

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

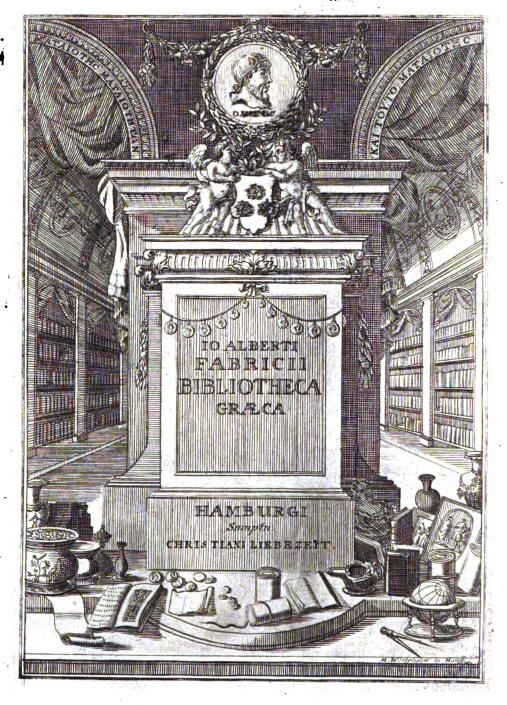
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

A 469329

Digitized by Google

880,8 F1.3 F8

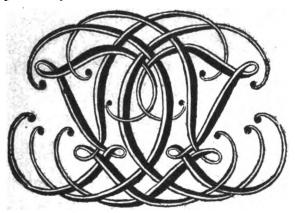
JO. ALBERTI FABRICII SS. Theol. D. & Prof. Publ.

BIBLIOTHECE GRÆCÆ

Volumen Septimum,

inqvo præter alios insignes quarti maxime ac quinti Sæculi Scriptores, recensentur Grammatici Græci ac Christiani Poetæ, & Hæresiologi, Catenæq; Patrum Græcorum in Scripturam Sacram.

Accedunt nunc primum edita Grammatica DIONYSII THRACIS; LIBANII Sophistæ Orationes IV. cum versione, una etiam cum notis C. V. GODFRIDI OLEARII. Ejus dem Libanii Epistolæ qvædam., & EMANUELIS PHILE Poema de Elephante, aliaqve Poematia. Infertus præterea Catalogus qvingentorum circiter Scriptorum, qvi Veritatem Religionis Christianæ adversus Atheos, Deistas, Ethnicos, Judæos, & Muhamedanos asseruerunt.

HAMBURGI,
Sumtu CHRISTIANI LIEBEZEIT Google

eddini ozu<mark>cnimani i ere</mark> e ifai oduktore mpa Postore eddesima

Perillustri ac Generoso Domino

FRIDERICO ROSTGAARD,

Domino de Kraagerop,

POTENTISSIMI DANIÆ ET NORVEGIÆ REGIS CONSILIARIO STATUS ET JUSTITIÆ, ATQVE ARCHIVARIO INTIMO,

s. d. Jo. Albertus fabricius.

Acit id, qvo litteras Tibi jam pridem obstringis, ornandi illas sollers studiumatque ea quam nontemere de benevolentia Tua concepi, siducia, ut novum hoc Bibliothecæ meæ Græcæ Volumen illustri Nomini Tuo audeam inscribere, Tibique dedicare.

Quanquam enim publicæ curæ ac negotia tantum non Totum Te vindicant sibi, summe que
):(2 cordi

cordiTibi funt qvæ ad falutem, decus & gloriam Regni magnique Regis Tui spectant: tamen ut à teneris hæret fixus Tibi in medullis amor incredibilis studiorum omnisq; præclaræ doctrinæ, ita qvam continenti industria&ignea ingenii viTibi conciliasti eruditione, qvam longis per omne cultiorem Europam obitis itineribus mirifice auxisti & expolivisti,hanc necdum cessas qvotidie excolere & pulchris locupletare incrementis, monumentaq; illius vel statuere vel moliri qvibus nomen Tuum omni posteritati commendetur olim atq; consecretur. Neq; adeo Te vel patriæ aut veteris Theotiscæ Lingvæ, Antiquitatumve septentrionalium studium occupat, in quo pauci sunt qui paria Tecum facere possunt, pluribusve quam Tu subsidiis in-structiabundant: vel Orientalium litterarum. studium singulare, in qvibus qvantum profeceris, luculenter, ut alia jam mittam, testari potest Borhaneddinianum Énchiridion, qvod ex Arabico, cum Maronitam Josephum Banese frequentares Romæ, in Latinam Lingvam es interpretatus. Non inqvam aut hæ aut aliæ qvæcunq; ita Te occupant literæ, ut abjeceris propterpterea velamorem vel studium lingvæ Græcæ Græcorumq; scriptorum, qvos evoluisti allidue,&qvorum non modopulcherrimam & rarissimarum editionum copiam in longa atq; diligenti peregrinatione Tua Tibi comparasti atq; in Patriam Tuam redux intulisti, sed etiam in. adytis Bibliothecarum scrutatus inedita monumenta, non paucis describendis impendisti operam, vel si qvi venales Tibi offerrentur antiqvi Codices MSti, lubenter eos ære tuo velauro redemisti, Tibiq; vindicasti. Inprimis Sophista Libanius magna pars fuit curiosæ atq; felicis industriæ Tuæ, cujus Epistolas ineditas longe supra. millenas, qvæ necdum lucem viderunt, ex omnibus Bibliothecarum Europæ, Italiæ præsertim & Galliæ angulis eruisti collegistiq; in usus publicos haud dubie, atq; eo instituto, ut Græcæ eloqventiæ mystas disertissimi illius scriptoris Attico melle ac suavissimis monumentis beares. Qvodlicet exequiTe jā perTemet, alia magis ardua negotia prohibeant, tamen abditum diutius latere hunc thesaurum, eoq; Rem literariam. carere ac privari indignum ratus, laudatillimo consilio delegisti Clarissimum Virum JO-);(3 HAN-

HANNEM GRAMMIUM publicum Græcarum literarum in Academia Hafnien si Doctorem, cui apographa Tua, qvævidi diligenter ac nitide descripta concrederes, & convertenda in Latinum sermonem atqve edenda Libaniana offerres. Cum vero tantum eluceat Tuum in Libanium, dignum judicio hoc Tuo scriptorem studium, etiam eo nomine haud ingratum futurum Tibi existimani præsens meum volumen, qvod non exigua ejus pars Libanio à me tributa est atque consecrata. Neq; aliter existimo, qvam Reverendum atqve eruditissimum amicum nostrum D. GODFRIDUM OLEA-RIUM, cujus beneficio inedita qvæ hoc libro vulgavi Libanii monumenta in acceptis refero, atq; referet postera ætas, nulli ea magis vel consecrata velle, vel probata qvam Tibi, Tuiq; qvi sunt paucissimi, similibus. Ego vero summam voti mei consecutus mihi videbor, si hanc observantiæ meæ in Te atq; amoris testationem, qvam oblata Tibi isthac Bibliotheca mex Græcæ parte facere publice volui, benevole accipias, meque favore Tuo imposterum quoque digneris. Hamburgi VI. April. Anni Christiani clo Io ccXV. AD

AD LECTOREM.

Ihil est quod in frontispicio hujus Libri Te morer, nisi ut veniam petam si qua lapsus suero, à benevolentia Tua; deinde rogem ut studium meum, licet tenue, inserviendi commodis literarum, boni consulas: deniq;, ut quæ Tibi à me in hoc volumine offeruntur, uno conspectu lustrare possis velut in tabella, ac mea ipsum vineta subinde cædentem, errataque sive mea sive typographi emendantem recognoscere.

Libri V. Cap. VII. De Apollonio Dyscolo Grammatico, ejusq; scriptis editis, ineditis ac dependitis pag. 1.

Index Scriptorum in Apollonii Historia Commentitia & IV. libris Syntaxeos allegatorum pag. 6. In hoc pro Heraclide Cretensi Κρηπκῷ, legendum κριτκῷ ex acuta emendatione doctissimi Viri ad Philostratum pag. 525.

De Herodiani Grammatici Scriptis editis, ineditis ac deperditis p. g.

De Herodiano altero, Historiarum scriptore pag. 11. Aliis Herodianis ibidem memoratis addendus, adqvem Libanii Sophistæ Epistolæ,

Aldi Manutii collectio qvadruplex Grammaticorum Gracorum.

Hephastionis Alexandrini Enchiridion p. 16. Alii Hephæstiones p. 28. qvibus addendus Hephæstio, Sophistæ Juliani discipulus, de qvo Eunapius in Juliano p. 95. & in Proæresio p. 109.

Index Scriptorum in Hephæstionis Enchiridio laudatorum p. 29.

De Dionyso Thrace, ejusq; Scholiastis p. 24. DIONYSII Thracis Ars Grammatica, nunc primum edita ex Apographo Holsteniano qvod exstat Hamburgi in Bibl. Johannea p. 26.

De variis Grammaticis Græcis editis, Tryphone, Corintho, Em. Moschopulo, Constantino Lascari, cujus Grammaticæ editio Mediolanensis A. 1476. 4. rarissima (vixenim libriante hanc Græce typis excusi):():(repe-

reperiuntur) exstat Hasniæ apud illustrem Virum Frid. Rostgaardum. De Emanuele Chrysolora aliisque Grammaticis p. 347. Ex Bessarionis Macre ξαχυολογία τεχνολογιας (de qua p. 40.) Alexander Helladius qui eam latine vertit, testatur adolescentes hodie Grammatica elementa doceri lib. de statu præsenti Ecclesiæ Græcæ pag. 85. De tribus Chrysoloris Manuele, Johanne ac Demetrio addendus insignis Leonis Allatii locus ex libro adversus Creyghtonum p. 3 seq.

De variis Grammaticis Græcis ineditis Arcadio, Georgio Charobesco aliisque longe pluribus p. 41'-48.

Catalogus Gracorum Grammaticorum deperditorum, cui etiam editorum atqve MStorum nomina inserta sunt p. 48-73. Aristarchi discipulis addendi Hellanicus, Menecrates Nysaus, Moschus Syracusius, Ptolemaus Pindarion & Epithetes.

De Dosiebeo Magistro p. 59.

Recentiores Grammatici selecti, qvi latine tradiderunt elementa ser-

monis Graci p. 73. vel Gracobari p. 75.

Cap. VIII. De JULIANO Imp. ejusque scriptis editis ac deperditis, pag. 76. Adde: natum esse CPoli 6. Nov. A. C. 332. Quod vero pag. 77. scripsi auditum ab eo Nicomediæ Libanium, emendari debet, nam licet id peroptasset, tamen jurejurando quo se priori Magistro suo obligaverat prohibitus id non fecit, sed satis ipsi fuit ex orationum ejus sectione modo proficere. Vide infra p. 230.

Epistòlæ qvædam in editionibus Juliani hactenus desideratæ, ex edi-

tione Clariss Muratorii p. 48.

Index eorum ad quos Juliani Epistolæ p. 87. in hoc nota quod Epistolam tertiam Codex Baroccianus non ad Libanium scriptam præse fert, utin editis, sedad Priscum.

Alii Juliani amplius sexaginta pag. 90. qvibus addendi Julianus Ascalonica, cujus meminit Harmenopulus. Julianus Larissa, in Syria secunda Episcopus, & Julianus Episcopus Sardica Daciensis, ambo inter Orientales illos quos Cyrillus Alex. & alii non exspectarunt in Synodo Ephesina. Vide Garnerium auctario operum Theodoreti pag. 556. 560, 567, 658. qvi pag. 92 pro Julia-

- Juliano Ecopo, legendum notat Eagono, Julianus Viennensis Martyr, de quo Surius 28. Augusti. 1801. augusti infra pag 486. dicti à Juliano Halicarnassensi. Per Julianum Pelagianum intelligitur Eclanensis.
- Pag. 94. pro verbis quem Dacherius &c. legendum: quem Dacherius Tom. 13. spicilegii pag 254. primus putavit se vulgasse, Lugdunenses A. 1639. & in Bibl. Patrum A. 1677. Tom. VIII p. 1677. Paristenses vero in nova Prosperi editione A. 1712. prologo priori, clausida instar adtexuore.
- Ad pag 91. Julianos Theurgos patrem filiumque innuit Basilius Seleuciens, lib. 1. de vita Theclæ pag. 167. cum Ostane, Apollonio Tyaneo, & Simone Mago Julianos memorans, falliturque doctissimus Pantinus, qui de Imperatore Juliano sermonem illi esse existimavit.
- Catalogus scriptorum GCCC amplius, qvi Veritatem Religionis Christianæ qvam Julianus oppugnavit, adversus Atheos, Deistas seu Naturalistas, Idololatras, Judæos & Muhamedanos asseruerunt pag. 96. Centuriam novam qvam hoc loco supplementi vice addere volebam, typographo properante in aliud tempus differre cogor.
- Pag. 99. num. 13. pro Basilio, qvi mox recurrit, ponendus Titus
 Bostrensis providentiam DEI propugnans libro secundo contraManichæos.
- Pag. 104. num. 115. pro Basil. 1533. lege 1543. sol, 108. num. 144. pro Spevice, lege Svecice.
- Cap. IX. LIBANII Sophista Oratio de ulciscenda Juliani Imp. nece, cum versione & notis V. C. GODFRIDI OLEA-RII, qvi Græca ex Codice Barocciano Bodlejanæ Bibl. descripsit p. 145.
- Ejusdem Libanii Oratio. Ad eos qui molessum eum appellabane, p. 179. tertiaque ad Antiochenos de Imperatoris Ira pag. 207. & quarta... Parentalis in Julianum Imp. pag. 223. cum ejusdem eruditissimi):():(2 OLEA-

AD LECTOREM.

- OLEARII versione, qui primus tres nunquam editas ex MSto Codice descripsit vertitque, quartam minus integre editam antea à Morello ex MSto Codice emendavit supplevitque & longe accuratione versione donavit.
- Cap. X. De Libanio Sophista, ejusque scriptis editis, ineditis ac deperditis p. 378.
- Epistolæ qvædam Libanii ineditæ ex trecentis amplius qvos laudatus Olearius olim Græce à se descriptas mecum benevole communicavit p. 367.
- Index eorum ad qvos sunt editæ ineditæqve Libanii Epistolæ.
- Cap. XI. De S. EPIPHANIO ejusque scriptis pag. 414. alii Epiphanii pag. 416. De S. THEODORETO pag. 430. pag. 431. legendum: damnatusque est cum tribus Capitulis in Synodo V.
- Synodicon adversus Tragædiam Irenæi pag. 442.
- Index eorum ad qvos Epistolas scripsit Firmus Cappadociæ Episcopus, pag. 442. & Theodoretus pag. 443. alii duo Theodoreti pag. 449.
- De LEONTIO Byz. & aliis Leontiis pag. 451. De EUTHY-MIO Zigabeno ejusque scriptis, singillatim de ejus Panoplia Græce Tergobysti in Walachia nuper edita, pag. 460. Index scriptorum è quibus Panoplia collecta est pag 464. Alii Euthymii pag. 475. Ex JOSEPHI Christiani Scriptoris inediti τουμιησικό Capita de Hæresibus pag. 476. Similia ex Stephano Diacono CPol. pag. 478. Anastasio Sinaita pag. 479. Sophronio Hierosol, p. 483. De TIMOTHEO presbytero p. 491.
 - Cap. XII. De S. MACARIO utroque Alex. pag. 492. Alii Macarii ultra qvinqvaginta pag. 459. De AMPHILO CHIO Iconiensi, p. 500. & aliis hoc nomine p. 507.

Cap+

Cap. XIII. De S. GREGORIO NAZIANZENO p. 507. Index eorum ad quos Epistolas dedit pag. 522. Index Alphabeticus carminum Nazianzeni, adscriptis primis singulorum verbis p. 124. De CÆSARIO S. Nazianzeni fratre. p. 542.

Cap. XIV. De S. CYRILLO Hierosolymitano. 543. NEMESIO p. 549. & Græca Epitome scriptorum quorundam Jo. Cassiani p. 551.

Cap. XV. De S. JOHANNE CHRYSOSTOMO p. 553. Ejus vitæ Scriptores Græci pag. 555. alii pag. 559. Alphabeticus Homiliarum & tractatuum Chrysostomi, adscriptis primis fingulorum verbis, & editionis Duczanz ac Savilianæ paginis pag. 500. Index similis Epistolarum & corumad

quos Chrysostomus scripsit p. 633. Editones p. 655.

Cap. XVI. De APOLLINARI Alex. & Laodiceno filio pag. 658. alii Apollinares pag 650. qvibus addendus C. Sulpicius Apollinaris, de quo in Bibl. Latina. Ad pag. 664. nota quod V. C. Humfredus Hody in Græcorum Bibliorum Historia pag. 631. non absurde qvidem negat versionem novam Græcam librorum facrorum V. T. unqvam fuisse ab Apollinari compositam: ex Hieronymi tamen verbis videtur colligi posse, eum in commentariis facris loco xumus sive textus non semper verba posuisse ex LXX. interpretibus, sed modo hanc modo illam, sæpius Symmachi interpretationem prætulisse, atqve adeo novum ve-

luti textus corpus ex pluribus compaginasse.

Metaphrases Poëticæ Psalmorum Græcæ pag. 652. Latinæ pag. 675. & aliis linguisp. 677. Hoc argumentum qvemadmodum & aliarum Biblicarum Metaphrasium notitiam longe plenius & diligentiore studio expositam studiosis hominibus, ut consido, non invidebit accuratæ & exqvisitæ doctrinæ laude commendabilis non minus quamamæni & elegantis ingenii felicitate florentissimus, amicus noster Michael Richey. Hic me monuit Hopkinsi & Sternoldi metaphrases, quas pag. 670. vidisse me nego, Græcas haud esse, sed Anglicas. Erasmi vero Schmidii metaphrasin cum inserta passim altera non contemnenda Andrea Tzsebornatii Senstenbergensis Ao. 1602, 20. Febr. Witebergæ noctu in platea gladio confossi, ad se jam pridem pervenisse exdono Venerandi Theologi D.Jo. Diecmanni,

Digitized by GOOGLE

- Pag. 675. in Alardo pro 1650. lege 1659. in Bonado pro 1513. lege 1531. in Botta, scribe beroico & elegiaco. Mox Christianus Laurentiades Egenolphus, 1593. 12. In Fuchsio 1574. lege pro 1579. & pro Ganejo Gagnaus, atque in Grasvvinckelio 1643. 4. pro 8.
- Pag. 676. in Montano pro Latina vulgata lege succinita authoris locorum.

 plerorumque expossione prosaria. Ibid. pro Sanguino Sangrinus &
 p. 677. Widebramus pro Widebrando.
- De NONNO Panopolita pag. 682. De JOHANNE GAZÆO pag. 689. De NONNO Monacho qvi in Nazianzeni steletevticas scripsit pag. 690. de GEORGIO PISIDE p. 691. De EMANUELE PHILE. pag. 695. Poëma nunc primum editum de Elephante pag 699. Alia ejus inedita pag. 709. De JOANNE GEOMETRA pag. 715. De JOANNE Mauropo, Metropolita Euchaitensi pag. 718. Alii Poëtæ Græci Christiani pag. 722. Corpora Poëtarum Græcorum pag. 723. seq.
- Cap. XVII. De CATENIS Patrum Græcorum in singulos S. Scripturælibros, atque indices Scriptorum in singulis illis allegatorum pag. 727.

Pag.746. post verba: num Geometra, adde: imo Damascenus.
Pag.754. delenda verba: & in Palaographia Graca pag.316.

BI-

BIBLIOTHECÆ GRÆCÆ VOLUMEN SEPTIMUM. LIBRI V. PARS TERTIA.

CAPUT VII.

De APOLLONIO Dyscolo, ejusque filio HERODIANO, atq; aliis Grammaticis Græcis.

De Apollonio Dyscolo. 1. ejus Syntaxeos libri, & inedita quadam, 2. Historia mirabiles, 3. Scripta deperdita, 4. Index scriptorum in Historia commentitia & quatuor libris syntaxeos laudatorum, 5. De Herodiano Grammatico ejus si scriptis editis & MSS.6 ac deperditis 7. De Herodiano Historia scriptore, quem ab Grammatico diversum fuisse demonstratur. 8. De Grammaticis Gracis ab Aldo juntim editis. 9. De Hepbastione Alexandrino. 10. Hepbastiones varii, 11. Index scriptorum in Hepbastionis Enchiridio & Gracis ad eum scholiu allegatorum, 12. De Dionysto Thrace MS. & ineditis in eum variorum Scholiu, 13. Dionysti Thracis τέχνη γραμματική nunc primum edita è MS. Holsteniano, 14. Alii Grammatici Graci editi, inediti ac deperditi, ordine Alphabetico recensiti. 15.

POLLONIUS Mnesithei & Ariadnes F. Alexandrinus, cognomine dyscolus sive difficilis, temporibus Hadriani & Antonini Pii Alexandriæ storuit, magnum inter Grammaticos

Digitized by Google

maticos nomen consecutus, tum ob scripta quæ ipse composuit, tum ob filium quem instituit Herodianum. Cognomen dyscoli a) à moribus potius quam phrasi perplexa & abrupta vel à difficultate quas proposucrit quastionum tulisse duxerim, nam ur phrasis ejus nihil habet molesti, ita cum difficilibus moribus pulchre convenit ejus egestas, qva compulsum auctor vitæ refert, cum chartas non posset emere, b) scripsisse à iseau sive in testa. Vixit & sepultus est in Bruchio sive Tueszeig c) Alexandrino, in quo viros doctos antea Regum Ægyptiorum liberalitate nutritos constat. Apollonium hunc & Herodianum omnibus prioribus Grammaticis antefert Priscianus in præf. lib. 1. judicans eos quanto sint juniores, tanto perspicaciores & ingeniis floruisse, & diligentia valuisse, idque omnium judicio confirmari eruditissimorum. Quid enim Herodiani artibus certius ? quid Apollonii scrupulosis quastionibus enucleatius possit inveniri? Idem lib. 2. p. 581. ait Apollonium & Herodianum omnes antiquorum errores Grammaticorum purgavisse. Iisdem maximis auctoribus confisum audere Grammaticorum aliorum ante se errores corrigere, scribit præf. libri 6. & maximum auctorem artis Grammaticæ passim appellat, ut lib. 8 pag. 833. & in limine libri XI, & pag. 941. Melius igitur Apollonius, quem nos quantum potuimus sequi destinavimus. Atque initio libri XIV. Gracorum doctissimi, & maxime Apollonius, cujus auctoritatem. in omnibus sequendam putavi.

- II. Scriplit teste Svida των διαντώξεως των διαν μερών de Syntaxi partium orationis, sive ut Priscianus in libri XVII. exordio inter
 - a) Auctor Vitz: 'Εκλήθη δε δύσκολΦ', έπει και δυσχερής έςι κατα την Φράσιν, δι όλίγων δε λέξεων ποιλά παριςά νοήματα, η ότι κακότροπος ην, η ότι εν ταις γυμνασίαις δυσλύτις απορίας έλεγεν. 'Εθος γάρ ην τοις άρχαιοις σοφοίς είς ένα τόπον συνέρχεθαι, ησι γυμνασίας χάριν αινίγματώθεις Δνάς ησι ασαφείς λέξεις Φθέγγεθαι. De qualtionibus hujusmodi Grammaticisconier Job, Wowerium c. 10. Polymathiz.
 - b) Idem auctor vitæ: Τοσέτον δὲ ἦν πένης ὁ ᾿Αποιλώνιος, ὡς ἐν ὁςράκω γράφειν τὰ ἐαυτε συγγράμματα, διὰ τὸ μὴ ἐυπορείν χάρτας πρίαωσα. Μος porro antiqvillimus scribendi in testa, ut vel ex Atheniensium ostracismo omnibus est notissimum, quem Theseus reperit.
 - 6) De hoc Bruchio viri docti ad Ammianum XXII. 16. & qvi de Museo Alexandrino feripsere Jo. Fridericus Gronovius & Ludolphus Neocorus T. VIII, Antiqvitatt, Græcarum Jac. Gronovii.

interpretatur, de ordinatione sive constructione dictionum libros IV. Idem Priscianus librum tertium laudat libro XVIII. p. 1134.

Post editiones Græcas imperfectas, * ex qvibus unam ad manus habeo luculentis typis impressam ab Aldo Venet. 1495. fol. cum Theodori Gazæ Grammatica qvi Apollonium in plerisque (ecutus est, optimam Græcolatinam debemus Frid. Sylburgio, cui nescio cujus docti viri latinam versionem & commentarium ex Italia obtulerat Jo. Vincentius Pinellus, sed huic deinde prælata ab editore est versio Francisci Porti Cretensis, qvi Græca ex MS. codice Michaelis Sophiani emendaverat & suppleverat, ac notas quoq; addiderat, opusque suum morti vicinus legaverat Theodoro Sebastio, à quo illud Sylburgius deinde nactus est. Hic Græca recensuit ad apographa Porti & Andrez Dudithii, qvz ambo ex Sophiani codice descripta erant,&qvoad libri L capita XXI. conveniebant cum codice Palatino, quem cum Aldina editione in plerisq; conspirare animadvertit. Præter versionem. ac notas Porti, suas etiam addidit notisque Porti inspersit, adjunxit qvoqve Photii excerpta, in Hispaniis non divante publicata ex libris duobus Chrestomathiæ Procli Grammaticæ, cum versione & notis Andrea Schotti, pracipue autem indicibus utilissimis & accuratissimis hæc Apollonii & Procli scripta illustravit. Francosurti apud Andrez Wechelii heredes 1590. 4.

Possideo & ipse MStum Codicem Syntaxeos Apollonianæ trecentorum amplius annorum in charta bombycina, qvem dono mihi dedit vir judicio & doctrina præstans Jo Philippus Palthenius, Gryphisvvaldensis Academiæ cum viveret non inficiandum ornamen-

^{*} Gesnerus in Ribl. Apollonii Alexandrei Dyscoli de constructione libri IV. impressivent en 4. apud Aldum, 3 Florentia in 8. A. 1515. Solim Roma, sed omnes istaeditiones impersedas ant. Nicolaus Sophianus vir Gracus, 3 in ea lingua do Hissimus, estendie mibi Venetiu exemplar suum impressum, cui multa felia, qua deficiebant, manualscripta erant. Nimirum in editionibus Græcis quemadmodum & in Codice meo MS. desunt lib. 2. sect 18. p. 142. edit. Wech. à verbis πρίν ήμεν usque ad p. 132 είγε τὰ εν τοῖς πρώτοις. Et lib. 4. sect 10 seq à p. 326. ad 330. ut minores lacunas p. 70. 111. 197. 215. 256. 259. 266. 272. 289 313. 314 317. 322. quæ circellis inclusa Sylburgius exhibet, præteream. Nota etiam traiectiones quod sect. 1. libri 1V. leguntur quæ Wecheliana editio lib. 1. sect. 3. habet à p. 18. à verbis τῶν ὑπολειπομένων usque ad p. 21. init. Nec non lib. 3 sect 1. mediæ inserta quæ in Weoheliana p. 196. constituunt sectionem secundam.

mentum. Hunc Codicem video eosdem habere defectus quos in editione Græca observare licet, ut in nota adscripta exposui.

In Bibliotheca Regia Parisiensi exstant præterea MSS. ejusdem Apollonii opusculatria, περὶ σεωδέσμων, de conjuntionibus: περὶ δλαρρημάτων, de adverbiu: & περὶ αντωνυμιών, de pronominibus, digna profecto, inqvit Clariss. Kusterus ad Svidam T.1. p.284. qvæ in lucem edantur, tum propter eruditionem & antiqvitatem auctoris, tum qvia sæpe in illis veteres scriptores dependiticitantur. Ibidem producit initium libri de pronomine, in qvo allegantur Aristarchus, Dionysodorus Træzenius & Tyrannio.

III. A Svida diserte interscripta Apollonii nostri memoratur Liber Περὶ κατεψευμένης ἰσορίας, & idem Meursio videtur qvi à Guil. Xylandro Augustano sub iσορίας θαυμασίων, Hifforiarum mirabilium titulo prolatus primum * in lucem est donatusque latina versione, & cum Antonino Liberali, Phlegonte & Antigoni mirabilibus atque M. Antonini libris Græce & Latine editus Basil. 1568. 8. Fuit Apollonius æqualis Phlegontis, à quo allegatur c. XI. & XIII. mirabilium, licet illa quæ Phlegon ex Apollonio Grammatico profert, in hoc qui exstat ejusdem argumenti libro non leguntur. Itaque & Meursius non integrum Apollonii librum sed fragmentum tantum ejus ad nos pervenisse existimavit, qua in parte libenter ei assentior. Ab hoc Meursio meliorem Apollonii istius libelli editionem habemus vulgatam Lugduni Batav. 1620. 4, cum Xylandri versione, Meursii notis & de Apolloniis syntagmate.

IV. Scripta Apollonii deperdita.....

Περὶ μερισμῶν τῶν Ε λόγε μερῶν, departitione partium Orationis libri IP.

Svid. & auctor vitæ qvæ Syntaxi præmissa legitur, is enim ait

Apollonium scripsisse περὶ τῶν ἐπτὰ μερῶν Ε λόγε: qvemadmodum & Priscianus in exordio libri 17. Incertum hujusne partes operis fuerint qvæ ab Apollonio ipso in Syntaxi memorantur lib.2.

^{*} Xylander in præf ad Albertum à Steten: Quos ad te mitto libellos, eos Gracos ex vetuftissium membranu, rarissimo minique alias nunquam viso literarum genere conscriptus, liberali permissiu illustrissimi optimique Principu ac Domini mei, in cujus Bibliotheca is Codex abs me erat repertus, transscriptos superiore anno (1567.) eum ociosus Augusta essem, su latinum sermonem transsuli.

lib. 2. p. 117. περὶ άρθρων, de articulus lib. 1. p. 77. περὶ πουςταν πτικών, de imperativis lib. 1. pag. 72. 73.91. lib. 4. pag. 297. 322. περὶ μετοχῶν, de participius. lib. 3. p. 204. 234. περὶ θπιρρημάτων de adverbiis. lib. 1. pag. 92. lib. 3. p. 205. 264. lib. 4. p. 313. περὶ τῶν σεωδέσμων de conjunctionibus & carum constructione.

Περί ρήματ ., ητοι ρηματικόν, de Verbo, libri V. Svid. Scholiastes MS. ad Dionysium Thracem: ὁ δὲ Διονόσι . ὡς Φησιν Απολλώνι . ἐν τῷ ρηματικῷ, ἔτως ὁρίζετας ρημα εςὶ λεξις κατηγόρημα σημαίνεσα. Priscianus lib.8. p.833. Apolloniu summus auttor artis Grammatica docens in primo libro de verbo. Definitio ρήματ . in iisdem scholiis ad Dionysium hæc ex Apollonio affertur: ρημα εςὶ μερωλόγε εν ἰδίοις μεταχηματισμοῖς Διαθόρων χρόνων δεκτικὸν, μετ ἐνεργείας η πάθες αποσάπων τε κὰ δρίθμων εδας ατικὸν ὅτε, κὰ πὰς ψυχῆς Διαθίσεις δηλοῖ. Apollonius ipse lib. 1. Syntax. p. 77. ὡς ἐπεδείκνυμεν ἐν τῷ περὶ ρηματων. & lib. 3. p. 208. ἀκριβώσομεν ἐν τῷ περὶ ρηματων.

Περί των είς μι ληγόντων ρημάτων Εξαγώγων, de Verbis derivatis, desinentibus in μι, liber unus. Svid.

Πεχ) οιομάτωι, ήτοι οιοματικόν. De Nominibus, liber unus. Svid.

Regi ονομάτων κτ ΔΙσίλεκτον. De Nominibus secundum varias Dialectos.
Svid.

Περί τῆς ἐν ζηλυκοῖς ἀνόμασιν & Θείας, De Nominum famininorum casu re-Eto, liber unus. Svid.

Περί παρωνύμων, de paronymia liber unu. Svidas, & Constantinus Porphyrog. c. 23. de Imperii administratione.

Hegi suyuestinav. De comparativia, Svid.

Degi Δαλέκτων Δωρίδω, 'Iάδω, Αιολίδω, Ατθίδω. De Dialectis Dorica, Jonica, Æolica, Actica. Svid.

Περί γημάτων Ομηγλαών. De siguris Homericis. Svid. Apollonius ipse lib. 4. p. 3 24. ως δείκνυται έν τῷ περί γημάτων.

'Essayuy ή περί παθών. Isagoge sive de passionibus, acque de siguris vocum...

Grammaticis. Svid. Stephanus in καρία. Etymologicum magnum in Αρίσυλω, ex qvo disces hunc Apollonii librum etiam commentario illustratum ab Herodiano.

Περί τόνων κατηναγκασμένων, de conis coattis libri duo. Svid.

Ilee τόνων σπολιών. De tonis obliquis, liber unus. Svid. Apollonius ipsc lib.2. p. 135, εν τῷ περὶ τίνων ἀκειβίσερον τὰ τοιαύτα ἐπεδείξαιβίν. Α 3 απερὶ

wee, wesowsiav. De accentibus libri quinque. Svid.

कक्षे नगर्सका. De literis five elemencia. Svid.

wsei όρθο) eaφίας. De orthographia. Apollonius ipse lib. 3. Syntax.
pag. 270. τε τοιέτε έντελεςερον Σακδακνυμέτε έν τῷ περὶ όρθογεαφίας.

wiel we Fisswr. De prapositionibus Svid.

περι των Διδύμε πιθανών. De Didymi probabilibus. Svid.

weel σωθέσεως. De composicione. Svid.

wie! Δαφορυμένων. De iis qua duobus modis efferuntur. Svid.

weel & nis, De vocula nis. Svid.

खहिश प्रध्येंग. De generibus. Svid.

व्यक्षे πνευμάτων. De spiritibus. Svid. Apollonius ipse lib. 4. pag. 3 14.

wee, κτητικών. De possessivis. Svid.

weel συζυγίας. De conjugatione. Svid.

Citantur etiam in Scholiis Græcis ad Apollonium Rhodium Apollonii λέξας, & πρωτον ὑωνμνημάτων, & ab Etymologico M. in κωφός, & συφικής Glossæ Herodoti. Sed plures fuere Apollonii etiam Grammatici. Vide supra lib. 3. c. 21.

V. Index Scriptorum in Historia commentitia & in.
IV. libris Syntaxeos Apollonianæ laudatorum.

numeri paginas edit. Wecheliana, C. pramissum capita Historia commentitia indicat.

A Bro Grammaticus 66. 116. 124. 130. 181. 219.

co τῷ τερὰ ἀντωνυμίω, de pronomine, I. 29, p.66. Aristarchum.
reprehendit, 105.

Alcai liber primus, 62.

αίολί-

INDEX SCRIPTOR. AB APOLLONIO ALLEGATOR. αίολίζεται το Αλκαίε ποιήματα, δωρίζεται το Αλκμάι . 277 Alcmam. 211, Anacreon, 237. Andron दे रमें मारवीराम रका कटोड़ Φίλιπωοι Эυσιών. C. 8. Arativersus, non nominato auctore. 90. Aristarchus Grammaticus iદ્દેમગુમુ વર્ષા કરાયા જાય મહામું મામ કરિયા માં મહામું હિમાન છે. 26. 21legatur 57. 83. 84. 129. 165. 181, 182. ejus a Genjous in Homero 11. ejus indious 159, reprehensus ab Abrone. 105.106. Aristophanes Grammaticus 304. Aristoteles. C.6. & ταις εκλογαις των ανατομών. C. 39. & τοις ζωικοίς sive περίζώων. C 27. 28. 44. & τῷ περίζωῆς καὶ θανάτυ C. 26. πεελ μέθης. C. 25. Ενομίμοις βαρβαεικοίς. C. II. Εντοίς Φυσικοίς προβλήμασι, C.7.9.21.37.51. Aristoxenus ἀντώ Τελές ε βίω. C. 17. Bacchylides Jovem aelsaezor dixit, 188. Callimachus 66 219. Comanus Grammaticus Homerum interpretatus. 149.

Ctesias C. 40. & Tỹ đendry Пероцийг. C. 20.

Eudoxus Cnidius cu τῷ ἐβδόμῷ Γῆς περιόδε. C. 38.

Eudoxus Rhodius C. 24. Euripidis Phænissæ. 62.

Heraclides Grammaticus 328. દંષ τῷ περὶ καθολικής προσφοίας de accentibus in universum IV. 10. p.326.

Heraclides Cretensis in τῷ περὶ τῶν in τῆ έλλαδι πόλεων. C. 19.

Hesiodus. 58. 209. 324.

Homerus 12.15.20.22.&c. versus ejus singulis fere paginis, licet nomine non semper appellato. Ejus indóreis variantes 159. locus ex βατραχομυσμαχώα sed nec autore nec poëmate laudato, 303.

Menander Comicus. 154 το παρά Μενάνδρφ, ω Λάχης, Λάχης. 51. Incertiscriptoris to name tonus mudinor. C.13.

Phylarchus ev th n isograv. C. 14. ev th n. C. 18.

Pindarus 80. 223. 277.

io μιονίκαι. 158 locus difficilis indeager οδύ τωνμηματισαμένες. ibid.

Posidonius Grammaticus 331. Sappho 288.

Scym-

Scymnus Chius. C. 15.

Seleucus Grammaticus Homerum interpretatus 167.

Sophocles Ajace. 51,213.

Stoici 36, 74. 279. 295. 300. 314.

Tacus en to megi hidon. C. 36.

Theocritus 131. ejus versus, non nominato auctore 10, 125.

Theophrastus er τῷ περὶ Φυτῶν. C. 16. 29. 31. 32.33.34.41.43.47.50. ἐν τῷ τῆ ε τῶν Φυτικῶν αμτῶν. 46. ἐν τῷ περὶ ἐνθεσιασμῶν. C.49.

Theopompus & rois Jaumariois. C. 1. 10.

Trypho Grammaticus 35.51.52.53.57.71.180.214.301.317. ἐν τῷ περὶ ἀρθρων de areiculis. 301. ἐν τῷ περὶ ἀρθρων de areiculis.

Zenodotus Grammaticus Homerum interpretatus 11.43.164.165.

- VI. Apollonii, de qvo hactenus dictum est, silius HERO-DIANUS Alexandrinus, Patre, à qvo edoct? suit, in Grammatica scientia neutiquam inferior, Romam se contulit, & Imperatori Marco Antonino se probavit, atque amore ejus dignus habitus, accoudian suam Catholicamei inscripsit, teste auctore vitæ Apollonii. Artium minutissimus seiscitator audit Ammiano Marcellino XXII. 16. & à Prisciano maximus austor artis Grammatica, una cum Apollonio patre frequenter laudatur, & pelagus post se traditur reliquisse scriptorum, è qvo pauca admodum, veluti tabulæ naufragium longorum temporum evaserunt, nihil enim Herodiani typis editum exstat nisi hæc admodum exigua apospasmatia.:
 - 1) ωτε των δειθμων, ad calcem Apollonii Syntaxeos, in edit.
 Aldina...

2) ω εραγωγαί δυσκλίτων ρημάτων.

 εκ τῶν Ἡρωδιανε παρεκβολαὶ μεράλε Ρήτορ. Hæc duo apofpalmatia exstant Græcein volumine altero Grammaticorum Aldi, qvod recenseo infra §.9.

4) περί έγκλιτομένων κὰι έγκλιτικών κὰι σωνεγκλιτικών μορίων. Hoc quoque in eodem volumine legitur, & præterea ad calcem dictionarii Græcolatini & Latino Græci Venet 1523, fol.

MSS. in Bibl. Regis Galliæ, Επιμερισμοί, κατ' αλφάβητον.

æερὶ σολοικισμέ κὰ βαρβαρισμέ.

2 ερί χρόνων. Laudat Cangius in glossario Graco.

VII.

VII. Scripta Herodiani deperdita.....

Εις το απεφώνητον. Etymolog. M. in δυσωπείδυμ.

In Apollonii περί γενών, Stephanus in καρία. Cæterum Svidas in Δέπερκω tradit Lupercum Berytium libris XIII. de generibus multa Herodiani κατευδοκιμήσωμ sive emendasse & rectius tradidisse.

In Apollonii περί παθών. Vide moxinfra in παθών.

σεςί γάμε κὰι συμβιώσεως. Etymologicum M. in αρσην.

Εξήγησις των λέξεων Ίπω οκεφίτες. Etymolog. M. in αμπωτις. Sunt viri docti qvi Herodiani elle putant librum de vocibus Hippocratis qvi exstat sub Erotiani nomine. Sed qvid de illa conjectu-

ramihi videatur, dixi lib. 4. c. 36. §. 5.

Eπίμερισμοί (qvorum partem MS. in Bibl. Regis Galliæ exstare supra dixi,) Svid. in κατασεσίζεται. Schol. Aristophanis ad Eqvites v.433. ad Aves 877. Etymol. in αιδινάκην, Eustathius ad Iliad. δ. pag.445. ubi num Herodianus sit auctor, videtur addubitare. Et Etymologici Magniautor in τωτερκύδαντας, τὸ ὀνοματικον, inqvit, Ε΄ Ηρωδιανε ωμολόγηται είναι, οι ἡ ὁπιμερισμοὶ κόκ εἰσιν αὐξ πάντες, ἀλλ΄ εἰσιν κὰ ψευδεπίγεα Φοι.

Magni Επιμερισμοί. Idem auctor in a Baníus. Ετως Ηρωδιανός είς

σου μεράλες θπιμερλομές.

Ζητέμετα των μερων & λόγε. Idem in Φιλοπότης, είτως Ηρωδιανός είς τω ζητέμενα των μερων & λόγε.

weel κλίσεως οιομάτων, cujus operis librum 1. laudat Stephanus in. βείγες.

Mosóβιβλω, περὶ κυείων κὰι Τπη των κὰι ωσσηγοεικών. Schol. Euripidis in Hippolytum coronatum, vers. 408.

Μονόβιβλ 🕒 ότι το લે લે કે કે કે કે કે જ જ જ જો જો માર્ગિય το લે લે κλιτά લંદા.

Etymolog, in Kaents.

Οτοματικόν sive οτοματικοί κανόνες. Eustathius in Iliad. δ. pag. 415. Odyss. p. 1807. Etymolog. M. in τα εξεκύδαντας, ubi male excusum δτοματικώ.

weel σεθογεφφίας. Priscian, lib. 1. p. 567. Stephanus in καεία.

weet παθητικώ". Etymolog. M. in αλάλημαι.

The state of the s

Libri sti Pars Tertia.

M. in χίτυλ... , & passim alibi, Stephanus in πνύξ. Schol, Aristophanisad Lysistratam vers. 994.

Ανίμαλο σοσφάα. Etymologo M. in γραζο.

Aπική ποσομδία. Schol. Aristophanis ad Aves v.485. & Etymologicum M. in Φωριαμός.

ομησική πεοσφόία. Svidas in μεμιήτο. Hujus partes 'ιλιακή ωσοφο δίαι citat Etymol. M. in Ho., ubi bis male exculum ασσόδο pro ωσοφόία, Οδυστακή Schol. Aristophanis ad Aves, 862.

Μεξική προσφδία. Auctor vitæ Apollonii Dyscoli, nisi pro μεξικήν προσφδία, legendum ομηζικήν.

zn weooword, regendum opnezun.

Προσωδία καθόλική five ή καθόλε (fcil. προσωδία five τέχτη περί προςσωδίας) Eustathio ή μεράλη ωροσωδία, libris XX. ad Imp. Marcum Antoninum. Idem auctor de Apollonii vita: καθολική ή λέγεται οπ λπε μονοσυλλάβε λέξεως εως δισυλλάβε (lege δσυλλάβε hoc est τεπεασυλλάβε) αθαλαμβαίε. Sæpius citatur hoc opus rezumë à Stephano Byz. qvi librum vigesimum allegat in aBay. Laudat quoque hoc opus frequenter Scholiastes Apollonii Rhodii & librum vigesimum ad lib. 1. v. 1289. Herodianum primo Catholicorum laudat Priscianus lib. 6. p. 723. ut omittam alia veterum loca quæ notavit Clariss, Kusterus ad Svidam T. 2. p. 78. Hoc opus prolixum in epitomen olim contraxerat Aristodemus Grammaticus ut Svidas testatur. Aliam Epitomen MS. servat Bibliotheca Bodlejana, quam legisse se testantur Bentlejus Epistola ad Millium, aliiqve viri docti. Hæc Theodosium Grammaticum auctorem habet, eundem qvi in Dionysium Thracem. scripsit. Titulus est: καιόνες της καθολικής προσωδίας, 🞖 σφωτάτε Ήρωδιαιά, ες περρέτεμε Θεοδόσι ο Γραμματικός, Φυλάξας જો દ્વિમાર્ગ των βιβλίων. E re literaria foret, inqvit laudato loco Clariss, Necorus, si bac Epitome Theodosii & alia nonnulla veterum Technicorum opuscula, qua in Bibliotheca Oxoniensi latent, in lucem aliquando protraherentur. De Constantini Lascaris Epitome MS, libri XVI. dixi infra in Catalogo Grammaticorum.

Συμ-

^{*} Verba Bentleii sunt p.37. cumretulisset Hesychium Alex. in præf. Lexicisui reserre se omnia manu sua scripsisse μετα πάσης όρθότητ μαὶ άκριβες άτης γραφής κατα τον γραμματικον Ηρωδιανόν, addit: Ego vero, qui Theodosio Mistam έπιτομήν της καθόλυ Heradiani ledisavi, testisser parum buic premiss, vel nullo mode satisfassum esse.

Συμπόσων qvod Puteolis scripsit. Stephanus in διαμαρχώα. Eustathius in Iliad. β. p. 154. Etymologicum M. in 166.

τωτάξως σοιχώων. Stephanus in αγβάτανα.

weel anudrar. Etymolog. M. in Σεγύφεον.

Tigra gapparina, Priscianus præf. lib. 1. Quid Herodiani arti-

Herodianus & τοῖς εἰς λὶς, de nominibus in λὶς definentibus videtur allegari à Stephano in ἄδυλις.

VIII. A Grammatico Herodiano haud dubie diversus * fuit HERODIANUS qvi Historiam Cæsarum dictione eleganti & perspicua scripsit, nam&ætas qva vixit, & vitæ genus aperte utrosque distinguunt. Grammaticus apud Marcum Antoninum A. C. 180. defunctum gratiolus fuit, Historiæ scriptor longe post vixit, ultra annum nempe 238. in quo ejustela Historiæ desinit, licet in calce libri secundi ait se LXX. annorum res tradere constituisse. Alter ille. Grammaticam docuit, neque aliam quam umbraticam vitam duxit: at scriptor Historiæ lib. 1. c. 2. testatur se & βασιλικάς ή δημοσίας τα ηρεσίας γενόμενον ca qvibusiple interfuerit, exponere. Laudatur ab Evagrio Scholastico lib. V. Hist. Eccles cap. ult. & Trebellio Pollione in triginta Tyrannis c. 32, Lampridio in Alex. Severo c. 52. & 57. & in Antonino Diadumeno c. 2. à Julio Capitolino in Maximo & Balbino c. 15. atque in Albino c, 12, ubi eum ad sidem pleraque dixisse tradit, & in duobus Maximinis c. 13. qvo loco notateum Maximine in odium Alexandri plurimum favisse. Alii Pertinacem nimis ab eo laudatum arguunt,alii temporum & annorum notationem omissam,alii ut Tillemontius, † non orationes modo ex ingenio attributas iis quos loquentes inducit, quod ipfiest cum aliis Historicis commune, led Epistolas quoque.

Exstat Herodiani Historia Romana ab excessu Marci Antonini usq; ad Gordianum nepotem, qvi Maximino successi, descripta libris B 2

Confundunt alii, Gesnerum in Bibl. & Sigonium in judicio de Historicis Romanis secuti, à qvibus recte dissentit Hanckius libro s. de Rom. rerum scriptoribus p. 294. Fuit etiam Herodianus qvidam junior, belli dux sib Justiniano, de qvo multa Procopius. Vide etiam de Herodiani statua Codini Origines CPol. n. 75. Combessis safeticulum rerum CPol. p. 7. &c.

† Tillemontius in vitis Imperatorum T. 3. nota 2. in vitam Macrini p.614. Tit le caractère de l'Histoire d'Herodien, qui est fort orateur, porte à croire, que les lettres & les barangues qu'il raporte sont de luy même, & non pas de ceux qu'il fair-

parler, adde notam 6, in vitam Maximini I. p. 635. leq.

VIII. quos legit etiam Photius, atá; ab judicio scriptoris & dictionis amountate commendat Codice XCIX.

Prodit Grace Venet. apud Aldum 1503. fol. una cum Scholiaste Thucydidis, & Xenophontis ac Gemisti Plethonis de rebus Gracorum.

Lovanii 1525. 4. separatim...
Basileæ 1530. forma minore.

Latine ex versione præclara Angeli Politiani ad Innocentium VIII. qvam incerta & parum credibili fama ajunt qvidam eum Georgio Tiphernati surripuisse. Bononiæ 1493. fol.

Argentorati 1513. 4. exædibus Schurerianis.

Lugd. 1551, 1559, 12. Antiverp. 1566, 12.

atque sapius inter catera Politiani opera. Venet. 1498, fol. Paris 1512, fol. Lugd, 1537. 8.

Grace & Latine cum Politiani versione,

Venet. 1524. 8.

Basil. 1535. 8. 1543. 8. 1549. 8. 1563. 4.

Cum H. Stephani notis in margine & locorum quorundam verfionis Politiani emendatione. Paris. 1581. 4: Lugd. 1611. 8. In Parisiensi editione à Stephano additi libri duo primores Zosimi, antea inediti.

Cum H. Stephaninotis, Erici Memmii & Andrea Schooti emendationibus, notisque Frid. Sylburgii, in tomo tertio scriptorum Historiæ Romanæ minorum, Francof. ex officina Wecheliana 1990. fol.

Francof. 1630. 8 & Lond. 1639. 8. cum Danielu Parei monitis

& exemplis Ethicopoliticis.

Argentorat. 1644. 8. prima editio capitibus distincta, cum argumentis, notis & indice latino foannu Henrici Boeeleri. In altera A. 1662. 1672. 8. accedit Balth. Scheidii index Græcus.

Oxoniæ 1678, 8. & 1704. 8. cum notis brevibus Variorum.

Patavii 1685. 8.

Pauli Voitii in Herodiani Marcum & Commodum notæ. Ultraject. 1645. 12.

Herodianus Gallice per Jo. Colinium, è latina Politiani versione. Lugd. 1541. 1546. 8. cum notis. InterInterprete Jac. Concesso, ** Vintemilleo Rhodio, Consiliario in parlamento Divionensi. Lugd. 1554. fol. His qui ejus reprehenderunt dictionem, respondit in libello qui inscribitur remonstrance aux censeurs de la langue Françoise. Recusa illa versio Paris. A.1580. apud Fed. Morellum.

Tertia Boisguilberti, ex latina Politiani, Paris 1675. 12. Nova Mongaulti è Graco, cum notis, ibid. 1700. 8.

Germanice per Hieronymum Bonerum. 1530. Augustæ Vindelicorum fol.

Recusa versio & recognita Hamburgi 1660. 8.

Belgice interprete Petro Rabo, Roterodami 1683.8.

IX. Aldus Manutius, cui restaurati in Europa decoris sui auspicia magnam partem Græcæ literæ debent, jam sub sæculi decimi sexti extremum typis luculentis corpus Grammaticorum Græcorum duplici volumine Græcè edidit, qvorum uno, qvod Venetiis Anno MDCXXXXV. fol. prodiit, continentur:

- I. Theodori Gaza Γεμματικής είσαγωγής (introduttiva Grammatica, ut Aldus interpretatur) libri IV.
- 2. Ejusdem liber megi unvar, de Mensibus, speciatim Atticis.
- 3. Apollonii Alexandrini megi ouvrifeus, de constructione libri IV.
- 4. Herodiani περί των Σφιθμών, sive quomodo numeriapud Græcos exprimantur, fragmentum.

Alterum Volumen inscribitur: Θησαυρός, κέρας άμαλθήας, κὰμ κῆποι Αδάνιδ. , Cornu Copia & Horti Adonidis, Venetiis in dono Aldi Romani, summa cura laboreque præmagno, mense Augusto, MIIID. fol. In hoc exstant:

- Ι. ΑΙΛίΒ ΔΙΟΝΥΣίβ περὶ ακλίτων ρημάτων.
- 2. Ex & ETETAOIS nay allow irdifur indojaj x 5012000.
- . 3. Σχηματισμοί των είμι και έμι ρημάτων. CHOEROBOSCI.
 - 4. Педі тан है xabiledu опиантийн.
- ຽ. Τά & πορένεθαι σημαντικά.
- 6. Έκ τῶν ἩΡΩΔΙΑΝΟῖ παρεκβολαί μεράλε * ρήματ.

** Vide Ludovicum Jacobum à S. Carolo de scriptoribus Cabilonensibus p. 310

Rectius perains Priveco legitur in MS. Casareo de quo Lambecius VII. p. 259.

- 7. Εκ των αυτέ αξραγαραί δυσκλίτων ρημάτων.
- 8. ΧΟΙΡΟΒΟΣΚΟΥ προς σου in πασι ρήμαζι κανόνας ζητάντας και OMOIDTHT OC.

9. Të वंगारे ऋहा है दिक्शियादायरे ।'.

- 10. Περί ανομάλων ρημάτων, 😿 ςοιχώον.
- 11. ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ περί έγκλινομέτων κώι έγκλιτικών κ, σωνεγκλιτικών μορίων.
- 12. ER TWV XOIPOBOEKOT REEL EYRAIIOMENUV.

13. Ανωνύμε περί έγκλινομένων.

14. Εκ των ΊΩΑΝΝΟΥ 🕏 Γραμματικέ περί Δίαλέκτων.

- 15. ΈΤΣΤΑΘΊΟΤ περὶ τῶν παρὶ Ομήρφ ΔΙαλέκτων. 16. Περὶ ΔΙαλέκτων τῶν τῶς ΚΟΡΥΝΘΟΥ παρεκβληθασῶν.
- 17. Περί τῶν εἰς ω΄ θηλυκών ονομάτων. CHOEROBOSCI.

Primus, inqvit Aldus in præfat. labor in hoc opere concinnande fuit Gvarini Camertis, & Caroli Antenorei, Florentini, bominum multi studii ac in Gracarum literarum lectione frequentium. Hi simul ex Eustathio, Etymologico & aliu dignu Grammaticis accepere bac canonismata, digessereque per ordinem literarum, nec sine adjumento & consilio Angeli Politiani, viri summi ingenio, & ingeniose dolli. Secundus vero labor meus suit, qui ea omnia recognovi, non parvo labore cum iu conferens, unde excerpta voluminibus fuerant. Multa addidi, plurima immutavi, adjuvante interdum Urbano, * divi Francisci fratre optimo, à quo brevi babebitis quas summa cura & doctissime composuit in Gracam linguam introductiones,

Non

 Hic est Urbanus Bolzanius, Valerianus Bellunensis, Minorita sive Franciscanus. Leonis X. Præceptor defunctus A. C. 1526, ætat 84. qvem in re tenui non parvum felicitatis humanæ exemplum celebrat Pierius Valerianus de infelicitate literatorum libro secundo. Videndus etiam de eo Vossius in Aristarcho lib. i. cap.4. Lucas Waddingus in scriptoribus Ord Minorum p. 331. & auctores Ephemeridum literarium Italiæ (Giornale de letterati d'Italia) T.3. pag. 43. seq. Hujus Grammaticæ Græcæ Institutionum libri duo ex illis qvi latine scripsere illa ætate. primas ferunt, atq; imperfectius primum editæ auctore ignaro funt ab Aldo 1497. 4. Deinde ab auctore recognitæ & auctæ prodierunt 1512. & Balileæ 1524. & 1530, 1535, 1539, 4. Recusæ etiam l'arif, 1543, & Venetiis 1549, 8. Urbanus Grammaticus, & junior, patria Imolensis, de qvo Leander Albertus in descriptione Italia A. 1550. edita p. 288. Urbano Grammatico dignishmo bumanista, anche egli quest' anni passati passò all'altra vita, poi che in piu luoghi havoa fatto isperientia della sua dottrina. Alius etiam Urbanus quem belluam vocat & graviter perstringit Franciscus Philelphus libro IV. Epistola ad Petrum Michaëlem, data Mediolani 🗛 1440.

Non omittendum Volumen tertium ex officina Aldi & Andreæ Asulani, soceri vulgatum Venetiis 1523. fol. in qvo post dictionarium Græco Latinum & Latino Græcum pro illaætate copiosissimum, subjecta leguntur:

- 1) Ammonii περί όμοίων και Δίαφόρων λέξεων.
- Τάξις παλαιά και όνοιασται των δεχύντων, qvalis ad calcem Svidae exflat sub titulo: ἐρμηνεία τῶν ὅπις εφατευμάτων και πολεμικών παραπίζεων Φωνών, vocabulorum militarium interpretatio.
- 3.) Ο εβικίν ονομασία των περί το σράτευμα τάξεων και ήγεμονιών.

4.) Τα & Η καν & ΩΣ σημαντικά.

5.) Πεξὶ διαλέκτων έκ των ΙΩΑ'ΝΝΟΥ Γραμματικό τεχνικών.

6.) ΈΓΣΤΑΘίΟΥ περί των ωλος Ομήρω Δίαλέκτων.

7.) Περί ΔΙαλίκτων των αδο ΚΟΡΙΝΘΟΥ παρεκβληθασων.

8.) Περι ανομάλων ρημάτων, το τοιχώον.

- 9.) ΗΡΩΔΙΑΝΟΫ περὶ εγκλυομένων κὰι έγκλιτικών κὰι σωνγκλιτικών μορίων.
- 10. ΙΩΑΝΝΟΥ Γεφιματικέ ΧΑΡΑΚΟΣ περί των εγκλικομένων.
- ΙΙ.) Περί έγκλινομένων έκ τῶν 🕏 ΧΟΙΡΟΒΟΣΚΟΥ.
- 12.) Anonymi περί έγκλινομένων.
- 23.) Thomæ Magistri, Phrynichi & Manuelis Moschopuli de Vocibus Atticis.

Exstat & quartum Volumen Grammaticorum Gracorum ex Aldi & Asulani ossicina Grace in lucem editum Venet. 1525. 8. in quo tibi occurrent:

- 1. Thoma Gaza libri quatuor Grammaticæ Græcæ; qvi etiam Græce & Latine prodierunt eodem anno Coloniæ, 8. & Parisiis 1529. 8. 1540. 8. 1549. 4. Basil. 1529. 4.
- z. Ejusdem de mensibus liber.
- 3. GEORGII LECAPENI περὶ πωπέξεως τῶν ἡημάτων de confructione verborum ad Lazarum quendam, pag. 171-216.
 In limine scriptitestatur se usum præceptis Apollonii Dyscoli, Herodiani, Apollonii junioris, nec minus eorum qui de
 Atticis vocibus scripsere, & Arcadii Byzantini. Περὶ τῆς πωπέξεως

τάξεως & λόγε διδασκαλία τολλήτε καὶ βαθᾶα καθέτηκε, Φιλομαθέτωτε ΛΑΖΑΡΕ, καὶ πολλά δεομένη χρόνε, καὶ μάζοι Φι
η τῆς καθ΄ ημας δυνάμεως. Πολλα χθ περί αυτῆς τῆς δεχάρις
ΔΙαπεπόνηται, ΑΠΟΛΛΩΝΙΩΙ τε τῷ σοΦωτάτῳ τῷ ἐλάκλην δυσκόλω, καὶ ἩΡΩΔΙΑΝΩΙ τῷ πολυμαθετάτῳ, καὶ ΑΠΟΛΛΩΝΙΩΙ
τῷ νέῳ, καὶ τοῖς ΑΤΤΙΚΙΣΤΑΙΣ, καὶ ΑΡΚΑΔΙΩΙ τῷ Βυζαντίῳ,
ῶν τῶς πραγματέαις ἐυ ώτετυχηκως, θαυμάσεις αυτῶν τὸ πολυμαθές καὶ & Ελληνισμε τὶι ὑριᾶ καὶ κατάλληλον χρησιν, καὶ
τὶι ἀκειβῆ καὶ πολύτροπον καὶ πολυχήμονα πάσης τῆς Ελληνικῆς ΔΙαλέκτε ποικιλίαν. Reculius est hic libellus de constructione verborum Græce sub Lecapeni nomine etiam Florentiæ 15 20. 8. apud heredes Philippi Juntæ, licet in MStis qvibusdam Codicibus refertur ad Michaelem Syngelum, presbyterum Hierosolymitanum.

- 4. EMANUELIS MOSCHOPULI περί τῆς ονομάτων κὰ ρημάτων σωντάξεως, de confiructione nominum ac verborum.
- 5. Ejusdem περί στο φολιών. p. 233-236.
- X. HEPHÆSTIO Alexandrinus Grammaticus, inter Imperatoris Veri Præceptores Julio Capitolino a) laudatus, scripst Svida teste exagidor megi b) pergar, qvi libellus eruditus atque utilis etiamnum exstat. Prodiit Græce cum scholiis Græcis (excerptis è Longino atque aliis scriptoribus, auctore Christiano ut ex p. 88. perspicue apparet) Venetiis apud Aldum 1526. 8. atque inde emendatius & cum locupletissimo indice nitide excusum Paris 1553. 4. ab Adriano Turnebo. Longini * prolegomena in Hephæstionis Enchiridion integriora nuper vulgavit Græce Clariss. Hudsonus in sua Longini editione Oxon, 1710. 8. atque inde depromta dedi supra Adria
 - a) in Veto c, 2. Audivit Scanrum Grammaticum Latinum, Scanri F, qui Grammaticum Hadriani fuit: Gracos Telephum, Hephaftionem, Harpocrationem, Ubi II, Casaubonus in notis: Hephaftion bic videtur ille esse Alexandronus Grammaticus, eujus exstat bodieque de remetrica elegans libellus. Autorem certe illum antiquissimum esse nullus dubito.
 - b) ita legendum, non έγχειρίδια δια μέτρων, jam monuere viri doctifilmi.
 - * In editione Hephæstionis Parisiensi p. 25. videtur Longinus ab Hephæstione citari,
 Sed verba nai Loyvivos ibi corrupta sunt & legendum nai Loyia. Nam p.93.
 Scholiastes testatur dramati Epicharmi titulum suisse korya nai Loyia.

lib.4. c. 31. Eadem cum doctissimi viri Jo. Boivini notis & versione, prodiere in editione postuma operum Nicolai Boilavii Desprzi Paris. 1712. 4. Amst. 1713.12. Respicitur hic Hephæstionis liber à Priscianolib. de versibus sive metris Comicis, à Scholiaste Euripidis, Aristophanisque & Demetrio Triclinio ad Sophoclem ** variis in locis & ab Hermogenis scholiaste p. 381.387. Etiam ex hoc libello desumta que de novem metris Aristophani præmittuntur Græcis scholiis illustrato. Multa quoque ex illo recentiores qui de metris scripsere, ut Jacobus Micyllus Argentoratensis, cujus libri III. de remetrica prodiere Francos 1539. 8.

Narravit mihi vir Nobilissimus Frid. Rostgaardus, Danus, se boc Hephæstionis monumentum in Italiæ Bibliothecis cum MSS, Codicibus comparasse, & emendasse non paucis in locis. Fuit ctiana in Bibliotheca Renati Moreau Hephæstionis Enchiridion de Metris, paulo dissimile ab editis, teste Labbeo p.213. Bibl. novæ MSS. Idem p.196. memorat in Bibl. Caroli de Montchal fuisse MS, Græce Anonymi de remetrica tractatum, Alterius Anonymi de remetrica, Hephæflionis Enchiridion, Ejusdem metricam Isagogen, diorem explorationem d) de remetrica sive poética, Labbeo p. 110. laudantur alia scripta hujus argumenti in Bibliothecis delitescentia, Andrea & Theodosiii Grammatici de pedibus, Demetrii Triclinii de metris e) Jeannis Botaniota ad Isidorum Diaconum & Tabularium de metris jambicis. Rhodii Nili de versibus Anacreonti-(is, Imerci de metris Pindaricis, f) Triche synopsis novem metrorum. De versibus collectio ex multis, incipiens ab ipsis XXIV. elementis, cum Anonymi de Poéticis elementis, de syllaba communi, dedialectis, nec non Jeannis Tzetza de omni versuum genere-

Libri ști Pars Tertia.

^{##} Hephæstionis scholia in Sophoclem laudat Calepinus Lexico in Petides.

s) p.63. edit. Turnebi. கடிர் மசாரமார்க வ்கவுவராக ரீ கடிர் கவர்மாடு.

d) p. 65. σαφες έρα διδασχαλία περί μετρικής αίσαγωγής , ή περί ποιήματος.

e) forte non alia quam que scholiis in Sophoclem premittuntur Δημητεία τα Τεικλονία περί μέτρων οις εχρήσωτο Σοφοκλής.

f) Etiem bee forte cadem, que Grecis in Pindarum Scholise premittuntua,

p. 111, & 196. † μέτζων, & de versibus Politicis MS. Reg. 84. idep. 111, & 196. Aphibenii fragmentum de carminis appellatione laudat si. Vossius de viribus rythmi p.90. Hephæstionis Enchiridion de metris cum Longini Philosophi prolegomenis fuit etiam MS. in Bibl. Palatina, ur patet ex Catalogo Frid. Sylburgii p. 94.

Ait præterea Svidas Hephæstionem scripsisse,

Mengina 21 σ φεσα, quad reddunt Carmina Varia. Forte rectius vertas: Varia de mesris, unde Hephæstio καν έξωχον veteribus dicitur ὁ μετρικός. Licet & plures de hocargumento scripsere ut Heliodorus, Astyages & alii qui interciderunt.

Περί των το ποιήμασι ταραχών. De su que in poëmatibus turbatasunt. Κωμικών Σσορημάτων λύσεις. Comicorum dubiorum solutiones.

Τεργικών λύσεων. Tragicarum folutionum opus.

Tar μέτρων των ποδισμές. Metrorum dimensiones, & alia plurima, qvæ non nominat.

XI. Alii Hephastiones.

Hephæstio, Alexandro Magno charus, & post mortem inter DEos coli jussis, & oracula reddere somniaque immittere creditus, de quo Arrianus, Curtius, Lucianus &c.

Hephæstio Thebanus, Astrologus scriptor de quo dixi lib. 3. c. 20. creditur vixisse circa Constantini M. tempora.

Hephæstio scriptor, Athenæo suppar quem vide lib. XV. 4. p. 673; ubi eum Andranti libros compilasse arguit.

Hephæstio Alexandrinus pater Ptolemæi Chenni Grammatici Trajano & Hadriano imperante clari, qvi & ipse silius apud Tzetzam Chil. VIII. v. 388. Ptolemæus Hephæstio appellatur. Novi Jonsio Πτολεμαζίου & ΗΦαιςίωυ & exponi Hephæstionis nonsilium sed præceptorem vel patrem, & per Hephæstionem illum,
intelligi hunc ipsum qvi de metris scripsit. Sed sola conjectura,
nullo veteris scriptoris testimonio nititur hæc ejus sententia,
igitur tanqvam minus exploratam omitto.

HephæΤ ποιήματα τὰ κατὰ ςίχον Hephæssio p. 63, exponit qvæ codem versuum genere
absolvmetur, ut Heroici.

Digitized by Google

Hephæstio statuarius cujus mentio in veteri monumento apud Sponium pag. 1.26. Miscell. ἩΦαιςίων Μύρων, Αθηναίω, ἱποία. Hicaddendus Catalogo Artificum Francisci Junii.

Avorum nostrorum memoria doctissimum Virum Bonaventuram Vulcanium Græco nomine Hephæstionis delectatum comperi. Habeo enim libros quibus usus est, & quos manu sua in fronte sibi alseruit hac nota: 'Er. T' HPaysiar.

Prætereo Hephæstion regionem & civitatem in Lycia, qvæà flagrante subinde & perforato passim ignibus solo hoc nomen accepit, ut Hephæstium sive Vulcani templum diceretur, memoraturqve Scylaci, Senecæ, Plinio, Solino &c.

XII. INDEX Scriptorum in Hephæstionis Enchiridio laudatorum...

Parenthesi inclusi numeri Graca scholia indicant.

A Chæus & Kúnre. pag. 7. edit. Paris. Æolicum metrum. 23. (89) Æoles 37.

Æschylus & Νώβη 3.

Ajantiades Tragicus, unus ex Plejade (32) (93)

Alcæus 6, 16, 34, 35, 39, 68, 74.

ejus बैन्मक 5 1, 67. जहांचा मुझे वेदणतंत्र केवेंगे देन रहे जहांचा 67.

τας Αλκαίων 45. videtur legendum τας 'Αλκαίω.

Genus Alcaicum decasyllabum 24. inδικασύλλαβον, & δωδικασύλλαβον 46.

Alcman. 22, 28, 39, (89.) integras strophas tetrametris dactylicis compositit, quarum specimen 22. ἐκατιωτέρων εροφων ἀσματα 74. genus τὸ καλύρθον ᾿Αλκμῶν 🚱 44.

Alexander Tragicus, unus ex Plejade. (32) (93) Amipsias 88.

Anacreon 3. 19. 30. 40. ter. 56. 57. 68. 70. 74.

ο έλεγείαις. 4.

άσματα 21,40,51,69.

Genus Anacreonticum 16. (59.) (87) seq.

Ana-

Ananias Poëta antiqvissimus, generis Hipponactei inventor à quibusdam habitus 16.

ch eig 'Απόλλωνω γρώφοντες pæone pede in carminibus utuntur. (12)
ἐν πῶς πεμᾶσυ υμιοίς. (83.)

Apolledoras pictor 14.

Oi >execut (87) (94.)

Archebulus Thebanus poeta 27. Genus Zzeselano. id.

Archilochus 16. (18) 19. 48. 49. 50. 51. 70. (86) imμβοποιός. 50. is έπφους. 22. is έπωος, id. is πες πεςαμέτερες 27. Genus Archilochium 19. Cratinus του άντικους μεμάπει & λεχιλόχει του έρκομονίδη 50. is πες εἰς 'Αρχιλοχου Φερομένοις ioβάκχοις 55. Lycambi filiæ, Archilochi jambis læsæ seipsas suspenderunt (87)

Aristoxenus (91) Selinuntius Epicharmo antiquior Poëta 21.

Aristarchus Grammaticus. 'Aziságza@- indeu poematum Homericorum 74.

Aristophanes Comicus. (20) (92)

Ejus Λιολοσίκων. 29. 'Αμφιάρα. 30. Γεωργοί, 42. bis. ασίτεραι Θεσμοφοριάζεσα. 42. Σφήκες 42.

Genus Aersoparen 25.

Aristophanes Grammaticus. Existe Aguse Paises poëmatum Homericorum 74.

Asclepiades, genus Asclepiadeum (35.)

Bacchylides 44, 70. ejus espara 44.

Baotia dialettus. (62)

Callimachus 6. 19. bis (20) 28. 50. 55. bis 57. (92) Poema Ban-29- 30. poemation & mix & natandus G. 63.

Comici 20, 57, 71, 74.

Corinna 60. cu từ máusiu 9.

Cratinus 48. (91) genus κεφινίσου. 56.61. (62) Aristophanio metro usus. 25. εἰς κῶν 'Οδυστέως εἰςβάλλου, in exordio dramatis, 26. ἐν 'Οδυστέως ι ibid, ἐν παιόπτης 5. 6, ἐν τοῖς χάροσι. 6. ἐν Κλεοβαλύσης. 5. 6. ἐν ἄρους. 6. ἐν ΤροΦωνίω. 41. ἐν 'Αρχιλόχους. 50. ἐν τοῖς ΣερέΦους. 50.

Critias in th ois Adulbicon they ola 8. leq.

Dactyli Idzi sive Curetes, à quibus pedis genus, dactylus nomen accepit, qui illo metro circa Jovem tenerum canentes ac saltantates, Saturnum ab co averterum, (21)

Deme-

```
Demosthenis versus in prosa. (76.)
 Dionysius sive Bacchius pedis genus acis mi Autoriana (82.)
 Aservorazen wounen, id.
 Dionysiades Tragicus, unus è Plejade (22.)
 Dithyrambopœorum hymni in Bacchum pleraque ex bacchie me-
     tro. (82.)
 Genus Dozuainer. 33.
 οι Δεαμίατοποιόι. 75.
 Empedocles. 2.
 Epicharmus (91) de Mizapadi. 7.
    Tavisso & zogiverts, kriptz metro Aristophanio 25.
    λόγ. 6. και λογία. 25. (93.)
Euphorion & zeppomeraty. 60.
Eupolis 71. in Bantaus. 14. Kiegeli. 42. intais ninelin. (52.) aspertin-
     2016. 37. 61. in Revoğ 2018. 60.
Genus Eupolideum. 61.
Euripides 55.
Genus Euripideum (88) sive Agradum, 15. (10)
Genys Galliambicum 40. λελυμών το μέτρου, Οι δε γάποι Μαβάλ
   Turry, is Didear roser Exerces, die nei surara Decer stider fa-
     सर्वाक्त मंद्र क्षेत्रक, में राजकारण के मिल्लेंद्र संका विद्यानार्कि. (41.)
Glycon. 33.
Genus Glyconium. ibid. 60. (62.)
Heliodorus (metricus, à Prisciano etiam laudarus) 6. (7.) (93.)
Hermias Poëta. 67.
Hipponax 4.16.17. (87.)
Hipponacteum genus 4.6.33-
Homerus 4, 63. (76) (91)
   • σοФытит (87.)
   ejus verlus 2.3. 8. 14. &c. ja vada, 66. prima pavadia habet
      péres five gixus x'. (76.) Maeyims è de Opnes ana Peripuro
       64. 67. Suneskà Eth. (89.)
Momerus junior filius Homerus poétriz Byzantinz (93) Tragi-
    cus unus è Plejade (12.)
Hymni jambo scribi soliti. (17.)
Lapsternée, 20. Jambelegi. 51. Jambus dictus à Jambe famula Ce-
    lei que saltam ad hoc metrum solata Cereremest, cum tristis su-
```

per raptu Proserpinæ hospitaretur apud Celeum & Nerim ejus conjugem (81) velà Jambe puella que hoc metro petita conviciis, se ipsa suffocavit id. & (87) vel ab anu hujus nominis qvæ in scapha lanas lavans Hipponactem scapham tangentem his verbis repulit : angenn anelde, the orapm avangenus. (81.) inu-Bilar Aoidogar, Son & iBalar. id. Jambici carminis quatuor genera: Comicum, Tragicum, Satyricum & Jambicum specialiter ita dictum, singulorumqve proprietates. (87.)

Jones (82.)

Aukanikor piergor. 25.

Longinus. (28.)

Lycophron Tragicus, unus è Plejade. (32.) (93.)

Menandri Comædiæ. 66. ને લંગ ઉગમે માંદ્ર Λευκασίας Merandes, (73.)

Mezon. (90.)

O merginos (5) Hephæstio ipse intelligitur.

Μητεωακόν μετεον. 40. 21 वं ने πολλα की महलांट्र संद नाय क्रमांट्र रखें। Θεών γεάψαι τέτο το μέτεο. id.

Moloss Pyrrhi & Andromaches F. à quo dictum pedis genus in carmine, quod ille hocmetro odas dixit in templo Dodones (82.)

OI PEWTEROI. 40. (87)

Nicomachus ο ωθί ζωρεάφαι των έλεγμαι πεποιηκώς. 14.

Παροιμιακόν μέτρον ဩα το παροιμίας τινάς τέτφ τῷ μέτρφ લેંગ્લા. એલે લે क्य ४९७३म है ४७४ है क्षेत्र ह्वाडीयको क्ष्म फ्रिलिस हो प्रति है अर्थ है अर्थ है अर्थ है अर्थ है अर्थ है अर्थ है yov 26. (28.)

Parthenius έπικήδωον είς Λεχελαίδα γεάφων. 4.

Deglinor pedis genus, ita dictum Ala no mis isogias mis neglinas the τφ τῷ μέτζο γερεάφθου (81.)

Phalæcium genus. 33.

Pherecrates in the Koglaroi 57. (59.)

Genus Pherecratium.

Philicus Corcyræus कें, के में, क्रमबंबे 🚱 ३०. ३१. (३५) (93.) ubi male Philiscus. Hexametro Choriambico totum poema compo-

suit. 30.31.

Phrynichus Tragicus. 39.

Phrynichus Comicus. 39.

Pindarus. 68.

Genus

```
Genus Pindaricum 51. indexagridación. 46.
 Plato Philosophus. (76.)
 Plato Comicus ir Zarrejaus. 51.
 Pleias Tragicorum sub Projemæo. (32.) (93)
 Poëtarum versus qvi non nominantur. 2.3.4. &c.
 Politicum carminis genus. (91.)
 Praxilla in διθυεφαβοις, in μέξι θλαγεφομών Αχιλλίυς.
 Genus acaşimen. 24.
 Hereidion uperop. (82.)
 Busing genus Heroicum sive Hexametrum, quod Pythius Apollo
     Blus illo in oraculis, (22.)
 Pyrrhus cui primus epinicius hymnus pyrrhichio metro composi-
     tus. (§ 1.)
 Rhintho
    iv Opisy deauari. 1.
 Oι ρυθμικοι à Metricis sive Grammaticis distingvuntur. (78.)
Sappho 30, 36, 37, 39, 40, 47, 49, 57, 58, 68, 70, 74. Genus Sapphi-
     Cum insavillaßer 33. indexavillaßer. 45. 46. innaudenavilla-
     βου, qvo tertius liber Sapphonis. 34. ποναβεκανδεκανύλλαβου
     qvo totus secundus liber Sapphonis scriptus 23. seq. armane
     libri septimi. 34. Ejus sunt versus p. 55. qvi incipiunt isi moi
     καλά πής. Libri secundi & tertii mentio pag. 63. 65. in τοίς πα-
     λαιοίς απιχάφοις χτ δύο ( του δυςιχίας live er δυάδι τίχων) το δα-
     γερεαμμένον έκαςον άσμα, ibid. seq. Genus Sapphicum Heroi-
     cum. (01.)
Oi godined poi (82.)
Simmias. 35. Rhodius, totum poema scripsit trimetro anapæstico-
     26. εν τῷ πελέκα. 31. (32.) εν τος περυξι. 32. έν τος ποιήμασι. 43.
     Ejus σφαίρα (32.) Θρό. Φ. ibid. ωον 65.68. και άλλα παίγνια 65.
     Genus Tippiante. 35.
Simonides 68. ejus Epigrammata, 14, 64, 66. (72.)
Sophocles Electra (73)
   દેશ જાવુંદુ દેમદેમુ લેલાદુ. 4.
Sophronius Christianus Poeta. (88.) καθα τῷ ἀγίω ΣωΦρονίω κὰμ ἄλλοις
     Dexanotiens done. Sior xensiarar managur in determides.
Sosiphanes Tragicus è Plejade. (93.)
Sositheus Tragicus è Plejade. (32) (93)
```

Sotades à Ptolemzo Philadelpho occifus quod conjugium cum forore reprehendifiet (5.) ejus 'Adams. 2.

Idada incave Zarady, peradeir ra ? nous in ides péres (10.) genus Sotadeum 37.

Stratis Augomoide Anacreonti amatus. 96.
O rezuntée. (77.) intelligitur ipse Hephæstio.

Telesilla 36. Theocritus. 4. Bacchylidis Miposyna 7 nades Osénens i nées.

Theopompus Comicus. 43, genus Theopompeum, qvo ille usus est in marin, ibid.

Timocreon Siculus, κομψός ἀνής. 40. ejus ἀσμα, id. Epigrammata. 2.

Timotheus. Ejus ropes zigagadizei. 66.

Tragici. 20. 74. Vide & supra, Plejas Tragicorum.

Kanthus & rois Audiaxois, 5.

Zaχαρίν μεγάλυ πύγκλυτι κέρι (88.) versus Christiani Poetæex hymno in S. Johannem Baptistam..

XIII. Fertur in multis Bibliothecis manu exarata DIONY-SII Thracis πίχνη Γεμμματική, sane antiqua & celeberrima pridem, communique usu trita, & plurimorum illustrata commentariis, qvi Eustathio plus simplici vice laudantur છે એક પ્રક્રિયમાં કરે ફ્રેમ્યુઅને In hac n'an leguntur que è Dionylio profert Sextus Empiricus adverfus Grammaticos. Nomina corum quorum commentarii in Diony-ਪਿੱਖ ਜੰਣਾਆ una cum ipla feruntur manu exarati, lunt Porphyrius, Diomedes Scholasticus, Melampus, Stephanus, Georgius Cheroboscus, & Theodosius Ale-Caterum in MStis horum Commentariorum Codicixandrinus, bus magna confusio. Nam quæ in MSto Holsteniano referuntur v.g. ad Melampodem, hæc in Codice Regis Angliæ, qvem evolvit Clariss. Bentleius, exstant sub nomine Diomedis. Non raro eadem ite. rum iterumqve repetuntur sub diversis nominibus, vel qvoqvelin Anonymi αδήλε έξηγήσεσι ακεφάλως. Non etiam usque adeo certo constat, qvisnam fuerit Dionysius ille Thrax nixms auctor. Svidas qvidem memorat Dionysium qvi à patre Tero Thracis nomen tulerit, licet iple natus esset Alexandria. Hunclait fuisse discipulum Aristarchi Grammatici, Romzq; docuisse Pompeji Magni tempore, & Tyrannio

rannionis prioris præceptor fuisse, plurimaque scripsisse yeupanna. ना तुमे क्यान्यभूमनामके भे ज्यामाम्यनामने, Ubi भूतम्मतामने accipiode institutionibus rezenzaje, meray parma de libris singularis argumenti. & Carpungariza de commentariis in Poetas vel alios vetustiores scriptores, Hicidemest Dionysius Thrax quem Strabo lib. XIV. notat, cum Alexandrinus esset, dictum tamen fuisse Rhodium, ut nempe donatum Rhodiorum civitate. Qvod vero Etymologici Magni au-Aor de Dionysio narrat, idem quoq; iisdem verbis scriptum reperio inscholiis ad Dionysii τίχην ineditis: Δωνότιο ο Θράξ. Ισέον ότι Θράξ έλέγετο, η Δίο το τραχύ της Φαιης, η ότι τη αληθεία Θράξ η. *Out 6. δε ο Διονύσι 6. μαθητής η Ε Αριστέρχε. Καὶ τον έαν Ε didaoxalor ζωρεαφήσεις, όν τῷ ςήθα σύος των Τραγαδίαν έζωρεάΦα, প্रदेश के अंकान्त्र अंदिसर बंधकोर ऋषे तथा (ita legendum in Etymologico pro சித்) ரிய Tegyudiar. At in iisdem scholiis alibi: வஸ்சார ம் இசுத் · τίω τόχείω συγχεαψάμθυ. τίω Γεσμματικήν, τὸ μθρὶ χέν. ήν ΒυζάντιΘ, έκαλείτο ή Θεάζ, το μείζου κοσμέμμο της χώρας ονόμα-Εγένετο ή άγαν συνδάζο και πολυμαθής, ώς ε πάντας τα ερβάλ-Asses our nat auren. Qvod porro incertum sit, idemnehic rizing Grammatica scriptor cum Dionysio Thrace Aristarchi discipulo, his verbis notant cadem scholia: ભંતમહા કે માલદ માથે લેમ્લા પ્રામિક છે છેલ્લκός το παρον σύγχεκμμα, θπιχαράντες άτως, ότι οι τεχνικοί μεμιηνική & Διονυσία & Θρακός, και λέγασιν ότι διεχώριζε τίω συσηγορίαν όπο & ને જે મુદ્રા છે, ત્રું જ્યાને જાય જે વેઠ્ ઉલ્લેખ કરો છે. વેરવામાં વાર. તેલા કા જેન έςι Διουσίν & Θρακός જ παροι συγγραμμα. Ές τι δι είπει, ότι άλλω το έκπου Διονύ[ιω ο Θράξ, και άλλω ο περίσας το παροι σύγχαμμα. Εκάι . μεν μαθητής Α ελεκίεχε, έτ . ή ε Πηρε. * Atque alio in loco: Περί & κίναι γρή (τον το παρον βιβλίον άμφισβήτηται. Επεχείρησαν γάρ τινες έτως είπόντες, ως οι τεχνικοί &C. Εςιν έν είπειο ac inaio ο Διονύ() ο dil o ήν. Εκανο μεν μαθητής ήν Αυριτάς-- - έτω δε ές το λεγομίνω ο Ε Πησέ. Ελέγετο και έτος Θράζ, नै अंद्रि के तहबर्थ रिषड़ गाँड Фधामेंड , में ठीर्गा मध्ये रम बंगेम असंब छिट्छेर्ट्र मेंग. Eixòs ή και κο αλάνω αυτον κληθηναι Θεάκα. Οτι ή αλλ. δι. δι. δηλοί κεμ · πας αμφοπερων δελσμός & βήματω. Ουτω μθώ χθ κ मृम्मक हेट्रिश्चम् नेमृमक हंत्रे त्रहिह बैक्सकाकि , मिरावेश्यराध्ये प्रहर्गकार मुख्ये कटन-

Libri sti Pars Tertia.

al. Ilyon. Nescio an huc facit quod Svidas Dionysium Thracem ait suisse Tyles, nam is cundem illum cum Dionysio Aristarchi discipulo facit.

σώπων κὰμ ἐξιθμῶν, ἐνέργκαν ἡ πάθων παριςῶσω. Ο ἢ Διονύζω, ἄς Φηζιν Απολλώνιων ἐν τῷ ἡηματικῷ, ἔτως ὁρίζεται ἡημα ἐςὶ λίξις, πατηγόρημα σημαίνεσω. Qvemcunqve autem hæc πάνη ἀσαγωγική Grammaticum Dionysium ** habet auctorem, certe ob antiqvitatem, perspicuitatem & acumen digna est qvæ sucem videat; & cujus editionem pridem moliti sunt viri docti Maussacus & 16. Vossius. Igitur non ingratam me rem puto facere Græcarum literarum studiosis, si eximium hoc monumentum præsenti loco cum eis communicem ex apographo Holsteniano, qvod exstat inter MStos Codices Bibliothecæ Johanneæ hujus Urbis Hamburgensis.

DIONYSII THRACIS

Ars Grammatica...

CAP. I. Пері ГРАММАТІКНІ. De Grammatica.

Γεμματική έττι έμπειρία τῶν τους ποιηπῶς τε κὰ συγγρα-Φευσι ὡς ἐλπὶ τὸ πολύ λεγομένων. Μέρη ἢ ἀυτης εἰσιν ε΄ξ. Πρῶτον, ἀιάγω (ις ἀντριβης κὴ πεοσφάιαν. Δέυτερον, ἐξήγη (ις κὴ ἀντὶ ἐνυπὰρχοιτας ποιητικές τρόπες. Τρίτον, γλωστῶν το κὰ ἰτοριῶν πείχειρω ἐπόδο(ις. Τέταρτον, ἐτυμαλογίας ἔυρεσις. Πέμπον ἀναλογίας ἐκλογισμός. Εκτον, κρί(ις ποιημάτων, ὁ δη κάλλις όν ἐςι πάντων τῶν ἐν τῆ τέχρη.

2. Reel Avapoureus. De Lectione.

Ανάγνω[ις δει ποιημάτων η συγγραμμάτων αδιάπωτ σως Φοράς είναγνως των ή καθ τωτκει[ιν, κξ πασσωδίαν, κξ Δίας ολήν. Εκ μβι γδ της τωνκείων ή καθ τωτκει[ιν, κξ πασσωδίαν, κξ Δίας ολήν. Εκ μβι γδ της τωνκεί[εως την δειτικό, εκ ή της πασσωδίας τιω τίχιω, εκ ή Δίας ολής τω πεικούς αναγναμβι, τιω ή κωμωδίαν βιοτικώς, πά ή έλεγεια λιγυράς, τὸ ή έπος έντονως, τιω ή λυρικήν ποίη[ιν έμμελως, τοῦ ή δικτυς ύφειμενως και γοερώς. τὰ γδ μη σθος την τυτων γυορίμα σθο τήρησιν, και τῶς τ ποιητών δερτώς καταρελπτεί, και τῶς ξέτις τ ἀναγνωσκόντων καταγελάς ους παρίς ησι.

3. Diel Tovou. De tono.

Τόνος દેનો Φωνής απήχησις દેναιμονία, η κ ανάταζιν εν τη όξαα ή κ ομαλισμόν εν τη βαικά, η κ ωελωλαζιν εν τη περισωμένη.

4. Die

^{**} De pluribus Dionysiis Grammaticis infra hoc capite.

4. Reel Etyphis. De interpunctione.

Στιγμοί εἰσι τρεῖς τελεία, μέση, ὑποςιγμή. Καὶ ἡ μβι τελεία Αγγρή ες ΣΙανοίας ἀπηρτισμένης σημείον. Μέζη Β΄ σημείον πνέυματος ένεκεν Εραμμβανόμβον. Γωοςιγμή Β΄ ΣΙανοίας μηδέωω ἀωηρτισμένης ἀλλ' ἔτι Εραμβανόμον.

3. Πη ΔΙΑΦέρα ειγμή ὑσοειγμῆς; Qvomodo differt punctum à commate?

🛎 🔆 - χρόνφ. ἐν μὲν χθ τῆ σιγμῆ πολύ τὸ Δμάσημα, ἐν ἢ τῆ ὑποσιγμῆ παντελώς ἐλίγοι.

6. Heer Payadias. De rhapsodia.

Ραψωδία! έτὶ μερω ποιήματω εμπερικληφός πια ἐπόθεζει. Ειρηπη ή ραψωδία οιοικὶ ραβδωδία τις έσα. Σπό & δαφνίτη ραβδω περιερχομάνες αδου πὰ & Ομήρε ποιήματα.

~ 7. Περὶ Στοιχώου. De elementis sive literis.

Γεσμματά ίτιν είκοσιτίστας ο διπό 🞖 α μέχρι 🕏 ω μεράλυ: Τεάμματα 🥱 λέγεται δια το γεαμμαϊς και ξυσμαίς τυπδων. γεάψαι 🗴 🕫 Σύσος 3 βος παλαιοίς, ως κ παρ' Ομήρο. * Νον δε μ' Επιχράψας ταρσον ποδος έχεαι αυτως. Τα ή αυτά και ςοιχεία καλειται Δίο το έχειο ςοιχόν काव मुद्रों कार्ट्रा, किरका क्रियां कार्य करा संत्रा हेतीये, व. १, १, १, ०, ७, मुद्रों क. क्रिय σήτετα ή λέχεται διότι Φωιήν αΦ' έαυτ Σποτελά. διον α, η. Των ή Φωιηέντων μακρά μεν είσι δύο η. κάι α. βραχέα ή δύο. ε ψιλον, κάι ο μικρόν. Δίχρονα ή τρία. α. ι. κάν ο. δίχρονα ή λέγεται, έπαδή έπτανεται κάν συςέλλεται. Προτακτικά Φωνήεντα κέντε α. ε. η. ε. ω. προτακτικά ή λέ-9εται ετι **ε**χοτασσόμλμα 🖁 ι. κάμ 🖁 υ συλλαβήν Σοποτελά, αι. αυ. Υποτακτικά ή δύο. ι. καί υ. Τὸ υ ή ένίστε ακοτακτικόν έτι & ι ώς 🖒 τῷ μία κ άξωμα, ήδς κά τοῖς ομίοις. Δίφθογγοι δέ κότιν έξ, αι, αι, οι, su, α, ου. Σύμφωνα ή τὰ λοιπα ἐπλακαίδεκα. β. γ. δ. ζ. 9. κ. λ. μ. κ. ξ. **π. ε. σ. 7. φ. χ. ψ. σύμφωνα ή λέγεται ότι αυτά μεν καθ' έαυτά φωνήν τολ** έχει, σευταστόμβρα ή μξ τ Φωνηέντων Φωνήν Σποτελοί. τέτων ήμίφωνα μθρ έκτω. ζ. ξ. ψ. λ. μ. ν. ε. σ. Ημίφωνα ή λέρεται, ότι ατας έσον ή τίου, τ Φωιηέντων ένθωνα καθέςηκεν, έν τι τοῖς μυγμοῖς και σιγμοῖς. Αφωνα δέ έςυ έντέα. β. γ. δ. 9. κ. ω. 7. Φ. χ. άφωνα ή λέγεται ότι μάλλον των άλλων έςὶ παπόφωνα, ώστες άφωνοι λέχομβο τζαγωδον τ΄ παπόφωνον. Τέτων ψιλά γοριτεία. κ. τ. 7. Δασέα ή τεία θ. Φ. χ. Μέζα ή τέτων τεία β.γ. δ. MiCa *]Had. A. 389.

Digitized by Google

Μέζα ἢ ἄρηται, ὅτι τ΄ μβι ψιλων έςι δασύτερα, Τ΄ ἢ δασέων ψιλότερα. Καὶ ἔςι τὸ μβι β μέζον & π καὶ & Φ. τὸ δε γ μέσον τὸ κ καὶ τῶ χ. τὸ ἢ δ μέζον & π καὶ τῶ χ. τὸ ἢ δ μέζον & π καὶ τῶ χ. τὸ ἢ δ μέζον & π καὶ τῶ χ. τὸ ἢ δ και ἐσος. Αλλά μοι ἔψ ὁ ἀπρ ἔχες ἰων ὁ ἀρρέα ιῆα. Τὸ ἢ κ τῷ χ. ** Αυτίχ ὁ μβι χλαῖνάν τε χιτῶναί τε ἔννυτ Οδυασέυς. τῷ ἢ θ τὸ τ. *** Ως ἔψαθ' ὁι δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐρένοντο σιωπῆ. Ετι δὲ Τ συμφώνων διπλα μέν ἐτι τρία. ζ. ξ. ψ. Διπλα δὲ ἄρηται, ὅτι ἐν ἔκαςον ἀυτ ἐκ δύο συμφώνων σύγκαται. τὸ μβι ζ ἐκ & σ καὶ δ. τὸ ἢ ξ ἐκ τῶ καὶ σ. τὸ δὲ ψ. ἐκ τῶ π καὶ σ. Αμεπάβολα δὲ πίρταρα λ. μ. ν. ρ. ΄ Αμετάβολα ἢ ἄρηται, ὅτι ἐν μεταβάλλεται ἔτε ἐν τοῖς μέλλεζι τ΄ ρημάτων , ἔτε ἐν πᾶς κλίστοι Τ ἐνομάτων. πὶ ἢ αὐτα καὶ ὑγρὰ καλᾶται. Τελικὰ δρανικῶν ὀνομάτων ανεπεκτάτων κατ ' ὁ Θᾶαν καὶ ἐνικὴν πρῶτίν, τοιχεῖα ἐςι πεντε. ν. ξ. ρ. σ. ψ. διον Δίων, Φοῖνιζ, Νίςωρ, Πάρες, Πέλοψ. Θηλυκῶν ἡ ὁκτώ. α. η. ω. ν. ξ. ρ. σ. ψ. διον Μέσα , Ελένη, Κλαώ, χελιδων, ἔλιζ, μήτηρ, Θέτις, λαίλαψ. Ουδετίρων ἢ ἔξ. α.ι.ν.ρ.σ.ο. διον ἄραα, μέλι , δένδρον, υδωρ, δέπας , δόρυ. τινὲς ἢ πουτίθες καὶ τὸ εκονος διον ἔκανος τῶτ, αλλα, δίναι ἢ τρία. α. ε. ω. διεν Ατρείδα, Έκτορε. Φίλωι Πληθυντικών ἡτέσταρα. ι. σ. α. η. διον Φίλοι. Εκτορες , βιβλία, βέλη.

8. Περί Συλλαβής. De Syllaba..

Συπαβή δέ έτι κυρίως σύπληψις συμφώνου μζ Φωνήεντ , ή Φωνήεντων. διον πας, βους, καταχρητικώς ή κ ή έξ ένος Φωνήεντ , διον α, ή.

9. Περί μακράς συλλαβής. De Syllaba longa...

Μακερί συλλαβή γίνεται εξ τρόπους όπτω. Φύσα ιδί τρας, θέσα δε πίετε. και Φύσα ιδί, ήτοι όταν δια τ μακρών τοιχείων ενθέρεται, διον Ηρως. η όταν έχη εντι τ δλιρόνων κατ' έκτασυ τ ξαλαμβαρούμου, διον Αρης. η έταν έχη μίαν τ διΦθόγγων διον, Αιας. Θέσα δε, ήτοι όταν εἰς δύο σύμφωνα λήγη, η τ έξης έχη διας συμφώνων δεχομένην, διον έξον, η όταν εἰς διωλάν σύμφωνον λήγη. διον άπαξε

10. Περί βραχώας συλλαβής. De Syllaba brevi.

πραχεία συλλαβή χίνεται κζ τρέπους δύο. ήτοι έταν έχη έν τι Εφίσει βράχεων, διον βρέΦΘ· ή όταν έχη εν τ διχρόνων κζ συςολήν σξαλαμβανέμβρον, διον Αρης.

11. atel Keiris Dullabis. De Syllaba communi.

Koivh συλλαβή γίνεται κατά τεόπους τεπς, ήτοι όταν εἰς Φωνήεν κακεάν λήγη και την εξης έχη από Φωνήεντος ἀρχοιιένην, διον "Ουτο μοι ἀιτίη ἐσσίο Θεοί νύ
** Odyss (, 279. ** Odyss, ξ. 229. *** Iliad. γ. 95.

μοι αξτιόι εἰστν. * ή ὅταν βραχεῖ ή βραχυνομένω ἐπιΦέρονται δύο σύμφωνα, ὅπε τδ μὲν δέυτερον αμετάβολον, το δὲ ἡγέμενον, καθ΄ ἐν ἄφωνόν ἐςπ, ὅιον Πάτροπλέ μου δειλή πλεῖςον πεχαρισμένε θυμῷ. ** Η ὅταν βραχεῖω ἔσα καταπεραιοῖ εἰς μέρος λότ γου, καὶ τὴν ἔξῆς ἔχει ἀπὸ Φωνήεντω ἀρχομένην, ὅιον *** Νέςορα δ΄ ἐκ ἐλαθεν ἰαχή πίνοντά περ ἔμπης.

12. weel Algews. De dictions.

Λέξις ές μέρ το κατα σύνταξιν λόγου έλάχιςον.

13. wegi Abyou. De sermone.

Λύγ Θ δέ έςι πεζής τε καὶ ἐμμέτρε λέξεως σύνθεσις, διάνοιαν κυτοτελή δηλέσα. τὰ δὲ λόγου μέρη ἐκτώ. ὄνομα, ἦημα, μετοχή, ἀρθρον, ἀντωνυμία, πρόθεσις, ἐπίρρημα καὶ σιώδεσμ Θ .

14. regi Oνόματ . De nomino.

Ονομά έςι μέρ λόγου πτωτικόν, σώμα και πράγμα σημαίνον. σώμα μεν διον λίθ. πράγμα δε διον παιδεία, κοινώς τε και ίδιως λεγόμενον. Κοινώς μεν διον ανθρωπος, ίππος. ίδίως δε διον Σωκράτης. παρέπεται δε τῷ ὀνόματι πέντε, γένη άδη, σχήματα, άριθμοί, πτώσεις. Γένη μέν έν είσι τρία, άρσενικός, θηλυκόν καλ άδετερον. Ενιοι δε αροςιθέασι τέτοις κે το άνθρωπος, ίσιαος, έτερα δύο, τυτέςι, το κοινόντε ποι επίκοινον. Και κοινόν μεν, ως έρηται το άνθρωπος και ίσσα 🗗. επίκοινον δε όιον χελιδών, αετός. Ειδη δε δύο, πρωτότυπον ή παράγωγον. Πρωτότυπον μεν έν έςι το κατά την πρώτην Βέσιν λεχθέν, οΐον γη. Παράγωγον δὲ τὸ άΦ' έθέρε θην γένεσιν έσχηπός , διον γαιήτος. Ειδη σαραγώγων έςὶν έπτά. αζο , ατητικόο , συγκριτικόο , ύποκοριςικόο, παρώνυμου καὶ ρηματικόυ. Πατρωνυμικον μεν έν έςι κυρίως το από πατρός έσχηματισμένον. Καταχρηςικώς δε η από προγόνων. διου, Πηλείδης ο Αχρίλευς, ή Αιακίδης. Τύποι δε τ πατρωνυμικών άξσεν πών ένομάτων τεκες, ό κίς δης , ο κίς ων, ό κίς αδιος. διον Ατρκίδης, Ατεκίων, καὶ ό τῶν Αισλέων ίδιος τύπος, Τρράδιος. Υρρά γάς παις ο Πιτίακός. Θηλυκών δε τύποι κίσί τεάς. ο eig ig, διον Πειαμίς. ο eig ag, οίον Πελιάς. και ο eig vy, οίον Αδραςίνη. Απο μητέρων ε σχηματίζει Πατρωνομικόν ο Όμηςος , άλλ' οι νεώτεροι. Κτητικόν δέ έςι το υπό την ατήσιο πεπίωκός , έμπεριειλημμένου το κίντορΦ', οίον Νήλειοι ίπποι, Έκτορειος χιτών, Πλατωνικόν βιβλίον. Συγκριτικόν δέ έςι το την σύγκρισιν έχον πρός ένα όμοιογενή, ως Αχιλεύς ίσχυρότερος Αιαντος, ή ένος πρός πολλές έτερογενές, ως Αχιλλευς ίσχυροτερος των Τρώων. Των δε συγκριτικών τύποι είσι τρείς, ο είς τερος, βρα-Sitepes, nei o eis wy nadapón, olon Beatlan, nakian, npelan o eis own, olon hoσων. Υπειθετικόν δε έςι το κατ' επίτασιν ένος πρός πολλές παραλαμβονόμενον έν συγnesen. Tiwos δε αυτώ eigs δίο, δ eis τατος, οδον δξύτατ@, και δ eis 505, οδον μέγι

* Hiad. y. 164, ** Hiad. 7. 287. *** Hiad. E. s.

Digitized by Google

μέγισος, αμις . Υποκορισικον δέ έσι το μείωσιν το πρωτρτύπου δηλον ασυγκρίτως. αζον κίνθρωπίσκος, λίθαξ, μειρακύλλιον. Παρώνυμον δε έςι το παρ' ένομα ή ώς εξ όνόματος ποιηθέν, οίον θεων, τρύφων. Ρηματικόν δέ έςι το από ρήματο παρηγμένου, οΐον Φιλήμων, μνήμων. Σχήματα δε ονομάτων είσι τρία. άπλεν, σύνθετον, παρασύνθετον. Απλεν μεν, οίον Μέμνων. σύνθετον δε , οίον Αγαμέμνων. Παρασύνθετον δε οίον Αγαμεμνονίδης , Φιλιαπάδης. Τον δε συνθέτων διαφοραί είσι τέσσαρες, αί μεν γαρ αυτων είσιν έκ τ δύο τελείων, ως χειρίσοφο. αι δε απολειπόντων ως Συφοκλής. αί δε έξ απολέποντω, και τελείου, ως Φιλόδημω. αί δε έκ τελείου και απολέποντος, ως Περικλής. Αριθμοί δε τρώς, ένικος, δυϊκός και αλήθυντικός. Ενικός μεν, οίον Όμηρος, δυϊκός δέ, τω Όμηρω, πληθυντικός, οΐον Όμηροι. Εισί δέ τινες ένικοί χαρακτήρες μου κατά πολών λεγόμενοι, οδον δήμος, χορός. μου σληθυντικόν κατά ένικων καὶ δυϊκών, ένικων μεν, ως αι Αθήναι, Θήβαι. δυϊκών δε, ως αμφότεροι. Πίωσεις δε είσιν ονομάτων πέντε. ορθή, γενική, δοτική, αιτιατική μαὶ κλητική. Λέγεται ή μεν ορθή ονομαςική καὶ έυθεια. ή δε γενική, κτητική καὶ πατρική ή δε δοτική, επιςαλτιαή, οι δε αιτιατική κατ αιτίαν, ή δε κλητική προσαγορευτική. Υποπέπθωκε δε τώ ονόματι τάυτα, ά καὶ είδη προσαγορέυεται, κύριον, προσηγορικόν, επίθετον, πρός τι έχον, όμωνυμον, συνώνυμον, Φερωνυμον, διώνυμον, έπωνυμον, έθνικόν, έρωτηματικόν, αόριςον, αναφορικόν ό μαι όμοιωματικόν μαι δεικτικόν μαι ανταποδοτικόν καλάται ωεριληπίκον, έωιμεριζόμενον, περιεκίκον, ωεωσιημένον, γενικόν, άδικόν **Ιακτικόν, αξιθμητικόν, με**θεσιαςικόν, απολελυμένον.

Κύριον μεν $\tilde{\mathbf{x}}$ ν έςιν δ $\tilde{\mathbf{t}}$ ὶδίαν σημαίνει, οῖον Ομηρος , Σωκράτης. Προσηγορικὸν δέ έςι το κοινὴν ἐσίαν σημαϊνον, οῖον ἀνθρωπος, ἵππος. Επίθετον δὲ έςι το ἐπὶ κυρίων ἢ προσηγορικῶν ὁμωνύμως τιθέμενον, μοὶ δηλ $\tilde{\mathbf{x}}$ ν ἐπαινον ἡ ψόγον. Λαμβάνεται δὲ τριχῶς. ἀπὸ ψυχῆς, ἀπὸ σώματος, μοὶ ἀπὸ $\tilde{\mathbf{x}}$ ἐκτός. ἀπὸ ψυχῆς, ὡς 'τὸ σώΦρων εὶ ἀκόλαςςς, ἀπὸ δὲ σώματος, ὡς τὸ ταχὺς, βραδύς, ἀπὸ δὲ $\tilde{\mathbf{x}}$ ἐκτός, ὡς τὸ $\tilde{\mathbf{x}}$ λείτης.

Πρός τι δὲ ἐχον ἐςἰν, ὡς πατῆς, ΄μὸς, Φίλος, δεξιός. Ως πρός τι δὲ ἐχοντά ἔςιν, ὡς νὺξ, ἡμέρα, Θάνατος, ζωή. 'Ομώνυμον δέ ἐςἰν ὄνομα τὸ κατὰ πολλῶν ὁμωνύμως τιθέμενον, οἴον ἐπὶ μὲν κυρίων, ὡς Αιας ὁ Τελαμώνιος, κὰὶ Αιας ὁ τᾶ ˙Οῖλέως. Επὶ δὲ προσηγορικῶν, ὡς μῦς θαλάσσιος, κὰὶ μῦς γηγενής. Συνώνυμον δέ ὲςι τὸ ἐν διαφόροις ἐνἐμασι τὸ ἀυτὸ δηλᾶν, εἴον ᾶρο, ξίΦ, μάχαρα, σπάθη, Φάσγανον. Φερώνυμον δὲ ἐςι τὸ ἀπό τινος συμβεβηκότος τεθὲν, οῖον μεγαπένθης. Διώνυμον δὲ ἐςιν ὀνόματα δύο καθ΄ ἐνὸς κυρίου τεταγμένα. οῖον ΑλέξανδρΦ ὁ κὰὶ Πάρις. ἐκ ἀναςξέΦντΦ τᾶ λόγου. ἐ γὰρ ὅςις ΑλέξανδρΦ, ἔτΦ καὶ Πάρις. Επώνυμον δέ ἐςιν δ κὰὶ Διώνυμον καλείται, τὸ μεθ΄ ἐτέρα κυρίου καθ΄ ἐνὸς λεγόμενον, ὡς ἐνοσίχθων ὁ Ποσειδών, καὶ ΦοῖξΦ ὁ Ἰπόλων. Ἑθνικὸν δὲ ἐςι τὸ ἐθνας δηλωτικὸν, ὡς Φρύξ, Γαλάτης. Ἐρωτηματικὸν δὲ ἔςιν ὁ καὶ πευςικον, τὸ κατ' ἐρωτησιν λεγόμενον, οῖον τίς, ποῦΦ, πηλίκΦ. Λόριςον δὲ ἐςι τὸ τῷ ἐρωτηματικῷ ἔναντίως Γιθέμενον.

ciop

είον, όςις, όποϊος, όπόσων, όπηλίκων. Αναφορικόν δέ έςιν, ό κλ όμοιωματικόν καλ δεπατικόν καλ άνταποδοτικόν καλείται, το όμοιωσιν σημαϊνον. οἴον τοσετος, τηλικετος, τοιετων καλείται, το όμοιωσιν σημαϊνον. οἴον τοσετος, τηλικετος, τοιετων. Περιεπτικόν δέ έςι το έμφαϊνον ἐν ἐαυτω το περιεχόμενον, οἴον δαφνών, παρθειεών. Πεποιημένον δέ ἐςι το παρά τὰς τὰ χών ιδιότητας μιμητικώς εἰρημένον, εῖον Φλοϊσβος, ροῖζω, οἰρυμαγδός. Γενικόν δέ ἐςι τὸ δυνάμενον εἰς πολιά εἰδη διαιρεθήναι, οἴον ζῶον, Φυτόν. Ἐιδικόν δέ ἐςι τὸ ἐκ τε γένους διαιρεθέν, οἴον βες, ἴππος, κμπελος, ἐλαίω. Τακτικόν δέ ἐςι τὸ ἀριθμόν σημαϊνον, οῖον ὧς, δύο, τρεξς. Μετεσιαςικόν δέ ἐςι τὸ μετέχον ἐσίας τινές, οἴον χρύσεως, καργύριω. Απολελυμένον δέ ἔςιν οῦ καθ ἐαυτό καλείται, οἴον Θεὸς, λόγος. Τε δὲ ὀνόματων διαθέσεις εἰσὶ δύος ἐνέργεια καὶ πάθος. ἐνέργεια μὲν, ωὲ κριτὸς ὁ κρίνων, πάθος δὲ, ως κριτὸς ὁ κρινόμενων.

15.

περ Γημάτ. De verbo.

Ρήμα ες λέξις απτωτ 🚱 , επιδεκτική χρόνων τε μος προσώπων μος αριθμών , ενέργκαν ή πάθ 🗗 παριςωσα. Παρέπεται δε τῷ ρήματι οκτώ. έγκλίσκς διαθέσεις, είδη, σχήματα, αριθμοί, χρόνοι, πρόσωσα, συζυγία. Και εγκλίσεις Οριςική, ωροςακτική, έκτική, ύποτακτική, κομ απαρέμφατος» Διαθέσεις δε είσι τρείς. ενέργεια, πάθος, μεσότης. Ενέργεια μεν, οίον τύπου. πάθοςν οίοι τύπ Ιομαι. Μεσότης ή ποτέ μεν ενέργαση, συτε δε πάθι παριςώσα οίοι πέπαθα , διέφθορα , έποιησάμην , έγραψάμην. Ειδη δεί δύο , πρωτότυπον , καὶ παράγωγον. Πρωτότυπον μεν , οἶον ἀρδω- παράγωγον δε , οἶον ἀρδευω. Σχήματα δε τρία, απλεν, σύνθετον, παρασιώθείου. απλέν μεν, οίον Φρονώ, σιώθετον, οίον καταφρονώ. πα-Ρασιμθείον, οιον ανταγωνίζω, Φιλισσίζω. Αριθμοί δέ τρείς, ένικος, δυϊκός & πλη-Διωτικός. Ενικός μεν, οίον τύπω. δυϊκός, οίον τύπθετον, πληθιωτικός, οίον τύπθομεν. Πρόσωπα δε τρία, πρώτον, δευτερον, μαὶ Ιρίτον, πρώτον, οΐον τύπλω, δεύλερον, οΐον τύσε ες, τρίτον, οδον τύσε ε. Πρώτον μεν, άφ' κό λόγος. δεύτερον δε, πρός όν ό λόγος. τρίτον δε, περί δ ο λόγ. Χρόνοι δε τρείς, ενεςως, παρεληλυθώς, μέλλων. Τύτων ο παρεληλυθώς έχει διαφοράς τέσσαρας- παραθαθικόν, παρακείμενον, ύπερσυντελικον, αόριςον. ων συγγένημα τράς. ένεςως πρός παρατατικόν, παρακήμεν 🕒 πρός ύπερσυν Γελικον, αόρις Φ προς μέλλοντα.

16. wied Du Cuylag. De conjugatione.

Συζυγία ες iv ακόλυθω εμμάτων κλίσις. Εισί δε συζυγίαι βαρυτόναν εήμάτων εξ. ων ή μεν πεωίη εκφερεται δια τε β. ή φ. ή π. ή π. ο ο ο λειβως
γράφω, τέςπω, κόπιω. Η δε δευτέρα δια τε γ. ή κ. ή χ. ή κ. ο ο λείγως
πλέκω, τρέχω, τίκτω. Η τρίτη δια τε δ. ή θ. ή δύο τι. ο ο άδω, πλήθω,
ανύτιω. Η δε τετάρτη δια ε ζ ή τ δύο σσ. ο ο ο φράζω, νύσσω, ο ρύσσω. Η δε
πέμπιη δια τ τεσσάρων αμεταβόλων. λ. μ. ν. ε. ο ο ο ψάλλω, νέμω, κείνω,
σπά-

σπείρω. Η έκτη δια καθαίξ τε ω. οδον ισπείνω, πλέω, βασιλένω, ακέω. Τπές δε μαὶ εβδόμην συζυγίαν δια τε ξ. καὶ ψ. οδον αλέζω καὶ εψω.

17. wiel & weelmutien. De verbis que circumflectuntur.

Περισπωμένων δε ρήμώτων συζυγίαι τράς. ὧν ή μεν πρώτη έκφερεται έπε δευτέρε καὶ τρίτε προσώπε δια τῆς ει διΦθόγγου, οῖον νοῶ, νοᾶς, νοᾶς. Η δε δευτέρα διαὶ τῆς α διΦθόγγου, προσγραφομένου μεν τε ι, ε συνεκφωνεμένου δη, οῖον Βοῶς, βοῷς, βοῷ. Η δε τρίτη διαὶ τῆς οι διΦθόγγου, οῖον χρυσῶς χρυσοῖς » χρυσοῖς.

PS. weel T els Mi. De Verbis in ps.

Τῶν δὲ εἰς μι ληγέντων ἐημάτων συζυγία εἰσὶ τέσσαρες, ὧν ἡ μὲν πρώτη ἐεΦέρεται ἀπὸ τῆς πρώτης τ περισωωμένων, ὡς ἀπὸ τᾶ τιθῶ γέγονε τίθυμι. Η δὲ δευτέρα ἀπὸ τῆς δευτέρας, ὡς ἀπὸ τᾶ ἰςῶ γέγονε ἴςημι. Η δὲ τρίτη ἀπὸ τῆς τρίτης, ὡς ἀπὸ τᾶ διδῶ γέγονε δίδωμι. Η δὲ τετάρτη ἀπὸ τῆς ἔπτης τ βαρυτόνων, ὡς ἀπὸ ἔπηγεύω γέγονε πήγυυμι.

19. weel Merozis. De Participio.

Μετοχή έςι λέξις μετέχεσα της τ εήματων καὶ της τ ονομάτων ίδιότητο. Παρέπεται δε αυτή ταῦτα α καὶ τῷ εἡματι καὶ τῷ ἐνόματι, δίχα πεοσώπων τε καὶ ἐγκλίσεων.

20. zeel Agges. De articulo.

Αρθρον ε΄ς μερο λόγου πουτικόν, προτασσόμενου καὶ υποτασσόμενου τῆς πλίστως το όνομάτων. καὶ υποτασσόμενου μεν το ός. προτασσόμενου δε το ό. Παρέπεται δε ἀυτῷ γένη, ἀριθμοὶ, ποίωσεις. Γένη μεν το τρία, ο ποιητής, ή ποίησις καὶ το ποίημα. Αριθμοὶ δε τρᾶς, ένικὸς, δυϊκὸς, καὶ πληθυνδικός. Ενικὸς μεν οῖον το, ο, ή, το. δυϊκὸς δε τὰ, τὰ. πληθυντικὸς δε οῖον οὶ, αἰ, τὰ. Ποίστεις δε, ο ετς, τῷ, τὸ, τὸ, τᾶ, τὸ, τῷ. Τὸ, τῷ.

21. wiel Artaropias. De pronomine.

Αντωνυμία δε έςι λέξις αντί ονόματΟ παραλαμβανομένη, προσώπων ωρισμένων δηλωίκή. Παρέπεται δε άντη εξ. πρόσωπα, γένη, αριθμοί, πίώσεις, σχήματα ηρὰ είδη.

22. weel πεωτοτύπω,. De pronominibus primitivis & derivatis.

Πρόσωπα πρωτοτύπαν μεν, έγω , σύ, Ι. Παραγώγων δε εμίς , σός, δς. Γένη μεν πρωτοτύπων διά μεν τῆς Φωνῆς & διακρίνετω, διά δε τῆς απ ἀυτων δεί-Ευς , ζεως, οῖον ἐγώ. Το δὲ παραγώγων, ο ἐμος, ἡ ἐμὸς, το ἐμόν. Αριθμοί δὲ πρωτετύπων ἐνικὸς μὲν, ἐγὼ, σὸ, ἔ. Δυϊκὸς δὲ σφῶϊ, νῶϊ. Πληθυντικὸς δὲ ἡμᾶς, ὑμᾶςς σφᾶς. Παραγώγων δὲ ἐμὸς, σὸς, ὅς. Δυϊκὸς ἐμὸ, σὰ, ἄ. Πληθυντικὸς ἐμοί, σὸ, ὁι. Πλαθυντικὸς ἐμοί, σὸ, ὁι. Πλωθυντικὸς ἐμοί, σὸι, ὁι. Πλωσως δὲ πρωτοτύπων μὲν ὀρθῆς ἐγὼ, σὸ, ἔ. γενικῆς δὲ ἐμᾶ σᾶ, ᾶ. δοτικῆς δὲ ἐμοὶ, σοὶ, ὅι. Αιτιατικῆς ἐμὲ, σὲ, ἔ. Κλητικῆς δὲ σύ. Παραγώγων δὲ ἐμὸς, σὸς, ὅς. ἐμᾶ, σᾶ, ἔ. ἐμὸν, σὸν, ὄν. Σχήματα δὲ δύο, ἀπλᾶν, σύνθετον. ἀπλᾶν μὲν ἐμᾶ, σᾶ, ἔ. σὐνθετον δὲ ἐμαυτᾶ, σαυτᾶ, ἐαυτᾶ. Ειδη δύο, ὅτι αἰ μὲν ἀσι' πρωτότυπα, ὡς ἐγὼ, σῦ, ἔ, αἰ δὲ παράγωγοι, ὡς πῶσαι αὶ κληλικοὶ, αὶ κοὶ διπρόσωποι καλᾶντα. Παράγονται δὲ ἔτως, ἀπὸ μὲν κτητικῶν αὶ ἔνα κτήτορα δηλᾶσαι, ὡς ἀπὸ τᾶ ἐμᾶ ὁ ἐμός ἀπὸ δὲ δυϊκῶν αὶ δύο, ὡς ἀπὸ τᾶ νῶϊ νωίτερος. Απὸ δὲ πληθυντικῶν αὶ ἐμᾶ ὁ ἐμός ἀπὸ δὲ δυϊκῶν αὶ δύο, ὡς ἀπὸ τᾶ νῶϊ νωίτερος. Απὸ δὲ πληθυντικῶν αὶ ἐκὸς ἀπὸ τᾶ ἡμᾶς ἡμάτερος. Τῶν δὲ ἀντωνυμιῶν αὶ μέν ἀσιν ἀσύναρθροι, αὶ δὲ σύναςθροι. ἀσύναρθροι μὲν οῖον ἐγὼ' σύναρθροι δὲ οῖον ὁ ἐμός.

23. Педі Пеодетин. De præpositionibus.

Πιοθεσίς έςι λέξις προλιθεμένη πάντων $\tilde{\tau}$ τε λόγου μερών έν τε σιωθέσει εώ σιωτάξει. Εισί δε πάσαι αί προθέσεις όπτω κ δέπα. εν είς εξ, προ, προς, σύν, ών α, κατα, δια, μετάπαρα, αντί, έπί, περί, άμφι, άπο, ύπο, ύπέρ.

24. Περὶ Επιβρήματ. De adverbio.

Επίρ ρημα ές: μέρΟ λόγου ακλιτον, κατα ρήματΟ λεγόμενον, ή έπιλεγόμενον ρήματι. Των δε έπιρρηματων τα μέν έςιν απλα, τα δε σύνθετα. Απλα μεν, οίον πάλαι, σύνθετα δε οίον πρόπαλαι. Τα δε χρόνου δηλωτικά, οίον νῦν, τότε, ἄυθις τέτως δε ως είδη υπονοητέον τα καιρέ παραςατικά, οίον σήμερον, άυριον, τό Φρα, τέως, πηνίκα. Τα δε μεσότητ . οίον καλώς, σοφως. τα δε ποιότητ ., πίξ, λάξ, βοτριδον, αγεληδόν. τα δε ποσότητω, οίον πολλακις, όλιγακις, μυριακις. τα δε αριθμέ δηλωτικά, οῖον δίς, τρίς, τετράκις. τὰ δὲ τοπικά, οῖον, άνω, κάτω, ών σέχσεις εἰσί τρείς, ું દેષ τόποι, ή લેંદ τόπον, મે દેમ τόπα. οἶον δικοι,δικαδε, δικοθεν, τα δε έυχῆς σημαντικα, οἶον લંગુર, લંગુર, αβάλε. τα δε αρνήσεως ή αποφάσεως, οῖον છે, છેχો, છે δητα, έδαμοῖς. τα δε συγκαταθέσεως, οίον ναί, ναίχι. τα δε άπαγορεύσεως, οίον μή, μηδήτα, μηδαμώς. τα δε παραβολής ή όμοιώσεως, οίον ώς, ώσπερ, ήύτε, καθά, καθάπερ τα δε θαυμαgixà, οῖον βαβαί. τὰ δὲ εἰκασμέ, οῖον ἴσως, τάχω, τυχον. τὰ δὲ τάξεως, οῖον έξῆς, εΦεξης, χωρίς. τα δε αθροίσεως, οίον αρδην, αμα: τα δε παρακελεύσεως, οίον εία, άγε, Φέρε. τα δε συγκρίσεως, οίον μάλλον, ήιτλον. τα δε ερωτήσεως, οίον πόθεν, πές πηρίκα, πῶς. τὰ δὲ ἐπιτάσεως, οῖον λίαν, σΦόδρα, ἄγαν, πάνυ, μάλιςα. τὰ δε] συλλή θεως, οίον άμα, όμε, άμυδις. τα δε άπομοτικά οίον μά. τα δε κατομωτικά, οίον νή. Tà de Delman olor yapanteur, ypanleur, masurtor, Ta de Duague, olor évol, évar.

Libri sti Pars Tertia.

Digitized by Google

25. ŒŲ

25. Regi Dudiquer. De conjunctionibus.

Σιώδεσμός έςι λέξις στωδένσα διάνοιαν μετά τάξεως, καὶ το της έρμηνείας κεχηνός πληρέσα. Των δε σιωδεσμων οι μέν είσι συμπλεκτικοί, οι δε διαζευκτικοί, οί 👫 συναπίποι, οι δε παρασυναπίποι, οι δε άστολογιποι, οι δε παραπληρωματιποί- Καὶ συμπλεκτικοί μέν είσιν, δσοι τ έρμηνείαν επ' άπειρον έκ Φερομένην σιμδέκσιν. Εισί δε δίδε. μεν, δε, τε, κ, αλα. ήμεν, ήδε, αταρ, αυτάρ, ήτοι. Οι δε διαζευτικοί είσιν όσοι τ μεν Φράση επισινδένσιν, από δε πράγματ 🕒 είς πράγμα δυϊς ώση. δε έτοι, ή, ήτοι, ήέ. Συναπίκοι δε είσιν, όσοι υπαξξιν έδηλεσι, σημαίνεσι δε άκολεβίαν 'Εισί δε διδε, έπει, εί, είωτρ, εί δή, είδήσες. Παρασυναπίκοι δε είσιν όσοι μεθ' υπάρξεως και τάξιν δηλώσιν. Εισί δε διδε, έωκί, έωκίπερ, έωκιδή, έωκιδήπερ. Αιτιολογικοί δέ είσι, όσοι έπ΄ αποδόσει αιτίας παραλαμβάνονται. Εισί δε δίδε, ίνας όφρα, ίπως, ένεκα, ένεκα, διό, διότι, καθό, καθότι, καθόσον. Απορηματικοί δέκσιν , όσοι πρός τας έπιφορας τε καὶ συλήψεις τ αποδείζεων ευ διακονται. Εισί δε διδεί άρα, αλλά, αλλαμήν, Γοιγάρτοι, Γοιγαρέν. Παρασληρωμοντικοί δέ είσιν, οσοι μέτρου ή κόσμε ένεκεν παραλαμβάνονται. Εισί δε δίδε. δή, ρα, νυ, ωε, τοι, 9ην, αρ, δήται wep, πω, μην, αν, αν, έν κεν, γε. Τπές δε ωροςιθέασι και έναν ιωματικές, οίον žμπης, ομως.

Hactenus Dionysii Thracis Grammatica.

Sequenturibi plura de prosodia, sed qua à juniore additaesse testaur Porphyrius in codem volumine MStus, cujus hac sunt verba: is του ως & Διονίζι છે. જે સ્ટેટ જે οπτώ μερών λόγε διδάξας πμας κών ἔτι લાલે τέτων સ્ટિટ દ્વારમાં માણે συλλαβών κών λέξεων, κόν છે જે લાલ લાલે લાલે જુંદુદ્વτο, αλλ' છે જે દેવ મોડ દિવસમાલτાκής. Τα ή સ્ટિટ સ્ટિટ બ્રાઇક્ટ દંτερίς τις τέτε μεταγειές ερω Δία καν άρτι Γεαμματικός Ερχομένες αναγκαίως εδίδαξε.

In Bibl. Vindobonensi, ut refert Nesselius, exstant MSta Dionysii Thracis erotemata Grammatica & Rhetorica. Vide eum parte IV. pag. 48.

XV. Alii Grammatici Grace editi.

I. Ad calcem Grammaticæ Urbani Bellunensis, de qua p. 14. dicere me memini, subjiciuntur Græce 1) Σποωνασμάτων ex antiquissimo Grammatico TRYPHONE, de νοιμη passionibus sive siguris, πάθη τῶν λίξιων, quod Græce etiam & latine exstat ad calcem Grammaticæ Græcæ Alexandri Scoti Lugd. 1614. 8. pag. 954-956. Occurrit MS. Lipsiæ in Bibl. Paulina, Oxoniæ inter Codd: Barocciaatque alibi.

- II. S. BASILII Ε ΓΕΡΙΜΑΤΙΚής γυμνασίας, de Grammatica exercitatione exstat Græce ad calcem Syntaxeos Apollonii Dyscoli, Flodent, 1515. 8. hinc Græce & Latine cum Gvil. Cognati versione prodiit Basil. 1533. & in appendice operum Basilii magni pag. 171-194. Paril, 1618. fol. & in novissima editione Basilii Paris, 1638. Tom. 3. pag. 592. Laudat Homerum, Lucianum & Plutarchi Houri. Qvod vero inter alia illustrat etiam verba τε χς σορρήμου τωάνε, Joannis Chrysostomi, inde satis se prodit scriptum esse à juniore aliqvo, non à magno illo Basilio Cæsareensi. Atque jamà Martino Crusio in Turco Græcia p. 44. notatum est, verum auctorem esse Manuelem Moschopulum. Hic calamierrore in præstantissimi Cavei Historia literaria, ubi de Basilii scriptis disseri, Joannes Moschopulus appellatur. Certe pleraque iisdem verbis leguntur in Manuelis Moschopuli ε χεδών, ut conferenti patebit.
- III. Henricus Stephanus in Appendice thesauri Græcæ Lingvæ hæc è veteribus Grammaticis Græcis Latine adjunxit, qvæ deindeejus exemplo ad calcem Lexici sui exhibuit qvoqve Stephani epitomator Joannes Scapula.:
- 1) De Græcæ Lingvæ dialectis ex scriptis JOANNIS GRAM-MATICI quæ 112/1124 fuerunt inscripta. Hunc Joannem, Gregorius Corinthius Philoponum appellat.
- 2) De Dialectis excerptis à CORINTHO, sive potius à GEORGIO seu GREGORIO PARDO, Corintbi deinde Metropolitano qui seculo XII, scripsit & Tryphonis Grammatici ac Johannis Philoponi monumentis usum se fuisse prositetur, librumq; suum juveni cuidam consecravit: Ἰδέ σοι κὰι πὰς Δξαλίκτες ἐγχαρίζω, νέων μοι πάιθων Φιδολογώτατε, περὶ ὧν ο, τε ΦΙΛΟΠΟΝΟΣ ἸΩΑΝΝΗΣ ἐποίησε, κὰι ΤΡΥΦΩΝ ὁ Γραμματικὸς, κὰι ἀλλοι πολλοί, οἷς ἰκαιή πεθὶ τεὶ βιβλία Διατειβή κὰι ἀσκης ις γέγονεν, ἐπω δέ τις μέχρι κὰι τήμερον τὸ πῶν ἐκάςης τῶν Διαλέκτων ἐγνώριζε. De his aliisque qui Dialectos Græcorum exposuerunt, dixí lib. 4. c. 34.

3) Ex PLUTARCHO excerpta de Dialectis, tropis & schematibus, atq; Homerico eorum usu, Petita hæc è vitaHomeri qvæ sub Plutarchi nomine fertur, & à viris qvibusdam doctis ** refertur ad E 2 Diony-

Vide Allatium de Georgiis p. 420.

an Confer, si placet, que de hac vita dixi lib. s. c. s. §. 4.

Dionysium Halicarnasseum. Ex eadem petitum est Plutarchi de metris in Codice MS, Bibl. Cæsareæ apud Lambecium V. p. 258. & in

Codice Barocciano 125.

3) De spiritibus distionum, & πνυμάτων libellus, qvi collectus fertur ex nescio qvo THEODORITO & aliis. Etiam Labbeus in Bibl. nova MSS. memorat p. 105. Theodoretum de literia & de spiritibus, qvemait manu exaratum servari in codicibus 901. & 29. Et in Codice Barocciano 68. exstat Theodoretus de spiritibus ex Herodiano. Πα τεκίω Θεοδώρητ .

4) De passionibus sive figuris dictionum ex TRYPHONE

Grammatico.

5) CYRILLI sive potius JO. PHILOPONI αμαγωγή τῶν κεςς Σίσφοςον σημασίαν Σίσφοςως τονεμένων λέξεων, collectio vocum qua pro diversa significatione accentum diversum accipiune. Hunc librum qvibus differentiæ vocum Græcarum qvoadtonum, spiritum, genus utili instituto explicantur, longe locupletiorem & plus qvintuplo à se auctum separatim edidit vir de Græcis literis immortaliter promeritus Erasmus Schmidius, Witebergæ 1615. 8. præmissa dissertationed de pronunciatione Græca antiqva contra νεόφυτον sive novam.

6) AMMONII περί ομοίων κ διαφόρων λεξεων, de similibus & differentibus vocabulis liber Græce. De hoc vide si placet qvædixi 1.4.c. 26.

7) Τάξις παλαμά κὰμ ό ομασίαμ τ δέχοντων.

8) Όρβικίν περί τ περί το σράτευμα πέξεων.

yel poetica, aut certe ejusmodi, ut non obviam cuilibet habeant originem. Hanc collectionem H. Stephanus ipse ex Hesychio, Eustathio, Varino & aliis scriptoribus congessit.

10) HERODIANI περί τ δριθμών, de numeru, qvomodo apud Græcos notari soleant. Græce & Latine, subjuncto H. Stepha-

ni auctario.

11) GALENI περὶ μέτραν κὰι ςαθμῶν, de mensuris & ponderibus libellus Galeno adscriptus & ex iis quæ apud PaulumÆginetam & Scholiastem Nicandri leguntur emendatus, Græce & Latine. In hoc leguntur etiam nonnulla ἐκ Ϝ κλεωπάτεας κισμητικῶν, ex Reginæ Cleopatræ Cosmeticis sive de munditie corporis curanda & Dioscridis de mensuris ac ponderibus.

12) De mensibus & parcibus corum, diatriba Henrici Stephani. 1V.

IV. EMANUELIS MOSCHOPULI Grammatica Artis Mestedus una cum Gazæ libris duobus prioribus prodiit Græce Basil.apud Jo. Walderum 1540. 4. Incipit: π΄ έςω ως σωδία. Præter έςωπίσματα continet etiam Canones, & περὶ κλίσεως præcepta. Habeo idem Moschopuli opus Grammaticum MStum in charta, exaratum Anno Græcorum εψή hoc est Christi 1450. qvod olim fuit Jo. Alexandri Brassicani, cujus nomen A. 1525. Budæ inscriptum, in fronte libri apparet, una cum insignibus, in qvibus Jani bisrontis imago, adscripto hoc Græco disticho:

Repdaλius δίζεθε δόμυς ληίσορες αλλυς, Τοῖς δε γάρ έςι Φύλαξ ἔμπεδω ἡ πειίη. Atqve his versibus latinis, in qvibus Janus loqvitur: Ampla quidem merito Lingua Graca atque Latina Concessa est sidei Bibliothèca mea.

Parte ab utraque oculos circumfero, possit iniqua Ne quis forte bonum tollere fraude librum.

temporibus Duo fuere Manueles Moschopuli, unus Cretensis, * Andronici Palæologi senioris clarus circa A. C. 1392. alter hujus ஸ்ச்பும், sive patruelis, Byzantinus, qvi post captam CPolin una cum aliis Gracis in Italiam profugus fuit. Priori tribuuntur Erotemata inCodiceBarocciano 35. qvemadmodū posteriorem auctorem habet liber de Vocibus Acticis in Philostrati + imaginibus & aliis scriptorib, de que dixi lib. IV. c. 34. §. 12. & qua de confirutione nominum & verborum & περί mesoudías edita funt ab Aldo 1525. 8. recusa vero Paris. 1544. 8. Basil. 1546. 8. Hujus qvoq; Moschopuli putem librum πιρί γεαμματικής tt Cæsareensis editum paulo γυμνασίας, qvem inter opera S. Bafilii ante memoravi: Ejusque plane argumenti gido ga piar sive praxin Tiel geda, ** h.e. de partibus orationis, qua exempla analyleos Grammatica, & ratio Grammatice examinanda orationis traditur. Hic liber

^{*} Crusius TurcoGræc. . p. 44-

[†] Hic est liber Gesnero memoratus, sub titulo : Collettanea vocabulorum junta ordinem Alphabets ex imaginibus Philostrati.

Hanc intellige schedam Basilicam, quam Moschopulo tribui scribit so. Scherpezelius V. C præs. ad paraphrasm librorum primorum Iliadis.

^{**} Vide Cangium glossario Graco & ab Alexiadem pag.421. & Moschopulum ipsum p.46. abi vocabula σχεδογραΦείν & σχεδος interpretatur.

liber nitidis typis excusus Græcè Paris 1545. 4. apud Rob. Stephanum, multis reprehenditur ab Henr. Stephano de lingvæ Græcæ studiis pag. 6. seq. Et multa in eo nullius usus, nec pauca falsa esse notavit Vossius lib. 1. Aristarchi, Haud inutilis tamen recte utentibus liber, longe, Cangio teste, auctior editis exstat in Bibliotheca Regis Galliz. niori Moschopulo etiam tribui video Paraphrasin sive iznyn (in Grammaticam in duos primores libros Iliados, quæ MS. fuit in Bibl. Palatina, & ex alio codice Bibl. Jesuitarum Antyverpiensi vulgata est à Jo. Scherpezelio, Amstelod. 1702. 8. Nec minus sebelia in Hesiodi Opera & Dies, de quibus dictum à me lib. 2. cap. 8. S. 10. At Moschopuli Cretensis sunt Επιμερισμοί & scholia interlinearia ac marginalia in Philostrati Heroicorum librum, MSta in variis Bibliothecis, sut Vindobonensi: Fuerunt etiam inter Codices Gudianos, qvi jam accesserunt Bibliothecæ Gvelpherbytanæ. Incertum utri amborum tribuenda Synopsis vita Euripidis, una cum brevi commentatiuncula πιρι & είδωλε, sapius in fronte Tragici hujus sedita, &à Caspare Stiblino latine versa: tum qvæ in eadem Bibliotheca Vindobonensi MSta exstant scholia in Pindari Olympionicas, & scriptum de Dialecto Jonica, nec non meel nveumaron de firisibus & anigma quod memorat Lambecius VII. pag. 250. Nesselius I. pag. 302. & qvæin Cod, Barocciano 68. de solacismis & paramia vulgares. & que ipse possideo manu exarata scholia in antiqua Epigrammata, tum Lexicon amplum & commentacio de metris MS. in Bibl. Ambrosiana Arixhmeticus de quadratis Magicu, quem è Codice MS. Bibl. Regis Christianissimi latine vertit vir aeutissimus Philippus de la Hire, teste Jo. Baptista du Hamel in Historia Regiz scientiarum Academiz An. 1691. pag. 297. Confer de hoc Molchopuli scripto Memorias Academiæsteientiarum Parisiensis Gallice editas A. 1705. p. 212. seq. & 481. & A. 1710. p. 182. Hoc puto esse quod in quadranguli inventionem servari in Bibl. Diegi Hurtandi Venetiis, scripsit Gesnerus in sua. Bibliotheca...

V. EMANUEL CHRYSOLORAS primus recentiorum Grammaticorum Græcorum qui in Italia Græcas literas docuit: Μανεήλω ο χρυσολωράς ο Φυτευσας και διδάξας το Ιταλία τὰ ελληνικά, ε βιβλίοι σὰ εἰδ΄ ὅπως τ νὲς τῶι ἀμαθῶν συςείλαντες διέφθειραν, inqvit Constantinus Lascaris lib. 3. Grammaticæ p. 282. Erotemata
Chry-

[†] Montsauconus diar. Ital. p. 17.

Chrysolorz, hoc est Grammaticz ejus compendium habemus excusum szpius Grzce ut Venetiis 1512. apud Aldum 8. & Florentiz 1516. 8. Argentorati 1516. 4. Venet. 1517. 8. Paris. 1547. 4. & Grzce ac Latine eum Sylvii versione ib. apud Wechelum 1539. 8. Securus est hac erotemata Chrysolorz, Vossio notante, Gvarinus Veronensis.

VI. CONSTANTINUS LASCARIS Byzantinus, Grammatica Messanz & Mediolani scripsit A. 1460. ad 1470. vide Lasca. rim ipsum in calce libri 3. & Crusium in TurcoGracia p. 102. Ejus libri tres Grammaticz Grace, ut particulas separatim editas omittam, prodiere Græcæ Romæ 1508. 8. & Mediolani 1476. 4. & exemendatione Joannis Pathusæ, Atheniensis Hierodidascali Venet, 1711. 8. cum Cebețis tabula & encomio Moriæ scripto versibus politicis. Græce & Latine apud Aldum 1512. 4. & Lovanii 1516. 4. & apud Paulum Manutium 1558. 8. & Basil, 1547. 8. Ad carcem libri tertir testatur se adhibuisse Manuelem Chrysoloram, cujus librum ab imperitis contractum queritur: & TEHODORI GAZÆ * libros quatuor Βιβλία κάλλισε και έλλογιμώτατα. Libros quatuor Apollonii dyscoli, Headlang where, Συγγάλυ Γεροζολυμίτυ ** το περί σωτάξεας, Μαξίμυ Ε΄ Πλανέδε τον Δίαλογον και το περισευτάξεως, και περί μεταβατικών και αμεταβάτων de verbis transcivis & intransitivu. Te Par νος κάμ Θεοδοσία κάμ χοιροβοσκά τά έυρισκομίμα. Ties ammighan ரமுக்கமா , கடிதி ஆர்கமா அழு இருமுக்கமா கருராகமா , கடு ககியா , கட el neumatur, nee poiotifc & moing. , neel lolumatur. Ta 18 Μοσιοπέλε πάντα, τὰς έκλογας Θωμά τε Μαγίτρε, τὰς τε Φευνίχε, τῶς τε Αρποκρατίων ., τον Πολύδευκυν αυτόν. Τα περ; μέτρων 21 άθορα, κά Ta ta 'HDaisiwi . Ta meel row Heudara na Deodosia, & mueteuor ce Βεαχά. Τὰ λεξικά, τὰ Ετυμολογικά κੇ τάλλ ο (α εἰς τὰς λέχας ἀι ήκα κે ອિદ્યાદેશન મુદ્દ દિશેશમામણે પ્રદેશનામાં Lascaris deveris Gracarum literarum for-

Præter editiones supra pag. 13. & 15. memoratas Gaza Grammatica Græce proditt Græce Florent. 1520. 8. Venet, 1525. 8. & sæpius Parisiis atqve sassiew. Græce & Latine cum interpretatione latina ex Brasmo, Conr. Heresbachio, Jac. Tusano & Cornelio Croco Basil, 1522. 4. 1529. 4. & cum versione Eliæ Andreæ Paris, 1551. 4.

^{**} Michaelie Syngeli, presbyteri Hierofolymitant eujus Syntanie verborum edita Grace est sub Georgii Lecapeni nomine, ut dixi supra p. 16.

formis Parili 136. 8. una cum Adriano Amerotio de dialectis, Ceratino de sono literarum &c. Hujus Constantini Lascaris Epitome Hibri XVI Herodiani μεράλης προσφοίας exstat MS in variis Bibliothecis, etiam in Johannea hujus Urbis: κωνς αυτίν 🚱 ο Λάσκαρλς Ιακώβω Συμένη τῷ Μυλιέρφ μυτικῷ λογιωπίτω τὰ αντιβασιλέως τῆς ιήσυ Σικελίας. Ο πολυμαθής ΗΡΩΔΙΑΝΟΣ, & λόγ . πλύς & Γεμματική, μός γερονώς Απολλωνία έκεινα τα Αλεξαιοδρέως, δια τω πενίαν δοποδημήσας της marcido, eis the more Jaumashe santeurs Pamle, the noune scian In τῶ Ευσεβάς * Αντωνίνα αυτοκράτος 🚱 δικαία και λογία ον εκατέξα τη γλώση, υφ' & Φιλοπίμως ισοδεχθώς, τιμηθώς τε παν ένεργεθώς, έ μότον των Έλλαδα Φωνήν ηυξησε διδάξαι, άλλο και πάμπλλα θαυμάζια Me9' હૈંગ મુલ્લો જો જાદદો જંગલા, σιωέληκε, τέτφ βαζιλά χαριζόμθυ. ΤΗΝ ΜΕΓΑΊΛΗΝ Φημι ΠΡΟΣΩΙΔΙΑΝ, έκείνω έπειχαψεν ΕΝ ΒΙ-ΒΛίΟΙΣ ΈΙΚΟΣΙ, βίβλοι πιλυσιχοι, ηι μεταί πάντιε ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ έληπμών πίντε δειθμον τ βιβλίων, τό, πι μήκο έφύλαξε, διά το μή οίον τι βραχίτην θπιτιμήν τω βίβλον δέξαωθαι, και μάλιτα οι το τής είθματικής τότφ, πολυποικιλτάτφ όντι. Τάυτα τοι και άυτες πελλάκις σο-Jumpleis, βραχύναι σοκ εποίησα, ίνα μη παθώ παυτοι ενίοις, οι σαυτεμόττες εδοξαι σαγότα Νάλυ αρύσαι. Το ή ΈΚΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ σαυτεμών π και σωτάξας εξ τας δ' συζυγίας τ νεωτέρων, έπεμψά σοι. deinde prosodia verborum, quanam Bagunia & qua asumulus five circumflexa, definit in his verbis: જામના તર્ક કેંગુલ્લ એંગો તર્ક કંગુલ્લ D συγκοπήν. Promisit Lascaris similiter in Xymenis sui usum traditurum prosodiam nominum, me Frorum T oronatum. Et Grammatica Constantini, & Epitome ejus exstat MS, in Bibl. Vindobonensi.

VII. JANI LASCARIS de veris Græcarum literarums formis ac causis apud antiquos. Paris 1536. 8.

VIII. DEMETRII CHALCOCONDYLÆ Erotemata Græca Paris. 1525. 4. & cum Moschopuli Syntaxi Basil. 1546. 8. De formatione temporum ex libro Chalcocondylæ apospasmation excusum semel iterumque una cum erotematis Chrysoloræ, de quibus supra...

IX.

Intellige Marcum Antoninum Philosophum, qvi etiam Pius qvandoqve audit. Vide qva de Herodiani prosodia supra p. 10.

ALEXANDRI HELLADII Thessali σαχυολογία. τηχουλογική τῆς Έλλαίδ. Φαιῆς, sive spicilegium Grammatices Græcæ per qualtiones & responsiones, cum pramisso dialogo de pronunciacione Lingue Grace in Europa, prodiit Grace & Latine, Noriberga 1712, 8. Hic Helladius, qvi etiamnum spirat florente juventa, pleraque repetiit ex libro recuso Venetiis apud Nicolaum Sarum 1694. 8. qvi inscribitur: suxuodoyia nxuodoying nas seammines (ir the seammannis πίχης, indo θάζα σής ΒΥΣΣΑΡΙΩΝΟΣ ιερομοιάχε ΜΑΚΡΗ, τε iξ 'Iwar-Necensuit Joannes Abramius Cretensis, addiditque 1) Ammonium de differentiis vocum, 2) Τάξω παλαμάν καμ ονομασίας των Azirrar, qvod scriptum ad calcem Svidæ & in aliis Lexicis Græcis Explus prodict, 3) Orbicii appellationes ordinum præfectorumqve militarium. 4) Ta & n muserina, 5) Ta & ac onmartina, 6) veel & iΦelnuging v', it F XOIPOBOΣΚΟΥ. 7) En & auth Roige-Βοσκό करोड़ दर्ले दे। महिं। महिं वृष्ट्रीमवड़। κατόνας द्विमहारक स्कु विम्वर्रमाम्बद्ध, 8) Aurea carmina Pythagoræ.

Grammatici Graci adhuc inediti.

Amunii de acyrologia MS. Cod. Reg. Paril. 24.

Andrea Grammatici de pedibus. Labbe Bibl. nova MSS. p. 110.

Forte Andrea Doni, recentis admodum (criptoris, cujus Grammatica ἀυτόγεαΦω in Codice Barocc. 19. & Moschopuli

schedographia manu ejus scripta Cod. 53.

Δοοηγοιί plures, ut in Bibl. Bodlejana Cod. 14. & 35. Barocc. περί & πῶς σεωίςη ή τῶν Ελλήνων γεαμματική ἔυρείς, κὰ ἐκ τίνων κὰμ ποίων ἀνδρῶν τῶν πας Ἑλληίι ς ειχείων εἰσαγωγή ἐστὸ & ἀληφ γέγγοιν Ἑβραϊκῦ πρώτυ ς ειχείω. Alia Cod. 45. 46.50.52.57.68.71.76.116.110. &c.

Apollonii dyscoli nonnulla, de qvibus supra pag. 4. Ejusdem de passionibus dictionum in Codice Barocc. 45. incipit: πὰ πάθη Ε λέξεων. Hujus scriptoris editam syntaxin, utut parum vulgo tritam Ezechiel Spanhemius à Salmasio tanqvam optimam Hellenismi magistram commendatam sibi celebrat pag. 199. b. ad Julianum. De cognomine apscoli, forte verissima ratio est qvod fit

Libri sti Pars Tertia,

fit ita dictus ob egestatem & vitam inopem, qvæ δύσκολ. Græcis appellatur, ut apud Aristophanem in Pluto v. 264. ψυχεὸς βίζω κὰ δύσκολ.

Mich, Apostolii de figuris Grammaticis edere voluit Allatius. Vide in-

fra, in Herodiano.

Arcadii Grammatica libris XIX. Cod. Reg. Paris 450. Αρκαδίε περί τόνα τῶν ὀκτώ μερῶν Ε΄ λόγα κὰι περί ἐυρέσεως τῶν ασοσωδιῶν Ε΄ περὶ ἐγκλιιόντων, ἐν ῷ κὰι περὶ πνευμάτῶν κὰι χρόνων. MS. in Codice Colbertino 3123. Salmassus Epist. V. ad Vossium: Inter alia vidi Apollonii τεχνικά & Arcadii Grammatici opera, in quibus, pracipue in Apollonio muka reperiuntur citata testimonia Alcai, Sapphonia, Corinna, Rhintonis, Sophronia & aliorum qui lingua Æolica aut Dorica mera scripfere, ex quibus duabus dialestis non te later constatam esse Romanam priseam loquelam.

Aristarchi Grammatici Canonum thesaurus. Cod. 6. Bibl. Regiz

Paris. Labbe p. 104. Bibl. novæ MSS.

Christoduli, vide infra, Planuda & Thoma Magistri.

Demetrii Anagnostæ Grammatica MS. Florentiæ in Codice XIV. fæculi, in Bibl. monasterii B Mariæ.

Demetrii Chrysolora Erotemata Grammaticæ in Bibl. Vindob, teste Neffelio IV. pag. 163. nisi Demetrium Chrysoloram scripsit pro Emanuele Chrysolora, de cujus erotematis sæpius excusis dixi supra pag. 38. seq. Hujus Demetrii Chrysoloræ Epistolæ centum ad Imp. Manuelem Palæologum, exstant in Codice Barocciano 125.

Diomedes Scholasticus in Dionysium Thracem. Cod. Barocc. 116, & in Bibl. Johannea Hamb.

Dienysii Accicista excerpta quadam ex Codice MS. Henrici Scrimgeri ad Meursium missise se testatur Patricius Junius Epistola ad eumo data, qua cum aliis pluribus ad eundem scriptis est apud me.

Georgit Charobosci περλ τρόπε τῶν τζ ποιητικήν και Θεολογικήν χρηζίν.
Citat Meursius glossar. in κύρμε. MS. Colbert. 1825. Barocc.
36.68.71. & Ejusdem περλ ωροσφολών in Bibl. Johannea hujus urbis & Oxoniæ in Bodlejana Cod. Barocc. 116. incipit: ἐκίον ὅτι τριχῶς λέγεται ἡ ωροσφολία. De XXVII. ετορίε & siguria ροδεικία & de spiricibus arque accentibus exstat MS. in Bibl. Vindobonensi.

Digitized by Google

De

De spiritibus servatur etiam in Vaticana, Cod. 883. Allatio teste, & incipit! में बें करने रहे देवारहें प्रीतेष्ठमा बंस , Aagur, बंबमीन्द्र Grammatica MS. Romæ in Collegio Græcorum incipit: 71 6571 Γεαμματική; τίχνη Θεωρητική και πρακτική. In titulo additur, ab aliis tribui (falso haud dubie) S. Basilio. Γιωργίε 🕏 χοιροβοσκε γραμματική. 'Aλλοι λέγεζιν ότι & αγίε Βαζιλάε. Ejusdem Chærobosci est, inqvit Allatius, qvod apud Joannem Suzium fuisse tradit Verderius in supplemento, Georgii Grammatici de Syntaxi. Legunturque hodie in Bibliotheca Regis Gallorum Georgii Chærobosci Doctoris Oecumenici de tropis, de dialectis, de schematibus. Ejusdem Orthographia. Iterum de tropis poëticie. Ejusdem Grammatia, Ex Charobosco varia regula Grammati-Vide Labbeum Bibl. nova MSS. pag. 104. & 110. qvi pag. 106. memorat Canones Grammaticos distante Georgio Diacono, dostore Oecumenico. Idem forte scriptum quod apud Allatium p. 321. de Georgiis ex Codice 1385. Regis Christianissimi refertur hoc titulo: જ βλεγόμψια των Θεοδοσία κανόνων Σσο Φωνής Γεωργία Διακόνε, οικεμθριης διδασκάλε. Incipit: Επαθή κανόνων ασαγωγικών μέλλομβο άρχεωω, οι Επιτομή ή τέτες σλοβίδωση ήμιν δ Θεοδό (i.G., μάθωμθυ τί έτι κανών. Sed hunc Georgium Diaconum qvi Theodosii Alexandrini Canones Grammaticos illustravit, atque exstat etiam in Bibliotheca Seguieriana Bodlejana, Codice Barocc. 76. 116. 119. &c. Chærobosco juniorem & ab eo diversum qvidam volunt, licet Chæroboscum. etiam Christianum fuisse & Doctoris œcumenici titulo insignitum constat. Alium præterea Georgium Grammaticum memorat Allatius pag. 322. Anacreontica ejus carmina, qvæ edere etiam voluit, celebrans. Fuit & Georgius Grammaticus faculo XV. qvi scripsit Codicem Græcum 3265, in Bibl. Regia Paris. ut notat Montfauconus p. 99. Palæographiæ Græcæ. Georgius Chæroboscus de solacismo, & quot modis committitur. In Codice Barocc. 71. Eximeliani Plalmorum novem sub hujus Georgii nomine lecti Allatio, † atque in Scoriacensi Bibl. qvondam obvii, qvibus novem Pfalmi Grammatica analysi evolvuntur,

^{*} Vide Catalogum MSS. Græcorum Segvierianæ Bibl, (qvæ hodie Cosliniana est) p.11. † pag. 319. de Georgiis.

vuntur, si non alium Grammaticum habeant auctorem, ostendunt Chæroboscum hunc fuisse Christianum, qvi vixit antestephanum Byz. idnika scriptorem velejus Epitomatorem Hermolaum, qvi Justiniano Imp. opus suum dedicavit, adeoq; sloruit seculo saltem qvinto post Christum natum. Citat certe Stephanus vel Hermolaus in Tapiadis Georgii Chærobosci in patinio sive librum de nominibus, uti Etymologici Magniscriptor, in patiniò ejusdem sive de verbis opus Grammaticum in desivas. Chærobosci cognomen per convicium ei impositum suisse observat Allatius ex Eustathii Commentariis in carmina Jambica. Damasceni de Pentecoste. Frequenter citatur in Etymologico M. qvi canonum ejus Grammaticorum & Orthographia subinde mentionem facit, quam memorat etiam Eustathius, qvi Georgium rezuncio hoc est nizins Grammaticæ scriptorem vocat, uti Varinus qvoqve in Lexico.

Georgius (al. Gregorius) Pardus antea dictus, Corinthi Episcopus atque Metropolita, unde Corintbus vulgo audit, de barbarismo δο solocismo, δε de syntaxi, MS. in Bibl. Vindob. aliisque. Ejus πιςλ τρόπων ποιητικών, in Bibl. Vaticana. Vide Allatium de Georgiis pag. 416. seq. ubi de ejus commentariis Grammaticis in Odas sacras SS. Cosmæ δε Jo. Damasceni.

Georgii Curtesii (κερτίση) Scholarii σερί ς οιχείων ήτοι χαμμάτων, σεσφαδιών κὰι τῶν ὁκτὰ & λόγε μερῶν, ήτοι εἰς Γεαμμάτικην σεώτη εἰσυγωρή, in gratiam amici composita, MS. Mediolani in Bibl. Ambrosiana & Romæ in sancta Sylvestrina & Vallicellana. Allatius pag. 409. de Georgiis. Dubitat Allatius p. 396.400. idemnehic sit cum Georgio Scholario, qvi sub Gennadii nomine notissimus est, & de qvo alibi.

Georgius Diaconus, Vide paullo ante in Georgio Chœrobosco.

Georgii Lecapeni Monachi, qvi in Thessalia medio sæculo XIV. vixit, diversa ab edita syntaxi (de qva supra pag. 15.) τιχνολογία περί Γραμματικής, sive περλ σημασίας ρημάτων και ονομάτων MS. in Codice Regio Paris. 2770. & Vatican. Cod. 883. Incipit: χεά-Φαν ενεργητικόν σημαίνει πέιτε. Ejusdem de siguru Homericis & Canonismata in Homerum. Labbeus pag. 104. Bibl. novæ MSS. De

Sub Corintbi nomine liber de dialectis sæpius editus, ut dixi lib. IV. c.34. §. 19.

Dealisejus scriptis videndus Allatius de Georgiis pag. 363. seq. Schedas ejus ineditas Grammaticas citat Meursius glossario in seeμπα, qvi Laccapenum vocat, ut Gesnerus Logaponum. In Catalogo MSS. Bibl. Bodlej. Codice Barocciano 103. Lecapena Grammatica Alphabetica....

Georgii Scholarii, vide supra Georgii Curtefii,

Georgii Trapezuneii Grammatica Cod. Reg. Paris. 1644.

Georgii Zegabeni carmen Politicum de septem vocalibus & literis consonantibus, ex qvo versiculi qvidam apud Allatium p. 350. de Georgiis, quibus egestatem suam Grammaticus ille deplorat.

Harmenopuli Lexicon verborum synonymorum, & de verbis transitivis atque intransitivis MS. in Codice Barocc. 68. De syntaxi

verborum. Cod. 159. Vide infra in Planude.

Vide supra p. 8. 9. De tonis adverbiorum in Herodiani qvædam. Bibl. Vindobonensi. Lambec. V. p. 258. Ars Grammatica. & de schematibus ac figuris nec non Impressous ordine Alphabetico MSS. in eadem Bibl. & in Codice Colbertino 2220, Labbens in Bibl. nova MSS. pag. 383. Observes Lettor, inqvit, Grammatica Graca studiosus, opera Allatii Roma apud Mascardum A. 1643. prodiisse Tiberium Sophistam, Herodianum, Lesbonattem Romanum, Mich. Apostolium & alios de figuris Grammaticis, Grace & Latine, que tamen opuscula nondum mibi videre contigit. Hæc (typographi forte culpa,) nunqvam puto lucem vidisse, uti multa alia qvæ Allatius ulibus publicis laudatissimo studio destinavit. Пер. віжеоты de vocalibus ancipitibus MS in Bibl. Bodlejana Cod Barocc 71. De quasitis circa omnes nominum declinationes & de conjugatione verborum. Cod. 76. De accentibus adverbiorum Cod. 125.

Joannis Boraniora ad Isidorum Diaconum & Tabularium de metris Jam-

bicis. Labbe p. 110. Bibl. novæMSS.

Joannis Levita de spiritibus. in Bibl. Regis Christianissimi Codice 901, Joannie Glycei Patriarchæ Grammatica MS. in Bibl Reg. Paris. & in Codice XIV. sæculi Florentiæ in Bibl, Monasterii B. Mariæ.

Constantini Lastaris de prosodia verborum. Vide supra pag. 39. Ejusdem. de barytonis & circumflexii una cum Grammatica & Syntaxi MS. p. 104. nescio an diversa ab editis.

Lesbo-

Lesbonatiis Romani (h. e. ex nova Roma CPolitani) περὶ χημάτων de figuris Grammaticis, de spiritibus & dictionibus edere voluit Allatius. Vide si placet quæ dixi lib. IV. c. 30. s. ult.

Libanii & aliorum de Metris. Cod. 71. Barocc.

Manuelis Caleca Grammatica in Codice Regio Paris. 1992.

Manuelis Moschopuli Cretensis ac Byzantini Varia, vide supra p.37 seq. Maximi Mozari canones περὶ πνευμάτων κὰς ἀντισοίχων. Labbe p.134. Bibl. novæ MS.

Melampodis in Dionysium Thracem. In Johannea Bibl. hujus Urbis, & Cod. 116, Barocc.

Michaëlis Soliardi Grammatica. Labbe p. 105. Bibl. novæ MSS.

Michaëlis Syngeli presbyteri Hierosol. (cujus syntaxis edita exstat sub nomine Georgii Lecapeni ut p. 16. dixi) de metris, de partibus orationis, de dialectis, quantitate syllabarum & aliis Grammaticæ partibus. id.

Neophyti Monachi de XXIV. literarum inventione & allegoria, MS. Græcè Romæ. Gesnerus in Bibl.

Excerpta è Nicanore de interpunctionibus. Incipit siyuai eiou οκτώ. MS. Cod. 71. Barocc. Melampus in Scholiis ineditis ad Dionysium Thracem laudat juniorem Dionysio Nicanorem, ejusque Ala-τύπωσιν περὶ siyμῶν. Hic est Nicanor Grammaticus Alexandrinus, qui Hadriani temporibus vixit, & per jocum siyματίας dictus est, quod doctrinam περὶ siyμῶν paullo subtilius excussisset, διότι επολυλόγησι περὶ siyμῶν, utait Eustathius: Svida enim teste scripserat περὶ siyμῶν της καθόλε, de interpunctione universè libros sex, horumque compendium libro uno. Nec non de interpunctione apud Homerum & Callimachum. Ne dicam de ejus κωμφθεμένοις, & περὶ ναυςώθμε, & de voce ἀναξ.

Nicephori Gregora de instabilitate regularum. Labbeus p. 105. Niceta Metropolitæ Heracleensis libellus Grammaticus, id. Nicolai Rhabda Grammatica, id.

Rhodii Nili de versibus Anacreonticis, id. p. 110. Niphonis Monachi de octo partibus orationis, id. p. 105.

Orionis weel immodoyias. Labbe Bibl. nova MSS. p. 107.385.

Maximi Planude Grammatica MS. Florentiz in Bibl. monasterii B. Mariz Benedictionorum scripta A.C. 1341, teste Montfaucono Palzo-

.

læographia Græca pag. 70. Ejusdem Planudis dialogus de qvæftionibus Grammaticis, qvi inscribitur Neophron & Palætimus, in Cod. Barocc. 125. & Bibl. Regia Paris. & Segvieriana. Vide Catalogum MSS. Græcorum illius Bibliothecæ qvæhodie Cosliniana, pag. 21. & Labbei Bibl. novam MSS. pag. 105. ubietiam Planudæ syntaxin ex Harmenopulo & Christodulo commemorat. Donati Grammatica parva à Planude Græce versa Cod. 71. Barocc. in Bibl. Bodlejana.

Perphyrius de Grammatica & de regulis spirituum MS. in Codice. Colbert, 1212. Ejusdem σερί συσφάας ad Dionyssum Thracem, MS. etiam in Bibl. Johannea hujus Urbis Hamburgensis. Περί Ε κιαζβί, χθύπης, Φλεγμω, δρόψ έρμηνεία, in Codice. Barocc. 50. qvod fragmentum edidit V. C.Rich, Bentleius Epist.

ad Jo. Millium p. 49.

Michaëlis Pseli de Grammatica, versibus Politicis ad Constantinum.

Monomachum. MS. in Bibl. Regia Paris. aliaque de quibus Allatius libro de Psellis S. 61. editionis à me euratæ. Ex Grammatica versibus politicis scripta subinde aliquid profert Meursius in glossario Græcobarbaro.

Stephanus Grammaticus in Dionyfium Thracem. Cod. Barocc. 116.

& in Bibl Johannea hujus Urbis Hamb.

Theodori Prodromi qui circa A. C. 1 100. claruit, Grammatica, quæssio nes Grammaticæ, quéssi & brevis enarratio ad quæsita Sebastocratorisse, MSS. in Variis Bibl. Theodori Prodromi de accentibus, Lexicon, & de mensibus laudat Meursius in glossario. De aliis

ejus scriptis dixi lib.V.c.6. g. 10. 1 r.

Theodofii Alexandrini Christiani scriptoris in Dionysium Thracem, MSin Bibl. Johannea hujus urbis & Cod. Barocc. 116. De Dialectis. Cod. Barocc 71. Epitome magnæ Prosodiæ Herodiani, in Bibl. Bodlej. Cod. Barocc. 179. Erotemata Grammatices memorat Labbeus Bibl. nova MSS. p. 106. de prosodia, de pedibus, Carnumim generibus & dialectis, MS. in Bibl. Vindob.

Theographi Grammatici Canones Orthographiæ ultra mille, ad Leonem Armenum Imp. MS. in Codice Barocciano 50. Incipiunt:
τῷ διανότη μα κὰς πΦανηΦύρα. De hoc Theognosto vide scri-

ptores post Theophanem p. 51.

Thoma Magistri Grammatica MS. Florentiz in Bibl, Monasterii B. Mariez.

riæ. & in Codice Regio Paris. 1288. Christoduli de syntaxi per ordinem Alphabeti. Cod. 1538.

Tricha & σοφωπάτε Τειχα περί μέτεων in Codice bombycino XIV.

[æculi, Florentiæ in Bibl, monasterii B. Mariæ, teste Montfau-

cono in Diario Italico p. 368.

Tryphonis observatio de litera ρ, πε δασύνεπη κὰ πε ψιλέπη. in Co-dice Barocc. 125. & in Bibl. Vindob. Lambec, V. p. 258. De metris. Cod.71. Barocc. in Bibl. Bodlejana...

Jo. Tzetze Versus politici de pedibus & metris poeticis. in Bibl, Vin-

dob. & Cod. Barocc. 131.

Zacharia Calliergi Compendium Grammaticæ Cod. 71, Barocc.

Catalogus Grammaticorum Græcorum deperditorum,

quibus etiam Indicem editorum, & ineditorum, de quibus battenus dittum est, majoribus literis inserui,

Cum non modo Aslepiadis * Myrleani junioris opus de Grammaticis jam pridem interciderit, constans pluribus libris quorum undecimum laudat vetus auctor vitæ Arati: sed, quod mecum dolebis, etiam Joannis Jonssi ** commentarius quem de Grammaticis antiquis paravit, fatisviri doctissimi sit interceptus, hanc jacturam utcumq; præsenticapite resarcire, & post editos atq; ineditos Grammaticos Græcos etiam unam alteramque deperditorum hoc loco centuriam referre institui, quod boni, rogo, Lector consulas.

Abron Phryx sive Rhodius, ex servo manumissus, discipulus Tryphonis Grammatici, Romæ Grammaticam & Rhetoricam docuit, suppar Augusti Imp. temporibus. De eo Svidas. Allegatur ab Apollonio in Syntaxi, & ab auctore Etymologici, apud qvem in δμοκλήσασκες, male Αμβρων pro Αβρων.

Egialei Grammatici qvi Archelai disputationi cum Manete interfuit, mentio apud Epiphanium T. 1. pag. 627. Sed is in Actis iplis Archelai à Zaccagnio editis pag. 23. archiater nobilifimus appel-

latur.

ÆLIUS

^{*} Vide que Jonsius lib. 2. de scriptoribus Hist, Philosophicz 6, 17.

[🕶] Opus de Grammaticis promittit Jonhus p. 210. & alibi.

ÆLIUS DIONYSIUS, & Ælius Serenus. Infra in Sereno & Dionylio.

Agallis sive Anagallis Corcyrza Grammatica de qua præter Athenæum

Svidas in oexyous & Avay.

Agallias Corcyræus, Aristophanis Grammatici discipulus citatus, in scholiis minoribus & ab Eustathio ad Iliad. 2. 491.

Aguebo Samius, de quo Meursius in Bibl. Graca..

Agarboeles citatus in scholiis ad Apollon. Rhodium, Etymologico Magno, Eustathio &c.

Agresphon qvi de Homonymis scriptoribus librum composuit Svid, in

Aπολλώνι .

Alexander Ætolus ex Plevrone Ætoliz opido, temporibus Ptolemzi Philadelphi clarus, dequo dixi lib. 2. c. 19.

Alexander Cotyæus, Polyhistor, de quo lib. 4. cap. 28. ad Orationem XII. Aristidis, qui eum defunctum elogio celebravit.

Comelius Alexandri Milesius, Polyhistor & ipse cognomento, prioreantiquior, Cranctis Grammatici discipulus. Vide Svidam & qual supra lib.3.c.8. ubi varios Alexandros recenseo.

Alexarchus Grammaticus, qvi se ipsum solis imagine effingi curavit, teste Aristone Salaminio apud Clementem Alex. p. 36. protreptici.

Alexio sive Alexander Myndius, de quo viri docti ad Laertii lib. 1. c. 29.

Amerantus Alexandrinus, cujus commentarius ad Theocritum lauda-

daturin Etymologico magno. Liber & oxquis ab Athenao.

Ambryon quem neel Osozeite laudat Laertius V. c. 11,

Amelesagoras citatus à Schol. Euripidis ad Alcest. 1.
Amerias Macedo, de quo Meursius in Bibl. Græca...

Ammonianus Syriani Philosophi propinqvus, de qvo Svid. in ει Θ. λύρας. & Αμμωνιανός. Damascius apud Phot.

AMMONIUS præceptor Socratis Scholastici, auctor libri περί
εμοίων λέξεων, de qvo dixi lib. 4, c. 26. §. 15.

Ammonii F. Alexandrinus, clarus ante Augusti Imp. tempora, de quo dictum à me eodem loco. Idem forte Tryphonis Grammatici, de quo infra, pater.

Andrenes de quo Athenæus lib. XV. p. 673.

ANDREAS DONUS. Supra p. 41.

Andrewashus Philologus, gener Homeri Tragici, maritus Myronis.

G. Syid.

Libri sti Pars Tertia.

Svid. in Mugu. Ejus Etupokoyura, schol. minor. ad Iliad. 1.130).
Alius Andromachus Syrus, Sophista de quo Svid. in Andróp. Ne memoremhoc loco Andromachos Medicos, de quibus infra., – libro VI.

Anteres Alex. infra in Apollonio.

Antimachus Colophonius, Grammaticus & Poêta, de quo Clariss. Kusterus ad Svidam consulendus.

Apellico Tejus Φιλόβιβλος μᾶλλον η ΦιλόσοΦΟ, qvem Aristotelis & Theophrasti libros ex veteribus exesis Codicibus transscripsisse in nova exempla, sed parum feliciter subinde supplevisse arguit Strabo XIII. p. 609. adde Athenzum V. p. 214. Svidam in 'Απελλικών. Et qvædixi lib.3. C. 11.

Aper ex Aristarchischola, Romædocuit, Didymum frequenter perstrinxit, discipulum habuit Heraclidem Ponticum. Svid, in

Ήρακλείδης.

APION Plistonices, cognomento $\mu i \chi 90$ sive labor, discipulus Didymi, Anterotis Grammatici præceptor. Svid. in Avagus & Anium. Vide scriptores à me laudatos lib. 2. capis. & lib. 4. c. 6. 5. 6. ubi de libris Flavii Josephi adversus hunc Apionem. Ejus glossæ Homericæ MSS. in Codice Barocc. 119. in Bibl. Bodlejana...

Apollinaris Laodicenus Syrus, de quo infra inter Poetas Christianos,

Grammaticus dicitur à Svida in Aroduage. .

Apollodorus Atheniensis, Asclepiadis F. discipulus Aristarchi Grammatici, de quo supra lib. 3. c. 27.

Apollodorus Cumanus, de quo ibidem, ubi varios Apollodoros re-

censeo.

Apollodorus Cyrenzus. Svid. in detingus.

Apollonius Alexandrinus Archebuli sive Archebii pater an filius, Augusto

imperitante clarus.

Apollonius Alexandrinus alio nomine Anteros, qvi Claudii temporibus Romæ docuit; præceptor Apionis Plistonicæ. De hoc & supe-

riore dixi lib. 3. cap. 21.

APOLLONIUS Alexandrinus cognomine dyscolus, clarus temporibus Hadriani & Antonini Pii, de cujus syntaxi & libris mirabilium dixi supra p. 2. seq. de ineditis scriptis p.4. & 41.42. de deperditis p. 5.

Apollonius Myndius. Stepharus Byz, in Mird ...

Apol-

Apollonius Nysæus, cujus Strabo meminit lib. XIV. p. 650.

APOLLONIUS Rhodius, Grammaticus & Poeta, przceptor Asclepiadis senioris Myrleani, przsectus Bibliothecz Alexandrinz, tempore Ptolemzi Philadelphi, quo in munere successorem habuit, teste Svida, Aristonymum. De ejus scriptis suse dictum 2 me est libro 3. c. 21.

MICH. APOSTOLIUS. supra p. 45. & lib. 4. c 9. S. 9.

ARATUS Poeta, Manecratis Grammaticiauditor, Grammaticis & ipse accensendus vel propter diseases Odyssee Homericæ, de qua dixi lib. 2. c. 2. §. 19. De aliis ejus scriptis lib. 3. c. 18.

ARCADIUS Antiochenus, qvi Svidateste scripsit ως ορθορεφίας, περλ σωπίζεως τῶν Ελόγε μερῶν, & ὁνομαςικον, qvod ille præclarum & admirandum appellat. Ejus ineditos adhuc libros XIX. memoravi supra p. 42. De Orthographia præter Arcadiums scripsere Apollonius Dyscolus, Chæroboscus, Didymus, Draco, Evdæmon, Herodianus, Hyperechius Alexandrinus, Orus, Pamphilus, Soterides, Theognostus, Tryphon & Tyrannio. Arcadii librum τῶν πίνων MS. laudat Salmasius de modo usurarum p. 256.

Archias Alexandrinus. Svid. in 'Επαφρόδιτω.

Archibius Apollonii F. vel pater, qvi ignya Epigrammatum Callimachi scripsit. Svid.

Archibius Ptolemai F. Leucadius sive Alexandrinus, qvi Trajani tem-

pore docuit Romæ, id.

ARISTARCHUS Samothrax, clarissimus è discipulis Aristophanis Grammatici, Alexandriædocuit, institutique silium Regis Ptolemæi Philometoris, æmulus Cratetis Grammatici Pergameni cum quo contendit Pergami. Discipulos Grammaticos habuisse circa XL., atque ultra DCCC. Δυρμήματα sive commentarios reliquisse refert Svidas, qui testatur in Cypro insula obiisse annos natum LXXII. Discipuli scholæque successores ejus Aristarchei appellantur ut Aper, Aristis, Aristodemus, Demetrius Ixion, Demetrius Scepsius, Dicæarchus Lacedæmonius, Menander, Mnaseas, Pamphilus, Satyrius &c. silii Aristarchus & Aristagoras. De ejus emendatione Poëmatum Homeri dixi lib. II. cap. 2. s. 18. De aliis ejus scriptis videndi Meursius in Bibl. Græca, Jonsius &c. Conferetiam de

Aristarcho Menagium c. 25. AntiBailleti, Aristarchi Grammatici Canonum Thesaurum. MS. memoravi supra p. 42. Aristarchi fuere 1) Samius, Mathematicus, de quo lib. III.5. 2) Tegeates, Tragicus de quo lib. II. c. 19. 3) Medicus Reginæ Berenices, memoratus Polyæno VIII, 50. 4) Byzantii præfectus apud Xenophontem VII. de expedit. Cyri pag. 398. 5) Alexandrinus Overgongarinais scriptor, Artemidor, IV. 25. 6) Sicyonius qvo se usum Plinius major profitetur libro V. Hist. 7) Aristarchus ὁ τῶν Ολυμπιάδων ἐξηγητῆς interpres antiqvitatum Olympicarum, qvi mercede conductus Paulaniam. circumduxit, à quo laudatur in Eliacis prioribus p.428. starchus Chronographus cujus Epistolam ad Onesiphorum primicerium de situ Athenarum & gestis ibidem Apostolorum tempore, laudat Hilduinus non maximæ fidei scriptor, in Areopagiticis, Epistola ad Ludovicum Imp. Puto hanc Epistolam à sutoribus fabularum suppositam esse Aristarcho qvi comes Apostoli Pauli fuit Actor.XXVII. 2. Coloss. IV. 10. à PseudoDorotheo autem adscribitur LXX. discipulis, & Apamez Syriæ Episcopus fuisse traditur, quem faciunt alii æque incerta side Episcopum Thessalonicz. 9) Aristarchus Ephesi tyrannus de quo Svid. 10) Orator Ambraciotarum qvi Olympiad. CXI. 2. civibus suis persvasit ut præsidium Philippi Macedonis urbe ejicerent, teste Diodoro Sic. lib. XVII. p. 488.

Aristas, Aristodemus, Aristocles Grammatici memorantur Varroni libro IX. de lingva Latina...

Arifia discipulus Aristarchi. Svid. in Egaroding.

Aristocles Rhodius Augusti Imp. tempore clarus Grammaticus & Rhetor, cujus & Tauriung laudat Ammonius in Annido. Vide Meursium de Rhodo II. 6. qvi alios Aristocles recenset in Bibliotheca Græca & ad Aristoxenum p. 145. seq. Aristoclis Grammatici meminitetiam Varro libro IX. de Lingva Lat.

Aristodemi duo Nysæi, qvorum recentionem facit Strabo lib. XIV. pag. 650. narrans alterum Menecratis Grammatici (de qvo infra) fuisse filium, alterum qvi Magni Pompeji libros erudiit, manerhetoricam, pomeridianis horis Grammaticam docuisse. Ex his alterum in testimonium videtur vocare Varro loco lauda-

to, & Plutarchus parallelis minoribus, μυθικήν Aristodemi laudans σωνεγωγήν. Etiam apud Parthenium in eroticis c. g. legendum Αρισόδημο ὁ Νυσοίνς ὁν πρώτη ίσοριῶν, ut recte Vossius de Hist, Græcis, non ut Meursius in Bibl. Græca, ὁ Νικαίνς. Ab horum priore forte non diversus Aristodemus Alexandrinus (ita dictus non à patria sed quod Alexandriæ docuit) Aristarchi discipulus, i n scholiis ad Pindarum & Athenæo laudatus, qui in Pindarum Cripsit.

Arifodemus tertius junior, à quo Epitomen vie na june Herodiani scriptam testatur Svidas in Acisid. De aliis Aristodemis, Cario, Eleo, & Thebano Meursius in Bibl. Græca & Vossius lib. 1. de Hist. Græcis cap. 21. De Aristodemo Atheniensi tragico dixi lib. II. c. 19. De Aristodemo Spartiata viri dosti ad Laërtium lib. I. c. 31. Omitto Aristodemum Cumanorum tyrannum, de quo Livius II. 34. Alium iterum regem Messeniorum, de quo Pausanias in Messeniacis, & Aristodemum ex Herculis posteris, Eurysthenis & Proclis geminorum parentem, de quo Apollodorus in Bibl. Aristodemum denique pontisicem templi Dianæ, cujus meminerunt sabulosi scriptores Jacobus de Voragine ac Petrus de Natalibus.

Arifonicus Alexandrinus, qui scripsit de notis Criticis in Homero & Hesiodi Theogonia, & de iis quæ apud Homerum ἀσύντακτα ssive à communi constructione abhorrentia occurrunt libros VI. Vide Svidam in 'λεισόνικο, ibique Clariss, Kusteri notas, &

Meursium in Bibl, Græca.

Aristophanes Byzantius, Callimachi, Zenodoti Ephesii, Dionysii Jambi, Euphronidæ Corinthii sive Sicyonii & Eratosthenis discipulus, Præceptor Grammatici Aristarchi, præfecturam gessit Bibliothecæ Alexandrinæ regnante Ptolemæo Philadelpho, ut narrat Vitruvius qvem vide præfat. libri VII. De ejus διορθώσει poëmatum Homeri dixi lib. 2. cap. 2. S. 17. qvemadmodum de Απικαίς λέξεω & γλώσιας Λακωνικαίς lib. IV. cap. 34. de Epitome librorum Aristotelis de animalibus lib. 3. c. 6. S. 16. & de animadversionibus in Callimachi πίνακας lib. 3. c. 19. Alia ejus scripta referuntur à Meursio in Bibl. Græca, Jonsio de scriptoribus Hist, Philosophicæ, & Kustero ad Svidam.

Addendus præfectis Bibl. Alex, quos recenset Joulius p, 101,

Digitized by Google

Ario

Aristoteles Grammaticus ali antovas più memoratus Laertio V. 35.
Artemidorus Pseudo Aristophanius, de quo dixi lib. IV. c. 13. ubi varios Artemidoros recenseo.

Artemiderus Ascalonita, ibid.

Artemiderus Capito, sub Hadriano Imp. ibid.

Artemiderus Tarsensis, cujus meminit Strabo XIV. p. 675.

Asclepiades Diotimi F. Myrleanus sive Apameensis Bithynus, genered Nicæensis, ex Apollonii Rhodii schola Romæ clarus tempored Pompeji magni, de cujus scriptis ad Chalcidium Meursius pagas, 25.seq. & Jonsius lib. II. de scriptoribus Hist. Philosophicæ cap. 10. pag. 167.seq. Hicest qvi scripsit Φιλοσό Φων βιβλίων διορθων τικά, teste Svida. Asclepiadem qvoqve Myrleanum alium juniorem facit Jonsius II. 17. qvi de Grammatica scripserit post Dionysium Thracem, qvem castigaverit teste Sexto Empiricio. Sed Sextus lib. 1. c. 12. contra Grammaticos, Asclepiadis qvidem sententiam de partibus Grammaticæ diversam à sententia Dionysii Thracis & post illam refert, sed Dionysium ab Asclepiade memoratum & confutatum non indicat. Itaqve idemsforte hic suerit cum superiore, & qvi opus illud præclarum de Grammaticis scripsit, qvod intercidisse inprimis dolendum est.

Astrages Grammaticus, Svida teste scripsit πχιω γεαμμαπιήν, το Δε Διαλέκτων, το μέτρων, καιόνας όνοματικός, & commentarium

in Callimachum Poëtam..

ATHENÆUS Naucratita, de quo abunde dixi lib. 4. c. 20.

Aviodorus Cumanus. In MS. Theodosii ad Dionysium Thracems commentario: 'Δυπίδως Οδί πις Κυμαίο συγγραψάμλη Αίξιν,

επέχεαψεν Αυτοδώρυ Γραμματικά Λέξις.

Basilides cujus έξηγητικών librum XXIII. citat Clemens Alex. IV. pag-506. hæreticus suit, & à Meursio in Bibl. Græca confunditur cum Grammatico Basilide, cujus περὶ 'Ομησικής λέξεως allegat Etymolog, Magnum in ἀξίζηλ, ubi à Cratino qvodam illud opus in compendium missum resert.

5. BASILII nomine editum scriptum கூட அவடியாலர் முடிகளின்

&Grammatica ipsi tributa. Vide supra p. 35. &43.

Cajanus Arabs Sophista, cujus libros qvinqve med suumižeme Svidas memorat.

MANUEL CALECAS. supra p. 46. ZACHARIAS CALLIERGUS. p. 48.

CAL-

CALLIMACHUS Grammaticus & Poetade quo vide si lubet que supra lib.3. cap. 19.

Calliferans à Svida subinde laudatus.

Charn laudatus in scholiis ad Pindarum & Aristophanem. Diversiab hoc Chæris tibicen aliusque citharædus de quibus eadem ad Aristophanem scholia: & Chæris Corcyræus Poëta antiquissimus cujus meminit Demetrius Phalereus apud Tzetzam prolegomad Lycophanem.

Chamales de quo Meursius in Bibl. Graca...

Charon Apollonii Rhodii discipulus, cujus librum de historiis quas astigit Apollonius memorat Scholiastes illius Grammatici ac Počtæ.

Chrysppus Philosophus de quo Lib. III. c. 15. dixi, varia etiam Grammatica scripserat, qua memorat Lacribus V. 192, seq.

DEMETRIUS CHALCOCONDYLAS, degvo supra p. 40.

GEORGRIS! CHOEROBOSCUS cujus inedita retuli supra p.42. seq. edita p.13.14.41.

CHRISTODULI, alio nomine Thoma Magistri, syntaxis MS, supra pag. 47, 48.

DEMETRIUS CHRYSOLORAS, de quo p. 41.

EMANUEL, CHRYSOLORAS de quo p. 38.

Claudius Didymus, infra in Didymo.

Clemens Etymologo in Zahn & Svida fubinde laudatus.

Comanus. Supra pag. 7.

CONON, cujus Anzioten argumentum servavit Photius Cod. 186. De illo Tho. Galeus indisk scriptoribus Hist. Poeticæ præmissa c. 8.

Comeras Grammatica Doctor CPoli sub Michaele Theophili F. de quo continuator Theophanis p. 118. hic est de cujus interpundione poematum Homeri dixi lib. 2. C. 2. S. 21.

CONSTANTINUS LASCARIS de quo supra p. 29.

CORINTHUS de dialectis. vide supra pag. 14.15.35.44. & lib. 4.

Gases Mallotes Grammaticus Pergamenus, Aristarchi amulus, de quo lib. 3. c. 15. & de ejus die 9600 Homerica, à qua Homerica & Critici cognomen tulit, lib. 2. c. 2. S. 20.

Cratinus de quo paullo ante in Basilide.

GEORGIUS CURTESIUS, de quo supra p. 44.

CYRIL

CYRILLI sive Jo. Philoponi Lexicon de quo supra p. 36. Aliudde quo lib. 4. c. 35. §. 1.

Daphidas Telmissensis Grammaticus, de quo Svidas & Valerius Max.

lib, 1. cap. 8.

Demetrianus Criticus & Mathematicus, pater Aspassi Rhetoris, qvi tempore Alexandri Mameæ Imp. Romæ claruit. Svid. in.

Demeirius Adramyttenus cognomine Ixion, Augusti ztate floruit, ex Aristarchi schola. Vide Svidam & de ejus scriptis Meursium in Bibl. Grzca. Menagium ad Laërtii V. 84.

DEMETRIUS Anagnostes. Supra p. 41.

DEMETRIUS CHRYSOLORAS. ibid.

Demetrius Cyrenæus, cognomento seine . Labrt. V. 84.

Demetrius Erythræus. Laert. ibid. Svid. in Toeapian.

Demetrius Ixion, supra in Demetrio Adramytteno.

Demetrius Magnes de quo Meursius in Bibl, Græca, Vossius de Hist. Græcis & Jonsius.

Demetrius Scephus Straboni laudatus, de quo Menagius ad Laertium

pag 224.

DEMETRIUS TRICLINIUS, cujus exstant in Sophoelem scholia, & περὶ μέτιςων οῖς έχρήσατο Σοφοκλής & περὶ χημάτων. Planude junior est, ut dixi lib. 2. c. 17. §, 5.

Demon de quo Meursius in Bibl, Graca.

Demostbenes Bithynus sive Thrax, de quo Svidas atque idem Meursius.

Dicaarchus Lacedæmonius, Aristarchi discipulus, Svid.

DIDYMUS Alexandrinus, Grammaticus 'Aρισάρχει® ex Aristarchi schola Augusto imperitante clarus, à labore immenso & scriptorum multitudine chalcenterus & quoniam ipse quæ vel legisset vel scripsisset ob multitudinem obliviscebatur βιβλιολάθας à Demetrio Træzenio dictus, discipulos habuit Apionem Plistonicem, & Heraclidem Ponticum. Svid. in Δίδυμος, 'Απίων & Ηρακλάθης Ex libris ejus quos ad 4000. scripsisse traditur, nullus adnos pervenit nisi ei tribuendus sit liber MS. de marmoribas & lignis omnium generum, quem sub Didymi Alexandrini nomine MS. servari Parisiis in platea S. Jacobi in Bibl. Patrum S. I. num. 40. notat Jonsus p. 221. Nam scholia in Homerum quæ sub Didymi nomine feruntur, à longe juniore aliquo ex variis scriptoribus excer-

excerpta sunt ut dixi lib. 2, c. 3. Titulos quosdam librorum Didymi qui apud veteres celebrantur, memoravi eodem loco. Vide etiam sis Meursium in Bibl. Græca, & Kusterum ad Svidam.

Didymu junior Alexandrinus, cujus πιθανά & ἐρθαρραφίαν Svidas memorat, Romæ eum docuisse testatus. Idem tamen paullo ante πιθανά tribuerat Didymo Atejo Philosopho Academico.

Claudius Didymus, qvi eodem Svida teste scripserat Epitomen των Heganlium h. e. commentariorum Heracleonis Grammatici in Homerum & de iis qvæ contra analogiam peccavit Thucydides, πωρια των ήμαρτημένων παρα των άναλογίαν Θυκυδίδη, & de analogia lingvæ Latinæ πωρι τῆς ωδος Γωμωίους ἀναλογίας. Ex Didymi Επιτομή fragmentum exstat apud Stobæum serm. 101. qvod de Τπτομή των Heganλίων accipiendum Meursius haud dubitat.

Didymus Heraclidæ F. apud Neronem Imp. versatus & Musica non minus quam Grammatica arte conspicuus, de quo idem Svidas.

Diocles Grammaticus, cujus somnium refert Artemidorus IV.72.

Diocles è Grammatico eremita Christianus, de quo Palladius in Lau-

Diedorus Tarsensis, 'Acesopairas, de quo dixi lib. 3. c. 31. ubi varios Diodoros recenseo.

Diodorus sive Diodorus Galeno memoratus Tom. 3. edit. Græcæ Basil.
pag. 302. & T. 4. pag. 15.

Diogenes Rhodius de quo Svetonius Tiberio c. 32.

Diogenes sive Diogenianus Cyzicenus, de quo Svidas. DIOGENIANUS Heracleotes, Hadriani atate clarus, scriptor ma-

gni Lexici è quo proverbiorum awayayi habemus: vide si placet qua dixi lib. IV. c. 9.

DIOMEDES Scholasticus, supra p. 42. & 24.

Dionysus Grammaticus Platonis Magister de quo viri docti ad Laert. III. 4. Jonsius p. 250.

DIONYSIUS THRAX. Supra p. 24 seq.

ÆLIUS DIONYSIUS Halicarnasseus & τῷ πτεὶ συλλαβῶν κὰι ςοιχώρον λόγφ allegatur in scholiis ineditis ad Dionysium Thracem.

Libri sti Pars Tertia,

Claus fuit temporibus Hadriani. Hujus πελ ἐκλίτων ρημάτων edidit Aldus, at dixi p. 13. Idem forte Dionysius quem in articulationibus Græcis laudat Fulgentius in continentia Virgiliana. Alia de hoc Ælio supra lib. 3. c. 32. ubi plures Dionystos recenseo, & lib. 4. c. 34. s.4. ubi de Dionysio Atticista, qui idem cum Ælio est, & cujus inedita quædam memoravi suprapag. 42.

Dionysius Alexandrinus Glauci F. Præceptor Parthenii Grammatici, & sub Imperatoribus à Nerone usque ad Trajanum præfectus Bibliothecæ κὰι Ειβλιοθηκῶν πρέση, κὰι τῶν Θλασολῶν κὰι

πρεσβαών έγένετο και διποκριμάτων. Svid.

DIONYSIUS Atticista, idem cum Ælio Dionysio.

DIONYSIUS Car, Halicarnasseus, Criticus Augusti temporibus colebris, de cujus scriptis lib. 3. c, 32.

Dienysius Jambus Aristophanis Grammatici præceptor.

Dienysius Lindius qui Pompeji ætate Grammaticam Romæ docuit. Mentio apud Strabonem, Svidam & Isidorum lib. 1, cap. 15. Origg. ubi male Linteus. Apud Tatianum Olynthius.

DIONYSIUS LONGINUS Criticus, cujus med pergen dedi supra lib.4. c. 3 1.

Dionysius Scytobrachion Alexandriæ paullo ante Ciceronem docuit, de quo viri docti ad Sveton. de Grammaticis c. 7.

Dionysius Sidonius de vocum similitudinibus & differentiis laudatus & Varrone lib, IX. de Lingva Lat.

Dionysius Zopyrus Scholiasti Āristophanis laudatus, nisi legendum.
Dionysius & Zopyrus, utsane videtur è Laërtio VI. 100.

Dionysodorus Træzenius allegatus ab Apollonio Dyscolo, ut notavisupra p. 4. & à Plutarcho. Alius Dionysodorus Mathematicus, cujus meminit Vitruvius IX. 9. Dionysodorus Sophista, Platoni memoratus in Eurhydemo, sub init. Dionysodorus tibicen de qvo Hesychius illustris.

Diescorides Grammaticus. Svid. in Nixóda ...

Dioscorius Myræus, qvi Byzancii Grammaticam docuit sub Leone.
Imp. Svid, in Δμοπόρι. & Θυάταρα.

Dorion Criticus, Philostrato memoratus de vitis Sophistarum in vita
Dionysii Milesii p. 525. ubi Morellus male legit κρητικόν.

Digitized by Google

. . : Doro-

Dorotheus Ascalonita. Etymolog. in αμφιγνοαν. Steph. Ασκάλων. DOSITHEUS Magister, incerta atatescriptor, de tota re Grammaticatres libros composuit, Goldasto * qvi MStosin Codice Sangallensi legit, judice admodum conquisite. Primo libroproletaria exsequitur, & passiva illa de otto orationis partibus pracepta cum industria... Altero simplicium vocabulerum significationes tradit insis quas glossas vocamus sive Lexica. Postremus bas contines D. Hadriani Imp. sententias & Epistolas cum alus alierum dittu & scriptu , qua nescio quorum desidià an injuria truncata peritarunt. Idem Goldastus in præfat. De Dosithee qui aut avo fuerit, quis ejus meminerit, nibildum scire potui. Codicem Monasterii S. Galli, qui Cajacio visus, collatus, laudatus, eum ipsi babuimus, concessu & beneficie illustriss. & reverendiss. Principie D. Bernardi sunc Abbatis, quem in adibus Schobingeri descripsimus, bominis Jacobus Cujacius de re literaria bene meriti, merentis, merituri, libro XXI. Observationum cap. 5. 6, 7. Hadriani sententias illustrans testatur se illas cum essent in editione H. Stephani imperfectæ & depravatæ, restituere se ex Bibliotheca S. Galli apud Helvetios, ubi in calce Grammatices Dosithei Magistri sunt ejusdem Hadriani sententia & Epistola, boc est rescripta brevialongeque plura, qua omnia adjus Civile pertinent Grace & Latine conscripta. Auctor præfationis ad Glossaria utriusque lingua digesta à Carolo Labbeo. Prater bina ista glossaria, aliquot alia ex ineditis glossariis excerpta Latino Graca subdidit Henricus Stephanus A. 1573. fol. Exiis primum in certa capita ac locos communes digeftum Glossarii B. Benedicti Floriacensis titulum prafert, quod forte ex Monasterii illius Bibliotheca fuerit. Huic subne-Stuntur Exercitationes aliquot Grammaticales † bisque sententia Hadriani Imp. quas ex Codice Dossibei Grammátices Sangallense, in quo eas legerat Jacobus Cujacius, auctiores & notis illustratas vursum publicavit Melior

^{*} In notis ad Hadriani Imp. ἀποΦάσεις sive responsiones Epistolasque Græcas cum latina Dosithei versione ex libro 3. Grammaticæ ejus excerptas, editasque Græce & Lat, Genevæ 1601. 8. p. 25.

[†] Exercitationes illæ five Colloqvia ex H. Stephani editione Johannes Verwey quoque subjunxit suz novæ Methodo docendi Græca p. 317. Gaudæ 1702. 3. Exstant etiam in thesauro utriusque lingvæ Bonaventuræ Vulcanii qvi Glossinia & scriptores de proprietate & differentiis vocabulorum utriusque Lingvæ junctim edidit Lugd, Bat. 1600. sol. p. 281. In codem thesauro Vulcanii p. 299. habes etiam Hadriani 🚧 🚧 ద్వర్ణం quales H. Stephanus cum glossariis suis ediderat.

Melior Hamensveltus Goldastus A, 1601, & baud ita pridem V. C. Nicolaus Catharinus. Qua quidem sententia non alia sunt quam Hadriani Imp, Interrogationes, quarum meminit Alcuinus Epistola 102. Incertum vero an is Dositheus suerit, ad quem Epistolam XXXIII. scripsit Julianus Imperator. Certe ante Justinianum Imp. vixisse non dubitat Tho. Reinesius in defensione Variarum Lectionum pag. 90. qui de lege in parricidas lata, que inter sententias Hadriani legitur, differens, vanum, inqvit, fuerit & puerile existimare legem illam sic perseriptam, sive morem ad Adriani tempora pertinere; nam sum parricidas culleo insutos in mare vel amnem jastari vel bestiis objici l. pen. D. de l. Pomp. de parr. etiam vivos exuri mos erat, Julius Paulus lib. V. sentent. tit, 24. subnexaque ea est responsis Adriani à scriptore Magistro Grammatico : quem citeriorum seculorum aliquo , & quidem ante Justinianum vixisse, certum est : & repetita fortassis è lege à Constantino, nisi nos fallit Tribonianus, primum. promulgata C. de his qui par. vel lib. occid. Ex eodem Dosithei Grammatices libro defloratum est fragmentum de manumissionibus & libertis præsertim Latinis Junianis, quod inter veterum JCtorum reliquias cum Codice Theodofiano edidit Cujacius latinum, Lugd. 1566, fol. Draco Stratonicensis, de quo Svidas.

Ebrardus, de quo Henricus de Gandavo in Catalogo scriptorum Eccles.

c. 60. Ebrardus Betunia oriundus, scripsit librum quem Gracismum vocant, Grammaticu non ignotum...

EMANUEL CHRYSOLORAS Supra, pag 38. EMANUEL MOSCHOPULUS pag. 37. seq.

Epapbroditus Chæronensis, Archiæ Alex. de qvo supra, alumnus & discipulus, clarus Romæ à Nerone ad Nervam usqve, de cujus scriptis Kusterus ad Svidam videndus. Alius Epaphroditus Neronis libertus, de qvo uti etiam altero qvem Apostolus Paulus memorat, dixi lib. III. cap. 7. de Epaphrodito Chæronensi lib. 2. c. 5.

ERATOSTHENES de quo dixi lib. III. cap. 18.

Epitherses Æmiliani Rhetoris pater. Plutarchi civis & in Grammaticis præceptor. Plutarch, de oraculorum desectu p.419. Ejus λέξεις citat Erotianus in άμβης.

Eudamon, cujus Orthographiam præter Svidam & Etymologicum.

Magnum laudat Stephanus Byz, in Αιλία.

Eugenius, Trophimi F. Phryx qvi temporibus Anastasii docuit CPoli

&multa scripsit qvæapud Svidam videantur. Alius Eugenius è Grammatico & Rhetore Latino, Valentinianique Imp. antigrapheo Tyrannus, de qvo Historia Miscella XIII. 11. & Zosimus IV. 54.55.58. V. 5. Alius Eugenius Themistii Philosophi Pater, ad quem Juliani Epistola XVIII.

Euphorio ab Etymologo Sæpe citatus.

Euphranor quem centenario majorem audivit Apio Plistonices. Svid. in 'Azior.

Emphronides Corinthius vel Sicyonius, Aristophanis Grammatici præceptor. Svid. 'Αρισφ.

Emphronius citatus ab eodem Svida in Διάπρεφής. Etymolog in ένεργμές. JOHANNES GALENUS, infra in JOHANNE Pedialimo.

THEODORUS GAZA, Supra p. 39.

GEORGIUS CHOEROBOSCUS, p. 13. 14.41, 42, feq.

GEORGIUS CURTESIUS p. 44.

GEORGIUS DIACONUS. p. 43.

GEORGIUS GRAMMATICUS, à superioribus forte diversus pag. 43.

GEORGIUS LECAPENUS p. 44. seq.

GEORGIUS sive GREGORIUS PARDUS, Corinthi Metropolita p. 44.

GEORGIUS SCHOLARIUS p. 44.

GEORGIUS TRAPEZUNTIUS p. 45.

GEORGIUS ZEGABENUS p. 45.

JOHANNES GLYCIS sive GLYCEUS p. 45.

MICHAEL GLYCAS. Infra in Michaele.

Harpocratio Grammaticus Veri Imperatoris præceptor. Capitolinus in ejus vita c.2. Vide si placet qvæde variis Harpocrationibus, in qvibus tres Grammatici, dixi lib. IV. cap. 36. ubi de Valerio Harpocratione, Rhetore Alex. cujus Lexicon habemus.

Hecataus Abderites, quem Criticum & Grammaticum appellatum esse Svidas auctor est, & de Homeriac Hesiodipoesis scripsisse."

Heliodorus metricus, qvi de metris versuum multa scripsit. Irenzi Grammatici pater. Svid Eignes . Citaturab Hephæstione, Rufino & Prisciano. Ejus discipulus Minutius Pacatus.

Helladius Alexandrinus, Theodossi junioristemporibus clarus, cujus Aizung marrosagi zen (1 x 501 zen etiam Photio Cod 145. memora-

moratum, & alia Svidas commemorat. Hic est Helladius quem audivit Socrates Scholasticus.

HELLADIUS Besantinous Ægyptius, Licinii & Maximiani temporibus scripsit, ex cujus ¿ en soma 9 mão libris quatuor excerpta leguntur apud Photium Cod. 270. latine versa & notis illustrata à Jo. Meursio, editaque post ipsum diu defunctum, Trajecti 1686.4. & recusa T.X. thesauri Antiquitatum Græcarum Gronoviani.

ALEXANDER HELLADIUS, supra p. 41.

Hellanicus junior, Ptolemæi Grammatici Aristarchei præceptor. Svid. in Ανδοκίδης & Πτολεμαίω.

HEPHÆSTIO Alexandrinus. Supra p. 16.

HERACLEON Tilotensis Ægyptius, de quo Svidas & adeum Kusterus. Huic scholia brevia que in Homerum habemus tribuuntur à Josua Barnesso ad Euripidem T. 2.-p. 158. Ita Didymus, sue potius Heracleon Grammaticus, ut dostis visum est.

Heraclides Ponticus Didymi discipulus & adversus Aprum hyperaspistes, tempore Claudii & Neronis clarus, de cujus λίσκαις idem Svidas. Vide etiam quæ de aliis ejus scriptis viri docti ad Laërtium. Ejus prosodiam laudat Apollonius in syntaxi. Etiam in libro de mirabilibus c. 19. ubi liber de civitatibus Græciæ allegatur, pro Heraclide κρητική forte legendum κκιτικός, & Grammaticus hic intelligitur ex verisimili conjectura Rev. Olearii ad Philostratum p. 525.

HERACLITUS Grammaticus, cujus allegorias Homericas habemus de qvibus dixi lib. 1.c.22. n. 3.

Heremius Philo. infra, Philo Byblius.

Hermippus Berytius, Philonis Byblii discipulus, qvi Hadriani temporibus vixit & multa scripsit Svida teste. De Hermippo Berytio ac Smyrnæo videndi Vossius & Jonsius, de Atheniensi Comico dictum à me lib. 2. c. 22.

Heymocrates Jasius Callimachi præceptor.

HERMOLAUS Byzantius, cujus compendium i 911120 Stephani Byz. Justiniano Imp. dicatum habemus, de qvo dixi lib. 4.c. 2.

HERODIANUS de quo supra p. 8. seq.

Herokorus qvi cum Apione non semel citatur ab Eustathio, & cujus nomen men Clariss. Grævius in præfat. Lexici Hesychiani pro Heliodo. to reponi jubet.

Herodows Grammaticus. Svid. in Luyopazer.

HESYCHIUS Alexandrinus, de oujus Lexico sive glossis dixi lib.4. c. 35. qvas præclaro Lud. Kusteri ingenio castigatas & expolitas propediem cupidius & cum majore fructu evolvent studiosi.

Histiaus Grammaticus, memoratus in Luciani symposio T. 2. p. 636. Homerus Byzantius Andromachi & Myrus F. de qvo dictum à me lib. 2. c. 19. §. ult.

Homerus Sellius, de quo lib. 2. C. 22.

HORAPOLLO, cujus libros duos de Hieroglyphicis Ægyptiorum habemus. Vide supra lib.1, c. 13.

Hylas Plutarch. IX. 5. sympos.

Hyperechius Alexandrinus, Svid, in Λέων Μακέλλης, & in Υπερέχιος, Ubi eum tempore Marciani Imp, floruisse testatur, scripsisse, τίχνην χαμματικήν πιελ διομάτων, περλ ρήματ 🕒 κὰ δεθοχαΦίας.

Jason Argivus, Plutarcho junior Grammaticus cujus libros qvatuor maeli võis 'Emado sive de rebus antiqvis Gracia usque ad obitum Alexandri Magni Svidas memorat. De Jasone Nylao Menecratis F. videndi Vossius de Historicis Gracis & Jonsus. De Jasone Tralliano Tragico, cujus etiam apud Polyanum mentio, dixi lib.2.c.19. Omitto Phereum Jasonem, ducem callidissimum Gracorum, de qvo viri dosti ad Ciceronis lib.1. de Offic. c.30. & Jasonem Thessalum, fabularum scriptoribus expeditionem aurei velleris narrantibus celebratum, de qvo Laur. Begerus in spicilegio Antiquitatis p.118 seq.

IGNATIUS Diaconus, cujus Metaphrasin Jambicam sabularum Æsopiarum habemus. Vide supra lib. 2. c. 9. §. 8.

JANUS LASCARIS. Supra p. 40.

JOHANNES BOTANIOTA Creteniis, 'ιωάνευ τομικέ κεήτε, Βετανειάτε ωτες 'Ισόδωεον Διάκονον κὰι Ταβελάξεον τῶν' χιωτῶν, είχος έκατὸν τὸ 'ιαμβικόν ΔίωσαΦέντες μέτζον. MS. in Bibl. Regis Galliæ.

10HANNES CHARAX p. 15.

JOHANNES GALENUS. Moxinfra in JOHANNE Pedialimo.

JOHANNES GLYCEUS p. 45.

JOHAN-

JOHANNES Grammaticus Nicolai Mystici, Patriarchæ CPol. A.C. 925. defuncti de cujus scholiis in Alcinoum dixi lib. 4. c. 23. S. 14.

JOHANNES LEVITA Supra p. 45.

Justinianæ & totius Bulgariæ chartophylax, atque ὖπατω Φιλοσόφων sub Andronico Palæologo juniore, sæculo XIV. clarus,
de cujus scholiis in Hesiodi Aspidem & allegoriis in ejusdem.
Poëtæ Theogoniam dixi lib. 2. c. 8. β. 13. & 16. De scholiis in
Cleomedem lib. 3. c. 5. 5. 22. De expositione Syringis Theocriteæ lib. 3. c. 17. β. 3. Ejusdem versus Jambici de muliere bona &
mala, Græce & Latine editæ sunt à Luca Holstenio Rom. 1638.
12. una cum Sententiis Demophili, Democratis & Secundi.
Præterea in Bibl. Vindob. exstant MSS. Allegoria anagogica in
qvatuor primos versus libri IV. Iliados, & de triplici modo allegoriæ fabularum poëticarum, Physico, Ethico, Theologico:
Nec non de duodecim laboribus! Herculis, & Compendium
Geometriæ.

JOHANNES PHILOPONUS. Ejus de dialectis supra p.14.15.35. Collectio vocum que pro diversa significatione accentum diversum accipiunt. pag. 36. De aliis illius scriptis infra, capite sin-

gulari.

JOHANNES TZETZES. Supra p. 48. & lib. 2. c. 3. 6. 14. & c. 8. 6. 10. & lib. 3. c. 16. §. 3. ubi de ejus commentariis in Homerum, Hesiodum, & quæ subfratris Isaaci nomine vulgavit, in Lycophronem. De ejus Variis Historiis aliisque scriptis diceturalibi, capite singulari.

Irenaus. Vide infra in Minucio.

Ister Cyrenzus, Callimachi servus & discipulus, de quo Vossius in Hist. Grzcis.

CONSTANTINUS & JANUS LASCARIS. Supra p. 39.40.

GEORGIUS LECAPENUS. p. 15. & 44.

LESBONAX Romanus. Supra p.46.

Lupercus Berytius, Claudii II. temporibus clarus, scriplerat Svida teste περ. & αν libros III. Περ. & ταώ de pavone, περ. πς καρίδω de sqvilla pisce: περ. & αν Πλατωνι αλεκτρύουω, de gallo apud Platonem: κτίζιν & εν 'Λιγύπον 'Λεζινοήτω, origines Arsi-

Aτsinoēti in Ægypto. 'Ατθικώς λεξώς, de Vocibus Atticis.
Τέχης χεαμματικήν, Artem Grammaticam. περί γειών de generibus masculinis, fæmininis & neutris libros XIII, in qvibus multa accuratius tradiderit qvam Herodianus.

Lynceas Samius, Theophrasti discipulus, frater Duridis Historici, Menandri Comici æqvalis à Svida Grammaticus appellatur. Ejus Σοτομιημοιέυματα, Epistolas & alia multa laudat Athenæus.

Lyfanias Berytius, Eratosthenis præceptor. Svid. Egaroding.

MANUEL CALECAS, supra p. 46.

MANUEL CHRYSOLORAS, p. 38.

MANUEL MOSCHOPULUS p. 37. seq.

Marcus Grammaticus. Plutarch. IX. 5. sympos.

Marsyas neaumaredidaoxado. Svid. Idem de quo supra lib.3.c.7.

MAXIMUS MOZARUS. Supra p. 46.

MAXIMUS PLANUDES. p. 46. seq. De ejus fabulis vitaque Æsopi dixi lib. 2. c. 9. s. 11. De aliis ejus scriptis disserendi (plura enim composuit) alibi dabitur locus.

MELAMPUS, supra p. 46.

Melissis Mæcenatis libertus, de quo lib.2. c.22. Hic est quem Svetonius cap.3. de Grammaticis Lenæum Melissum, Plinius Melissum Mæcenatem appellat.

Menander Aristarchi discipulus. Svid. in Egaroding.

Menecrates Ephesius quem Aratus audivit. Svid. in 'Aegro.

Menecrates Nysæus Aristarchi discipulus. Strab. XIV. p. 650.

Tertius Menecrates junior Grammaticus, cujus mentio apud Artemidorum IV. 82.

MICHAEL APOSTOLIUS. Supra p. 42. & lib. 4. c. 9. §. 9. ubi de ejus proverbiis & 'Iunia.

MICHAEL GLYCAS de Syntaxi MS. Bibl, Vindob. vide Nesselium IV. p. 110.

MICHAEL SOLIARDUS. Supra p. 46.

MI-

Libri sti Pars Tertia.

MICHAEL SYNGELUS, Presbyter Hierosol. Supra p.46. Minutius Pacatus (Græco nomine Ireneus) Alexandrinus, Heliodori

Metrici discipulus, de cujus scriptis dixi lib.4. c. 34. S.4.

Mithecus. Plato Gorgia, Athenæus, Svid.

Mnaseas Aristarchi discipulus, Svid. Eggroweins.

MANUEL MOSCHOPULUS. Supra p. 37. seq.

MOERIS Atticista, de cujus libro de vocibus Atticis tunc adhuc inedito dixi lib. 4. c. 34. §. 6. nunc addo eum ex Jo. Pricæi apographo vulgatum Græce studio C V. Johannis Hudsoni Oxon. 1712. 8. qvi castigationes suas addidit, Gregoriique Martini dissertationem de pronunciatione lingvæGræcæ contra Adolphum Mekerkum subjunxit

MOSCHUS Syraculanus Aristarchi discipulus, inter Bucolicos poétas

celebris, de quo lib. 3. c. 17. §. 12.

Munatius Trallianus, Criticus Herodis Attici Magister. Philostra-

tus in Herode c. 14. & in Polemone c. 7.

MUSÆUS cujus carmen de Herone & Leandro habemus, Grammaticus dicitur in qvibusdam Codd. MSS, ut notare me memini lib. 1, c. 16, §. 6. Idem forte Mulæus ad gvern exstat Procopii Ga zzi Epistola qvæ incipit : ο λογιώτατο Παλλάδο χευσον ολον ηκεν αγων τω υμετέρου Επισολήν. Certe hæc fuit sententia Salmassi, cujus manu istud annotatum in editione Græcolatina. Epistolarum Procopsi reperi.

MARCUS MUSURUS Cretensis, A.C. 1518. defunctus, de quo, uti de Eman Chrysolora, Demetri Chalcondyla, Theod. Gaza, Jano Lascari & Georgio Trapezuntio Lambecius VI, p. 278.seq.

NEOPHYTUS. Supra p. 46.

Neopeolemus Parianus Poëta & Grammaticus, cujus præcepta in Artem fuam Poeticam transtulisse Horatium Porphyrion annotavit.

NICANOR & signatias. Supra p. 46.

NICANDER Grammaticus & Poeta de quo lib 3. cap. 26.

NICEPHORUS GREGORAS. Supra p. 46. NICETAS Metropolita Heracleenlis. ibid.

Nicias de quo viri docti ad Sveton. de Grammaticis c. 14.

Nicocles Laco in Grammaticis Juliani Imperatoris præceptor, teste Socrate III. 1. Hic videtur Nicocles qvi citatur ab Etymologici magni auctore in σχάλοψ,

NICO-

NICOLAUS RHABDA. Supra p. 46.

Rhodius NILUS. ibid.

NIPHO Monachus, ibid,

ORION. ibid. Hic est Orion sive Orus Grammaticus Thebanus Etymologo sapius laudatus, & cujus Anthologium sive owaya
yòr sententiarum ad Eudociam Theodosii junioris conjugem Svidas memorat, idem mox etiam tribuens Orioni & Oro qvoqvoqve Alexandrino.

Orion Alexandrinus cujus librum & iτυμολογίας & Atticarum vocum collectionem & Elogium Hadriani Cæsaris, cujus forte temporibus vixit, Svidas commemorat.

Orien Grammaticus junior, Alexandrinus, præceptor Procli Philosophi. Marin. in vita Procli c. 8. Diversus à tribus hisce Orion ad quem, suum & λόγοις discipulum, Epistola Procopii Gazæi XLI.

Orion vel ORUS Milesius, Etymologo laudatus, qvi 'ος θορς αφίαν ejus citat in χρί. Ori Milesii Etymologicum apud se MS. laudat Fulvius Ursiaus notis ad Festum in cibus.

ORUS Alexandrinus Grammaticus quem Svidas refert CPoli docuisse & scripsisse περλ διχρόνων de vocalibus ancipitibus. Έθνικά (quæ Stephanus Byz. etiam & Etymologus allegat) λύσεις περκαστών Herodiani. Καπὰ Φρυνίχε κζ΄ ςνιχείον Contra Phrynichi voces Atticas, ordine Alphabetico. Περλ εγκλιπικών μορίων, περλ τῆς ει & ει ΛΦθόγγε. Orthographiam & πίνακα τῶν ἐκυτεδ sive indicem operum suorum. Ori de polysemis distionibus MS. in Codice Regis Christianissimi 604. Ori Ἰλιαδικήν περσφδίαν videtur citare Etymologici Magniscriptor in κρείον. Sed si recte inspicias videbis Orum ibi provocare ad Ἰλιαδικήν περσφδίαν Herodiani de qua supra p. 10.

Minutius Pacatus. Supra in Minutio.

Palaphains Ægyptius sive Atheniensis, de quo lib. 1. c. 21. S. 1.

Palamedes Eleates, cujus commentarium in Pindarum, οιοματολόγοι & de Comicis ac Tragicis vocibus librum Svidas commemorat. Vide & supra lib. 1. c. 23. S. ult. ubi duos Palamedes refero Eleatas, qvorum alter Physicus è Pythagoræ schola, de qvo plura lib. 2, c, 13.

Digitized by Google

Pamphila de qua Svidas in ΠαμΦίλη & Σωτηςίδης. Photius Cod. 175.

Menagius in Historia mulierum Philosopharum & Vossius de Historicis Græcis. De alia Pamphila Latoi filia idem Menagiùs ad Laërtium lib. 1. sect. 24:

Pampbilus Grammaticus Aristarcheus, & Pampbilus cognomento Φιδοπεάγματω, cujus πχιης γεαμματικής idem Svidas meminit,
qvi de utroqve videndus, & Lambecius lib. 2. de Bibl. Vindobonensi p. 528-542.

Pamprepius Thebanus, qui Athenis Grammaticam docuit Zenonis temporibus. De illo multa Svidas è Malcho Historico in Παμπρέπιος. Meminit iterum in Σαλλέςι, Σαρφπίων &c.

Pampus Grammaticus ad quem Epistola sexta Ænez Gazzi.

Parmenisus Grammaticus ab Etymologico Magno citatur in άξεω & in άρεω Φίης, ubi male editum est Παρμένι. Alius Parmenisus Pythagoricus de qvo lib. 2. c. 13. alius Parmenisus præfectus Apolloniatarum, in numo apud Laur, Begerum T. 1. thesauri Brandenburg. p. 462.

Parthenius Phocensis, Dionysii Grammatici discipulus Athenzo, Etymologo, Svidz, Eustathio aliisque memoratus de quo lib. 3.c. 27. § 9. ubi & de aliis hoc nomine & de Parthenio Niczno, cujus

narrationes amatorias habemus.

Pazamus de quo Svidas.

Philemon Atticus Anxonensis de quo Meursius in Bibl. Attica.

Philesas Cous Grammaticus Criticus, Ptolemzi Philadelphi przceptor, de qvo idem Svidas & Vossius III. institut. Poetic. p. 52.

Philippus quem de spiritibus dictionum scripsisse, Herodiani præcepta

secutum & de synalæpha, Svidas auctorest.

Phillatius (al. Philtatius) Olympiodori Historici amicus cujus meminit Photius Cod. LXXX. pag. 110. Τητήματος & πες Αβήνας ανακύψαντων ως των κεκολλημείων βιβλίων, μαθών τοῦς Επιζητε (ς το μέτζον & κόλλε, Φιλατιος ο & ίσορικε έπαιρω ευφυώς ως Γραμματικήν έχων απέδαξε, κὰι ευδοκιμήσας, τυγχαίνα ωξα πολιτών εκόνω.

Herennius Philo, Byblius Grammaticus, Domitiani temporibus clarus, Hermippi Berytii præceptor de qvo dixi lib. 4. cap.4. ubi

plures Philones retuli.

PHI-

PHILOXENUS de cujus glossis dicam infra capite quod Lexicis Græcis adhuc destinavi. Nonnulla de codem habes lib. 2. cap. 4.

Pinyeus. Stephanus Byz. in Bigunor.

Pius Bic qui in Odysseamscripsit. Vide si placet lib. 2. c. 5.

MAXIMUS PLANUDES. Supra p. 46. seq.

PORPHYRIUS. Supra p. 47. & lib. 4. c, 27. lib. 2, cap. 5.

MICHAEL PSELLUS. p. 47.

Posidonius quem citat Etymolog. in idis. Idem ni fallor quem Aristarchi anagnosten laudat Eustathius. De aliis Posidoniis præter Jonsium & ea quæ lib. 3. c. 15. dixi, videndus Begerus T. 1. thesauri Brandenburg. pag. 276. licet numus quem ibi refert, nulli extribus Posidoniis Svidæmemoratis, convenire videtur sed potius alicui præsecto vel Magistratui hujus nominis in provincia aliqua mari vicina vel insula...

Protess Zeugmatites. Steph. Byz. in Zivyua, Etymolog. Protogenes Grammaticus. Plutarch. VIII. 4. & IX. 2. sympos. PTOLEMÆUS Ascalonita de quo dixi lib. 4. c. 33. & lib. 2. c. 5.

PTOLEMÆUS Alexandrinus, cognomine Chennus, Hephafionis F. clarus Trajani & Hadriani temporibus. Vide suprapag. 28. & Svidam in Πτολεμαῖο & Επαφρόδιτο, Photiuma Cod. 190. ubi excerpta dat ex ejus sex libris ad Tertullam eruditam fæminam κεὶ τῆς εἰς πολυμάθειαν καινῆς ἰσρείας (κολείδος είσρείαν Svidas appellat,) qvæ Græce & Latine inter scriptores Historiæ Poéticæ cum Dav, Hæschelii & Andreæ Schotti notis recudi curavit Tho. Galeus. Paris. 1675. 8. Tzetzæ Prolemaus Hephafion dicitur. Svida teste scripsit etiam Sphingem, drama historicum, & ἀνθόμηςον poéma Homerici æmulum libris XXIV.

Ptolemaus Έπιθετης five ut in Eustathii codicibus Έπίθετ@ dictus, hoc est ascititius, quod Aristarchum sectaretur, Hellanicum vero auscultaret. Scripsit Svida teste περὶ τῶν παρ Ομήρφ σληγῶν de plagis sive vulneribus quæ inslicta narrat Homerus, & commentarium in Odysseam.

Ptolemans Oroandri F. Alexandrinns cognomine Pindarion, Aristarchi discipulus, qvi, ut idem Svidas auctor est, scripsit Homeri-I a corum corum carday patrar sive exemplorum libros III. De charactere dicendi quo Homerus usus est. De dictione librum ad Neothalidem. De Utide Iliad, i, 366. & Asteropæo Iliad, g'. 351. aliaque.

Ptolemans cum Aristonico Alexandrino Patre suo Grammaticam Romæ professus, quem Svidas ait scripsisse το ὁμόιως είξημενα τοῦς Τραγικοῦς, sive de iis quæ plures Tragici consimilia sibi dixerunt, In Homerum libros quinquaginta, De iis quæ ab Homero ξείνας & parum credibiliter narrata sunt, Et de Musisac Nereidibus.

Seleucus Alexandrinus cognomento Homericus, qvi totum Poëtam commentariis illustravit. Scripsit etiam de disserentiis verborum τις της ει σωωνύμως Αμαφοερίς, aliaqve de qvibus Svidas & eruditus ejus interpres Kusterus consulendus. Citatur ab Apollonio Dyscolo, Eustathio &c.

Seleucus Emesenus Grammaticus, cujus commentarius in Lyricos & alia scripta à Svida memorantur.

Semus Eleus qui de pæanibus scripsit, atque à Deliacorum quod composuit opere Delius aliis appellatur. Vide Svidam & Vossium. de Historicis Græcis.

Ælius Serenus Atheniensis, cujus Epitomen commentariorum Philoxeni in Homerum libro uno & Philonis de urbibus & claris illarum viris, libris tribus constantem Svidas memorat.

Sergius Grammaticus ad quem scripsit Severus Eutychianus. Photii Bibl. Cod. 230. p. 464. ex Eulogii Alex. libro IX.

SIMEON Grammaticus, cujus Etymologicum MS. in Bibl. Vindob. Socratides. Vide paullo infra in Soteride.

Sossius Laco. Svid. in δικηλιςών,& in Σωσίβιος, ubi ex Athenæo innuit eum scripsisse λύσεις solutiones problematum (ut Hephæstion, Orus Alex. Zenodotus &alii) adeoq; suisse ex illo Grammaticorum genere qvi à nodis difficilium qvæstionum solvendis λυτικοὶ sive ἐδιλντικοὶ appellabantur, qvemadmodum contra ἐσεστικοὶ, qvibus ut Apollonio Dyscolo jucundum erat propositis qvæstionibus aliorum ingenia fatigare. Vide Wovverii polymathiam p. 95. Jonsium p. 206.

Softratus Aristodemi F. Nysæus. Strabo XIV. p. 650.

fupra, maritus (sed quem alibi * vocat Σωκρατίδην) quem ait scripsisse Orthographiam, quæstiones Homericas, Commentarium in Menandrum, De metris, De Comædia & Commentarium in Euripidem. Alter Pamphilæ pater, Epidaurius qui sub ejus nomine libros tres Historiarum vulgaverit.

STEPHANUS MS. in Dionysium Thracem. Supra p. 47. Alius ut existimo cujus 1911120 epitomen habemus, de qva lib. 4. c. 2.

MICH. SYNGELUS presbyter Hierosol. Supra p. 16.39.

Tauriscus Cratetis auditor, Sexto Empirico memoratus lib. 1. contra Grammaticos c. 12.

Telephus Pergamenus L. Veri præceptor, de quo viri docti ad Capitolinum in Vero c. 2. Svidas plura ejus scripta memorat que intercidisse dolendum est. Ποικίλης Φιλομαθίας sive variæ eruditionis libros duos: Vitas Tragicorum & Comicorum. Βιβλιακῆς ἐμπαερίας de notitia librorum libros tres, qvibus docuit τὰ κτήσεως ἀξια βιβλία qvi libri essent comparatu digni. De Atheniensium legibus, moribus & dicasteriis. Περλήγηζω sive descriptionem Pergami, de Pergami Regibus libros V. & de Augustali Pergameno τε το περράμο Σεβαςία libros duos. Præterea libros V. το παντάξεως λόγα Απικά sive de Attica constructione, & de nominibus vestium aliarumque rerum quarum in vita usus est, ατος κουτάκως sive collectionem Epithetorum
ad expeditam dictionis copiam libris X. Denique alia Homerum spectantia quæ retuli lib. 2. c. 5. ubi etiam de altero Telepho
Coo, Philetæ Grammatici de quo supra, patre.

Theagenes Cnidius, quem in Critica Magistrum habuit Herodes Atticus. Philostr. in Herode c. 14.

Theo Grammaticus, cui successit Tiberii & Claudii tempore Apio Plistonices. Svid. in 'Aπίων. Idem forte Theo cujus commentarius in Odysseam ab Eustathio allegatur.

THEODORETUS de spiritibus dictionum. Supra p. 36. Exstat

^{*} Svidas in Παμφίλη. Itaqve videndum an Soteridæ ambo apud Svidam denotent unum eundemqve hominem, & priore loco legendum non ἀνης Παμφίλης fed πατήρ. Certe etiam priorem illum feribit libros Historiarum l'amphilæ nomine proscripsisse, qvod idem mox etiam de altero assirmat.

etiam ad calcem Grammaticæ Urbani, & Alexandri Scoti, & ad calcem Scapulæ.

THEODORUS GAZA. Supra p. 39.

THEODORUS PRODROMUS. p. 47.

THEODOSIUS Alexandrinus, ibid.

THEOGNOSTUS five THEOGNOTUS, ibid.

Thespesius Grammaticus, in quem Greg. Nazianzeni Epigramma dedi lib. 4. c. 3 2.

THOMAS Magister. Supra p. 47 seq. & lib. 4. c. 34. §. 10.

Timarchus sive potius Timachides Rhodius. Vide Kusterum ad Svidam in aggaz.

TIMOTHEUS Grammaticus Gazæus, cujus Imarao parior MS, in Codice Barocc. 50.

GEORGIUS TRAPEZUNTIUS, Supra p. 45.

TRICHA. pag. 48.

TRYPHIODORUS de quo lib. 2. c. 5. & c. 7. §. 8.

TRYPHONIS pauca inedita retuli p 48. & editum de tropis atqueinguris dictionum apospasimation pag. 36. qvod exstat etiam ad calcem Grammaticæ Græcæ Urbani Bellunensis, Alexandri item Scoti Lugd. 1614. 8. pag. 954-959. Ejus mei åe 9ewr & æe 96orw citat Apollonius Dyscolus in Syntaxi, alia memorat Svidas & ad Svidam Clariss. Kusterus. Fuithic Tryphon Ammonii F. Alexandrinus, qvi eodem Svida teste Augusti remporibus & antè vixit.

Tyrannio dictus alio nomine Theophrastus, Hestizi Amaseni & Dionysii Thracis discipulus, Romam captivus ductus à Lucullo, ubi dives & Bibliothecz 30000. amplius librorum possessor factus est. De hoc Hesychius illustris & Svidas, Plutarchus Lucullo p. 504. & Sylla p. 468. Strabo XIII. p. 609. ubi de libris Aristotelis ab eo redemtis.

Tyrannio Amasenus junior, prioris discipulus à præceptore nomen consecutus, alio nomine Diocles quem audivisse se testatur civis ejus Strabo, XII. p. 548. Hic Terentiæ Ciceronis libertus & liberorum ejus præceptor de quo Cicero II. 6. Epist. ad Attic. & II. 4. ad Quintum fratrem. De hujus Tyrannionis Ang Sugar Homerica aliisque scriptis videndus Svidas.

Jo.

Jo. TZETZA five TZETZES. Supra in Johanne.

URBANUS Bellunensis. supra p. 14.

ZACHARIAS CALLIERGUS. p. 48.

Zeno Grammaticus cujus Epigrammata memorat Laërtius VII. 35.

Zeno Myndius, Stephanus Byz, in Mordo.

Zenodotus Philetæ discipulus, Ephesius, Ptolemæi Lagi tempore præfectus Bibliothecæ Alexandrinæ, de cujus duo Sasa poématum Homeri dixi lib, 2, c, 2, §, 16.

Zenodorus alter junior, Alexandrinus, qvi Aristarchi criticam in Homero audaciam subinde castigavit. Vide si placet qvæ dicta à me sunt codem loco.

Zopyrio Grammaticus cujus meminit Plutarchus IX. 2. seq. convivalium quæstionum...

Zopyrus. Supra in Dionysio Zopyro.

Recentiores Grammaticos Græcos, qui latine scripserunt, recensere universos nihil attinet, non magis quam telas congerere aranearum. Celebriores tamen plerosque laudare non alienum ab hoc loco existimavi, ut sunt:

Angeli Caninii, Paris. 1555. 4. & ex Caroli Hamboësii recensione 1578. 8. & cum præfatione Tho. Crenii de claris Angelis, Amst. 1700. 8.

Nic. Clenardi institutiones Colon. 1541. 8. auctæ & illustratæ observationibus Petri Antesignani Rapistagnensis, Lugd. Bat. 1594. 4. Frid. Sylburgii, Francos. 1587. 8. Renati Gvillonii, Heidelb. 1607. 8. Alexandri Scoti & Jo. Varennii Lugd. 1614. 8. Petri Bertrandi Merigoni Paris. 1618. 8. Stepbano Mosqueti Paris. 1630. 8. Gerb. Jobannis Vossii. Amst. 1650. 8. & Phil. Labbei S. I. ibid. 1656. 8.

Martini Crusii Grammaticæ Græcæ cum latina congruentis partes duæ Basil. 1560. 1562. 8.

Ludovici Enoci de puerili doctrina Græcarum literarum, Paris, 1555. 8. apud Rob. Stephanum.

Theophili Golii Grammatica post plures alias editiones recusa Amst. hocanno 1714. 8. cum prosodia Græca Josephi Langii.

K

gac,

Libri sti Pars Tertia.

Jac. Greeseri institutionum Græcæ lingvæ libri IV. è quibus secundus tradit Syntaxin * Ingolstad. 1602. 8.

Ottonia Gualtperii Lubec. 1612. 8.

Renati Gvillonii de via recta in Græciam, cum syntagmatis Canonum & figurarum & de carminum generibus syllabarum que † quantitate. Paris. 1567. 4.

Hermanni ab Hardi nova & brevis methodus Lingvæ Græcæ, in ejus studioso Græco, Helmstad, 1690. 8.

Jo. Frid. Kaberi Grammatica Harmonica Golio Welleriana. Lips. 1688. 8.

Lanceloii, Benedictini è Portu Regali, Nova Methodus, Nouvelle Methode pour apprendre facilement la langue Grecque. Est mihiad manus nona editio Paris. 1696, 8.

Sigismundi Lauxmin institutiones Lingvæ Græcæ. Vilnæ 1655. 12.

Mich. Neandri erotemata Græcæ Lingvæ, cum prolixa & docta præfatione de notitia librorum Basil. 1565. 8.

Heurici Opicii, Theologi deinde Kiloniensis Græcismus restitutus, Kil. 1676. 8.

Santis Pagnini Isagoge ad lingvam Græcam capessendam. Paris.

Petri Rami Grammatica Græca. Francof. 1581.8. 1605.8.

Jo. Rhenii Grammatica Græca. Lipf. 1658. 8.

Francisci Sandii Grammatica Græca. Salmanticæ 1592. 8.

Henrici Stephan paralipomena Grammaticarum Græcæ lingvæ Institutionum & animadversiones in Grammaticorum traditiones.
Genev. 1581. 8. Ejusdem de bene instituendis Græcæ lingvæstudiis, de parum sidis illius Magistris, & de cautione in illis adhibenda 1587. 8. Deabusu lingvæ Græcæ in qvibusdam vocibus,

- Syntaxin Græcam singulari studio tradidit Jo. Posselius post editionem Witeb. 1561. 8. sæpius recusius: etiam novissime cum præsat. Schurzsteischii, & Hexastichis tetrastichis & distichis Græcis in Evangeliu, mei quondam Doctoris Joh. Gothosredi Herrichen, τῶ μακαρίτε, Lips. 1692. 8. Jo. Casp. Sviceri ratio syntaxeos apud Græcos, prodiit Tiguri 1651. 8. Jo. Varennii Paris, 1576. 8, Tobia Eckardis compendium Græcæ syntaxeos Lips. 1661. 8.
- † Profodia Græca Petri Calemanni Francof. 1611 & 1651. 8. Philippi Labbei S. I. Paris, 1663. 8. Ejusdem thesaurus prosodicus Græcolatinus, ibid. 1654. 8. Jo. Varennii de accentibus, Paris, 1544. 8.

bus quas Latini ulurpant 1563, 1573-8. & Gallice de conformitate lingua Graca cum Gallica 1566, 8.

Francisci Vergara Grammatices libri V. quorum ultimus est de ** dialectis. Paris 1545. 8.

Jo. Verwey nova methodus docendi Græca. Gaudæ 1702. 8.

Urbani Bellmensis Grammatica, de qua supra p. 14.

Georgii Henrici Ursini Grammatica & electa Græca. Norimb. 1691. 8.

D. Jac. Welleri & Abr. Telleri Grammatica Græca. Lips. 1635. 8. atqve deinde sæpissime.

Græcobarbari sermonis vulgaris, cujus hodie in Græciausus est, Grammaticam composuit Simon Portius Paris. 1638. 8. qvam Glossario suo mediæ & insimæ Græcitatis Cangius præsixit, Lugd. 1683. sol. Hinc lingvæGræcæ vulgaris elementa publicata sunt à Joanne Tribechovio, Jenæ 1705. 8. & à Jo. Michaële Langio in Philologiæ BarbaroGræcæ parte priore, Noribergæ 1708. 4. in qva præterea habentur Historia LingvæGræcæ * & glossarii BarbaroGræci Compendium: In posteriore Introductio ad poesin BarbaroGræcam, & Batrachomyomachia Homerica ex Demetrii Zeni, Zacynthii Græco Barbara ** versione, cum versione latina notisque Martini Crusii, & Dissertatio de Versione Novi Test. † GræcoBarba, & Exercitatio de disserentia lingvæGræcorum Veteris & Novæ.

K 2

CAPUT

De dialectis Græcorum præterea videndi Salmassas commentariis de libgva Hellenissica, Jo. Varennim Paris. 1543. 8. Merigonum ibid. 1621. 8. Martinus Rulandus Tiguri 1756. 4. Erasmus Schmidius Witeb. 1621. 8. & cum Jo Passas idea dialectorum Novi Test Argentorat. 1712. 8. curante præclaro viro Georgio Friderico Henpelio, qvi & ipse ibid. An. 1712. 8. canones perspicuos Græcarum dialectorum, exemplis auctorum illustratos edidit. Adde Jacobi Zwingeri hypotyposin dialectorum Græcarum & alia qvæ de hoc argumento leguntur ad calcem Lexici Jo. Scapulæ & in appendicte thesauri H. Stephani, & ad calcem glossariorum ab eodem editorum.

Historiam lingvæ Græcæ præter Cangium præs. adglossarium Græcum tradidit Gvil.
 Burtonus, Lond. 1617. 8 & Lauren tius Ingewaldus Elingius, Professor Upsalien-

fis Lipf. 1691 8. Videndus etiam Meursius in Fortuna Attica c, ult,

De hac versione Batrachomyomachiæ di xi lib. 2. c, 3. §. 16.

† Illam verfionem N. T. Græcobarbaram 'Maximi Margunii Calliopolitæ post editionem Genev. 1638.4. recensuit Seraph im, Hieromouachus Mytilenæus Lond. 1703.

12. & post hunc Anastasius Michael M. acedo., Halæ Sax. 1710. 12. ex qva editione iterum prodiit in Novo Test qvadril ingvi Christiani Reineccii. Lips 1713. fol.

CAPUT VIII. De JULIANO Imperatore, Apostata.

Juliani Augusti vita. 1. Scriptorum ejus juntiim editorum recensio. 2. Epistola à Clariss. Muratorio primum vulgata ex Godice Ambrosiana Bibl. 3. Index eorum ad quos Juliani Epistola exstant. 4. De opere adversus Christianos, & aliis scriptis ejus deperditu. 5. alii Juliani. 6. Catalogus quadringentorum amplius scriptorum, veterum atque recentium, qui Veritatem Religionis desensitarunt. 7.

L. Cleudius JULIANUS, Julii Constantii 2) & Basilines b) silius, sub ductu Mardonii Evnuchi, c) præceptorumqve Nicoclis La conis Grammatici, & Rhetoris Ecebolii cultui Christiano d) innutritus, ab eodem annos natus viginti * occulte descivit e) cum ab A. C.

a) Hic Constantius Constantini Magni frater ex Galla uxore Gallum Cæsarem & inde è
Basilina Julianum genuir, occissore est A. C. 338. Vide Tillemontium T. 4.
Hist. Imperator. b) Valesius ad Ammian. XXV. 3.

e) Socrates III. 1. Hist. (ex quo emendandos Sarisberiensis VIII. 21. Policratici) Libanius T. 2. p. 263. qvi de Nicocle videtur intelligendus p. 157.

d) Unde Optatus lib. 2. cap. 16. de Juliano: ex famulo DEI fattus est minister inimici. Itaque Libanius panegyrico in Julian. T. 2. Opp. p. 175. σφοδρον μῖσ Φκατά τῶν Θεῶν illi tribuit, antequam Nicomediam venisset, atque ibi oraculo delinitus & à Philosophis persvasus fecisset se Christiana professione ex sersem, ut verbis utar Petri Blesensis Epist. 42. Nazianzenus Orat. 3. p. 101. πρῶτ Φ γὰρ χριςιανῶν ἐπανάκασιν τῶ δεσπότη καθάπερ οι δελοί ποτε τοῖς Σκύθαις, ῶς Φασιν, ἐπανόκασιν τῶ δεσπότη καθάπερ οι δελοί ποτε τοῖς Σκύθαις, ῶς Φασιν, ἐπανόκασιν τῶ δεσπότη ut Svidæ ο παραβάτης μοὶ ἀποςάτης, δε Prudentio Apotheos. v. 454. Persidus ille DEO, quamvia non persidus orbi. Idem Nazianzenus Orat. X. p. 166. Ἑλύσσα καθ' ἡμῶτ βασιλεύς ο δυσώνυμος, καθ' ἐαυτὸν πρῶτον μανείς ἐκ τῆς είς χριςὸν ἀθετήσεως. Cyrillus lib. τ. contra Julian. pag. 3. ἦν μεν γὰρ πρὸ τῶν τῆς βασιλείας καιρῶν τοῖς πις ἐυσασε ἐναρθμι Φ, ἡξιώθη δὲ κρὶ ἀγίκ βαπίσματ Φ, ἐνήσκητο δὲ κρὶ βίβλοις ταῖς ἱεραίς. Falluntur certe qvi nunqvam Christianum suisse contendunt, ut Hallenses III. g. Observ. select.

Julianus Epistola s1. ad Alexandrinos, paullo ante mortem scripta: ἐχ ἀμαρτήσεωτε παρα ὀρθής ὁδῦ πεθόμενοι τῷ πορευθέντι κἀκένην τὴν ὁδὸν ἀχρις ἐτῶν
εἰκοςι, καὶ τάυτην ἱδὲ σὐν Θεοῖς πορευομένω δωδέκατον ἐτΘ.

e) Valelius'ad Ammiani XXI. 2.

352. Maximum Ephesium, Philosophum f) & Libanium Sophistam Nicomediæ audivisset. Diu tamen adhuc simulavit † CHristi sacris se adhærere, ut etiam in Memoriis Martyrum frequenter versatus †† & inter Lectores g) Ecclesiæ, nomen professis sit suum, & jam licet ab A. C. 355. Cæsar, h) publice in Ecclesia sacris intersuerit. Sed simulac adversus eum, factum jam Augustum, patruelis Constantius Imp. infestum animum prodidisset, ac deinde Constantio illo 3. Nov. Anni ejusdem 360. mortuo, Julianus solus obtinuisset Imperium, Idololatram se & atrocem Christianismi hostem & insectatorem palam ** professus est, baptismum i) qvo pridem tinctus suerat, nesando initiationis idololatricæ sangvine detersit, CHristi doctrinam oppugnavit k) scriptis, nihilqve intermist qvo Christianis ægre facere 1) & Idolorum cultum promovere posset, licet à nece m) plerumqve (nam interdum etiam K3

f) Socrates & Libanius locis laudatis. Sozomenus p. 194. seq. Eunapius in Maximo, Svid. in Maximo.

J Vide Galli Cæsaris Epistolam ad Julianum qvæ Juliani Epistolis subjicitur, & Tillemontium T. 4. Hist. Imperatorum p. 927.

II Julianns Epist. ad Athenienses p. 277. Libanius T. 2, p. 265. 288. b.

- g) Nazianzenus Orat. 3 p. 94. ο των θείων υπωναγνώςης ποτε λογίων, μου τῆς τε μεγάλε βήμωτος ήξιώμεν Θ΄ τιμῆς, μου τες μάςτυρας τιμῶν σηκοῖς τε μου τεμένεσε. Adde p.ςs. & Socratem Hi. 1. Sozom. V. 2. Theodoritum Hi. 2.
- h) Ammianus Marcellinus XXI. z.
- ** Vide Zolimum III. 9. & Juliani Epist. 38. Libanium T. 2, p. 234, 288.
- 3) Nazianzenus Orat. 3. five 5ηλιτευταώ in Julianum primo pag. 70. έτω μισύχρες 5 ο Χριτέ μαθητής - ώσπερ καὶ το γενέωσα ποτε χριτιανός αἰσχυνός μεν - αἰματι μεν έχ όσιω το λυτρόν ἀπορρύπ εία.
- &) Vide infra inter feripta Juliani num. XV.
- D. Adam Rechenbergius in dist de Juliani apostasia Lips. 1684. Conr. Rittershuftus Sacrar, lest, lib. 1. c. 18. 19. De edicto quo Christianos docere literas prohibuit, quod exstat Epistola XLH. videndus Baronius ad A. C. 362. n. 275. 297. Valesius ad excerpta Peiresciana p. 119. & Jac. Gothosredus ad leg. 5. Cod. Theodof, de Medicis & Prosessorius T. 5. p. 31. Lud. Thomasium de studio Poëtasum Christiane instituendo lib. 1. c. 1. & 3. Neque docendi solum sed quoque discendi usum Christianis interdixisse colligunt Montacutius p.4. ad Nazianzeni 578/27507. Hermantius in vita Basilii M. Il. 26. & Pagi ad A. C. 362 n. 39 seq. è Nazianzeni Orat. 3. p. 51. Theodorito III. 4. Hist. & Augustino XVIII. 52. de Civitate Dei.
- oratione que Julianus inscribitur, Sam, Basnage ad A, C, 362, n, 5, 6, 7,

sub Juliano atrocibus in Christianos suppliciis animadversum, vide Svidam in Maxedon , Kueil G. didxovos & Magnos) abstinuit, quod priorum persecutorum exemplo edoctus hoc pacto opprimi Ecclesiam non posse, Martyrii qvoqve gloriam Christianis invideret. Princeps præclaris cæter oqvin animi & ingenii dotibus, periit in expeditione adversus Persas 26. Jun. A. C. 363. n) ætatis 32. cum. post Constantii mortem haud diutius quam annum unum & menses fere octo imperitaliet. Corpus Tarlum primo delatum ibique humatum in suburbio, deinde perductum CPolin, o) conditumque ibi in æde SS. Apostolorum. Epitaphio ejus, qvod refert Zosimus, in scriptum inter alia insigne illud elogium: αμφότερον βαζιλεύς τ' αλαθός, κρατερός τ' αιχμητής. Mortuo parentavit Libanius Orat. IX. & X. qvi pag. 323. 324. à Christianis interfectum contendit hoc argumento, qvod Rege Persarum pramium pollicente ei qvi cadem patrasset, nemo nomen suum fuerit professus. Confer quæ de cæde ejus scribit p. 303.seq. & p. 258. ubi ab Achæmenide, hoc est à suorum aliqvo obtruncatum palam affirmat,

II. Scripta Juliani, qvibus se Philosophiæ p) haud imperitum & ab elegantioribus literis & lectione Poëtarum Oratorumqve egregie instructum testatur, hæc ad nos pervenerunt, in qvibus gravitatem cum comitate incorruptam olim prædicavit Ammianus XVI. 5. & Zosimus III. 10. ångar the ex horose agethr.

Έγκωμιον ως τον αυτοκράτος κωνς άντιον, in Conflantii Imperatoris (Conftantini Magni F.) laudem, edit. Lips. p. 1 - 49. In hanc Orationem, quam vertit Petavius edidit que primus Flexiæ 1614.
 εxstant in editione Lipsiensi Operum Juliani, eruditæ & copiosæ Ez. Spanhemii observationes.

II. Περί τῶν Αυτοκράτορος πράξεων, ἢ ωθὶ βαζιλείας, de ejusdem Confantii Imp. rebus gestu, sive de regno. p. 49-101. hancutramqve orationem circa A. C. 358. compositam respicit Julianus ipse. Epist. 41. & Zosimus, res Constantii ad Nisibim gestas à Juliano

n) Pagi ad A C 363. n. 4. Sam. Basnage T. 1. p. 881.

o) Vide Bandurii Imperium Orientale p. 814. feq

p) De Philosophica cognitione Juliani enarratio Hillorica Paganini Gaudentii prodiit Piss 1641 4 ad calcem ejus libri de Metempsychosi Pythagorica, vide & Mamertini Panegyricum in Julian, c. 23. & Ez. Spanhemii prolegom, ad Juliani Opera, liano disertissime descriptas memorans libro 3. c. 8. Polteriorem primus è MS. Bibliothecæ Regis Christianissimi vulgavit Græcè Carolus Cantoclarus. Paris. 1583. 8. professus etiam latinè vertisse. Sed qvi tertia parte auctiorem edidit, idemqvoqve latinam versionem adjunxit Petavius, Flexiæ, ac deinde inter Juliani Opera Parisiis.

- III. Ἐυσεβίας τῆς βαζιλίδω έγκωμου Encomium Imperatricis Eusebia, Constantii conjugis, cui plurimum Julianus debuit. p. 102-130. Hancqvoqve Orationem primus edidit cum versione sua Petavius Flexiæ 1614. 8.
- IV. Έις τον βασιλέα "Ηλιον * in Solem quem ut Regem ac DEumberneratur, laudatio ad Sallustium † pag. 130-158. Primus Græce è MS. Codice Toleto ex Hispania allato edidit cum castigationibus suis Theodorus Marcilius Paris, 1583. 8. Antequam prodiit, lecta est MS. à Jo. Pico & laudatur in Heptaplis ad Genessin. Pleniorem dedit Petavius. Exstat etiam separatim excusa ex versione & cum notis Vinc. Marinerii, Madrit, 1625. 8.
- V. Έις των μητίςα των Θιών, Matris Deûm laudacio, pag. 158-180. Primus edidit vertitque Petavius, Paris. 1630. 4. Juliani profectionem ad Matrem Deûm in Phrygiam memorat Libanius Orat. IX. T. 2, p. 254. meminit & Orationis in Deûm Matrem Or. X. pag. 300.
- VI. Έις του απαμδεύτες κύνας, adversus imperitos Canes sive Cynicos, sectam suam dedecorantes, invectiva & genuinorum Cynicorum commendatio p. 180-203. Primus idem Petavius vertit, ediditqve. Cynicum aliqvem, falsum Antisthenis & Diogenis imitatorem (Liban. T. 2. p. 254. 300.) patria Ægyptium (forte Heraclium) perstringi patet ex pag. 192. Αιγύπιω ἡ ἀν ε΄ τῶν ἱτρεων ἀλλὰ τῶν παμΦάγων, οῖς πάντα ἐωθίειν νόμω ὡς λάχανα χόρτε (Genes. IX. 3.) γνωρίζεις ἐιμαι τῶν Γαλιλαίων ρήματα. Ηος scriptum puto respici à Svida qvi inter Juliani monumenta memorat πιελ Ε΄ πόθει τα κακὰ κῦ τῶν απαμθεύτες.

VII.

Duo Juliani Encomia in Solem in Strozzæ Bibl. fuisse scribit in Epitoma Gesneri Simlerus. Soli invicto solennes Ludi apud Romanas celebrati XXV Dec. Soli templum à Juliano conditum memorat Libanius T. z. p. 292

[†] Sallustium præsectum intellige, de quo in Epistola ad Athenienses p. 281. seg.

- VII. Πρὸς Ἡράκλου Κυικὸς, πιελ Ε, πῶς Κυικός, κὰμ οἱ πείπει τῷ κυὶ μύθες πράπου. Ad Heraclium Cynicum de secta Cynica, & num Cynicum deceat fabulas effingere p. 204 -- 239. Meminit Socrates III.23. Hist. & Svidas qvi Heraclitum vocat. Primus idem Petavius vertit atque edidit, quemadmodum & quatuor sequentes, usus non modo Codd. MSS. Bibl. Regiæ, sed etiam apographo Codicis Barocciani, quem cum eo communicavit Patricius Junius. Vide Seldenum ad Chronicon marmoreum Arundel. p. 185.
- VIII. Έπ) τῷ ἰξόδφ Ε ἀγαθωπίτε Σαλλεςίε, τῷ Σαμυθητικός. Epifiola propemptica ad Salluftium iter meditantem, quodægre quidemutpote ab amico optimo invidia Constantii divillendum, ferre tamen se testatur.
- IX. Ad Themissium Philosophum, præceptorem ** suum, Iongior Epistola de difficultate gerendi Imperii p.253-267. Plures suas ad eum Epistolas memorat p. 260.
- X. Epistolasive Apologia de non deposito Imperio & suscepta adversus Constantium expeditione ad S. P. Q. Atheniensium, 'Aθηναίαν τη βαλη κὰ δήμφ p. 268-287. scripta paullo ante Constantii mortem A. C. 260. Gallo fratre pridem extincto, quem pag. 271. τὸν μακαρίτω appellat, ipse jam Augustus pag. 280. 281. & tota in injuriis à Constantio in se, (beneficio Eusebiæ vix servatum pag. 273. 274. seq.) fratremque admissis occupata. Hujus Epistolæ & Apologiæ, qualem etiam ad communitatem Græcorum missis se Julianus testatur, meminit Libanius Orat. in sunus Juliani T. 2. p. 288. & Zosimus III. 10.
- XI. Fragmentum longius Epistola (vide p. 29 8. c. 304.b.) de humanitate colenda & liberalitate, honorandisque imaginibus & sacerdotibus, & quænam legenda sint, & quænam vita ducenda sacerdoti pag. 288-305. Ubi autem Prophetas Judæorum perstringit pag. 295. leq. opus suum adversus Christianos respicit quando ait pag. 296. aixi ప్రాపం ప్రభు కారులు ప్రేష్ అనుగులు అన్ని అన్నాలు, πόσφ Φαυλότερου παρ ήμων έτου γεγόνας ποιητών δι Τ΄ ప్రాపం & Θεω λόγων διδάσκαλου.

40 Vide p. 257. d. & 259, G.

Digitized by Google

XII. καίζαρις η Συμπόζιον, Cafares, five ingeniosa Satira qua Imperatorumante se vitia, quos Deorum convivio admotos fingit, sale ridet, p. 306 - 336. Meminit hujus scripti Socrates III. 1. Hist. & 23. Svidas in Ίμλ. Zonaras lib. XIII. Annal. p. 10.

Primus è tribus Codd. MSS. vulgavit Græce & Latinam versionem suam addidit Carolus Cantoclarus, Paris, 1577. 8. & adhibito quarto Codice è Bibl. Reginæ Catharinæ Mediceæ, ibid. 1583. 8. additis notis. Cum Cantoclari versione iterum prodiit in tomo tertio Rom. Historiæ scriptorum minorum, curante Frid. Sylburgio, qvi suas etiam castigationes addidit, Francos. 1590, fol. p. 832. & in editione Operum Juliani Parisiens & Lipsiensi, licet Cunæus notat multa eum perperam dixisse, plura non intellexisse, Equacorrupta erunt prateriisse, magna alieni judicii securitate.

Cum versione eleganti Petri Canai Lugd. Bat. 1612. & 1632. 12. adjuncta Satira ejusdem Cunzi Menippea, sive Sardis venalibus: atque iterum cum interpretatione duplici, Cantoclari & Cunzi in tomo primo Satirarum que variis auctoribus excuse sunt Lugd. Bat. 1655. 12. Prodiit etiam ex versione Cunzi separatim Latine, ibid. 1627. forma minore, & ad calcem editionis

operum Juliani Lipsiensis subjecta legitur.

Gallice transtulit 1) Bonaventura Grangier, Paris, 1580, 8. præmissa

Juliani vita...

2) Ezechiel Spanhemius, adjuncto erudito commentario, qvo & exnumis & antiqvis monumentis Julianus subinde illustratur Heidelberg. 1660. 8. Hic Parisiis 1683. 4. longe auctior recusus, raro obvius est, at indignis modis laceratur à Gronovio ad Arrianum p. 310. cum Spanhemio summo viro & eruditissimo nihil fuerit humanius & æqvius.

3) M.P. Moretus, † Paris. 1682, 12, cum Juliani vita, brevibus-

qve annotationibus.

Belgice vertitatque editurum se recepit Antonius Borremansius pag. 48. Variarum Lectionum.

XIII. 'Artiozinès * i Misorwywi, Misopogon sive Satira qua se ipsimi.
L iro-

Libri sti Pars Tertia.

† Acta Erud, A. 1683, p. 311. & A. 1684. p. 164.

Fallitur Morillonus qvi titulum hujus scripti voluitesse 'Artiozor, non 'Artiozino's.
Vide Hadr. Junii animadversiones IV. 19.

ironice reprehendendo antiochenses, à quibus * ob barbam derisus fuerat, perstringit. Scripta est sub finem Januarii A. C. 363. p.337-371. Meminit Ammianus XXII. 14. Libanius X. Oratione funebri in Julian. T. 2. p. 307. (qvi etiam λόγοι Δίαλλαpàr sive reconciliationis pro civitate Antiochena parasse se scribit IX. p. 259.) Nazianzenus Orat. 4. p. 133. Socrates III. 17. Sozomenus V. 19. Theodoritus III. 28. Svidas in '182. Zonaras lib. XIII. Annal. p. 26. Nicephorus X. 27. Hist. Eccles. Elias Cretensis scholiis ad Nazianzenam pag. 482. 483. qvi Julianum in hoc scripto elaborando adjutum à Libanio tradit. Prodiit primum è Codice Petri Rami descriptus à Petro Martinio Morentino Navarro, qvi latinam versionem addidit, & vitam Juliani præmisit, apud Wechelum Paris. (non Francosurti ut legas in Actis Erud. 1696. p. 489.) A. 1567. 8. & 1583. 8. Versionem Bonav. Vulcanii qvam è Bibl. Gesnerianæ continuatore memorat illustris Spanhemius, editam non esse existimo.

XIV. Epistola Juliani eres & sexaginea, quibus una Galli fratris A.C. 353. scripta subjungitur, qua Julianum hortatur ne Christiana. facra deserat. Ex illis Juliani Epistolis (de quibus jam dixi lib.2. c. 10. S. 12.) novem prodierant inter variorum Epistolas apud Aldum Grzce excusas Rom. 1499. 4. & deinde Grzce & Lati-** iterum vulgatas Genevæ 1606. fol. decimam servavit Socrates III. 3. Hist. undecima & qvæseqvuntur usque ad duodequinquagesimam similiter inter variorum Epistolas lucem viderant: undequinquagesima petita è Sozomeni lib. V.cap. 16. Quinquagesima, quinquagesima prima & secunda Græce primum vulgatæ sunt à Petro Martinio una cum Misopogone caterisque Epistolis latina etiam versione illustratis Paris. 1567. & 1583. 8. Itaque tres illas Petavius primus vertit, quemadmodum quinquagesimam tertiam. & sequentes usque ad quinquagesimam seprimam, quas una cum Epistola Galli ad Julianum in lucem protulit Bonav. Vulcanius Lugd. Bat, 1597, 12. ad calcem Epistolarum ac problematum Theophylacti Simocattæ. Quinquasimam octavam & nonam sed in unam

Latina illa interpretatio diversa est à versione Petri Martinii, quam Petavius &

Liplienses in editione Juliani servarunt.

Ex Libanii oratione inedita προς Αντιοχείς περὶ τῆς βασιλέως ὀργῶς, qva Antio-chenos ad placandam Juliani indignationem adhortatur, conflat Antiochenos non modo legem qvam de levanda annonæ difficultate Imperator fanciverat, tulisse impatienter, sed & passos esse in urbe sua ab hominibus perditis circumferri impune κόσμωτω sive cantiunculas in ignominiam Juliani compositas.

licetà dubitante confusam Nic. Rigaltius, qvi versionem etiam addidit, protulit primum ad calcem funeris Paralitici Parif. 1601. 4- Sed in editione Petaviana ipso Rigaltio monente in. duas divisa est, ambas mutilas, & priorem fine, posteriorem capite truncam. Priorem nuper è MS. demum supplevit ingenii & doctrinæ laude præclarissimus Vir, Lud. Antonius Muratorius, de quo mox infra. Sexagefima cum duabus fequencibus à Petavio primum accesserunt ex apographo Codicis Barocciani gvod cum ipso Patricius Junius communicavit. Sexagesima tertia denique, quam Græce tantum, valdeq; hiulcam & mancam. Martinius & Petavius dederunt, Ez. Spanbemius emendavit supplevitque ex Allatii Codice, atque latinam versionem primus adjunxit. Agmen claudunt Epistolarum Juliani fragmenta è Svida in 'Αμφίων, 'Ηρόθοτ@, Μυσώνος, χρημα.

Qvæ hactenus memoravi Juliani Opera, ad Codices Regis Galliæ & Baroccian, recensita à Dionysio Petavio S. I. & notis ab eo illustrata Græce & Latine prodjerunt Paris. 1630. 4. In editione vero Lipsiensi: 1696.fol. vir supra laudes Ezech. Spanhemius Græca ex præstantissimo Codice Vossiano, annorum circiter quingentorum, castigavit, Misopogonem etiam contulit cum Codice Reginæ Christinæ, præterea Observationes suas præclaras ad primam Orationem, & erudita prolegomena, priorum etiam editorum præfationes & notas adjunxit. Pracipue vero editionem hanc ornavit additis libris decem. Grilli Alexandrini contra Julianum, cum versione Nic. Borbonii ad librum primum, & in cæteris Joannis Auberti.

A. 1709. Patavii 4. V. C. Ludovicus Antonius Muratorius in. Anecdotis Græcis p. 326, seq. ex MS. Codice Ambrosianæ Bibliothecæ ante annos circiter septingentos scripto, (èqvo etiam Epistolas XLV. Firmi Czelarez Episcopi, qvi Ephesinz Synodo A. C. 431. interfuit, primus in eodem Volumine publicavit) Epistolam Juliani LVIII. altera majore parte ediditauctiorem, in qua per Gigan suovras κ σουκαθευδοιτας τη όβελα κορυφή therapeveas Obelifei vertici indormienres non dubium est Monachos Stylitas perstringi, quare fortassis illa Epistolæ pars suppressa fuit à Christianis quibusdam librariis. Idem Muratorius alias tres Juliani Epistolas ante ineditas ex eodem Codice adjunxit, que cum sint breves, hoc loco una cum supplemento Epistolz, 18. à me integræ subnectentur.

LVIII.

LVIII. 'IBAIaros 'AAszardesuCi. Οβελον είναι παρ ύμιν ακέω λίθινον eis υψ 🕒 ίκαι ον , ής μένον ਹੈ को कांड गांकि 🚱 , बिकार बैंग्रेश रा प्रवा वंत्राप्तवार्थτων έρριμμένου. Έπι τέτο έναυπή χησε σκάφω ο μακαρίτης Κωισέντιος, ώς μετάξων αυτον eis την έμην waπείδα Κωνςαντίνε πόλιν. Eम से वि έκανω σεωέδη, Θεων έθελόντων , ένθένδε દેમલે 🕻 πορευθήναι τω લેμαρμένην πο-श्मंतर , में कांशेड़ मबश्यार सबह देम हैं को નાની માત જનારોદ કે (લે μક, મણે જલσήκασα αλέον ήπες έκκινο. Ο μει 28 લंग्रामें। એક લંદેક Αφήν, έγω δε એક μητίεσ Φιλά, κὸι οδ έγενόμωο παρ αυτή, και έτεαΦίω έκειζε, και ε δύναμαι किं αυτήν αγνωμονήσαι. Ti हैंग ; दंसलीं मुखे प्रेम कें, हिंदा έλαθον της πατχίδ. Φιλά, δίδωμι κα παρ ύμι ανας για τω χαλκήν енкова, женобути ве внаухо атdpias το μεχέθα Κολοσικός, ον άναshowette ifete, avti avadhuato. λιθίνε χαλκέν, ανδρός έ Φατε ποθαν ακόνα κάν μος Φήν, αντι τριγώνε λίθε χαράγματα έχοντ . Αιγύποι. Και το λεγόμορον δε, ώς TIVÉS HOIV DI DEPARÉVOITES KAY ACOOKAθευδοντες αυτέ τη κορυφή, πάνυ με жен Эн χεριαן, της διε (ιδαγμονίας દાદમલ જાંપગાદ, લેજાવે પ્રલા લેપ જે. છે. 🤌

LVIII. Julianus Alexandrinis.

Obeliscum apud vos esse audio lapideum justæ altitudinis, despici tamen, & ut qvid vile minimiqve momenti, in litore jacere. Eum Divus Constantius, adhoc constructo navigio, CPolin ad Patriam meam, transferendum destinarat. Postqvam vero illi accidit, ut Diis ita volentibus è terris ad supera fatali itinere demigraret, exigit a me Civitas monumentum, qvum iplamihi lit Patria, adeoqve mihi, qvam illi, necessitudine majori conjuncta. Ille namqve eam ut fororem, at ego. ut matrem amo; in ejus enim solo primum in lucemeditus, educatusque sum, neque sieri potest ut in illam ingratus unqvam videar. * Qvid igitur? Qvoniam. & vos non minus quam Patriam. amo, do ut & apud vos æreum erigatur imulacrum. Facta est autem nuper statua Colossea magnitudine, quam vos erigentes habebitis, pro lapideo monumento æreum viri cujus imulacrum & formam desiderare dicitis, pro triangulo lapide Ægyptiis notis inscripto. Et, quod vulgo fertur, quosdam esse Therapeutas, qui obelisci hujus vertici indormiant, valde mihi perfvadet , ob huju**s**modi superstitionem oportere iplum abduci. Nam qvi inlpiciunt

Hisyerbis clauditur Epistola in edit. Paris, & Lipsienss.

Seighor of radfuloras in monλδ μεν ρύπε, πολλής δε ασελγείας ωθί τον τόπον, ώς έτυχεν, έσης, हैरह क्रान्ड्एंड्र(१) लंगर्गे प्रेसेंग सेंग्य , स्थ्रे श्रीके मीर्क रक्षेत्र क्टि (इर्वन्स्का वंगरक् वेस-(वियामकांक) वस्तिकारका करी की अधिद सक् शहबात्य. Di बंग्जे वेने हें। Tëto मुक्रे μάλλοι υμίι σερήκα σωιπιλαβί-એય, જેવા જ્રદેમપૈયા રહ્યું કેમ જ જારાંથી, τη ξειοδοχέση καλώς υμάς, έτε κς रके मंगरक संदेक्तरेलेंग्ड , मुद्रो विकार् सेंद्र મોડ ૧૬૦ Φας, મહ્યુ લંદ જો દેશજોદ κόσμον συμβάλλεθαι πάντως σοκ άχαρλ मुक्रे मबर् बंधरवाँद हेड्यंग्या रा रवा प्रेमक्राईρων संद ο काएक कार्रहिंगराइ रहें πόλει μετ Φροσύης Σουβλέψετε.

LXIV. Τε αυδ αυδς δήμου & Φημήσωτα οι τῷ Τυχαίφ.

Ει με εἰς το θέατζον λαθών εἰσῆλθον, «Οφημετεν Ει β εἰς τὰ ἱερας ησυχίαν άγετε, κὰ μετενέγκατε ὑμῶν τὰς «Οφημίας εἰς τῶν Θεὰς. Μάλλον δε ὁι Θεοί τῶν «Οφημιῶν χρήζε()».

LXV. TH duth weis Zwagaper.

Ει μει μή έλοι, κὰ έχας σω μοι, συγκά με ή έλοι Ει ή έλοι Ει ή έλοι είνος. Έι ή έλοι είνος του ο είνος εφιρό-

ciunt dormientes ibimultasque fordes, ac flagitia loco, ut casus tulit, circumfula, illum minime arbitrantur qvid divinum esse, & propter corum, qvi saxo cidem immorantur, superstitionem, minus de Dits credunt. Idcirco igitur magis etiam vobis convenit inceptum adjuvare, faxumqveillud ad patriam meam mittere, quæ vos honesto excipere solet hospitio, quando in pontum navigatis, & quemadmodum annona. deferenda, ita & externo Urbis ornatu augendo opem yestram conferre. Neque omnino vobis ingratum crit, apud nos ipsos aligvid vestrum exstare, in quod, quum ad Urbem navigatis, cum hilaritate imposterum respiciatis.

LXIV. Ejusdem, ad populum, acclamansem in Tychao five templo Fortuna,

Siqvidem in Theatrum latenteringrediar, acclamate: sin autem in Templame conferam, silentium agite, & acclamationes vestras in Deos transferte. Plausins & bona verba potiori jure. Diis debentur.

LXV. Ejusdem ad pictorem.

Siqvidem non haberem, & mihi fuisses gratificatus, venia dignus esses. Sin autem haberem, neqve uterer, Deos ferrem: imo potius Diime ferrent. Tu vero quare L. 2. µlw.

μέω. Σύ μοι αλλότριον χήμα πῶς ἐδίδες, ἐπῦρε; δίον με είδες, τοι ἔτον κὰ χράψον.

LXVI. Th auf, 'Aprany * 'Aque-

Έπαχθητι σος τω σλάταξυ, Αρσάκιε, Θάτλον η λίγ 🚱 , του δε-Elar x Tris Higlings marias owi-(as. H 3) nueriege a pareun te na σεοθυμία δυοίν θάπερον βεβάλευπη, में के प्रशब्धेर ठेजारविष्ठाव्य जित्रों क्लेंद्र विवर् Qualar Euodias τὰ μέγιςα એવુ-महत्रहें ब्रम्बा अड्ड , अब्रे को वेबार्व कार्य श्रीवτιθεμένες του αντιπάλες, η τέτες χαρωσαμένες, πρυτανευόντων ημίν τῶν Θεῶν, καλλινίκες επαιελθάν Thi the every namerles, reomina & των πολεμίων έγειραντας. Πάσων έν pasarlu z Peraxiopor Son Jeplus, ngu wir panapithu ineiror Kersartiror, nay mis two Wagagoroton well (ins, क्यद लंद वर्ष रह मुख्ये द्विष्टे वं क्रव्यपूर्व मधद हुन Βαρβάρες उठा है άβροπίτε κά πολυετές Κωνςαντίε κενωθάζας, νύν me ** wir Ishiandr, wir Achteria, THE Kaigaea, TON 'AUYESON, THE Θεών τε κ, Αρεως θεραπευτήν †† caronσον, τ Φραγκώντε κ Βαρβάρων όλετήρα, τοι Γάλλωντε καμ Ιταλών έλευθερωτήν. 'Ει δε έτερον τι βυλέυσομο,

alienum mihi habitum dedisti, o amice? Qvalem me vidisti, talem etiam pingito.

LXVI. Ejusdem, Arfaci, Armeniorum Satrapa.

Adaciem dicto celerius propera, Arlacie, dexteramque contra Perficum furorem armato. ster enim bellicus apparatus impetusque animi alterum è duobus constitutum habet, aut, si Parthis feliciter res successerit, fortiter pugnantes & hostibus omni vi obnitentes mori & naturæ debitum persolvere, aut si nostris rebus adfuerint Dii, Persis subjugatis in patriam reverti victores & trophæa de hostibus statuere. mnem igitur desidiam atq; tergiversationem abjice, atq; cogitaDivum illum Constantinum, & opes nobilium in te tuiq; similes barbaros à mollissimo & annoso Constantio exhaustas, nunc vero me Julianum Pontificem maximum, Cæsarem, Augustum, Deorumac Martis cultorem, qvi Francorum Barbarorumque perditos, Gallorum vero atq; Italorum liberator est. Qvod si aliud animo agitaveris, audio enim te versutu esse, ma-

Meminit hujus Epistolæ A. C 363. scriptæ Sozomenus VI. 1. & Nicephorus Callifit X. 34. Vide etiam Libanium T. 2. p. 312.

† MS. evopiac. ** MS. μω pro qvo Muratorius legit σοι. †† MS. eurongov. Muratorius eurongov. benevolum faciro, à cujus interpretatione aliquot locis in hac Epistola recess.

. चण्डिकाक्ष्म के संग्र्य वह जनारेश्वर हुने zazor seguicitu, zaj analova, is mi magorra por meaypara deixiv[ii. έχθροι γώς πια της κοιτής λυζιτελας λαι βαίοτα Επεκρύπιαν Φρά σοι πα-क्षेत्र , मुझे प्रकार प्रदेश रहेन रिवा क्षेत्र , मुझे Ala the & Toding Toxles, Derei 2 ημίτη των Θεών συμμαχία ακός τω των πολεμίων καθαίρε (iv. BI de TI TE THE ELAPHENTE REIVER, (OLEN 38 βέλησις ή πάντης έξεσία) άδεως κά γωναίως ώσω τέτο. Ιοθι δέ, ώς συ μεν πάρεργον έση της Περ (κής χαιρός, क्षांविक्ति वा मक्त्रामा के देशंवर, ney The Applyion Dexis, Kolvanigoes δί σοι της δυσυχίας κάμ η Νησιβίων πόλις, Τ΄ έρανίων Θιών τέπο πάλαι nuis acomy of eve distar.

lumq;militem & superbum, ut res præsentes fidem mihi faciunt, sigvidem hostem gvendam publicæ utilitatis apud te latitantem. abscondere, atq; hactenus id propter belli fortunam continuare audes: nobis satisest Deorum auxilium, ut cunctos interuerion deleamus. Sin vero aliud Fatis placuerit, (horum enim potestas Deorum voluntas est) secure & fortiter hoc feram. Scito tamen incensa tibi funditus domoatqve excisoArmeniorum imperio,Persicæ te potentiæ appendicem vero. Communem vero tecum calamitatem subibit Nesibiorum Civitas, cœlestibus Diis hoc olim nobis prænunciantibus.

Notat doctiffimus Muratorius, in altero Ambrolianæ Bibl antiqvissimo Codice aliam qvandam brevem Juliani Epistolam nondum publici juris factam haberi, sed sugiencia, inqvit, characterum vestigia omnem mibi legendi spem sustulere. Mam camen à Friderico Rostgaardio, nobili Dano, aliquando edendam spero, una cum aliu Apostata monumenti. enim Italiam peragraret, & Libanii Epistolas è variu Codicibus MSS, colligeret, eas luce donaturus y Ambrofianum etiam Codicem pro [ua sollertia satis intellexisse vijus fibi eft.

IV. Index eorum ad qvos LXVI. Juliani Epistolæ. Sine inscriptione sunt 1.35.42.46.47.48.

A etio Episcopo, 31. Meminit Sozomenus V. s. Alexandrinis, 'Aλεξανδρέων τῷ δήμφ. 10.26. (qva Epistola Atha-

betur, qvemadmodum & Epist. 6. ad Ecdicium.) 51.58. Alypio Cæsarii fratri. 29. 30. Amerio urbe excedere ju- Pro Argivis 35.

Aristo-

Meminit hujus Epistolæsive edicti Sozomenus V. 15.

Aristomeni Philosopho Arlacio Pontifici द्विशाहले Galatiæ 49. Arfaci Armeniorum Satrapæ 66. Artabio 7. Basilio -Bostrenis 52. Meminit Sozomenus V. 15. Byzantiis. 11.64. Callixenæ, 21. Dionysio 59. · Dolitheo Ecdicio Ægypti præsecto 6, 9. (ubi Georgii Cappadocis Bibliothecam ab eo ad se mitti jubet, de qua etiam ad Lex de Medicis, post 25. Porphyrium Epist. 36.) 50.56. Ecebolo 19.43. Elpidio Philosopho Eugenio Philolopho Eumenio & Phariano Eustochio 20. Georgio Καθολικώ Gregorio ήγεμόνι 28. Hermogeni ἀΦεπάξχω expræfecto Ægypti 23.

Jamblicho Philosopho 34. 40. 41.53,60.61. 'Isdaiwν τῷ κοινῷ. 25. In editione Aldina additur : ei milio, si gennina. Videtur tamen esse. Confer Valesium ad Sozomenum V. 22. Juliano 🕫 ૭નંબ, avunculo 13. Leontio 22. Libanio 3. 14. 44. Sophista & Qvæstori 27. Luciano Sophistæ 32. Maximo Philosopho 15.16. (ubi scripta sua ei censenda offert) 38.39. Oribalio Eumenio & Phariano Ad pictorem 65. Porphyrio Catholico 36. Svid. in Επισολή. Prozresio Sarapioni τῷ λαμασπίτι 24. Theodoræ αιδεσιμωτάτη ς. Theodoro Pontifici. Zenoni Archiatro

Scripta Juliani deperdita...

Opu adversus Christianos, quod septem libru constitisso testatur Hieronymus Epistola 83. ad Magnum Oratorem Romanum. Julianus Augustus septem libros in expeditione Parthica (A. C. 363.) adversum CHristum evomuit, & juxta fabulas Poëtarum suo se ense laceravit, Si con-

[🕶] Confer Epist 36. & de studio quo slagravit Julianus amplissimos librorum thesauros colligendi, vide Libanium T. 2. p. 234. Bibliothecam Juliani in Trajani sano dedicatam Jovianus cremavit, Svidas in 10βιανός & excerpta Peiresciana pag. 846.

era bane scriberesentavero, paro interdices mibi, ne rabidum canem Philosophorum & Stoicorum dostrinie, id est Herculu clava percueiam? quanquam Nazarenum nostrum, & (at ipse solebat dicere) Galilaum statim in pralio senserit, & mercedem lingua putidissima, conto ilia persossus acceperit. Tus & xeisussan dégue nuncupat Socrates III. 1. quorum tertium allegat III. 23. Libanius threno in funus Juliani T. 2. Orat. IX. p. 255. vocat βιβλίων συγγραφάς βοηθώντων Θεοίς, libros Din opisulantes. Ex his eres facris Evangeliis oppositos, decem libris Theodosio juniori Imp. dicatis confutavit Cyrillus Alexandrinus, Έχων, inqvit, έυΦυᾶ τίω γλώτιαν ο κράτις 🗗 Ίκλιανος κατέθηξεν αυτίω τ 🕃 πάντων ήμων Σωτήe XPις ε, και δη τρία συγγέτρα Φε βιβλία κ των αγίων 'Ευαγγε-માંબા મહ્યુ મેં गोड દેપન પ્રશેક માંગ પ્રદાકાલાના ઉદ્યાગ્યમંત્રક. Κατασલેલ 🥱 છે. લંગτων πολλώς, κών ηδικήσει & μετείως. Hac est Juliani ανατροπή των Evayyediar quam una cum Cyrilli Alex. opere contrario memorat Theophanes in Chronographia pag. 44. In aliis autem quatuor libris alia sacra volumina videtur Julianus calumniatus esse, unde Cedrenus pag. 407. Et . i duas sans nay the two Saw 'Evayyeriwe dia reomin έγεσιθη , ήν ο μέγος ΚύζΑλ . Αλεξανδρέας , πάι άλλοι Φιλόχειςοι έπηνος θώσωντο. Και πάσων δή άλλων γεαφήν αυτός το και όι όμοιοι αυτό διεβαλον, 🛥 है των ορθοδόζων έξεβλήθησαν 🖼 τέτων 10-Seupara. Impius ille scripsit etiam Evangeliorum eversionem, quam magnus Cyrillus Alexandria Episcopus aliique Christiani confutarunt, Omnes praterea. alias facras literas Julianus ejusque similes sunt salumniati, quorum commenta à rette sentientibus explasa fuerunt. His qvi Julianum oppugnarunt accensendus etiam est Phoesus qviEpist. 187. ad ChristophorumProtospatharium Parabatæ cavillationem adversus dictum CHristi Matth.XIX. 21. refert & confutat, & of Donelar & mingetegor & Spinitegor ofdan wete Indiana το αβαβάτη διεσκευασμένω. Α γεν EN TOIΣ ΠΡΟΣ EKEÏNON Απον , ε ων ή μνήμη το σωτηρίαν έχα, τάυτα δή σοι άρα χάθων Σουχεωσου είμου τω λύσιν παριοχηκίναι. Idem Epistola 211. ο της δουςασίας Ικλιανός εξ΄ της Οσεβάας χάφων, άλλοκοτα μέν και μωρά χράφων έμως εδοξέν τι σοφον και δυσεπιτιμήτον αιτιαων χρι-States, on my Carduriais & Jan yrealeur. Jo. Culpinianus in vita Juliani p. 130. scribit septem ejus libris contra CHristum petulantissime effusis, respondisse fortissime Methodium, Eusebium atque Apollinarem, idqve Hieronymum testari. Sed Porphyrio non Ju-M liano

Libri sti Pan Tertia.

liano triumviri illi responderunt, & respondisse Hieronymus auctor De solo apollinari Syro constat quod librum τω εξε αληθείας Philosophis Gracis & Imperatori Juliano opposuit, teste Sozomeno V. 18. Philippus quoq; Sidetes Juliani libros confutavit, teste Socrate VII. 27. E recentioribus adeundus Dominicus Mellinius in veteres quosdam nominis Christiani obtrectatores, Celsum, Porphyrium, Julianum, libris IV. Florent. 1577. fol.

Cætera deperdita Imperatoris scripta memorantur

Reina cum Calaribus Juliani neutiquam confundenda. Svid. Η Ίθλιανός & Εμπεδότιμ...

Περί των τριών χημάτων. Svid. in 18λ.

Epistolæ complures.

Videtur etiam Julianus aliqvid scripsisse de arte militari, ut colligas ex his Theophylacti Epist. 71. mas d' de seatharth na yeaμετεικήν είς πων σωήγαγε κ σωήψε, τα μακεοίς θειγγίοις εκπαλαμ διειεγόμλια, μετ Λεχύταν, μ. Φιλόλαον, μ. τον Αιλίον Αδριανόν, μ. Pr เหลืองง ทุนเง 'IBAcavor.

Juliani xapaxà; Combefisius in Origg. CPol. pag. 23. & Bandurius lib. V. Antiqv. CPol. p. 96. vertunt Juliano cusam monetam, & mox μεθ ων και τίω τέτε εήλίω έξω της χαραγής Combefifius ejas flatuam non numo incisam, Bandurius ac postea ejus statuam extra monetariam officinam flantem, quæ utraq; mihi non arridet interpretatio. Videndum num xaeaxa sint sculptæ imagines sive statuæ notatæ nominibus corum quos referebant, quibus deinde infra opponuntur zaegzaj reuiw, uti me9 w nonreddendum est postea sed inter quas etiam Juliani statua posita Ew vis xaegyvis, sinc expresso suliani nomine.

De libro sohnsoni Anglice edito qvi Julianus Apostata inscribitur & cui A. 1683. responsio eadem lingva Londini opposita, ipse autem liber A. 1688. Gallice etiam versus in Belgio prodiit, videnda PetriBælii responsa ad quæstiones hominis è Provincia T.1.p.636.

VI. Alii Juliani amplius sexaginta.....

Julianus Ægypeius Dai Gadezar, sub Justino Imp. Ejus Epigrammata exstant in Anthologia Epigrammatum Græcorum. Julianus præfectus Ægypti sub Theodosio Magno, de quo Jac. Gothofredus ad Codicem Theodol, T. 6, p. 369, ubi etiam de JuliJulianis qui sub Valentiniano præfecturam annonæ & proconsulatum Asiæ nec non Africæ geserunt. Alius Tiberius Julius Julianus Alexander, præfectus Ægypti sub Vespasiano Imp.cujus mentio apud Josephum XX. 3. Antiqu. Svetonium Vesp. c. 6. & in inscriptione Veteri apud Gruterum pag. CXXIV. 1.

Julianus Episcopus Alexandrinue, cui circa A.C. 187. Demetrius suc-

cessit. Euseb. Hist. Eccles. p. 174. 190. 202.

Julianus Anazarbensis Cilix, Martyr, de qvo S. Chrysostomi Homilia XLVII. ad populum Antiochenum, Henschenius ad 16. Martii T. 2. Act. Sanctor. illius mensis p. 421. seq. Omitto plures Julianos Martyres, ut duos Eusebio memoratos, aliosque de quibus Bollandus T. 1. Januarii pag. 571. Cangius in CPoli Christiana lib. 4. p. 127. &c.

Julianus Anciochenus Episcopus post Petrum Fullonem sub Zenone Imp.

ab A. C. 471-476.

Julianus Aphebareodoceea. Infra in Halicarnassensi.

Antenias Julianus historicus, qvi de Judzis scripsit, citatus à Minucio Felice p. 37. nescio idemne cum Antonio Juliano quem virum bonum & facundiz florentis vocat Gellius XVIII. 5.

Julianus Apameensis Episcopus tempore Commodi Imp. Euseb. V. 16.

Hist Eccles. p. 182.

Julianus Apfilarum Dynasta, quem ab Adriani Patre regnum accepisse

scribit Arrianus periplo ponti Euxini.

Julianus Abbas cœcus, gente Arabs, de quo Sophronius in prato spi-

rituali, Baronius ad A. C. 547. n. ult.

Julianus Petri, Archipresbyter S Justæ, Toletanæurbis, cujus nomine suppositum ab Hispanis Chronicon una cum Adversariis, descriptione eremitoriorum Hispanorum & carminum variorum collectione fertur, ejusdem cum Pseudo-Dextro surfuris. Editorem Laur. Ramiresium qvi Paris. 1628. typis excudi curavit, Sirmondus honorisicum ab eo testimonium operi præsigendum rogatus, bello elusit responso, negavit enim aliud dare se posse, qvam esse auctorem de thesauro suo proferentem nova & vetera. Vide D. Antonii Reiseri Launojum confessorem pag. 783. & Nic. Antonium lib. 7. Bibl. Veteris Hispanæ c. 8. qvi passimalibi in illo opere Juliani hujus commenta explodit.

Julia-

Julianus Arelatensis, infra in Pomerio.

Julianus Bostrorum Episcopus, de quo Evagrius III. 32.

Julianus Domni F. Cafarienfis, Cappadox Sophista, qvi tempore Constantini M. Imp. Athenis docuit, de qvo paucis Svidas, pluribus Eunapius. Idem Julianus cujus Lexicon πολύσιχον in decem Rhetoras laudat Photius Cod. 150.

Julianus Ca/arinus, qui Concilio Basileensi intersuit, de quo H. Warthon in appendice ad Historiam literariam Ecclesiasticorum.

scriptorum Cavei ad A. C. 1426.

Julianus Cardinalis legatus Nicolai V. Pontificis, auctor tractatus de translatione Imperii, qvi MS. exstat in Bibl. Augustæ Vindel.

Julianus Carpenteratensis Episcopus, qvi interfuit Concilio Epaonensi A.C. 517.

Julianus Colanomis. Infra in Eclanenii. Julianus Chaldaus. Infra in Theurgo.

Julianus Cilix. Supra in Anazarbenfi.

Julianus Gingulanus Épiscopus, cujus mentio in Epistolis Vigilii Papæ A. C. 550. & 553.

Claudius Julianus præfectus Urbis, A. C. 201. in veteri inscriptione apud Gruterum p. XXXII. 6.

Julianus Coënsis Episcopus Leoni I. Pontifici charus, cujus vice Synodo Ephesinæ A. C. 431. interfuit. Vide Paschasium Quesnellum ad Leonem M. p. 844 sq. edit, primæ. Exstat ejus Epistola ad Leonem Imp. adversus Timotheum Ælurum & pro Synodi Chalcedonensis confirmatione, scripta A. C. 457.

Julianus Comes Orientis, Juliani Imp. 966 sive avunculus, Christianorum persecutor etiam contra avunculi sententiam crudelissimus de quo Philostorgius VII. 10. Valesius ad Sozom. V.8.

Jac. Gothofredus ad Cod. Theodos. T. 6. p. 368.

Gensales Romani Anicius Julianus A. C. 322. M. Aqvilius Julianus 38. P. Cajonius Julianus Camoenius 325. Claudius Julianus au 4. T. Vinicius Julianus, suffectus A. 363. Vide & infra in Salvio Juliano.

Julianus Diaconus, cujus antidotum æqvalis sui laudat Aëtius III. 3. cap. 12. Alius Julianus Lucas natione Græcus, Diaconus Toletanus, qvi Hispanicam Historiam & de gestis Ildefonsi, qvod Archi EpiEpiscopo alii tribuunt, scripsit. Baron ad A.C.657.n.43. Vossius Hist. latin. p 753.

Didins Julianus Imperator A. C. 193.

Julianus Eborensis Fpiscopus, in veteri inscriptione apud Gruterum

pag. MLIII. 9.

Julianus Pelagii & Cælestii discipulus, Episcopus Eclanensis, contraqvem S. Augustinus scripsit. De eo multa, Annales & Pelagianæ scriptores Historiæ, Usserius, Vossius, Norisius: Garnerius quoque ad Marium Mercatorem Tomo I. & ad librum diurnum Pontificum Rom. p.43. Idem Garnerius Juliani hujus libellum missum ad sedem Apostolicam vulgavit cum notis Paris, 1668. 8.

Julianus Edessens Monachus & Anachoreta, cujus vitam Ephraimus Syrus scripsit. De eo Acta Sanctorum IX. Junii, Tomo 2.

pag. 175. leq.

Julianus Episcopus, quem in libris octo de anima colloquentem induxit & cui libros de vita contemplativa dicavit Julianus Pomerius. Forte Julianus Episcopus Forojuliensis, cujus mentio in vita S. Honorati, de quo vide admonitionem libris de vita contemplativa aberudito viro in nova Prosperi editione præmissam. Fuit & Julianus qui cum aliis Episcopis Gallis Epistolam Synodicamad Leonem M. scripsit A.C. 451.

Julianus Halicarnassensis, Aphthartodoceta, contra quem scripsit Eusebius Thessalonicensis teste Photio Cod. 162. De eodem Julia-

no Svidas. Fragmenta ejus qvædam in Catenis Græcis.

Juliani duo Episcopi Hierosolymitani seculo post natum Christum secundo. Euseb. V. 12. Hist. Eccles. Fuit & Julianus Monachus Hierosolymitanus monasterii B. Theodosii, qvi in Concilio CPolitano sub Menna A. C. 536. subscripsit libello contra Severum.

Julianus Lebedi postea Episcopus, notarius Stephani Episcopi Ephesini in Synodo Ephesina Auseaus A. C. 449. Evagr. II. ult. p. 311.

Julianus Lucas, supra in Diacono.

Julianus Mascellio, in veteri inscriptione apud Gruterum p. Ll. 2. Ne dicam de aliis Julianis per veteres inscriptiones obviis, quos in indice Gruteriano licet videre.

Julianus Medicus Methodicus, Apollonii Cyprii & Olympiani discipulus qvem audivit Alexandriæ & subinde consutat Galenus. Scri-M 3

Digitized by Google

- psit libros XLVIII. contra Aphorismos Hippocratis, Philonem sive librum de Methodo, nec non de animi & corporis morbis ως ψυχικῶν κὰμ σωματικῶν παθῶν, atque κίση αγας. Vide indicem scriptorum à Galeno laudatorum supra lib. 4. c. 17.
- Julianus Melicensis Episcopus qvi cum Cingulano subscripsit constitutioni Vigilii Papæ A. C. 553.
- Julianus Memoris Episcopi filius, cujus & Jús clarissimæ fæminæ Epithalamium à Paullino scriptum videre exoptat Barthius lib. 2. c. 1. Adversariorum.
- Julianus mercator opulentus ac liberalis, cujus tumulum epitaphio decoravit Venantius Forrunatus lib.4. carm. 23.
- Julianus Patricius & Exconsul qui non diu post Justiniani tempora scripsit libris duobus Epitomen Novellarum, quæ exstat & de quadixi in Bibl. Latina. Idem forte cui Priscianus Cæsariensis Grammaticus libros suos dedicavit.
- Julianus Pamerius Mauritanus, presbyter Arelatensis sub extremum Sæculi V. clarus, cujus libri tres de vita contemplativa exstant interProsperi opera, cujus nomine jam olim citati sunt à Chrodogango in regula Canonicorum & Jona Aurelianensi lib. 1. c. 1. & 10. de institutione Laicali. Descriptis ejus deperditis videndus Gennadius cap. 98. de S. E. qvi ipso adhuc superstite scripsisse se innuit, & Isidorus c. 12. Adhunc Pomerium est Epistola Ennodis sexta libri secundi, & una alteraque Ruricii Lemovicensis, à qvo etiam Abbas appellatur. De eodem Cyprianus junior in vita S. Cæsarii Episcopi Arelatensis: Erat autem illis admodum familiaris Pomerius quidam prosessione Rhetor, Afer genere, quem ipsis singulariter carum Grammatica artis dostrina reddebat. Prologum alterum librorum de vita contemplativa qvem Dacherius T. 13. spicilegii primus edidit, in nova Prosperi editione omissum. miror.
- Julianus Pratorianus sub Rege Gothorum Vitige, Liberatus in breviario c. 22.
- Julianus Episcopus Pureolanus. Rectius Julius. Vide Quesnelli notam 39. ad Epistolam 24. Leonis Magni.

Julia-

- Julianus Sabas five nesosbime, eremita. Theodorit. Hist. religios. c. 3. & Hist. Eccles. III. 24. IV. 27.
- M. Salvius Julianus Afer Hadrumetinus, proavus Didii Juliani Imperatoris JCtus, qvi Consul Romæ suit Anno CHristi 148. & justi Hadriani Imp. Edictum perpetuum condidit. De eo dixi in. Bibl. Latina. Alius M. Salvius Julianus junior, qvi consulatum gessit A. C. 175.
- Julianus Samaricanorum adversus Justinianum rebellantium & mox oppressorum Rex. Cyrillus in vita S. Sabæ, Baronius ad A. C. 530. n. 19. Alius Justiniani ejusdem à secretis & ad Æthiopas Homeritasque legatus, cujus mentio apud Procopium lib. 1. & 2. de bello Persico.
- Julianus Scribe de quo Baronius ad A. 600. n. 3.
- Julianus Signinus Episcopus, cujus meminit Vigilius Papa Epistolacontra Theodorum Cæsariensem scripta A. C. 551.
- Julianus Chaldaus, ejusque filius Julianus Theurgus, M. Antonini Philosophi temporibus clarus, de quorum Theurgicis scriptis & τελεςικοῖς sive Magica sacra ac τελεσμωτα explicantibus videndus Svidas. De oraculis Juliani Theurgi dixi lib, 1, c, ult. ubi de oraculis tributis Zoroastri, Mago Persa.
- Julianus Toleranus Episcopus, arrixention & prognosticorum, aliorumque variorum scriptorum latinorum auctor, de cujus vita & monumentis videndi Nic. Antonius lib. 5. Bibl. Veteris Hispaniæ c.7. Caveus in Historia literaria scriptor, Eccles, ad A. C. 680. & Henschenius in Actis Sanctorum ad 8. Martii T. 1. p. 782 seq. Hunc cum Pomerio multi perperam confundunt.
- Julianus Tyrannus sub Diocletiano, à Carino interfectus. Aur. Victor de Cæsaribus c. 39. Alius Julianus Nobilissimus, filius Constantini Tyranni, una cum patre jussu Honorii occisus A.C. 411. Sozom. IX. 15. Olympiodor, apud Photium Cod. 80. p. 105. sq.
- Juliani nomen, propter Apostatam, Christianis exosum, adeoq; rarius usurpatum, Hispanis vero imprimis ob Julianum Ceutæsive Septæ Comitem, qvi A. C. 714. Mauros in Hispaniam adduxit, invisum notavit Johannes Mollerus in Homonymoscopia pag. 121.122. & Jo. Schmidius dist. de fatalitate nominum propriorum humanorum edita Lipsiæ A. 1683.

VII.

VII. Catalogus Scriptorum CCCC amplius, qvi veram Religionem adversus Atheos, Deistas seu Naturalistas, Idololatras, Judæos & Muhamedanos asserverunt.

Veteres Graci deperditi.

Jasonia Christiani cum Papisco Judzo Alexandrino Alahasus quam S. Luca tribuit Clemens Alex. alii referent ad Aristonem Pellaum. Vide qua dixi lib. V. cap. 1. pag. 187. seq. Proæmium sub titulo Celsi de Judaica incredulitate ad Vigilium segitur latine inter opora Cypriano adscripta. Confer Jo. Spencerum ad Origenem contra Celsum pag 57.

2 Ejusdem Aristonia Apologia pro Christianis ad Imperatorem Hadrianum, de qua in Chronico Paschali p. 255. ubi male legi-

tur Antakis neu 'Aeisan, pro à Meikais 'Aeisan.

3 Quadrati Apologeticus pro Christianis, ad Imp. Hadrianum.
4 Aristidia ad eundem Hadrianum Apologia pro Christianis.

Justini Martyris liber de resurrectione, & de side ac Providentia ad Euphrasium Sophistam...

6 Irenei contra gentes volumen, Eusebio memoratum atque Hieronymo.

7 Tatiani weis cou donoprementes mi wel Gen.

8 Chmenis Alexandrini de Providentia. Ejusdem de resurrectione mortuorum.

- 9 Claudii Apollinaris Hierapolitani in Phrygia Episcopi Volumen profide Christianorum, ad M. Antoninum Verum, & de Veritate libri duo, adversus gentes libri V. Contra Judzos libri II. Vide qvz dixi lib. V. cap. 1. p. 189.
- 10 Meliconis Episcopi Sardensis Apologeticus pro Christianis ad M. Aurelium Antoninum.
- 11 Apollonii Romani Apologia pro Christianis latine dicta sed ab Eufebio Græce inserta Actis Martyrum.
 - 12 Militadis Apologia pro Christianis ad Marcum & Commodum, ac Volumen adversus Gentes, & adversus Judzos aliud.
 - 13 Sexti de resurrectione liber ab Eusebio V. 27. Hist. laudatus.
 14 Hip-

- 14 Hippolyci Protrepticus ad Severam, Philippi Arabis Conjugem, Et de CHristo ac resurrection.
- 15 Meebodii adversus Porphyrium libri, & de resurrectione.
- 16 Luciani Martyris Apologia, cujus meminit Eulebius IX. 6. Hist. & Rufinus breve argumentum ex Actis Martyrii Historiz suz inseruit.
- 17 Ammonius Alexandrinus de Moysis & JEsu consonantia.
- 18 Eufebii adversus Porphyrium libri XXV.
- 19 Ejusdem Demonstrationis Evangelicæ libri X. posteriores.
- 20 Ejusdem Ecclesiastica Præparatio, & Sondagie allegata in Jure GræcoRom. lib. IV. p.295.
- 21 Cefarii, fratris Gregorii Naz. 27 EMmur. Svid.
- 22 Apollinaris Laodiceni libri XXX. adversus Porphyrium. Svid. vide qvædixi lib, IV, c. 27. n. 41.
- 23 Apollinaris ejusdem Syri contra Julianum & Philosophos pro Veritate, laudat Sozomenus lib.5. cap.18. incertum an idem opus cum priore.
- 24 Philostorgii adversus Porphyrium opus, cujus meminit ipse in Hist, Eccles. X. 10.
- 25 Diodori Tarsensis contra Judzos, & libri VIII. contra assertores fati, qvibus varios Ethnicorum Philosophorum Platonis, Aristotelis, Porphyrii errores consutavit. Svid. in Διόδως ...
- 26 Thredori Mopsvesteni libri III. contra Magiam Persarum, de que opere Photius Cod. 81.
- 27 Cyrilli Alex, libri de Synagogæ defectu. Gennad, c. 57. de S. E.
- 28 Philippi Sidera contra Julianum Imp.
- 29 Evagrii altercatio Simonis Judzi & Theophili Christiani. Gennad. c. 50. de S. E.
- 30 Joannis Philoponi contra Jamblichum de imaginibus. Vide Photium Cod. 215.
- 31 Auctoris incerti Opus XV. librorum, in τίνχη qvinq; distinctum, qvo testimonia Ethnicorum Christianis dogmatissuffragantia. collecta suisse refert Photius, qvem vide Codice CLXX.
- 3.2 Evodius Monachus adversus Saracenos, qvi citatur ab Euthymio titulo panopliæ XXIV.

N

Syri.

33 Jacobi Nisibeni adversus Gentes, de gentium conversione, de persecutione Christianorum, de resurrectione &c. Vide Gennadium cap. 1.

Veteres Latini deperditi.

34 Tertulliani de superstitione sæculi.

35 Asclepiadis liber de providentia summi DEI, ad Lactantium qvi ejus operis meminit VII. 4.

36 Lastancii adversus Judzos; qvod opus promittit VII. 1. insti-

tutionum.

37 Augustini contra Paganos libri III. & exhortatio ad cosdem...

38 Nices subdiaconi Aqvilejensis, instructionis ad Neophytos libri VI. de qvibus Gennadius c. 22.

Scriptores Graci qui exstant.

39 Flavii Josephi contra Apionem & Manethonem libri duo.

Liber wei martis contra Platonem, Josepho à quibusdam tributus cujus fragmentum saltem habemus.

40 Petri Apostoli cum Appione disputatio in Clementinis & reco-

gnitionibus sub Clementis nomine editis.

41 Justini Martyris Έλεγχω ασες Έλληνας, itemqve λόγω πεὸς Ελληνας, necnon Apologia duplex pro Christianis, Liber de Monarchia, Eversio dogmatum Aristotelicorum, & Dialogus cum Tryphone, deqvibus uti de qvæstionibus qvoqve qvæ sub ejus nomine feruntur dixi lib. V. cap. 1. p.5 3.seq.

42 Tatiani liber adversus Gentes.

43 Athenagora Apologia pro Christianis, & liber de resurrectione mortuorum.

44 Theophili Antiocheni libri III. ad Avtolycum pro fide Christiana.

45 Clementis Alexandrini Protrepticus ad Gentes, cui etiam addi debent multa ex libris ejus Stromatum.

46 Origenis contra Celsum Epicureum libri VIII. qvorum primo & secundo etiam refellit objectiones qvas Judæi nomine Celsus adversus Christianos produxerat.

47 Macarii Magnetis, โรคต่อมะ Apologia Evangelica five libri วัวของ - รเมลัง (responsionum) ad Theosthenem adversus Gentiles Evangelii

Digitized by Google

gelii calumniatores. Opus hactenus ineditum & ab Albertino pag.487. de S. Evcharistia magis forte quammeretur contemtum ac depressum. Vide que de eo dixi lib. V. c. r. p. 276. & avæ ex illo servavit Nicephorus CPol. in antirrheticis MSS. unde protulit nonnulla Tillemontius in Historia Imperatorum T. IV. in vita Constantini M. c. 93.

48 Eusebii libri XV. Præparationis & libri X. priores Demonstrationis Evangelicæ, & adversus Hieroclem, qvi Apollonium Tya-

nensem cum CHristo contulit, liber.

An Athanasii adversus Gentes libri II. ad Macarium.

50 Greg. Nazianzeni stelitevtica bina in Julianum. Gregorii Nyssoni meos Exames, adversus Gracos ex communibus no-

tionibus. T.1. Opp. p.914. Ejusdem contra fatum. id. p.894. 52 Jo. Chrysoftomi adversus Judzos & Ethnicos Doridnzis de CHristo T. V. edit. Græcolat. p. 735.

Ejusd. adversus eos qui providentiam in dubium vocant offensi calamitatibus piorum. id. p. 766.

De Babyla & adversus Julianum atque Gentiles. id. T. 1. pag.645.

Adversus Judzos Homiliz VI. T. 1. p. 383.

53 Bafili Seleuciensis demonstratio adversus Judæos.

54 Hermia irrisio gentilium.

55 Bafilii Seleuciensis demonstratio contra Judzos de Adventu CHristi T. 8. Bibl. Patrum Lugd. p. 495.

56 Cyrilli Alex. adversus Julianum libri X. & liber adversus Judzos,

cum qvæstionibus.

57 Philippi Sidetæ Acta disputationis in Perside habitæ Christianos inter, Gentiles ac Judzos, MS, in Bibl. Czsarea teste Lambecio lib. V. p. 137.

58 Theodoresi de curatione Gracarum affectionum, contra Julianum libri XII. & de Providentia Homilia X. & in Danielem ubi ad-

versus Judzos disputat.

19 Gregentii Archi Episcopi Tephrensis disputatio cum Herbano Judzo.

59 b. Ænez Gazzi Theophrastus, sive de anima immortalitate.

59 c. Zachariz Mytilenzi Ammonius, sive Mundum non essezternum_, 60 Au-

Digitized by GOOGLE.

- 60 Auctor testimoniorum de Trinitate adversus Judzos qvi latine legitur inter Gregorii Nysseni opera T. 1. pag. 993. Chrysostomo junior.
- 61 Jeannes Philoponus contra Proclum de æternitate mundi.
- 62 Jo. Damasceni disputatio Christiani & Saraceni, duplex T. 1.edit. Mich. le Qvien p. 466. & 470.
- 63 Euthymii Zigabeni confutatio Ismaëlitarum, sine nomine auctoris edita in Saracenicis Frid. Sylburgii. Confer quæ idem Euthymius in panoplia adversus Judzos tit. VIII.
- 64 Jo. Cantacuzeni Imp libri adversus Judzos & Muhamedanos, de quo opere dixi lib. V. c. 5. p. 473.
- 65 Bartholomai Edesseni elenchus & confutatio Hagareni in Steph. le Moyne Variis facris T. 1. p. 302-428.
- 66 Anonymus contra Mahomedem, in iisdem Variis sacris pag. 429-451.
- 67 Theophania Nicani contra Judaos libri VI. MSS. in Bibl. Regis Galliæ cod. 2051.
- 69 Nicolai Hydruntini dialogus cum Judzo. MS, in Bibl. Regis Galliæ Cod. 2813.
- 68 Matthai Hieromonachi libri V. in Judzos. MS. in eadem Bibl. & in Bodlejana Cod, Barocc. 33.
- 70 Thaddaus Pelusiota contra Judæos.
- 71 Demetrii Cydonii versio Græca confutationis Alcorani scriptæà Ricoldo sive Richardo Florentino A.C. 1300. de qua dixi lib. V. c. 5. p. 691.
- 72 Gennadii CPol. dialogus cum Amurathe, de qvo ibid. pag. 697. Dialogus contra Judæos MStus in variis Bibliothecis.
- 73 Theodori Abucara dissertatio cum Judzo, & contra Saracenos.
- 74 Samona Archi Episcopi Gazensis circa A. 1072. disceptatio cum Achmede Saraceno. Confer Michaelem le Qvien ad Damascenum T. 1, p.655.
- 75 Andronici Comneni dialogus contra Judæos.
- 76 Anastasii Abbatis sæeulo nono clari contra Judæos liber, initio & sine mutilus. Latine ex Turriani versione in T.3. Lect. Antiqvar. Henrici Canissi, & in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. T. Syri. 13. P 334 - - 349.

Syri.

77 Eusebii Edesseni contra Judæos MS. memorat Hebed JEsu in suo Catalogo.

78 Ephrami Syri disputationes cum Judæis, & dissolutio impietatis

Juliani. id.

79 Diodori Tarsensis de providentia, ita enim reddendus titulus illius operis, non liber Politicorum, ut Hebed Jesu. Vide Rich. Simonis Epistolas selectas T. 3. Epist. 19. p. 111.

Latini Veteres qui exstant.

80 Tertulliani Apologeticus, & libri duo adversus nationes, à Jacobo Gothofredo primum in lucem editi. Ejusdem de testimonio animæ, & ad Scapulam: tum adversus Judæos, & de Carnis resurrectione. Carmen ad Senatorem Apostatam quod plerique Tertulliano abjudiçant.

81 Minneii Felicis Octavius sive dialogus Cæcilii Natalis, Ethnici cum Octavio Christiano, in primis editionibus male pro octavo Arnobii libro venditatus. Hunc in theses sive Aphorismos resol-

vit B. Christianus Kortholtus in diatriba edita Kil 1685. 4.

82 Cypriani libellus ad Donatum & alter de idolorum vanitate, Ejusdem ad Demetrianum, Et Testimoniorum ad Qvirinum adver-

sus Judzos libri III.

83 Arnobii adversus Gentes libri VII. Jo. Maire typographus præf. ad Arnobium testatus est se constituisse duobus Voluminibus omnes Patres Ecclesiæ tam Græcos quam Latinos, qui contra-Gentes scripserunt, cum integris omnium Commentariis vulgare. Sed nec ille, nec alius post eum hastenus id suit executus.

84 Lastanii Divinarum Institutionum libri VII. horumqve Epitomeintegrior nuper edita à Clariss. Pfassio, & liber de mortibus per-

secutorum ad Donatum Confessorem.

85 Commodiani Instructiones à Nic. Rigaltio primum editæ.

86 Julii Firmici liber de errore profanarum religionum.

87 Ambrosii de sideresurrectionis & Epist. 30.& 31. contra Symmachi rélationem de Ara Victoriæ T. 2. edit, Benedictin. p. 825.sq.

88 Paulini Nolani poema adversus Gentiles, editum & illustratum à præstantiss. Viro Lud, Antonio Muratorio T.1. anecdoton Ambro-

brosianæ Bibliothecæ, Mediolan. 1697. 4. In hoc inter aliatestatur quod libenter ego etiam & toto pectore verbis illius prositeor:

Discussi, fateor, sectas quantum potui omnes, Plurima quastri, per singula quaque cucurri, Sed nibil inveni melius, quam credere CHristo.

89 Augustini de Civitate DEi contra Gentes ad Marcellinum! libri XXII. Ejusdem de vera Religione liber, & adversus Judæos.

90 Pauli Orofii adversus Paganos Historiarum libri VII.

Deorum Gentilium cultum. Ejusdem Apotheosis, in qva. hymnus contra infideles, aliusqve contra judzos.

92 Apollonii Philosophi altercatio cum Zacchao Christiano, libris III.

in spicilegio Dacheriano T. X.

93 Junilius Afer parte 2. de partibus Divinæ Legis cap. 29. Unde libri religionis Christianæ asserantur T. X. Bibl. Patrum Lugd. pag. 350.

94 Incerti adversus Judzos qvi insecuti sunt Dominum nostrum JE-

fum CHristum, Inter S. Cypriani Opera.

95 Incerti contra Judzos, Paganos & Arianos sermo de symbolo, & de altercatione Ecclesiz & Synagogz, inter opera Augustini, appendice Tomi VIII. edit, Benedictinorum.

96 Varia Collectanea adversus Judzos, in Auctario Stevartiano,

atqve inde T. 27. Ribl. Patrum edit. Lugd. p. 619-623.

97 Julianus Pomerius Toletanus Sæculi VII. scriptor libris tribus demonstratione ætatis sextæ contra Judæos ad Ervigium Regem.

98 Isidorus Hispal. contra neqvitias Judzorum.

99 Rabani Mauri, sive Amulonia potius, contra Judzos liber ad Carolum Regem Lotharii Imp. fratrem.

ad Ludovicum Pium &c.

101 Guil Diaconi prologus contra Judzos, editus à Jacobo Hommey in supplemento Patrum.

- 102

- 102 Goiberti Abbatis Novigentini de incarnatione, adversus Judzos.
- 103 Odonie Cantuariensis Abbatis contra Judzos.
- 104 Petri Plasensis contra perfidiam Judzorum T.XXIV. Bibl. Patrum Lugd. p. 1189.
- 105 Petri Damiani Antilogus contra Judæos, T. 3. Opusc. 2.
- 106 Fuberti Carnotensis sermo contra Judzos.
- 107 Gilberti Crissini Abbatis Westmonasteriensis ad Anselmum altercatio Christiani cum Judzo T. XX. Bibliothecz Patrum Lugd. pag. 1884.
- 108 Petrus Cluniacensis contra Judzorum duritiem.
- 109 Gvalteri de Castellione Insulani, Tornacensium Canonicorum præpositi, qvi Sec. XII. excunte claruit & poëmate de rebus Alelexandri M. notior est, contra Judzos libri III. editi à Casimiro Oudino. Lugd. Bat. 1692. 8.
- 110 Thoma Aquinatis summa Catholicæ sidei contra Gentiles, in libros IV. distributa. Rom. 2467. Venet 1480, sol. Colon. 1500. sol. & cum commentariis Francisci de Sylvestris, Ferrariensis Lugd, 1566, sol. Occurritetiam cum iisdem commentariis inter opera Thomæ junctim excusa Rom. 1570. Venet. 1594. Antwerp. 1612. sol. tomo nono. Græce ex Demetrii Cydonii versione extat MS. in Bibl. Regis Galliæ.

Scriptores recentiores de Veritate Religionis Christiana.

- Raimundi Sebundi Hispani Theologia Naturalis de Homine & Creaturis, sive liber Creaturarum & thesaurus divinarum Considerationum, ad umbilicum perductus Tolose A.C. 1436. Prodiit post Daventriensem editionem (cujus meminit Warthonus) Argentinæ 1496, fol. Paris. 1509. 8. Lugd. 1540. 8. Venet. 1581. 8. Francos. 1631. 8. Lugd. 1648. Amst. 1661. Fallitur Nic. Antonius qui Parisiensem pro prima editione habet Bibl. vet. Hispana T. 2. pag. 141.
- Ejusdem Viola animæ, liber ejusdem argumenti, dialogi more disputatus. Toleti 1500, 4. Lugd. 1568. 12. Non contemnendus

dus hic scriptor visus est Michaëli Montano, qvi Theologiam naturalem Gallice vertit Rothomag. 1603. & 1641. S. Apologiamqve ejus composuit lib. 2. conatuum * cap. 12. licet secius de ipso censent alii, ut Mericus Casaubonus libro de credulitate & incredulitate p. 16.

- opusculum ad Laurentium Medicem, scriptum A. 1474 & fæpius editum separatim, atqve inter Ficini Opera junctim excusa
 primo loco positum Tomo I. Paris, 1641. fol. Prodiit etiam cum
 notis Lud. Crocii, Brem. 1617.
- tra sæculi sapientes, sive de Veritate sidei, libri IV. Lugd. Bat. 1633. 12. ut antiquiores editiones omittam.
- 114 Jo Francisci Pici, Mirandulani sive Mirandulæ Domini & Concordiæ Comitis examen Vanitatis Doctrinæ Gentium & Veritatis Christianæ disciplinæ, libris VI. Mirandulæ 1520. atqve inter Auctoris opera excusa junctim Basil. 1601. fol. p. 467.
- in quo solo homines possunt salvari, libris III. contra falsama deceptricem sapientiam. Basil. 1553.

Idem Alcoranum edidit cum Richardi Florentini & variorum confutatione, Basil. 1333, fol.

rum more compositi Basil. 1543. Lugd. 1551. & inter Operajunctim edita T. 1. p. 286. Basil. 1555 fol.

Carolus Arndius V. C. in Systemate literario pag. 123. memorat Erasmi libellum de religionis Christianæ Veritate & seorsim excusum & conjunctim cum reliqvis ejus operibus. Sed sefellit eum memoria...

117 Dominici Mellini in veteres Christiani Nominis obtrectatores Celsum, Porphyrium Julianum libri IV Florentiæ 1577. fol.

118 Augustini Steuchi Eugubini de perenni Philosophia libri X. ad Paulum III. Pontificem Max. Lugd. 1540. fol. Basil. 1542. 4. & inter Opera junctim edita, Venet. 1591. fol. tomo tertio.

Essais de Michaël Montagne.

119.

^{.†} Vide Crenii præf, ad Helvici elenchos Judaicos p. 11, feq.

119 Hierenymi Oserii de vera sapientia libri V. Ulyssipone 1578. Colon. 1579. 8. & inter opera Rom. 1592. fol.

120 Gvil, Budai de transitu Hellenismi ad Christianismum libri III.

Paril. 1556.fol.

Musii Pansa Pinnensis de osculo seu consensu Ethnicæ & Christianæ Philosophiæ, ubi Chaldæorum, Ægyptiorum, Persarum, Arabum, Græcorum & Latinorum Mysteria, tanqvam ab Hebræis desumta, sidei nostræ consona de DEo deducuntur. Marpurg. 1605. 8. secundus liber quem pag. 115. & alii tomi quos promittit p. 201. & 485. nunqvam viderunt lucem.

122 Livii Galantis, Ord. minorum, libri XX. de Christiana Theo-

logiæ cum Platonica comparatione, Bononiæ 1627.fol.

123 Petrus Calanna in Philosophia seniorum, sacerdotia & Platonica.

Panormi, 1599. 4.

24 Jo. Baptista Crispus, Gallipolitanus de Philosophis caute legendis & Platonicorum dogmatum Christianæ religioni adversorum.

"censura ac consutatio. Rom. 1994. fol. Confer scriptores de consensu vel dissensu Platonicæ Philosophiæ cum Christiana religione, laudatos à me supra lib. 3. c. 1. & Francisci Baltus S. I. Apologiam Gallice editam pro SS. Patribus Platonismi accusatis, Paris. 1711. 4.

Salmanticæ 1582.fol. Italice Venet. 1587. 4. & latine eodem anno Jo. Paulo Gallutio interprete, & Gallice per Nicolaum

Colinum.

126 Petri Rami Commentarius de religione Christiana IV. libris.

Francof, 1576. 8.

poris nota fol. & 8. & Basil. 1544. fol. Primo religionis Christianæ placita rationibus Philosophicis docentur. Secundus est de Muhamede, & Alcorani confutatio. Tertius, qvid commune totus orbis tam jure humano qvam divino habeat. Qvartus, qva arte sine seditione falsæ de DEo persvasiones ad veram pertrahi possint. Supplementum hujus operis est Alcorani & Evangelistarum Concordiæ liber Paris, 1543.

Ejus-

Libri sti Pars Tertia.

^{*} Vide Obs Hallens, T.1, p.335, & B. Tho, Ittigii diff, de Postello &, XI,&XVII,&XXX.

Ejusdem Pantheonosia, sive de compositione omnium dissidiorum circa æternitatem &c. ibid.

mulgatione Evangelii apud Barbaros, sive de procuranda Indorum salute libri VI. Colon. 1596. 8. Ejusdem de CHristo re-

velato libri IX. Rom. 1590. 4. Lugd. 1592. 8.

129 Philippi Mornai, * Plessiaci Domini de Veritate Religionis Christianæliber adversus Atheos, Epicureos, Ethnicos, Judæos, Mahumedistas, & cæteros insideles Gallice Antwerp. 1581. 4. Latine Antwerp. 1583. 8. Lugd. Bat. 1587. 8. Sigenæ Nassoviorum 1597. 8. Herborn. 1602. 1609. 8. & cum notis Jo. Friderici Breithauptii, Consiliarii Gothani Anno 1713. denati 1697. 4.

Ejusdem Mornæi ad Judæos Parænesis. Salmur. 1607. 4. Gallice. 130 Eilbardi Lubini diss. de veritate Religionis Christianæ, è libro

Philippi Mornæi, Rostoch.

131 Antonii Possevini Bibliotheca selecta liber IX.X.XI. de juvandis Ju-

dæis, Mahometanis & Gentibus.

132 Hugonis Grotii de Veritate Religionis Christianælibri VI. carmine Belgico, ** in usum navigantium & ad barbaras; terras excurrentium. Hoc opus A. 1620. in carcere *** scriptum & A. 1622. cum jam libertati restitutus esset editum, deinde lasine auctor vertit & dicavit Hieronymo Bignonio, primumqve A. 1627. vulgavit sine notis, cujusmodi jam tertia editio prodiit Lugd. Bat. 1633. 12. Deinde addidit notas, cum qvibus post editionem primam Paris, 1640. 12. sæpissme vidit lucem, & separatim, & inter Criticos sacros, atqve inter Theologica Grotii Opera junctim excusa. Novissme Amstelodami Job. Clericus recudi; curavit 1700. 8. addito præter breves notas libro de eligenda inter Christianos dissentientes sententia. Eodem anno prodiit Lipsæ 8. cum analectis Ernesti Salomonis Cypriani.

Graca versionis à Pastore legati Anglicani Parisis concinnatæ meminit Grotius Epist. 883. scripta ad Vossium A, 1638. addit que: Pon-

tificij

^{*} Crenius T. 3. Methodor, p. 350, seq. & T. 8. animadvers, Tho. Ittigii Opuscula Varia p. 252.

^{**} Laudat Voëtius T.1. select. p.171. & Hoornbeckius de Ethnicis convertendis p.99.

*** Vide Tentzelii Monatl. Unterrebungen A. 1693. p. 232, 248. sq. Jo. Christoph,
Wolfii carcerem, eruditorum Museum p. 28.

sificii antem, more Perfice versunt, ut Mabumetiftat, si DEns ad spiret, faciant Christianos.

Arabicam versionem à Pocockio concinnari curavit Rob. Boyle, unde lepidus error Sponii & Wheleri qvi ex Arabico illo Grotium plagii * reum agunt, in itinerariis suis lectu alioqve dignis & amoenis.

Gallica Jo. Cordessi, nec minus altera que notatur in libro Hexameron rustique pag. 31. itemque nova tertia auctore P. le Jeune.

Ultrajecti 1692. 12.

Germanica Valentini Musculi, qvi notas etiam transtulit dicavitqve Comiti Jacobo de la Gardie. Holmiz, 1656. 12. Altera Martini Opitii, qvi reddidit Germanico carmine

Anglica Coventrii

Altera Simonis Patricii, Episcopi postea Eliensis, qvi septimum librum addidit, Pontificiis oppositum.

Malaice etiam transferri fecit Rob. Boyle, (1637. Suecica versio memoratur à Grotio Epistola ad fratrem 413. data A.C.

133 Jo. Henichii, Theologi Rinthelensis de veritate Relig. Christianæ tractatus, quo ea, quæ Hugo Grotius de hac materia commentatus est, aliquanto uberius exponuntur. Rinthelii 1667. 12.

134 Jo. Canuti Lenai Theologi Upsaliensis de Veritate & excellentia Christianæ Religionis brevis informatio ad Carolum Gustavum, Comitem Palatinum Rheni, & postea Sveciæ Regem. Upsaliæ primum, deinde Stetin. 1642. 12. Prodiit etiam Coburgi atqve A, 1702. 12. Schleusingæ.

135 Simon Patrik Witnesses to Christianity.

136 Robert Jenkin reasonableness and certainty of the Christian reli-

gion. Lond. 1698. 1700. 8. 2. Volum.

137 Joannis Locke reasonableness of Christianity Lond. 1605. & ex Anglico Gallice, Jo. Clerico interprete Amst. 1606. 8. que la religion Chretienne est tres-raisonnable, telle qu'elle nous est representée dans l'Ecriture sainte. Prodiit etiam Gallice altera pars ibid. 1703. 8. in qua leguntur responsa ad objectiones Stillingsleeti, Eduardi aliorumque separatim Anglice à Lockio Londini edita...

O 2

^{*} Confer si placet que olim scripsi in Decade Decadum cap. 43. Versionis illius Arabica meminit Pocockius Epist, ad Vossium 336. data A. 1642. & Hottingerus Hist. Eccles. T. 1. 515.

- 138 Johanni Clerici de l'incredulité, ou l'on examine les motifs & les raisons generales qui portent les incredules à rejetter la religion Chrétienne, avec deux lettres ou l'on en prouve directement la Verité. Amst. 1696. 1714. 8. & ex Gallico Anglice Lond. 1697. 8.
- 139 Caroli Leslie truth of Christianity demonstrated. Lond, 1711. 8. Memoires de Trevoux 1712. p. 183.
 - Ejusdem courte methode. ibid. 1697. 8. Mem. de Trevoux 1712. Mars.
- 140 Joachimi Stegmanni junioris, brevis demonstratio Religionis Christiana Veritatis, inserta operibus Danielis Brenii. Amst. 1664, fol.
- 141 Jordani Nicolai Edenii Theologi Upsaliensis dissertatio de Religionis Christianæ veritate. Upsal. 1661. 8.
- 142 Michaëlis Mourgues S. I. plan Theologique du Pythagorisme & des autres sectes savantes de la Grece, pour servir d'eclaircissement aux ouvrages polemiques des Peres contre le Paiens, Tolosæ 1712. 8. duobus Vol.
- Anonymi Christianity the great ornement of humane life Lond.
 1701. Nouvell. dela Rep. des lettres 1701. Sept. p. 349.
- Aichardi Steele Christian Heros, libellus Anglice plus simplici vice editus in 8. & 12. & Svevice etiam versus à nobiliss. Viro S. Trievvaldo, qvo probatur Christianæ religionis observantem Principem dignissimum esse Herois nomine. Ad idem argumentums pectat Oratio Hureadi de la Motte, volumini tertio ejus poëmatum præmissa, qva ostenditur neminem vere mereri nominem Magni, nisi pium cultorem Numinis.
- 145 Jacobi Bernardi Professoris Math. & Ecclesiastæ Leidensis, de l'Excellence de la Religion Chrétienne. Lugd. Bat. 1714. 8.
- 146 Eduardi Stillingsteet, Episcopi Vigorniensis Origines sacræ, or rational account of the Grounds of the Christian faith, as to the truth and divine auctority of the Scriptures, and the matters therein contained, libri III. Lond. 1666. 4. Germanice Brem. 1695. 8. Melior editio septima Cantabrig. 1702. fol. cui accessere ex auctoris MSto capita duo libri primi operis alterius quod para-

parabat auctor quinque libris absolvendum hoc titulo: Origines sacræ or a rational account of the grounds of natural and reveal'd religion, vvherein the foundations of religion and the authority of the Scriptures are asserted and clear'd, vvith an answer to the Modern objections of Atheists and Deists.

Ejusdem letter to a Deist, in answer to several objections against the truth and authority of the Scriptures Lond. 8. & Latine D. Andrea Adamo Hochstetero interprete, Ulm. 1695. 8. cum mantissa de divinitate Scripturarum V. & N. T. ex libello Gallico Anonymi contra indisserentismum religionum A. 1692. Amst. impresso.

147 Jo. Willy essay towards a vindication of the Mosaic History of creation of the voorld, in several lettres. Lond. 1705. 8. Act. Er. 1707. pag. 161.

148 Jac. Abbadie traité de la Verité de la religion Chrétienne. Roterd. 1684. 2. Vol. 8. Germanice cum notis Francof. 1713. 4. Ejusd. de la Divinité de Jesus Christ. Roterd. 1689. 8.

149 Godfridi Olearii Theologi Lipsiensis JEsus der wahre Messias, ein

föstlicher Eckstein. Lips. 1714. 8.

150 Edward Fowler, Episcopi deinde Glocestriensis, design of Christianity, or a plain demonstration and improvement, that the enduing men vvith invvard real righteousness or true holiness, wvas the ultimate end of our Saviours coming into the vvorld, and is the great intendment of his blessed Gospel. Lond. 1699.

8. tertia editio.

Ejusdem Libertas Evangelica, or a discourse of Christian liberty, being à farther pursuance of the argument of the design of Christianity. ibid. 1680. 8.

151 Marchionis de Pianezza demonstratio Evangelica, quam ex Italico vertit Dominicus Bohurius S. I. Paris. 1672. 12, recus. 1678.

152 Job. Englerti, Svvinfurtensis, Gentilis testis veritatis, duabus dissertationibus expositus. Lips. 1710. 4.

153 Peeri Zornii erstes Christenthum / so wohl in reiner Lehre als heiligen Leben aus den Feinden Christliches Namens den Henden entworffen Kiel 1711. 4. Sciagraphia majoris operis promissi necdum editi.

Digitized by Google

154 Tobia Eckbardi, Rectoris hodie Gymnasii Quedlimburgensis, selecta non Christianorum de CHristo testimonia. Stadæ & Quedlimb.

155 Pet. Dan. Huetii Demonstratio Evangelica, Paris. 1679. fol. Amst. 1680. 8. & auctior Paris. 1690. fol. Lips. 1694. 4 & 1704. 4. In his tribus posterioribus, licetalioqvi longe melioribus sunt qvædam loca omissa qvæ in primis duabus exstant. Vide notas ad Petri Bælii Epistolas pag. 115.

Ejusdem Alnetanæ quæstiones sive de concordia rationis & sidei libri III. quorum primo lex concordiæ, secundo dogmatum & tertio præceptorum Christianorum Ethnicorumque compara-

tio continetur. Cadomi 1691. Lips. 1692. 4.

Ecriture sainte. De l'autorité & de l'utilité du vieux Testament &c. dans ses sermons sur divers textes, Tom. I. Amst. 1714. 12.

157 Maethia Flacii demonstratio certitudinis sacrarum literarum in

Clavi S. Scripturæ T. 2. p. 441. ſeq.

- 158 Ægidii Hunnii Theologi Witebergensis liber de Sancta Majestate, auctoritate, side ac certitudine sacræ Scripturæ Propheticæ & Apostolicæ V. & N. T. Francos. 1591. 8. & inter Opera ejus junctim edita in sol. & ante commentarios ejus in Nov. Test. recusos Witeb. 1706. fol. curante B. D. Jo. Henr. Feustkingio. Etiam Germanice vertit Isaacus Foecklerus Francos. 1596. qvæ versio emendata à B. D. Elia Veilio, Theologo Ulmensi, cum ejus præfatione prodiit Ulmæ 1696. 12.
- 259 Dr. Williams sermons concerning Divine revelation, preached at the lecture founded by the honorable Rob. Boyle Esque Lond. 1695.
- 159 b. Jo. Henr. Bisterseldins de Divina Scriptura sacra eminentia.
- Woort, sive de dignitate Verbi Divini Roterd. 1709. 4. Belgice. Act. Er. 1711. p 69.
- 161 Christiani Dreieri Theologi Regiomontani, de principiis sidei Christianæ, sive de credendi regula contra Gentiles & Judæos libri duo. Regiomonte 1689. 4.

- 162 Jo. Henrici Alftedii triumphus Biblicus Herb. 1624. 8.
- 163 Lad. Ferrandi reflexiones sur la religion Chrétienne. Paris. 1696.
 12. duobus vol.
- 163 b. Preservatif contra l'irreligion, ou demonstrations des veritez fondamentales de la religion Chrétienne, avec une presace ou l'on fait voir les principaux motifs de l'incredulité, ses pernicieux effets, & les moyens d'en empecher le progres, par Mr. de la Touche Beesnier, à Londres. Hagæ Com, 1707. 8. Vide Acta Er. 1708, p. 451.
- 164 Pauli Segnerii S. I. incredulo senza escusa..
- 165 Anonymi la veritable religion cherchée & trouvée, en lX. discours Parif. 1708. 12. Memoires de Trevoux 1708. Jun. p. 1011.
- 166 Gvilelmi Nichols Conference vvith à Theist, quinque voluminibus. Lond. 1696.97.98.99. 1703. 8. Act. Er. 1705. p. 91.
- 167 De la veritable religion par Mr. le Vassor. Paris 1688. 4.
- 268 Peeri Alix vernünsfrige Betrachtungen über die Bücher der Heil. Schrifft / die Warheit der Christi. Religion dadurch zu behaupten. Nürnb. 1702. 8. èGallicovertit Andreas Christian Eschenbach, Ecclesiastes Norimbergensis.
- tholique, contre les fausses religions & l'Atheisme. Paris, 1683. 4.
- The Atheist turn'd Deist, and the Deist turn'd Christian, or the reasonableness and Union of Natural and the true Christian Religion, by Tho. Emes, Chirurgo Medicus. Lond. 1698. 8.
- 171 The reasonabless of Scripture belief, by Charles Wolfeley, Baron, Lond. 1672. 8.
 - Ejusd, Unresonableness of Altheism. Lond. 1669. 1675. 8.
- 172 Rich, Baxters unreasonableness of infidelity. Lond. 165 f. &.
- 173 GilbertiBurnet Episcopi Salisburiensis four discourses delivered to the Clergy of the dioces of Sarum, 1) the truth of the Christian religion, 2) the Divinity and death of CHrist. 3) the authority of the Church, 4) the obligations to continue in the Communion of the Church. 1694.
- 174 Georgii Calixti de veritate unicæ Religionis Christianæ dissertatio Helmst, 1632. 4, & Germanice Brunsvy, 1708. 8.

175

- 175 Jo. Fabrieii Theologi Helmst. de veritate Religionis Christianz Helmst. 1708. 4.
- 176 Jo. Francisci Buddei Veritas Christianæ religionis, Philosophoruma Gentilium obtrectationibus confirmata. Jen. 1711.
 - Ejusdem de Concordia religionis Christianæstatusque civilis. Halæ 1712. 8. Confer Sam. Pufendorfii librum sæpius editum de habitureligionis Christianæ ad vitam civilem.
- 177 Christiani Korebolei Paganus obtrectator, sive de calumniis Gentilium in veteres Christianos libri III. Kil. 1698. 4. Confer Gvil. Caveum primis Christianismi primitivi capitibus, Jo. Jacobum Schudt lib. 1. Hist. Judaicæ cap. 17-24. D. Adami Rechembergii diss. ad Hist. Eccles, p. 287. seq.
- Ejusdem B. Kortholti dist. de religione Ethnica, Judaica & Muhame-, dana Kil, 1666. 4.
- The certainty of Christian faith in general, and of the resurrection in particular, by Dan. Wiebbie. Oxon. 1671. 8.

Ejusdem Necessity of the Christian revelation. Lond. 1705. 8.

- 179 Jeremia Taylori Moral demonstration or discourse proving that the religion of JEsus CHrist is from God Lond, 1678, 12, cum alius ejus opusculis.
- 180 Johannis Coleri verité de la resurrection de JEsus CHrist, defendue contre B. de Spinosa Hagæ Com. 1706. 8. cum Spinosæ vita...
- 181 Christiani Wolsii Mathematici Hallensis, Methodus demonstrandæ Veritatis Relig. Christianæ. Act. Er. 1707. p. 166. seq.
- 182 Jacobi Fayi, Ecclesiastæ Ultrajectini, defensio religionis, nec non Mossægentis Judaicæ, contra duas dissertationes Jo. Tolandi, quarum una inscribitút άδασιδαίμων, altera Antiquitates Judaicæ. Ultraject. 1709. 8.
- 183 Elia Benoist Pastoris Ecclesia Gallica apud Delphenses, Melange de remarques Critiques, Historiques, Philosophiques, Theologiques, sur les deux dissertations de Mr. Toland, avec une dissertation sur l'argument tiré du consentement de tous les peuples pour prouver l'existence de Dieu. Delphis 1712, 8.
- 184 Defense de la religion Chrétienne & de l'Ecriture Sainte contre les Deistes, par Jean Bapeiste de Rosemond Paris. 1681. 12.

Pensées de Mr. Paschal sur la religion & sur quelques autres sujets. Amst 1699. 12. Omitto alias editiones, sæpius enim hic liber postumus Blasii Paschalis summi viri prodiit.

186 Georgii Niesebii Ecclesiastæ Gvelpherbytani Axiomata sacra, bas ift furge und merckwurdige Reden von allerhand Beistlichen Sachen. Bols

fenbuttel 1709. 12.

187 Guilelmi Bonjour Tolosani triduana de canone librorum sacrorum concertatio, acta in seminario Montis Falisci Rom. 1704. 4. interloquantur Catholicus, Judzus, Ethnicus, Hæreticus, Samaritanus atque Politicus. Vide Acta Er. A. 1706. p. 497.

Ejusdem dissertatio in Historiam sacram primæ Mundiætatis, habita per Dialogos in Academia ejusdem seminarii, ibid. 1705. 4.

id, pag. 104.

288 Anonymi Histoire du Christianisme, ou l'on fait voir l'Origine & l'Antiquité de ses Veritez. Paris, 1701. 12, duobus Vol. Journal des Savans 1702. p. 386.

189 Johannis le Maire, Ecclesiasta Amstelodamensis astrum Gentilismi

ad claram lucem Evangelii. Amst. 1642. Belgice.

190 Benedicii Picteri Examen des Religions, huit sermons sur 1. Thesfal. V. 21. Genev. 1698. Nouvell. de la Rep. des lettres 1702. Novembr. p. 508. seq.

190 b. Veritas religionis ChristianæReformatæ asserta ex ratione, verelatione & antiquitate amica & inimica, à Gerbardo van der Meu-

len. Lugd. Bat. 1667. 4.

191 Viel Ludovici & Seckendorf Christenstaat in drep Bucher abgetheilet/im erssten wird von dem Christenthum an sich selbst und dessen Behauptung wies der die Atheisten und dergleichen Leute: im andern von Verbesserung des Weltlichen / und im drinen des Geistlichen Standes nach dem Zweck des Christenhums gehandelt. Lips. 1685. 8. Acta Er. illius anni pag. 343.

192 Josephi Hall Decad, 3. Epist. 3. seq. p. 319 seqq. Operum.

193 Rurge und leichte Methode oder Lehr-Vortragsbenen Deisten die Warheit der Christil. Religion zu beweisen aus vier Reguln. Ex Anglico
vertit Christophorus Matthias Seidel, Pastor & inspector Tangermundanus Lips, 1710. 12. Qvatuorillæ regulæ sunt, 1) ut
res

Libri sti Pars Tertia,

res gesta sit ita ut externis sensibus, auribus & oculis potuerit percipi 2) ut facta sit publice. 3) ut monumenta & confretudines supersint publicæ, rem illam recolentes. 4) ut monumenta illa & consvetudines derivatæ sint ab eodem tempore quo ea res gesta est.

194 Fausii Sacini libellus de auctoritate S. Scripturæ Italice primumscriptus & inde editus latineRacov. 1611. 8. & sub * Dominici
Lopez S.I. nomine, Hispali 1588. 12. & edenteConradoVorstio,
Steinfurti 1611. 8. & sine auctoris nomine Gallice Basil 1588.
& inter Socini opera. Idem Socinus in Epistolis meminit operis quod contra Atheismum meditatus est Andreas Dudichius.

or the first grounds and principles of humaine duty establish'd. Lond. 1697. 8.

Ejusdem certainty of the Christian revelation, and necessity of believing it, Lond, 1699. 2. Nouvell. Rep. lett. 1700. I. pag.

511, legq.

196 Isaci Jaquelot Dissertations sur l'existence de Dieu, ou l'on demontre cette verité par l'Histoire universelle de la premiere antiquité du Monde, par la resutation du systeme d'Epicure & de Spinosa, par les caracteres de Divinité qui se remarquent dans la religion des Juiss & dans l'établissement du Christianisme. Hagæ Comitis 1697. 4. Confer Acta Er. illius anni p. 165.

Ejusdem dissertations sur le Messie, on l'ou prouve aux Juiss que JEsus CHrist est le Messie, promis & predit dans l'ancien Testa-

ment. ibid. 1629. 8.

Ejusdem quatre sermons de JEsus CHrist, qu'il est le Messie, & le vray Dieu. ibid. 16926 8.

Ejusdem Conformité de la foy avec la raison, ou desense de la religion, contre les principales difficultez repandues dans le Dictionaire Historique & Critique de Mr. Bayle. Amst. 1705. 8. Vide Novellas Reip, literariæ illius anni T. 1. p. 330 seq.

Ejusdem Examen de la Theologie de Mr. Bayle. Amst. 1706. 12.

197

^{*} Vide Rich, Simonis Bibliothecam selectam editam post ejus sata Gallice Amst. 1714, 12, Tom, 2, pag, 264, seqq,

evidenting the truth and certainty of both, by considerations for the most part not yet touched by any. Lond, 1696. 8.

198 Nehemia Grew Cosmologia sacra, or a discourse of the Universe, as it is the Creature and Kingdom of God. Lond. 1701. fol. In hujus præclari operis libro quarto probatur veritas religionis veteris Judaicæ, qvinto Christianæ.

199 Adami Tribechovii Veritas creationis Mundi, prout à Mose descripta est, ostensa in traditionibus Gentium ac vetustissimis Antiqvitatis profanæ monumentis. Recusa hæc diss, tomo primo fasciculorum Tho. Crenii Roterod. 1691, 8.

200 Frid. Spanhemii filii Oratio de Divina Scripturarum origine & au-

ctoritate contra profanos, T. 2. Opp. p. 1333. seq.

Scriptores recentiores adversus Atheos.

201 Wiederlegung der Atheisten, Deisten und neuen Zweifeler. Francof.

202 Guilelmi ab Affonlevilla Atheo mastix. Antwerp. 1598. 8.

203 Francisci Ridderi Theologisch, Philosophisch en Historisch process voor God, tegen allerley Atheisten. Roterd. 1678. 8. Belgice.

204 A conference between an Atheist and his friend. Lond. 1693.

- 205 Thoma Campanella Atheismus triumphatus Rom. 1631. & Paris. 1636. 4. ubi tractatus de Gentilismo (Aristotelis) non retinendo subjicitur. Non assentior iis qui Atheismi Patronis Campanellam obhoc opus accensent. Titulum Campanella de libris propriis c. 4. testatur operi impositum non à se sed à Papa Paulo V. quemego, inquit, vocarem Recognitio Religionis secundum omnes scientias, contra Anti Christianismum Machiavellisticum.
- 206 Jac. Spenceri aut DEUS, aut nihil. Lond. 8. 207 Alexandri Capelli Atheisme convaincu. Salmurii.

208 Eduard Pelling discourse concerning the existence of God. Lond.

209 Theophili Grosgebauer præservativ wieder die Best der heutigen Atheisten. Erfurt 1662. 8. & Rostoch. 1667. & cum aliis ejus scriptis. 4.

210 Theodori Untereyk narrischer Atheist.

_ 211

211 Marthini Fotherby, Atheomastix. Lond. 1622.

Nature, Lond. 1652. 4.

213 D. Jo. Francisci Buddei diff. de pietate Philosophica, de Spinosa ante Spinosam. &c. D, Jo. Frid. Mayeri diss. de Spinosismo post Spinosam.

1679. Confer ejus Areotologisticam p.164. & trastatum Grund aller Eugenden/nec non Philosophiam Mathematicam & Theologisticam p.164.

giam naturalem solidam. Jen. 1693. 8.

215 D. Jo. Mulleri, Atheismus devictus sive aussührlicher Bericht von Atheisten, Gottesverächtern/Schriftschändern/Religions Spottern/ Epicurern, Kirchen und Prediger Feinden/ Gewissenslosen Epobrüchigen Leuten und Verfolgern der Rechtgläubigen Christen/ mit gründlicher Wiederlegung ihrer erschrecklichen und verdammlichen Jrrihumer- Hamb. 1672. 4.

de stultitia Atheismi dissertationes II. ad Psal. XIV. 1. Tubing.

1713. 4.

217 Jo. Lassenii besiegte Atheisterey. Hamb. 1673. 8. Ejusdem Arcana politico Atheistica. 12 &c.

218 Stephani Ezekii prima veritas defensa.

219 Petri Charron, Parisini, trois * veritez contre tous Athées, Idololatres, Juiss, Mahumetans, Heretiques, & Schismatiques. Paris. 1595. 1611. 4. 1025. 8.

220 Benedictus Vaillant trois veritez contre les Athées, Juifs, 1do-

lolatres, Bruxellis 1595. 8.

proportionnée à la foible intelligence des plus simples, par Mesfire François de Salignac de la Mothe-Fenelon, Archeveque de Cambrai. Paris. 1712. atque iterum 1713. cum præfatione Tourneminii Jesuitæ (de qua Journal de Savans 1713. Augusto pag. 159. & Journal literaire T., p. 15.) & sine illa Amsterd. 1713. 12. & Anglice, Boyero interprète, Lond, 1713. 8. & Germanice,

Tres illæ veritates ipfi funt, unum DE um colendum, inter religiones Christianam unam præstare, inter Christianas Romanam unam veram este. Tertiam oppugnavit Franciscus Junius in libro: amiable confrontation de la simple verité de Dieu comprise es Escritures Saintes avec les livres de Mr. Pierre le Charron. Lugs.

Bat. 1600, 4.

qvam versionem ego cum nova præsatione argumenta præcipua adversus Atheos ac Deistas tangentes edidi, Hamb. 1714. 8.

222 D. Philippi Jacobi Speneri geminum de Athei conversione judicium, ex responsis ejus Theologicis part. 1.c. 1. sect. 11. & 12. Latine è Germanico versum à Joach. Langio. Halæ Sav. 1703. 4.

D. Jo, Wilhelm Petersen der in allen Seelen sich offenbahrende und sich selbst rechtsertigende Gott / daß ist Beweiß aus dem Licht der Natur/ daß ein Gott sen / und daß die Seele unsterblich/ und die heilige Schrifft Gottlich sen. A. 1714. 4.

224 Isaci Barrow sermons against Atheists 13.20. Tomo II. Operam.

225 Rich. Beneloy folly of Atheism. Lond. 1693. 4. stultitia & irrationabilitas Atheismi, ex Anglico Latine à Dan. Ernesto Jablonski, Berolin. 1696. 8.

Ejusdem Remarks upon a late discourse of free thinking. Lond.

226 Georg Cheyne Philosophical principles of natural religion. Lond.

1704. 8. Hist. des Ouvrages des Savans p. 506.

227 Samuel Clark demonstration of the being and attributes of God, more particularly in answer to Mr. Hobbes, Spinoza and their followers, wherein the notion of Liberty is stated, and the possibility and certainty of id proved. Lond. 1706. 8. Confer Jo. Clerici Bibl. selectam T. 26. p. 279. seq. Hunc librum latine vertit & præmissa Atheismi Historia edidit Jenkinus. Thomasius. Altdorf 1713. 8. cum præfat. Christiani Gotsieb Svvartii.

Ejusdem discourse concerning the unchangeable obligations of Natural religion, and the truth and certainty of the Christian revelation, ibid. 1708. 8. Vide eundem Clericum p. 335. seq.

228 Guil. Derbam Physico Theology, or à Demonstration of the being and attributes of God, from his vyorks of Creation. Lond. 2714. 8. Journal literaire T. 3.p. 364.

229 Jo. Raji l'existence & la sagesse de Dieu, manisestées dans les oeuvres de la creation. Ultraject. 1714. 8. ex Anglico.

Ejusdem dissertationes tres de Chao & creatione Mundi, diluvio & futura conflagratione. Anglice Lond. 1693. 8. & 1697. 8. ex qva editione versus Germanice hic liber prodiit Hamb. 1698. 8. Ab eo tempore longe auctior post Auctoris mortem lucem vidit Anglice Lond. 1713. 8.

230 Mathai Hale primitive origination of Mankind, considered P; and

and examined according to the light of nature. Lond. fol. & ex Anglico Germanice justu Frid. Wilhelmi Electoris Brandenb. Henrico Schmettavv interprete, Berlin 1683. fol. & Uratislav. 1685. 8. Der erste Ansang oder das Urspringliche Herkommen des Menschlichen Geschlechts/wie dasselbe aus dem Licht der Natur ersorschet &c. cum præf, interpretis de Atheismo.

Ejusdem Magnetismus magnus. Lond.

231 John Edwards demonstration of the existence and providence of God, from the contemplation of the visible structure of the greater and the lesser vvorld. Lond. 1696. 8. duobus voluminibus

Ejusdem some thougts concerning the several causes and occasions of Atheism, especially in the presentage &c. Lond. 1698. 8.

232 Anonymi discourse of natural and revealed religion in several essays, or the light of nature, a guide to Divine truth. Lond. 1691. 8. Vide Acta Erud. T. 2. supplementi p. 62.

233 Laurentii Magalotti lettere familiari in materia di religione con-

tra li Atei.

234 Philippi Maria Boninii Genuensis, Ateo convicto. Venet. 1665. 12.

235 Caroli de Bourgveville Atheomachie. Paris, 1564. 4.

236 Baruchi Canephii Atheomachie, ou refutation des erreurs & impietez des Atheistes, Libertins &c. Genev. 1581.

237 Ruardi ab Andala diss. Philosophica qua existentia DEI non modo à posteriori sed & à priori per ipsam ejus naturam demonstratur. Franeqv. 1705. 4.

238 Mich, Cobabi Atheus proprio gladio jugulatus. Diss. ad Sap. III.

18-21. Rostoch. 1683. 8.

239 Jo. Ludovici Fabricii Apologeticum pro genere humano contra. Atheilmi calumniam, sive non dari gentes Atheas. Heidelb. 1682. 4. & p. 119.seqq. Operum, Tiguri 1698. 4. junctim excusorum.

240 Sebast. Niemanni diss. de Atheis eorumque sectis variis. Jen.

1008. 4.

241 Jo. Petri Grünenbergii Theologi Rostoch. de Atheorum religione prudentum. D. Frid. Ernesti Kettneri Religio prudentum &c.

241 b. Georgii Hackewill apology or declaration of the Povver and Providence of God, in the government of the World. Lond. 1635. fol. 242

- 242 Maturini Veissierii la Crose Entretiens sur divers sujets de literature de réligion & de Critique, à Cologne (Amstelod.) 1711. 12. entre un Chrétien & un Just p. 1. Dissertation sur l'Atheisme & sur les Athèes modernes p. 250.
- 243 L'Athée convaincu par Frid, Spanbeim, Lugd. Bat. 1676, 8. & Belgice Amst 1677. 8. IV. Homiliæ in Psal.XIV. 1.
- 244 Mich. le Vasseur Presbyteri Blæsensis, entretiens de la religion contre les Atheés, les Deistes & tous les autres ennemis de la foi Catholique. Blesis 1705. 12. Mem. de Trevoux 1706. p. 1729.
- 245 Gvil. Towers Atheismus vapulans. Lond. 1654. 8. Anglice.
- 246 Jo. Weemse treatise of the four degenerate sons, the Atheist, Idololater, Magician and Jevy. Lond. 1636.
- 247 The Atheist silenced, by J. M. Lond. 1672. 8.
- 248 Des Marces delices de l'Esprit, ou Entretiens sur la Divinité & sur la Religion. Paris. 1687.
- 249 Francisci Boria, aliàs Aguerra, Hispani antiatheon, quo adversus atheos & impios rationibus Physicis probatur Deum unum esse, atternum, omnipotentem, plenissimum misericordia & bonitatis infinita, nostrique sollicitum. Tolosa 1561. 4.
- 250 D. Val. Ernefi Læscheri prænotiones Theologicæ contra Naturalistarum & fanaticorum omne genus, Atheos, Deistas, Indisferentistas, Antiscripturarios crassos æque ac subtiles custodiendæ, Witemb. 1708. 4.
- 251 Three Dialogves between Hylas and Philonous, to demonstrate the reality and perfection of humane knowledge, the incorporeal nature of the soul, and the immediat providence of a Deity, by George Berkeley. Dublin 1714. 8.
- 252 Nicolai Malebranche entretien d'un Philosophe Chrétien & d'un Philosophe Chinois, sur l'existence & la nature de Dieu. Paris 1708. 12. Mem. de Trevoux 1708. Jul. p. 1134. Ejusdem conversations &c.
- 253 Francisci Lamy congregat, S. Mauri, nouvel Atheisme renverse.
- as4 Traité sur l'Homme, en quatre Propositions importantes, avec leurs dependances. Paris 1714 4. par A.D. L. R. quatuor illæ propositiones sunt: Homo est amplius aliquid quam Corpus.

Illud amplius aliquid, essencialiter differt à corpore. Homo & mundus habuere initium. Homo corpore mortalis, anima immortalisest. Vide Ephemerides Paris, 1714. p. 450.516.

255 Joannie Tillotson ArchiEp. Cantuariensis sermones quidam ut in. Job, XXVIII, 28, in 1. Petr. III. 3. &c. ex Anglico Gallice &

Germanice.

255 b. Christoph. Wittichii Exerc. Theologica 1. DEUS Mundi Rector.

256 Jo. Wolfgangus Jagerus Cancellarius Tubingensis diss. de Spinosismo, Spinose vitam & doctrinalia ad examen revocans. Tubing, 1710.

257 Gerbardi de Vries exercitationes rationales de DEO.

258 Regneri à Mansfelt adversus Anonymum Theologicopoliticum. Amlt, 1674. 4.

250 Johannis Musai examen tractatus Theologico Politici. Jen. 1674.

4. (Confer Jo. Colerum in vita Spinosæ p. 142.)

260 Henrici Mori confutatio tractatus Theologico Politici. Tom. 1. Opp. Philosoph. p.565. seq. & 615. seq. ubi duarum fundamentalium Spinosæ propositionum confutatio. Lond. 1679.fol.

Ejusdem Magni Mysterii Pietatis explanatio. in Operibus Theolog. Lond. 1674 fol. speciatim de Christianæ religionis con-

gruentia cum recta ratione vide lib. VII. c. 9, sqq.

261 Jo. Bredenburgii enervatio tractatus Theologico Politici, una cum demonstratione Geometrico ordine disposita, Naturam non. Roterd. 1675 4. (adde Bælii Lexicon T. 3. pag. este DEum. 2774. Colerum in Spinosæ vita p. 135.seq.)

262 Gvil, van Blyenburg Kennisse Godes, Lugd. Bat. 1663. Amst. 1671. Ejusd. van de vvaerheyt ber Christl. Religion Lugd. Bat. 1674. 4.

Ejusdem Wederlyging de ZedeKunst van Spinosa. Dordraci

1682, 4.

"263 Prancisci Cuperi Arcana Atheismi revelata Philosophice & paradoxerefutata. Roterd. 1676. 4. suspecta merito videtur Henrico Moro T. 1. Opp Philosoph. p. 596.seq. & D. Jo. Wolfgango Jægero in dist de Cupero Atheismum Spinosæ oppugnante, Tubing.1710. Sicetiam Apologiam pro religione Christiana atqve Mosaica & Amphitheatrum Providentiæ librum suum in scripsit Julius Cæsar Vaninus.

264 Petri Poiret Cogitationum rationalium de DEO, anima, & malo libri IV. editiosecundalonge auctior. Accedunt responsio ad objeobjectiones, & fundamenta Atheismi Spinosæ eversa. Amst. 1685. 4. (Primaeditio prodierat A. 1675.) Adde ejus methodum inveniendi verum p.137.sq. & Oeconomiæ Divinæ lib. 1. cap. 1. seq.

265 Lamberei Velebuysen de naturali pudore & dignitate hominis.

A. 1676.

Ejusdem de cultu naturali, & origine moralitatis. A. 1680. &

T. 2. Operum.

266 Johannem How Pastorem Londinensem, in libro cui titulus che living temple, impietatem Spinosæ acutissime confutasse scribit Jenkinus Thomasius in Historia Atheismi p. 234.

267 Aubert de Versé impie convaincu, ou dissertation contre Spinosa, dans laquelle on refute les fondemens de son Atheisme. Amst.

1684. 8.

268 Christoph. Wittichii antiSpinosa, sive examen Ethices Spinosæ, & commentarius de DEO atque ejus attributis. Amst. 1690. 4. (Vide Acta Erud. ejus anni pag. 345. Hist. des Ouvrag. 1689. Decembr. p. 165. Colerus in Spinosævita p. 149.seq.)

Exstat etiam Belgice hic liber è latino versus.

269 Henrici Horchii investigationes Theologicæ VIII. circa origines rerum ex DEO, contra Spinosam. Herborn. 1692. 4. (Boek-saal 1693. Decembr. p. 525.)

270 Isaci Orobii certamen Philosophicum propugnatæ veritatis divinæ ac naturalis. Amst. 1703. 12. (Hist. Ouvrag. des Sav. p. 236.)

271 Moss Germani sive Jo. Petri Specht ex Christiano Judzi libellus adversus tractatum TheologicoPoliticum memoratur in Jo. Georgii Wechteri Spinosismo in Judenthum (Amst. 1699. 8.) p. 49.

272 Petri Tuon impieté convaincue.

273 Theophili Galei Philosophia generalis Lond. 1676. 8.

Éjusd. Court of the Gentiles or a discourse touching the original of humain literature both Philologie and Philosophie from the Scriptures and Jevvisch Church. Oxon, 1672. 4.

274 Jo, Hoornbeckii Theologi Ultrajectini de conversione Indorum & Gentilium libri II. postumi. Amst. 1669. 4.

275 Samuelis Parkeri tentamina Physico Theologica de DEO, Lond. 1665. 4.

Ejus-

Libri sti Pars Tertia.

- Ejusdem Cogitationes de DEO & providentia, variis disputationibus comprehensæ. 4.
- Ejusdem unreasonableness of Atheism.
- Ejusdem demonstration of the divine Autority of the lavy of Nature, and of the Christian religion. Lond. 1681. 4.
- a76 Radulphi Cudworth true intellectual system of the Universe, vwherein all the reason and Philosophy of Atheism is confuted and its impossibility demonstrated. Lond. 1678.fol. Uberiora ex hoc erudito ac præclaro libro excerpta dedit Jo, Clericus in primoribus tomis Bibliothecæ suæ selectæ.
- 277 Jo. Micralii, Theologi Stetinensis Ethnophronius, tribus dialogorum libris contra Gentilium de principiis Christianæ Religionis dubitationes, qvorum 1) de animæ humanæ immortalite, 2) de DEO animæ immortalis beatitudine, & 3) de religione animam immortalem ad DEUM æternamqve beatitudinem perducente. Stetin 1647. 4.

Ejusdem Judas live Ethnophronii continuatio contra Judaicas cœlestis Veritatis depravationes libris quinque: 1) de Messia in Pentateucho promisso, 2) de Messia promisso Patriarchis & 3) Prophetis: 4) de Messia juxta Prophetas exhibito & 5) de cultu DEI in Judaica religione impio. ibid.4.

278 Adami Rechenhergii fundamenta veræ religionis Prudentum, adversus Atheos, Deistas, & profanos homines asserta & vindicata. Lipsiæ 1708. 12.

- 279 Anonymi Quatre dialogues, sur l'immortalité de l'ame, sur l'existence de Dieu, sur la providence & sur la religion. Paris. 1684. 12.
- 280 B.M. Jo. Vake furger doch grundlicher Beweißihum aus dem Licht der Natur daß ein Goit len der die Welt regieret / Dem die Menschenzu dienen schuldig sind / von welchen sie eine Auferweckung zu erwarten has ben : sampt ein Vorbericht von der Præadamiterey. Hamb. 1696, 4.
- 281 Jo. Claubergius in Operibus Philosophicis Amst. 1691. 4.
- 282 Jo. de la Serre sepulchrum Atheistarum.
- 283 Dialogves concerning the attributes and providence of God by Franciscus Palaopolitanus, Lond. 1668. 8. 2. Volum.

284 Traité de la religion naturelle, par Mr. Martin, Pasteur de l'Eglise d'Utrecht. Amst. 1713. 8.

285 Frid. Weisie lumini Gratiz prælucens lumen Naturz.

286 Theophili Spizelii scrutinium Atheismi Historico Theologicum, Augusta Vindel. 1663. 8.

Ejusdem Epistola ad Henricum Meibomium de Atheismi radice.

ibid. 1666. 8.

Ejusdem ad Antonium Reiserum Epistola de Atheismo eradicando, ibid. 1669 8.

287 Antonii Reiseri Theologi & Pastoris postea Hamb. de origine progressiu & incremento Atheismi, ad Spizelium ibid. 1609. 8.

Atheum adjunctæ in secunda editione Jen. 1675. 4. scripto ejus A. 1674. primum vulgato cui titulus: Ableinung der abscheulischen Berlaumbhung / als wenn in der Universität Jena eine neue

Secre der Bewiffener mare entftanden.

Ejusdem introductio in Theologiam Naturalem. Cui addendi alii Theologia naturalis scriptores Theophilus Raynaudus Lugd. 1622. 4. & T. 5. Opp. Paulus Voetius Traject. 1656. 4. Daniel Clasenius Magdeb. 1653. 4. Jo. Adamus Osiander, Jo. Paul Hebenstreit, Henricus Julius Scheurl, Jo. Christophorus Hundshagen, Udalricus Heinsius, Kilianus Rudrauf, Steph. Klotzius, Jo. Wolfg. Jægerus, Jo. Henr. Alstedius, Nic. Bonnetus, Jo. Claubergius, Jo. Meisnerus diss. tribus de cognitione DEI naturali, Jo. Zeisoldus de notitiis naturalibus sen. 1654. 8. Fridericus Gentzken introductione in Theologiam naturalem, Kil 1712. 4. Scriptoresque Pneumatica sive Pneymatologia, Christianus Donati, Jo. Clericus &c. Scriptores item jurie Naturalie, ut Sam. Pufendorfius & scriptores Controversiarum & Locorum sive Systemacum Theologicorum Loco de DEO. ut Jo Gerhardus, Jo Calvinus, Dionysius Petavius, Conr. Vorstins diss. 1. de DEO, Jo. Crellius sib. de DEO, & ejus attributis, Simon Episcopius, Philippus à Limborch, &c. Scholastici in Magistrum sententiar. lib 1. dist. 3. in primam Thomæ qvæst. 2. &c.

289 Tobia Pfanneri Systema Theologiæ gentilis purioris, qvå qvàm prope ad veram religionem Gentiles accesserint, per cuncta.

2 fere

- fere ejus capita, ex ipsis præcipue illorum scriptis ostenditur Basil. 1679. 4.
- 290 Raymundi Breganii Theologia Gentium. Venet. 1621, 4.
- 291 Lud. Thomassini Methodus literas humaniores Christiane docendi & discendi, Paris. 1681. 8. Gallice 3. Vol. de studio Poetarum, ex Poetis Theologiæ naturalis testimonia collegit.
- 292 L'Impieté des Deistes, Atheés & Libertins de ce temps combattué, avec la refutation des opinions de Charron, de Cardande Jordan Brun, & des Quatrains du Deiste, par le Pere Marin Mersenne. Paris. 1624. 8. Videndusidem Mersennus commentario ad sex prima Genescos capita, ad cap. I. 1. Paris. 1623. fol. & in libro sine nomine edito ibid. 1630. 8. questions rares & curieuses theologiques, naturelles, morales, politiques, cujus auctorem se prodit p. 112.146.
- 293 Livro da Providencia Divina, composto pello Habam Isbaq Tesurun. A. 5423. (CHristi 1663.) 4.
- 294 Jo. Baptista Morinus de vera cognitione DEI ex solo naturæ lumine per theoremata demonstrata. Paris. 1657. 12.
- 295 Jo. Rapbion, Angli demonstratio de DEO, sive Methodus ad Cognitionem DEI naturalem brevis ac demonstrativa, cui accedunt Epistolæ de animæ natura & immortalitate, de veritate religionis Christianæ, de universo. Lond. 1710. 4. & Lipsiæ 1712. 8.
- 296 Christophori Franckii, Theologi Kiloniensis Atheus convictus. Kil. 1672. 4.
- 297 Conradi Schwartz, Professoris Coburgensis, Demonstrationes DEI, quem ratio docetac Scriptura sacra. Lips. 1708. 8.
- 298 Gisbereus Voësius in dispp. de Atheismo Tomo I, dispp. selectarum p. 114.seq. Ejusdem de Gentilismo T. 2. select. p. 579.sq. & de Muhamedismo p. 656.seq.
- 209 Zacharia Grapii diss. an Atheismus necessario ducat ad corruptionem morum. Rostoch. 1697. 4.
- 300 Kiliani Rudrauf Theologi Giessensis, dist. de Atheismo.
- 301 Jo. Georgii Pritii de Atheismo & in se fœdo, & humano generi noxio. Lips, 1695.

302

- 302 Burcheri de Volder disputationes Philosophica contra Atheos. Medioburg. 1685. 8.
- 303 Abrahami Hinckelmanni diss. de Atheismo & programma ad certamen Oratorium de scelerum maximo Atheismo. Stendal. 1673. 4.
- 304 Tobia Wagneri examen elenchticum atheismi speculativi, Tubing. 1677. 8. D. Jo, Mulleri fere vestigiis insistit.
- 305 Immanuelis Weberi Beurtheilung der Atheisteren. 8.
- 306 Antonius le Grand in apologia pro Cartelio contra Sam, Parckerum & præmilia ei præfatione ad Atheos.
- 307 D. Augusti Pseiseri ad Lectiones anti Atheisticas invitatio, cum recensu methodico controversiarum que nobis cum Atheis, Scepticis & insidelibus atq; hereticis, quatenus illis suppetiantur, per universum Theologie systema intercedunt. Lips. 1689. 8.
- 308 Jo. Adami Osiandri Exerc. de notitia DEI contra Atheos. Et DEus in lumine Naturæ repræsentatus. Tubing. 1665. 4.
- Demonstratio DEI ex manu humana 1686. Conferendus Galenus in opere præclaro de usu partium.
- 310 D. Gerb. Meieri Prof. Hamburg, postea Superintendentis Bremensis aranea existentiæ DEI testis, Hamb. 1686, Pluvia existentiæ DEI testis, ibid.
- 311 Valentini Greissingii, Corona Transsylvani, Exercitationes II. de Atheismo Witeb, 1677. contra Cartesium & Matthiam. Knutzen &c.

Scriptores adversus Judaos ex Judais.

frustra expectant libellus scriptus Arabice circa A. C. 1070. & ab Alfonso Hispano Dominicano versus Latine sepiusque editus, etiam in Bibliotheca Patrum Lugd. T. XVIII. p. 519. Confer Caveum ad A. C. 1070, Hottingeri Bibliothecarium quadripartit, pag. 412, unschuldige Nachrichten A. 1711, pag. 959, Prodiit

etiam Germanice Marpurg. 1524. 4. interprete Wenceslao Linckio.

313 Petri Alfonsi sæculo XII. clari contra Judæos dialogus. Tom, XXI. Bibliothecæ Patrum Lugd.

313 b. Hermannii Coloniensis (sec. XII.) de sua conversione. Vide

infra num. 340. Raymundum Martini.

314 Hieronymi de santas side (qvi antea dictus Josua Lurki) libri duo contra Judzos, recitati Romz * A.C. MCCCCXII. prior de Messia, alter de erroribus Talmudis, Francos, 1601. sub Hebrzo mastigis titulo. Posterior liber prodierat Tiguri 1552. 8. & Hamb. 8. In Bibliothecis Patrum quoque leguntur, sed expunctis prius, ut prositetui Margarinus de la Bigne, Judzorum blasphemiis. In editione novissima Lugdunensi T. XXVI.

pag. 519.

- Petri Galacini Ord, minorum de arcanis Catholicæ veritatis libri XII. qvibus pleraqve Religionis Christianæ capita contra Judæos, ex Scripturis avthenticis V.T. & ex Talmudicorum commentariis confirmantur & illustrantur. Primam editionem A. 1516. secutæ sunnt plures, ut Basil. 1501 Francos. 1603. 1612. & 1672. fol. cum Jo. Reuchlini libris III. de Cabbala &c. De hoc Galatino qvi multa Raymundo debet sed plura etiam adjunxit, vide B. Garpzovii prolegomena ad Raymundum, Casaubonina. p. 39. Hottingeri Hist Eccles. T. 5. p. 98. seq. Imbonatum Bibliothecæ Latino Hebraicæ pag. 193. seq. Leonardi Nicodemi additiones ad Bibl. Neepolitanam Nic. Toppi pag. 281. seq Lucam Waddingum in Annalibus Ordinis minorum &c.
- 316 Joh Philippi Bleibtreu erleuchteter Meir. Francof. 1687. 12.
- 317 Ernesti Ferdinandi Hessi flagellum Judaicum ober Juden Geissel. Argentorat. 1606. Ejusdem Juden Spiegel. Erfurft. 1602. 8.
- 318 Jo. Salomonis Demonstrationes XXXVII. contra Judzos. Francof. 1660, 4,
- 319 Friderich Samuel Brenzen Judischer abgestreisfter Schlangen Balg. Nurnberg 1614, 8. contra hunc Judzus Salomo Zevi edidit librum qvi inscribitur Judischer theriac, confutatum à Jo. Wulfero Norimb 1681, 4.

^{*} Vide quæ dixi in Codice Pseudepigrapho Vet. Test, pag. 1080, seq.

320 Julii Conradi Occonis Prof. Altdorfini, sed postea † ad Judzos reversi Gali Razia sive detectio occultorum. Stetin. 1613.

4. Latine & Germanice.

Pauli Riccii ex Judaica familia libri IV. de cœlesti agricultura. Exstant in Jo Pistorii scriptoribus Cabbalisticis T.1. Basil. 1587. fol. Confer Bælii Lexicon edit. 2. ubi de Riccio disserit, & Rich. Simonis Bibliothecam selectam Gallice editam T.1. c.42.

322 Pauli de S. Maria, Burgensis scrutinium Scripturarum contra Judzos, compositum ab eo jam nato annos LXXXI. vide Horn-

beckium de convicnendis Judzis p. 8.

dæorum errores & mores. Colon. 1509. 8. Dialogus de religione inter Judæum & Christianum. ibid. Juden. Budlein. 1550. 8. sine loci notatione.

324 Jo. Andrea Epistola parænetica ad congregationem Judæorum.

Paris, 1552. 8. Hebraice & Latine.

325 Antonii Margarita Judischer Glaube. Lips. 1531. 8. Francof. 1689. 8.

326 Jo. Pfefferkornii (qvi deinde ad Judæos rediit) speculum exhortationis Judaicæ. Lips. 1495. 4. Ejusd Hostis Judæorum &c.

327 Pauli Weidneri * A. C. 1560. Philosophi & Medici Loca præcipua fidei Christianæ collecta & explicata Viennæ. A. 1550.

328 Ludovici Carreti Epistola seu liber visorum divinorum ad liberos suos, reliquosque Judzos, Paris. A. 1553. 4. Hebraice & Latine.

329 Christiani Lebrecht Self / Wegweiser Der Juden. Francof, 1703. 8.

330 Dieterici Sebwabii Detectum velum Mosaicum Judæorum nostri temporis, oder Judischer Deckmantel Des Mosaischen Gesetzes/ Paderborn 1615. 4.

331 Elebanon Pauli Mysterium novum, Beweiß aus ter Cabbala baß

JESUS sen der Messias. Helmst. 1580

332 David Hieronymi Glaubends Grund. Hamb. 4.
333 Jo. Adriani von Embden Sends und Warnungds Schreiben an alle harts
nachige und halbstarrige Juden. Witteb 1610. 4.

T Vide Wagenseilii tela ignea Satanat p. 119, & in Sota p. 705. Bangium in Coelo Orientis p. 53. Jo. Wulferi thericam Judaicam p. 382, 389.

* Crenii præf, in Helyici elenchos Judaicos p. 48.

- 334 Christieni Gerson Recklichusani der Juden Thalmud surnehmster Innhalt und Wiederiegung/in zwen Bucher versasser. Erfurt 1659. 8. editio quarta. Confer Rich. Simonis Epistolas selectas Tom. 1. pag. 67. seq.
- 335 Christiani Meyers Licht zu erlenchten Die Juden. Lipl. 1711. 4.
- 336 Jo. Stephani Rittangelil * Veritas Religionis Christianæ in Articulis de Trinitate & CHristo, ex Scriptura, Rabbinis & Cabbala. Franeq. 1699. 8.

Recentiores Scriptores adversus Judaos ** Christiani.

- 337 Nicolai Lyra de Messia ejusque Adventu præterito contra Judæos, una cum responsione ad Judæi argumenta quatuordecim contra veritatem Evangeliorum: ad calcem Hieronymi de sancta fide Francos. 1601.
- 338 Gilberti Genebrardi responsio ad argumenta Josephi Albo, Davidis Kimchi &c.
- 339 D. Wolfgangi Franzii Colloqvium cum Judzo, in ejus Schola Sacrificiorum, dist. X. & XI.
- Raymundi Martini Ord Prædicatorum Pugio fidei adversus Mauros & Judæos, scriptus A. C. 1278. & tribus partibus divisus: recensitus ex MSS. qvatuor & notis illustratus à Josepho de Voisin, editusq; à Philippo Jacobo Maussaco Paris, 1651. fol. atq; à B.D. Jo. Benedicto Carpzovio, Theologo Lipsiensi, qvi præmisit introductionem in Theologiam Judaicam, & Hermanni Coloniensis (Judæ qvondam dicti) opusculum de sua conversione circa A.C. 1140. scriptum ex MS. Bibl. Paulinæ Lipsiensis subjunxit. Lips. 1637 fol. In hocopusculo insertum est colloqvium qvod Hermannus habuit cum Ruperto Abbate Tuiciensi.

Ejus-

- ** Consule Hartknochii Brenfische Riroen-Differien p. 641. Gvil Vorstii bilibram Veritatis p. 69. & Joannis van der Weyen præf. ad libram Veritatis Rittangelii, Eqvidem Judæum suisse dubitat Balius in Lexico additt, ad Tomum 3. Vide tamen Novellas Reip, literariæ A. 1702, p. 679.
- ** Confer Stevartii auctarium pag. 399, sq. Hottingeri Bibliothecar, qvadripartit, p. 412. Lipenii Bibl, Theolog, Hoornbeckii de convincendis Judais p. 7. seq. Tho, Crenii præs, ad Holvici elenchos Judaicos, Imbonati Bibliothecam Latino Hebraicam &c.

Ejusdem Raymundi capistrum Judæorum laudatur ab Hornbeckio prolegom, de convincendis Judæis pag. 7.

241 Porcheti de Salvaticis, Genuensis, Monachi Carthusiani victoria contra Judzos, cum przefat, Augustini Justiniani, Ord. Przedicat. Episcopi Nebiensis A. 1520. Paris. fol.

342 D. Marcini Lutheri de Judzis & corum mendaciis T. VIII. Altenburg. p. 208. sq. De Schemhamphoras T. cod. p. 277. contra

Sabbatarios T. VII. p. 32. sqq. &c.

343 Urbani Regii Epistola ad Synagogam Judzorum Brunsvicensembe de vero Messia, part. 3. p. 92. & Dialogus quo Prophetiz Vet. Test. de CHristo explicantur. part. 1. p. 167. Inter ejus Opera, Norib. 1562. fol.

344 Antonini Archi Episcopi Florentini Ord. Præd. dialogus discipulorum Emaunticorum cum peregrino (JESU.) Florent. 1680. 4.

745 Petri de Cevalleria, Cæsaraugusta Hispani clari circa A. C. 1450. Zelus CHristi contra Judzos, Saracenos & Gentiles, cumscholiis Martini Alphonsi Vibaldi, Toletani. Venet. 1592. 4.

346 Antonii Marinarii Carmelitz, Consonantia JESU & Prophetarum

1661.

346 b. Caroli Bovilli Dialogi duo de Trinitate, Christiano & Judzo disceptantibus ad Jacobum Fabrum, rectarum literarum decus.

Paris. 1513. fol.

347 Marquardi de Susannis Utinensis, de Judzis & aliis infidelibus A.

1558.

348 Inter Bernardini Ochini, Senensis sermones Italicè editos nonnulli sunt adversus Judzos. Idem libro 1. dialogorum qvi latine etiam ex Italico versi à Seb. Castellione extant Basil. 1563. 8. subtiliter adversus Judzos disputat. Ejus dialogos. XVIII. de Messia exstare MStos in Bibl. Vaticana scribit Imbonatus p. 13. Bibl. Latino Ebraicz.

349 Christophori Helvici Theologi Giessensis elenchi Judaici T.IV. diss. Theolog. Giessens. & cum præfatione Tho. Crenii. Lugd.

Bat. 1702. 8,

350 Jacobi Martini decas dispp. de Messia, contra blasphemias Judzorum. Witeb, 1616. 4. & in ejus libro tertio de tribus Elohim. ibid, 1619. 8. R 351

Libri sti Pars Tertia.

351 Davidis Christiani dispp. IV. de Messia, Giessa 1657. 4. cumse ejus tractatu de Paradiso.

352 Petri Haberkornii Divinitas Messiæ, contra Judzorum depravationes Giess. 1676. 4.

353 Christiani Marchia dispp. de divinitate & officio Messiz contra Judzos, Altdorf.

354 Mich. Havemanni Theognosia Mosaica, Prophetica, Rabbinica. Freiberg. 1051. 12.

Ejusdem Wege-Leuchte. 8.

tio cum erudito Judzo, Isaaco Orobio * Hispano (qvi A.C.)
1687. Amstelodami obiit) Goudæ 1687. 4. addita brevi refutatione argumentorum qvibus Uriel Acosta omnem religionem

revelatam impugnavit in suo exemplari vitæ humanæ.

Ejusdem Commentarius in Acta Apostolorum, Epistolasque ad Romanos & Hebræos, Roterd, 1711 fol, editus, egregia continet pro veritate religionis Christianæ argumenta, qvibus Judæorum objectiones refelluntur, atque confutatur etiam Judæ Lumbroso, Judæi Doctoris Medici, qvisæculo proxime elapso Venetiis vixit propugnaculum Judaismi hactenus ineditum, oppositumq; libro qvinto Grotii de veritate Relig. Christianæ.

356 Simonis Episcopii Conciones duæ de causis incredulitatis Judæorum, T. 1. Opp. p. 431. sqq. Idem adversus Atheos religionem naturalem, & adversus Judæos & Ethnicos veritatem religionis Christianæ probat libro primo & lib. 3. sect. 4. Institutionum

Theologicarum.

357 Jo. Hoornbeckii pro convincendis & convertendis Judæis libri VIII. Lugd. Bat. 1655. 4.

3 58 Jo. Christophori Wagenseilii tela ignea Satanæ sive blasphemi Judæorum libelli cum latina versione & duplici confutatione. Altdorf. 1681. 4.

Ejusdem der ben denen Juden erregte Zweisel wegen Warheit ihrer Glaubens-Lehre/oder wie ein Cheist in zusälliger Unterredung mit einem Juden sich zu verhalten hat / damit ihm ein Zweisel wegen der Warheit seiner Judischen Glaubens-Lehre erreget wrdee.

Vide Bælii Dictionar, & Jo, Clerici Bibl, Universal T. VII. p. 249, seq.

Digitized by Google

Denunciatio Christiana wegen der Lasterungen &c. in ejus libro cui titulus Hossnung der Erlösung Israelis. Altdorf 1707. 4.

359 Steph. Gorlovii, disp. inauguralis contra R. Lipmanni Nizza-

chon. Regiomont. 1647.

360 Jo. Conradi Waschii Ratisponensis recriminatio actionis in nuperos CHristi accusatores, sive dissertationes duz contra librum.
Nizachon, Jenz editz.

361 Liber blasphemus Tholedorb JE/w eum versione & confutatione

à Jo. Jacabo Huldrico, Tigurino, Lugd, Bat 1705. 8.

362 Jo. Wulferi Theriaca Judaica ad examen revocata contra Salomo-

nem Zevi. Norimb. 1681.4.

363 D. Jo. Molleri Judaismus oder Jüdenshum / dasist aussührlicher Besticht von des Jüdischen Bolcks Unglauben/ nehst ihrer Irrshümer Bied derlegung. Hamb. 1634. 4. Rabbi Lustanus cujus colloqvium Middelburgi habitum passim allegatur & refutatur in hoc opere, videtur intelligi Menasseh ben Israël.

364 Georgius Elioser Edzardus Professor in Gymnasio Hamb. & Collega meus honoratist in prolegomenis & animadversionibus ad Co-

dices Talmudicos Ayoda Sara & Berachot,

365 Hugenis Broughtoni responsum ad Epistolam Judæi Byzantini expetentis cognitionem fidei Christianorum A. 1606. 4.

366 Jobannis Philippi Storr, Pastoris Heilbrunnensis Evangelische Glaubens Krafft wieder R. Isaac ben Abraham אמונה Piin Heilbrunn. 1703. 8.

367 Jac. Gousser controversiarum adversus Judæos ternio, oppositus eidem R. Isaaci libro, Chizzuck Emunah. Dordraci 1688, 8.

368 Sebaldi Sebnell disputatio qua expenduntur quæ Isaacus Abravanel ad Esaiæ XXXIV. & in Obadiam contra sidem Christianam scripsit. Altdorf. 1647. 4. Idem Snellius qui vertit latine magnam partem libri Nizachon.

369 Constantini l'Empereur contra ejusdem Abrabanielis & R. Mosis Alschechi commentarium in Esaiæ XXX. Francqv. 1685. 8.

370 Jo. Andrea Eisenmenger Prof. lingvar. Oriental, in Academia Heidelberg, entdecktes Judenthum/oder warhaffter Bericht von den Lastes rungen / Irthumern und Fabeln der Juden. Regiomont 1711. 4. duodus Volum. Liber pro veritate Religionis Christianæ R 2

qvem ex Judzorum scriptis promittit T. 1. p. 147. atqve alibi, auctore jam defuncto non vidit lucem.

371 Jean d' Espagne examen de XVII. maximes Judaiques. Lond. 1657. 8. Ejusdem colloquium cum Menasich ben Israel, 2.

Maj. 1656.

272 Rudolphi Martini Meelfabreri consensus Veterum Hebræorum cum Ecclesia Christiana. Francos. 1701. 4. Ejusdem causæ Synagogæerrantis. ibid. 1702.

373 A short and easie method &c. brevis methodus convincendi Judæos Lond. 1704. 12. Mem. de Trevoux 1705. Octobre.

Auctor Carolus Leslie de quo supra n. 139. 193.

374 Josus Aradii diatriba de Mysterio SS. Trinitatis ex scriptis Rabbi

norum veterum. Witch. 1650. 4.

375 Jo. Meyeri Theologi Harderoviciani Diss. Theologica de Mysterio SS. Trinitatis ex solis V. T. libris demonstrato atque ex Veterum ac recentiorum Rabbinorum, præsertim Cabbalistarum rarissimis monumentis illustrato. Harderovic. 1712. 4. Confer de eodem argumento Jo. Braunii selecta sacra p 360, seqq.

Ejusdem Meyeri Oratio, unde Mosesres, in Genesi & prioribus Exodi Capp. descriptas didicerit, qvibusqve de causis eas Legi

præfixerit. ibid. 1714. 4.

276 Peeri Allixii judgment of the ancient Jevvish Church against Unitarians in the Controversy upon the Holy Trinity, and the Divinity of our Blessed Saviour Lond. 1699. 8. & Germanice interprete Christophoro Matthæo Seidelio, Inspectore Tangermundano Berolin. 1707. 4.

Ejusdem Allixii de duplici Messia adventu ad Judzos dissertatio-

nes duz. Lond. 1701. 8.

377 Consensus Antiquitatis Judaicæ cum explicatione Christianorum super locum Jeremiæ cap. XXIII. 5. 6. editus είς τὸ το Εσοζηλώσεις τῶν Ἰεθοίες opera & studio B. Esdra Edzardi S. Theol Lic. Hamb. 1670 fol.

Ejusdem theses contra Judzos & Photinianos. Rostoch. 1656. 4. Ejusdem Consilium de convincendis Judzis in B. D. Jo. Frid. Mayeri Museo ministri Ecclesiz parte 3. p 46.seqq. & in Rich. Kidderi demonstratione adversus Judzos Anglice edita parte 3. pag. 473.seq.

378 Stephani le Moyne Dist. Theologica ad locum Jerem. XXIII. 6. de Jehovah Justitia nostra, Dordraci 1700. 8. Judæorum cum. Christianis consensum exponit p. 16.seq. p. 80.seq.

379 Richardi Kidder, Episcopi Bathoniensis & Wellensis demonstration of the Messias. Lond, 1684-1700. 8. III. Volum. Act. Er.

A. 1699. p. 241. & A. 1700. p. 539.

380 Dan. Brenii disputatio contra Judæos & dialogus de Veritate Relig. Christianæ Amst. 1664. fol. cum ejus commentario in S. Scripturam.

381 Jacobi Peretz de Valentia quæstiones & resolutiones contra Ju-

dæos fidei Christianæ adversarios.

382 Vincentii di Costa Matos de hæretica persidia Judæorum, Lusitanice, Ulyssipone 1622. 4. & Hispanice interprete Didaco Gavilano Vela, Salmanticæ 1631. 4.

383 Didaci Gatica Episcopi Uticensis de adventu Messiæ adversus Judæos à fide CHristi lapsos. Madrit. fol.

384 Raphaël Aquitanus contra Judæos, Italice.

385 Dominici Garcia Propugnaculum Religionis Christianæ contra obstinatam perfidiam Judæorum, adhuc exspectantium primum adventum Messiæ. Cæsaraugustæ 1606. 4.

386 Adqvæstiones & objecta Judæi, responsa Christiani qvæ ad calcem Synagogæ Judaicæ Joannis Buxtorsii leguntur, petitasunt

ex Jo. Calvini Epistola 358.

387 Petri de Fonte Epistre aux Juiss que JEsus est le CHrist, Prince & Pasteur éternel. Charentone 1648. 8.

388 Petri Nigri stella Messia, & de Judæorum persidia. Esling 1475.

389 Petri Bruti Veneti Episcopi Catharensis, adversus Judæos pro Christiana side. Vincentiæ 1489. sol.

390 Hadriani Fini Ferrariensis slagellum in Judæos libris IX. ex sacris Scripturis excerptum. Ferrariæ 1573. 4. Venet. 1538.

391 Hannibal Rosellus in Pæmandrum Hermetis Trismegisti libro IV.

comment. 9.

392 Jo. Baptista Mantuani colloqvium cum Georgio Novariensi, libro III. de patientia c. 13.

392 b. Georgius Draudius in supplemento ad Sim. Majoli dies caniculares T. 3. cap. 1. pag. 611 - 684, editionis in fol.

R 2

Digitized by Google

- 393 Casparis Calværi Gloria CHristi, Beweiß der Christlichen Religion wieder die Juden. Lips 1710. 4. Germanice Germanicis & Hebraicis literis. Judæi cujusdam de hoc opere iniquior censuracum responsione legitur in Ephemeridibus literariis quibus titulus Neuer Bucher: Saal/sectione XVI. p. 247. seq.
- 394 Ludovici Bastide l'incredulité des Deistes confondue par JEsus CHrist. Paris 1706. 12.
- 395 Sam. Brettii Acta Concilii Judzorum A. 1650. Agede in Hungaria celebrati pro examinandis Veteris Test. de CHristo locis. Vide Acta Erud. A. 1709. p. 104.
- 396 Martini Diefenbachii Judæus Convertendus, oter verschiedene Urtheile und Borschläge fürnehmer Theologen und anderer Gelahrten/ wie die Bekehrung eines Juden durch & Ottes Gnade zu suchen und zu befodern sein. Francos. 1696. 4. Ejusdem Judæus Conversus, samt sernerer Erläuterung des Judæi Convertendi. ibid. 1709. 4.

397 D. Pbil, Henrici Fridlibii die den verstockten Juden zugedeckte Gottliche Klarheit/in einem Gespräch eines Christen mit einem Juden. Stralfund 1645. 12.

398 D. Abrahami Calovii Veritas Religionis Christianæ probata adversus Judæos. Witeb, 1679. Respondente Jo. Henrico Majo.

309 Jo. Cocceji Oratio inauguralis de causis incredulitatis Judæorum: T. 6. Opp.

Ejusdem consideratio Judaicarum quæstionum & responsionum; cum præsatione de side Hebræorum T. 7.

- 400 Jo. Owenus Exercitationibus de Messia, contra Judzos, przmissis Tomo I. Commentariorum ejus in Epistolam ad Hebrzos, Anglice editorum Lond. 1668. in fol.
- Antonii Hulsii disp. Epistolaris Hebraica cum Jacobo Abendanah, Rabbino Amstelodamensi super loco Hagg. II. 9. Lugd. Bat. 1669. 4.
 - Ejusdem Theologia Judaica, cujus liber primus tantum prodiit de Messia. Bredæ 1653. 4.
- 402 Hermanni Wiesii Judæus Christianizans circa principia sidei & SS.
 Trinitatem. Ultraject. 1661. 12.
- 403 Joannis Martianay, Monachi Benedictini Colloqvium cum Judzo in libro cui titulus: traitez de la verité & de la connoissance des livres de la Sainte Ecrituro, Paris. 1697. 12. Journal des Sav. 1693.

1693. p. 151. Jacobi Enfant animadversiones quædam in hunc librum exstant in Novellis Reip. literariæ A. 1709. p.479.seq.

404 Johannis à Lens schediasma de Judzorum PseudoMessis. Herborn. 1697. 4. Majus opus de eodemargumento meditari se testatur p. 83.

Ejusdem Theologia Judaica Herborn. 1694. 8.

Aos D. Augusti Pfeisseri Matæologiæ Judaicæ atq; Mahommedanæ seu TurcoPersicæ principia sublesta & fructus pestilens. Inter Opera ejus Philologica junctim edita Ultraj. 1704. 4. Ejusdem obtrectator Apella, ibid.

406 Sebast. Munsteri disputatio inter Judæum & Christianum de Messia. Basil. 1539. 8. Idem Munsterus in notis suis ad Evangelium Matthæi Hebraicum passim refellit objectiones Judæorum.

407 Jo. Henrici Maji Synopsis Theologiæ Judaicæ Veteris & novæ, in qva illius veritas, hujusqve falsitas ex S. Hebræo Codice & ipsis Judaicæ Gentis scriptoribus per omnes Locos Theologicos ostenditur. Giessæ 1698. 4.

408 Alexandri Sossmanni de LXX. hebdomadibus, Jesum esse verum Messiam, & de veris causis incredulitatis Judæorum.

Lugd. Bat. 1710. 4.

409 Abdia Widmari disputationes adversus Judzos de vero Messia, Marpurg. 1617.

410 Frid, Spanhemius de causis incredulitatis Judæorum & de conversionis mediis Lugd. Bat. 1678. 8.

Consulendus etiam Spanhemii jun. elenchus controversiarum edit. novæ, in quo diligenter disputat adversus Judæos.

411 Daniel Springers Religions-Gesprach / zwischen einem Christen und Suden. Breslau 1705. 8.

412 D. Joachimi Weickmanni Pastoris & Superintendentis tunc Servestani hodie Senioris Rev. Ministerii Gedanensis, drepsaches Judene Befandens. Lips. 1703. 4.

413 Goeefried Bereboldi Pastoris Servestani brenfaches Juben-Befandte

niß Zerbst 1708. 4.

414 An account of the conversion of Theodore John, à late teacher of the Jevvs. Lond. 1693.

415 Francisci Henrici Schoenemanni ad templum S. Pauli in clivo Hamburgensi Pastoris, das durch South Enade gewonnene Judene Hers. Hamb. 1711. 4.

416 Jo. Xeres, Judzi conversi address the sevvs. Lond. 1711. 8.

Acta Erud. A. 1712. pag. 270.

417 Matthia Wasmuthi beste Mittel ju Befehrung der Juden. Kiel 1685. 4. Ejusdem & Christiani Ravii circular Briefe Die Betehrung Der Juden ju befodern. ibid. 1670. 4.

418 Job. Moltheri malleus obstinationis Judaica Francof. 1600, 8.

419 Francisci Henrici Hoyeri betehrtet Jude. Helmstadii 1679.

A20 Francisci Torrensis sive Turriani, S. I. de exponenda Lege per omne sabbatum sudæis, seu de sola Lectione Legis & Prophetarum Judæis permittenda. Rom. 1555. 4.

421 Formulam renunciandi Judaicæ superstitioni in Græca Ecclesia receptam vide sis in Evchologio Goari pag.344. & ampliorem in Cotelerii notis ad Patres Apoltolicos T. 1. p. 499. sqq.

S. Theodardi disputatio cum Judzo, in Actis Sanctorum Maji T. I. pag. 144. leqq.

Scriptores contra Muhamedanos.

422 Anonymi disputatio contra Mahumedem, inserta libro XXIV. speculi Historialis Vincentii Bellovacensis.

422 b. Richardi Florencini Ord. Prædicator. confutatio Alcorani, Germanice versa à B. Luthero T. VIII. Altenburg. p. 12.sqq.

423 Pius II. Pontifex Epistolâ 396. ad Mahometem Turcarum Principem quæ exstat etiam apud Bzovium ad A. C. 1464.

423 b. Hieron. Savanarola Mahumedanorum sectam omni ratione carere.

424 Nicolai Cusani Cribratio Alcorani libris III. Basil. 1543. fol. una cum superioribus scriptis, aliisque adversus Muhamedanos, collectis studio Theodori Bibliandri, qvæ recenset Labbeus T. 2. de scriptoribus Eccles, p. 195, seq.

425 Jo. Andrea Abdalla, Mauri Confusio secta Muhamedana. Hispanice, Italice, Latine & Germanice plus simplici vice edita... Latine etiam transtulit Jacobus Golius, cujus versionem MS. habere se testatur V. C. Hadrianus Relandus libro 2. de religione Mohammedica p. 155.

416 Philippi Guadagnoli apologia pro Christiana Religione Arabice & Latine, adversus objectiones Ahmed F. Zin Alabedini Asaphen... sis Perse contentas in libro, politius speculum, qvod aureis scriptum literis misit ad Urbanum VIII, ut ei responderi curaret. Rom. 163 1. 4.

- 426 b. Bonaventura Malvasia dilucidatio speculi verum monstrantis, in qvo Hamet sive Ahmed F. Zin in fide Christiana instruitur, Rom. 1628.4.
- 427 Michaëlis Nau Ecclesia Romana Gracaque vera effigies, & con? sensus, & Religio Christiana contra Alcoranum ex Alcorano defensa & probata. Paris. 1680. 4.
- 428 Josephi Martellini triumphus Catholicæ fidei contra sectam Muhamedanam.
- 429 Zacharia Grapii Professoris Rostoch. animadversiones ad Ahmet ben Abdalla Epistolam de articulis quibusdam sidei. Rostoch. 1705. 4. Ejusdem ad Abdallæ Epistolam de libero arbitrio. ibid. 1706, 4,

430 Cornelii Hazare triumphus de Atheis, Muhamedanis, Ethnicis ac Judæis. Germanice & Belgice.

431 Johannis de Turrecremata contra principales errores Muhamedanorum. Paril. 1495. 8.

432 Antonii Geropoldi Arcana Muhamedanismi. Venet. 1586.

433 La Vie de Mahomet, ou l'on decouvre amplement la verité de l'imposture, par Mr. Prideaux D. en Theologie. Amst. 1698. 8. ex Anglico. Exstat etiam Germanice ac Belgice.

434 Guil. Totani sive Bartholomai de Spina, Ord. Minorum fortalitium fidei adversus Judzos, Saracenos aliosque Christianz fidei inimicos A. 1459. scriptum. Vide M. V. la Crose entretiens p. 330. Rich. Simonis Bibl. Critique T. 3. cap.30. Colomeliana p.250. Hallervordi Bibl. curiosa p. 78. seq.

43 5 Thoma à JEsu de procuranda salute omnium gentium, schismaticorum, hæreticorum, Judæorum, Saracenorum, cæterorumqve infidelium libri XII. Antyverp, 1613.4. & inter ejus Opera. Colon. 1684. fol. Vide Rich. Simonis Bibl, selectam T. 1, cap. 41. p. 297.fcq.

436 Jo. Henricus Hottingerus in Historia Orientali & in Historia Eccles.

Seculo VII. & seqq. Sec. XVI. p. 63. sqq. &c.

437

- 437 Martini Figuerole lumbre de fè, sive lumen sidei contra Alcoranum.
- 437 b. Jo. Couradi Schwartzii de furtis Muhamedicis Lips, 1711. 8.
- 438 Ladovici Maraccii è congregatione Clericorum Regularium Matris Dei, prodromus refutationis Alcorani, in quo per quatuor præcipuas veræ Religionis notas Mahumedanæ sectæ falsitas ostenditur, Christianæ Religionis veritas comprobatur. Rom. 1601. 8. qvatuor Voluminibus: & ante Alcoranum Arabice & Latine editum. Patav. 1600 fol.

438 b. David Nerreters Neuerofnete Moschea, barinnebst Nachricht von der Mahometanischen Religion, der Alcoran aus des Maraccii edition verdeutscht und fürglich wiederlegt. Nürnberg 1703. 8.

439 Christoph Besoldi (sine nomine auctoris edita) consideratio Legis

& lectæ Saracenorum. Tubing. 1619. 4.

440 Jo. Frischmubi de dictis S. Scripturæ de Muhamede agere creditis. Jen. 1685. Confer Theod. Hackspanum ad librum Nizachon Alex. Morum ad Joh. XIV. 16. p. 400, leq.

441 Matthia Wasmuthi Hodomoria Muhamedana.

441 b. D. Georgii Mabii de causis & mediis introducti & conservati Muhamedismi, in ejus diss. Theol. p. 991. seqq.

Anathematismi à Muhamedanis ad Christianos accedentium T.25. Bibliothecæ Patrum edit. Lugd. p. 186.seq. ex Nicetæ thesauro Orthodoxæ Fidei libro XX. Et in Saracenicis Frid. Sylburgii.

442 Dionyfii Carthusiani contra Alcoranum & sectam Mahomedicam libri V. Colon. 1533. 8.

INDEX Scriptorum de Veritate Relig.

[Ac. Abbadie, num. 148. Jo. Andreas Abdalla 423. Theodorus Abucara 73. Josephus Acosta 128. To. Adrianus von Embden 333. Æneas Gazæus 59. b. Agobardus 100. Petrus Allix 168.376. Alfonius Hilpanus 312.

Petrus Alfonsus 313. 10. Henr. Alstedius 162, 288. S. Ambrosius 87. Ammonius Alex. 17. Anastasius Abbas 76. Ruardus Andala 237. Jo. Andreæ 324. Andronicus Comnenus 75. Anonymi 31.60,66,94,95.96. 143.

143. 165. 188. 201. 204. 232. 279.422. Antoninus ArchiEp. Florentinus 344. Claud. Apollinaris 9. Apollinaris Laodicenus 22.23. Apollonius Philos. 92. Apollonius Romanus 11. S. Aristides 4. Aristo Pellæus 1.2. Jolin Arndius 374 Arnobius 83. Asclepiades 35. Gvil. ab Assonlevilla 202. S. Athanalius 40. Athenagoras, 43. S. Augustinus 37.89-94. Isaacus Barrovv 224. Barthol. Edessenus 65. Basilius Seleuc. 55. Ludovicus Bastide 394. Rich. Baxter 172. Elias Benoist 183. Rich. Bentlei 225. Georg Berkeley 251. Jacobus Bernard 145. Gotfrid Berthold. 413. Christoph. Besoldus 439. Theod. Bibliander 115. Jo. Henrich Bisterfeld 159 b. Jo. Philipp Bleibtrevv 316. Gvil. van Blyenburg 262. Samuel Bochartus 156. Phil. Maria Boninius 234. Gvil. Bonjour 187. Nic. Bonnetus 288. Franciscus Boria 249.

Carolus Bovillus 346.b. Car. de Bourgveville 235. Jo. Braunius 375. Jo. Bredenburg 201. Raymundus Breganius 200. Dan. Brenius 380. Ftid. Samuel Brentze 319. Samuel Brettius 395. Hugo Broughtonus 365. Petrus Brutus 389. Gvil. Budæus 120. Io. Franciscus Buddeus 176, 213. Gvil. Burnet. 173. Calarius 21. Petrus Calanna 123. Georg. Calixtus 174. Abraham Calovius 398. Jo. Calvinus 288. 386. Caspar Calvoer 303. Tho. Campanella 205. Baruch Canephius 236. Jo. Cantacuzenus 64. Alex. Capellus 207. Victor à Carbe 323. Ludovicus Carretus 328. Celsus de Judaica incredulitate 1. Petrus de Cevalleria Walther Charleton Petrus Charron 219. Georg Cheyne 226. David Christianus S. Jo. Chrysostomus 52. Dan. Classenius 288. Sam. Clark 227. Jo. Claubergius 281, 288, Clemens Alex. 8, 45. Clementina Jo. S 2

Mich. Cobabus 238. Jo. Coccejus 399. To. Colerus 180. Commodianus 86. Andronicus Comnenus To. Crellius 288. Gilbertus Crispinus Mat, Veissierius la Crose 242. Radulphus Cudvvorth 276. Franciscus Cuperus 263. Nic. Cusanus 424. S. Cyprianus 82.95. Ern. Salomo Cyprianus 132. S. Cyrillus Alex. 27. 56. Jo. Damascenus 62. Petrus Damianus Demetrius Cydonius 71. Gvil. Derham 228. Martin Diefenbach Petrus Dinant 160. Diodorus Tarsensis Dionylius Carthul. Mr. Dirois 169. Christianus Donati 309,288, Georgius Draudius 392. Christianus Dreier 161. Tobias Eckard 154. Tordanus Nic. Edenius 141. Jo. Eduard 231. Esdras Edzardi 377. Georgius Elieser Edzardi 364. Jo. Andreas Eisenmenger 364. Tho. Emes 170. **3**69. Constantinus l'Empereur Jo. Englertus 152. Ephraim Syrus 78.

Jo. Clericus 132. 137. 138. 288. Simon Episcopius 356. 288. Jo. d'Espagne 371. Evagrius 29. Evodius Monachus 32. Eusebius Cæsariensis 18.19.20,48. Eusebius Edessenus 77. Euthymius Zigabenus 63. Steph. Ezekius 218. Jac. Fayus 182. Jo. Fabricius 175. Jo. Ludovicus Fabricius Christian Lebrecht Fels 329. F. S. de la Mothe Fenelon 221. Lud. Ferrandus 162. Marsilius Ficinus 112. Martinus Figuerola 437. Hadrianus Finus 390. Julius Firmicus 86. Matthias Flacius 157. Petrus de Fonte 387. Martin. Fotherby Eduard Fovvler 150. Christophorus Franckius 296. Wolfgangus Frantzius 339. Phil. Henr. Friedlieb 397. Jo. Frischmuth 440. Jo. Ulricus Frommann. 216. Fulbertus Carnot, 106. Livius Galantes Petrus Galatinus 3150 Theophilus Galeus 273. Dominicus Garcia 385. Didacus Gatica 383. Franciscus Gastrel. 195. Gilbertus Genebrardus Gennadius CPol. 72. Frid. Gentzken 288.

Io. Gerhardus 288. Moles Germanus 271. Antonius Geropoldus 432. Stephanus Gorlevius 359. Jac. Gousset 367. Ludovicus Granatensis 125. Antonius le Grand 306. Zach. Grapius 299. 429. Gregentius 59. S. Gregorius Naz. 50. S. Gregorius Nyst. 51. Val. Greisling 311. To. Petrus Grunenbergius Nehem. Grevv 198. Theoph. Grosgebavver Hugo Grotius 132. Philippus Gvadagnolus 426. Gyalterus de Castellione 109. Gvibertus Abbas 102. Gvilelmus Diaconus 101. Petrus Haberkornius 352. Georgius Hackevvill 241.b. Matthæus Hale 230. Josephus Hall 192. Mich. Havemannus 354. Cornelius Hazart. 430. Jo. Paul Hebenstreit 288. Udalricus Heinsius 288. Christoph. Helvicus 349. Jo. Henichius 133. Hermannus Coloniensis, 340. Hermias 54. Ernestus Ferdinandus Hessus 317. Franciscus Lamy 203. Hieronymus de sancta fide 314. Jo. Canutus Lenzus 134. David Hieronymi 332. Abr. Hinckelmann, 303. S. Hippolytus 14, Car. Leslie

Andreas Adam Hochsteter Jo. Hoornbeeckins 274.357. Henr. Horchius 260. Jo. Henr. Hottingerus 436. Io. Hovv 266. Franc. Henr. Hoyer 419. Petrus Dan. Huetius 155. Jo. Jac. Huldricus 361. Antonius Hulsius 401. Jo. Christoph Hundshagen 288-Ægidius Hunnius 158. Jacobus Nisibenus 33. Jo. Wolfgang Jægerus 256, 288. Isaacus Jaqvelot 196. Tasonis & Papisci dialogus Rob. Jenkin 136. Tho. à Jesu 435. Jo. Cantacuzenus 64. S. soannes Chrysost. 52. S. Jo. Damascenus 62. Theodorus John 414. Johannes Philoponus 30. Flav. Josephus S Irenæus 6. Isidorus Hisp. 98. Iunilius Afer 93. S. Justinus Martyr 5,41. Frid. Ernestus Ketnerus 241. Rich. Kidder 379. Steph. Klotzius 288. Christianus Kortholt 177. (313.b. Lactantius 36, 84. Jo. Lassenius 217. Jo. à Lent 404. 139, 193, 373 Philip-S 3

Philippus à Limborch 355. Jo. Locke 137. Val. Ernestus Læscherus Lombardus, Magister sententiarū Dominicus Lopez 194. (288. Eilhardus Lubinus J. M. 247. Lucianus Martyr 16. Martinus Lutherus 342.422.b. Nicolaus Lyra 337. Macarius Magnes 47. Laur. Magalottus 233. Jo. le Maire 189. Jo. Henricus Majus 407. Nic. Malebranche 252. Bonaventura Malvalia 426.b. Regnerus à Mansfelt Jo. Baptista Mantuanus Ludov. Maraccius 438. Jo. Marcianæus 403. Des Marets 248. Antonius Margarita 325. Antonius Marinarius 345. Josephus Martellinus 428. Jacobus Martini Mr. Martin. 284. Matthæus Hieromonachus 68. Vincentius de Costa Matos 382. Christianus Matthiæ Jo. Frid. Mayerus 213.377. Gerh. Meierus 310. Jo. Meisnerus 288+ Melito Sard. 10. Rud, Martin Melfuhrerus 372. Dominicus Mellinus 117. Marinus Mersennus S. Methodius 15.

Christian Meyer 335. Joann. Meyer 375. Jo. Micrælius 277. S. Miltiades 12. Minutius Felix 81. Georg. Mæbius 441.b. Jo. Moltherus 428. Mich. Montanus 111. Jo. Baptista Morinus 294. Philippus Mornæus 129. Henr. Morus 260. Hurtadus de la Motte 144. Mich. Mourgves 142. Steph. le Moyne 378. Io. Mullerus 215, 363. Sebalt. Munkerus 406. Jo. Musæus 259, 288. Michael Nau 427. David Nerreter 438.b. Steph. Nevv 197. Niceas Aqvilej. 38. Gvil. Nichols 166. Nicolaus Hydruntinus 69. Sebast. Niemannus 240. Petrus Niger 388. Georg. Nitschius 186. Bernardinus Ochinus 348. Odo Cantuariensis 103. Godfrid Olearius Origenes 46. Isaacus Orobius 270. Paulus Orosius 90. Io. Adamus Ofiander 308, 288. Hieron, Osorius 119. Julius Conradus Otto 320. Joannes Ovvenus 401. Franciscus Palæopolitanus 2831 Mutius

Mutius Pansa 121. Jasonis & Papisci dialogus 🛛 🛚 x. Sam. Parkerus 275. Blasius Paschalis 185. Simon Patricius 132, 135. Elcanon Pauli 331. S. Paulinus Nolanus 88. Paulus de S. Maria Jacobus Peretz 381. Eduard Pelling Dionys, Petavius 288. Jo. Wilhelm Petersen 223. Petrus Alfonsus Petrus Blæsensis 104. Petrus Cluniacensis 108. Petrus Damianus 105. Tobias Pfannerus 289. Jo. Pfefferkorn 326. Augustus Pfeiserus 307, 405. Philippus Sidetes 28, 57. Jo. Philoponus 70, 61. Philostorgius 24. March. de Pianeza 151. Benedictus Pictetus 190. Jo. Franciscus Picus Mirandul. 114. Pius II. Papa 423. Petrus Poiret 264. Iulianus Pomerius 97. Porchetus de Salvaticis 341. Antonius Possevinus 131. Gvil. Postellus 127. Mr. Prideaux 433. Jo. Georgius Pritius 301. Aurelius Prudentius Sam. Pufendorfius 176. 286. S. Qvadratus

A. D. L. R. 254. Rabanus Maurus 99. Raimundus Martini 340. Raimundus Sebundus Jo. Rajus 229. Petrus Ramus 126. Christianus Ravius 417. Raphaël Aqvitanus 384 Jo. Raphson 295. Adam Rechenberg Urbanus Regius 343. Paulus Riccius 321. Richardus Florentinus 422 Franciscus Ridderus 203. Jo. Stephanus Rittangel. 336. Io. Baptista de Rosemond Hannibal Rofellus 393. Kilian Rudrauf 288, 300. Joannes Salomo 318. Porchetus de Salvaticis Samonas Gazæus 74. Samuel Marocchianus Hieron. Savonarola 113.423,b. Henr. Julius Scheurl. Sebald Schnel 368. Franciscus Henr, Schonemannus 415. Dietericus Schvvabe 330. Conradus Schvvartz 297.437.b. Sextus 13. Faustus Socinus 194. Alex. Sostmannus 408. Barthol, de Spina 434. Theoph, Spizelius 286. Frid. Spanhemius 200, 243, 410. Jo. Petrus Specht Phil. Jac. Spenerus Jac.

Jac. Spenserus 206. Dan. Springer 411. Joach. Stegmannus 140. Rich. Steele 144. Augustinus Steuchus Eugubinus, 118. -Ed. Stillingfleet 146. Jo Philipp Storr 306. Marquardus de Susannis Jerem. Taylor 179. Tatianus 7.42. Tertullianus 34.80. Thaddæus Peluliota 70. Theodardus 42 I. Theodoritus 58. Theodorus Abucara 73. Theodorus Mopsvestenus 26. Theophanes Nicznus 67. Theophilus Antioch. 44. Thomas Aqvinas 110, 288. Lud. Thomasinus 291. Jenkinus Thomasius 227. Jo. Tillotson 255. Mr. de la Touche Bœsnier, 163.b. Gvil. Tovver 245. Adamus Tribechovius 199. Io. de Turrecremata .431. Franciscus Turrianus Benedictus Vaillant Jo. Vake 280. Mich. le Vasseur 244. Mr. le Vassor 167. Lamb. Velthuysen 265. Aubert de Versé 267.

Lud. Vives 116. Theodorus Untereyk 210. Gisb. Voëtius 298. Paulus Voëtius 288. Burcherus de Volder 302. Conradus Vorstius 288. Gerh. de Vries 257. Jo. Georgius Wæchter 271,441. Jo. Christoph. Wagenseil 358. Tob. Wagner 304. Jo Conrad Wanckius 360. Matthias Wasmuth 417. Imman. Weber 304. Jo. Weemse 246. Joachim Weickmann 412, Paulus Weidner 327. Abdias Widmar 409. Erhard Weigelius 214. Frid. Weisius 285. Dr. Williams 159. Dan. Withbie 178. Hermannus Withus 402. Christophor. Wittichius 255.b. 268. Jo. Witty 147. Christianus Wolfius 181. Car. Wolfeley 171, 193. Jo. Wulferus 362. Jo. Xeres 416. Haham Yshay Yesurun 293. Petrus Yvon 272. Zacharias Mytilenæus 59. c. Jo. Zeisoldus 288. Petrus Zorn 153.

CAPUT IX.

TOT AIBANIOT

LIBANII ORATIO

De ulciscenda Juliani neces.

GODFRIDO OLEARIO Interprete.

Όυκ άρκᾶ τῦτο τοῖς πράγμασι, ὧ Βασιλεῦ, α) λύπη κῷ όδυρμος, κὰ ἀγρυπτία μάτω ἀναλισκομένη. Ἐι γάρ τι τέτων οῖόν τ' ἦν ἐπαιορθῶσκὶ τι τῶν συμβεβηκότων, πάλαι ἀν ἄπαντα ἄχε καλῶς ἔνεκάγε τῆς σῆς κὰ τὰ τῶν ἀλλων ἡμῶν ἀθυμίας. δᾶ

Non sic, Auguste Imperator, rebus (nostris) consulimus, dolore & ejulatu & noctibus
frustra vigilatis. Si enim horum
qvicqvam, ea qvæ nobis acciderunt, posset corrigere, optime
cuncta se dudum haberent, tum
propter tuam tum propter omniu
nostrorum animi ægritudinem.

T

Libri'sti Pars Tertia.

a) Ad Imperatorem Theodosium scripta bac videtur oratio, inter alias πολλώς συμβυλας referenda, quas ad illum à se habitas Libanius testatur sub initium orationis meel leewr. Scripta autem videtur flatim postqvam ex Hispania à Gratiano accitus Theodolius, in imperii communionem effet affumtus, recensque adhuc effet terror ob Valentemiuna cum legionibus à Barbaris Thraciam & Illyricum vallantibus cassum, qua de re mox plura dicet Sophista. Cum vero anno CHristi 379. factus Imperator Theodosius fuerit, XIV. Kalend Februarii, ut recte contra Socratem & Baronium doctiff. Pagius probavit, eo ipfo anno feriptam esse hanc Orationem statuo. Sequenti enim anno de Barbaris infignem victo. giam reportavit Theodolius, ut recte à Zolimo Lib. lV. p 751. & Victore in Epitome proditum (perperam enim facere Theodoretum Lib.V. cap.1. H, E, &au-Ewrem Mifcellæ L, XII, c, 19. imo & Zonaram Annal. XIII. n, 15. qvi anno 378. à Theodolio adbuc privato victoriam hanc expugnatam flatuunt, evincit filentium de illa Ausonii in Idyllio VIII. sub sinem illius anni scripto, & hæc ipsa qvoqve Libanii oratio.) Ante victoriam autem illam scripta hac oratio sit oportet, in qva λύπης ηφ) έδυρμε ηφὶ μάτην ἀναλισκομένης ἀγρυπνίας ob infrunitos hossium surores mentio, quibus sans non locus, si cum ista scriberentur vindicta à Barbaris jam sumta suisset. Imo βυλεύσαθαί τι μέγα κ όθεν αν δράσαιμεν της πολεμίας α νον ήμας exerci jubet, ut adeo nondum afflictæ tum fuerint Barbarorum res, sed de afflictione illis inserenda consilium suerit ineundum, gvamobrem etiam de 5evay pois tanqvam de re præsenti, all tanqvam de re sutura περί των από τε πράτθειν ήδονων logvitur. Considera totum hujus orationis exordium, ex qvo non tantum de ejus tibi constare poterit zrate, sed & de fupra memorato Theodoreti & Autoris Miscellæ errore, qvi in A.C. 378, victoriam Theodolii contra Barbaros rejiciunt,

Is itaque posthabitis magnumaliquod atq; egregium consiliam decet inire; quo scilicet eadema nobis hostes, que nos abillis hactenus, patiantur. Sic enim cessante gemitu res (bene) geste (summa) nos afficient voluptate.

II. Eqvide Oracula ea, qvæ prius egerüt nunc fas esset agere, ut scilicet instrui cupientibus, qvid, ut melius res eorum procedant, faciendum sit, dicant & indicent. Consilio enim & consiliariis humanis nunc qvidem tibi opus haud eslet, si ab ipsis Diis sententia de illis que prodesse possint ferrentur. Qvoniam vero ista obmutuere, magisq; infortunatam reddiderunt terram, ita ut ad humanas confultationes pervenerit rerum conducibilium inventio, feras (rogo) me de præsenti rerū conditione tristissima dicentem. Sig; aliquid, quod ex re sit; proferre vilus fuero, animum attende, li vero præter rem dixero, bonam voluntatem meam acceptam habens, ad aliud qvoddam consilium qvod profuturum esse videatur convertere.

III. Sunt qvidem qvi Imperatores, & alii qvi milites ac-

τοίνου τέτων άπαλλαγέντας βυλέυσα-Θαί τι μέγα κὰ παλόν, κὰ όθεν αν δράσυμθμ τόδι πολεμίυς άνου ήμας έκατοι. Έτω γδ άντι & σέναν & σῆς κατο & πράθαι ήδοναϊς άημθμ αν.

11. डेर्स क्षेत्रे हैं। को अवश्यालय जाला हैंगा νοι व कल्पाहरा, हो τοις δεομένοις απέ-न्य , रां माराशारहद बैद्रासम्बर्ग के महर्वहैवाहर Alyen te ngy phyrien. Eder 28 Eder σε νῦν βελης είδε συμβέλων ανθιώπων , παι άυτῶν τῶν Θιῶν της των ζυμφερόντων γνώμης άφικνυμένης. επεί δε το μεν σεσίγηκε κάν πεποίηκεν άτυχες έραν τω γην, κίς δε ανθεωπίνες ήκε λογισμές ή τῶν συμΦιρόντων έυει(ις, αιαίοχυ μυ करि। τῆς παρύσης κακοπραγίας λέγοντ . και δοκάντι μήν τι λέγαν αξίσεχε, λη-श्वापक की मन्द्र महेर क्रायार्शक केना-र्वेह्म , रहेर्निष्ठ वेहे हंने बैम्रीक रा रहा σωοίσαν μελλόντων.

III. 'દાσો b) μદે કે દા પ્રત-પામુગ્લેશ પ્લા કૃતમામુલા, દ્વાદ્વા

pta

b) Έσι μὲν ἔν &c.) Ipsum quidem Imperatorem Valentem bellicas artes non calluisse Ammianus indicat L. XXXI c. 14. ubi virtutes ejus vitiaqve describens laborum impatientem, subagressis ingenii, nec bellicis necliberalibus studiis erudisum suisse inter alia dicit. Propius vero ad præsens negotium facit Zosimus IV. 24. qvi ad hoc ipsum præsium eductum à Valente ait exercitum συν κότει κόσμω. Qvam corru-

के रक्षेत्र कुक्रराक्षरका , ां महेर हेरलं-ำผา ผ่า ธ์ สะสมเฮียงมองาดง เชิง บัส बंधराहि, को वह रक्षरका केंद्र क्रिंग्स वैसλών. έγω δε αισχύνομαι μέν τας nollas auter mazas, aigrovoma de tor Imparer, or theirtes the જાર્ટમ દેવેદ દ્વારા , વાલુ માનવા કે જોયો व्यादाः अट्टब्रिक्टा स्ट्रिंगा Mansdovias & mixeor, xoù the Ilaλυρκών τίω πολλήν, αλλά τέτο μέν άνειλον έμβροι κάι χρόν 🚱 , σώ-Ported de oi tan osan novanoi, cu de TOIC OSOIS THOUS EVERTAL Pall MA Tafiaezar naj hozayar naj tar ci rois attois c) grama (iv. Ev mé Cois δε αυτοίς ο Βαζιλεύς μαχέμβο

cusent, illi qvidem istos qvod suos. non instituerintsatis, hosautem. alteri, timidæ qvasi indolis fuerint. Me vero reveretia habet tot præliorum ab ipsis depugnatoru, reverentia mortis quam ordines servantes occubuere, reverentia. Thraciæ,& haud exiguæMacedoniæ, imo & Illyrici magnæ partis, sangvine corum pollutæ. Sed istum qvidem tempus & imbres delevere, offium vero superstites, sunt tumuli, in qvibus esse dicunt corum ossa qvi ordines duxerunt, & centurionum, aliarumve dignitatum virorum. Medius autem inter istos Imperator pugnans

pta vero disciplina militaris co tempore suerit, quamve parum de instituendis militibus soliciti suerint ordinum duces & alii militum magistri, ex eodem discar, capite proxime præcedente. Ubi & milites quos φύσει δειλώς noster hic dicit, εντεθεμμώνες δειλία καὶ πρὸς τὸ Φέυγειν γεγυμνασμένες vocat. Equites autem in primis proditionis & sugareos peragit Socrates H. E. IV. 38. & Hieron, in Chron p. 188. Alia tamen omnia noster tradit, causa scilicet inserviens.

e) σχήμασιν) varios vocis σχήμα significatus Lexicographi tradunt: uon adeo ubique obvius quo hic occurrit pro dignitare, usurpata. Hoc quoque sensu exponi velim apud Panlum in Epistola ad Philipp. c. Il, comm. ο κοὶ σχήματι ἐυρεθείς ως ἀνθρωπος, si enim communem interpretum sententiam sequamur nihitaliud hæc significabunt quam id quod præcedit ἐν ὁμοιωματι ἀνθρώπων

yevouevoc, adeoque bis idem dicetur.

avr. τα Φε το πληθος &c.) Noster in prælio cecidisse Valentem & inter cæsorum cacadavera sepultum ait, aliter tamen qui illam Historiæ ejus partem attigerunt scre omnes, Soerates IV, 38 Sozomen, VI, 40. Theodoretus IV, 31. Zosimus IV, 24. Hieronymus in Ep. ad Præsidium. Jordanes in Hist. Goth, hi enim ajunt eum in turrim qvandam (vel ut Jornandes habet) ad prædium qvoddam prope Adrianopolin sugisse, qvo à Barbaris Imperatorem ibi latere ignorantibus igne accenso, una crematus sit. Ubi postmodum cum cadaver ejus quærerent, Minæ Macedonum ducis cujusdam saxeum monumentum inventum tradunt Ammianus L. XXXI, 13. Zonarasq; & Cedrenus ubi de Valente agunt. Idem Ammianus autem ejus queque sententiæ de morte Valentis meminit, qvam hic Libanius prosert, qvi etiam non mirari nos sinit, qvod miratus suisse videtur Eunapius

gnans cecidit, paratis qvidem (qvibus effugere posset) regiis eqvis, qvi qvantum celeritate polleant non ignoramus. Cum vero eos admoverent, qvibus cura erat eorum, peterentq; ut(aliqvem ex illis) conscendens se ipsum (publicæ) reiservaret, ipse vero tot (jamjam) prostratis supervivere indignum esse diceret, prosepulchro isnorientium ipsi multitudinem nactus est.

IV. Ne itaqve qvisqvam timiditatem mollitiemve aut incuriam accuset, neque ista in causa fuisse dicat cur superiores Barbari discesserint. Indoles enim militum & eorum qvi imperio iis præerant, veterum (indoli) tam qvoad artem qvam qvoad disciplinam (prorsus) erat similis. Neq; hi istis qvicqvam (putandi sunt) deteriores, tanto enim in gloriam accendebantur amore,ut cum æftu fimul,&fiti,& igne & ferro pugnantes, mortem fuga magis appetendam esse putaverint. Qvod itaqve superiores (hostes) fuerunt, à Deorum qvodam esse mihi videtur, qvi

έποσε, παρόντων μεν ιπωων τών βαζιλείων, οις όζον μέτεςι πέχες σέκ αγνοξικο, παρεχόντων εξα αυτῷ τῶν ιπωοκόμων κὰ δεομείων ἀναβάντα Φυλάξαι τοις πςάγμα-ζιν ἐαυτὸν, ὁ δ' εἰπῶν ὡς σέκ αξιοῦζην ਹπὶ τοσείτοις κειμένοις, ἀντὶ παφε * τὸ ωληθ. τῶν ἐπ΄ αυτῷ κατενεχθέντων ἔχε.

έν μοι λεγέτω! πς δαλίαν, η μαλακίαν μελετη (ίαι , μηδε το ત્રફલંત્રીષ્ઠદ yeyer में अया रहेड Bae Baes संद स्टिंग τα αναΦερέτω. 'Αλλ' αι μεν Φύ-क्सड़ रहा इरुद्राक्षरहा असे रहा रहा रा जिलाइकार्थमाला माने राज्य है। मार्थ-Ser किंद्रको मर्गाव्य , स्वक्तं मा मीधे τίχιω και τω θπιμέλατι. οί δ έκεινων έχ ύς εροι , δύξης ή τοσ έτος αυτοίς έρως, ώς ο όμε καύματι, मुख्ये वैंर्युस , मुख्ये अपहरे , मुख्ये नार्वमंεν μαχόμθυοι τω πλευτήν ήδια रमेंड Фиуमेंड शंबिधातवा. रखें जनरे हैं। ήμων πεωλεονεκτήκασι, δοκά μοι θεώντις όργιζόμθμος έκκνοις συμπολε-

napius in Maximo, Valentem Ervor Tiva appriodinau rector inquiens, ase soè oséov eis avaipes is ever fina, ait enim nemineme outValentis cadaver quareret metu hostium accessisse. Caterum ad conciliandam utramque de morte hujus Imperatoris sententiam aliquid faciet sorte Hieronymus in Chron. pag. 189. qui telo sauciatum primum Valentem, ad turrimillam sugam capessivisse atque in ea crematum esse dicit. Verum ut quod res est denique dicam, nihil plane certi hac de re asseverare licet, sive sic enim sive aliter statuas, Ammianus addet: at opininari datatur, neque enim vidisse se qui quam vel prasto suisse adseveravis.

μάν. τω δε έγγην ό μοι μάλιςα δοχά πεποιηχέναι, Φράσω.

iratus ab eorum partibus steterit. Qvid autem iram ejus maximo provocasse mihi verosimile sir (nunc) exponam.

V. Accepit magnus ille Julianus in latere vulnus, cum operam daretut perruptos aciei suz ordines restitueret, eqvites ve minis atq; clamore in illos redigeret. Ille autem qvi eum invadens vulnere afflixit ex Christianis erat, implens acceptum ab eo qvi przestillis mandatum. Isti igitur przemium (facino) hoc paraturu suitapud illos, qvoru intererat viru instum

- E) ἐδέζατο μέν ὑπὸ τῆ πλευρά) Ammianus XXV, 3. Subita equeβris bafta cate brachii ejus prafrida, cofiis perfossis basts un ima jeceris sibra, quæ verbum verbo reddens ita effert Libanius Orat. Nece Juliani: δόρυ δ΄ ἰππέως ἐπ΄ ἀυτὸν ἐνεχ βεν ἀσπλον δία τῦ βραχίονος δραμὸν εἰς τῆν πλευράν εἰσέδυ, à quo ipsissima illa verbadubio procul accepit Socrates H. E. Ill 21. addition Philostory. L. VIII, p. 510. & Nicephorus X, 34. peritonæum hasta fuisse disruptum.
- f) mexorrs) quem per dexorra intelligat, mihi non fatis liquet. An forte Epifcopum aliquem? Basilio sane M. & Gregorio ita infensum sussil Julianum ut proptereos exicium Cafariensibus minatus suerit, ubi à Persica expeditione rediisset, memorat Niceph. X. 24, an eorum itaque alterum percussorem Juliani ad facinus issud instigasse noster suspicatur?
- 2) ois yr er omudy) Christianorum autem vel maxime intersuisse et tempore, ut Julianus & medio tolleretur, Libanius procul dubio vel ideo existimat, qvod ut modo e Nicephoromonumus exitium iis minitatus esset si ex Persia sosperadiret, qvod confirmat etiam Orat, II, in Babylam Chrysost. T. V. Opp. p. 471, odit. Savil, & Gregorius Nazianz, Orat, II, adv. Julian, p. 114, adde & Sozomen, H. E. VI. 20

stum interire. Opportunitate vero terroris illo tempore exorti, ventorumos, & pulveris excitati ulus, post qvam vulnus inflixisset discesse. Ille autem subito qvidem corruit, mox tamen equum denno conscendens, eorum quæ ad aciem pertinebant curam geffie: & qvamvis fangvinem mana. re videret, prius tamen curis se non exfolvit, qvam animi deliqvium pateretur. Cum vero ita ad tentorium esset delatus, & in medio circumstantium lacrymantiumve omnium (amicorum poneretur,) neutiquam istam incusavit expeditionem, necideo se mærore affici dixit qvod moriendum esset, sed gvod exercitum relin-

ociphing in xarei h) συμβάση ταραχή, KRY TOIS ngy th worky ξας απηλθω. audis Jai tor inwor diabas insushato too ouu-Φερόντων τη Φάλαγγι. auma bear ofar SCHATIAU & τως Φροντίδας εως ελαποψύχησεν. निका रिक्षे क्रमम्मे प्रवादी सेंद्र morto de dexpusous asali रवाद किंद्राम्मंत्र, k) con emembero rle alla with to saver spareay, έπαινέ (ας και λυπείδα Φήσας σύχ ei dioi Ginoxen, τή τε σρατεύματ 🚱 ορφανία, COU Dees opar non map as Eusike ήξαν, άφηκε τω ψυχήν.

queret tutela sua destitutum, Deosve ad quos abiturus erat (jam) intuens, animam ita emisit.

IV.

- h) Tỹ Tớt gu Màch Tagaxy &c.) eadem devento exorto, & concitato ab illo pulvere nubibusve obducto cœlo habet Libanius in Orat. de nece Juliani p. 303. ex qua ista quoque accepisse videtur Sozom. H. E. VI, 1. & ex eo Nicephorus X, 24, item Zonaras lib.13. Annal, n. 13.
- .i) ευθύς κατέπεσε) eodem modo rem narrat Libanius Orat. in necem Juliani p. 303. Zosimus autem conatum qvidem fuisse eqvum denuo conscendere, sed sangvinis stuxum id prohibuisse ait. Ammianus qvoqve simulac eqvo delapsus esset in castra relatum dicis, ibi autem eqvum denuo postulasse, qvamvis vires voluntati non suffecerint.
- Τέτο ε΄ παθών) Sic & Libanius Orat. περί ἱερῶν P. 24. de Juliano jam morti propinqvo: ἡσπάζετό τε τὸ τραῦμα, κῶ βλέπων ἡγάλλετο, κῶ μὴ δακρύων ἀυτὸς, τοῖς τέτο δρῶσον ἐπετίμα &c. confer & orat. in necem Juliani p.323, &Ammianum Jib.XXV. c. 3.
- k) su eueuvato the spateiae) hine apud Ammianum interalia ait : mec me gestorum panises.
- 1) Έπὶ τη τε ερατεύματ (ορφανία) quem scilicet exercitum in periculosissima loca fraude hostium deceptus perduxerat, & nunc quoque de successote incertam relinquebat.
- m) TE'S DEE'S OPON THOS E'S &C.) hinc apud Ammianum exercitus lacrymas increpans ait: humile effe cale fideribusque conciliatum lugeri principem...

VI. Eyém Balikeus eten) τάτον Κθύς έχρην αμύναι TH TETENEUTHKÉTI, Kay wegoiptor της βαζιλείας τίω τιμαρίαν ποιή-जबर्दर, O) रहेर० वेंडे रहर कि किश्तीर्ग रह मुख्ये μάπαιον εδοξε. મુજા ο μεν νεzeds exomizero, oi de xaxòr D) KATEUKEVÆKOTEC विमाधारिक वे मार्गिका के हे लेश्नामा क्टंड की पांक्रक भागामधाया નંદ્રસંલા એંદ કેર્નેલ exercer ini Octo **q**) rgy TOUTE weig ingrov ဏို χαλεπήναι Ma TETO XATeighrleu TOIGUTU

VI. Alius constituebatur Imperator, eum ulcisci defunctum decuisset, ipsaque Imperii exordia ab eius vindicta sumere, sed istud stultum & superforaneum visum ipli fuit. Et ille qvidem mortuus aufferebatur, qvi autem tantum machinati fuerunt malum, exultabant. Cum vero (postea) multum commercii (nobis) cum Persis ob pacem (incundam) intercederet, delatum ad nos est neminem corum ob cædem istam præmio honoratum fuisse, cum tamen ejus spes fuisset proposita. Illi igitur iratos Deos fuisse puto, proptereave talis ineundæ pacis impo-

- n) βασιλευς έτερω) Jovianus nimirum.
- O) τένο τένω περιτίον &c.) Christiano scilicet, qvibus supra έν επεδή fuisse dixit ut Julianus moreretut.
- P) οἱ δε κακον τοσαυτον κατεσκευακότες εγέλων) Christiani nimirum, qvod non dissimulat Sociates H. E. III 22. Pracipuc autem Antiocheni, qvi ut fatetur Theodoretus H. E. III. 28. morte ejus audita δημοθοικίας ἐπετέλεν κομ πανηγύρεις, κομ ἐ μόνον ἐν τοῦς ἐκκλησίαις ἐχόρευον κομ τοῦς μαφτύρων σηκοῖς, ἀλλά κομ ἐν τοῦς θεάτροις τῶ ςαυρῶ τὴν νίκην ἐκήρυτθον.
- ¶) και ταντα τιμής ελπιζομένης) eo nisi fallor Libanius hic respicit, qvod per przconem licet (ut ipse Libanius resert Orat, in necem Juliani & exeo Sozomenus H. E. lib. VI. c. I.) ad przmium vocaretus czdis Juliani Autor, nemo tamen Persarum istam perpetrasse gloriari potuerit.
- T) ngà dia Tota nataray na Span &c.) invidiam turpissima illius cum Persis pacis in Jowianum derivare Sophista hic nititur, qvam ut augeant Ammianus lib, XXV. c. 9, item Eutropius in Epitome & Rusus Festus, nunqvam ab Urbe condita Ducem ullum pacem secisse qva provincias Romanas concederent hostibus, observant Qvi ramen ob id vapulant Casaubono in notis ad Spartiani Hadrianum, Lindebrogio ad Ammiani I. c. & Leonh, Coqveo in notis ad Augustini I. IV. de C. D. cap, 29. Hadrianum, Aurelianum, & Diocletianum Romanas Provincias hostibus tradidisse docentibus. Indeqve rectius sacere ipsis wists suit Zossimus, qvi lib. III. c.33. ad Provincias Persiz sinitimas illam observationem restringis. Partes tamen, Ammiani sui Eutropiive & Rusi sumit Valesius, istorum principum & Joviani plane diversam rationem esic existimans. Illos enim sapienti consilio ait regiones qvasdam qvas

impoluisse necessitatem, per qua majora, quam optare poterant, hostibus cesserunt: Tota (scilicet) Armenia, & urbs in finib⁹ sita, (in qua) magnum (certe rerum positum est) momentum, castraque quamplurima eaq; munitissima.

VII. Verū in ista forsam inqvirere ei non licebat. Non obscurū
qvid mihi velim, esse existimo.
At vero celerrimus isti (Imperatori)cum supervenisset exitus, fratresque duo ad Sceptra accederent, eadem in ulciscendo (Juliano obtinuit) spavia. Eqvidem sepulchri cura (ipsi) haud exigua
erat, impensis quoque (in illud)
factis (haud exiguis,) qvin etiam
qvi(operi) intenderent, miserunt,

ποιήσαδω, δι ής μείζονα ών ήνξαντο αν υπήρξε τοῦς πρλεμίοις.

\$) Αρμενία πάσα, t) πάλις η έπὶ τοῦς ορίοις πλεονέκτημα μέγα, 11) Φρύρλα πολλά κὰν καρτερά.

VII. ἀλλά τέτφ μεν ἴσως σόκ εξήν τω τοιαυτά ζητών. ο ίμαι δε είναι δήλον ο λέγω. Χ) Τελευτής δε άυτφ ταχώας συμβάσης, καμ γ) τοῦν ἀδελφοῦν ἐπὶ τὰ σκήπρος παρελθόντοιν ἡ ἀυτή τοῦ τιμορίαν ἀργία. Ζ) καί τοι Ε μνήματος ἐ μικρά τις ἡ πρόνοια, ἐ λλοῦν το δαπάνης γιγνομένης, ἀλλοῦμως της κατίκον επειψομένες το καιμος τος και ήρωτων έπανήκον-

raç, .

sine magno sumtu tueri non poterant, citra sodus ullum dimissife, bune vero turpi pactione quasi victum redemtionis loco provincias Populi Rom, Persis tradidisse. Sit itaque turpis illa pax quemadmodum pro tali Socrates H. E. III. 22. Zonatas quoq; Annal. lib. XIII. 21. & Agathias lib. IV. eam agnoscunt, sit etiam hoc nomine turpis quod simile ante Jovianum pacis non extet ullum exemplum. At ea saltem ex parte rece excusasse Jovianum Patres Christianos, Gregorium scilicet Nazianz, Or. II. in Julian. & Augustinum de C. D. IV. 29. V, 21. dicere liceat, qua Julianum potius in causa suisse dicent, qui in tantum periculum totum exercitum Romanum perduxerat, ut pax ista sirmatetur. Et sane plures sorte Provinciz Romanz, deleto integro exercitu, Persarum suroribus suissent exposita, ilse autem aliter quam pace inita serveri zgre posse videbatur.

- 3) 'Αρμενία πάσα) Zosimus lib, lll, c. 31. magnam sakem Armeniz partem Persas Romanis ademisse dick βραχύ τι ταύτης 'Ρωμαίως έχειν ένδόντας.
- t) πολις η επί τοῖς ορίοις) duas urbes in finibus fitas, Singaram nimitum & Nifibin ea pace Perfis fuiffe concesias, ea conditione ut fine incolis transitent in jura Perfarum memorat Ammianus lib. XXV. c.7. & Zonaras Annal. lib. XIII. n. 14. Solam Nifibin ut potiorem nominat Zosimus lib. III. c. 31. eamqve à Libanio hic quoq; potissimum respici existimo: μεγα enim πλευεκτημα eam vocat. Quantum autem momentum in Nifibs positum fuerit, vel inde conjicias ticet, quod terante tempus issud à Persis, frustra tamen, tentara suerit. Qua de re vide si placet Illustrem Spanhemium in notis ad Juliani Orationem 1. pag. 168. & 186.

τας, તેનું હંતેલડ દેવિકંતિભાર તેન્સિંગ દેવ્યાપ્રતેવસંભય જાણે રહ્યો દેવનાથે જેવ તેવણ જાઈમામ ablegarunt eos & redeuntes (de eo)interrogarunt, & omnem operam impendisse videri voluerunt, ut splendide illud adornaretur.

u

VIU.

Libri sti Pars Tertia.

- Deseisa πολλά) qvindecim castella in regionlbus Tsanstigritanis, Persis tradita numerant Ammianus lib. IV, cap. 7, & Zosimus lib. Ill. cap. 31. Qvid autem faciendum Socrati qvi Syriam à Joviano Persis concessam esse ait H. E. lib. Ill. c. 82. Sane ab Historica veritate plane id alienum est, indeque Valesius ad islum locum calami errorem id esse pidicat, proque Commodeis γαρ τες Συρες της αρχης, legit ζημιωθείς γαρ τες δομες της αρχης, finibus enim imperii rectius mustatus Jovianus dicetur. Antiquus ramen error ille sit oportet, cum eundem ex Socrate hauserint Epiphanius Scholasticus & Nicephorus, nescio proinde an non rectius suum Σύρες Socrati relinquamus, eove utpote generaliori nomine Armenios & Transsigritanos comprehendamus, sane Stephano teste από Βαβυλωνίας των Σύρων το δυομα διατείνει μέχρι τε ίσσικε κόλπε, από δε τετε μέχρι τε Έυξείνε κόλπε, qvam in rem confer etiam si placet Scaligerum in notis ad Eusebii Chronicon n, CCCXCIX.
- x) τελευτης δε αυτώ ταχείας) Tam ad brevitatem imperii videtur respicere, cum octavo ejus mense interierit jovianus, (unde Ammianus lib, XXVI c. 1. de Juliani & Joviani brevissimo imperio loquens volubilium casum diritatem accusat, & obitus dicit intervallatos brevi tempore principum;) quam ad subitum morbi impetum qui præter omnium opinionem eum extinxit, hinc enim Zosimus lib. Ill. cap. 35. νόσον αιφνιδίως ενσχήψωσων dicit. Ammianus vero ne memorato qvidem morbo ψυτανική inquit celeri gradu prascriptos sinienda vita dies exegit, cum enim venis set Dadasamam, exanimatus inventus est nocte. Lib. XXV, cap. 10.

γ) καὶ τοῖν ἀδελφοῖν) Valentem & Valentinianum intelligit. Simili modo cos significat in oratione περί Ιερών p. 10. Νεωτέρων δέ τινων συμβάντων έκωλύθη παρά τοῖν ἀδελφοῖν, & alibi passim.

2) καί τοι τε μνήματω ε μικρά τις ή πρόνοια) sepulcrum qvidem Juliani à Joviano jam exornatum suisse meminerunt Ammianus lib. XXV. cap. 9. & 10. Socrates lib. Ill. cap. 22. Sozom. lib. Vl. c. 3. Theodoretus lib. llv. c. 4. Philostorg, lib. Vlll. cap. 1. Inscriptionem qvoqve in sepulcro positam satis splendidam memorat Zosimus lib. Ill. cap. 34. qvam tamen haud paulo aliter ac Zosimus repræsentant Zonaras Annal. lib. Xlll. n. 13. & Cedrenus, in προασείω autem vel ut Ammianus latine essert suburbano sive pomærio Tarsi Ciliciæ oppidi sepulcrum illud conditum suisse (ibi enim sepeliri ipse dum viveret teste eodem se jusserat) maxima pars citatorum Autornm tradit, qvibus adde Libanium in orat. in necem Juliani p. 331. & Chrysostomum orat. ll. in Babylam T. V. opp p. 471. (edit. Savil.) Qvod autem Gregorius Nazianz in orat. ll. adv. Julianum cadaver ejum præeuntibus mimis & ludionibus, scurriliter mortuum deridentibus, Tarsum delatum sesse att non ita accipiendum esse, qvasi per contumeliam sasum sit, sed ex more

VIII. Et hæc qvidem satis bene, male autem illud (se habet.) Non enim plus lætitiæ attulerunt iis quæ fecerunt, quam iis qvæ omiserunt mæroris. Et præstitisset certe ut ea que neglexerunt facientes, neglexissent illa qvæ curæ iplis fuerunt, qvam ista qvænunc fecerunt (facere.) Nemo enim tantam voluptatem ex pulchris eorum qvi injuste perierunt monumentis facile capiet, qvata capereturex vindicta ab oppressore exacta. Cumitaq; multo sermo ferretur nostroru aliquem este (Juliani) percussorem, qvamve iniquum sit si nemo ulciscatur, nihil tamen illi, ad qvos ea pertinebant, hisce moti sunt, neg; con-

VIII. Turi per ir kalaç, ikavo de g kadas. हे 20 गड़ हमांसर έχαρίζοντο μαλλον, έποίεν έλύπεν. κάμ βελτίες γ' αν ที่ของ สอเลิงรธร เป็น ฉัง ฉ่างเวล่ยสงำ อำเγωρεντες δε ων έπεμελεντο, ή ώς งบัง รัสอโทบเลง. ซีอีติร วิธี ฉึง ซีรผร η δείη των άδικως 2000 Savortur प्रवेत्रिस मार्गमस्टर , वेड रमें हैं प्रार्सvart ding. drie Toirw Tonis το λόγο τεδε ώς έξ ήμων ε απεκ-राव के हुन के अपने केंद्र विसर्वेश के मूर्नराइ દંત્ર દ્દિલ(૧૫ , Boen manton Be ex-्रेष हेसाम्ब्र^{भर} , มีde อนบทิวอง ตั้งร των βελευμάτων κοινωνές έπι ζη. कां उस

more veteri, jam monuit Valelius ad Ammiani lib. XXV. c. 9. Denique Philostorgii prætereunda non est observatio, qvi non consulto qvidem, casu tamen aliqvo, è regione sepulcri quo Maximiani ossa continebantur, sepultum Julianum dicit, semita sola loculos ab invicem separante lib. VIII. c. 2, ita scilicet qvi tot in rebus inter se conveniebant, sepulcri quoque vicinitate jungebantur. Verum hoc sepulcrum Tarsi Juliano extructum, ejusve cura nihil ad Valentinianum & fratrem Valentem pertinet, sedut diximus ad Jovianum. Alio igitur hic respiciat Liba-Dius oportet, Scilicet dicente Ammiano lib XXV, cap. 10. Juliani suprema & cineres, si qui tunc juste con uleres, non Cydnus videre delebat, quam vis gratissimus amnis 3 liquidus, sed ad perpetuandam gloriam recle factorum prater lambere Tiberis intersecans urbem aternam &c. Ideoque translatum postea Juliani corpus eic την βασιλίδα πόλεων telle Zonara lib XIII. Annal. n. 13. per quam tamen. non veterem Romam, qvo eum transferri volebat Ammianus, sed novam intelligen. dam esse, docet Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem, a Cangio ad illum Zonaræ locum allegatum, üc enim illud : ἀπεκομίωθη δε αιθις είς Κωνςαντινέπολω, καὶ ετέθη ένθα και το ιοβιανό έν λάρνακι πορΦυρέω κυλινδροειδεί μετά ελένης της θυγατρός το Κωνςαντίνο κ γυναικός αυτο. Nec non Cedrenus p. 304. qvi omissa Tarsensis sepulcri mentione Constantinopolitani tantum meminit. Istam vero translationem Iuliani à Valente & Valentiniano institutam esse, ex hac ipla Oratione Libanii colligo.

मंत्रस र वाँ धवाकि , स्रो म्योम प्रवेग (एमिक्ट्रिंग संद हेंगानावा र ऋदंपु-मुवाकि वंपुश्वत्वा,

ΙΧ. Διέβησων a) τον ίσρος Σαυρομάτας b) τω άρρηκτον σρατιών & πρεσβυτέρε μη δείσωντες. κατέσυραν άνθεν τοῖς άπαζιν έθνος τὸ Ἰλλυριών. C) μετήνεγκαν, εἰς Ἰτω ἀυτών μεγάλω ἐὐδαμρονίαν d) ἔργον χρόνε μακρέ. C) κὰς τω τις τῆς χώρας ἀρχοντος θαυμασας τις λύπην, δὶ ἢν δακρύον f) ἐχ

filiorum participes, ut de Sangvine quæstionem instituerent, convocarunt, licet (tot) casus rem istam in mentem ipsis revocarent.

IX. Superavere Istrum Sauromatæ, insuperabile majoris natu aciem nihil veriti: florentem rebus omnibus Illyriorum gentem lacerarunt: solum mutare(eam) coegerunt, qvæ magna ipsorum suit felicitas, longissimi temporis opus. Et hujus qvidem provinciæ præsecti (merito) aliqvis miretur trepidationem, ob qvam nelacrymas qvidem tenens præsecti

- a) διέβησαν τον ίτρον Σαυρομάται) Sauromatæ Qvadis juncti, Danubiumqve transgressi maximas clades in regionibus ei adjacentibus edidere, exacerbati injusta Regis cujus dam sui Gabinii cæde. Rem totam narrat Ammianus lib, XXIX c 6.
- b) την ἄρρηκτον τρατιών τῶ πρεσβυτέρε) non enim tantum in issergionibus alebat Pannonicam & Mœsiacam legionem Valentinianus, qvæetiam susæ à Sauromatis suerunt, ut l. c. Ammianus resert; sed ipse qvoqve πλήτην παρασκευήν ingentes copias secum habebat, qvibus contra Barbaros eductis corum qvoqve tandem repressit surores, & ad pacem petendam cos adegit.
- c) μετήτεγκων) respicere hoc verbo mihi videtur Libanius ad eos, quos captivos secum abduxerant Barbari, quorum haud exiguum numerum suisse l. c. Ammianus docet.
- d) egyor xpors μακρέ) Verborum istorum hic nist fallor est sensus: tot tantaque excursionibus istis suis Barbari perpetrarunt, ut longissimo tempore plura esticere vix potuissent. Hinc nimirum quam selix ea illis suerit expeditio, magis patet,
- e) ησή την μέν τε ταύτης της χώρας άρχοντ () Probum dubio procul intelligit Præfectum Prætorio, apud Sirmium eo tempore degentem. Qvanto enim terrore eum perculerint editæ à Barbaris strages, pro me dicat Ammianus lib. XX IX. c. 6. Prafestus Pratorio agens tum apud Sirmium Probus nullis bellorum terrorebus assuetus, rerum novarum lugubri visu prastrictus, oculosque vix attollens, harebat diu quid-apessore ambigens, & cum paratis velocibus equis nottem proximam destinasses in sugam, monitus tutiore consilio manssi immobilis.
- f) εχ΄ υπάτε 50λην ηγήσατο) Consul fuit Sextus Petronius Probus anno C. 371. At istam Sauromatarum irruptionem ad annum 374. referre solent, Nec Am. mianus

cti prætorio stationem se eo anno tenere vix existimavit. Unde vero existimare nos decet illam imbecillioribus natam esse audaciam? Ego qvidem isthinc existimo. Deinde vero etiam Tyranni rebellionem, urbes plane pessundantem, ob qvam iunior natu, multa secit, multag; ἐπαίτε τολίω ἡγήσωτο εναι τον ενιαυτόν αυτά. g) τιω τόλμαν δε τ αθενετείων πόθεν χρή νομίσαι γεγενήθαι; h) έγω χθ εντεύθεν ἡγεμαι. i) επα καμτιώ επανάςω(ω ε τυράννε τιω είς απασων Φθοραν άγαγεσων k) τώς πόλας, δι' ήν l) ο νεώτειως

mianus qvidqvam ubi de Probo hoc agit de consulatuejus addidit, sed præsectum prætorio vocat: necConsuli hic locus. Igitur ne pro ὑπάτε apud Libanium legendum est ὑπάρχε? Imo de eo etiam dubito, an is qvi Consul anno 371. suit Probus, prætorio præsectus esse anno 374 potuerit. Qvod autem dubitem Libanius sacit Or. Paneg in Julianum Consulem pag. 230. ubi de utraqve illa dignitate loquens ita ait: πολλήν δη συγγνώμην έχω τοις έρεσι τε πράγματ (loqvitur autem de Consulatu) μου παρά των θεων αίτεσι προ των άλων άγαθων έπλ τεδε τε δίφρε κομιοθηναι. ἐπεὶ μου οίς ὑπάρχες εἰς ὑπάρχες τελέσαι, προς τετο βλέπεσιν, ως τετο ἀν άθλον ἐκείνε οίς τε συνέβη τεδε πρίν ἐκείνε τυχείν, ἡκιςα προσέχεσιν ἐκείνω, νομίζοντες ὁ, τι ἀν ἐπὶ τῶδε λάβωσιν, ἐλατίον εἰληθότες ἐσεοθαι.

8) την τόλμαν δὲ τῶν ἀθενεςέρων) adeo nimirum Sauromatæ imbecilles erant & viles si cum Romanis contenderentur, ut ipse Valentinianus conspectis eorum Legatis siδεν ἀξιοπρεπες habentibus exclamaverit: κακῶς πράτεων την 'Ρωμαίων ἀρχην περιελθέσαν εἰς ἀυτόν, ὅπε τοιετο γεν۞ τῶν Βαρβάρων ἐυτελες, ἐκ ἀγαπα παρ ἐαυτῷ μενενν σωζόμενον, ἀλλ ὅπλα ἀρειται τζ 'Ρωμαίων ὅρες πατεί, καὶ εἰς πόλεμον θρασύνεται vid. Sozom. Η Ε. lib. 4. cap. 31. ubi præ

indignatione hujus rei mortuum effe Valentinianum tradit.

a) έγω γαρ εντεύθεν) scilicet divinitus istam audaciam Barbaris inspiratam putat, quodægre serrent Dii mortem Juliani neminem ulcisci.

i) ἐπεὶ μοὶ την ἐπαναςασιν τε Τυράννε) Tyranni quoque seditionem non vindicatæ Juliani morti tribuit. Per Tyrannum autem intelligit Procopium, cujus rebellionem ejusve exitum descripta vide apud Zosmum lib. IV. c. 5. Socratem H. E. lib. IV. c. 3. & 5. Sozomenum lib. VI, c. 8. & sussissime apud Ammianum, lib. XXVI, c. 6. seqq.

k) τὰς πόλεις) fortassis potissimum ad Chascedoniorum urbem respicit, cujus muri à Valente diruti fuerunt, qvod à Procopio ad illam seditionem se qvoqve passa suisset

feduci vid Socrat. H. E. lib. IV. c. 8.

δι ήν ο νεώτερ σολλά μεν έδρασε &c.) multum ista rebellione commotum fuisse Valentem Zosimus quoque testatur: κατεπλάγη μεν άμα inquiens τη άκοη καὶ ἐπιμπλατο ταραχης lib. IV. c. 7. imo Ammianus lib. XXVI c. 7. nuntio illo perculsum, adeo trepide iter eum secisse ait, ut de abjiciendis imperii signis cogitaverit.

#OXX TEP TOXLÀ LET ESPACE, δε έπαθει, Εντεύθει ήγεμαι γεδευτέραν. οικείς τε ων έτύγχα-181 IRVIGIO 1 મુવ્ય પ્રફળત્તિ ના મુવ્ય નંદન તેમ્ છેθήσεως σευσδοκών, κάν Φεύγων inal fille Savator, Etas ariffir ψε τον κύβον. O) το de andpas ξυ πεπιθότας, τεμών τεπυχηκόπος,

tulit, isthinc originem habere statuo. Imo hanc multo magis quam πολύγε ωλέοι τω illam. Hic enim, si nihilaliud (perμών γε εί μηδεν svadere illud posset) propinqvitate Julianum contingebat, & tin) rgy dedius, mens(licet,)seq;ipsum occultans, semperve ut comprehenderetur expectans, fugiensque utpote qui mortem præstolabatur, aleam tamen jacere (aulus est.) Qvod autem vir beneficiis affectus, honoribus

- m) olker@-) non Protectorem dometticum, vocabulum istud hoc loco notar, qvo fignificatu alias passim in hujus zvi historizillud occurrere notat Valesius ad Ammian, lib. 14 & ad Socrat. H. E. p. 43 fed yever owantousvor, sic enim Procopium, de quo hic sermo, vocat Zosimus lib. IV. c. 4, eumve qui propinguirate Julianum contigerat ut loqvitur Ammianus lib, XXVI, c. 6. aretico Juliani Zona. ras eum vocat lib Xlll, n. 13.
- 11) gai dedicie gai xpon ouer & &c.) causam metus & occustationis illius Procopii prolixius exponit Ammianns I. c. Scilicet verebatur ne sibi periculum crearet ortus rusnor, qvali Julianus jam morti propinqvus ipfi clavos fummæ rei commifisfet, præcipue cum ad mortem raptum elle primum Notariorum ideo tantum relcifceret, quod imperio dignus effet judicatus. 🔝 Indeque statim post curatum Juliani: funus, cujus curam Jovianus ipli dederat, disparuit, conf. Ammianus lib. XXV. c.9. & ab eo uso; tempore in agro Chalcedonenfi apud amicorum non neminem Strategium, delituit, usque dum res innovandi oocalionem captaret. Aliter vero rem narrat Zolimus lib. IV. c. 4. feq. ille enim Procopium Juliano mortuo ad Jovianum venisse ait eiqve chlamydem purpuream, qvam à Juliano acceperat, tradidisse, ac rogaffe ut militiz Sacramento foluto domum redire liceret. Qyo impetrato Czfaream Cappadociæ cum uxore & liberis fe contulit. Post cum Valentinianus & Valens, qvibus fuspectus erat,eum comprehendi justifient, in Euxinum Pontum aufugit, & ibi conscensa nave ad Tauricum Chersonesum delatus est. Sed cum incolas suspectos haberet, inde Byzantium nocte profectus, divertit apud grendam amicum, tandemqve imperium arripuit.
- 0) το δε ωνδρα ευ πεπουθότα &c.) per illum nisi fallor Eugenius intelligitur,. cum qvo consilia communicasse Procopium I c. Zosimus ait. Fuerarautem Eugenius Evnuchus in Aula Imperatorum, qvod hominum genus qvantum gratia istis temporibus in aula CPolitana valuerit, ex Scriptoribus historia illius avi fatis notum. In hunc igitur optime gvadrare videntus que Libanius in medium hic attulit.

ribus auctus, inter amicos numeratus, imo etiam ad mensæ consortium admissus; tantas insidias struxerit, an inde, unde dixi, non provenit?

X. Sed & cædes frequentes tum hic tum Romæ (perpetratæ) Deorum iram significant, propter quam alii interiere quidem, alii vero funt interituri. Trepidatio & terram concussit & τι διό , επτιθέμηθικό ειοδίφ το βυλεύου , πῶς ἐχ' όθεν ἔφίω હિંદુમગુજ્ય.

Χ. ο πολύς δε Φόν. τηθε, έτε οι Ρωμη, Δαιμόςων όξ-Instar, of de Emerica. Φόβο Μι τι έσαι και θάλαι-Jar.

P) ο πολύς δε φόνω ότε τηδε ότε εν Ρωμη) Czdes Antiochiz (illam nimirum urbem significat vox Tybe, ibi enim Libanius hanc orationem scripsit) atque Romæ perpetratas, alias que intelligi hic possint nescio, nisi illas quas Antiochiz quidem ipse Valens, orthodoxos hostili surore persecutus, sieri justit, vide ea de re Socratem H. E. lib. IV. cap. 17. vero orta ob Damasum atqve Ursinum, qvorum uteqve cathedram illius Ecclesiæ ambiebat, feditio qyamplurimis vitam ademit, qvi partim in feditiofis conflictibus, partim Maximino Urbis Præfecto fupplicium ab iis fumente interierunt, Videa. tur idem lib. IV. cap 29.

q) ο φόβω γην τε έσειε καὶ θάλατθαν) pro φόβω qvod Codex MS, habebat Φόν legendum effe putarem, melior enim hac ratione procul dubio emerget fensus & scopo Sophista convenientior, qvi cadem Juliani Deorumq; iram, qvod ca inulta oblivione sepeliatur, in causa esse ait, quod terribili isto terræ motu aliquot imperiii Romani partes affiiclæ fuerint. Intelligit autem horrendam illam terræ concuffionem, que Confule Valentiniano primum cum fratre die XII, ante Kalend. Augustas contigit, ubi borrendi terrores per omnem orbis ambitum graffats funt fubito, quales nec fabula nec veridica nobis antiquitates exponunt, verba funt Ammiani lib, XXVI. extremo, quem vide omnino ita istos terrores describentem, ut vel legenti metum incutiat. Imprimis ad ilkultraudum Libanium noltrum illa faciunt verba Ammiani: densitate pravia fulgarum acrius vibratorum tremefalla concutieur omnis terreni stabilitas ponderio, mareque dispuljum resro slutibus evolutis ab-Adi præterea Zosimum lib. IV. cap. 18. & Hieronymum in Chronico, scessit. Socratem lib, IV. H. E. cap. 3. Alexandrinis, imprimis grave is ud malum fuit, uipote apud qvos πέντε μυριάδας άνθρώπων co periisse resert Cedrenus, proptereaque die qua illa contigerunt sestum quotannis eos celebrasse, quod veyéges. To and appellarent, Sozomenus autor est lib. VI. cap 2, qvi tamen in eo errat, qvod Juliano vel Cæfare adhuc, vel imperium jam adepto, illum terræ motum contig isfe arbitratur. Rectius enim Ammianum tempus annotasse non supra tantum allati confirmant autores, fed Idatius quoque in Fastis & Autor Chronici Alexandrini, qvi ne in die qvidem assignanda ab illo dissentiunt. Meminit qvoqye hujus terræ motus Libanius Orat, in necem Juliani p. 328,

Ταν. και σόκ Επιλαμβάνομαι τοῦν βαζιλέοιν ως ε δίκαια εδρων τοῦς εξελεγχομενοῖς τιὰ έκ τῶν νόμων Επιτιθέντες δίκιω. ἀυτὸ δε τὸ τῆς εχάτης δίκης ἀξίες πεφηνείκη μυτίες, ὧν οἱ ωλείες οἰκιῶν ὀνομαςῶν, βεβαιοῦ με τὸν λόγον, τὸν ὑποὶ Δαιμονίε τη ⑤ ελαύνεσαι λέγοντα τὰῦ γῆν.

ΧΙ. πὶ δὲ τελουπὰς πῶτω τ) πῶς ε εκφῶς κακοδαμονείτων; ε) ἐπόλωλεν ἡμῖν ἔθιη πέντε κὰμ ἔκοζι, τῶν μὰν ἔξω τεχῶν ἡρπασμένων, τῶν δὲ ἔσω πάντη Φευχύντων, οἰς ἐδὲ πυφῆναι τῷ λιμῷ τεθνεῶζιν ὑπῆρξεν ἀλλ ἀιάγοιτες ἀυδῶν οἱ ωρισήκοντις ἐπὸ
τεᾶχ، ἀφὶεσαν χυμνές Φέρεως ζῶν πιλαικώρες κάτα, τοι-

mare. Nec (vero) ego Imperatores acculo, qvasi Justitiam non administraverint, qvi convictos pœna qvam leges jubent affecerunt.
Ipsum vero illud, qvod extremo
supplicio digni visi fuerint adeo
multi, qvoru plerorumq; illustres
sunt familiæ, sermonem meum
consirmat, qvo à Deorum nonnemine terram motam fuisse dico.

XI. Ultima vero ista nonne maniseste Deoru ira nobis obveniut. Viginti & qvinqve periere nobis gentes, aliis qvidem extra mænia abreptis, aliis vero intra illa prorsus sese recipientibus, qvibus, ubi fame periissent, ne sepultura qvidem obtigit: sed in mænia, ab illis qvibus datum id erat negotii educti, nudi inde miseri illi præcipites dati suerunt. Et illa qvi-

πως ε σαφως κακοδαιμονεντων;) vertendum putavi: nonne manifeste Deorum ira nobis obvenium, vel si magls ad verbum cupis: nonne manifeste eorum sant quibus Dis sunt infeste. κακοδαίμων enim Hesychio, Svidæ & Etymologo est ο Θεώ επαχθής.

³⁾ ἀπόλωλεν ἡμῖν &c.) Sequentia ad Hunnorum, Alanorum, aliorum que Scythiæ Aliaticæ populorum in Thraciam & vicina loca excursiones, esse referenda tum inder patet, quod τελευταία mala isla voceatur, sunt enim isli ipsi tumultus inter quos vitam Valens amisit, post cujus excessum parvo tempore scriptam hanc esse orationem supra diximus; tum quod paulo post omnia isla Σχύθαις κωμάζεσι tribuantur. Quod vero ἐθιη πέντε μαὶ ἐκισι islis tumultibus interiisse dicit; accipiendum puto de provinciis, quo sensu voce ἐθνη etiam Eusebius usus est lib. 1. de vita Constantini cap.25. imo & Dio ap. Zonaram in Antonino: ἐνομοθέτει τότε μηδένα τε ἐθνες ἀρχειν εθεν ἐγένετο. In sex autem Provincias sola Thracia divisa erat, tesse Ammiano lib. 25. c.4. Cæterum quam rapuerint atq; in captivitatem abduxerint multos Scythæ tumultuantes, alios vero in urbes compulerint, ubi, ag ris qvippe circumjacentibus evassatis, same plerisq; suit moriendum, suse scribit Ammianus lib. XXVI. cui adde Zosimum lib. IV. cap. 20, sqq.

dem Scytharum fuit petulantia, trementium (antea) semper qvoties de bellica Romanorum arte audirent. Hactenus autem qvoties manus conseruere, toties ab corum partibus stetit victoria:nobis qvidem fortiter & sicuti decet viros bonos morientibus, (frustra) tamen percuntibus. Astad agricolas nunc devenimus, postquam de iis qvi in armis vitam degunt dictum est, (horum) vero etiam expectationes haud bonæ sunt, nec fausti qvicqvam sperare licet, nisimihi, Imperator, obsequentem te præbeas, illudve qvod causam esse dixi malorum, aboleas.

XII. Atqvidicent nonnulli me fingere cædem ubi nulla sit, hostium enim aliqvem esse qvi (Julianum) interfecerit. Ego autem
(statuo) neminem Persarum audere potuisse mediæacieisese immittere sine vitæ discrimine. Si
autem plures eorum fuissent, plures qvoq; interfecissent. Jam ve-

αυτα έκώμα (αυ οί Σκύθος, Jorns बंसे बहुरेंद्र रिक्ष बंदर्शकों मेंद्र Parτον πάλεμον τέχνης. t) αλλα τυν όζα έμαχίσαν», TO COUTE VEVIXARAGI" ગુંઘાઈંગ મુણે એંદ્ર જાણાજાંમદા તેંગઈ) જાદ એραθές Σστοθνησκόντων , αναλωμί-रखें। गण मिने देशी malyas yrohen σαλεις βεβιωχότων οίχομένων acordonia de durai xgi xen $i\lambda\pi i(i)$ Ċ παθήης μοι βα(iλεῦ, σεις ο Φημι τίω αίτία έχαν των xaxar.

ΧΙΙ. Φήσεσι τοίνωυ με αλάπαν σοκ όντα Φονόν τινες, των οδ έναντίων ένα είναι το απεκτονότα. έγω δε, ότι μεν σόκ αν είς μεσίω τίω spatias επόλμησεν ανής πέςσης έλθεν, μη θανατών. παι ώς εί αλάες ήσαι, αλάες αν παι διεφθείς του δε οποθνήσκει μόν. Θυρεαν, νύν δε οποθνήσκει μόν.

t) ακα τον όσα εμαχέσαντο &c.) Hinc quoque patet, quod supra sub initium diximus, Scythas à Theodosio nondum pulsos suisse cum bæc Oratio scriberetur, salsosque adeo esse ess, qui ah eo nondum Imperatore devictos illos esse arbitrantur.

u) κωὶ νῦν ἐπὶ τὰς γεωργὰς &c.) annonæ caritatem qvæ post Juliani interitum orbis Romani partes nonnullas assisti, memorat qvoqve Libanius Orat, in necem Juliani pag. 328. nota etiam sames in Phrygia qvam memorat Socrates H. E. lib. IV.cap. 17. & Hieron, in Chron, qvamqve Valentiniano & Valente III. COSS, contigisse ait Idatius in Fastis.

^{*)} μελήσαντω) vertere ausus sum ac si legerem μεληθέντω, sicenim optimum verba sensum efficient, nimirum solum Julianum cecidisse, qvodnemo alius magni sieret vel curæ esset percussori, qvi ad solum Julianum intersiciendum missus sucrat.

ΧΙΙΙ. Τυτί z) μθύ ἐἀσα.
Αλλά μηθιίωται δήπυ πευσβείαι
πολλαί μετ ἐκείνον τον χρόνοι ως
τον πέρσίω, πάλιν χθ ἐρῶ τὰυτό. κὰι εἰάθασί με πέρσαι Φιλοτιμείος τῆ μιήμη τῶν κατορθωμέτων, κὰι δίηγείντο δη πολλάκις
ὰ ዮωμαίες ἔπληζαν, κὰι εἰτι-

LA TEN BASINGONTEN KATHILYKAR

άλλ όμως ετ' αυτός ο βασιλεύς

દેશલાયા , કેર્ન તેત્રે ઉપ કેરેલેડ રહેંગ દા

ज्ञांद्र कार्ट्रश्रीम , बंग्रेरे धेर्वह रंगीकामद गर्छ-

ro solus ille mortuus est, nemine ex propinquis & custodibus mali quicquam patiente, nimirum, quod nec curæ illi (oppressori Juliani) essent, de hoc enim (solo) laborandum erat, utpote cui (percutiendo) fuerat immissus.

XIII. Hoctamen omittam. Verum post tempus illud qvamplurimæ ad Persam legationes abierunt, idem enim nunc repetam. Solent autem Persæ rerum bene gestarum memoria gloriari, sæpiusq; narrabant qvas clades ab illis Romani acceperint, qvosve Imperatorum interfecerint. Sed neqve ipsemet eorum rex, neqve alius qvispiam dignitate conspicuus, neqve ex plebe aliqvis dicere hoc deprehensus suit, qvasi cædem

Libri sti Pars Tertia.

कं 24 संदर्भ क्यांग्डक्य 🤈

y) Καὶ ἐφ' εν) levis hic admissa videtur, forte librarii culpa, transpositio, legendum enim: ἐφ' εν καί.

જે જે, કર્લ-

2) τετί μεν εάσω) Recte facis Libani qvod argumentum illud non magnopere urges, unde enim nosti in media acie Julianum occisum susse? Sane aliter rem ipse expositisti in επίσωρίω λόγω pag. 216. ubi eum interiisseais προθυμίω σφοδρά καταναγκαζέση αυτόν περιτρέχειν ερατιάν. Qvod etiam Ammianus lib. XXV. 3. confirmat, qvi cum immemorem diffuxisse jam suos trepidos, ardenter effudisse seme in pugnam dicit. Sed nec melius est alterum Libanii argumentum à Persarum silentio, poterant enim ipsi ignorare à suorum qvodam hoc sacinus esse admissum, namqve tenebræ durante pugna obortæ, de qvibus supra in hacipsa orat. Libanius, sacile impedire poterant qvo minus à percussore imperator agnitus suerit, præcipue cum in suga suerit juxta Victorem & Rusum Festum, qvi eum vulneravit hostium eqves, imo ab aliqvo Protectorum Imperatoris secundum Philostorgium, simul ac facinus hoc perpetrasset, capite suerit multatus, ut adeo multum jactare illo se haudqvaqvam potuerit.

dem illam Persarum qvisqvamperpetraverit. Neque vero imagine aliqua id repræsentari ajunt, qvod tamen pingi omnino curafsent, si factum esset, cum tantum ad gloriam(eorum)faciat:Verum Leonis figura ignem spirantis eum repræsentarunt: pingentes nimirum ea qvæ passi sunt, non addiderunt ea qvæ à se gesta esse conscii sibi haud erant, neque se iplos iis quæ facta non funt orna-Ovod vero omnium maximum est, Victorem, Salustium & reliquos qui pacis causa legationem obierunt, rogavit Sapores

varov inerov avdpa miertu eieyaa) લેમો' લેવેદે છે લેમળા Tato **ઠ**લં ૫૫૫ એવ્યું Φα(ι, μαλις γεαφέι εί επέπεακτο, TOO STON 2 or eis déžar. a' ir લંતુલ με λέοντ 🚱 πεποίηται πυρ à de Enador yea-Vartes à μη σωήδασαν αυτοίς δεδρακό[ι Β wegoifynar, έχα λλωπίσαι το 3015 - שמווענים צ το δε μέχιςον απάντων Βίκτωρα και Σαλέσιον και જો बैरिश्ड के देव के ब्रिश्म महस्व विद्याला ηρετο Σαπώρης εί μη aigi-

- a) απ νόε εν εκόνι &c.) apparet ex hoc Libanii loco Persas rerum gestarum memoriam Hieroglyphicis imaginibus mandasse, qvod alibi me legisse non memini, nisi qvod idem in oratione in necem Juliani simile qvid dicat, in ca enim ait Persas eundem Imperatoremigne sulminis, adscripto nomine ejus, repræsentasse, ut scilicet significarent ως μείζω Φύσεως ανθεωπίνης αφήκεν εἰς ἀυτε κακά.
- b) α δε έπαθον γράψαντες) nimirum hæc gvogve pictura, pariter ac ea gvam modo memoravimus, Persas potius qvæ ipsi à Juliano suerant passi significasse ait, qvam de aliqvo malo ipsi illato susse gloriatos. Qvod argumento Sophissæ est nihil eos qvo gloriarentur habuisse. De malis vero qvibus Julianus Persas assirent plura dicentur instra, ubi nullum Imperatorem tantis ac Julianum cladibus eos assectife gloriatur.
- E) Βίκτωρα καὶ Σαλάςιον) non Victorem fed Arinthæum cum Salustio missum ut de pace cum Persis agerent, præter Chronici Alex. Autorem testatur Ammianus lib. XXV, cap 6 qvi postea cap 7. Victorem cum Remora & Bellovædio obsides à parte Romanorum apud Persas sirmandæ pacis causa suisse ait. Cæterum Saporis illa ad legatos Romanos verba Libanius ab ipso dubio procul Salustio accepit. Hoc enim samiliariter valde usum eum suisse, statis testantur qvatuor ejus ad Salussium epistolæ, qvas inter alias ejus ineditas plusqvam trecentas asservo.
- d) ής ετο Σαπώς ης) nimirum Perfæ qvoqve audiverant Julianum telo cecidiffe Romano, unde etiam vulgus militum anteqvam pax à Joviano cum illis iniretur, verbis turpibus Romanos incessebant, ut persidos & lectissimi Principis peremptures, tesse Ammiano lib, XXV. cap. 6.

αίοχυνωτο γωμάζει μηθεμίαν ear the water Indiana ding meποιημένοι , μόι Β mediet . μάλιςα में βοᾶ τί ποτί έςι το πεάγμα. έγω δε, έφη, πιθνεώτός moi the tain hysponar cor & महलंगित्य किं वंगर्वेश * हॅर्नेन्व , CHU & TERNO TRATOS CIRCIES TEIS εκάνων παρεμυθησάμω κεφαλαίς πίμψας αυτάς લેς χάρας αυτοίς. πώτα του αν έπεν ο Σαπώρης, र्डेट इंस्ट्रांक्ष्मण्डा सं के इंट्रिश इंग्लेड ៤ὖ τῶν πολεμίων, πῶς 🔬 αν er con ex χον υΦ' αυτοίς, ετιμωρέντο ; e) ε τοίνωυ των μομ αίχuñs anisare, xuel de miers 🛂 το 😸 πίπς ακτας 🦡 τί λοιπον ή टंग क्वाँड मेमहर्त्ताहुलाइ संग्या क्लेंग क्लाईवर् f) ή χαριζομένοις τινί το μη-• MS. ¿Serea.

annon pudeat Romanos, qvod nullam curam ulcifcendi Juliani gesserint, cum tamen solus ceciderit? qvod maxime sane clamat qvid res lit. Ego vero, inqvit, ubi aliquis exDucibus meis cecidisset, eos qvi proximi illi erant nec una ceciderunt, in vincula conjeci, illiusque propinquos capitibus eorum solatus sum, ad manus corum illis pervenire jussis. Hæc (certe) non dixisset Sapores neque increpasset (Romanos) si hostium cujusdam opus(cædes illa) fuisset: qvomodo enim eum quem sub potestate sua non habebant, punire potuissent? Si hasta itaqve interfectus est, nec tamen Persæmanu illud fuit patratum, qvid inde feqvetur, qvam ex nostris esse parricidam illum? sive gratiæ id alicujus dantibus, ut non amplius ille X 2 exi-

e) el τοίνον οπο μεν αιχμής) αιχμήν etiam vocat telum quo vulneratus Julianus fuit, Zonaras & Libanius orat, in necem Juliani. Cedrenus & Sozomenus δοίς οι iππέως appellant, qui Ammianum transtulisse videntur equissem bastam dicentem, Sextus Rusus & Victoris Epitome contum vocant. Philostorgius δέξου iππέως κοιτοφόρε. Quomodocunq; dixeris, genus armorum suisse patet, quo nonnis cominus aliquis feriri potest. Indeque clarum evadit Libanii argumentum; Si, inquit, non eminus sed cominus vulneratus Julianus suit, Persarum vero nemo vulnus id ei inflixisse sibi conscius est, à nostrorum nonnemine illud prosectum ut sit, omnino statuamus oportet.

f) η χαριζομένοις τινὶ το μηκέτι &c.) duas causas qvæad cædem illam impellere potuerit ejus Autorem, malitiose Libanius affert. Primam qvod gratificari forte voluerint alicui qvi imperio inhiaverit, qvo Jovianum pungere videtur, licet obscurissime hæc dicat, qvod periculo non carere istam accusationem videret. Alteram qvod Christiani, qvos ut cædis illius ἀρχιτέκτονας satis manifeste accusat, ferre amplius non possent superstiossum Deorum cultum, cujus egregium vindicem Julianum suisse & infra Libanius jactat, & alias satis notum est.

existeret, sive sibi ipsis (inservientibus,) ut nimirum illa quæ ad Deos pertinent in honore amplius non sint, quibus quamdiu pretium aliquod stabat, ilia eorum sumpi (videbantur.)

XIV. Sed(objiciat aliquis)nullus qui actoris partes suscipiat exfurrexit, negve testes (suppetunt). Verum vel sicetiam in rem istam nos inquirere decer, per dies qvamplurimas ob illam judicium exercendo, necmanus remittendo, cosve qvi habent qvidem qvo (fontes) convincant, cunctantur tamen, excitando, animum iis addendo, adhortando, præmia proponendo, dona promittendo, & denique per Jovem minarum necessitate ut rumpant silentium. adigendo. Hæc sià nobis fierent, multos certe videretis clamantes, dicentes, edocentes qvis cædem illam struxerit, qvis primus de ea aliquid inaudiverit, quibus argumentis oppressor fuerit persvasus, qva mercede, qvi (sceleris)

κέτ' έκθου લેυαι, η και σφίσ στι αυτοίς, όπως όν ατιμία τα τών Θεών είη, ών τιμωμένων απεπτίσ γουτο.

XIV. 'AM' sous i Pegine xa-THISOLOW, gg, of xatahatinggins. all huas of her non stos ανιχνεύσαι το πτάγμα πολλάς τε ημέρας ίπ αυτώ g) καθημώνες, मुद्रे। तक बंगार्शाबद , मुद्रे। तके हैं 201τας μέν έλέγχαν , ζανδιτας δέ έπεγ Αοντας, θαρρύνοντας, σοτεέποντας, αθλα τιθέντας, Επί δωρεάς καλέντας, κάι τη Δία με και τους δι απειλών ανάγκους μή र्थि जाधमवेंग. सं प्रवेषिक मवर् भूμων έγγρετο , πολλές αν લઉદτε on Bowitas, on Deportas, on didaonovies τίς ο δεχιτέκτων & φόνε, h) τίς ο πρώτ 🚱 ακέ-(ac हैंक , गं(ाण र्व अपसंश्वद वेण्डम संωη λίγοις, Επι πίσω μιαθώ, τίoi ownedens, noi realas an-

g.) καθημένες) verbum hoc & alia ejus similis absolute de sessione in judicio pont satis notum, sicin Sacris quoque literis καθήμενω έπι τε θράνε Αρος IV 2. & Matth. XIX, 23. καθίζειν έπι θρόνε. Hincetiam σιμέδριον dici & πράεδρον, & πάρεδρον & alia similia cui ignotum?

h) τίς ο πρώτι ακεσας τέτο) Primus qui de cæde Julianialiquid audivit est aliquis ἐπιτηδείων Juliani, cui, dum itinere ad eum contenderet, in visione ea revelatar suit, ut narrat Sozomenus H. E. IV c. 2. forte ille ipse est, quem propterea suspectum tener Libanius, sane aliquid mysterii hic subesse videtur. Cæterum Alexandriæ quoque Didymo Ecclesiassico Philosopho eam revelatam, ab hoc vero Athanas su significatam suisse idem memoriæ tradidit.

कंम ६ २ ळाटून व्याप्त क्षेत्र क्षेत्र

ΧV. Ήμῶν μθι 26 ήσυχαζόν-TEN, Key THIS SWELLING SIENEN iσφαλές έφαίνετο το μηδέν λέγειν. RERIFAUÉVOS DE TOS Balinées, neg שמי שבצלידשי לאאצידשי של צ ביןσονται ζητέντες μέχεις αν είς Φως έλθη τα κεκρυμμένα, ταχέως είς Φως εμελλεν ήξαν. Επά και νω ήσων οι 🖒 γωνίαις λέχοντις όπως αν απαν το δραμα αυνιτήθη, οίς mille ivouilor evap marian ois μάλισε ωθορκει άρανακτάν, ήκι-500 हैं कार्अंगर अप , हंसंश्वद « Pag auόδυ είς πράγματα έμβάλλει, σου में विंत्वद भी में नाम प्रवश्राहण्य , वेदδιότας 🐧 μη ζημία συσ γένητας. मिर्न माइ वर्षवामा एक वर्ण हैं मार्थ हैं महाτι κατακοπείς ο δ΄ ΣποσΦάξας απελθών οίς αφάλεπ ίπουφα, κάμ န် အေးနေ အများ အောင်း အညီချင်မေးအေး အောင် bu. o dina Cor j on Ene underg εδίωκεν ανεξέταςον αφείς » πηλμημενον εκάθευδεν, άλλα πάντα क्राम्बेम मुद्ये मवहासंद डेवेंग रहे हैं i) ADYRÉWS Edože TO VO MEMOINKÉNCY,

conscii, qvo se, qvi vulnus inflixit receperit, qvos compotationis atqve pæanis habuerit socios.

XV. Nobis enim quiete agentibus, illis qvoq; qvi premere (autores hujus cædis) poterant, tutius visum nihil dicere. Si vero Imperatores commoverentur, præfection oftenderent le finem perqvirendi non facturos, donec in lucem protrahantur occulta, subito in lucem (certe) prodirent. Sigvidem & hactenus fuerunt, qvi in angulis murmurarent, qvomodo totum istud Drama compositum fuerit: qvi tamen sumæstultitiæesse arbitrati sunt, iis, qvorum maxime erat indignari, minime omnium id facientibus, se, ad quos ista non pertinerent, huic negotio committere, an cuiqvam rem gratam eo facturi fint nescios, (contra) vero timentes ne aliquid detrimenti (libi inde nasceretur. Jam viator aliqvis jacuit obtruncatus: abivit vero ille à quo interfectus est, & iis quæ abstulerat ille gaudebat, neque erat qui legibus eum traderet. Non tamen Judex, propterea qvod nemo persequeretur (latronem), inexploratum facinus relinquens quievit: sed omnia mo-X z vens,

i) Lynceus Idæ frater omnium mortalium செலிந்தாத்தாகு, qvi e Taygeto totam infulam oculis perlustrans Pollucem in caudice quercus sedentem vidic. De eo adi Pin-

vens, nihilve omittens, Lyncei mente remomnem gessisse visus fuit, captusque est qui manu sua (cædem)patraverat,planepersvasum habens, se ita peccasse, ut nullo convictionis genere revinci possit. Multa hujusmodi in locis desertis multa in urbibus patrata, non latuerunt. Neque contenti funt qvi curam gerunt amicorum, terræ mandasse obtruncatum, sed præfectum adeunt, rem omnem indicant, exponunt. Ille vero suarum partium esse arbitratur, ne ignoretur qvi (facinus) commissit (essicere.)

XVI. Num vero propter vulgaris sortis homines omni studio agemus, Virorum autem optimo vindictam non persolvemus? Atque populorum Præsectis vires qvidem suppetant qvibus taliapropatula reddant, vestrævero Imperatoru infirmiores sint, qva ut huic venationi sufficiant? apage. Ostendas saltem te ut capias istos homines cupere, moxenim comparebunt qvi bestias illas tibi

κ) κ) ο αυτέχεις ήςηπας * πανυ δη πις εύων ανωτέςω πάσης ιδέας ελέγχων ηδικηκένας. πολλά τοιαυτα τα το παίς έςημίαις περχθέντα του ελαθε, πολλά τοιαυτα το άς εσιν. κας τόν απόχεη τοις των Φίλων Επιμεληπάς τη γη ωραθενας τον απεσφαγμένον, αλλί ήκον ωρώ τον άς χοντα, έμήνυσαν, έφεσουν. ο δ΄ αυτέ νομίζει το μη τον δεδρακόπε άγνοηθητας.

* MS. удето.

XVI. εἰ 9' τῶτὲς μὲν τῶν τυχόντων ασυβασόμεθα, τῷ δ'
Σςίς ων τῶν ἀνδρῶν ἐ τιμωρήσομωρ ; κῶν τῶς μὲν ἔθνες ἀρχεσίν δειν εἰς τὰ πιὰυτα ἐκκαλύπθαν
δύναμις, ἡ δ' ὑμῶν τῶν βα(ιλέων ἀωθενες έρα τῆς Μρας ; σόκ
ἔςι. δείζον ὡς ἤδις ἀν σῶν ἀνΘρώπες ἔλοις, κῶν οἱ τῶν αὐν(οντές σοι 1) τὰ βηρία Φαν εν-

Pindarum Νεμέων I. Theocritum Idyllio 27. Apollonium in Argonauticis corumve Scholiastas. Ab co Proverbium Λυγκέως όξυωπέςερον βλέπεις. Svidas in Λυγκ.

k) ο ἀυτόχεις) ita nimirum non tantum dicitur qvi mortem propria dextera & iclu suo invenit, sed qvilibet homicida. Hesych. Αυτόχεις Φονεύς. & ἀυτόχεις ες οἰ

rais idiais Xegoi Dovevortes.

1) τὰ θηρία) ita apud Græcos quoque homines efferatos vocari notum. Nil tritius isto Epimenidis versu apud Apostolum: Κρητες ἀεὶ ψεύςω, κακὰ θηρία, γας έρες ἀργαί.

TOU,

παι, ην αυτοῖς αφέλοις μόνον τὸν Φόβον, ως κόἐν δαιον αυτοῖς ὁ ἐκάνων ωλἔτ. , ον ἐστὸ τῶν ἔχων ἔχων τετο χὸ τὰτο κόχ ἔχον ἐςὰν ὑστερβολίω, φίνκ τοικτκ δίκιω ἐφάλοντες, ἄσσερ τὸν πέρσιω ἀπεκτονότες ὸςχας ἐκαρπώσαντο.

ΧVII. Μάλιςα μεν εν ει καμ μη τοταύτω, ότω εδείκουον άςτι, βλάβω είχεν * ή ωξι τω δίκω νωθεία , και έτω χεη όπις εφ- Φηναί τε m) και Φυλακήν τινα παυτηνί τοῖς οπί τὰ σκηπίρα καλκμένοις ωξαχείν. ἐν μβι χύ τῦ πςάξαοχ πμωρίαν πάυσντις τὰ τοιαῦτα άδικεντας. ποιήσωντις δε άδειαν n) ἐφ' υμας ἀυδύ,

* MS. ETAEV.

fant tradituri, modo illo timore liberes eos, qvod nihil molestiæ divitiæ eorum illis sint allaturæ, qvas Præfecturis acqvisiverunt. Hoc enim, hoc (inqvam) est qvo majus qvidqvam excogitari non potest, (nimirum) cum pænas illius cædis deberent persolvere, tanqvam Persarum Regem occidissent, præfecturis frui ipsis licuit.

XVII. Licet vero etiam tantam, quantam ostendi, noxam non habeat ista vindictæ segnities, vel sictamen quam maxime (ejus) curam gerere decet, eamve tanquam satellitium aliquod iis qui ad sceptra vocantur præstare. Vindictam enim exercendo, ut desinant qui talia peccant facietis. Si vero licentiam (illis) saciatis, in vos ipso, verum non pro-

aeyai. Cujus initium à Medea accepisse videri que at Poëta, illa enim cum Thetide de sormæ præstantia contendens, eigve ab Idomeneo Cretensi, quem Judicem ambæ elegerant, postposita, irata dixit Κρητες αεί ψεύςαι, eum ve exestata, ne unquam verum diceret, qui in hoc judicio mentitus esset, justit: à quo tempore ψεύς και habiti sunt Cretenses. Autor hujus rei est Athenodorus Eretriensis à Ptolemæo Hephæstione allegatus apud Photium Cod 190.

m) ngà Φυλακήν τινα ταυτηνί) Ulciscendam ait Juliani mortem, ne alius sacile simile quid attentet, sanc enim Regum exitum si reputaverimus, plures à sui quam ab hossibus interentes reperiemus ut Curtius observat, IX, 6, 25. Plus autemad coercendos hujusmodi regicidarum sur sur saciet vindictæ severitas, quam sirmissima præsidia & satellitia. Quid enim proderunt cohortes alaque, si unum alterve prasenti facinore paratum ex diverso pramium perant? Inquit Tacitus Histor. Il, 51. istam igitur sirmissimam esse Principum Φυλακήν Sophista recte hoc loco statuit.

B) ச்சி ப்படிக்க விரங்க விலி கில ச்சிய ஒச &cc.) vult dicere Sophista in se ipsos hujusmodi percussores incitaturos esse Imperatores, nisi severe puniant tales sceleratos. Ма-

proferam blasphemiam. Ut adeo Juliano auxilium laturus hodicprocessisse qvidem videar, reipsa vero vobis viventibus. Illi enimulcisciscendo (eum,) vitam non reddere, vobis tamen eam conservare licet. Facite itaqve ut pro Imperatoribus suis discriminasubeant milites, aut si istud facererecusent, ut saltem hostium instar contra eos non insurgant.

XVIII. Ego qvidem li tale qvid passus fuisset qvi exercitui summa potestate præest, vel alius qvidam ex militum. præfectis, existimarem te in percussores ejus conversum iri, hujusmodi rerum initia, ne à minoribus ad summa progressio fiat, veritum. Jam vero ad caputrerum eques ille & ferrum penetravit, cum maxime pugna ferveret, ex improba (aliqva) officina, etentorio impuro, exitiali consilio emissium. Alii forte etiam sunt, Imperator, scelerati non minus, qvive clanculum in tentorio qvodam conveniunt, imperanti-

ipãi το βλάσθηα̈́Ж. ത 71 μer. 658 THE POP TO Ικλιανώ βοηθήσων αφίγμαι, δ' αληθέα τοις ζωσιν υμίν. प्री २० कर दंती अंगार्वेहरूय रिए पेए-भिक्ने उमें विध्याद ∑ોલ જમાદમાજ્યા. MOINOUSTE TOIVUU SPATIÚTAL Tar Dezortar διωεύαν , LA TETA BEXOUS το , μήτοιγε αντί των πολεμίων aurois xadisadz.

XVIII. Eya इल्क्स्मापुरेंद्र हेम्बाकारील मा प्रशंहतका र वे nai ng F seguias Epegneotus, मेर्ट्राक्षा का वह प्रकारता नेकी द्वार देसने-YOU TO AYEAR, SHOWING THE περγματο Ο) μελέτως મુલ્લે જાઈક το μέγισον છેંગાં મેં έλατο Nu d' ini tò 24-Jorus Badion. Φάλαιον 🖁 περγμάτων ο ίπωτος દેરલાં 🕒 મહ્યું કે નંકમૃટ્ 🕒 મેરદા 🦼 દા ακμή της μάχης απ' દેશ્યુલ જાણી છ πεμφθάς, Σπί magas nou Beneumatur Bredenaï ngu ai shoi ίσως ποιηροί, βασιλεύ TRAVER TO LET EXTED **28**-

xima nimirum illecebra pectandi impunitatis spes est. Cic, pro Milone c, 16. Per τυφημισμόν tamen sermonem istum abrumpit Libanius, blasphemum & impium putans etiam loqvi de scelere hoc, tali, in sacratas principum personas admittendo.

μελέτην) transfert ad præsentem usum Libanius vocem ex Scholis Rhetorum desumtam, apud gvos μελέται gvid sint satis notum. Scilicet ita dicuntur ἀσκήσεις illæ gvibus exercentur in eloquentiæ studiis, antequam in forum prodeant, hujus disciplinæ candidati; extantque hodienum ipsius Libanii hujusmodi haud paucæ μελέται. Et hæ gvidem μελέται λόγων, hic vero de μελέταις πραγμάτων Sophista, hoc est de minoribus sceleribus, gvibus ad majora sensim sensimque homines scelerati seipsos assivesaciunt.

άρχεσι p) τέτες ή μέν Φύζις τόχ αι ποτε ποιήσειε βελτίες, καπίχοι δ' αι τσας ι Φόβ.

ΧΙΧ, άλλ' έκκου έπανκμι ότι δι μβρ , κ' πὰ μηδείς έπην το ελ ε δι μβρ , κὰ κίνδιων ε δι παν το θε ε δι της επικεί τος και το ε δι και το εκτικεί ε δι που επικεί ε δι που εκτικεί ε δι που εκτι

bus infesti: Hos qvidem naturameliores certe non reddet, metus tamen forte coercebit.

XIX. Sed eo redeo (unde digressa Oratio fuit.) Nimirum, licet nullum plane in Rempublicam periculum (inde) redundet, justum tamen vobisqve ipsis utile erat futurum, istam audaciam severa animadversione in ea quæ perpetrata funt, sistere. Nunc vero etiam, licet facere istanolis. non potes tamen (non facere.) Molesti enim illi (Barbari,) ipsisque Romæ incolis, licet multaru dierum itinere ab iis sejuncti, metum incutientes, ut de ulciscendo (Juliano) cogites autores tibi evadunt: qvod si fiat, non amplius nobis Scythæ illudent.

Y

XX.

Libri sti Pars Tertia.

- p) τέτες ή μεν Φύσις) Raro nimirum evenire videmus ut homines perditi nature quadam bonitate, & honesti amore ad bonam frugem redeant, exemplis itaque terrendi sunt, ut hic svadet Noster. Scilicet oder uns peccare mali formidine pana. Idem statuit Philosophus lib. 10. Ethic. c. ult. ε΄ γὰς πεφύκασιν αίδος πεθάρχειν, ἀπα Φόβω εὐδ ἀπέχειθω τῶν Φαύλων διὰ τὸ αίσχεὸν, ἀπα διὰ τὰς τιμωρίας.
- A) oi γαρ βαρείς ετοι) Scythas intelligit, qu'eo us que progressi sunt, ut Constantinopolin tentarent, quo ipso Romam ipsam terruissedici possunt. Nisi tainen sorte h. l. per 'ρώμην intelligenda veniat δευτέρα sive νέα 'ρώμη, quo nomine Constantinopolin passim appellant illius ævi scriptores.
- E) σύμβυλοι καθίςανται) dicuntur Barbari illi fvadere vindictam Juliani, qvod felices eorum fuccessus argumentum essent iræ divinæ, aliter non avertendæ, qvam placatis illius Imperatoris manibus.

XX. Tantine vero, aliqvis dicet, habitus Diis fuit defunctus? Omnino. Antiqua enim eorum ista lex est, ut indignentur si aliqvi patiantur (injuste.) Sæpe vero etiam vindicta corum qvæ à paucis peccantur ad totam urbem extenditur. Morbo laborarunt Athenienses propter Androgeinecem, mortuiq; parenti tributum penderunt bis septem (puerorum & puellarum,) cum tamen pauci fuerint qvi facinus istud sunt ausi. Thebanorum autem urbs peste laboravit propter Lasi cædem, ast vero solius Oedipi manus mors ista opus erat. Delphos fames affligebat, qvod Æsopum ob dicta

XX. Torete 2 akiG. toig Θεοίς ο πουτώς ; iee πς, πάνυ 21. naj muhaids Et . autar róμ τωτερ των πεπιθύντων ανα-में ठींरम वेंदे केंग गाम्बद केंvarter. διαβοι πολλάκις τάνεπα κά απασω πίλι. Evoquocu por Agnication Ala vir Ardpizea gara-रक्षे एकं क्रमारी हैं मामλωτηκίτ . τον δασμόν σου δίς έπλα ήνεγκαι, όλίγων όντων οίς בראעולא דצפאסע. u) Ενό(ησε ή ή & Θηβαίων πολις 21 μ τον Λαΐκ Φόνον, έτω ή lu ο βαίνατω. έρχον της Οιδίπυ χαιρός μόνης. λιμός & Δελφοῖς Ιω Αισώπε πας autois

- ενόσησαν μεν Αθνναίοι) resomnisex Plutarcho in These p 6. & aliis nota, qvi non νόσον solum sed άφορίαν quoque propter Androgei Minois F. mortem Atticæ incubuisse ait, & sluvios quoque exundasse.
- t) καὶ τῷ πατρί) nimirum Minoi qvi ob mortem filii vastabat Atticam, qvomodo vero ab hoc tributo pendendo immunes Athenienses secerit Theseus, vide ap. Plutarch l.c. confectiam de hac re Pausan. in Atticis, Præter illa vero qvæ hie placandis Androgei manibus sacta esse narrantur, Altare qvoqve ei extructum esse ait in Phalero qvod ἡρῶον appellatum sit, ait Pausanias, & hinc de Androgeo intelligendum esse puto locum Clementis Alexandrini in Protrept, pag. 26. Τίμῶται δέ τις κζ Φαληρος κατὰ πρύμναν ἡρως. Certamen vero sunchre Androgeo etiam in Ceramico celebratum esse autor est Hesychius in ἐπ' ἐυρωγύη ἀγών.
- B) ἐνόσησε δὲ ἡ τῶν Θηβαίων) de Oedipi parricidio & malis qvæ propterea Thebanis obtigerunt dicere nil opus, qvis enim veterum Tragicorum illud argumentum non tractavit?
- *) λιμος εν ΔελΦοῖς ἦν) Illam de Æfopo Historiam describit Plutarchus de Sera numinis vindicta p.556 sq.conf. Kuhnium ad Ælian. p.527. ab eo 'Αισώπειον αμα dictum επὶ τῶν ἀδίκως ἀναιρεμένων teste Svida. Idem Olympiade LIV. Æfopum ἀπό τῶν Φαιδειάδων πετρῶν (vel ut Plutarchus l. c. vocat ἀπὸ τῆς υαμπείας) præcipitem datum testatur, ad qvod tempus hæc etiam refert Hiero-

αυτοίς έπὶ σκώμματι ωληγέντω, καίτοι πίσες લંκος το απεκτοιέναι को देंगी हम्मा देंगी हम्मा के की की λις ελίμωθε, κά μία λύσις κ dojev dixle. Ti heyou, con excinσε χαλεπες 'Ρωμαίοις' αν Θεες ਬਾਲ μοι πεσών Ίελιανός, લં માર્થ માર્ગ માર્ગ જ્યાર માર્ગ જ્યાર માર્ગ મા TO FIG AXMOIS & 'Amables Co., એનું το μή છેંગાન જ્યાપ τῷ મુદ્દર્યન મુ માછે છેυ γαπέρα tòr dana, a) b) gra de βοώντος πιων yera & nais wee Plauta anenan. જ્યા જોડ હોત્રોહાડ **Θ**εοίς લં μή λά-Καίτοι παιώντων τὸ ર્દ્દેશમાં હોં, તેમ ં ં મહાદ ને મ્લાદ લેખ-भार प्रश्वणा ने निरम्भित्र , हे ने मो βίλτισε क्षित्राग्बा मी रबा छ तस-Sérrar हिंदरातीर. Τί की ज्यां 'Ayaμέμνονι έλόντας τιι Τρόιαν απώλισο ; ο χαμών, πλω βάλαπα

liberi9, interfecissent, qvam multos autem quæso probabile est homini illi interficiendo manus admovisse? Attamen & fameurbs laboravit,& solvi (illa) non poterat aliter, quam si vindictam exerceret. Qvid dicis? an iniquos Romanis non fecerit Deos Julianusita occumbens, itave neglectus? cum tamen Græcis adeo irasceretur Apollo, qvod Chrysæ filiam non redderet Agamemnon, cumve adeo propter (paucos) quosdam vociferato sit Phæ. bus, ut tanta reliqvis Diis qvoqve fuerit minatus, nisi vindicta placetur. Et esurientium qvidem facinus erat, attamen & navis fulmine discutiebatur, & ille qvi optima svaserat una cum illis qvi parere (consilio) noluerant (nave) excidit. Qvid una cum Agamemnone eos qvi Trojam ceperant pessumdedit? tempestas. Maris autem furores qvis excitavit? Y 2

nymus in Chron quod tamen verum esse non potest si Olympiade XL. descripsit omnia Æsopus quæ sibi Delphis contigerant id quod idem Svidas testatur. Nugæ enim Græculorum sunt quæ resert Alexander apud Photium Cod 252 de Æsopi κίναβιώσει observante Scaligero ad Hieronymi I. c. quid igitur restat quam ut vel Metachronismum commissse Svidam dicamus, (quamvis ne Svidæ quidem ille error sit, ipse enim clare satis indicat, hac ipsa temporum ratione motos nonnullos solum κίποκειματων librum Æsopo, altero de rebus apud Delphos gestis excluso, tribuere) vel bis Delphis Æsopum suisse dicamus, eaque saltem libro illo eum descripsisse statuamus, quæ cum prima vice ibi esset ei obtigerunt.

a) Tor Serva) ita Græci fignificare solent quos nomine appellare nolunt, Agamemnonem autem intelligit.

b) Fabulam habes apud Homerum Odyff. XII, circa finem.

vit? Pallas. Qvam ob causam? Qvod ultus exercitus ea non fuisfet qvæ in Cassandram Ajax admiferat, qvemadmodum & nos cædem (Juliani ulti non sumus.) Deinde vero an qvisqvam sibi persvadere potest, magis in pretio Palladi olim fuisse Priami siliam, qvam nunc omnibus Diis hic (est)? Leuctricæ vero cladis tam insperatæ, post qvam depressamisseratæ, post qvam depressamisseratæ, principium qvis nescit & argumentum?

XXI. Curant sane, curant mortuos quoque homines, o Imperator, Dii, corumque etiam curam superstites adhuc homines gerere vellent. Hæc vero si ita se non haberent, nec in Beatorum insulas deducerent eos quos magnifaciunt, nec ossa eorum oraculis honorarent, quemadmo-

ชาร เรียนทุงเท ร `A gyvã. Man : C) όπ τῶν τῶν τῶν Καστάνδρας "Asarτι πιπςαγμένων του έλαβε το τρα-พิพรอิง อัเทโบ , ผลของ เอ้า หนัง ines & Dors. 'Eit' dierai no Thi Πριάμε κόρω τιμιωτίραν τη 'Afn-म्ब अगरं के कर्ट महारा में गाँग वंसव (1 Tois Θεοίς τέντι; d) τῆς ή ο Λεύ-Rugais Athe the averages med to F ELANE XALEIN Aaxedayuorian मं मां भार , मंद्र किए वार्षि मीये छेट-XLU MAY TLU LOTO SECIO ;

ΧΧΙ. Μέλα, μέλα κὰ τεΘνιώτων ανθρώπων τῶς Θεοῖς το
Βα(ιλεῦ, ὧν κὰν τῶς Θεοῖς το
ἔπ ανθρώποις μέλαν βέλοιντ ἀν.
εἰ δὲ μὴ ἔτ τοῦς τον ಓῦ, ἔτ αδ
εἰς μακάρων νήσες τραγον ες ἐθαύμασων, ἔτ αδ οςτε λογίεις
ἐπίμησων ωσωνερ c) πέτε 'Ορέ-

S) ὅτι τῶν περὶ Καοσάνδρας) nota fabula ex Homero est. Virgilio item Æneid. L. Ovidio in lb. Hygino fab. 116, & aliis. Nimirum à signo-Palladio abreptam Cassandram in Trojæ expugnatione Ajax stupraverat, qvapropter tempestas à l'allade abeunti Græcorum classi immissa, ipseque Ajax sulmine scopulo assixus suit.

Tris de ev Aevergois &c.) scilicet causam illius cladis reserunt veteres ad Leu-Aridas (sic nimirum dicebantur Leuctri & Scedasi cujusdam filiæ) à Lacedæmoniis qvibusdam hospitibus stupratas, qvam injuriam tamen ulscisci Lacedæmoniorum populus recusabat. Rem omnem exponit Diodorus Sic. Bibl. lib. XV.p 369. & Plutarchus in Pelopida pag. 288. seq. Cæterum illa clade tam graviter afflictas fuisse Lacedæmoniorum res, ut nunqvam pristino stori restitui potuerint, passim tradunt Autores. vid. Pausanias in Atticis & Bæoticis, Strabo lib. IX. p. 414. Æmilius Probus in Vita Epaminondæ.

e) τώτε Ogésu) Nimirum Lacedamonii oraculo justi sunt ut Orestis ossa componerent, si res suas melius contra Tegeates procedere vellent. Ipsius oraculi estatum

habes apud Herodotum in Clio p.83.

f) τάτε Θησέως) Thesei groque reliquias ut colligerent Athenienses justite oraculum, que

XXII. Et 28 Jente met afic Εκτωρ τω Διϊ ब्रीद्वं कं क्यों ने g) இசு ச சியவல் , h) έγχαλείτα i de vie vai the Agnuas of the Οδυστέως πλαναις ως αμελών ανθρώπε τεθυκότο TITÀ લેXÓS eien और कटि रहार है गाद वेसवार wy CI THIS DEXE EMMIWI TŴY έτεσε παρελθόντ 🚱 θυσίας ; τω γάς δει ο μερίτας क्रेम बिंहम सेंद्र रह क्येंद्र च्याहे रखेंग 6λων βελάς, είς τε τάς ωξί βωdum Thesei & Orestis (ossa). Et ego quidem existimo sapissimo Deos hoc tempore in concionibus suis sermonis argumentum facere ea quæ passus ille suit, quamve inselix ejus suerit exitus, seipsos invicem increpantes & ad vindictam cohortantes.

XXII. Si lesso enim dignus Hector visus est Jovi ob
sacrificiorum multitudinem,
idemqve Jupiter à Pallade ob errores Ulyssis accusatur qvass nullam hominis facrificiis bene meriti curam gereret; qvid de eo
inter illos (non) dicetur, qvi
decem annorum spatio omniacunctorum Græcorum sacra obivit? Hic enim est qvi vitam suam
in publicas curas, at qve altarium
observatione divisit; Hic qvi per
Y 3 myste-

qvæ Scyro infula occupata demum Athenas deportavit Cimon, vid. Plutarchus vitæ Thefei extr. & in Vita Cimonis p. 483. Paufanias in Laconic. p. 84.

8) δια το πληθο των θυσιων) scilicet Hectorem ob suam in sacrificiis diligentiam præcipue laudat Jupiter apud Homerum Iliad. ω. ν. 68. seq. imo & Apollo ibid.

h) Homerus Odyss. α. v. 61.

i) er rois dena êresi) Ipse Julianus ad Alexandrinos scribit (opp. p. 434.) se ad annum atatis usque XX. Christianam Religionem secutum suisse, gentilium autem viam XIImum jam insistere annum. Vel itaque dicendum est Libanium non omne quo Gentilium ritibus Julianus adhasis tempus h. I significare, sed illud tantum quod ipsi elapsum est ab apostasia sua tempore, usquedum omnes Gracorum superstitiosas religiones suscepisset: vel quod magis probabile est, eum numero rotundo omne id tempus designare tantum voluisse.

k) 376 o ev tenerais pugiais) nimirum plerisque Gentilium mysteriis initiatus suit, de Mithriacis constat ex oratione in Regem Solem, cujus Sacerdotem quoque se passim nominat, de Eleusiniis ex oratione in matrem Deorum, ut de aliis nunc taceam. Ad superstitionem enim usque, Sacris hujusmodi deditum eum susse suits Ammianus observavit lib, XXII, c, 12.

mysteria quamplurima Dæmonum sibi conciliavit consvetudinem: Hic qvi templis contemptim habitis ingemuit, quousque istud solum in potestate haberet, arma vero etiam, ubi tempus appeteret pro illis arripuit: Hic qvi (templa) eversa Diis penatibus restituit, unave cultum his & reliqvis omnibus reddidit: Hic est

ό ἐν τελεπείς μυθίαις `Ι) όμι δ ἐν τελεπείς μυθίαις `Ι) όμι λήσας Δαίμο(ir' ἔτΟ ὁ ὑσεὶς τ΄ μβρ ἔως τἔτ΄ ἐξίω μόνον, ἔπολων τὰ ἐναίμο Π) ἐπποὴ καιρὸς τὰ ἀψάμθο Π) ἐπποὴ καιρὸς κατεσπαμμένα κατεσπαμμένα

- † Titulum Pontif. Max, zqvalem Imperatoris titulo existimans. Liban, Or, VIII. p. 245.
- 1) ομιλήσας Λαίμοσι) nimirum mysleriis hujusmodi & Sacrificiis credebant hujus avi gentiles arctissime sese uniri cum Diis, qvibus ea instituebantur, ita ut ipsis qvoque eorum qvi ea faciebant corporibus Diimiscerentur Vid. in hanc rem Porphyrium de abstinentia lib. 2. sect. 42. Hincque explicandum illud Apostoli in Ep. 1. ad Cor. c X. v. 20. 8 θέλω δε υμάς κοινωνές δαμωνίων γίνεθαι &c. Nam sicut nos in φεικτοῖς issis μυςηρίσις nostris & αναμμάκτω θυσία nostrum Deum & Salvatorem intime nobis uniri pie credimus, ita Dæmoniaci qvoqve illi κακίζηλοι suorum Dæmonum participes & κοινωνές hujusmodi sacrificiis se sieri opinabantur.
- m) sevakas μεν έως τετ' έξην μόνον) scilicet anteqvam imperii gubernacula capelleret, tum enim ne prodere qvidem animi sui sensa ausus, clam diis saciebat ut ipse scribit ad S.P. Q. Atheniensium pag. 277. conf. & Liban. Epitaph. in Julian. pag. 266.
- n) Si fides Libanio in ΈπιλαΦ. pag. 266. Religionis Zelo potius qvam Imperii cupiditate armis Imperium occuparit.
- o) Xugiois) per eos intelligo Angelos illos ¿Prápxais ut Patres passim appellant, sive Deos penares ut Romanis Scriptoribus audiunt, qui nationibus his vel illis speciatim præerant. Unde & qui facris corum initiari cupiebant civitatis jus ut prius acquirerent obstringebantur, ut Eleusiniis sacris sactum novimus.
- P) ΕτΟ ο τες επί τη Βεραπεία των πρειτιοίνων πινδύνες ανελών) intelligit vaticinia, aruspicinas, Astrologicas superstitiones & alias hisce similes artes, qvibus non ipsum deditum modo Julianum suisse ex reliqvis Libanii scriptis passim discimus, (alios enim hujus rei autores nominare nil attinet) sed aliis quoque eas exercendi licentiam ab eo sactam esse novimus. Cum enim sub Constantio capitales hujusmodi artes suissent, ut ex Libanio in Orat, de vita sua pag, 11. constat, ut & ex quamplurimis Ammiani locis, legibus que Constantii de Malesicis & Mathematicis in Codice relatis; Julianus μάντεις έλευθέρες Φόβε ἐποίησε ut Libanius in vita sua pag, 41. & in ἐπιταφίω Juliani pag, 201. prædicat. Indeque etiam Mainerthnus in Gratiarum actione ad Julianum hujus rei non sine insigni elogio meminit.

र्डेर 🚱 ठं को अर्थका मुख्ये ar évder a oπερ έκ Φυγής καπεγαγών. o गरेड़ जारमाण्यार्थित रेश्वर वेश्वराध्यza popu @v. ėτ@⊷ ò xper Hóvar Эграпна undame The 185 avenuit Big Go i THE THE DEWY diaroias Dotognous έτ 🕝 ο πολλών έξελα ας रुद्धे मर्वारका वे τω άχλυν, $a\hat{b}$ ed $\mu\hat{\eta}$ we an $\hat{\eta} \wedge \Im \epsilon$,

ΧΧΙΙΙ. Τέτε Δίτ μθυ μέλα βαζιλει βαζιλέων τ) ώς ομοπέχνες 'Α-ה זה ל בשנה שעשתה לומי τίω Φεοιη(iv. Έρωη †† δε 216' τους filiæ propter prudentiam: Mer-\$) Ον πάζιν άδεζι λόγες. Μέσαςς र्वे की वी को स्त्रम् ďè Αρτέμιδι Th t) Αα των σωΦεοσύνων ΑεΗ ή δια τίω 🖎 πολέμοις - αρετήν. άπαι γίν 🚱 ετως έταπείνωσε Βαρca addu 18

qvi sacrificia atque libationes velut è fuga reduxit: Hic qvi festa dudum exolita renovavit: Hic qvi pericula Deorum cultibus intentata removit: Hic qvi nunqvam mentem à recta de Diis sententia evertit: Hic qvi tenebras qvamplurimorum dispulit, omniumve (expulisset) nisiante (qvam præstare id posset) abiislet,

XXIII. Hic Jovi Regum Regi curæ est, utpote ejusdem cum eo professionis: Palladi vero Jovis curio ob omnis generis sermones: Musis propter carmina: Dianæ ob castitatem: Marti vero ob bellicas virtutes. Qvi omne Barbarorum genus tam cum Cælar adhuc esset, qvam cum solus im-

9) και πάντων δ' αν εί μη περαπηλθε) gemina plane habet Hierothymus in Chron, ad annum 2378, qua vero via Julianus ad obtinendum id incesserit suse docet Libanius Orat, in necem Juliani p. 290, segg.

1) ως όμοτέχνη) sic fere Ovidius : divisum imperium cum Jove Casar habet.

† Cujus, vocatus in Imperii confortium, tutelz se peculiari Athenis commendavit vid, Epistol. Julian, ad Athen. Liban, Epitaph, in Juliani nec, pag.268.

++ Cui furtiva noctu in Galliis facra facere solebat, vid. Ammian. lib. 27.

s) εν πασιν είδεσι λόγες) quos λόγες αίδελφες passim alibi Libanius appellat.

t) διά την σωφροσύνην) castitas Juliani & ab aliis Autoribus passim commendatur &à Libanio nostro in Orat de nece Juliani, ibi enim inter aliaita : vur de trir per γυναϊκα έπένθησεν, έτέρας δε έτε πρότερον έτε υς ερον ήψατο, Φύσει τε δυνάμε-SG GWDEOVERV.

n) ὑπ' ἀλλφ τε ἄξχων &c.) nimirum cum Cæsar adhuc esset Celticas nationes subjugavit, cum iple autem factus effet Imperator, contra Persas expeditionem sus-

ע שׁבָּבּ דֹאָי הּנְפְכּשִׁי עוני כֹּבּ qvam parum absuerit,ut ad extrema redegerit Persas Libanius alibi etiam noster gloriatur, vide eum de vita sua pag. 45. & in Orat. nepl ispur

peraret, ita compescuit, ut Persarum etiam regiones, bellum illis inferens, plane evastaverit. Nationes autem que ipso præsente quiete agebant, idem quoque faciebanteo absente. Ipse enima prope Babylonem desultoribus præmia proposuit. Imperator vero Romanorum in orbe Romano haud degebat, omnia tamen quieta erant, timore præsentiæ desectum supplente, quod ipsum etiam ut contra Persas (exercitum) duceret (eum) incitavit.

XXIV. Qvisqvis igiturei succedit Imperator gratias illi se debere agnoscat. Hoc enim velipsæ mulieres dicent, illisoli in acce-

χων, και το παν κησαίμιω, Χ) ώς τιω Περσων μεν Επιτρατεύ (ως ανάς ατον έποία. τω δ΄ έ-Φεςηκότω και παρόντω ήρεμεντα χύνη, παυτον έποία και άφεςηκότω. Υ) Και ο μεν έγγυς Βαβυλώνω κέλη (υ ήγωνο) έτα. Βα-(ιλεύς δε Ρωμαίω το γη Ρωμαίων το κίυ, Ζ) πάντα δε ήσύχαζεν αντί της παρεσίας αρκέντω. Ε δέες, ο και Επί το Πέρσας έλαύναν ένεποία.

XXIV. Πὰς ἐν ὁ μετ' ἐκલνον βασιλεὺς ἴςω χάριν ὀΦάλων ἐκલνω. τὰτὶ χο ἀν κὰι αι γυναϊκες ἐποιεν ἀν α) ότι Ε μη πάντα

WÜ-

iepar pag. 24. sic etiam Zosimus lib. III. cap. 29. de Juliano: ἀπέθανεν ε΄ πόρρω την περσών ήγεμονίαν ἀπωλείας καταξήσας έσχάτης. Similia habent Socrates H. E. III. 21. Eutropius lib. X. cap. 8. Victor, Ammianus, & alii: vide tamen etiam Zonaram Annal. XIII. n. 14. & Joan. Antiochenum in Chron.

- y) καὶ ὁ μεν ἐγγος Βαβυλῶν. Ait Libanius Julianum, præsens licet non suerit, metu tamen in obedientia gentes continuisse. Hujus rei mox exemplum subjicit quod prope Babylonem vel potius Ctesiphontem, quæ non longe à Babylone distabat, ludiera spectacula ediderit, omnibus tamen Romani orbis nationibus quiete interea agentibus, longis licet intervallis ab Imperatore Romano remotis. Cæterum κέλησιν ἆθλω proposita à Juliano prope Ctesiphontem suisse, memorat que que Sozomen. H. E. VI. 1. & ex eo Nicephorus. At vero quid κέλητες sint & quale spectaculum à Juliano prope Ctesiphontem editum, prolixe exponentem vide Valesium ad Socratis I. c.
- z) πάντα δε ήσυχαζεν &c.) plane gemina his habet Libanius de nece Juliani pag. 329. seq. & Ammianus lib, XXV. c. 4.
- 2) ότι τε μή πάντα ταῦτα) qvantum enim metum Persæ Juliani Antecessori Constantino incusserint, Libanius in Orat. περί ιερῶν pag. 23. docet his verbis: ὁ μεν γὰρ ἐν τῷ τρέμων πωὶ δεδιέναι πέρσας ἄπαντα τὸν βίον ἐβίῳ Φεβέμεν. Φ., τὸς ἔνως ον ἔξοδον ἔχων ῶσπερ τὰ παιδία τὰς μορμόνας.

TRUTA ATAL Regoar ixer & aj-र्डेम जॉराज संन्यावधारिवधान , हिर्द ποι δή πλευσωτας σωθήναι σκοέτε Φόβο σεωοικειου. (כ) בונ שון דו שינושף דסופרסי סוסי મુભ્યું હિંદી રહેર જાલ્લા છેલ્લા કાર્યા જાલ્લા છે. είς & τῷ θεάπρο συγκαθημένοις έφαςήκεσα οι τοξόπα το δεω καταλη Φότες. d) αλλ' μ'δε τοις των हंको रवा देशका कुकराक्ष्मपद रिवेशमधानाद τον των Σκυθών μετενήνεκτια πόλεpor. Taid huir doce Ishiare, MUTA İXHIMI TÜI TÖIMI, έκείτης της σρατείας ος ανθεώπες έρχυμένυς C) έπὶ της ημετέρας, edidager Vaie mis autar µer.

ptis esse referendum qvod omnia hæc Perfarum potestati non cesserint. Neque etiam mæniis nos (amplius)circumvallamus,neqve frumenta congerimus, neqve locum quo nagivantes salvi simus circumspicimus, neque metus inter nos habitat. Neg; ut simile aliqvidac majorum nostrorum avo eveniat veremur, qvibus in theatro considentibus Sagittarii qvi montem occupaverant supervenerunt. Sed neg; amplius in militibus qvi fines tuebantur, fiduciam nostram ponimus; qvorum optima pars ut contraScythas militarent abducta fuit. Hæc nos à Juliano habemus, hæc à laboribus istis, hæc ab ista expeditione: adeo. ut homines nostræ fortunæ insultantes, propriam tremere docuerit.

Z

XXV.

Libri sti Pars Tertia.

b) भूजो श्रेप्त स्मार्शिक्षण) hac omnia Antiochenos non facere amplius dicit, qvod metus à Perlis porro nullus lit, ita nimirum à Juliano cassigatis.

B) STE MY TI GUMBY TOISTOV &C.) totum negotium luculente exponit Ammianus lib XXIII, c. 5. Namg, inqvit, cum Antiochia in alto silentio scenicis ludis, mimus cum uxore immissi, in medio sumta quadam imitaretur, populo venustate attonito, Conjux nisi somnus est, inquit, en Perse: & resortu plebs universa cervicibus, exacervantia inse tela declinans, dupergisur passim. Itacivitate incensa & obtruncatis pluribus onusti prada bostes ad sua remearunt. Et hac quidem Gallieni temporibus evenerunt. Eadem scre iisdem verbis leguntur apud Hegesippum lib. III. de excidio Hierosol cap. 5.

d) αλλ' κόδι τοῖς τῶν ἐπὶ τῶν ὁςων ςςατιώτεις) dicit Libanius militibus qvi in prælidiis collocati erant ut tuerentur regiones Perliæ, finitimis non amplius opus esse, attritis Juliani fortitudine eorum viribus, indeque partemearum ut contra Scythas pugnarent abductam Nimirum Ammianus etiam lib XXXI cap. 7. Legiones ab Armenia ductas & Barbarorum istorum furoribus oppositas meminit.

e) en the huerteus) subintelligendum yns.

XXV. Propter hæc itaqve aliave quamplurima, quæ sermone persequi aliquis posset, nonne auxilium feres? nonne investigabis? nonne punies eos qvi Virum interfecerunt, die altera à legatis adeundum, dona ferentibus, ut ab ipsis qvidem (hostibus) relatum fuit?Experimentum cape o Imperator (mei) consilii, auxilium para, & fortuna non deerit. Hoc tibi Thraciam ab agricolis cultam, hoc Thermopylas præstabit apertas, hoc in captivitatem abductos reducet, hoc præsentibus aliam faciem reddet, fugis nimirum &

ΧΧ V. αντλ τέτων έν και πολλων άλλων α τις αν δύναιτο διελ-9 का अं **क्षिण के** कि B RODAGES COU DIERTHVAITAG AT-Sewnor मोद Öς USEPOLIOLE έδεξατ' αν πρεσβείαν, The Terows ayeous, Tar w dayen exercit πάραι ω Βασιλεύ της γιώμης, αψαι της βοηθώας και κακτήση τιω דעדם ספו למצמ שנשפשצh) the Oparle , σει Θερμοπύλας ανοιγομένας, 🛂 न्को αλωμένες έπανάξοι μεπιποιήσει πε τυν, πές Φυγάς XQÙ

- f) δε της υς ερώας εδέζατ' ἀν &c.) failicet ad eas angultias redactijam Perfæ fuerant, ut per legatos pacem altera die denuo petere constituerint, quod Libanius etiam in Orat. negli iegor, p 24. & de vita sua p 45. dixit. Nec non in Epitaph, Jul. p 303. nam semel gvidem cos pacem jam antea petiisse & Libanius testatur de Nece Juliani p. 322. & Socrates H. E. III. 21. τοσετον inqvit (Ἰκλιανος) έπολιός και τον βασιλέα ως έκεινον πρεσβείαις χρήσαθαι συχναίς ίκετεύειν τε ζημιωθήναι μέριο τι της αυτέ πατρίδιο εί καταλύσας τον πόλεμον αποχωρήση. Verum spretas esse has Persarum preces addit ab Imperatore, partim Maximi divinationibus decepto,partim qvod Alexandri M. Gloriam æmularetur,cujus animam se habere putabat. De posteriore legatione, quam h. l. Libanius destinatam ad Julianum faltem fuisse ait, accipiendus esse videtur Autor Chronici Alexandrini qvi fcribit Regem Perfarum Sabuarfacium (fic enim Saporem vocat) nondum comperto Juliani interitu , perculfum gravi timore legatum ex Armenia mififfe Surenam, qvi pacem posceret, qvam petitionem cum Jovianus lubentissime esset amplexus, Arinthæum misit qvi de ea cum Persis ageret. Rem ipsam confirmat, in circumflantiis dissentit.Libanii tamen potiorem esse fidem, omnia accuratius expendenti facile, nisi fallor, apparebit.
- δωςα άγκοαν) dona ista Persarum Rex audita morte Juliani Θεοίς σωτήρου ανέθηκε teste Libanio de nece Juliani p. 325.
- b) την Θράκην &c.) islas nimirum Regiones Barbarorum incursionibus maxime tum patuisse sepius allegati autores testantur.

મલો મોડ કાર્લેટ્લડ. હૈપણ i) જો હોપજો જાહાલાં વડ દેવરા લામદા કર્યો પેત્રીય મહ્યે માં હોગ્દુલ, મલે જો મદેષ જિવેતી ભગવડ, જો તે દું હોગ્દુ દેતે-મભ્યતિ, તેમલા માંદ કિસ્તે ભાદા હો હોગ્લેજી. Τં કાર્યા જ્યારિ વેલ્લે કર્યો પ્રાથમિક માં માર્ચ સ્થાનિક ક્લેન્સ, જો મદેશ હિમ્લે કર્યા કર્યા કર્યો કર્યો કર્યો પ્રાથમ, ત્રાં દે દેવસ્તા માર્ચ
ΧΧVI. Καλον δέ σοι κατ' ἄμ
Φω ασεβάσου εξι τιο τιμωρίαν.

η λό ἐπ' ἐλέγχω λήψη τιο δίκιο , ἔ τι γένοιτ' ἀν δικαιότερον ; η δυνηθέντων , ο μη γένοιπ , τῶν δεδρακότων Διαδυναι ,
το τιο ωσοαίρε (ιν ὁυδοκιμήσεις κὰρ
εκάνω κὰμ εθοὰ τοῖς Θεοῖς , ῶθ'
ἔπερ ἰδ (οι τεπιμωρημένω , ταῦτω ἔςαι ἐθελήσαντι.

persecutionibus. Videbis milites tuos sylvas atque antra scrutari, aliosve mactare alios autem trahere vivos, venumve eos exponere volentibus. Ad ista omnia auxilium feret Julianus, omnia faciliareddens, & conspectum quidem militum sugiens, operibus tamen seipsum manifestans.

XXVI. Utcunque autem res ceciderit, feliciter tibi cedet ulciscendi(illum) studium. Autenim
à convictis pœnam sumes, qvo
qvid justius esse posset? Vel si elabi
qvi hoc facinus admiserunt noverint, qvod tamen ne siat (precamur); propter animi tamen tui
propositum bene audies & apud
homines, & apud illum, & apud
Deos, adeo ut eadem, qvæss pænam sumsisses te manebant, tibi
(sumere eam) volenti sint obventura...

i) Tr's avTr's) Eqvidem ut aliqvid hoc loco mutemus summa aliqva necessitas haud urget, sensus enimerit eosdem milites alios qvidem ex hostibus intersecturos, alios vero vivos capturos. Commodior tamen mihi sensus emergere videtur si Tr's gavTr legam, ita ut Imperatoris milites intelligantur.

TOT ATTOT AIBANIOT \
Took of Bapin autin
xahisantas.

LIBANII Oratio
Ad cos qui molestum cum
appellabane,

Eodem GODFRIDO OLEARIO Interprete.

'Ως ή βαρύς, ως έπαχθής, Qvam vero molestus est, qvamαρτική τιζι το ήμων. ο πορουμεί. Qvi autem id nun-

Digitized by Google

tia-

tiavit nobis, Andromachus erat, juramento (qvod dicebat) confirmans. Fidem tamen etiam abiq; juramento confecutus fuisset, utpote qvi Vir bonus est atq; honestus, nobisq; etiam amicus, taliaq; audire neutiquam amans. Adeoq; multum absuit ut ipse, qvænon dicerentur, contrame forsan singeret. Ipsos itaq; (qvi talia verbis jactant) ut probent luculente provoco, rogoq; ut veritatis aliqvid inesse dictis suis ostendant, sed nihil omnino habebunt (qvod afferant,)

II. Primo autem illud qvidem merito aliquis miretur, cur præteriti temporis spatio tam prolixo hac via acculationes non procellerint. Alia enim qvidem complura sermonibo agitata fuerunt, multum qvidem & illa à veritate aliena, & ab inimicis hominibus (conficta,) qvibus tamen pudore postea suffundi, & in genua tantum non provolutis coniissa stultitiæ postulare veniam obtigit, qvam consecuti etiam fuerunt. Hæc vero (criminatio) nunc demum in medium prodiit, septimo nimirum anni ætatis nostræ sexagesimi mense. Eam enim dicere non licet, ante quidem etiam in hominum ore versatam ad notitiam meam non pervenisse, cum talia ad eam pervenerint. Etenim

άπαγγέλλων 'Ανδρόμαχ Θ ιδ ομτύς. Επηςεύετο δ' αλ κὰ σόκ

ἐμνύων καλός ῶν κάγαθος, κὰ

ἡμῖν ἐτᾶρ Θ, κὰ ἐχ ἡδέως τω

πιαῦτα ἀκόσας, ἐτω ωλᾶςον

ἀπᾶχε ἔ τὰ σόκ εἰρημένα ωλάσω ἀν ποτε κατ' ἐμδ. ως καλῦμαι τοίνυν ἀυσδῦ εἰς ἔλεγχον,

κὰ ἀξιῶ δεξαι τοῖς εἰρημένοις ἀ
ληθέας τι μεςὸν, ἀλλ ἐχ' ἔ
ξασι.

II. रुद्धे महाकेरा धीर हमलेश 9avμά (αι τις αν δικαίως , πῶς κίς τον παρελθόντα χρόνον έτως όντα μακεον του ήλθε τάυτη τα έγκλήματα. "Ετιρα μομ οδ εξητα πολλά, ψευδή μέν και αυτά, και πας ανθρώπων έχθρων, οίς aigireal de üseçor muisn, na morer, on eis you kateren der (ιι ίκετεύαι συγγιώμω έχαι αυ-Tois mwearali. nay Exor. δε νων εισηλθεν ara μηνα εβδο-είπει ως λεγόμειον ελάνθανεν, ώσ-मध् थेरेहे प्रबंधिक गर्न मा २ रहे रहा थर-201γόντων ασελγκίας ων μη κρυπίκη, ενου δε ημίν πολλοι παρ' ων αν επυνθανόμίω. Τί ζυ χρη νομίζειν ; ότι νεώτερ μεν ων ηπιςώμω σωφρονών , περίνεσης δε πρς ηλικίας διεφθάρω ; άλλα τέναντίον είκος ων , ληξαί με νω εί και πεύτερον επαχθής ων , δεινός χο παιδεύειν και επατορθέν ο χρόι ...

III. बंशों र्शिया पराहर्षण हंदार बंmarm talla defelylugites, & xal exasor aut ieugera (artes exash) (1-पूर्वा दे विभवनाथ , क्षा मंत्रकारह द वेहें। से μηδεν ερε(πιθανον , επί δτο έξηνέχθη (αν , οπως αυτοίς Φεύγε (ι τας έμας σωνεζίας κη λόγ. ... Baevis हे रूकं दें गाँ है। हेडाए के सर्वसा F ini F ieragnejwi onore naείοιμι λεγόιτων, έχ' ο μέτειος, EX o Kolvos, EX o nel tas mere-इसंरक्षा कल्ड σ ह्र ने जसद संमुस्ति है हिंदी हिंदी हैं। र्किठाड़ है हैं हैंग हैंग वैहाड़ कैंग हेसलंग्वाड़ dutor ivor is ois iles midr, Tice रां λस κοι διωατών κεκί των α, αξιάσ अधा संख्य ; ει Φιλείι μέν πυ κલો όφθαλμές, κલો κεφαλίω,

eorum qvi ista loqvebantur lingvæ intemperantia non sinebat eos occulte ista habere: mihi vero amici complures sunt à qvibus ea possem resciscere. Qvid itaq; statuendum? An me ætate minus provectum modeste agere potuisse, annis autem procedentibus corruptos mores adscivisse? Imo vero contrarium magis erat verosimile, ut scilicet si antea sorte fuerim morosior, talis nunc esse desierim: rectius enim instituere atq; emendare nos tempus valet.

III. Sed itaremomnem se habere puto cum omnia alia (in me traducendo) jam tentaverint, & in singulispudorem suum prodere fuerint coacti, silentium tamen à se obtinere nequeant; huc demum delati sunt, parum curæ habentes an quod dicunt cuiquam. probabile fiat, ut scilicet meam conversationem fugientes ratione aliqva niti videantur. Molestusne ego sim?Qvid itaq;est qvod opifices me forte (tabernas eorum) prætereunte audiam dicere, nonne hic est vir ille modestus? nonne hicpopularisille? nonne hic qvi infimorum etiam falutationibus paria refert? Num qvælo itaq; is, qvi talibus qvantum licet sese exæquat, Honoratis opibusq; conspicuis anteferri se velit? qvi oculos qvidem ejus & caput manusq; osculantur, ipsum licet non admo- Z_{3}

admodum ament, non minora vero (honoris signa) referentes ab eo dimittuntur.

Lib. V. cap. o.

IV. Ubi itaq; superbus? An forte erga magistratus (& principes viros?) Atqvinorunt omnes qvalem locum ego occupare soleam si qvando solenniori cuidam (sive spectaculo sive alii publico actui) intersim; cum quibus item adveniam: qvos discedentes comitari **Iveverim:** qvibus porro remotiori loco ab iis sejunctus, & me sæpe ad se pertrahentibus, ne sic tamen qvidem obseqvi videar. At qvid istarefero, cum dicere possim de publicis litteris, quas repudiavi ne nimis viderer honoribus cumulatus?Enimvero in potestate mea erat iis acceptis de injuria mihi facta verba facere, si ii qvimagistratibus insignes sunt ad me non accederent, & magistratuum, si qvando ad eos accederem clamoribus implere domos. Neutrum tamen facere placuit, neq; enim præclarum id esse duxi, neqve honoribus quos mea mihi vivendi ratio parat, eos addere dignatus fui, quos litteræillæmihi conferebant. Certe voluit Archelaus venerabilis Senex venire adme. fed impedivi: voluit post eumDomninus, id qvoq; subodoratus impedivi. VenitArchelaus Archelai ex fratre nepos, início qvidem.

κα χείρας, એ κα μή σφέδηα Φιλείω αυτόν, έχοντες δ έδεν έλατον απερχοντιμ

Ι. πε τοίνω ε βαρύς; έν मांद ब्लाटेंद की बेह्र १०४७ वह अंक्षे ίζαζιν άπαντες οίος τε લેσιών καθιζάνω παρών είς τι κάλλιον, κα μεθ' ων καντω κάρ ωσπέμπω, και τίνων δοποχιζόμθω έλκόντων με παρ έαυσθυ πιλλάκις, अंति। μάλλον σσακέσας Φαίτομαι. κά τί ταῦτα λέγω λέγαν έχων τὸ χαμματώον έκωνο , ο διεωσάμίω ὅπως μή σεμνότες. 3134νηωωι δόξαιμι ; καίτοι τσίηςχε λαβόντι δανά πάχαν λέγαν, હχὶ βαδιζόντων πας' έμε των πὸς δεχας έχόντων, καμ θοεύβ**υ** γε έμπωλάναι πὸς τῶν Σέχοντων κα-काप्रकार देश के अवह वार्कि हैं-Loibi, ay, Agetebor eBRydgen. સંવેદ્ધ મેમાનાં માર્થ સંવેદ માંદ એનું મેં જુઇમહા με τιμαϊς ήξίω-रव क्टब्बेसंग्या मोड वंग्रं संस्थावा रि γεαμμάτων. ηθίλη (εν 'Αρχέλαος γέρων έλθαν ώς έμε, διεκώλυ[α. Δομνίν 🕉 μετ' έκθνον, κά τάτο έκωλυζα του αθομβρος. Ηλ-Δεν 'Αξχέλα 🚱 🔒 αδελΦιδές 'Αξχελάν λαθών γε , καν ελύπησει έλθων , κὰ τὰτ' ήκασει αὐτὸς κὰ લૅξε. Σαπῶραι ή κὰ 'Ιάλιοι κὰ Βίκτωρες ἀρρωσθιτω, οἰκ
ἔχοιτω Φυγαι ήκοι , ἐγὰ δὲ
εἰς γίᾶ τω αἰχύνης ἔβλεπι,
ἔργω δήλοι ποιῶι ὅτι τῷ τιμῷ βαευιοίμω.

· V. 'Aોરેલે βિલ્ફાઇફ લેમા 🕏 ત્રંગઝફ سوله عدية تحن ك المن أن تعديد بالمن المناسبة ال જાર્રિયા όλίγων κομιθή λέγαν ως ς वंत्रकारकः कंद्र हैंग्हरक प्रशंष्ट्र अंते वंगराβλέπαν έχοιεν αν πζός με. Ειπον j કેઈ အမ်အား , કેઈ દેજાંદગીય જ્યુંડ संसर्वा बेपावा, इते स्पूर रेसा ४१-સંવાદ, લેમે કેલ્પલા મુગ્રાજ્ય મીય જા τα υπα ήμεν σων ειδέναι των πόλιν, τοις δ' άλλοις ως 'εδεν Φαυλοτέροις είς γίνες λόγον όμιλων Δίατελώ. Пάπωε ή κὰ έπιπάπωε μιηθήνας ιδώ ομολογώ, και πλλακις, प्रमार्थिमेंग्या है किर वैकी गर्धावाद, क्रेंके उंद्र रखें भी अले **अल्डारने स्वा**र्ग πίχνη πρός επίροις αραθοίς, MILE, मुंद करा मधी १०१७ विश्वां विष्यु विषय गुंलंड ठेजा प्रेयासे के दिले स्वर्भंड. Ju-र्ताष्ट्र है तीये मार्ट की मार्टिया नेमाμέλασο πολλάκις διηγέμω, η ηλθεν μος είς Απάμειαν άντος, ήραμη ή πάσας πολλοίς χρημα(ι டுஷ்டில் வீர்டு. வ்கர்கராக நிறையுக

me, suoque adventu tristem, me fecit, atque id audiens (desideriis meis) cessit. Saporæ vero Juliiq; & Victores, me infirma utente valetudine venerunt, atq; adeo essugere eos non valente: ego tamen in terram, pudore tacto oculos dejeci, reipsa ostendensægre mihi sieri honoribus.

V. Attamen molest sum & tædiospenerismentione (crebris) facta. Et certe liceret mihi qvidem omnibus fere, paucis admodum exceptis, dicere, eos, qvantum ad genus nulla ratione mecum contendere posse. Nunqvam tamen id dixi, neqve imaginibus unqvam nec cultu earum, me extuli: verum satis esse putavi ejus rei universam civitatem habere consciam: cum aliis autem ac si generis ratione nihil essent inferiores, versari soleo. Avi tamen & proavimentionem me fecisse fateor, & læpius qvidem; alt non eo fine, sed ideo quod alter præter cetera bona vaticinandi divinandiq; artem etiam possideret, cujus ope optimæ indolisfilios violenta morte sibi eripiendos esse prænovit. Alterius autem curam circa liberos (æpe exposui, qva motus Apameam ipsemet se contulit, atqve maximis largitionibus persvasum Sophistam adduxit. Filios autem suos avunculos meos ita instiinstituit ut admirationi omnibus essent. Atqissa non ideo tantum ut laudes ejus celebrarem exposui, sed ut imitaretur si qvisaudiret pater.

VI. In juventute itaq; eaqvæ vitare facile non est vitavimus, ejusq; rei præter Deos omnium rerum conscios, æqvales nobis te-Res sunt, qvi in vivis adhuc versantur. Nunc itaq; putidi evasim9 atque inutiles, tum vero in flore (lummo) constituebamur. Numstaqve ego temperantiam meam comemorans molestus cuiqvam fui; an eo nomine honores mihi dixideberi? an eos quos poteram ejus rei testes advocavi? Et si hoc non feci, an forte ex antlatorum in dicendo laborum, sive in hoc, five in aliis locis, mentionem feci? An qva ratione, Athenis à magistratu ad thronum Sophisticum provectus illum honorem declinaverim comemoravi? Horum ingvam omnium an fine ulla necessitate, ideo tantumut apudalios me jactarem mentionem feci? Certe non feci, Juvenib⁹ qvidem sæpius talia exposui ut hoc ipso eosincitarem, ut illa re molesti nomen minime sane mercar.

VII. Verum an ego aliorum o rationes five fint alicujus pretii five minus, contemno, me ipsum

τὰς ἄς ἐγόννησε ઉπο της ἀμῆς μητρὸς ἀδελ Φάς. κὰι ταῦτα Λεξήσιν
ὰ ψιλης χάρλο ἀΦημίας, αλλί
ὅπως πατής τις ἀκάζας ζηλώσκεν.

VI. & πείνωυ τη νεότητε διεφύγομορι α μη πάνυ ραδιον , κα τέτε μάρτυρες ωςς πίς πάντα Angelpévois Doois ein poi F j-Airiatar of Cartes Ett. 100 per (aπροί , τόπι δε 'lu θεμβρ. 'Hνόχλητα εν έγω τη μνήμη της σω-Феоготу ; संह्र or बेंट्राव्ड सेंग्या श्रीक τहιο πρών ; भे हैंς हें में μάρτυρας καλάν εκάλεσε; Έι ή μή έν, જ જાદો τές λόγες έμημόνευσε mirwe , में रखें। हंग्रवणे प्रव में कि हंग्ह-ويهاد ; أ في في في ولياد الله الله الله च्या नाह प्रेट्समेड जितो नोग Gebron EQUYOF; TETAP COR BONG avayκης έμνημότευσε λαμπςύνων άλλοις έμαυτίν ; σέκ ές, σησκλήσιως 🥱 erexa wis reois wodanis, s Ti. roma रहेरा है विवर्णेंड मेंशहत्व के क्टाइ-ÁZOI.

VII. αλλά τες παρ' έτέρων λόγες όντας η ασεδαίες η ε τοιετες εκβάλλω πῆς οις έμαυτον &-ΦημίΦημίαις; Έγω τ δείνα συθικήν inixyou, & τον δείνα θπησίμισα, हे मेंग वेस्त्व प्रवसंविक्षा , हे मेंग वेस्त्व καππάλαι(α, Ε τ δείνα Φεύγειν ήγάγκασα, και ઉજે & Αιγύπο रथंड का अर्थ हैं। उसे प्रक्रिय हैं। उसे का उसे का उसे का अर्थ જ્લંદ લંદ Φόβον καπίσησα, καλέ-λης; έχ έπρων πώτα άπαγyemortar memanikare; ei d'on απήγγελλον, ήγροειτ' αν ένεκαγ' દેમ કે જોડ ગાંત્રલ. 'Eજલે જાણે જઈ ? באים של שוגנמי דוונג צלב פאלρου πόλεις , Έπω μη ακηκόατε, אניסנספ ל זוסשר , צ אווי בעציים λέγοντ . Καίτοι τέτογε, οίονπερ οιδε Φασίν ανθρώπε πί कार ω πάντα τόπον και καιρον έμπι-क्षत्रेवंग्वा र रार्धरका नेतृपर्वरका , मु ήμερας γε έκας ης τό τε कट μεσημβείας τό το μετ' έκενω.

VIII. καὶ μίω κὰ ίττς με διοιήσας πολλάκις μνημονεύα τῆς χάριτω, βαρύς, ἀπερ έγγυς εἰρὸ ἔτο ἔ ὁναδίζαν, λυπηρόν ἢ ἐκάνο. σκοπῶμθρ τοίνω εἰ μὴ δυ πεπίηκα τὸν ἐμαυτε δεσμόν μθρ ἱχυρὸν ὑπορρήξας, ῷ με κατίδησε βαζιλέως ψῆφων ὁν πάντις

solummodo laudibus extollens? (an unqvam à me audistis). Ego hunc vel illum Sophistam vici, isti vero os obturavi, illum prostravi, illum pugnis qvafi confeci, istum ut fugam arriperet adegi, atq; in Ægypto qvampluribus tribusq; apudAthenas metum injeci, à curia utrobiq; constituta advocatus? Nonne ilta omnia aliis nuntiantibus ad notitiam vestram pervenerunt? namqve isti nisi vobis i!lanuntiassent, victoriarum mearum si per me staret esfetis ignari. Siqvidem nec de imaginibus, iisq; qvæde illis à civitatibus nec paucis nec exigvis decreta fuerunt, aliquid inaudivistis: Sed audietis fortassis, me tamen ea haudqvaqvā dicente. Atqvi hoc talis qvalem isti describunt hominis erat, omne nimirum temp⁹ omnemq; locum istiusmodi dictis implere, idave omni die antemeridianis pomeridianisq; facere horis.

VIII. Præterea ille qvoq; molesti nomen meretur, qvi si aliqvod
beneficium in alium contulerit,
freqventiorem ejus facit mentionem, siqvidem hoc opprobrio
perqvam vicinum, istud vero grave est & tædio plenum. Consideremus itaq; an beneficio vos haud
asfecerim, gravi isto disrupto vinculo, qvo Imperatoris me conA a

Libri sti Para Tertia.

stringerat decretum, gvod notum nemini non ex vobis est: atg; ad vos arrepto alex pleno itinere, itinere Imperatoris voluntati adverso: & splendidissimis incrementis arti dicendi comparatis? Hoc itaq; beneficium an civitati fine ulla intermissione objeci? qvisadeo qvæso impudensest qvi id audeat dicere?

IX. Astipse (inqviunt) gressus arrogans estatq; superbus. Qvinam qvæso gressus? nisi aliqvis gressum à morbo (deformatum) intelligat, Sed & oculorum obtutus, sed & supercilium, sed & vox (fastum arguit.) Nonne vero venustum atq; jucundum me dicere estis soliti? hæccine itaq; nomina inter se conciliari possunt, ita ut unus idemo; ille molestus qvoq; merito appellari qveat? At sunt nonnulli qvi eo qvod risum penitus evitandum sibi ducerent, istud cognomen tulerunt. Ovando igitur ego vel ridentes cohibui, vel nubem lætitiæ obduxi? Imo quoties ipsemet ad risum aliis przivi, cum tempus istud permitteret? Etenim serio aliquo & cum cura agendo negotio ut in illud intentisimus postulante, indecens estet si qvis in risum & iple effunderetur & ad eum alios pro-Ab isto autem crimine tantum ego abium, ut ne erga diເຮ , ອົງ ພຸພາ 🥱 ພໍຣຸ ບໍ່ ພຸລົຣຸ ເວັດ ພໍ່ແ່າδιωον δρόμον, δρόμον έναντιόν τη & Balidews InDopia, Phide-(ιν δε λαμπζάν τοῦς λόγοις ένερyami wy @. mwith "so acopiem Ty માં માં માં તે કર્યુક દાંતા 'કર્યુ' र्गाहिंग बोम्मेस हैं मुझे गांद अगबद बेन મ્લાઈમેડ ઇંડ્રાંડ સંજલા અરુધાર્મ લાક

IX. AM & Badioic Poeting. mía; જોત્રો મ મેં જીંગ્લે 🕃 ૧૦ જાματος λέγοι τις. άλλα τι βλέμμα, άλλ όφεις, άλλ' ή φωνή. ε τον θπίχαρίν με καλάν είώθατε; ταντ' ้ยง oilir าง าณิ องอ์เมลาน อนแะAgars वैंडर को dur' रहुका मुद्रेम विवृश्यों दे ding nahady; Ein viru niès οι τῷ τὸν γέλωτα καθάπαξ Φυγલા જાલે ત્રીમ માં કે મુમલા જા જાજા જાલાં-พร้า ใชง ที่ ประเพลงบอน วงผลงτας η νέφω επήραρον εφροσύνη; 4 2 4 ποπίκις δε αυτές ήγεμων έγενος μίω γίλωτος & οίς έξίω ; to disease व्यप्टिमित अ मुख्ये क्टार्शियत महत्रभूष्ट्रीत का Dis Tori θπηςεφέσης ακζς έαυτίω, THE ME νηρον αν ៤ο γελαν τε αυτίν και Yes di THE M अर्रेष इंग्लंबर महालग. Toosn j वंत्रह्र्य क्यांनाड कोड व्यंत्रंवड , यंडे

3

* 4

i ira

F of

exós

فينعد

Kai

Q m είδε ακος καθ΄ Φοιτώντας τοιετως γορένημαι, αλλα ήδονω πνα τω δικό της ήμερότητω καταμιγνίω τῷ πράγματι, δι ω 'εδεν δίομαι ωληγών, ἐκόντων απαντα ποιέντων, Ἐτίρες δε ἴσμο μυρίας ραβδες ανηλωκότας, οῦ ετε τοσετο ἐδωυήθησων, 'ετ' ἐκλήθησων ὁ νωῦ ἐγώ,

X. Ti d' ce mis appasiais i-डोंग संत्रसँग ; वंद दर्जिंग महेंग संश्रेश्वद ती indens imiges ifier nag ini Ba-હાંટલા , મકેડ હૈકે મહ્યે મામમાંદ્ર , गांधड वेहे ध्रमवें बंसकारे बंगी ब्ली मांड सर्भτης, αυτός δε παύτλω έλλειπων જો Φόρον, લેκός τι ποιά, ενόμιζον, τοῖς μομ 28 πεξπαν τίω λατεργίας, έμαυτῷ ή τω 🖘 ταυτα απίλειαι, κόμ μίω πάλαι μθρ έωρώμω Θέων Επί πὶς Θύ-हक्द में बंधीशर्थारका मुख्ये मर्शिमवसवद, mi de Φερόμλη က mi μλρ ina မှ ज्यं वेह अह्ह जोर व्यवस्था . Kaitel Tis cón αν inarlu έχειν Σπολογίαν ရှဲသူကွယ်မြေး တြ To To To To To To To To To પ્રદેશ , જે ૧૬ જોદ્વદ જાઇ જાદ લંડાવેશ ο Φήκε τής πελαιπωρίας. άλλ Ete mis con Amoneyaldiois me κάμνο, πε ξτο πώποτι έμεμψάμλυ, aunis j as i dwama zomanis jzer Imozeyeppo.

scipulos qvidem meos talem me gesserim, sed rebus seriis aliqvid semper amæni, qva sum morum mansvetudine, admiscere soleo: qvamobrem verberib⁹ etiam nihil habeo opus, sponte sua cuncta illis facientibus. Alios contra innumeros baculos novimus confregisse, qvi tamen neq; consecuti sunt tantum, neqve nomen qvod ego sortiti sunt.

X. Qvid autem de me morbo aliquo afflicto dicendum est? Nimirum qvod alios qvotidie ad me accedere velim, alios etiam noctu mihi adesse, qvosdam ne discedere quidem à lecto patiar: iple vero nemini istud pendens vectigal, id quod fas est me facere existimem, illos enim istam servitutem, me autem immunitatem. ab hujusmodi rebus decere. Atqvi & olim qvidem ego ægrotantium ostia & scalas pedes frequentare vilus lum, & nunc qvoq; partim eqvo partim servorum meorum. manibus vectus (id facio.) Ast enimvero qvis qvæso est, qvi excusando sibi & pedum malum & senectutem omnino sufficere existimans, sibi ipsi ab ista (visitandi alios) molestia vacationem non indulferit? Præterea ego iis qvi me ægrotantem non visitarunt nunqvam id exprobravi, iple vero etiam præter vires haud raro alios visitaturus accessi.

Aa 2

XI. Qvid superest? Scilicet inter declamandum (puto) molestus sum atq; morosus, plausum. qvo me nunqvam non (auditores)prosequintur, ingens licetsit atq; egregius, tanqvam minorem qvam par sit reprehendens, vocibusq; consvetis novam qvandam addi cupiens, imo non magis ac si lapis essem laudibus in me profu-- sis moveri solitus, atq; nec oculis nec manu nec svavi aliqvo risu laudatoribus meis honorem referens. Ast ego mihi conscius sum verbis quoq; illos à me esse cohibitos, rogante eos ne adeo seipsos ferirent, neq; dum me cuperent ornatum, sibi ipsis ægre facerent. Ovæ autem Platonis atq; Demosthenis causa indignabundus sæpe protulerim, quandoquidem ab auditoribo injuria affecti fuerint, clamoribus qvippe suis efficientibus, ut multum à se distantes (orationis) partes cohærere viderentur, omnes nosse arbitror. Etenim præfamine etiam qvodam. (plausibus) istis finem imposui, aut potius imponere volui, attamen hodienum idem adhuc facere sustinent.

XII. Et ipsam qvidem declamationű frequentiam postquam tædiosam nonnullis esse comperi, (existimaveram namque stolidus ego, gratiam apud cos me initu-

ΧΙ. Τί λοιπόν; & το τος Επdei देशका बंधा विवरं , जो मी वंसे γιγνόμομον πρότον πάν ή πολύς ώς έλατιω & δίοντ 3. αιτιώμου 3. ாழ்டி கீ வகியிவடி முயாவடி எனு எ-માંત્ર મલાગીય લેટ્રાર્લેંગ, જાલેંદ્ર છે છેφημίας άσερ λίθυ ο διχόμει ος κὰ 'επ οφθαλμοῖς 'επ μαδιάμα-क कामळे. 'Eyw वेह बंधकां, व्यविक मुख्ये ρημα (ιν θπιχών , διόμομος μή ં સτω λίαν κόπθαν αυτές , μηδ' टंग क्षेंद्र हंमहे प्रव्याप्रदेश स्वर्भवामध्या स्वर्भग. बेरी' मुख्यकंत्रमुळ πολλάκις ज्याहे Πλάτων 🚱 κάμ Δημοδένες οπέτε वंदीप्रवार के हैं निर्वाहर को मन्त्रे διεςηχότα σωαγόντων πὸς βοάς, οίμαι πάντας είδεναι. Καί 🕉 δή κὰ σωλόγο ταυτα έπω (α, μάλλον δε έβελήθω μου, έτι 🕏 τ'αυγόν έςυν ο τολμάτας.

ΧΙΙ. αυτό τόμω το πλήθο. Ε Ππιδάξεων επαιδή τινας ήθομίω δυχεραίνοντας, ώμιω δέρε αυτις ο ήλίθιο χαρίζεδαι τη πυप्रारंक्षण , प्रवस्ति। कि मुले के कर्टτερον & αλείο[ι , ταῦτα νωῦ ἐν-क्रांड किराम्बदा विसम्मिक सम्म didoixa re doxer evas Bagus. 19 Δi and τέτων μο 'sons ajriãτυς , έκθιο ή , το τες πάλαι हिं व्याबद मार्थित का मुक्ते बेम्प्याला, тан жировтын ў катууоры, र्ला किए क्वंत्रसा धर्वसंमा का साम માંદ્ર માં તેલદ માા કે તેપદ્રપ્રલે , ξτον αικί τε και παιταχέ λέγεοθαί μοι καθ' ημέραν τον λόγον. 'Εισί ή οι ταύτα μεμφομίνοι κά οί τοις λόγοις αιιωμίροι τέτοις, οίς עם אמוניות שנשייונים או בונ ל' בλυμήναρ, των έποιγεντων. γερότα-(de हिएका प्रीपे हें ट्रावेट्स बंवेट्स मुद्रे हे किर्माह्म केंत्रवहुवा, दंशसंभवा है Transion हारिवर्टवा स्ट्रेंग क्रोश्चा मुंद्रो वैप-र्विष्ट , केंग्र क्टहुरण बेजने प्रवासी हैरे का दिए के दिल कर में की की कि की में कि कर. 'अरहेंग क्रोंद मीमें के ऋदर्वी हिं क्रिके नीये बंदीबा बंग्रेगेंड संमा प्रमे βαρύς ταῦπε λέγων, Τίς δ' έξ Ldauporur zaterez 9 m(: zezaesoμίνο, , οία δή πωαχθόμθυός π κά πεωληγμέι 🕒 πῆς ἐκκιων συμ-Poeais.

rum, si in declamando crebrior essem) abolui: atq; ea qvæ coram pluribus antea, nunc discipulis tantum præsentibus exhibeo. Ita omnino cavi semper ne gravis atqve molestus cuiqvam viderer! At enimvero ob ista qvidem nemo me accusat, sed ideo, qvod eorum qvi olim exstiterunt præ me feram deliderium, eosque laudibus ornem, præsentes autem reprehendam, atq; tum qvidem felices civitates fuisse, nunc vero esse miseras dicam, qvodq; tales sermones semper & ubiq; nullo non die in ore habeam. Qvi autem ista taxant, & ægre sermones hujusmodiferunt, ii sunt, qvorum res præsenti rerum statu creverunt; contra qvi detrimentum ex eo passi sunt, inter laudantes nomen profitentur. Atq; hi qvidem ex nobilibus ignobiles, exopulentis, egeni facti sunt : illi autem contra opibus facultatibusq; evasere illustres, à quibus cam longe qvam à volandi facultate spes eorum antea erant remotæ. Illis itaq; qvi præter merita prosperis rebus utuntur, gravis sum atq; parum jucundus hujusmodi sermonibus utens: lis vero qvi à felici statu fuerunt dejecti, acceptus sum atqve pergratus, utpote qvi eorum fatis indoleam issqve gravissime afficiar.

Aa 3.

XIII.

XIII. Cur itaqve molestum & gravem me appellantes cum difcrimine non loquuntur, perexigua addita vocula, qvod iplis (nimirum molestus sim.) Sane enim omnibus ego non sum molestus, verum iis,qvorum commodis aliorum mala inserviunt. Si omnibus itaq; essem molestus, puderet me certe illorum de me sermonum: si autem iis tantum (gravis fum)qvorum talibus rebus nititur felicitas, glorizomnino id mihi duco. Atq; ex his qvidem qværere percuperem, an me in laudibus & reprehensionibus istis verfantem mentiri dicant, an non? Si enim mentiri me ajunt, ostendant quæso meliori antea civitates haud fuisse conditione. Si vera autem me loqvi (fatentur) cur indignantur? imo cur non veritatem gravem & molestam, molestum vero eam secutum appellant? Non enim sermones mei res ut tales sint effecerunt, sed res qvod tales existerent, hujusmodi sermones pepererunt.

XIV. Dixi magnum olim sacrificiorum numerum, templaq; sacra facientibus oppleta, solennes item epulas, tibias, cantiones, arq; coronas fuisse: in singulis autem templis exstitisse opes, qvibo cunctis omnino egenis subveniri posfet. Qvid igitur locutus sum à ve-

ΧΙΙΙ. Δία τί εν, όταν με βα-وس معكم (١٠, ١٠ مح من و من الماء κείν τι ωσιπθώτες τὸ, σφίζιν. Β΄ οθ απασί με έγω βαρύς , απ र्होड़ प्रवस्ते प्रवास स्वास्त्रिका केंग्रुकीर्स. सर्वेσι μβύ τεν βαρύς ών έχωνόμιω αν τοις λεγομένοις, ei de rig "ετως ηυτυχηκό (ι, σεμιύνομαι, "ες ηδέως αν εξοίμω, πίπερ με ψεύδεδα Φαζι νίς έπαίνοις τέτοι & πίς ψόγοις, में ड ; लं µहे 28 पृश्वंतिकाम, तैलहूर्वरवा-જ્યા એક ઉત્રેમ સંમર્ભાષ્ક જાણું જાને Afor જાહે જ્હું છે કર. લં છે' તો મુ ઉદ્દર્શના, મં પ્રત્યેદ-मर्वाष्ट्रतः ; मं है '४%। मीर्व बंभेनθααν βαράαν καλεί, αλλά του έποιθμον έκειη βαρύν; '8 28 δ' έμος λόγ 🚱 τὰ πεάγματα πιποίηκεν, αίλι 🐼 🕈 πραγμάτων οι λόγοι τοιδτοι γεγένωση.

XIV. દામભ હૈના મહોતલા માંગ્રેલો ઉપનાંલા, મહ્યું μεદુષ્ટે નહેંગ ઉપનંગના મહે દિલ્લો, મહ્યું ઉત્તરોલા મહ્યું હૈપતેલો મહ્યું હંઠીલો, મહ્યું દૃષ્ટે વિશ્વના, મહ્યું અત્રેકા હંપ દંગ દેશ દેશના મહાનું નાદ કે-નિ નહોંદ તૈરામાં કર્યા હિંદ પાર્થ દંપ દિપાલાં મહિયા મહ્યું પાર્થ હિંદ પાર્થક νεως ίδοι τις αν τοικτις; μαλλον δε ίδοι τις αν πενίαν επίρωθι γοσυτίω; 'Βισὶ μθρ' οι ως ήδις' αν θεις αναθήμαζι πμήσαμεν. 'Ισασι δ' ως εἰ κομίσαμεν ἐκεῖσε ταὐπι ἐπίρων ἐςίν, ὅπικ κρι τίω πολλίω ἐκαίς τῶν Θεῶν χῆν ἔτεροι χωργε-ζι, κρι τῆς προσίδι μέτις τοῦς βωμοῦς 'κδοτικν,

Χ V. Ειπον ότι τῶς τῶς τιώ γίω πονεζιν ἰω κιβωτια πάλων κὰ ἐωθης κὰ μῷ πορικός , κὰ μῷ πορικός οἱ γάμοι. νωῦ ἢ Δἰὰ πολλῶν μὰν ἐξημων ήξας ἀγεῶν , ες πὸ πεζεως τὰς εἰπερε κακε μείζοι. Τὰ ἀντρα σφῶν ἀντῶν ἐμπεπληκότων , τ μέχρι τῶν ἰματίων σωφρόνων. Όσοι δὲ κὰμ μένεζιν ἐν ἀγροῖς , ἐδὲν δέονταμ κλείκιν θύρας , ἐδὲς χῶ φόβω. Σπὸ ληςῶν τῷ με ἐνδεν ἔχοττι.

XVI. α΄λλα τὰς βυλάς ἐρεῖς; ἀλλ' લે κὰ μηθεν ἄλλο διέκατο κακῶς, Ετο γ' αν ἔπαθε μόνον ritate alienum? An hodienum in isto statu templa qvis esse videat? Imo vero an qvopiam alio in loco tantam qvis videat penuriam? Equidem minime desunt qvi Deos qvam lubentissime donariis honorent. Ast vero norunt, qvod, si allata ad eos illa fuerint, in aliorum sint perventura potestatem; qvousqve nimirum amplissimos etiam singulorum Deorum agros alii colunt, neq; ad aras eorum reditus ullo modo perveniunt.

XV. Dixi iis qvi in rusticis operibus versabantur olim fuisse Ægyptia pocula, vestimenta item & pecunias, nec sine dote nuptias eos fecille. Hodie vero multos peragrabis agros defertos, quos ideo inanes deseri contigit quod exactionib9 opprimerentur, alio adhuc eoq; graviore accedente malo, corum nimirum (avaritia) qvi suas arcas implere sategerunt, qviqve nulla alia re qvam vestitu temperentiam præse ferebant. Qvotqvot autem in agris adhuc funt relidui, ut fores claudant opo non habent, nihil enim habenti à latronibus qvidqvam metuen• dum non elt.

XV. Verum qvid, înqvies, de curiis? Sane si nihil aliud male se-se haberet, vel ea qvæ ad has pertinent sola nobis persvaderent ut ea

ea qvæ dico dicamus. Sexcentorű enim qvi olim erant (decurionu) loco, ne Sexaginta qvidem hodie, imo qvid Sexaginta dico, ne Sex qvidem nonnullis inlocis habentur. Sed dantur civitates in qvib9 unus idemq; operum est exactor, & lavat, rurlumq; lavat, Qvid hoc est ænigmatis? Ita nempe lavat, ut ligna idem qvoq; bajulet: fitq; amphora arripiens balneator feryus mediastinus. Inde, hoc qvidem calidam, altero vero frigida poscente, ille, cum dividi (omniaque una obire munia) non possit, alterutrius iram ferre cogitur. Attamen apud nos in eo statu res neutiquam funt: atq; ne etiam fint unqvam deinceps, faciat Jupiter. Verum non id nunc spectandum. ubi co statu res non sint, sed hoc, qvod,ubi in hoc statu sunt, ibi sint.

XVII. Atq; illis qvidem curiis, qvibus terra est, vectigalium magnitudine ad pessimum statum, deducta, pereundum suit, cum nemo hujusmodi terram magnopere appeteret, neq; emere vellet. Qvæ vero meliorem habebant, ilhi loco eorum qvi hæreditatis jure eam obtinerent, illos possessores nanciscebatur, qvi opibus qvib emere possent pollerent. Deinde Decuriones perqvam tenuis sunt conditionis & numero exigui, nec pauperes tantum, sed ad men-

λέγαι οίαπες λέγα. αντί μθμ हेट्रियरक्टाक्षण में कांच्ह , 'अर्थहे हेट्रेम्स्ट्रान भण्डे. इर्द्रभ्रम्बाम्म सुम्रका, , त्रवृह प्रतृष् , द्रश हैंदू क्रवर् इंग्रंगड़ वंशेरे लंग में क्रिस्का ο είς δ αυτός सेव्हर वंगीस, λέκ, દે જાયંત્રા તે પ્રેલ. માં ફેર્જ દંતા જે લોજ મુન र्राप्त मा माँ प्रवृत्त्रभू में हुर्गरेका, हे न्या αμφορίσκου λαβών ο βαλανεύς λατεργών χίγνετας. ⁷Ειθ' ο μθρ Θερμον ο ή ψυρρον έδως έξήτησε, रज़ कि , कि हार की µहट्र की मृत्य , τω βατέρε Φέραν όργην ανάγκη. d 🖹 ' 8' 8 ag' ήμιν ταυτα, μηδέ_ ys & Zev yérosto, alk & हैन તેલે ભાગમાં ક જ્યાં તારા જેમ દેવા, מאא' סוו צ דמטות פוזו פון.

ΧVII. κὰ μὴν ας μὰ τῶν βυλῶν ἡ γῆ πονηρὰ τῷ μεγέθει τῶν
Φορτίων ἐστολωλα(ιν , ὑμεγέθει τῶν
τοιαύτης ἐρῶντ Τῷ γῆς , ὑμεν ἐκυμένυ. παρ ας δὲ βελτίαν , ἀντὶ τῶν κεκληρονομηκότων ἔχυσι σὅῦ
πρίαδαι διωκμένυς δεαπότας. Ἐιθ
οἱ πολιτευόμθροι ταπεινοὶ κὰι ὁλίγοι , κὰι ε πένητες μόνον , ἀλλ
ἤδη

मैर्नम मुद्रों जीक्ष्या है। जो की जिल्ला होंगे emder eicererorres Herres replei, क की बंगमींद संदर्भकराय , รฐบФã-Cu cu rois inchan, oi pop oi-×145, oi है बंद्रशंह, oi है बंद्रμgi. Φόπλεσ κεκτημένοι. ત્રલે τής βελής αξίωμα εδαμε. **60**βέσι ή οί ξίνοι, καν χαμέζι, મુંદ્રલંદ હદું હંદુહારા મહ્યું જાયા હૈલન કંદુહાર , και σων χόμεθα γήρας. βελεύον-रा के 'सर्वे देश का वर्ण मार्थि , 'स्त्र अर्थ कार्ल में रहेर हैस्टार है. myrds år δύοι τῷ δι ἀκρίβααν κίπῶν βελομένο πὸς τῶν ἐν πῆς βελαῖς συμ-Φοράς.

ΧVIII. Οιδα κὰι ὑπὰς τὰν
πατιωτῶν ὡς τῶς τὰ βαλούντων
πενάξας, ἀδὰ τῶς τάτων ἴσως
ἀδίκως, πανώντων κὰι ρίγκντων
ἀδ΄ ὁβολον ἐχόντων, Δἰὰ τἰιὰ
τῶν λοχαγῶν κὰι πατηγῶν δικαιοσύνἰιο, οὶ ἀδῦ μῦι ἀθλιωπάτας.
πιὰσιν, ἀναδῦ ἢ πλασιωπάτας.
πανῶσι δὰ κὰι οἱ τῶν ἱππάων ἵπποι, ο ἢ λιμὸς Ἱατῷν χρισός
ἐκάνοις παὸς τῷ τῶν ἐκάνων ἔρχεται.
Καὶ καλὸν μῦι ἐμέσαι κὰι μεθυ-

dicitatis statum penitus redacti. Alii vero nescio unde allapsi, pecunia data, verum enim erit fatendum, in bonis eorum deliciantur, alii qvidem domos, alii agros, alii & hos & illas possidentes. Atq; curiæqvidem nuspiam obvia dignitas est. Peregrini vero superbe de via sibi cedi jubent, nuptiasq; celebrant: nosq; oculis nostris id intuemur, & convivia cum iis inimus, & vitam iis una cum aliis apprecamur longævam. Decurioni autem nemo est qvi filiam suam. collocet, ita enim nemo suam odio habet. Integromense opus habeat, qvi accurato sermone persequi tristia curialium fata cupiat.

XVIII. Ast ob milites etiam, pariterac ob curiales ingemiscere soleo: neq; ob illos forte injuria, fame & frigore laborantes, neq; obolum habentes, propter egregiam scilicet ordines ducentium & Imperatorum justitiam: qvi istos qvidem qvam miserrimos, iplos vero lele quam opulentissimos faciunt. Fame autem. etiam eqvi conficiuntur eqvitu: atq; ista fames aurum illis affert, præter id qvod ab Imperatore accipiunt: qvod nimirum permanus militum ad eorum man⁹ pervenit. Et inebriari qvidem turpiterq; id qvo sese ingurgitaverant

Bb ege-

Libri sti Pars Tertia.

egerere, hisq; factisad nova fercula cyathosq; subito iterum proruere (apud hos) virtus est. Contra turpe habetur corporis vacare exercitiis, decentibusq; laboribus in campo sese exercere. Indeq; in præliis nihil aliud facere opus habent hostes, qvam ut clamorem edant, tum enim alii metu correpti auffugiunt, qvisqvis autem substiterit (ab hoste qvicqvid volucrit)passurus subsistit. Atq; animæqvidem ipsis sunt pavore correptæ, corpora vero umbris non multum dissimilia. Ovin iplis etiam pedibo terra est acerba, calceis destitutis. Namq; omnino & in uxorem & in liberos impensæ funt faciendæ, null⁹ enim eorum est cui & isti & illa non sint. (Imperatores) autem neq; qvo minus matrimonia ineant impediunt, neg;an victus suppetat sive parentibus sive liberis curant. Cum itaque in tot portiones dividendus sit militi commeatus, unde qvæso gvod sibi exsatiando sufficiat sumet? Qvod vero inde nascitur damnum, in militiam omnino redundat.

XIX. Illis autem temporibus que laudibus ego profequor, isto loco neutiquam res erant. Sed imperatores non tam opum quam gloriæ erant

भेग्रत्य , मुझे क्यार्थिय क्षेत्र के 900 idadla र्गाट्या मुद्री कांद्री. αίος εδε δε αι μελέπη, टेंग रहा अर्डीक अर्डबर्टी बर्गान क्यें-Tor yourdows. Tolyages in mys μάχαις δεκά βοησα τοίς πολεμίοις, και οι μου έχροτο απιον-ா, ் ந் மம்வ களன்டிடு ப்பாve. रुद्धे किंदिलंड मी वंगर्गेड व्य ψυχαί, σκιών δε ε' πολύ διαφέροντα τὰ σώματα. πικρά है प्रवेष में भूमें कार्द कार्द्रों। ज्यानिमध्यरका क्रिक्ट्रांब. वैसे क्री क्री मुद्रों संद क्रंναιον αναλίσκαν και παίδας, έςι วิธี เหล่าเยอง เหล่งผู. หลุ่า का की ράμες κωλύε(ι , 'ετ' લૅτις απ γένεπο προφή κάρ πάς τικτάσως, रुक्षे काँद्र राष्ट्रराव्यक्तिवाद व्यवस्थिता. moutes tohun eig togatiag toµa, 🕏 नारध रके निकासंग्र εκάνω κόρ ; ή ή λοτό τέτε βλάβη ζημία τὰ πελέμα καθίстин.

ΧΙΧ. 'Αλλ' τολ έν έκείνοις τῶς καιροῖς τὰς έσαινῶ ταῦτα ៤៤, ἀλλ' ἀλδοξίαν μεν ἀντὶ χρημάτων ἄρων οἱ ἡγέμβροι, τὰ ἢ τῶν πρατιω-

των 'εδκις ៤ο αφαιρησόμθυ. οὶ δ' ἀυτοὶ κὰ ἰχυροὶ κὰ ἀνδρείοι, κὰ τεχνίπα πελέμων, κὰ ἀνδρείοι, κὰ τεχνίπα πελέμων, κὰ τοῦ ἐπας μπὸὲ δεή-σοντα κάμων ἔυρητο. οὶ δέ γε ἴπποι Φέροντες τοῦ ἱπωείας, ἡδλ-τον μθυ οἰκοίοις Θέαμα, Φοβερίν ἢ τοῖς ἀντιπάλοις, κὰ ៤ ἐρήιη παραινέντων ἐαυτοῖς τ βὸρ-βάρων τω ἡτυχίαν ἄγεν.

XX, 'Es de dei nay wei rai wi हिंग री अधिराधा रेट्र राज्या के महार Mexor whi of BEATISON NEWSERTES. न्धंरक को धीर है मार्थि राष्ट्र रहें नहुंπφ κατιρήςων έν τοῖς θρόνοις, οἱ ή έκπεσόντες έαυτών, απέθνησκον, असे तर थि विश्वामिति महार है। έποία του νόμες κρατάν, αλλα માઈ જુર્દ્સલ હીરે રિજો ત્રીયે કેટ્સીયો ம் சுழ்வல் செயர்பில் , **முள்குர்டு**-मध् ने किंदरवस्का , μή है कारेरेहं दे--שוליף א אול זש ביט פטרט ל איני אין שינים בי १०६ , असे हैंक कोड़ देश्रोंड के क्थοίμιον. Ο δε τοῖς απάντων όφθαλμοῖς πὶ πεύτερον ἐν σκότει γιγιόμθρα τολμάτα. Κάν έξέλθη τής cupidi, nec qvisqvam erat qvi milites suis defraudaret. Ipsi autem & corpore valebant, & animo, belliq; artes exacte callebant, nec uxores ducebant: verum ut ne opus qvidem iis haberent, via tum inventa fuit. Eqvi præterea eqvites gestantes jucundissimum suis, hostibus contra terribile exhibebant spectaculum. Paxq; adeo vigebat sibi ipsis persvadentibus Barbaris ut qviete se gererent.

XX. Si autem de Præsidibus etiam dicendum est, qvi populis & gentibus præsunt, olim qvidem ii istum honorem consequebantur, qvi optimi omnium judicio erant. Ex his autem quotquot mores istos servabant, in thronis suis consenescebant: qvi vero à se ipsis discedebant morte mulctabantur, qvam nulla ratione effugere dabatur:atq; hac ratione efficiebatur ut leges observarentur. die veroPrætoris officium involat qvisqvis emendo illi par est, atq; caput hinc inde versat, circumspiciens an multis adhue stadiis absit(qvi eum loco suo dejiciat) successor. Simulac vero iste venerit, locum ejus occupaturus, cedit; atque istud magistratus initium est. In omnium autem conspectu geruntur audacissime, qvæ non nisi in tenebris olim fiebant. Siq; ab-B b 2 rogarogatus cuiqvam magistratus suerit, exiguam aliqvam partem eoru (qvæ injuste atq; avare deglutivit) evomens, longe majorem, decoqvit. Molestusne itaq; & morosus sit qvi partim odio partim admiratione ista proseqvitur?

XXI. Verum licet etiam reliqva omnia ita comparata essent, ut contentus esse rebus præsentibus possem, nonne merito vel ea sola quæ ad rhetoricam facultatem & eloquentiz studia spectant me gravissime exacerbarent? Olim enim qvidem (recitatæ orationes) fulminis instar effulgebant, hodie autem tenebris quasi funt involutæ: olim undiqvaq; confluentes juvenes trahebant, hodie vero contemnuntur. Atqvi faxis isti similes esse videntur, in qvæ conjiciens semen furere merito dicatur, (& operam) & semen perdens. Aliunde autem nunc (expectantur) fructus à Romana nimirum, o alma Minerva, lingva, legibusq;, qvas olim earum peritos afferre oportebat, stantesqve & in oratorem intuentes expectare istud (mandatum ejus) beus recita. Imo & amanuenses maximos hodie magistratus obtinent, ille autem qvi dicendifacultatem istorum loco sibi comparavit deridetur ab istis, ipse vero animi ægritudine conficitur.

αίχης μικρόν τι & παυτός έξεμεσας το τολέον κατέπεψε. βαρός "Βι ο το μθό μισών, το ή θαυμάζων ώσι.

XXI. 'हा नुं की रखे रबंशे का πάντα Φίλον έποίει τες παρέζιν, किर वेंग με και μόνα को किं λόγυς ελεότως έξεπολέμωσεν ; οί πάλαι μβι ήςραπον, νοῦ δ' લોσι σκοτανόι. και πάλαι μου έλκον τίω παντικχόθεν νεότητα, νω δ' 'εder લેંગ્લા મર્દ×૯, મામ્યુ. a) મે છે કંગમર્દેશ્યા દેગમાં જિલ્લા , લંદ લેંદ્ર ό ατάρων μαίνεται ωσοαπολλύς τιω αποράν. Καρποι δ' έτερωθεν એ જો જોડ 'Itahar Quing, a déσυσινα 'Αθηνα, και των νόμων, ές Eder westegor Pégortas or Inc ज्यमध्य दंज्यंत्व क्टोड नो वृंगरव्य βλέποντας, αναμένοντας π', α ξ. ર જિલ્લા માં જે તેમ છે. का मुद्रकित दें। नमेंद्र महत्रंद्रवाद बंह-त्रवाद , o j के λέγαν att i-रसंग्य प्रवर्धिः 🗺 देरसंग्रा ταγελάτα, και αυτός οδύρεται. **99λ-** πολλοί δε πολλω ασίαν έκ σωνηγοριών συσωκότες, έκπηδήσωντες έκ

Τ δικαεπρίων όπλιται, γερίωνται α΄

πης έκ τών χειρών δόξης Ελπθυμάντες, κλλ εἰδότες ότι δορυλέγαίν 'δυθύς ὑπάρξει γαμεν, κόρ

πὰ τῆς γυναικός ἐωθίεν, πολεμία

δὲ ἐπελθόντω ἐυ ἀκμη μάχης,
ἔραςον ἀντί των χειρών χρήσωθαι

Τῖς ποείν, κόκ ὡς ἐσομένων ὁυθυνών.

XXII. Tar toiren nadeperar of שמש הפנישו ולף ד בנוחו, הפנ-Yapinon de mis Mesas, 4 d' 8ou ric wei exerces 's danporiar οίς αυτά μεταθέντων, και των μθύ TETARHIOLLÉIOI , τῶν ਨੂੰ 🐯 γιά-र्रेष्ठ क्षेत्रका , वेश्वरवस्ताले सद सं क्रांड रांश्रामुड बेर्स्ट्रामुझ मध्य अस्त्राम्महτης αλγά; αλλ' εχ υπερ του. της Φάσ; μόνον άλγεις, , έλως Επιλαμβάνη ιρού των ναυ, र्गेमण्डी हैं वर्ष कर्षाहर मुक्ते करित्त ράζη. Τίνα εν βέλτιτοι σημβαίτ των νομον , πίνας 🗺 ερβαίνων λύση; TOŨTA 77 කුපි क्रवंड बेटींसम्मक भूशास्त्र TOK εςάγμαζι κακοίς καυάχθεδας;

Præterea multi causis desendendis quamplurimis opibus servatis, è curia atq; judiciis se quasi proripientes ad arma se contulerunt, non quod gloriæ manu strenua sibi parandæ essent cupidi, sed quod noverunt militibus matrimonia contrahere & uxorum sustentari bonis statim licere. Si autem bellum aliquod supervenerit, in summo prælii servore facillimum est pedibus uti, ubi manibus utendum erat, cum nulla omnino ejus rei metuenda sit pæna.

XXII. Cum itaq; ista qvædicere solemus signa in fugamMercurium, in fugam Mulas qvoq; verterint, earumq; felicitatem ad le transtulerint: atq; adeo hæqvidem abjectæ jaceant, illa autem fuperbe malas inflent; an qvisqvam qvæfoægre ferre potest,me gravissmum dolorem inde persentiscere quod ars mea inutilis mihi fuerit reddita? Aft inqviunt non ejus solummodo causa doles, sed omnia universim præsentia reprehendis, eum vero qvi olim obtinuit rerum statum celebras, eumq; curiole atq; inaniter oblervas. Contra quam itaq; o mei, hoc faciens legem impingo? aut qvos limites meo ob ista mærore tranfilio? An injustum qvæso dicetis qvod rebus pessime sese habentibus aliquis indoleat? Ego enim Bb 3 qvi

qvidem humanitatem id interpretor, si non modo ea qvæ sibi ipsi obtingunt mala graviter aliqvis ferat, sed idem etiam faciat si alii cuipiam illa obveniant. Multosq; novi non suam tantummodo conditionem, si aliqvid secus ipsis obtingat, plangentes, sed in tragædiarum etiam recitationibus sacrymis libros humestantes, tales itaq; cur pari modo non traducitis?

XXIII. Sane magis obvium est iis dicere, qvid vero vobis cum Niobes liberis rei est? aut qvid ad vos si ex Cadmi filiabus aliqva natum suum interemit? Anne vero Laium parentem habetis, aut fratrem Oedipum? Anmater vobis Hecuba, aut avunculus Corinthi⁹ Creon, aut consobrina Glauca est? Nonne haud ita pridem Hippolytum tam acerbis profecutus sum lacrymis, ac si ipse præsensadesset, dirumq; ejus casum oculis meis intuerer? Qvid itaq; est qvod vitio mihi non vertatur, si tristibus qvæ ante Trojæ fata evenere rebus percelli me sentiam? Imo vos ipli per Jovem, li qvando juvenis alicujus ducitur funus, parentibus ejus id sequentibus, illuduna cum iplis efferentes nonne in lacrymas vos effunditis, cum tamen nulla id cogat cognationis ratio? Num autem reprehensores eaΒχὰ μθῦ χὸ χρης τητ Θ. ἐναμ τομίζω τὸ μὴ μόνον τὰ τὰ τοῦ τὰ τὰ τὰ τὰ ποῖν τὰ παθ τὰ παῖς τὰν τραγωδιῶν ἀναγνώσει ἐλεϊντας, ἀλλά κὰν πῶς τῶν τραγωδιῶν ἀναγνώσει ἐλεϊντας, πῶς ἐν ἐχὶ κὰ τέτες κακίζετε;

XXIII. "Padior' 26 Tol ngòs duοδο λέγαν Τί ή υμίν μέλα τ Νιόβης πέκνων ; η ε τις Κάδμε θυγάτης κοι αυτής απέκτεινε; Λαίο δε υμίν πατής, 'Οιδίπες δε άδελΦὸς ; Εκα'βη ή μήτης, Keéwr j o Kogir916. Jeos, Thaiκη δε ανεψια ; πρώω Ίπω όλυ-TON PON 'EURATION Serious Con Aficeσα τοσέτων , όσωνπες αν κίπες कि प्रवेष हेर्ज्य के स्वांतिक ; मं अ τοκ έγκαλεμαι τος προ των τρωϊκών συμφορών ωληθόμβι 6 ; ύμείς de, ω πρός Διος, νέων έκΦερομένων και πατέρων ακολεθέντων σωεκφέροντες '& θρηνάτε, ταύτα 'εδεμιᾶς αναγκαζέσης συγ-भूशसंबद ; Tec मिताराध्येगरबद रेश सं-KÓTWS

र्मा के कि में कि र अग्रिक के ब्राह्म sey stars off tauta είσενωύχατε yever (ir neibunde. 'Ei d' 'eder detνον τον ε' αροσίκοντα λότοθανόντα num autem non est eum qvi nihil वैत्रम्थंसा , मर्वेद वैसारेग दर्जे दिवारकः & οδύναις , ο πολύ & Garátu Zuchteen;

XXIV. 'El d' ağlor agumar xaκώς Φερομένης πόλεως , Σίβι πί μή καμ έθνας ; Έι δε ένος, Δία मं भने मुं क्रिस्टंग्ला ; बंगे देम हो ार्टी क्या करात के प्रति क्या के प्रति πλάτον ἀπέχοιεν τῶν ΦΕὶ λόγες Φιλώ. Τές δ' έν έτίροις ζώντας सं मृत्रे रदेंग वेणका वहार्थीय दरेर बंदीκήσω ; σέκ έσμεν Κύπζιοι , 'Αδραςκία δ' κίζήσεται, τῷ σκεμῷ अवरकार अनेका क्र मिर्निक प्रश्न चीर्य τίλι ; είλλ' όμως όιμωρα κά όδυρμοί , και ω πίλας πε ποτε बेट्य दंदरे, काश्रेरिका थि बंधर्यसा प्रदेशन-Ter. . मुक्ने 'डर्वलंड के कांक्र में हुए लं का-

propter vosmet mereri existimatis? Imo potius beneficio parentes, qvibus hoc præstirum à vobis est, affecisse putamini. Si absoad nos pertinet fatis concedentem lacrymis proseqvi; cur parum conveniens sit miseram vitam, qvæ morte multo est gravior, ducentibus (illacrymari)?

XXIV. Si autem urbe aliqva gravissimis malis oppressa dolere bono viro indignum non est, cut integra aliqua gente (in talem deveniente conditionem) facere id non liceat? Et si ob unam gentem, cur non ob plures etiam (ut id faciamus nobis concedatur)? Sane ego qvidem eos qvi meis afficiuntur calamitatibus non amare non possum, licet à dicendi (qvod ego profiteor) studio longissime sint remoti. Nonne autem injustus sim, si vel locorum intervalfis vel vitæ genere à me sejunctis idem præstare nolim.? Cyprii non sumus, absit verbo invidia, an propterea terræ motu eversam non respiciem⁹ (corum) urbem? Imo potius gravissimos gemitus planctusq; (iftæ apud nos excitarunt ruinæ) multorumqş auditæsunt voces, o urbes, clamantium, ubinam igitur estis?nec qvisqvam est qvi reprehendere nos audeat, quod tanta infula à mari

maritantum non dissipata, nofiras quoq; esse aliquas in illo casu partes existimaverimus. Qvid itaq; sibi volunt rerum que ad nos haud pertineant studium nobis objicientes?

XXV. Eqvidem non copiarum Dux ego sum, neq; in Thracia commissis præliis sive Imperatoris five militis partes sustinui: Neg; in excella arbore quadam constitutus magnæ illius pugnæ fui spectator. Nihilominus tamen conflictus illius ubi audivifsem eventum, & faciem tundens, & pilos vellens, tantorum malorum causas mecum ipse scrutatus sum, quas insequenti die aliis qvoqve expolui. Anne itaq; lecusaliqvidiftis commissum à me fuit? At qvis est qvi hoc dicere audeat?

XXVI. Eqvidem curialis non fum, sed dicendi arti curas meas sinor impendere. Licet tamen nihilominus mihi & curialium dolere paupertatem, & eorum qvi magistratibus imminent apparitorum ingentes opes. Qvorum nonnulli cum carnibus, alii vero panibus oleribusq; vendendis antea operam suam locaverint, jam illorum creverunt opibus, nihil honoribus iis inferiores, tantanimirum auriqvod posessimos suama nimirum nimirum auriqvod posessimos suama nimirum nimirum auriqvod posessimos suama nimirum nimiru

σωίτης της νήσε διαγγομώνης τη Θαλάθη μετίχαν της ζυμφοράς ένομίζομβυ. Τί τεν αυτοίς ή ωθιεργία βέλεται;

ΧΧV. σοκ είμι μεν των δυυάμεων ήγεμων, 'εδε έκοινωνησα τ

εν Θράκη σηματάζεων 'ετε ως
ερατηγός 'επ ως εραπώτης. είλι'
'εδε όσι δείδρε ποθεν ύψηλε τιω
θέαν ήνεγκα αν της μεράλης έκει'ης μάχης. είλι' όμως εκέσσες
της συμβολης το πέρας, πότε μετωποι εωληξα ε τ τριχών έτιλα, ε τας
αιπας πρές έμαυπν εξήτησα τ κακων, ων της ύσεραίας κ πρός είλιες
έμνηωην. Ημάρτανον 'εν τετοις;
κεν τις ο τετο Φήσων;

ΧΧVI. '8 βυλεύω μεν , αλλ' αφαμαι τῶς περλ σων λόγυς φροντίζιν. ἀχθεως δε εξεςί μοι κὰ τῶν τῶν βυλευόντων πενία, κὰ τῷ τῶν τοῦς ἀρχυσι ὑπηρετύντων αλύτω, ῶν ἔνιοι πέρυσι κρέα πωλύτως, οἱ δε ἀρτυς, οἱ ἡ λάλοι κανα, τῶς ἐκάνων ὑσιως μελάλοι κανίωται, περλ τιμῆς ὑλολοι βακίωται, περλ τιμῆς ὑλοδιν διενεχθέντες, πουδτω ἀυτοῖς ἐςιν

έςιν ο χρυσός, οι δε κὰ τῷ μεχίθα τῶν ἐικαῶν λυπεζι దόυ γαίτονας, σὸκ ἐῶντες τῆς ἡμέρας
Σσολαύαν καθερῶς. Ειτ' ἐκᾶνοι
κῶυ ἐκὸν ἀδικᾶν (οι δοκεζι τῷ ρεεκαβολῆ κῷν πῷς τῶν πραγμάτων
ἀρρυχῶς; Ἐι δέ τις ઐπὶ τέτοις
κ' δύναται σιωπᾶν , Φορτικὸς ετός ὅς, κὰ βαρύς.

XXVII. 'AMa' or pap', li FOI TIG THE GUYYERAN IT G. HISOTO क्ष्य क्रिक्षरा , व्रेजन मांगु मु मुने क πεάγμα του άνεκτόν, α δίκω έλαχες τη τύχη. Εμέ ने वंगरीके कंड वेंद्रवास मगडेकक हंक्क्य-असंग मेहार , "सरक अरुरेज़ करि देंगे बेन्द्रिवंत्रयह बंदीर्याद सहत्रृश्मकार्थ सबने sκάτερον , καθελέσων μθρι ες ° ε महालेंग इंतर्रोंग , वैहें तथा वेहें तथे ब्रह्म αυτοίς τοίς καθάρμασι, τον των ήνιοχων ωλέπον έπουνειν με क्टुकांप्रस , है हैं है हैं है में हंमहिवाद मानोग निर्मा गा। भंभेथम ; भे में क्लंप्रसर्व से-क्या दिवामाइ मध्यामा है अली मा दिवा મ્કતમાં જારા હોયા જાયા છે. Cor mutieges muta ogurtas art-% के अपने के उने प्राप्त के निर्देश के अपनित्य के ALEON MASSUBER , THE TO NUME OF દेश रज़ μέλλειν λέολ δαπανάν; ર્વે છેં પ્રદેશપાલ છે , જા મહ્યું ઉત્તર dracu & asym.

sident vis est. Imo sunt nonnulli corum ingentibus domorum sub-structionibus graves vicinis, qvo libera luce frui possint impedientes. Jam vero isti nibilne vobis perperam facere videntur rerum statum mutantes atq; evertentes? Et tamen si qvis istis de rebus silere non potest, gravis audit atq; molestus.

XXVII. Atqvi tu qvidem si æqvalium aliqvis opulentia partibi evadat, rumperis, nectoleranda tibi res illa videtur, qvin etiam dicam propterea fortunæ scribere cuperes. Me vero eam tanqvam. iustitiæ observantissimam prædicare jubes, cum tam injuste erga homines utrinq; se gerat, atq; evertat qvidem qvibus bene facere fas erat, opes autem corum icelestissimis atq; impurissimis qvibusq; indulgeat. Nonne etiam(fi illud à me postules) agitatorum. mihi laudandæ divitiæ erunt, & eorum qvi aliorum risui atq; hilaritati inserviunt? Ars item corum qvi crumenam aliis apte suffurari norunt? qvin & qvod impudice juvenes se gerant, patresq; id videntes conniveant? qvod totas fere dies stertant, noctem vero. balneationum expectatione terant? qvid autem & qva ratione dum præstolantur agant, dicere supersedeo.

Cc

XXVIII.

XXVIII. Qvatuor erant illi, cujus res præclaras nunqvam sinci animi dolore postum commemorare notarii, & septemdecim Agentes in rebus. Qvi autem hifce præerat, multorum annorum mercedem, metallorum Comitivam reportabat, reliqvi verour-' bibus ornandis adhibebantur. Hodie contra illorum viginti supra qvingentos, istorum plus qvam decem millia aluntur. Atqve ei qvi illis præest qvandocunque in mentem venerit, præfecto prætoriisieri licet. Hæcsunt qvæ pungunt animam meam: de his qvo minus ea qvæ fas est dicam. cohibere me nequeo. Et habeo ego qvoq; approbatores meos, qvemadmodum & vos in egregiis istis conviviis vestris invicem vobis(assentamini,) in qvibus nimirum multa nivis copia est, multaque insolentia, & turpes conten. tiones, victoriæq; parum jucundæ, Deorum autem loco celebrantur hymnis ii qvi præsentium malorum nobis causa sunt.

XXIX. Ast, inquiunt, ideo molestus es, quod sæpeadeo hoc facias. Anne vero ea quærecte dicuntur, si dicantur sæpius, justæ contra eum, qui dicit, criminationi locum possunt facere? id quæso qui sieri queat? Non justa

XXVIII. Tiflages home inγεαφάς έκάνο περί τε λέγων π καλόν οίδα λυπών , και τάς κίχ-Mias oi Picores intaxaidena. मुद्रेष के रक्षरवाद बंक्रिक्समध्येद बंबिरवा संग्रह πολλών έτων, του περί του χαλκόν છેલ્લા જાય છે. જે જો છેલા જો જો જો તારે έποίεν λαμπεάς. τα ζ νω οἰ µév si (iv dixo (i na) merrano (ioi, οί တို့ क μυρίων ဆာရဗန္ . မှ တို့ μέλα τέτων οπότ' ἀυτῷ δόξαιν, ΰπαρχο ανεφάνη. Τέτοις κεντέ-मया निया पेण्याय महारे नहें नहें यह है. δύναμαι μή τὰ δίκαια λέγειν. και EXE 70 Cor Bondexoueles Wares ύμες αλλήλες ου τοίς καλοίς συμ-கூன்வது. வ வீத கூலில் மிழ் ர வும்ற TODA ? DEBELS, aigeal de aμιλλαι , πονηξαί ή νίκαι , ύμν εν-रवा कें बंग्मे रवा प्रत्ये का रवा प्रव-प्रका रका महर्गिराका ब्रांगान.

ΧΧΙΧ. Τῷ πολλάκις 28 Φα-[ι Επ ποιείν βαρὺς εἰ. Τὸ πολ. λάκις ἢ λέγειν, αὶ καλῶς ἔχει λέγειν, τῷ λέγοντι μέμψιν αὐ ένεγκεῖν δίκακον; κὰμ πῶς; κὰμ % 's dinaus à un szeñr. मे nay अंश्रेरियंत्राह के कलानम्बद्धाः ; हिलेह केंद्र काइ वेपाराइ सवको त्रीयो न्माहिता इसर्व-ક્રીય હોંગ્રેનેમેક જાણા મુખ્ય કર્યા છે. έσμεν βαράς, 'સδε λυπεμβρ काँड निम्मव (ग , बंग्ने मेर्वायड कार्यıdı , ं वे अ कलावसम्योग मेत्रां pa (u. ાં નું ત્રાહા रवेड જુવર્તા (વડ ઇમાઈ) હૈdortes veol , रखे ंक्' का काइ देवμε(ι ઝાંદમ , & માંદ્રે લેળગાંદ છેμίν αθαπέμπεζι τὰς κύλικας, κάι eila ကိုပါမင့ လုပ်ခဲ့ ခြံ အုံ par@ ; အထိုင ੌυν έχετο μβρ & βαιρύ, τύτο δέ; કિંદ જાયેς συμφοραίς,

ΧΧΧ Τοιδα δε έγωγε πολικε έπι δεινοῖς τισι έν βεήνοις αποθανόντας.
Το κάνσαντο, αλαί και καλῶς έδος
ξαν μεθηθαί τῶν κακῶν ἀυτῶ τῷ
συμβεβιωκέναι τῷ λύπη. ςῆσον
τὴν λύμην τὴν περί ἔκαςον , κοῦ

namq; ea sunt, quæ facere non decet. Nisi forte ea quoq; qua fieri decet injusta sæpe esse qvis dixerit. Vides quam iisdem quotidie nos invicem verbis salutem9, nec molesti propterea audimus, nec qvenqvam verbis nostris offendimus: qvin potius ut hilarem. magis faciem induant efficimus: contra si aliquem salutare neglexeris, contumelia eum affecisse videris. Imo & Juvenes qvimensis adstantes canunt, quorumq; cantu vos demulcente bibitis, nonne iisdem semper usi cantilenis calices vobis tradunt, & svaviores tamen ipfa potione vobis videntur? Qvi itaq; fit, ut hoc (qvod ego facio,) non vero illud molestum videatur ? Sane enim si compotationibus hoc esse dicas conveniens, illud quoq; calamitatibus nostris conveniens esse defendam.

XXX. Sed & complures ego novi qvi ob graviora qvæ ipsis evenerant, inter medias lacrymas è vita exitum invenerunt, qvibus nemo tamén unqvam dicam scripsit, qvod anteqvam id sieret slendi sinem non secerint. Qvin potius éo qvo decet malorum sensu affecti susse videntur, eo qvod non nisi cum vita luctus eos deseruerit. Fac modo ut sinem sortiatur qvæ singulis rebus nunc inhæcet.

ret labes, moxque videbis meis etiam ea de re sermonibus te sinem impoluisse. Ea autem si semper procedit, cur lingvam meam pergere vetas? Ipsa enim rerum conditio ad verba (ejusmodi) me impellit: Tu autem idem fere facis gvod medicus, qvi si sanare non valeret ulcus, prohibere tamen ei qui graviter eo afficitur, vellet, ne gemitum ullum'emitteret. Redde veterem urbibus vigorem & pulchritudinem, moxque palinodiam à me audies. Restitue priori suz dignitati eloqventiæstudia, & tunc abea ut tempora hæcce commendet postula. Si vero altius serpit morbus, majoraq; semper incrementa malum capit, & exigua videntur si cum præsentibus comparentur præterita, & in honore deteriora funt, meliora contra contemta jacent, cur laudare me (tantam) corruptionem cogis?

XXXI. Omnino itaq; ca qvæ universum qua habitatur orbem afficiunt bona atq; mala, ad me spectare arbitratus sum, atog talis sum qvalem illius me fata este pubent. Odium autem non meretur qvi orbem universum amore complectitur. Licet autem vel – maxime iis qyibus patriam, limitibus, curam meam, aliqvis gir-144 4 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

1 .

12 137771.1

2 0 D

SHORE HOL THE REL GUTHE NOTHE Έ δε έκείνη χωςεί, τί μοι την γλώτλαν αποςρέφεις; αυτά γάρ με मार्ग्स रवे महर्वश्रमकाक महरेड रवे हैं। ματα. σο δε δμοιόν τι ποιείς, ώσπερ αν e τις ιατρός έκ έχων έλκο ιάσαθα, τον οδινώμενον έπέλευε μη ςένων. απόδος την πα-Acuar loxur te मुद्रो केंट्यर स्वाइ πόλεσι, καὶ τῆς παλινωδίας ἀ-Katasnoov eis the Eureo-क्षेत्र पर्वदेश रहेड रे० रहेड र मुख्ये पर्वर वंग्मडेड वंगवामा मह प्रवाहर रमेंग हंए-'Eι δε ή νόσ@ βαδίζα मुख्ये पद म्हारोप बंदी गृक्षिण्या (पूर्वी-(or), now. punga τα πεο προς τα νῦν , και τιμιώτερα ατιμότερα Φαυλότερα , H QL प्रकृतिक , मां प्रकृतिक क्षेत्रकार क्षेत्रकार κάζεις έγκωμιάζειν;

XXXI. Madisa pop 789 Ta the dixentine andone enaute veνόμικα βελτίω το Ε χείρω, Εγί main en en colo Dient paper યું દેશલાં જુદ માં જુલા. માન્સ જોયા હૈંદ છે Φιλών τίν ομεμένω στα άξιω. Ει δ' Έν καλ κατακλεία με τις

नंद नीये ज्याहेश कोंद्र इंग्ड्रियर्थकाइ कर्छ-अवादा , कंत्रप्रसेंग मावा विकास स्थाद क-क्यूरांवाद वंशम मार्गेश राम्बंग , जा πές αυτών καταλιπόντες πίλεις > મહ્યે ગામકદ, લે તેને મહ્યે ગામકદ, મહ્યે . अरे के वाबह मेरी देवि तह "अमहरू Spurce, Eine maita 'negrois' μεν θη βασιλεύς αναι των ωλα. likur mitter & Biras. of one εξυρχά τα ημέτερα έχαν , alla καν αιτιάτητος της του τύχου, θυμέιτα, κά βαρύς ο μεμψάμε-16. के 28 संद उर्हें प्रें केंद्र नैस्सर mappyorias, deres ofor mie iss, mos 8' mardervor;

ΧΧΧΙΙ. Έι δέ τις γεωργός ων αἰκὶ απείρων κοῦν κομιζόμος τὰ λά λά κομιζόμος τὰ λά λά και το κομιζόμος και και το δε κ δεδωκότων, όχληρος αν ων τοῦς πωντα και το τοῦς πωντα και το τοῦς πῶν και και μη θρηναν το ανχμοῖς κὰ επομβρίας κὰ το τοὶ τὰ το κὰ το

cumscribat, hæc tamen etiam parum feliciter agere mihi videtur, infelicitatis ej⁹ autorib⁹ plurimis illis, qvi postqva proprias suas urbes, & domos, si tamé domos illas appellare fas est, deseruerut, & ne per somnium qvide svave qvidda atg; amænum in natali solo suo obvenire sibi viderunt, in cives se peregrinos imperium, tenere fas esse existimant: parum veriti ne Imperator de opibus cum omnium stupore congestis inqvisitionem instituat. Qvibus non sufficienostra possidere bona, sed & si de fortuna aliqvis querulami vocem edat, indignantur, molestusq; illis qvi animadversionė uti velit videtur. At enimvero, eousque vos, istius conditionis homines; processisse audaciæ, nonne omnium longe gravissimum elt?

XXXII. Si vero aliquis qui agris colendis operam navat, fementemsemper facions, nihilq; inde ad horrea fua fentiens pervenire, de annis quereretur, qui hoc qvidem (qvod sementi impenditur) aufferant, fructus autem nullos reddant, an importunus qvæ? soiis dicatur, qvi ista qvotannis ab eo audiunt? Cur itaq; alìas siccitates, & inundationes morbosqve, admissaq; in semente damna lugere non liceat? Sed & matre diuturnis contabescente morbis lacry-Cc 3

lacrymas fundere fas est: patria. vero, qvæ matre etiam potior effe debet, male sese habente, festivisgaudiis est indulgendum? Noveram ego iis (qvæfeci)rem gratem. me Diis illius præsidibus me facere. Hoc vero justum esse scivi. Justa igitur faciens perperam certe non egi.

XXXIII. Unum qvidem hoc, satis magnum, oratione lenire dolorem: speravi tamen aliud qvoq; non minus me fermonibus meis consecuturum, ut nimirum medelam qyandam illi afferant atq; emendationem, aliis nimirum ad alios eos deferentibus, usqve dum ad Imperatorum aures pervenirent. Verum hæc qvoq; reliquis accessit infelicitas, ut frustraistud speraverim; Deqvacunque enim alia re potius cum. Imperatoribus sermocinantur, qvibus id faciendi facultas est, atque res utiles silentio prætereuntes, ea dicunt quibus ad gratiam. eorum se insinuent. Verum qvid alios reprehendere opus? ne ifum qvidem prætoriopræfectum movere potui, ut curiarum gereret curam, cum tamen dixerim, (qvod qvemnam qvæso non permoveret?) penitus defecturum istud hominum genus, cum nulli futuri sint decurionibus liberi. utpote cum qvibus nullæcontra,

मधार्शिक वेहे , में मुद्रेम कर्ल में μητεος αν είη , κακώς Δίακειμε-माद केश्चार्यिका क्षेत्रक देशक देशक σκόντα πιών τοῖς λαχέζιν αὐτίω δαίμοζι. τέτο ή ήπιςτίμω δίκαιον er. dikaca teiruu meiar con hdikur.

XXXIII. Er ph Tero Tooking र्हमल Θέλγου , steeou de con sλαποι ήλπζοι δράσει π τον λόγον , και ιάστως και έπανορθώoet, दंतिहा अद्वेद दंतिहाद वंगरे। Φερόντων , έως લંદ હੌτα πες βασιλεύσιν αφίκοιτο. δεδυςύχητα δέ मा प्रतिकेम के र विश्व मिन्न भारत πώπε έλπίσει, ωθί παιτός 28 μαλλον Δζαλέγοντας τοις βασιλεύ-(ir , ois रक्षंत्र मह्माता , नै रवा τηλικότων , κάι τα συμφέροντα ंक्रांदिनाइ , वें केंग χαριδιτη λέγε[ι, Καὶ τί δεὶ τοῖς άλ-મુશુદ્ર ઈજારામાર્લેંગ ; 'કર્તું લોજો કંમાં મુ-का रो धमवश्राण संद Φεοντίδα των βελάν , είπων , δ τίνα του έmoda (aro ; ore re sing. Ere દેશમાં પાલ 🖟 majour Burding Con ECONERDY , Jakes dutais 8' 20-भागमां अपने के विश्वनिक्षण स्वाप्त के 144

ναι δοκύνε 🚱 έσχάτε. 🛚 δ΄ έλίγ-Xer the cor exe to hoyor, ei-मध्य रहे प्रवस्थाद रहलंद में गांनीबहुबद των πολιτευομένων σεω όργη μεγά-त्रेषु , अव्येष हे कलुल्याहर ब्रीहर अह-જાત્રે મુદ્દબાર્સ કરવા 🕶 🙀 માર્જે **၁၉**ထ် Фет πάλιν αυτον έδωκε. Τί 3ν λοιπόν; Toxean tois Geois zaea opiza c Fis ispois, & wie yearyois, & ris spanionys, & πης βελαίς, καμ THE TEN EXAMPLE PURTY TO THE મુખે & તામલાંબદ મેળદ્રમાશ્રાસ મામભુદ્રે अाम्ला , नवे हैं वेहांसक प्रवादिश्वνεμίνα τα αυτών κυμίσαος. δεναι δε άφορμας έμοι χαρώς, αντί क्रांड क्ये वंशंवद.

TOT 'ATTOT AIBANIOT
Abyos neds 'Aptioxes, ned the
Basinians oppis.

hantur nuptiæ, eo qvod omnium malorum extremum esse videatur decurionis munere fungi. Et ille qvidem qvo refutaret istamorationem non habebat, sed in tresaut quatuor corum qui magistratibus funguntur maxima ira invectus, satisfecisse officio sibi vifus est, atq; scribere rursum incepit. Qvid itaq; faciendum? Orandi Dii ut manus templis suis, & agrorum cultoribus, militibusqve & curiæ, qvin & Græcorum lingvæporrigant, atqve eos qvi præter jus & fas incrementa ceperunt exiguos faciant, eos autem qvi injuste opprimuntur sua recuperare concedant: mihi vero loco præsentis tristitiæ lætandi causas suppeditent.

LIBANII ORATIO

Ad Antiochenos de Imperate-

GODFRIDO OLEARIO Interprete.

Ι. "Α μεν τσες της πίλεως, δ άπθρες 'Αντιοχείς, πεός την 'Αυτοπεράτορα διέλεγμαι, και ας 'ετ' ώγων , 'εθ' ικετιών 'εθοτιέν σλαλέλοιπα, μεμαθήκατε τα μας, 'εχ' ώς αν τιν σεμνυ-

I. Qvæego, Viri Antiocheni, pro urbe vestra apud Imperatorem dixerim, qvamqvenec contendendo nec supplicando prætermiserim qvicqvam, partim à me ipso audivistis, non ut apud vos me jactarem, sed ut placide vos admonerem, ea commemoran-

^{*} Juliani, ad grem Oratio Libanii pro Antiochenis legitur T.z. edit; Morell, p. 151. fq.

rante:partim, & magis qvidem luculente, Imperatoris indicio didicistis, qvi &hac ipsa in urbe Sacerdoti fassus est interpellatum turbatumqve se à me fuisse, rurfumq; idem in mansione ad Commune nostrum dixit. Jam itaq; quæ vos audire fas est de iis quibus constringimur adversitatibe, deq; accensa in vos Imperatoris ira: & qvo modo extingvere illam debeamus, qvæq; via ut meliores facti esse videamur sit ineunda, oratione persequi nitar. Etenim coram eo qvidem danda opera... erat ut culpa vos liberarem, nunc vero ut ne qvidqvam latere vos finam, de quo merito aliquis vobiscum expostulet. Illud enim veniam invenit, & optato successu non caruit:hoc autem (qvod attinet,) vel maximam incurremus offensionem, si quasi nihil peccatumà nobis fuisset, candem animi sententiam teneremus.

II. Eqvidem non ignoro, vel omnes, vel saltem plerosq; mea dicendi libertate, offensurum me esse. Verum præstat oratione offensos, ex rebus qvæ ab ista pendent commoda percipere; qvam ea qvæ placeant nunc audientes pro exigua voluptate maximum gravissimumqve subire damnum. Certe si sieri id posset, ut simul & laudibus vos prosequerer, & qva

, असेम् हिण्यम् के राजेश्वर है कि τε πλείω δε δ βασιλίως μεμηνυnot @ , comeda 18 nços mir is-פנם אבין סודם איוש אאקסלך הפנ' נμε , και πάλι ό το το ςαθμο महरेंद्र को सक्षार्थण को मुंधहरहरूक. के वि मुद्रेम एमब्द बंग्रहेक्य हैले ऋट्रां कर र κατιχόντων δυχερών, κάν περ της & βαζιλίως δεγής, κάν πώς ar incivilu જ જ av જ્યાં છે, જો δόξωμου γεγονέναι βελτίες, ταύτα παράσομαι διελθού. "Εδα χδ દેશન છી પેમું દેશાવન જ માં છે मित्रसम्बद्धाः , देशावरंगिक वेह मार्ग महर्थ-त्रीला व का की पेमबंद व्यंशवंत्यार है।καίως. τὸ μὲν 3δ έλχε συγγούμίω κάν τετύχηκε καλάς ποιδι, τῷ 3' ἀν τὰ μέγιςα βλαβοίη-மிய , எ டிள்வமிய சிர் இவ்பாண் ως 'εδεν ήμαρτηκίτες.

αν αυτον κίνδιων εκφεύγοιμο δακιών , μανίας αν ω δήπε μη
τέτων είρειδαι των λόγων τον τρόπον. Έπειδη δε Δία της ον τω
λέγειν χάρετ Θ ανάγκη το συμΦέρον δανολωλέναι , σωφρονώντων
αν είη τω φέροντα τω σωτηρίαν
πος των κολακευόντων ποιήσαδαι.

ΙΙΙ. Δημοωθένης μομί εν τοῖς αυ-😨 malitags maeguran agupari, मने धरळा हॅरसा मेहार , मनने छेड con ums zensis intido. Alaκલ્લીઓ મોડ γιώμας. Έγω 🖔 τοσετον απέχω & ζυμβελεύαν υμίν San 9 603 This a guplar, as 'sd' લે લેક્સબદ મુજબલ કબ્ર મુજબ મી πίλιν, લં μη જ્ઞા છે છે લંગા છે. τῆ παείση, και σου πώποτε δέξαιτας μεθ τω ερβολής πεπευθημέναι, παρέλθοιμούν τη λύπη. ωωθ' "ετως **ੱ**χલ, લે μεν ώς ω સંવા છે zacorros xaics श्वाका श्वापन निर्माण, मर्न-Cor minrophy to xaxor, codaža-म्प्रिणा मर्वे । , जंद 'डर्वेश हेंद्रव्य का-क्ट्रेंग्डर बंग 'डर्नेडरेंड, हे न्वट्टेंट्स मीर्थ πλιν. வா ச க்கையிய கி βιλτίω, και λάβωμθυ Φόβον ζιν είκος ratione periculum evitare valeamus, exponerem, stultum esset is stam in dicendo rationem non sequi. Verum cum aliter evenire nequeat, quam ut gratiam dicendo sectantes, id quod rebus nostris conducit perdamus, prudentia omnino requirit, ea quæ salutem nobis parant anteferre iis quæ aures animosq; titillare valeant,

III. Eqvidem DemosthenesCives suos graviter affectos animo, affatus, ne tales essent hortatus fuit, necitaeos apudsestatuere justit, ac si spes luculenta iis non superesset. Ego autem tantum ab eo absum, ut vobis svadeam animi deponere ægritudinem, ut alia ratione salvam urbem este haud posse putem, quam si plus adhuc ægritudinis ei qva nunc affligimur addamus, atq; omnes cos qvi unqvam supra modum luctui indulsere, nostra superemo tristitia. Ita nimirum se res habet: Si præfens tempus tanqvam nihil admodum grave habens confideraverimus, ut majo malum nostrum evadat faciemus: dum scilicetomnibus manifestum reddimus, nihil à qooqvam proficisci poste tam acerbum, qvod urbemnostram valeat commovere. Si autem de meliori conditione desperantes istum induamus metum

Libri sti Pars Tertia.

tum, quem sentire animo eos par est, qui de ipso solo (patriæ) periclitantur; primo quidem rectius consulere de reliquis rebus isto timore in consilium simul adhibito poterimus: deinde idsatissacere forsan sibi patietur Imperator, urbem, quæ nullo non tempore altum visa est sapere, percusam esse animo que, dejectam, & suum exitium expestare.

IV. Certe quamplurimis quidem semper maximisq; cladibus misera hæcce urbs involuta fuit: Et forte bonis auspiciis condita ea à Seleuco non fuit, quamobrem Persarum copiis nunqvam non triumphare de nostris malis licuit, non secus ac luctatori eundem sæpius adversarium proster-. nenti. Qvod enim qvæso tempus abiit, qvo incursionibus regionem hancce non afflixerunt? aut quando facta incursione eam non evastarunt, ea quidem quæ potuerunt demolientes, reliqua vero igne destruentes? Et tamen utique pervicaces majores nostri fuere, nec agnoverunt à Diis sedibus istis sese expelli: qvos omnino secum reputantes, invidum aliqvod fatum regioni huic graviter incumbere, post primam statim, aut faltem post secundam ruinam, folum mutare, Phoczensium isto-

των των εξάφων εξ κίνδυμον ηκοντας, πεώτον μβι άμενον ωθι των λοιπών μξη τέτε βελευσόμεθα ε δέες. έπειτα και τετ' αν ἴσως δοκέσων το βα(ιλεί, πίλιν, δοκέσων Τπί μεράλε Φρονήματος είναι ωθια πάντα τον χρόνον, έκπε ωληχθαι και πεπειλώ γερονέναι, και πιςεύειν ως δοπολείτω.

IV. का अरे थी भी कि वंसे मुंदी प्राράλαι (υμφοραί τιο πελαίπωρου क्राधानारी महिल्ला , मुद्रे रिकड़ है μ de Lier Cum Bidan o Sédeux @-ลับรไม่ ลัสงใน. รหุ้ หรือ ชี้แบล์นูน 😤 Περσών Σσιό των ήμετέρων κακών donimen vargeze, waree muλαις η τον αυτον αιτίπαλου πολλάκις καταβαλόντι. πότε 28 τοκ έ-ราล่ายบอน ठीते: าท่าง रि าใย วูที่ง दु πότε έπελθόντες σου αιηρήκασι, α μυ भेर्वण्यार хатаонаं जी онт ες , में ή τ λοιπών τῷ πυρί χρώμιτοι; Φιλόνακοι δε άρα ήσων εί મેમદારા જાલું માના મુખ્ય જેમ લે છે. πε Δαίμοζιν έξίσαος τόπων, έρελω ενθυμηθέντας όπ τις άρα Φθόι Φ πλεμεί το χωρίο, μ κά πρώτον 'εθύς , εί δὲ μή, τόγε δεύτερον जीळµα, ζητήσαι γήν inieu, aute ci Parang iĸñમલેંગ્ગા. માટે તેંદે તેંગ્દેરતાવા, માટે જાર્ય ત્રામ દેવેલ માટવાન જોતા, તેંદ્ર લેંગ્ડેંગ્દ્રદ કૈંદા મતાલોદ દેર્જાના દેરગામતી કેંદ્રા તેંદ્રા

V. Donair de nay derair nataσલοιώτων, ω ανόρες πιλίτιμ, જાલંτε--हे रामे निमान के किया हैyay ar ti welsen sumpofa हेंद्रेंक्ट्रेंक्ट्र क्यांध्य का. खालावा प्रीप ည် 'မည္က စိုမ္လာလ ယ်ဆုံ နှစ်နာ ထိုပ်စာမ အစλεμίων πάχαν κακώς, ή જીલું रका ठारसंका , रख्ने का संर्ठेड़ कि र्योड़ જારુજાર્ગંવડ રેઝામેવર્ગલા , માઇલેંગ્રેયન बंग्ने विवाह कामे के वैसर्वमहन क्वें है जवार्वेद देववर्णि , मुद्रे सवर्णγορον έχαν αυθν τον γενινηκότα, इ क्फू म इंद्रेक इ अंग्रह जिन्निष्ठ-Asisog. Etw magor nandr to Τωμούων βασιλά δοκάν άξιαν άγαςώσεως είναι τίω πίλιν, η παeg र BeBaique हिंदूक पर्वा कव-क्रमें हिंद हैं हैं हैं ती हैं कि சம்முடு oide , neu क संवर्गित क கூர்சிடு. , ரச்சீச் 'ச சூடுவ் கூ குடிpadiyuata. रहे। हैं एपे वं गड़ αιπάσαιτο τίω τίχιω, τὸ ή τῆς γρώμης έλεγχος έχας δοκά. κά ச மிம் idsatu விழ் ச ipo முட்ட

rum exemplo oportuisset. At isti denuo excitarunt atq; restauraverunt urbem, novis malisassigendam sese parare civitatem nescii.

V. Cum autem multæ, o Cives, gravissimæqve urbem hanc no-Rram clades afflixerint, nullam tamen ego cum prælente comparandam esse dixerim. Primo enim plane aliud est, si qvisabiis, qvi natura qvasi hostes ejus sunt, grave aliquid patiatur, quam si amici & familiares ejus, qvorumq; curæ commendatus elle videbatur debere, odio eum prosegvantur. Nempe quemadmodum gravius multo est, si parentem aliqvis adversarium in judicio nanciscatur, atq; eum à qvo genitus est habeat accusarorem, qvam si alii sangvine ei non conjuncti perdere eum cupiant; ita & majus multomalum est videri Romanorum Imperatori urbem eversione dignam, qvam si à barbaris reipsa evertatur. Hoc enim jure belli fieri folet, multotiesq<u>: i</u>ta factum est, illiº vero pauca offido exempla habemus. Atq; illud qvidem. fortunæ imputare aliqvis poslit, hoc autem pravæ voluntatis esse videtur argumentum. Præterea illud misericordiam congenerum (eidemq; nobiscum imperio parentium hominum) provocat, Dd 2 funtq;

funtq; illi afflictis subvenire parati:horum autem amicitiam nemo est qvi non fugiat, odio tanqvam signo qvodam manifestum faciens, quantum animo à consiliis corum diffentiant.

VI. Neutiquam igitur eo, qvod exitium illatum urbi nostræ nonifuit, gaudio efferri debemus, aut leviter (Imperatoris) affici ira: sed quod priori amissa gloria, in pessimarum urbium censum relata fuerit, nobis dolendum est magis, qvam si è muris nostris hostem. cerneremus appetere. Mihi enim qvidem & salvo esse, & boni viri officium tueri liceat. Si tamen aliqvid sibi mala fortuna vindicet, tolerabilior, o Cives, mors qvam vita improba mihi futura de futuris nobis securis esse liceret, ob præsentem tamen, qvæ. jam nobis adhæret, turpitudinem oculos dejicere, graviterque ingemiscere fas esset, planeque wistimare eandem nunc faciem urbem decere, quam luctus tempore domus privatæ solent assumere. vero cum tanta sit nostra ignominia, nemo qvoq; præterea est, qvi infanabile malum nullum nobis obventurum esse præstare audeдыя, жей воной неи вточны જોς πεωληγμένοις , τ δ' άπας τις αν τίω Φιλίαν Φύγοι, πλύ τη γιώμη διεςτέναι σημάου έκθέων જ μισάν.

VI. इंद्रप्टा सं ध्रेषे ऋष्ट्रा मेμων ή σόλις, συσήκα χαίραν, ή μετείως τλο δυσχοχίαν Φέραν. वंभे में निर्ण महीर अंग्रामिक वेर्ट्स ट्या मार्थेड मार्थित क्षेत्र क्षेत्र क्षेत्र क्षेत्र क्षेत्र μάλλον αλγάν, है सं की कारीμίες ઝેઝાં મ ταχών έωρωμυν. 'Ε. μοί 26 લંગ μάλισα μθι και σάζεως και ασυδαίω δοκών. 'Ει δ' έλκοι τες έαυτω ή κακία, μετειώπρον, α ανδρες πολίπα, πλευest. Atque adeo si vel maxime in mongias. 'ဗေးဆောါ ယည် "ဗေ , မဲ κα θαρράν το ήςχε το ? μέλ-Novi G., Ala ye ilw wagesolw aiguille ide natadied non siver, & vouiler th mode gina જારા જોમલા , બોંગ દેમ જાઉદ મને તેક (1) oinor Enasor xatadau Baire. d' 'કળમું માંદ્ર લે તે ટ્રેલિક ૧૦૦૦માં માદ , 'કહે' ο μηδεν ήμας πάσεος द αιηκέστων έγγυωμθρός όξι , લે μή με λελήλελήθατε χρησμές έκ Δελφών δεξάμθροι,

VII. 'Ews પા તંમાને(લ જોક ન્-भूमें कर्णमा में किर्पेट , में धराबड़ बारीकि. उंदाद क्य बेट्टाबंडम स्ट्रिंभसा ; con ise wis ion oi onomoi divar-म्म , म्रें कं क्रम्मीके , म्रें वा The Jahaosys indpougit, Throwta και 'εδε ελάθω βαζιλέως θυpde igue yé toi mis spateupa(i K tan jaya con ingitan. αρπάσαι νεύση πόλιν. , οίχεται ή μεγίτη των απασών & ήμέρας Thirtie hees Rucy . (19460) अपट्टों , पर्वोद बीरेरेटाइ, वे वेह पर्वपτω έκιδι τω υπιεβολίω, a-Φελών α πόλεως όδι γουρίσματα, κώμης χημα περιέθηκε. βλέψα-रह रहे लंद रिक्ट Kannadoniar inei-મીલ , દેશને જાંતાદ હો તેલાં માલા મહો λαμπζά, κὰ Τὰ δύναος λέγει πιμελεμέτη , κα χειμάδιοι βαζιλά γεγειημένη πολλακις, έξωθη τε των πόλιων καταλόγε, रें देवर के रा विश्ववर्ध देश कार्री है रहे έξυσίας. Τί το Εφρονώντων δο; माम्हाम माम् विषय विषय है । मलें। विमाध का उद्योग मुम्बर्गमधीका वेmiliamper.

Δελφών at, nisi forte inscio me Delphis ad vos perlata fuerint oracula.

VII. Qvamdiu itaq; iræ istius flamma furit, qvis imperterritiadeo animi est, ut tremendum esse non censeat? An latet vos eadem : qvæ terræ motus, fulminaqve, & maris eruptiones, Imperatoris qvoq; iram,necminora, posse ef-1 ficere. Certe qvidem armatos exercitus inermibus nobis immittere potest: & si vel nutu diripi urbem jubeat, illa, tanta magnitudine conspicua, exiguz partis dici spatio, manu, ferro, igne, aliisque rebus funditus evertitur. Illetamen atrocem adeo pænam (urbi cuiqvam) inferre veritus, eis qvæ urbem constituunt ablatis, ad vici conditionem (noffræ limiles) redegit. Oculos in Cappadociam vertite: felicissima ibi splendidissimaq; habetur urbs, dicendi facultatis cumprimis studiosa, & in qua vice plus una Imperator hibernavit: ea urbium. censui exempta fuit, qvod audacius aliqvid esset aggressa, qvod ipli faciendi jus non erat. Qvid itaqve illi qvi sapuerint faciant? summo terrore corripiantur, in lacrymas disfluant, etiam atqve etiam cogitent, qua fatione pro iis qvæ admilimus, aliqva ex parte satisfaciamus.

Dd 3

VIII.

VIII. Si autem nunc aliqvis exfurgens sciscitetur, qvid vero peccatum à nobiselt, cum non dederint quod dare debebant agrizi commercia vero iis quæ circapretia mercium innovata funt, fuerint impedita? Ista omnino oratio fortuna nos laborare ostendit, siqvidem sine culpa nostra offensionem incurrimus. Ut adeo utraq; de causa dolori lacrymisq; indulgere prudentum sit, sive deliberato consilio optimus à nobis Princeps fuerit offensus, sive nihil nobis peccantibus, Deus aliquis nobis invilus, ut oftendille videremur, effecerit. Qvoniam autem vos gvidem multum in ore habetis nihil à vobis esse peccatum, ille contra graviter se offenfum à vobis esse, ego quidem istas lites componere nolim. Amo enim utrosqve, estq; mihi & patria chara, & Imperator venerabilis, atq; ut ipse loqviamat amicus, & maxime qvidem eloquentiæ fætuum respectu, quos fratres ipse egoq; parere solemus. Certe igitur nolim.

IX. Ovoniam tamen veritati nihil non cedere debet, atq; jam antea ego fui pollicitus, me nihil reformidantem exanimi locuturum este sententia, mihiq; semel confulendi in medium onus im-

VIII. 'Et d' avaçue, me intauda έρήσετας. रुपे कर रहरा बंदीसम्बद HARTEROV ; e mate Edwier of שנש ב- שנו און און און דענק דו בנותפ-. cias Exavee mi xeel mis mucis TON WILLY YEATEPLOS ÉTTA; TOFETO \ ASY O ATUXETTES SHEETUσίν, ει μηδεν αδικέντες μισέμε-9α. ώς εξ αμφοτίρων σωνισάλ-ीच्या मुद्रेय प्रिमालींग महा इंद्रिश्ताका हंत्रोंग, लें रं हेट्टेरमांरम्वेर बेट्ट्रक्राय प्रश्नुत्रेर ગેર્વાદ્રમાં σαιών, સં જ ' સર્વદેષ્ટ્ર મુખ્યા જામ κότας, δαίμων τις έχθεδε πώτη ωθιβέβληκε τη δόξη, ώλλ έπαδη πας હેમલા μεν το μηδεν ήδικηπένα πο-.. જાય? દેશલાન તે જે માં માં માં totalithe con all beξαιμίω έγωγε Δίακειται δικίω. άμφω οδ Φιλώ, κάν ήτε πατεις τίμιον, ο τε βασιλεύς αίδεσιμ 🚱 , असे 🗗 चीर्य बंधार Φανω έπαρο, και το μέγισον άπό των λόγων, ες αδελΦες ywyś 78 xaxai @ Tintophy. · Myv.

IX. 'AM' दंजनकी वेल जनगढ उन्हान गाँड बंभगीसंबद संग्य, दे क्लामा कंड 'કર્ના પંજારુવાર્રવાબીજી- ને બિરાવે તેર્દ-મણે મહાવાનાંદના તેમના છે. 7ç

To oupsylver ipauni, eis Ανάγχίω κατακέκλαμμαι τέ τίω ψηφον ένεγκειν, λεκτέον αγι φαίverry, 'ed' ei musu modanis, ανδρες Αντιοχάς, Φαίλυ μανλυ υμίτ έγκαλει την βαζιλέα, δυναίμίω αν σελίω ύμων πάσου πνα. मृंग्र 🔊 किं निर्देश किंग्रं धिन्नं धिलत में , गर क्टोंड वेश्रव्यक्षंत्रं मृम्ह्व , ATE DU-(ις Φιλοσοφία ασσήκε (α, μαθήματα σωηγωνισμένα τή Фiπώτα καθ' ύμαν Get , Milte Key Maptules μονοιεχί βοά, όπ μάλλον ή πίλις είς έκειον ήμαρτεν , ή παρ έχεινε τι ωθι ήμας πιωλημμίλητας. • 38 άιθρωπ 🚱 μίαν ταύ-જોયા મુંદ્રેલ્થા મુંદ્રેક્ટલા , જોયો કેંજાને ફે μηδεν έαυτο σωκδεία πιηρόν, κά न्या अद्धे म्हें महेंग करिक हें रहें। सामा , दंग में चुं मोड़ व्हें चाँड़ बं-**ब्रामंत्रस , मध्ये रमें स्मेड पेण्रामेड जिना**μελά ωλη (ίον αυτών δί. ρομο αίοχεων επιθυμιών σελέον κεα-रब्ग में ब्लेंग देश्यक प्रांतिश्वा. रब्लेंग हैं ήδη του αυτίω βαζιλώσι έργκό. - कर दर्जे १ कि हैं कि हैं प्रिय के विश्व क्कि है 'इद्र' हिंद ब्रह् கன்றை, எஸ் நீ காத மிழ் முடியு-ઓાંડ્રેપ્ છે , દેવા છે લોંડ મામને σας.

X. "uras ur aya9in izontes X. Adversarium itaq; nacti a-

polui; eo necessitate compulsum me esse video, ut seram sententiam, dicendumq; omnino est qvid tandem mihi yideatur. Nec enim, Viri Antiocheni, licet iterum iterumq; dicerem, fine causa Imperatorem vos inculare, alii cuiqvam præterqvam vobis possem id persvadere. Tanta enim ejus in Deos pietas, tanta in subditos clementia est, tam congrua ei Philosophiæestindoles, tam promoventia indolem studia!Omnia ista contra vos lunt, atq; testantur, & tantum non clamant, in ipsum. potius peccasse urbem, qvam ab iplo in urbem lecus aliqvid fuille admissum. Unica enim Vir iste delectatur voluptate, qvod nullius fibi culpæ fit confcius. Atq;eo qvidem differt à Diis, qvod cibis pascidebeat, virtutis vero exercitio, & animæ cultura propius ad eos accedit; perfectius in turpes concupiscentias, quam in urbes fibi subjectas imperium exercens: Atq; eos qvidem qvi idem ante eum imperium tenuerunt, partim nihili omnino æstimandos esse ostendens, partin non tanti, quanti anteaæstimabantur: & hos qvidem in qvibusdam imitatus, in aliis vero longissime, etiam supe-

को सबर्का १९६० , रखे रखें। बंद में deo ab omnilabe imunem, ipsisqve

qve Jovis ex Europa susceptis filiis magis justum, an ea de quibus acculamur negantes, ad nostras partes nos pertracturos esse auditorum quenquam existimamus? neutiquam certe id facere integrum nobis erit. Cedo enim., qvid probabiliter cause nostræ obtendemus? an rebus parum. pensitatis, qvicqvid in mentem. venerit, eum facere dicemus? At qvis ita eorum, qvæ in forogeruntur, qvæq; aguntur qvotidie, ac ille peritus est? An forsan majori eum, qvam rationi consentaneum sit, ira excandescere? qvi eos qvoq; qvi in ipsum suosacuerant gladios, vita frui permittit. An nova eum crimina comminisci, ut fisco suo addicere reorum bona possit? cum & qvæ olim inusu erat auri conlationem curiis remiserit. An ferocem esse hominem atq; immitem? qvi templa ingreditur, subditisq; se suis misset, & maxima cum lenitate judicia exercet, & de liberis vestris quarit, gaudetque si pulchrum aliquid atque præclarum efficere possit.

XI. Multi, o Viri Antiocheni, venient testes à partibus ejus staturi, urbes innumeræ, maximæ nationes, terra mareq; omnes deniq;, qvi qvicqvid inter Rhenum nostramq; hanc urbem jacetteræ habitant: ab omnibus hisce a-

Ευρώπης Χμομένων τῷ Διὶ δικαιόπεον, οιόμεθα ωθι ών έγκε--π τωμή Θεμ τουβυβνημές πεθιμήκα म्बद रवार वंदर्वकार्यका ऋग्निकार देह ชีวาง. 'Bin's วูซี ท่าน สารใน อยู่อันผู้ mes Palir, is is abancierus i, n के मंद्रवा, नद्वंतील ; मुखे मंद्र 'हरक των επ' αγορά σρεφομένων έμπαeG., रवेग प्रवर्भ मृह्दिक महव्रतीμένων ; άλλ' ως ίσυρόπρον λογισμε πείφα θυμόν; ό की देκοιήσαυτας έφ' αυτόν πε ξίφη ζίν α φείς. αλλ όπως δημεύσειε, κί-गंबद क्रोबंगीस प्रवारवंद ; हे निधे हैं-प्रवांक है प्रसण्ड किश्वेम माँद में μοις ανείς. αλλα θηριώδης αν-Sewπ@ ; i Badilwe eis irea, κάι τοις δέχομένοις αναμιγνύς έαυπίν, και δικάζων πράως, και क्रहः रळे। येवस्तां १८०० मंत्रप्रधा वेपस्था वेपस्था । των, κάμ χαίρων सं म 🐔 καλών ปีภาพอิยย์อเ.

ΧΙ. Πολλοὶ μάςτυρες ήξεζιν, α ἀνδρες Αντιοχείς, εκείνο βοηεθεθεθεθεθεθεντικο οὶ νεμόμενοι των μέχει τῆς εντικο εντικο εντικου των εντικου εντικου των Εντικου μάτων, ὑΦ' ὧν ἀπαίτων ἀγαπώμλυΘ·, κὶς παυτίωλ σοσπεμπίμλυος ἡκεν. ἔταν ἐν ἀπαρέσκωμλυ μόνοι, κὰ μόνοις ἐγκαλῆ
σῶν ἀλλες ἐπανῶν, σὰκ ἐκῶνοι
εἰκὸς μεταβεβληκέναι σὰν τςὁπες,
ἀλλ ἡμᾶς σὰκ ἀνήνων σεξαρχὰσχ
τίω πίλιν.

XII. Brug igenigur, a diδρις πλίτιμ, τὰ πεπςαγμένα, μάλλον ὑμᾶς αἰτίαις ἐχομάνες ή συχοφαστεμένες 'δείσκα. वेस स्थे व्यक्तिहरूका देशर्भमध्येरका वै-પ્રવજ, મું જેવમાં છો પ્રવેદ, ώ Φελησια ή, το μορ ώς κατε-प्रश्रंभेयम मां कर्नुने में बंत्रहरू, रहें। διωάρθροι καταςήσει λαμπεάν τω વેમુક્ટ્રોમ , હૈસબદ લેંદ્ર કરાતે મેટ્રેય નોદmážade, रह्मे कंत्रेडम्बर बुंट्डव्येड nçês the & Balinius Fridupian, જ્ઞાર કેટ્લે. પ્રેલા તેના પ્રેલા કરે છે છે છે . લંdes on words of norther year i-Xorem , जमाबिगास की ग्रेमबा क्ये-रक्षर वेद्यदेरकद वेट्टिंग्स्ट दंत्रकट्यलेंग क्यारवेंद्र કે કેઇન્લાએક. લોગો દેશભાગ ગુર ને નેક્લાફ αι μεμψαίμω, όπ μη πω γρώμων της δυνάμευς παριοχόμεθα zaklio.

XIII. Τ΄ કેં ઇંડા ઉં ઉગ્રા ; દે-દાર હૈ હૈંગીલ 'Αντιοχસંદ લેકેવાવામાં ક્રા મુખ્ય જાઈ કેંગ્યાં જ્યારે કેંગ્યા , મુખ્યે જોન

matus observatusq;, ad hasce regiones dimissus advolavit. Soli itaq; cum displiceamus nos, solos nos cum accusandos putet, laudibus alios ornans, non illum mores mutasse, sed nos immorigeram & fræna quasi mordentem, urbem ei præstitisse sit verosimile,

XII. Sic itaq; o Cives, ea qvæ gelta funt examinans, reos potius vos teneri, qvam perperam accusari deprehendo. Siq; luculente magis ea de quibus accusamini attingere fas est, vosq; mordere qvidem, eoiplo tamen vobis prodesse; id qvidem non dicam, occultaffe vos ea quæ ex agris allata fuerunt, & annonæ disticultatem invexisse, cum levare cam potuissetis, Imperatorisque adeo voluntatiomni studio vos opposuisse. Certe enim mentirer, cum noverim multos ex vobis qvi ampliflimos agros possident, servos suos fame laborare videntes, victum. eis suppeditare non potuisse. Id autem' reprehendere vellem. qvod voluntatem facultate meliorem nobis esse non monstraverimus.

XIII. Sed qvid ista sibi verbavolunt? Fieri, o Antiocheni, potest ut cum impotentia faciendi E e ta-

Libri sti Pars Tertia,

qve idem homo reipsa qvidem gratificari jubentinequeat, possit .tamenanimo, & suæ cum illius voluntate conjunctione, gaudioque si spesaliqua (eam implendi) affulgeat, imo & indignatione adversus id quod rei quo minus actu effici queat, impedimento est. Qvorum qvidem omnium nihil nos fecimus, fedægre nos ferre legemaperte præ nobis tulimus: id qvidem qvod poteramus facientes, sed inviti, atq; labores qvidem quos in iplo opere exantlavimus ferentes, totum tamen istud negotium improbantes. Ego autem vos non minus ac Imperatorem probasse istam constitutionem, ejusq; voluntatem, licet difficultate non caruerit, admiratione excepisse vellem, utpote qua animam summa humanitate imbutam, & indigentibus subvenire satagentem arguat. Qvæ grave nimirum atqve indignum existimet, sialii qvidem luxuriæ qvam maxime indulgerent, alii vero re-·bus plane necessariis destitutam. vitam degerent : fiq; annona florente pauperioribus ditiorum intueri tantum liceret commoda.

XIV. Hæc vobiscum statuere debuissetis, atq; palam omnibus facere, non pretia rerum temperantem (Imperatorem), sed pro-

tamen voluntas conjuncta sit, ut- autir ar gewaer soy phi të neλεύοντι μη διωηθήναι χαρίσαος, γωμη ή και τω σφόδεα συμβεληθήναι, κάμ τῷ Φαινομένης έλ-જાર્તિ જેવી મુખ્ય , મુલ્લે રહ્યું રહ્યું ક σεάγματο Φύσεως εναντικμένο ส่งิบนุกิรสเ. อ้า กุ่นตัร 'ยธิเา ย์อีต์สาขμου, αλλ. ημου έκδηλοι βαρυ-મર્વા જાયા જે માં મુખ્ય જાયા જાયા જાયા જાયા મામ wh o'Ca inn, andas d' worse-પ્રદેશમાદ , મહો Gov Low cu aurois τοις έργοις έποφέροντες πόνες, κ महामी द्विमाण के दर्जा के स्वया है एक है. "Eya J मेर्टिश चेमबँद ज्यारक्तिम्म रहे βαζιλά της κατασώσεως πώτης Θαυμάσαι ή πίου όρμην, οι κοη के व्देन्त बेहन , अंद्र मैंग्र्र्न क किन λαίθεωπον εμφανίζεσαν και τη พรงเล ผิงๆ 9 ธิตนา. อัตเงา ทั้งยนยาโบ લં οί μεν ώς μάλισα του Φωεν, οί की रवा बंग्वप्रयांका देखां अवार-र्रे अंदर , मुक्के क्लंड वंश्वर वंश्वर्धकाड देववेंग मर्वण्या हेर्ट्सम् काँद क्राप्ट हंद्ववाद ऋदे τῶν ὁποράντων Σπολαύσεις.

> XVI. Tauna ide Pereir, na γωίος Φανερές ε το κολάσκοπ πὸς πμάς μεμφομένες, polas

τώς σοκ αναγομένοις σωφρονήσαι καπήλοις. Καὶ ઝે લંજે πεζίγμα μηδε, μαλλον ήχολέθα τοις βυλεύμα (υ, αλλ' υμάς 24 έν πίς LEautrois idoxeit at enay under αντιπεσείν τη βασιλέως γιώμη. - 8τω κάμ σρατιώπα ΔίαΦεύγυσου αίna, om & gange ach r dong વૈત્રાભાષ મુખ્યમાં મુખ્યાન માટે તો તો નો τε δ σημκαλέντο μιμησιμίνοι πλμαι, διοντικ ιδι δείν χωρή. συ Δία παιτίς, διποκεκθέντες δε, τῷ μὴ τυχὰν Τίλυς ἀλyacı. Hums de toistor doyer Motor amexachorph , phi mis Deperais apportar insραις αθυμεμίο, τη ασάνει ή 🛠 ωνίων έρρπεζομθο, ως έλεγχομέ-१०। भिर्म दंसस्थक , गामकेगाहर है रर्धाक. วะที่ง กู้ ikaio รางในที่อา าง่า Aóyou, wis thin & Balinius water βάλλομου λύπω, ότι μη Επί नेम अनुराम फिया गाँग किरावेशक हैं າલ જે જ્રૌમલ જોંદ લેમ્બર્લેડ.

polas & institutes modos sibi & limites præscribi nolentes reprehendere. Hacenim ratione si nihilominus res illa insecuta consilia ista fuisset, vos saltem inter eos esse visi fuissetis, qvi ne qvid Imperatoris sententiæ impedimento esset optaverunt. Atq, ita milites quoqut crimine careant, conlequuntur, quando nimirum Imperatore suo ad facinus quod alea plenum videatur eos deducente. iplio incitantis & exhortantis audaciam imitati, nulla qvidem, non loca sibi adeunda putant: si vero eos repelli contingat, dolorem sentiunt, leo quod scopu præfixu attingere non potuerint. Nos autem sermonibo de nobis locum fecimus, ac si iis diebus in qvibus rerum omnium copia suppetit, tristes essemus, rarius autem advectismercibus, lætemur, cum nimirum illud nos redarguat, hoc vero ut vicisse causam videamur efficiat. At vero ille de nobis divulgandus erat serna, gravius nos quam Imperatorem affici, qvod annonæ ratio intra ejus qvod nunc constitutum est pretii modum subsistere nequeat.

XV. Dixerit forsan consultorum aliqvis, loco suo exsiliens, an me tale qvid fecisse nosti? idemq; qvi secundum ab eo locum tener, tertiusqve & qvartus & reliqvi o-E e 2 mnes mnes (idem dixerint.) Non sane novi ego, dudu enim inimico plane in vos animo exarlissem, si tale aliqvid nossem. Attamen id mihi ut persvadeatur pati non posium, hinc natam non elle occasionem qvæ odium istud excitavit: penes qvos vero istius rei culpa sit, ego ignoro. Hæc autem opinio passim vulgata, meâ (ut credunt nonnulli) aucta est opera. At ita solentSycophantæ facere. Et præterea hoc qvoq; effugium Imperatoris vobis præscindit virtus. Alii enim licet decipi fraudibusq; circumveniri possint, ipsum tamen judicia etiam exercentem à mentientibus inclinari non posse, sed omnem fraudulentiam proculcare & comminuere, & densæ instar aciei omnes decipiendi artes perrumpere videmus, usque dum ad iplam veritatem penetret.

XVI. Verum si placet vobis, missam annonam faciemus, atq; de agris criminationes. Illi autem qvi made vestes deponunt, pejusq; adhuc in cursu se gerunt, sibiq; ipsi licentiam faciunt qvemcunq; libuerit maledictis excipiendi, atq; ea qvæ ne contra seipsos qvidem invicë impune deblaterare possent, cotra moderatissimu sapientissimuq; & justissimu principem evomentes, an qvæso secunt & nullam reprehensionem.

x45@., con iyayı. madan 28 केंग रेक्षा बंद्र अहरेंद्र थि, ल ज काउँ का ज़र् ત્રોત્રે 'યુર્વ' તો દેશના જ્રલ-တိုက်ဖြေ , ထဲ့ တော့ နိုင်မှာပါသူတော် င်းτεύθει άφορμή το μίσο Επισσωμώη, मुद्धे मद्धे वं विषय मुद्धे वं विषय ઉદ્યંત્રભા નંગાના, જ્ઞાદિતાર દેશ માર્જ માલાંમાં છે છે જ્યારે માર્થિક κοφάντα 28 το έργον πάλα βα(!λίως Βέετη ταυτίω υμίν Βοποκλάα τίω καταφυρήν, άλλ. Θυ μθώ ρδ και τα ήχθη και έξηπατήθη. τέ-જા છે મહેર જ્યુંદ હાંમલાદ હેલ્લાણ 'કર્ટ્સ' έλκομθρον των των ψευδομένων, वंभिवे जवंगव जवारंगा मुक्ते सवावκλώντα Φαινακισμόν, κου καθαπες φάλαγγα ρηγούντα τας σέχαγωγάς, έως αν έπ' αυτό τάληθές πρευόμει . άφίκητα,

XVI. 'Αλλ' εὶ δοκεί των άγοεὰν ἐῶμξη Ε΄ παεὰ Τ΄ άγοὰν τὰ
ἐγκλήματα. Οἱ δὲ κακὰς Τεπι
γυμνέμθησι κὰ κάκιον τεέχοντες,
κὰ δεδωκότες ἀυτοῖς ἄδειαν Ε΄ κακῶς λέγειν οἰν ἀν Ξέλως , κὰ ἀ
μηδ' αν κατ' ἀλλήλων ΦΞεγγόμξησι, άθῶσι, ταῦτα καταχέαντες Ε΄ σωφεριες τε , κὰ φερνιμοπάτε, κὰ δικαιοπάτε , πότες
ἀμεμπίον ἡμῖν ἐποίεν των ά-

λιν, η τέτων οίς πέζεπα νω αξίων; κὰ μη νομίζετε ΕΕ τῆς
ἐαυτά δόξης τὸν βαζιλέα δεδοικότα
Χαλετώς ἔχαν τῶς εἰξημένοις, μηποτε ποτέτον διωηθάη τωπὶ πὰ καθάρματα, αἰλὰ τὰ τινας τῶν ἐςκομένων το τοῦ βασιλεία ραδίως,
μαὶ δὲ τὸ τῆ βασιλεία ραδίως,
ἡ μηδ΄ ἀν τὸ δημοκρατία, κὰ
ταιτη πλείονι Ε ζυμφέροντω ἐΕυσία χρωμένη, τῶτ ἐςιν ὁ τίω ἀθυμίαν ἐμπεπίηκε.

Χ VII. Τοιέτων εν κομάτων Δίρὶ της πόλεως Φερομείων, τίς κυεβόησεν ως επ' αστιβκία; τίς πυροσελθών ἐπάταζε; τίς τἰω καρδίαν ἐπλήγη; τίς κἶπε ποὺς τὸν σολησίον ε΄ κωλύσομβν; ε΄ συλληψόμεθα; ε΄ δήσομβν; σὸκ ἀποκτευεμβν; ἔπρεπε χὸ οἰμακ τὸν μβρ ήσυχάζκιν, ήμας δὲ κἶναι σῶν ἀπαιτεντας δίκιω, κοὶ πρὶν ἐκκῖιον ήτις ἐςιν ἡ βλασφημία μαθκίν, σῶν ὑβρικώς ἐσινλωλέναι.

urbs mereatur, an, ut merito ea, qvibus nunc premitur, patiatur? Minime autem existimare vos velim, de fama sua solicitum Imperatorem, ægre prolataab istisferre: haudqvaqvam tantum (celestissimis illis hominibus erit virium. Sed hoc indignationem ejus provocavit, tanta abundare subditorum fuorum qvosdam intemperantia, nec ullum metum cos continere quo minus in hac monarchica Reipublicæ constitutione ea audeant, quæ ne in Democratia qvidem, ea qvoq; qvæ plus qvam par sit licentiæ indulgeat, (qvisqvam faceret).

XVII. Cantiunculæ certe istæ cum per urbem circumferuntur. qvis (indignabundus) clamorem propterea edidit, tanqvam ob inpium aliquod facinus? qvis accurrens (recitantes eas) verberibus mulctavit? Qvis pectus tudit? qvis ad proximum suum dixit nonne(eos)impediemus? nonne abripiemus? nonne whoulis constringemus? nonne morte puniemus? ut ego enim qvidem existimo, nulla istius rei cura Imperatori erat relinquenda, vos autem pænam expolcere, & anteqvam vel rescisceret ille que maledicha in iplum effunderentur, maledicos perire par erat.

XVIII,

Ec 3

XVIII. Sed inqviunt, pauci qvidam erant. Atqvi eam iplam ob causam tanto magis erant puniendi, cum nimirum ea, qvæ ne tum qvidem audenda fuissent, si majorem populi partem constituissent, vix viginti vinolenti homines facere non dubitaverint. Verum, ajunt, nullius dignationis homines erant, malarum artium studiosi & crumenisecz. Secundű igitur argumentum, cur vel lacerandi fuerint, cum maxima eorum gravissimaqve imo & manifestissima sint crimina, neutiqvam vero excufationem suppeditas. Porro excipiunt, peregrini erant, qvi ita discursitabant. Culpam igitur illi maledicta proferendo nos vero connivendo contraximus. Eadem enim & facientis, & ejus, qvi cum posit, non impedire vult ratio est. Et dum iis qvi admittunt crimen non indignatur aliqvis, criminis laudator evadit(&particeps).Heus Homo, Phoenix tu es, licet tibi in urbe yerfari, omnium itaqve primum ducas ut modeste in ea te geras. Si vero non potes, morbo tuo indulgens tuamq; proterviam festivæ lætitiæ nomine cohonestans domiconsideas: Nos autemnec canere nec audire talia quenqvam sinimus. At proterve apud nos agere cupis? mortem itaq; [u-

XVIII. 'Ολίγοι Φασίο ήσαι π-186. 'EKET KEL ALE TETO KEKONALES अर्मे , विरा , के कार्रसंकाहत विमाहत रका रेशमका अरक्षद्र को लेस्ट्रिक्ट इंर्न्टरμων , ταυτ' όντες 'ਬਰੀ ਦੌκοσι πα-श्याष्ट्रारा क्रि बंदारा बंद्रोते क्रिंग λοί जारा में ज्ञा वंποροι, και κακεργοι , βαλαιτιοτίμοι. de niear arayxlw संशासकः है वेस्रया वंगा मेंद्र की बळा वं की मा की मा हिंदी वं कीκήματα μεράλα και δανά και πεespain, Spairn(is de Baui-Ser. Zévoi Parir hour oi Séortes. 'પ્રષ્ટુંગ ભં મુણે ભંદુ દેમરજૂભ નૃતિવાદ , મુંદ્રભેદ તે હોંદ કંπετεέπομος; ίσον η γίνεται τῷ δρᾶν 🕫 παρίν κωλῦ-न्य प्र β κληθήναι. मुद्रेम की कि πς σοκ δεγιζόμβυ σοις ήδικηκόσι Φαίνεταί, דחק שלוגימה באבשויבדיוה γίγρεται. αιθεωπε Φοϊνίξ सं, κα πόλις έτι σοι, μάλιςτε μθο κάκલ σωφρένα, લ δε ε δύνασα, मवर्षेक्य १०८के श्रांत्रक , सुवे सीये वंσέλγειαν όνομάζων έρετλις, ήμલંς de con έαμου τοιαυτα '818 ader हैं axeer. and Thisupers જલદે મુંખોર માદ્રવેલમાં (લા ; અંતર્ક ઉત્તરન

oxi,

જાર , મળે μમે જો જ્યારને પ્રવસ્તે રહ્યે પ્રભાગ માદ જાંત્રદબદ જાજુને ઉલ

ΧΙΧ. Τι έρξιου η τι Φήσορου ณ้ ด้างการราคา เช่าเกา สาดเท่นสมมา • ફાલે જાડ : ideicauss ΦηCi wh mi dongita vomoit reoit signed noλύοιτης, είς αίτίαυ & τοις έρε-જોડુ લોવાર્લા કંમ્પ્રતંત્વાણી. દેવલ 🕉 મુંહું જલહી મુખ્યા જાઈ કર દેવદાથી લેંગ્લા, -००० धेरक राज्यमार्थे मिरो राष्ट्रे ५००πίτλο χωρδιτα κεΦαλήν ; ανα-· μεμίχθου σχώμματώ กาล่ έρρπος σμολογώ. adda neans मिं महिक मुले किश्नार्य मुक्ते दश्म Dind γκώτης dranghausing, 28 संद opoies कार्कामिश्मिष्य , असे ταύτη τίω τραχύτητα λεαίνουπα; οι δε έξην τοις έμοις δέλοις ταξ ανθρώπων δικόδη συμφορήσασι τίω éoethi wegnowhérois épè roidoen, รับพร ราง เราะ เล้า ล้า เอ๋เล็นกา αν ταύτη τη θεραπέια χαίρον-THY LOW 380 PEOTIL-TOG GEES.

, ζέντων * * * Defunt nonnulla...
ΤΟΓ 'ΑΥΤΟΓ 'ΙΟΤΛΙΑΝΟΣ,

ή ΈπιτάΦι**⑤** Επί τῷ 'Ικλιανῷ,

I. Eder μθρ , ω παρίντες , άπερ ήλπιζον έγώ τε και πάντες - ἄρθρωποι , τὸ τέλος εξληφίνας και bi, nec ut tua malitia urbis Communi imputetur effice.

XIX. Qvid dicemus, qvidve respondebimus, si cur horum nihil fecerimus aliqvis nos interroget. Veriti, forte aliquis dicet, sumus, he, liea quæ lacrorum leges fieri jubent prohibeamus, in turbatarum religionum crimen incidamus. At anne vos festum id exigere vobis persvaderi pati fas erat, petulantiam inqvam tam impudentem in facratiffimű iftud caput redundantem? Sales festorum hilaritati admisceri solere non diffiteor: sed tolerabiles primum nec acerbos nimis eos esteoportet, nec à lingva nimis libera proficisci. (Deinde) nonne in pares solummodo conjiciuntur, atque ea ipsa ratione aliquid ex acerbitate sua omittunt? Si vero servis meis, festivæ solennitaris prætextu, ea qvæ ex hominum colluvie congesserunt scommata mihi ingerere liceret, non sance ego istos colerem Deos, qvi istocultus genere delectarentur.

LIBANII

Parentalu in Julianum Imp.

I. Fas eqvidem, Auditores, fuiffet, fuccessu suo non destituis, qvas & ego, & nemo non mortalium conceperamus spes: atqve adeo

adeo Persarum Imperio dissipato, Provincias corum à Romanis Præsidibus, in Satraparum succedentibus locum, nostris legibus gubernari: fana nostra detractis illis spoliis ornari: Victoriæq; istius Autorem, in Imperatorio folio collocatum, nostras de partis triumphis gratulationes accipere. Id enim & justum, & decens, & tot ab eo oblatis sacrificiis dignum omnino esset. Postqvam autem plus valuit invidum fatum optima ratione subnixa spe, mortuusque ad nos ex Babylonicis oris allatus estille, qvi in eo jam erat ut suscepta à se opera consummaret: & tantum, quantum par erat, lacrymarum ab omnium effulum est oculis: impedire autem & revocare qvod ei obtigit fatum non licet; id qvod unice nobis integrum est, ipsi vero omnium acceptissimum, faciemus: apudalios auditores res ejus celebraturi, cum ipsi datum non fuerit res à se gestas meritis laudibus exornatasaudire. Primo enim parum memores officii debitiq; esse arguemur, si illum, nihil non ut gloriam consequeretur audentem, præmio isto defraudaverimus. Deinde turpe atq; indignum plane est mortuo denegare ea , qvibus viventis honoribus eramus inservituri. Prætergvam enim.

τω των Περσών Σεχων των καταλελύδω, της δε έχείνων 35ς Ρωμαίες αιχοιτας दांगी कारहदार्य Impedenday report inerient. To र के भीरे शिक्षे सहस्र का में स्वर् ημίν τοις έκαθεν λαφύροις τον δε rdutlu dryenpéror thu rixlu, xa-Injuduor Iti & Barideis Seors de-sipal na dinara na acconnersa. ત્રણે રહેર જાગ્સેહર θυ(ιῶr, âs iий 🕒 в Энген , dela. Ежы в μείζον μομ ίσχυσεν ο Φθονερός δαίμων των 'διλόγων έλπίδων , κεnomicay de venços bord tan Balon Año içar, i mixeir & τέργων απέχων τίλες , και δάneua whi inita einis son nasτων ομμάτων έρρύη, κωλύσας ή COR EN The TEABUTHY. μέν έπιν , έχείνο δε μάλισε κιχαρισμένου, ποιώμβυ, ει άλλοις बेंद्रश्वाचीद किं रवा देवलाप र्राट्र τες, έπαθήπερ αυτός εκωλύθη को र्क्तियाम के रेजर्क्ट्र बंद्रहें स्टब्स् यह τον μεν 28 α δικοιμβρ αδ , α ο μβρ όπως αδ έπαινεθώη πάντα έπλμη-गृमलंद ने वंगमे ठेनान्स्तृत्व्यमध F agam. Exerta vartor aigusor, र्हाट दिवारक की दंगामकाधी , रवगरक रही-मध्या धर्म किंद्रमा, बंगाए ३० है गहि 892a-

II. હેલે મીમે દેશ દેમલમુદ જો લાδ) τέτον έγχαρων έγκωμιάζαν, કે રૂપ્રદેશ રામકે જેટ ૧૦૬૫કે રૂપ્યુપ્રકાર ms अंग्रेड को दिल्ला. प्रमें में के कि ઉદ્દર્યું પ્રતિકે જાબંજાગદ મુંદ્ર ઉદ્દેશ્યા ન Φίλυ βασιλέως ઝેટ્ઝને મામનું મોટો & Pidento copice diramir. Koiren की हैंगां कृत में स्वंतित्वा सर्विति मेंyiulu, r ri Tri cumeia των έλων παραληφότα τιο δεχήν , μηδενί καταλιπάν λόγω रवाँद्र हॅंदूरवाद बंट्रावक्ष विष्य काँद्र बंबण्य है. ं ने 'प्रवेह कोंद्र कटोंद्र 'Ωκεανος dedaymenas andpayadias olos ti an rospijom Ty the affice moras, tis ar alw timeeor, didyalw iqvod summæ adulationis est siperstites colere, mortuos vero oblivione sepelire statim; viventes qvidem, licet oratione & laudibus non proseqvamur, aliis tamen rebus qvamplurimis possumus demereri: Morte vero abreptis nihil aliud præstare possumus, qvam ut præconiis & litterariis monumentis præclare ab iis gestaætrrnitati consecremus.

II. Qvamobrem etiam ego omni hoc tempore de ornando debitis laudibus magno illo Viro cogitavi, sed verba mea gestorum ejus amplitudine multum esse deprehendi inferiora. Et sanenunqvam, cujus rei testes Deosmihi esse velim, male animum meum habuit, qvod amantissimi Imperatoris virtus, Oratoris eum amantis fa**culta**tem dicendi fuerit supergressa: Id enim communi civitatum (orbis Romani) commodo fieri putavi, qvod is qvi fummum imperium publicæ falutis causa susceperat, nulli eloqventiæ facta fua verbis afleqvendi facultatem relinqueret ? At vero ego, cui ne vires qvidem fuerunt deprædicandis solummodo iis, qvæ prope Oceanum edidit, facinoribus pares; qvalem hac demum die me præstabo? qva &illa, & susceptam contra Perlas expe-

Libri sti Pars Tertia.

expeditionem una eademq; oratione complecti necesseest. Certo enim persvasus sum, si vel maxime ipse, impetrata ab inferis redeundi venia, ut meos in hacce Oratione concinnanda juvaret labores, nemine alio id sentiento in hujus studii mei partes veniret; ne sic tamen qvidem verba rebus exacte responsura: sed meliora qvidem qvam nunc, omnia autem qvæ par erat, nec hac ratione orationem complexuram suisse.

III. Qvos ergo (rebusita comparatis) successus mihi augurari liceat, qvi sine tanto auxilio tantum nunc aggrediar opus? Veruntamen, si jam olim (verba apud vos faciens) non perfensissem, vos, non ignaros licet majora (verbis nostris) opera (illius) esse, oratione tamen nostra esse delectatos, non immerito nunc à dicendo abstinerem. Cum autem & tum statim laudibus dicentem. me fueritis profecuti, & deinceps qvoqve in benevolo de Orationibus meis judicio perstiteritis; justam silentii causam nullam mihi superesse arbitratus, id quod debeo persolvere Imperatori, eique mihi amicissimo, aggrediar.

IV. Multi itaq; fuere Imperatores, animo qvidem non igno-

κωι έκοινά το και τον επο του Πέρο σας δρόμοι είι αθαδάται λόγφ ; οίμαι ηθ εί αθη το κάτω θεών εἰνάςα[ιν ἐκεικος ευραμθιος. Ππο του του μοι συμποιήπαι του λόσου, γου, λαιθαίων του άλλας άπαντας ἐκοινώνα μοι τῆς απαδης, μηδ αδ "ατω το μέτρου ακριβώς γοτέωμα τῶς πράγμα[ιν αλλα καλτοινών μα] λίω μθι αδ ή ναῦ ρηθήναι, πῶν Θ΄ όσου εἰκὸς 'αδε 'ατω.

ΙΙΙ, Τ΄ Νη χρή με πάσεως νομίζαν ἀνευ συμμαχίως τοιαύτης
ποσέτον δράμθρου; άλλ' εἰ μθρ
κή τι καὶ εκτίπρον ὑμὰς καθόμευ
σένε κόγοι κας τρον ὑμὰς καθόμευ
τέγων, ὅμως ἢ πόομενες τοῦς
λόγοις, καλῶς αι είχε μοι σιωπὰν. ἐπεὶ δὲ καὶ τίτ ἐθὸς ἐπηνεὶτε, καὶ ἐκτικτ τῶν λόγες
ἀγαπώντες, τὸν εἰναι εκτο Φαζι
π΄χέμθω τῆ σιωπῆ δικαίαν, πειεάζομαι τὰ δίκαια ποιείν εκτὸς
τὸν Βασιλέα καὶ Φίλον.

IV. Έχειοντο Μεν ઉઝ દેર્મા જેટ દેર્માγοι βασιλείς γιώμη μέν '8 κακοί, γενει '3 '8

ή ε λαμπροί, και τι δεχήν μου मिन्द्रसंभी । उसे सा , बांद्र पार्ग भी । वह सेमला है कें। हेर्स्चारात. जेंडर मुद्रे। काँड़ ้องหมุนเล้ไซฮเง ลิบาซิร อังงุอง คังญ 96eक्रहरण्या को तह्वर्यम्ब. Tर्थाक वेहे '४-र्टेश ठीना है भूमे अहमूजा ब्लाइ हें क्रियान. αυτίκα το χέιος αντώ πάππος ρβί βασιλεύς, ος μάλιςα δή χεημάτων ὑσερμόων, μάλισα δή mis tar dexomérar droias exthπατήρ δε , βασιλέως μθί ύρς, βαζιλέως ή άδελφος, δικαιότες 🚱 👌 🕏 ἔχοντ 🚱 βασιλείαν έχωι: αλλ' όμως ήσύχαζε καμ σεωήυχετο τῷ λαβόντι, κὰ συζῶν ἀδόλως κὰ Φιλῶν διετέλα. γήμας δε πάρχε θυγαπέρα χεη-SE TE HEY VET EXOVIGO, ON O TOλέμι νενικηκώς ηδέω η , και જે αυτε παρεκάλεσεν είς έκεινον βλέ-प्रवाहित ब्रिसा प्रवास म रहाको में बैट्राइ०० , असे नाम व को अमुरीहरी τη συσηγορία & παιδός.

V. Κωνςαντίν Φ. μίν β γένες λευτήκα νόσφ. τὸ ξίΦΦ. Β΄ μι-

bili, sed nullo natalium splendore inlignes: atq; ad imperii tuendam dignitatem non qvidem inepti, fed quos parentum majorumque fuorum puderet: adeo ut iis, qvos laudum suarum nacti præcones sunt, haud parum vulneris istius fanatio negotii facesteret. Huju**s** autem nostri laudibus qvod non inserviat, nihil plane est. Atq; ut inde ordiar, qvantum ad genus ejus, avum habuit Imperatorem, qvi cum maximus esset opu contemtor, maxime sibi subditorum. conciliavitanimos. Pater autem Imperatoris filius, fraterque erat Imperatoris, meliori jure Imperio, qvam is qvi illud usurpabat, admovendus. Æqvo tamen animo illum ferebat, atq; arripienti istud haud secus ac alii bene precabatur. & sine fraude cum eo versatus, amoremq; in eum servans constantem, vitam transegit. Hic prætorio Præfecti, boni viri atq; Sapientis, duxit filiam, quem iple, à quo victus fuerat, hostis ejus reverentia est prosecutus, suosq; ut ejus ob oculos habentes exemplum rebus præessent monuit; atque ille optimis artibus eum. instruxit, generumq; filii nomine honorandum duxit.

V. Constantinum interea morbo perire contigit, gladius autem per universam fere ej⁹ furebat fa-Ff 2 miliam

miliam, in parentes æq; ac in liberos. Noster tamen una cum fratre, ztate ipsum antecedente, ceterum ex eodem patre genito, latissime vagatam cædem evitavit: i-Itum qvidem morbo qvi in mortem desiturus esse videbatur, il-Imm vero ætate, vix enim à maternis fuerat ablatus uberibus, isti periculo eripiente. Atq; ille qvidem ad alia potius omnia qvam ad litteras animum applicabat, hac ratione ut invidia insultibus minus pateret fore ratus: hunc vero ad litterarumamorem incitabat, cui cura ejus obtigerat, genius: Hisce proinde in maxima post Romam urbe operam navabat, scholam assidue frequentans: & Imperatoris licet effet agnatus, neminem tamen via sibi cedere jubens, nec pedissequorum multitudine & excitato ab illis strepitu aliorum oculos in se convertens. Sederat illi Evnuchus, optimus pudoris custos, aliusq; magister qua pueri instituendi fint ratione latis doctus: vestis vero perquam mediocris, & supercilium non mage qvam aliis elatum: iple autem prior alios alloquebatur, neminem tenuioris fortunæ repellabat, invitatus ve nire non detrectabat, imo & anteqvam invitaretur manebat, ibi ubi aliis fas erat ipse quoq; consistebat, eadem audiebat cum aliis,

वेमर्वाक अवर्त्ताहका का मुद्रो अव्योवका, रक्षτ 🗗 🐧 και 🗝 🕫 εκισβύτες 🚱 🕹 αἰδιλφὸς έμοπάτζι ο πον πολύν Λαφεύγε[ι Φόνον. જોν μθρ νόσε ρυσαμένης में क्टांड प्रियंग्याका जेजारश्विता बंगेंग्रस , को की नमेंद्र मेरेश्यांवद , बंहरा ही बंπήλλαντο ράλαντω. Έκειο μβρ εν πζός Ελλοις μαλλον ήν ή λόyeir, romilar Attor de tauty मसद्धे (व्यू है क्रिशंष : गहरा है है dazar daipur inine açès içum λόγων. και διέτειβε किं बंगा के כו זק עניצורק על דענ "צטעקף בלλα , Φοιτών είς διδασχαλείου, Balideas de areflios & robais ένδε λυπών, ένδε αξιών δοσοβλί-Tion Ala stifle anodelar na कोर बेक इंग्रलंग्या प्रदेशप्रिक , बंग्रे ėurėzos to Bédtis. The supperσύτης Φύλαξ, και παιδαγωγάς हारहकि क्रेंप्र वैम्शक्षक म्युवैसंबद i-ם אָר דו עורקוֹם אפון פֹּלְפָנֹי צֹצ׳ טַ-बहेर की वैश्रीष्ठ , प्रदेश के ¢ीर्य-क्यामा क्छान्सम्बर्ग , के भूगे महर्केσυ τον πίνητα, κάν το καλέμενον લેσελθάν , κώμ το πείν κλη ζηναι μέναν, κάι το σηναι μθί τοις άλλοις ιόμ. σ., niony ravni reis alkous, χè K

ρῦ τῶν ἀλλων ἀπελθείν , κὰ μηδαμε ζητήσευ πλείν. ὡςε εξωθέν τις ἐπελθων κὰ βλείψας ὡς τὸν χορὸν , σέκ ἐδῶς οι πικς ἐδ΄ ὧν πνων , σέκ ἀν ἀρευ ἐν ζυμβόλοις τισὶ τίω ὑπεροχήν τῆς τύχης.՝

VI. 'ε μήν πάντα έκθνοις ἴσ Θυήν.' έπει ἔνγε τῷ σαυιέναι & δέξα
δς τὸ ἡηθὲν , κὰι Φυλάξαι λαβοῦν , κὰι μὴ πενῶν ἀπειπείν,
πολύ τοῦς ἀλλοις πρὸς ἀυτὸν ἐποίει τὸ μέσον. ὁ ἐγὰ καθορῶν
ἤλγεν ε' απείρων εἰς τἰὰ τςιαὐτίω

ψυχήν. σοΦικής γάρ τις πονηρὸς
Ε κακῶς ἀγορεύειν τοῦν θεὰς μιΘὸν εἰχε τὸν νέον , ἐν τοιαύτη κὰι
κύτεν τὴ πεὰ τῶν θεῶν τρεΦό.

μίνον δέξη , κὰι Φέροντα τίω
Φαυλότηται τῶν λόγων , Δἰὰ τὸν
πρὸς τῶν βωμιὰς τῶν διδασκάλων
πόλεμον.

VII. κόη δε πρόσηβος ω, καμ το της Φύσεως βαζιλικόν πολλοίς καμ μεράλοις τεκμηρίοις εμηνύετο, καμ ταύτα ών κα καθεύδας cum aliis quoq; discedebat, neculla in re iis se postulabat anteserri. Adeoutsi quis aliunde accedens, juvenumq; cœtum oculis sustrans, quinam qualesve essent ignarus, nullum plane signum suerit inventurus quo sublimiorem ejus fortunam discerneret.

VI. Attamen in omnibus æqualis haud erat reliquis: siquidem eo, qvod facile illa qvæ dicebantur intelligeret apprehenderetave, postavam autem apprehendisset, memoria sirmiter teneret, nec ob laborum difficultatem animum statim desponderet, longo alios omnes post se intervallo reliquerit. Id quod ego videns graviter indolui, qvod in tali ani. ma (tanqvam in agrofœcundo) sementem mihi facere non lice-Pessimo enim cuidam Rhetori, mercedis quasi loco, pro eo qvod deos maledictis assidue prosequeretur, Juvenis cesserat: ipse qvoq; ejusmodi de diis opinione innutritus, magistrorumq; in dicendo imperitiam ob indictum. ab iis altaribus bellum ferre non reculans.

VII. Verum ad pubertatis annos jam provehebatur, indolemque ad summa natam plurimis maximisque argumentis prodebat. Ista itaque haudquaquamquiescore patiebantur Constantium.

tium. Veritus enim ne magna, plurimumqve suffragio valente, rebusque omnibus Romæ simili urbe, virtute Juvenis hujus delinita, carum rerum fieret aliqvid, gvæægre ipli essent facturæ, ad Nicomedis eum ablegavit urbem, utpote à quanon æque metuendum sibi esse putaret, liberalibus tamen artibus incumbendi facultate ei concessa. At iste ad me qvidem haudqvaqvam accessit, cœtus ibi jam tum licet habentem, utpote qvi urbem tranqvillam atque pacatam præ altera periculis plena mihi sedem delegeram: comparatis tamen sibi Orationibus meis, vel hac ratione mecum versari non intermisst. Causa autem cur Orationibus meis licet delectatus, me tamen Autorem earum aversaretur, ista erat: qvod multis maximisq; abegregio isto (cujus antea facta fuit mentio) Rhetore constrictus fuerit sacramentis, ne vel esse, vel appellari se sustineret discipulum meum, nec in corum qvi cœtibus meis intersunt censum unqvam. se referri pateretur. Ovamobrem ejus qvi sacramentum ab eo exegerat improbato consilio, jusjurandum servare cupiens, & mei tactus desiderio, viam adinvenit, qva & perjurium evitare, meorumqve sermonum compos fieri posset: amplissimis donis, corum

Κωνςαίντιον. δείζας ή μη πόλις μεράλη τι & μεράλω ψηφον έχεζα, & προς τω Ρώμω εικασμένη τοῦς έλοις, रिमाळा बळी में महारे राथि छेल्टरिय है गर्डि , मुद्रो कुर्धभूमध्ये रा रक्षेण हेस्रलेख्य λυπηρών, πίμπα μθε αυτον είς τω Νικομήδες πόλω, ως ε Φοβή-ज्ञात रें क , क्यार्वहण्डा है वें कें के Cu Ezzoiar. o de 'z Poita por जबहें हमहे , जार्थमधान बंगार्थ कोंट σωνεσίας ήδη, ήρημείου τω γαλή ω έχεσω αντί τῆς κινδύνων ં μιλών σόκ ανία. જે 🥱 αίτιον 🕃 το τοῖς λόγοις χαίρει, Φεύγει & τον έκείνων πατέρα, πολλοίς και μεράλοις αυτον όρκοις ο θαυμας ος έκατος κατάληΦε σοΦισής, η μήν ιρού μήτε γρέως μήτε κληθήνως Φειτητίω, μήτ' είς τον κατάλογον έγχεαφηναι των έμων έμιλητών. ο δε τῷ μξι έξορκίσαντι mendoughe , con genne ge n Basairer, ips de Imbupar, ैटीशा उंत्रकट मर्ना नितान्त्रमंत्रस मुद्रो μεταχήσει των λόγων, ποεθμέα TITÀ TŨI KẠT ημέραν λεγομέναν

δωριαίς μεγάλαις κτησώμβο. &

δὶ κὰι τὰ μα'λιςτα τῆς Φύσεως
διέδαξε τὰδ ἰχὺι: ἀυτῷ χο ἡτῖςτά μοι στωὰν, τῶν στωεχῶς στυόντων ἀμείνων εἰς μίμησιν ἰδὸ,
κὰι δι ἀμυδροτίρας ἐδῦ τὰἐ εἰλικενὴ τὰῦ ἐκείνων τῆ τῶν καρπῶν
παρήει Φορᾶ. ὅθεν οἶμαι κὰ τοῖς
υςεροκ τῶν ἀυτῦ πεποίημενοὶς λόγοις ἔνι τι τοῦς ἡμᾶς συγγενὲς,
κὰι ἔδοξεν εἰς εἰναι τῶν πεπλησιακότων,

VIII. incirp pèr ver wei weiτα ή συνδή, τῷ ή ἀδελΦῷ γέ-म्हेन्य प्रशासनीय गाँउ विकारेसंबद रही το δεύτερον χημα. ঠাক্তমন্ত্র ১ঠ হৈ গুণ γερμένε τῷ Κωνςαντίφ πολέμε, મર્કે લીમે જાજાતંદ્ર 🛮 🖼 🗀 📆 हंत्र हंप्रसंग्रम नर्थे ऋहे हे को राउं-हुद्राग्ठा , र्हेरीस ठेर्नाड मुझे क्यार्थह-You Gr. nay nighteny Takko if εταλίας των πεος εω Φρυρήτων, भूक्षे बैजरह रक्षे रहेर्ड सकार् खर्वरहरू १९९७ के जिल्हा मुद्रेश प्रकृति , (Bariλέως Ιώ άδελΦός). ExeriO W r ray Alai Mr. Bi Biwias doev-Φορώμου Εχώρα, ngi eddor હોંમાં મુંગ કર્યા કરે જોયો : 29થં-

qvæ à me dicebantur qvotidie, aliquem nactus quali portitorem. Ato; hic etiam quam maxime naturæ suæatqve indolis vim declaravittomnium enim minime mecum iplo versatus, mei imitatione eos qui nunquam non mihi afsidebant longissime antecelluit, perque viam obscuriorem, apertissimam istam largo fructuum. proventu plurimum antevertit. Indeautem esse existimo, quod in iis quas postremis temporibus concinnavit orationibus aliquid inveniatur, qvandam cum nostris qualifpirans cognationem: vifusque adeo ex iis est unus qui nostra institutione fuerunt usi.

VIII. Atq; ista qvidem ejus occupaverant studium: frater vero. interea Imperii particeps factus est, Cæsaris ei collata potestate. Cum enim geminum motum. Constantio esset bellum, primo nimirum Persicum, deinde gvod proxime infecutum illud fuit contra Imperii invaforem, necelse omnino habuit socium sibi in Imperio adsciscere. Ex Italia. proinde ad Orientis tutelam mittebatur Gallus, eademqs ipfi, qvæ olim Parenti ejus, provincia cel-Per Bithyniam itaqveetiam ingenti satellitum numero stipatus iter fecit, videruntqve le invicem fratres, Attamen quod noiter

Rer ceperat animi propositum, illius fortuna haudqvaqvam immutavit: neque ut qvidqvam ex Rudio suo remitteret, imperii in qvo collocatus frater fuerat fastigium, imperum ei dedir. Sed potius vehementius ejus, qva in litteras ferebatur, accensa fuit cupiditas: imo & labores qvibus eas assequeretur magis redditi fuere intensi: co nimirum existimante, se, si privato sibi vita fuerit degenda, Sapientiam tamen, divinius longe bonum, pro Imperio esse possession : Si autem ipse qvoqve sceptro sit admovendus, lapientia lummum istud sese ornaturum esse fastigium. Hinc non solis tantum luce ad studia sua ususest, sed & ignis, nocte scilicet superveniente. Nec, quod facile ipli fuisset, rem familiarem amplificavit, fed animum meliorem effecit.

IX. Cumqve aliqvando in eorum pervenisset cætum, qvi pleni qvasi soti Platone sunt, atqve de Diisgeniisqve, à qvibus universa hæc, & condita certissime sint, & conserventur, disserentes eos audivisset: de anima item, qvidst? unde originem ducat? qvo post hanc vitam abeat? qvibus rebus deprimatur & qvibus elevetur? qvibus deorsum trahatur, & qvibus subnixa ad superiora evolet?

plu con jihoia (es j sei incires τύχη, 'εδε τ βασιλεύει τ αδελφοι εφορμίω de jadupias έλαβος. άλλ έπουξησε μορ τίω Εποθυμίας ໄພ ທે 28 කළ ເດີ້ ນ້ ນ້ຳ 85. ເສກຸ່ມ ໃນ-ि ने की प्रशंक का के कि र्राक्षे रर्धरका जिल्ला , राष्ट्रिका , लं ્રાથે છે. દેશ દેશ માન્ય માન્ય માન્ય જે જે द्वार कार्रा मेंद्र विकार्शियद रियो का-Piar, Rifua Sairegor Es de र्विको रूपोन्नी१०० बँ५०० , २०४४ मेरसा τή ζοφία τίω βαζιλείαν. τετο ήλίφ τε έχεήτο πρός πές μα-Insues, Ray Puntos Exendustrys Auei. neu rled pop seine con εποία μάζω , ράδιον εν , τίθ γιώμω καλλίω.

के प्रशंशक के महे क्प्रिक , क्ष की τυχών, αλμυραν ακοήν έπεκλύσατο πιτίμο λόγο, κομ πάντα την έμασωθεν έκβαλών έθλον, αντικοή χαγεν είς των ψυχων το τῆς αληθέας κάλλ... είς πια μέγαν νεών αγάλματα θεων πρότερον υβρισμένα βορβόρω. έχηματίζετο έε τα πρόωτεν, ε 🕉 έξην Φανηναι, (Αισωπ 🕒 वैदे cermo da modor ar in cino:) con ονον λεοντή κρύπων, αλλ ένε δοea π λέοντα. Κακάν 🚱 ที่ de Wi वे संवेद्ध्य प्रवासीन , देवेंग्रस वेदे करे ασΦαλέςερα.

Χ. Τῆς Φήμης δε παυτεχε Φε
ρομένης, πάντες οι το τὰς μέσας

κὰ τὰν ἀλλες με Θεες οι μὰν το δοιπόρεν, οι δε ἔτλεον, απεύδόντες ἰδεν το ἐκείνον κὰν συγγρεί
δαν, κὰν εἰπείν ἀυτοί τι, κὰν ἀκεδαν λέγοντ Θ. Ἡν δε ἐλθεζιν

ε ραδιον ἀπελθείν, κατείχε χὸ

qvæ porro vincula & carceres, qvæ contra ejus sit libertas? & qvomodo illa effugere, hanc vero assequi liceat; doctrinam (qva antea fuerat imbutus) salsæ, (potuiq; adeo non inservienti) aqvæ fimilem, dulciori, potabilisqve aqvæ instar habente disciplina. submersit atque abolevit: omnibusq; qvasantea imbiberat egestis nugis, veritatis pulchritudine in anima lua, velut in magnifico aliquo templo, Deorum statuas, stercore antea profanatas, earum loco collocavit. Atque adeo animum qvidem qvoad ista mutaverat, simulabat tamen eundem sese atque antea esse, cum animi sensa prodere haudqvaqvam liceret, non asinum leonina, sed asinina pelle leonem occultans: atq; ea quorum melior est scientia quidem tenebat, deterioribus tamen minusque firmis adhærere videbatur.

X. Cum autem latissime fama ej⁹ spargeretur, omnes qvi Musarum alioruq; Deoru cultui erant addicti, terra alii, alii mari iter ad eum faciebant, videre illum, cumq; eo versari, & verba coram eo facere, ipsumqve rursus audire loqventem certatim properantes. Qvi autem ad eum accesserant, non nisi ægerrime, ut discegg

Libri sti Pars Tertia.

derent, à seigsis poterant impetrare: non enim orationis tantum fvavitate Siren illa eos detinebat. sed eo etiam quod ab ipsa natura ad devinciendos sibi hominum animos esset comparatus: atqve hoc ipso, quod impense amare ipsemet nosset, alios quoque adidem recte faciendum instituit : a. deo, ut qvi intimius cum eo esfent conversati, non sine difficultate & ægritudine qvadam ab eo divelli potuerint. Omnis itaq; generis animo complectebatur, eandemque satis etiam declaraverat, sapientiam: Poétas, Rhetores, Philosophorum sectas tenebat: Græcæ lingvæ maxima, nec minori Latinægaudebat peritia, utramqve enim familiarem sibi reddere studebat. Nemo autem bene sentientium erat, qvi assidue preces ore non funderet, ut rerum summæ Juvenis ille aliqvando præficeretur, orbisque sisteretur ruina, ægris autem fessisque rebus præficeretur ille, qvi medelam talibus nosset afferre. Non dixerim istiusmodi eum improbasse vota, neque vanæ laudis materiam ista in re pro eo qværam: sed idem ipsum qvoqve optasse fatebor. Optasse tamen non luxus potentiæve aut purpuræinductum amore, sedideo potius, ut sua industria atque laboribus tum alia multa que perdide-

ή Σαρίω & λόγοις μόνον, αλλά κου το σεος Φίληςον ω πεφυκέ τῷ δὲ ἀγαι Φιλάν εἰδέναι મુવ્યું લ્વેમ લેમા કુ કેમ્પ્યું ઉદ્યક મહામાં દુ ารีก พเลง อัรเ ธบานเยลงเป็นก่อง งาทุภัณร con a่าก่านs ลำทุ∧ล่าใการo. Ήν 38ν έκείνω παντοδαπή σοΦία σεωαλεγμένη και δακνυμένη. πιηπά, βητορες , γένη Φιλοσόφων. mothin poli Ethais Porn, con iliγη δε άλλοικία, τῷ δε ៤ Φροντὶς αμφοτίρων, 'Εχή τε Σστο ळवाराहे रें पृश्यंत्रका हां मवर छि. γρίος των πεαγμάτων του νια-र्गाहरू सर्ग्हरू , मुद्रे न्मिय मुद्री नियं Ф ९०९ वेर ने वंशिष्ट महिरा , जिन-का रहा है। एउट हेन के निराहर्य किए का πιαντα ιασχ. ε' μίω Φαίω αν देमल्या जिल्लाम्बर च्युद 'क्यूब्रद, 'डर्ड' αλαζονείζομομ τέτο με υπέρ αυτέ. αλλα βέλεως μι & αυτόν, βέλεως ત્રે કે τευφής, 'કર્તદે διωαςલંας, 'કર્તદે πορφύρας έρωτι, το δε τος αυτό कांग्ठाड ठेजाविद्रेशका क्वांड हॅंनेश्टिश केंग्र हं-£678દેશમાં મી ώκεσω , म्यंत्र తે λλα ત્રવે કર્મ મેદાન્ક ઠેમે જોદ રહેંગ ઉદલેંગ પ્રવ-🙀 δή και Σία. Φερόντως हंळ्रोभंतीहरू नीधे καρδίαν, νεώς τε र्वे विका प्रथम राष्ट्र , असे प्रतिकार मान πουμένας, κά βωμές ανατετεαμμέτες, και θυσίας ανηρημένας, ngi itens idanomerss, रळा दिल्ला क्रोशिका संद की वंदरोश्रह-Sites Memerasminov. ais . लं गड έπανός θω (ιν δί έτές ων हॅं (हिंदी व्यु , σφόδρα αν μοι δοχεί τω βασι-प्रस्ता कार्रसार , , इरला ह, है प्रदेखτάν τε δε 🐍 πεάξαι τώς πόλεις agiyero.

ΧΙ. Ταύτης τοίνωυ της Ππίθυμίας & τοῦς ψυχαῖς τῶν πεπαμδευμένων ἀκμαζέσης, τὸ τῆ τἔδε γιώμη θεραπευθηναι τὶω γὶω
ηλθεν Ππί τὸν Γάλλον συκοφαντία,
κὰι γράμματα τὶω Θπιβυλίω ἔχοντα τὶω ἐχάτὶω ἔυρητο, δόντων
δὲ δίκὶω τῶν ἀδικύντων, τό χδ
ἔμελλεν ἀυττές ςεφανώσειν ὁ τὰ
τοιαῦτα ηδικημένω, ἔδοξεν ῆς
εἰλήφει δίκης ὁφείλειν δίκὶω ὁ λαβῶν, κὰι ἀπέθνησκεν ἄφωνω,
φθάσαντως τὶω ἐπολογίαν τε ξί-

rant, tum maxime Deorum cultum atq; religionem populis redderet. Hoc enim ipsum erat, qvo vel imprimis pectus ejus percellebatur, dum templa videret solo æqvata, mysteria interrupta, aras eversas, abolitam sacrificiorum religionem, sacerdotes exilio mulctatos, sacros denique thesauros in impurissimos homines divisos. Adeo, ut si qvis spem ei facere potuisset, fore, ut aliorum ope ad meliorem statum ista perducerentur nullo dubitem omnibus modis Imperium recusaturum eum fuisse: Ita nimirum non Imperii, sed publicæ felicitatis ardebat cupiditate.

XI. Hocce igitur desiderium dum in animis eorum invalescebat, qvi orbem Consiliis hujus ad sanitatem revocatum iri erant persvasi; perniciosa Gallum invafit calumnia, litteræqve fuerunt repertæ, exitium ei minantes insidias complexæ, Cum autem promeritas ii, qvi tantum adversus eum cogitaverant nesas, pænas dedisfent, (sane enim præmiis eos non poterat afficere, gravi adeo injuria ab illis provocatus:)ob ipsas illas qvas ab istis sumserat pænas, ipsemet qvi eas exegerat supplicium meruisse visus est, atque adeo non auditus occubuit, gladio defensionem ejus an-Gg 4 tevertevertente. Qvo facto, subito noster qvoq; fuit arreptus, armatisqve circumdatus custodibus, torvum tuentibus, vocesqve edentibus asperas, & ita adversus illum
sese gerentibus, ut parum gravis
illi carcer (cum factis ei ab illis
molestiis comparatus) videretur.
At hoc qvoqve insuper accedebat
incommodi, qvod in uno eodemqve loco subsistere ei non concederetur, sed qvod locum loco miseriæ augendæ causa cogeretur
mutare.

XII. Atqve ea qvidem ferenda ipli fuerunt, cum tamen nemo criminis cujusquam, sive majoris, five minoris, eum insimularet. Qvod enim ejus qvæso fuerit crimen, qvi plusqvam trecentarum mansionum itinere à fratre fuerat divulsus? Sed per litteras forte cum eo egerat : verum ne has qvidem admodum misit frequentes, & intra nudæ salutationis terminos sese nunquam non contineistes. Qvamobrem etiam nemo, qvi vel calumniis adversus eum cuperet agere inventus est. hilominus tamen iis qvas dixi afflictus fuit calamitatibus, ob causam qvidem aliam nullam, qvam qvod eodem utrumqve nasci parente contigisset.

XIII. At hic quoque rursus merito aliquis eum admiretur, qui Φες. καὶ αυτίκα ετο ανέσσα
σό τι, καὶ ἰω τι μεσφ Φυλάκων ωπλισμένων, αχειον μὶ βλεπόντων, τεαχύ δε Φθεγγομεναν, κεφον δε Σποφαινόντων οῖς
εποίεν τὸ δεσμωτήσιον. καὶ σεσσῆν τὸ μηδε εΦ ενὸς ἰδρύεως χωείε, τόπες δε εκ τόπων αμείβειν

δπὶ ταλαιπωρία.

ΧΙΙ. κὰ ταῦτα ἔπαχεν ἐγκαλἔμθμο μθι 'ἐδὲν, ἔτε μεῖζον, ἔτε ἔλατῖον, τάδελφε ςαθμοῖς πλείοζιν ἢ τριακοσίοις; χράμματα δὲ
ἔπεμπεν ἐδὲ ταῦτα πολλάκις,
κὰ ποσσρήσεζιν ὁριζόμθμα μόναις. διόπερ 'ἐδ' ὁ συκοφαντήσων.
ἀλλ' ὅμως οῖς ἔφίω ἐπιέζετο,
κατ' ἄλλο μθι 'ἐδὲν, ὅτι δὲ εἰς
ἀμφοτίροις πατήρ χένοιτο.

XIII. Πάλια τοίνωυ ενταυθα άν τις αυτέ βωμάσειε το μήτε πῆς κατα

Kane TE TESPEGT (Noyous Kohaκεύσει જેν લંπεκτονόπε, μήτι ποίς क्टिहे हमलंग्ड जबहु०द्वेंगवा द्वारिक αλλα τον μορ αφανά λύπη πο μαν, το δε μη δεναι weis Φότον αφορμίω, σφίδρα βελομένω. "υτω οδ εω κάν καλώς έκεφτησε मुद्रे प्रवर्गिक र्षा ชหัร ชุงผ์ฟิสุร , περιετηχότων ανιαρών ε σφεδρώς जितामाश्यालेगाया , यह टाईक्ट्रिट रम् सवर्षारां का प्रति का मिर्वाहर को कि µबार. 'ड µम्रेर 'डर्वहे नवरेन मेंट्रस क्टिंड ज्यामहांका , 'श्रवे दिन रळ् मर्कτλυ πμεμέιφ τλο όργλώ. de de Kadus Sujame Iva zaμαζόμφοι ή Κωιςαιτίε γυνή. τον μορ ήλέησε τον δε έμαλαξε, εωντα τῆς Ελλάδ., κὰ μάλιςα δή τε της Έλλαδω οΦ-Janus rau 'Agniau, eis ylu ερωμένω πέμψασα.

ΧΙΥ. Τέτο τοίνω αυτό πας σόκ απεχνώς ψυχής έκ θεαν αφικμένης τό κατας άντα εἰς αἰρεζιν
χωρίε, μήτε αυλών, μήτε ἐπ.
αἰγιαλοῖς ἀγρων, μήτε τῆς αβρά

neq; defunctum accusando, adulatus vivo fuerit, neque intempestivailli⁹ defensione istum offen. derit:sed illi qvidem luctusecreto justa persolverit, huic autem novæ, cui avide inhiabat, cædis non dederit occasionem. Tanta enim cum arte lingvam moderatus est, & quidem eo tempore, qvo imminentes undiquaque calamitates parum sereno animo eum esse patiebantur, ut pessimis quoque hominibus moderatione sua os obturaverit. Attamen ne hoc qvidem ad parandam ei salutem fuit satis,nec iram ejus, qvem frustra omni colebat obseqvio,sistere potuit. Verum vidit eum Cadmi filia Ino, Constantii inqvam uxor,ista tempestate jactatum: & illius qvidem tacta misericordia est, istum vero placare sufcepit; multisque precibus Græciæ langventem desiderio, maxime autem Athenarum univerlæGræciæ ocelli, liberavit, ad eas quas tantopere anhelabat regiones eum dimittens.

XIV. Jam vero hoc ipsum nonne planissimo divinam habentis originem animæ argumentum est qvod cum penes ipsum fuerit, locum ubi habitaret sibi deligere, non hortorum, domorumve, aut ad maris littora extensorum agrorum, vel ab aliis rebus haud Gg 3 fane sane paucis profectarum voluptatum fuerit cupidus, (omnia enim ista in Jonia ipsi copiose suppetebant:)Sed illa,qvæ magna certe esse videbantur, pro exiguis reputaverit, cum Atheniensium urbe comparata, Platonis scilicet & Demosthenis, nec non reliquæ multivariæ sapientiæ sæcundissima matre? Et isthac quidem acclerato quam maxime itinere venit, iis qvæ animo jam fuerat complexus plura adjiciendi propolito, magiltrosq; aditurus, qvi aliqvid iis qvæ jam tenebat addere possent amplius. At cum jam propio cum iis esset congressus, suæq; dedisset, rursusque accepisset illorū virtutis experimenta, ipsos in admirationem rapuit magis jqva ab illis in admirationem fuit raptus: solusq; ex omnib9 qvi Athe. nas proficifcuntur adolescentib? aliis potius sua comunicata quam accepta aliorum doctrina inde discessit. Hinc qvædam semper juvenum, seniorum, Philosophoru, Rhetorum conspecta fuere examina. Ipsorumqve etiam Dæmonum (illius urbis) oculos in se convertit, ut pote quibus probe esset perspectum, hunceos, qvibus patrum zvo cocolebantur honores, ipsis aliquando esse reddicurum. Inter dicendum autem simul admiratione alii, ipse vero pudore perfundebatur, nihil enimerat quod sine decenti quo-

प्रका बैतिका रामका उत्तर रिश्वम विकास θυμήσαι τευφής, απάντα ω έ-को क्षेट्र 'Ιωνίας αυτώ. αλλ' ήγήσαοξ μικρά το δοκέντα μεράλα. weig the the Adnual mixing τίω μητέρα τε Πλάτωνος και Δημοω είνες , મહ્યે મોંડ હં λλης મોંડ m= λυલδές σοφίας ; ηκα. μίψ έκαor Sear als कलकी मंद्रका गाँउ में कोड़कτο , και διδασκάλοις έντευξέμεν οδειαί τι διωαμένοις ών έχε கைய் வைற்கு விற்கு விற்கு விற்கு ραι αυτέ τε παρέχων κου λαμβάνων έκείνων , έξεωληθε μαλλον, ή τέτο έπαςε, και μόι 🕒 έκαν 🚱 νέων τῶν Αθήναζε ἡκίντων διδάξας τι μάλλον ή μαθών άπηλ-9ε. τοιγαίεν ακό πνα σμήνη किं त्ये हें प्रदेश के प्रदेश , जदातβυτίρων, Φιλοσόφων, ρητέρων. έβλεπου δε ἀρ' είς αυτέν και οί δαίμονες , એ લે δότες ως έτ 🚱 वंगमाद देमसम्बद्धा महे कर्वम्हात. हे नु λέγων τε μο εμοίως θωμαςος κά aids μου 6., 8' 20 li 6, τι χωρίς έρυθήματο έφθέγγετο. τῆς μθρ εν αξαότητ 🚱 άπαιτες απέλαυον,

Ε πισεύεως δε οι βελτισοι. κάν τέτοις αυτοίς πεώτω ων παρ τό παρ ό μόνω όν ανθρώπις άμεμπίος ο τον μώμον εχετή κενικηκώς.

X V. Hν μθρ τεν γιώμη τῷ νεανίσκο τους Αθήναις έμβιωναί το मुख्ये देशाहरेहणार्गेन्थ्य , मुख्ये रहेर प्रहxerto mieas dodamorias. πςαγμάτων δε άποιτέντων βα[iλέα δεύτερον, έφθαρμένων μθρ των τως τον Τρηνον πόλεων, των δε έκεσε πεμπομένων τρατηγών μ είζονα $\mathring{\eta}$ έξην ζητέντων , λάται ωςς Σεχίω ο Φιλοσοφών Άρηνης τος έξ αύξ ξ Φιλοσοφών παρέχων θαρράν το σπάςω ήδικηπότι, κάμ οδ Φονεύς γέγονε σατρός το και άδελφων , των μθρ πάλαι, τε δε έναγχο. άλλ ทိုλπιζέ γε πὸς πίςκις Ο βεβαίφ प्रसेवी, मुद्रो को इंद्रसंग्ध रहुर्वत्रका प्रदूर्सरτω τῶν ἐγκλημάτων ἔσεωμ. ὁ ης ει καγώι 'ε κακώς ήλπιζε·

dam rubore proferret. Svavistimy igitur moribus ejus optimo tantum cuisqve datum fuit:atqve inter hos ipsos primum locum tenuit noster ille, solus omnium mortalium ab omni labe immunis, omniqve vitio virtute sua superior redditus.

XV. At enim constitutum erat nostro adolescenti & vivere Athenis, & mortem ibi tandem oppetere, idq; ipfum fuæ felicitatis fummum sibi persvaserat esse cacumen. Verum cum publicarum rerum conditio Cæsarem constitui posceret, urbibus nimirum prope Rhenum evastatis, iisqve qvicum excercitu eo mittebantur majora qvam par erat molientibus; ad imperium evocatus est, philosophiæ apud Athenienses operam navans, eoq; ipso qvod philosophicis studiis incumberet, ut confidentior effet is, qvi maximis cum irritaverat offensionibus, efficiens. Ille enim & patrem, & fratres ejus, jam olim qvidem ceteros, unum vero ex illis nuper admodum peremerat, Speravitleamen nihilominus firmo satis spem suam subnixam elle fundamento, moresque ejus plus quam sua crimina esse valituros. Atque illius quidem, qui evocabateum, spes ratione non destituebatur: Huic vero quod

persvaderet, fidem vocanti tuto posse haberi, & ad insidias istos non spectare honores, erat nihil: idipsum enim augurari sangvinis sluxus jubebat. Cum tamen nulla essugiendi pateret via, non sine sacrimis invocavit Deos, iisq; ut præsto sibi essent exoratis iterfuit ingressus.

XVI. Cæsar itaqve nuncupatus ad labores statim ablegatur, Herculeis opus habentes lacertis. Cessit enim ei Belli adversus Gallos gerendi provincia, qvorum ultimi Oceani littora accolunt. Constantius namqve bello constrictus contra Magnentium qvi alienum qvidem invaserat imperium, verum cum legum observatione, imperabat, nihil non movendum esse existimavit, ut virum istum è medio tolleret. Indeque per litteras Romani Imperii fines Barbaris patere justit, permissurum sese esse pollicitus, ut qvantum possent terrarum in suam potestatem redigerent. Illi itaqve facta sibi licentia, fæderibusque per litteras exsoluti, freti insuper maxima ejus qvi repellere eos debuisset impotentia, in Italia enim Magnentius suos continebat exercitus; florentissimas urbes impune deprædabantur: atque adeo vici evastabantur, quatiebantur mænia, opes vero cum

τον δε 'εδεν ωυ ο πις εύαν επαθεν , ως σόκ εἰς θπιβελην η
πμη πλευτήσει, ταυτί χθ ἐδίδε
τὸ ρυὲν αμα μαντεύεως. Διαδύσεως ή σόκ ἔσης καλεί σων δάτ
κρυζι τὸν θεον , κὰν δεηθείς ἀμυνειν ἐπορεύετο.

X VI. Meragion de The Baliλείας έπ' άθλον 'εθύς Σπος έλλεται τῶν Ἡρακλέες χαιρῶν διό-ညီပူဝV. ို E၊ X ေသိ ထိဝါ အော် အင်း တိုင်း Γαλατας, ὧν οἱ πλευπζοι αυσ-อเหลือเ รอิง 'Ωหรฉงอัง. Mayrerrie κωνς ώντι 🚱 πολεμών , ἀφελομέτω μομ αλλοτείαν δεχίω, άρχοντι δε αὐτῷ μετα Φυλακής των νόμων, πάντ' ώξτο δών χινειν मितो τῷ τον ἀνδρα έλειν. και avoiyet dn vois BacBacois 210 γεαμμάτων οδυ Γωμαίων όρες, έξαναι Φήζας αυτοίς οπόσιω δύναιντο πτάος. δοθείσης δε εκείνοις τῆς αἰδείας , หลุ่ม ชนัง อนเอกหนึ่ง λελυμένων πος Επισολαίς, ίσου-Θέντες θλή πολλής & κωλύσωντ 🚱 έρημίας. ο 🕉 δη Μαγιέιτι 🕒 ċ Ίταλία τας διωάμεις έχε, Μυσῶν λάαν έρράζονται τὰς '& δαίmoras

μονας πόλεις , και κατεσύροντο μου κώμαι , κατεσάετο δε τά-द्रश्माद्यात de में eto, मुद्रो γυναίκες, κάμ ποϊδες, Kay oi לצאפטטידבה אָציטאצי איי איי פּייי αυτών αλετον οι δύςυχεις έπλ των ώμων Φέροντες. ο δε 's δυνάμη 🚱 δε-Asúer, Kaj yvraika naj Juyaπερα όξαν εν ύβρα κλαίων απεσ-Φάरी ετο. μετενηνεγμένων δε έκασε των σας ήμιν άγαθων, έyeweyer of nexeathnotes the hueπεαν μθύ τοις αυτών χερσί, πλώ d' autar mus tar સંત્રમ trar. ai δ αυ Δραφυγέσα τιν άλω[" ોવૂર્ગા મલરહા , ર્ગ્નેષ્ટ લીને જેન્દ લેન્ χου πλην όλίχω κομιδή, λιμῷ δε αιηλίσχοντο, παντός απόμε-"Εως τοι τε διωαμένε τρέφαν. संद करहरा प्रवादिशक्त देश मिरेर, ώς τας πόλεις αυτάς άρεες π સંગ્લા મહ્યા માં તેલક, મહ્યા જે લંજબ મદειβόλων αιίκητος δικέσαι γιωςγίαι. κάς χθ βές σωνεζεύγουτο, मुद्रे बैश्वरहुवर संλαετο , κάι απίξ-Ma xateBanter, मुद्री बोर्ग्स ड्यंxus, này Geensis, , મુલ્લે જારાંગર જાર્યોના લેંડલ

fæminis liberisq; abducebantur, qvos sequebantur in servitutem redacti(parentes atq;mariti)proprias opes suas miseri humeris suis gestantes. Servili autem conditioni qvisqvis accomodare fele uxoremqve aut filiam hostium petulantiæ obnoxiam videre non poterat, lacrymas profundens mactatus fuit. Cumq; hac ratione eorum, qvæ apud nos erant, optimaqvæqve ad hostium regiones fuissent translata; nostros, qvi eos occupaverant, suis manibus colebant agros, fuos vero manibus eorum quos in captivitatem ábduxerant. Illæ porro urbes, qvæ mæniorum robere qvo minus expugnarentur fuerant consecutæ, agrorum paucitate laborabant, fameq; adeo enecabantur; à nulla omnino re manus abstinentes, qvamodo vitam sustentari posse ducerent, donec ad eam paucitatem cives redigerentur, ut iplæ urbes agros simul urbesque repræsentarent, earumqve pars incolis dellituta, intra ipla mœnia agriculturæ, qvantum opus ellet, locum faceret. Namq; & boves jungebantur aratro, & sementis instituebatur, & aristæ prodibant, & messor, & area, omniaque ad agrorum culturam spectantia occurrebant intra portas: ita ut Ηh non

Libri sti Pars Tertia.

non facile aliqvis eos qui in captivitatem fuerant abducti, illis magis miseros pronunciare ausus fuerit, quibus domi manere fuerat integrum.

XVII. Atque ille qvidem qvi tanta mercede victoriam fuerat mercat9, initio qvidem lætabundus exsultabat. Cum autem prostratus tandem victusque hostis fuillet, iplius autem proditio in apertam lucem fuisset protracta, Romag; tantum non publice mutilatam se laceratamqve pessime esse exclamaret; sui quidem captis periculo depellere petulantissime sese gerentes Barbaros aufus non fuit, sed illum istam expeditionem suscipere voluit, qvi modo ex Philosophorum scholis ad arma gerenda fuerat protractus. Maxime vero insolitum id erat, qvod eundem & superare hostes; & iis inferiorem discedere simul optaret: istud qvidem qvod fines amplificari, hoc vero quod invidiæ suæ satisfieri cuperet. Qvod enim non minus ad exitium qvam ad victoriam eum ablegaverit, paulo post declaravit. Cum enim ei essent legiones, qvæ trib9 olim imperiis tuendis suffecerant, multiq; pedites multi itide eqvites ei suppeter et in qvib maxime id fuisse terribile puto, qvod nullis vulneribo locum armatura eorū concederet; trecentos, eosq;

πυλών ώς σόκ αν τις εφηζεν αθλιωτέρες αναμ σόθ αλόντας των εικοι μενόντων.

XVII. หลุ่ง อ เป็น จารย์าย นเอริยี મીય મંત્રીય જ્યાં માર્ય છે. કંપ્રેપેડ મીર ήδετο και έγαυεία. τε πλεμίε र्वह भेरीम्प्रहास मुख्य म्मेड क्टुरिंग्डांबर इंस-Φανείσης, μονονεχί βοώσης της Ρωμης ώς ήχρωτηρίαςαι, τοῖς μορο αυτέ κινδύνοις έξελάσαι σου κωμάζοντας σπ επόλμα, spaτεύલ**ર હૈ**દે જે**ર દંદ Μ**ઇનુલંબર σεις ο σλα είλκυσμένον ήξίε. κα के विषे प्रवाहित्याला के वंपर्वह देवा प्रश्लंतीय क क्यान्य मुख्य प्रसंद्व τῶν πολεμίων ήυχετο, क्रेंड क्रेंड क्रिने रेप्सिंग हेससेंग्ठ महाबेंग , Ф дото де твто. пой бы за этоλέμζου 'εχ' ήπου ή κεατήσουτα έξεπεμψεν, 'ωθύς έδαξεν. Εσης 28 **α**υτῷ spatias , वैदम कर्स्ट्राइट्ट τε βα (ιλείας σω εχε, πολλών μου όσλιτών, πολλών δέ ίπω έων όντων, ών οίμαι Φοβεentator के में 5 की क्रमारामें बेस्ट्यrer, maxories auta cor DauλοτάΑυτάτες των οπλιτών έκελευεν έπεως, σων οδ ίδευμένες αυτόν έκω τρατιώτας ευρήσαν. επτοι δε ήπων οι μεμαθηκότες ήπαως, κών εξορον ω πάλαι πολιοριέοπι.

XVIII. Tor de Ber aga Th-TWY देरवंट्यर्ट्ड , 'अवेंदे देवेलर्ट्ड कर्ट-Φοβου. αλλά τότε πζώτου όπλων Shoppe Kan κάμ πολέμυ μέλλων जिंदो देशे νενικηκότας εξάγειν spatiatas τεξμοντας, 8τω μβρ ήνεγκε τίω σκευήν, αυτε αντί βιβλίων έξ Σέχης ά-வர்க்க நடிக்குவிற்றிட்டு. தாவ கீட் έχωρα θαρρών, ώστες μυρίων 'Al-बंगरका मेम्ह्रायी कि. वेंग्ठ वेंहे बंहद 'क्ये-Tor हेम हांस प्राधित्व , हेर महेर में ठ०κάν το πο βελεύματα eiderau χειρών. οντα διωατώτερα. έτερον δε το πις έναν αυτῷ συςρα-TÉVEN की प्रेंडिंट. में वेस वेहे असे का Ηρακλέα τω σύγα ΣζαΦυγόντα रामें pont मांड 'Adnuas : मांड वेंद रवाँग Dewn कलेड कार्ने 'Aroias '& Die οδοί γεαμμής έναργες το σύμβο-Kungeis 28 if Italias & pessimæ notæ seqvi illum justit, eo usus prætextu, qvod in istis (ad qvas abeundum illi erat) regionibus inventurus esset milites in iis collocatos. At vero isti erant sugæassveti, & qvi dudum aliud fecerant nihil, qvam ut obsideri se paterentur.

XVIII. Sed nihil tamen horum omnium Nostrum exterruit, nec ut perculsus metu videretur effecit. Qvin potius, licet tum primum arma bellaque attingeret, militesq; educturus esset timidos atque trementes, contra eos qui nunqvam non hactenus vicerant; ita tamen arma tractavit, ac si per omnem ætatem non libros sed clypeum gestasset: itaqve proceslit intrepidus ac si ingentem exercitum militum, Ajace fortitudine non inferiorum duceret. Duo autem fuerunt, qvæ ut eo animo esset effecerunt; alterum sapientia erat, quodque nosset consilia plus qvam manus plerumqve valere: alterum quod Deos stare à partibus suis sirmiter sibi haberet persvasum. Jam vero noverat, Herculem vel exstygiis undis emersisse Palladis adjutum auxilio: Deorumque in se benevolentiæ statim ab ipsis carceribus luculentum signum acceperat. Cum enim adulta hyeme ex Italia proficisci jussus esfet, qvo tempore nil Hh 2 expeexpeditius erat qvam frigore nivibusque enecare eum, tecto ab aeris injuriis nullo defensum; adeo jucundis usus solis radiis iter fecit, ut ver esse dicentes istud anni tempus, (qvi cum eo prosiciscebantur) processerint: sicque antequam hostes prosterneret, de frigore reportata victoria est.

XIX. Qvin illud etiam melioris fortunæ argumentum erat. Scilicet cum per primum ejus, qvam nactus fuerat, provinciæ, iter faceret oppidum, corona ex teneris ramis plexa, complures namqve funibus ex columnis suspensas, in mæniis sublimes statuere solent decuriones. Harum inqvam coronarum, qvibus urbes ornare solemus aliqua, vinculo qvosuspendebatur soluta, in Cæsaris decidebat caput: subitoque clamor undiquaque fuit exortus. Hacipla enim, ut ego qvidem arbitror corona portendebatur, trophzaab eo paranda, & qvod victor ab hostibus esset rediturus.

XX. Qvod si itaqve ille à qvo missus suerat, copiam ipsi fecisses statim aggrediendi opus, suisq; utendi consiliis, ad alium statum resisthic statim visurus fuisset perductas. Jam vero omnibus ad agendum rebus præterqvam purpura destitutus erat: vivebantqve

χειμών φ μεσέντ φ, ήνίκα της μη ετίγη σωζόμθρον ετοιμον ω δοπολωλείναι κευμώ τε και νιφάζιν , έτω φαιδράς δοπολαύων έπορεύετο της άκτιν φ, ώς εαρ δνομάζοντες τω ώς αν έχώς εν, και αςὸ των πολεμίων το ψύχ φ. ητητο.

XIX. ngu μην κακανό 34 σημείον της βελτίον . τύχης. ξιών 28 πλίχνιον το πεώτον hs παρελάμβανε χής, ξέφανόν τινα κλάδων, πιλλές ή έκ καλωδίων τεπαγμένων είς κίονας έκ τοίχων έξαρτωζιν οι δήμοι μετεώρυς. Tซ่าพะ คั่ง าพะ ระФล่าพะ ผู้ xallwπίζομθυ πές πόλας, έκδυθάς τε δισμέ, καταβαίνων Ιώ οι τε βα[iλέως κορυφή· na βοή παυταχίθεν. έδηλετο 28 οίμων τῷ ςεφάνο τὰ μέλλοντα τρόπαια, κάι όπε νικήσων έρχε-Tay.

ΧΧ. Έι μβο την ο πέμψας επέτρεψεν άθους το έργοις τι εναι καν χρησχ τοῦς λογισμοῦς, Τοῦς δόχετο τω έκε μεταβολίω, νῦν δ' ὁ μβν πάντων ω ἄπορΘυπλίω τῆς χλαμύδΘυ, οι πρατηγοίς

yei j xuesci. Toute 28 stedoxm të mmupori, Er pli Ini-कारीसा , को है जिल्हासा. 6 है 'Οδυσέως τι κάμ τῶν 'Οδυσέως μεμημέι Α ήνείχετο, τοῖς σρατηyois de apa igerne xadeuden, 18-मो वेहे मंगमर्गास कीं दाकामंध्र , स βαζιλέως ήκουτ 🚱 έχριεν α 🖼 προν. αλλ' όμως, κάν κεκωλυμένε πεάπει, ωθιϊόντος δε μό 101 N Dear mi Edin, 7871 28 έδεδοκτο μότου, πσέτου ίχυσε τέ १००वं क मुद्रे। के मर्श्विकार के बंदे मैठी गाड़ रळा κατακεκλεισμένων πο-AU THE ZEONON KRY TITELELXIUMEνων έκπηδήσας , ਜੌλε βάρβαρον προς τῷ τάχα γεωργέντα , κὸμ and Etel - Eteeor. nai tiva nay vuntserigi Triχάρη(ιν νεανίσκων απεκρέσωτο πολλών γέροντις ολίγοι, των ο ωλων αθειμένοι. οι μθι 28 κλίμακας Φέροιτες χ πύλας έρημες क्लां θεοιο 🖟 δή τρόπο των πόλεων τὰς ωλάςας ή ήκασω. οί de, wis मुंबी कारक, सर्वा के Фаνει όωλον ποιησάμθροι, παρηβη-

suo arbitrio qvi cum exercitu missi fuerant. Sic enim is, à quo missus erat noster, ordinaverat, ut illi imperarent, huic sola obsequendi facultate relicta: Id quod tamen ille Ulyssis, sociorumqve Ulyssis memor, æqvo ferebat animo. Placuit itaq; illis qvorum summa in exercitu erat potestas qvietem agere, id qvod hostibus erat percommodum, cum nimirum, Cæsare licet adventante, eadem tamen qvæ antea iplis tenere liceret. Nihilominus, qvamvis nihil agere permitteretur, sed populos spectandi tantum causa circuiret; id enim ut faceret solum fuerat decretum; tantum tamen nomen ejus atque aspectus valuit, ut eorum, qvi longo satis tempore oblessi & macerati fuerant, aliqvis profiliens Barbarum sub urbis mæniis agriculturam facientem captivum traxerit, qvem secutus alius alium, & tertius tertium cepit. Imo & nocturnami qvandam invalionem à qvamplurimis juventute valentibus tenta. tam, pauci qvidam senes, qvibus ob ætatem dudum fuerat indulta vacatio, fortiter depulerunt. Illi namq; scalis allatis, portis omni præsidio destitutis eas applicaverant, qva arte maximam urbium partem ceperant antea: Hi vero re illa percepta, qvicqvid se illis offerebat in armorum ulum con-Hh 3 ververtentes, pedibus accurrebant fenilibus, Cæsaris altum inclamantes nomen: viceruntq; senes, non aliter ac Myronidis milites, aliis qvidem illorum manu interfectis, aliis vero seipsos deorsum præcipitantibus, atq; ita vitæ suæ invenientibus exitum.

XXI. Facta quoq; est quorundam juvenum in Barbarorum agros irruptio, qvi antea similibus aulis allveti non fuerant: fueruntque isti in fugam conversi, illi verocædibus indulgebant, non videntes quidem Cæsarem, vel inde tamen quod non longe eum nossent abesse, animos sumentes. Alii qvi de sedibus mutandis jam cogitaverant, dissipato qui animas corum occupaverat metu, manserunt. Cumq;Barbari ex densissima sylva proruentes postrema exercitus iter facientis cæderent, adeo rerum faciem immutavit, ut ii qvi ægre facere nostris speraverant, ad internecionem cæderentur, & eorum qvi aliqvem interemerant, qvilibet cædis perpetratæ argumentum caput interemti ferebat,statutumq; erat cuivis capiti abscisso pretium. Qvamobrem omni studio in capita hostibus præsecanda incumbebant omnes: Lucri enim cupiditate sapientissimus Cæsar à metu militum animas qvasi expurgabat, utq; auderent aliquid, eis persvasit, aliκόζι πσίν έπρεχον βοώντες το τε βαζιλέως σνομα, καμ ένίκων οι γάροντες, άσσερ οι Μυρωνίδε, το μβρ αυτοί κτάνοντες, οι ή καμ σφας αυτές άνωθεν βιπίθντες απέθινσκον.

XXI. Eyéveto 🖰 neg véwo énδρομή τις θλη του βαιβάρες Β΄ πρότερον είωθότων καν οι μθώ τραπέντες έφευγον, οι δε έτρύ-Φων cu πῶς σΦαγαῖς, '8χ' ό. emres wi tor Balidia, to A ωλησίον αυγέν είναι τεθαβρηκότες. έπιροι μετανίς αδαμ μέλλοντις, έκβαλόντες τῶν ψυχῶν τον Φόβον, έμθμον. Βαεβάραν ή έκ δασκίας ύλης Επιπθεμένων τοῖς έχατοις & गाँ कार्संद गाँड क्वारावेंड , मर्ठेड ग०πεαγμα μετίση(εν, τò ωωθ' οι λυπήσαν ελπίσωντες απεσφάθοιτο, και ο πτώνας μάςτυρα & φόνε τω Ε τεθνεῶτ... έκομιζε κεφαλίω, και ιω τις μιοδός Επί τη κεφαλή, πολλή συβόή κεφαλίω τεμάν, नमू οδ οπιθυμία τε κέρδες ο σοφάτατ. έκαν. έκαθηρε τώς ψυχας της δαλίας, καν το βãr

βάν έθέλαν, τολμάν έπαθεν.
Οι δ΄ άς πὰς νήζες ας ο τρησωσοιά τῶν βαρβάρων καταφεύγοντες, θήρα τοῖς νέεσί το κὰν πλέεζι τῶν ἡμετόρων ἦσων. κὰν τοῖς ἐκάνων βοσκήμαζιν αὶ πίλας ἀς κῶντο.

ΧΧΙΙ. καὶ μίο δυοῖν πόλεων πὰν μεγίσαιν, πω μίμ έυρων μυρίαις συσβολαίς χεχαχωμέrlw, τlw δε εναγχ@ **έ**Φόδω μιά κεκενωμένω τε κά καμένων मा मी प्रसिद्ध विश्वहिंश सेंद्र वेश्वहबू-[ाण , मले क्षित्वेद दंभवमंत्राज्यः τω δ' ἀπειρηκῆαι τοῖς ἀπα(ι, ώ. 5ε καμ όθεν ε' νόμ. αναγκαθήπαρεμυθήσουτο reativas, πείς αμείνο ι των έλπίδων. πουπε ορών τις βασιλεύς μοίρας & σμικράς βαρβαρικής, ηκεν δοπολογίαν τε κομίζων, ώς ε μεράλα ηδίκηκε, κών συ ονδάς αυτων, και ζυμμαχήσειν λέγων. ως ή έδοκα τε λέγαν, ασένδεπα, βραχύν πινα χρόνον πιῶν ἀυπὸν ग्रेमासर्द्रश्वा रज़ Φάβο των δευ-TEPWY.

XXIII. Ταυτί μθυ ⁷8ν καμ ἔπ πλείω τέτων τίει χώςαν έπιων qvid accipiendi desiderium. Barbarorum autem qvotqvot in eas qvas Rhenus facit confugere Insulas, nostris, qvi navigiis večti, vel natantes ad eos penetrabant, in prædam cesserunt: eorumqve gregibus civitates lautissime pascebantur.

XXII. Cum porro duarum amplissimarum urbium, alteraminnumeris afflictam irruptionibus, alteram vero uno impetu pene evastatam prostratamq; inveniret; alteri qvidem manusut resurgere quali posset porrexit, præsidiisqve eam munivit: alteram vero ita rebus omnibus destitutam, ut etiam modo parum licito victum qværere cogeretur, meliora deinceps sperare justit. Qvæ omnia Rex qvidam, qvi haud exiguo Barbaræterræimperabattractui, videns, venit, seq; ipsum excusavit, non adeo multis sele nostros offendisse inquiens, fædusq; cum iis ambiens, suumq; pollicitus auxilium. Cumq; ea dicere, qvæ non nihili erant, videretur, in fædus receptus est, exiguo temporis spatio frugis bonæ se esse ostendens eo, quod se inferioribus metum incuteret.

XXIII. Atq; hæcqvidem, imo longe plura obtinuit, cum saltem itineribus obire provinciam ei liceret, ceret, nec data adhuc esset facultas, ea quæ animo ipse agitabat perficiendi. Cum vero avocatus tandem fuisset Militum magister, qvi hostes turpiter metuens, suis superbe imperare solebat, atq; in locum ejus surrogatus-esset Vir tum cetera optimus, tum militaris peritiæ neutiqvam expers, plurimaq; illa impedimenta tandem essent amóta, tum demum, tum inquam appetebat tempus, quo gvid valeretCæsar, tandem posset ostendere. At vero ut istis attendat aliqvis velim. Nimirum cum constitutum esset Constantio ut Barbari in suis terris invaderentur, ejusq; rei jam olim desiderio non minori flagrasset Cæsar, qvam cursorius eqvus, iisg; intra gvos continebatus carceribus, tangvam angustis nimium, dudum esset indignatus; Constantius denique ejus considerans copias, easque tantis ausis impares esse animadvertens, duplo majores quam hactenus habuerat, submilit; triginta nimirum armatorum millia, qvibus Magistrum præfecerat, Imperatoriis uti vide-Batur artibus instructum.

XXIV. Atq; jungi qvidem utrumq; illum exercitum oportuiffet. Verum cum non adeo longis terrarum spatiis à se invicem uterque distaret, veritus Constantius

igure, šna g nai o diaron-9र्भंग महर्वतीया संद हेट्टर्वा ग्रह्मा. ως δε απήλλακτο μβι ο σου πολεμικς δεδιώς ερατηγός, લંદ ή του οίκασε υβείζων, ηκε ή Alado-26 avil mide alla Béltiso, και πολέμων σοκ απαιρος, τών καλυμάτων πε πολλά έπε-मयगा , राग्द की रिया रखे विकाλά καιρός υπιδάξεως ακριβές παρήν. σκοπείτω δέ τις. ώς 28 έδοκα τὰ πρεσβυτέρα δάν χυέως ΔΙάβα(1 Ιπ' του βαιβάινς, τέτε ή ο νεώτες ή ήρα πάλαι, κα-ીર્વાπες "πω છે δρόμε, και જાલ્લેડ τω αναγκω η κατάχετο, ήχθετο μικράν έσων ε Κωνσάντι ορών τω έχειν δύναμιν, καί & τολμήματ 🚱 ή ή ονα , πίμπα 🐔 αυτε διωλασίαι, πρισμυρίες όωλίτας, Επιτήσας ήγεμόνα, δοκέντα उπίσωος δινάμει χεμος.

XXIV. και έδα δη τράτευμα εν πώτα αμφότερα χνέοχ, καν ας ω και πολύ το σωνείζι μέσον, δάίως ε πεσβύτερο μη μετά**महत्त्रं भूग क्लंड शंत्रमुद्र वीर हर् 🚱 , अर्थे** बंधव में प्रधंधा कि व्हें प्रशंक कर वंगτε , κελεύα τῶ μομ μηκέτι συμμέξαι, Σβαβήναι ή μένου. γε-Фиейня है वंगाक क्योर्गांत का कावμον , πιμόντες της έλης άφια-(ιι ανω οί βαρβαροι χ ρεν πάχη ξύλων, α ασσπίποντα πὰς vavoi, mis usi discorars, 72i6 δε και κατίδυσε. Σζαλελυμέιης ने मांद्र महत्वमाद मल्टबद वे मीरे इंχετο Φεύγων , κὸμ αἰ τρᾶς μυerades. τοῖς βαεβαίροις ζ jeza ने µने मकीका, बोर्रो वंग-रक्र मेर्नेन भव्मां ज्यारहद्र लेंग्या को स्ट्रेन δράσείς τι , Algeβάντες έδιωκον, και καταλαβόντες έκτανον , माध्यार्थिक कार्य माध्या माध्ये व्यापन नीवा रहिएका रहिएस , मब्बेरेरेका ने देन λόγων ήξχοντο των δευτίξων. ως 28 ήσαι οίκοι πάλιι, ο βα(iλεύς δε ένεπίμπλα πυράν κά Фенела मुझे किता केंग्रेस केंग्रेस केंग्रेस τοις લંદુγασμένων ληίων, πὰς Έ spatiwie χεισί, επως οδόν τε Li , ப்ரி ரம்ரமு ஆம்பிடிடு. အား အမ်ားပြုနှင့် ဆိုပ်ကေ , အမြဲ အားစိုးမှ 🕏 "Ρηνυ χαμάζοντι βαζιλά πές

ne in victoriæ partem Cæsar veniret, simulave pares fore sustinendæ hostium multitudini suos confilus, Magistro militum, justit ne Cæsari jungeret copias, sedsolus Rhenum trajiceret. Cumq; ille fluvium navibus junxisset, barbari cæsis arboribus ingentes stipites secundo amne dimise. runt:qvi incidentes in naves,alias dissiparunt, alias confregerunt, nonnullas etiam submerserunt. Igitur cum primus conatus male cessisset, hic qvidem, cumq; eo triginta illa militum millia fugam capessiverunt: Barbaris vero satis non fuit, qvod passi fuerint nihil, sed suarum etiam partium esse existimantes aliquid facere, fluvium transgressi, persecuti sunt nostros, eosq; assecuti, strage ingente edita, triumphum canentes difcesserunt. At nostri facinori opposuerunt facinus, imo potius Rhetorum more secundam actionem obiverunt. Cum enim domum versus se recepissent, Cæsar castra & urbes frumento ex Barbaricis messibus rapto implebat: qvam ad rem militum opera, quantum fieri poterat, utebatur. Præterea loca evastata restaurabat, constitutumqve fuit ut Cæsari paulo longius à Rheni littoribus hyemem transigenti, omnes ho•

Libri sti Pars Tertia.

hostium motus celerrime nuntiarentur, aliis ab aliis nuntium accipientibus: vastum enim regionum incolis destitutarum spatium antea effecerat, qvo minus præsentire insidias eorum liceret.

XXV. Ista itaq; ubi Barbari rescivissent, Romanos in terra Romanorum messi suz falcem immittere indignati, quasi hæreditario jure ad se spectantia demeterentur, Legatum ad Cæsarem miserunt. Cui ut litteras, qvibus tractus ille ipsis fuerat concessus, produceret, cum in mandatis dedissent, Constantii voluntati Cæfarem adverfari dixerunt: atq; vel istud ei jactabant esse fatendum, vel observanda esse ea quæ scripta videret.vel si neutrum vellet,bellum ei esse expectandum. Cæsar autem Legatum istum explorato. ris animo adventasse inquiens, qvod sibi probabile non sieri diceret, eo audaciæ processurum fuisse Barbarorum illorum Regem, apud se manere jussic. tamen probe memor erat earum qvas è litteris illis recitare audiverat instigationum, utpote qvæ à veteribus militum magistris ipsi fuerant expositæ. Satisq; gnarus rem istam omnibus motibus illis dedisse originem, milites animogestientes ad pugnam eduxit;

έχθρῶν ઝિતાχલρήσας όξέως μηνίσαν ἔμελλεν, ἀλλων πας ἀλλων δεχομένων πὸν λόγον, ఉత్మτερον ਤ τὸ μῆκ. τῆς ἐρήμης ἀφηρὰτο τὸ ઝ ઝિતાβયλῶν αμθη(εν.

ΧΧ V. Ταντα δη πιωθανόμετοι , `Ρωμαίες & γη `Ρωμαίων πὶ ἐκάνων ἀμάντας , άγανακτή-क्यारहद , केव्यह्म रवा मक्द्रहर्थका वेपτοίς καρομένων, πέμψαντες κή रूपस्य. मुक्ते की इसस्थित विस्तर्भागान स्थेड माइ०λας αो τω γω αυτῶν ε-Φασκον τοῖς τῷ πρεσβυτίρο δί-हैबना असे विसे गर्डा विमालका में τοίς γεγεαμμένοις έμμέναν, μηδέπρου βαλόμθμου έλπίζαν μά. xlw. O j niv poli Ini name σκοπίω ήκαι લંજા છે , μή 🦠 αν έτω βρέος θεασιώ τον έκείνων άρχοντα, κατάχεν. αυτός δέ μεμιημέι 🕒 των အ⁹ ည κελεύσεων ων ήκεσεν οι πής συγγεαφαίς, παλαιών έχεί, ων διεξιόντων σρατηγών, καὶ καλώς είδως έτι λόy 🕒 τοι ετ 🕒 င်း y 🛶 အဲ y မ်းတို့ 🚱 🕻 ευψυχον έπὶ τω συμπλοκήν παeanéune tor spatiation, मुद्रो से-मा रेंग्रिक , के मुंबीड्स मिर्म को संद

z ÒY

τον παρόντα λόγου ενέθηκα, τε νόμε δε & ωθί ταυτα, σέκ εδωντω, σέν αν άποιμα αν ότι τοῦσι δ' άφαρ πόλεμων γλυκίων εγένετο, πρότερου το μηδεν ποιάν.

XXVI. ngy idone der niege ह्यी देशसंग्हरण की जिल्हा है समार में प्रदेवका की संभवा नवेंग केंक्रोरिका? क्यें हैं वंप्रसंग्य इंस्वरांट्या रहाया દें। रख़ें विद्दां किंदों को βασιλέα, κα τετο έδα μου σου πολεμίες λαι-ीर्याक्षा , त्रविका के लेक सैंबन्स αυτομέλων πνών κακία. γιγνομέτης οδ της έχεινων Αμβάσεως, χωλύσαι μορ έξοι, ο δε βα[λεύς σον έβυλήθη, αλλ' 'υδε μέρα μιχρή σοσεσών μαχέσα. Bay. मृतम वह ortar म्हान्मण्डांका κατίβαινε, πειν Επιγωέις πολλάκις τοσέτες έγρώκεσαν 28 ώς ໄພ້ ਕੇਲਬੰਲ บรรยุงง , μηδένα τῶν μαχίμων δικοι μέναν. αμφω τοί-שאדנו פנד w agia Januaray, क्वांद्र महर्क्षराद वंमवार्गिक्य , अव क महमाम्मा का वहिंद्वी. بيل كل لله في بدورهم من كا لا نولي अंद्र आर्थिंगड असे के मी मामहैं oratione præmissa, qvam lubens volensq; huic ipsi sermoni inseruissem, verum cum leges nobis circa ista propositæ minime id patiantur, hoc saltem erit dicendum: dulcius tum qvidem suisse militibus bellum & prælia, qvam otium antea ipsis suerat.

XXVI. Atq; visum qvidem fuit equites in utroq; cornu, in media autem acie pedites esse collocandos: optimum vero qvemq; ex iis in dextro cornu circa iplum Cæsarem. Atq; id qvidem latere hostes debuisset: verum latere non passa est transfugarum quorundam perfidia. Cum itaq; fluvium trajicerent Barbari, impediri qvidem id facile poterat, hoc tamen noluit fieri Cæsar, imo ne qvidem cum exigua nimis eorum manu prælium voluit committere. Postqvam vero triginta millia eorum illum superassent, in eos irruit, priusqvam plures multo ipsis subvenire possent: fecerant enim, ut postea nunciatum fuit, decretum, ne cuiqvam bello idoneo domi considere liceret. Utrumqve itaq; laudem & admirationem meretur, tum illud qvod in primos statim non fuerit facta irruptio, tum hoc, qvod omnibus qvæ ad pugnam illam adduceban. tur copiis fluvium transmittere non fuerit datum. Illud enim ma-Ii 2 gnum

num non crat acqve egregium, hoc vero maximo non caruisset periculo: & illud qvidem animi parum generosi, hoc vero imprudentis fuisset acq; temerarii. Atq; proinde plures qvam ipse ducebat, & qvidem multo plures, transitu non prohibuit, at impetu in eos tempestive sacto, ne plures ad eos affluerent effecit.

XXVII. Barbari autem, qvibus cuncta fuerant prodita, robur omne exercitus, illi adversæ aciei parti, qvæ maxime valebat, opposuerunt. Dextroq; cornu suo subsidiariam destinarunt turmam, qvam sub aqvæductu qvodam edito occultabant, arundinibus densis (uliginosus enim erat ille locus) eos, si subsiderent, abscondentibus. Non potuerunt tamen fugere oculos Romanorum, qvi editum quendam à parte sinistra occupaverant locum: qvi fimul ac eos viderunt, clamore sublato accurrentes, hos qvidem surgere coactos insecuti sunt, in mediam autem aciem intulerunt terrorem, fuga fugam pariente, prioribus nempe ultimos trahen. tibus. Factum autem simile qvid in ea pugna fuit illis, qvæ in navali Corinthiorum contra Corcyrxos prxlio evenerunt: in hac enimetiam & vincere & vinciutriq; parti contigit. Vicit namq; मध्ये अर्थ्याध्य , मठे वह बंतेवप्रांत्रस.

भोद्ये महरव कार्त्रसंद्र ध्वीरे केंग में पृथ , मद्रो

मठीरेके मध्य , महत्व्याध्याध्यह द्वीर विश्व , मने वह विश्वविद्याध्याध्यह द्वीर मिनानेनेविंग हॅन्सवर.

XXVII. Tois BagBagois de πάντα πεπυσμένοις, το μθρ ανdemotreor માંદ્ર કુગલરાલંદ્ર જાલેદ મહે प्रश्लेमीक बंगामां बारक. उन् वेहिंक ने κέρα σύμμαχον έδωκαν λόχον, ον έκρυψαν نتο οχετώ μετεώρο, καλάμων πυκνών, και 🕉 🛍 υδρηλον το χωρίον, σου καθημένες άφανιζόντων. 'ε μίω τές μ όφθαλμές τῶν ἐπ΄ åxen τῷ έυωνύμο 'Ρωμαίων έλάιθαιοι. aix ais edor aua Bon opauor-TEG, con plu avagiourres idies माँद इन्दर्भावेद वेहे भेंद्र मुधारण δι έκείνων διεπέραξαν, Φυγής שעישוש דו אלים, דור דור אלים אלים των τίω των δευτίρων, γίγρετα င်နံ က တည်ၾဆာλήσιον ငံး τη μάχη रकें किं चीर र्वा Koear शिक्षा करोड़ Ksexueaius raumaziar neif 28 is 72Ú -

कार्णम् गामवेन्द्र मुक्ते गामवेग इमकार्गिशाह σεινέβη. το 38 ευώνυμον έκαπίinegiret , येंड मिरांद्रिक के ear we τον βασιλέα Γωμαίων deλοράδες σου λογάδων. ्रात्रे अहे का का का का विश्व (u) οι Φυλάθαν δη μάλις μεμελήκαζι πάξιν, ο νόμ 🚱 έσώζεπ.

XXVIII. wis de avexhiras méya Benjoas o Baondeus, nou or τε τελαμωνίε μιμησάμβυ Αό-986, 6 Mb 28 संग्रह्म ट्रांट संग्रह्म τοῖς "Ελλησι διαφθαρασών τῶν νε-खण sanivodor , o de भेरीमु अलंक रर्धτοις κεκλάσεος τὰς πόλας, κάγ જરાવીયો વેબંદલા 'કર્વદાવા મુવ્ય દેશક-SAME ON TENEUTOR, Wis ei didoxσαι Φείγαι, αυτον δεήσα πτάναντας τότ' ήδη δραπετεύειν, ζώντά γε σου θπητείψαν. Kai Junte de F BacBacus con έλαυνομένες ὑσο τῶν τεψαμέ-म्बर. as of मार्थ प्रमे में हे हिल्ला महे de eider, nay no pap મુંદ્રા મુંદ્રા માનુ σου τα δε ηωθησου, ανέτρεφον το κάι σωέμισγον. κάι το αίγεον λέλυτο, καὶ πᾶς ៤ὖ Ο τῷ διώxer, as ray of F oxenopogar T' cu τη κορυφη φύλακες ήρα-

finistrum utriusque partis cornu, adeo ut prostratum victumqve fuerit cornu dextrum, qvod Cæsarem ambiebat: delecti nimirum milites à delectis. Et ne signiferis qvidem, qvibus vel maxime aciem servare alias curæ est, pro more suo hic agere integrum fuit.

XXVIII. Cum vero tam inclinaretur acies, altum inclamans Cæsar, & Telamonii sermones imitatus (Græcis enim navibus amissis reditum esse præclusum, iste, ille vero, victis urbes occludendas esse, nec fore qvi victum suppeditet, monuit) postremo addidit, qvod si fugam arripere fuerit constitutum, se primum ab iis esse interficiendum, & tum demum terga hostibus obvertenda, vivum enim se neutiqvam illud esse permissurum, simul vero Barbarorum manu monstrabat catervas, qvæ alia ex parte ab urgentibus eas Romanis fortiter profligabantur. Cum igitur illa qvidem audirent, hæc vero oculis etiam cernerent luis, & partim qvidem pudore, partim voluptate afficerentur, in aciem reversi pugnam redintegrarunt. Sicq; turpitudo illa fuit ablata, omnesq; in persequendo hoste occupabantur, adeo ut ii qvoqve qvi sarcinis in loco sublimiori appositi erant culto-Anow & yipromerur merageir, us des, in corum que gerebantur par-I 1 3

254

partem venire cuperent. Illi itaq; eum festinato gradu appropinqvarent, omnibusq; eos accurrere fieret evidens, majoris exercitus speciem Barbaris præbuerunt, nec qvisqvam corum erat, qvi in acie ulterius subsistere cuperet. Atq; adeo campus qvidem interemtis fuit obtectus, Rhenum autem eorum corpora, qvi nandi imperitia suffocati fuerant, absconderunt: erantq; Insulæ fluvii cadaveribus obtruncatoru referta, victoribe in eos quoq; qui in sylvis sese occultaverant, irruentibus.

XXIX. Longissime vero remotis Barbaris, interemtorum cadavera, & arma secundo fluvio delata, comissi prælii nuntii fuerunt. Maximum autem victoriæ huic afferebat momentum, qvod dum in Insulis, propemodum ut feras, retibus Barbaros quasi nostri venarentur, Regem quoq; cum subditis in illa venatione nacti fuerint. Qvem manibus apprehensum, arma haudqvaqvam justum deponere adducebant: Virum proceritate formæq; præstantia maxime conspicuum, omniumq; tam ob corporis concinnitatem, qvam ob armorum speciem in seoculos convertentem. Atq; fol qvidem postqvam præclari adeo facinoris fuisset spectator occidit. Virum autem istum Cæsar, cum

है क्सिंगुक्त , स्थे वं क्रिक्टि कें-A ம் , doξαι கλώοι duváμεως παρέχον τοις βαρβάροις, καν σου Ιώ ο μέναν ἔτι βελόμίνο. ώς έχεκάλυπο μίν τὸ अरवेंकि म्हर्स्टिंड , इंस्ट्रांजीहरू वेंदे के નિષ્**્રિ ૧૦૧૬ લંગલ**ફાંલ ૧૪ ૪લં૫ ઝેળન-जगार्जि , µहद्रवाे वेहे नेक्या रवेंग १६-אות אונים שלה כלי כו דעים ביאמוב έπθηχότας ιόντων.

XXIX. Tois de mopporates Bagβάζοις τεκέοι κεμ όπλα πλο μάχην έμήνυον 🗀 δ βευματ 🚱 Φερόμομοι, το δε μέγισον, σα-आगर्थणारद की दर्वी दें। क्यूंड मंग्रिवाइ दें। παύτη τη βήρα και τον άρχοντα मि रवा प्रेंप्रवाद्या स्थान है हैन γον έχδρος των χαιρών, κ' γυμιώσωτες των όωλων ανδρα μέ-ગાર્જા જ મહ્યું પ્રવંતિક્રાજ , મહ્યું લેજે απάντων ΕΦθαλμές Επιτρέφοντα καν σωματι καν σκευή. μων ήλι τοι εργον Επιδών ždu. Tèr ardpa j tětor é Baliλεύς

λεύς είς & θύνας ων επόλμησε καταςή (ας, μέχρι ων έχρητο λόγοις Φεόνημα έχνοιν, έθαύμα-रि. रवज्रसाये की गारे रहतेहणायाँक, Ausaiois wis azatois Inibera, मुद्रो वेसंवच्यात करि एमें प्रथम , मुद्रे proderta कोंद्र तथकार्शिय लेकार् έμίσησει, ε' μήν έδρασί γι δανόν . अर्वहर , अर्वह हैरीम्वहर , व्यंतेक्टी से ç πιι άρτι τόχω, κὰ λογιζό. மிட்டு சீசல் ரேமசல் நடிவே முட்க. Τίνα τῶν παρ' ἔλλη[ιν ειρτῶν παρεβαλλεν αν πς τη फार εσσερα; συμπινόντων μου αλλήλοις τῶν ήγωνισμένων , દેશθμέντων ή πείς αλλήλες ες οι τη μάχη κατήνεςκαι, κέμ 😤 μού γελώντων, 😤 de adortar , των de απαλένταν. i di eleyoulu 🕒 Citien Tois જ્વાંma(i , ප්දස්හ ස්දුද් 21 ක්රියුස්θων αυτά τα τραύματα, ήπε nat rois overpa (in ineivoi co Bag-Baess sixur, nay thu bond ? င်း ရုံမှန်စုထု အဆေးမှာမှန်းမေး ရုံစိပေရှိပ ငို သြေခဲ့ της νυκτός έκαςπέντο. γρίνοι δή μάλα χεόνιοι τεόπωρον εποτυτες βαεβάξων , κὰ τῷ παξ έλπί-

ob ea quæ aulus fuerat rationem reddere juberet, tam diu qvidem magnifecit, qvamdiu prudenti atque decente ille utebatur oratione. Cum autem postremo abjecta qvædam atqve humilia prioribus fermonibus fuis, generosam mentem spirantibus, adjiceret, seque de capite metuere proderet, suzq; salutis (supplex) mentionem faceret, odio quali illum fuit prosecutus. Gravius tamen nihil in eumstatuit, nec in vincula illum conjecit, verecunde secunda sua, qua tum utebatur, fortuna ulus, & lecum probe considerans quantum unica dies potuerit efficere. At qvod qvæso festorum, apud Græcos celebrari solitorum, cum illa contenders qvis aulit velpera? qva compotationes ii qvi prælio interfuerant instituebant, sibiq; exponebant invicem quosnam in pugna manu sua interemerint: aliiq; ridebant, alii vero canebant, minas spargebant alii. Vulneribus autem quotquot conviviis interesse prohibebantur, iis in sólamen vel ipla vulnera sufficiebant; vel in ipsis enim somniis barbaros illi vincebant,atq; ob eos qvos interdiu exantlaverant labores, noctu qvoq; voluptatem tanqvam fructum illorum percipiebant: serius qvidem, imo serius trophæa ex Barbarorum spoliis erigentes, majori tamen cum gaudio, eo qvod præter spem ita illis evenisset. At sive Julianum dicas pessimæ antea indolis milites meliores fecisse, Dei cujusdam instar animas viresq; illis largitum: qvid majus qvæso potest cogitari, qvam ea quæ hominis superent vires posse efficere? Sive bonum militum indolem- ab eorum qvi olim iis præfuerant inertia, multum detrimenti cepisse statuas: qvid . det ju iguor ayayar; ahgloriolus erit, qvam bonos fortesque viros ut virtutis suæ dent experimenta, excitare? Sive Deum aliqvem occulta qvadam vi meliores eos reddidisse dicas: qvid magis censebimus honorificum, qvam illos habere pugnarum socios? qvandoqvidem Atheniensibus quoq; multo magis fuisse puto gloriosum, qvod cum Hercule & Pane apud Marathonem gesserint, qvæ omnium ore celebrantur, qvam si absq; Deorum auxilio ista potuissent efficere.

XXX. At enim alius qvidem post tantam victoriam dimisso exercitu, ad urbem accedens, eqvorum certaminibus, & spectaculorum jucunditate oculos oblectasset, animumq; remissset: verum non ita se gessit ille, sedà signiferis, ut ordines deinceps discerent servare, pænam sumsit, vita tamen iis concessa, victoriæ

δα μειζόνως Εφεαιτίμου. Καίτοι πεότερον Φύσει κακώς όντας Iuλιανός εποίησε βελτίες, ₩œ18 πς θεός μένω. έμβαλών रवें। र्य μάζοι & μάζοι αιθεώπε δύνα-बीचा ; बंभे वे अशाहकेंद्र Фर्णहाद हैंβλαπτεν ήγεμόνων κακία και πά namion & our avalte eis Thiλα θεών τις έξ άφανες τά τέτων έποίοι βελτίω και πίι . Β΄ σεμνότερον μ τοιέτων αγωνίζεως συμμάχων ; Έπεὶ κὰ τοῖς Αθη-મ્લાંગાડ માલેટ્રેગ લંડ દેવા ગામના જે μεθ' Ήρακλέες και Πανός πεάξαι τα λεγόμθρα Μαραθώνι, τών θιών χωρίς πώτα έδεδύ-Pleuto.

XXX. áthos phi is ár dhi τοσαύτη τίκη σρατιάν Μαφείς, αυτός αν ήκων είς πόλιν ίπωων Searger मंठिकारोड αμίλλαις xgu είςία (εν όφθαλμές, ανέπαυ (ε τίω γιώμην, αλλ' σόκ έκθιω, aina नाइ भी रवे नम्मलं पर्दार्थि। έπως क्रिक्ट संवेसेंडा त्रमूली चीर त्वर्टान, nlu inight LaCi, to my kay Donouteral The vixy δές. του δέ MEYON EXERTOR THE Balinea Tou αιχμάλωτον πέμπει Κωνςαντίω ? άυτε συμφορών μηνυτήν. 016-भीएक der autor धीर कार्ला, रवार de toistan agnar exerce ang. χωράν , Αχιλλιώς Αγαμέμιωμ πίς λώας άφισάμβυ. ο δε ηχε τε ἐπ' αυτῷ πομπήν, κὰ ἡβεύνετο , και ω λαμπείς Σπό ? हं राइंश्ड प्रार्थिंगळा. हं सले प्रदेश रहें। रहेंde uli oundiaBarra dunáglu, σλαυείτα δι μή μάχεος, φογιγιομένοις, είς τὰς Bigas rois Kursanis zäegs Pivyana irê-Bane. nou lu aupoir Ala TETO Balinéour decoritins, & whi aur's dort . . & de adort ..

ΧΧΧΙ. 'Αλλ', επάναμι χδ, όπ μη ταυτόν τοῖς κκῶ(ιν ἔπαθε
πάθΘ, ἐς Ππὶ τέρψας ἀΦιᾶ[ι κὰ ραθυμίας αὶ νίκαι. ἀλλ'
ἐπαδη τῆ γη ἀν πεπωκότας
παρέδακεν, ἀλλ ἐπέτρεψε τοῖς
κρατιώτας, κὰ ραλα βαλομένοις, καταθέως τὰ ὅπλα. ἀλλ'

id tribuens ne capitis supplicio afficerentur. Magnum autem illum Regem quem ceperat, ad Constantium misit, ut corum qvæsibi obtigerant ipsemet apud eum esset nuntius: decere se arbitratus, ut ipse labores exantlaret strenue, illi vero istiusmodi laborum præmiis cederet. Alter nimirum Achilles Agamemnonem prædam fuam passus occupare. Constantius igitur de eo triumphabat, seqve iplum efferebat magnifice, alterius periculis splendide ornatus. Post hæc Julianus Principem qvoq;,qvi una cumRege istoRhenum trajecerat, atq; ne ad manus rem pateretur redire illum, monuerat, iis qvægesta fuerant metum ei injiciens, in Constantii manus pervenire adegit. Atq; adeo utriusq; Regis idem prælium Dominum eum fecit, altero seipsum dedente, altero vero capto.

XXXI. Atenim vero, redeoenimeo unde digressa hactenus suitoratio, non idem ille, qvod alii
ubi vicerunt, passus est, utpote qvi
à victoriis ad oblectationes & otium solent discedere. Sed postqvam cæsorum humo mandasset
cadavera, neutiqvam militibus,
ejus rei vel maxime licet cupidis
arma deponere permissi. Verum
Kk id

Libri sti Pars Tertia.

id quod patratum fuerat, hominum esse existimans, à terris suis hostium injurias depellentium: bonos vero etiam viros (terrarum istarum incolas) ulciscendos ob ea quæ passi fuerant esse cenfens, contra hostes cum iis profectus est: passim inculcans quam exiguus ipsis extantlandus superfit labor: quamque lusus potius qvam labor esse videatur : qvam item fimiles Barbari fint feræ qyæ telum jam corpore admiserit, novumqve aliqvod vulnus semper expectet. Nec certe quicquam à veritate locutus est alienum. Rheno enim à nostris superato, illi ex Barbaris qui adultam ætatem attigerant, uxoribus liberisq; in fylvis abiconditis, fuga saluti suz consulendum esse duxerunt. Cæsar vero igne vicos corum evaltavit, omnesq; ab illis absconditos protraxit, neqvicquam obstante sylvarum densitate. Mox itaq; coram eo comparebant Legati, fubmilia verba, & præsenti Barbarorum calamitati opportuna ferentes. Eorum autem summa erat, ut subsistere ibi Cæsar, fineq; evastationibus atque ruinis impolito, amicorum loco deinceps eos habere velit. Inituritaq; fædus, solaque hyems tempus fuit fæderi præfixum, qva etiam sine fæderibus inducias aliquis forte confeqvatur.

મેમ કાર્યા છે જે લીકે મદમ દ્વાપા છે. म्या रमु उक्षेम बंधरबंग विम्ति शंरवा वा-ीर्धमधाः वैद्या विद्य क्रिके वेश्ववीद्येह και τιμωείαν ων πεπίνθαζι λαμβάναι, मुજ दंत्रों दें πολεμίωι, નો તૈવેન જાયા જાયું Niyar ais Beaxi το λειτόμθμον, παι τευφή μαλλεν ή τίνω. ως εοίκα[iv oi βάρβαροι βηρίφ βεβλημμένο και δευπίραι ωθιμένοντι ωληγήν. σοκ εψεύσατο. Δίαβάντων οδ οί ιδι ο ήλικία γιυαϊκας και τίκια πής ύλαις έγκαπεθέμθροι, Φεύγοντες έσάζοντο. • δε πυρί μθώ ανήλισκε τὰς κώμας, έξηρε δε नवा क प्रश्रम्थानिक , स्वा को वैद्यόρα σόκ έκώλυε. κάς παρίω άυτίκα πεισβεία , - πεπεινές Φθεγγομένη λόγες , και πρέποντας काँद्र मधहर्षे (सक्सार्वेद्रः को की बैक्स बंग-Tર્કે ક્રોમ્પ્ય , Kay Angacette Фीर्भट्स अमुळी गर्ड तेशमर्ड di αυ έν δε πα , rgy λοις. arov däv zeós 🚱 🔞 χαμών μό-भि , जबह हैं मुझे व्याजातिका बारण πύχοι τις αι ίσως αναπαύσεως,

XXXII.

XXXII. Tous pool is nily mepois terator Edwar, dutos de all' zaudn ηξίωσεν. Ċ μέσφ τέτο μου Φεσικτές χιλίες, ર્ભેંદુ જલંગમાં લંદુ મુંદેલમાં , χιών τι मुद्रो वेंग्नि , प्रश्नेम्बद्ध रामबेद मार्वि प्रश्निष्टा-TAG, ar or mere perent for-MON WEISOLZIONING OF MON KATAείς τέτο , λιμο λαβών, επεμψε δεδεμένας τῷ μά-Zon, ngayua xaurotator. 🤌 हंप्रसंख्या १००० में भार देश में जां-त्रीसा बोक्षे विमाद हो कि भागता , Tauτον οίμαι παθόντες τοίς & Σφακτηρία Λάκω(. Εκάνες μθυ ૈકા ¿ LaBar Balikeus daea To witμαζε, κὰμ τοῖς ἀυτε λέχοις άπύργες τινάς σΦίζιν ا عراباً و iyxatapiyova miston BTWS वंग्ने कारेरेका ह्यावंत्रका है सवह liv.

ΧΧΧΙΙΙ. "Εν μφ τοίνων τέτο ποσώπιν έργον χαιμερινόν" έπρον δε σόκ ξλαθον. Εθν ο δίλον έξαί- Φιης καταθέον πω χώραν, εθα μφρ άυτος ώς έξελων μεπά των Φυλάθαν πεπαγμένων το πιεζόμουν. οι δε αισδόμφοι Ε δρόμμον, Φθάσωντες αυτοί σδυ πο-

XXXII. Tantum itaq; victis ab eo fuit indultum, neutiqvam autem idem sibi duxit esse indulgendum. Sed adulta jam hyemeFranci numero mille, qvibus nives perinde voluptati ac flores sunt, cum vicos aliquot evastassent, qvorum in medio castrum erat desertum, circumsessi ab eo & in illud castrum inclusi sunt : qvos cum fame ad deditionem coëgifset, ad Augustum vinctos ablegavit, rem plane novam atq; infolitam. Lex enim apudeos est aut vincere, aut mortem oppetere! Atcompedibus tamen constricti funt, idem uti videtur passi qvod apud Sphacteriam Spartani. Eos itaq; acceptos Constantius dono sibi missos dixit, suisque Legionibus eos miscuit, turres quasdam iis sese admiscere ratus: adeo multos alios unus ex illisæqviparare existimabatur.

XXXIII. Atq; hoc qvidem unum, at qvantum facinus! ex iis qvæ hyeme patrata funt fuit. Est vero & aliud illo non minus. Integra nimirum Barbarorum natio ex improviso excursionem in Romanas provincias fecerat, ipsemetitaq; advolabat Cæsar, ut cum iis qvi earum præsidia obibant succurreret conculcatis ab hoste regionibus. At vero illi eum prævenientes ipsimet hostes pro-

fligarunt, non paucis suorumetiam amissis. Ita nimirum Cæsar sive præsens, sive adsuturus, pari tamen semper modo vincebat.

XXXIV. Atq; ista omnia gessit, tum etiam ex mediis libris ad pugnam procedens: Imo potius una cum libris adversus hostes profectus est. Semper enim vel libros manibus tenebat, vel arma: bello maximam à litteris utilitatem præstari, majusq; rebus momentum posse Imperantem afferre si consiliis, quam si armis valeat, persvasus. Et certe vel duo ista, nonne & aliis maxime funt proficua, & lummamejus à quo proficiscuntur dexteritatem atq; prudentiam indicant? qvod bonam corum, voluntatem, qvi ad optima'qvæq;enitebantur, honoribus mactaverit, quos illis ab eo, cujus erat eos largiri, procurabat: & qvod effecerit, ut eorum effet, qvi prædas ab hostibus agebant, qvicgvid hisce ablatum ab illis fuisset. Videlicet simile prorsus hoc, illi ejus fuit consilio, quo ei qui Barbari afferebat caput, certam auri summam facinoris mercedem dari decreverat. Cum itaq; fama utramq; ejus virtutem (tam in litteris quam armis) latissime per orbem spargeret, amorem omnium consecutus est militum, qvi otii & desidiz amantes non essent:

λεμίες έξέβαλον, Σποβαλόντες του όλίγες. Ετως ο βαζίλευς, παζών τε Ε μέλλων ομοίως ενίκα.

XXXIV. Rai ravra suegifen दंश महत्वा बंगान्यं मीमक असे क्रांत दि βιβλίων· μάλλον δε χωρών 3λ; की शंकारांष्ठ ही रहरका रंग्रबंहल, वंसे 🕉 सेंद्रश टेंग द्रश्वांग में विद्वित्रप्रद η δωλα, νομίζων μεράλα πίλεμον ఉప σοφίας ώφελείος. κά μάζω η Φέραν ροπίω Βασιλία βελεύεος διωάμθρον, η μαχόμθρον. Αυτίκα δύο ταυτί πώς ε' λυζιτε-र्रेड्ट्यक धीरे पर्वाद वैतिराद प्राध्ममाद वेह δεξιωτίρας; το τιμαις κου αυξησας τίω కాల θυμίαν των αγαθών, र्वेद बंधरवेंद्र म्रहर्देशमूल मबर्वे हैं रवाaun ve port @ , moif mu de cor τώ τών πολεμίων λης ένοιτας ών neathouser decoritas; Ecinic 28 δή τέτο έκθιο σαφάς, τῷ જો πομίσωτα πολεμία πεφαλίω χουσίον δέχεως της κλμης της Φήμης δε Τπὶ τλιὶ οἰκεμενίω ἄμφω Ф र र में के प्रति के से में के प्रति क कृवराक्षंत्रह , रेंद्र ताद र्देशका हेट्या हेट्या news

πρων δε οι τε δυ κόγες. και των Αθήιης Δίατριβόντων οι συυαδότες αυτοίς τι καλον ως εκάνου ή συν , ώσυτες πάλαι ποτε είς Αυδίαν οι σοφιςαί το λα τον Κροϊσου. αλλά Σόλωνι με Κροϊσου. αλλά Σόλωνι με Κροϊσου δείκνυτο, ως αν έδεν τε δε κεπτημένοις συ της ψυχης θησαυρές ανεπτάννυτο, ως είν τω τω των των Μεσών. και ο βαζιλεύς ηθεν επη , τέτοις συ ήκοντας κοσμών , και νυν έξεςτο αναγιώναι λαβόντα.

ΧΧΧΥ. Τοιαίτα τοίνων σωναναβακχεύσας τοῖς Έρμε τε κὰ
Διὸς ὁπαδοῖς , τε καιρε το ανμεῖον αἰροντω, , & Θυς ςρατεύει.
Καὶ τῶν τοπαμόν ἀςράψας,
ἔθιων μετοικείν κὰι μέρω είναι
τῆς ἀυτε βαζιλείας , τῆς οἰκείας
τὸ ζῆν τα εκένω κρίνοντες ἡδιον
κὰι γῶν ἡτεν κὰι ἐλάμβανον , κὰι
βαρβάροις ἐπὶ βαρβάρες ἐχρητο,
πολύ κάλλιον ἡγεμένοις μῷ τέτε
διώκειν , ἡ μετ' ἐκείνων Φευγεν.

amorem item omnium litteratorum. Iter proinde ad eum instituebant omnes, qvotqvot eorum qvi Athenis versabantur præclaræ cujusdam virtutis sibi essent conscii, pari modo qvo olim ad Crœsum in Lydiam contendebant Viri sapientes. At Crœsus gvidem eos Soloni monstrabat thesauros, qvi opibus absolvuntur, utpote qvibus nihil possideret pretiosius. Noster vero iis qvi ad illum adventabant, animæpatefecit thesauros, quales erant ii, qvos à Musis acceperat. Carminaqve fundebat Cælar, adventantes illis excipiens, qvæ nunc etiam cuivis legere est integrum.

XXXV. Talia itaq; inter Mercurii Jovisq; asfeclas eo, tanqvam divino aliquo correpto furore effundente, cum tempus signum. sustulisset, ilico exercitum eduxit, & circa flumen instar fulguris prorumpens, integram gentem. coperculit terrore, ut sedibus mutatis, in ejus provinciis habitacula sibi permitti peterent, patriæ suæ eius imperium præferentes. Agros itaq; petiverunt, qvos & dedit illis, & Barbaris adversus Barbaros auxiliaribus usus est: utpote qvi præclarius esse ducerent ab hujus partibus stantes sese, inseqvi alios, qvam cum illis fuga semper salutisuz consulere. Et ista qvi-Kk z dem

dem sine pugna suit consecutus. Cum autem sluvium rursus trajicere decrevisset, navibusq; destitutus pedites pariter ac eqvites nando illum transmittere coëgisset, igne alia vastans loca, alia vero in potestatem suam redigens processit. Qvi autem obsisteret, erat nemo: qvin potius insequenti die supplices miseri protendebant manus, id qvod anteqvam igne omnia vastarentur, rectius suissent facturi.

XXXVI. Cæsar autem jam tandem diem appetivisse ratus restituendis Galliarum rebus idoneum, primo qvidem contemtim eos repulit, Cum autem denuo advenissent, secum adducentes Reges suos, ipsos etiam supplices, & hi in terram, sceptrum manu tenentes, vultus dejicerent; maximis in mentem eis revocatis injuriis, cladibusq; innumeris, emere pacem justit, vulnerum (qvæ ipsi inflixerant) medela: opidis nimirum restauratis, hominibus autem (qvos captivos abduxerant) redditis. Qvæilli & polliciti sunt, & fidem servarunt. Ac materia ferrumq; ad restaurationem ædium convehebatur: redireq; justi funt captivi omnes, blandimentis jam deliniti ab iis qvi virgis eos exceperant antea, ne scilicet memores essent illatorum sibi ab illis malorum.

κថ្οί τουτί μεν άμαχεί. γιες δε πείλιν Δίαβαίνειν, κομ αυτάνει αλοίων ίπω ες τι κομ δαλίτας νείν άναγκά (ας, εκούα τὰ μεν δηών τὰ δε κτώμει . έκώλυε δε 'ε-δείς. έψε δε ποτε οι δυςυχείς ίκετευον, δείον ακο Ε πυρός.

XXXVI. o de nxer the nutραν νομίσας, ή πι των Γαλατών θεραπεύαν έμελλε, το μβί πεώτον αυτές απίμως απέπεμψεν. बंद वें वैंपनाद मेंस्टम बंधरथेंद्र बेंगु ortes iκέτας की βα(ιλείς, και το σκη-मीरा ह्र्यारा संद भीय हैं राजीवर. ναμνήσας της πολλης ύβρεως και ரன் முயத்வ கூறியுக்கவு , வ்சிலு The eighther exensus The laster F κακών πόλας μθρ έγαροντας, σώματα δε άγοντας, οί δε άμελόγεν τε και σόκ έψεύδοντο. και έκομίζετο μβύ ξύλα το καν σίδηe G κς αναςα (ιν οίχιων. Ἐλέλυτο δε πας είς έπανοδον αίχμαλωτ ... نعة لا باعجاب الله المعالية ا πευομίω , όπως αδ αυτο μη min (ikaxijone. XXXVII.

XXXVII. Es de con ayour ών નોλήφεουν, τεθνεώπας έδείκυυον, τὸ δὲ όν τύτοις άληθὲς ंको नका विकामशाबा incirero. Tois pou de Kuesiois spatialings Juliacora Φανάζα τὸ πςἀτον μξ τὸ καλήθου रखें। वृह्मिर रह सब्से क्लंप्यर है प्रदूर्णा नेर क र्रहाम्मक मुद्रेष विक्रम् एक क्या देवहर्के, και πειέβαλλον αλλήλες οι κοινω-รอง รลิง หเจอย์งลง จหล่งลง. รียาย ซึ่ง अ विशेषतीया वंत्रों केंद्र संवेश वंत्रोत्λες, ταυτίν έδρων, οι μου οίκલંક, οξώντες έκφυγόντας δελάση, old olneius us naj ulu olniau zorsλαμβαίοντες. σωνεδάκουε θε κα פנים שלישה שלי מינים בי שניה אניים इंबंह्य में जोंद्र किंग्जि ० मेंद्र , मेंद्र हैं हैंहंस δάκευα δακεύων αμείνω, ων πα μος ω διοικιζομένων πάλαι, 3 mulorrar.

ΧΧΧΥΙΙΙ. Τότε έτω Γαλάτας πλεμων και σωνήβαίτεν , ο μίν δεκλία των εφεςώτων , ο δε ανδρείω πλεμηθες. και βυλευτήρια δε Ππίμπλαιτο , και δήμω , και πέχμαι , και περι χρημάτων ή υξοντο.

XXXVII. Qvotqvot autem eo rum, qvi captivi ab eis fuerant ab-ducti, non reddiderunt, eos mortem oppetiisse edocuerunt; cujus rei an idonea iis argumenta suppeterent, judicare, penes relictos corum fuit cognatos. Et Cyri qvidem milites, cum primum mare, post superata montium juga, multosq; exantlatos labores, conspectui corum redderetur, in clamorem, lacrymasq; & gaudium effuli funt, amplexiq; semutuo sunt qvi socii sibi invicem in istis fuerant periculis. Hi vero non mari sed invicem sele conspectis ide prorsus fecere, alii cognatos suos servituti videntes ereptos, alii vero cognatis domibusq; suis sibi redditis. Imo pe illi qvidem lacrymas tenuerunt; qvi langvinis propinqvitate istos non attingentes, mutuos eorum viderunt amplexus. Fluxeruntq; adeo nunc lacrymæ lacrymis meliores; hæ enim erant, qvibus olim cum divellerentur, hæ vero qvibus nunc, denuo juncti, manabant.

XXXVIII. Sic itaq; illo zvo beila & divultere invicem, & iterum junxere Gallos: Illud qvidem meticulofe ab ir qvi exercitibus przerant, hoc vero strenue fortiterqs gestum. Sicq; curiz iterum impletz fuerunt, auctiq; sunt decuriones, & opifices, & commercia; siliafiliarumq; desponsationes, & nuptiæ juvenum, & peregrinationes, & festa, solennesq; conventus eodem qvo antea apparatu rursum peracta fuerunt. Adeo ut qvisqvis urbium istarum Conditorem virum islum appellaverit, non injuria eum ita appellaverit, Alias enim penitus evastatas resus, citavit, aliis vero incolis pene vacuis cives suos restituit, utq; similia deinceps pericula metuenda illis non essent, effecit,

XXXIX. Nemo itaq; Barbarorum hyeme ingruente, ad consvetas prædas, navibus trajecto fluvio, accurrit. Sed domi sele continentes proprio victu suo fruebantur, non tam fæderum reverentia quam belli metu eos coërcente; qvandoqvidem & illis àvi nullis obstricti erant fæderibus, impendens periculum qvietem agere persvalerat. Verum qvid interea Cæsari dum pax esset, erat negotii? Maximam earum qvas sol intuetur insulam, qvæ in oceano lita est, animo obivit. Atq in cam publicorum fumtuum milit curatores, ut pote qvi in milites qvidem dicebantur impendi, reipsa vero ad eosqvi cum imperio militibus præerant redibent.

XL. Et ita qvidem eos qvi hac XL. κῶι σῶν exparte offenderant, emendavit: ἐκκὲντας δικαίες

και θυγαπίρων έπδοσας, και ραμοι νέων, και διποδημίαι, και
εορτώ, και πανηγύρεις είς κόσμον τον έμεσε ωθεν ήτουν. ως
εί τις οἰκις ωι καλοίη τ πόλεων έκαιαν τον αυθρα τύτον, σόκ αθ
αμαρτίνοι. Τας μθώ ρου ήγωραν
οἰκιμέναις σου οἰκήτορας απέσωσε, και το μηκέτι τον ίσου Φοβείως Φόβου απέδωκεν.

ΧΧΧΙΧ. '8κδο '8δες ετι βαςβάρων χαμων. επελθόντων έπε
τες είωθυίας λης είας έξεπλευ (εν.
αλλ' οίκοι μένοντες τε άυτων ήοθιον, σόκ αἰδοῦ εκωθηκών μάλλον η Φόβω πολέμε; έπεὶ κὰ
τοῖς ἔπω αυτονόῦν τετυχηκό[ι τ
εκοσοδοκώμουν δέος ἡσυχάζαν παείναι τίνα ἡ τὰ ἐπὰ τὰς ἡσυχίας; τὶν μεχίς ων τὰ τοῖς
ἡλιον νῆσον ω Ωκεαιὸς ἔχαι τοῖς
λογισμοῖς έώρα, κὰ πέμπαι δή
λογισκὸς τῆς δαπάνης, ἡ τἔνομα μθρ ω σρατιωτική, τῷ δε
εξγφ πεόσοδων τῶν ἡγεμένων.

X L. nei cor per tauta adinestas dinaies exclipost. "Ereest ροι 🥱 का మे के μαζοι κ μαλισε Γαλάπης σωτήριον. Τε σίτε 26 λοπο της νήσε πάλαι Φοιτώντ 🕒 τζι τίκὸ Inihafles Ala & Prive nay Tour Bagβάρων 'υπέτ', έπειδήπες έχυσω, गिरान्द्रकांग्रथा , बंध्रेयवेद्द यां सर्वλαι μθύ ανελκυσμέναι κατεσώπησαν, ελίγαι δε εσλεον ών cu λιμίζι τὸν γόμον ἐξαιρεμένων, α. मर्बर्ट्य हे हिन्दू केंग्रो के कात्यमह रक्षे σίτμ γμέοζ, κά το πεάγμα μυ ने प्रांत्रिन विकारोग. रहेर० रेश बंग्य-માર્થમીમ 🕞 , મહ્યે ઉલાઈમ માર્મિટ્સ લે μή ως τάξχαια κατασήσα τω (ιτοπομπία , ναῦς τι όξέως duže कोसंडद में करंतर्० , διεσκοπώτο πῶς αι ἀυτῷ δέξαιτο τον σίτον ο ποταμός.

Χ L I. Έν τέτφ δε όντω, κλοπής εδίωζεν άςχοντα εςχόμλυω. Φλωςεντιω δε ό μεν ύπαρχω εδίκαζε, ως κλεπίω δε είδως, και τότι είληφως, Επλ. Τόν γραψάμλουν τω όςγω ήγω,

at vero aliud qvid multo majus etiam effecit, Gallisque proficuum maxime & falutare. Cum enim ex memorata modo infula annona olim, mari superato, Rheno sucrit. advecta; Barbari vero id, cum integris adhuc essent viribus, non amplius fieri permitterent; frumentarias naves olim qvidem subductas computrescere contigerat. Paucæenim admodum earum ultro citroq; navigare sinebantur, qvibus in portibus exoneratis, plaustris frumentum erat imponendum, qvod fluvius antea advehere sveverat. Ista vero res maximos exigebat fumtus. stinum itaq; morem Cæsar revocans, valdeq; existimans esse molestum, si non jamannonævecturam pristino statui restituat; exiguo temporis spatio & naves fieri curavit plures quam antea extite? rantunqvam, & qva aptissime ratione frumentum adveheret fluvius, dispexit.

XLI. In hæc autem dum intentum haberet animum, magistratuum qvendam furti postulavit subditus. Agebatur autem causa illa cora Florentio qvi prætorio erat præfectus. Huic autem, licet satis compertum ei esset, furem illum esse, imo licet tum qvoqve facinus ejus manifeste deprehent l

Libri sti Pars Tertia.

disset, in eum tamen qvi dicam illi scripserat iram convertit, reum tanqvam ejusdem professionis hominem veritus. Cum vero neminem lateret injustam eum tulisse sententiam, sed essent qvi ca de reserent sermones, ipsiusq: tandem aures istiusmodi pungerent susurri, Cæsarem illius causæ judicem constituit. Hic vero primoqvidem munus istud refugiebat, suarum id partium haud esse obtendens. Florentius autem confilium istud non datæ sententiæ justitia fretus fuit amplexus, sed qvod Cæsarem, licet iniqvè à se actum fuisse deprehenderet, in sui tamen favorem pronunciaturum confideret. Cum autem plus valere veritatis vim, quam gratiam, in qua apud eum se esse putabat, deprehenderet, gravissime id tulit, virumq; qvo maxime Cæsar utebatur familiariter ex familia ejus expellebat, eo usus prætextu, qvod insolentius illum adhuc juvenem sese gerere iste doceret: Virum inqvam, qvem Parentis loco Cæfar venerabatur. Hunc itaq; etiam oratione honoris causa laudavit, qva luum ob ejus discessum declaravit mærorem, & simul qvidem tum gemitibus indulsit, tum illos qvi ei relinqvebantur familiares tanto arctius amplexus est.

व्यंवेश्विष्टि रहेर हेम्वंस्थान. On idardans admas, ait iσαν οί σετές αλλήλες Φθεγγή. papes, मुद्रेष है प्रहार वंग्या के केंद्र exérres, ròs Baridéa draslu exá-प्रिट्टा. ं तेरे यह महत्वाक हिम्हानी ४' % वंधर के दे रहर o dediadu, दे व्यवस्क देम अंस Φλωρέντι 🚱 😮 τῷ τὰ δίκαια εψηφίος, τη δε ropilem energe aura horeag, zar ale-प्रसंग वेज्यमं. चंद्र वह ग्रेंड सर्वेड संग्-रंग प्रवंदारकि कार्रा नेता हंयूनκυίαν τίω άλήθειαν, ήλγησέ τε रिक्षे प्रिप्रिक्षि , रिक्षे वेंग्लीक , मू μάλισα έχερτο, Σβαβαλών χεάμμαζιν, ως έπαίροντα τον νέον, έξέβαλε 7 βαζιλείων, ος ω αંντί જાલાજુ τῷ βαζιλεί. τείνω τέτον έτίμησε λόγοις, τλο έπι τῷ τότε χωρισμος κηe धीश (λύπίω , इंग κομ άμα ने कि जिल्लेश संद्रशक.

XLII.

XLII. neu con eyérere xu-દ્રબા મીલે જુમાં જાતા જાતા હતા જેન who , 'ed' and der ar in रधरका देवस्था किये के मेर रिकामयांका a Ma κατίβαινε μθι έπ' αὐνον 'Ωκεανόν, τίλυ δε 'Ηρακλείαυ , 'Ηρακλέυς દેશ γον , લો દંદમ , જારે અપ્રેગોલ કરે લેંદ્ર જોમ ^૧૧૧૦૦ લંભ્યુર , રહ્યા જલક્રેટમ્લμένων χωλύσειν Σποπνιχομένων μίζι αργαι δε con έχοιτων. ο δε έχώ-ભા જોયે રહેર ટાવ્યાભાવેથા જાયદ્રદ્દાંબા, ઇ-ज्ञ un di auran नेत्रों की πολεμίες ιαν ανάγκη π βλάψει. κα άμα το πλοία παρέπλει, κά र्केंग देश्यागांका हे क्रायमेंद्र यंगाळखडम् σων, ώς δή χήσοντες ζευγρύναι အမစ်ကာန်းကား

ΧΙΙΙΙ. ἀταῦμά μοί τις αθράτω τον ερατηγικώτατον, κὰ ὡς
ἐμδεν ἰῶ τῶν ἀμηχάνων ὁ μὴ ἡαδιον ἐξήλεγχεν, ὡς ಏ βαδίζων
κὰ ωξισκοπῶν τὶῦ ἀντιπέρας ὁχθἰω κατὰδεν ἐπίκαιρον τόπον, οἷον
καταχεθέντα παρέχαν ἀσφάλακαν
τοῖς καταληφόζε, πλοῖά τινα, ἐ

XLII. Nec certe ob tantas injurias animum luum immutavit, neq; ob ea, qvæ ab istiusmodi hcminibus ferenda ei erant, ultionem à Romano Imperio existimavitesse sumendam. Sed ad iplum usq; penetravit Oceanum, & Heracleam, ab Hercule olim conditam, restauravit: navesq; in Rhenum immisit, cum iis, qvi illius rei impediendæ causa ibi fuerant commorati, ægerrime qvidem id ferrent, sed nulla tamen ratione impedire valerent. Cafar itags exercitum promovebat, fæderatorum prætergrediens agros, ne per eos adversus hostem suos deducens, qvidqvam detrimenti illis afferre cogeretur. Atq; simul qvidem in fluvio naves vela faciebant, ab oppolita autem parte hostium copiæ iter faciebant, impedituri si navibo fluvium jungere nostri forsan aggrederentur.

XLIII. Jam vero ex iis (qvæ nunc exponentur) aliqvem colligere velim, qvam fuerit Imperatoriæ artis peritus, qvamq; nihil adeo fuerit difficile, qvod libi facillimum esse reipsa non demonstraret. Nam cum progrediens & adversam ripam circumspiciens, locum vidisset opportunum, qvi occupatus securitatem eum tenentibus præstare posset: navigiis qvibusdam & militum Ll 2

exigua manu in valle qvadam ripæ, qvam Romani tenebant, relictis, ipsemet cum exercitu pedem promovit, simulg; hostes quoque procedere coëgit. Sub vesperam autem castra metatus, militibus iis, qvos in valle reliquerat, signum dedit, ut trajecto flumine locum occuparent. Atq; illi qvidem imperata facientes locum occuparunt: ipleautem cum suis reversus pontem struxit, qvo ille in qvo ipli erant locus, cum eo quem (in valle relicti in alteraripa) occupaverant, jungebatur. Hoc autem iplum suspicionem. Barbaris fecit, complures hujusmodi pontes esse constructos, atq; effecit ut haud postremam calamitatum suarum partem sese ignorarearbitrarentur. Tum vero demum eorum secum laudabant consilium, qvi ad pacis conditiones confugerant, atq; venerunt ut similia ipsi qvoqve iisdem conditionibus sibi indulgeri peterent. Cæsaritaq; eorum qvoq; agris igne ferroq; evastatis, ubi ejus rei eum cepisset satietas, pacem illis dedit. Rursumq; redditi captivi & reliqua omnia, ne iplis qvidem lacrymis exceptis, eadem qva antea ratione gesta fuerunt.

XLIV. Cum itaqve fortunam invicem Galli Barbariq; illis vicini permutarent, & illorum qvi!

μοίραν της διωάμεως μικράν ά-Φαιάς Οι κοίλω πιι της οίκειας όχθης χωρίω καταλιπών, αυτός क दंम बहार देश हैं कि कि कि कि कि νάγκαζεν ἴσίω πρείαι χωράν. emieas de spatonedeouppo nis καταλειφθείζιν έκείνοις σημαίνει Μαπλεύσασε πεατήσου & χωε'ε. रवे। को भी जलकी हैंगरहद हैप्रहर्व रहा , र्वेह वेषवाद्महिं वाराहद हिंदिशंत्राया , वेष्टμωμοροί τε έξ οικείων κομ πελευτώντες είς τον καταλημμένον. Ταντα τοις βαρβάροις δίξου ωλκόνων ηφυρών ένέβαλλε, κά τών ωΕιετηκότων αυσών κακών σοκ όλίς oc agrocie म्यूडारा. स्ट्रेम राज्य की cor In the eighte xarapoyorτας έπήνεν, και ηπον των αυ-र्का मिने रहाँ, वंधरहाँ, वंदाहेशरह, माxer. o de nay the Tetwo aigur τε και τέμνων, έπειδή फार ανεωλήοθη Δίαλλάτθετας· και πάλιν αίχμαλώτων λύσεις, κου τάλλο πάντα άχει των δακρύων εοικότα रहाँद महर्कराद.

Χ L I V. αντιλαβόντων δή τάς τύχας άλληλων Γαλατών τε κάμ Έ όι κύκλα βαεβάρωι, κὰ τῶν نولير

μορο ανίωθηκότων, των δε κατερόυηκότων, Ε τ μου ον θαλίαις TON DE CO SEVAYHOIS XELHENWY, και των μοι απωλολεκίτων το κράτ 🕝 , ο 2/2 πίλες έξαν είνμιζον , των δε απαληΦότων τίω δύναμιν , έΦ' ής εκέτ' ήλπιζον έσεως, κάν πάσης Φωνής τάυτον είδεσης, εχ' όωλων πωπί μαλλον η της έκειν Δίαιοίας, ηλθεν έπ' αυτέν Φθόν 🚱 αβρά τε ςεφάιυς οφάλοιτ . και & spa-रह के प्रीपे बंसमवी or यह स्रोप कराड़ेड़ πίς γράας έτοιμον εκάλα κά μετεπέμπετο το δε παρηβηκός τε Kay ower Pigor DelBuir art' Epyou na minn. Acopalic de o Περίκος πόλεμο, κά το μή δὰοζ τῶν Γαλατῶν εἰρήνω τρατιωτών. ώσσες & ραδίως έξκων marzuérwi wi BaeBaewi र्शिक्द में केंद्र हैं विरंग कलवसंग्रम नहींद्र σιωθηκαις το σοδά των δαλων igyveir.

XLV. αλλ' είμαι ερατιάς με μείζου της αυτώ παρέσης επί τος τος εδείτο, μερωτε το χων ελέτο, μερωτε χων πολλά-

dem res reflorescere, horum autem marcescere inciperent: & illi qvidem festa agerent, hi vero gemitibus indulgerent: hi porro exuti essent quas perpetuas sibi fore persvaserant vires, illivero pristinum vigorem, qvem nunqvam reparabilem esse crediderant, reciperent: omniumq; ora canerent, non tam armorum vi,qvam Cæsaris prudentiå ista in acceptis esse ferenda; in invidiam apud eum inductus est qvi coro. nas meritis ejus debebat. Ille itaq; validissimam pugnæqve aptissimam exercitus partem avocavit, & ad se duci jussit: senes vero & eos qvi ad numerum qvidem augendum aliquid conferre poterant, at ubi manu opus erat nihil valebant, in Galliis manere permisit. Ejus autem rei prætextum, Persicum ei bellum suppeditabat, qvodq; pax in Gallia constituta tot militibus non haberet opus. Qvasi vero sædera proculcare facillime non soleat Barbarorum perfidia: vel quasi fœderibus armorum robur adjungi nulla postulet necessitas.

XLV. Enimvero existimo majore exercitu, qvam Constantius jam tum habebat, contra Persas nihil fuisse opus, contra eos enim vel partem illius duci satis fuisset. Imo licet etiam exercitum mul-Ll 3 tis

tis numeris illo majorem conscriplissent, puonæ tamen nunqvam rem commissurus fuisset, cui semper cunctari præliumqve vitare erat constitutum. Verum alio plane ille respiciebat: nimirum Cæsaris facinorum, gloriæq; ejus in majus quotidie auctæ sistere cursum; imo potius jam partam penitus destruere cupiebat : in eum paucosq; & ignavos quos illi reliquerat milites Barbarorum juventute immissa. Optasset enim contrarios plane iis quæ tum ferebantur, utiq; jactari sermones: nimirum ad angustias redactum esse & obsideri Casarem: hostibus vero nullos esse victoriarum limites, sed oppida ab iis expugnari & evastari rursum, atq; in terraRomanorû sementem eas messemq; facere. Id scilicet noverat, qvod licet vel maxime omnibus Imperatoris virtutibus ille esset instru-Aus, idem tamen hacratione sit passurus quod gubernator, maximæ navi, sed nautis déstitutæ præfectus: sane enim ut illius ars omnis nautici apparatus vices sustineat, fieri non potest. Sic itaq; bonus ille Imperator, invidit, qvam iple dederat potestaté, ei qvi Barbarorum res fortiter quassaverat!

XLVI. Ad incitas autem redactus fortissimus Cæsar, ut pote qvi videret, live pareret justis, live

κις τοζαύτίω αγώρας, Εποτ αν ήλθε 21α μάχης 🦙 έγρακας dei µέλλαν. and eter lui . रेक्श्राडमार्केड , डरेंक्स्य की बंधर के सुदेश को έργα κάμ των δόξαν ήθελεν αυξομένω, μάλλον δε καν Σραφθάεσι τω ὑπαίρχεσω, έπαραγων αυτώ τε και τοις ολίγοις και συπεοίς ερατιώταις των των βαεβάρων νεότηπε. Έπεθύμει 28 έvarrior नके र्न्ट xome क्रिया मकारबχε λόγον, ως ο μομ κατακέndesau naj काdioque क्या , की काλεμίες δε 'εδει χωρεί αλλ' αι-وຮັσι πόλας κου κατασκάπιεςι πάλιν, κου αίρες κου συκίρες τω alhorgias. ider 28 as eige hias इक्ष्यम्भूभारकेद हेरसिंग 🚱 , स्वेपकेर को πάθοι κυβεριήτη μεράλης γεώς έςεεημένω ναυτών. 'జర్జీ 🕉 ή ἐκκίνε मंद्राम विशंकार के बेम ने लेक क्रमन εώματ 🕒 γνέως τη νηί. Ετως • BEATIS & Bacideus Te Edunes પ્રેટ્સનુંડ દેવું છેલ્લ જર્ને બ્રેક્ટરના જે βάςβαςον.

XLVI. werde volve de Doneiar i Suraio ixero, xà रहें क असकी मानद्र , राख्ये भने , को ŏλεin seriebekan akon vogberi τι 28 γυμνωθήναι της διωάμεως गीर्ण किंद्रे रवें। દंश्यागांवा से द्र ε Φαγίω, τῷ τι ἔχεως, τίω παea των οἰχάων) μαλλου άλετο λειπομβρός τι παθείν, η δοκών बंजनिम , अधिकार्षिक अद्योका मध्ये αλά των πολεμίων αληγίω, ής έμελλε σλήξαν ο συγχυής. Ετω οή πεάπαν έδωκεν α βέλοιντο τοίς τε πρεσβυτίρε κόλαξιν. οι δε απ αυτών Σεξάμθροι των δορυφόρων , καὶ οίς μάλισε ἐπίσευεν έκλεγόντες , 2/α πάντων ήεσων έως αυτῷ κατίλιπον ἐωλίτας ἔυ-Zady moror dewamines. भद्रेप ० ph estell , on adangun phi, έμως ή ήζία Φέραν.

ΧΙΝΙΙ. Κινυμένων δε πανταχόθεν Η διεσπαρμένων λόχων οἰμογή
πανταχόθεν ἤρετο πρὸς 'υρανὸν πενήτων, 'ωπόρων, σίκετῶν, ἐλευθέρων, γεωργῶν, ἀςικῶν, ἀνδρῶν, γιωαικῶν, νέων, πρεσβυτέρων, μόνον σόχ ἀσβεβληκέναι
σός πολεμίες ἡγυμένων, κὰ τὰ
μόλις ἐκτμηθώτα κακὰ πάλυ ἀ-

minus, certum sese manere exitiu, (si enim copiis nudari se pateretur, ab hostibus ipsi expectanda. cædes erat, sivero dimittere eas recularet, à suis;) maluit exercitu destitutus grave aliqvid pati, qvam denegati obseqvii speciem præbens: facilius sibi ferendam. ratus illatam ab hostibus cladem, qvam cam qva à cognato suo Constantio esset afficiendus. Atq; adeo ea quæ vellent, Constantii parafitis facere permifit. Illi vero ab ipsis Scutariis facto initio, omnibusq;, in qvibus aliqvid virtutis esse putarent, segregatis, universum percensuerunt exercitu, donec ei alios milites relinquerent nullos, nist eos qvorum ad nullas res quam ad preces fundendas opera esfet utilis. Atq.consensit qvidem ille, at non sine lacrymis, ferendumq; tamen id esse duxit.

XLVII. Cum autem ex omnibus locis educerentur disperse militum manus, clamor undiqvaque & gemitus sublatus ad cœlum suit, pauperum nimirum pariter ac divitum, servorum non minus qvam ingenuorum, agricolarum æqve ac urbes habitantium, virorum & fæminarum, juvenum & senum, hostes tantum non denuo irruisse putantium, jamq; existimantium fore, ut mala vixdum ampu-

amputata iterum reflorescant. Imprimis vero lamentabantur illæ qvæ liberos ex militibus pepererunt: qvæ&reliqvos fœtus fuos, & à materno lacte nondum depulsos protendentes, & rami supplicis instar hincilline jactantes, ne à maritis proderentur, eos sunt obtestatæ. Qvæ cumCæsari essent nuntiata, iis qvi ex Italia (deducendorum militum causa) advenerant autor fuit, ut milites alia. ducerent via, quæ ab urbe in qua ille considebat quam remotissima esset: veritus ut puto ne facerent ea, qvæ, recte sane atq; egregie, postmodum fecerunt. Cum autem illi monitis ejus animos parum adverterent, & principes militiæ, à qvibus reliqvi toti pendebant, in ipsam urbem admitterent, omnis statim populus eos oravit, ut manere vellent, & deinceps qvoq; tueri, qvæ tor laboribus parta ab ipsis fuerint.

XLVIII. Hos autem & eorum, qui ne irent orabant, misericordia, & itineris quod ingrediendum erat tædium tetigit. Id quod sentiens Cæsar, verba ad eos, ex erecto pro more extra urbem suggesto, secit, quorum summa fuit, deliberationi deiis quæ Augustus decreverit nullum amplius superesse locum. Illi vero prolixam satis orationem sine interpellatio-

ναβλαςήσειν ήγυμένων. μάλισε d' if an igagore téxta काँद्र spaτιώπας, άυπα δεικιύσαι παιδία πίτε άλλα και πε οι ράλακτι, και मध्येतक कंग्ने प्रविशेष्ठिन नर्श्वष्ठम् , भूने **α**ξοδεναι σΦᾶς εδέοντο. Ταῦτα ώς ήκεσεν ο βαζιλεύς παρήνα τοῖς έξ 'Irahias મેમક(ા દંત્રદેવા તેંગુલા જો ςρατιώτας , πολύ της πόλεως cu મું καθήςο και διέτειβεν απέχοντας. εδεδία οδ οξμάν μη δράσααν, ο καλώς ποιέντες έδρασων. ώς δε 2 σοσάχον έκανοι τοις λόyou , बंगों लंजम्yor दर्जी बैस्ट्रह των λόχων, ων έξηςτητας το λοιπον, ο μθρόχλος αυτών άπας έδάτο και μέναν και σώζαν άπαν-त्रक रेक हें। क्रेंग जह जा १ में १६ व्या १

ΧLVIII. οἱ δὲ ἡλέκν το σῶν κελεύοντας, κὰ ἐδυχέραινον τίω εδύν. αἰοθόρθμο ἢ ὁ βα(ιλεὺς ἐπτιν ἀυτοῖς ἐπτὸ ἔ εἰωθότω. ακο τῆς πίλεως βήματω, ὡς σῶν εἰη βκλή ωθὶ ὧν ἤδη τῷ κρείτθονι δεδοκται, μακρὸν δὲ ἐκὰνοι σιωπη δεξάρθμοι λόγον κὰ ἐκοσεπ.

πόντες 'εδεν έσπέρας κόη , μάλ-As de we meras vixtas owad Beiswittes & Basianov έβοων, διδόντες τω μείζω τά-Ziv ra ngy seconyociar. γγανάκτει μβο τοίς γιγιομένοις, केवन्य हैं थि 'डिटेंश हमहा करिये हैं μηδένα των ένδον μοχλών έχι ά-नीक्ष्र. Фक्षानंत्र है ग्रेमहिक्द केंग्यσυ άσωτες τὰς θύρμς κὰι ξίφη δακρύντες άλκον αυτον Επί ταυτο βήμα. κάν μάχη μακέα λογισ-क्रवा मले विविद् , रहे हिंदे केंद्र मेंγείτο κωλύσει διεξιόντος, के वेद्रांक्षणका गाँ महत्वप्रभू गाम्बर. Φεύγοντ 🚱 🔗 τιο πανίαν τιο ρουσία, και καταφεύροντ . iπὶ τὸν Σεχαῖον νόμον , ἀνής τις μέγας και τάλλα βέλτις 🕒 ὅπι-थिश वंगर के किनुबत्धेत , है। से प्र नार-मीor कि गूँ ineive मंत्रित महिम्ब-रेष्ट्रे , रह्में हिंहेरे का मार्थि था.

XLIX. της τοίνω ἀνάγκης ηττηθοίς, καὶ τοσάται ό πλιτῶν ὁςμίω ζένου ν΄ δυυηθοίς πονκαταπαῦσει, τῦ Φρονήματω '&θὺς ১σὸ τῶν πῶτα διδωκότων ἤεξατο.

ne audita, nec postquam peroratum esset verbo emisso ullo; cum vespera jam appetiisset, vel potius circa mediam noctem, armisarreptis, Casaris cinxere domum, altumqve inclamarunt, Augusti nomen & potestatem ei deferentes. Atq; ille qvidem indignabatur illis quæ fiebant, facere tamen aliud potuit nihil, qvam ut eorum qvi intus erant neminem pessulos à foribus amovere pateretur. Cum vero dies jam illuxisset, effractis foribus strictis gladiis irruentes, ad eundem eum protraxerunt fuggestum. Atg; ibi magna deliberationum atq; clamoris exorta fuit: contentio, illo qvidem cos qvibus imperio præerat à facto suo absterrere, his vero clamorib9 fuis vincere annitentibus. Cumq; aureum abhorreret diadema, & pristinam Cæsaris dignitatem retinere caperet, vir qvidam corporis proceritate conspicuus, & cetera quoq; optimus, pone eum adstans torquem quem habebat capiti ejus impoluit, sicq; Augustus creatus est.

XLIX. Necessitate itaq; victus, totque armatorum præfervidum impetam sedare non valens, inceos ipsos statim sublimius imperium exercendi fecit initiu, à quibus collatum ipsi illud fuerat. Pro Mm eo

Libri sti Pars Tertia,

eo enim quod dispiceret, quibusnam rebus gratiam illis posset referre, magnisque donis eos deliniret, voluntatem fuam pro lege habendam esse iis edixit: velle itaqve se, ne a qvoqvam eorum, qvi hactenus gesta improbaverint, pæna exigeretur, ne item gladius in eos distringatur, ne torvo obtutu perterreantur, imo ne vel verbo qvisqvem molestum (C illis præbeat: Sed ut ca, qvæ dum socii eorum fuerant, ratione, nunc qvoq; postqvam adversi illis fuerant redditi, eis uterentur, Atqvi, qvotus cunq; qvæ fo eft, qvi eos legnius hac ex parte seleigerentes, non exstimulasset potius? Verum non ita se gessit ille: noluit enim utullo sangvine summo imperio tyrannidis nota adspergeretur: Et hanc ob causam modeste eos agerejussit. Qvo facto statim iterum comparebant ii qvitremore antea fuerant correpti, hilaritatem atq; fiducicm ipfo vultu præferen. tes:thronumq;ambiebant,gratias agentes quodimorti eos eripuilset: cui tamen beneficio parum decentes gratias rependerunt. Non enim, ut in proverbio est, pro beneficio in vincula eum conjectrunt, sed plane voluerunt interimere, ingentibus promissis ad audendum istud facinus excitato eo, cujus potissimæ in cura cubiculi partes erant. Cumqve

deri 28 & Chien or med opile daσα μιοδος, και δώροις μεγάλοις. κολακεύου, ότι νόμου ηγητίου τω αυτέ γιωμω επήρυξε, δο-प्रसंग रहां था वंग्र क्षेत्र मार्गे राज्य राज्य ήναιτιωμένων τοῖς πεπςαγμένοις μηδεμίαν απαγτάν δίχου, μηδε ξί-ΦΦ έπ αυτές έλκαν, μηδε βλέμματι Φοβάν, μηδε βηματι λυπει αλλ' οίς αι έχεωτο πεός dutes nenowannitas, mita not αν προς μεμαχημένες. Καί τοι τίς και αν και βαθυμέντας παρώξυrer; and on exerg. reder 25 αίματι των βαζιλείαν έβελήθη τυε συνίδιο έγκλήματι μολύναι. Ala routa initale cooperir. na παρησού αυθις οι τρέμοντες Φαι δροί και τεθαρρηκότες, και किंद्रस-ราหยอน Geóvor าชั แก้ ายองลังลน χάζην લંδότες, ων ε' જાજી σημέ. σας αμοιβας απίδωκαν. αντί 28 Depression con Edyson no rlin παροιμίαν, αλλ έβελήθησαν αποκτάναι τ Ευνέχων τον μάλισε: कि रिर्ध हंग्नि , हेर्स्नावस ara सिक्ρώσωντις. ήδη δε όντις έγγυς τω Φόνε , spatiatys έξ 'Απόλλων 🚱 દેવલંદર , મુદ્રો જો ગ્રીમુન્દર્વાદ્રોપા લેવીક χġį

L. cear de की प्रधानिका प्राथम νέντας έγγύθεν Επιβελεύοντας, κάι πυ κάι τολμώντας λέγεν ώς बैट्ट बैमसाम संद को कर्लाश्वा प्रवταβήναι, και τ΄ παρόντων Σπο-क्रांच्या प्रेडंड मुंगड बंट्रां प्रदृश्येंड टा τοίς τηλικέτοις ήγησώμβυ 🚱 συμβέλες, έξομβυ παεσει ώς έμμθυετέον οίς είχε. λαβών δή ψή-Por नीये हें 'अल्कार मुखे नीये प्रवाτω της διωάμεως, άρχοντώς το गितो स्थोद संशेक्षद हेर्दिस हमसहण , वंगरे त्र वात्रह्म स्थित केंग्रव केंद्र , क्षेत्र हैंदे कालाला मामलाविष्णमां हा मही क्रावर्णπεδοι αντί των ληςεύαν ήναγκασμένων σιωή χαρει. Maysertie 6i σωαράμθροι & κινδύνε, πεάξαι τις κακώς τώς όδες καταλήΦεσω , αδίκοις τειφομίνοι πίροις.

adeo jamin eo essent ut perpetrarent eadem, militum nonnemo
ab Apolline correptus, rem illam
agitari cognovit, populumq; ut
succurreret convocavit. Accurrerunt autem omnes, atq; id de qvo
inter (conjuratos) illos convenerat, suere rimati. Qvod maxime
autem suit mirandum, ne ille qvidem ad istud sceleris operam suam
locaverat, supremo suit affectus
supplicio.

L. Cum vero eos, qvi ab istorum hominum partibus alieni non erant tam prope libi intentare insidias, imo & dicere quando. que ausos audiret : præstare ut ad Cæsaris dignitatem rediens, Augusti qva jam utebatur appellatione abstineret; solos Deos in tanti momenti rebus idoneos esse consultores arbitratus, iis interrogatis responsum tulit, tenenda ea esse quæ haberet. Et cæli itag; & commune exercitus suffragium nactus, magistratus ad urbes ablegavit, bonos in malorum, & optimis moribus instructos in corum qvi nullius frugis erant locum! exercitumq; collegit ex iis qvos latrocinia exercere necessitas antea adegerat Illi enim qvi Magnentii calamitate fuerant involuti, ad malas artes animo applicato, vias obsesserant, via parum honesta vitam sustinentes. Mm 2 itaq;

276

itaq; ad arma vocatis, & sine metu comparendi facta licentia, ipsos qvidem ab illicito vitæ genere revocavit, iter vero facientibus metum omnem abstulit.

LI. Cum vero ad Rhenum venisset, seque Barbaris ostendisset, fæderaq; iteratis firmasset sacra. mentis, ad illud sese convertit bellum, qvod invitus aggrediebatur: imo vero potius ad successionem in imperio, sine pugna contra cognatum suum impetrandam, jam enim à Diis quæ eventura essent acceperat. Verum enimvero aliqvid corum àme fuit prætermissum, quæ nefas esset silentio plane involvi. Dicendum itaqve illud nunc erit. Nimirum cum haud pauci ultro citroq; missi essent legati, qvorum illi qvidem qvi à Juliano mittebantur, orare, ut Augusti tantum titulo atq; insignibus illi liceret uti, cetera, eum ut re ipla nil amplius qvam antea habeat contentum fore: illi vero qvi à Constantio adventabant penitus abstinendum esse Augusti honoribus, atq; per omnia eundem qvem antea Julianum esse oportere, urgerent; hoc ipsum autem nihil aliud post se traheret, quam exitium & illius, & maximæ exercitus partis, & amicorum atq; familiarium ejus; cædis qvidem sui iplius exiguum admodum apud

Tधायद है के ठेक्करिक स्वर्शिवद , स्थे ठेथेद बेर्डेसक क्षिण्या , की कि है क्षित्रण्यामा संमर्गित्रवर्द , द्वी कि ठेरेडामर्ट्य स्थितिका.

LI. in Sair d' Ini vir Papor, non δείξας τοῖς βαρβάροις τίω κεφαλίω , και δευτίροις όρκοις πίς ομολογίας ενδήσας, έτζεχεν θπο τὸν ἀκέσων ἀγῶνα , μᾶλλον δ' इंगो रिंध , बैंग्डंग गाँड करा है गोर oiκલે ον μάχης, 😵 σκήπες Δjado-त्रीय , र्नुतेस १ठे करेवे रवें। देवा ακέσαι ο συμβήσεται. αλλά 28 क्र क्षिण म रक्षा बंदांका संग्रेजिट. τέτο δή λεκτέον. πρεσβαών 28 και ολίγων αμφοπίρωθεν γρομέvar , av ai toh ixager मेहांसर है श्रृंभवाक μένοντα μηδεν र्रहरूक कोर्रहा में कटां के इर रूसर. वो वे देन विश्व स्वयंग्या वेस विश्व विद्वार गोंद राध्रमेंद्र , राख्ने श्रीके सर्वशावा से-प्या को कर्ट्रास्ट्रा. ट्रा रर्थम के क्षि रक्तांवेष रहे कार्रा , अले ज्याने निह मले मिंगेडर. रहें हैं। मोंड ही वंधार ۯaσφαγής βεσχύς Ιω ο λόγω, δανόν δε έδοκα σεοδότου καταςήναι τ Φιλτάτων.

LII. έπαθή ταυτα li , κάλιν έπι τάυρ πάλαισμα Κωνεών. τι άφικτε καλών χαμμασι द्विंगे β ठेर विवेश केंद्र कर्ट पर १०० , मुद्रो χάριν αίτων καταδελέως τίω Papa'ar, šzader Imogrār ix πολλών ένα. ο δε ομε μομ έλή-દ્રશ્યા , હેમ કે દેશ મહે લે જુટહોંડ ές είλήφει μιωδον έτεύφα, લંદ લા વેંપ્રવમર્લ્ડ જાદ ક્લાઇનિકાલ માંદ્ર टार्रिश्वेह ज़बज़रूगेंद रखे के छी λύσαι τὰς ανοιδάς ἐπυμείναντα πίνονπα άχε, Δίαβάς δε τίω έχωνες δίχω έπέθηκε Totologias & makaliju. owopa-முன் வர கி கைடி விக்க நாவர் கி கீட்nais rethennotus, nay tois maetipa (ir incire deiras aigu-१० महीया , असे क्लानार्धिक -χοις όρχες, αναβάς έπὶ βημα υψηλών ου μέση τη βαρβάρω, nà còr inniun aexontas araber orain, in tankour miges pur रकें। का मेरे कें। हेड़ा प्रशंस्त्र , को मुद्री बंναμιήσας, το δε απαλήσας απηλίο.

eum fuit momentum, id vero grave videbatur nimis quod amicissimi ipsi homines (ista ratione) essent prodendi.

LII. Illa itaq; cum rerum esset conditio, ad pristinas artes suas confugit Constantius, litteris Barbaros, utantea fecerat, evocans, & beneficii loco abiis poscens, ut Romanas Provincias jugo suo submitterent, ex multis adeo, ut perjurus fieret unico tantum per-Hic vero simul latrocinia exercebat, & in iis quos occupaveratagros indulgebat genio, & cum Romani exercitus ducibus tanqva omni culpa vacaret convivia inibat. Eum itaq; contra ndem datam agere aufum, dum compotationibus indulgeret Julianus cepit, atq; in ejus agros facta irruptione, meritam perjurii pænam illi inflixit. Cum vero undiquaque corum, qui servaverant pacta, metu perculforum, ficret concurlus, omnesq; criminum ejus summe puderet, & sacramenta novis facramentis firmarentur, suggesto in mediis Barbarorum. terris conscenso, exillo, in loco qvi subditorū erat, inferiori consistentes cum reliqua turba despiciens Barbarorum principes, partim qvidem in memoriam iplis nonnulla revocavit, partim minas interpoluit, atq; ita discessit. Mm 3 Jamq;

Jamq; copiæ ab eo fuerant coactæ, qvarum non multitudo magis qvam animi alacritas delectare aliqvem posset. Fæderibus namq;, dextrisq; datis sese invicem obstrinxerant milites, nihil non sese ut victoria potirentur, nihilq; æqve metuebant qvam expectandam, non servatis promissis, ignominiam.

LIII. Hoc vero sacramento per omnes ordines currente, Nebridius qvidam Vir, seu potius semivir, Præfectus prætorio, qvem honorem à Constantio acceperat, arguebat ea quæ fierent, & sacramentum vituperabat aspernabaturque, Barbaros vocans eos qui juraverant. Ita nimirum Constantio placendi studio sese gerebat. Cum igitur omnium iram in se concitasset, manusq; ei, idq; jure meritoq; esset amputata, sub illius qvi primus eum percutere debuerat paludamento, quali nube tectus, servatus est. (Et forsan reprehendendam aliquis istam esse ducat humanitatem.) Atq; ista qvidem ad Imperatoris nostri humanitatem pertinent. Hinc autem fluminis instar celerrimo cursu processit, omnibus semper feliciter superatis obstaculis, pontes præoccupans, dormientes opprimens, alio aversis ad-

καὶ ήδη δύναμις σωνάλεκτο πε, ης κ' το καλήθο μάλλον σε πε η τίω σοθυμίαν ήγάοθη. δι σωθήκαις τι καὶ δεξιαϊς αλλήλες κατελάμβανον, η μην πῶς μθρωήσειν, πᾶν δε πείσεως τω εξικης, Φοβηθηναι δε εν μάνον, τίω εκ ε μη Φυλάξαι γρομένην αἰχύνίω.

LIII. रहें में हिल्म श्री अवन two xwesits. NeBeidiós ns ανής, μαλλον δε ανδεόχυν. ύπαρχο ων, σερά δ πεισβυτέρυ τέτο λαβών έπετίμα τοίς γιγιομένοις , και τον όρκον έμέμ-Φικό τε και εφευγε , βαιβάευς καλών ου όμωμοκότας. έτως έκολακευε. अवेलक वृश्या है έΦελκυσάμθμο, κά χάρα, κά duains ai, natanoneis, int गीरा गर्ड ब्रह्मंग्ड क्रोग्रेट्टिंग कि से κότως ώσεις νεφέλη καλυφθάς διεσώζετο. मुद्रे महिम्मिकार क्षेत्रे वं τις τω άταυτα Φιλαιθεωπίαν ή δ' τη Φιλανθρωπία & βαζιλέως ημίν τοσαίτη, έχθθεν τοίsitin egazes χειμάρρες έθέριτο, έμποδίσματω #artic ais ymoulug. yepueac acenaταλαμβάνων , καθέυδεσιν έØι− र्ट्सिकि. ब्रिप्रां की ब्राव्यु ब्रि αγκάζων βλέπειν κατόπιν δε αντοῖς ἀσσιών, έλπίζα, μλι έ-मसहविंदी हैं। बैश्रेका. TIPE TOLET, ήπείς μο χεώμου ο έχ όςωμεωλέων δε σου ολίywy mtallär, your houx ign. con whi is rois όξοις έων καθήος, πὸς πόλας δε αυπές έχων ών ασεβέβλίωτο πάθων , βιαζόμβυΘ. , έξαπαolor 25 al xaxero, 40 ज़बराधार[®] रंळोश की inpathor έαυτε κοσμήσας, έπεμπεν θλί πίλιν ευ πεφεαγμείνω, οὶ δ' οἰκά κς τε ήγειτο του ασσιόντας, Ε mis mulaus avoigarres edexorro ou Cranties.

LIV. το δε πάντων ήδιςον, ξ
π σε λαβώς μθυ Ίταλίαν των καλω , σε σο λαβών δ' Ίλλυρίες

κῶν μαχιμωτάτες , κὰι πόλεις

πολλάς τε κὰι ἰχυρὰς , κὰι πόλεις

εαν δέκδοων εἰς βα[ιλείαν μεράλω , εδαμε μάχης ἐδέηθη κὰι

Φόνων , ἀλλ ἀπέχρησεν ἡ Φρό
νησις , κὰι τὸ ποθείοχ τὸν ἀρ
τα πρὸς κῶν Θαρβάρες , ἀ

versæ partis occulis à tergo iis superveniens, semper efficiens ut alia expectarent, alia vero reipsa experirentur. Terrestre faciens iter ubi fluvii comparerent nulli, navigans vero una cum paucis ubicunq; ejus rei copia erat. Præsidia in finibus disposita intacta. præteriens, ipsas vero urbes, ante qvas, illarum tuendarum causa. erant constituta, persuasionibus, vi, dolis suas faciens. Huc referendum omnino est illud, qvod armis, militibus à se captis detraetis suos aliquando induerit milites, atq; sic ad urbem eos ablegaverit perquam munitam: qvos incolæ urbis, suarum partium esse existimantes, patefactis portis, hostes improvidi receperunt.

LIV. Id vero maxime jucundum est atq; amabile, qvod pulcherrimam sibi junxerit Italiam, junxerititem Illyrios, bellicofissimam gentem, urbesque multas, easq; munitissimas, provinciasq; qvæ magno satis Imperio constituendo poterant sufficere; & nus: piam tamen prælia cædesq; committere habuerit opus: istis enim efficiendis prudentia ejus, & desiderium qvo principem eum omnes expetebant suffecit. Maximo autem adjumento ei fuerunc tyranni illi⁹ atq;proditoris (Constantii) ad Barbaros litteræ, qvas navi-

navibus pedibulve iter faciens exercitibus recitabat, recitabat & urbibus, exantlatos à se labores cum egregiis illis litteris contendens. Illæ igitur qvemvis audientium adversus Constantium irritabant, contraq; Juliano conciliabant, maxime cum potisfimam exercitus illius partem in. sua potestate iste haberat. Subito itaq; ad eum descivere Macedones, descivit item Græcia universa, avideq; arripuit tempus, qvod dedum à Diis precibus flagitaverat, in silentio tamen & sine aris, nullæ enim co ævo crant super-Hites.

. LV. Patefacta igitur Palladis & religyorum Deorum fuere templa, Juliano Augusto aperiente, donisq; honorante ea, atque non. iplomet tantum sacrificia offerente sed & ut idem facerent hortante alios. Memor vero iplos etiam DEos judicium apud Athenienses subiisse, suorum quoq; fa-Ctorum rationem ils reddere dignatus est. Suæq; causæ Augustus Erechthidas constituit judices, scripta ad eos missa gestorum suorum defensione. Tyranni (cilicet elle existimans judicium fugere, justo vero & æqvo utentis Imperio ad causam dicendam esse paratum. Dum autem in itinere illo esset, exortam inter Sacerdoαλίων τε κὰ πεζεύων ἀνεγίνωσκε τοπέδοις, παρεξετάζων σου ἀνε τοπέδοις, παρεξετάζων σου ἀνε τε πόνες τᾶς καλαῖς ὅπιςολαῖς. αὶ δὲ τῷ μὰ ἐξεπολέμεν τὸν ἀκέοντα, τῷ δὲ ασοστήθεσω, κὰ ταῦνα πολλοσὸν ἄροντι μέρ؈ τῆς ἐκένε σρατιᾶς. ἀλλ΄ ὅμως ἀΦίςαιτο μὰ Μακεδόνες ἐυθέας, ἀΦίςαιτο δ΄ ἡ ἐλλὰς, κὰ τὸν καιρὸν ἥρπαζεν ὁν ἤτα σὸὰ τὸ θεῶν σιγὴ τε κὰ βωμῶν χωρίς, 'ἐ χὸ ἡσων.

LV. લાકલે 2000 કે મેં માં ક્લાફ TE & THE ASHVAS KEY o tan andan Dear, TE Balideus avoiyortés τι και πμώντο αναθήμα(ι, και લેગર કર કર્યા છે. , મહ્યુ જે ને λυς αλακαλύντω. Έιδως δε ως ney 9001 mile 'A 9 praiois exe 99. our, 'Divac n'élace devau ? πεπςαγμένων. και σοκ Έρεχθάδας ο βαζιλεύς εποίει δικαςτές. πέμπωι Σπολογίαι & χεάμμα-(i. Tugarra મીમે એ દ્વાયાલા મુજલτο το μή κρίνεως, βασιλέως δε में कि के देंग देंगेवरश संद λόγες κα-Signal. ide de migreyor saller iumsέμπε πω κισαν τεροίς γένε (ι, δίις κετο τρόπον πια πω πόλιν, θπις ελαίς επαυσεν. ως αθ το ομονοία
κὰι καθ ήσυχίαν πὶ πάτρια τελοίτο τοίς κρά ποσει. κὰι Αθηναίοι
μὰι εθυόν το χράνιοι, κὰι τοίς
θεοίς ήυχοντο πωτα, α κὰι μηδενός άχομενε δώσαν εμελλον.

LVI. o d' name reixa disλών τιν δίναμιν, κάμ ταῦτα τής Θράκης Εσό των Ειαντίων καταλημμένης. ήλπιζε 28 των υθυ 'Dug reanjour, iddar di Ini જો βόσπορον જેમ તાલેજાત્ર પ્રદેવલા. τῷ δ' ἀρα ἀγγέλυς ἐκ Κιλικίας έφερον ίπωτοι, Φράστοντας των *Πτὶ πῆς κρήναις τὰ πρεσβυτί*ρυ πλευτήν. Ον απαλέντα μάζω राष्ट्र इहिट्टिस , मुद्रों कि कि राष्ट्र मं प्रदर्भः σεται γο σώμα τε πολεμίε σχοπεντα, τον 28 αντεπιόντα έχειν मुंग्रेसर कर्रांगे हेर्रेसिंग , Zeus , o र् Σοφοκλέα μεράλης γλάθης κόμποις τσερεχθαίρων, νοσω πεδήσας απίνεγκε. τοῖς μθο ਤੋਂ ਬਾ αλλοις πλάσμα τε ο λόγ 🚱 έδικα मुख्ने किनुबंद्धि । असे भूग्रुवंग्मुक्त , . प्रवेष वेलेंग बंगाइलंग. हे वे दंग प्राप्तिक.

tales tribus dissensionem, totamurbem in partes quodammodo scindentem, litteris suis sedavit: quo nimirum unanimiter & tranquille Diis patrii cultus peragerentur. Atq; Athenienses quidem à longo jam tempore sacrasfecerant, atque ista à Diis petiverant, quænemine licet petente suerant daturi.

LVI. Promovit autem exercitum Julianus, in tres partes eo diviso, ea quidem ratione motus, qvod Thraciam adversæ partis milites tenerent. Istos enim non adeo longo temporis spatio in potestatem suam redacturum sese sperabat, sicqve ad Bosporum directo itinere, transfretandi copiam nacturum. Inter hæcnuntii Juliano adveniunt eqvites ex Cilicia, Constantium Augustum Crenis vita excessisse afferentes. Qvem majores minas qvam Xerxes olim spargentem, & secum jamjam dispicientem qvibus cruciatibus hostis sui (Juliani) velit enecare corpus, (eum enim priusqvam cepillet in potestate sua jam esse putabat;) Jupiter, qvi magno elatæ lingvæ jactationem, juxta Sophoclem, odio proseqvitur, morbo constrictum abstulerat. Plerisque autem nuntius ille figmentum esse videbatur, & im-Nn postu-

Libri sti Pare Tertia.;

postura, atq; inventum ad fallendum compositum, cui sides proinde habenda esset nulla. Ipse vero Julianus accersiri jusso ex arcula quodam volumine, oracula produxit, multo ante nuntium issum tempore edita, sed quæ allatis tum novis suerant consirmata. Illa autem à Deo aliquo ipsi esse missa præ se ferebant, qui victoriam nullo sangvine temeratam ipsi nuntiaret, simulque ut sestinaret hortaretur, ne eo longius remoto, alius nonnemo Imperium ad se rapere auderet.

LVII. Ea itaq; cum recitalset, videretq; tam egregium maximiq; faciendum eventum nactum esse hoc bellum: mortuumqve esse audiret hominem qvi ferissimi apri instaromni impotentis animi impetu ferretur, non ad epulas & compotationes, vel cam qvæ à mimis percipitur voluptatem sese convertit, verum even. tum fortitis oraculis, omnibusq; terra mariq; ipfi subjectis, nec obmutire quoquam amplius auso, cunctisq; unius illius omnia esse fatentibus, necadeo ulla re eum ut qvidqvam abanimi sententia alienum faceret adigente, sed omnibus ei Imperatorum patentibus palatiis; luctui sese permittebat, lacrymisq; ob ista oraculaundiqvaq,diffluebat, Nec cujusqvam

τικ τινός βιβλίου μεταπεμψάμε.

ἐδάκνυ λόγια πςεσβύτες τε πολύ τῆς ἀγγελίας, κὰ τῆ τότε
ἀγγελία βεβαικάμα. κὰ ὡς
Θεῖ πέμποντ. ἡςχοντο, καθαεὰν αἴματ. ἀυτῷ τἰω νίκἰω ἐπηγγελμένε, κὰ Φραικόντ.

ἐπάγεις Ε μή τινα τολμήσαι μακεὰν ἐπόντ. Τιω βα(ιλά αν ἐξπάσαι.

LVII. anaymacran roinus και τον πίλεμον ός ων έτω καλίω ηρή πολλε τιι 🚱 αξίαν λαβίντα xei(ા• મહ્યુ τελευτίω હો x કંબા લાgewar Cuòs ageir guper ex auton Exont . on In Doi-મીલા મુલ્લે જાર્ગિકા , મહ્યુ મ્હેડ જેંગરે των μίμων ήδοιας επείπετο. έκβεβηκότων μθύ τῶν χεησμῶν, γης δε και θαλάθης 🗺 αυτώ 21 γρημένης αντιβλέποντ 🚱 8 '8ένος δε લેναι τα πάντα अवंग्राया वेपवर्रकार्यात्याः 'सर्वेश की वंvayradeis av con ibinte donσει πάντων δ' αντω βαζιλείων ανεφγμένων, είς θεπνον κατινέχθη, κάς δάκευα κατά τών ભાગાંભા દેવેલા. મુદ્રો પ્રદેશ હતા હિંદુપદ્ર છે-TEROP

रहरूका काड - Фоंतरकड़ , ब्रोप्ते हेर्कका MA TRATO O VERGOS, KAY TE το σώμα, κά εί πμάτες τα नंत्रतंत्रक. श्रेरकड़ थि द्रशहतंड़ किं रहे दवे प्रश्रंभाकि को हैत' वंगाई मामनrài còn citadha ta στος τον οιχόμθρον έςη, αλλα κατέβη μου είς τον λιμένα της μεράλης πόλεως, πάντα αγείρας τον हम वह स्वार्विक अब्रि ομιλον. नमंड रेक्टरवंतीमड क्रांक्ट्रिंग , मंपिवन 👫 मध्रेष प्रश्राम माँड कर्ष , **अयं। ग्र** βαζιλείας σύμβολα ωλίω της χλαμύδω Σσιερρίψας, σέκ άξιῶν έγκαλᾶν τῷ σώματι 🖘 🖰 τῶν τή ψυχή βιβελιυμένων.

LVIII. τετιμημένε δε έκεινε τώς αφοκεύσως τιμαϊς, Σοπό τ θεων ε τῆς πόλεως τῆς θεραπείσων εξιῶν κάας ἤρχετο. απένδων μβι ἐν τοῖς ἐπομένοις, καταγελών δε ε τοῖς ἐπομένοις, καταγελών δε ε τοῖχ ἀκολεθύντων, κὰ πείθειν μβι θπιχειρῶν, βιάζεος δε σόκ εξιῶν. Καίτοι Φόβ. ἐπεκρέμας το τοῖς διεφθαρμένοις, κὰ ω έλπὶς ὡς ἐκκοπήσονται μβι ὸφθαλ-μῶς, Σοποτμήσονται δε κεφαλάς,

alterius rei major qvem naturæ apud eum vis fuit: sed primo statim loco de mortuo sollicitus fuit, ubi corpus esset, & an debitis afficererur honoribus, interrogans. Adeo nimirum miti in il-lum animo erat, qvi ita seadversus eum gesserat, ut Creontem imitari videretur. Verum ne hic qvidem ejus in defunctum substitit affectus, sed ad portum magnæ urbis descendit, omnemq; post se co traxit populi turbam. Cumq; per mare adhucille ferretur, go. mitus emilit, manibusq; luis feretrum tetigit, omnibus Augusti infigniis præterqvam purpura interea depolitis: corpus nimirum ob ea acculandum non esse, quæ ab anima fuerant admilla, exiltimans.

LVIII. Justis defuncto hac ratione persolutis, à Diis quos urbs habebat, medelæ initium fecit. Ipsemet nimirum in omnium. conspectu litans, gaudensq; ob eos qvos suum sequi videbat exemplum, & contra eos, qvi illud imitari nolebant, deridens, hisq;, ut idem facerent, persvadere qvidem, non vero cogere quenquam, annitens. Et multum qvidem metuebant ii, qvi corruptam leqvebantur religionem, planeq; expectabant fore, ut oculi iplis eriperentur, capita præscinderentur, & Nn 2

ob cædes multiplices sangvinei existerent sluvii : novaq; Dominum novum tormentorum genera credebant inventurum, cum quibus comparata levia viderentur ferrum & ignis, submersionesave & vivorum defossiones, mutilationes item & amputationes. Talibus enim in eos suppliciis qvi olim imperarunt fuerant uli multo autem graviora nunc expectabantur. Julianus tamen ab iis qvi ista adversus eos patraverant toto animo dissensit; utpote qvi id quodintendebant consecuti non fuerint, ipseq; nihil hujusmodi tormentis utilitatis inesse animadvertit. Illi enim qvidem qvi corporis, aliqua parte laborant, vinculis (aliisq; violentis remediis) possunt sanari: falsam autem de Diis opinionem urendo & secando nunquam animo ejeceris. Sed licet etiam manus sacrificet. animus tamen id qvod manus favit reprehendit, corporisq; condemnat imbecillitatem, atq; iisdem quibus ante adhæret. Estq; illa umbra tantum mutationis cujusdam, non vera mentis mutatio. Soletq; contingere ut pacem & mbodis, , & memisalis dizing. veniam tales à suis postmodum iterum consequantur, qvi mortem vero obire (intertormenta) fue rint aufi, in fanctorum numero ab iis coluntur.

ποπεμοί δε αίματ . ρυί Corny τοις Φόνοις, ανάγκας δε καιτάς ο και-म्हेड वेर्क्किंग्युड केश्रीतस , माम्रहेश के संग्रा δόξα πῦς κὰι σίδης 🚱 , κὰι के प्रवास्त्र कार्ना देखें , मुद्रेष के देखें тақ каторійной, मुझे के करिन मंगीरे , मुद्रे के सवाबनं मण्डले, न्या ה עלף אל דפוג שפים בי בא בא בא באר מנים, πολύ δε τέτων ήλπίζετο χαλεπώ-मालुद • है है एक मा इंग्लंड के किन्द्रκότων, ώς & πεαθόντων ο ζη-Troi, nateyirwoner, aunis de 'εδεν Εφελος ευγοπε της Ενταύθα ล่งล่านทร. เชีย เปล่า วรี าล่ เล่นส मा २०० छेग्र अर्थ विश्व कार्या के कार विषय के विश्व के व Day, digai de कि कि निर्देश कि વંત્રેગુર્ને, સંદ્રાદ્યા મર્લાહા હોમ હો દાβάλοις • άλλα καν ή χείρ θύη, μέμφεται ή γιώμη τω χάρα, και κατηγερεί μβ τις & σώματω α δενώας, θαυμάζω δε α πείθει· και έςι σχιαγχαφία τις μεκαι συμβαίνα όη του μομ τυγχά-หลง ธบางาล่นทุร บรรคูอง , เชียิ สิธิ Σποθανόντας με θεών τιμαώς.

LIX.

LIX. Tavi 's, airiappo., ကျွဲ အထိုင္ ဇာထိုအသူတိုင္ စိုင္အေန ကိုပင္ခ်က္မွန္ေ να τακάκων , έφυχω α κατεμέμ-Фधरत, मुद्रे की दिने नेपायमध्ये γρέως βελτίες είσηγρ είς ταλη-प्रेंडिंद , दर्शि की स्थे प्रसंहक न्हेंहिंपण" TOC '8X' ANEIL. B' MEN TOI BOAT इम्म्यां १७० कार्र Φέρε के के के विश्व-BOI 3 स्थे हैं किया है का कर कर कर कर कर के γέμθμοι Φανερώτερον του αίσχύvede ; 'ede aidavede mi ? α (εβών γιγάντων 105817ες ; ών τα σώματα μθυ 'εδεν διέφερε ? άλλων, ώς άφιέναι πά μυνα βέλη, को δ' ώσσες υμες बेरामवेट्स को प्रेह्म इंग्राम्बर को μυθον. ήδει 28 ώς ε σων θληςήμη τηςδε θεραπείας αππίμβι . της ψυχής πεο των άλλων Φεον-TIE , મલે મેં પ્રદ જોડ પેપ્ટ્રોંડ લેyadai mis 'SoeBeias meara. muκον 2 πωτον δύναδου πωτίω ο ανθωπίνο βίω και τρέπιν οι νηΐ, Semedior de oixía. Kai 28 a πάντας μου απέφηνεν διπορωπίesc Mids, μείζω de πλιν έκαslow της ποτε Βαβυλών . π.λεως δε έκαςης τῷ ωθιβόλφ ωθιε-मार्ट्ड प्रत्यका , दें वें वेंग वहीं में θείον ημαρτημένων έπωνώρθε μηder ivor ar. हॅमल्यमीस विश्व

LIX. His itaq; subnixus rationibus, resq; illorum cædibus capere incrementa edoctus, vitavit illa qvæ approbare non poterat. Atq; eos qvidem apud qvos emendationi erat locus, ad veritatem perduxit, nec tamen illis qvibus deteriora placebant vim intulit. Interea tamen clamandi non fecit finem: qvo miseri mortales proruitis? nonne pudet vos luce tenebras magis esse lucidas existimare? nonne eodem qvo olim impii Gigantes morbo vos laborare percipitis? qvorum corpora qvidem nihil ab aliis differebant, ut vibrare ea quæ dicuntur tela. possent; verum illud fabulæ dedit occasionem, quod non aliterac vos Deos contemnerent. Noverat scilicer, eum qui de rebus in meliorem statum restituendis cogitat, animarum ante omnia curam agere debere. Inter animæ vero bona pietatem eminere præ reliquis. Hancenim idem omnino quod in nave gubernaculum, in domo vero fundamentum polse. Sane enim licet omnes subditos suos Mida reddidisset opulentiores, singulas vero urbes mage qvam veterem Babylonem amplas, cunctarumq; mænia auro illevisset, nihil autem in iis qvi circa religionem admissi fuerant erroribus correxisset; idem prorsus facturus fuisset quod medicus, qui `Nn 3

corpus quoad singulas partes suas male affectum nactus, omnibus præterquam oculis mederetur. Atq; indeest, good medendi initium ab animis Julianus fecerit: ad cognitionem corum qvi cælum revera tenent, aliis viam præmonstrans, eosq qvi illa disciplina essent imbuti, vel ipsis sangvinis jure sibi junctis magis charos habens, sibiq; amicum esse censens qvi Jovi talis esfet, inimicum vero, qvi illi estet inimicus. Imo potius amicum sibi ducens eum, qvi Jovi amicus esset, inimicum vero non quemvis corum quos Jovi inimicosesse sciret. qvot enim temporis successumutaturos esse sperabat sententiam, minime repudiavitised verborum delinimentis eos pellexit, atq; abauentes initio, ut tandem choreas circa aras ducerent, permovit.

LX. Primo itaqve, uti dixi, religionem ex fuga qvali retraxit, templis aliis qvidem ædificatis, aliis vero restauratis, statuisq; in ea illatis. Sumtus autem suppeditarunt ii, qvi domos olim ex templorum ruderibus sibi excitaverant. Visæq; sunt navibus pariter ac plaustris advehi columnæ, qvæ Diis, qvibus sacrilego ausu antea fuerant ablatæ, restituerenter. Atq; conspiciebantur ubiq; altaria, ignes, hostiarum sangvis, nidor, fumus, initiationes, ævates ab omnimetu immunes. In

σραλαμβάνονη μου σώμα καθ έκαςον τῶν μιςὢν γέμον κακῶν, πάντα δ' ὶωμένη ωλίμ όμματων. श्रेव रहर वेमेरे कहतंत्रीण पुंत सीधे iangeulu F Yuxan, nyepan y izni poly @. मिते चीर्य अर्वितः 🔻 ώς αληθώς τον έχοντων. nay vouicav autar συγγράν οίκαι» าร์ยชุร เรีย านบาล สามุธิยงคนย์ขชุร , หลุ่ง Φίλου μορο άγων τον Διέ Φίλου, EXPeòr de ròr incirco, mador de Φίλον μθυ τ έκκινο Φίλον, έχθεω ή έ πάντα τον έπω Δι Φίλον, ές 28 ώστο τῷ χεόνῳ μεταθήσει», còx απήλαιωε, κατεπάδων δε ενη. 24 , મહ્યુ માંમ જ વ્યંત્રીય મક લેમ્લા૧૦uives, ali Bames uregor xoesvortas Ederze.

LX. ωςῶτον μομί εν οπερ εφίω, ώσες φυράδα τίω 'όσο σέβααν κατήραρε, νεώς देश μεν noia, our de Imonevalar, eis de ကြာ eindy wv edn. δε έτέλαν οι τοις & ίερων λίθοις σφίση αυτοίς οικίας έγειραστες. Ken nionat eggen en ut cen top vavoi, cor de io apação rois σεσυλημένοις κομιζομένες θεοίς. κά παιταχέ βωμοί, κά πύρ, κά સંμα , જ્યું જાંડિય , Kay Kanμάr-VOC , KOU TENETOU , xgy is dτεις έλεύθεροι Φόβυ. ત્રહ્યે eùs

ρων πορυφαίς αυλοί, και 🚾σοδοι , κα βες ο αυτός Σοπ-अद्योग शिलुक्समंत्र का लेग्या शिका, και δεπνον ανθράποις. Έπει δε 's palot ph Balide xa9' exaslu juiear iza Ba (ideiar io itegi βαδίζειν, λυζιτελέςτου σωεχής όμιλία θεών, το μέσοις τοίς βαζιλείοις ίερον μθρ οίχο-र्वेशम्बरम् रेष्ट्रं स्थे मूर्वह्वा वैतृशस இடி , கூற் நமதுகும் முள்ளுள் கா मुद्रे μετίδωκε μυησθώς δε εί μέρα κα μυήτας. χωρίς δε πά-(ι θεοίς βωμές ίδεύσατο. ĸġ πεωτον έξγον έξ δυής αξί συγ-Mosaz 21a Du Cion tois neutlo (1. ndy vinhowy tauty pe tiv Ninian, र्डेंग्लंड हेर्रासार माँड किं नवराव कार-क्रिंड दहीं वृष्ट्रद , यह महेंग छेजानेकλότα σείς τάυτοι αύθις άγωι, મતામને દેદે મનો નાર્ગેડ જ્લાકા છેલંડ.

LXI. ἔπαθε δε ταῦτα θαβροῦν τὸ σωφρονοῦν, κὰ σύνεγγως ἔχαν ἰερε τὸ δωμάτιον ἐξίω τῷ γε κράτιονι ἡδονῶν. ΄ ἐδὲν γδ ἐπράτιετο τῆς νυκτός τῶν τοιἐτων γατόνων ἀνάξιον. ὰ μθὲ ἐν ὑπεί-

montium autem acuminibus tibiæ exaudiebantur,& supplicationes, idemq; bos & Deorum satisfaciebat cultui, & ineundo ab hominibus convivio. Qvoniam autem sine difficultate quadam sieri non poterat, ut ex palatio suo quotidie ad sacra facienda procederet Augustus, maximus autem continuæ cum Deis converlationis esse videretur usus; in medio. palatio templū exstrui curavit, ei qvi diem moderatur Deo, mysteriorumq; ejus & particeps iple faclus est, & alios participes fecit, initiatus pariter & initians, Præterea vero etiam omnibo omnino Diis statuit aras: primuq; statim ej postqva è lectulo consurrexisset, opus erat, cum Diis per sacrificia instituta conversatio. Atq; hac ex parte iplumNiciam vincebat, tam amplum ejus in rebus hujusmodi erat studium, dum partim ea qvæ olimfuerant, postea vero perierant, restituit, partim nova veteribus adjecit.

LXI. Ut autem ista facere auderet, castissimæ quam sequebatur vitæ genus ipsi faciebat siduciam, nec quicquam erat quod proximam habere templo habitationem impediret, cum omnibussuperior voluptatibus esset. Nihil enim omnino noctu patrabat talibus vicinis indignum. Adeo itaque

que præclare ea, quæDiis hominibusq;deDeorum cultu,anteqvam ad eum rerum fumma perveniret, fuerat pollicitus, ca jam potitus implevit. Qvippe qvi eas urbes qvæDeorum templaservaverant, & intueretur cum voluptate, & maximis beneficiis dignas eas esse judicaret: Eas vero à qvibus vel o • mnia vel pleraq; fuerant eversa, abominabiles esse censeret, iisqve ea qvidem, qvæ illis tanqvam lubditis debebantur, commoda indulgeret, non sine aliqua tamen animi indignatione. Ista itaq; faciens, & Deos in terras reducens, hisq; illos reconcilians, navis similis fuit architecto, navi cuidam ingenti, temone destitutæ, alium reddenti, nisi qvod non alii sed iidem servatores ab hoc orbi Romano fuerint restituti.

LXII. Hæc cum de primis maximisq; rebus ille constituisset, ad Imperatoriam familiam oculos advertens, cum turbam inutilem frustra ali videret, coqvos qvidem mille, nec pauciores tonsores, pincernas autem longe plures, structorum numerosa examina, Evnuchos muscarum, pastores verno tempore circumvolitantum numerum superantes, & reliqvorum famulitii generum innumeros ejusmodi sucos, (otiosis enim & nulla alia qvam edendi

σχετο κάν τοις θεοίς κάν τοις di-દ્વાર્થ જાલું જાલું કહ્યું છે જોડ્ βα(ιλέιας, έτω λαμπεώς έπ वंगम् वंग्रहिवसार है, वह मुख्य रहे πίλεων, ထိုς μθρ မြေ ίκερα μένον-જાર, મહ્યે જાલા દાવામાં મુર્તે કરતે, મહ્યે છે τα μίγισα εν παθάν αξίας ενόμιζε. πὸς δὲ ἀνεσσακήας ή πὸ क्योसंख , μιαράς τι ουόμιζε, κα των ωφελαων μεπδίδε μομ ως υπηκόοις, '8 μίω ανευ τε δυαχεeaiser, เลบัร ็ยง สoเอง หลุ่ม ตั้ง θεες εφισώς τη γη, και Δίαλλάθων, ἐώκα ναυπηγος της μεράλη στο οίακας λοτοβαλέση ωςςτιθέντι πάλιν έπίρες, πλίω ο-(ov हैं कि की व्याधित वंत्र ही ती का क्लंहबद्द.

L X I I. τοιαυτα δή πιελ των περώτων καμ μεγίςων πεπλιτευμέ
16, βλίψας είς των βαζιλι
κω θεερπείαν, και κατιδώς οχλον άχεης ον τεωάλλως περφέμον, μαγείε με χιλίες, κε
είας δε στα ελάθες, οἰνοχόες δε πλείες, σμήνη τραπεζοποιών, ω
1 έχες τω ερ πως μυίας ωθά τοῖς ποιμέζιν ον ης, και των άλ.

λων εκάςων εθιών άμυθήτες κη
Φηνως (μία χθ δή τοῖς δζγοῖς και Φα-

Φαγείν είγαθείς καταφυγή τω, Διακόνων βασιλέως κώι κληθήναι κώι νομιδήναι, κώι πεχύ το Σευσείν έποια τίω έγγεαφήν, τώτως τοίνωυ ως μάτωυ Εβρσκεν η βασιλική δαπώνη, ζημίων ωχ κπηρέτας νομίσας εξέφσεν έυτ

LXIIL surffere de non rés πολλές ύπογεαφέας . ο τέχην έχον-The The Tar ciretar, up lautois રેપ્રાંભ મ્પેક પંજાલંદ્વપ્રપ્રદ મેફીંપળ, મુછ્યે પંચ έξην άυτών ε' πλησίον οἰκάν . इंग्रच्यूर्वमृत्व प्रशुक्तमार्तिमः क्षेत्री क्षेत्रहर्दश्यः પૈદ્રજાવદ્વિ , જ્ઞામાર્તિ કંજાનવે પ્રાથમિક , મામ્રોપ ei wer 'en iriberar . oi d' en aklar. οι δ' ανεβάλλοντο, οι δε το μη क्रथमुन्द्र्य प्रवस्त्रें लेग्डों, उमेंद्र राथमेंद्र हेट्यνοϊς έλογίζοντο. κωὶ περιήτσαν κωνοί των καλόν τι κεκτημένων έχθεοί, offer रिक्रका , मैं बंग्वेहबंक्र ब्वेक , में वेह्रविह्न । ή αγρον , ή κήπον , αυτών γαρ μάλου ή των έχόντων διναι ταυτα में द्वांक. अले ο μεν άφιςάμενο τοῦς ισχύνοι των κατεώων βέλτις Φ , κα ο μεν άφιςάμεν τοις ισχύεσι των अवन्दर्भ्य विदेशनाइकि , भूखे व्यवस्थ कि eur deti रमेंड इंडांयड को निम्मक.

Libri sti Pars Tertia.

bibendiq; facultate præstantibus hominibus, id erat perfugium, ut ministri principis vocarentur haberenturq;; in qvorum numerum pecunia numerata subito asseribebantur); omnes eos qvos Imperatoris annona frustra alebat, damno potius qvam ministerio esse eatus statim expulit.

LXIII. Una cum illis autem etiam ejecit vastissimum notariorum numerum, qvi cum fervilem exercerent operam, sibi tamen Præfectos prætorio parere volebant, nec prope eos domum habere, necobvios alloqvi fas erat, Ipsi vero auferebant, rapiebant, venditiones institui cogebant, pretia rebus nulla statuebant, vel qvi id facerent qvam par erat ltatuebant minora alii solvere differebat, alii vero pretii loco orphanis, qvod calamitatis nihil iis intulissent imputabant. Circuibant autem comunes eorum qvi præclaræ cujusdam rei essent possesfores hostes, eqvi verbi causa, aut servi, arborisve, aut agri, vel horti, ad se enim magis istio modi res, quam ad possessores carum pertinere arbitrabantur. Optimus autem ab iis esse ferebatur is, qvi illis potestate valentib⁹, patriis boniscedebat, verbog; pro opibus possessionibusq; suis sibi satisfieri passus abibat.

Ó٥

LXIV.

LXIV. Cuicunq; vero grave videretur talia pati, eum tanqvam homicidam, magum plurimis criminibus scatentem, multarum pænarum reum traducebant. Dum autem alios ex opulentis reddebant egenos, seipsos vero ex egenis opulentos, atq; eorum qvi opibus antea abundaverant paupertate ditescebant, suamq; avaritiam insatiabilem ad orbisusque Romani extendebant terminos; qvicqvid placebat ad Imperatorem referre folebat, nec eos mendacii licebat arguere. Verum diripiebantur antiqvissima urbes, præstantissimaq; opera, qvæ ipsas temporum vicerant injurias, transmare fuerunt asportata, ut extruendis pro fullonum filiis inservirent domibus, Imperatorum palatia magnificentia superaturis. Cum autem hac ratione ne ipsi qvidem essent tolerabiles; singuli tamen etiam sectatores habebantsuos, catellos, ut in proverbio dicitur, Dominas luas imitantes. Nemo enim ex pedisseqvis corum crat qvi in vincula homines conjiciendo, raptando, spoliando, verberando, ejiciendo, propellendo elatissime se non gereret;agros item suos coli jubendo, bigis se vehi, prodomino, & tanto qvidem qvantus iplius herus cranscle haberi volendo. Illisqvippe satis non erat affluere

LXIV. eru de imairero des-ग्लें गर्सिंग्डिंस अवश्वीला , कोर्टीकिक्ने γόης , અλήξης αδικημάτων, πολλών ώφείλων δίκας. πιέντες के कि भी बंभेड़ अलंहड़ हें थी जी-१८०४ , अंधर के वें ठें ठेंगांवका कि र्मार्थ , मुद्रे। रहें रहें। स्ट्रं रहरा रिन δαιμήνων πινία ωλυτώντες चीके बंको भनांक लंड को मंद्राक्तक कोड οίκυμέρης έκτειροντές, ό, π βέρ रेशारा की हो है प्रत्याहण के बंद्रांपूर ७७७०० , असे टरेंग थिं डेल्गार्रिंगस्य. बोरेरे नेश्यादी वास स्वर्भवादी स्वर्भक्ष मुख्ये सर्वमिन प्रशासन्तर्भव प्रदर्भका श्री हो Sadaiffor नेक्टर , जन्मिक सम्बन Péar dis u vixias & Balideiar Φαιδροτίρας. " ετω δε όντων έκεί-भाग द किल्लामा , कार्रिश ट्रियामा na9' énaços, ai nives Pari मोइ अंक्काशंत्रद प्रामधिक्या. नका अ οίκετών 'ਬહેલેς હિં છેς 'ਬχ ઉβειζε δίαν , αναράπων , αφαιρέμει , παίων , έκβαλλων , έλαύ-म्बा, प्रध्वश्यम बहाँका, उमे दिएं-785 Фістох , dearity eival, na Terer 🔗 अ रेंट कि थि है विकार केर मुद वंगम् के केंद्र अ दिल हैं मेहरल क्रीध-THY , बोक्रें सं धने हुने प्रवास्थानिक ažiáεξιώματο ύγανάπτεν η ός τέτη δη πρώμους τιν δυλείαν. κὸς ζώνων διχον μετιά τῶν κεκτημένων Φείτηκι ἀναγκάζεταν κὸς ετνωπον, κὸς Φυλακων, κὸς πόλιν, τέτες δη τὸς Κερβέρες κὸς πολυκεφάλες κὶς ἱδιώτας ἐξέβαλε, πεοσκατών κέρδο ἡγκως τὸ μη τεθνάνωι τέτες.

LXV. telto profes ranseyor υπηρετών κλεπδόντων και λωποδυτέν-उथा , मुद्रो त्रवा मुद्रो त्रशुर्गरका मुद्रो त्रवाέντων έπὶ τῷ λαβάν , τῶν βασι-रेखंबर चंत्रस्थंशास्त्र प्रेपट्बॅर वी नवेत बंध-रकेंग मवाद्वित रमेंड मवद् वंगरकेंग वेमरςεργκότες χρώας, βυλας αποδράν-TES , मुझे ग्रंथड रेसाम्बर्भाका संह वंश्वरूट-AMPREES TEREGRATES ENORENTO MEN REU-**छेन्ग्स्ड प्रवास्त्रहर्मेश्या : मुख्ये नवे हर्श्रम्मक** ην Φυλάκων, έπως μηδέν άγνοη βα-สเมื่อบริ วัฒง อีส ฉับวาง ชนบาเปิยนองผง το δε έργον καπήλων. ώσπες γας exerce ras Digas Euder avoiyortes **ब्यालमार्थक महिले प्राट होम्बर्गिट प्रस्तु है-**का प्रवृतिक त्रंमक्षणभूकं महत्र पर्वेद कर्माक mesaywyeas, of TE's XMEOTEXVAS opibus, verum indignabantur si in dignitatis etiam partem non venirent, quasi ea servilem eorum conditionem fuerit occultura. Atq; suit illis marsupium, quod una cum reliquis opibus metuna omnibus incuteret, & platez integra, & przssidia & oppida. Hosce igitur Cerberos multorumq; capitum monstra, ad privatam sortem redegit, illis insuper dicens in lucro esse ponendum, quod vita eis relicta sperit.

LXV. Sed& tertium malarum artium fabrorum genus, rapinis omnia infeltantium, & nihil non bucri causa sive disentium, sive sacientium palatii liminibus ejecit. Qvi nempe patrias suas ministeriis quæ illis debebant defraudantes, curiis defertis, iisq; qvas in ministeriis publicis ex lege obire debebant partibus, in scholam Agentum in rebus relati enitebantur ut Curiosi sierent: ac specie qvidem ipsa custodes erant, ne qvidqvam eorum qvæ adversus principem incuntur consilia, iplum lateret: reipla autem turpissimum crant institurum genus. Qvemadmodum enim isti, mane patefactis tabernarum valvis, per totam diem lucrum circumspiciunt; ita bi lucrum nunqvam non commemorabant & pollicebantue iis, qui istosad se adducerent; & qvi opifices nihil locutos, tan-00.2 qvam

qvam maledicti cujusdam adversus Principem reos virgis & fustibus corum subjicerent. Qvod non eo faciebant animo ut tales verberibus punirentur, sed ut pecunia illa redimerent. Nec qvisavamab corum telis erat securus, five civis fuerit, sive advena, sive peregrinus. Sed pereundum erat cuicunque, perperam licet accusato, nisi pecuniam dedisset: ea. vero data vel maxime reus incolumis abire permittebatur.

LXVI. Maximum autem lucrum in criminibus in maiestatem admissis quarebant. Cumenim talium reos, eorum ad qvos illa pertinebat injuria irætradere deberent; pecunia accepta, illi, qvi in hujusmodi crimine fuerat deprehensus, non vero delatoribus eius ferebant suppetias. Præterea iis qvi vel maxime castimonizerant studiosi formosos juvenes submittebant, metumqve iis incutiebant infamia. Et Magia etiam eos, qvi vel longissime ab illo crimine aberant, accerlebant. Atque duas hasce quærendæ pecuniæ vias impense profienas fibi este senserunt. Maximo tamen tertiam illam, istarum utraque magis opulentam. Nimirum concessa illis, qvi pecuniam publicam adulterare audebant, ejus rei facienda licentia;

ביין שונים של אבולפנצידים בילי אמרואמים αν ήγον ύπο τας έπώνων μάςογαςς έχ' του ξώνουτο, ώλι του το μος TETO मकीलेंग महावाग्य. मुख्ये प्रवेशेड मिन έξω βελών, 'ε πολίτης, 'ε μέτοιx . s' fer@. an' o per pyder αδικών και συκοφαντέμει 🚱 απώλυτε μή δωθές, ο δε καὶ σφόδρα πονηεποριενο πειώμενο έσώζετο.

LXVI, à méxico de ton meur iden म प्रवस्थितमान कि मी βασιλάαι. αντί 🕉 τε παραδέ-रवा रमें रक्षेर बेरीप्रथमर्शका देशमें क्षेर alora, airi tar xameneniceuns-דשי זהנ שה שצונישטו של זה את-Beir iBongar. อัก Tohum Tois เปล่ σωφιονέζιν ώρας Επιπίμποντες τέen, na nadisartes eit edofias Φόβον כסט לפ דבי ציחדשו באבי-१४८ प्रशंद मध्येंग्रेस ग्रेंड व्यंग्रंबद क्रिकंन America die mines izegBandiσας έκαξπέντο જાજીσόδες μάλλος de reinku integer, adportege au-Φοῖν. διδόντες 28 έξυσίαν πῆς 2 νόμισμα ΣΙαΦθάραν τολμάζι, άπο των αυηλαίων, ου οίς ταυτα रंग्विद्वार , केंस्प्रक चंद्रहें रह

किंद्रवर्ग्षय पिर्वारह हेर्न्ट्रिका, केंद्रिका केंद्रिक

LXVII. Teres refree ; of Ba-Cixios ¿φθαλμώ, κου φα-**राज्याद वंत्रवाद वंड क्वेंड वंत्रवा**, अले जनमें दर्भी जनगृश्वेद प्रश्तिश्वद रने μη iξάναι λαιθάναν , कंद्रका कंद्र मान्या वेतिहे , मह्म พดงอง เช่น รัพท์ยบที่อง พร พันย์ชับเปล อื่อส์ ซะ (เง. ลือ oi มผลบาน बंग्रेप्स्मा वंद्या वंद्या दिले वंद्रेप्प्रह्मावह soulor, nuoir soinotes oupmedt-78(1 Tõis Konois. Algi tauta ifor his Insaves to detoxins, रर्थरका महत्रवर्शन हैं µहत्त्रीका. N jaur Ico in Beaxa zebru LAMiat. AMY reinen andert G. รัส สังโต , หลา วุเวาะนย์เลา รถึง dd worden wereziem, & de

exantris, in quibus facinus illud patrabatur, probatam pecuniam, propter adulteratam lati reportabant. Illorum autem pecunia acquirenda modorum, alius in occulto latebat atque obscurus erat, alius vero publice omnibus patebat, honesta tamen aliqua induebatur species, necaltero mina commodi habebat. Adeo ut si in gentis alicujus incidissent mentionem, pecunia, statim numerum ipsi adjecerint, qua ex ea ad illos redierat.

LXVII. Hi itaqve qvi Principis erant oculi, seque omnia inlucem producere, & ut modelte agerent mali, eo qvod latere eis non liceret, 'efficere jactabant, omnibus improbitatis viis incefserunt,& tantum non publice ipsi prædicarunt impune istaomnia. se facere. Atque adeo illi qvi obicem ponere malefactis debebant, ipsimer sceleratis fuerco auxilio, canibus fimiles qvi cum lupis focietatem iniverant. Proptereaque perinde erat, in thefaurum inopinato incidere, & harum qvafi arrugiarum compotem fieri. Qvi enim Irus venerat, brevi tempore Callias discedebat. Cum itaqve alius alii superveniret pecunias exhaufturus, urbesq indies redderentur pauperiores florentibus illis qvi talia nun Q0 3

nundinabantur opibus; jam olim rerum nostrarum misertus Julianus fuerat, sinem impositurum se (rapinis istis,) ubi facta sibi fuerit ejus rei potestas, minatus. Finemojetiam, simulac facta illi fuit potestas, fecit universa illa dissipata sodalitate, titulog; & honoribus illis ablato, qvo abusi destrurerant omnia atg; everterant.

LXVIII. Iple autem fuis (Agentibus in rebus) ad mittendas ultro citroque litteras utebatur, iis vero talia perpetrandi potestatem non faciebat. Hocq; ipsum nil aliud erat quam perfecta civitates donasse libertate. Homine vero, tanta potestate instructo, iplis imminente, ne spiritum avidem trahere libere licebat. Verum alius qvidem ruinæ jam succubuerat, alius eum expectabat; atque eum qui nihildum paffus effet, futurorum metus in cadem cum eo qvi passus fuerat conditione locabat.

LXIX. Mulis porro angariatis præterqvam qvod continuis premerentur laboribus, atqve à modo dictis hominibus fame propemodum en carentur, qvi libi iplis, alimentis illis detractis, Sybariticas parabant opes, id qvoq; plurimum addidit ærunnæ, & nesves pene eorum suscidit, qvod etneunqve ejus rei ταῦτα καπηλευόκτων '& δααμένων ο πάλαι μθο ο βαζιλεύς ημῶν ηχθετο, καὶ παύσεν ηπείλει διώηθες. 'καὶ διωηθείς επαυζεν. 'δ' λίω μθι εκείνίω Δίασκεδάσας τιώ Φεατειάν, άφελόμθω δε καὶ του σηγορίαν καὶ τοῦτο, ἀφὶ τοῦ καὶ τοῦτα επόρθεν το διώρυτθον.

LXVIII. ἀυτὸς δὲ τόῖς ἀυτὰ χρώμθω μοῦ κός χραμμεάτων πομπὰς, τοῖς δὲ τὰ πῶτα δρὰν ἐξὰσίαν & μεπιδιδάς. τῶτο δὲ ἰῶ ἀκελβῶς ἐλευθέρας χρώω καθαρῶς πὰ πῶτα ποικίν ἔχοντω. ἀχ ἰῶ ἀναπνεῦσαμ καθαρῶς. ἀχὶ ἐ μθὰ ἐβάλλετο, ὁ δὲ ἔμελλε, κὰμ ποσομένο τὸ πκόσεκλαμ ποσοσδοκῶν, ἀιτὸ Ε παθείν καθιίκατο.

LXIX. જાઈ જાઈ પાય હેમ્ ગુર્લફા મું μιό/ων જાઈ જે જે જે હૈફા મેનુ કેંદ્ર જોબા, મહ્યે જાઈ ઉંઈ હૈફા મેનુ કેંદ્ર જાદ જોડ મીદ્રે પ્રેમાગમજાના, લેમાર્સેંડ ઈંદે જાઈ દેશના પાય પાય જે જે જ્લાના હૈફાન Σઇ βαριν, દેશના જાપે જો જે જે જે ૧૦૫, મહ્યે જો માઉલ્લ હેના દેશના માર જો કર્મ હિસ્લામાં મુંલકાન લેમા ζεύζαστα ζεύγ (έλαυναν , κεί ταυτοκ δισαως βασιλέως τε τε εξί ταυτα και πευξεύ (ότι μι , ' ε- εξί μικρον , ' εδά λοπολαύσαι Φάτικο ή τοληγή δε τωθεύσων σόκ είνη το εξίμων , εδα δε καυτών το και η τοληγού δε αι μερί άρτι λυθείσαι πίπεσαι εθνησκον , αι δι τολο τω ζυγώ πριν ή λυθήται.

LXX. Κατ΄ έκωλύετο μθι όπο τε τοιέτε τὰ δείμθμα πέχει. την βλάβιω δὲ πάλιν εἰς χρημάτων λόγον αἰ πόλεις ἐδέχωτο. τε ή βλίως ταῦτα ἔχειν ἔλεγχων σα-Φέσερων ὁ χειμών , τότε δη μάλις λίςα λίακοπτομένης πολλαχε τῆς τῶν ὀρίων λίαδοχῆς. ὡς ὀρεωκόμοι Φεύγοντες ἐν ὀρῶν ῆσων κορυφῶς , ἡμίονοι δὲ χαμαί. Τοῦς ἐπειγομένοις ωλίω βοῆς τι κὰμ ἐπειγομόνον τὰς ἐκειγομόνον ἐξέτον ὁ ἐκειγομόνον τὰς ἐκειγομόνον τὰς κὰρκὶ τὰ τὰν βραδυτῆζι. κὰμ ἐπο λέγεν ἵπο βραδυτῆζι. κὰμ ἐπο λέγεν ἵπο

cupido, illos curru jungere, atq; ita facere iter liceret: idemqve Principis & Curiosi litteræ hac in re efficere possent. Qvamobrem nunquam illis qvies, ne ad exiguum qvidem tempus, indulgebatur, nec præsepi illis frui con-Adeo autem perdicedebatur. derant vives, ut nullis verberibus. ad cursum possent excitari, & viginti vel pluribus etiam opus fuerit ad unicum trahendum vehicu-Multique corum vixdum jugo soluti exanimes procubuerunt, nonnulli etiam fub jugo,anteqvam eo exsolverentur.

LXX. Ista vero res iis postmodumerat impedimento, qvæ festinatione habebant opus: ejus vero rei noxam pecuniis rurlum urbes luebant. In pessimo autem statu ista esse clarius hyberno tempore patuit, cum illo vel maxime passim interrupta deprehenderetur superandi montes opportunitatis successio. Adeo qvidem ut multorū curatores fugientes in montium essent verticibus, muli vero ad radices eorum consisterent. Illis vero qui ad cursum cos incitare vellent, continuis clamoribus verberibusqve erat utendum: faciebatq; eorum tarditas, ut maximarum rerum agendarum opportunitas, magistratuum manibus elaberetur. Prænundinabantur opibus; jam olim rerum nostrarum misertus Julianus fuerat, sinem impositurum se (rapinis istis,) ubi facta sibi fuerit ejus rei potestas, minatus. Finemojetiam, simulac facta illi fuit potestas, fecit universa illa dissipata sodalitate, tituloq; & honoribus illis ablato, qvo abusi destruxerant omnia atq; everterant.

LXVIII. Iple autem fuis (Ager tibus in rebus) ad mittendas tro citroque litteras utebar gro factores vero talia perpetrandi dem pene supetem non faciebat. H mulos, fuos fuos nil aliud erat qvam fuos exer-gros fuos exer-gromadmodum enim tates donasse libe vero, tanta p m oyemading pedibus ca-ita ne tum ob periodantiam fieret idem, pe-periodantiam fieret idem, pe-periodantiam fieret idem, pe-periodantiam fieret idem, pe-periodantiam fieret idem, peipsis immir qvidem Verum Atq; hoc ipso qvi-oriam erat. Atq; hoc ipso qvi-riculum erat subditorum res aucta dem privata subditorum res aucta fucc'

LXXI. Eadem vero ejus circa LXXI. Eadem vero ejus circa Curias urbium, fuit solicitudo. Ova olim qvidem & decurionum numero & opibus egregie floruerant, postea autem ad nihilum pene reciderant, omnibus, praterquam paucos admodum, partim qvidem ad castra, partim ad Consistorium dilapsis, partim aliud qvodcunq; officium nactis. Et hoc qvidem qvotqvot fece-

ταύτα καπηλευόντων πάλαι μου ο βα(i)/ iBre de les παύσ βυτας δοπολωλέrgy Beig. rg4 du Kay Taville IN-New wie is μεθίω , si(as aig Dearge! or con avaynaine det-אמן דמי של דסומידמה צמwe9/ as Frincisdus DonoPiras non divas rà haben, didagas de εξομένες ἐποζύγια σοδ ार्थे सम्बंबी, मंडेड वेहे मार्थेडेकी. मुझे πράγμα άπισεμθμον έωράτο, γυμνάζοντες ήνίοχοι μου ήμιονες, ίπ-கைப்பு வ செய்கையும் விரையு இது கூற்τερον έπεπέδηντο πός ταλαιπωρί-वाड़ , क्षेरक रेंडिन कि माने मुंग मंदर रके मार्गसल गोड़ Devias रक्षा वह रहेड़ อัเนยร ชลัง เอาหอ่อง อีกออุลท่อยร Ragism.

LXXI. ἐπεδείξατο δὲ τἰω αὐντιω περόνοιαν κὰμ ωθὶ τὰς ἐν τῶς πόλεζι βαλὰς, αὶ πάλαι μὲν ωλήθεσί τε κὰμ ωλάτοις ἔθαλλον, ἔπειτα ἦσων άδὲν, μετερρυηκότων αλίω όλίγων κομιδή τινων, τῶν ở εἰς τὸ μέγα αωίδριον, τὰς ở ἱω ἔντερόν τι δεξόρονον, κὰμ οὶ μὲν ἐνερόν τι δεξόρονον.

na Seudor To nay ixacizorto to ouματι, κα των જ માટે લહામો κύτοις έλθόντων κατεγέλων, το δε σολελομμένον όλίγον ον έβαπί-म्रे के प्रधारम्भाग काड 'o(u मंद्र को क्ट्रान्यमसँग हैरहरेट-प्रवं चन मंड क्ल नीर्ट में τλής έχυς ψυχή πόλεως Νά Κωνςώνη Θ. μθρ λόγφ Tie Bondan, žeyeis lu ़ , , meraridels inipale की exeivas Peryortas, nay dides de τελείας જિલ્લા όμες. έφαισω *21 purois secidiois nanpiérois pania, καμ ωδύροντο μθο οι σεσυλημένοι βκλευταί, δανά δε άυτοῖς ώμολόγ εν πεποιθέναι τι κάμ πάχαν ai dinalortes, Bondeir de ortes हिराधका विमिनेस कर से राष्ट्र

LXXII. άλλ' έδα ποτε κά πευτα τιω αυτών ρωμίω Σπολαβάν. το χό δη πολλών επώνων
άξων εκάνο χεάμμα, το δάν
πώντα άνδεα πεις βυλην καλάν,
κάν μηδεν έχοντα ιχυρον είς άφεζιν, έγχεάφειν, έτω το πεάγ-

Libri sti Pars Tertia.

rant somno indulgebant, corpusque curabant, ceterum eos ridebant, qvod fimile vitæ genus non amplectebantur. Eorum autem qvi in curiis relinquebantur erant perpauci, eosque ministeria qvæ populo præstare tenebantur, ad mendicitatis tandem statum reducebant. Atvero qvisnescit Curiæ vigorem urbis esse animam? Constantius autem verbis qvidem, hisce animabus auxilium ferens, reipla tamen inimicum le illis oftendebat; alio nimirumtransferens eos qvi curiis sese subducebant, atq; vacationes indulgens, quas indulgeri leges non permittebant. Similes igitur fuere vetulis rugosam faciem præferentibus, pannisq; oblitis: atqve qverelis qvidem non pepercerunt Decuriones, ipsiq; judices indigna cos pati fassi sunt, verum auxilium iis ferre non potuerunt, utut vel maxime idfacere essent parati,

LXXII. Verum hæc qvoq; priftinum suum vigorem erant recuperatura. Maximis igitur laudibus
efferendum edictum illud, qvo
sancitum fuit omnes omnino ad
curias esse revocandos, & qvi nihil causæ ad immunitatem suam
afferrent, albo inscribendos esse,
adeo rem istam restituit, ut curiaP p

Prætermitto dicere de eqvis eadem cum illis, de asinis item, longe graviora passis. Hocipso: autem plane pessiondabantur iis qvi jumenta hujusmodi commodabant. Huic itaqve etiam furori obviam Julianus ivit, nont necessariis itineribus plane jumenta illa adhiberi prohibens, pænaqve præfinita ei gvi talem vel concederet, vel acciperet gratiam: **Subditi** vero ut vel emerent vel conducerent qvibus opus habebant iumenta lancivit. Qvo facto res Statim visa fuit sidem pene superans, muliones nimirum mulos, equilones vero equos luos exercentes. Qvemadmodum enim antea laboris excessu pedibuscapi eos contigerat, ita ne tum ob otii abundantiam fieret idem, periculum erat. Atq; hoc ipso qvidem privata subditorum res aucta fuit.

LXXI. Eadem vero ejus circa Curias urbium, fuit solicitudo. Qvæ olim qvidem & decurionum numero & opibus egregie floruerant, postea autem ad nihilum pene reciderant, omnibus, præterqvam paucos admodum, partim qvidem ad castra, partim ad Consistorium dilapsis, partim aliud qvodeunq; officium nactis. Et hoc qvidem qvotqvot fece-

न्द्रे क्षेत्र , रुकार्यिकाश्य कार्या वे म्यद म्हारेको विकार्शनस्त्र प्रधेन के कि cou tains destreyuntas doududé-ाँडम् ि रंगे प्रदेश स्वर्धनीये 'LV-Maris this miller, sifes is alandas sit con draynairs des-Mus , the this tolk tolkutas xaextas Phinudinus Doropinas non वेशेया मुद्रे। तकिया , केर्विहेक्द वेरे की व्रेट्रव्यक्षं कार्यकार की मि सार्वेक्टर, राधेर में मार्के हैं क्रार्के हैं, मुने महत्र्यम्ब वंत्रादर्शिका हेबहद्भार , प्राμνάζοντες ήνωχοι ροβο ήμιόνες, ίπ-कारवंपना वेह रिकायक विकास के अर्थ-मह्रा दंस्मार्थभगा मार्वे स्वर्थस्थान व्याद , धरक रेंडि थिं मने मुद्रे। चंदह रके मर्गयल मोड ठेट्ट्रांबड रथमे की रथेड वांत्रप्रद रवार ज्यामनंतर क्षेत्रवृक्षणंत्रप्रद xagisy.

LXXI. ἐπεδάξατο δε τίω αὐτίω πρόνοιαν κὰι τῶς το πῶς
πόλεζι βαλὰς, αὰ πάλαι μεν
τωλήθεσί το κὰι πλάτοις εθαλλον,
επατα ήσων ἀδεν, μετερρυηκότων
τωλίω ὁλίγων κομιδή τινων, τῶν
τὸ μέγα απιέδριον, τὰς δ' ἰω ε΄τορόν τι δεξόμθυον, κὰι οἱ μεν ε΄κάθευ-

na Seudor te noù ixaeizorto to oùματι , και των & τίω αυτίω αὐτοῖς έλθύντων κατεγέλων. το δε च्चिरित्रसम्मधार ολίγον है। बिक्जीं-रिक्ट , असे के प्रेसप्टर्शिय कार्ड क्रोबं (प मंद्र के क्लुक्या में इंदिर्ग है Ta, xai Toi र्रांड किर बेरिश केंद्र में σης βελης ίχυς ψυχή πόλεως istr. and Kurszirri G. phi doys πης ψυχαίς βοηθών, τργοις lie Exolog, peraridels itique cor indivas Φεύγοντας, παι διδές dτελείας જીગુવાόμυς. έμπεσα τυ jurois secidiers nanpirons fante, καν ωδύροντο μομ οι σεσυλημένοι βυλευπά, δανά δε αυτοίς ώμολόγεν πεπουθέναι το κάμ πάρχαν i dinalortes, Bondar de örres Етогры Вондай сох ахог

LXXII. ἀλλ ἔδα ποτὲ κὰμ ποτὰ κὰμ ποτὰ τὰν αἰστῶν βωμίω Σπολαβάν. τὸ χὸ δὴ πολλῶν ἐπαίνων ἄξιον ἐκάνο χράμμα, τὸ δὰν πάντα ἀνδρα τὸς βυλὴν καλάν,
κὰμ μηδεν ἔχοντα ἰχυρὸν κὶς ἀφεζιν, ἐγχράφαν, ὅτω τὸ πράγ-

rant somno indulgebant, corpusque curabant, ceterum eos ridebant, qvod simile vitæ genus non amplectebantur. Eorum autem qvi in curiis relinquebantur erant perpauci, eosque ministeria qvæ populo præstare tenebantur, ad mendicitatis tandem statum reducebant. At vero qvis nescit Curiæ vigorem urbis effe animam? Constantius autem verbis qvidem, hisce animabus auxilium ferens, reipla tamen inimicum le illis oftendebat; alio nimirumtransferens eos qvi curiis sese subducebant, atq; vacationes indulgens, quas indulgeri leges non permittebant. Similes igitur fuere vetulis rugosam faciem præferentibus, pannisq; oblitis: atqve qverelis qvidem non pepercerunt Decuriones, ipfiq; judices indigna eos pati fassi sunt, verum auxilium iis ferre non potuerunt, utut vel maxime id facere essent parati,

LXXII. Verum hæc qvoq; priftinum suum vigorem erant recuperatura. Maximis igitur laudibus
efferendum edictum illud, qvo
sancitum fuit omnes omnino ad
curias esse revocandos, & qvi nihil causæ ad immunitatem suam
afferrent, albo inscribendos esse,
adeo rem istam restituit, ut curiaP p lium

Libri sti Pars Tertia,

lium multitudo angusta nimis loca, in qvibus conveniebant, esse argueret. Nullus enim amplius erat Notarius neq; Evnuchus qvi pecunia accepta vacationem indulgeret cuiqvam. Sed hi qvidem prout decet Evnuchos servilia obibant ministeria, spiritus ob tunicas neutiquam sumentes. Illi vero ea qvæ manum & atramentum calamumq; exigebant, expedientes, cetera modeste sese gerebant, & à magistro suo re tenui cum justitia conjuncta contenti esse discebant. Atq; hodienum haud paucos licet invenire, qvi eo qvod cum illo commerciam ipsis fuerit, cum qvovis Philosopho contendant. Imo in ea ego sum opinione, omnes qui aliqua tum fungebantur dignitate, honorum præcipue', minime vero lucri fuisse cupidos. Ipsiautem meministis qua ratione iis qui olim (magistratum aliquem gerebant) nobis obviam factis proni in terram procubuerimus, nonaliter ac si fulmine essemus perculfi. Cum his vero (qvos Julianus constituit) ab eqvis desilientibus, dextra eos tenentes, colloqvia miscemus: atq; illi multo sibi esse ducunt præclarius, qvod supra alios sese non efferant, quam siomnibus terrorem incutiant.

LXXIII Verum leges qvidem ferre res est Principibus haudqva-

μα έπηνώρθωσεν, ώς ηλέγχετο μικρα τῷ જોમંθલ τῶν લંહાઇντων ni zucia. z' 28 li im zarza-Φεὺς 'జόε 'Διεχ. ο χρημάτων άθήσων. άλλ' οι μθρ ώς 'δινί-२०५ क्टलिया मां वेश्वेषा च्या मूर्ट-रक्षा , 'क्रवेश क्षेत्रे, क्राइ प्रार्वेदा क्रें νύντις, οἱ δ' όσα χὰρα κὰ μίλαν απαιτή και καλαμον έπλη. eur, नवंश्रेक हैं। नृजानकार का-Феогой, равотес के हैं के δασκάλυ πενίαι δικαίαι άγαπαν. ές: τοιγαρεν και νω πολλές αδ Lenr an inhrys the nubrias Diλοσόφων βελτίες ο ιμαι δε κα की बंभेरिड वंजवारक की दे ज्या πάξεσι ήκιςα δη τότε κέρδη θαυμάσωτας μάλις δόξης Εποθυμήσει. ออาเองานง สฤทคัด หลายต่ลาอµใบ นั− wee in asperais throug in tou ιπων αποβαίνεσιν έμβάλλοντες δεξιάν Αβαλεγόμεθα, και το μή µसे (०० क् बंश्रेका किशास है कि हिसे ήγεντας κάλλιον.

LXXIII. and plu reuss Basidivsi Sanai plu jador, šeέξεςι 30, (υμφερονται ή κ' βαδιον, Φρονήσεως 30 ήδη τέπο 20.
δ δε τοιέτες μέρ εθηκεν οῖς δυρεν,
ώςε μεράλα σδυ πεό τέτων βρομένες εξημιώως. σδυ δε τέτοις
μθρ εοικόπες πάλαι κεατέντων, λελυμένες δε αυθαδάα διωάςε, πάλυν κυρέες ἀπέφηνε το τοῖς δυ
εκμένων Επιλαμβάνεως κάλλιον εἰς
Φιλοτιμίαυ ἡγέμβφ.

LXXIV. Φέρε δή κὰ τοῦ τ

δίκλω δεδωκότων σκεψόμε α. 'εκ
δικλω δεδωκότων σκεψόμε α. 'εκ
δικλω δεδωκότων οὶ σφαγαίς έ
πελάτησω. ὁ μθμὶ συκοφαντῶν έ
πεληλύθα τω οἰκυμένω, κὰ
πᾶς ἡπάρους ἀμφοτύραις μυθίυς

δανάτυς ὤφαλεν ὡς ἡλγυν οἰ
τὸν ἄνθρωπον εἰδότες ὅτι μὴ οἵόν τ

τῶτο ποιῆσα κὰ πολλάκις. ὁ δὶ

διευ Ε τὰν Κωνςκέντων δεδυλῶως,

διλω ἀυτὸς ἀν, κὰ τὰ τὰδε

δενότερον, 'όννῦχω, αἰτιώτα
τω ἐγεγόνει τῷ Γάλλο τῆς ώμο-

qvam difficills, idenim in corum est potestate: difficile vero est ferre tales que publica rei conducant, id enim prudentiæ est opus. Julianus autem tales leges suæ ætatis hominibus promulgavit, ut magnum passi esse videantur detrimentum qvi ante eum extiterunt. Earum veto legum qvasantiquiores eo Principes sanciverant, qvotqvot similes erant suis, tyranni vero insolentia fuerant abolitæ, in ulum revocavit: multo gloriolius esse ducens ea quæ bene se habent approbare, quam temere olim fancita reprehenderes

LXXIV. Age autem de iis etiam à qvibus pænæ sumtæ fuerunt dispiciemus. Cum tres itaq; essent qvi cædibus rem fuam familiarem auxerant, unus ex illis per totum orbem Romanum calumniando grassatus est, innumeraq; supplicia Orienti pariter ac Occidenti debebat. Adeo ut omnes ii qvi nossent hominem, dolerent, quod fierinon posset, ut semel interemtum denuo interficerent, tertioque, imo multoties, cædem ejus repeterent. Alter vero prætergvam gvod sese adusq; jubendum Constantio Imperatori extulisset, cum tamen ipse esset servus, & qvod servo magis est turpe Evnuchus; præcipuus crudelissimæ Galli Casaris necis Autor fuerat. Ter-Pp 2

Tertius denique militum iracundia ad exitium abreptus est, qvod eos Principis largitionibus, ut ipli qvidem dicebant, fraudavisset. Attamen hic post fata etiam sua solamen aliquod nactus est, eo qvod Imperator haud exiguam paternarum opum portionem ad filiam ejus pervenire pateretur. Illi vero qvi in iplum eum crimina admiserant (erant enim nonnulli qvi ad Imperium ambiendum alios excitaverant, nemini verbis parcentes) poenas promeritas neutiquam dederunt. Non itaq; mortis supplicio sunt affecti, sed in insulas relegati, ut lingvæ imposterum imperarent edocti funt. Ita nimirum ille ab iis qvi alios offenderant noverat pœnas reposcere, ea autem quæ ad seiplum spectabant, magno animo contemnebat.

LXXV. Introibat etiam in curiam, & Senatores circa se sedenhabuit: qvo diu illi caruerant honore. Antea enim in palatium accersi solebant, ut stantes pauca qvædam audirent. Ad eos vero nunqvam accedebat Constantius, ut consideret cum illis: ideo enim qvod dicendi facultate instructus non esset, evitabat locum Oratore opus habentem. Contra Julianus qvi sine metu perorabat, (qva Homerus de eo qvi dicendo vale-

πίτης τελευτής. όγε μία τείπ. देशमां क्ष्में माँड spatias वेमाश्यवं क्षेत्र δώρων βασιλικών αυτές, ος ελεγον, απεστρημώς. στυχε δε καμ μεταςτές αθραμυθίας πιος» τη θυγατεί & βασιλέως μοίρας ' μικεαν των σεατεώων άφέντω. οί γι μάν είς αυτο υβρικότες, (ήσων 28 , ήσων οι παρεκάλυν यान के जिले के जामिश्वा , 'अवेशांद xar 'edwa Deedophou fiquato.,) ชนิ้น สนุ้า ล่รู้เลง อีเมโน เราะ ร้องขนา. con un amidaror, virous i creta. τείβοντες, της γλώθης επαιδεύ-0170 प्रमुदालेंग. क्षेप्रबंद श्रंप्सा कि श्रंपा हुवाड म्प्रीम मंत्रीसम्पर्हेग्वाड मंत्रांडळरव रामसegi katag , हैं। यह रखेंद्र लंद क्यें+ » μεγαλόψυχ . ω.

LXXV. Εισήλθε και είς το σωεόριον, και τίω μεράλω βυλίω τοθι αυτον εκάθισε, πολίν δη χεόνον πωστης της πμης
εςτερημενίω. 'Εις μθυ' χθ το βασίλειον είσεκαλείτο πρόπερον εςή ζυσά
τι και μικρα ακυσομένη βασιλευς δε τοκ με παρ αυτίω συγκαθεδέμθυθ, τω χθ μη δυνατος λεγειν, εφευγε χωρίον δεόμθον ρητορφ... ο δε, αστερ
σμηρος εφη τ δειιον λέγειν, ασφα-

λέως αγορεύων, εδίωκε σών τρικτες συλλόγες, διδες μθύ τι βελομένο παρρησιάσαος πρίς άυτος, παθρά τε και λιγέως, νω δε νωράδεοτον εοικότα χοκμερίηζι. σών μομομικές έκεικε δημηγόρες νω έκατερω συδοκίμα, παριών,

EXXVI. Aéyout @ de dutë, ஆவ் எம் மிழ் கோவு போடு. , எம் கி मितामळारक, चां में अधिवारंगक, ล่งว่ามล กร ของกับสม ทึ่ง ส่งสีสังหลχοι , ανδρα Ιωνα , Φιλόσοφου ig larias nendqueror. i de ég μέσων αναπηδήσας 🛱 γερίντων, દીમ જાહેς માંદ્ર ઉપંદ્રલક, જે & Xauειφωνι 🖫 ळहींς Σωπεφίτα πεποι-Lais, a'M' iner & phi Xaise Par TE WE , KON CE TY TOUCOUS THEλαίτρα. οδί δε πάντων π κοα-रळा., मुझे टा रखें मार्श्वक क्याδρίω ; δωκνύς άπασι κών κηρύτ-Tou tois Egyons, on oopia Ba-शिर्मिक कामार्ककारण , मुद्रो कंड केंग देश वैधार्स स्वर्धेश देश्मि , प्रश्ना वेसεοι φιλοτοφίας, ωξιβαλών εν κάν

bat utitur phrasi) cœtus hujusmodi omni studio frequentabat: unicuique coram se verba facere audenti licentiam ejus rei concedens. Et ipse quoq; dicens haud raro: modo pauca quidem sed leniter orans: modo imbribus bybernu affinia dista profundens: illos nimirum apud Homerum oratores, modo imitatus, modo in iis in quibus maxime excellebant supergressus.

LXXVI. Cum autem hac ratione in senatu verba faceret, & partim in laudibus, partim in comminationibus, partim in exhortationibus versaretur; nuntiabat nonnemo adesse Magistrum ejus, Jonem, Philosophum, ex Jonia accitum. Ipse igitur ex medio Senatorum exiliens ad vestibulum cucurrit, idem faciens quod Chærephon Socrate adventante. Verum illud qvidem qvi faciebat Chærephon erat,idq; in Tauræi faciebat palæstra Hic vero erat is, penes quem rerum summatum fuit, atque in amplissimo id faciebat Senatu. Omnibus oftendens factoque declarans, Imperio sapientiam esse præferendam, atq; Philosophiæjin. acceptis esse ferendum si qvid præclari in sele conspiciatur Amplexus itaq; hominem & osculatus, perinde ac privati solent, aut potius Pp 3

potius perindeac inter Principes more receptum est, in curiam eum induxit, tametsi in Senatum ille relatus non esset: non quod Viro illi ex loco, sed qvod loco ex Viro aliqvidornamenti accedere putaret. Cumq; coram omnibus narrasset qualis antea fuerit, & qvalem Philosophi illius disciplina eum effecerit, dextra manu ei concessa cum eo abivit. Ovid autem hoc ipso intendebat? Non certe, quod aliquis suspicetur, ut gratum se solummodo pro ejus institutione ostenderet: sedut omnes ubiq; juvenes, imo addiderim & senes, ad sapientiæstudium excitaret: jam enim ipli etiam ætate provectiores impetum ad litterarum studia cupiebant. Certe enim cuicunq; rei apud Principes nullum stat pretium, ea ab omnibus quoque aliis negligitur; quicqvid vero ab iis magni fieri deprehenditur, id omnes certatim exercere nituntur.

LXXVII. Julianus vero fraterno qvasi vinculo litteras Deorumqve religionem inter se connexa
esse existimans, hancautem penitus, illas maximam partem periisse deprehendens: ut & illam perfecte restauraret, & litteras amare homines denuo occiperent, eos qvidem qvi religionem exacte
callebant, honoribus cumulabat,

daramith @ not @ Tois idiaπης αλλήλες, η βασιλέυσι 34 वंत्रोत्रेत्रेय संवर्षे के मध्यां प्रधान मोह BRYAC. प्रविधा में मिरिक में अने बारीक मू मात्रक , मा के बारीका मेर τίποι. και Δίαλεχθώς το άπα-Cu olog if olu di innion Spicito, कार वेदिन्दर देशवीमक बेकामिवीया र्म अब्रे रहेंग प्रशास ; क्ला बंगलβάς, ώς άι τις ὑπολάβοι, μόνον έκτίνων της παιβείας ; αλλα मुद्रे नीये जवानव अर्ड मर्वनामा , कला -9 लीक हैं के प्रत्ये अनेहक , करेंड मायुर्वसंबर किंदुमाय λών, έπει και अंशुकारक, मेंनी कार्डेड म्बीनिन्स इंसामें שחשעו. אוצי של ישוי דמין שלצים במים των ατιμαζόμον κου ύφ' απάν-Tar aushara, नामक्ष्मिण के बं-*ก*ะคัชน.

LXXVII. ὁ δε τομίζων ἀδελ-Φα λίγες τε κὰ Θεῶν ἰερα, κὰ τὸ μὰν ὅλως ἀνηρημένον ὁρῶν, τε δε τὸ αλίον ὅπως τελίως κὰν τέτων ἔχοι, κὰν πάλιν ἐραωθάν ἄνθρωποι λόγων, ἔπρατε τὰπο μάν τῶς τῶν Επιςκεμένων τιμαῖς,

τε το δε το λόγες αυτός ποιείν. δύο γεν 'εθυς τότε έδαξεν έρχα μιας ημέρας, μαλλον δε νυκτός έκατερον. ων ο μομ έπαταξεν αν-אינושן פצים ביום אינושים יס שושחדום, ζόμθυοι ο δε πολλά τε κα καλο λέγει किं गाँइ Μητεδς क Đĩể, मोंद बंगमेंद की Algeolas मुद्रे। το πές πόλας ύπο τοῦς λέγαν Επ-ક્લ્યમાર્કાગાદ માગાના, મુદ્રો માર્વે માર્વે માર્કે βαεβάευς των έθνων κυβερνήτας, οὶ, χεάφοντες μθρ σαν πέχκι म्हेंग की त्रिंध हें द्वाराह , संम्हास्त्रा क्यं σκά Φη. ο δε οδυ πεωληρωμένες ποιητών το κάμ λογοποιών, मुख्ये ऋषेष्ट्र केंग्र कि संवेशिया मंद्र बंदूर्याτω δέετή , τέτες παριωσμέrug opar Edans roig Edre (1. royaper Exas G. autir In Duejas idatione doye we con oest iδίχετο, δώρμ πολύ βελπίονι συών τε, πὰ ἐριίθων, κὰ ἐλάφων, ά (ιγή τοῖς βα(ιλεῦσιο ήγετο. प्रकार के बारा प्रधासन का त्रकेंग्रक , अले

Orationes vero ipsemet concinnabat, atq; ita utrumq; fuit confecutus. Atq; eo qvidem tempore duo subito, unius diei spatio, edidit opera; imo potius unius noctis utrumq; erat proventus. Horum alterum hominem qvendam.perversum Antisthenis imitatorem, cujus omnis Philosophia malesana absolvebatur audacia, seriebat. Alterum vero multa atq; præclara de Deorum matre celebrat. Ad candem ejus intentionem id qvoqve referendum est, qvod urbibus non alios quam litteris initiatos præficeret magistratus.Barbarosq; gentium deponeret gubernatores, qvi celerrime scribendi qvidem instructi peritia, sed bonamente destituti, evertebant quas regere debebant naves. Ipse vero eos, qvi poetis oratoribusq; & historicis pectus impleverant, noverantq; qvibus magistratum virtutibus instructum esse oporteat: hos inquam, despectos eos esse videns, populis cum dignitate præfecit. Qvamobrem eum Syriam versus instituentem iter, Oratione Præsidum qvivis circa Provinciæ suæ sines excepit;utpote quod longe prækantius ellet donum, qvam apri, avesq; & cervi qvi olim sine oratione Principibus offerebantur. Tum itaq; horum vices orationes sustinebant, fibique invicem in deducendo eo iucfuccedebant Rectores Provinciarum, Rhetorum artibus exculti. Ex qvibus Ciliciæ Rector, discipulus meus, ei vero charissimus, sacra faciente atque ad aram consistente Juliano, laudes ejus oratione persecutus est. Qvod dum sieret, plurimo uterque manabat sudore, huic quidem oratione, illi vero oratoris amore eum exprimente.

LXXVIII. Hæcitaq; latissimum sapientiæ studio denuo aperiebant campum, omnisq; honorum spes ad eos qui litteris erant imbuti transferebatur. Atq; adeo melius Sapientiæ & litterarum doctoribus res suæ procedebant, aliis apud ipsos initium statim discendi facientibus, aliis postliminio qvasi ad eos accedentibus, barbasque & annulos ad eorum Cholas afferentibus. Ita nimirum effecit, ut florerent iterum ea qvæ ad Musas spectant, utq; pro pulcherrimis illa haberentur, quæ optima revera existunt : utq; ea qvæ servorum sunt plusqvam ingenuorum dotes non valerent efficere. Qvod vero majus qvispiam comminisci facinus posset, qvam qvod Diis, maximoq; Deorum dono, litteris, à summo liberatis contemtu honorem restituerit? dum nimirum per omne islyd iter litterarum doctoribus

διεδέχοντο τω σεξαπομπω δρχοντες βηπερες. Εν ο της Κιλικίας, έμος ρεβο ομιλητής, έκκυφ δε Φίλτατω, τεθυκίτι τε και καρεςηκότι τῷ βωμῷ τον ἔπωινον διῆλθε, κὰι ἰδρώς ἀΦ΄ ἐκατίρε πολυς ἔρρα, τε μθο ἐΕ λέγοντω, Εβ ο Ετον λέγοντα Φιλεντω.

LXXVIII. DOT TETEN TOLOG άνθις ο λαμών της σοφίας, व्यं रबंग πμών έλπίδες मित्रे रिध्ये कि λόγων μεθατήκεσων κτήσιν. τοίς σοφιςαίς τὰ πεάγματα βελ-שו על ונסו מאר מידים דצ אמזי θάιαν δέχομέναν, των δε όψε παρ αυτές μεπιχωρέντων, yuras रंप्रलेज्ह Фербитин स्ट्रें। 💝 😤 δακτύλων έγγου. Ετως αυθις παρεσκεύα[ε το τ Μεσών χλοησομ, મુવ્યું જારે છેડ લેમુગ્રેઈડ લેટ્રાકલ મર્લમ-अहर मा मिन्र क्षेत्र , मा मिन्र करा है उन्हें δέλοις σεσήκοντα 7 τοις έλευθεροις πεεπόντων δύναος πλάον. καιтө। मं मुलेर्ि संमल माइ वी , रह Sexic to, Kay Sean dagon to peryesov and doyes, in the ige-माइ बंगामांबद संद रहे गामबंधिया क्टाइπαρέχοντα μβι αν. αγαγ**Ϋ**, Tor Ala क्यंत्युड माँड क्रव्हांबड कर-Ф-

इंसर्ड्डमं क्ष्रिक के मेंद्र देन Seines ede nara Sias isear, iriyxorta di padiws ndi mixo. **Ε** θάλids, Εχαλετότητε, है की मुद्रों मह्यू मार्ड केσεβείας જે μιοθον ήνέγκατο, γυθς ÖTI જી જેવે જ્યા તા જેવા કેલા મહાલા , प्रदेश भेराद में हता. τε θαιβελεύοιτο श्रीके रहेर साँद्र म्हलबंद में to Fact application to the confus πρόωθεν έχώρει, κόμ διέφευγε The Eredpar.

LXXIX. na ImBas Sugian સ્ટ્રેલ જાતેકેન્સ જાવું જાતેકડિ , Φανώς οι πμένεσι, κο λαλών Βυλευπής πρός έδεζιν, ωρμηζε μθύ '& 90ंड किरो मीयो नवेंग प्रान्तक मामक-Ciar, Kỳ cón hếls mêther, 'જાતે' દેવ રહ્યું પ્રનાગેલી હતા તો હોલ્કા ને-म्बर्भेडर. वंद्यरारक्षेत्र वह स्वये रंत्रवाका वं जस्तृत्रप्रतिका , असे मार्यको याप्रधारका े ειαβολίω, έκωι μθώ, ώς ει में हुं है के क्या न्यूड के बेर्य रूप स्टाइ. சहरा जित्तक्9श्र देवं प्रिक् , थंद हेंद्रवा τις ο σχώμμα έπ' αυτόν αφήσων, ค่อ อังรอง ค่า พรูอ์ระยอง อบาวให้ระ क्या को होरे हुए में प्रकार की प्रकार की

sui copiam fecit, à recto vero via ad Deorum templa sape divertit, non lata agre vel via longitudine, vel dissicultate, vel solisassu. Cujus etiam rei maximam mercedem tulit, certior nimirum à Diss qvi in templis hujusmodi colebantur de insidiis sibi structis, ut & de via qva evitare illas valeat. Qvamobrem mutata itineris ratione, celerius qvam antea processit, insidiasqve feliciter evitavit.

LXXIX. In Syriam autem postgvam fuisset delatus, simul ac urbibus ea que par erat exsolvisset, & in delubris comparuisset, ac prope Deorum statuas familiariter cum Curialibus fuisset locutus; ad sumendam à Persis pœnam magno impetu statim ferebatur, nec moras trahi voluit, tempusq; expeditioni opportunum cunctando male perdi. Cum vero pedites pariter ac equites abnuerent, exiguamq; moram libi concedi postularent, ægre qvidem, utpote qvi ira intus adversus Persas excanduisset, sed tamen necessitati cessit. Atq; hoe solum dixit non defuturos qvi dicteriis propterea eum sint excepturi, qvafi nimirum verus esset antecessoris sui cognatus. Verum in illa qvoq; mora & otio propius Julianum age contemplabimur, & an illud daod? qvoq; temp actionib laude promeritis infigne fuerit, dispiciem,

LXXX. Adventabantadeum ex Persia litteræ, qvibus rogabatur ut Legatos admittoret, verbisque decidi controversias pateretur. Nositaq; ob eas gandio exultabamus omnes, utqve oblatam conditionem acciperet clamabamus. Iple vero contemtim projici litteras jubens, nihil gravius atq; iniqvius esse dixit, qvam prostratis & evastatis urbibus, cum iplis colloquia miscere. Litterisq; adeo illis respondit, nihil Legatis esse opus, fore enim ut scipsum propediem cerneret (Perfarum tyrannus.) Hanc itaq; ante prælium obtinebat victoriam hocq; ante pugnam erigebat tropæum: id quod in Gymnicis etiam ludis contingere novimus, in qvibus eum, qvi multum reliqvis præstat, comparuisse folummodo, satis est. Atq; id qvidem, præsente jam Imperatore Juliano, Persæ evenisse, non multum videtur esse mirandum: qvamvis admiratione non careat, timere eum qui alios ter-**Ovod autem** rere assvetus erak Orientalibus hisce regionibus à Constantio armorum robore nudatis, Juliano vero in ejus locum ad Imperium evecto, sed ab hisce oris longis terrarum spatiis remoto, Perfarum nemo urbium ullam infestaret, sed nudo ejus nomine

Βα(ιλία, κὰ οι καιρός διχε πράξεις εγκωμίων άξιας.

LXXX. ηκεν' αυτώ χαμματα Περίκα, δέξαως ωρεσβάων δεόμόμα, καν λόγφ το Δράφτες TEMEN. 01 मी दिश वंत्रिश स्वांगर क imdőldu, ikerüllu, ibeáldu dexect. o de prime redevous वेत्रं μως τω Επιςολίο, πάντων इंक्न वेसर्वरवर्ग संग्या , मसे के मी πίς πίλεις, αυτές δε ΔΙαλέγε-હ્યા. , મુલ્લે લેડા દર્જા કલા મા છે કરા મા છે કરા છે. મા છે કરા છે કરા છે કરા છે કરા છે કરા છે. જે મા મા છે ક र्वेसं व्याद्विष्ठा , वंगम् मंत्राद्व ્રેપ્રભાગ ને વેવાર્ધ કરાયા કરાયા છે. જેન κη προ συμβολής, και προ μά-Xye reason & ouplainer tople in tois yuminxois ayalu , otar το πολύ ΑβοΦέροντι Φανήναι μό-101 ट्रेट्स्म. स्ट्रें। To per मंद्रेम हैं किंद-Cidens magort de exersor ters ma-Эйг ч° σφίδρα αν τις Θαυμάσαι: καίτοι και τέτο θωμαςοι πείμας τον લેωθότα Φοβάν. το δε κωνsartis mer mountanoto thirds τίω χώραν δαλων, Isdiais de τ'ακώνε μου λαβόντο , έτι δε Tar Tige Soriet G. , मेरी धार्म कर Diegriu undenia mide worka-बंग्रेरे ठेवारे भार्रेमेंड ग्रेंड MOM-

σεσσηγορίας ήρεμεν, πῶς & πάντα Σσοκρύπει . Γρώματα ; κὰν πωντὶ μὸμὰ ἔγιω τοθὰ τῆς πρεσβείας, ὅπλων, ἐ λόγων δείαζ πὰ πεπραγμένα.

LXXXI. Tor d' ar spatio-रके मेंद्र क्षीरे हर्रहरमार कर्द्धरह्मा मर्का क ह्रिला मेरला प्रकार प्रकार है अपे क क्ये ज्यंभवत्व इंग्न्यम्य. मुद्रेष क्युंड मर्थχαις έχαιρον, παι τα σωλα αυτοίς τέχνης & Φάυλης, RgY ijς δ' θεές καλδιτες εμάχοιτο. ત્રંગ જાજી દ્વારા માટે કે માર્મ કંબેલ सुद्धे μεγάλες, सुद्धे उन्नरेक निर्मχρυζα Φέροντας, τὰ δε πεφευγίναι ζών πολεμίες πολλάκις, मांश्रु अराबद करोड़ नीये शिंबर नकर पार्ट-**சும், ம்காழ பே ம்ழாடு**ம் படிகாழும் αιθρωποι έφη ως δράκοντα, લ βέλαγε, όπις έλαφοι જાછેς χύνας. νομίσας έν αυτοίς βλά-श्रीहिं क्येंड प्रेंग्य वेड हिंद्र में महिंदिका લે પ્રે∖ જે મુલ્યે ⊤જ઼ Φανχοτήτι μόνον, Θεων αίνου πολέμειν, μηνας έννξα <u>ଅତେ</u> ବିହେଉଁ ταύτω αυτοίς έκάθη:0 ர்சார்சு. சாடிட்டேச் குற்ற குடிக்கு கடுக்கு μάτων, κοι σιδής κοάτο, मेख्रे बंद्यारिका द्रिया , मेख्रे स्वार्ध waxar program eval, 9tas contineretur, id qva so nonne omne superare videtur miraculum? Atque ista qvidem ejus de Legatis sententia fuit, armis scilicet non verbis opus nunc esse.

LXXXI. Milites autem quos jam antea habuerat, omni ex partebene sese habere, existimabat. Illi enim & corpore valebant, & præliis lætabantur, armisq; erant instructisatisaffabre factis, Deorumq; ubi pugnandum esset auxilium invocabant. Illos vero quos prioribus jungebat, corporis qvidem vidit præstare mole, armag; auro fulgentia ferre; eo autem qvod in fugam ab hostibus totics essent conjecti, eodem modo Persa conspecto eos animadvertit animo affici, quo in montibus affici hominem dicit Homerus, Dracone sibi oblato, vel cervi canibus conspectis afficiuntur. Horum itaq; animas non eorum tantum qvi cum imperio iis præerant culpa, sedex eo etiam quod sine Deorum auxilio prælia inirent,ægritudinem contraxisse ratus, per novem menses integros operam dedit ut illud qvasi eis conciliaret momentum. Firmiter sibi persyasum habens, & militum numerum & ferri præstantiam, & scutorum robur, verbo, omnia omnino frustra esse, si Deos à partibus - luis Qq 2

suis aliquis stantes non habeat. Illi itaq;, ut libi auxilio ellent, efficere conatus est, dum hastam tra-Chantes manus adduxit, ut libamina qvoq; & thura attingerent: ut haberent nimirum, qvo telorum irruentibus imbribus, vota, eos avertere valentibus, facere possent. Cumq; ut persvaderi sibi ista paterentur, verba non sufficerent, auro in eam rem usus est. Dumq; exiguum pecuniæ lucrum faceret miles, multo majus aliud una fecit, Deorum nempe favorem, à quo belli unice fortuna pendet.

LXXXII. Ea enim Imperatorisanimum non insederat sententia. Scythas in auxilium esse vocandos, vel exercitum esse cogendum, ipsa multitudine sua obfuturum, & in plurimas eum conjecturum difficultates; sed implorandam potentiorem longe Deorum manum ese existimavit. Hos enim sacra facientibus conciliavit auxiliatores, Martemingvam, Erin, Bellonam, Terrorem, Metum, qvorum vel solus nutus in fugam convertere solet exercitus. Adeo ut nihil à vero alienum dicturus sit, qvi eum ad Orontis ripas adhuc considentem feriisse jam & vulnerasse Persas dixerit. Non nego maximam opum vim in istas ablumtam fuisse. Verum

ε συμπολεμώντων, όπως εν συμπολεμοϊεν όποία, παίθων τελύ εψομείω δίρατω, δεξιάν άπεως κών απονόης κών λιβανωτες, ώς έχαι βελών Φερομένων ευχεως τοϊς πώτα διωαμένοις κωλύσει σέκ κών άργυρω, αωίπςατει είς παμών άργυρω, αωίπςατει είς παμών αργυρω, κέρδω, ό ερατιώτες μπζον έχε κέρδω, ό ερατιώτες λία χρυσίε, Φιλίαν θεών πολίμε κυρίαν.

LXXXII. '8 28 fiere deir e βα(ιλεύς Σκύθας καλάν είς Ιπκυρίαι, 'υδέ όχλοι αθροίζαι βλάψοντα τῷ Φλήθα, κὰ πολλας έμποιήσοντα τος Σοπείας, αλλα πω πολύ βαρυπρασ χάρα रिक्ष रहे प्रत्या रहे के रहे के स्वाप्त के रहे के δε τοῖς θύεσι συμμάχες, Acles, the Eers, the Erver, க் சிக்கிர விருந்திர் நிருந்திர விருந்திர விருந்திர விருந்திர விருந்திர விருந்திர விருந்திர விருந்திர விருந்திர म्हर्णमबाब करास १९०७मंद बेंड से गर autor Dain Balden Heelas neu tiτεώσκου έπ' Ορρόντη Δίατείβοντα, μετ' άληθάας α, λέχοι. πωτίω τω στεδω στι Σενέμαι αλάτοι αιηλώος μέγαι: Kaλλίωι

R

की बेहद पूर्व में विकास म उपेड़ करें। उसे Singe was tour springer, , will be coi Tracexxeousions dearract 34-Clois, an Boir jatarabaro me बार्गिक रहराग. यह अ प्रकारिकाह क्येंτόν αυτόν αναγκης όν έπαφδρόμο Reof appoint when my oppeared at-क्ष्यें वेष्ट यांग म नेप्रांहक स्क्री रवे बंधार , रिक्षे भी रहे संबद्धांका, रवे de रख़ मर्छासा इंत्र' durar. 'अर्रहमांक 🕉 हिंद , रही ब्रामित , ,8 <u>Y</u>E κραυγή τω γρώμω μετίσησες έςιων όχλου σύμμικτων , κατά क्षेत्र मर्वम्वत्र कांग्सम बँध्येवाद नितायहर्वक्रमान αυτός λόγες ανεμίγου τῷ πότφ. τοσύτον της θοίοης μετέχων, δ. [ον μη δοκάν ἀπιοχηως.

LXXXIII. τίς 28 ετω πώποτε γαςρός έκεράτησε τῶν ἐν οἰκήματι μικεῷ ΦιλοσοΦέντων ; τίς ἔτως ἀλλοτε ἀλλων ἀπέςη σιτίων , ἀλλοτε ἄλλον Θεραπεύων Θεὸν , τὸν Πανα , τὸν Ἑρμῆν , τἰκὸ Ἑκάτως , τὸν ἔξιν , τῶν λοιπῶν ἔτωςον ; τίς ἔτω πολλὰς ἀζιτίας μεθ ἡδοιῆς ἤεςκε Θεοῖς πωιτών ;

præclarior longe erat facta in talia impensa, qvam in theatra, vel agitatores, vel in cos qvi cum fame efferatis bestiis pugnabant, quarum rerum nulla Julianus delectabatur. Utpote qvi etiam tum, cum in circo eum considere necessitas cogeret, alio semper oculos habebat incentos. Et diei solennitati & curis suis ista ratione fatisfaciens: illi qvidem præsentia sua, his vero dum ab iis dimoveri sese non pateretur. Nulla enim contentio, nulla pugna, nullus deniq;clamor animum ejus à gravioribus, qvibus intentus erat cogitationibus, revocabat. Siqvidem & solenne populo edens convivium, reliquis ut vulgo fieri solebat bibendi licentiam dedit, iple vero seria interpotandum & cogitavit & locutus est: atq; tamdiu epulo interfuit, ut eo abstinuisse non videretur.

LXXXIII. Qvis enimunqvam ita ac ille ventrum coercuit, vel inter eos, qvi in exigua casa philosophiæ operam navant? qvis ita ac ipse pro temporum diversitate variis cibis abstinuit ut modo huic modo alii Deo cultum suum præstaret; Pani nimirum, Mercurio, Hecatæ, Isidi, & reliqvorum unicuivis? Qvistot jejunia cum voluptate, ut cum Diis versari poset, instituit? Id itaq; qvod Poetæ

Qq3 fin-

Digitized by Google

fingere solent, revera ei obtigit; comamo; ejus eorum aliqvisqvi colitus descendunt tetigit, & postquam ultro citroque verba ovædam effent permutata abivit. Etreliquas quidem ejus cum Diis conversationes commemorare nimis ellet prolixum : in Calium vero montem ad Jovem Gassum cum circa iplam meridiem ad! scendisset, vidit Deum, cog'viso fese erexit, & monitum ab eo accepit, cujus ope denuo sibi stru-Chas insidias evitavit. Si itaque fieri posset, ut homo cum Diis cœlo communi jure frueretur; cum iis omnino junctus ille jam tum fuisset, loci sibi proprii illis participem eum reddentibus. At vero cum corpus id fieri haudqvagvam permitteret, ad eum ipli accesserunt, qvid facto opus esset, qvidve minus, eum edocentes. Agamemnonis enim Consiliarius Nestor erat Pylius, vir canitie venerabilis, sed homo tamen. Julianus vero nemine Mortalium ad consilia habebat opus: iplemet enim omnium mortalium maxime ad consilia mentis acie valebat, sedab'iis qvi omnia norunt monitis instruebatur. His itaq; servatoribus custodia ejus curæ erat, cumq; iis plurimum conversabatur.

LXXXIV. Semper vero sobrietati studens, neq; cibis nanneces-

3 28 di Tair Rountair dez @ Epyou feet to receive the cautal the ne-मार मिक्रा रवेंग ही अट्टार अवन्त-विवारका : असे सम्बंध रा असे देशहर (as axete. not take whi alkas oursold - Mareor an ein heyers ANT AF THE KACKER OF GO THE Karior salvaßar. Dia pemperate क्रु १६० के हैं है के कि कि प्राप्त होंगे प्रदेश ίδων ανέςη, και ζυμβελήν έδέξατο δί ής πάλιν Δία Φεύγει λόχον. Ει μλρ "צו οξοντ' ៤០ ล้າ θρωποι 'צeare korrwiner Geoig, per é-પ્રસંપ્રભા લકે લિંક, લેપર્લા જૉફ લેપર્લા μεπαδιδίντων χώρας. τέ σώμα-TG- de Tauta कार हिंभर कि बेपर हो παρ' έκεινον ήτετου, διδάσκαλοι & मं रेल जाला प्रदेश मं धर्म जाला प्रदे γιόμομοι. τῷ μομ >δ Αγαμέμισης Νέτως σύμβκλο με ο Πύλιο, miru per sieur , argeunG. de नर्धन के वंग्निश्वंत्रका सर्वेशकेंद्र προς ταυτα χρεία, πάντων 🕉 ίω ανθρώπω, ον βελαίς. έξυπε-T , இத்தி சீ: Tar वम्रकात सं-વેર્ગ મેન્લા લાં જિલ્લાકેલ્લડ. τοις μομο σωτής (με έφυλά नी ετο κά) જાા છે. જે જાામાં માટે જાા

LXXXIV. MOW de owexãs này thủ yastea & Bagú-

Par - rois & Evelois Throis Parti-केंद्र में किया है जीमारेड अबि ने के जिल्ला अमृक्षरका मृह्यस्य कृत्वहरू व्रेका nerious Grang das pias iμέρας, πλε(iv This that , spaτοπέδων άξχεζι, πόλεων άξχε Co, Pinos Sondapier, Pi-คอง อิสเด็จแล้งใน , สมสัตม อิวิธรจะ रेकें , वेज्यामवेदिका वार्मानमह , हिल्दδάας Σποφαίνων χάξας πιχυχα-Φίων τῷ πάχει τῆς γλώθης. ράσατο σύνοδον αποής το λόγες रके केंग्रक मवर्लिक्ष , गर्व अरविक्रामा हैं मीर्थ क्यारिय , स्वाद्ध हैं सेप्रह ζητά(ι χράμμα(ι τίω διξιάν, Επ μηδεν αμαρτών πανταχέ ωρούν.

LXXXV. το μίν κι αιαπαύτος τῶν Δρακόνων με , ἀνδ
δε ἐπ τργον ἀπ' τργο μεταπηδάν,
δπότι γδ λήζειι τε διοικεν, δριελείπεν τῶν περίγων. ἀλλ' ἀΦιείς ἀντίν ὅπὶ τῶν τωρὰς βιβλίων, ηδεν, τως ἀντ'ν πάλω ἐκάλει δείλης ἡ ἐκόιοια τ΄
ὅλων. κὰ τὸ δάπνου μάλλοι τῆς
ποστίρας τραπίζυς κικολασμένου,
κὰ ὑπος δς αδ ἐκ ποτέτη γένοι-

sariis onerans ventrem, volucris cujusdam instar celerrimo volatu per negotia qvasi ferebatur. Complures una cademq; die Legatos audiens, ad civitates litteras scribens, ad Militum item magistros, ad magistratus civiles, ad amicos peregre profectos, ad eos item qvi in loco erant: Epistolas porro audiens, litteras supplices " examinans, lingvæ celeritate notariorum manus tanqvam nimis lentas redarguens. Imo solus ille tribus simul vacare operibus poterat, una enim & audiebat qvæ dicebantur,& ipse dicebat, & scribebat. Legenti enim aures, scribenti vero vocem, litteris deniq; qvæ iplius exigebant operam, manum commodabat: nec unqvam qvidqvam secus in omnibus istis committebatur.

LXXXV. Qvies igitur ministris qvidem ejus concedebatur, ipse vero ab uno labore desultabat ad asium. Cum enim publicas curas intermisisset, cibumq; qvantus ad vitam tuendam reqvirebatur sumsisset, nihil cicadis cedebat. Sed seipsum ad librorum cumulos ablegavit, atq; tamdiy cecinit, donec vespertino tempore publica cura eum denuo ab illis revocarent. Qvibus cæna succedebat magis adhuc qvam prandium parca, & somnus qvalis illam victus tenuitatem seqvipar suit. Moxq;

rursum novi illi aderant notarii, qvi præcedentem diem in lectulis absumserant. Servi enim ejus per vices ministeria obire habebant opus, alternatimq, sibi invicem respirandi spatium faciebant. Ipse vero laborum qvidem mutabat genera, omnes tamen labores ipse solus obibat, plures qvam Proteus in negotiis expediendis assumens siguras. Idem & Sacerdotis, & Autoris librorum, & vatis, & judicis, obibat munia, publicæ istis omnibus saluti inferviens.

LXXXVI. Concusserat Neptunus magnam Thraciz urdem : allatiq; fuerant nuntii, urbem penitus malo isti esse succubituram, nisi Deum aliquis placaverit. Ovod cum divinus ille Princeps audiret, in medio constitutus horto, imbribusq; toto corpore patens, reliquis sub tectis sele continentibus, & qvid ille faceret cum stupore spectantibus, atque ad see ram usque vesperam in eo statu perdurans, Deum hac ratione placavit, dissipato quod imminebat periculo. Ejusq; rei indices fuerunt qvi adurbem illam profecti funt, qvi rationem dici iniverunt qva finem terræmotus fuerat fortitus. At neg; ipsius tamen corpori qvidqvam mali intulcrat imber.

το μέτς ε σπίων. κὰ πάλιν ὑπε ἀνηλωκότες, τοῦς μὰθ 3ο Δίακόνους Δίαδοχῆς ἔδα , Ε πας ἀλλήλων κλον πὰς ἀναπωσας ο δε κός κλον πὰς ἀναπωσας ο δε κός κλον πὰς ἀναπωσας τοῦς ἐν πίνα μίνω, τὰς Πρωτίως μεπε βολὰς ἐν τοῦς πραπομένους πα βολὰς ἀν τοῦς πραπομένους πα Φω, μάντις, δικαςῆς, πογοχάν Φω, μάντις, δικαςῆς, προχάν

LXXXVI. Event pop o no σπόδη τικό μεγάλιω & Θεάκη τίλι , είγριλίαι δε έφοίται, ας लं भूमं काड बीक्रोसेवेट्टल क्ल प्रहांत , Beiga mg mideus re nanos. रीहे केंद्र मूंस्प्रिटि इवेद देन धर्मक एके यर्न-क्ष्य , दल रब दल्या के रहं प्रदेशकि The subject is the distant in क्यंद्र देश्विक्टंद्र वेश्यक का सुद्धे वेश्वकारका ne inalation , Dianagre ehras i δαιμόνι ος eis δείλω i-Ψίαν τον μθυ θεον έπερίνε, τ di nirduuor Educe. nay per entiνω ιέντις έμήνυον λογιζόρθμοι τω में महिला में हैं भिष्ट के प्राप्ति मुद्रे 'इन δε αυδ τῷ σώματι λυπηρές 'ਬਰੀ? i opses irisan.

LXXXVIL

LXXXVII. τε χομώνο ή πλε νυπτές έκτεινοντω, άνευ πολλών και καλών έτερων λόγων όπη μαλών ετερων λόγων έκ Παλακτίνης άνθεμπον θεόν το μακρά και έλεγχων ίχυι γέλωτα και Φλήναφον πέ λεγχων έχυς κάλωτα και Φλήναφον πέ λεγκικό δεδεκτο & Τυρίκ γέροντω. Τλεως δε έτω ο Τύριω, τὸ ρηθέν, και δίχοιτο γε δυρθυάς τὸ ρηθέν,

LXXXVIII. Tavit & mixes THE FURTHE BOTS NEW THE S BE-(INEUS, ETSPOIS DE CO MUS TOλικαύτης των άφεοδίτης έμελή-Cer. o ती राज्यामा बन्नायुक्त एक दिन-रहा सं मध अंग्रवंत्रक्, सं भूषणे स्वλή, હંદુ લે μή θεσμο βάμων il εύχθη τοβο της Heas, έτελέντα αν λόγφ μόνφ πές Βρώπων βλισώμθο μίξας. ywaixa *ત્તારા પ્ર*ણે inivyy-रंग्नेश्वद वेरे हैंग्स कर्द्धम्स्ट्रा ve9' usieor huare, Φύσα சியக்மிற்டு எவ்டிராள், அவு நிர છ માંદ્ર મુલામાં લાદ બ્રીકારા છે કુંદ્ર જામ-

LXXXVII. Cum autem hybernum tempus noctes extenderent longius, præter alia complura præclarissima opera, libros aggrellus qvi Palæltinum hominem Deum & Dei filium faciunt, mar gnaq; disputatione & fortiflimis argumentis, omnia qvæ in iis continentur lusus esse & nugas probare annisus; longe majoris eruditionis atq; prudentiz apparatuadversus eos usus esse quam Tyrius Senex vilus est. Pace tamen hoc Tyrii Senis dictum esto, nec dictis ille indignetur, utpote qvià filio fuerit superatus,

LXXXVIII. Atq; hac ratione noctibus longioribus usus Julianus fuit, cum aliis Veneris exercitia curæ iisdem esse sveverint. Contra autem ab illo tantam ababfuit ut inquireret, si forte alicubi virgo vel nupta delitesceret formolior, ut nili conjugii vinculis à Junone fuisset innexus, de mutuis hominum amplexibus, non alia ratione quam ex libris sermonibusq; edoctus, moriturus fuillet. Ita vero rebus sese habentibus, legitimam qvidem luxit uxorem, aliam vero nullam sive antea, live polt, fœminam attigit: tum quod ca ejus esset indoles, qvæ facile libi à rebus venereis temperare posset, tum qvod id facere svaderet continuum ejus Rr CÌT-

Libri sti Pan Tertia.

circa vaticinia studium. In his enim versabatur ita, ut & optimis qvibusqve vatum uteretur, & iple illius artis peritia nemini esset secundus. Adeo ut fallere vatibus neutiquam liceret, cum ea quæ afferebanturligna iple semperuna oculis lustraret. Atq;tantum in illa arte profecerat, ut eos quoq; longissime antecelleret, qvi solam illam callebant; tam capax tamq; fœcundum ingenium Imperatori Iuliano fuit. Et alia qvidem mentis assequebatur acie, ad alia vero divino qvodam excitabatur instinctu. Argjinde est quod į is qyoq; Provincias regendas permiserit, qvibus minime permissurum esse omnes putabant: exDeotum suffragio & permittens cas & non permittens.

tem affectu Imperium fuerit profectutus, quamq; illius commoda
propriis fuis longissime anteposuerit, sepe quidem patuit, clariffime vero ex his, qua nunc dicam, eluctscet. Nimirum cum de
matrimonio ineundo familiares
ejus eum compellarent, ut liberos
gigneret, Imperii futuros haredes; hujus ipsius rei metusese nuptias differre dixit; ne scilicet forte malo ingenio præditi, & in Imperio tamen pro more recepto sibi succedentes, ab iis, aliqvid

Spraλέσης. & αις δίημε, μαν-TEWN में TOIS Delsois Zeapho αυτός τι ων 'εδαμως όν τη τίχη deutee . wie de und ifenat rois क्षवंगाः कि कि कार्म हर्षा के विषय , क्रिका है दासन ζόντων τὰ δακνέμθης τ έφθαλμαν हंप्रलेग्ड प्रदेश ऋड प्रदेश रहेंग रहेंग Επιςωμένων απήλθε κρατών, έτως ωρειά τε και πάμφορω η ψυ-Xy To Barika: nay To the Eu-ट्राक्ट रम् क्रिम्मिक , क्रिन् के स्ट्रा έχιν το τοῖς κρείτο (ιν. Εντείθεν ois re son idone despen Descho Egencer Die de cromistero govern con šdane , ihnon Jean kai didus kai un didus.

LXXXIX. Ελλά μιν ώς γρή-(ιο νό κηθεμών τῆς διχῆς, και ώς τακαίνης ῆγε κου τῶν ἐαυτῶ πολλαχόθει μὴν δεδήλωπη, σα-Φέςτρου δ΄ ἀν ώδι γένοιτο. Ελακαλάμιο χί δλη λάμον Ελατῶν Ππιτηδάων ὅπως παίδας Φυτεύσαε κληρονόμες τῆς αίχῆς, τετ ἀυτο δεδιως ἔΦη μέλλαν μη κακοὶ Φύντες νόμο Ελαλαβόντες λίμφθάρως τὰ πράγματα, τὸ τῶ Φαιθόντος παθόντες, ἔτω τω તેમખુર્વાલા τω તેમમાં ત્રફેંદુ લંદુ τας πίλης λύμης κυφοπίζαν દ-

XC. 'ड रर्शाया 'ड मी के कि क्यंद्र ठीरत्यद्र क्यंग्य , वंद्र वेग संद्र काσαστα μέρη του ψυχου Σζανί-सर्वत्रम् वैकाश्याचित्रः स्त्रे स्रवंशास्त्रः केवेक εοπίτοις Επάρχοις έχων άφειαι જે જઈ ταυτα μόχθο. ones राक मुद्रे। वंग्रारेंग र्या वेरवर्देशरका वंπίθηνε, κάν πείς છેν άθλον απίου, ωλω ο πς θπιλαμβάvoite 18 papar . Páoxa, 'ex હેં 3λον, αλλα και ραςώνω αυ-न में मध्ये मध्येशका श्रीमहरूर मोह श्रीमकर. Brug daeneuere ich 'Exeens ? क्यामु र्राष्ट्रका मांद्र बंज बंद कर के वेंदे દેવ દેશનેક્સ હાંપ્રત્યાભ को अधिमाद मुहल έμυθήτω τάχει, λόγοις λόγες zeiran anntici heuder, kay roμοις νικών σοφίσματα, κά '8 Tois poo marte (in mountero mai δίκαια λέγε(ι, μξ ζ των πι-ும் கோல் கிரவலிரைக்கில் நிற चंद के मह रागेंद्र प्रीपे क्रिका मह र्ग्या , क्रुवेड की की में अर्थ स्था-

Phaethonti passis simile, detrimentum respublica acciperet. Ita nimirum orbitatem suam clade, à qva urbibus metuebat, tolerabiliorem esse judicavit.

XC. Jam vero ne eum quidem. qvi in judiciis exercendis est devorandus, laborem, utpote qvi in tot partes mentem quasi divellat. refugit. Sed licet vel maxime judiciis exercendis aptissimis, nullisq; donis sese corrumpi unqvam passuris Præfectis prætorio molestias, quas illa requirunt, posset permittere, iple tamen inter Judices etiam sibi locum aliquem fecit, vestibusq; quali depositis certamini atq; labori se paravit. Nisi forte vocem hanc parum aptam esse aliquis judicans, non la., borem, sed animi remissionem & lusum judicia ei fuisse dixerit. Adeo nimirum apte advocatorum dissipabat fraudes, incredibilig; mentis celeritate quod justum in quaq; re esset eligebat, verbis verba, veris nimirum falla comparans: legibusq; revincens evidentibus, factos ab advocatis fucos. Etopibus qvidemflorentibus non semper, justa licet etiam dicerent, contrarius fuit, pauperibus impudenter in foro (elegerentibus patrocinatus: qvod faceret qvi horum invidens fortunæ, intempeltiva milericordia adver-Rr 2 lum

fum hosce utitur. Verum plane abstracta à partibus mente, secundum ipsius rei quæ agebatur conditionem sententiam dicebat. Ita ut sæpe contingeret victorem divitem, victum vero pauperem abco discedere.

XCI. Et erat quidem in ejus potestate, contra quam leges svaderent agere, neq; enim ideo iple in jus vocari, & ad poenam sustinendam adigi potuisset. Adeó tamen, magis etiamstricte, quam inferioris fortis judices, judiciorum statutis inhærendum esse existimavit, ut cum aliqvis corum, 'qvi ob alias improbitates ipli erat invisus, supposititiis litteris justitiæ vim inferret; eum qvidem id non lateret: Cum tamen ille, cui injuria eo iplo fiebat, nihil haberet quod contra litteras istas exciperet, vicisse causam eum pronunciavit, quem iniq; agere ipsi mainifeste constabat. Addidit tamen, se quidem minime malas ejus artes latere, suffragium tamen, legi qvæ ita jubebat parentem, sese illi dare, inique utut agenti, cum ille qvi læsus sit nihil contradicat. Majori itaqve mærore perculius qvi vicerat, qvam qvi victus fuerat abivit, hoc qvidem bonorum, illo vero famæ detrimentum patiente. Sicque viam invenit ille, qva & legem fervaret immotam, & sceleris reum pæna afficeret.

είν ઉત્રે દેશકા મુદ્દાં છેયું હોય. લોમો હંડાફરેડ મોઠે માંગ્રાંથી મેં લેમુકાર્યું કે μένων, τη Φύσει των πεαγμάτων જાલાજોમુદ મીડો માર્ગ્યા, બંદ હે-જામે માર્ગ મારો મારો જામેદ્રિક મારામમારોડ તાલુ માંગાડ મેંગીન્યાદા હિ-

XCI. मुझे सं १६ मी सं महत् हिंडλεπ σεραβαίναι σου νόμες, κα CON EMERALO eis drasieros eisax 9 લેંદ્ર કેંબ્રેન્સર કાંત્રીw. ακειβέστρον των σμικροπάτων δικα-दका वृहक वेले प्रवाह सल्प्रहारा जिले τῶν χούσεων έμμύουν , ώςε π-કહેદુ રહેર શ્રીને રહ્યો હોલા હોતાલા कं कंगर मान्डम्हाका अर्थम्मवना πεσολασμένοις βιαζομέιν τ Χxauor, दें के हर की. यह के बंदी-मध्मधं अर्विष्ठ के अर्वम्मव क्रम \$2007 6 , Exelis Por adlugita गारवंग. दंत्रसमधे। चंद्र किर बंगुग्रान्द्रस μθύ τιιο κακοτιχνία, ήτυχάζοιτ δε τε βιβλαμμένε τῷ νόμο δελεύων διδοίη τλα ψηφον το κεκακυερηκότι, ώσε μξ μάζοι ... वैक्रमंस λύπης ο νενικηκώς 🕏 νενικημένε , ο μαν લંદ κτῆ (i, , o de લંદ વેર્દેલા ટ્રિમાલા સેંદ્ર, કરાંક દર્દેશ μήτε τον νόμου κινήσει, αθικέντα κολάσου.

XCII.

XCII. diswypire de TE Bali-महम्बद्ध रीमबद्दार्श्य , मुद्देश स्टिशि धैवनुद र्डे ४०१०६ देशस्ट स्वरव्य एए भूग , स्वी-काइ टिन्स में निर्देश ने वेटार के क्षेत्र de terresigne in xor, oi pop aran-हैं के वंश्यवंक्रकार , को के देन अदबंσεως χήματι, οι μθο έγκαλθver, oi de neu orana (ir, doneδώσεντες συσέεσω , Φθάνοντες उद्येद κρίσεις τῷ Φόβω, κὰ δι-મલકોડ હિંદ લાંગોડ લાંગનું જલા મેરીયમુમાં των εκας ઉ.. ώએ όπες έφ' H-ह्वार्राध्य भूगंकी केवना की विषय 39ς में Θαλάθης πάρειτας κακώς, έχεινον καν απόντα καλείν, κα उडेंग्वाब कर्वेड जिल्लास्ट्रांबा वेट्रसंग, τέτο και τιο τέδε συσηγορία . તેરતે મામાં મામા મામાં મામા મામાં મામા મામાં મામા મામા મામા મામાં મામાં મામા ત્રહેમલા , ત્રલે લંજુગુલો , ત્રલે ગં-र्याता , मुद्रेष मैं मल्ला मुद्रेष भी गा , मुद्रेष श्रंबा मुखे अंत्वारह , मुखे बार्वाहर मुके γυναϊκες το τον δάνα βασιλεύαν Asyen co Aunieras dreaginte, મલો χલિલુક જાદું ος πληγίω έτοιμοι το έημα τέτο αυίς αλε πολλάκις.

XCIII. ἐδέξατο δή το δικαςήειον εκώνο και πίλεις ἐπείρ πρωτών άμφισβητώσας, αὶ τῶν ἐν Συρία μῷ τἰιὺ ἡμετίραν μέγιςαι. Κάλλ. Θε θατίρα πλέον, ατε

XCII. Cum autem Imperatoris aperiretur tribunal, omnibusq;ad illud confugiendi concederetur facultas; omnes ii qvi violente erepta imbecillioribus tenebant bona: (qvæ alii qvidem ad se impudenter rapuerant, alii emtionis specie ademerant, partim qvidem contradicentibus & litem moventibus,partim filentio id ferentibus possessoribus) reddituri ea accedebant ad illos. Metu enim impulli judicum sententiam prævertebant, sibiq; ipsi eorum qvivis ob malefacta erat judex. Atque adeo idem quod de Hercule ferunt, qvod scilicet ubiq; terrarum mariumq; maleafflictiabfentem etiam invocaverint, ejusq; solum nomen subsidio iis fuerit, hujus qvoq; nomen præstitisse novimus. Urbesq; pariter ac vici, plateæ cum domibus, continens terra & infulæ, senes & juvenes, viri & fœminæ, simulac Julianum rerum fumma potiri dicerent, 0mnes à se qvi ægre illis facerent repellebant: Solumq;istud verbū manum, ad plagam inferendam jam paratam, fæpissime cohibuit.

XCIII. In illo tribunali urbium qvoq; acta causa fuit, qvæ de primatu inter sele certabant, universæ Syriæ post nostram amplissimarum. Superabat autem elegantia alteram ex illis altera, utpote qvæ Rr 3 mari

mari vicino etiam gauderet. Cum vero multi ea de re instituti essent sermones, atque ii qui hujus causam agebant, tum alia complura, ad elegantiam maxime ejus spectantia, tum imprimis civis cujusdam sui sapientiam allegassent: ii vero qvi mediterranez urbi patrocinabantur, hospitis pariter & civis(celebrassent virtutem),qvorum ille urbem hanc sibi delegerit ut Philosophiæ in eavacaret, hic vero eum una cum discipulis omni humanitatis genere profeqveretur; Julianus, eo qvi ex lapidibus consurgit splendore utramque sibi habere justo, viros vero inter se contendens, illi ex urbibus istis potiores honores detulit, qvæ hac ex parte alteram vincebat. Talem autem sententiam fetens, nonne ad virtutis studium efficacissime incitabat urbes, nullum scilicet ei quæ ex rebusinanimatis nascitur præstantiæ pretium statuens, ac si nihil ea apud idoneum judicem prærogativæ sibi vindicare posset.

XCIV. Cum autem paulo ante qvam popularis fuerit in templis meminerim, alia qvædam nunc dicere habeo, istis haud paulo majora. Qvod nimirum tum qvoq; cum judicia exercebat, maxime tam erga Oratores, qvam ergo eos pro qvibus illi laborabant fuerit

κον τω Θάλαθαν καρπυμένη. λίyou di maneon eignution, non των μθμ' άλλατε διεξελθόντων α गाँद विवाद थि , मुद्रे प्रविश्व माνές σοφίαι, των δε ο μεσογεία हैं इस का मुख्ये अवर्शात , वह किया πείτω προκείναντος έμφιλοσοφάν, τઈ કે કેમલાબ કે મુણ ઉપે સંમ0A&θεντας έκεινο πανταχόθεν ασμέ-θων αυγήν χαίραν αμφοπεροις α-क्षेत्र , बंग्लीवड वेह वंग्रेनिश्च क्युन 9 मेंद्र , क्टानंहळ दंत्रवीन दि गाँ रामा रियो रर्धराह प्रमुद्राइन्छ. रखण्य है ψηφισώμου åξ 's æξος સ्ट्राधि παρεκάλα τὰς πίλας, αμελήσας τε τῶν ἀψύχων κάλλες, ὡς κ ชิเพลนย์เช Фย์ยุลง ชาวล์ นองกุก สา daig when e gian;

ΧCIV. άρτι μθυ ' εν τῆς ὁν
πῖς ἱτροῖς ἐμεμνήμλω κοινότητ ,
τῦν δὲ ἔχω τι μᾶζον ἐπὰν, ὅτι
κὰι δικάζων πλάς τέτφ πρός τε
σόυ βητορας, κὰι πρὶς ἐκάνες
ὧν οἱ βητορς πεκκαμνον, ἐχρῦ-

क र्रावेश्वेद ह्रिस्टिंग्य मुख्ये विवर्षेद्र विध्व-त्रुं त्र मुख्य प्रस्ते देशक वंशक वंशक रही मर्वि श्रम्मकि , मुद्रे रहीं केंद्र बंगेλήλες σχώμμα(:, και είς έλως באמדנפסו אפמדוספוי בחוקנטסי. ĸġ mad weig endriges weinugge. में भी स्वे कटोड़ वसवारवड़, अ मार्ज-म्प्रेम विमे ऋद्याचा POR COURS PHYTORES. अभूरामधारा चेका गर्ड महावारा कि वे Sto paper, wyy @ Suvationsgor eis Euworas. '& 28 con Dó-मुद्रे। के संवक Bus new rais Circle, માંદ્રો પ્રલેલ્વ દેપ્રલા, મહ્યુ છે મળતીના संद भूग , मुख्य को विश्वस्था संद को ंकार्वन्मक मबेळेल में के क्टर्ड वर्धकार κου & δέλες αντ' έλευθέρων έραωυ και τοις λεγομένοις και τοις 8 TOLOTEL MYESTE reaflousivois, τω βαζιλείαν αυξειν , αλλά κ produce & suche supproperar & चें जें। इस्ला मब्से अर को इस्लाब रियाμασαμα Έπει καμ τω άλεργη xxapeida Pécer, lu con lui Βωσιλεύωτα μη Φόραν, ως 8'δει τ άλλων ΔΙαφέρεσου έφε-

XCV. con 's auni weitonizu Poçui , soi isaminge saplu , soi sertiu rasur, n-

popularis. Licentiam faciens& exclamandi vehementius, & manus jactandi, omnesq; adhibendi corporismotus, imo & dicteriis adversus se invicem utendi, nihil deniq; non faciendi, qvo vincere, sole causam posse considerent. Sæ-, pe præterezamici erga utrumqve, utebatur compellatione: atqve. eam quidem non erga Oratores tantum, sed erga quemcunque etiam alium adhibebat: verbum, tum demum ab Imperante de subditis usurpatum, magis qvam ullæ aliæ illecebræ ad amorem conciliandum idoneum. Non enim à terroribus, atq, filentiis, defixis item interram oculis, calceosq; potius quam faciem intuentibus, vel ab eo qvod servi magis qvam ingenui, & dictis & factis, homines viderentur, non inquam ab his aliquod majestati accedere incrementum existimabat. Sed inde potius, fi nemo corum qviad ipsum aceedebant, majorem causam inveniret ista, qvam ipsum eum suspiciendi. Qvandoqvidem purpuram quoque geltans, quen velfitum Augusto deponere netas erat, ita tamen eam gestavit, ach nihil aliis vestimentis excellentius in illa ellet.

iplum inspiciebat frequentius, nec colorem examinabat curiofius; nec meliorem se propterea esse esseputabat, si ille melior esset, necoptimum si ille esset optimus: neg; coloris vivacitate imperii felicitatem metiebatur, sed illam rem tinctorum fartorumq; penitus permittebat arbitrio. Ipse vero Imperii magnificentiam, in mentis inclinatione, nataq; inde. urbium felicitate collocabat, atq; his iplis luum qvoq; incrementa capere censebat splendorem. Aureum quoq; quod caput circumdat retinuit diadema, Diisita vo-Hentibus. Etenim id qvoq; Deorum esse puto, ut norint quam ille vice plus una de auro à capite suo amovendo cogitaverit: verum fuperior aliqua id prohibebat potestas.

XCVI. Istudantem aurum coronas aureas mihi in mentem revocat, quas per Legatos quosdam mittere urbes solebant, quæ invicem pondere illarum certabant, adeout mille aliz stateras, bismille aliæ, plus etiam ab aliis missacoronæ pondere suo æqvarent. Quemille excessum improbans, fatis gnarus tantam fummam fine difficultate corrogari non posse, legem tulit, ne missarum coronarum ulla septuaginta stateras superaret pondere, præcipientem: honorem esse censens eundem, qvodcunq; fuerit coronarum pondus; amari autem esse

yerre jeyorévas Beatlar, rlud aetslud aers@., mis zeoas Erekon mis dezis The Sameorian instruct, έκલા βαρί મું મું લા βαφεύσι και છં-Φάνταις, ο, τι βέλοιντο δράν. autos de cu to TIS Prometer και τη των πίλεων έκάθεν ώφελεία υψηλήν τε ώετο ngi Alga Tutan τω βασιλέια , ena dauwitel. Epare de nà ό γρυσός 🖼 το κεφαλή Θεός अंग्रज अर्थ राज्य , अर्थ निर्देश क्षिया όλιγάκις હૈદ્દમમુદદ હૈ 3,5000 ποιήσως τω χεφαλίω , άλλ ω αμότως ο χωλύων.

Χ C V I. ο χρυσός δε ετ Θο οι έμινοι με χρυσῶν ετ Φάνων, εξ αἰ μὰν πλας ἔπεμπον Δὶ πρεσε βέων, αἰχιήλας ἐπερβάλλωσας τῷ εαθμῷ, χιλίων ετ Θο εκτήρων ο παρ' ἐπερων ἔλκων πλασι, τών ο παρ' ἐπερων ἔλκων πλασι, ο δε Θπτιμήσας τῷ μεγέθα, σα-Φῶς ἀιδως, ως σῶχ ἀνευ πόνυ πὰ τοιαῦτα συλλέγοιτο, νομοθετῶ τὸν ετ Φανον ἐπὶ τοιν ετ Φανον ἐπὶ ςατήρων ἐβομήκοντα Φοιτῶν, τίω μὰν τωμίν ἴσίω νομίζων ἐκάτερε δύνα-

Βὰι , Φιλοχρημάτε δὲ ἄναα κέρδη ζητῶν ἐν τιμῶν χήμαν, κὰ τέτες οἱ κομίζοντες τῶν νόμες κὰ πολλα ἔπρα χράμματα , τὰ μθρ ε χρίρω ἀπῶχον ἔ μιοθον ὅπὰ τοικ τοις αἰτῶν , ἄοθ ἐκόνταν διδόνταν ὁ ἐκόνταν διδόνταν ὁ ὁ ἀκονταν διδόνταν ὁ ὁ ἀκονταν κακιᾶ.

Χ C V II. Καὶ ὁ μθμὶ ἐσ τέτοις ἐωὶ , βοὴ δὶ ἐξαίφτης ἐπποσρόμμο δήμα παιτώντ Θ· , ωὶς τῆς μθμὶ γῆς τῶν τῶν τῶν ἀπανμείτης, τῆς πίλεως δὲ ὑποὶ τῶν ἀποίρων, τῶς πίλεως δὲ ὑποὶ τῶν ἀποίρων, δογῆς θησαυρείς , ἀλλὰ ἔ σίτα τῶς τιμὰς σωιιςπέντων. συγκαλέστων δὲ γεωργείς , κὰμ χαιροτέχτων ἀπλῶς τομοπάς ώνιων , αναγπά των ἀπλῶς τομοπάς ώνιων , αναγπά ας νόμφ σωθρονών. κὰμ πρῶτος ἀντῶς ἀποίρς ἀπολαθήσας τῷ νόμφ ςδῦν ἀντῶ πυρείς εἰς ἀγορὰν ἐνεγν

existimans, honorum prætextu lucrum venari. Tales autem leges imo & alia edicta vel non minus vel etiam longe magis proficua qvicunq; ad civitates perfere. bant, adeo mercedem navatæ in perferendo operæ non exigebant, ut ultro etiam oblatam non admiserint, Tantum eos qvi dona cum aliqua turpitudinis specie conjuncta, sumebant, manebat periculum: omnibusq; constabat, gvod sumsissent haud fore occultum, nec pænas qyas sumendo meruissent, sese effugere ulla ratione posse. Sic igitur optimi Imperatoris gloria servorum malitia non fuit obscurata.

XCVII. Atq; istiusmodi qvidem rebus ille occupabatur, cum subitus exoriretur in circo clamor, ob famem qva populus premebatur : terra nimirum cœli, urbe vero opulentiorum injuriis afflicta, utpote qvi, qvos longo tem-, pore in horrea congesserant thefauros, proferre nollent, fed annonæ caritatem inducerent. vocavititaq; ille & agricolas & opifices, & dardanarios, verbo, omnes eos in quorum manibus erat pretia rebus statuere, legemq; iis tulit qva moderate ea exigere jubebantur. Ipseq; legis observandæ faciens initium, suas fruges in forum advehi (ptetioq; statuto vendi)

Libri sti Pars Tertia.

vendi) justit. Cum tamen nihilominus adversari legi suz Curiam atq; ejus qvidem frugibus uti, proprias vero suas abscondere animadverteret; corum forte aliquis, qvi qvid gestum tum fuerit ignorat, de hastis gladiisq; igneqve & mari sese auditurum putabit, (qvibus ad puniendum hoc facinus ille fuerit ulus.) Sane enim talia meruisse videntur qvi bellum. Principi indicunt. Bellum autem, utut line armis gestum, omnino erat, in iis quæ factu non erant difficilia, obniti, & dissentire in iis in qvibus consensum præstare efset expeditum, & qvæ ille summo studio sancire fuisset annisus, omni adhibita arte irrita reddere.

XCVIII. Atq; adeo omnino illas, illisq; etiam graviores, id qvod in imperio obtinet jus, sancivit pœnas: aliusq; Princeps haud dubie fulminis instar in eos, qvi hac ex parte offenderant, irruisset. Julianus vero qvi & alias nunqvam fræna iræ laxabat, & tunc conspicuam imprimis in hunc affectum reportabat victoriam, promeritas: iis pœnas condonavit, carcerisq; nomine potius quam vinculis eos punivit. Domi itaq; suæ Curialium nemo essepermissus est, (atqve hæc omnis fuit qvam infligi: illis justit pæna,) verum & huic ta exiguæ tamq; levi pænæ ne noctë: qvidem supervenire passus est sed

κών έπαθή τὰ νόμὰ μαχρμένω κών έπαθή τὰ νόμὰ μαχρμένω κατακεύπεσων διεπώ τις ἀκδοτής κατακεύπεσων διεπώ τις ἀκδοτής κατακεύπεσων διεπώ τις ἀκδοτής και Τών Των ο Τότε δόρυ, κὰ ξίφω, βακιών πολεμέντες τὰ βασιλάν κὰ χράλου πολεμέντες τὰ βασιλάν κὰ χράλου πολεμέντες τὰ βασιλάν κὰ χρά κατο ἀνευ ὁπλων κὰ παρὸν και κὰ κὰνων κὰ και κὰνων κὰνοικο και κὰνων ποιὰν ἀκυρα.

XCVIII. TO WE ST THE DEXTHE र्वाप्रवारण में क्वांक बेरम्म संस्था χαλεπώπεα, και πάντως αν άλ-A@ जरमनीय dixlu नेने की पंडिश्नκότας ηνέχθη. ο δε πασταχέ τε του θυμου ανέχων, και τότε δη ΣίαΦερόντως νενοκηκώς, πός μβύ क्ट नमर्थिक राम्य हांबद वं क्रिंग्स, केंग्रμωτηρία δε ινόματι μάλλον ή δισμώ τω δίκω έπράξατο. 'εκ-हें। संज्ञ प्रशृक्ष हें इंग्रहें कि मार्था-TIVOUTIUM . પ્રેટલંડ લોકો. 'પ્રેટક મોર્ટ-दंगरप्रशास एक विश्वास्त्र में प्रश्न मही मर्थ-Φω, αλλ ολίγον το μέσον έκα-Tigar tar Alakovar of the Arer ikiइंटबंदि , के के काम्प्रेरे करीय. मुझे कं की विशंताक ना मुझे सबीकिता, है हैंडे 'इक्टेंग्स्ट्रेंग, हैं। क्रीके अर्थ की कार inen or Bence Exargon , o de vis i-'सहस्रो प्रदेशक में तेपला अध्ये गर्डेंग हिंग pigisor ที่อีเหตุออน ชีวิติ การ พ-News, to totalthe dixler avayκαθηται λαβάν. έτα τέτο, καί-TOLEGUIROSTATON ON TO MESABON TE ब्रेंग्रेसेंगर्व , ब्रिया द्वीप व्यापार गहुर्वमध्द έκβαίνοι, 'κά con artheire 7 Φίλων πια μέμψαος το σεaceypin , six dutes priate to हिंगूका, अर्थ केंद्र लंद काक्षाबराना यह वीµш प्रश्निम्मारीका , वंश्ने केंद्र केंग्रह क्टा मिरा मर्थे देश वंदी स्मृति संह अ विश्वतीयो रखेर रहाश्चरका ना जलसंग.

perquam exiguum temporis spatium inter eos, qui isthuc illos deduxerant, & cos qui liberos iterum illos dimittebant, ministros interceffit. Atq; Curiales qvidem & cibum fumferunt & fomno imdullerunt, gyorum neutrum fecit Julianus. Illi enim quod graviora non effent passi gaudebant, hic vero quod vel hac passa essent dolebat. Atq; eam maximam urbis advertum se esse dixit offensionem, qvod talem pænam exigere ab ea fuerit coactus. Adeo nimirum hoc gyogye, tam licet exiguum, magnum tamen esse putavit, & à moribus suis alienum. Nec expectavit donec amicorum nonnemo illud factum fuum reprehenderet, sedipse illud improbavit, non ideo, ut ego quidem avbitrongvod in insontes eas id fueritadmissum, sed quod decere se arbitraretur in curiam ne ob crimina qvidem tale aliqvid statuere.

XCIX. Cum itaq; paulo post majus etiam facinus ausa urbs nostra esset, (de patria enim licet mihist sermo, nihil tamen veritate
antiqvius habendum duco,) nulla
proceribus illata pæna, Rhetorem tantum punivit. Cumq; tormentis & cædibus ipsi liceret agere, oratione tantum ultus est urbem. Eundem seilicet antea qvoSs 2 qve

que in Romanum civem se gessorat, simile qvippiam facere aufum, ob qvod, sialiud nihil, bonorum suorum saltem meruisset jaduram:qvem tamen Julianus bonis suis non exuit, sed epistolarum fuarum telis quali confecit. Verum adeo licet ad cædes tardum, denuo tamen obtruncare milites decem iniverunt confilium, idq; ut exequerentur, diem expectarunt, quo milites in campo erant exercendi. Ebrietas vero opportune interveniens, ante tempus totam illam rem manifestam fecit, & cantilenis proditum fuit, qvodhactenus latuerat. Forte itaque mirabitur aliquis, quomodo factum sit, quod ille mitis adeo & placidus, & pænas modo nullas omnino, modo criminibus inferiores exigens, semper quosdam inter subditos infensos sibi habuerit. At hujus rei causam tum ego exponam, ubi ad luctuoliffimæ cædis ejus commemorationem pervenero. Jam vero nonnihil etiam de ejus familiaribus erit dicendum.

C. Nimirum corum qvibus utebatur familiariter, alii Viri boni erant, alii tales esse videbantur. fed non erant. Atq; illos qvidem nihil omnino unqvam mutavit, hos vero tempus quales essent arguit. Postqvam enim ad eum so-

मुख्ये क्रद्वित्वा क्रवलक्ष्यायके क्रिकेट बीती क મામલાં ઉદ્વના માર્જ માર્જ માટે જા éP à dinaine de , et day unde stegor, kéérele tür örtür i 🏖 गाँड क्रेंग 'क्ष्मांबद्ग क्ला बंजन्तांश्वर, विर् An de auni Ebader Amgedar. aix omes in sie Beagur eis Péτον , πάλιν έβέλευσαν όσιλιτας δέ-प्रक प्रांतिंग्या , प्रवेश µ8र्रात्तातु रवी જનમામલે નોર્વાણિક મુંદર્જન, **હર્દી**ય रें हैं। प्रशंहित का श्रेम के स्थान eir mirra ikilayke, τίως λαιθάνου ήδιτο. Ιρωμάζοι ગડ જ દેવા કે સાથે જો જો જો જો છે. જો મુખ્ય es, nei dinas res par e dup-विराधा , मोंद्र वेहे हिर्दिशीय रहें। रहे જારુમાં છા , લેટ્રા લેલે જાતા τοις Σεχομένοις δυσμενείς. de रहाय राक्षे बारांक्य देन रम् मार्गमम της έδωνηράς έμδι τελευτής Φρά-हथ, गरेंग वे केंश्वर संत्रसंग का कि ominan T éxelus togutor.

C. iti tar inaire Mominer மைற்கோ வ் மில் நாக் க வ்றகவில் ાં છે કંતુંલ્માય માર્પિક મુજબ છે જ Kai दर्गे पीर रवा मर्टा-TOIŠTOI. रथा 'प्रवेश मध्यां विकार , दर्वी की व χεόι 🚱 ο διήλογξεν, 🛶 🕉 έλά-Bete

βετο της βαζιλήσες καθαρώς, κά אניפום אמדוק דמו דו שאדפענשון अवेश रवेश बंग्रिका है कि के क्रिकेरण Roiff tos Baginens, ei toh aboi-प्रवं का केपा के नाधमनात , मुद्रेम पर्देस . इंसर्वाश को वंगरवा मर्सिय क्योर सवहे suaror eimoses, aith' inarer मुख्य-क प्रश्नेक कार्रले का मुख्य कार्रले करियारी, मुद्रो कि वंगार्वा हिर्वाधीयक हर्वे , χοιτά τε τίω τηλικαύτίω 76-राम , मुले व्या नितादर्भम्म. XÀ KENEVONT @ BOXXAXIS 24 GURE रुक्ताविष्टा के प्रकृति की कि अप मुझे Jeopers' 250 , "naus ', oiklar, Σεγύειον, χευσίον, άπορείν λέγοντες διέφευγον πὸς δόσεις, οἰ BEATISON KOL अरबड. oi de 2€4-77.190p.81πάλαι μθυ acoarong hopeon Jè xata-Φροιάν, καιρον δε αναμένοντες, हे क्ट्रिया कि कार्रा में स्था के मार्थ के मार्थ के मार्थ के λαμβάνοντες ήτεν πάλιν, κόν λα-Birtes aix expor., 'ed' li t, जा बंधरावाँ र्वंदिय नीको बंद्योत्तर्शवर.

ηψο η η είχετο, κόη το δοκείν Είχει αν χρης είνου δε αίχων Αλγει , τον χρόνον δοκείν

lum rerum summa pervenit, iple, que thesauris, aliisq; rebus, quæ Principis opes absolvunt, esset potitus: illi qvidem gratis eum le-Ctabantur, neq; ejus reditibus rem fuam augebant. Verumeo coutenti,qvod&amarent,&vicissim amarentur, qvodq; ille corum amicus, eos diligeret, dum tanti imperii, & tanta qvidem cum prudentia, gubernacula moderaretur. Cumq; ille sæpius eisdona offerret, imo per Jovem ut accipere vellent etiam oraret, agros inqvam, eqvos, domos, argentum, aurum, abundare sele opibus dicentes, semper ista refugiebant. Atq; itaqvidem sese gerebantilli familiarium ejus qvi Viri boni erant. Reliqui vero à longo tempore opibus inhiantes, magnos utnt sele earum simularent esse contemtores, tempusq; (iis acqvirendis idoneum) captantes, eo ubi advenisser strenue usi sunt. Atq;adeo semper quod flagitabant, & hoc qvoq; accepto flagitandi tamen non faciebant finem, nec qvicqvam erat qvod infatiabilem eorum cupiditatem impleret.

CI. Atq; ille qvidem in magnanimitate liberalitateque sua pergebat, bonos tamen viros istos esse non autumabat amplius. Et deceptum qvidem se esse dolebat, ne tamen temporarius amicus vista dere-

deretur, veritus, costoleravit. Seq; in amando constantem vide. ri maluit, quam cos, talibus instructos moribus, à se repellere. Adeog; neminis qvidem illorum qvi cum iplo converlabantur indolem ignorabat: gaudens autem bonis, secusq; animo affectos inter calamitates quas ferri oporteat reponens, illos qvidem firmiter retinuit, hos vero non ejecit. Imo & dicendi artis magistrum, præstantioribus qvam professio polliceretur moribus inlignem. impense coluit. Philosophum contra vitam ab habitu disparem viventem ludibrio habuit atque contemtui. Eo autem qvod antiqvas Imperii Romani consvetudines contemnere nollet videri. nihil fere' non toleravit.

CII. Verum ingenti omnes vos suspensos video, poltrema ejus caqve maxima facinora audiendi desiderio: qvæ nimirum suscepta adversus Persas corumque regiones expeditione patraverit. Nec mirum sane est. huic orationis meæ parti hiante ore vos quali iminere, cum lummam qvidem rerum gestarum, vincentemq; Julianum cecidisse noveritis, magis vero specialia partim plane non, partim aliter ac gesta fuerunt hactenus audiveritis. Magis vero ad ista accipienda vos cupidos reddit, opum q vibus Persæ valent consideratio, vi-

κικαι βάβκι ο ο Φιλίκο , ξ τοιέτων όντων απηλλάχθαι κεκτός ηλήτο. ως ηλιόκ μβρ 'εδενίς των πλη (ιαζόντων τίω Φύ(ιν, χαίεων δ' άντων της απεδαίοις, ηση συμφοερίν όδυ έπερες κείνων, τ μβρ κχετο, όδυ ή όκα απήλαυνεν, άλλα καμ Σοφιςίω κεκίτω της ποπροείας παρεχόμβρον τον τεόπον έθωμαζε, Ε Φιλόσοφων χώρω τε χήματω έλεγχάμβρον έπόπιζε. το δε μη δοκών ου τη βα(ιλκά παλαιάς άτιμάζειν σωνηθείας, πώντα έπειθε Φέρειν.

CII. ἀλλα χὸ Ππθυμεῖν μοι δοκεῖτε τῆς Τ΄ τελευτώμον Τ΄ μεγίςουν
ἀκοῆς, ὰ Πέρζας κὰ Τ΄ ἐκείνων γῆν
Ππερατεύζας διέθηκε, κὰ βαυματον 'εδεν εἰ πάλαι πτος παύτλιο
πλω' μερίδα κεχήνατε, τὸ μῶν
κεΦάλαιον εἰδότες τὰς νικῶν ἔπιπλε, Τ΄ δὲ ἐν μέρει τὰ μῶν' ἐδὲ
ἀκέσωντες, τὰ δ' 'εχ' τὸς ἔχει,
ποιεῖ δὲ ὑμᾶς ὡρμῆος πὸς τλω
ἀκρόαζιν λογισμὸς τῆς Περτῶν
ἰχύΘο,

ोशुरंकि , मुद्रों देवीय देवार देशिया त्रीये स्वानकार्यात्र वेशियात्र , मुद्रों देकी ठेवल किल्लाम्ब मुद्रों चित्रकि देवली प्रमुखेंग दंगर देंचेलक.

CIII. Kurşartı 🚱 🕉 Xweis 🛠 क बंगिका म्म्रिका मुख्य रहे। देश देश क 'Ωત્રદલાનું પ્રલµદાબા, ત્રીખે દંદુ તેળτων ηϊόνων γίω μέχρι των Ευφράτε ρυμάτων έχίκτητο , and Pierou mirta mila, ra σωμάτων μεχίθη, κὸμ ψυχών वेर्गिक्षंत्र , वंभे के वर्ष अंग्राहर Spatiatedor appayes. all opens &τ ο μέγας πης જે βασκευαίς, ο મોડ μυρίας πίλας και λαμ-अदबंद ह्रिका, व क्ली अवसेश्वेद वैदχόμβρ Φόρες, ό τὸν πολύν Zevoir in tur menishur ifaya-- γων, ο καλύψας ιπετων σιδήεφ σώματα Περσών ακριβίστρον, i neu cor imaus oanois profile. γεαυμάτων, έτω πίλεμον αθρα Z wareds indefauls. G., Jaeσες δεόμθρον βα(ιλέως, κάμ ψυ-ત્રમુંદ મેમાન્સમાર્દામુક હેપ્પાર્થમાલ મુદ્દમું છે? ώς συμπολεμήσαν τοῖς દાવામાં દુવામાં , જેમાન મુધ્યમાં કામાના મુધ્યમાં λήψετα τάκείνων , ή μήτι των

ctoriarumque quos à tantis Confiantii reportarunt exércitibus: intrepidi item Juliani animi memoria, cum contra holtes superbos adeo atq; seroces exercitum duceret.

CIII. Constantius enim, qui præter infulas, tum alias complures, tum eas quas Oceani undæ circumfluunt,omnem qvæ ab iplis. ejus littoribus ad Euphratis usq; fluenta protenditur terram, possidebat: terram inquam, tum aliarum rerum qvam plurimarum, rum imprimis corporum mole conspicuorum, fortiumo; animarum feracem, ex qvibus insuperabilem exercitum liceat componere: Hic tamen iple Constantius. maximo apparatu instructus, innumeris maximisq; urbibus imperans, qvamplurimis vectigalibus abundans, maximam ex metallis auri vim hauriens, ferro eqvitum corpora magis qvam ipli etiam Períæ solicite tegens, qvin & eqvis armatura à vulneribus præstans securitatem: hic ingvam Constantius hæreditario qvasi jure à Patre accepto bello, magno Principis animo opus habente, ingenioque quod exercitu recte utinoslet; non aliter acsi juramento ad ferendum hostibus auxilium sese obstrinxisset, nihil omnino operam dedit, ut vel qvæ hostium estent

essent iis eriperet, vel ne suorum qvidqvam ab iis subjugaretur impediret. Verum exercitum quotannis autumno incunteeducens, cum integrum veris tempus in urbibus oppugnandis hostes jam transegissent, Euphrate superato atque prope cum politis castris, nihilqve aliud mente verlans, qva ratione, hostibus apparentibus, fugam arriperet, oppugnatorumqve tantum non audiens mistos gemitibus clamores; optime Imperatoris sele partes implevisse arbitratus est, si signa nunquam contulerit, nec pessumeuntibus suis auxilio esse conatus fuerit.

CIV. Qvinam igitur otii illius fructus? Hostis quatiebat muros, urbes evertebat, abductisq; una eum opibus hominibus ad suos revertebatur. Ille vero nuntios mittebat, qvi editas ab hoc strages specularentur, fortunæq; suæ agebat gratias, qvod graviora patrata. non fuerint. Atq; per urbes incedebat elatus, gratulationes victoriæ debitas qvotidie à Curiis admittebat. Hæcq; singulis annis eodem modo procedebant, irruebat Perla, Constantius vero moras adhuc nectebat: operibo urbesille cingebat, hic educendi exercitus faciebat initium: in eo jam erat ille ut eas expugnaret, ejusq; rei

αυτε γύοιπο τω εκόνοις σοκ εόχειμαπο, πράπυμα εξι άγουν καθ είνασον ετω δεχομένε θέ δυραβαζ ευφοκάνων το ποκόνων ποραπιάν καθίσας το πλέμιοι , Φεύγαν , Ε πλιοξοκεμένων μόνον σοκ ακέων πὸς οἰσωγας , πρατηγικώπεον τρεπο οὶ μογας , πρατηγικώπεον τρεπο κόις δοκολυμένοις αμένουν.

CIV. Tis wo o the national καρπός ; ο μβρ κατίσειε τείχη मुद्रे प्रवत्तं क्रावती कांभेसर , मुद्रे रूट्यpara मुझे उर्धम्बाव वेश्वा वार्श्नाः Φεν. ο δε લિંગ i ψομένες ' τίω έρημίαν έπεμπε , -κον क्रोहंक म महकार्भिय द्वंद्वा देवस אמן אם ד שאנטין τη τύχη. inarie uso incer mis oni un rerouse pieras Quras ang Tal δήμων δεχόμιφ. και τέτο ω εργον ετως έκας κ , diéβαινεν ο Πέρσης, ο δε έμελλε σεσέβαλ. λε ωξιβόλοις , ό δε έκυστο έγγυς μο έλαν, ο δε παύπε Ėπıw∽

έπιυ πίνετο, τῷ δὲ ἤρκα μὴ μεβρίνετα αλήθεσιν, ο δὲ ἴπαμον κικός, ο δὲ ἀν ἡνιόχες, ἀρ ἀκας, ο δὲ ἀν ἡνιόχες, ἀρ ἀκ κικότως αποσάρητας Περσῶς ἔτΘ, σύμμαχΘ, ; τὸ χὸ παρὸν κωλύαν Ππιτρέπαν, ἐγγὺς αιδ ἄη Ε΄ τῆς χεροί σευτελάν.

-C.V. Ker yan per disabat mis είχοραν μήτε του νυκτιμαχίαι έν हैं कि बेक्कार्राइ मा अले आप प्रेंग माइ की दκείθησου, μήτε του ο ήπειρω ναυμαχίαν, οι η μόλις τω அல்வ க்கியமை கல்ல சமடுமு. வ்ப-क रे मेरी रहेर मुखे के पूर्वर राहेर έσιι, ότι ψυχάς σεραλαβών κίδήας πλεμίες Φοβάν, Φοβάας જાયાલી હતા , જાલે જાજા માથે મા મેર્ડિયા જ્રિયγαίας Φύσεις έξελυσε. όση. δε ή τής μελέτης ίχυς οι άπαζι πςάγ-المعرد على من معرفد के एसे रें प्रचें कि. बंधान एसे प्रेंग Bedtie मुझे कोर अल्हा क्टोड़ रहेरदान जांका के भारत जांक्य , रक् कि रूसे eor माँड क्रिंग्डब्ड , रमें वेहे वेन्त्रेस्टब βελτίον. αυτη και γυναικας έφ' ાંત્રહાલું લેગ્લુકાં કિલ્લુક, મુવ્યુ મફલંત્રી કર αιδράν όν όπλοις έποίησε.

nuntius ad hunc afferebatur, at contentus hic erat si manus non essent conserendæ: Ille captivorum multitudine sese oblectabat, hic equorum certaminibus: Illum urbes, hic agitatores coronabat. Nonneitaq; Persarum confederatus & socius dictus merito suit? Sane enim ut aliquid siat permittere, cum impedire maxime valeas, non multum differt à lato ipsis manibus tuis auxilio.

CV. Nec vero gvisquam is gnorare me putet commissam aliqvando noctu pugnam, ex qyaæ. qvo fere marte discession est: nec commission in terra navale prælium, qvoægre admodum gravifsime conccusta urbs servata fuit. Illud iplum enim auget culpam ejus, cum nimirum animas nactus, qvæ possent hostibus terrorem incutere, timiditati eas assvefecerit, indolemq; earum generosam male eam excolendo infirmam reddiderit. Qvanta enim culturæ atq; exercitii in omnibus rebus vis sit, & Sapientum dicta, & Poëtarum fabulæ docent. Hæc bonos pariter ac malos ad contrarium statum perducere valet, illis qvidem deteriora, his vero meliora qvam à natura acceperant largiens. Hæcfæminas qvoq; eqvos conscendere, Virosque armis antecellere docuit, Contra si vel eum

Libri sti Pars Tertia,

eum qvi natus qvafi ad virtutem. esse videtur, conviviis & compotationibus ætatem terere cogas, deleret eum virtus, ipleq; hisce assvefactus, eorum loco qvæ à virtute funt bonorum ista amat, contraq; priora illa aversatur, consvetudine ipsam expellente naturam. Tale igitur qvippiam Constantii qvoq; milites; culpa ipsius passos esse dico: cum arma nimirum capesserent qvidem, sed pugnam inire prohiberentur: & lub tentoriis stertere docerentur, dum concivibus fuis effet pereundum: nec ignominiam vereri, contraq; autem mortem exhorrescere discerent. Qvæ omnia primo gvidem indignationem iplis, prout decet Viros fortes moverunt: minus tamen paulo post: mox lubenti animo ea admiserunt: tandem laudibus qvoq; approbarunt.

CVI. Indeque si forte pulvis è longinquo observaretur concitatus, qualem equi movere solant; non ad pugnam illos excitavit, sed in sugam statim convertit. Etenim equitum turma quadam iis oblata, licet perexigua esset, terram tamen sibi statim dehiscere precati sunt, omnia potius ferre parati squam Persam intueri propius. Cumque adeo masscula virtus iis esset ademta,

το αρετής Φύσα μεταληφέτα ζήν દા મહેમવાદ મુજા મુક્રીવાદ લેગ્દ્રગુમર્વાજીક, יוֹם מֹטוֹם אַנוֹים אַנוֹים אַנוֹים אָנוֹים אוֹים או वेश्या में हर्राश्मिद्ध संबर्धियाँ र्थे पर्धराः वेर्वेशमीयकि , हेर्रास्टि हे वैधाक पर्वे अर्वाश्व , स्वे में क्याήθαα τω Φίζιν έξεκρυσε. τοιξ-रंग मं क्रिमा मुद्रे। क्रिंग हंप्रलंग्ड क्रब-राक्षरबद किंग हंप्रसंग्ध जाका प्रशंका , न्ते न्यी वेंद्यां अवम्त्रिकालंडकः , रंगी-मांत्रीला वेहें प्रस्ति १०० वर्षा है । माने δασχομένες του σχηναίς καθεύ ! δειν συγγρών αλιεχομίνων μη Φοβοωση των σιαχύνως; διδοικέψαι τι κο πλάντήν. igh acette godfeamprais eiros drivixus. , इंस्सर केंग्रीक: संरक क्टवर्शकर० संग्रह देमप्रेन्डा.

CVI. Δία ταῦτα πόρρωθεν κουνερτος δεθείς, οίω εξ ίπωων αδ γένοιτο, τόπ ανίση απώς συμβολίω, αλλ έπρεπεν είς Φυλίν. "Ιλης μίν 28 θπιφαιρίσης ιπωτέων - "εδε απύτης μεγάλης, χανείν αυτοίς ήνχοντο τίω γου, που παθείν αίρυμθροι μάλλον, ή Πέρσίω έγγύθεν αποσιδείν. έξηρη-μένης

CVII. τέτες δη σῶν ἐντω διεφθαρμένες ἔντ. οὶ δὲ ἡκολείθεν εθλοὶ Πίρσας ἡγρι. οὶ δὲ ἡκολείθεν κῆ μικρὸν αναμιμνησκόμθροι τῆς ανδρείας ἰωὶ είχον, κὰ πιςτύοντες Διὰ πυρὸς ἐλθείν αἰ ἀπαθείς τῶς ἐκείνε βελαῖς. τίνες ἐν ἀυταμ ; μεράλω ἐσων εἰδως ἐν ἐντρρήπτοις ροπίωὶ , (ὁ ρδὶ ἐνδεν ἐνήσαι αιὸ απαθείν, μέρα αιὸ ἀφελήσαι κρυφθέν,) σὸν εἰσιολείν ς ἐκρονον , σὸν εἰσιβολῆς ὁδίν ς ἐκρανανημάτων τρόπον , ἐδον ῶν ἔςρεφεν ὁδὲν ᾶς ψυχῆς , ἐξή-

animi qvoqve una illis periit libertas. Atque ita apud omnes nota fuit corum timiditas, ut si qvando ab ils, ad qvos divertebant, ministeria confidencius poscerent, solo Persarum nomine utmodeltius agerent fuerint adacti. Et qvisqvis salseillis illudere cuperet, Persam adventare dicebat, qvo audito in ruborem illi conjecti discedere solebant. Certe qvidem contracives suos educti vulnera & inferre & accipere noverant: Persarum autem tantus eos insederat metus, per quamplurimos annos in lis auctus, ut diceret nonnemo pictos quoq; eos Persas metuere.

CVII. Hos itaq; adeo corruptos egregius Imperator Julianus contra Persas educebat milites. Illi vero ita eum sequebantur, ut paulatim recordari pristinæ suæ virtutis inciperent, & per medias flammas, si ipsi visum fuislet, sine noxa viam sibi patere arbitrarentur. Qvid vero deniq; visum illi fuit? Cum nosset magnum in eo esse momentum, ut secreta essent qvæ qvis moliatur, (ea enim qvæ nihil profunt fiantea inotescant, plurimum conducere videas si occulte fieri possint) neq; tempus irruptionis, nec viam qva ad invafionem erat prorupturus, nec qvibus usurus erat belliartes, nec Tt 2 qvicqvicqvam aliud eorum qvæ pectore versabat, cuiqvam enuntiavit. Probe scilicet gnarus, omnia qvæ ore proferrentur ad exploratorum statim pervenire aures. Verum Præsecto Prætorio ut navibus Euphratem, naves vero commeatu impleret, edixit.

CVIII. Ante hyemis autem exitum, præter omnium opinionem fluvio celerrime superato, non ad vicinam urbem magnam, & incolarum numero abundantem, cui Samolata nomen est, iter inflexit, ut spectaretur pariter atque spectaret, iisque quibus solent Principes honoribus afficeretur. Sed celeritate illo tempore opus esse persvasus, ad urbem delatus est amplissimo & antiqvissimo sovis templo insignem. Qvod cum stupore postqvam esset contemplatus, Deumq; ut copiam libi affligendi Perlarum res faceret, orasset; viginti millia armatorum copiis suis detracta Tigridem versus abire jussit, ut & præsidio isti essent tractui, si qvæ adversa vis ibi forsan erumperet, & libi vocanti tempore opportuno auxilium ferrent. Convenerat autem, ut simile qvid Armenus gyog; faceret:ut scilicet cum (ferro&) igne, ut par est facere hostem, opulentissimas hostium regiones pervagams, cum Juliano copias jungeret; quo adeo viri-

νεγκειώ είδως ότι πων έκλαληθέν δυθύς έςιν όν ωσι κατασκύπων, αλλά πλείων έμπλησου που Ευφεστίω, κου τροφής τω πλοΐα ακός τον υπαρχον άρητο.

CVIII. जहोर वें संर प्रसम्बद्धा દેટમુંદલર , ंकार्षिके च्येर वंजवंग्यक idaidea, neu no mix@. Ales-Bas मांग जनकारों , क्ला नेकी मीर्थ σελησίου, μεράλλω το και πλυαίνθρωπου πίλιυ, Σαμόσετα καλυμένω, ηλθεν, ως ίδοι το και όφθάη, & πο αμθότα τοῖς βαζιλετί τιμηθώη. હોસ દેઇ τητος δω οξ જારે મલાફ છે? લેવેલેક મુંમદ મહિલે લેંદ્ર જાંદ્રા Éxusau mégas diès ised dexador. Januaras de maj Edansug. Sirae oi nanasay tai Deessir , Sintγίσας της διωάμεως μυελάδας οπλιτών δύο , τέτες Τίγεητα πέμπει, Φυλάξοι-मंद्र क नीये अने लें क कर्यक अल्डनíoા deiror , મહ્યુ મયણકાર જેટ καιροι καλέντι. દ્રદી છે તેલુક મહેન ဘဲ။ ' Α၉μάνιον ထြည်မှုအည်းစားတဲ့ 📆 🛪 ६६-शके की मांड हंप्रसंग्ध क्रांड मांड Deigns en girra of mueis, women eixòs tòr exect, sumuizat ià Barilia , Kay Spoperse algoses

ที่ รัพผินภัคม หมา อยูลมา เอ็บ อ่อนที่ยร bus in unum collectis, velextur-Φεύγοντας , η καταπατήσει μέ- barent finibus suis hostes fugienyerac.

CIX. TETAV de παρηγγελμένων αυρς εχιμίω Ευφεάτε, π-संग क त्रवर्श्याणि , स्ट्रेस क्ट्रेयπίμποντ . τίω ου τοίς πλοίοις ποφίω, έχωρα. πληθο δε καμήλων θεώμβυ . κάμηλοι εξηςτημένω καμήλε, Φοςτίοις Bagunominar mà de lu giros ne मंतानक बंग्रक है बंग्रेश व्याप र प्रमे हिन्द संद मेरींक कां (१४ वॉम्ड रवॉर बंगθρώποις μεμηχάνητας, τί Φέροιντο έρομβμ ., έπαθη έπύθετη, עניפוי אנאנים זב אוץ אל דמו איδιών. ωρίπαν » spariwitus dpa 90is miver oiror or aerois सम्ब-नाम के रेर्ट्य , में इनबत्ताकर के ર્લેંદ્ર મે વંગરેલ્ડ લેંગ્લા , દે જાઇનાંમલા αυτώ τοῖς πολλοῖς ἐσοδίαιτον લેναι HTW di Tal TEUPLE EXOVER MANTE γροπούμας, ων μάλιτα κου μόvar रेवेलर० रवे अवर्टराक स्वर्गक र-200 रमा हिम्म हर्ने का का का का कि के कि कि कि कि con (tyla Bookeans wik zensy. के की बिंद के हैं है समिति में में में Xweas संदर्भस्म.

tes; vel si cedere loco noluerina, prosternerent & conculcarent.

CIX. Hisce itaq; constitutis ipsemet ad Euphratis ripam cum luis processit, utpote qvi & potum ei suppeditaret, & naves veheret commeatu onustas. Cum autem camelorum gregem (exercitum (eqvi) cerneret, quorum unus ab altero continuo nexu trabebatur, mercibus onultorum: (iltæ autem erant varia svavislimi vini genera, qvorum in alia regione nata erantalia, una cum variis rebus qvæ ut svaviorem redderent vini potum humana adinvenit solertia) atq; qvid illi gestarent interrogans, certior ea de re factus esset; ne isti voluptatum fontesulterius pergerent justit. Bonos enim milites decere ajebat, ne alio uterentur vino qvam co, gvod armis fuis fibi parafient; pro militum autem uno se qvoq; haberi velle, fasq; adeo elle, ut communi cum aliis iple etiam victu fruatur. Sic igitur omnibus qvæ ad voluptatem faciunt rejectis, ea solum quibus carere non poteratad manum habens, processit; jumenta ejus salutaribus herbis terra illa palcente, jam enim vernum tempus in regionibus istis imitium ceperat.

Tt 3

CX. Cumqve aliquantum cum exercitu longius promovisset, munimentum le ils obtulit, in peninfula quam fluvius efficiebat situm, qvod primum fuit & vilum & captum, non armis sed corum qvi tenebant metu. Cum enim sitos è regione rumulos exercitum penitus obtexisse cernerent, armorum splendorem non ferentes portas aperuerunt, factaq; deditione, in nostras terras sedes sibi qvæsituri delati sunt. Fuere autem rebus omnibus necessariis abundanter instructi, multorumq; dierum victus unicuiq; exiis suppetebat, adeout per contiguum de-Certum facientes iter, non minus laute qvam in urbibus alii vixerint.

CXI. Aliud munimentum occurrebat in insula, qvæ littora habebat non sensim adscendentia . sed præcipitia plane, myroq; undiquaq; erat cincta, qui neminimam qvidem infulæ partem extra ambitum fuum reliquerat, ne tantillam qvidem, qvæpedi locum permitteret. Ejus itaq; incolas ob loci naturam felices esse ajens, cetera fatis gnarus, gratissimam hostibus rem sese esse facturum, si impossibilia hujusmodi facere aggrediatur: ejusdemgi furoris este perlyalus ca que expugnare difficile non sit præterire, & oppugnaCX- κὰι Φεσίοντες Φρέρλου ἀ
δου ἐν χερροιήσει τὰ ποταμά κά
μετου πρώτου κὰι Φανὰν κὰι

ληφθὰν ἀπὰ τῆς κρατιᾶς κεκα
λοφας ἀπὰ τῆς κρατιᾶς κεκα
λομμάνας κου ἐνεγκόντες τὰς

μαρμαρυγὰς ποπλαν ἀνεωξάν τε

τὰς πύλας, κὰι δόντες ἀυσῦν,

κλθου τὰιν ἡμετέραν οἰκήσοντες.

τὸ δὰ τῶν ὅπιπιδάων πλῆθον

κὰι πολλῶν ἡμερῶν ἱιν ἐκάς το

κὰι πολλῶν ἡμερῶν ἱιν ἐκάς το

μένης ἰοντες, "ὁσωνπερ ἐδ ἄςτζον

λπολαύκν ἄχου.

CXI. Perenor Etteor lui en τήσφ σειεξισμένη, κά τάχο. क्टी करें दिल बंग्येयह महारा , म्युर्वहर έξω καταλελοιπός αυτής, öror dirau xulear nobi. panaeioas की की लोक शंप्रधारवड़ मोड़ की रवंत्रक्ष Φύσιως, ر وه ولادر بود arnrutois - Trixalloin, Xa'E'LOIT' αθ τοις πολεμίοις. καμ ότι της ions aroias maeréras re à βου ένι , και ωσυσταλαίου τοις & λαβάν εχ' οίον τε 7**4**-Xias का बंगली मेंद्रेसर संम्रावेर , di@

ous, italake the mules tois έημα(ι.

CXII. πάλιν δι έρήμε πορευ-Sels antity the Actualist 296, में काल की गंभाग्य के विद्यां मान्य πωι απ' ολίγε στέςματο, Επ δε άμπίλων το και Φοινίκων τόκω, मुद्रे। क्याइ बेश्रेशाइ बंगुक् निहें , के वैद्यεα γης αγαθής. πώτα βλέπον-गाड , ' मुझे रशंत्रका महाने प्रवासाह को क्रक-गाळाच्य , जामिका बारका दें। देशवंडम κώμη (πολλαί δε αί καμαι κόμ μεγάλαι, κάι πίλεζου '8 σφόδρα μεράλαις αι πολλαί παρισάphoas, Ala mithe the Assuciate מַצוקשְנִימוּ) דצר פון בורע מייים מיים מייים מייים מייים מייים מייים מייים מייים מייים מייים ο အατίς του εμέμψατο τη အદી ત્રાહે જાલુલંલા ταλαιπωρία. જે 🕉 विभिन्न वेट्रांटर कि में माम वामा क्रिका क्री के निंद हिन्यम नीये नेमह्ल हैं ह्रला. ентай да Фонкас ifenuor, аµт. तेषड् वंगर्वकाका न इंग्रेशका नक्ष्माले**क** नव स्वर्मा त्रवारी वा भारत विश्वन के के प्रेशन έπινου, υ μίω μέρει μέθης, 's 25 मंद्र है 21 में मांशिक Derias mor Paying i PiBG ains

die σφίζιν ε' μικεον έγκατοικί- re ea quæ superari nulla ratione a possint:mox ad eos sese rediturum dicens, terroremq; non exiguum eis injiciens, verbistanimos corum concullit.

CXII. Cum autem novum fuperasset desertum, Assyriorum. Regiones tandem attigit, qvæ incolas suos partim fructuum multitudine pulchritudineq;, ab exigua seminis copia prodeuntium, partim vitium atq; palmarum ubere proventu aliisq; bonis qvæ terra pingvis suppeditat, beare solet. Ista videntes, talibusque fruentes milites, utpote qua magna copia singuli vici suppeditabant (vici autem erant & multi: & satis ampli, urbibusq; non nimis magnis haud pauci corum erant similes, qvi per totam late incolebantur Assyriam) his inquam milites fruentes minime habuere. quod de itineris quererentur molestiis. Satis enim præclarum pro: exantlatis in deserto laboribus præmium, cultior illa terra iis obtigerat. Hic palmas exsciderunt, vites everterunt, penuarias cellas, perquisiverunt, imo & iræ indula: gemes evertenunt, comederunt, biberunt, citra ebrictatem, taro men:neq; eniminebriari linebaca cædes illius qui ob vinolentiam. fuerat jugulatus. Verum seipsos. the the diragur sound or of combuctune, usque sobritessene; curæ

corz illis fuit. Miseri autem Assyrii in montibus è longinquo surrum calamitatum erant spechatores. At fugientes illi, camlessos, fluvio in auxilium suum advocato abierunt.

,CXIII. Qvomodo igitur ille iipsis qvidem auxilio, Romanis vero copiis adversus fuit? Cum magnus admodum fluvius sit Euphrates, & copiolior quam alii multi fimul fumti, nunqvam qvidem admodum est exilis, scipsism tamen tum qvali superat longissime, cum procidentes verno tempore imbres Armeniz nivem, hyberno tempore coacervatam, in aqvam convertunt. Qvi itaqve eum accolunt agricolæ, canalibus hinc inde ductis, in cosdem, in qvosÆgyptii Nilum,usus fluvium convertunt. Estq; utrumqve in corum potestate, & admittere nimirum aqvas & avertere. Cum itaq; adventaffet exercitus, omnibus fluvio patefactis accessibus, & canales, & eorum opereliquam terram universam aqvis impleverunt. Atq; illa perexiguo labore res sis constat. Cum itaq;, wbicunqve etiam flagnarent fluvii aqvæ, perquam molettæ militibus cfsent, illævero qvæin canalibus erant ad pede usquadioenderent, imo & penius obruerent non-

όπως νήφωσιν έσκώπεν. οι δε δυ-FUXER LOSTERON MEDER SON & उठ्ठा र्छ्छा को उठ्छा संग्रहा प्रवस्त Divyortes mértel neu ti medior inposque deserentes ab hostibus ob- λιπόντις πολέμιον σφίσι σύμμα-Los dirigioustes de motapos. THE ATTAGO.

> CXIII. was 'en rois poo inte xsee , rois d' épaxere ; weλύς ῶν ὁ ποταμος "ΕυΦερίτης, κον. கால்கள் காகமும் கார்ற்றக்கு , முட zeog pop zdenore, peyis de वंगरेद वंगर भूगाराष्ट्र रवेंग मुहारवेंग οί της διαβές της κατιστία της Αρρθμία χιόνα , τε χαμών 🚱 . oixodoungeiou. oi de कक्ष बंधरवेश processi diagrams Ender new Ender ώνατέμνοντες , οπόσα 'Αιγύπιοι τῶ Νείλφ , χεώντας και έτοι ποταμφ. και έςυ αμφούν ο γεωργός प्रणंट्राकि देवकियमत्त्र पर के प्रवेश प्रशे שון. דע קיבוע דיוויש לאונידים. ανέντες πάσας લાσόδυς το βευματι, જાર્લેક ૧૬ ના હોન્ય જ્યાર કે જાદે મુજબ , મહ્યુ A' કેમલાલા મીખે વૈત્રિયા મુર્તિ. કેમલ μόχθων έκοίνοις 'ε χαλεπώτατ... maurès pap 78 dipud Cons & du-ब्रह्मर 🕒 🦒 रहें हैं। स्क्यूड़ कैर्धाहार्ट्स eis sieror arabairor-र 🕒 🧎 रवाँद्र में संद स्टांडस्ट्राया ัก

Libri sti Pars Tertia.

nullos, multum omnibus acat laborandum, ut & le iplos, & arma sua, & commeatum, & jumenta uon perderent. Atq; nandi qvidem peritos ars sua aliquantum juvabat, hanc vero qvi non callobant in majori adhuc periculo versabantur. Ideog; alii pontes sibi strucbant; alii audendo potius quam cunctando evadere voluerunt: atq; sic ii qvidem per excelfos tumulos, qvi ab utroq; canalis latere eminebant, delati, ne madefierent qvidem evitarunt, sed tumulorum illorum angustia periculo non carebat: qvi vero id facere nollent, aqvis perfundobantur, porrigebatq; servus Domino, & vicifim Dominus ferve manus.

CXIV. Atq; tam graves licet ipfis moleltiæ fuerint fuperandæ, nemo tamen gemitum emilit, nemo profudit lacrymas, nemo expeditioni indignatusest, nullum durius protulerunt verbum, imo nihil tale vel in mentem iis venit: sed ita rebus præsentibus fuere contenti, acsi per Alcinoi hortos facerent iter. Cujus rei causam tum cam fuisse existimo, quod meliora deinceps expectarent; tum cam, qvod ipse Imperator lubenti animo eadem cum ipsis perferret. Non enim per constrata afferibus militum capi-Uи ta,

ta, utalius qvidam fecit, fine difficultate folus, inter reliquos grawishimis difficultatibus exercitos evalit. Sed primus existens eorum qvi lutum imumq; & aquas corpore suo perrumpebat, hac ratione aliis quoque, non verbis sed factis animum addidir : madente wilitibus pariter ac iis qvi sarcimas gestabant ostensa purpura.

CXV. Et putaverant qvidem, qvi istam, aqyarum popiam immiserant, Assyrii, fore ut ista arte sua vel abire cogerezur exercitus; vel panitus suffocaretur. At contra illi non aliteracli alis essent instructi, yel aqves. Neptunus, in gratiam cor rum dissiparet, parvo postquam ex iis emersissent tempore non munimenta amplius exigua obsederunt: verum (qvam oblidebant) urbs erat Affyriorum ampliffima, regnanti tum Perlarum Regi cognominis, murosque habens post primosadhucalios, adeout urbs in urbe existeret, in majore nempe minor, non aliter ac dolia qua libi invicem inseruntur. Cum autem impetus in eam fieret, intra muros arctiores, utpote qvi firmiores esse crederentur, incolas metus compulit. Romani vero milites alterum murum jam tenentes, alterum oppugnantes, à lagittariis qvidem in loco supoσανίδας, ώσσες αι άλλω επείησεν, εβάδισε Σπόνως έν τος
νέσι μένω τάλλα περιώ τόρος
πριματί πηλον και έλλον παι εδους
και έργοις ε λόχοις, διάβροχος
ερτιώταις ε αξευσβόρας τω χλαι
μύδα δεικνύων.

GXV. ray or par the xipolo elegantesor the minhi 'Acresor, के किसारमक से कारिक में के कार्किक में मीय क्रमाबंध में रेज़क्सर्ग्यहर. के दे कॅळार ज्ञांतीरहा त्रवंशार, 🧃 🗸 Поइसर्वेदें कि वंग्राहें केंद्रियं रिक के प्र dwe, stw Alapupertes wet et λίγου σεσέβαλλου υκέτι Φρυείοις αλλ' μω πέλις 'Ασυρίων μεράλη, Ε μθύ τότι βασιλεύοντ ... επώνυμο, τάχο δε άσω \$ रसंत्रप्रद हैत्रप्रक्य वैद्यारहरूक , व्यंदर की ναι πόλιν έν πόλει, βραχυτέραν हा मर्शिका , में दिए मर्बर्वहेंबर दिए εν άλληλοις παιμένες, γιγουμένης อิริ วทีร รัติออริช อนทาง เริ่ม อเหทุก egs à Φάβ. Θις το βεαχύτερος τάχ 🚱 , ας αι ίχυρότερον. οί में के क्ष्री हैं 2007 कि के कि कला है। Bandorny popo in F arader

रंग्हेर्गर्वेग , रेख्ने बंग्रां विवार्ग नाग्हर वेहे ब्रोहण्यहर ज्याहेर रहे उसे रू अस्थान कि अस्थान Atypies ouodogia, મું તે હહે sande cu awordais more excives a-अवविष्य मिर्विष्युर , ब्रॉवेस्ट्या २० स्टेड मबर् हैं र्रासंग्ठाद वेवहबंद वे प्रवेष जन्मसंवर Ε μή βλακίνοντις, παντί δί θένα μαχομένες είλη Φοαι. ετω मर्वाणाः थि है विवहार्रह्म प्रेची अस्त्रे ass lie Boer wir ardea ipeen. Raysue igh myshioit, Kaye-अरंद का रवार कोमलंबर क्वांद क्रिस से वेंका **म**श्चरसँग में जांजीसण.

CXVI. των πίνωυ ποβεβλημένων της ποριομής υπωτών κακῶς ήγωνισμένων, ῶςε κὐτῶς κὰμ
τὸν "ἐπωταρχον" ὑσοθανεν, κότ
ἀξιὰντως τιμᾶδζ ποθ τ πολλῶν
τοῖς ὑσοκτενἔσι παρέδωκεν, κότ
ὑπὸ τῆς σορνῆς ἐκπέμοπων τἰω τιμωρίαν, ἀλλ. κἰς μέσες ἀναερέφοντας εἰσελθῶν, καταβιβάζων ἀπλισμένες πολλές, κὐτὸς
ἔχων δορυφόρες "ἐδὸ τρκῖς. ἐτως
ἰὧ πεπαμδευκώς ἐἀρχεδζ κότ ερα-

riori constitutis vulnerabantur; atq; mortem aliqvammulti exil oppetebant. Cum tamen opera admovissent, ipsos muros altitudine superantia, eos qvi compulli intra cos fuerant adegerunt ut paciscerentur. Fuere autem deditionis conditiones, ne pace etiam constituta Persis eos Romani redderent notæenim his erant familiares Perlis excoriationes: gvod iplum etiam argumento elt, non molliter eos rem gerentes, sed omnibus ad pugnam viribus collatis expugnatos esse. Ita nimirum omnia Juliano cedebant, nihilq; ei resistere poterat. Atvero gravis erat hostibus, gravis etiam suis qui aut vincere aut mortem oppetere nollent.

· CXVI. Cum itaq; eqvites, qvi frumentatum euntibus præsidii loco additi fuerant, rem male gessissent, ita ut Tribunum etiam amilerint, eos qui primas inter eos tenebant interfici jussis. Non ex' tabernaculo ablegans qvi supplicium abiis exposcerent, sed ipsemet mediis iis dum reverterentur sele inferens, acq; tot numero armatos exauctorans, cum iple vix tres circa se stipatores haberet. Itanimirum milites docuerat obseqvi, omniaq; ferre qvæ Imperatori visa fuisfent. Cum igiturshac ratione obviam procesisset eqvitibus, Uu 2

tibus magno cum clamore Tribunum amissum requirentibus, meritaq;pæna,eo qvodulti illum non essent, eos affecisset, reliquos. ave omnes isto edocuisset exemplo, qua maneant tandem legnius rem gerentes; in castra rediit multo quam antea redditus venerabilior. Eo autem, qvod qvantum fieri poterat terre hostilis cuperet evaltare, caltra frequentius figebat, quo nimirum parte exercitus intra vallum retenta., reliqui levioris armaturæ magisque expediti milites terram posfent rimari, in varios disperfi lo-Qvi etiam subterraneas latebras pervestigarunt, atq; Assyriorum liberos una cum matribus trahentes reversi sunt, adeo ut major captivorum qvam eorum qvi cos cepissent numerus effet.

CXVII. Attamen ne sic qvidem commeatus penuria laborabant. Hinc vero ad paulo ante toleratos, quorum canales causa erant, redibant labores, imo potius ad longe quamantea graviores. Plures enim multo sese offerebant fosse, majorq; aqvarum copia in locis depressioribus rursum subsidebat. Hic vero universi exercitus servati Julianus manifeste causa fuit. Cum enim

TIGTES प्रदेश ऋषे क TÕIG ' BY REGITERTI _ dixeday, revou anaimous, σεώ βιη DOTONBUNGTE CHTESI , नीयों लंदेंबिक मैनिनेलेंद्र नर्गेंद्र दिलेंद्र दंशकन pirali, xq de ¿as rois athois ana (v ola pére res dasponduμέντας, લેσῆλθεν લંદ πλώ σχηrlu Jou mastre @ yeyoras. Nome of or what will the monepiac xaxeeyeich, क्रालंग चोड़ वंश्वक्रवर्ग्भवद , μβί άλλο τρατόπεδον όν χαρακώματι μένοι , τοῖς δὲ κέφοις τε मुद्रे 'किएक रहे १०१६ सेम वेश १६११ साथ बिक् मी αλλοις άλλοσε σκεδαουμέοί καταρούες τε οίκήσεις ανngy have dyones Acousugor . πίκια μ μηπίρων , ώς ε αίχμαλώτων TOM CHOSE को संध है रहा प्रमादब मधाना संग्या.

CX VII. awaing de neophs 2-Se gras. cored de tour exalese This was auting a Brown with dissermann के कि विका Xac , äθλυ το χαλεπώτατον. 🕉 ब्रां रामको जाँड भूगेंड , अवेग का विसे अस असे तेश को अप्रेडिंग. ये वेने मुद्रो कार्क्सकार, जामाने देशियात मेर दिस-रावेंद्र क्षंत्रमुहः इंक्रमुष्टाध्रम्भं २० ग्रे liam viam ceteri commenda : irigose irogas idi , purporiene rgr,

क्षि रका है वेर्वका हैं , रहेर कंगारे जॉंड वंबेंड एक्सेराइक क्रिंदिवड वेंड-के विश्वास्तिक के के के के किया के किया निर्मा के के जनकरोद संवेशद चेर्विया देवहम्ब्यू. क्टिकी सेंड केंद्र के नर्धन केंद्र केंद्र केंद्र o. , ट्रंग हंप्रसंग्क वेहे हैं रेक्डिश्टर । πολύ βέλτιον πας υδάτων ένοχλυμένες βαδίζαν , मे द्वार्येश्यक धं-कुलि एक्ट इसला. मझे कामकुमार वृत् ாடு கைக்காத் 'இயுகள்ள சுகாருத், Ala Tolaums abenias autor To is By 1990 Sorodsour . not del-Zas '& Dis én Biblin the main-Redeian. Totaure Répair tes pop 's mi gupopéporne en norras aigur-अन्तवा प्रवामार्वप्रवहर. उपेट्र हैं रेंत्रस. aunina **ં**લામુજ્ય μηδέν. rà क्रांसड की जेते जेते वो कांगायह, சuxावार की ठेका रईरधा वाँ अंक्एeat , faswin de imeels frat wit πλοίο(ν. τειχε δε πολλίω Φιλο-ग्रामांका है के किर्वन्त्य में श्री में में प्र-Φύρας έρχομβρον εμβάνπε άυτον είς रहे पंरेकट्ट मुद्रे रहे मिर्ट दिए दिए में का deploy stor iffdeyato, not re มีอีญช ถ้าเหมารถ , หม่าบ อีก ทุเหล่วดเท EXTINGER.

rent, magis quidem angustam, sed ab aqvis prorsus immunem; hujus iplius rei caula le vel maxime viam istam metuere inqviens, qvod scilicet simul fitiendum, omnisq; generis aqvis carendum esset: atq; insuper addens in hac qvidem via in qva tumerant labores, in altera vero exitium iis esse subeundum, longeq; præstare ab aqva nonnihil pati incommodi, qvam eam anxie reqvirentes invenire non posse: Et veteris cujusdam Romanórum Imperatoris exemplum allegans, qvi limili imprudentia universum una secum exercitum perdiderat, illamg; cladem producta librorum autoritate confirmans: Hæc inqvam prudenter verbis persecutus, ut puderet cos qvi parum utilia svaserant consilii effecit, reliqvis vero ne frangi paterentur quem ceperant impetum, animos addidit. Et confestim palmæplurimæ sese offerebant, ex qvibus multi pontes facti sunt, plerisque expeditum facientes transitum, Multa autem etiam qvorundam erat contentio, qvi per aqvas sele proripientes prævertere eos conabantur, qvi per pontus grellum. promovebant. Atq;sic irritum fachum sit fortissimum hostium tutamen, victaque & superata aqva fuit, qvam superiorem fore certissime illi sibi persyalerant.

Uu 3 CXVIII.

7

CXVIII. At futulum erat ut: aliud qvoq; eorum tutamen nonmulto post infirmum esse oftenderetur. Erat enim menitiffinum qvoddam castellum, & illud qvidem in Insula situm, valli atque murorum mensura ad mediam aeris altitudinem consurgens, tanta utriusq; erat celfitudo. Horum autem pars humo vicinior omnis, perexiguo qvodam excepto spatio, densissimis circumdabatur arundinibus, ita ut pone cas (sub mœnibus) aqvantes securi delitescerent. Qvibus per scalas, qvæ eorum, qvi extra mænia erant, latebat oculos, demissis, sub arundinum coma plurima utendi fluvio copia dabatur. Murus autem ita comparatus erat ut nihil contra eum ea qvibus urbes oppugnantur valerent opera, partim qvod infulæ effet super-Aructus, qvam totam ambitu luo complectebatur, partim qvod tanta ejus esset altitudo. Qvibus accedebat, quod ex coctis lateribus bitumine sibi invicem junctis totus constaret. Castelli itaq; hujus oblidionem dissvadebat, qvod tam munitum illud esset. Contra vero facta à collocato ibi præsidio in procursatores exercitus eruptio, qvodq; ipse propemodum Imperator vulneratus ab eis fuisset, iram eorum, qvibus graves illi fuerant, ad obsidionem accendit.

CXVIII. Euske de des nei इंतर्का विकारिक एक सार्व किया है कि किया कि कं की राहेद मित्र हैस दूरी मूं ज्वार है. π Φεέριο καρτερον, καν τέτο देश ग्रंडक , उँ29 रह मुझे रसं2 थड़. μέρου ακός αίρα μέσον ανέρη-म्रो , जन्दिरा थि देस्कांट्र के ई-ப்டு. ஃ மில் *81 கள்வ கிய் xe. मार्वेष ना 🕒 मार्राहें किंदा देवन वेशवं-रक्षा जायसर्वरागुरा स्थानीर्थवम् रथेद् वर्वीद्रश्यμεινς, ο До καταβάσεως αdina mis iku i womle ifuolas tad rais rais doranas nomas izewin to rompo. P täzG 🕏 म्हलीक थिं मम्स्याम्भवाका, गर्डाक भूभे कि भन्दर ऋकाम्मध्यक लंदल क्रवेक्स से प्रश्न कंग्रह , रहेरा के हें भें प्रथा प्रिमेश्वेष्ट मुक्के किट कार पर क्रोंगिक केलीय कटंड है बिए मीके बंद Φάλτω διδόος. η κομ' " κυ ίχυς દે વિશ્વર્ધાં જાળક ઉદ્યેશ છે જે જેલા છુંτο δε έκδραμόντας πιάς रवाद कर्यावाद कोंद्र दशकाविद क्रिक्सon, अले hixeor क्रिक्ट हुन है अले τὸν βα(ιλέα τζώσει, Θυμά 😿 ς maliogrian The Memory of as Heal

CXIX

- GXIX, ngy sei phi mesenná-निकार अधिकार े जिल्ला के कि वेग्यु देश के र्यू من من فيمن عدد المناهد المنا igor au-To sup , exuy xaver, હેळાર લો લે ตั้ง ทุ่งยีงรอ moiely , रही रहेंग 'Begron हम दूस एक्षे हो हो है। कि महाराजि मधी से को मोहि महिल्ला मध्यापिक के कार्य के विशेष्ट में Justo, nai ne Pieur to Bina टेंग रहें उद्यम्बरा प्रवसंत्रात्रीश. हॅमलाब 31 Pried मीये म्मिट कर करेंद्र मीये में मासρον σεωήψεν, οι δε έργαζόμενοι Фบกลนใบ ล้วง หา้ อนบ้างส ชลัง कर्तांका. गर्धरका 20 मा बँग्क प्रवेतक मार्गाव्यक्षण , मार्थ क्षेत्रमा के विष-राजी पूर्व रहें रहें के कि प्राप्त कार लेक कोर वहुं क्रिंड महक्काम्म क्रिंड wow the mixer to duty Espet. शिर्वक्या के कि मुद्दे महि महि A.G. சிர் என்ன முன்னுல் நடக்கும். con la anil Banen, 's uneσείψαι λίθοις, κ' καῦσαμ Φλο-அட் க' டிய் விஜ் ரகாக பிரைய-BETTO. वं के संवे विकास मी वेहणी or-इक्ट दर्ग मार्थियां , संवेशिक वि अमेर रहर्राक्ष्मधंग्रह , र्गामीक मुद्रो नामर्डeas incipaços, os as amigara moréstas.

CXX. હો કેટ દાઉપલાગ્ઇ જા મુશ્રે જોય દેશવામાળ , માણે જાદ્દેદ જો લાહ

... CXIX., Atq; illi qyidem castra ad urbem admoverunt, Persæ antem in muris constituti risu cos excipiebant, dicteris incessabant, Indibrio eos habebant, telis petebant, imo & feriebant, idem prorsus eos facere censebant, ac si cœlum expugnare aggrederentur. Julianus vero cum suis initio qvidem iple qvoq; saxa & tela in eos qvimuros tenebant conjecit, prociditave nonnemo telum in corporegestans. Postea insulam terræ ponte qvodam junxit, illi autem qvi ei struendo operam navabant, coriaceis navibus sese tutabantur. Easenim invertebant, atgi in concavitatibus earum sese ableondebant, eratq; iplis fundus payicularum fornicis loco: qvod & ii faciebant qui intra muros Frustra autem continebantur. Persæ in paves hasce & ignem & omne telorum conjiciebant genus, ptpote qvæ& telorum impervispessent cuspidibus, nec lapidibuscomminui, nec igne absumi possent. Nihil tamen hoc iplo terrebantur: verum qvamvis & nossent cuniculos agere hostes, imo nihil non intentatum cos relinquere, noctes tamen diesque commessationibus terebant, labores illos plane irritos fuscipere arbitrati.

CXX. Hi vero strenue operi instabant, necabsterrerise patiebantur bantur, viamo; parabant, versus superiora semper enitentes: erat autem cuniculi non major amplitudo qvam qvæ uni capiendo homini posset sufficere. Qviautem primus nocte concubia evollabat, in mediam turrem qvandam nemine id advertente evalsit. Eum autem insecutus est alter, & illum tertius, omnesq; in eorum qvi isthac evaderent numero esse voluerunt. Postqvam vero unicam, qvam ibi cum infante jacentem invenerant, vetulam.illos adscendere sentientem minis ad silentiu adegissent, turriumq; occupaffent fores, fignum ite illis qvi in inferiorilloco consistebant ad clamoremciendum odidissent; ingenti edito clamore, & præsidiariis præ terrore ex lectutis exsilientibus, nihitaliud faciendum supererat, qvam ut omnes qui relistere ausi fuissent obtruncarent:pars enim corum longe maxima ex muris iplos lele dedere præcipites. Maximum vero in pervestigandis iis qvi ad latebras confugerant studium collocabatur: nec qvisqvam tam captivandi eos qvam interimendi animoid faciebat. Dum autem desuper illi sese projicerent, corum qvi infra consistebant eis occurrebant lanceæ, partim adhuc viventibus, partim semi exanimatis, partim jam mortuis. Sola enim vel præcipitatio ad necem sa-

tis erat.

अर्थे हेरे हेरे केरिक वर्थिय केरियारिक முள்ள ரச் கேட்டு ம் விடிவ்கும். இதி i nearo avapilizachio co क्याड़ मार्ट्रोंग , बेंड्र मार्डक त्राष्ट्रिय समिड Madus Thade. To de dinem det. Tie. , wie teit. ineiner, wie πας εβέλετο των αναβαινόντων ώ-गता. अट्रवरंग ठ वेण्यहे क्रारंग्य कार्य ज्ञायुर्वे अस्तारस्य कार्रिक रे એ દર્૧ , ઉપયોગ તેમ તમ્મ પ્રતેન તાર , જાઈ , θύρας των πύργων καταλαβόντες, σύνθημα τοις κάτω πρός βοίω deizautes, payeions moding exer-195 , κομ των Φυλάκου στο έκ-क्रोर्न्ट्रेस रखेर रेक्स हेस्स्मर्विशास्त्र . अविश बेवेस में दर्श निराद्यंगरबद बिवा Фотым वंत्रकारका ां भी के कार्य-ક્ષદ્ર તેપણ્ડેપ તંક્ર એ\પ્રવાળ જાણું કેના **કે** रसंद्रुष्ट हैं। प्रेरणा अन्य के कि कि λή των παρωμένων λαθάν , κά ' εδείς αίχμαλωτος έβέλετο μάλλον में બ્રાંબિઝલંદલા. એક विमाश ανωθεν , αι δε αίχμαι κάτωθεν बेम्र्नभरका रुगेंद्र रिकेटा , व्याद मुमाधिनन oi, vic tedueacio henne of h. Фоед жос вачаточ.

CXXL

CXXI. reasta szépwow Mo de vuert rose modeminos desemoliv, idufar de avigore ro Sen. nei täro morer ynei Inow το βασιλεί. ο μβι 28 έκελευε ટ્વિઝુટલંગ , ત્રેલું જે લંદ્રેમુણ્યુલંગ iλεάν. οι δε μεμνημένοι των βεκῶι, κὰ του βεβλημένες લો δό-रक्ट , रह्मे क्षंड है ए मेंड स्टब्स् कार की वैद्धाले , अध्य हम्मण्डिया नीय विका τοῖς πόνοις λύπω το Φόνο, κα έδεοντο συγγρώμου έχαν ε δρώ(ι જાજામ θόπες. Σοπολωλόσι δή ποις αιθρώποις έπαπώλλυτο το Φρέρλου, धर्केशास्त्र की रवंग इंदल क्षित्रंका έκτειβέν , όσφ οδ κατασκευή των άλλων διέφερε, πούτφ τίο παιτελώς άφανίζεσαι έπεστάσατο υήφον. διχόθεν 28 ή βλάβη Πέρσαις αντικαθιςαζί. και μη το Φρέριον έτω δη λαμπζον, κάμ μάζοι ανθρωπάας Φύσεως τό πιπεαγμένον, ώδι οι μθυ ήρηκό-ાં પર્યામાં કેલા કરા જાતા કેલા કેલા જેવા જેવા જેવા פאי זמו ל' פופאיזושו בטיעאמדבי υήνεκτο το Φεόνημα τῷ τάχα, κὸμ ώοντο δη σφίσι πάντα είναι σα-Эegi.

CXXI. Atq; ista qvidem nocte illa Diis bellorum præsidibus celebrarunt tripudia, istud Deo (h. e. Soli) exorienti præbuere spectaculum. Hocq; solo obseqvium non præstitere Imperatori. Captivos enim eos abduci, & milericordia captos proleqvi illejusterat. Atveroistitelorum memores, atq; eos à quibus emissa illa fuerant cognolcentes, ira dextras corum movente, cædibus for labantur, qvas tanti labores iis fecerant, molestias: veniamq; omnino merebantur facientes ca qvæ passi ipsi antea fuerant. Hominibus itaq; omnibus interemtis,castellum qvoq; solo æqvatum fuit, qvod ex omnibus isthic terrarum obviis monumentis porissimum exscindebatur: qvanto enim longius apparatu reliqva superabat, tanto magis devastationem decernentia suffragia provocavit. Geminum vero inde hostibus Persis natum fuit damnum: Qvod scilicet & præclaro adeo munimento eis deinceps esset carendum: & qvod humanas vires facinus istudiuperaret. Adeo ut nostri, qvi expugnaverant illud, nihil amplius esse sibi persvaderent, qvod eorum impetum ferre valeret, hostium vero una cum muris ejus conciderent animi, infaulta omnia sibi obventura esse ominantium.

 $\mathbf{X}\mathbf{x}$

CXXII.

CXXII. Et ipse etiam Imperator, semper licet in magnis rebus occupatus, & tanqvam exigua omnia despiciens, hoc tamen pro maximo non habere non potuit. Atque adeo verba emisit antea ex eo non audita: Syro scilicet Orationis argumentum facinus istud esse daturum, me scilicet per Syrum intelligens. Verum charissime Princeps, dicendi quidem sat enimvero quid in hac vita mihi esse possiti jucundum, te non amplius habenti?

CXXIII. Verum is thuc unde digressus sum redeo. Castellum itaq; ita ut dixi habitum, fama sua valtum latis viarum spatium, ab iis qvi resistere nostris cuperent, plane desertum redidit. Adeo ut lixæqvoq; atq; calones vicos ingrederentur, sumerentq; ea qvæincolæ fugientes post se reliquerant: imo potius partem eorum secum asportabant, religva vero, qvæ ferre non possent, aqva vel igne perdebant. Qvemadmodum utiq; regio etiam fecere palatio, prope fluvium exftructo, pulchritudine & omni apparatu plane Persico, sive ædium structuram spectes, sive plantarum in hortis pulchritudinem, svavesq; florum odores. Tractus autem è regione ejus situs aprorum alebat greges,

CXXII. κὰ βασιλεύς ἀκὶ μθύ ἐξγαζόμθο μεράλα, μικε ἢ πάντα ἢγάμθο, σόκ ἔχε Ετ μὴ νομίσαι παμμέρα. - ἐΦθέγξατ γεν όπες 'ε πρόθεν ως κη τῷ Σύρφ δεδωκώς ἀφορμλώ κὶς λόγον, ἐμὲ δὴ λέγων. ἀλλ'
ἡ μθὴ ἀφορμὴ θαυμαςὴ πάντων ἐμοὶ Φίλταπ, σὶ δὲ σὸκ ἔχονπ πός ἡδονὴ Ε βίκ;

CXXIII. a'A' incior imurexo-முன். ரா ரம் முட்டியல் கூடுவர் க dieznador, Φήμη Tõ क्षर्वभूमध्य कार्राया क्रिया क्रा क्रा क्रा क्रा THE Edd Tan CHANTIMEOMEIMS EPAμιαι έποίησεν. ώσε και τας κώμας έπήτου οι σκευοφόροι, λαμ-Barortes, à μή λαβόντες RATORENTES EXONTO MARLON DE TRE μου έλαμβαιον, α δε Φέρειν Con lu માટે મહ્યું દેવાલી જ વામ મામ્ય-को वेहे एक कण्डां. बळाहर बंμέλα και βασίλαα & Diegos, များ နာရည်ရေး ிரி ரம் காயமுரி κάλλ 🚱 κάμ άπαι έχονται Περτιίσον τι ζυ οἰκοδομήσεσε, xov, मुद्रेप एक एम सम्बन्ध कर मुद्रेप किए-હિલ્લાદ મુભ્રે όσμαις તેમ્ઉકંહ્યા. συών δε αγέλων αρείων έπειΦιν

απ' αντικεύ χωείον, ο οίς αυτούν έγυμναζεν ο Πέρσης. τόπο δη Ρωμαίκς 'δυώχκυ απαυτώς, πώπω δε ονεπερήση πὶ βασίλεια, τῶν τοις Σάσοις 'κδεν, ως Φασίν, ατιμώτερα, κὰ δεύτερα ὅπὶ τέτοις, κὰ τςίτα, ὅπὶ κάλλει μθμὶ ἐκείνων λειπόμλρα, κάλλες δ' σέκ αμοιρα.

CXXIV. roiaum de de Tri τώς πάλαι ποθεμένας άφικνενται πίλεις, αι τίω Βαβυλωνία γίο લો તાં Βαβυλώι 🚱 🔭 Χεσμέζι. Γૃંલ 🦪 αυπών μέσ 🚱 Τίχρης ὁ ποπιμός, म् अर्थ क्रिक्रमस्तेक , क्रिक्रमक्ष्य क्रिस ται τον Ευφερίτω. Ενταύθα στο थि इंप्ट्रेस है जातामार्थण, लॉड की जादελοιεν οι σρατιώπαι τοῦς αυλοίοις, क्रि थें क्लक्रिश्में ग्यूंड क्रिश्में פוֹד' בּא בֹּצְפּוֹיִם וֹנוֹבּיּץ , צֹאַדּפֹּאֹעִעד' की कंपरवाद का म्मूडद. मेर कंपकक्षर्थन (1 A) & Tiyento, μόχθο. π μέγας, και μέσαιν πῶν πίλεοιν έγίγνοντ άν, πίς αν έλυσε The Dorogias; & Kanzas 'sde

qvorum venatione sese Persarum Rex exercebat. At illi lautissimum omnibus Romanis tum præbuere epulum. Palatium vero igne vastatum suit; eo quod Susis habetur, ut sama est, nullo ex parte inferius. Imo aliud qvoq; præterea, qvin & tertium palatium eadem sata expertum suit; qvorum utrumq; cum priori illo pulchritudine contendere qvidem non poterat, ipsa tamen etiam ornamentis suis non destituebantur.

CXXIV. Talia autem patrantes nostri, ad eas tandem, quarum dudum eos tenuerat desiderium, delati fuerunt urbes:eas videlicet qvæ veteris Babylonis loco Babyloniam terram nostro zvo exornant. Per medias autem duas Tigris labitur amnis, qvi paululum inde digressus cum Euphrate, inagnifluvio, jungitur. Huc autem delatis nullum erat qvod seqverentur confilium. Sive enim præter naves milites facerent iter; hac ratione ad urbes propius accedere non licebat : sive ipsi (à navibus discedentes) versus urbes gressum promoverent; na. ves erant amissuri : sive navibus impositi, per Trigridem vellent ad urbes deferri ; & Xx 2 labo-

labore maximo ad eam rem erat opus, & per medias urbes erat transeundum. Qvis itaq; hæsitationi isti finem tandem fecit? Non Calchas sane aut Tiresias aut alius qvicunq; ex vatum genere. Sed captis quibusdam ex iis qui in vicinia habitabant, ex illis de fossa navigabili Julianus sciscitabatur, cujus ex libris ad eum notitia pervenerat, qvæabImperatore gvodam olim facta, Euphratem Tigri conjungeret , paulo supra duo oppida. Horum autem captivorumalter, to qvod admodum adhuc esset juvenis, nihil de illa fossanoverat; alter vero, jam lenex, necessitate compulsus omnia prodebat. Videbat enim Imperatorem accurate adéo de locisistis verba facere, ac sinatus in illa regione esset: ita nimimum, absens licet, ex libris dudum regionum illarum conditionem perspexerat. Omnia itaq; senex iste exposuit, tum locum ubi fossa ellet, tum qua ratione obstructa sit; parteejus, orificio proximasementi facienda inserviente.

CXXV. Imperatoris itaq; nutu omnia remota fuerunt obstacula, moxqve fluviorum aqvis nudatus apparuit fundus, aqva vero foffæ immissa ad Tigridem naves provexit, sub exercitus conspectuate; præsidio navigantes. Cumq; ad cos qui in urbibus erant majore

Telesoias, so and Signification μαντίου, λαβούν οδ αίχνιαλώσης रहेंग वेगर हैं जरू क्रीअग्रांक नेमाधारका έζήτα διώρυχα ναυσίπερον , πεύτλιο έκ βίβλου, έρχον μβί midail Basidius, assem & me Eupearly On me Tigen क्यूंर वेपरार कंप्यान्ध्य क्रिस्ट्रा. δε αιχμαλώτων & μου τις νείτητ@ 'કહેંગ ਹૈજાન્સμίνης , τέδ' છા १ र्जाट्य प्रवंशिक क्यें वंश्वीत्रसम्ह संम्रोगτ 😘 κκ γ 🕉 έως την βα(ιλίσ कि रके राज्य राज्य राज्य ब्राह्म हिन्दू रहेंद्र hoyous zewieles , warnie me रवेंग वित्रं प्रवाहां का , इंस्का देन रहींद γράμμαζιν άπων έωράκη πάλαι नीये प्रवेदन क्रिकेटन काम्य ने πςεσβύτης " ४१६ दंता , καμ ως aine-epito.

CXXV. NEVOCUTOR SE & xegτεντ 🕝 άπαι το κώλυμα έξήρητος मुद्रे रवा वृंदरीहवा के मुद्रे हैं महदे हंक-कं देश मुंद्रीय निक्री Senta ळोग्डं क्षेत्रकोर्गाड κά τοῖς ἐν πῆς πίλεσι SPATÜ. μeipoilar instrair à Tizens, an கூறுக்குக்க் சிச் 'Eupegialu , சிச் Bor expression projects, Ouropho F Telxar. infaire-मध्य की प्रधेर शिश्ववार को वैवस्रक्षित्रस्वार , मुद्रेम सबास्ट्रा नीये हैं रूपिय बंद्यां 🕻 τι λαμπέσαις, και ίπωοις χειμετίζεσι, και τίξοις ήσχημούοις, και μεγέθεζιν έλεφάντων, रिंट्रा हिंद्रा अबि ह्यूर्यका हेरे असे रहे। Φάλαγγος. डेंग्डा μी है। नेक्स वंश्रम **अंश्वास्त्र का अंश्वास्त्र के अंश्वास्त्र के अंश्वास्त्र अत्त्र अंश्वास्त्र अंश्वास अंश्व** · ωμί έγγυς, ο δε βεβιασμέ-्रि , ं कें मद वेमधरांक्ष , म्हों sound Aspoin them at A me रर्वज्ञार क्षेत्रकेंद्र जन्म १९९७ मुद्रशंक , & didorra min antho minu in-Đãy.

CXXVI. έδετο δη τόλμης ἐπερφυϊς ο καιρός τοῦς κ' μέλλκ-(ω Σοπλείος λιμῷ, κὰ πάντις πταρεγμένοι ποὺς ἐνα ἔβλεπον, ὁ δὲ πςῶπν μὰ ἀ τῶν ὁθυμκμένων ἐςὶν ἐποίησεν, ἰπωόδρομόν τε λεάνας, κὰ ὑπωέας ἐπ' ἀγώνα καλέσας, κὰ ἀθλα κέλησι θές.

aqvarum vi Tigris irrueret, utpo te qvi cum Euphrate hac ratione fuisset conjunctus; magnum eis ille incussiterrorem, quod muris corum parfurus neutiquam videretur. Delecti posthac Persarum in conspectum sese dedere milites, qui ripas occupaverant clypeis fulgentibus, & eqvishinnientibo, & arcubo exercitatissimis; & elephantorum mole, qvibus perinde erat tenues aristas & denfas militum phalanges pervaderel Hi itaqvenostrisadversi conside: bant, atq; ab utroq; latere fluvius erat: alter propior, atq; ille qvidem erat is qvi vi postmodum fuit superatus: alter vero remotior, prope quem alius itidem Perfarum confiltebat exercitus. Qvæ autem à tergo nostrorum erant regiones, pessime erant evastatæ nec eadem reditum illis concedebant.

 350

rum autem Spectatores præter ipsius milites hostes, qvoq; erant. Qvorum illi in campo circumposita hippodromo loca occupaverant: isti vero in murorum pinnaculis constituti, Juliani, sætitiæ signa, qvæ solent victores, edentis, prædicabant felicitatem, seipsos contra, qvi impedire ejus festivitates non possent acerbissime deplorantes. Dum vero eqvorum cursibus ita delectaretur exercitus, jusu ejus exoneratæ fuerant naves. Eo qvidem prætextu ut dispiceretur, an forte commeatus aliqua ex parte absumtus deficeret:re ipsa vero ideo, qvod nihil tale cogitantes milites iis eximproviso vellet imponere. Post cibum itaqve sumtum Ducibus convocatis, postquam iis demonstrasset unicam ad salutem viam superesse, ut nimirum Tigridem fluvium trajicerent, qvo facto terra undiquaque patente essent fruituri, reliqvi qvidem omnes filentium tenuere, ille vero cujus maxima erat in exercitu potestas aperte confilium improbavit, à qvo eum tam prærupti littoris altitudine, qvam hostium ripas tenentium multitudine deterrere conabatur.

CXXVII. Julianus vero & loci & militum suorum licet vel diutissime cunctentur eandem semper fore naturam, hostium vero

Эвата de Tar dewperar काक करें τοῖς οἰκલંοις ήσων οἱ πολέμιοι. μορί κάτω, περικαθήμομοι πὸς ἀμίλλας, οἱ δε Σοπο Τ έπάλξεων τ μθρ μακαρίζοντες, ώς κό όν πης & Φροσύναις & νενικηκότων όντα, σφας है लेग्स्डें , એς αι σέκ έχοντας πώτα κωλύειν θρηνώντες. टा के वेह राग्ड वेहवंभागड़ है निकास व spatds εψυχαγωγάτο, κεγαί των Φορτίων έπ σδαγγέλσεως ήσαι αὶ νῆες. τῷ λόγο μθὸ ὅπως ὁΦ-निर्भा के CimpiCion से माम का का रेक्षाय , के जैंदे हिंदूरा दिये , क्ष கைவக்கை தேவ்சிரை தடிடுக்கள் குட் σρατιώτας έβέλετο. δεδειπνηκότας τοίνω αγείρας στο τιλεί, κα δάξας ως μία λέλαπαι μότη neos curneías odos (Tizenta Ala-Barras ms anseais malir Dons-प्रवर्त्ता ह्रस्ता) · कि मी, व्राप्र से ब-XE जाप्रकेशरवाद , रंकि के वेहे थि मोड διωάμεως το πλέον, αντίλεγε το क रंपेस हैं प्रशामाह, असे क्ले क्लेनθα 4 πολεμίων Φοβών.

CXXVII. i de this plu & τόπε Φύζιν και Δαμελλόντων τω वेणाणि संज्ञके हॅम्ब्यू , की जाता-Miss

μίες δε ωλάονας. έπρον άνδρα iniation , è montre , is xeg. જાંવલ વધે કેંત્ર 🚱 🕻 ത് πραύματ... τέτο δε au Tir xuel dikiat, nay s the xuel και τέπο πάλιν COUR SAKE μικε διήσου Φαρμάκυ. κου αί ωો) τήες સંχοτ ήδη લેઈ μαχομέ-18ς ο δ' લંદગંતલ βλέπων લંદ '8parèr, wis de ElaBer exer ? σύνθημα, δίδωσιν αυπό πῖς τα-Zidezois, oi de rois andois, wis οίόν το μάλιςτο δι ήσυχίας. οι δε έωλεόν τε και έξεβαινον, αίοθη-(ίν τε ήδη τοίς έγγυς παρέχοντες και βαλλόμθροι, άλλ' όμως δι σοκ कर दे संश्रीम रहा मुख्ये क्रमुवेश्येद संश्राम TG. MIS, AMEGAL ENSWIOL KENμιον εθάρρησων, Αρά νυκτός ο-क्रों क्यं, की क्रों अध्याद के विश्व Φαλής έχοντες αναβεβήκεσων. όπως, 'εδ' αν νὸν έχοιμου έρωτη-ीरंगरद संमलंग चेरळ टला बेग्नेट्ल्यका Mana lu to Egyon, n 918 nι το πάς αυτέ χεισι μετιωρίζου-T € Éxa507.

numerum incrementa (si moras nectere pergant) acqviliturum esse respondit. Qvo facto alium qvendam sententiam dicere juslit, qvi ei prædixit, fore qvidem penes illum victoriam, non fine vulnere tamen. Illud vero manu ipsi esse infligendum addidit, co qvoq; cujusmanu infligi deberet nominato: imo & id adjecit, perexigua opus illudesse habiturum medela. Jamq; navibus milites fuerant impoliti: iple vero in cœlum erectis constitit oculis, cumq; tesseram indeaccepisset, tribunis, qvam maxime fieri poterat fecreto, & perhos reliquis eam reddidit. Atq; ita navigabant illi, navibusq; exscendebant, jamq; proximi ex hostibus eos adventare percipiebant, qvi tela etiam in eos conjecerunt. Verum nihilominus ripam præruptam, qvam pacis tempore, nemine obliftente, media luce, vestibusq; & armis non impediti,tentare vix ausi fuissent; nocturno tempore vix auli fuilsent; nocturno tempore, & qvidem armati, hostibus capiti imminentibus conscenderunt. Qvod qva ratione fuerint executi, ne nunc quidem interrogatis nobis dicere est expeditum, adeo nonhominum istud erat opus, sed Dei cujusdam, manibus suis qvemlibet militum sublevantis.

CXXVIII.

rum autem Spectatores præter ipsius milites hostes, quoq; erant. Qvorum illi in campo circumposita hippodromo loca occupaverant: isti vero in murorum pinnaculis constituti, Juliani, Iztitiz signa, qvæ solent victores, edentis, prædicabant felicitatem, seipsos contra, qvi impedire ejus festivitates non possent acerbissime deplorantes. Dum vero equorum cursibus ita delectaretur exercitus, jusiu ejus exoneratæ fuerant naves. Eo qvidem prætextu ut dispiceretur, an forte commeatus aliqua ex parte absumtus deficeret:re ipsa vero ideo, qvod nihil tale cogitantes milites iis eximproviso vellet imponere. Post cibum itaqve sumtum Ducibus convocatis, postquam iis demonstrasset unicam ad salutem viam superesse, ut nimirum Tigridem fluvium trajicerent, qvo facto terra undiquaque patente essent fruituri, reliqvi qvidem omnes filentium tenuere, ille vero cujus maxima erat in exercitu potestas aperte consilium improbavit, à qvo eum tam prærupti littoris altitudine, qvam hostium ripas tenentium multitudine deterrere conabatur.

CXXVII. Julianus vero & loci & militum suorum licet vel diutissime cunctentur eandem semper fore naturam, hostium vero

Эвати de run demperan क्रिक करें τοῖς οἰκલંοις ἦσων οὶ πολέμιοι, οἰ μορ κάτω, περικαθήμομοι πὸς ἀμίλλας, οἱ δὲ Σορὸ Τ ἐπάλξεων t wh maxaeizoutes, wis wit is דעוק ב שנים אינים בי בינים של היים בינים τα, σφας दें लेगा हेंς , એς लो लो έχοντας πώτα κωλύειν θρηνώντες. ο के दि रहाँς δρόμοις 🕇 ίπωων δ spards έψυχαγωγείτο, κεναί των Φορτίων έκ συλαγγέλοτως ήσαι αὶ νῆες, τῷ λόγφ μθρὶ ὅπως ὁΦ-9ein के CimpiCion से मम किनुसार्व-रेक्षाय , के वह हिंगूक कि , क्ष condome ¿ ¿ cai Dong in Biling Col σρατιώτας έβέλετο. δεδαπνηκότας τοίνω ayeicas co co τίλε[ι, κα δάξας ως μία λέλαπαι μότη προς σωτηρίαν οδός (Tizenta Ala-Barras ms auseais mahir Donsλαύલν ἔχαν)· किं धीः ἀλλυς ले-X6 जामुखेगरवाद , रंक्' के वेहे थि मोड διωάμεως το πλέον, αντίλεγε το म पंरीस है प्रशामाह, असे एक कार्यθα τ πολεμίων Φοβών.

ΕΧΧΥΙΙ. ὁ δὲ τίω μΩν Ε τόπε Φύζιν κὰ ΔΙαμελλόντων τίω ἀυτίω κιπών ἔσεως, ઉδυ πολεμίες

मांडड वेहे को संगयद. हैं तहला के वेहन ixideue, È schert, is xeg-मांत्रस भी हिर्दे , જાં änev Rαύματ. τετο δε αυπη xuel difict, xay "& The xuel κά τέν πάλιν μικε διήσειν Φαρμάκυ. και αί ωો) ખુદદ સંΧον મુંબા જેઈ μαχομέ-18C ο δ' લંદ્રગૃંદલ βλίπων eig '8paròr, wis de enaber inaber के σύνθημα, δίδωσιν αυπ πῖς τα-Ziaexois, oi de rois athors, as είον τε μάλις δι ήσυχίας. οι δε έωλεον τε και έξεβαινον, αιθη-(ίν τε ήδη τοίς έγγυς παρέχοντες και βαλλόμθμοι. άλλ' όμως ον σον करें देर लेश्नेंग्न रहा मुद्रे क्रिनेंडर लेश्ने ד@. עוש' אעונפשי ביולשים בנאμικον εθάροησου , 21 ο νυκτός ο-क्रों तथ , की क्रों क्रों अ Φαλής έχοντες αναβεβήκεσαν. όπως, 'κό' αν νυν έχοιμου έρωτη-अंगर्ट सेमलंग हिरकर ट्रिंग बेग्निश्वमका pandor lu no Egyon, n 9es n-» σες αυτέ χεισι μετιωρίζον-T⊕. Éxa507.

numerum incrementa (si moras nectere pergant) acqvisiturum esse respondit. Qyo facto alium quendam sententiam dicere juslit, qvi ei prædixit, fore qvidem penes illum victoriam, non fine vulnere tamen. Illud vero manu ipsi esse infligendum addidit, eo qvoq; cujusmanu infligi deberet nominato: imo & id adjecit, perexigua opus illudesse habiturum medela. Jamq; navibus milites fuerant impoliti: iple vero in cœlum crectis constitut oculis, cumq; tesseram indeaccepisset, tribunis, qvam maxime fieri poterat fecreto, & perhos reliquis eam reddidit. Atq; ita navigabant illi, navibusq; exscendebant, jamq; proximi ex hostibus eos adventare percipiebant, qvi tela etiam in eos conjecerunt. Verum nihilominus ripam præruptam, qvam pacis tempore, nemine oblistente, media luce, vestibusq; & armis non impediti, tentare vix ausi fuissent; nocturno tempore vix auli fuilsent; nocturno tempore, & qvidem armati, hostibus capiti imminentibus conscenderunt. qva ratione fuerint executi, ne nunc quidem interrogatis nobis dicere est expeditum, adeo non hominum istud erat opus, sed Dei cujusdam, manibus fuis qvemlibet militum fublevantis.

CXXVIII.

..CXXVIII.:Ripavero confeene. sa cædes statim miscentes, eos qvidem qvi surrexerant obtruncarunt, alios vero, malorum somniorum eis factiautores, dormientes interemerunt. Nullaqve aliare vigilantium conditiome. lior erat conditione dormientium, qvam qvod illi qvæ patiebantur distincte perciperent: siqvidem nostros irruentes repellere ne illi qvidem pomerint. Cum autem noctu & in tenebris ista gererentur, multi qvidem in homines multi in arbores quoq; gladii vibrabantur. Harum autem percustarum sonitus quem edebant signum erat: hominum vero qvi vel accepissent jamjam, vel acciperent, vel accepturi vulnus ellent, morientium it idem & supplicantium, undiquaq; exaudiebatur clamor. Nostri vero cædes edentes gressum promovebant: tantumq; terræ obtectum occiforum cadaveribus fuit, qvantum mortuorum millia sex obtegere valeant. Et nisi prædæ inhiantes defunctorum inhæsissent cadaveribus, sed ad urbis portas procedentes eas vel aperuissent vel effregissent; occupata certeCteliphon, urbs tantum ubique celebrata ab ois effet. Verum aliter facientes aurum tantum atq; argentum, & equos prostratorum libi compararunt: posteraque illucescente die

CXXVIII. To d' in avafaou ron paior municipartes .. cor μβο ανισαμένης κατήνεγκαι, μβο ανιστιμένυς κατήνεγκαν , πίς de nanis Imsairtes orae en na-Θέυδοντας έκτανον, οι δε άφυπν-अंशरह करडेंग्ज सेंद्रक रेके स्टाम्स्यमर्टrur mater, over jours à mi-व्यक्ता देशमं बोग्रामस्क्रीयां ३४ जीते પ્રેતામલામુકાયક 'અને જ જાળા હિં. કોન de ce punti nen oxite nontai est έφέρετο 🗗 των σωμώτων ξίφη, nothà de 😿 rais désdous. Au de tauta é uting., alua-જુને તેરે નેપ્રકંદર૦ રદસ્લામદાય , જાસ્લુલσχομέτωι , μελλόντων , δοπολλυμένων , ίκετευόντων. उगेंद्र राज्यध्या देशदंश्रामी क्येंद्र रहें। πεπθωκότων σώμασι, ίσον αδ καλύψαιεν έξακιοχίλιοι νεκροί, લ δι μη σχύλων θληθυμία 🖼 📆 म्बिम्बर्के के ब्रिक्सिक , बेश्रे मिरो म्बेड मां भेयड वें हियारहड़ में वेर्श्वामा η κατίχισα, έχοι αι Κτησιφαιτα τίω πολυύμνητον, νῦν δε χουσον μου , και αιγυρον , και inaug tai dizopėvai, ėktai-गा वैभव की न्यांत्य करोड़ नि MI WE wing hrayadlores maxed. THE LOW TOWNS , SAUTHY , STHEM υΦ' કાર્વક हुट व्याप्तिकार्वे वामक्ष्मिकार्थनः TO SPATIETS RURADEVTES EPUYOTES de re dounds sparent ညြαβαίνα dor, neu teter mastazoi cor έρθαλμώς Φιρόντων με θαύμα-Tong pier arainmeres Jacimanos CHTES, THE POTHINGS WHILE INCOME Tizens to Desgrap aimen Zenog eje skiper »

· CXX4X, hope com in me excessor et the questions co Bodas ngh 2 na Iskason gebon, ngh an-श्विकार्रेश कार्याचीय स्थित मांका अप्येद ourrais skoirau. E mire depra haparen ulp excipa , who de मर्गर्स पर्यास प्रमे को की की १वेद बंजवारकारकि जाजदव्यभूक्षिक , ortan Tall hand ortan 1200 from pies. as a ne agnto niegac, નં έβέλοντ αν μήτε α διδρακά() dedeguisau, mits a memidali मामार् देशिया , मर्याग्य कर संमस्य बंal B. Basilias de Eduires , as This waltig the core is hour. Incly & de ne naumon. Konfanio. 22 ट्रा प्रवेदासके नका लडिश्रकेंग कई व्यवम् (१४ व्यवस्थित नावभूमार्वे भ महत्वम

cam eqvitatu hostium manus conferre coacti lunt. Qvi primo qvidem impetu gravis admodum no-Aris fuit: mox tamen ab aliquo militum nostrorum ex sepe procurrente perturbatus fugam arripuit. Reliquus igitur etiam fluvium trajecit exercitus, cumqve oculos isti qvacunqve versus cum stupore circumferrent; influvio se lavabant stragis illius autores. Fluxito, Perlarum fluvius Pigris, Perfarum langvine infectus.

CXXIX. Jam igitur qvælo aliqvis Perfarum in nostras terras invaliones, patrataq; lingulis facinora fecum expendat : cumq; illis tam frequentibus unicum hancce comparet: Moxqveeum deprehenfurum puto, præclara qvidem illa effe, fed ab iftistamen longiffime superari. Illa mamq; resistente pemine, hæc vero multis occurrentibus, ut pugnarent, fuere patrata. Adeo ut li quis rogaret ex Perfis an non carque fecerut non fecifie, neg;, ea quætulerunt, palfor fefe effe matint? omnes facto à Rege initio fassuri sint, multum ab his que sulianus gessit, ca græ illi fecerunt vinci. Ejusdem antem rei hoc quoq; habeo" argumentum. Nunqvam eo Perfarum irruptiones Conflantium adegerunt ut pacem posceret. At: ். சி வா ச்டிய கக்கவுடியை கோடிய vero Perfatum Rex, cum ista quz hacte-Υy

Libri sti Pars Terfia.

hactenus expoliti patrata offent. aliquem milit, qui peterst ut bello jam finis fieret, & simul polliceretur amicum victori:fore gen gnum lum, li ukerius prognedi: nelice

- CXXX. Illeautem qui ejus rei gratia venerat, vir natalium nobi-, litate conspicuus, ad fratremejus. à quo missis fuerat ingressis, ciste enim cum nostris expeditionem, illam contra Persam susceperat,) genua ejus tetigit, & ut cum Imperatore colloquendi copiam sibi faceret rogavit. Hic itage flation cum gandio ad cum, & tanqvam. acceptifimum nuntium afferret subridens, accessit, remq; omnem expolitit, evangelia sele accepturum existimans. Julianus vero tacere eum, acentemque Legatum dimittere jussit, qvin & ut cognationem, (cum Perfarum Rege fibi intercedentem,) conversationis. cum illo caulam fuille fingeret, præcepit. Componere enim bellum nullo modo volebat; pacis? vero mentionem militum impe-. tum retundere putabas. Illi enim. uti arbitror, ubi pugna supersede, . gerunt si committere illam adigantur. Atque propterea intra. dentes conclusium retineri svave pacis nomen mandavit. At qvis

the resident of the second of the rou ver whasper, not verκηκθιω & ωλείσο Βο Βοιορχέρθρος Piller Exer not suppare the duté dexir.

CXXX. बहुन है कि देनी स्ट्रेस का num Kild sycyotheur, eioth-Sair ais tor nider Por & migripar-To, pes quer in exerci iora, प्रश्नवंत्रका बेंब्रार्ग्सिक्ति, हdito cousing Basisti to spyer. ं हैं। दिश्य प्राप्त हर महें मही मंदे म्बद ५ कंड वेत्रे द्वश्यकां क प्रमाणंडवार. HAGE pudiar, naj dinyeire, naj daga megerdina ras hopes. & de auster re, Copas enstrue no mis Tin Sueme Zonnige Vous ory arens . ROY GUY SÉVEICE रिक्षे कर्ड के विधर हो inelis and about this " outo Bo late wes-Odlive gre 28 kara leg rei niλεμον ηζία, τοτε της είρητης οισμα δατον ενόμιζεν αμβλύναι spa-मक्रांक के जिल्ला महाजी में केंद्र re le posse norune, male inica se sesse un maxique avayκαζόκθο μάχοκο. eise var idiran morirafe pi-१००१ को प्रेरेक्टरे क्या काराविंग वेरके. gralo alius, monstraturus suis, pa, Kai tes vie cin ar indiaunips.

nochige and senth most a grand engyle.

CXXXI. din' in G. 20 377 σωθήκας καλέμφος, प्रस कलारश्रीया . μάχω Di. कि रस्त्रप्रह्म इंद्रवंश्व. ywaxan ार्थि संख्या प्रहेमका के ऋदवंत्रीय(18, dr-किया है है कि किर्ण अद्भारत क्या है, लेल कि ton den tin Baculéa Egrein, κάνο δακνύαν αυτόν , έπεθύμησε μધ્યે 'Λεβηλα και έδην, ðuλθär , **કે વે**ગદળ maxys, ngi pazemieligo. केंद्रह हिंदी गाँड Adefaidor viens म्मंद्र बंगमंत्री प्रदेश maple 3 જાળંતીય પંપાલંજીય. મહોય eiχεν ઝિઝβૅનુગલા જાયંડમુદ્ર કેંડમ Dig-हवाद वंटार्ट्स के प्रद्यंति , λον δε κάμ της ομόρυ. Καίτοι μηinderne, Setipas auti Moieas μήτε της οίκοιας μήτε της συμ-मार मिर्ग क्रिकार्थ μάχε, η Si, BOO EXORE is paσι κατ' Έχχας '& Duc To Esu Derτων τινών όν τῷ Τίχεητι λυομένων, μάζοι αυτής ήγησατο το μάχεςς क्ट्रोड बंग्रहेड रहे बेम्ब ने के ने ने μότων Φειλουεκία ραθυμάν τοῖς Dexombois infrere. omine 28 atte G. xun, , pien atte G. m.

quantum auspiciis suis valuerit, ad concionem exercitum non advocasset, ut de rebus issis adeos quoque notitia perveniret?

CXXXI. Verum Julianus ad pacem provocatus, moeniis appropinquas ad pugnam, collocatos in iis milites, provocavit, mulierum id esse ajens quod faciebant, id cotra quod refugiebant virorum. Camqve illi responde--rent, ut Regem quareret, oportere, atq; illi sese ostenderet; Arbelam videndi atqş per eam transeundi eum desiderium incessit; qvo scilicet post reportatam ab Alexandro victoriam, hoc quoqs quam iple reportaturum le ibi sperabat celebraretur. Imo in animo habebat, omnem terram qva Perlarum continetur potentia, qvin & vicinas illi regiones At licet auxiliorum pervadere. (qvæ expectaverat) neutra,neqve suorum neg; Socii (Armenii) adwentarent: (cum nempe ista Regis illius gentis perfidia, illa vero hoc fuerit remoratum, qvod, uti ajunt, sub initium statim nonnul-Lis in Tigride sele lavantibus hostium telis confectis, pugnam cum eis committere auß non fuerint: qvodq; Ducum & tribunorum inter le contentiones otium militibus feceriat: uno enim promoveri exercitum volente, alter Yy 2

com ubi erat subsistere svadens, co -qvod gratiora svaderet przvaduit) non tamen id Imperatoris fregitanimum. Verum absentes parum qvidem probavit, eadem tamen, ac si præsentes essent, faceresultinuit, ipsumqve Hyrcania, atq; Indorum flumina, animo ejus jamjam obversabantur.

CXXXII. Cumqve jam couniversus spectaret exercitus, jamqve iter alii essent ingressi, alii veroad illud ingrediendum sese accingerent; Deorum aliqvis eum ab illo avertit, reditus, ut in proverbio est, meminisse jubens. Naves autem qvicqvid contra optimates statuerent igni permisit, illi enim potius quam hostibus erant permittendæ. Optimo autem consilio factum id fuit, eo qvidem cujus potissima in exercitu erat autoritas repugnante, Juliano vero utfieri id permitteret tandem obtinente. Celerrimo enim maximoq; impetu Tigris in proras navium irruens, efficiebas, ut complurium manibus opus illæ haberent, oporteretq; plusqvam dimidium exercitus iis protrahendis adhiberi. Hac ipsa vero ratione quo minus pugnare possent milites impediebantur, imo & cum iis reliquo exercitui à pugnis eratabstinendum. Prætereaignis

हिल्लाके , अबहार् क्षिक्षि हमकारीका. rimple zago pe raira irsin de Balinea and constant is वंत्र वेश्याद , क्यू वंत्री सा वेह वंद वा द्वा લં જવર્ષેન્ટા મેટ્રીક, મુદ્રેપ જલેક મીટો Lexarias Etare in Aograpio Raj cor Irdas mraurs.

CXXXII. juy de the spariae ઈજા ταυτα ώρμημένης ', ngy των ροβο πορευομένων, των δε συσκευαζοµर्शका, प्रदेश ताद है भीर विमादा(1, र्ग्वड क र्रे के हैं कि प्रवर्शन मन-मार्गेक्टर. का क्रांब के करांद्र मीप moriege Bedir apers nuel, πάλλιος 28 kg, η τοῖς πολεμίοις. रवण्ये हैं संरहता देवे बेर के अभे हैं कल्पांद्ध मीमें ४' विष्ठभूवेशाकि , उडे de émapierai vixarto. d'Eus 28 κάν πολύς ο Τίχεης έμπίπων πής જાદુબંદ્લાદ , જાગોર્રે જેંગ્લે જ્યાર છેલે-थिया प्रसम्बेंग गाँ को टॉब , मुद्रेग हैं रेस જોઈ લા έλκοιτας 🗷 દેદ ήμυσυ της sparing sariag. Thro de lu nea-THOO MU की MAXOMES, हैं Xe-कीया है बंधवर्स मध्य हंस्संबद को illa mollius sese gerendi incita- बैक्रिक, क्रालंड के रधरवाड़ एके नीक मेड

જે μαλακίζεως જિલ્લામાં તો માર્લન જો જો જાણ કે 38 μηθεν જાલાલ કે ઉદેમ જ જોને માર્જી જો જો જો જો જો સલા મામ જે જો જો જો જો જો જો જો જો કે ઉદેમ કાર્યા હજા હતું છે છે ઉજામેલાદ.

CXXXIII. as reinu σφόδρα βελομένοις ων έχαν ναύς mouving, idente po unde mis comλαθθάσας, αί δε ήσω πεντεκαίδικα γιφυρών άνεκα πεφυλαγμέται, μηδε ταύτας άρχέ-क्या वक्रक्य. विद्यालाहरू पर देश रहे મહારહા તંત્રમાર , મહ્યે ત્રોર હોલોનુ TODUXUEIAS Ó TIEGO, AUTAS TE रहें। द्विण क्षेत्र में कार कार कार कार πολεμίων χάρας έξέβαλει. ώς લ वेसे प्रवामितिक हेंप्रस्तित है अर्गित क्या έζημιωμώνς, ο Πέρσης αι είκό-रक्षद्र हे महम्पर्वस्थिक लेंग , म्ह्रो πολλάχις 24 , ώς Φαζιν έμέμ-VATO.

CXXXIV. ἔτω μθύ & Τίγρητω πίνοντες έχωραν κατ δριςεεκν χάρα τον ποταμον έχουτες.
και Δικ χώρας ή εσων της ωστίρας αμείνουω, ώσε ο δις έχου
κίχμαλωτοις θαρρώντως ωσοσετίθεκωι έπει δε της μθύ πεφυτευμέιης Επι τίλα, της δε ψιλης τε

mentum militibus abstulit. Qvisqvis enim nihil facere secum statuisset, ægrum se esse simulans, in nave somno jæebat indulgens. Naves vero cum nullæ amplius essent, nemo non erat in armis.

CXXXIII. Imo vero non licuisse iis tot retinere naves, licet vel maxime voluissent, indepatuit, qvod ne illas qvidem qvas Superstites reliquis manere jusserat, qvindecim inqvam istas, qvæ ut pontibus struendis inservirent, tuerant fervatæ, salvas præstare potuerint. Cumenim vehementior Huminis esset impetus, qvam ut vel nautarum arte vel tot trahentium manibus vinci posset, & naves & impolitos eis vectores in hostium manus conjecit. Adeo ut li cos, qvorum jactura fuit, i-Itum ignem reprehendere oporteat, Persis omnino illud sit faciendum, qvi etiam ut fama elt læpe de eo fuere conquelti.

CXXXIV. Sic itaq; Tigride potum suppeditante processit exercitus, ad sinistram manum suvium habens. Fecitque iter per Regionem multo quam prior erat præstantiorem, quamobrem captivos (quos nactus suerat viæ ductores) cum omni siducia & securitate secutus est. Cum autem sinibus plantis & arboribus consituregionis jam superatis, in me-

dio effet regionis istis qvidem destitutæ, cetera nihil illa deterioris; edixit exercitui Julianus, ut de viginti dierum commeatu fibi prospiceret. Tantum enim aberant ab optima urbe, in noftrarum Regionum finibus posita. Tunc îtaqve primum Persarum acies in conspectum se dedit, & militum numero satis apte disposito, & auro in armis refulgente qvampiurimo conspicua. Cumq; excurlatorum nostrorum nonnemo ab iis fuisset prostratus, eags facto omnis exercitus ad manus veniret; neq; eqvites neq; pedites scutorum nostrorum ferre potuere conspectum, sed inclinata acie fugam statim arripuerunt, in sola illa militaris scientiæparte maxime exercitati.

CXXXV. Post hæcautem nulla amplius suit instructa acies, sed insidiæ tantum, & ignobiles paucorum eqvitum prorupriones nostri scilicet exercitus postrema ex sossis qvibusdam assilientium, & tum qvoq; cædi potius qvam cædere solitorum. Nostri enim pedites, eqvitum Persarum lanceas corpore inclinato subeuntes, gladio confossis eqvis, utrumqve & eqvitem & eqvum prostratum in terra tenebant, & illum qvidem ad vuln accipiendum qvam maxime opportunum, utpote ferrei

κὰ 'ἐδὲι Φαυλοπίρας ἤανο ἐο μέσος πὸ σφ , κηρύθη (ιπία Φέρεος πὸ σρατὸν ἡμερῶν ἀκοσι , τοσιόντη εθ ὁδὸς ὅπι' πὸυ ἀπίσων νε πό λιι , κὰ ἄμα τῆς ἡμεπίρας ὅ μορον. πότε δὴ πςῶτου ὁμὰτις ἄτα Περ σικὴ αθρίταξις , πλῆθος εἰν πῆς ἄπακτον , χρυσὸς πολύς ἐν πῆς ὅπλοις, πεσόντος δὲ ἡμεπίρε τινὸς περμάχε ἐ συμπεσόντων ἀπάντων, 'ἐθ' ἐππευς 'ἐθ' ἐπλίτης ἡιέγκε πὰς παρ' ἡμῶν ἀπίδας , ἀλλ', Κθύς ἐκκλίναιτες ἔφευγον , ἐν τῶτο ἡσκηκότες ἔ πολέμε τὸ μέ εΘ.

CXXXV. κὰ Ε λοιπε το βάταξις μβι 'εδεμία , κλοικαί &
κὰ ἀγενείς ολίγων ἐπατέων ἔφοδοι , τοῖς ὑςκέτοις ἐκ τείφρων Επιπηδώντων , 'εδε τότε κτεινόντων
μάλλον ἡ θνησκέντων. Ε χδ ἐππέως ὑπιων ὁπλίτης τὸ δέρυ ξίφει τὸν ἵπατον ἀναρρηγοῦς ἀμφοτέρες ἀχεν ὅπὶ γῆς , κὰ ἔτοιμόν μα εἰς πληγίω τὸν ἐν τῷ χωτῶν τῷ σιδηρῷ. οἱ μβι ἐν
πορσιόντες ταῦτα ἔπαχον' οἱ δὲ
πόρρωθεν ἰχύοντες εἰ τοξόται τὸ
βέλ.

βέλο ἀΦιέντες υπι γυμτά δ σρατιώτε τὰ δεξιὰ, πεςς ἀυτές Ἡ βλέπειν ἡνάγκαζον, κὰ αχολῆ πεςιέναι, προήεσαν μέντον, πὰν τὸ νέΦο κὸκ ἐκώλυε τὰν βελῶν εἰς ἄπαν, ἐλαύνων χο παυταχοῦ τὸ ἴπανον ὁ βασιλεύς ἐπεκύρει τῷ πιεζομένω, λάχως τε λπὸ τὰ ἀδέκα τῆς δερμένοις άγων, κὰ κόδο ἀξίςυς τὰ σρατηγῶν βλίτ ἐνρὰν πέμπων μέχες μῶν των τυτων, ἐκδινός το νιπῶν ἐχώρει, κὰν ἐμοὶ λέγκιν ἐδὸς.

CXXXVI, το δε εντεύθεν α βεοι, και μεταβολαί τύχης, εΦ οιον άχομαι λόγον. βύλε- εω του λόγον εν τους άΦημοτί- εω του λόγον εν τους άΦημοτί- εσες πολλά ήμιν, α παρόν- νες παντί της ειμωγής άγαθα γενοιτο. τι νο δή δοκά ; κλά- ειζω ή λέγοιζω ; εοίκατε τω εδι εργφ αλήπεδος ; τὸ δε λόγου απαιτάν. ρηπου όλι, και δόξαν αληθή ωθο είς τελευτής: παυςέον...

thoracis onere suppressum. gittarii autem eminus noxamina ferre valentes, dum tela in milites à dextro latere frequentia. committebant, cosuc&intentos ad illos haberent oculos, & procederent tardius adegerunt. Perrexere tamen in itinere, neg; in eo telorum nube sese impediri passissant. Imperator enim eqvitesquacune; opus effet adducens, parti exercitus afflictæ fublidio semper erat, turmasq; ab iisapud quostuta omnia crant, adecosab. ducebat qvi opus illis haberents Ducum vero optimos quosq; ad tuenda exercito postrema ablega. bat. Huc usq; itaq; victor semper Julianus processit, ego vero cum voluptate orationem protraxi.

CXXXVI. Atveroqvæ seqvuntur o Dii! qvæ fortunæ vicissitudines! qvi mihi sermo deinceps instituendus! An ut silentio premam reliqua jubetis, finemq; faciam orationi latioribus 2 Multa: vebis, o Auditores, obemissos nunc gemitus obveniant bona. At qvid vobis deniq; faciendum videtur? an finiri orationem an: continuari placet? Eqvidem videmini re enarranda externari omnes, ut loqvi tamen pergam à me exigere. Loquendum itaq; & ut facessat tandem falsa do exits Juliani opinio efficiendum...

CXXXVII

CXXXVII. Nimirum cum de rebus suis Persa jam desperaret, omnibusq; manifestum esset debellatum jam cum eo elle, ipleq; timeret ne optimis Regionib fuis occupatis, nostri in iis hybernarent: jamq; designasset Legatos, & dona paraffet, in quorum nu. mero corona etiam erat; atq; adeo in eo esset, ut insequenti die cum supplicibus verbis ea mitteret, pacisq; conditiones à Juliano acciperet: Dum per universum exercitum alii qvidem hosteseos appetentes depellendo, alii vero quibus graves ei non erant iter faciendo essent occupati: vehemens autem derepente procella pulverem excitaret, cœlum nubibus obduceret, atq; iis qvi facinus aliquod machinarentur ad illud perficendum quali suppetias ferret; Imperator perruptas exercitus partes rurlum libi invicem juncturus, cum unico fatellite fele proripuit. Hasta vero equestris in eum inermem illata, præ nimia enim, ut ego qvidem arbitror, confidentia ne thoracem quidem induerat, per brachium in latus irrepsit. Sicq; in terram devolutus fortiflimus Princeps, cum fangvinem cerneret profluentem, id quod evenerat sibi, occultare cupiens, equo rurlum conscenso, cum vulnus ci illatum sangvis proderet, semper iinqvibus pro-

CXXXVII. enegyubi @ 5 4-**તેનુ ૧૪ Πέ**ξσ**૪ , ત્રણે σα**Φῶς καταπεπολημένε, κάι διδιότο μή को प्रदुर्वराद्व कोइ बेग्रह क्रेंड प्रव-रब्यू रंगराइ मिरायसम्बद्धाः , दे बहांदः Beis idoutive , मुझे विवृद्ध देशीμεντ . to ois lid και είφαnay méthorto di rais-या माद जिल्ला कार्य विश्वमार्थक ત્રદંમના , ત્રણે નાલો દેરલાળ પ્રદેશ em Juxon ierein. The want her-TOI THE TAKEME, T poli किए माट्ट βάλλοντας αμιωομένων, των 🎉 TETO CON al Davopéver meiorter αίγίδος δε έξαίθνης λαμπεάς κό-गांग पर इंसर्व्यक्ष्यां स्ट्रेंग गरंक्त व्यवस्त γέσης, και τοις βυλομένεις π κακυργάν σωαιρομέτης, ό, μβρ βασιλεύς ως σεωδήσων το Σμαρρα-प्रहेग हैंकाराजेंड क्यां हंगे प्रहांत्रकारा. δόρυ δε ιπω έως έπ' αυτον ένεχθές οσολον, το 28 οίμαι σφίδρα प्रश्वनसम् अवेरे निष्यंद्वन , अबि है βραχίου 🚱 δραμών είς των τέλευegir eig tou. nay माद्रिका मित्र अनुद i भ्रांगलं , रहे बाँमक हेट्ल प्रकταρρέου, πρύπθαυ εθέλων το Cumbai , This too trans duly arabai, દેશ લઈને જો લ્લામાર જોવા πληγίω ηλεγχει, έβόα καθ

हेंद्र बंसे अंक्रांगा क्ष्में वेहतेश्रास के स्टूबर्य-कृत क्ष्में के अविश्वास के स्टूबर-

CXXXVIII. Ελεγε με παίπε, Ε δανε δε ήπατο, κα κομίζετα πρός τω σκηνω, παν τω μαλακω 'Δυίω, τω λεοτιω, καν τω Φορυτον, παυτι οδ ή εκάνε τρωμιή. τῶν ἱατρῶν δε μή διαι σωτηρίαν λεγόντων, δεξαμένη Ε θανάτε το λόγον ή τραπαίτες δε εκόποντο, αθα πάντων δε ή οἡ δάκρυζιν εβρέχετο, πά επλα δε τώς χάρας εκφυγόντω ερίκπο, ώρντο δε μηδ άγγελον εκάθεν ἀνατρεύμαν οἴκαδε.

CXXXIX. i de du Tiépons dueg www के रर्धरक माध्यसम इंतेस, 9६००ँड outhe (in diegnker άυτος δε τω κωθίμα παρέθετο πράπεζαν, πρότερον τέδαΦΟ αντ' έκείνης ποιέμβρο, έκοσμησέ τε το κόμω κ το νόμον κατερραθυμη-שניונט אמידם דבי דבי אוויטניוטי שביםα δε χάσμαπ χης αφανι-อริยานท สนองบลิเ าลัท ริบนาทิสท 🆫 क्रश्यां वर्षे , गर्धराह हारेद हेरलंग्ड αμΦότεροι i zeňto. લંદુ રહિ દેτοίνων έθεντο ψήφον, κώνε γιώμω τὰ πράγματα ανα-Renco Papaiois, oi who ois Enter-9 था, oi के जोंद्र केट्स डाउठ, मुद्रेप को

pior erat occlamabat; ne ad vulnus fuum exhorrescerent, utpote qvod letale nihil habeat.

CXXXVIII. Et ista qvidem dicebat, veruntamem malo vincebatur tandem, & ad tentorium fuum deducebatur, mollemg; lectulum fuum: pellem nimirum leoninam & stoream: hocenim stratum erat illius. Cum vero Medici insanabile vulnus ejus esse pronunciaret, & ad exercitum fama ejus rei emanaret; ingentem ómnes sustulere ejulatum, pectora manibus tudere omnes, lacrymis humum humectavere, arma manibus elapía projecerunt, ne: nuntium quidem (cladis suz) domum esse reversurum opinantes.

CXXXIX. Pería vero quæ Juliano destinaverat dono, Diisservatoribus consecravit, & consvetam libi rurlus apponi menlam. justit, cum in solo antea cœnam sumsisset, imo & comam rursus compoluit, qvam omni tanti periculi tempore neglexerat. Imo earum, qvæ hostibus suis ad unumomnibus terræ hiatu absorptis fecisset, unico hocinteremto nihil non ab eo patratum fuit. itaqve(tam nostri nimirum qvam; hostes) ejus consiliis Romanam rem unice inniti, unanimi suffragio declararunt. Illi qvidem dum zgau

Libri ști Pars Tertia,

gaudio & exultationibus tantopere indulgerent: illi dum periisse, hi dum vicisse se penitus opinarentur.

CXL. Virtutis autem ejus verba quoq; extrema suppeditant argumentum. Cum enim circumstantes in sletum universi effunderentur, neq; ipsi Philosophi sibi possent temperare; cunctos inerepabat, hosce tamen omnium maxime: qvod cum rebus à se per omnem vitam gestis aditum sibi adDeorum sedes aperuisset, ipsum haud secus ac si tartaro dignam vitam transegissent lugerent. Plane autem tabernaculum ejus Socratis carcerem; circumstantes vero, cos qvi illi sub vitæ finem aderant, vulnus porro cicutam, verba item verba, & non emissas à solo Socrate lacrymas, lacrymæ à Juliano qyoq; solo cohibitæ referebant. Cumq;amici precibus ab eo contenderent, ut imperii designaret hæredem, neminem sui similem prope se esse videns, militum suffragiis rem permisit: qvibus etiam ut omni modo de falute sua cogitarent in mandatis dedit: seipsum enim etiam omne istud tempus in illa procuranda ajebat collocasse.

CXLI. Qvis itaq; cædem ejus patraverit,nosse aliqvis desiderat? Nomen eqvidem ejus prodere દેવા ગુજરાત પ્રાથમિક પ્રાથમિક કરાવા , કો કે ગુજરાત મહારા છે.

CXL. ides d' au me aure τω મેરકાર્યા મનેમ τών τελευπόρον निमूर्वरकार वंजवंगाका 🕉 रहा करित-दमर्राशास्त्र भेद अर्थेग्वा अस्त्रीक्रार्श्यम אפן צלו דמי שואסדים שלידמי לינום. mérar xaetteen, દેશકરાંµલ જાઉ म बंग्रेशाइ , मुद्रेष अर्थ मुद्राइक की गर्थ-TOIS , ன் ரவ்ச தெடுமைய்யை ப்பர்ள் લંદુ μαπάρων ખંજદાદ લેγόντων , નોંદ્રેશ ώς άξίως ταρτάςυ βεβιωχότα δα-Εώχει δε ή σκηνή μου το δεξαμένο δεσμωτηρίο το Σω-प्रश्रंतीय , oi स्ववृतंतरह के रवाँड દેમલાં જ તાર્કે દાપ , મં જો મુખ્યે હેંદ Фарнан, को नृत्रमबाब की रागड़ рушась, रहे की µहे विकार्णका को रक्षर वंत्रीय मर्गण , तो मनुद्रे रहेरण. διομείων δε των Φίλων ΣοπΦήναι THE DEXHE RANGODOMOD, BEEFA αυτε αβοκαλήσιου έγγυς όρω, αφηκε τη σρατιά τω ψηφον, οίς र्वतं माले जिलानां देश स्थापित प्रदेश कर् Les aucht, tay 28 aun's ineiσώζοντα 186 mista ανατλήναι zeóror.

'au n'e reirare, muños iraeγες, το μηδένα πολέμων θπο τη πληγή ππιμήθαι. καιτόι Αβά ungunar i Higons Ini pigas indλα τὸν ἀπεκτινόπε, κὰ μεγάλων ὑπῆρχε τῷ Φαιέντι τυχῶν. લ્પ્રુપ, હુંમભર , જવુનુર , જું કુંદેલ્યા માનુ γέρων ήλαζοιεύσατο. κόμ πολλήγε τοίς πολεμίοις χάζες ότι ών σοκ ideamu z' acocidense rlu dézan aix' εδοσων ημίν πας' ημίν αυτοίς - જેમ σφαγέα ζητάν. નાંદ્ર ઝી જો έλυσιτέζει ζων, હੌτοι δε ήσαι οί रिकेम्बर ४ म्हें की मंग्रह, नर्भ λαιτι έπεβέλευοι ROU TOTE διωήθεντες είρχώσωντο της τε άλ-ત્રમુદ્ર લેઠારાંલદ લોલ્ડિંગ લેમ્લ્યુમલ(રંજાદ) λείας έξεσίαι , και μάλισά μ है मध्यें में कि निष्टें , रिंड में शंबा-जांक इंट्रेन्स्य.

CXLII. તે ને પ્લાફિટ ઉ પાશાન સ્ત્રેદ્ધાદ્ર કે અસમાઇલિફ બાજોર , ઉંગા જન્મ જાતેશ્વર્ણ તેના જાતાં કરેલા દૂધા , ઇંક હિં. તેમજેદ જ્યાદ સદ્યાં પ્રાથમિક જ્યારે તેમ કેંગ્રહ્મ જાદ તેમભા માને જ્યાદે જ્યારે જેમ કેંગ્રહ્મ જાતાં તેમલા તેમલા જાતાં જ્યારે જેમ કર્મ કર્મ તેમલા તેમલા જાતાં જાતાં જ્યાદ્યો

ego non possum. Qvod vero ex hostibus non fuerit percussor, vel id argumento est, qvod nemini hostium ob cædem illam præmium datum fuerit. Atqvi per præcones ad præmium ejus Autorem invitavit Perfa, & potuisset ille si semetipsum prodidisset maximarum rerum fieri compos. Nihilominus tamen nemo, ne præmiorum qvidem amore, ut à se admissum facinus illud esse gloriaretur, inductus est. Et multæ'omnino hostibus à nobis gratiæ debentur, qvod fibi arrogare, qvæ non fecerant, noluerint, nobisque adeo copiam fecerint inter nos iplos parricidam qværendi. Scilicet ii, è quorum re non erat ut viveretille, (at isti erant qvi secundum leges vitam instituere nollent,) dudum ei fuerant insidiati, atq; tum nacti-opportunitatem, confilia funt execuri. Ad qvod facinus tum alia eorum scelera, qvibus sub ejus imperio locus non erat, tum maxime restitutus quem ferre nolebant Deorum cultus eos incitavit.

CXLII. Que vero de Pericle
Thucydides memoriæ prodidit,
qvod scilicet ipsa morte maxime
declaraverit, qvantus in rebus agendis extiterit, ea de Juliano merito etiam aliqvis dicat. Cumenim reliqva omnia eadem (post
Zz 2 ejus

ejus mortem) ac antea essent: Milites Inquam, arma, equi, Duces, acies, captivi, opes, commeatus; unica tamen que facta est circa Imperatorem mutatio, reliqua omnia prostrata quasi contrivit. Primo enim ne conspectum ovidem eorum tulere amplius, quos in fugam prius vertebant. Deinde pacis nomine inescati easdem enim denuo hostes artes adhibebant, omnes clamarunt accipiendam esse atq; amplectendam pacem, primusq; in eam sententiam novus imperator pertractus est. Medus autem ad pacem eos nactus proclives, detinuit, moras traxit, interrogando, respondendo, differendo, pluribusque missis legatis ut commeatus magis magisq; decresceret efficiendo. Cumqve jamannona aliæq; res necessariæ rarescere inciperent, ipsi etiam pacem petivere, utq; omnia hostibus concedere eos oporteret, necessitas cos adegit.

CXLUI. Tunc itaq; Persa levissimam pacis mercedem urbes, regionesque, & gentes, qvæ murorum instar Romanos tuebantur, poposcit. Annuit tamen novus imperator, omnibusq; istis Barbaris cessit, & nulla dura nimis ipsi visa fuit pacis conditio. Adeo ut sæpius ego miratus Medum suerim, qvi cum plura tum sume-

रवेंग बंधरवेंग विग्रहरू स्वेंग ऋर्वऋरूका भा-रब्धि वंश्विष्टेर, रब्धि वैक्रीसर, των ίπωων , Ε ταξιαρχών , πωταγμάτων, των αίχμαλώτων, των λεημάτων, της τροφης. μια τη ωθι το βαζιλεύοντα μεταβολή τὰ πάντα σωετείβη. Πεᾶτον μομ 20 વર્ષ્ય મું કરૂ મના છેς જાલંπρον ήλαιωον. έπειπ δελεαδέν-TES eighting ordmati, के 28 aux σεσήνεγκαι οἱ πολέμιοι μηχάνημα, πάντες έβόων δέχεως κά жанे महाँग कि βασιλεύων άλκετο. λαβων δε αυσυ कटोड गीये नेσυχίαι άρμηκότας δ Mặđ@ , diñye , diángiber , iemian zarokenichia λόμομο, οι αλήθα πεισβαίο αναλίσκων αυτοίς των τροφήν. ंदर डांग्ड का मुक्ते गर्लेंग वैश्वीका वैसर्वा-रका हेळार्बम्। ट्रेंग प्रदेश हैं रक्षा , अद्भे वेल्ड ที่อีก บาว 266 คืา ล่งล่ว หมุ อยิเผรก่-XH.

CXLIII. τότε δή του κυφόπατου ήτα μιοθου πόλας, καὶ χώρας, καὶ εθυη, τὰ τάχη τῆς
Ρωμαίων ἀσΦαλάας, ὁ δὲ ἐπενευε τε, καὶ παυτὸς ἀΦίςατο,
καὶ δανὸυ 'υδευ ἐδόκα, ὡς ἔγωγε
πολλάκις ἐβκύμασα Ε Μήδυ, ὡς

παρών σιλείω λαβάν σου ήθέληe. मंद्र 🕉 ab बेगरलेलश मिरो में। ΈνΦερίτων σερσύγοιτι τω σποθυplan, tis d'ai Thi deorthus nic d' ai In no Kudver; δ' αὶ Ιπι τον Σαγγάριον; δ αι θλη του βόσπορου αυτόν; ίω 28 ο διδάξων του Γωμαΐου Φλησίον, ως δεκέσες καμ το λοιnor eis dexlui, και πευφίω, ત્રલે મર્સર્રોજ , ત્રલે ત્રેલગર્સના. म गड़ प्रबंदल रहेरका है जनजदवपूर्वνων, Πέρπης ίτω τω χάρλι, ei milosov mées. क्षा हर्ने ह्रिस απήγγελα. ws . Eroi όωλα βιψαυτες έκκιοις έχου, ώσπερ έπ ναυαγίας γυμνοί, αφοactivist of where Ėπ αν ή εσω». o de acorido nuevo Pieco, doeat @ reitor, n T xunpidar τω επέρα επ' ώμων (καλλίμα-20 W STO). Zandoyia μία πάσε τοῖς αχημουξίεν , TENEUTH & TOUTH GIATEE HAVE (G. संद किंगे शंकारांधद.

re potuisset, id tamen facerenoluit. Qvis enim abnuisset si velad Euphratem usq; limites suos protendi voluisset? Qvis siad Orontem? qvis si ad Cydnum? Qvis si ad Sangarium? qvis fi ad iplum usqve Thracium Bolporum? Sane enim aderat tum, qvi Romanos doceret, velsic etiam id quod eis relinquebatur ad imperium, ad luxum & delicias, ad potationes largiores, ad veneris exercitia satis fore. Adeo ut si qvis factum id non esse lætatur, Persis ejus rei gratiam referre debeat, qvi multo maximæ eorum qvæ accipere poterant parti sponte renuntiaverunt. Nostri proinde arma abjicientes, hostibus eis ut colligerent relictis, tanqvam ex naufragio nudi, & ad mendicitatem magnam partem redacti ad nos redierunt. Arq; alius qvidem dimidium scuti fragmentum, alius tertiam hastæ partem, ali ocrearum alteram humeris suis apportabant. Omnibus autem ita deformatis cadem erat exculatio, ejus nimirum qvi in adversarios ista erataversurus, excessus.

CXLIV. Cur itaq;o Dii omnes omnesq; Genii illud ejus propositum ratum non esse jussistis? Cur eorum qvi vos agnoscunt & venerantur mortalium genus non beatum, hunc vero beatitudinis istis autorem essecistis? An qviczz 2 2 qvam

gvam in ejus voluntate reprehendentes? an aliquid ab eo gestum non approbantes? Nonne ille aras vobisrestituit? nonne templa ex-Struxit? nonne magnifico cultu Deos, Heroas, ætherem, cœlum, terram, mare, fontes, fluvios fuit prosecutus? Nonne adversus fuit iis qvi vobis adversi erant? Nonne Hippolyto magis erat castus? Rhadamantum justitia æqvabat?prudentia superabatThemistoclem?fortitudine Brasidam? Nonne universum orbem Romanum, animi qvali deliqvium palsum sanavit? nonne omne oderat malum? nonne justitiæ cultoribus mitis? nonne protervis inímicus?nonne modeltis amore addictus erat? O stupendam expeditionem! o terrarum urbiumq; evastationes plurimas! o tropæa innumera! o eventus Spe & cogitatione nostra indignos.

CXLV. Nos qvidem speraveramus Regnum Persarum omne Romani Imperii fore provinciam, legibus nostris gubernandam, nostris administrandam magistratibus, vectigalia nobisallaturam, vernaculam lingvam Romanamutaturam, pro Persica stola Romana veste usuram, comas (nostro more) tonsuram, foreq; ut Susis Rhetoricæ artis magistri à Persis, disciplina ista excultis, plausibus exciperentur. Nostra

अव्यंत्रक दे में की क्षेत्र क्रॉड έποιγετις τών πεπςαγμένων; 'હ βωμές ἀνέρησεν ς ε΄ νεώς έποίη. (εν ; και έθεράπευσε μεγαλο-महरमधंद शिक्षेद्र , "मिर्व्यद्व , ब्रोशिंस ea, seard, m, Suhaflar, कार्ये , काम्यार्थ ; जार देशλέμησε τοις υμίν πεπελεμηχόσιν; ε σωφρονέςτης μομ Ιπωολύτε, diracos de & rir radapardus, σωιτώτες Φ δε Θεμισοκλίες, ενδραίπε 🚱 de Bearids; s' τω άστες λαποψυχεσου ાં જરૂ મુક્તાં છ ε μισοπόνηρος ; ε ဆိုစုံလင္း န ત્રદ્વેલ્ડ તોપ્રવાંલક ; က် azodásois ix Jeos; Imenter Ping; ῶ spatiäς μεράλης, ὧ πολλῶν κατασκαφών , ὦ πολλών τοπαίωι, ω τίλ. Τῆς ΔΙαιοίας diážios.

CXLV. ήμες μθι είσμεθα
τἰιὶ Περσῶν ἀπασου μες Θ τῆς

Τωμαίων ἔσεος, κὰι τόμοις τῶς

ἡμετίροις οἰκήσεος, κὰι ἐζκὰς

τὰς ἀιθέιδε δέξαος, κὰι Φό
ρυς οἴσειν, κὰι γλῶτῖαν ἀμεί
ψενν, κὰι ςυλὶιὶ μετικοσρήσειν, κὰι κερεῖν κόμας; κὰι

ΣοΦιςὰς ὁι Σύσοις Περσῶν παϊδας

ἐκκροτήσειν ἤητορας. ἰερὰ δὲ τῶ

πας.

-שפר אועד פונה בונה או אול יושף ישם τα λαΦύροις, गेरिकेट्ट्सा की र જાપાજી વાર્ષ કરે છે. જોદ માંત્રમું માર્જિશ-96. πι δε πώπι είγασμένος ล่างเทางใหญ่ระเท τοις έγκωμιαζε(ι πεπεργμένα, στυ μθί θουμάζοιπε, του δε του έκβαλλοντα, και τοῖς μι ηδίμιον, τοῖς δε σόκ αχθόμθμον. वैदे संबर्ध कार इंटरळे मेठींछड़. rà रगेंड दिलांड ज्यार्थित स्थान Фध्द , क्रमंग्रद्धाः हेर्राकाः नित्रे द्वीपे βωμώς πειχόντων, κά म कर्रानeor drageπώτων, αυτών idpuoµशंका, रहे। में के केंग्रव Фधγόντων αυτών θυόντων. **6** idies exasan oixes as donoplan मिर्जिनमा , बैंग्रेबाइ म बें Форцай, μυείαις, κάι σμικεότητι 🐔 લંσ-Φορών, και 28 αυ και έτο λέyenny tois Beois & pérois suga-Day Tois Kirdurois, ארש אטשאי ναι τὸν πόλεμον, ώς ἀυτῷ χωέ-क्ष मीय संविक्षेत्र संद में देशकांव πάλιν έπενεγκών,

CXLVI, ταυτα καὶ ἔτι αλιάω ας τος ανιάω τος άνος όντα & ετφαίν κεικόν κεικόν τως άνος ας αλιάς κεικόνως άνος αλιάς ακούνως αλιάς ακούνως ανιάς αλιάς ακούνως ανιάς αλιάς ακούνως ανιάς αλιάς αλιάς αλιάς ανιάς ανιάς αλιάς αλιάς ανιάς α

vero templa spoliis eorum exornata posteros edoctura quanta illa fuerit victoria. Atq; horum omnium Autorem præmia laudes suas oratione persequentibus propoliturum, admirantem alios, alios vero non repudiantem, atq; illis qvidem delectatum, his vero non indignatum. Et sic qvidem litteras magis quam unquam omnibus fore jucundas. Templis vero cessura tandem esse sepulchra, omnibus eorum qvi ad aras accurrerent copia refertis: atq; illis ipsīs altaria statuentibus à qvibus eversa antea fuerant, & sangvine litantibus, qvi sangvinem olim vel maxime fugerant. Privatas vero singulorum res egregia incrementa capturas, tum ob alias innumeras eas augendi opportunitates, tum ob vectigalium imprimis paucitatem. Hoc enim inter alia Deos, dum periculis undiquaq; erat circumseptus, orasse dicitur, ut eum sibi belli largirentur exitum, qvi copiam vectigalia ad pristinam rationem revocandi sibi faceret.

CXLVI. Hæc & longe plura cum ab eo expectarentur, invidorum Dæmonum chorus eum nobis abstulit, fortissimumq; athletam, cum in eo jam esset ut coronam acciperet, in loculo conditum ad nos advexit. Merito itaq; omnem terram, omneq; mare luctus

Aus pervalit: Merito alii post ejus fatamortem lubentissimo animo oppetiere, alii qvod mori iplis haud fuerit datum gravissime ferunt. Tum qvod antecessit tum qvod fecutum ejus imperium fuit tempus pro atra nocte reputantes: solum vero illud qvo imperavit spatium, tanqvam purissimo solis radio collustratum suspiciunt. Ourbes quas tu condidisti! O tristem atq; imbecillum rerum statum à te emendatum! O litteras qvibus pretium & dignitatem reddidisti!O religvas virtutes qvibus valebas! O Justitiam, qvæ ex cœlo in terram rurlum descenderat, sed inde in cœlum iterum rediit! O mutationem subitam! O publicam felicitatem simul & initium & finem fortitam!

CXLVII. Idem certe propemodum nobis evenit, ac si aliqvo vehementissima siti afflicto, gelidæq; & limpidissimæ aqvæ phialam ori admovente, cum vix eum degustare coepisset, aliquis eam subito rapiens illi auferat. At vero nobis qvidem, si tum subito ille erat cripiendus, magis fuisset expetendum ne datus nobis omnino fuisset, quam ut datus, antequam desiderium nostrum exsatiasset, auferretur, Jam vero quafinon ideo, ut frueremur, sed propterca tantum, ut corum qvibus frui non detur, gnari, ingemisca-

τως οો ભીંગે એς મુંતીદૃષ્ટ per દેમલાં જ દેરદર્ભાષ્ટ્ર , હં છે લે લે જે જે જે my tegrana, vinte will ouve ર્સ્યું જો જાલું દેશલાયુક , મૂર્યત્રજ્ઞા છે જો mer exerver vomilorus. के की मह દેશલાય βασιλείας χείνον , ακτίνα છેડ લેમ્પુઉછેડ મલીસ્ટ્રાંગ. છે જાંમદ્વા નેંદ્ર કંપ્રભાષિત લઈ. જે રહ્ય જ્યારે કેંપ્ર ας επηνώρθωσας αν ω λόγων ες મુંદેલાર લુંદ ભારે લુદ્દાળજાના, ભુ છોરે લુપ્ર-भार छेट्टमोर वैन्छ र्यूपनयर केंग्रे Δίκης η κατέβη μθυ έξ 'μεσιμ', πάλιν & Girds eis rearir. & μεπεβολής αγχισρόφε. α κοινής &-वैद्यम्कांद्र देहेंद्रमध्ना म वेम्रे स्थे πεπαυμέτης.

CXLVII. Φορπλήσιον γάρ

π πεπόνθαμβν , οῖον ε΄ πς αν
δρὸς διψωντων , καὶ εκοαίγον
των τοῖς χείλεζι Φιάλλω ψυ
χεν τε καὶ Δραφανες υδατων ,

γευσαμένε τὸ πρώτον ἀρπάσας

οῖχοιπι ἡμᾶς δὲ εἰπερ ἐχρλο ἀν
θέως εἰρεως , κρεῖτον , λι μηδὲ

μεπιχεῖν τὸ Σρχλω , ἢ εκοὶ

ἐ κίρε εῖρηθῆναι. νῶν δ΄ ἐχὶ

ἴνα ὑπελαύσκμβν , εἰδότες , εἰνω
μθν,

εθυ , γενσαζιν άφείλετο. ώσπες αν σε τοῖς ανθρώποις δείξας πον ήλιον ο Ζευς έπείχε πας έαυτος , μηκέτι ποιών ήμεςσα.

CXLVIII. Kai tot nei 8 7 Nie taute who ett deart . મહિલ લેખમાં છે દેવા છે. , 'કર્સ' છેpoin Tois Beatisons & xdens. 28 मा रज़री रेग्नम प्रकारियन por the Juxles, our original of **πλω γ**ρώμλω, άχλύ» τυα κ<u>θ</u>έ τοις ομμα (υ επτφίρα, κο μι-**ဆင့်စ်၊ 71** သြုံ့ထုမ်းစွဲစွဲများ နို ပို့စ်စုံးစေး စယ် ie more. sia 28 delig inneghθε τη τη βασιλέως σφαρή; separoi poli oi x 7 7 Jean Sympoeurres, items de co de dirais Sproμous, (οις δ' iθεραπεύ-🖣 रे वेद्यमर्वणक हिन्तुर.) रखे के के करें हैं रेस्किन, क्षेत्रका में नाममें र्या-DETRY MAINTON SE O MIN 60 TOpar ourober Ednuer, o d' con Surgear degris tighte. réwr de **ાં** μર્રિયે κભાગમાં Φησιν , οἱ δ' ήmerideson yédme émil zensanens चर्नेड क्रावर्वेड. क्रिक्टरंक्स के बंग-Dan aixilem supara, kay to οληφέναι τι βασιλίως διδόντ Φ. क्रिकेन्य अंश्रुवार १ स्ट्रेस क्रिकेट क्रिकेट क्रांचा क्रोवज्ञात मुझे वेने प्रदूर्णकावन

mus, datus fuerit, vix degustantibus nobis fuit ademtus. Non aliter sane ac si ostenso hominibus sole, apud se tamen eum detineret Jupiter, diem illucescere non passus.

CXLVIII. Et qvidem certefole licet eadem que antea faciente, eademq; procedente via, non eandem tamen nunc à nobis Dii gratiam referunt. Ea enim, quam ob Julianum fentimus, tristicia, animam submergens, mentemq; obfuscans, tenebras quasdam oculis quoq; offundit, nec multum ab his qui in tenebris nunc versantur distamus. Qvæ enim post Imperatoris cædem denuo fuere invecta? In veneratione rurlum funt qvi contra Deos pro concione verba faciunt: Sacerdotes vero, qvi Deis sacra fecerunt, injusta judicia subeunt. Atq; iis qvæ igne ablumta lunt statuitur pretium: imo potius cui facultates supperunt, ex iis qvæ habet pretium folvit, cui vero non suppetunt, carcere & vinculis solvit. Templorum autem alia eversa sunt, alia semiperfecta stant, ludibrio impurorum Christianorum expolita. Philosophorum porro excruciantur corpora, & crimen in illisest, siqvid ab Imperatore sibi donatum acceperunt, furtiq; dica propterea illis scribitur. Et æsta-Aaa

Libri sti Pars Tertia.

æstate adulta meridiano temporenudatus, solisq; radiis misere excruciatus, præter ea qvæaccepit, ea qvoqve qvænec accepisse eum, nec dare posse est evidens, daretamen (Philosophus) cogitur. Non sane ut det, qvomodo enim id faciat qvod factu est impossibile ? sed ut eo qvod non possit excruciatus atq; exustus misere pereat.

CXLIX. Dicendi autem artis magistri qvi cum Magistratibus antea assidue versabantur, non aliter ac si homicidæ essent à foribus depelluntur. Juvenumq; qvi olim eos cingebant catervæ, talia videntes, à litteris, in quibus parum præsidii esse vident, aversi, alia qværunt, in qvibus plus roboris esse putant. Curiales vero justissimum qvod patriz qvisq; suz debent refugientes ministerium, immunitatem plane injustam affectant: nec est qvi hac exparte peccantem retineat. Sectorum item omnia plena funt, regiones in continenti terra litæ, inlulæ, vici, oppida, fora, portus, angiportus. Vendunturq; domus, mancipia, nutritor, nutrix, pædagogus, imo iplæ progenitorum sepultu-Præterea ubique paupertas, mendicitas, lacrymæ: præstareg; existimant agricolæ utmendicos agant, qvam utruri colendo opeμένω μέσε θέρες, το μεσημβεία πῆς ἀκτῖσι πιεζόμλυω, πρὸς οῖς ἀληΦεν, ὰ μήτε Φαίνεται λαβών μήτε δύταται δέναι, διδόναι καταναγκάζεται, Έχ΄ "να δῷ (πῶς ઝેડે ὰ μὴ διωατὸν;) ἀλλ' "να τῷ μὴ δύναωχ, πεβλέμλυω κὰ Φλεγόμδρω κατακτείνηται.

CXLIX. PHTOGRAJS de didaoxaλοι συζώντες πρόπερον τοις δεχάς rar guέχεσι , άπελαυνοντα ear acte andpoporor σιλήθη δε عَدْهِ के कि वंगकी मर्श्वरहरू , ταυ-TA OPENTES, Puyontes as adeνας જેઈ λόγες, αλλίω ἰσμον LATETI. GENDANI DE TUI DIRAI-ार्थतीण प्रेर्ट्यमसंबर ज्यारे में सब-महार्विका ठेजार्वहर्वागाहर , मध्ये वेर्वामण indelejas idiažas. i de Tre-Κήσων την φινημιεύρμων συν έξιν मधाना है। प्रश्ले महब्रमाह्या , ιήσοι , κώμαι , વે γ ૦ દ્વા , ત્રામ દેશક, કરાયુ-त्रणं. त्रक्षभेताम् वि óucia ray δράποδα, κόμ τεοΦεύς, κάμ παμδαγωγός, χġι TOY OF CHIP πiΦoι. Tanaxy mia, मुख्ये जीध्यसंब , મનું રહોંદ મુક્યકૃષ્ટલાંદ નૈયલ-का बाबा वैज्या कि क्रांत क्रिक्या में प्रधार yeir'

2000 i de vipeger dirac diva- ram navent: & ille cui hodie que कैंग्टराम इस्मेर्ट्स है वैधंcort G.

CL. Σκύθου δε , καν Σαυρομάτα, κάι Κελτοί κάι παι όcor BacBacur hyana Gr in क्कार्विंद , वैंग्नाद को दृंदिन निर्महवाτες नेकान्ववारांधि, श्रीवळ्ठारंधि वेजल-ASC: , dew Cir. diwxortes aies-(ι, διωπόμθμοι κρατάσιν, ώσ-त्रहरू कोमर्हाच्य त्रकामृत्को , वेहळाकास मन πιλευτηκότ 🚱 , ός Φανοίς έπανις αί-When This retons the con as, भारत है देशका , हेरासंग्रह है विश्वार की की 2ης, και καταχιάμθρος τίφεσι, ray tidan rio papi isan, eur de maias, autor te mai મીખે ભેરકામકારીય , લે કૈલે છે? રહેર हार क्टुज्समसँग संग्राधि, मध्येन्द्रस्थः; ने भर्दा अ अने स्वर्भे पर मुंधीहर 🕏 नयं 9४६ , हे क्टलन्यर्थन मध्ये को बंग्वेट्ट रंगंभग्रवा , वेज्ञानसम्बद्धाम , καθάπες 'ιπω 🚱 αναβάτω, πόλεις τόσας κόμ τόσας. Έν Παλαι-र्जामु का Mas, क्येंड Ai Buer बंक्येσας. κάνται μβι αι μέγιςαι Σικελίας, κανται ή Ελλήνων ωλίω थावद व्यं प्रवेत्व्य , सम्ताव्य हैं में प्रवλή Νικαία. σώτται δε ή κάλλα μεγίτη, που θαμρέν το 🕃 μέλhart & on ixe.

dare valeat suppetunt, cras ipsemet aliquo à quo accipiat habet opus,

CL. Scythæ autem cum Sauromatis Celtisq; omnesq; omnino Barbari, qui hactenus fœderum observantes vixere, gladios iterum stringentes bellum nobis faciunt, navibus adversum nos advolant, minas spargunt, facinora edunt, nostros persequentes cædunt, siq; ipsos persequantur nostri, superiores discedunt: non aliter nimirum ac pravamancipia, qvi Domino fatis abrepto, orphanis relictis insultant. Ob istaqvæso qvis sana mente præditus corpore interram prostrato, cineribus seipsum obruens, & si juvenis lanuginem, si vero senex sit canos vellens, & seipsum & orbem habitabilem, si tamen istud adhuc meretur nomen, non lugeat ? Ipla certe terra quantum pateretur damnum probe persensit, atq; decente luctu tantum virum profecuta est, non aliter ac equitem egvus, tot tantasq; urbes excutiens. Palæstinæ nimirum qvamplurimas, omnes vero Libyæurbes. Jacent maxima Siciliæ, jacent Græciæ, unico excepto opida omnia, jacet & pulcherrima illa Nicæa. lmo & cocutitur urbs omnes alias pulcritudine superans, de futuris fatis suis plane hærens incerta.

CLI.

CLI. Et hæc qvidem à terra, vel si mavis, à Neptuno Juliano infta persoluta fuere. Ab Horis vero pestes & fames, homines pecudesque perdentes, fuerunt immissa: quali nimirum nefasesset eo ablato firmum orbem terrarum statum obtinere. Qvid mirum itaq;, cum ita ista se habeant, si qvis, ut ego facio, mortuum se non esse, in damno reputet. Certecgo, non isto præmio summum illum virum ut afficerent, à Diis precibusmeis contenderam: sed ut liberos gignere, summam sene-Ctutem pertingere, Imperio quam diutissime præesse eum sinerent. Atqvi, O Jupiter, Lydorum Regum, qvi Gygis fuere progenies, hominis pollutas habentis manus, alius qvidem undeqvadraginta: Iple vero impius ille latelles duodequadraginta annos implevit. Juliano vero tertium folummodo in fummo imperio annum attingere dedisti, cui plus, aut faltem non minus temporis qvam magno illi Cyro concedi debuisset, utpote qui non minus ac iste paterno in subditosanimo effet affectus.

CLII. Verum en intvero, dum mini-in mentem revoco reprehensionem Juliani, qva in eos qvi in tentorio ej?, lacrymis indulgebantanimadvertit; non dubito,

Tavra dury Bogi W નું લં βέλα 🚜 🖫 Ποσαδώ-246 ාලිං. ක්රිය හි ස්ව අග්ව සැකා වෙය μοί και λιμοί, Φθείροντες έμοίανθεώπες τε καν βοσχήμαώς con al 96 μις éxeire μεgegyzóz & dagwar za szer zlui और. मां देश निव्याप्तवहरों में मह मर्थ-TOP OPTOP TOISTON, SOUTEP EYOF (मुर्धावर मेर्रसिट्य को μή TiGrarai. καίτοι έγωγε ου θεές ήξίεν ' with ysealeer wir Joupagir innvov , alla mojder Nucoes mea Badei, rgi Myxe Baciaila Audar Añs, & Zev, aviena Túyry मीये प्रसद्ध '४ प्रवर्धि , व ह्या લંદ દેશ: જાલ્મોએક દાર્ગલ પશું જ્યાર્વxorm , o de eig हंत्रीय प्रथा महाτήκοντα. κών αυπίς δε έκαι 🚱 δ duareling doeu Pée eig duoir déorna कारीबल्बंप्रकात. वर्षाक की स्टी-18 no mi Vaday provor In & per-LoiGo Gediu dédunac , ळासं कि , सं वेहे भूगे , של דפו अ idation कि में Kugor के uivar वेहालेक्य प्रहर्ण हुन को खबरांहला मुखे מעדפו שפיב המי צפאטענישה החוףק-NOTES.

CLII. ἀλλά οδ εινοήσας, τιώ Επιτίμη (1), में τῶν ἐν τῷ σκηνῷ δακευίντων καθή ψατο, κοῦ νῶν ἀντὸν ἡρῦμαι τίω ἐν τῷ Θεήθεήτο μερίδα το λόγο μέμ-Vadr. zai poi dong de deveo मंजदर्भिका , मंग्रह देशिक , नवार्थनका αδ ακός ήμας γεήσεως λόγοις. Τί ότι τω έμην ύμᾶς όδυρο μοι क्रिम्पूरियं, मुद्रे का दे का महिलामा ीर्यम्बर्गण ; सं प्रीपे के न्याप्रसंख्या - કાર્લેલ પ્રસંદ્વા મુખ્યાની કે જાદ ના-Dewnois, con Dependre d d' Con aledé poi mong: meradeδίωση της χώρας , πάντ ' μό-ंग्रा वेभ्राव्याः , स्वे ऋव्यभ्रव ऋः-कांग्विया बेरवस्वीयर्ग र रहेरक म्री su eidores 5 or epidous eiderac कां मसके दे 'Ett Tolque मुमुर्वे में अ πλέμω και 2/α σιδήρε δεινόν อนุถึง อือหล่าน. ซ้านร สัสกุ้ม 🛧 🗚 🗀 νίδας, έτω Σαρπηδών τ Енацииновая у эты Мергыз ой रथेर प्रेहबेर. 'Et d' 6 प्रूर्श 🚭 रहाँ βεαχύτητι λυπά , Φειέτω ωξαmudiar unir Adigardeos à Dies.

CLIII. ταυτί μω έκεισω... એ έγω છે τέτοις έχοιμ αν τινα. જાઈલાયા, દેν μω πεωτον κώ

nunc quoque, eam Orationis meæ partem, qvæ in ludu versata est, eum plane else improbaturum. Et certe mihi videtur, modo ejus rei ipli daretur facultas, ad nos ac cedens, talibus adversum nos usurus fuisse sermonibus. Qvidqvæso est quod meum plangitis vulnus, mortemq; in iplo juventutis flore mihi obvenientem? Siqvidem in deteriore conditione elle cos, qvi cum Diis, qvam illos qvi cum hominibus verlantur centetis, parum sano vos utijudicio dixerim. Si vero me beata eorum habitatione factum esse participem non putatis, non tantum toto erratis cœlo, sed & rem plane absurdam admittitis, minime omnium cognoscentes eum, qvem vel maxime nosse estis persvali. At ne hoc quidem grave vobis videri debet, qvod in bello, ferroq; occubnerim. Eodem modo excessit Leonidas, eodem Sarpedon, codem Epaminondas, codem Memnon, qvi in Deorum numero censentur. Si vero obnimiam brevitatem tempus vobis molestum esse videtur, solamen. vobis afferat Jovis Filius Alexander.

CLIII. Hæc qvidem ille: Mihi autem fi qvædam istis adjicere, liceat, hoc primum, idq; longe ma-Aaa 3, ximum

ximum addam:immutabilem esse fatorum ordinem: Fatum vero Romanum orbem simile forte premit cum eo qvod olim Ægyptum. Et qvoniam infausta illi obtingere oportuit, felicitatis Autor deterrimo huic seculo sese subduxit, ne feliciter iis ressuz procederent, quos misere vivere merito oportebat. Secundo reputare nobiscum debemus, qvod licet in Juventutis flore ablatus Iulianus fuerit, omnem tamen Imperatorum ætatem gestorum magnitudine superaverit. enimScriptorum tam multa, tamque præclara, ullius eorum commemoravit facinora, licet vel triplo amplius quam iple vitæ spatium impleverint. Hocitaq;, gloriam ejus loco iplius tenentibus est ferendum: Nec fatis ejus magis indolendum, qvam ob ea qvæ antecesserunt illa, lætandum eft. Hic est qvi extra Romanum orbem versatus, simul tamen imperio suo eum complectebatur: & corpus quidem in hostium terra, terram vero propriam suam sub imperio suo habebat: ideme, omnino ad omnes in officio continendos, sive absens effet, sive præsens, valebat. Neq; enim Barba. rus qvisqvam fædere rupto arma arripuit, necullus intestinus motus fuit tumultus, qvales complures, præsentibus quoq; Imperato.

μέγιςον क्या मार्च क्षेत्र क्रा प्रश्राहरू નેમાંત્રમુજી . मर्वेट्ड के रंज्या कार्य The Papaier, oxoia mis the *Aiyumlok મુદ્રો દેજલાઈને મહારહેદ હોઈ ides ravity Spice, dedauporiar संन्धेत्रका ज्वाह्यधीत्रवह रहे कित्त है χલερίουν, οπως μή છ જાલીલ. કેંદ્ર કંત્રફોર્ણ પ્રવસ્છેંદ્ર हुल देंग्स्क , रेक्युर्द्ध मार्केड में μας લેળકોડ , બેડ લે જો મંદ્ર મંદ્ર τηλθει, αλλά παι γήρας βα-CIDÉOU VIRGORS TRIS RESIEROS. TÉ ·G· οδ έτω πρλλά κάι μεράλε μημονιύει τις, τι πλάσιον βιβιωχότι χεόνον ; dã τοίνω वंगा देस्लाप गीये देस्लाप ठेंदिवा इंद्रान-रवड़ Фंद्रला. रहें। मने अबि में राजि रहλευτίω μάλλον άλγευ, ή Δία πὶ το πρώτης μαλλον & Φραίνεοχ. ૅં ૪૪ ઇંડ દેવા ὁ જોંદુ ` ૧ωμαίων हैंहिल यह की लेमरें सुद्रे सहय-રહ્યું જે હિંદુ કહેમલ દૂરભા દેશ मीये हैं लेसलंबर एं-Ty makeuja, मां रमें βασιλεία και ταυτίν διωη-င်ရဲ့ ထင်း ေ အ က် အားက ရုံတပည္ထင်-εών. इंτε 🔊 βάεβαε. ভक્তు मॅं प्रेंबर व केंद्रे चोड़ क्या ने मह . irdo 9 sv ars Pin 30puB@ eis, sia mila, ngi Basilien έΦεέφεςημότων έπλρηθη πιλλάκις. Και το τότο επό επό φίλτρου, επε φόβω έποιησεν Φίβω μω έπεχε σου βαρβάρες, Φίλτρου δε
σου υπηκόες, πῶς σόκ αξιου
έκατερου θαυμάσαι, κὰι τὸ τοῖς
ἀπαντίοις δεω έμβαλειν, κὰι τὸ
ποῖς οἰκείοις ἔυνοιαν ἀνθείναι, ἡ εἰ
βείλει με, ἀμφοτέροις ἀμφότερο.

CLIV. 'εκεν κάμ Επο της λύ-**अभुद्र बंिक्स्यार्थि ,** भि करोड़ हैंग र्र ixeire , से ध्रमेर्राप्त रहा स्ट्रिय-मर्काका है हिला कार किया है करा है किया है . जला , बेंद्र बेंद्र 'अर्र एंज्राचे प्रश्लीतzor 🚱 बॅर् xoro. मंड 🕉 ixeus diπαιότες 🚱 βασιλεύαν , (લે τὸν मुद्रेम रस् किशासिंग मुद्रोम रस् वर्धिंगवर्द्ध र्राष्ट्रभा , रहें। त्युंड केरियाड टेशτάς Μαφέροντα & άλλων, τοῖς निश कंप्रवाशिद जिल्हा का वेट्टांग है; कंगरंग भी लंह वंग हैं अध्यक्ष , लेंगे के ineire hoyes ish iden की πολλώς, κάν πάντας σων τίχνη. Kal tel tar & to geaper ka-Tayemeanitus of Tolkio! कोर्लंड έφυγον λόγων όδες, sager isappyour dist નેંગ્યા σχεία Φιλοτιμίαν αὐτοῖς ή ψόγον έκ 🖁 μή πεπιημίνων , yszauuten. કે દે જાગેકમૂર્વે જ ομε και αλάθων λόγες, σας μορφάς παπιλέλοιπει, άribus, excitati haud raro fuerunt; Idq; ipsum partim amor, partim metusessecit. Metus enim Barbaras gentes, subditos vero amor continuit. Qvis vero admiratione dignum non censeat, qvod & hostibus metum injecerit, & amorem immiserit suis, vel si mavis ambo utrisqve,

CLIV. Hoc itaq; etiam luctum nobis imminuat: & præter hoc illud qvoqve, qvod nemo omnino inter subditos ejus inveniatur, qvi dicere de eo potuerit, qvod melior seipsononsit, quem Domi-Qvem enim num agnoscebat. magis fuisset æqvum, qvam ipsum rerum summæ præesse, si qvidem eum qvi prudentia & dicendi facultate, aliisq; virtutibus ceteros antecellit, iisqvi eo funt illis omnibus inferiores imperare fas est? Ipsum qvidem non videmus amplius: Scripta tamen ejus complura cernere licet, maxima arte Enimvero omnia concinnata. ipli illi qvi in fcribendis libris consenuere, plures scribendi vias evitarunt, qvam ausi sunt usurpare: adeo ut non majorem laudem iis qvæ scripsere, qvam reprehensionem ob ea qvæ non scripsere meruerint. Iulianus vero bellis simul gerendis scriptisque concinnandis vacans, in omni dicendi genere aliquid reliquit, omnibus. omnes

omnes vincens generibus, in epistolis autem scribendis seipso qvoqve superior. Has ego in manus
sumens solatium nanciscor. Hi
fœtus ejus, ut facilius feratis dolorem, efficere poterunt. Hosille immortales liberos reliqvit,
qvos nunqvam tempus una cum
illitis asseribus coloribus poterit
abolere.

CLV. Verum qvoniam imaginum mentionem injeci, (istudea occasione referam): Multæ urbes Deorum eum specie repræsentantes haud secus ac ipsos Deos colunt. Qvin & nonnemo bona qvædem precibus ab eo efflagitavit, nec irritæ preces fuerunt. Adeo nimirum certum estad eos illum abiisse, & ab ipsis potestatis Deorum redditum esse participem. Ideoq; rectissime omnino fecere, qvi primum de morte ejus nuntium lapidibus propemodum necarunt, utpote qvi mendacium contra eum, Deum qvippe, proferret. Solantur autem denig; me ipli etiam Perlæ, picturis expeditionem ejus repræsentantes. Dicuntur enim eo cum fulminis igne comparato, fulmen pingentes, nomen ejus appoluisse. Ostendentes scilicet, majora, quamab humana potentia proficifci qveant, mala, ab co sibi illata. fuisfc.

πώσους εδυ άπουτας καῶς, το δ΄ άυτε τη των Επιτελών. ταν τας έγα λεμβάνων Φλαμυθάν το τε τος εκγόνων των και τώτων υμος Ε έκγόνων των Ανάκω είσετε, πος δας τύτες έκπι ω άλανάτες και ταλέλοιπεν, ες στι αν έ χρίνου εξαλάψαι χρωμάτων.

CLV. in de einivan immons. πολλαί πόλεις έκξιτε TOIS TOP Bear Begenmer ide (m., ich दर्रि अध्येद सम्बद्धाः सब्दं कद मैठेन स्ट्रेन मबर् देशकी के रामुक्ट की कि रुपेंड राजि बंद्रबर्नि असे Con नेर्ग्य प्रनण्डम. संस्कृ वेत्रप्रावेंद्र मध्ये देश्लांग्यंद्र रह वंश्विर्ध-Bane, रहे। महस्त्रीं शंका वैद्यार्थमध्य । map' autor ixeirer pereily De. BEATISON के बहुद में कर , oi मुझे אי אנברים באין פאט דוון די אינויים אינויים ביין τής μικεδ καταλεύσωτες, ώς 9εε καταψευδόμθρον. αβαμυθέν-ત્રાય હેર્દ με κછે. Πέρση γραφαϊς αύτε δηλεντες τίω σοσβολήκ λέγονται 28 αυτον εικάσωτες κεequis quei, peatartes useque vòr megogeatan revopa. denninτες ας μείζα Φύσεως ανθρωπίης बंकिंग्सा बंद बंधक्ति प्रकार्त.

CLVI.

CLV. TETOR ESEETA LOS ? art Tares the Kidikias Xu-Cior, નેχε & αὶ δικαιότερον જે της Ακαδημίας Έλησίον Πλάτω-भिष्ण करें बंधर के किये रहा बंसे νόων τε και διδασκάλων , α και τῷ Πλάτων τελείος. Τέτφ ποιείν σχόλια, τέτφ πὰν ἀδΟ έγκωκίων, τέπν σύμμαχοι όπι βαςβάρες, Σεχομένες πολέμων, κα-रेला. र्व रूपा के महिरोरा जैनवा रंप μαστικής έλειν, το μορ લે κακώσει Πέρσας ψήθη δείν πςομα-असंग , रावें से मध्य दंम्यांगस (म ट्लिस ifiwor, iepo deigas on dogne W 's Lung Fridunging. Basi-Asútal मीमें डिंग चंद्रको प्रश्नवर्धमाद बंहा-รกัด สล่งของ 'ยงสิณแองร์ดนางง. 'Est-मुम्हां इं कि क्ष्मिक्रक वेल कालकर જારૂંદ ત્રેઇજાનુદ્ર જ મર્લા, જ મતે દેવદુ જે જાલે μ θιών δμιύναι & σήματω बेत्रीवमुधायद मुबंदे रेंग्रिक्ट्रा , में राजा THE BacBacus की प्रमार संगार्ग δικαιοτάτες. & δαιμόνων μορ τζό-Фире, дапровия бе радита. के मारहरेन dan moran de magides कि मेर प्रेर महिक स्वयंत्रक श्री ΣπίΦε, πίσω δε τῷ θωματι

CLVI. Atq; eum qvidem Tarsi in Cilicia cepit suburbanum, atmulto majori jure in Academiæ qvodam loco, Platonis sepulchro proximo tumulato fuisset: adeo ut cade quæ Platoni, juvenes pariter & eorum magistri persolverent, huic scholia, huic Pæanes, huic omne encomiorum genus conficerent: huncut contra Barbaros sibi adsit, bella ordientes invocarent. In cujus potestate cum esset futura omnia vaticinandi artis anxilio prænofcere; de eo qvidem sciscitandum duxit, an Persarum res concutere atq; affligere sit valiturus, nontvero de eo an salvus iplemet lit rediturus, reipla oftendens non vitæ sed gloriæ cupidum sese esse. Summæ itaq; omnino felicitatis est Imperio subesse tanta virtute administrato. At vero illo nobis erepto ex gloria ejus nostro luctui medela qværenda est. Per quem etiam busto ejus impolita manu una cum reliqvis Diis jurare, multo magis rationi est consentaneum, quam quod Barbari qvidam faciunt per eos qvi justissimi apud illos reputantur. O Deorum Alumne, Deorum vero etiam discipule, imo & Deorum adsessor! O tu qvi exiguam qvidem terræ partem corporis exuviis, universum autem orbem admiratione tui adimples! Oho-Bbb.

Libri sti Pars Tertia,

O hostium armorū pugnarumqve virtute, civium autem tuorum sine præliis Victor! o Parentibo magis qvàm liberi, liberis qvàm Parentes magis, fratribus magis qvā fratres desiderabilis! o maxima aule, majora vero adhuc aulure! o Deorum auxiliator, Deorumg; discipule! O omnium voluptatum, præterqvam earum qvæ ex litteris & eloquentia nascuntur, contemtor, hæctibià nostra habeto eloquentia, perquam exigua qvidem, sed qvæ tamen magnatibi (dum viveres) videbatur.

The cirepeteles. એ ગ્લાસ્ત્રુપલેલ મર્વχαις ιδρ σου άλλοφύλυς, άμαχει δε σου όμοφύλες: πεά(ι μομί πούδων, त्रव्यको वेह व्यक्त adeλΦοίς Æ adeλ Φῶ σοθανότερε ο μεράλα μθώ δράσας, μείζω δε μέλλων LOU THINGE , GEOT de OLINATIO એ જાવેરલ મીમે મુંદેશયેલ પ્રવાસમામાં σας τελίω διαμ λόγων, τετί σοι જર્રિકે των ήμετίζων λόγων των MIXEAN, SE autos 4γες μεράλες,

CAPUT X. De LIBANIO Sophista, ejusque scriptis.

Libanii vita. 1. Scripta qua Tomo utroque editionis Morelliana continentur. 2. Alia edita qua in illa editione defiderantur. 3. Scripta Libanii inedita. 4. Index eorum ad quos Libanii Epiftola. 5. Editio Operum ejus Roma promissa, & de quibusdam illius scriptis deperditis. 6.

IBANIUS natus est A. C. 314. a) Antiochiæ, familia antiqva & nobili: patrem Phasganium appellat Svidas b), sed hocce avunculo e) Libanii alteri, (alter

a) Papebroch. Act. Sanctor. T. s. Junii p. 821.942. Jac. Gothofredus ad Codicem Theodof. T. 1. p. 353. Tillemont, Histor. Imperatorum T. IV, in vita Juliani cap. 26, not. 13.

b) Svidas in Λιβάνι, qvem feqvitur Jo. Gvil, Bergerus V.C. dist. prima ex illis fex qvas de Libanio juvenis edidit Witebergæ A. 1696. feq.

e) Libanius de vita sua (qvam sexagenarium scripsisse se p. 19. testatur) T.2 p.6. & 40. & Orat, XXIV. p. 534. Ovinqvagesimi anni tempora Joviniani attingentis p. 46. & qvinqvagesimi septimi sub Valente, p. 48. meminit.

(alter major natu Panelbius appellabatur) homen fuit. Proavus dilatine d) etiam nonnulla vulgaverati vinandi arte inlignis unde Italus quibusdam, sed falso visus est. Avus maternus paternusque dignitate & eloquentia insignes, paternus cum Brasida fratre peremtus ferro e) justu Diocletiani A. C 303. post Eugenii Tyranni tumultum. Libanius è tribus filiis Parentis sui medius natu, qvinto decimo ætatis anno totum se literis tradere cupiens in είδωλα Σοφιζών f) umbras quasdam Sophistarum incidisse se queritur. Hinc ab idoneo magistro * + adjutus, privata industria veteres scriptores versari Antiochiæ copit, atq; inde cum Jasione Cappadoce petiit Athenas, ibique commoratus ultra quadriennium, usus est familiari Cristino Heracleota, à quo deinde Nicomedia libris locucelebrat, & Diophanti scholas pletatum se CPoli infinuavit se in amicitiam Nicoclis Lacedæmonii (Grammatici quo Magistro Julianus Imp, usus est) & Bemarchii Soh) Reverso Athenas ac munus Professoris ambienti, quod jam ante ei XXV. nato annos i) Proconsul destinaverat, Cappadocem quendam k) præferri contigit. Sed à Dionysio Siculo Syriæ pridem præfecto excitatus, editis CPoli eloquentiæ speciminibus brevi in ore omnium aclaudibus fuit, ut octoginta amplius auditores colligeret, duobus Sophistis 1) qui tunc thronum ibi obtinebant, incassum frendentibus & Bemarchio frustra orationibus amucum eo contendente, & qvum non vinceret confugiente Bbb 2 ad

^{*} Supra p. 183. d) Liban. T. 2, p. 2,

e) ibid. & Orat. XII. p. 399. XIII. p. 410. 411.

f) de vita sua pag. 4.

^{*†} Hic videtur quem ab Imp. Constantii ira liberavit Libanius, ut refert p.34.

^{**} id. p. 20. g) Eunapius in Libanii vita, Svid. in AiBariG.

h) Libanius T. 2. pag. 12. 13. i) id. p. 10.

k) id. p. 14. fuspicetur aliqvis Julianum Cappadocem intelligi, de qvo Eunapius, fed obstare videtur qvod Julianus iste Magister suit Diophanti, adeoqve debeat jam diu ante docuisse. Forte Eustathius de qvo Eunap.

¹⁾ Hos p. 15. Libanius ita describit : Τω μεν Σοφιζα κακώς επενθείτην , ο μεν κόλ ανθήσας αρχήν , ο δε απηνθηκώς.

m) p. 16, feq.

ad frigidam de Magia n) calumniam. Denique circa A. 346. Limenii præfecti ope expulsus urbe ab æmulis, Nicæam acmox Nicomediam o) Athenas Bithyniæ se contulit, ubi bene dicendi laude magis magisque probari omnibus, pulchriusq; inclarescere & si non auditorem at orationum suarum lectorem & admiratorem habere cœpit. In eadem urbe Aristaneti amicitiam testatur sibi jucundissimam fuisse, & qvinqve qvos in illa q) totius vitæ suæ ver, aut si qvid vere cogitari potest jucundius, appellat. Tractus inde iterum CPolin Nicomedia subinde revisa etiam CPoleos pertæsus, in qua Phæniac Zenobium †† Sophistas æmulos reperit, licet Stra-*† præfecto Orientis in Domitiani locum constituto patrono utebatur, nec Atheniensem qvi ei patebat thronum ob invidiam zmulorum s) ausus amplecti, à Gallo Czsare impetravit veniam ad quatuor menses Antiochiam patriam t) revisendi, in qua deine post Gallum A. 354. interfectum per totam vitam hæsit ac substitit, plurimosque eloquentiæ sacris initiavit, Juliano u) Imperatori valde dilectus, qvi eum & audivit libenter dicentem, & benigne excepit, & in scriptis suis est imitatus. x) Ab eodem Quastoris ornatus munere, & non paucis Epistolis, quarum postrema per novissimam adversus Persas expeditionem ab Imp. scripta

- p. 17. Etiam alterius calumnia περί τω μειρώκια meminit Eunapius pag. 132. qvam Libanius T. 2 pag. 5. à fe declinat, suam έν ωρα σωφροσύνην celebrans. Λέγω γας , inqvit , σωφροσύνης πέρε θαργέντως , ζώντων έτι μω μαρτύρων , οι βαλομένων υμών αναςάντες μαρτυρήσασιν. Calumnia περί γοητείας repetita Nicomedia p. 26. & CPoli irerum p. 34.seq. illa enim duo capita mulierum eo in loco ad Magiam pertinent.
- o) id. p. 19 seq. * Socrates III, 1.
- p) id. p. 21. Hunc Aristmetum terrænatu Nicomediæ A. C. 358. oppressum luget p. 40. & Epist. 50.152. Vide & Epist. 99.
- q) p. 19. adde p.28. ubi narrat quo deliderio Bithyniz, CPolin reversus flagraverit.
- s) id, p.27.seq. f p. 32 seq. & 39. ft p. 35. °t p. 37.
- s) p. 30. seq. t) p. 31. u) p. 40. seq.
- x) Libanius T.2 p. 152. 184. & 264. & Epist. VIII. ad Celsum, & XLIII. ad Julianum inter Wolsianas. Vide & Svidam in Διβαίνι .
- y) Epistola Juliani XXVII. est ad Libanium Sophistam & Qvæstorem. Exstant etram plures Libanii ad Julianum Epistolæ. Et legatio ad Julianum ac Panogyricus Juliano dictus, de quibus infra.

flat, decoratus, tanto magis necem ejus doluit z) in flore ætatis extincti, à quo & idolorum cultui & studiis suis certum ac diuturnum præsidium sibi promiserat. Per alectryomantiam inde cum samblicho juniore Procli magistro de successore Valentis sciscitatum. esse Libanium a) rumor fuit, unde ejus crudelitatem vix essugit, b) Irenzo de innocentia Libanii testante. Similiter exaltera calumnia feliciter expeditus beneficio Lupicini Ducis, cum à Fideli sive Fidustio inimico delatus fuisset velut qvi Procopii Tyranni scripsisset Encomium. Neque tamen gratia Valentis omnino caruit, quem & Oratione d) celebravit, & confirmationem Lee) de naturalibus liberis à paternorum bonorum successione non penitus excludendis impetravit, quam privata ex causahaud dubie ab Imperatore expetiverat, namut Eunapius ctor est, concubina usus, legitimam uxorem nunqyam duxit, teram vitam inter varias molestias æmulorumqve injurias & temporum Antiochiæ ut dixi ad seram usq; ætatem exegit, qvod ipse in Vita sua prolixe commemorat, licet morum illius Urbis pertæsus de alio domicilio annis jam provectior cogitare se scribit Epistola X. ad Eusebium. Perduravit ibi tamen, & variis occasionibus præclare meritus. de urbe illa est, sive tumultus sedando, animoso; civium ægros demulcendo, aut Impp. Julianum & Theodosium urbi reconciliando. Arcadii etiam tempora attigisse, hoc est annum ætatis septuagesimum superasse colligunt viri docti ex Oratione Libanii in Lucianum, & Cedreni testimonio. Eique sententiæ assentitur, cui Orationes hujus Sophistæ quas præsenti capiti Græce & Latine præmisi, in lucem vindicatas & erudita versione illustratas debes, Vir nescio sacrarum & humaniorum literarum exqvisita scientia, an Bbb 3

z) Vide Libanii 'Επιταίφιον in Julianum & orationem de vindicanda ejus cade nec non Epistolam 7. ad Aristophanem in centuria editarum à Clariss collega mea J. C. Wolfio. in qua p. 16, pro τραφόμεν ε MS, legendum γραφόμεν , ipse alibi monuit.

a) Zonaras Annal p. 744. Cedrenus p. 257.

b) Libanius T. 2. p. 16. adde p.556. Ex siderum motu conjectari sutura posse nom negat Libanius lib. r. Epist 14. ad Eustolium. Onirocriticæ quoque operam tribuisse colligas ex T. 2. p. 74.

a) Libanius T. 2. p. 14. d) id. p.48.

e) Vide Jac, Gothofredum ad Codicis Theodof, lib, 4. tit, 6. T. r. p. 353.

Eunapius in Libanio: γάμε δε κάὶ ΕτΘ· ἡμέλησε, πλὴν ὅσα γε ἀντῷ γωνή τις ξωνῆν, ἐκ ἀπὸ ὁμοίας τῆς ἀξιώσεως. Hujus mortem luget, filique ex ea fuscepti meminit Libanius in vita T. 2, p. 82.

judicio & probitate venerabilior D. Gotfridus Olearius in prælectionibus MSS. * qvibus vitam hujus Sophistæ, cum utramq; Lingvam in patria Academia profiteretur, expoluit. De Christianismo Libanii fabulam si lubet cognoscere, en quæ de illo Vincentius Bellovacensis in speculo Historiali XIV. 44. Omni populo (Casarea, prasente S. Balilio) festivitatem agente us que ad sinem quatuor dierum, omnibusque in Ecelesia congregatis, ecce Libanius Juliani Quastor fuga usus (ex conflictu cum Persis) venit in civitatem, & audiens congregationem populi in Ecclesia, eo advenit, annuncians impiam mortem Tyranni, (Juliani) & dicens quia cum secui Euphracem fluvium effet , & relita notte septem excubia militum custodiebant eum, venit quidam ignotus miles cum armis suis & lancea, qui valido & terribili impetu persodit eum. Et subito ascendens nusquam. comparuit. Ille vero miserrimus diram atque horribilem miserationem emittens, cum blashbemo clamore exspiravit. Narravit etiam & per ordinem visionem (de Iuliano per S. Mercurium interficiendo, de qva cap. 43. supra p. 149.) quam & ipfe (præter S. Basilium) in jam ditta notte viderat, procidensque genibus Basilii, postulabat baptizari, quod consecutus, contestalis fastus est Basilii. Sed misso sabuloso scriptore Vincentio ad Libanii scripta recensenda pergamus.

II. Plurima Libanius scripsit, & tum in demonstrativo tum in deliberatio genere orationes varias composuit habuitq;, nec minus sictas declamationes ac controversias, ut ipse non difficetur in. Antiochico Tom. 2. pag. 33 2. iμοὶ ἢ ἐι πλεῖτα δὴ τῶν τῦν ἐντων συγρεάμματα πεποιηκως, κῶν τὰς μὰν ἐπαινέσας, τοῖς ἢ συμβελέυσας ἐπ ἐλίγα ἢ ἡγωνισμέν τὰς πλάσμαση. Ex his non pauca, qvæ potuit reperire, duobus Tomis Græcæ & Latine edidit Federicus Morellus. † Priore Tomo Paris. 1606. fol. continentur Progymnasmatum exempla

& declamationes.

I. Mē-

60 1 GE 1

^{*} In his inter alia præclare observat in Libanii Orat, de vita sua T. 2. p. 18. per urbem Bacchi sive την Διονύσε intelligi Nicæam, cujus conditor Διόννος sive Bacchus, passim in numis & apud Dionem Chrysostomum Orat. 29. de concordia Nicæensium p.485. Per urbem Cereris autem sive την Δημητρω apud eundem Libanium pag. 19. significari Nicomediam, cujus Dea πολιέχω Ceres apud Harduinum in numis Urbium illustratis p 282.

[†] A multis viris doctis jam notata est latina versio Morelli tanqvam obscura sæpe & à sensu Libanii innumeris in locis abhorrens. Itaqve qvi novam hujus scriptorus editionem adornare voluerit, ei versio erit in bene multis, Tomo præsertim &-cundo

Progymnasmatum exempla qvidem sunt:

I. Mũ 901 fabula tres 1, de lupis ab ovibus pacem petentibus, 2, de tefludine cursu cum eqvo contendente & 3, de monedula cæterisque avibus formá cum Jove contendentibus.

II. Διηγήσεις narrationes tres 1. de Hercule pro Dejanira cum Acheloo luctante, 2. de flore Hyacintho & 3. de Alpheo & Arethusa.

III. Xeña Christres 1. de Alexandro Rege qui rogatus de thesauris suis amicos demonstravit. 2. de sacto Diogenis qui adolescentem videns petulantem, pædagogo verbera inflixit. 3. de socratis dicto, radices disciplinarum amaræ, fructus vero dulces.

IV. Γνώμη, duplex elaboratio Sententia Homeri Iliad. β. 24. ε χρή παννόχιον ευθειν βκληΦόρον άνδεα. Dedecus est totam consultum

ftertere nottem.

V. Araousun Confutatio, non esse verisimile Chrysen pervenisse ad navale Græcorum.

VI. Karaoneun Confirmacio, Verisimilia esse que traduntur, 1. de ar-

mis Achillis 2. de ejus ira,

VII. Κοινοὶ τόποι Loci Communes 1. contra homicidam. 2. contra proditorem, 3. in Medicum veneficum, 4. contra tyrannum, 5. protyrannicida.

VIII. Exacuse Laudationes 1. Ulyssis, 2. Achillis, 3. Diomedis, 4. Thersitz, 5. Demosthenis, 6. Agriculturz, 7. Justitiz, &8. bovis,

συγγεαθικώ χαεακτής, historico non Oratorio stylo.

IX. Voyor Visuperationes 1. Achillis, 2. Hectoris, 3. Philippi, 4. Æschi-

nis, 5. Opulentiæ, 6. Inopiæ', 7. Iræ & 8. Vitis.

X. Συγκρίσεις, Comparationes 1. Navigationis sive mercaturæ nauticæ & agriculturæ, 2. Achillis & Diomedis, 3. Ajacis & Achillis, 4. Demosthenis & Æschinis, 5. Ruris & Urbis.

XL

cundo retexenda. Narrant tamen Morellum tanta intentione animi interpretando huic scriptori operam dedisse, ut nec nuncio de uxore sua in agone mortis confituta ab eo absterreri se suerit passus, si credimus Is. Vossio apud Colomesium pag, 99. Opuso. Jay appris de Mr. Vossim, que Federic Morel enavaillant sur Li-banius, quelcum luy vius dire que sa femme ésois fort malade; à quoy il répondie : je n'ay plus que deux ou trois periodes à traduire, après cela je l'iray voir. Quelcum retournant suy dire qu'elle s'en allois, je n'ay plus que deux mots, die il, je seray aussi tost que vous. Ensin comme on suy vins annoncer, que sa femme estois morse, j'en svis bien marry, répondie il froidement, c'estoit une bonne semme.

- XI. H90x0iia Echopeia 1. Medex suos mactaturz filios, 2. Andromaches ad jacentem ante se Hectorem, 3. Chironis Achillem inter virgines versari audientis. 4. & 5. Niobes post amissos liberos. 6. pictoris Apollinem in tabula laurea pingentis & ligno colores non admittente. 7. hominis bellum in ædibus suis pictum videntis. 8. Menelai cognito Agamemnonis interitu. 9. Achillis super Patroclo. 10. 11. Ejusdem amantis post cædem Penthesileæ. 12. Ulyssis in Cyclopis spelunca deprehensi. 13. Ulyssis ad Cyclopem à quo vidit socios suos devorari. 14. Ulyssis post procos interfectos. 15. Medex Jasone aliam uxorem ducente. 16. Achillis erepta sibi Briseide. 17. Achillis Græcis devictis à Trojanis. 18. Polyxenz a Grzcis justz recedere, qvi sponsam suturam. Achillis affirmabant. 19. Ajacis, armis Achillis fraudati. 20. Ajacis seipsum jugulare parantis, 21. Ejusdem post insaniam, 21. Bellerophontis pugnaturi cum chimæra. 23. timidi avari, aureo invento gladio. 24 Meretricis resipiscentis, 25, Menœci antequamse jugularet pro victoria Patriz.
- XII. Έπφεώσης Descriptiones 1. prælii peditum sive belli, 2. picturæ in Curia, 3. ebrietatis qvæ vidit lucem separatim Græce & Lat. Paris. 1574. 8. 4. Veris, stylo συγγεσφικώς 5. Calendarum, 6. curriculi Heroum. 7. alterius in Curia picturæ.

XIII. Oisus Propositio deliberativa, an matrimonium contrahendum.

Progymnasmatum hæc exempla cum Theonis progymnasmatis veluti ejusdem auctoris ediderat Græce, subjecta ad calcem sua versione Josebimus Camerarius Basil. 1541. 8. Camerarii versionem paucissimis mutatis Morellus retinuit. Cæterum in Camerarii editionedesiderantur Loci communes 3.4.5. & laudationes vituperationesque omnes præter unum Achillis Encomium & ejusdem vituperationem. Ex comparationibus desunt 3.4.5. Atque Ethopæiæ omnes præter 2. & 3. nec non Descriptiones præter 1.2. & 3. Illa primus cum latina versione sua edidit Morellus. Ex Ethopæiis 1. & 2. vertit latine Erasmus Basil. 1522. 4. & Tomo primo Operum Erasmi. Elogium Ulyssis & agriculturæ cum versione Latina & Gallica ediderat Morellus Paris 1003. 8. Laudem Justitiæ & alia 1605. 8.

Hisce

Hisce Progymnasmatis addenda quædam ad calcem Tomisecundi Morellus vulgavit, sub Libanii nomine, licet quædam eorum in Codice Barocciano 131. leguntur sub nomine Nicolai * Sophisa, inter quadraginta quæcodex ille exhibet hujus Nicolai progymnasmata. Quæ autem in Morelli editione esse dixi, hæcsunt:

Esphrasis 1. Leuctrici belli T.2. p. 706. 2. Herculis stantis in procinctu cum Leonis exuvio pag. 707. 3. Herculis gestantis aprum Erymanthium pag. 708. 4. pulchræ virginis pag. 709. 5. pavonis

pag. 713. Ecphrasis venationis p. 673.

Encomium palmæ & pomí pag. 714. qvod utrunqve separa-

tim à Morello Græce & Latine editum fuerat Paris 1613. 8.

navalis pag. 719. 4. leonis cervum opprimentis pag. 717. 3. pugnæ navalis pag. 719. 4. leonis cervum opprimentis pag. 720. 5. 6. Ecphralis duplex certaminis Herculis & Antæi pag. 721. 722. 7. Junonis pronubæ pag. 724. 8. Polyxenes mactatæ à Neoptolemo pag. 726. 9. Medeæ qviritantis pag. 728. 10. 11. Trojæ everlæ defcriptio duplex pag. 729. 730. 12. Chimæræ pag. 732. Ex his pleræq; seorsimantea à Morello in 8. vulgatæ lucem viderant.

Ethopaia 1. Evnuchi amantispag. 733. 2. pictoris, imaginis

qvam pinxerat amore capti pag. 734.

Sequentur Tomo primo μελέτωι sive Declamationes XLIV. † (πλαςματικύς & γυμιαςικύς λίγες appellat Photius Cod. 90.) cum Fed. Morelli versione, qvi in Græcis secutus est veterem editionem Romanam.

L. Deschwing. Ad Trojanos Orațio Menelai, pro reddenda Helena Tom. 1. pag. 189. Italice versa prodiit Venet. 1543. 8. Latina Erasmi inrerpretatio Basil. 1522. 4. & Tomo Primo Operum. Erasmi, Basilez & non ita pridem Amstelodami editorum.

II. Ulyssis ad eosdem Trojanos de eodem argumento pag. 200 Utric;

brevis zeo Jeweia præmittitur.

III. Achillis Oratio qua respondet Ulyssiab Agamenone ad se ablegato pag. 228. Argumentum petitum ex Homeri Aras, sive-Ccc Hiad.

Libri sti Pars Tertia.

* Videtur hic esse Nicolaus Procli & Lacharis discipulus, de quo Svidas in Νικόλα . &

Λαχάρης & Marinus in vita Procli c.10.

T Declamationes suas à multis possideri, legi & imitatione dignas censeri scribit L'ibanius Epistola ad Archelaum (lib. 1. Epist. 44.) qui earum nonnullas ex invidia flammis mandaverat. Aliquas Proclo muneri mittit lib. 3. Epist. 92. Miche & vitama Libanii T.2. p. 51. ubi describendis suis vix ait suffecisse βιβλιογράφων δεξιάς.

Iliad. £25. seq. Orationem sub Ulysis nomine scripserat Arifides quæ etiamnum exstat ut dixi lib. IV. cap. 30. num. 53. &cum contraria hac Libanii Oratione prodiit Hagenoæ 1535. &cedente qvi Latinam versionem addidit, Joach. Camerario.

IV. Patrocli ad Achillem, ut Græcis iratus esse desinat. pag. 256, præ-

misso argumento & modeweig.

V. Orestis recriminatio adversus matrem, cujus cædis reus peragebatur postexcidium Trojæ & Agamemnonis interitum pag. 279. præsina 3509100610.

VI. Moroli le acculantis, qvod uxorem loquaculam duxerat, Δυσκάλκ γήμαιτ Αλάλον γυναίκα, pag. 300. Ifte, morolius licet non adeo parcus verborum à Libanio fingitur. Hanc orationem separatim editam à Morellio Græce & Latine Paris, 1597, 8. respicit S. Basilius in Epistola ad Libanium: ἀντὸν 3δ ἐδόκων ἐρᾶν το τῷ λόγω τὸ λάλω συνόντα γυναίω.

VII. Parasiti ob cœnam occisam se ipsum deserentis, pag. 315. Fingitur fraudasse se cœna, quod citius adsuturus equum è circo accepisset e oque vectus venisset ad ædes e jus qui vocaverat. At equus conspecta ante sores ara, metam esse ratus, iter slexit correptumque insessore secum abduxit. Hæc declamatio se paratim à Morello Græce & Latine vulgata prodierat Paris. 1601.4.

VIII. Invidicicutam poscentis & fortunam suam criminantis vicino

repente locuplete facto pag. 323.

IX. Timonis milanthropi le quod Alcibiadem amer acculantis, pag.

343. cum brevi protheoria.

X. Avari invento quingentarum drachmarum thesauro, mille drachmas ex lege thesauri inventoribus posita pendere arario jussi, & cicutam poscentis, pag. 361.

XI. Parasiti poscentis cicutam, nutritore suo à suxu ad Philosophiæ

fludium converso pag. 377.

XII. Oratoris mori è lege poscentis, cum civitas eum tradere nollet hosti, qvi pro facultatibus qvib pollebat, volebat, si inimicus sibi traderetur, caritatem annonæ, qva laborabant cives, levare. pag. 386.

XIII. Demosthenis mori postulantis, dum Athenienses Chæronensi pugna victi Philippo poscenti eum tradere per qvinqve dies consultant, pag. 397. XIV. De-

- XIV. Demosthenis ab ara misericordiæ abstracti ab Atheniensibus Philippoque dediti, sed iterum ab eo dimissi, actio utaram illam, utpote Numinis Misericordiæ contemtores dejiciant, p 411.
- XV. Demosthenis dedi Philippo cupientis, cum is mille captivos pro co Atheniensibus dimissurum recepisset, pag. 423.
- XVI. Demosthenis apologia adversus Athenienses, qvi eum accusaverant qvod dimissus a Philippo, ad Remp. non iterum accessisset. Pag. 435.
- XVII. Hyperidis contra Demadem pro Demosthene, ne peregrinitatis convictus Philippo venderetur, sed in side populi Atheniensis esset, pag. 468.
- XVIII. Cimonis petentis ut pro patre Miltiade in vincula conjiciatur pag. 479.
- XIX. Corinthiorum invectivain Athenienses velut impios, quod Potideam obsidendo ad summam famem cives computerant ut carnibus humanis vescerentur. pag 489.
- XX. Neoclis qui filium Themistoclem pridem abdicaverat, & nune post victoriam ejus Salaminiam, gestit recipere.pag. 5 1 2.
- XXI. Themistoclis recipi à patre abnuentis. pag. 526.
- XXII. Neptuni adversus Martem Halirrhothii * intersectorem., pag. 530.
- XXIII. Martis adversus Neptunum Apologia. pag. 548.
- XXIV. Archidami Apologia, qvi triginta annis minor concione habita Lacedamoniis persvalit bellum adversus Thebanos suscipere p. 558. pramisla neo 9 sue ia.
- XXV. De Laide meretrice Corinthum non reducenda, pluribus licet in illa urbe mœchis pænam adulterii incurrentibus, pag. 569. præmissa aço 9 sweja.
- XXVI. Callæschri petentis Critiam silium suum, qvem ipse Tyrannum interfecerat, sepeliri pag. 585.
- XXVII. Apologia Patris qvi filium petenti Tyranno & urbem ideo oblidenti occilium de muro objecerat. pag. 597.

Ccc 2

XXIX.

[#] Halirrhothius Neptuni filius, captus amore Alcippes, Martis filie.

XXVIII. Apologia Ducis qvi tyranni conscius arguebatur, qvod poregrinum in concione animadversum ex lege interfecit, nec arcanum quod is le indicaturum ferebat exaudivit p. 614.

XXIX. Apologia Socratis Philosophi. pag. 635.

XXX. Damnati exilium petentis, qvod tribus suffragiis illi dictatum erat, duobus mortem, aliisque duobus honoris privationem decernentibus.pag. 689. præmista medsueia.

XXXI. Oratoris qui hosti ut obsidionem solveret persvaserat petentis przmium qvod lex τω κατορθωίσεση πόλεμο (ei qvi in bello bene rem gestisset) proposuit pag. 700. Przmisa new 9 weia.

XXXII. Apologia Divitis affectatæ Tyrannidis accusati, qvod re ter bene gesta exules revocari, infames in integrum restitui & carceres aperiri postularent, pag. 727.

XXXIIL Divitis adulteri accusatio. pag. 740.

XXXIV. Actio filii contra adulterum patrem. pag. 755.

XXXV. Apologia Patris qvi filiam adulteram generumqve dotem. identidem pro adulterio conjugis ex lege poscentem interfecerat. pag. 767. præmissa zeo 9 sweia.

XXXVI. Moroli Patris oratio filium abdicantis quod prolapso patro

rilisset pag. 792.

XXXVII. Patris avari abdicantis filium, qvi re frenue gesta nuslum. aliud præmium qvam oleaginam coronam fibi poposcit, p. 801.

XXXVIII Apologia filii à Patre abdicati, quod uxorem ex illius voluntate ducere nollet, post amissam nausragio priorem que redemtura ipium à latronibus captum navise commiserat, patre redimere reculante. pag. 820. præmissa mes 9 sweja.

XXXIX. Avari Patris post valetudinem restitutam abdicantis filium qvod Patre ægrotante talentum Æsculapio voverat si Pater re-

convaluisset p. 833. præmissa neo Seweia.

XL. Apologia fratris Φιλαδίλφε, qvi non se solum ut Pater ægrotus præceperat, sed frattem etiam simul, Patri exosum hæredem. fcripsit, & ideo abdicatus à restituto fanitati Patre est. p. 840.

XLI. Fratris post rem strenue gestam petentis pro præmio fratrem ab-

dicatum à Patre recipi, aut se etiam abdicari. pag. 362.

XLII.

XLII. Apologia pro Oratore paupere, tumultus reo, qvod ipso flente populus lapidibus obruisset divitem cujus odio lingva excisa Oratori fuerat. p. 883.

XLIII. Magi accusatio pestem compescere polliciti, si a silio, quem fors mactandum obtulerat, abstinere civitas velit. p. 808.

MLIV. Cœci de parricidio suspecti contra novercam Apologia.
p. 915, præmissa aco 91226.

Ex λόγος ήθικοῖς sive disertationibus Moralibus in codem Tomo I. Morellianæeditionis leguntur hætres:

1. હૈંદા જો જાતેક કર્માં હોલેટલા, તક જાઇકહીલા હંંદિતાલા વૃક્ષ્યાન વૃક્ષ્ય લો injuste divitem fieri miserabilius fit quam pauperem este. p. 939.

2. πος) Φίλων, amicos optimas pulcherrimasq; esse divitias. p. 942.

3. weel doubleside de inexplebilicupiditate p. 945.

Tomo secundo Paris, 1627, fol. edito Oraciones longiores & ferii pierzoye argumenti succedunt hoc ordine cum Morelli versione:

- 1. Vita Libanii, sive liber desua fortuna, Ady (3. 26) 75; saure vi275. Scriptus anno atatis sexagesimo, a) codem quo orationem b) adversus cos qui molestum cum appellabant, habuit. Tom: 2. pag. 1. Ferrariensem editionem Gracam.
 A. 1517. 4. cum Codd, MSS. Romano & Palatino se contulisse
 Morellus sestatur.
- II. Πρὸς ᾿Αντιοχεῖς ὑπὸρ જ Ὑννήςων, Ad Antiochenses pro stipendio Rhetoribus persolvendo. p. 58. ex edit. Ferrariensi, in quaλόγω & ἐνΦερέσης Libanianæ undequadraginta..
- III. Ba (λικός , Panegyricus in Constantium & Constantem, præmissis laudibus Constantini Magni. p. 100. E MSS. Vaticanæ & Palatinæ Bibliothecæ. Hoc est qvod Svidas memorat Libanii εἰς Κωισάντιοι τὸν βα (ἐλέα ἐγκόμιοι. Separatim ediderat Morellus, Paris, 1614. 8.
- IV. Πρισβιστικός Legatio ad Julianum Imp. Antiochiensium no-Ccc 3 mine
 - a) Liban, T. 2. p. 19, b) Supra p. 180.

mine A.C. 363. scripta ut eum urbi reconciliaret iratum c) obneglectum de annonz pretio levando edictum & scommata in ipsum conjecta. pag. 151. ex edit. Ferrariensi. Ediderat Morellus separatim Paris, 1614. 8. Grzce & Latine. Meminit Socrates III. 17. qvi scriptam illam orationem, non habitam à Libanio testatur: & Libanius ipse tum alibi, tum in Oratione ad Antiochenses quam dedi supra p. 207.

V. Προσφωνηπικός allocutio Panegyrica ad Julianum Antiochiæ verfantem dicha cum Perfas ultimo bello peteret, Ex edit. Ferra-Jucundam fuisse hanc orationem Imperatori, narrat Libanius Epistola VIII. ad Celsum p. 22. Centuria Wolfiana, atq; inalia ad Julianum iplum, qvam ex versione Francisci Zambiçarii ad [cribam ; Librum d) qui de rebus gloriose abs Te gestis nonnibil continet, non laude solum sed admiratione prosequi soles. quum in dostissimorum hominum catu tibiesse contingit, ut mibi renunciatum eft, neque Demost benem vebementius, neque jucundius Socratem, neque Platonem copiosius de rebus tuis potuisse scribere magna cum asseveratione contendis. Majorem praterea gloriam ex scriptis meis to consecuturam. predices, quam ex rerum gestarum felicitate. Ego vere longe aliser sentio, nam etfi summo studio atque elaboratissimo conatu nomen tuum efferre contendi, tamen quem vires mea tanto punderi non fufficerent, quod datum eft, magna cum voluptate effect. Ceterum tam folondida funt tua laudes, ut rudia quoque ingénia materia dignitate Alufria satis dideri Quare Orationi meares à Te gesta amplissimo ornamento subrunt. Quumque res Tuas illustrare contenderine, qua suapte natura plendidissime erant, ego potius meipsum illustravi. Non est ergo eur Tu mibi gratias agas, aut debere Te mibi existimes, Caterum ut bujusmodi plendorem ex rebus Inis commemorandis consequi possim, quicquid in posserum feliciter gesserie, per Spistolam mibi significari cures.

VI. Moradía Lamentatio ad Antiochenses super Daphnæi Apollinis fano in suburbio Antiocheno slammis A.C. 361. exusto. pag; 185. sqq. Ex edit. Ferrariensi. Conferendus S. Chrysostomus 2. in Baby-

T. 2. p 42.feq.155 feq.259.430. Confer Sozomenum V. 19. & qvæ supra p.82, ubi de Juliani Misopogone.

d) în Græco λόγον, quod reddendum est Orationem, ut insta etiam reete facit ipse. Zambicarius,

Babylam Martyrem; qui plura ex hac Monodia refert ac perstringit T.5, edit. Savil. p.464. seq. De Daphne etiam Libanius in Antiochico pag. 349. seq. & 380. De incendio illo Sozomenus Hist. Eccles. V. 25.

VII. Πρός του βασιλία, κατώ του προσεδρούντων τος άρχεσον. Ad Imperatorem (Julianum Morellus intelligit, Jacobus Goebofredus qui cum nova versione A. 1631.4. Genevæ recudi curavit, retius Theodosium M.) adversus commercia multorum familiaria cum Magistratibus & Judicibus p. 191. exedit. Ferrariens.

VIII. Morphia im Ninoundina σασμά αφαίνοθάση, Lamentatio super Nicodemia A.C. 358, terræmotu subversa p.202. Ferrariensem editionem Græcam cum Codd. MSS. Morellus contulit.

EX. υπίς Λ'εισοΦάτες pro Aristophane Corinthio Menandri F. præfecto Ægypti verberibus & tormentis objecto propter consultos * Aftrologos vad Julianum Imp. p. 210. Exedit. Ferrariens.

X. Έις Ικλίανον αυτοκράτονα όπατον, Panegyricus dictus Juliano Imp.
Confuli, pag. 227. Ex edit. Ferrarienli. Primus Juliani quem.

εν μοναρχία (p. 249.) gessit, consulatus cum Collega Sallustio incidit in A. C. 363. Meminit Libanius in vita sua T. 2 p. 43.

XI. Movadia Lamentatio super Juliano caso pag. 251. EMS. Codice. Ægidii Noallii.

XII. Ishanic †, ποι ΈπιπΦιΘ iπὶ Ίνλισια, Parentatio in Julianum p.260. Hanc infignem orationem quam ex eodem Noalliano Codice minus integram Morellus vulgaverat, emendatam liberatamq; trajectionibus atque ex MS. suppletam dedi supra una cum meliore versione præstantissimi doctrina probitate atque ingenio Viri Godfridi Olearii. Lacunam quæp. 300. edit. Morellianæ occurrit, è Codice Barocciano Græce suppleverat alteramicus noster & Collega Clarissimus Jo. Christoph. Wolsius ad ealcem centuriæ Epistolarum Libanianarum pag. 301-310. Lipsæ 1711. 8. Eandem à MS. Codice Joannis Afrini supplevisse se testatur Valesius ad Socratem p.44.

XIII. 'Arnogues, , Laus Antiochiæ ad Orontem, Libanii Patriæ, p. 332. E Codice Bibl. Vaticanæ, Qyamvis vero copiosa hæc ac difertæ

^{*} vide p. 214.

[†] Hunc titulum fuisse illius Orationis testatur Socrates III. 22. Hist. Acyus intradies scripfisse se in Julianum testatur Libanius T.2. p. 46.

fit Oratio, ait tamen Libanius setantum pauca ex multis & leviter perstringere, cætera & accuratius omnia tradita ex scriptoribus qvi res hujus Urbis ex instituto sunt persecuti, petere jubet.
την μεν δν ακείβαιαν αι συγγεσφαί Φυλάξασιν, inqvit p. 340.
Hinc emendandus & explicandus locus p.352. qvem ut alia multa interpres haud cepit: ωδί ή των ίσνομασμένων ως ε χείρω είσι
των είσημώνων, κελεύσαι τὰς ἀκρωμάνες ἐν ταϊς συγγεσφαϊς δοκιμάζαν με τῶν λόγον, De bis vero (qvæ taceo) si qui contendant haud
de teriora esse iis qua memoravi, jubeo anditores recurrere ad scripta, stque
inde de oratione mea secundam serre sententiam. In hanc Oratione traqvadrat qvod cecinit nescio qvis **

Αલંβલ ત્રાβલંઠેલ Αιβάνι . જોς των λόγων Χύδην Αιαδάς , જોν πόλυ κάζων ἐψ.

XIV, naci vic scierus, de ledicione Anelochens †† & dejectis Imperatoris & Placillæ imaginibus A. C. 387, ad Theodosum Magnum p. 389. Hæc primum prodierat in editione Græca (ita legendum in Elencho Morellianæ edit. T.2. pro Germanica) Orationum Aristidis, Florent. A. 1517. fol. pag. 165. Exstat etiam Græce in Chrysostomo Savilii. Etonæ 1612. fol. T. 8. p. 1251 Sed & Græce & Latine cum notis ediderat Morellus Paris. 1608. 8. Conserendæ S. Chrysostomi de statuis Homiliæ, ejusdem seditionis occasione habitæ & Libanii Oratio XXIII. p. 525. sqq.

XV. Egos Osodorior re Garilla Thi rais diamayais, ad eundems. Theodosium Antiochenis reconciliatum, Eucharistica p.406. Etiam. hac in Chrysostomo Savilii exstat Grace Tom. 8. p. 131. & cum. priore Oratione Paris. 1608. 8. à Morello Grace & Latine cum notis edita est. In utraque emendanda usum se testatur

Codicibus MSS. Romanis.

XVI. καπὶ Φλωροτίε contra Florentium υπαρχών five præfectum prætorio injustum & truculentum, accusatio ad Julianum Imp. pag.421. Ex Codd. MSS. Vaticanæ Bibl. & Palatino. Conferde hoc Florentio Orationem Epitaphion in Julianum c.41. suppra

** Tom.s. Morell p. 137.

Meminit illius seditionis Libanius in Vita sua pag. 75. E'recentionibus scriptoribus adeundus præ exteris Tillemontius in memoriis Historiz Imperatorum T. V. in vita Theodosii M. c. 30, sep.

pra pag. 266. & Ammianum XXII. 3. ubi absentem à Juliano damnatum capitis crimine refert.

WVH. Kami Auriapi. Contra Lacianam sub Arcadio Imp. Comitem.
Orientis, Florenții F. p. 433. Exeditione Ferrariensi collata.
cum MS. Romano.

XVIII. Kami T. comus de xerr . Contra Tisamenum Præfectum p. 442. ex editione Ferrariensi, extrema parte, ut videtur mutila.

XIX. Theis Indeso, Ad Icarium Præsectum Antiochiæ, Procli successorem svasoria. p. 455. E MSS. Rom. & Bavarico. Clausulam hujus Orationis habes p. 513.

XX. Kami Inagis. Adversus eundem Icarium invectiva. p. 460. ex iisdem MSS. Forte in vita Libanii T. 2. p 56. pro 11618, legendum Inagis.

XXI. ὑπὸς τῶν ὁςχηςῶν, pro saltatoribus adversus Aristidis Rhetoris svasoriam (dependitam) de saltatoribus Lacedæmone pellendis.
p. 474. Ex iisdem MSS.

XXII. Es Rauniques Mayupes adversus Magistrum officiorum, Cafariam sub Theodosio Magno p. 515. Ex iisdem MSS.

XXIII. 'Εις 'Ελλίβιχον, In Ellebichum missum ad Antiochenses post seditionem (de quasupra num. XIV. XV.), anno Theodosii Magni decimo, Arcadii quinto. pag. 525. Ex editione Ferrariensi.

XXIV. Περὶ τῶν το πης Ολυματίων ἐωρπῆς κλήσεων, de vocationibus ad Olympiorum festa & convivia, epulasque. p. 538. In hat Oratione magna lacuna pag. 543. Orationis in Olympiis Antiochenis habitæ meminit Libanius in vita sua T. 2. pag. 59. atque alterius quam elaboravit quidem sed non habuit, p. 68.

XXV. Πρὸς Ένςτάθιον τῶν τιμῶν. Ad Eustathium Cappadocem. Sophistam. Hunc opinor Eustathium respicit Libanius quando in vita sua pag.46. ἀνῆρ δί τις Καπωαδόκης ἀγαθὸς, συμφοντητής ἐμός. Oratio hæc est de honoribus, quos in Magistratu constitutus ille Libanio perexiguos contra jastatam sidem exhibuerit. pag.546. Videntur initio plura deesse.

Dad

XXVI.

Libri sti Pars Tertia,

- XXVI. III 18 λόγε πτός τές νίες, ad juvenes de oratione, sive cur per aliquod tempus rarius orationes habuerit, exercitationes que oratorias non frequentaverit. Apologia in qua de discipulorum ignavia, socordia & non remunerantium lævitate queritur, pag. 568.
- XXVIII. Πρός τὰς τὰς τὰν παιδείαν ἀυτον ἀποσπάθωντας p. 58p. In cos qui doctrinæ & institutioni ipsius obtrectabant, dicebantque quod λόγας μὰν ποιῶν ἀγαθόςτε, κὰν τῶν πολλῶν ἀμείνων, ἀδάξταλῶς ἢ ἐπαραπλήσιῶν. Oratorem quidem esse bonum, nec unum. è multu, sed dostorem non item. Non obstantibus tamen pluribus, præcipue à Christianorum quod pag. 591. seq. & 603, perstringit imperio, injectis Eloquentiæ studio remoris, omnes terras Oratoribus se complevisse ait p. 596, seq.
- XXIX. 1116 7 our 9 nuir pag. 610. Svasoria de pactis inter Doctores Eloquentiz incundis, ne liceat auditoribus ab uno ad alium transcurrer.
- XXX. Πεδε τίω βυλήν, p. 618. Ad Senatum Antiochenum adverfus Severum & Antiochum pro Malcho crudeliter ab illis habito.
- XXXI. Πελε αν ε λέγωτας. pag 633. In cosqvi in Consilio sententiam dicere nolunt vel non audent. Extrema parte mutila est hæc Oratio.
- XXXII. Πεὸς τῶς Ε παιβαγωγε βλασφημίας p. 637. adversus pædagogi calumniam qvi ad discipulos Libanii, eum otii trimestris ac negligentiæ accusaverat. Confer infra XXXVI. Alius λόγων Ε παιβαγωγῶν cujus meminit Socrates III. 1. de qvo infra inter scripta deperdita...

XXXIIL

EXXIII. 100) Ishing pag. 642. De servitute, neminem esse mortalium qui servituti aliquomodo non sit obnoxius, gravissimam autem servite servitutem qui vitiis ac libidinibus obsequentur.

XXXIV. Aerems pag. 661. Diana laus ac celebratio à qua ex periculolistimomorbo levatumse & if aurai & Sandin aurain ere-

ptum prædicat.

XXXV. Siens in Peners pag. 673. venationis descriptio, referenda ad Tomum priorem, ubi plures ejusmodi ecphrases leguntur.

XXXVI. 'Απολογητικέ τη παραγωγε θήλλογ. p. 675. Apologeticz ad pzdagogi convitia (fupra XXXII.) corollarium..

XXXVII. Τῷ ξ Δημεθώνες ὁνόμαπ κατ 'Ανχίνε * πυλαγέρε pag. 684-706. Oratio, Demosthenis nomine adversus Æschinem, qvi solus ab Acheniensibus missus ad Amphictyonium judiciums Philippo Regi non contradixit, atque inde criminis in Remp. arguitur.

M. Libanîi scripta edita, qua in duobus Tomis editionis Morelliana desiderantur.

Oraciones 1. Ilegi ras momentas de patrociniis.

- 2. The ran yengyian was the ayyagaan pro agricolis de angariis.
- 3. Heò; mì Barilia silì rai dequarai, ad Imp. Theodolium M. de vinctis sive carcere incluss.
- 4. Rami τῶν εἰστώντων εἰς τοἰς τῶν Σεχοίντων κατωγωγαίς 2 στοὶς τὸν Βασιλία 3, εἰσΦορὰ νόμε. Svalio † Legis ad eundem Imp. Theodolium M. adversus eosqui familiariter ingredimneur in Ddd 2. præ-
 - * Amphictyonium Confilium ad Phermopylas conventur suos celebrare solebat, indeqve πυλεία σύνελω Amphictyonum, & qvi à Civitatibus Gracia: illuc
 ablegabantur, πυλεγγόρει. Vide Harpocrationem & Hesychium atque è recentioribus Humfredum Prideaux ad Chronicou marmoreum Arundel p.122.seq.
 Jo. Henricum Soccierum dist. de Synedrio Amphictyonico, & Antonium van Dalen dist. VI. Autiquitatt.
 - † Hujus legis meminit Libanius T. s. p. 168, Vide & supra p. 398. nura, VII.

- prætoria & domos judicum. Hasce quatuor Orationes primus cum versione & notis vulgavit Jac. Gethofredus, Genev, \$632. 4.
- 5. Taie tai leear, pro Templis Gentillum non exscindendis, ad Theodolium Magnum. Edidit idem Gothofredus (qui circa. A. C. 390. habitam censet à Libario plus quam septuagenario) Genev. 1634. 4.
- ઈ. પંજારેલ જોડ વિશ્વાસભાઈ મામ્રામાં તાલું તાલું તે de ulciscenda Juliani Imp. nece ad eundem Theodosium M. recens creatum Imperatorem A.C. 379. Hanc primus Græce vulgavit è Codice Bodlejano Rev. ac doctissimus Vir Gedfridus Olearius Lipsiæ, 1701. 8. Deinde pro fua in me benevolentia communicavit mecum & roganti mihi concessit versionem suam eruditasque notas, quibus illustratam hanc Orationem exhibui supra p. 145. Græcis recensitis ad alterum apographum, cujus è Langbæniano descripticopiam mihi fecit Collega meus honoratissimus Jo. Christophorus Wolfius. Laudat hanc Orationem Valesius ad Ammiani XXXI, 13. & ad Sozomeni VI. 1. pag. 137. Langbænius ad Longinum p.61. edit. Tollii.
- 7. Heis cor Bagur auter nadiouras, ad cos qui molestum cum appellabant. Hancanno ætatis suæ sexagesimo, septimo mense habuit Libanius, ut ipse testatur c. z. Eam antea ineditam cum laudati Olearii versione dedi supra p. 179.
- 2. Πρός 'Αντιοχείς της δ Βασιλέως όργης. Ad Antiochenos de placanda Imperatoris Juliani ira. Hanc quoque in lucem protuli primus, ejusdem præclari Viri beneficio, cum cujus versione eam habes sipra p. 207. in capita à me perinde ut eam que procedit, divisam. Meminit hujus Orationis Socrates III, 17. atq; editurum se receperat Valesius ad Ammiani XXIII. 2.
- 9. Argumenta Orationum Demosthenis, una cum ejus vita atque Encomio primum edita Græce Venetiis apud Aldum 1504, fol, atque inde in Græcis & Græcolatinis Demosthenis editionibus utraqy c lingva læpius reculæ, ut dixi lib. 2. cap. 26.
- 10. Επισολικόι τύποι ad Proelum veluti auctorem ab aliis, ab aliis relati ad Theonem, de qvibus vide si placet lib. 2. c. 10. S. 13.
- 11. Epistolarum Libanii etiam carum qvæ MStæ adhuc exstant, necdimidia pars lucem Latine hactenus vidit, Grace ne decima qvidem.

Editz funt decem Epistolz ad Basilium, qvz inter Græcorum Epistolas utraque lingva sæpius lucem viderunt: tum totidem ad Aristanetum, qvas cum una ad Eutrechium & ad Acacium una Græce dedit Lambecius, Tom.VL p. 244. (eq. atque Jenæ A. 1707. B. C. Richardus recudi curavit cum latina versione, sed in qua conatum potius quam successium aliquis merito laudaverit. Ultra quadringentas vertit Franciscus Zambicarius Bononieniis, qua latine cum argumentis. Johannis Sommerfeldii prodiere Cracoviz 1504. 4. Hz diviszsunt in libros tres, è qvibus primus Epistolas LXXXIX, secundus XXXV. & tertius CCCXXIII. complectitur, sed præter alios versionis nævos nomina propria passim ita inemendate excusa, ut agnosci vix possint, Hanc editionem nactus sum è Bibliotheca C. V. LaurentiiNormanni, dole og; non it idem esse ad manus altera in Bibl. Gudiana visam pridem mihi paucis constantem foliis, & in duos libros divisam, Græceq; editam Parisiis 1 576. 4. cum latina versione Antonii Pichonii Chartensis. Singulæ modo qvædam Libanii Epistolæeditæà Fed. Morello ante tomum 1. Operum Libanii qvidem, duz ad Balilium cum totidem mutuis Balilii: tum ad Andronicum una T.2. p. 575. & ad Olympianum pag. 574. Epistolam ad Marcellinum Henr. Valesius vulgavit præf.ad Ammianum: duas ad Basilium Cotelerius T.a. monument, Ecclesiæ Græcæ p,96. Unam ad Jamblichum dedi supra lib.4. cap. 28. S. 2. Inprimis Jaudanda sollers industria Collega mei conjunctissimi Jo. Christophori Wolfii, qvi centuriam Epistolarum Libanii è Codice Bodlejano descriptam vulgavit cum versione sua & notii, Lipsia 1712. 8. Ex his tres & vigintilatine exstant in Zambicarii versione, sed minus feliciter aliquando expressa. cet & hoc loco quasdam ad Imp. Julianum Liberii Epistolas, necdum avod sciam in lucem editas, cum versione mea subjungere.

Ίελι**ανῷ.**

Juliano.

'Ama ou vi mu ou u inf : Tibi vero corpus ut lignificas sus Marines in vi hong de incolume perenni robore valeat:

Priquento in the state of the Luctui medelam afferat Deus.

Ddd 4

Aut

* Vide supra lib, s, c. ro. § 3.

Aut potius luctus Deo ex parte indiget, partem iplimet vos levase valetis. Civitatem enim restaurare in promtu Vobis est, modo volucritis: at dolorisuper extinctis, veniat voveo de cœlo solatium. Itaqve beatam prædico Nicomediam etiam jacentem. qvas lacrymætuæ in integrum re-Nec minores ha funt Hituent. planctibus quos super Achille Mu-Le feruneur edidisse, aut cruentis guttis quas super Sarpedone morituro cariffimum filium honoraturus emilit Jupiter. Ut igitur qvæ nuperurbs erat, urbis recipiat conditionem, Vobis curz erit. Elpidius vero etiam pridem virbonus, nunc in moribus profecit mirum in modum. Qvippe non valet modo Sophocleŭ illud: Dat-sapere Regiturba sapientu comes. Sed & Imperatoris sapientia iis qvi cum frequentant, viam præit advirtutem, uthuicetiam homini Tu profuiki, qvi non magis inopiæ ejus luccurrifti, qvam melioremillum reddidisti. Nam ersi junior Elpidio, tamen honestissimarum rerum (eniori/lliezsticisti auctor, equitatis, alacritatis benefaciendi amicis, comiter eos quos non noveris excipiendi, exceptos retinendi. Qvotqvot enim ad eum accesserunt allocutique illum funt, tantum virum mirati statim deinceps dilexere, yel po-

μαλλου दी το μέν τι τῆς λύπης ठैलें-ત્રાય છલ્લે. જો કેકે મેમલંદ પેમાં લેપાર્ગેક παύσαι κύειτι. το κόρ 28 αναςθών σας τίω πόλιν ετοιμον, εί βαληθέιγτο. कोई वेहे जिले इन्द्रेंद्र क्रान्डिंद्रम बंजिणमांबद ik iegui wilu ihla akgundia, paracila de épage sin Nexemé. કૈયદ મહ્યું પ્રભાવના, દેવન દિવે રહે દેવના อื่นหอบธา ธณีรู. รษัท อิธิ ช นอกุดา ซีรูล TON DE TOWN BE AT AXIME MEGAS έγεραι λέγ 🚱 , દંત્ત 🙀 ગ્રેપન γμέwe beniedes his Thi Engrador pietλοντι πλευτήσου αφημεί ο ζεύς, Φίλπετον ποζόα τιμάς. דצ" שלם צד τω πάλαι πόλυ αυθις Δυέρς τω Au , van medice. Edzidia & hi wh meireen ayadis, de à the reinau dicidelle afia Impany. Goz des pier si S Topondius, sopòs riemos zi σοθάν αμικσία. dina ad Ba(r λίως σοφία τους कथा। ए को लंड कं-श्रामा मुख्या, र्वेक प्रक्रे के प्रथमको को कं प्रेम्बर्ग के मुक्दर. Conseinces à Bertie deifus. ઝેઈ લો મહત્તાર@ 'Eλπιδία (i) γίγαrat , the radio titue 'Eastile Αδάσχαλος το προσβυτίρο, Innereias, The acodupias, wourd of con pians MG TOIS AZOOB (W LOTVY ZÁPER) w coruy xárem xarixeu. र्शे ब्रांगम् क्लान्ट्रिशंगाः क्लान्स्या, THE

उठाउँ का कार्य के विद्याप्त करा , τα 'ωθύς εφύλησων, κόμ μάλλον di the on narededsarre maple co रुष्ट्र के उन्न क्षत्राद्रश्चम श्रेशकाद. Emoi के मुक्के रर्धरक प्रथमको क्षिम के कटाई बंगेλήλες λέγοι, πύρτες δε γευ 🚱 σε क मुद्रे कोंद्र अर्थमाह थि इसला , मुद्रे रकी बहुब्युधर्यरका श्रेष्ट्र वेहाइ में बर्टेड कंगर के मुक्ते वेम कह है हुए हैं। मह कंमी सह इ केंद्रों क्रोंड वेजु र्भृष्टकाड़ क्षेत्रे , बेंड्र का मा-મર્શ્ક નેશ્સિક પૂર્વ માટે જાવ જાવ જાવ જાવ છે જાવ છે જાવ છે જાત માટે છે. જાત માટે છે જાત માટે છે જાત માટે છે જાત માટે છે જાત માટે છે જ Railisor de wis queen et élevem et बंद की विव्वविद्युद है और गंत्रबद बंद συγ γεα Φίω αγαν. και το αυτον હારબડ ગૃંગરભ્યું રક લેંગ્યા મુદ્રો દ્રાયમામુર્જન AxiAm www 28 Opiges iden , त्रव्यक्त वह नवे वर्ष भागमानुद्र नहर्ष्ट्रहत्त्व्य नम् 🛂 εήσων 🚱 Φανή, τοσθτον άφθη कि निक्ति के से की स्थाप मार्ग का कि क्रांग्न वंपानिंद क्रान्थितं हंग्रे में मुद्रे क्रि meis and hoyes is in toil serges έποίησας άμιλλαι. πρόθες δε τοῦς Romajois, new the Homeniavor F dixales Tuxels, મજી માં માન મજો πώτην ' Φαύλίω τω Φλάταξιν. र्वे केंद्र बंग्नेट हैरिक हंप्रलाईड हेराए है। जठ-म थार्रिक्ष क्रिक्टिशिश्याम मेर्नेह्म सेर्नेह्ड er Biguria. Kaj magair èr attesignto, nutrished ois educates as તૈરુવ પ્રભાનિષ્યુ 🐋 તેઈ જે. જાંજા μા mimigrou in imagistus, à Ba-THIL

tius tuum in illo agnovere animum in omniboiis qual te commendata fidei ejus fuerunt. Huic mecum crebri invicem miscentur fermones, omnesque funt de genere tuo animoqye qyo es præditus, & de negotiis quibusdam, qvalem te in illis præbeas, qvid agas quando propior nobis verlaris. Narrabam⁹ hæc ita, ut propemodum præsente Tecum viderer collogyi. Pulcherrimű mihi fuit inprimis cum audivi te barbaros profligare, victoriasq; in comentarios referre, eundemque vere Rhetoris & Ducis fungi partibus. Achilli qvidem Homerus opus fuit:at tua tropæa vox Tua qvi illa ipla statuit, memoriæ posterorum commendabit. Tantum Tibi vifum, Sophistis non modo resgestas in qvibus elaborent, sed etiam orationum, qvas de gestis Tuis componis, certamen proponere. Tropæisautem iplis antiqvius Tibi sit Pompejanum adipisci jussiuum, neqve hanc indignam dimicationem ducito. Hie enim est vir ille quem hinc legatum agentem in Bithynia vidifti libenter, edoctusque quibus spoliari cum contigisset, hanc in spem adduxisti, fore utique ut sua reciperet. Hujus mihi promissi memor qualo lis Imperator Auguster

Julia-

Juliano Imperatori.

Ego qvidem Aristophani qvæ debui rependi, Tu vero vicem mihi reddidisti splendidi ac vehementis amoris, quem nec Dii nec homines deinceps possunt ignorare. Ita nunctantum non lublimi ferio lidera vertice, ab Epistola Tua elatus qvæ & spem mihi injicit, & Orationem meam ornavit laudibus, ut jam omnia alia parvi mihi videantur, Midæ opes, Nerei formæ pulchritudo, Crisonis velocitas, Polydamantis robur, gladius Pelei. Ac si nectare ipso frui detur Deorum, non majore videar mihi qvam nunc posse vo-Iuptate affici, quando is mihi Rex atque Imperator, qualem Plato olim qværebat ac vix tandem reperit, & sententiam meam lauda. vit, & Orationem mîratus est, & pollicitatione honoravit, dare se, & qvod majoris etiam qvam dare honoriselt. mecum animum intendere velle. Capræ cælestis ortum observaturi non semper id avod volunt consequentur. At mihi hoc non agenti maxima exoptatissimaqve obtigerunt. Atq; si qvo bono indigeo, Imperator pronus est ad gratiam, Deumqvi in cœlis est imitatus. Epiltola itaq; tua Orationi mez przfigetur, omnes edoctura Græcos non irritum à nobis telum emillums este, nam & decreto Tuo esteΙελιανή βασιλή.

Eyes pour Acaso Pares rais appois Bas, को देमहीक्सबड़ दंगको है कही क Φίλης λαμπες π και σφοδε, मुख्ये हर विश्वेद हर कार्ने क्षित्र प्रकारिक भगाकि. केंद्र भग्ने अ मार्थ्य क्रांप्रवास्त क्टंड में प्पें वेश्वीलंड चंद्रा मेंड Επισολής, έλπίδας το ένεγκέσης, και το λόγοι μοι κοσμέσης, κά μικεσι μοι πάντα ήδη Φαίνεται, Μίraid B. Nyesas, WAST (G) Kerung wing, nodudánaspaun μάχαιες λέως. δοκῷ δ' ἀν μοι μήδ' ἀν है र्वतायक प्रदेश के के का अनुवाद के के An n tor ore mor Barileds or seiλαι Πλάτων ζητών, Les, thre maple express, the τε λόγον έβαίμασε, κοι πμών το & disen isogisen, Tũ μετ, कंपरे ज्यान के विशेष , है वेहावा राम्य क्रवर्रिशंखा. ट्रिंग बेंगुब वे चीळे ब्येंगु क The 'segrice From the some of armπάστως αν τύχει, ÖTE อุ่นอง รซีร์ 'ย สมชิงส์สอยกา หลิ นร์วงสะ अंगराया. मदी वैदेशनीय है प्रकार है βασιλεύς έτοιμο είς τία χώρι, ் முழ்த் முடியில் , pop 20 Insort ou , secretorπα τῷ λόγφ, μηνίσσε παισίν Ελλήτ ρεφμίπεζί τοικτίκα ε΄ είν τως βέλο, και Φιλοτιμήσεπη 2015 ישע

ph was ex myeappison Also-Odrns. rois d' isso ou isabutrois, tois to do Intomérois. αμφότεροι τοῖς έπεςαλmévois, tois to dodnoomévois. νότεροι 38 αμφοτέροις αμφότεροι. de de or rev Pobler 'Allsopairs अवर्रेस , जिस्त को असे अनेबन्धर क्या का संवर्षास्था क्यें वह वैसं भार संस्कृतिका मूलका इंका प्रिवेद्याद , संस्क प्रथापुर केंद्र कर नामक मार्थिक प्रवेश שם אין אין אין אין אין אין אין אין איין ΒΦ 'δθύς μή παλαϊσα περιλόwww mos de de deser, narabaλης μθώ τον διδάσκαλον. Agi-500 ase de के Neide करियां वह प्रवκόν, δρέμο కు చిన్న సు καλδι Έλπίδων, i de μαθών iφ' & de-"E19" 8-Sointeplu drendy xaver. τως ανεπνεύσαμον, κου μικρον υστρου διχόμεθα σκο καλκο Έπι-50Anr.

Ίβλιατω.

Αρ ήμων επιλέλησαι, ήμας μθυ επική των του του των τους αθανάτους τω σω εκχω υμτους αθανάτους τιμώσα. βει δε και επικό της ήμετίρας Ασίας των εργων ο λόγω βεβαιών τὰς αποσόσαιας. Εδεν επικό ετω μέγα τῶν ἀγγελλομένων, οντων ἀπάντων μεράλων, ὡς ἐναι κράτον έλπισω. Ιἰμῶς δε Διά τι των συγγένειαν , τιω πεὸς στυ του και χαίρυψο. κὸμ ετι σε

Libri sti Pars Tertia.

ret se Aristophanes, & Epistola Tua ego gloriabor, sive utrisqvご utrique potius, & Epistola ad me Tua & illis qvæ Aristophanj tribuentur, utrisque enim ambo ho-Non nescire Te tanoramur. men oportet Aristophanis time. rem, ut habeas quod rideas. cedens ad fores Tuas aliquis eorum qvi sub vesperam Te adire solent, nec intromissus, quod Orationem quandam componeres, id nobis nunciavit. Hinc metus subito, ne forte cum Oratione mea contendere institueres, Præceptoremque vinceres, & Aristophani idem qvod Nilo injungeres malum. Ad præclarum itaqve Elpidium accurritur, qvi comperto metu nostro in cachinnos est solutus. Hinc ita relpiravimus: & non multo post reddita nobis est -pulcherrima Epistola Tua.

Juliano.

Nostri itaque es oblitus? at nos oblivisci Tui non patitur Phænice, imperium Tuum immortalibus hymnis concelebrans. Sed & à nostra Asia manat de reb⁹ gestis Tuis oratio sidemque facit quanta sint adhuc exspectanda. Nihil enim tam magnum est, licet omnia quæ nunciantur maximalint, quod spem de Te conceptim superet. Nos vero & ob generis quo Jones attingimus conjunctionem

nem gaudemus, & felici via procedere Te confidimus tum illis iplis tum nobis cum majore auctoritate imperitantem. Atque hæc qvidem DEO curæ erunt. Cæterum Andragathius iste qvi literas hasce perferendas à me rogavit, non tam petiit qvam mihi exhibuit beneficium, neqve enim illi dulcius erit TuaMajestate frui, qvam ego lætor qvod Te mihi al-Tria autem logvi conceditur. hunc Tibi juvenem commendabunt, dicendi vis qvam coram præfectis demonstravit: tum mores probi ac modesti, sincerique, deniq; ut probe novit, hæc qvam perfert mea Epiltola...

eixòs òdği Xweğrms, AUTÀI TE inerwy , ngy tar tile ut meico-ण्डि वेश्वार्टेस 🞖 अर्थात्रवा 🚱 . μθρο εν Θεό μελήσα. KARA DE με σπ मुम्बद μάλλον में δέδωκεν Ardpayasigo **अंदरको** λαβάι Επιςολίω. ร่ะตัง 🕒 ที่ชี้เพา รัฐสม ชกุร อกุร วัสระ λαύων ροπής , η αυτός στι σε προσ-सम्रहा स्ट्रा मुर्वेशम्य. Tria di so. TON VERVIOZON ORWIGHTIN, HTE & AFyen diraps, ' lu ce tois taig-प्रवाद हैरीसट्टेंग नेंग्ड निमार्स्ट्रास में नहां-של כבע בספק דוב סעובμίζας. મેં કેમ્માં મેં કંત્રાફ દેમાં,

Nomina eorum ad quos exstant Libanii EPISTOLÆ; five editæ five MSS.

Numeri majores denotant libros in verfione Zambicarii. minori pramissum censuriam Epistolarum editarum à Clariff. Viro, J. C. Wolfio.

'Αβλαβίψ Aßerie W. 87. ubi eloquentiam ejus celebrat. Τη ο Αγκύρα βυλη 'Αραπήτω III. 57. 53. Aypoixie ker Euse Bie • Адаµачтію І. 1. II. 8. ·AdiA Die

Adeλφοίς III. 114. qva Epistola solatur fratres de obituparentis sui, quem vere sibi charissi- 'Ararmara mum & lummo ingenio lum-

maqve doctrina virum appellat. Athenio III. 312./313. A se ico

Atne 'Agaracíe

Aιμιλιανώ III.31.32, Hujus discipuli sui, quem novum Demosthenem vocat, Orationem in Julianum celebrat.

Axaxiy II.23. III. 249, 288. W.

29.

29.50.58169. Lambec. VI. p. 252. Hujus Acacii Cæsariensis (de qvoEunapi⁹ & Svidas) orationes in Phænicia, Antiochiæ & in Palæstina habitas laudat Libanius III. 249. Mentio Acacii etiam in III, 99. W. 23. 34.59.69.&c. Accilio III. 226. forte 'Ακύλα. Acribio III. 231. Ακύλα Αλβανίφ 'Αλβιανώ leg. forte 'Αλβανίω. 'Aλιξάνδρω I, 23. II. 22. 31. III 266.315. W.30.99. 'Adxaip III, 146. 'Αλκίμω Almecio III. 141. Alridanio III.232.233 • Αλυπίω 'Αμβιαιώ 'Αμβροσίφ Ι. 15.45. ΙΙΙ. 52. Αμμιαιώ Αμμωτίφ Αμπελίω ΑμΦιλοχίω Analmo III. 118. Ανατολίφ ΙΙ. 1, 2, ΙΙΙ. 115. 258, 250.261. W.42.60.65.74. Anaximacho III, 167. 'Ardbiw III. 263. Ανδροκλείο 'Ardeorina I. 79. II. 5. 17. (MS. 'Αλεξάνδεω) 33. III. 165. 166.. 268. 278. 293. 309. Una in. edit, Morelli Libanii T.2. pag.

575. qvæincipit: ἀλλ. έγώ σοι જીવે & Δημοδένες. AnonymæEpistolæ III. 1.21.228. W. 1. 2, 3,&c. `Av9neig 'Ανπμάχφ III. 183.184.185. Αιπόχφ I. 38, ubi male, Aftiocho Artioxiare ATTIMETEN. 'ΑντιΦίλφ, (Sebastianí parenti). III. 53. 54. Arusie 'Aπελλίωμ (Apelli) III. 105. Laudat immortalitatem animorum ab eo demonstratam. Απολιναρίο κόμ Γεμέλλο Απολλοδώρω ΙΙΙ. 76. Απολλωνίδη 'Azeryyiş (Judici) I. 67. IIL 96.' *Αραξίω , **V**63616 'Ageions ·VGEQIÓ `Δρηςαινέτω III. 227. 264. 213. & aliz decem à Lambecio editz. Aristagoræ III. 85. Aristarcho I, 63. Aristippo III. 4.5.6.8. Aristobulo III. 196. Acisouties HI. 89. Aristometo III. 264. nisi Aristæneto legendum. Filium sibiextinctum luget. 'Acegoriko III. 65. 66. retractat Epistolam quam conviciis plenam ad eum scripserat. 'ACK. Ece 2

'Acisopain I. 55. W. 7. Aristo. phani Corsuchio III. 310. Arontio (forte Acontio) III. 240. AppaBin APTERIO Αρτεμίω Αρχελάω Ι. 44. Ασκληπίω Ι. ς. ς τ. ΙΙΙ. 205. Astioni III. 153. 154. Ασυκάλω Ι. 19. Κσυγκείτω W. 66. Αταρβίω. 'Argei I, 13. Avidio III, 110, 'Αυσονίω 'Αυξεντίψ 'AΦθονίω 'ΑΦελκανώ 'Azima III. 14. 15. 16. Banχείω III 10. (ubi male Baccho) 251. (ubi male Barchio) & 252. ΔημοΦίλω ВавВатіши. W. 32. Barileidy. Β2σιλίω, Edidit inter Græcorum Epistolas Aldus, & Morellus post præf. T. 1. Operum Libanii, Aliam Cotelerius T. z. monument. Eccles, Græcæ pe 90.leq. Basolava II. 18. III. 202. Baσφ II. 32. III. 256. Beano III. 220. Βηλαίω (Callisthenis jam defuncti calumniatori) I. 54. III. 272,276. W.70.77. Brestia Vincentio. Bithiæ III. 137. 140. 1, 49. W. 90. Bernekia Báry

Βουπίρφ Begoida Beoxiva III. 69. Taiara III. 17.97. patria & cloqventiaAtticum vocat III. 135. Γαίω Γεμέλλω (Απολιγαρίω κάμ Γεμέλλφ) 1.26, ΙΙΙ.113.318. Τενεσίω ΙΙΙ, 121, 229, 294. Γερμαιω Γεροντίω Ι. 71. Γιωίω Γυμνασίω Δαμαγήτω Damacho III. 215. 216. 217. Δαμοτίκω AIRENTÍM W. 66. Δεκιανώ ΙΙΙ. 265. 284. 290. Δημητείω Ι. 11.57. 11.7. 111.147. 267. W. 34. 52. 57.96. Διανίω ΙΙΙ, 236. Διογένες (Philosophiam Athenis professo) 1.46. II. 11. 19. Διοδότω **Dispunder** I, 33. III. 30. Διοιυσίω ΔιοΦάντω Διφίλω 111. 2. 67.68. Diam I. 57. Δοβιανώ W. 38. Δομετιανώ **DOMITIO** Δομνίτω III. 277- W. 93-Dominant W. 35-Δοσιθέω ΙΙΙ. 27. Δελκιπίω: Dyatejo III. 275. Δωροθέω 111,275-Exel-

Exdixía exculum. Έλευσικώ EMadia Έλπιδίω Ι. 28. Elpidii Sociis III. 320. Enopio III. 163. 164. Ενηγεχίω I. 50. leg. Ευηγεχίω. Alia qvam edidit Lambecius. Εορτιώ Epinegini (forte Epigeni) III.93. ΕτιΦανίω Ερμίπω φ III. 70.71.73.75. Equoyine III, 12. "Egwri III. 90.91. Evayora Evayer Koope & Evayer Έυχνίω Evglossio III. 218. Eumamoria Medico I. z. III.96. 'Eudaimon 'Βυδοξίω 'EuSaxia Έυθηρίω Eugudyma III. 81. Έυι πωίω. Eulicio III. 243. Έυμαθίω Eumedio III. 237, 238-Ευμολπίω Έυμος Φίω Ι. 24. ΙΙΙ. 321. W. 80. Eυνίκω I. 74. Έυπατζίω III. 13. Έυπρεπίω Ι. 62. Έυρυκόμα Ι, 9. ε ...

'Euσεβίω I. 58. III. 111. W. 10. Έλεβίκω III, 134. ubi Eledicho Έυςαθίω. Ad hunc Epistola edita à Fed. Morello, præf. ad 1. Tomum. Alia W. 101. Eusozia III 42. 43. supra, Eustolio. Ευτοκίω Euזפו איש Eustolio I. 14. forte Evstochio, Eurgonio III. 197. Orationum ab hoc Acacii discipulo habitarum mentio III. 249. EUTUXIANO Έυφημίω I. 64. (male Aphemio) II. 27. Έυχαιείω III.20. (maleEncherio) Euzewsia Έυψυχίω Έφόρω ΙΙΙ. 81.82. Znyodorw Zhvor III. 28. Hebrichio III. 207. legendum Hyperechio. Ηλιοδώεω. Hemo III. 221. Недклиара III. 143. Herculi III. 19. Ηρακλείτω Heanheiω III, 222, ubi male Eurachio. Hewdarū III, 203. Ήσιόδω I. 6... 'Hou χέω I. 48- (ubi male Meli÷ chio) W. 70. Oaddaiw **Θαλα**σσίω Θεμισίω III. 212. 213. 214. 298. 303. 314. W. 5. 98. Eee 2 **010-** 406

Θεογρήτω III. 246. Osodóra Ciliciz przsecto 242. ubi male Theodoxo, Θεοδώρω 11. 35. Θωκείτω III. 47. 49. Θιοπίμπω Ι. 20. ΘεοΦίλφ II. 9. 14. ΘεοΦόρω ΙΙΙ. 241. ΘιοΦεάςω III. 123. Jamblicho W. 16. Aliam dedi supra lib. 4. c. 28. 'Iagiu Tegorde W. 61. 11500 Party W. 81. Tteaxiq Ίλαρίω ΙΙΙ. 201. Hilocromo III. 35,36,37. 1οβίνω κάμ Όλυμπίω 'Inhiary II. 3. 14. III. 280, 286. W. 9. 43. 45. 46. Supra pag. 397.feq. J&XX w Hipperemo III. 102. leg. Hyperechio & ita in Epist, ipsa pro . Heperethio. Ίταλικιανῷ ΙΙ. 12. Iphiarcho III. 245. ΊΦικεάτα III. 46, 48, 50. Karoaeju Kallionia III. 9. W. 33. 89. Kaldisian I. 12.31. καλλοΦίλω III. 198. Καλυκίω W. 59. **Καπ**ιτωλίτω Ψ. 47. Kagorida III. II.

Kacrardes III. 10. III. Καταφρονίω κελοίω Γ. 7. W. 79. Κέλσω Ι. 41. ΙΙΙ. 99. 284. 319. Κλεχνόρω I. 32. 65. 111. 152. Khedeza I. 40. 86. 87. III. 133. 148. W. 12. Clebisto III. 199. Κλεομάχω ΙΙ. 26. KACONING 1. 61. Κληματία Ι. 43. 76. ΙΙΙ. 283. W. 15. Κλήμθυπ Clismonio III. 171. 172, 173. Koopa Kay Evypia Κεσπίνω Ketarian Keloning Cylodio III. 230. Kueida I. 72. Kaisaina Lamphenio I. 47. Aquegria Λεοντίω Ι. 17. 56. (ubi eloquentiam ejus laudat) III, 112. 194.274. W. 17, 72. Λημματίω Λητοίφ III. 257. W. 18. Asnarą̃ III, 41, 43, 45, 132, Auraiw III. 95. Augardem 1.39. Λυσία ΙΙΙ. 104. Aúsidi III, 18, Λυσιμάχω III. 22, Λυσίπαι μ I. 59. Mayra I. 88. 89. Maγησίω III. 120.

Mary

Main Maxedorío Marngéa Μυσικιανώ Magertiu III. 33. (ubi male Micentio) W. 73. Mažiµo I. 83. H. 14. III. 138. 139. 271.305. Magadi Medico III. 29. Magdorio Magrari Macio Magira Maeride Magnedding III. 295. H. Valesius præf. ad Marcellin. W. O'Bodhavã 48. MZetnava ΟιιοΦίλω Meye Siw Μελεά χω I. 17. Meledomo III, 168, 169, 170, Μελεπώ Meximano O की वं र w Mepocia Οπτίμω Μενάνδρω Meredáw III. 116. Μητερίω και Αλχίμω MASCOGRE Micentio III. 33. lege Maxentio. Modseάτω Modisa III. 101. Consuli 103. Ove Bara 1, 2. III. 175.279. 260. 262. 302. W. 4. 13. 19. Outow 20,21.23.31.51,67.95. Παγκεατίψ

Meraria Duci II. 28. W. 64. Muydoria II. 10. Neocio III. 178. 179. Neothymo 1. 69. Nisoca I. 78. III. 39. 176. 177. Νηλέω ΙΙΙ, 180. Nή(ω 111, 107. Nikertie I. 10. W. 39.92. Νικοδήμω 1. 85. Nικοκλά W. 40. ΝικοΦηγίω Ι. 36. Zár9w III. 94-Zeroδόχω Ill. 117. Odvorei I. 25. II. 6. III. 1447' 111, 38. Olino III. 130, 135. Ολυμπίω και Ιοβίνω Ολυμπανώ Libanius Morelli T. 2. p. 576. Croegita III. 269. Oreo M. 124. Opisy III. 106. 136. Orestilio ÖeΦલ I. 75. Θεχανίω 1. 70. Verciano III. 301. Ουλπαιώ W. 41. Ouganava 1, 16.

Darasia W. 71. Παιωνίω Пакізіч Hansela Пажабіш III. 316. W. II. 24. 26. Nave Myrla Πανηγυεία Πατιυχίω Παστειχίω Panthraco 111. 51. Πάπαφ ΙΙΙ. 300. Παρθεκώ ΙΙΙ. 155.156.157. Παρθενοπούω :Magrasia III. 305. Πατειάρχη Targaira Παυλίτω III. 211, nbi male Paculino. Πάυλω Πέλοπ Ι. 84. Περκάτδεω III. 86. 142. Tiegande III. 56. Permistio III. 160. 161. DÉTEM Pilanio III. 63.64. Πολεμίω Ι. 60. ΙΙ. 21. ΙΙΙ. 272. Πολυδέυκη Ι. 38. Πολυδώρω Ι. 77. ΙΙ. 24. 25. Πολυμεονώ ΙΙΙ. 299. W. 23. Πομπηιανώ ΙΙΙ, 62.

ΠορΦυρία

Посициата Decentr Πελοκυτία Петоктага 1, 8. ПТ. 270. 292. W. 83. Melonian W. 94. Πρίσκω Anatolii Patri II. 34. Πρόκλφ III. 92.135. Пеоколіц БІ. 127. Προμότω Προσδοκίω Rheso 111, 108. PHTOPIO Richoro 17. 16. (forte Rhetorio an Richomeri, Rhinotheo 111. 239. Žιχομήςα I. 21. W. 82. Ι΄εΦίνο III. 235. Σaβinω II. 13. Zamuria 1. 66. III. 297. 323. W. 24. 36. Salonico 111, 192, 193. Σαπώρη Σαρδονίω Σαρπήδοη Σατορνίνω 1, 73. 111.55.98. Zifasiaro Σελευκίω Σελένκη 1, 29, Ul. 2.82, W. 14. Stungsaru - W. 40. Stungling W. 78. SourΣευήρω Seuphelio III. 24. ZeBR610 Σιδηρίο Erdoria I. 80. **Estar**ë Singlicio III, 195. Σκυλακίω Saentita 1. 4. III. 253. 254. 255. W. 25.55. Στη (ιχόρω ΙΙ. 30. Steampia II, 20. III, 307 308. **Ercatoriz Ercatunat** Sydenio III. 210. Συμμάχω Ι. 82. W. 75. Σωπέτζω Ι. 22. W. 100. Σωπόλιδι. Zwowegites 111. 77. 78. ΣωΦεονίω Tarthio III. 250. Tariaro W. 81. Τέυκρω 1. 37. Τηλεμάχω ΙΙΙ. 181. 182. Telino III. 186. 187. Timavanty I. 30. Τυαννυχίω Tymolio III. 189. Hyasio III. 188. Tylere III. 100.291. W. 26.27. Τπατίω III. 287. W. 28.

Libri sti Pars Tertia,

Υπερεχίω ΙΙΙ, 59. W. 68. Φαίδεφ III. 61. 126. 206. Phædronio. **Paxtinato** +ausiyiarë Pherano III.219. Pherecrio III. 158. 159. Φερεκύδα III. 72. 74. Φερονίω Ι. 42. Φιλαγείω III. 3. (Philargyro) W. 53. Philarcho IH. 40. φίληκι ΙΙΙ. 289. Phileno III. 129. φιλίπωφ I. 81. III. 60, 122, 221, 248. W. 62. 4ιλοβίμ I. 68. III. 25. 26. Φιλομός Φω III. 128. Φιλοιίκω II. 15. III. 83.84. φιλοθένει III. 204. φιλοτίμα III. 7. φιρμής W. 97. Φλαβιανώ +λωςυτίφ III. 304. ₩. 54.56. Φοινικίω III, 234. Phrenilio III. 125. Фоиртичатівно W. 37. Phocaico III. 88. **+**6776 Chilodemo HI. 34. Chi-Fff

Chironeo III. 149. III. 151, Chroneo III. 190, 191, 151.

Xequation Choroebo III. 109.245. ubiad Xevoy eloquentiæ studium hortatur, in quo Pater ejus primas tu-Xeuoina III. 145. lerit. 'Ωeiwn III, 223.

Chremylo III. 224.

- 12. Denique in Leonis Allatii excerptis Rhetorum Rom. 1641. 8. Grace & Latine editis p. 47-83. exstant cum Allatii versione Libanii dingonuam sive narrationes XXXIX. 1) de Vulcano, a) Acalanthide, 3) Capaneo, 4) Adrastea, 5) Polycrate, 6) Callistone, 7) Simonide, 8) Neoptolemo, 9) Alcestide, 10) Candaule, 11) Daphne, 12, 13.) Progne & Philomela, 14.) Marsya & tibiis. 15. 16.) de Pasiphae. 17.18) Hercule, 19) Latona, 20) Gallo, 21) Paridis raptu, 22) Danao & Ægypto, 23) Icario, 24) Arione, 25) Hyacintho, 26.27.) Alpheo, 28.29) Dejanira, 30,31.) Pity in pinum mutata, 32.33.) Atalanta, 34.35) de Cepheo & Perseo. 36) Rheno. 37) Aloidis & abiete. 18) Enipeo & 39) Danaë.
- Hinc p. 84-115. Excentence five Descriptiones septem, 1) xarnyvietus dici festi, 2) wzais templi Fortunz, 3) Palladis, 4) Promethei, 5) Eteoclis & Polynicis, 6) Alexandri & 2 27/52 qvi urbem Alexandriam condidit. 7) Calendarum.
- Deniq; p.342-397. Progymnasmata septem. 1) Chriain dictum Theophrastiqui interrogatus quid esset amor, respondit milos ψυχής φολα (κοης animi otiantis perturbatio, 2) Sententia: de di senuatur, pecuniis opus est, neque sine iis qvicqvam, quod facto opus est, perfici potest, 3) Refutatio, non esse verosimilia que de Ajace Locro dicuntur. 4) Confirmatio, verisimilia esse. 1) Oilis, an muris sint urbes cingendz. 6) an navise committere homines debeant. 7) Karny opia expostulatio in Legem, jubentem fratrum uxores in matrimonium ducere.

Scrip-

Scripta Libanii inedita......

- 1) Epistolarum multæcenturiæ * in variis Bibliothecis (ut lib. 2. c. 10. n. 3. dixi) adhuc delitescentes, atque velà C. V. Joanne Boivino, vel ex illustris Viri Friderici Rostgaardi Bibliotheca vel in nova qyam Romæparant Libanii editione vulgandæ. Atqye in Epistolis inprimis probatum Libanium fuisse, etiam veterum testimonio Eunapii & Cod. 90. Photii constat, idqve ipsa earum lectio perito lectori facile persvadebit, sunt enim plenæ Attici salis ac leporis, atque acuta brevitate non minus quam eruditis pulchrisque sententiis ubique se commendantes.
- 2) Orationes complures, ut in Codice Bibl. Barberinæ optimæ notæ in charta bombycina & correctissime scripto, ex qvo scre omnia Libanii etiam edita dari posse castigatiora atque integriora testatus est. Allatius

Πιεί των Φαρμάκων. Incipit: ή μει μεγίτη μοι λύπη.

Twie iau , Ale the acis 'Artio cor ownyociar, Incipit: oi pir βέλτιςοι οί. Εν τη πίλει.

Προς Aufertion. Incipit: Βρών σε mois mi & marges, . ω Φίλταπ. Πρός τω βυλήν. Incipit: όσοις ωμί τους όσυς έχρησωμω ταίς quar. ·Υπέρ

Fff 2

Epistolam Libanii DCCCXLI. ad Severum allegant Benedictini notis ad Ambrosium T.2. p. 64. Valelius ad Ammian. XXIX. 1. Epiflotam ad Hieroclem CCLXXXIV. libri II. In Ribl. Vindobonensi teste Lambecio VI. p. 215. Codex membranaceus Epistolarum CCCCXVIII. & alius Chartaceus Epistolarum CCLXXXIX. Ex delectu Georgii Lecapeni à quo CCLXIV. Libanii Epistolas sclectas habuit Allatius, prima ad Clearchum incipit : "Euertor yedow dented ai. Codicem MS. Cardinalis Casanatæ memorar Schurzsleischius o managires T. a. Epist. árcan 69. p. 102. Doctissimus Jo. Boivinus Libanii Epistolas edere, multasque jam vertille se pridem testatus est præs, ad Nicephorum Gregoram. Et illustrem Rollgaardum eadem de causa omnes Italiz Bibliothecas lustrasse accuratins, notavit Montfanconus in Diario Italico p. 25. Habeo & ipfe ultra ducentas adhuc ineditas beneficio Rev. D. Godfridi Olearii, qvi ex Codice Bodlejano illas descripsit.

🗪 Allatius præf, ad excerpta Rhetorum Græcorum,

- Τπερ Ολυμπία. Incipit : Όυα αν έτι διωαίμίω ένεγακν του α' δυναμένας.
- Kath Σιλβανά. Incipit : the Jumpason Σιλβανόν τον Γαυδιντία κακώς με λέγαν.
- Kami 'Iuagiu', δίνπε. Incipit: Πάλαι κθρ ίσως έδα κθρ έμε καπηγοςαν. Prior adversus Icarium invectiva exstat Tom.2. edit. Morellianæ p. 460.
- Πιελ & μη ληρών. Incipit: Πολλάκις όο τῷ τἔδε δικαςηρίω λῆρ... το ἀυτά κικλημέν...
- Πρός τὸν βασιλέα. Incipit: Τὸ μθρ σὸν, το βασιλέν, μέρο, κὸς Ε΄ μὸς σὰ τοῖς ἀλλοις.
- Τπὶς Θαλαστία. Incipit: Τβειθέντι Φίλω, κὸν κωλυθέντι τυ-
- Rede Eusti 9:00 που Kaege. Incipit : Ἰπειχόμεω έπαιρέσειδαι που χθές που λεγόμθμα. Adversus hunc Eustathium forte, non Cappadocem est Oratio edita T. 2, edit. Morellianæ p. 546.
- Atque in alio Codice Bibl. Vaticanæ wei Θεασιδαίκ. Incipit: και λως έποίησες, ω Νικόκλας, απικήσες τῶς κατ έμε.
- Πρὸς Πολυκλέα. Incipit: Ότι μθο είναι τι δεί το τίω σαυήθααν ανελόν.
- Προς Έυμολπιον. Incipit: Εναι μέν σοι Φίλ., κὰ πολύν ἡδη χρό-
- Πρός Τιμοκεφίτω. Incipit: Αφίξαι μθρ ήμιν και & θεάτευ Τιμόκεατες.
- Καπὶ τ πεφευχότων. Incipit: Τὰ μθρ αγγελλόμθρα πάντες ακέσμθρ.
- Καπε Σουής». Incipit: Παρασι μορ εί δικάσοντες ήμεν , Επήκυσου.
- Περὶ τῦ πλίθρυ. Incipit : Ἐπαδὴ πολλὰς ὀρῶ χάρν εἰδότας Πρόκλ $_{\omega}$ τῆς το δήκης.
- 'Αντιόχο किनुष्धिमण्डिमार्स्टर. Incipit : Ηγύμαι कल्लांसला देंग पहाँद स्राधिका μόνοι.
- 3) Declamationes variæ sive meding, ut in eodem Barberino Codice:

κωλύνου Σωκεάτω ου τῷ δοσμωτηρίω Δίαλόγεων, κὰ ἀντιλέγει τις. Incipit: χαλεκόν εθι είκει τι κὰ Τ΄ κανυ δικαίων.

Φιλάς-

Φιλάργυρ έραθες επέρας και μιθο άπαιτέρθο έαυτο જિલ્લγράλλε. Incipit : Ει μη και υμείς δερύελου, α Βυλή, Ε καιτό μ' είςπτάξεθε, ήδις αν μηδεν διδύς.

Έχράψατό τις πίν έαυτὰ παίδα βαλέυσεως, ὁ παίς άκερτιώς Σόποθανὰν άξιοῖ κζ΄ πόν το το καιρίτων νόμον. Incipit : Τὸ μθρ αν, ὁ πλίται, μη πειν είναι μοι καιρίν.

Et in Bibl. Vaticana: Μετὰ τὰ ἐν χαιρωνεία Φίλιπε ⑤ ἐξήτησε τὰν Δημοωθένω, ὁ όῆμος ἤτησε πύντε ἡμέρας εἰς Διάσκεψω, ἐν τωῦς τας ὁ Δημοωθένης ὑποθανεῖν ἀξιοῖ. Incipit: "Ον μίζὶ ἐβαλόμω, α ἀνόρες Αθηναίοι, τρόπον ὑποθανεῖν.

Νόμω . ω, μ & Τυράννε και του παίδας δουσφάτιας. Ετερω νόμω, τον τυρανοκτόνον ό, τι βάλειτο αίτεν. Γιωή στις τον έαυτης αδόρα τυρανιώντα δουσφάζασα, είς δαρεαν αίτε του παίδας. Μελεταμμο τον τατέρ της τυρανιωπόνε λέγοντα. Post protheoriam incipit: Εδει μω, ω αίσθες, είτω λω τον νόμες περαδεδακύμε.

Plures uti Epistolas Libanii ita Orationes quoque & declamationes exstare MSS. in Bibl. Cæsarea Nesselius annotavit, testatus etiam Scholia Græca subinde in margine adspersa esse.

Scripta Libanii deperdita.....

Quanquam tot & tam multa, ut jam retuli, Sophista hujus scripta servata sunt, non dubium tamen, plures ejus uti Epistolas sie orationes quoque periisse, exquibus ha pauca modo à me commemorabuntur:

Aόγ 🗗 τ παγδαγωγών, scriptus Nicomediæ adversus calumnias pædagogorum. Socrates III. 1. Hist Eccles.

Oratio de Iaudibus Imp. Valentis. Meminit Libanius ipse in vita sua T.2. Opp. pag. 48.

In mortem Eusebii (Viri Consularis, fratrisque Hypatii) id. pag. 60.

In laudem Richomeris Ducis, id. p. 69. 70.

Ad Antiochenos, tempore caritatis annona. id. p. 67.

Oratio triduo composita in Lynochi laudes Bithyniæ præsecti me-Fff 3 mora-

moratur à Libanio libro tertio Epistolarum à Zambicario Latine versarum, Epistola 247. ad Anatolium,

In laudes Clearchi. lib. 1. Epist. 40. ad Clearchum.

Laus Philarchi. id. III. 40. Epistola ad Philarchum.

Laus Spectati. id. III. 258. Epist. ad Anatolium.

De ratione cum laude imperandi, scripturum se promittit Libanius III. 87. Epist. ad Hysabium...

Dialogum ad Gorgiæ Palatonici imítationem compositum memorat lib. 1. Epist. 64. ad Aphemium.

Fuere etiam qvi ad Imp. Valentem deferrent scripsisse eum laudes Procopii Tyranni, id tamen factum à se negatin vita p. 54.

Variæ συμβυλαί ad Imp. Theodosium habitæ, qvarum meminit Libanius in Oratione pro Ethnicorum templis, sub init.

Nova editio Operum Libanii, Roma promissa....

Jam Anno MDCCXII. * spes facta est novæ operum Libanii editionis, sex Voluminibus in fol. paranda ab Abbate Adami, atque meliore versione & longe pluribus Orationibus declamationibus & Epistolis hactenus ineditis ex Vaticana & aliis Italiæ Germaniæque Bibliothecis locupletandæ. Quanquam vero primus tomus eodem anno proditurus promittebatur, nec dum tamen quod sciamhoc quo ista scribo anno MDCCXV. præla evasit. Qvandocunque autem absolvere opushoc erudito editori feliciter dabitur; jucundissimum haud dubie omnibus Atticæ Eloquentiæ & eruditæ Antiqvitatis studiosis munus offeretur.

CAPUT XI

DE S. EPIPHANIO & aliis Græcis scriptoribus, qvi Hæreticorum historiam tradidere...

- S. Epiphanius Constantia Cypri Episcopus. 1. Alii Epiphanii circiter viginti. 2. Epiphanii Constantiensis operum editiones & Codices MSS, 3. Seri-· PIB
 - Vide Acta Eruditorum A. 1712. pag.431, & Memogias literarias Trevoltinas illim annimente Angulto p. 1473.
- Epiphasiis libren- de XII gonimis rationalis summi Recordotis I subseconum, nec non eined. commentar in Cartie can de e cal mrc. biblioth. Vatie. It film France Foggin 192

pta genuina edita. 4. pérdita. 5. dubia velad juniorem Epiphanium referenda. 6. inedita. 7. Alii Graci de baresibus scriptores uberiores Irenaus, Theodoritus, Leoneius, Euthymius Zigabenus, Nicetas Choniates, 8. Alii breviores, ut Josephus Hypomnestici scriptor, Anastasius Sinaita, Sophronius, Timotheus presbyter, Jo. Damascenus, Jo. Zonaras, Masthaus Blastares &C.

Ī.

EPIPHANIUS Palæstinus Elevtheropolitanus linguarum a) Hebraicæ, Syriacæ, Ægyptiacæ, Græcæ & ex parte Latinæ peritus, sactus est Episcopus Constantiæ (qvæ antea Salamis) in Insula Cypro ab A. C. 367. ubi tanta sanctitatis laude vixit, ut ante A. C. 647. Epiphanii nomine templum jam à Cypriis consecratum suisse constetex Anastasii Sinaitæqvæst. 94. qvod à Sabino ejus discipulo suscitatum & universæ Evangelicæ Historiæ picturis decoratum narrat Theodorus Studita * in Antirrhetico secundo pag. 130, T. 5. Opp Sirmondi, & Synodus VII. Act. 6. Obiit in itinere, b) proximus vel etiam major centenario A. C. 403. Vita qvæ sub Joannis & Polybii, discipulorum Epiphanii nomine fertur ex Sim. Metaphraste, (Latine apud Lipomannum T. 6. pag. 35. & Surium ad 12. Maji) Græce & Latine T. 2. Epiphanii edit. Petav. pag. 318. 353-383. exiguam sidem

a) Hieron, contra Rufin. p. 151, b. 158, c. edit, Francof, adde Petay. ad Epiphan. pag. 8.

Verba Theodori sunt : Ἐπιφάνιον ἴσμεν καὶ άγιον καὶ μέγιον ἐν θαυματηςγίαις ἕ νεων ἤγειρε μετὰ πότμον Σαβῖνῷν ο ἐκείνῷν (interpres vertit ἀνπεθίκαι qvasi legerit ὁικείῷν) ἀυτε μαθητής διαγεγραμμένον ἐκ πάσης
ἐυαγγέλικῆς ἰςορίας. Ibidem meminit Orationis qvam in laudem Epiphanii.
habuit Leontius Neapoleos in Cypro Episcopus: ἀπὰ γὰρ καὶ Λεόντιῷν ὁ τὰ
λόγων δ θείκ Ἐπιφανίκ ἐξηγητής ἐν ἀυτῆ τῆ Κύπρω τῆς Ἐκκλησίας Νεαπόλεως ἀρχιερατέυσας , περὶ τῶν σεπίῶν ἐκόνων ἐποῖῷν ἦν ἀκράδαντος,
ὁ περὶ ἀυτὸν λόγῷν διδάσκει τρανώτατα , μηδὲν περὶ τῶ θείκ Ἐπιφανίκ
ἐπηχὲς Φθεγξάμενῷν. Synodus VII. sive Nicæna secunda T. 3. Binii pag.

σ14. καὶ γὰρ ναὸν ἀνεδείμαντο ἐν τῆ Κυπρίων νήσω ὁι ἀυτε μαθητωί
ἐνομάσαντες ἀυτὸν τε ἀυτε Πατρὸς (Ἐπιφανίκ) καὶ μετὰ πολλῶν εἰκονικῶν ςηλογραφιῶν καὶ ἀυτε εἰκόνα ἐν τῶ ναῷ ἀνέθηκαν.

b) Socrates Vl. 14. Sozom, VIII, 15. Niceph. XIII, 13. Hist.

fidem meretur & longe juniorem scriptorem arguit, ut agnoscunt viridocti, & jam pridem Baronius ad A. C. 372. n. 110. professus est austorem esse mendacem, multaque sinuisse. Confer Dan. Papebrochii responsionem ad exhibitionem errorum Sebastiani à S. Paulo, Artic. XII. §. 9. & in Actis Sanctor. T. 3. Maji XII. p. 36. seq. Videndus etiam de Epiphanio Julius Bartoloccius T. 1. Bibliothecæ Rabbinicæ p.424.sq. & D. Spizelius Academia Vet. Jesu-Christi p. 105. seq. Ineditum Græcum scriptorem Vitæ Epiphanii nostri laudat & ex eo aliqvid profert Cangius in 260 & & alibi.

II. Alii Epiphanii.

Ab hoc distingvendi 1) Epiphanius Patriarcha CPol. ab A. C. 520-535. de quo multa in Vita S. Andrez & sals apud Papebrochium T. 6. Maji. Illius & Hormisdæ Pontificis Epistolæ mutuæ leguntur latine in Conciliorum collectione Biniana Tom. 2. & Labbeana T. 4. Ejus decretum contra Severum & Petrum legitur in Synodo V. Tom. 2. Binii p. 755. Ad hunc Epiphanium Novellæ Justiniani Imp.

- rus versione latina Historiæ Ecclesiasticæ tripartitæ, qvam in compendium Cassiodorus d) misit, & Codicis Encyclii e) Epistolarum Synodalium pro defensione Concilii Chalcedonens. ad Leonem Imp. qvi in Labbei & Baluzii Conciliis editus est. Videtur & idemuelaborasse in transferendis Cassiodori svasu Antiqvitatum Judaicarum libris Flavii Josephi, & Clementis Alex. in Epistolas Canonicas adumbrationibus, de qvibus alibi dixi. Commentarium Didymi in Proverbia & Epiphanii Antistitis Cyprii volumen breve in Canticum Canticorum ab amico suo viro disertissimo Epiphanio transferri se fecisse testatur Cassiodorus cap. V. Divinar. lect. Ejusdem Didymi expositionem VII. Epistolarum Canonicarum, id. cap. VIII. Sed hætres versiones editænon sunt qvod sciam.
- 3) Epiphanius Diaconus Catanensis in Sicilia, qvi intersuit Synodo Nicænæ II. A. C. 787. 4) Epi
 - e) Sigebert de script. Eccles. cap. 12. Voss, de Hist, lat, p. 237.
 - d) Cassiodor. divin, lect cap, 17, & præf, ad Hist, tripartit,
 - e) Idem Cassiodor, cap. 11.

4) Epiphanius Cypri Archi Episcopus junior, cujus nomine A. C. 680. in Synodo sexta actione 18. subscripsit Theodorus Trimethuntis Episcopus, ut Petavium Sirmondus monuit.

5) Epiphanius Cypri Archi Episcopus tertius hoc nomine de de quo Caveus ad A.C. 870. Ejus Epistola ad Ignatium Patriarcham

CPol. T.3. Concil. Binii edit. 1618. parte 2. p. 731.

- 6) Epiphanius Monachus ac Presbyter, ex cujus libello devita B. Mariæ Virginis nonnulla affert Allatius ad Eustathii Hexaëmeron p. 285. & de Simeonum scriptis p. 106. ex qvo posteriore loco patet diu post Andream Cretensem & Joannem Thessalonicensem scripsisse, qvos sanctis Patribus annumerat. Ejusdem & βίκ & πράξεων & πίλκε & ἀρίκ Αποσόλκ Α΄ δρέκ memorat Allatius de Simeonibus p.90. atque accepi exstare in Bibl. Regis Galliæ Codice 2951. fol. 233. Nescio an ab hoc diversus statuendus sit Epiphanius Monachus Hagiopolita sive Hierosolymitanus de cujus periegesi Syriæ & urbis sanctæ dixi lib. IV. cap 2. §. 18.
- 7) Epiphanius cui scriptum de miraculo Evcharistiæ tribuit Theophilus Raynaudus T. 6. Opp. p. 389. Vide infra inter scripta S. Epiphanii num. 17.

8) Epiphanius Diacon adquem S. Ilidori Peluliotæ Epistolæ.

- 9) Epiphanius Pergæ Episcopus, qvi subscripsit Concilio Chalcedonensi. Alius Episcopus Heracleanus, & alius item Tyriorum; alius cujus Epistola ad Synodum V. T. 2. Binii p. 736.
 - 10) Epiphanius Episcopus Afer de qvo Martyrologia 7. April.
- Theodosio Præsectus Urbis, A. C. 414. de quo Jac. Gothosredus ad Cod. Theodos lib. 5. de domest. & protector. & Gruteri Inscript. pag. CLXX. 5.
- 12) Epiphanius Monachus ad quem Epistolæ S. Nili. Videndumqve an diversus ab hoc Epiphanius Lector ad quem idem Nilus scribit.
- 13) S. Epiphanius Ticinensis sive Papiensis Episcopus, circa A.C. 490. cujus vitam scripsit successor Ennodius, vide Surium & Bollandum ad 22 Januar, & Sirmondi Ennodium T. 1. Opp. Sirmondi p. 1647, seq. Tillemont. T. 16. memor. Hist. Eccles.

Ggg

* 14) Epi-

Libri sti Pars Tertia.

- 14) Epiphanius chartarius sive chartularius Comitis Patrimonii cujus meminit Ennodius VII. 1. & 10. Epist.
- 15) Epiphanius Petrzus, Syrus Juliani & Ulpiani Rhetorum discipulus, qvi & in Patria & apud Athenienses docuit. De illo Eunapius & Svidas qvi scripta etiam recenset, ως κοικωνίας κὰ ΣλαΦο-εας τῶν ςτοτων. Περγυμνάσματα. Μελέτας. Δημαρχικόν. Πολεμαρχικόν. Λόγες δλειδακτικές & σύμμικτα θεωρήματα. Ejus hymnus in Bacchum. Sozom. VI. 25. Ad hunc Epiphanium Libanii Epistolz.
- 16) Epiphanius Mileti Episcopus, qvi intersuit Synodo septimæ, sive Nicænæsecundæ, una cum Epiphanio Episcopo Elevthernæ & altero Λάμπης sive Lampæ, & Epiphanio Hegumeno sive Archimandrita Paranandi, & Epiphanio Diacono Catanensi Episcopi Sardiniæ vicario qvi sermonem Panegyricum sinita illa habuit, qvi latine exstat Tom. 3. Binii pag. 708.
- 17) Epiphanius Selybriæ in Thracia Episcopus, quem Svidas narrat scripsisse λόγοι κλιτιρρητικου adversus Iconocautas sive eos qui imagines cremabant.
- 18) Epiphanius Patriarcha de origine dissidii inter Græcos & Latinos, ex quo profert nonnulla Allatius contra Creygthonum. pag 377. 171.
- 19) Epiphanius Alexandrinus sacrorum Osiridis & Dei Aires sive Ævi interpres, de quo Damascius apud Svidan.

III. Editiones S. Epiphanii.

Grace primum Ancoratum, Panarium, Anacephalæosin & librum de mensuris ac ponderibus edidit Jo. Oporinus ex Codice quem Melanchthon & Joach Camerarius à Jo. Lango Erfurdiensi acceperant. Basileæ Jo. Hervagii sumtu & typis A. 1544. fol. Hæc editio manu Josephi Scaligeri & Dan. Heinsii passim notata fuit in Bibl. Nic, Heinsii.

Latine eadem quatuor Epiphanii scripta ex Jani Cornarii versione prodierunt primum Basileæ A. 1543. fol. edente eodem Oporioo. Nam editiones Basil. Anni 1533. & 1540. quas Clarissimi Viri Elias duPin & Gvil. Caveus postPossevinum memorant, nusquam exstant, ut recte observat Casp. Sagittarius in introductione. ad Hist. Eccles. p.794. Et apud Gesnerum male excusum 1533. pro 1543. Cæterum in editionibus Basil. A. 1560. 1578. sol. accessit libellus de vita Prophetarum ex versione Albani Torini, & Epistola ad Joannem Hierosolymitanum Episcopum, S. Hieronymo interprete. Et in édit. Paris 1566 fol. Theodoritus de hæreticis fabulis. Hinc Seb. Cramoisius in sua editione Paris. 1612. sol. non modo Cornarii f) versionem ex Observationibus Jac. Billii lib. 1. cap. 18. & lib. 2. cap. 13. variis in locis emendari curavit, sed etiam adjunxit Græce & Latine Physiologum & sermonem in festum Palmarum cum versione & notis D. Consali Ponce de Leon, Hispalensis, & Homiliam de sepultura CHRISTI cum versione Stanislai Phænicii.

Editiones Gracolatina, 1) Parisiensis, sectionibus sive capitibus distincta cum versione & eruditis notis Dionysii Petavii S. I qvi præter edit. Basileensem usus est Codice Regis Galliz & Variis Lect. Cod. Vaticani, quas Andreas Schottus cum illo communicaverat. 1622. fol. duobus Voluminibus, quæ editio à Labbeo recense-Qvod porro Salmasius ait nullam paginam versionia Petaviana insignibus aliquot erratu vacare, iniqvius dictum videri possit, nist majore etiam iniquitate Petavius Cornarii versionem conculcasset ut barbaram in sulsamque, quo nisi præcunte, dubito an unqvam Epiphanii versionem ausus fuisset, vel absolvisset. Plura loca à Petavio minus recte intellecta illustrant Salmasius ad Solinum, qvi fæneum interpretem p. 432. vocat, & de transsubstantiatione pag. 55. 540. & de Coma pag. 92. inprimis sub Francisci Franci nomine contra Cercoetium sive Petavium pag.73.seq.&c. Gatakerus capite 36. Adversar. Miscell. & ad M. Antoninum pag. 48. 135. 155. &c. Rich, Montacutius in Apparatuad Origines Ecclesiasticas pag. 191,206. & in Originibus Tom. 2. pag. 11, leq. Jo. Crojus in specimine conjecturarum. ad qvædam loca Origenis, Tertulliani, Irenæi & Epiphanii Paril 1632. 8. & in Observatt, sacris p.147.156.160. prælect. ad Acta Apost. p. 51. Dodvvellus de successione Pontisicum p. 298.seq. Cotelerius p. 220. ad Chrysost, in Dansel.& ad Ggg. 2

f) Plura etiam loca in versione Cornarii castigat Latinius Latinius Bibliotheca sacroprofana pag. 118,

ad Damasceni hæreses, atque in aliis scriptis, Acta Sanctor. Junii T. 1. pag. 19. Cangius in συμψέλλισι &c. Omitto Jacobi de Ardenna Decani Cestriensis castigationes in Epiphanium & Petavium de Sacra Evcharistia, de cœlibatu Sacerdotum & de Orationibus pro defunctis, Lond. 1683. 4. Albaspinæum narrat Rich Simon Tom. 1. Epist. select. pag. 12. minatum fuisse se effecturum ut quædam in notis Petavii publica censura condemnarentur, quod tamen non effecit.

2) Lipsiensis A. 1682, fol. qvæ Coloniæ nomen præfixum gerit, & ad verbum Parisiensem exprimit, additis quæ in illa desiderantur Henrici Valesii Oratione in obitum Petavii & elogio ejus atqve scriptorum elencho ex Nathana élis Sotvelli Bibl. Jesuitica: & Petavii elencho dispunctiuncularu Maturini Simonii depænitentiæ ritu veteri in Ecclesia, sive appendice ad Epiphanianas animadversiones edita primum Paris, 1624. 8. & Gabr. Albaspinzo inscripta, atque Capitibus Miscellanearum Exercitationum Salmasio oppositis, & ad calcem Operum Juliani Paris, 1641. 4. pridem vulgatis. Memini me ex B. Ittigio audire Jacobum Thomasium prolegomena nova huic Epiphanii editioni præmissurum multa ad illum facientia collegisse, sed illa deinde nescio qua ob causam prætermissa. Etiam in Actis Erud. A. 1682. pag. 94. legas editorem addere voluisse quæ Salmasio sub Antonii Kerkoëtii nomine Petavius respondit, sed id facere veritum, qvod Petavius iple nomen suum illis præscribere noluisset.

Editiones promissa & Codices MSS.

Pransos paratos in Epiphanium commentarios habere se & novam illius scriptoris editionem curaturum professus est Petrus Lansfelius in præfat, dispunctionis calumniarum quas vocat Casauboni ad quædam S. Justini Martyris loca...

Multis locis emaculavit Epiphanium Joannes Crojus, multa correxit Joannes Pearfonus Cestriensis Episcopus teste Caveo, qvæ forte aliqvando in lucem proferentur. Commentarium suum in Epiphanii Panarium memorat Vir doctissimus Eduardus Bernhardus notis ad Josephum pag. 323.

Epiphanii Panarium elegantissimis characteribus MStum se esse nactum scribit Caspar Barthius notis ad Claudianum Poetam pagi 243. editionis Hanov. 1012. 8. qvam juvenis admodum edidit. Codicem MS. in Bibl. publica Jenensi, laudat W. Ernestus Tentzelius in Dialogis menstruis Germanice editis A. 1692. pag. 883.

IV. Scripta genuina qua exstant.

- 1. Ancoratus, Tom. 2. pag. 1. ἀγκυρωτος velutiancora qvædam fidei, ἀγκύρας δίκλω τὸν τῶς τῆς ζωῆς κὰμ σωτηρίας ἐρευῶντα νᾶν ἀγεσα, Expositio sidei Catholica adversus octoginus bareses breviter assertas, se Monachos Svedris Pamphiliæ degentes, & ad Palladium ac Severinum Magistratus anno Diocletiani XC. Valentis decimo, Gratiani sexto ut diserte traditur Tom. 2. pag. 1. & 123. hoc est A. C. 373. Hic liber ab Epiphanio dictatus & ab Anatolio qvodam qvi pag. 125. nomen suum non dissimulat, calamo exceptus, memoratus qve Sozomeno VIII. 15. Græce & Latine cum versione & notis Viti Amerbashii, & qvibus dam Joh. Chrysostomi Homiliis prodiit Augustæ Vindel. 1548. 8. Photius Ancorati meminit, vocat qve summam παναθών, Cod. 123. qvæ descriptio rectius convenit ἀνακεφαλαιώσει, de qva inferius num. 3. Ex capite 12.. & 16. Ancorati excerpta sunt qvæ MSta memorat Lambecius III. pag. 163. 164.
- 2. Πανάριον arcula sive caniferum plenum remediis adversus venena hæresium LXXX. αυπὶ τῦτο Πανάριον ἀτὶ δι κιβώτιον ἐατρικον κὰι θηριοδηκτικὸν, ὅπερ εςι Δὶὰ βιβλίων τριῶν αἰρεσικ ὁ ἐγδοήκοντα, αἰτινες εἰσι θηρίων ἀτὶ δι ἐρτετῶν ἀινίγματα (f. δήγματα.) Sic Epiphanius ipse titulum Operis sui explicans in anacephalæosi & in Epistola ad Acacium & Paulum presbyteros & Archimandritas in regione Carchedonensis & Berœæ Cœles Syriæ, à qvibus ad confutandos hæreticos invitatus est Anno Diocletiani XCII. Valentiniani & Valentis duodecimo Gratiani octavo, * hoc est A.C. 375. per Epistolam qvam pertulit Marcellus qvidam, & qvæ cum Epiphanii re-Ggg 3 spon-

Anno Gratiani nono Valentis decimo tertio, Valentiniani junioris primo scribere se aix hæres, LXVI, 20. T. 1. p. 638.

sponsione panario totum prius Volumen in edit. Petav. implenti præmittitur. navages vocant Anastasius Sinaita, Photius Cod. 124. Svidas: Arethas in Apocalyps. 3. & 6. Daragiur Bishor. Mich. Glycas Epist. ad Nilum Monachum apud Allat. pag. 29. de purgatorio. naide por Epiphanii Codices & Occumentis in Epist. Judz pag. 346. Laudant præterea hoc adversus hæreses opus plerique veteres, ut Hieronymus & qvi ieggi βίβλος vocat Theodorus Studita lib. r. Epist. 40. Ex Epiphanio librum sum de haresibus excerpsit Jo. Damalcenus. Igitur & in Codice MS. Vindobonensi apud Lambecium VIII. pag. 426, Damasceni liber inscribitur τε μακαείε Έπιφανίε Έπισκόπε Κύπρε δήχησις σύντομ. των έκτεθασών αίρέσεων πασών நால் சிலுமன்மை. Secutus & Epiphanium Philastrius est licet non laudat de nomine, uti nec Theodoretus de quo vide si placet Garnerium. in auctario Operum Theodoreti p. 245. 489.491. Augustinus vero non videtur Panarium Epiphanii legisse neque ανακεφαλαίωσεν quam habemus sed tertium aliquod de fizresibus opus in sex breves éributum libellos, ut narrat in præf. & hæresi 57, út adeo de hæresibus illis octoginta in pluribus scriptis suis disseruerit, nisi diane-Dadainen in lex libellos olim tributam fuisse dicamus, uti Panarium ipfum dividitur in libros tres, & librifinguli iterum in tomos, primus in tres, cæteri duo in binos, ut septem libri prodeant, Auditoremalloqvitur Epiphanius hæresi LXIV. 5. όπως γρώης ω Φιλόκα-At arecami, perinde ut in libro de mensuris ac ponderibus c. 2. ini-इक्षाम रहेर के बेप्र्विमां. Sicauctor redargutionis schismatis Anglicani ab Hodio editus pag. 30. જી જે જાણા છે કે મહ્યું જો જામે તેમ હ લેમફા લગાંદ Qvanqvam vero Epiphanius neq; in describendis hæresibus g) semper satis accuratus est, ut qvi levibus auditiunculis qvandoqve sidem h) habuit atque adversarios gravat nam raro sententiis vel consecutionibus de quibus fortassis nunquam cogitarant, neque in

g) Melanchthon IV. Epill. 89. ad Camerar. A. 1529. Actuli à Lango buc Epiphamii Gracos libros περί αἰρέσεων qui mibi valde placent. Propemodum Historiam veteru Ecclesia continent. Ex bu decrevi excerpere ἐπιτομήν & Epill. 90. ἰσορικώ in illo libro sunt multa, & indicantur magu quidem quam exponuntur earst, qua alibi non extant. Disputatio autem bujus authoris περί δογμάτων β languidior est, & illa etiam narrationes non ubique diserta sunt. E alicubi negligenter perseripta.

h) B. D. Christianus Kortholtus notis ad justinum Martyrem p. 41. Dallaus de usu Patrum pag. 272.

confutandiserroribus semperæque felix est nec solidis urbique argumentismilitat, i) tamen propter quamplurima notata egregie, & multa ex fide dignis hausta monumentis & antiquioribus scriptoribus testimonia atque observationes, merito à viris doctissimis k) habitus est qvidam Antiqvitatis Ecclesiasticz thesaurus, dignus utiqve in qvo exponendo eruditus aliqvis & judicio pollens vir etiam postPetavium diligentem operam studiumqve collocet. De incomta & salebrosa oratione mustum Petavius & Dallzus 1) conqueritur, & jam Photius notavit των έηματων και της σωπίζεως το ίδιωμα in illo minus probari. Et tamen Hieronymus c. 114. Catalogi & ex eo Svidas scripserunt Epiphanii volumina ab eruditis propterres, à simplicioribus propier verba, lesticari. In Chronologia fere semper infistere eum vestigiis Eusebii, monet Petavius in notis p. 16. non raro tamen turbare & hallucinari, idem non uno in loco observat. Ad hærefin LI. conferenda Ægidii Bucherii diss, de paschali Judzopum Cyclo. Locum Hæres. LXXVIII. pag. 1039. aliter legi in MS. Vindonensi notavit Lambecius III. pag. 196.

- 3. 'AνακιΦαλαίω (16, Panarii Epitome ad eosdem presbyteros 'Acacium & Paulum T. 2. pag. 126. Videndum diversus nesit λόγος στώτομ (3) τῶν αἰρέσεων qvi MS. fuit apud Clariss. Galeum, teste Caveo. Ancoratum & Anacephalæosin hanc Græce & Latine recudi curavit Josephus Maria Thomasius, Congregationis Clericor. Regular. antea presbyter, hodie R. E. Cardinalis Rom. 1712. 8. tomo tertio collectionis qua Institutiones Theologicas antiquorum. Patrum in gratiam studiosorum sacrarum literarum complexus est. Græca Epiphanii hic in Romana editione multislocis emendatiora leguntur.
- 4) IIed pirque not sa quoi liber de ponderibus & mensurie, T.2. pag. 158. quem Epiphanii esse genuinum setum haud dubito, licet levia & inepta multa in eo depréhendere sibi visus est Latinus Latinius Tom. 2. Epist, pag. 144. Partem posteriorem à cap. 21. Græce & Latine vulgavit Stephanus le Moyne in Variis sacris Tom. 1. pag. 470. sub-

1) Dallzus de ulu Patrum p. 138.

i) Photins Cod. 122. જોઈન્ટરમુંક ઠેદે દેમ જ દેમો મોલંદ્રલય દેય જાણ મળજારે જેવા છેપહાદ વિવા લોક્ટ્રેલ્ટલ્યા વર્ગમામાં ભાગમાં

k) Scaliger ad Euseb. & in Sealigeranis, & elench, tribæres, c. 15. Is, Casanbonus &c.

fubjuncta pag.490. antiqua versione latina ante inedita. Ad locum cap. 1. hujus libri quo notas Biblicas exponit Epiphanius, conjecturas meas aliquando proposiui B. D. Mayero, qui eas probari sibi testatus est in Historia versionis Germanicæ Bibliorum D. Lutheri p. 210. Locus cap. 4. ubi ἀρῶν exponitur ἢ τῆς Δρωθήκης κιβωτος, illustrat verba Anastasii Sinaitæ lib. XII. anagogicarum contemplationum in Hexaemeron, pag. 26. quem intelligere se negat eruditus interpres. De operibus illis viginti duobus quæ cap. 21. seq. à DEo condita scribit Epiphanius, quæque respondere vult totidem libris Veteris Test, literisque Alphabeti, confer Lambecium lib. III. pag. 40. 101. & 196.

- 5) Epistolam ad Johannem Hierosohmitanum (male CPolitanum habet Possevin.) Episcopum, cui arrogantiam & Origenis desensionem exprobrat, latine tantum ex Hieronymi qvi illius in Epist. 201. ad Pammach. meminit, versione, Tom. 2. Epiphan. pag. 312. & inter Hieronymi Opera Epist. 60. Tom. 2. Pro extrema parte hujus Epistola laudata in libris Carolinis IV. 25. & Synodo Paris. p. 335. de imaginibus cap. 7. & à Tubingensibus ad Patriarcham Jeremiam qva usus imaginum in Ecclesia improbatur, conser qva disserunt Natalis Alex. Sec. IV. cap. 6. artic. 28. Elias du Pin T. 2. Bibl. Eccles. p. 297. ac præcipue Jo. Dallaus de imaginibus lib. II. cap. 4.
- 6) Epifola brevis ad Hieronymum, qva ejus & Theophili Alex. Zelumadversus Origenem probat. Hæc latine legitur inter Epistolas Hieronymi 73. Tom. 2. & Theophili libris (sive Epistolis potius) Paschalibus præsigitur in Hæresiologia Heroldi p.613. & in Bibliothecis Patrum: at à Petavio omissa est. Apud eundem Hieronymum extat & Epistola (66) Theophili Alex. ad Epiphanium.
- 7) IIeli T dudina Ni9ur de gemmis in veste Aaronis. Præter rem optimus Caveus librum de lapidibus inter inedita Epiphanii refert. Nec minus falluntur qvi librum hunc Epiphanio abjudicant. Prodiit cum versione Jola Hieronis Tarentini atqve in Petavii edit. T. 2. pag. 225. tum in Matthiæ Hilleri pereruditi viri libro de duodecim gemmis in pectorali summi Pontificis, Tubing. 1698. 4, & in syntagmatis ejus Hermenevticis 1711. 4. qvi observationes suas & Salmasii (ex Plinianis ejus Exercitatt. ad Solinum) addidit. Et p. 110. notat

notat de gemmis ante Epiphanium scripsisse Theophrastum Eresium, Dioclem, Jubam Mauritania Regem, Xenocratem Ephessum X Sudinem, Metrodorum Sceplium, Satyrum, Ajacem Plistonicem, Demostratum, Zenothemin, Sotacum, Callistratum, Ismeniam Olympicum, Archelaum qvi in Cappadocia regnavit, Horum, Democritum, Zoroastrem, Zachariam Babylonium & alterum Xenocratem. Conferendus etiam Ed. Bernhardus notis ad Josephum pag. 180, seq. & Jo. Braunius lib. 2. de vestitu Sacerdotum. Hebr. cap. 8. seq. In omnibus his editionibus omissa est Epiphanii Epistola ad Diodorum Tarsensem, cui librum consecravit, qua latine exstat apud Facundum lib.IV. c.3. T.2. Opp. Sirmondi p.517. Hieronymus Epist. 128 de vestitusacerdotum ad Fabiolam T. 2. p. 42. Sufficiat quod & santius Papa Epiphanius egregium super boe (de gemmis duodecim qvid unaqvæqve valeat & qvomodo virtutibus lingulæ comparentur) volumen edidit, quod fi legere volueris, plenissimam scientiam. consequeris. Arethas ad Apocalyps. IV. 3. de lapide sardio: Asym 28 ம் நர்முக 'காடுவ்படு ப்காஜம்பா ப்பிர்யுகாக &c. Epitomen ediderat Conradus Gesnerus in collectiones scriptorum qui de rebus fossilibus egerunt. Tiguri 1566, 8, atque ex alio Codice MS. cum Francisci Turriani versione Petavius T. 2. p. 233. Illa ipsa Epitome sub Epiphanii nomine tota legitur in Anastasii Sinaitz qvzstionibus, qvzstione XL.

V. Scripta perdita...

8) Epistola * quampsurimæ ut quas Hieronymus Apolog. zi in Rusinum p. 165. ait se Epiphanio ad sugillationem Rusini dictasse, & una brevis in laudem S. Hilarionia Eremitæ, de qua idem Hieronymus in prologo vitæ Hilarionis: Quanquam S. Epiphanius Salamina Cypri Epistopus qui cum Hilarione plurimum versatus est, laudem ejus brevi Epistolu. seripserit, qua vulgo legisur, eamen aliud est locis communibus laudare desunitum, aliud desunti proprias narrare virtutes.

Libri sti Pars Tertia,

Hhh

9) In

Præter Epistosam Pauario præmissam ad Paulum & Acacium, extat etiam Epiphanii Epistosa qvam in Arabiam misit adversus Antidico Marianitas hæresi LXXVIII. 2. seqq. & hæo est qvam respicit LXXIX. 1. Sic Hæresi XLII 11. seqq. inseruit librum suum corruptionibus Marcionis in Luca & Apostolo oppositum, qvem Sixtus Senensis perperam existimavit ab auctore inscriptum suisse perpenam, cusi Epiphanius T. 1. p. 310. tantum dicat ex pluribus suis adversus Marcionem observationibus escripto 71 surta escriptos se collegisse.

- 9) In Canticum Canticorum. Cassiodorus cap.V. divinar, lect. Post Origenem & Victorinum Epiphanius Antistos Cyprius totum librum Graco sermone uno volumine sub brevitate complexus est. Hunc nos, ut alios, in latinam lingvam per amicum nostrum virum disertissimum Epiphanium secimus Domino juvante transferri.
- 10) Λόγ & οἰς το Ποῖνμα το άγων. Andreas Cæsar. in Apocasyps, I, pag.7. Videtur enim diversum utique notare sermonemabilis quæ ex Ancorato Epiphanii Hæresi 74. contra Pneumatomachos disseruntur, quoniam quæ Andreas ex illo λόγφ de hymno Seraphico affert, ibi non invenio.
- 1-1) Kara row sinden our geaupa, Scriptum adver (us imagines, qvod memorat sed tanqvam Epiphanio suppositum rejicit Theodorus Studites in antirrhetico secundo Tom, 5. Opp. Sirmondi pag. 130. licet dubitare possis, num singulare scriptum Epiphanii ibi innuat Theodorus, & non locum quo imagines improbat in panario, hærefi LXXIX. disputans adversus Collyridianos, quem Epiphanio insertum & adulterinum esse contendit Jo. Damascenus Orat. 2. de imaginibus & Jeremias Patriarcha ad Tubingenses pag. 246. confutatus à Tubingensibus pag. 335. Vel locum alterum à Patribus quarti Concilii CPol. allatum ex Epiftola ad Theodofium Imp. qvi exstat in septima Synodo sive Nicana secunda Act. 6. sectione V. & gvem itidem Suppositum esse clamarunt Niczni Tom. 3. Binii pag. 653. 654. quos refellit Dallæus de imaginibus pag, 212, sq. Eodem Synodi septimæloco λόγω οι κζη των είκονων & βίβλοι Epiphanio suppositæ memorantur, qvæmox λογίδια & ψευδήγορα κζη των συκλών είκουσαν συγχείμματα appellant, & paucissima eorum exemplaria exstare testantur, cum cætera Epiphanii scripta per universum orbem terrarum celebratissima sint eis zame the insues AlaBabopeny. Multa certe scripsisse Epiphanium & in extrema senectute etiam varia cudisse operatestis in Catalogo cap. 114. Hieronymus.

VI. Dubia, vel qua juniori cuidam Epiphanio tribuenda videntur.

12) Πιρὶ τῶν προΦητῶν πῶς ἐκοιμήθησων κὰι πῶ κῶντη Τ.2. pag. 235. De Prophetis corumque obien & sepukura liber plenus incertis & pa-

& parum credibilibus narrationibus. Incipit à Nathane, & definit in Joanne Baptista. Ediderat cum versione Abanus Torinus Basil. 1529. 4. apud Cratandrum, cum Hieronymo & Sophronio & Gennadio de scriptoribus Eccles. Hint cum commentario Joach, Zebueras Schleusing, 1612. 4. virindignus qvi ob upam notatam alteramve hallucinatiunculam tam putido & acerbo Petavii fastu præf, ad T. 2. Epiphanii exciperetur. Petavius è MSS. Regiis emendavit & capita quadam infigniter discrepantia Grace adjecti ex Codice Augustano, plurimum enim in hoc scripto invicem abeunt libri manu exarati, ut de Vindobonensibus notavit Lambecius III. pag. 197. seq. V. pag. 280. Non dubitant viri docti esse Epiphanio suppositum, ac pleraque similia leguntur in Pseudo Dorotheo, (quem nuper Grzce & Latine recudi feci Hamb. 1714. 8.) & in Chronico Paschali qvod Alexandrinum vulgo vocant, Confer Papebrochium Tom 3. Maji pag. 49. Huctium Demonstrat. Evangel, proposit. IV, ubi de Prophetis disputat, & Cangium ad Chronicon Paschale pag. 504. 505. Cotelerium ad Constitutt, Apostol. IV. 6. ubi ex MS. Regio edidit breve scholion Epiphanii de LXXII. Prophetis & decem Prophetiss.

13) Posieder G., diefen Gan wer ins enass Dorens zue Engiante neu rai merenar, Physiologus de natura ferarum & volucrum, Tom. 2. pag. 189. cum notis & versione D. Consali Ponce de Lon Hispalensis, qvi ediderat Rom. 1587. 4. recusum Antwerp. 2588. 8. cum sermone in festum Palmarum: Et minore forma Rom. 1601. Habuit eundem libellum MS. Gesnerus, sed ampliorem. capitibus 39. distinctum, cum in vulgatis tantum lint capita 25. Vide ejus præf. ad librum Epiphanii de gemmis. Allegat etiam in. opere de animalibus passim, ut de quadruped. pag. 955. Rhinocephalus cervicem babet equinam, cum universo corpore, flammas ore eructat quibus bomines pereunt. Physiologus auctor obscurus. Consalus ipse tribus MSS. usuno Sirleti, altero Francisci Turriani & tertio Panormitano testatur se undecim capita omisiste ob insanabiles depravationes. Videtur auctor hujus libri antiquior esse Epiphanio, nam allegatur ab Origine Homil. 17. in Genes. XLIX. & Rufino de benedict. Patriarch. In decreto Gelasiano de libris Apocryphis S. 65. memoratur liber Physiologus qui ab harecicis conscriptus est & B. Ambrosii nomine prasignatus, Apocryphus. Forte auctor decreti vidit veterem libri illius versionem latinam Ambrosii nomine prænotatam...

Hhh 2

1.

2. 14) Aoyor Sermenas live Homilie VIII. a. eis mi Baia in ramos palmarum. Tom. 2. pag. 251. cum versione & scholiis D. Consali Poncii qvi cum Physio--11:0-159 W. 3 logo ediderat è Codice Bibl. Antonii Caraffæ. Rom, **3**V · · 1587. 4. Antev. 1588. 8. Incipit zaige a Confee Suyaree 'Sian Bi eig T Beormus ra Oiv , In divini corporis sepulturam, & Ja-, sephum ab Arimathan & Domini ad inferna descensum T.a. p. 259 cum versione Stanislai Phanicii, ex editione qvæ viderat lucem Samoscii 1604. 4. auspiciis Simonis Simonidis, Regni Poloniæ Cancellarii, cum notulis Dominici Neapolitani, Ord. Minorum. Recitatur hæc homilia magno sabbato in Ecclesis Græcorum, Russorumqve. y. his the a year & Xers avasalu, in landam CHRISTI Resurrectionem. T.2. p.276. Incipit: The dinasorvios TEIMMEROS HALOS. के बांद्र निर्धा के क्षेत्रम्पा है Kuele मेम्प्येम देम्बर Xeiçê. De affante cione D. N. JEsu CHristi. T. 2. p. 285. cum versione Theodori Peltani, qvi vulgaverat inter homilias XVII. Theologorum, Ingolftad, 1579, 8. t, iyuwun eiç riw ayian Osorinor. De laudibus S. Maria Deipara. T.2. p.291. cum versione Joannis Pici Canonici B. Mariæ Paris. exedit. Paris. 1565. 8. ad calcem Epistolarum S. Ignatii. Hæc homilia Græcè occurrit etiam MS. in Bibl. Bodlejana Cod. Barocc. CLXXIV. Latine legitur in Bibliothecis Patrum. Paris. 1575.1589. & apud Surium 8. Dec. Incipit: τάς έπλαμπέσας μαρμαρυγάς. ச. கை: டிவ்வா, de festo Palmarum, fragmentum. Incipit: ம் ஊ் வுற்றவா விசாற்றவர வாயுமாகப்பிற . T.2. p. 301.
 Σε πίσιως , κὰι τῆς ἀγίας Τελάδ⊕. , de fide , S. Trinitate, & mysteriis numerorum ternarii, senarii & septenarii. T. 2. p. 304.

n. In Sanctam CHRISTI resurrectionem T. 2. p.310. Latine tantum, ex versione Gerardi Vossi Tungrensis, qvi edidit Rom. 1585. 12. Incipit: Nune mortuorum lustus exulavit.

Has homilias viri docti ad juniorem quendam Epiphanium Cyprium referendas esse existimant, licet Combessius in Bibliotheca Concionatoria contendit quasdam illarum, ut terriam in S resurrectionem, antiqui illius Constantiensis atati non male congruere.

- 15) Fragmentum breve Epiphanii eis 20 27 Tweine , ex Catena Mazariniana ad Exod, XVI. 20. Græce vulgavit idem Combefilius Auctar, novist. Tom. 1. pag. 300.
- 16) Apophibegmata septendecim Græce & Latine edita à Cotelerio inter Apophthegmata Patrum pag. 426-430.
- 17) Miraculum S. Evolaristia è Codice Bibl. Palatinæ versum à Petro de Monte Episcopo Bressensi sive Brixiensi, & sub Epiphanii nostri nomine latine editum Rom. 1523. Cæterum Theophilus Raynaudus S. I. qvi recudi curavit A. 1640 cum copiosis suis animadversionibus in dist. de apparitionibus in Evoharistiæ sacramento, recusa A. 1665. Tom. 6. Opp. pag. 382. & longe junioris esse Epiphanii ostendit pag. 380 seq. inter alia etiam ex eo qvod Paulus secundus refertur mulctasse corpus suum stagellis: qua imbonicas, inqvit, ante avum Petri Damiani, qui saculo undecimo claruit, in nullis Anachoretarum vel Monachorum asperrima quaque consessantium gestis notata à me est.

VII. Inedita.....

- 18) Expositio in Natum Prophetam Græce MS. in Bibl. Regis Christianist. teste Labbeo pag. 79. Bibl. novæ MSS.
- 19) In Plalmos quadam, & wei daseimus Valum MS. habuit Theophilus Galeus teste Caveo.
- 20) Φ Τ άγων Αποσόλων πε έκασος έκηρυξε, de SS. Apostolis ubi qvisqve eorum prædicavit, mortuus & sepultus est, uti varia exstant sub nominibus Dorothei, Hippolyti Sophronii, Athanasii, ita etiam sub Epiphanii nomine fertur in Codice Regis Galliarum 2951 pag. 233 unde profert nonnulla Cotelerius ad Constitutt. Apostol. VII, 46, vocans indiculum arindoror Pseudo Epiphanii de Apostolis,

Hhh 3

21) Liber de orin divino, Hebediesu catalogo librorum Chaldzorum n. 42.

Epiphanii librum de Hebraicis meminibus allegat Scotus Erigena libro V. de divisione Naturz pag. 225.

VII. Post Epiphanium de aliis, qui Hæreticorum historiam tradiderunt, disserere non erit ab instituto meo alienum. Ac de S. IRENÆI quidem libris V. adversus Hæreses, quorum latina versio tantummodo cum' paucis Græcis fragmentis superest, nec non de scriptis perditis Justini Martyris, Hippolyti Portuensis, Origenis & Didymi Alex, adversus hæreses jam dixi supra c.z. Volum. V. Ex illis vero qui exstant & Hæreticorum plurium notitiam Græce paullo susus tradiderunt, antiquissimus post Epiphanium dicendus venit

a) sive Ocoduento, h. c. à Deo dona-**THEODORETUS** eus, illo enim nomine eum appellavit mater, quod post sterile tredecim annorum conjugium precibus eum à DEo impetrasset Deoque iterum consecrasset, ut ipse narratin Historia religiosa c. 13. Hic piis & opulentis parentibus natus Antiochiæcirca A. C. 303. (Garnerio placet 386.) post primæ institutionis exordia, ab octavoætatis anno vitam deinceps in monasterio Euprepii non procul Antiochia duxit usq; ad Episcopatum, Lector licet ordinatus, à Porphyrio & Diaconus presbyterque ab Alexandro Episcopis Antiochenis, & facrarum literarum doctrina imbutus à Theodoro Mopsvesteno ac Epilcopus Cyri (qvod opidum est Syriæ Johanne Chrysoltomo. * in provincia Augusto Euphratesia) sive ms Kuessau Enndysius (ut Niceph. XIV. 53.) ordinatus est invitus à Theodoto Episc. Antiocheno circa A. C. 423. ut cum Baronio libi persvadet Tillemontius, licet Garnerius malit annum 420. Episcopatum impigre pacateque gessit, abavaritia alienus, & ornandædioecesi suæintentus. Hanc qva-

a) De Theodoreti vita videndus post Victorinnm Strigelium & Annalium scriptores Sirmondus in prolegom, & Tom.s. Opp. pag. 638 seq. Jo. Garnerius in auctario Operum Theodoreti, & Tillemontius memoriar. Ecclesiast. Tomo XV. Consulenda etiam Acta Synodorum Ephesinæ, Chalcedonensis & qvintæ CPolitanæ.

^{*} Chrysostomum præ cæteris suit sectatus eumqve in exemplum sibi etiam in scriptis & dictione proposuit, ut notat Nicephorus XIV. 14.

qvadragies mille passus porrectam & Ecclesias continentem octingentas cum variis hærelibus infectam accepisset, vicos octo & in his decem Marcionitarum millia ad Ecclesiam reduxit, vicum alium. Eunomianis, aliam Arianis, Macedonianis & Apollinaristis refertum. liberavit erroribus, ita ut in tota Cyrestica regione doctrina Catholica ubique personaret. A. C. 431. in Synodo Ephesina cum hortante Johanne Episcopo Antiocheno adversus Cyrilli Alex. capitula XII. anathematismorum Nestorio opposita scripsisset, multorum. opinionem incucurrit, ac si cum Nestorio, familiari quondam suo faceret, præcipue scriptis postea qvinq; libris adversus Synodam Ephesinam. Sed hæresin Nestorii non defendit, & postea subscripsit formulæ reunionis à Cyrillo compositæ. Post quem A.C. 444. defunctum successor hujus in sede Alexandrina Dioscorus Eutychianæ hæreseos promachus Theodoretum tanqvam Nestorianum detulit, qvi per Imperatorem Theodosium juniorem prohibitus diæcesi sua. excedere, absens damnatus fuit in Synodo Ayseauf Ephesina A. C. 449. b) Sed in Chalcedonensi Synodo iterum deinde post damnatum qvod ægre fecit Nestorium absolutus & sedi suæ restitutus est A. C. 451. damnata tamen Theodoriti adversus Cyrillum scripta, ob qvæiple passim à Græcis accensetur hæreticis cum Origene & qvem in calce Historiæ laudat Theodoro Mopsvesteno &c. damnatusq; est in tribus Capitulis & Synodo V, CPol. A. C. 553. Habetur etiam à multis Theodoretus post Theodorum Mopsvestenum fons erroris quo Ecclesia Græca à Latinis scissa est de Spiritu S, à Patresolo c) procedente. Nam Epiphanius, Cyrillus & alii haud obscure etiam. à Filio eundemprocedere docuerunt, qvorum testimonia collegit Johannes Beccus. d) Post Concilium Chalcedonense vixisse adhuc annos circiter decem, ex Gennadio & Chronico Marcellini Labbeus colligit. Sed non ultra annum 457, vitam produxisse, Tillemontio affention.

Ope-

b) Confer Petrum de Marca VII. 8. de Concordia Sacerdotii & Imperii, & Henricum Noris dist. de Synodo V. cap. XI.

⁶⁾ Garnerius auctario Theodoriti pag. 194. Jo. Pearfonius ad Symbolum Apostolicum pag. 171. seq. edit. Latinz. Jo. Forbesius Instruct. Historico Theolog. lib. V. cap. 6. Allatius in Vindiciis Synodi Ephesiaz & Cyrilli de processione Spiritus S. ex Patre & Filio.

d) Beccus de processione Spiritus S, in Allatii Gracia Orthodoxa,

Operum Theodoreti, edit. Græcolatinæ Sirmondianæ e) Tomus 1.

- 1. Eis το απορα της θώας γραφης κατ' inλογήν. Qualtiones in ... Pentateuchum, Josuaque librum & Judicum, scriptæ circa A.C. 453. precibus Hypatii, quem Φίλτατον κὰι ἐρασμιώτατον παίδων appellat. Græce edidit Jo. Picus classium inqvisitoriarum Senatus Parisiensis Præses, ex uno mendoso Asulani Codice, in quo primam & postremam quæstionem ait se è Catena Oecumenii supplevisse. Parisies 8. 4. Latine eodem Pico interprete, ibid. 1503. quæ versio exstat & in Latinis operum Theodoreti editionibus & à Sirmondo servata est, qui è Codice Regio longe meliori plura restituit, & præsationem antea ineditam primus cum versione sua præmisit.
- 2. Tres quaftiones in librum Judicum & unam in libellum Ruth à Pico prætermissam primus è Codice Bavarico Græce vulgavit David Hælchelius ad Photii Bibliothecam pag. 952, seq. Hisce suam versionem Sirmondus adjecit.
- 3. Quastiones in libros Samuelis, Regum, Paralipomenon, Græce primum editi à Sirmondo è Codice Regio, addita Gentiani Herveti versione, quæ in latinis Theodoreti editionibus sæpius prodiit. Quæstione VI. in 1. Samuel. habetur fragmentum præsixo nomine Δωδάρω. Sic quæstione XX. in Genesin Origenis & Diodori & Theodori Mopsvesteni de anima sententiæ afferuntur, ut appareat hæc ab aliis addita fortasse è Catenis. Nam in Codice Regio illa teste Sirmondo non exstant. Memorat & Photius laudatque merito Cod. CCIV. Theodoreti ἐξήγησω είς τὰ ἀπορα τῆς ὁκτατευχε, είς τὰ τῶν βασιλειών (notum est libros Samuelis & Regum pariter sub hoc titulo comprehendi) κὰν είς τὰ τὰν ἐρλαπόρων. Meminit & Nicephorus XIV. 54.
- 4. In omnes Psalmos Commentarius inter annos 433. & 445. absolutus, & Chrysostomi vestigiis frequenter insistens, inter cujus opera etiam
 - e) Jac. Sirmondus S. I. annorum LXXXIII. fenex, Frontonis etiam Ducæi adjutus laboribus infignem operum Theodoriti editionem dedit Pari L 642 fol, qvatuor Volum. Vide Sarravii Epiffolas pag. 54. edit. primæ, & Epiffolas ad calcem Epiffolæ S, Clementis Romani editas à Colomelio pag. 254.

etiam expositiones quorundam Psalmorum que Theodoreti sunt leguntur. Meminit hujus operis præter Nicephorum Theodoritus ipse Epist 82. Latine vertit Antonius Caraffa Patav. 1:64 4. Græce primus Sirmondus cum Caraffæ interpretatione exhibuit. Alia è Catenis collecta à Garnerio, ut dicam infra, ubi Auctarium ejus recensebo.

5. Commencarius in Cancicum Cancicorum ad Johannem Episcopum Antioch., circa A.425. scriptus. Hunc præter Gabium Rom. 1563. fol. latine vertit Franciscus Zinus Rom. 1563. Venet. 1574. 4. ex CodiceMS. Maximi, Nili & Pselli notationes interspersas habente. Græca primus Sirmondus cum Zini versione in lucem edidit. In Canticum scripsisse se Theodoritus præf. in Psalmos testatur, & ex hoc commentario, Theodoreti laudato nomine affert qvædam Pelagius II. sive Gregorius Magnus, & ad ea qvæ Garnerius & Caveus huic scripto objiciunt ut alterius illud demonstrent austoris esse, respondit Elias du Pin Tom. 4. Bibl. scriptorum Eccles. pag. 91.

Tomus II.

- 6. Commentariorum in Esaiam, quorum in præsatione ad Psalmos Theodoritus meminit, & qui nusquam reperiuntur, jasturam, inquit Sirmondus, aliqua ex parte ut resarciremus, ex Catenis delibarimus qua quidem cum medullam haud dubie omnium qua in Esaiam scripserat, succum qua completantur, subsidio interim erunt, dum integrum opus emergat. Quanquam bujus potiundi spes jamdudum ni fallor apud Gracos ipsos interiit: quippe qui ad jastura solatium excerpta quoque istiusmodi aggressi sinte, quorum exemplaria & Roma & Parissis videre nos meminimus, sed qua ultra XV. Esaia caput non procedebant. Hæc è Catenis excerpta cum versione sua Sirmondus exhibet, in quibus nonnulla Theodori Mopsvesteni esse, cujus nomen cum Theodoreto subinde consunditur, non absurde caveus conjicit.
- 7. Commentarius in Jeremiam, Baruch, & Threnos latine versus à Johanne Pico Paris. 1564. & cum ejus interpretatione Græce primum à Sirmondo vulgatus.
- 8 Commentarius in Ezechielem, Græce primum editus à Sirmondo cum versione Jo. Baptista Gabii Veronenlis, quæ primum prodietat Romæ 1563. fol.

lii

- 9. In Danielem Prophetam. Meminit Theodoretus ipse præf. in Psalmos & Epistola 82. & Photius Cod. CCIII. Nicephorus quoque XIV. 54. in sedecim Prophetas scripsisse nostrum testatus. Quod vero ad tempus attinet, in Danielem prius Theodoretus scripsit, circa A. C. 426. hinc in Ezechielem, postea in duodecim Prophetas, inde in Esaiam, denique in Jeremiam Baruchum ac Threnos. Commentarium in Danielem vertit idem Gabius Rom. 1563. fol. Græca Sirmondus primus addidit.
- 10. In XII. Propheras. Meminit Photius Cod. CCV. & Nicephorus ac Theodoritus ipse locis jam laudatis. Primus Græce edidit Sirmondus cum versione Petri Gillii Albiensis, qvæ primum lucemviderat Paris. apud Henr. Stephanum avum, & Lugduni apud Gryphium 1533.8.

Tomus III.

- frequenter sequitur & sensum pariter connexionemque sententiarum exquirit. Post Concilium Ephesinum necante A. C.432. scripti videntur. Latine vertit Geneianus Hervesus, Florent, 1552. 8. Græca primus in sucem protulit Sirmondus. Commentariorum in Apostolum meminit Nicephorus XIV. 54. & Theodoritus ipsc. Epist 82. & 113.
- 12. Historia Ecclesiastica libri V. ab A. C. 325. sive vicennalibus Constantini M. usqve ad A.C. 429. absoluti circa A. 450. de qvibus non repetam qvæ dixi lib. V. cap. 4. p. 124.seq. & 838.
- 13. Φιλόθι isocia * sive aσχηπκή τολιτεία. Historiareligio
 As Ascetarum atque Eremitarum, virorum seminarum que triginta atque in his decem adhuc tunc cum hunc librum scriberet superstitum vitas & eiogia continens, scripta circa A. C. 444. Opus haud dubie genuinum, cum & Theodoritus ipse ad illud lectorem in Hist. Ecclesiastica remittat, & memoretur à Theodoro Lectore lib. 1. pag 513. Nicephoro IV. 54. &c. Tamen magis vulgi sermonibus quam accuratiori relationi in hoc libro Theodoritum studuisse, atque inde multas in eo narrationes suspectas haberi merito, notavit Wilh. Ernestus Tentzelius in diss. selectis pag. 237. Latine vertit

Vide Sirmondi edit, pag 763.

Joach. Camerarius Basil. 1539. fol. Gentianus Hervetus Paris. 1556 4. Exstat etiam in Historia Christiana Laurentii de la Barre Paris. 1583. fol. & in Heriberti Rosveydi Vitis Patrum Antvv. 1628. fol. Græce ante Sirmondi editionem non prodierat. Interpreti Herveto inscribitur Θεωφιλής, eodem qvo Φιλόθεος sensu, hic enim Theodoreti ipsius & aliorum veterum testimonio, titulus operis, qvod etiam MSti Codices confirmant, ut Vindobonensis, de qvo Lambecius VIII. p.3 14. sq. qvi etiam p.3 17. notat additamentum de Simeone Stylite (qvod sub Theodoreti nomine laudatur in Synodo se cunda Nicæna T.3. Binii p.567.) ab alio auctore subjectum esse.

14. Episola CXLVII. ab Episcopo scriptz, & à Sirmondo primum Græce & Latine editæ. Nicephorus qvidem ultra qvingentas Theodoreti Epistolas legisses testatur XIV. 54. Delsus na x hóy o Eldgra ouzzemmas, sed catera interierunt, exceptis quas in Garnerii auctario præterea exstare paullo post infra notaturus sum: Epistolâ LXXXII. ad Eusebium Ancyranum circa A.C. 448. exarata & Latine etiam apud Baronium ad A. 443. n. 12. obvia de scriptis suis Theodoritus mentionem facit. Nec non Epistola CXIII, ad Leonem Papam, CXVI. ad Renatum presb. & CXLV. ad Monachos CPol. Nonnullas Epikolas Theodoreti Baronius Latine Tomo V. & VI. Annalibus suisinseruit ex versione Federici Metii, Thermularum Episcopi, testatus ad A.C. 430. n. 48. in Codice Vaticano exitare Epistolas CLVII. (forte CXLVII. legendum) quas Metius ille transtulerit. Hisce non est accensenda Epistola à Nestorianis supposita ad Johannem Episcopum Antiochenum de obitu Cyrilli Alex, septem annis post Johannem illum de functi, que incipit: Sero tandem & vix malus bomo defunctus est: legiturque in Synodo V. Generali CPol. Actione V. & Latine apud Baronium ad A. C. 444. n. 13, sq. Alias Theodoriti & Nestorii mutuas Epistolas, qvibus se invicem recipiunt, ab hæreticis suppositas notavit jampridem Leontius de sectis p. 454. Adde Allatium in Vindiciis Synodi Ephesinæ p. 130 sq.

Tomus IV.

15. Έραμεῖς ἢ πολύμοςΦ⑤ sive Dialogi tres inter Ἐραμεῖο & Orthodoxum, Photio Cod. 46. memorati, qvibus probatur unionem naturæ Divinæ cum humana in CHristoesse 1. ἐκρεπῶν immutabilem, 2. ἐσύγχητον inconfusam. & 3. ἐκαθῆ impatibilem, subjuncta corundem dogmatini 2 tum

tum demonstrationeper syllogismos. Hi sunt doyou reas sel Balan doyudran Alahoyinas σωταχθεντες, qvos memorat Nicephorus IV. 54. Prodiere primum Græce cum libris Hæreticarum fabularum Romæ per Stephanum Nicolinum Sabiensem 1547. 4. Edidit etiam Græce typis nitidis Victorinus Strigelius Lipsiz 1568. 8. qvi sub idem tempus Latinam suam versionem cum præmissa Theodoriti vita separatim vulgavit. Hinc Grace & Latine cum Strigelii verlione & March Beumleri analyli ac notis, exculi sunt Tiguri 1593. 1606. 8. Analysin horum Dialogorum à Laurentio Ludovici, Leobergensi Silesso concinnatam cum Oratione de Laur, Ludovici vita & obitu, edidit Abrahamus Scultetus, Neustadii 1604. 8. In Latinis Theodoreti operum editionibus exstat latina Gentiani Herveti interpretatio Venet. 1548. 8. separatim excula, quam servavit etiam in Græcolatina sua. Extrat præterea versio horum dialogorum Germanica Martini Molleri Basil. 1575. typis exscripta. Hoc opus circa. A. C. 446. scriptum & gemino inde Theodosii Imp. edicto A. 347. & 349. flammis addictum, jam monuere viri docti. Notatu digna in hocopere loca & fragmenta complura que Theodoretus laudat, Ambrosii, Amphilochii, Antiochi Ptolemaidis Epise, Apollinaris, Athanasii, Attici CPol, Basilii Cæsar, Cyrilli Hierosol, & Alex. Damasi Episcopi Rom. Diodori Tarsensis, Eusebii Emeseni, Eustarbii & Flaviani Antiochenorum, Gelafii Cæsareæ Palæstinæ, Gregoriorum Naz. & Nysseni, Hilarii, Hippo-Bri, Ignatii, Joannis Chrysoftomi, Irenai, Methodii, Severiani Gabalorum Episcopi, Theodori Mopsvesteni, & Theophili Alexandrini pro quo male in edit. Rom. & Lips. excusum Θεοφυλάκτυ.

16. Καπὶ πασῶν τῶν αἰρίστων, ἢ ψύνδυς * κὰι ἀληθείας Διαμους. Hereticarum fabularum libri quatuor, iisque oppolita in libro
quinto ἡ Θείων δογμάτων Επιτομή, Epitome Divinorum dogmatum ad Sporacium, Domesticorum Comitem qui A. C. 453. Consul suit. Hoc
opus circa A. C. 452. à Theodoreto scriptum, Græce cum dialogis,
de quibus jam dictum est, prodiit edente Camillo Perusco, auspiciis Ardingelli Cardinalis Rom 1547. 4. typis Stephani Nicolini. Latine
yertit Gentianus Hervetus Basil. 1549. cujus interpretatio ad calcemEpiphanii Paris. 1566. fol. & in Latinis & Græcolatina Theodoreti
editio-

^{*} His operis titulus spud Nicephorum XIV, 54. Theodoretus ipse qvæst, 1. in Levit, ra nee's algeorus vocat. Photius Cod. 86. nara ray algeorus.

editione legitur. Qyam enim Johannes à Fuchte præf. ad Philastrium promisit Græcolatina editio, sucem nunqvam vidit. Falluntur de cætero viri docti Garnerius & Caveus qvibus libri IV. caput 12,
de Nestorio †† spurium ac subdititium suit visum, nam & hoc eidem auctori tribuitur à Leontio p. 456. de sectis, Theodoro Abbate in argumento Synodi Ephesinæ & Photio Cod. 46. Vide Eliama
du Pin Bibliothec. scriptor. Eccles. Tom. 4. pag. 103-105. & Doctorem meum B. Tho. Ittigium diss. de hæresiarchis Apostolicæætatis p.
13. qvi etiam rejicit parum verismilem ejusdem Garnerii opinionem in vita Theodoreti cap. 12. & de scriptis Theodoreti cap 6.
suspicantis Sporacium ideo hos libros à Theodoreto essenties &
Theodoretum scribendos in se suscepisse, ut consensione cum hæreticis oneraret Cyrillum Alex., Nestorium absolveret. Græcæ Romanæ editioni subjectæ sunt Variæ Lectiones ex MS. Codice Cardinalis de Salviatis.

- 17. Dec. westolas, De Providentia bomilia decem. Nam homilias esse ex pag. 357. & aliis locis pater. Antiochiæ circa A. C. 430. habitas Gernerius colligit, Du Pinius A. 333. Prodierunt è Bibl., Vaticana Græce Nicolao Majorano editore Rom. 1545. &. & Tiguri 1546. &. Latine vertit Rudolphus Gualtherus ibid. atque inde Victorinus Strigelius, Lipsiæ 1566. &. Græce cum Gvaltheri versione notisq; Paris. 1623. &. atq; sine notis in Theodoreto Sirmondi. Gallice vertit post Ludovicum Regium Simon Goulartius.
- 18. Accarela Examinar rasar, Curatio Gracarum affestionum sive adversus Ethnicos libri XII. quos A. C. 427. scriptos & Juliano Imp. singillatim oppositos, Garnerius annotavit. Latine ex versione. Zenobii Acciajoli Florentini prodiere Paris. apud Henr. Stephanumavum A. 1519. fol. Græce cum Acciajoli versione primus edidit Frid. Sylburgius, qvi notas suas & castigationes indicesque addidit. Heidelbergæ apud Commelin. 1592. fol. Cum eadem Acciajoli interpretatione recudi etiam secit Sirmondus, Varias Lect. è MSS. Li i 2

^{††} Idem dicendum de Epistola ad Sporacium, quam Theodoreto suppositam contendit Garnerius, eumque secutus Antonius Pagi ad A. C. 428, n. XXI. seq. sed non minus hac quam caput illud de Nestorio seribi à Theodorito post Synodum Chalcedonensem potuit.

Bibl. Vaticanz & Fulvii Urfiniex alio Codice castigationes dedit in Auctario Garnerius p. 393. seq. Gallice non ita pridem versos hoc libros vulgavitMichaël Mourgwes, S.I. in Tomo secundo Operis cui titulus plan Theologique da Paganisme. Tolose 1712. 8. Nullo modo audiendi qvi opus hoc pulcherrimum Theodoreto abjudicatum ivere Rob.Cocus & Andreas Rivetus, nam & Theodoriti eruditione dignissimum est, & iple tas weis Eddinas yezeamminas meminit qualt. 1. in Leviticum & Epist. 112.116. Meminere etiam alii, ut [o. Tzetzes Chiliad. IX. Hist. 291.

> Ο δί το Θιοδώρητ Φά βίβλο τη ίδια Hr Giegineiar égea Vir EMpinar na Sarde Δύο έπῶν ἐκ Ε χρησμε, δοκῶ μοι, μνημονέυα.

Cocum etiam refellit civis ejus Gatakerus p. 419. Adversariorum.

In Appendice Tomi IV.

- 19. 11662 vis Seias ayung Dissertatio de Divina charitate, cujus vi sancti viri & Ascetæ tot & tanta fortiter sustituerunt. Est hoc ultimum caput & clausula Historiæ de qva supra n. 13. dictum Religiosæ, cui in versione Geneiani Herveti & in MSS. Codicibus ut Vindobonensi de quo Lambecius VIII. p.320. recte subjicitur, in Sirmondiautem editione male est divulsa. Seperatim cum versione notis & variis Lectionibus vulgavit Gerbardus Vossius Tungrensis Rom. 1580. 4.
- 20. Kami Nestelos acis Enogines, ad Speracium Epistola adversus Nestorium, in multis eadem cum libri IV. hæreticarum fabularum capite 12. Incipit: έποιδή δε δ κόσμο παιτός τζ μικεόν . Επορρέοντος. Vide qvæ paullo ante num. 16. dixi.
- 21. Epistola CXLVII. ad Johannem Germaniciæ (Германжейаς) Episcopum, scripta aliquo tempore post Synodum λης εικήν.
- 22. Argumenta librorum XXVII. προς 21 μφόρες θέσεις adversus varias proposiciones Eutychianas, ex Photii Bibliothecæ Codice 46. Ex his primores sex quemadmodum & Eranistem sive Polymorphum quem hisce dopois subjectum suisse Photius testatur, & de quo num. 15. dictum est, Theodoreti suisse nemo ambigit, sed illi *interciderunt: Cæteri vero à VII. ad XXVI. exstant inter Arbanasii scripta plus semel editi Græce & Latine. Theodoreto inde ex Photii testimonio vindicavit so. Dallæus, Combessius Maximo: At ex testimonio Marii Mercatoris Jo. Garnerius ea tribuit Eucherio Cyrilli ad-* Vide infra, num.33. verfa-

versario Nestorianz partis Episcopo Tyanensi, ediditque Grzce &

Latine ad calcem Auctarii scriptorum Theodoreti.

23. Ανατεοπή τον δώδικα κεφαλαίων η αναθεματισμούν Κυρίλλη, reprebensio duo desim capiculorum sive anathematismorum Gyrilli Alex. Nestroio oppositorum, præmissa Epistola ad Johannem Antiochenum. Episcopum, quo svadente Cyrillum Theodoretus * antequam. Ephesi Synodus A. 431. celebraretur, oppugnavit, etsi Theodorus Lector lib. 2. Hist. Eccles. pag. 565. scribit, με των ωνές σῦν ανατολικώς συμβίβας νορε reconciliationem cam Orientalibus adversus Cyrilli capitula scripsisse. Cyrilli responsio post Acta Synodi Ephesinæ & Tomo VI. operum Cyrilli Alex. & T. 2. Operum Marii Mercatoris pag. 178. legitur.

24. Claudit editionem Sirmondianam Epistola Leonis I. Episcopi Romani post Synodum Chalcedonensem scripta A. C. 453. qva.
Theodoreto gratulatur qvod tam Nestorianæ impietatis qvam Eutychianæ vesaniæ victor exstiterit. Est illa nonagesima tertia inter Epistolas Leonis in editione Quesnelliana, in aliis LXIII. Theodoreti
Epistola adhunc Leonem legitur in Sirmondi editione CXIII.

Auctarium Operum Theodoreti à Jo. Garnerio S. I. collectum, editumque post ejus fata † Paris. 1684. fol. à Jo. Harduino

ejusdem Societatis presbytero.

25. Proamium & Fragmenta Commentariorum in Plalmos p. 1-20. è Codice Vaticano 752. cum Latina versione. Hæc Theodoreti esse negat V. C. Elias du Pin ** Tom. 4. Bibl, scriptorum Eccelesiasticorum pag. 90.

26, Fragmentum breve descriptum ex catena in Lucam, atq; ut Garnerius suspicatur sumtum ex libro secundo Pentalogii Theodoretiani,

in qvo S. Scripturz testimoniis ille usus fuit.

Theodoretus hoc ipse tellatur apud Marium Mercatorem T. 2. p. 267.

† Obiit Jo Garnerius Bononize in itinere Romam suscepto A. 1681, 26. Octobr. ztatis 70. Harduinus opus inscripsit Francisco Harley Archiëpiscopo Paris, vitam-

qve & elogium Garnerii præmilit,

Verba Eliz du Pin hze sunt: si est visible que la proface n'est point de Theodoret, puisque l'Anteur y avance des choses qui ne s'accordent point avec ce que Theodoret dis dans son ouvrage indubitable, il en est de méme des fragmens du commentaire sur los pseumes, qui sont de quelque Anteur plus nonveau, qui rapporte les paroles du commentaire de Theodoret, Ed y ajonton les sentimens d'antres auteurs, ou los sens propres.

·Sero

- 27. Serme in nativitatem Johannie Baptiffa. Incipit: Ευ μθι ο δ λόγε κήρυξ και ως όρομως των κάτω λόγων. Hunc non Theodoreti fed Theodori Daphnopatæ esse notavit ex Codice suo Leo Allatius.
- 28. Ex Theodoreti sermonibus in S. Chrysostomum, qvorum quing, modo vidisse se Photius testatur, ex ejusdem Bibliothecæ Codice CCLXXIII. excerpta. Secundi initium hoc fuit: πάλιν ἡμῖο Ἰωάνικ τὸ μνημόσωου. Tertii: Πολυσόμκ τὸ παρεσω ὑπίθεων σάλπιγγ Θο διομενην. Qvinti: Ἐπαιδάν δᾶ κώμε παξε ωθφμίαν πατρικήν ανακρέσωντη μέλο.

29. Fragmenta allocutionum in Synodo Chalcedonenfi adversus Cyrillum ex actis qvintæ Synodi Latine cum notis.

30. Homilia Chalcedone habita, Latine ex Actis Ephesinæ & qvintæ Synodi. Incipit: CHristus nobis Dux sit sermonu.

(Johannis Antiocheni Episcopi Homilia Chalcedone dicta post homiliam Theodoreti, ut suos animaret. Ex Actis illius Concilii. & Epistolis Ephesinis à Christiano Lupo editis, Latine. Incipit: Sancia lex est ne Patribus accepta ferantur.)

31. Fragmentum ex fermone quem Theodoretus Antiochiæ habuit coram Antiocheno Episcopo post Cyrilli mortem. Latine ex Mario Mercatore & Actis quintæ Synodi, quorum auctoritate genuinum hunc Theodoreti fætum esse pugnat Garneri⁹ adversus Gallicum Historiæ Theodoreti Ecclesiasticæ interpretem.

32. Fragmentum breve ex allocucione, incertum quando habita...

33. Fragmenta Πειταλογίε εκαιθεωπήσεως, sive quing therorum de incarnatione quos adversus Concilium Ephelinum ac Cyrillum, diabolo (ut ait ** Marius Mercator) instigante Theòdoretus conscripsit, Græce & Latine ex Cod. Vaticano 469. His addenda fragmenta alia quæ ex iisdem libris Marius Mercator Latine vertit, quæque cum notis Garnerii exstant inter Mercatoris Opera Tom. 2. pag. 267 - 271. Paris. 1673. fol. Pulchre hic Garnerius observat libros sex primores ex illis XXVII. quos Photius Cod. 46. memorat non diversos susse ab hoc Pentalagio, ita tamen ut secundum ex his quinque, Photius in duos distractum legerit, quorum priore testimonia Novi, posteriore Veteris Testamenti exposuerat Theodoretus.

Marius Mercator Tom, s, edit, Garnerii p, 26f.

34.

(Trounging Commonitorium * S. Cyrilli Alex. datum Possidonio cum Romam propter Nestorii negotium mitteretur, Grace & Latine, cum notis pag. 5 1. Incipit: n Nesocie misis.)

34. Johannis Episcopi Antiocheni ad Nestorium Epistola, quam à Theodoreto Johannis nomine scriptam Garnerius opinatur. Incipit: πὶν έμαυτε σκοπόν pag. 54. Græce & Latine, cum notis.

35. Theodoreti variæ Epistolæ, pleræqve Latine tantum ex Actis Conciliorum.

(Relationes Orientalium ad Imperatorem, Reginas & Senatum, Clerum, Populumqve CPol. & ad Præfectum & Magistrum, Præpolitum & Scholasticum.

Johannis Antiocheni cæterorumqve Orientalium relatio ad Imp. Theodosium, missa per Palladium Magistrianum. p. 77.

Epistolæ legatorum Chalcedone missæ ad Imp. p. 81-85. Latine. Cyrilliad Johannem Antiochenum, contra Theodoretum p. 97.) Jo. Garnerii Historia Theodoreti Cyrensis Episcopi p. 109-171.

Ejusd. dissertatio de libris Theodoreti. p. 173 - 258.

Ejusd. dissertatio de Dialogis VII. adversut Arianos, Macedonianos & Apollinaristas, inter S. Athanasii opera sæpius editis, & à Combefisio inter opera S. Maximi Confessoris relatis, quos Garnerius Theodoreto vindicat. p. 259-272.

35. Dialogi illi ipsi Græce & Latine. 1. & 2. de S. Trinitate adversus Anomocos, 3. 4.5. adversus Macedonianos, denie; 6. & 7.

adversus Apollinaristas p. 373-406.

Fubii Urfini emendationes in libros Theodoreti de curandis Gracorum affectionibus: exantiqvis libris & conjecturis, cum collationibus Scriptorum qvi à Theodoreto citantur. p. 393-455.

Jo. Garnerii dissertatio de fide Theodoreti Cyrensis Episcopi. p. 457-

492.

Ejusdem dist. Critica de Synodo V. Generali, in qua Theodoreus A C.553. cum tribus Capitulis ** damnatus est. p. 493-548. Libri sti Pats Tertia. Kkk .

* Idem Commonitorium ex Sirmondi schedis vulgavit Baluzius T. 1. collectionis novæ Concilior.

** Tria illa capitula que à Synodo veluti Nestorio suffragantia damnata sunt, suere 1) Excerpta ex Theodori Mapsvesteni scriptis. 2) Theodoreti adversus Cyrillum, & 3) Epistola Ibæ Edesseni ad Marim Persam. Cæterum Garnerium Theodoreti cause paullo iniquiorem, alii jam notatunt,

Que denique pag. 549 681. inscribitur dissertatio de Theodoreti & Orientalium causa, nihil alindest quam nova. & emendation editio veesionis antiquæ Epistolarum ad Concilium *** quas è MS. Cassinensis Monasterii cum prolixis notis indiligentius ediderat Lovanii 1682. 4. Christianus Lupus, atque hinc Stephanus Baluzius Paris. 1683. fol. in Tomo I. novæ collectionis Conciliorum subtitulo Synodici adversus tragædiam Irenzi recensuerat illustraveratque, conquestus usum illius Codicis MSti Romæ a Monachis Cassinensibus nulla se ratione, nullis precibus impotuisse. Idem existimat auctorem hujus Epistolarum co:lectionis & qvi illas è Græco Latine vertit esse quendam Afrum. non Nestorianum qvidem, trium tamen capitulorum defensorem. qvi hoc Irenzi Nestoriani Tragædizopposuit omnemove movet lapidem, ut à Theodoreto omnem Nestorianz labis suspicionem amoliatur. Notas Garnerium & plures & prolixiores additurum fuisse. scribit Harduinus, nisi fato præreptus fuisset. Inter illas Epistolas pag.553. occurrit Epistola Johannis Antiocheni ad Firmum Cæsareæ Cappadocia Episcopum, qvi idem est FIRMUS, A.C. 439. teste. Socrate VII. ult. defunctus, cujus Epistolas XLV. primus ex Ambrosianz Bibl. Codice MS. Grzce edidit cum versione sua notisque V. C Lud. Antonius Muratorius in Anecdotis Gracis, Patav. 1709. 4. Nomina eorum ad quos scribit Firmus hacsunt: pag. 277 - 325.

A Cacius Episcopus 19.35.
Achilles 1.
Alvpius Chorepiscopus 5.
Anthimus Episcopus 14.
Armenius Archiater 8.
Atticus Episcopus 13.
Ausonius presbyter 11.
Chilo Episcopus 24.

Coloffianus 18.
Cynegius Comes 4.
Cyrillus Episcopus (Alex.) 37.
Cytherius Sophista 2.
Daniel Episcopus 42.
Didnius 7.
Dometianus 33.

Ecdins

** Vide Acta Erud, A. 1683. p. 345. & A. 1684. p. 354. A. 1685. p. 55.

[†] Elias du Pin T. 4. Bibl. scriptor. Eccles. T. IV. pag. 118. Quoy que nous n'ayons ces les tres que sur la foi de ces anteur, & dans un feul Manuscrit, que les Romains ont même pru le soin de cacher, depuis que le Pere Lupus s'enes sirve, peut étre parce qu'il contenois quelques pieces qui n'étoient pas savorables aux presentions de da Cour de Rome, on ne peut pas meanmoins donter quelles ne soins auxiennes, adde pag. 118, 248, seq.

Ecdicius 32. Evandrius Episcopus 15.34. Eleulinius 31. Eupnius 40. Eustrathius 39. Comes 3. Eutherius 23, Florentius 29. Gerontius Presbyter 10. Gessius Scholasticus 6. Helio 28. Helladius 12.26. Episcopus 41. Inachius 43. & 44. nisi posterior potius responsoria sit ad priorem, itaque ab Inachio ad Fir- Theodotus Episcopus 22. mum non à Frmum ad Ina- Valerius Episcopus chium scripta.

Isidorus 30. Hunc non diversum suspicor à Pelusiota. Lausus 9. 20. Leontius Episcopus 36. Olympius 27. hujus prudentiam eloquentiamque qua Themistoclem ac Periclem superet, laudat Epistola 13. ad Atticum Epilc. Pergamus Chorepiscopus Pliethas II Aig 9ac 21. Soterichus Thalassius 16. Volusianus

INDEX eorum ad quos Epiltolas scripsit Theodoretus.

Numeri minores, respiciunt Epistolas in tomo tertio Sirmondi, A. pramissum, paginas Austarit Garneriani.

A Brahamæ Oeconomo ('A-**Γ 1** βεσάμη) 106. Abundio Comensi Episcopo. A. p. 106. Latinè. Acacio presbytero 108. Ad Acacium Beroeæ Episcopum A. pag. 585. Theodoreti & aliorum Orientalium Epistola A. p. 564. Latine. Agapio presbytero 51. Aërio Sophistæ 30.66. Alexandræ 14. 100. AlexandroHierapolitano Episcopo & Euphratesiæ provinciæ Apellæ 115.

Metropolitano. A.p. 85. & 574. 587. 590. 596. 631. 632. 634. 642. 645. Latine. Anatolio Patricio 45. 79. 92. 111. 119. 121, 139. Andiberi 114. Andreæ Episcopo Samosateno. 24. aliæ Latine A. p. 80. 97. 565.585. Andreæmonacho CPol.144. alia Latine A. p 96. Anonymo 1. 2. 9. Antiocho præsecto 95. Kkk 2 Apel-

Apellioni 29, Aphthonio Zeugmatensi 126. Apollonio 73. Comiti 103. Aqvilino Diacono & Archimandritæ Archibio presbytero 61. Archidiacono Romæ Aërobindæ Patricio 23. Aspari Consuli & Patricio 140. Ad Augustas (Pulcheriam & Marinam Theodolii forores) Epistola nomine Alexandri, Theodoreti. Abbibi, Heliadis, Maræ, Davidis, Aqvilini, Euphratesiæ provinciæ Episcoporum, A.p. 625. Latine. Basi io Episcopo 85.102. Basilio presbytero 19. Berrhoensibus Clericis 75. Candido presbytero & Archimandritæ Candidiano Comiti Domesticorum. A. p. 573. Latine. Cassiana (Kasian) Diacona 17. Celerinæ Diaconæ Ciliciæ Episcopis 84. Claudiano 41. 59. αντιχευφά 99. Constantinopolitanis Monachis. 146. Confer de hac Epistolà A. p. 237. & 572. Constantinopolitano populo. A. p. 570,576,627. Latine. Constantio Præfecto Cyrillo Adanensi Episcopo. A. p.

639. Latine.

Cyro 13, payiselai

137.

Damiano Episcopo Sidonis 49. Dioscoro Episcopo Alexandria. 60. & 83. qvæ auctior emendatiorque è Vaticano codice. niæ

A. pag. 101, Domno Episcopo Antiochiz. 31. 110. 112. alia A. p. 98 Latine. Domno Episcopo Apameæ 87. Dorotheo Mæsiæ Metropolitæ, A. p. 627. Latine. Eliæ Scholastico **Epiphanio** Epilcopis Epheli congregatis Epistola scripta nomine Johannis, Himerii, Pauli, Macarii, Apringii, Theodoreti. A. p 81. Latine. Episcopis Syriæ & Ciliciæ primæ & secunda, & secunda Cappadocia, Epistola scripta nomine Alexandri, Theodoreti, Heliadæ, Abbibi, Maræ, Davidis & Aqvilini. A.p. 621. Latine. Eugraphiæ 8. 69. Eulalio Episcopo Persicæ Armeniæ 774 Eulogio Oeconomo Eusebio Episcopo Ancyræ 82. Eulebio Episcopo Persicæ Arme-78. Eusebio Scholastico 21. Eustathio Episcopo Beryti 48. Eustathio Episcopo Ægensi 70. Eutrechio præsecto 57.8091. FlaFlaviano Episcopo CPolitano. 11. 86 104. Florentio Episcopo 117. Florentio Patricio \$9. Gerontio Archimandritz. Hella₁io Tarli Epilcopo, Epiltolæ Theodoreti A.p. 589.610.638. Ejusd. & Alexandri & Andrez Episcoporum A.p 578. Latine. Heortasticæ sive festales Epistolæ. 4. 5. 6. 25. 26.38.39.54.55.56. 63.64. Hermeligeni Assessori 72. Himerio Nicomediæ Episcopo. A. p. 96. 97. 589. Latine. Jacobo presbytero & Monacho, Ibæ Episcopo Edessæ 52. 133. Joanni Archimandritæ 138. Johanni Episcopo Antiocheno. A p.60. Latine. Alia cum de pace Ecclesiarum ageretur. A. p. 598.605. ubi duæ, & 649. Alia pag. 603. qvæ р.93. Gr. L. incipit : д жайта σοθάς πρυτανέυων Θείς, cadem è Codice Vaticano edita ab Allatio qvi pro supposita habet in Vindiciis Synodi Ephelinæ & Cyrilli, Rom. 1661. 8. p. 137 & ex alio Codice Cotelerius Tom. 1. monumentor Ecclesia Græcæ p. 48. Paril. 1677. 4. Joanni Episcopo Germaniciæ 134. & 1,47. in appendice Tomi IV. Joanni Oeconomo 147.

Joanni Presbytero 62. Joanni Zeugmatensi 126. Jobio presbytero & Archimandritæ 128. Irenæo Episcopo 3. 12. 16. 35. Hic est Irenæus Comes, cui data perferenda relatio Orientalium ad Imp. Theodok A. pag. 73. Idem postea factus Tyri in Phænicia Epilco. pus & qvod Nestorium damna. re nollet, depositus scripsit Tragœdiam h. e. opus pluribus constans libris de Actis in. Synodo Ephesina ac deinceps per XX. minus annos in Oriente, in causa Nestorii. Adde qvæ dixi supra p 442. Leoni Episcopo Romæ Longino Archimandritæ Doliches 132. Lupicino Magistro 90, 120. Magistro militum. A. pag. 623. Latine. Magno Antonino Presbytero & Archimandritæ 130. Maronæ 67. Scholastico 124. Marcello Archimandritæ Acœmetarum 142. 143. Martyrio presbytero Meletio Neocæfareæ Episcopo. A. p.621. Latine. Militibus 145. Mocimo Oeconomo Hierapolitanæ Ecclesiæ, A. p. 039-

tine.

Kkk 3

Ad.

Ad Monasteria, contra S. Cyrillum. A. p. 62. Latine. Neoptolemo 18. Nestorio Episcopo. A. p. 74.95. 646. Latine. Nomo Consuli. 58. 81. Patricio gó. Nonno Magistratui Zeugmatensi (πολιτευομένο Ζέυγματ .) 126. Panchario 98. Patricio Comiti Petro Scholastico 46. Pompejano Episcopo Emesa 36. Proclo Episcopo CPolitano 47. Protogeni Præfecto 94. Pulcheriæ Augultæ Renato presbytero Archidiacono Romæ 118. Romulo Episcopo 136. Rufo Episcopo, Epistola Johannis, Himerii, Theodoreti & aliorum Episcoporum scripta nomine A. p. 87. Sabiniano Episcopo 127. Sallustio Prælidi Scylacio Zeugmatensi Senatori (Suatues) Patricio. 44. 93.

Silvano Primati (Acutiumi) 15. Sophronio Episcopo Constantinæ 53. Sporacio Comiti 97. Huic Sporacio etiam inscripsit Theodoretus libros Hæreticarum fabularum, utomittam Epistolam ad Sporacium quam T. 4. Sirmondus edidir. Stafimo Comiti & Primati 33. Tauro Patricio 88. Theoctisto Episcopo 32. Berrhæz 135. Theodoreto Zeugmatensi 126. Theodoro Vicario 40. Theodoto presbytero 107. Theonillæ 7. Theosebio Episcopo, A. pag. 199, Latinc. Timotheo Episcopo Vincomalo Magiltro 141. Ulpiano Comiti 22. Uranio Episcopo Emesæ 122. Uranio Præsidi Cypri 76. Urbano 74. Zenoni Magistromilitum. 63. & Consuli 71. Zeugmatensibus 116.

Totum volumen auctarii Garneriani claudunt Euberii Nestoriani, Episcopi Metropolitani secundæ Cappadociæ, Tyanensis Civitatis libelli XVIII. qvos inter Athanasii Opera sæpius Græce & Latine editos, sub Theodoreti nomine olim legit Photius Cod. 46. verùm ex Marii Mercatoris * testimonio Garnerius vindicavit Eutherio, atqve

Marius Mercator T. 2. edit. Garnerianz pag. 277. 278. Locus quem Mercator Latine vertit exstat in auctario Theodoreti pag. 701, seq.

atque de eo singularem dissertationem promisit, sed que post mortem ejus reperta non est. Inter Epistolas Ephesinas exstant Latine in hoc ipso Auctario Epistola ejus dem Eutherii 1) ad Johannem Antiochia Archiepiscopum pag 591. 2) ad Sixtum Episcopum Roma pag. 613. & 3) ad Alexandrum Hierapolitanum pag. 663. Sermones porro XVIII. qui Grece hic cum Abr. Sculteti versione Latina leguntur, hi sunt:

- 1. Έπιςολή, ΦΟ οιμία δύναμιν έχασα, κὰι τραγωδίαν τῆς Εκκλησιών ταραχής. Epistola ad Eustathium, prafationis loco scripta, in quam motuum Ecclesiasticorum tragadia.
- 2. Πρός του πλήθα μόνο κρίνοντας τω αλήθααν, adversus cos qui in veritate dijudicanda solius judicio multitudinis feruntur.
- 3. Προς το κελέυοντας μη δαν Σοο γραφών ζητάν ή λαλάν, Σρακμένες τη παρ' αυτοίς πίςα. Adversus cos qui nec quarendum nec loquendum ex Scriptura pracipiume, sed insua side acquiel sendum...
- 4. Προς του στοβαλλομένες κακοήθως, το, ο Λόγ Φ σας ξ έγεντο. Adversus cos qui maligne nobis objiciunt illud: Verbum caro factum est.
- 5. Πρὸς ατο λίγοντας μίαν Φύσιν Ηλί ΧΡις ε, Adversus cos qui unam in CHristo naturam esse contendant.
- 6. Πρός το λέγοντας ότι το, ομολογάν Φύσιν τίω σάρκα, πο πράδα έτην άντι τελάδω κηρύθαν. Adversus cos qui Natura Carnis Confessores, loco Trinitatis Quaternitasem dicuns doceres.
- 7. Πρός con λέγοντας, ότι κατ' ανθρωπον γινώσκαν τον Δεαπότίω ΝΡισον, είς ανθρωπόν έτι τας ελπίδας έχειν. Adversus eos qui Humana in Christo Domino Natura Confessores spem suam in bomine desigere dicunt.
- 8. Пео̀ร ฉับ तั่งงารสรุ , รัสส9ะง ล่สส9ลัฐ อะо̀ร ก่ง ு . Adversus
- 9. Πρός ιδύ λέγοντας, έπαθεν ο Θεός ως ήθελησε. Adversus cos qui dicunt, passus est DEus ut voluit.
- 10. Πρός & λεγοντας, ότι χρή δίχιωμ πὰς Φωνὰς, κὰμ δι ἀυτῶν σημαινόωμα, ως ἀπαντας Επερβαίνοντα. Adversus eos qui dicunt simpliciter esse saram literarum tocutiones accipiendas, nec quid illa fignificent considerandum, cum omnium bominum captam excedent. Hanc dissertationem, qvemadmodum qvæ sequitur decimam septimam.

quoque Jo. Dalleus sub Theodoreti nomine Græce & Latine vulgavit ad calcem libri sui de sidei ex Scripturis demonstratione. Genev. 1660. 8.

- 11. Πρός του λέγοντας επαθεν ο Θεός Λόγ Βο σαρκί, Adversus eos qui dicune, passus est DEus Sermo Carne.
- 12. mege cor λέγοντας ποίαν δώσκοιν 'Ικδαΐοι δίκην, εἰ μη Θεδν ἐπέκτειναν. Adversus cos qui quarunt qualem panam Judai daturi sint, si non osciderunt DEum...
- 13. Προς του λέγοντας Ίνδαλός έςω ο μη ομολογών Θεον ές αυρών Bry. Adversus cos qui dicunt Judaus est qui non consitetur Deum crucifixum.
- 14. Πρότ τές λέγοντας, "ετι και άγγελοι πό το Αβραάμ εδίοντες έ πάντως σαρκός επίφερον Φίσιν. Adversus eos qui dicunt nec Angelos cum Abrabamo edentes carnes naturam omnino induisses.
- I ζ. Πρός τὰς σμικρύνοντας έκας ον Θάυμα, τῷ ἐρνείδαι τἰκὸ σάρκα. Adversus cos qui nullum non mir aculum imminuuns co quod carnem negans.
- 16. Πρός τὰς ζημιᾶντας ἡμῶν τὸ γέν. τῷ μὴ λέχου ἐκ τῆς Φύσεως ἡμῶν εἰληΦεναι τὰι ἀπαρχὴν τὰν Σωτῆρα. Adversus eos qui damono afficient genus nostrum, eo quod negant Servatorem ex Natura nostra sumpfisse primitias.
- 17. Προς τές κελευοντας απλώς πιστυειν τοῖς λεγομένοις, κὰ μὰ κατανοείν το πρέπον η το απρεπες. Adversus cos qui volunt simpliciter iis qua dista sunt credendum, nec considerandum quid conveniat & quid non conveniat. Hanc dista à Dallæo sub Theodoreti editam nomine jam dixi.
- 18. Προς της αναιρέντας των Φύσεων ΔΙαΦοράν μέτα το πάθω και τω ανάληψιν. Adversus eos qui duarum Naturarum discrimen post Passionem & adscensionem tollunt.

Collettio Canonum MS. allegatur à Salmasio de primatu Papæ pag. 235. & alibi. Habebo Theodoritum in Canones Apostolorum, inqvit Jos. Scaliger Sealigeranis secundis pag. 239.

Apologia pro Diodoro Tarsensi & Theodoro Mossvesteno, quam Hebed JEsu vocat Apologiam Patrum, fragmenta occurrunt in Actis Concilii V.

Per Opis adversus Origenem quod apud Syros exftare idem Hebed Jesu scribit, libros adversus bareses intelligendos esse monet Rich. Simon III, 19. Epistolar, selectar, pag. 110. Idem notat per librum de Policia quem Theodoreto tribuit Abraham Ecchellensis, bomilias des Providencia intelligi, de quibus supra, num. 17.

Bina Theodoreti fragmenta adversus Sahellium, de Trinitate Latine edidit Stephanus Baluzius Tom. IV. Miscell. Emendat Cotelegius III. monumentor. Ecclesia Graca p. 561.

Ex opere adversus Entychetem & Dioscorum Alexandria Episc, de incarnatione fragmenta in Nicetæ Catena ad Lucam à Corderio edita & in Bibl. Concionatoria Combessisi, è MS. Mazariniano. Idem opus Theodoreti laudans Gennadius cap. 89, scripta forcia appellat.

Epistola ad Monachos Enphratesia, Osroëna, Syria, Phanices & Cilicia MS. in Bibl. Vindobonensi teste Lambecio III. pag. 96 incipit: δρών των ἀν τῷ παρόγτι καιρῷ τῆς Ἐκκλησίας καπίσαση. Ibidem memoratur MS. Theodoreti scriptum ὅτι κὰι μῷ των ἐκανθρώπης τῶς τὸς ὁ Κύρλ ἡμῶν Ἰητῦς Χρισός. Quod Christus etiam post assumationem humana Natura unus sit Filius. Incipit: Οι τὰς καθ ἡμῶν συκοφαντίας καντεθεικότες.

Contra Marcionem scripsisses testatar Epist. 82, ad Eulebium Ancyranum, & 116, ad Renatum presbyterum & 145, ad Monachos CPol. Vide etiam qua in religiosa Historia Tom. 3. pag. 860.

Contra Jadios, quod de CHristo sint edita vaticinia Prophetarum. Epist. 113. 116, & 145.

Ad questa Magerum in Perside librum memorat Epist, 82, & 113. & lib. V. Hist, Eccles, cap.39.

Mysticum librum sive de Mysteriorum sidei exposicione libros XII. Epist. 82. & lib. 5. de hæreticis fabulis.

Alii duo Theodoreti.

Theodorems Zeugmateniis, ad evem est nostri Epistola 126.
Theo-

Libri sti Pars Tertia.

Theodoretes Alindonum in Caria Episcopus, qui Concilio CPol. sub Menna A. C. 536. interfuit, & cui Garnerius tribuit libros quinque posteriores quos libris Historia Ecclesiastica Theodoreti de rebus ab A. C. 427. ad imperium Leonis seniorissive ad A. 457. subjunctos narrat Gennadius de scriptoribus Eccles. cap. 89.

In Scaligeranis legas: le meilleur de tous les anciens est Theodorieus, quem male Throdoresum vocant, car cela signisse le pareicipe, & Theodorieus le nom, il n'y a point d'allegorie. Quanquam vero nolim cum quoquam contendere qui Theodoritum vocaverit, utipse se pe feci, & à vies doctis passim video sieri, tamen id potius ex eo cœpisse primum existimo, quod n' tanquam i pronunciaverint multi, quam quod minus recte Theodoret dicatur. Cur enim Agapetum dicimus? cur in Epicheto & aliis nominibus propriis consimilibus n in i non mutamus?

Theodoreti Operum editiones Latina.

Romana Pauli Manutii: 1556.

Coloniensis ex officina Jo Birckmanni A. 1567. & 1573. qvam posteriorem recenset Bellarminas de S. E. & Postevinus in Apparatu.

Parisientis 1603. apud Antonium Hierat.

Colonientis 4617, tol.

Claudam hoc de B. Theodoreto caput verlibus Johannis Eychaitensium Metropolitæ p. 36. præclarissimis Ecclesæ Doctoribus, non obstante ejus cum 8. Cyrillo controversia eum accensontis:

Ανισορήσας στυ σοθές διδασπάλες
Καί την Θεοδώρητον αυτείς συγγράθω
ως ακράδαντον ορθοδοξίας σύλον.
Ει δ΄ έκλονήθη μικρον εκ πινος τύχης,
"Ανθρωπος ήν, ανθρωπε, μή καταπείνης.
"Ου 2δ τοτάτον δυσσεβής ήν ο κλώι ."
"Οσον μετάχε τῆς έξηςικής βίας.
Τί γαρ Κύζηλλον πανταχε νικάν έδα,
Καὶ δογματισήν όντα κὰι λογογράθοι;
"Ομως δε τύτο κὰι διορθωκι πάλιν.
Τὰ δ΄ άλλα πάντα των μεγίςων ποιμένων
Βλέπων τον άνοβα μηδενός λελαμμένον,
Ενταύθα τύτας εκκότως σωνεγγράθω.

LEONTIUS Byzantinus, Scholasticus * post so. Philoponi Tritheitz ** mortem atque adeo non ante Al C. 610. scriplit librum de sedir in decem neuleis live lectiones distributum exceptumque ex ore Theodori Abbatis cuffus adhuc notinulla MSS. In Bibl. Vindob. teste Lambecio Tom. 3. pag. 63. reperiuntur. Prodiit liber ille ex Jo. Sambuel Bibliotheca, Grace & Latine Jo. Leunclavio interprete, una cum Imp. Manuelis Comneni legatione ad Armenios, Leonis M. Epistola de fide, Jo. Damasceni dialogo contra Manichaos, Constantino Harmenopulo de sectis, & ejusdem. Harmenopuli, S. Augustini & S. Hilarii de side. Basil. 1578 8. & in auctario Bibliothecz Patrum Paris, 1624. Tom. 1. sive edit. Morellianæ Tomo XI. pag.403. Exstat & Latine ex Leunclavii versione Tomo IX. edit. Lugd. pag. 661. præmissa Leontii vita scripta à Canisio, in qua Leontium hunc cum Origenista, qvi nostrumætate antecessit, confundit. Codicem MS. editis auctiorem fuisse apud Isaacum Vossium notat Clarissemus Caveus.

Cum hoc non confundendus LEONTIUS Byzantimus junior, Chronographus, qvi creditur Conftantini Porphyrogenetæ justu circa Anno Christi 920. libris quatuor mandasse memoriæ Chronicon de vitis totidem Imperatorum CPolitahorum, Leonis Armenii, Michaëlis Balbi, Theophili Michaëlis F. & Michaëlis Theophili F. qvi præsuerunt ab Anno Christi 813. ad 867. Prodierunt sine auctoris nomine Græce & Latine cum versione po-

Alius & antiquior est Leontius Scholastiens, cujus Epigrammata quedam Greca non inclegantia leguntur in Anthologia in Gabrielem sub Justiniano Imp. presestum, cui libros suos Jo. Laurentius Philadelphiensis Lydus inscripsit de quo dixi lib. 3. c. 20. Leontius is forte Referenderius Procopio in accana historia & lib. 3., de bello Cothico memoratur. Ex Scholasticis enim grant Referendarii ut monet Nic, Alemannus ad Procopium pag. 84, edit, Rom. Vide & Gretserum de Cruce pag. 1483. & Bandurium pag. 837, ad Antiquitates CPol qui liunc Leontium ad Opus Digestorum sive Pandectarum Juris à Justiniano cum aliis JCtis adhibitum observat.

Vide mante quinta pag. 467. Caterum liber triginta capitum quem adversus Ph. lopoumm scripsisse Leontius Monachus à Nicephoro XVIII, 48. traditur, intercidit. Ibidem Nicephorus Leontii illius partetry licet annis aliquanto juniorem susse at Georgium Pissemqvi circa A. C. 630, scripsit. Ex Leontii Byzantii triginta capitibus adversus severum vide que assert Euthymius parte 2.

panoplie, T. 19. Bibl. Patrum Lugd, p. 185. feq.

stuma Francisci Combessi, inter scriptores Historia Byz. qvi Theophanis Chronicon continuarunt Paris, 1685. fol. Subjicitur cum ejusdem Combessis versione vita Bassis Macedonia, qvam eidem Leontio viri docti tribuunt, licet in Allatii symmictis refertur ad Constantinum Porphyrogenitum, sub cujus nomine illam cum Allatii versione edidit Bartoldus Nihusius A. 1653. 8.

In Catalogo MSS. Bibl. Palatinz pag: 102, memorantur Leontii (Hierosolymitanum codex appellat, & certe ante Byzantinum scripsisse videtur in fine szculi V. aut sexti initio qvia postremam omnium Synodum laudat Chalcedonensem) disputationes VIII. adversus Eutychianos sive Severianos & Nestorianos, 1. adversus ees qui dicunt unameffe in CHRISTO naturam compositam, LXIII. Imelia, cum annexis multis veterum * testimoniis, etiam Latinorum. 11, & 111. Conera eos qui & auas personas in CHRISTO statuunt, nec composicionem ullam admittunt. IV. Adversus tertiam corum impietatem, qui duos Filios, in incarnationis Mysterio videri volunt. V. Quarta illorum impietatis confutatio, qui S. Virginem Deiparamappellare reculant. VI. Quinta impietatis corum demonstratio, qui naturalem CHRISTI Deitatem negare non erubescunt. VII. Sexta corum impietatis demonstratio, qui CHRISTUM bominem Oco Dogov, & non Deum ciar Seamjacera contendunt. VII. Septima impietatis corum confucio, dum illos reprebendunt, qui unam S. Trinicatis personam carne passam dicunt. Idem opus MS. in Bavarica Bibl, num. 117. exstare testatur & ab erudito aliquo viro edi optat Henr. Canisius, à quo habemus alia Leontii Byzantini scripta Francisco Turriano S. I. interprete, edita Latine Tomo IV. Antiquar. lection. recusaque Tom. IX. Bibl. Patrum. Lugd, pag 674, & in nova lectionum Canissi editione quam Roterodami

Ovi in illo opere à Leontio citantur, ut in codem Catalogo MSS. Bibl. Palatina notatum legitur, hi funt: Athanasius, Basilius, Gregorius Theol. Gregorius Nyssenus, Gregorius Thavmaturgus, Cyrillus Alex. (cujus laudantur cum alii libri tum κεφαλαίων ερμητεία, τὰ γλαφυρα, liber ad Theodosium Imp. liberadversus Nestorium. Epistola ad Hebrasos expositio. Scholia, χρήσεις sive dicta è Patribus mutuata. Objectionum solutio. Epistola tumalia tum ad Şuccensium. Chrysostomus, Justinus, Ephraim Syrus, slidorus Pelusiota, Paulus Emesenus, Theodorus Antiochenus, Cyrillus Hierosol, Petrus Alexandrinus, Severianus Gabalensis, Proclus CPol. Hippolytus, Amphilochius Iconiensis, Amphilochius Sidensis, Flavianus Antiochenus, Eustathius Antiochenus, item Latini: Julius & Silvester Episcopi Romani, Ambrosius, Augustinus, Hilarius Pictaviensis, Nec non Harrese Mixophysita, & Timotheus Elurus Monophysita.

dami parat V. C. Jacobus Basnage, propediemur spero emendatius iterum vulganda illustrandaqve, suntautem bac: I. Gover a Topodiio. docesas, sive Nestorii & Eurychetis contraria commenta, subjunctis testimoniis Basilii, Gregorii Theologi, Procli CPol. Isidori (Pelufiotæ) S. Justini Philosophi & Martyrisex libro tertio de Trinitate, S. Irenzi, S. Hippolyti Episcopi & Martyris ex benedictionibus Balaam, Petri Episcopi Alex. S. Cyriaci Episcopi Paphi & Confessoris, S. Athanafii, Gregorii Nysseni, S. Julii Episcopi Rom. Hilarii, Ambrosii, S. Amphilochii, S. Gelasii Episc Czsarez Pakestinz & confessoris, Augustini, Johannis CPol. S. Ephraim, Cyrilli Episcopi Hierosol, ex quarta Catechesi, S. Flaviani, Antiochi Episcopi Ptolemaidis, S. Pauli Episcopi Emeseni & Cyrilli Alex. II. contra Aphtharradoceras, subjunctis tostimoniis Dionysii Arcopag. sustini ** . ' ex, orat, contra gentes, Athanalii, Balilii, Gregorii Naz, & Nyslenia S. Ambrosii, Johannis CPol. S. Ephraim, & Cyrilli Alex, III. De Nestorianorum impiesate secreto tradita & de ejus parentibus Theodoro Mopsoesteno & Paulo Samosaceno eriumphus. Confer Jo, Garnerii dissertatt. ad Marium Mercatorem Tom. 2. pag. 3 19. seq. IV, Liber, in eos qui proferune nobis quadam Apollinarii & Apollinaristarum falso inscripta nomine San-Elerum Patrum Gregorii Thaymaturgi, aut Athanasii aut Julii. V. So-Inciones argumentacionum Severi. VI. Dubitaciones bypothetica & definientes contraces qui negant esse in CHRISTO post unionem duas veras naturas.

Leonfii Episcopi * Neapoleos five Hagiopoleos in Cypro infula, seculi septimi initio, Mauricio imperante clari sermo in Simeonem quando is Dominum in ulnas suas excepit. Græce ex codice Segvieriano cum, latina Combessis versione Tom. 1. auctaris novi Bibl. Patrum Paris, 1048. pag. 681.

In diem festum Media Pentecostes. Græce & Latine ibid p. 701.

In idem sessum & in caeam à Nativitate, nes non in illud: notire judicare, sesundum faciem. Græce & Latine, cum Combessisi versione & notis, ibid. p. 719. Latine etiam in Bibliotheca Combessisi Concionatoria & Tom. 9. Bibl, Patrum Lugd. p. 718.

LII z.

·Po

^{**} Locum Justini ex Codice Leontii qvi MS. exstat in Bibl, Bodlejana, Grace produxit V G. Jo. Ernestus Grabe T. 2. spioilegii Patrum p. 172.

^{*} Apud Simlerum male, Nicopoleos, Et apud Baron, Ad A. 594, 3, Conftantia Copri.

In Synodo, VII. Acti 4. Leontius Cypri Episcopus traditur scripsisse momen is similar some in similar house, de sermonem is shi asmune passe si Earth of numer. In indice Allatiano ad Leontium refertur landacio: S. Jobi, (duplex sub Leontii sed Crol, presbyteri nomine homilia in Johum MS, in Bibl. Vindob vide Lambecium Tom. 4. pag. 68. 69.)

In magnum parafection & in passonem CHRISTI, (Lambec, ibid.

In Petrume.

Inprodicionem CHRISTI & uxorem Jobi. (Lambec. p. 69;)
In Domini resurrectionem

Bu mi ωροφωτίσματα, ni mi βάΐα κομ nie ! liv Fytgen & Λα-¿den. Hac est que inter S. Chrysostomi homilias legitur Tom, 7. edit. Savil pag. 334. Incipit : ηδη της πιουματικής παιηγύρως.

In eadem Synodo VII. Tom. 3. Binii pag. 560. Leontius Cypri Episcopus assirmatur scripsisse vitam Johannis Eleemosynarii, ArchiEpiscopi Alexandrini defuncti Anno CHristi 616. (Vide Pagium ad Anno CHristi \$20.) qvæ Græce MS. in Bibl. Cæsarea teste Nesselio parte V. pag. 16. & in Codice Colbertino 505, uvem Cangius evolvit. Allegatur ab Allatio lib. de purgatorio pag. 732. Interpolata & Latine tantum extat apud Rosveidum lib.t. de vitis Patrum, Suriumqve ac Bollandum 23. Januar. & vicam Simeonis & ga-As sive simplicis, que Greece itidem obvia in Bibl. Cesarea teste codem Nesselio parte V. pag. 43. Latine apud Surium 1. Julii. At vita S. Gregorii Agrigentini Episcopi, auctorem habet Leontium presbyterum & Abbatem monasterii S. Sabæ, Acoris mesossories & 178. μένε της μονής & αχίε Σάβα της Ρωμαίων πόλεως είς βίον & Θάυματα 🞖 οσίν αταιχος ήμων Γρηγορίν 🕏 Ακραγαντίνυ. Extat Græce in. codice Colbertino 1677. & latine atque interpolata line auctoris nomine habetur apud eundem Surium 22. Nov.

Affertur & in jam dicta Synodo VII. fragmentum ex Leontii Cyprii πίμπλε τε τζ Ἰεδαίων λόγε ἀπὶς τῆς Χειτιανών ᾿Απολογίας Græce & Latine Tom.7. Concilior, edit. Labbei pag. 236. Tom.3. Binii pag. 556. Idem fragmentum in MS. Codice Bibl. Cæsareæ exfrat Græce teste Lambecio Tom. 5. p. 137. Habes & in Horto crueis Jacobi Gretseri. Aliud Latine habetur in limine tomi secundi supplement. Bibl. Patrum Morellianæ Paris, 1639. ex Antiqvis lect.

Cani-

Canilii Tom, g. part, t. pag. 200-202. Meminit illius Leontiani - adversus Judzos scripti etiam Jo. Damascenus Orat. de imagg.

Leontii hujus Cyprii & Aghilan five Locorum Communium. Theologicorum libri duo, alter rair Bilar alter rair di Dewritar nondumb in lucem prodierunt, etsi alter var ai Deunius fuitapud Franciscum Turrianum, ut testatur ipse lib. I. de Hierarchieis ordinationibus Ministrorum Ecclesiz c. 12. & sib. V. defensionis Epittolarum Pontificum cap. 20. quod observatum doctissimo Colomesio in paralipomenis de Scriptor. Eccles. qui putat etiam his Leontii locis communibus usum Johannem Damascenum in suis parallelis, que in lunuper protraxit C.V. Michael le Qvien in prædara sua quam publicavit Damasceni editione. Leontium in locis communibus de origine animarum laudat Sirmondus Tom. 2. Opp. pag.456. Præter Leontium & Damascenum locos communes è S. Scriptura & antiquis Ecclesia Doctoribus decerptos scripsere S. Maximus & Antomius inde dictus Melissa. Inter latinos Beda (T. VII. p. 370-458. & Anglosax, in Bibl, Bodlej.) ac Defensor quidam in scintillis in Urlini nutritoris sui gratiam scriptis excussque Antiverpiæ 1550. Venet. 1552. atque inde Colonia, Tum Joannes Abbas quem ex Codice Bibl.montisCassini descripsisse se refert Jo, Mabillonius in Museo Italico p. 123. Omitto Thomam Hibernicum, aliosq; recentiores,

Leontii Commentarios MSS, in Johannem memorat Maldonatus ad Johannis VII. ubi refert in illo Codice fuisse Historiam adulteræ, sed obelo notatam.

Oratio in laudem S. Epiphanii memoratur à Theodoro Studita in Antirrhetico secundo p. 130. T. J. Opp. Sirmondi.

LEONTII VARIL

Leontius Aglaionia F. de quo meminit Plato IV. de Rep. p.411. Leontius Episcopus Ancyra in Galatia, ad quem Epistola S. Chrysostomi memoratur Theodorito V. 31. Hist Eccles

Plures itidem Ilidori Peluliotæ ad Leontium Epilcopum (nescio quem) exstant: & aliæ ad Leontium Diaconum. Inter Epistolas Chrysostomi octogesima tertia est ad Leontium, sed diversiab illa quam Theodoretus legerat argumenti.

Lcon-

Leontius Amioebenus hæreticus, adversus qvem Photius Svida.

Leontius Phryx, Luciani Antiocheni discipulus, Episcopus Antiochenus, ο Σσάκου . sive έκτομίας αυτίχειρ & Arjanis favens, accirca A. C. 358. denatus, cujus fragmentum ex oratione in S. Babylane exstat in Chronico Paschali pag 270. & editionis Raderianæ p.630. In codem Chronico pag. 672. Leontius iste qvod mireris vocatur μακάει . Λεόττι, άνης κριμέντα πιςός το κριμένο κριμένου της άληθες πίσεμε.

Leontii, Arabissi in Cappadocia Episcopi sis the unite houses sis no hait appear lectus Phorio, qui ex eo excerpta exhibet Codice 272. Atque ex Photio accepit que ex hoc Leontii sermone affert Allarius ad Eustathii Hexaëm. pag. 52. etsi & ipse habuit Leontii sermonem MS. de Lazaro cujus initium: idir als some tis apatans initium:

Leontius Arelatensis Episcopus qui Concilio Arelatensi A.C. 475. præfuit. Confer Henricum Noris lib. 2. Hist. Pelagianæ cap. 15. Huic Leontio professionem sidei inscripsit Faustus Rhegiensis. Meminit & Sidonius VII. 6. Epist. Epistolam ipsius ad Hisarum edidit Lucas Dacherius Tomo V. spicilegii.

Leontius Philosophus Atheniensis, Athenaidis sive Eudociæ Pater quæ Theodosio juniori Imp. nubsit. Vide Socratem VII. 21. Jo. Malalam in Chron. Tom. 2. pag. 52. Zonaram, Cedrenum aliosque. Neque audiendus Chronici Paschalis auctor qvi Philosophum illum Heraclitum appellat.

Pontius Leontius Burdegalensis quem printum Aqvitanorum vocat Sidonius VIII. 12. Epist. Vide & Epist. 11. ejusdem libri & carmen 22. Ab hoc diversus Leontius Episcopus Burdegalensis Venantio
Fortunato lib. 1. celebratus, sui enim matrem Liviam vocat Sidonius lib. VIII. Epist. 11. Fortunatus lib. 1. Carmine 17. & lib. 4.
carmine 10. Placidinam. Sed suit & alter Leontius Burdegalensis
Episcopus anterior sive ætate prior, cujus Epitaphium exstat apud
eundem Fortunatum lib. 4. carmine 9. Qvod vero Gabriel Lurbeus in Chronico rerum Burdegalensium hunc Leontium refert ad
A. C. 485. alterum ad 555. non magis certum est, qvam qvod Vine-

tus ad Epistolam 19. Ausonii, nomen integrum Paulini ad qvem

Ausonius scribit, putat fuisse Pontium Paulinum Leontium.

Leontius Byzantinus Origenistarum fautor circa A.C. 540. de quo Cyrillus Scythopolitanus in vita Sabæ ap. Coteler. T. 3. monument. & Simeon Metaphrastes in vita Cyriaci Anachoretæ in tomo Analector. quem A. 1692. edidere Monachi Benedictini. De aliis duobus Byzantinis Leontiis supra p. 451. dictum.

Leontius Cafareensis in Cappadocia Episcopus, qvi Conciliis Ancyrano A. C. 314. Neocæsareensi A. 315. & Nicæno A. 325. intersuit. Atque ad hunc referenda disputacio contra Philosophum Arianum, qvam in Bibl. Vindobonensi MS. haberiscripsit ex Possevino Labbeus. Est autem nihil aliud qvam locus ex Gelasii Cyziceni Actis Concilii Nicæni, in qvo Leontii cum Philosopho concertationes referentur. Vide Nesselii Catalogum MSS. Bibl. Vindob. parte V. pag 176. Leontium hunc inter eos qvorum scripta nihil suspecti minusque sinceri continent, laudat S. Athanasius $\lambda ó \gamma \omega$ 1. contra Arianos. Plura de illo Bollandus, 13. Januarii pag. 781. seq. T. 1. & Possinus ad S. Nili laudationem Albiani pag. 186. seq. Combessissa ad Amphilochium p. 266. Vide & Lambecium VIII. p. 371.

Domitius Leontius qui cum Sallustio Consul fuit A. C. 344.

Leontius ad quem Julianus Imp. Epist. 22. num is qvi Consularis Palæstinæ circa A.C. 372. ad quem Libanii Epistolæ, vide Jac. Gothofredum in Prosopographia Codicis Theodos. p. 369.

Leontius Comes Orientis A. C. 349.

Leontius Cyzici præfectus sub Dioeletiano, si sides Actis SS. Philetæri & Eubioti apud Papebrochium 19. Maji Tom. IV.

Leontius & AzBezzálu apud Agathiam IV. p. 127.

Leontius qvi Evchologium Gracorum recensuit, de qvo Alla-

tius pag. 19. de libris Eccles. Græcorum.

Leontius Eustratius Cyprius, à quo Chrysostomum contra Judæos ex patria Augustam Vindel, allatum accepisse se testatus suit David Hæschelius.

Leontius, latinus scriptor fabularum, enjus meminit Jo. Alexander Brassicanus notis ad Petronium p. 372. editionis V. C. Petri Burmanni: Marti gramen sacrum quodex bumano cruore procreatur. Meminit & L. Apulejus de berbis, & Leontius Mythographus, austor minime malus, supe-Mm m

Libri sti Pars Tertia.

rieribus annis à nebis tantum non ab inferis excitatus, & aliquando cum Philebgis communicandus. Gesnerus in Bibl. Leontii sujusdam librum in quo aliquot fabula Poëtarum enarrantur, exstare, videor mibi alicubi legisse. Nescio idemne sit Leontius Grammasicus cognomento lascivus, de qvo Ausonius in professoribus Burdegalensibus Epigramm. 7.

Leontius Episcopus Forojuliensis circa A. C. 433. defunctus, cui Cassianus decem priores suas collationes dedicavit. Vide Henricum Noris lib. 2. Hist. Pelagianæ cap. 3. & 15. Vincentium Barralis in Chronologia sanctor. Abbarum Lerinensium p. 126. seq.

Leontius presbyter Hierosolymitanus; qui Allatio notante auctor est homiliæ de illo qui descendens in Jericho incidit in latrones T. 7.

Chrysost, edit. Savilianæ p. 506. Vide & supra p. 452.

Leontius jurisperitus CPoli, imperante Theodosio juniore, circa A. C. 425. cui Comitiva ordinis primi concessa in codice Theodosiano lib. 6. tit, 21. lege unica de Professoribus. Idem forte (ut suspicatur vir doctiss. Jacobus Gothofredus) qvi deinde præsectus urbis CPol. suit.

Leontius ad quem leges quædam leguntur in Codice Theodofiano scriptæ Constantino M. imperante circa A. 317 - 332. Vide Jac. Gothofredi prosopographiam Codicis Theodos p. 369.

Leontius Lampfacenus Epicuri discipulus, ab aliis Leo sive Leonteus dicitur, ut notatum à me lib. 3. cap ult. ubi etiam memoravi Leontium seminam Epicuro & Metrodoro adamatam qvæ contratheophrastum scripsit. Leontia hæc dicitur apud Petrum Blesensem Epist. 79. minus recte.

Leontius Lydiæ Episcopus. Infra in Tripolitano.

Leontius Magistrianus ad quem Isidori Pelusiotæ Epistola lib. III.

229. 360.

Leontius Magnesianus sive Magnesiæ in Asia Episcopus, qvi interfuit concilio Ephesino latrocinali Anno CHristi 449. & Chalcedonensi A. 451.

Leontii Martyres 19, Mart, 24. April, 18. Jun. 10. Jul. 1. Aug.

12. & 27. Sept. &c.

Leontius Mechanicus, cujus de Aratea sphæra breve scriptum. Græce exstat. Dixi de eo lib. 3. cap. 18. ubi notavi eum vixisse videri temporibus Mauritii Imp. qvi A. C. 602, jubente Phoca securi percussus est. Leontius Monachus, sub Zenone Imp. (qvem A. C. 491, obiisse constat) de illo Svidas in Asórtios.

Leontius Monachus Monembasiotes A.C. 1128. defunctus, Vide

Bernardi de Montfaucon Palzographiam Grzcam p. 60,

Leontius magister militum, ex præsectis prætorio, Consularis atque Patricius, quem Justinianus Imperator ad jus civile ordinandum & novum Codicem faciendum una cum Triboniano & aliis allegit A. C. 529. Videndum, idemne sit cum Leontio Scholastico & referendario, de quo suo loco. Ad Theodebertum Francorum Regem legatus est ab eodem Justiniano, ut memorat Procopius lib. 3. de bello Gothico.

Leontius Neapolitanus Cypri Episc. de qvo dixi p. 453.

Leontius Phoronei Argivorum Regis frater, apud Petrum Blesensem Epist, 79. ut alios antiquiores teltes jam præteream.

Leontins Prefettus Illyrici sub Theodosio juniore circa A.C.412.

Leontius prafettue Urbis A. C. 355. laudatus Ammiano XV. 7. antea Quaftor. id. XIV. 11.

Leontius presbyter & Abbas Monasterii S. Saba in urbe Roma (nova i. e. CPoli) qui scripsit vitam S. Gregori Agrigentini, de qua suprapag. 454. in scriptis Leontii, Episcopi Neapolitani.

Leontius Referendarius. Supra p. 451.

Leontius Rhinosmesus Imperator, qvi ut Justinianum II. naso mutilatum relegaverat, ita pænam talionis Absimaro dedit A. C. 698. ut præter alios refert austor Hist. miscellæ XX. 3.

Leontius Santonensis in Gallia Episcopus & Confessor sæculo VI.

de quo Acta Sanctor. T. 3. ad 19. Martii p. 33. 34.

Leontius Scholasticus. Supra p. 451.

Leontius à secretis in Synodo Nicæna secunda...

Leontius Sostrati servus apud Pseudo Abdiam in S. Andreæ Apo-

stoli vita III. 31.

Leontius Siculus quiscripfit vitam S. Gregorii Agrigentini quam ex codice Mediceo descripsisse se ad 30. Sept. editurum promisit Papebrochius Tom. 2. Maji pag. 506. Vide paulo ante in Leontio presbytero.

L'eontius Sophista quem invitum commendatione sua ad @gioso o eposition. Athenis evectum esse testatur Olympiodorus Historicus apud Photium Cod. 80. pag. 110. Claruit Olympiodorus ille circa A.C. 410. Mmm 2 Leon-

Leontius Tripolicanus in Lydia Episcopus, natione Mysus, tempore Constantii Imp. de quo ex Philostorgio Svidas in Acirros. Actio favisse docet idem Philostorgius VII. 6. Hicest Leontius, Lydix Episcopus qui sidei Seleuciensi subscripsit apud Epiphan, LXXIII. 26.

Leontius qui contra Zenonem Imp. 19ranuidem Antiochiæ arripuit A. C. 482. inde captus in Papyrio Isauriæ castello & una cum Illo criminis socio decollatus A. C. 488. ut narrant Marcellinus Comes, Theophanes aliique.

Apud Plinium XXIV. 8. Codices qvidam inter statuarios celebres Leontium referunt, sed legendum Leontinus, ut Pythagoras Leontinis Siciliæ opido oriundus intelligatur, qvemadmodum ex Pausania notarunt Jo. Jonsius dist. despartis pag. 222. Franciscus Junius in Catalogo artificum, & ad Plinii locum T. V. pag. 115.164. Jo. Harduinus.

Ex Leontio nescio quo plura leguntur excerpta in Geoponicis Græcis, licet in Codicibus quibusdam pro Leontio Leontinus legitur. Photius Cod. 163. vocat Leontem, testaturque ejus sententiam præferri, si qua alios de re rustica scriptores in diversa ab eo abire contingat.

Scripta ejus hæc sunt: I. Panoplia dogmatica Orthodoxa fidei, adversus omnis generis hæreticos, Παιοωλία δογματική τῆς ορθοδοξε πίσεως, ήτοι οωλοθήκη δογμάτων, justu Alexii Comneni ex Patrum scriptis contexta divisaque in titulos XXVIII. Laudatur ab Anna Comnena in Alexiade lib. XV. pag. 490. & qvi multa ex eo repetiit Niceta Choniata in thesauro Orthodoxæ fidei. Latine * vertit Petrus Franciscus Zinus, Veronensis ** Venet. 1555, fol. Lugd. 1556. 8. Paris. 1580. 8. & Tomo XIX. Bibliothecæ Patrum Lugd. 1677. fol. Loca Græce produxit Petavius dogm.

[🔭] In Cavei Hist, literaria perpéram memoratur editio Venet, 1575. & Paris, 1556, 8.

^{*} Non Græce, ut legas in Vossii II, 27. de Hist, Græcis.

dogm. Theol. Tom. 1. pag. 125.170.172.174.175.261.293.301.368.
372. &c. edit. Paril. Cotelerius notis ad Tom. 1. monumentor. Ecclesiæ Græcæ, Cangius in Glossario Græco, &c. Exstatopus Græce MS. in Bodlejana, Florentina & aliis Bibliothecis, ut in Cæsarea Vindobonensi aliqvoties, è quibus unum Codicem ipsa Euthymii ætate scriptum putat Lambecius V. pag. 1.seq. de altero excerptatantum continente vide III. pag. 168. de tertio & quarto V. p. 52. Codicem Regium Parisiensem 2390. laudat Rich. Simon Tom. 13. Bibl. selectæ pag. 49. & in multis à Zini versione differre testatur, propiusque huic convenire Codicem alterum recentrorem in Collegio Jesuirarum Paris. Euthymium in concinnanda Panoplia à Johanne Furno adjutum tradit scriptor Græcus apud Allatium de consensu utriusque Ecclesiæ pag. 643. qui illi Græculo sidem habendam esse. pernegat.

Vir Clariss. Mich. Eneman, Svecus ex Oriente reduxnec diu post cheu superiore Anno 1714. in patria, ut audio, defunctus inter alia secum attulit & mecum communicavit avod à Patriarcha Hierofol. Chryfantho (qvi Dositheo ut Dositheus Nectario successit) dono acceperat Volumen typis impressum hoc titulo: Παιοπλία δομματική Αλεξίυ Βασιλίως 🕏 Κομηίν, Εξίξυσα 🖒 σευάψει τὰ τοῖς μακαρίοις κὰ ΘεοΦόροις Πατράσι συγγραφέντα, εἰς πίξιν δε κ διεσκεμμενίω άρμονίαν σέρο ΕΥΘΥΜΙΟΥ Μονακέ ? βιγαδηνε (ita semper non Livaβ.) τι Ήντα, έπὶ αναστροπή κώμ κατα-Φθορά των δυσσεβεράτων δογμάτων τι κάι διδαγμάτων 🤏 άθεων φίρεσιαρχών, των κακώς χτιτής ίερος αυτών Θεολογίας λυθησάντων, α-Φιερωθώσα मिते हैं अσεβεςκίτε, ύψηλοπάτε και θεες की ε αυθέντε και ηγεμούΘο πάσης Όυγγεοβλαχίας Κυρίε Κύρίε Ιμαίνε Κωνςαντίνε Μπασταράμπα, Βοεβόδα & Μπραγκοβάνε, Τῷ ἐκλαμπροπότφ καὐ σοφωτάτω υρι κυρίω Κυρίω Στοφάνω Βοιβόδα το Μπραγκοβάνω, maga & maniegumets naj dopinitats Margonodits Agusgas Kugis Ku είε ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ε & τοῖς αναλώμασι νον πεώτον τετίπωπα αλά τῷ πανιερωπέτω, λογιωπέτω κὰ Θεοποβλήτω Μητροπλίτη Όυγγροβλαχίας Κυρίφ Κυρίφ 'Ανθίμω τῷ ἐξ 'Ιβηρ'ας. Έπιμελεία κὰι διορθώσει ΜητροΦάνες ἰερομονάχε Γρηγορά Β ἐκ Δωδώνης. Έν τῆ ἀγιωπίτη μησχοπόλα τη ca τῷ τῆς 'Ουγγχοβλαχίας «Τεργοβύσα , το έτει δοπο Θεο-γονίας χιλιοςῷ ἐπθακοσιοςῷ δεκάτῳ. Κάπὸ μῆνα Μαίον, in fol. 1710. folia gon. Præfatio Athanahi ad Stephanum dedicatoria præmittitur. Mmm 3 Chry-

Digitized by Google

Chrysanthus Patriarcha Hierosol. è MS. Viennensi supplevit que in MStis Orientalibus deficiebant, ut

πίχες Ίαμβικές σεὸς βασιλία Αλίξιου σεόλογοι μετ' έγκωμίωι.

Observavit contra in MS. Viennensi titulum & caput totum.

ογ. Φωτίκ Πατειάρχε το τῶς τῶς παλαιὰς 'Ρώμης, desiderari, quod in omnibus Codicibus Orientalibus exstar.

Idem Chrysanthus Athanasio auctor fuit ut hanc panopliam ederet, omisit vero præmetu Turcarum non modo caput contra Saracenos, sed & de SS. Trinitate quædam in primis statim titulis: Veritus scilicet ne essent qvi ansaminde arriperent accusandi Græcos, ut in causa Cyrilli Lucaris secere.

Post sixue jambicos in Alexium Comnenum sequitur prologus cui hi versus præmittuntur:

Ειθυμία πόιημα κὰ μονοτςόπα Τε Ζιγαδηνε δογμάτων παιοωλία Αλεξίφ τευχθάσα Κομιηνών γενας "Ανακτι πιςφ των άπίςων ας πάλην,

Τίτλος d. συλλογισική Σοπόθεξις ότι είς έςι Θεός, κὸμ ότι κὸμ λόγον ἔχει ἐμούσιον ἐαυτῷ, κὸμ πνέυμα ὁμοίως, ἀπες εἰσὶν ὁ Τιὸς κὸμ τὸ Πνευμα τὸ ἀγιοκ, ἐκ Ε κατηχιτικὰ λόγα Ε Νύωτης.

β΄ જાઈ Πατεός κલ્રે 'Γાર્કે κલ્રે જેઇપ Πνέυματ 🚱 Δίσκεκειμένη άμα κે ένωμένη Θεολογία.

த' கூடு செய், மலமிடி. மிறிலா சிடி போம் செல்ச விகம்ச, நி செல்நுக்கு நி விகையில் இவிக்கு விகையில் கூறியில் கூறி

र्ड' कि है बेरबार्स तेमूजी or सेंग्रस चीके अलंबर किंतुए.

i wei Oswupias.

કં જ્હાં मेंડ ઉલંबद रेम्पांष्ट्रशंबद.

द्रं किं में असंबद ivar प्रिक्त मंदर बाद

ή Κατά Έβραίων, έκ της λεγομένης όνου 🞖 Νύστης βίβλυ, της 👉 το ποσεκγοριυσμένης Θυγρωσίας.

9' Raya ZipurG. & Zapaçios, nej MapriurG. & Northe, nej E Nigou MaistrG. & ton Manzaiur.

- i Kand Zaßedlarar, & azis Kugide.
- ιά Κατά Αρκαιών, & μεγάλε 'Αθαιασίε.
- is κατά Πιευματομάχων. In Codice Collegii Jesuitar. Paris. & in latina Zini versione hic titulus inscribitur: wê & άγιε Ενέυματος. Ε μεγάλε Αθανασίε, έκ τε λόγε τε ωε της ένσιετε Επιφανείας τε ΧΡισές.
- iy Φωτίν Πατριάρχυ το τός παλαιάς Ρώμης, ότι εκ Πατρός μόνυ έκπορευται το Πνευμα το άγιον, αλλ΄ εκεί των τιν τιν Εκstatetiam in variis MSS. Europæ ut Cod. Barocc. 85. & 101. & in Codice Regis Galliæ * & Collegii Jesuitar. Paris. licet in latina versione Zini hoc caput est omissum. Locum Græce producit Usserius de Symbolis pag. 25. ex Codice è Græcia allato, alia Petavius indogm. Theol.
- id Kata ATONIVACIE.
- iế Kata Nisogjavav.
- ις Κατά ΜονοΦυ (ιτών, ων αίρισιάς χης ο Σχιμανδρίτης.
- ιζ' Kaτά 'ΑΦθαρτοδοχητών.
- ιή Κατά των λεγόντων, έπαθεν ι Θεός Λόγ 🚱 άπαθώς.
- κά Κατά Σεργίε και Πύρρε και Πάυλε Πατειαρχών Κανςαντινεπόλεως, δογματιζόντων θτι ΧΡιςε μίαν θίληση και ένεργκαν, οι και Μονοθελίται λέγονται,
- κβ' Kata 'Εικοιομάχων.
- ny Katà Aquerian.
- Rata ? λεγομένων Παυλικιανών. Photii libri IV. contra Paulicianos è qvibus Euthymius hoc caput concinnavit, exstant MSti Græce in Bibl. Johannea hujus Urbis Hamburgensis.

πε Περλ τε Σταυρες περλ τε αγίε βαπίσματω, असे περλ της με-

κατά Μασταλιανών. Capita hæreseos Massalianorum ad qvæ hoc titulo respexit Euthymius, Græce & Latine edita sunt à Cotelerio Tom. 1. monumentor. Græc. pag. 302-307. & à Mich. le Quien Tomo 1. Operum Jo. Damasceni pag. 94. seq. Confervarias Lectiones Codi-

P Vide Rich, Simonis Bibl, selectam , Tom. 1, p. 51.

cis Barocciani in honoratistimi Collegæ mei Jo. Christoph, Wolsii Historia Bogomilorum pag. 12. seq.

κατά Βογομίλων. Hoc caput separatim ex Apographo Bodlejanæ Bibliothecæ, qvod Jo. Fellus Oxoniensis Episcopus ex antiqviore Codice describendum curaverat, ædidit eruditisqve animadversionibus illustravit laudatus Wolfius, in Historia Bogomilorum Witeb. 1712. 4.

Παρφίτιτλο Φωτίκ Πατςιάρχε Κωνσαντινεπόλεως, έκ τῆς τῶς Μιχαηλ τον άρχοντα Βελγαρίας Επιςολῆς, περί τῶν ἐπλὰ ὁικεμθρικῶν περόδων.

Titulus XXVIII. contra Saracenos Græce ex codice Palatino, cum versione Jo. Jacobi Beureri Prof. Friburgensis & Frid./Sylburgii notis produt in Saracenicis Sylburgii, Heidelberg. apud Commelium 1595. 8. Exstat etiam idem titulus Græce & Lati in Auctario Bibl. Patrum Ducæano Tom. 2. pag, 292. Paris, 1624, fol. & in Bibl. Patrum Paris, 1654. Tomo 12.

Index Scriptorum è quibus Euthymii Panoplia concinnata est, & qui in illa memorantur, compositus à me ad paginas Tom, XIX, Bibl. Patrum Lugd, collata Graca Tergobystensi editione.

ADelphius Massalianus 217. H. .

Ambrosius Episcopus Mediol. ἐκ τΕ κατ' Απολικαρία λογα, 187.D.

πεξε Γρητιανόν τὸν Βατιλέα. id.

Amphilochii Iconii Episcopi έκ της τους Σελέυκιον Επιςολής 187. C. Anastasii Monachi Sinaitæ έκ της βίβλε της καλεμέτης 'Οδηγέ. 166. C. 100. C.

Anastalij. Ex & godier 'Araskoteus. 161, H.

Aphtartodocetæ, 188. F.

Apollinaris hæreticus 152. G. 175. A. 188. E. infra in Timotheo.

Archimedis & Palamedis μηχανήματα. 6. B.

Aristoteles 47. C. 153. H.

Arithmetici 7.

Arius 60. F. Ariani 61. G. sqq.

Arme.

Armenii 202. E. titulus adversus Armenios in capita divisus erat, nam caput XIV. citatur 224, C. sed in editis capitum distinctio neglecta...

Asterius 188. E.

Athanasii locus 11. A. (in Græca Euthymii edit. omissus) alius 17. D. contra Valentinum 57. G.

in & x Aestarar maiere doys 61. G.

Athanasius tradit festum annunciationis celebratum VIII. Cal.

April. 203. A;

Athanasii के देन कोंद्र 'Eमाइवर्रेग़ेंद्र कोंद्र करीं के अवविधाल के को 'Aeaurie क्यूंड Imalias, noù ce Dedeuxeia vis Ivaugias Duvodae. 83. D. RAM ACHURAT SONONIA COTES ALGRUSTS ACKIETIONORY AASKEY Speias 88. H.

> med the crowers Insparage & XP158 122. C. Existà acis Deganiona Existoror Germanidens mel & alie

Певинат . 122. Е.

in the mede Manedoniaide Anohumeleste Alahietus 172. G. Epistola ad Jovianum Imp. supposita ab Apolinario 161, H. in & mel mistar doy's 187. B.

nami tair depostur mias ourderer Picis Azerda the Reigie. 175. A. hac latine tantum exstant in nova editione Atha-

nasii Tom. 1. p. 1275. seq.

ας το , η ψυχή με ππέρακται 188. G. προς ζου λέγοντας iti enager anagag 190. F. dri enager i Gioc bie fichnour 191. A. bri irager 6 Bedr Aby & Facul 191. C.

Basilius 49. A. 217. F. ex Epistola ad Gregorium Nyssenum 12.C. in to weel missos dope at. R. (in Gruca Euthymii edit, omissum)

Σοπκεφαλαίωσις δεκάτη πρός 'Αμφιλόχιος 12. Ε. έκτη 100. С. λόν . β' είς Εξαήμερον 38. Α.

έκ τε ά λόγε των προς Ευνόμιον αντιροπικών 90. Β. β. gr. H. J. gr. H. 127:G, γ.141.G.

in the ares Maximor of PadetoPor Exprodis 99. E.

έπ τῆς πεὸς Κανονικώς Επισολής 99. F.

- Alevoperar Aceanicar 100. A. 141. E. web cor hisorras oti Libri sti Pars Tertia

* Nota ex hoc Euthymii opere posse nonnulla emendari, alia restitui qvæ Græce desiderantur in editis Athanasii editionibus, etiam præclara Montfauconiana.

πλάκις γέγραπαι πιρι' 'Τιὅ κὰ Πατρὸς , πιρι' ή το Πιώματω. ἐν τῷ βαπίσματι μόνον 136. Β. ἐκ τῷν πρὸς 'Αμ-Φιλόχιον τριάκοντα κεφαλάιων 213. Η. κεφάλαιον 9'.130.G. ί. 131. Β. ιβ'. 132. Α. ιγ. 132. C. ιδ. 132. Ε. ις' 133. C. ιδ'. 134. F. κ'. 135. D. κέ. 137. C. κά. 135. G. κβ 136. C. κγ. κδ. 136. F. κς. 138. a. κζ. 139. Α. κή. 139. Η.

έκ τῆς πρὸς Σωζοπολίτας Ἐπισολής 187. С.

Basilius Medicus Bogomilorum auctor 220. F.

Bogomili 220. seq.

Carpocrates 67. A.

Chrysostomus tradit festum Annunciationis celebratum VIII. Cal. April. 203. 8.

Chrysostomi in the mede 'Audulor 'Emisodie 187. D.

έκ τε είς του λης του λόγε 187. Ε.

έκ της βίβλε ωθιεχέσης όδυ περι ακαταλήπε λόγες. 34. Α.

eis ம் , கவர்கவுமில வீசிவகவ 109. A.

έκ της βιβλυ της ωθιεχύσης όδυ το των Ίνδαίων λόγυς. 52, C.

έξηρη(ες είς τω βίβλον της Γενέσεως 56. D.

έκ τε είς π' Πατερ, εί διωαπίν, παρελθέτω 59. E.

देम गाँद लेंद्र में μυςτικον δάπνον έρμηναίας 59. F.

eis જો μάγες 59. F.

कोंद्र मो. टं ब्रेट्ट्र इंक्सानिश वं खावेद मोग इंड्यावेत प्रश्ने नीये अने 19.G.

संद दिए अर्गाह बेहायद 60. B.

είς το - अर्वि - Φυτκία मेर Gin έφύτευσες ο Πατής μυ 60. C.

eis r', ελαβε κύριο. ο Θεος r's ai θρωποι & επλα[er 109. A.

eiς τ, & Σέχη lũ à λόγ @ 109. B.

संद ने , क्यांक शे बेगाँड हे र्शाहर 110. E.

eis के, à an ce rois सर्वेत्रकाड़ रहे Патро́ड़ 110. G.

έκ & πείς πες Δεανόινας πεσσφωιητικό 160.D.165.G.171.G. έκ το πείς το Βασιλέα Θεοδίσιου πεσσφωιητικό 60.F, 158.H.

iz

```
έκ της είς το κ Ταάνιην Ευαγγέλιον ερμηνείας 61.C.110.H.115.D.
         118. G.
      in 18 wet Terado Nige 111. H. 116. E.
       έκ τῶν τῶν τῶν ἐνώσεως φολίων 169.Ε.
       ек тв В' тв Фирацев 112. D. 118. F. Ex Thesauro Cyrilli
         de Divinitate Spiritus S. aroeadlu nar Thisophi collecta.
         140. C. exeodem thesauro contra Nestorium 162. seq.
       έκ & ά. 115.G.117.C. έκ τε ίδ κεφαλαίε τε α β. βλίε τε θη ζαυρε.
                                £ 117. C. 5.117.F. 9. 118.H.a. 121.H.
      έκ τε ωξι έναιθρωπήτεως λόγε 158. Α. 160. G. 171. Ε.
       EN TE NT MEU (IV NOY DOTONE! (IV NOYE 166. F.
      έκ τε ωςς 'Αλεξανδράς ως φωνηπιέ λόγε 187. Ε. 189. Ε.
      έκ της β΄ πρός Συκενσον Έπιςολής 187. Ε.
      έκ τ προς Αλεξανδρείς ομιλίας 189. Ε.
      en & wei evos Tie opidias 170, B.
      αναθεματισμός 5', ζ'. 170. D.
      έκ τ πρός Νετόριον Επισολής 170. Ε.
                              170. H.
                Ευλογιον
               'Andrior - 171. A. 189. G. wei & Dommunais.
                'Ιωάννω τ 'Αντιοχέα 171. F.
      έκ ξ προς σου πρεσβυτέρες και Διακόνες λόγε 172. С.
      έκ δ έρμησείας είς των πρός Εβραίες 187. F.
      έκ & έρμηνείας & άχις συμβόλε 162. Α.
Diodorus 188. E.
Dionysius Areopagita 24. B. 193. D. weel the Ennanciasings
    ispagnias 40. A. weel ms segvis ispagnias 40. B.
      έκ το περί ηνωμένης και Δακεκριμένης Θεολογίας 10. Β. D 39. Ε.
      in TE miel Beiwe ovojuatur 10. B. 36. C. 39. E. in & marts,
        64. H. deuries. 67. G. reits 75. A. munis 63. A.
      έκ τη περί τελοίν και ένος, κεφαλαίν ιγ. 10. C.
       in the meel musings Seogramas 10. D.
      έκ το προς Γαίον θεραπευτήν Επισολής 39. G.
та та беодорина догранова 40. А.
                                                        Diolco-
                                 Nnn 2
(Etsa
```

Dioscorus 175. A. 176. H. Echarius Armenius, Mandacunes 202. E. Epicurus, Epicurei 7. Eunomius 60. F. 90 B. Evodius Monachus adversus Saracenos 429. E. On map! 'Eure Gior 'Ageropeaving 64. E. Euryches 175 A. 176. H. Flavianus Antiochiæ Epifc 217. H. Geometræ 7. Germanus CPoli 200.G. Gregorius Antiochiæ Epile. 100. D. Gregorius magnæ Armeniæ Epilc. 204. 8. Gregorii Thavmaturgi a. f & pie@ nistue 187 B. Gregorius Theologus. 6. G. 47. A.C. 188. G. 190.D.E.200.F.219.C. o co Θεολογια μέγας 6. H. έκ τε β΄ περάθεολογίας λόμε. 7. C. 8. A. in το είς τα άγια Φώτα λάχει 7. G. 8, A. 14. F. H. 38. B. 40. F. 147. A. ta τε περί Τικ λόχε a 13. A. 100.D. β'. 36.E.40.G.103.E.187.C. έχ τὰ λόγε τἔ περι δόγμαι Θ. καὶ κατασώσεως 'Επισκίπων 13.C. 106. D. בו דא אסאצ באנ "אנשום דפי סואלססססי έκ τὰ εἰρηνικὰ λόγε β'. 14.C. 107. A. eis ta shebala të XPISË 14. F.30, B. 37. F. 38. B. 40. C. G. eis क्षेत्र सकरतंत्र्यास्य रहा Alyunian Enterioner 15. D. इंस. मर्डे महरेड़ 'Aश्यवाष्ट्र मुख्ये मंड हंबणर्लंग 16. D. eis, this er Exionomen mension 16. F. in मह सहेद κληδόνιου 187. C. सहकंत्राह λογραίδες Έπις» deutigas. 148, A. 155. E. λής 40, G. 154...Δ.

in th eig th Maga Bi done 40. G. 107. D.

wigh th anis municipal 17. C. 143. B. eigh Municipal 147. A.

in the wede Neutageon 156. A.

જાાણે .

weel της οι της Δαλέξεση 'αταξίας 33. D. in το μεράλυ Σαπλορητικό 33. F. in laudatione Cælarii fratris 193. G.

Gregorius Nyssenus

έκ της βίβλα τ΄ λεγομένης Θεογουσίας 7. F. 49. A.

ἐκ τ΄ λεγομένης διαι τε Νύστης, κὶ καλαμένης Θεογουσίας 58.D.

ἐκ τε κατηχητικε λόγα 8. Β. 38.D. 40. Η. 215. Η.

ἐκ τε πρὸς 'Αβλάβιον λόγα 17. Ε.

πρὸς Ενάγριον Μοναχὸν, περλ Θεότητ . 17. G.

ἐκ τε β΄ λόγα τα πρὸς Σιμπλίκιον περλ Τιά 107. G. 148. Α.

ἐκ τε κερὶ ποσευχης γ΄ λόγα 148. F.

περὶ βαπηριματ . 148. G.

ἐκ τε πρὸς 'Ευςπόθιον κ. Τ΄ Πνευματομαίχων 149. Α.

ἐκ τε πρὸς 'Ευςπόθιον κ. Τ΄ Αλεξανόμείας 156. Β.

ἐκ τε πρὸς 'Απολινάριον αντιρήστικε λόγα 156. C. 187.D.

Damascenus 74. F. 189. B.
Gajanus sive Cajanus Alexandrinus 188. F. Cajanista ibid.

Iconomachi 200. G.

Joannis Damasceni locus 20. D. 216. E. συλλογισική Σσίδειξις qvodsit DEUS. 9. D. & Saderynaun Socides 10. A.

weel saves 213. C. in the is done 22. E.

21 Φάλαιον ά 35. F. β. 35. H. 12. 29. C. 13. 29. F. 22. F. 22. 201. H. 26. 60. H. ξτ. 44. F. 181. D. ξή. 44. H. ξθ. 182. H. 645. C. ed. 45. H. 66. 182. E. 67. 183. A. 66.183. B. 6. 46. C. 184. C. 65. 174. A. 6ζ. 198. B. 6ή. 198. C. 69. 199. A. π. 183. F. ππ. 199. B. πβ. 161. E. 199. D. πγ. 199. F. πδ. 46. D. π. 121 H. (latin. XCV.) πτ. 174. F. ψ. 184. D. ψβ. 189. B. ψτ. 181. H. ψζ. 40. F. ψή. 174. G. ψθ. 184. A. de Sabbato locus 55. F. 214. H. de circumcisione 57. A.

Nnn 3

Con-

Contra Judzos disseritur p. 49. seq.

Julianus Halicarnasseus 188. F. Julianista. ibid.

Julius Romæ Episc. 190. D. Epistola ad Dionysium ab Apolinario supposita 161. H.

Justinus Philosophus & Martyr έκ τῦ τοῦ πίσεως λόγε 187. Β. Leontius Episcopus Cypri. Locus ejus contra Judæos 54. H.

Leontii Byz, ἐκ τῶν λ΄ κεΦαλαίων Τ΄ κΕ Σεβήρε 185. Ε. δῖα βλασ-Φημά Σεβήρ Ο κὰι ὁι κατ' ἀυτὸν ΜονοΦυσίπη κΕ τ ἐν χαλκηἀνι σανόδε 187. G.

Manes Persa 57. C.

Manichai 57. C. 59. F. G. 80. H.

Marcion Ponticus 57. C. 59. F. G.

Massaliani 217. G.

S. Maximi loca 19. C. 38. G. 175. A.

in & iempreiac & Natte quir 19. H.

in the indicame to we the ight employing digu 43.F.

RETE BUTUZES REY ALGERICE 176. H.

έκ τῷ λόγυ ễ ότι ὁ ઝેલાઉμὸς દે ઐαίρε(10 લોલ્સંγα κῷ τοῦ idion τος Επιλέγεται 177. D.

Ψερ. τῆς ρήσεως τῦ αγία Κυρίλλα τῆς πρὸς Σάκασον καμάης Επιτολῆς 177, G.

in the mede Gana (ion EB' Donneiseus 179.C.

ότι βλάσφημον το λέγου του Χειρου μίαν απλώς Φύζιν 180. Α.

weer T die to Xeise Duren 179. F.

weel the er due pure (parts 180. E.

கூடிர் சயூர்க கோரங்களை 180. F.

λύσις της Σοπρίας Σεβήρυ 181. Α.

in the oth sines of Parises In Rease mostryn general De-

έκ τε ίσε της πρός Νίκανδρον (Επίσκουν 179.) Επισιλής 129. G.

in the meis Ninardow tor Kimelor, श्रेकी मु Σικελίας ήγυμώυς है μονάζοντας 193. Η.

mili

weel των δύο θελημάτων τε έιδς Χειςε 194. Ε. eis τὸ, Πάπε ei διωατόν 196. Β.

έκ της πρός Πύβρον του Πατριάρχίω Κωνςτωτινυπίλεως Δίε. λεξις, 196. Ε.

જારુકેદ की λέγεντας ετι μίαν το Χειςο χεή λέγειν τίω ενέργειαν κατ' সিমেহপ্রাণেক 197. Η.

weòs cen λέγοιτας, ωστες όρχαιν και το κυντιο μία ενέργαα, έτω και αίθρωπίτητο 198. Α.

Melitonis Sardensium Episcopi locus, i Θελς πίπειθει હπό δεξιάς 'Ισεμηλίτιδω 190. D.

Monophysitæ 175. A. 202. F.

Monothelitæ 191. H.

Nestorius 47. E. 188. E. Nestoriani 162.

Nicephorus CPol. 200. G.

Origenes 203. E.

in 2/4Φ είρων Πατίρων 22. F. 46. F. 55. E. 184. E. 200. B. incertus contra Aphtartodocetas 189. D.

Paulus CPol. Monothelita 191. H.

Paulus Samosatensis 59. F. 71. B.

Pauliciani Manichzi 204. F.

Petri Fullonis additio ad Trisagium 203. D.

Photinus 188 E.

Photius CPol. contra Manichæos sive Paulicianos 204. F. Ejusdem de VII. Conciliis Oecumenicis, ex Epistola ad Michaëlem Bulgariæ Principem 232. E. contra Latinos de processione Spiritus S. vir. 19'. in Græco, nam latinus interpres hoc caput prætermisst.

Phylici 7.

Polemo Apolinarii discipulus. infra in Timotheus,

Pyrrhus Monothelita 191. H.

Saraceni 228. seq.

Sabellius 61.C. Sabelliana hærefis 217, H.

Saraceni 228. seq.

Sergius Monothelita 191. H. Armenius, 204. B. C.

Seve-

Severus Eutychianus 187. F.

Simon Magus 57. C.

Synchytici 176.H.

Synodus 1. Oecumenica Σσό τῆς ἐκθέσεως κζ Πάυλυ τὰ Σαμοσιτίως.

187. B. Chalcedonensis 188. B. 202. E. Synodus Septima pro imaginibus 200. G.

Theodorus 188. E.

Theopaschitæ 189, E. 190, E. 201. H.

Oi ta ac Cayogevouqua Tantina surté fartes 6. E.

Theodorus Studita 200. G.

Τιμίθεω ο μαθητής Πολέμωνω μαθητέ 'Απλικαρίε, ετον πίνακα τών λόγων 'Απολικαρίε πωτάξας 161. Η.

Valentinus Hæreticus 57.G. 59.F.G. 67.A.

II. Κατά τ τῆς παλαιᾶς Ρωμης ἡτοι Ἰπαλῶν κοθάλαια 1β, ἐκρο λάντα οἰς ἐκ τῦ ἰβ κόκ ἐκπορίνεται τὸ ἀγων πνέυμα. Adversus veteris Roma asseclas five Italos capita XII, demonstrantia non ex Filio procedere Spirisum S. MSS. in Bibl. Regia Paris. Vide Allatium de Consensu pag. 642. Nicolium sive Arnaldum in perpetuitate sidei Eccles. Catholicæde S. Evcharistia Tom. 1. cap. 12. pag. 167. Sed & Rich. Simonem Tom. 3. Bibl. Criticæ pag. 98. seq. qvi hoc scriptum in Cod. Reg. 2995. negat differre ab iis, qvæ in Panopliæ Codicibus Græcis titulo XIII. de hoc argumento Euthymius dissert.

III. Έλεγχο κὰ Θείαμβο τῆς βλασφήμε κὰ πλυκδίς κἰρίστως τῶν ἀθέων Μασαλιανῶν, Τ κὰ Φενδαϊτῶν κὰ Βογομίλων καλεμένων κὰ Ευχιτῶν κὰ ἐνθετιαςῶν ἐ Εγκεατητῶν ἐ Μερκιωνιςῶν. Villovia Triumphus de impia G multiplici exfectabilium Massakanorum setta, qui G Phundaita G Bogomili, nec non Euchita, Euchusiasta, Encratita G Marcienita appellantur, una cum XIV. Anathematismis hæresi corum oppositis. Ex codice Vindobonensi, in qvo velut appendix Panopliæ legitur, edidit Græce, versionemqve ac notas addidit Jacobus Tollius in instegnibus itineris Italici, Trajecti ad Rhenum 1696. 4. pag. 106-125. Primos tres anathematismos Græce vulgaverat Lambecius I s. pag. 171.

IV. Epi-

- IV. Episole variz que MSS, supersunt, ut adversus Phundaiches (al. Phundagingitas) sive Bogomilos, CPoli missa in patriam suam, Lambec. V. pag. 38. & 134. Incipit: Βέλομαι ήμᾶς, άδιλφοί με, & altera stelelevtica contra Armenios Theopaschiràs, id. V. p. 127. Incipit: Ἐπαιδήπες Ἐυτυχής κὰ Διόσπος.
- V. Διάλεξις Έυθυμίν μοναχῶ κὰ Σαρακηνῶ ΦιλοσόΦυ τὰ πίστως, χυομένη το τη πόλει Μελιτηνη. Disputatio cum Saraceno Philosopho, de side, habita in Urbe Cappadociæ Melitene. MS. Lambec, IV. pag. 206. Incipit: Πως ὁμολογεῖτε πλυθέαν.
- VI. Μονφοία δλὶ τῷ πάφο & άγωπάτε Θεοταλονίκης, κυρίε Ευςτεθίε, μεταί πιας ἡμέρας τῆς ἀυτε πλευτῆς. Oratio elegans ac diferta inobitum Eustathii Thessalonicensis Archi Episcopi, dicta paucis ab ejus obitu diebus. Hæc MS. exstat cum Monodia Michaelis Choniatæ in eundem Eustathium in Biliotheca Bodlejana, testaturque in illatuthymius se tenere multos fasces Epistolarum manu Eustathii scriptarum plenarumque rebus pulcherrimis, & vitia atque errores castigantium, Φακέλλες πολλές Τ΄ Επισολών σοφίωντε πίλω έμποφοςτωμένας, κὸς κακίαν άπασου ζηλιτένοντας.
- VII. Commentarius in omnes Psalmos Davidis , & in X. sacra Scriptura Cantica, Græce nondum prodiit, licet hoc legas apud Caveum, Crovæum aliosque. MS. exstat in Bibl, Bodlejana Cod, Barocc. 122, in Regia Parisiensi aliquoties, in Vaticana quoque. Fuit & in Bigotiana, & in Bibl. Isaaci Vossii ex cujus Codice præfationem in Valmos lectu dignam Græce & Latine vulgavit Stephanus le Moyne in... Variis facris pag. 150-210. fed hinc inde hiantem lacunis, quas ex MSS, Codicibus Patricii Junii & Christiani Ravii supplevisse se omnes unica excepta scribit paralipomenis ad Caveum Colomesius. Idem. ex MS. Regio Paril 2400. fecisse se testatur Rich, Simon Tom. 2. Bibl. selectæ pag. 48. Locum Græce ex Euthymii in Psalmos Commentario producit Pearsonius ad Symbolum Apostolicum pag 420. edit. latinæ. Versio Latina Philippi Sauli Brugnatensis Episcopi, post auctoris mortem à Paulino Turchio Ord. Prædicatorum vu'gata dicataque Clementi VII. Pontifici, primum prodiit Veronæ 1530. fol. falliturque Gesnerus qui scribit Euthymium solum in septem Psalmos Veronæ excusum esse, cum in omnés Psalmos & Cantica Bibliorum.

Libri sti Pars Tertia.

Nucem illo anno Veronæ viderit. Recusa inde sæpius est Parisis 1543. 1547. 1560. 8. Venet. 1568. 8. Lugd, 1573. 8. & in Bibliotheca. Patrum edit, Lugd. Tomo XIX.

VIII. Commentarius in quatuor Evangelia, ex Chrysostomo & aliis priscis Patribus non sine judicio delectus. Hoc quoque eximium opus necdum Græce lucem vidit, licet id affirmant viri docti Caveus, Elias du Pin, atque alii. Latine è præclaro Codice Bibl. Comobii Deiparæ Virginis Gvadalupensis Ord. D. Hieronymi in. regno Castella, transtulit Jo. Hentenius, accuratior Zino, Sauloque interpres, cujus versio prodiit primum Lovanii 1544. fol. recusa Paris, 1547, 1560 1602, 8. & in Bibliotheca Patrum Tom. XIX. edit. Lugd Duos Codices MStos Græcos hujus Commentarii similibus qualia Hentenius in suo reperit scholiis instructos in Bibl. Regia. Parisiensi evolvisse se testatur Rich. Simon lib. 3. Historiz Criticz Novi Test. cap. 29. in quorum altero Mazariniano, sed recentioris. manus scriptură Nicete tribuitur, quod non magis credibile quamcorum conjectura qui vel Occumenio vel Ammonio nescio cui vel Theophy. latto adscriberere voluerunt. Plura loca Græce ex hoc commentario, producit Simonius, tum hoc capite tum lib.1, p.120, 145. & lib.3. pag. 184. & magni eum facit inprimis, assentiturque Maldonato, qvi ad Matth. XVII. 8. Euthymium in verborum proprietatibus observandis diligentissimum esse observavit. Interscriptores è quibus aurea Thoma Aqvinatis Catena in Evangelia collecta est, Euthymii nomen in recentioribus qvibusdam editionibus additum, in antiqvioribus & in Romana Anni 1070. desideratur. Vide Simonis Hist, Criticam Novi Test, lib. 3. p. 409. & 473.

IX. Commentarius in Epistolas Pauli, itidem ex Chrysostomo & aliis Patribus studiose collectus, quem Romæ MS. Græcè servari pridem Gesnerus scripsit. Ex commentario Euthymii in Epist. ad Timotheum nonnulla affert Allatius pag 196. de interstitiis ordinum apud Græcos. In Codice MS. Vindobonensi libri primi panopliæ Euthymianæ sequitur Hypothesis Epistolæ ad Romanos, forte quam Euthymius suis in Paulum commentariis præmiserat.

X. Commentarius in Epistolas Catbolicas, quem Græce MS. in. Bibl. Joannis Sambuci exstitiste ex Simlero Cave us annotavit,

Alit

Alii Euthymii.

Euthymius Monachus Origenista, cujus meminit Hieronymus Epist. 43. ad Cteliphontem contra Pelagianos.

Euthymius Abbas 20. Jan. A. C. 473. defunctus, cujus vitam ab Anonymo scriptam Græce & Latine edidit Cotelerius Tom. 2. monument. Aliam scriptam à Cyrillo Scythopolitano vulgavere. Benedictini in Analectis Græcis. Compendium latine exstat apud Bollandum 20. Januar. Ab hoc Euthymio dicta Eu 9 upua en 1500 fa tribus libris, quorum primus vitam Euthymii, secundus S. Sabæ, tertius S. Joannis Silentiarii complectitur. Vide Mich. le Quien ad Damascenum T. 2. pag. 879. & Lambecium VIII, pag. 306.

Euthymius presbyter, ad quem S. Chrysostomi Epistolæ.

Euthymius Theodori Studitæ frater fæculo VIII.

Euthymius Episcopus Madytensis, Taumaturgus, cujus vitam Georgius Cyprius scripsit, De hoc Acta Sanctor. XVIII. Aprilis Tom. 2. pag. 583.

Euthymius Monachus, Simeone Metaphraste antiquior cujus sermo in dedicationem templi S. Virginis in Chalcopratis memoriæ zonæ Mariæ & fasciarum Domini dicati exstat latine versa a Surium ad 21. Augusti.

Euthymius Syngelus, Patriarcha CPol. ab A.C. 906. ad 911. Euthymii hujus Monachi Syngeli Canon pænitentiæ exstat in Evchologio Goari pag. 871.

Euthymius secundus Patriarcha CPol. ab A. C. 1410, ad 1416. Epitaphium ejus vide apud Cangium glossario Græco in zoiñs.

Euthymius Mercator, cujus mentio in Procopi Gazzi Epistola IX. Idem forte cujus Æneas Gazzus Epistola prima meminit.

Joannes Livenejus qvi Andronici Commeni dialogum adversus Judzos vertit, refert se à Sirleto Cardinale, cujus MSto Codice Grzcousus fuerat, accepisse, illum dialogum non scriptum ab ipso Comneno, sed ejus jussuab Euthymio suisse elaboratum. Hinc credibile est Menagium in eam venisse sententiam, ut in Historia Mulierum Philosopharum pag. 42. Euthymium Zigaberou O o o 2

num referret ad initia decimi quartià nato CHristo saculi, hoc enim tempore Andronicus iste Comnenus vixit. Sed Euthymium Zigabenum constat aqualem fuisse temporum non Andronici Comneni sed Alexii Comneni, quos duos Sirletus videtur inter se consudisse, atque adeo illud totum tanquam verismile de Euthymio suisse suspicatus. Certe si non mera illa suit Sirleti suspicio, sed idoneo teste hoc ejus pronunciatum nititur, necesse est juniorem suisse Euthymium qvi Andronici Comneni nomine dialogum illum scripsit,

De NICETA CHONIATE, qvi in Thesauro Orthodoxæ Fidei non modo Euthymii exemplo, qvem etiam in multis est secutus, Hæreticos impugnavit, sed etiam ad historiam illorum spectantia ex Epiphanio aliisqve plura retulit, dixi in volumine superiore sexto cap. 5. pag. 418. seq.

Exillisqvi breviustantum Hæresium veterum memoriam. attigerunt, primo loco memorare licet JOSEPHUM scriptorem क्राम्भातामङ, in cujus capite CXXXIX. ad qvæstionem, में केन्यु ब्यंहर्दous w wis Exxdnoia sixus misseus immissions; memorantur Heudlaνόι, Θευλαιοί Αιγυπία μάγα τινός. Σιμωπαιοί. Εβιωτάλοι (κα άτοι χ τ Αποσόλων χρόνας γεγόνα(ι , πωχοί έρμηνενόμθμοι Δία το το τίν πίσ στι πωχέυαι, πε 26 σωματικά ιόμιμα Μωυσέως οπιπλάι έτι βέλοιπη cor niste. Ein na anti Eliwait, i na Nalweait zantulut, a αὐτα μου σείτα Μωυσίως νόμιμα τοῖς άλλοις Μακείμου, ε μήν πν Κύερον ημών τον Χερτον Θεά Λόγον σεουπάρχοντα είναι Θεόν και Θεά μον do-Záζοντες, άλλα ανθρωπον πμής ψέ Θεέ ήξιωμένου.) Μενανδριαιοί, Σατοριηλιανο), Βαζιλαιδίανοί, Νικολαίτω. Γνωτικοί. ΟΦίτω. Καίανόι. Ση-Βίτω, Καρπαρατιανόι. Κηρανθιανόι. Ουαλεντινιανοί. Πτολεμαίοι, (Επ Όυαλειτίνε Πτολεαίος τις Δίαςας, συζυγίας αιώνων τινών λ' τη Ουαλειτίνε αίρεσοι αξοσήγαγα.) Σεκουδιανόι. Ἡξακλέονες. Μαρκόζιοι. Κολωβαρσιόι. Kiędwnarci. Maęziwijai. Abzianijai. ATERLIANOI. Tariaris. Πεπεζιανίι. Τεοσαρεςκαιδεκατίτω, Αλοχοι. Θεοδοτιανίι. μιανοί. Μελχισεδεκιανόι, Ναυάυτοι. Σευηγρανόι, Βαρδεσανίτη. κεσιανόι. Βηριλλιανόι. 'Ουαλέ (ion Σαβέλλιοι. 'Ωριγένειοι. ποιεί, κομ των σωφροσύνω ε τιμώ(ιν , κοπο χρώμονοι τη Capai. αλλ' con લંગા કે Τοι 'Αλεξανοβέως 'Ωριγένες & και 'Αδαμαντίε.) 'Ωριγριανισαί. (કે τός हंद्राण ο κομ 'Αδαμάντιος, σωμάτων άναςτε(ιν άθετεί, οἰς αλληχορίας απίπυς τας γραφας έτρεψει, δοπό της Ελληνων Φιλοπφίας έλθων, το ή Ελληνισμèŋ

μον Con Σουπούσας, πρισκαίδεκα αίρεσας τη Έκκλησία έπεισημαρε.) Παυλιανοί. Μανιχαίοι, Ιερακίται, Μελεπαιοί. Αδαμιανόι, Μαρκεπλιανοί, Αρμανοί, Ήμιάρειοι, Φωτεινιανοί, Αεπανοί, 'Αεριανοί, Μακεδονιανοί, 'ΑνθρωπομορΦίται.

Caput CXL. Holay aicious @ 3 3 'Indaious 30 yora[;

Φαρισαίοι έρμητευόμθυοι κεχωρισμένοι ή άφωρισμένοι, कि τά Φυλακτήρια και καθαρμές και βαπισμές ξεςων και πινάκων άγολέμθυοι.

Σαδδυκαίοι έρμηνευόμθυςι δίκαιοι , νεκρών ανάςτεξιν δενδιται, 'Αγγέλυς είται ελέγυξιν, 'εδε Πνευμα άγιον, 'ε πνευματικ άγιων ή όλως ανθρώπων, με τιω διπό σώματ . Εξοδον ε κείζιν Ε πεπραγμένων ανθρώποις.

Έστηνοι, ακριβάς ωξί τα νόμιμα, χάμε απέχονται ζ παιδοπίας, και σωναλαγική το και σοδοδων της ανοήτε εντυχίας.

Έςι ή Ε΄ άλλο τώγμα Εωτητών, τω μθο τόμιμα όμόιως τοις άλλοις άκριβώντες, λάμον δε και παιδοπιίαν τοις δεριέμθου, άλλα και τ άλλαν καταρινώσκοντες, ότι του Ε΄ ρίνες Διαδοχήν δουπίμιε (υ.

'Εισήχθη ή και πέμπη παρ' αυτοῖς 'Ιέδα & Γαλιλαία αίρεσες, ανθρώπων μηδένα Κύριον ή Δεσσότλω καλών αναπάθεζα, η και τλιι Σσορραφίω θτη Κυρίνα γεγενημένω κωλύκου καπεδέζαδας.

Caput CXLI. Tires aigioes Sa Sapageirus seziva(i;

Οι πεωτοι Σαμαρίται Περσων αποικοι γιρόναζον εἰς τἰω τέταν γιῶν μετοικιοθέντες ἐποὸ Σαλμανασώρε & Βαβυλωνίων βασιλέως. Τὰ Μωϋσέως νόμιμα κὰ જεθετομιο ἐκ & Πεντατίυχε παραληφότες, ὅπιμένοντες ἢ κὰ τῷ σεβασμίω τὰ πατρώων κὰ Περσικών Θεών. Γερόναζο ἐξ κὰ ἀλλαι τἰσταρες αἰρέσεις παρὶ ἀυτοῖς, Γορθηνών, Σεβεαίων, Ἐσπνών, Δο(εθεανών. Γορθηνοὶ μθὰ χὸ κῷ τὰς ἐερτὰς τὰ ἀλλων ε΄ ενμφωνεῖ, τὰς ἡμέρας αὐτὰν ἐναλλαξαντές, κὰ ἔξω ἢ τὰς Σαμαρείας πεθὶ τὰς βρώσεις ἀδιαφορεζο. Σεβεαίοι ἢ λλαφέρονται μθὰ περίς τῶν Γορθηνες λία τίω τὰ ἐρετῶν ἐναλλαρήν, τῆς δὲ Σαμαρείας τὰκ ἐξιᾶζον, ἀκανθάντες ἡγεμβοι τῶν ἐναλλαρήν, τῆς δὲ Σαμαρείας τὰκ ἐξιᾶζον, ἀκανθάντες ἡγεμβοι τῶν ἐναλλαρήν, τῆς δὲ Σαμαρείας τὰκ ἐξιᾶζον, ἀκανθάντες ἡγεμβοι τῶν ἐναλλαρήν ἡ περίς ἐχωθενται, κὸλ ἀκ κὰ περσίενται κὰι συσπτένται τοῖς ἔξωθεν ως περίς αὐτὰς ἔπιδημεζο. Δο (εθεανοὶ ἢ ἀκριβέςτροι τὰ ἀλλων δοκεσην είναι. Και χὸ ἐγκερατέυονται, κὰι παρθερίαν ἐλπτηδέυεσι, κὰι ἀνάςτεζοι γρόσειδου περίνεζου.

Digitized by Google

Caput CXLII. Tires aicisens mae "Ethn (in 30 you's (in;

Ή ωδι τ Φυσικάν. Ἡ ωδι Θεολογίας. Ἡ ωδι τ έπλα σεΦῶν. Ἡ Σωπερατική. Ἡ Κυρηναϊκή. Ἡ Κωνική. Ἡ Ἡλειακή. Ἡ Ἐξετεική. Μεγαελκή. Πυθαγόρει. Ἐμπιδόκλει. Ἡεακλέτει.
Ελεατική. Δημοκείτει. Πεωπυγόρει. Πυρρωνεία. ᾿Ακαδημαϊκή.
Πεελπατητική. Στωϊκή. Ἐπικέρειος, Τάυτας τὰς ἐκοι αἰρεσες Ἡεακλείσης ὁ Πυθαγοελκὸς διελεν ἐν τῷ ωδι τῆς ἐν Φιλοσύφοιςαἰρεσεως πεαγμαστέας αὐδ βιβλίω. De hoc Josephi Christiani Hypomnestico non repetam quæ Caveus ad A. C. 420. & quæ dixi lib IV. cap. 6 §. ult. tantum addo falli Lambecium III. pag. 32. qvi memorans MStam μεθοδον Ἰωσήπε ἐκ τῶν ὑπομητικών αὐδ κὰ χρονικών στωτικγμάτων, πῶς στωές το Ψαλτήριον, Flavium Josephum, Judæum intelligit, & pro ὑπομητικών legit ὑπομημάτων.

STEPHANUS Diaconus Ecclesiæ CPolitanæ, qvi A. C. 808. scripsit vitam Stephani Junioris A. 766. sub Constantino Copronymo occisi qvamq; Græce & Latine Paris. 1692. 4. edidere Monachi Benedictini celebratissimi Bernhardus de Montfaucon & Jacobus Loppinus (A. 1693. 29. Dec. denatus) p.441. texit Catalogum hæreticorum, qvem utpote brevem hoc loco subjungere juvat.

Primi qvidem Judzi adversus Salvatoris nostri gregem bellum conflarunt, sed propriis armis debellatisunt. Nam cruce, qvam illi qvidem fixerunt, tanqvam clavá ufus bonus pastor, eos quasi lupos, pastoris more, ab ovibus abegit. Hos secuti sunt idolorum cultores, qvi à veritatis defensoribus confusi sunt, accumillis Simon, ejusqve discipuli Menander & Cerdonas, deinde Marcion & Valentinus, postea Cerinthus & Saturninus, Basilides & Carpocrates, Marcus & Tatianus, Montanus & Bardisanes, Artemon & Navatus, Sabellius & Ne-

खार के प्राप्त के प्रतिकार के कि प्र ημών έπιλέμησαν πίμιη, και τῷ οίκώμ κατιλύθησαν δωλμ* क्ते वंगत्वे। ऋश्वीत द्वार्ष्ण , olio म ροπάλο, χετσάμθι & πιμίω ο καλός, πιρομικάς αυτές ώς λύκες των σερβάτων απήλαση. πύτες, οί τ είδωλων Γεραπευπή, ां गाग्द रंका में में बंभेगुनिवद रंका ब-משוקפו אמזאַ עונישאים אפון וובדי מני-THE ZIMMY NOU OI TO aunit Doi-माम्ये Misarde दे Keedoras संम MDexico x Badernios audis jau αυτών Κήρευθ 🖟 Σατορνίνος, Βασιhidys i Kapronedins, Maen G. not Tanaics, Moranis ney Baphodins, Λεπμωι η Ναύατο, Σαβέλλιο

2 2) Nixor, Dadlos & Marixaios, कियाना हे हे अवंदूर को है है है वें में के के 101 ACIG., AttiG., EuropiG. Maredonio, Mafino, Nericao, η πολυκέφαλο ύδρα Ευτυχής και Διέσχος Θ. Ζω (ιμος, Απολικάς ε Θ., Derzins, Hire & o deixans, Ocode σ. Θ, Ιάκαβ. Ινλιανός, Ζίωση, ZieriG., Dippo., Kueot, Manacat, Οιόριω, και ο δυστεβής Μάμεθ. इद्ये में ताद μοι αλλ. Ελαβει αιθεωπίνως. Επιλείψει γάς με απαριθμού-म म वेज्निसंबद eduor y yuiege μήμω αν-**विस्तार, वंग मुद्रेग नीयो** τιι καλώς zeor janes. अरा है क्रांगरह क्ष्य द्वांग्लेंग , केंद्र हें का einer, wie doresedikois kneuyhalu TONEHHOURS & & SEE HINDHAS KON में दंसम्भागीयद संप्रवेशका वंत्रहत्यरावित्रou.

pos, Paulus & Manichæus, Photinus & Marcellus: qviqve ab illis profecti sunt, Arius, Actius, Eunomius, Macedonius, Maximus, Nestorius, hydramulticeps Eutyches & Dioscorus, Zosimus, Apolinarius, Origenes, Petrus miser, Theodosius, Jacobus, Julianus, Zeno, Sergius, Pyrrhus, Cyrus, Macarius, Honorius & impius Mahomet, & siqvis alius mihi, utpote: homini, latuit. Quippe me dies deficeret, si impietatis defensorum & auctorum nomina enumerare aggrederer, quorum iplam memoriam rectè tempus abolevit. Ilti ergo omnes, uno animo, utita loqvar, adversus Apostolicas prædicationes suscepto bello, è Dei memoria & ab Ecclesia meritò rejecti sunt.

Pri-

a) Νέπων. Non alium hic quam Nepotem Egyptiacæ urbis Episcopum ab Autore indicari existimo, qvi à Theodor. Hæretic. Fabul. lib. 3. Νέπως dicitur, ab aliis, ut in Concil. Ils. Const. act. 11. Νέπως. Hac Loppinus, qui visam Stephani junioris Latine vertit.

Primus Simon Magus Samaritanus Gittharum vico editus, Romanis, qvi Petro Apostolorum Principi crediderant, dicebat, CHristum JEsum, qvi venisset, mendacem, & impostorem fuisse: se vero, verum esse CHristum. Post eum exorti, Cerinthus, Nicolaus. Marcion Simoni consentanea, pariaq; fingebant. Sed mox tum istos, tum eorum dogmata divina sententia sustulit. At neg; ita malignus draco Ecclesiam impugnare cessavit: statimq; gentilium, & iniquorum persequutiones in eam concivit. Verum his CHristi potentia sublatis, versipellisserpens, tertium aliquem fallaciæ modum excogitat. Cum audisset enim in Evangeliis oraculum illud, à Domino editum; * quoniam si abiero ad Patrem, rogabo ipsum, & alium parasletum mittam vobis, Magis qvibusdam, & incantatoribus hominibus subjecit, ut dicerent, quod iple esset Paracletus. qvem missurum se mundo CHristus promiserat. In qvibus Manes erat, Manichæorum antelignanus, & Montanus, ex Ardabau vico natus, & alii nonnulli. bus & iplis spe sua frustratis, cum inimicus videret in dies CHristi augescere, dilatariq; præconium, nec jam ultra se hominum genus ad idolorum cultum posse detorquere, de cærero variain orbem * Johan, 14, 16,

πεῶτ Φ Σίμων ὁ μάγ Φ , ὁ Σαμαράτης, ο άπο Γιεθών της κώμης, έφασκε τοϊς έν Ρώμη έπὶ Πέτρυ το κορυφαία ότι ψεύς ης κλάvG मेंग ó हंत्रे केंग 'Ineris , हंगू के हैं संप्रा ह αληθής χριςός. देख μετά τέτον ανα-Pareis Kienso, & Ninbhad., na Μαςκίων, τα δμοια τῷ Σίμωνι έφαντάζοντο. άλλ ανθις ή τε Θεν ψη Фос केंत्रहरू मर्थम्ड , मुक्से मकेंड कंपनक διδαχάς. డిమి జీరీ జీτως ο πονηρος δράκων τε πολεμού την έκκλησίαν έπαύσατο. Θάτθον γαιρ διωγμές ύπο Έλληνων και ανόμων και αυτής διήγει-રૂજ. લોકો દેમ μέσε τη δινάμα જા Χρις Ε γεγονότων, έπινος και τρίτον τινα απάτης τεόπον ο πολύμος ΦΟ όφις- લેમકે σας γάς τε έν έναγγελίοις क्रमार्ड गर्ड Kuçíu λέγοντ@· . ότι έκο απέλθω πρός του Πατερα, έρωτήσω αυτόν, κου αίλον Παρακλητον πέμψω υμίν , υπέσπαιρέ τισιν ανθρώποις μάγοις τε κ γόνοι λέγον ότι έγω έμι δ Παράκλητ. ον υπέσχετο Χριςςς άποsemen τω κόσμο. εξ ών ήν Μάνης, ό Μανιχαίων αξχηγώς, και Μοντανος, ο άπο 'Αςδαβού της κώμης, κα हैं TEROI TIVES. किंग TIVON मुझे केजरके बंड्रχησώντων, ως άδεν ο έχθεος ότι ήμέρα κે ήμέρα πλατιώτται, κે αυξα το τε χριςε κήρυγμα, η εκέτι ίσχύα προς την είδωλολατρείαν άποκλίναι το γέν Φ των ανθεώπων, τα διαφορα λοιπον ζιζάνια κατέσπικε τῷ κόσμφ

જેમલ જમે માલે જામ મુક્કો , નાલે કલ દારા, τη οιδωλολατροία επέπτηντο . Tauthe en दम प्रेस्टिस्टिस्ट के बेर्फ्टिस्टिंग KX.wcw.

· Extratou by mera xeoves twate Maver-TOS TO BE MONTONE R. NOVÁTE T'APRICEvyv encuna Dumering of xysear o taiμεσόχοε δείμων συνεςήσατο, אפו דשה דמידון בווויסאסיצו , 'אדסאוνάριον, Φάσκοντα άψυχρι και άνοιω मुद्रो दंग्होर्ग दंग्डिट्सार्क दंग्लोरम् Ферац τον Xelson, ngal Europeaus, ngal tes oud αυτώ, κτίσμα λέγοντας τον τε θεε λόγοι . મુલો μίαν Φύσιν , મુલો ઉદ્દેશન कार , मुख्ये हेर्ग्ह्मुस्तवर रमेंड प्रेहर्गराक मुख्ये דוור מישפשה סדוד שי מעדצ בסץ וומדולסיras. Ludis on raniv un densur Gr हेर रर्श्वराज ο μυσόκαλ 🚱 🗸 ο αλίζεται, אמן אמדמ דצ איפי עמד@ דצ אמימץוצ δια Μακεδονίε τε Πνευματομάχε. Αλ મું કેર્દ્ર ઇપ્રેયુક હાર્યોલામાં મહેરાવાદ કેમલેશ્યુદ મથેડ πονηρες μαι Βεομάχες Βήρας απώλεσε, Maredoviava, i Euromanava povipus έν κόσμω, των τη θεότητι πολεμέν-- रकार. मुख्ये कॅटमहरू बेहबंसका प्रवाहांका रागवे πληγήν λαβών ήμερα τη ήμερα δια της oducins adeveseges giveren, Etwas o Sia-ˈβωλ@·, διὰ Χριςε τε με τε Θεε

Libristi Pars Tertia.

prosevitzizania; ut pugnam, & dissensionem, qvam in idolorum cultura tenuerant, candem in Dei cultu mortales tenerent.

Enimyero ex co jam aliquot post intervalla Manentis, Montani; Novati etiam Arianam illam orcheftram (cenicam, chori hujus quali intermedius quidam, dæmon constituit; hujusce sectæ imitatores, Apollinarium, qvi CHristum, hominem inanimem, & line mente, atq; imperfectum suscepisse diceret; & Evnomium, cum fuis sectatoribus, qui Dei Verbum creaturam dicerent, atque unam Divinitatis, & humanitatis ejus naturam, voluntatem, & actionem censerent. Neg; vero his osor ille honesti contentus, per Spiritus sancti oppugnatoremMa. cedonium, in fanclissimum armatur spiritum. Verum superna illa, & divina vis, & potestas, omnes istas malignas, & infestas Deo feras disperdidit; neq; ulla hodie Arianorum, aut Macedonianorum, aut Evnomianorum, qvi Deum oppugnent, per orbem memoria superest. Ac velut draco, lethali accepto vulnere quotidie ex dolore impotentior redditur: sic & diabolus, à CHristo Dei silio quali circa tempora perculfus, successi temporis emortuus προταφιώθες, κατώ πρόσβασα το apparuit, Namecce voluit in pri-Ppp

mis rectà CHristi adventum dissipare,nec potuit. Tum autem voluit persequation ib motis præconium CHristi abolere, sed frustratus est. Voluit pro Spiritu sancto præstigiatores adorari, & scopo excidit. Împetivit CHristidivinitate & pudefactus est. Cæterum cum divinitatem tum oppugnare neqviret, in CHristi humanitatem bellum convertit, post Arianam orchestram, separationis charybde adaperta; cum inquam CHristi carnem à divinitate dividens, in duo unum CHristum secuisset. Ejus vero divilionis principes fuere Theodorus Antiochiz, ac Diodorus TarliEpilcopi.

Ex qvibus velut radix qvædam hellebori Chaldaus porcus, Assyrius Nestorius prodiit, qvi hodieque sibi addictos suopte cœno aspergit. Nam Constantinopoli submotus, atq; in Mesopotamiam evadens, venenum fuum, ac lutum indidem consevit; unde velut è canali qvodam, Orientem omnem maxime infecit, conspurcavitque. Contra quem prolixè opus conscripsimus, palamq; hominis fallaciam fecimus, qvo ltudiolos remittimus. Sanè sciendum est, nullam hodie Nestorii hærefi maliginorem extare, qvæ ægrius venenum suum, prodat. Siqvidem fædi qvæstus, ac gloriæ

χρόνυ καταργέμενΟ απεδείχθη όξα yae, notanger er mentous endeus διασηρδάσαι την έπιδημίαν το Χρισο, मुख्ये श्रंप्र रॅड्स्स्एटर. सेंच्य मंत्रेर्ट्समुद्ध केर्ब διωγμών το κήρυγμα καταργήσαι, κα 150x now .. not know dut | Ilvelizato वंश्रीप भूजारबद वंश्वेदवद सद्वासमामिक्स मा าชี ตนดหนี ยุ้ร์ยพรธระ. พองธรมอุษธร กฎ Sεότητι τε Χριςε, και κατησχιώθη. τότε δη λοιπον άδιματών θείτητι TON TOREMON ETERNE, METE THY Apera. many dexhisear the the dialeteens xinευβδιι διορύξας. λέγω δή την σάρκα TE XPISE MERICAN ER THE DESTHE . 10 είς δύο του ένω κατατέμνων Χρισόν. τάυτης δε της διαιρέσεως άρχηγοί γεγόrues Become@. o Artioxeias , Diobut G o Tager.

कि के बैटमस् राज निर्देश संक्रिक्टिंग Brasser & Karbaig youge i air ever Nesder , pixer ned nun tor ίδην βόρβορον, τοῦς ἀντῷ παθομένοις મના માના માના માના માના κατα ρραίνων. Κωνςαντινυπόλυ, भूष्ये देश रवे गाँड Μεσοποταμίας Τ ενδημήσας κλίματα, έχεισε τον ίδιον ιον κ τον βόρ-Copor naterance , nanader we in καναλίσκε τινός πάσαν μάλιςα τήν ανατολήν πατεμίανε. καθ' & διά πλάτυς σιώταγμα πεποιήπαμεν, τον δί-אסר , אפע דאור שמוצפין ומי מידצ באאר τεύσαντες , κάκει τές Φιλοπόνες παεαπέμπομεν. Διδέναι μέντοιγε προσήκαι ώς દેમ દેંડા σήμερου κακεργοτέρα της Νεsoels mieterens , bur spar Tor ibion ion Carepaga. na yale aignes népous યુર્થ

Τ έπιδημήσας

med dikus zwien mondus i er umoneloen ημό θεον λέγυσε τον Χρισον , ημό θεο-पर्वम् प्रमेर वंश्वा प्रवस्तिरंग्य , में वंश्वतिर parifus: Nesdeen, nei anosaidorra τον λέγοντα δύο πρόσωπα έν Χριςφ. ο μέν τοι τον δόλον άντῶν ἐλέγξαι Bunomer Tor manager Kicenson, net την κατ αντον σιώρδον την κατά Νεςο-र्मि क्यान्तर्भिया संग्रह्म. युक्ते हंकेर प्रस्टित Margiras Pikarras, in theore to and-Sector Expert Tophilita Mer Eren! TE BREOTTO BEEN NESOPIE TE DUOTEGES INδαιίΦρουΦ· και Χαλδαίε αοσυρίε χοίευ. τώνου γας αποβαλλεται ή αγία έππλησία δια την των έν Χμιςώ Φίσεων deciperar, worse & Delipor, use the בשו מעדש שומ דעי דמי שטורושי שעיצעי GW.

vanz causa per simulationem szpe, & Deum appellant CHristum, & Deiparam fanctam Virginem; acNestorium duas in CHristo personas dicentem execrantur, & rèpudiant, Qvanqvam, qvi corum fraudes coarguere velit, B. Cyrillum, initumq; ejus memoria Concilium contra Nestorium iis proferat. qvz, si syncerè accipiant, in his habent, cur approbentur. Atque hac hactenus in prasens de Nestorio, impio illo, ac judaicis opinionibus imbuto, & Chaldeo Allyrio porco. Hunc enim fancta Ecclesia ob naturarum in CHristo divisionem, separationemve, ut Severum cum suis, ob earundem confusionem rejicit,

SOPHRONIUS ArchiEpiscopus Hierosolymitanus * A C. 638. defunctus in Synodica ** proliza ad Sergium Patriarcham CPol. que inserta est integra Actioni XI. Synodi sexte *** in Trullo habite A.C. 680. Exercies atque Hæresiarchas refert longe plures, anathematique subjicit.

 Et ut nihil desit ad vestram satisfactionem, ipsas quoq; personas exprimo, quas anathematizo & condemno, non linguatantum & ore, sed corde & spiritu, utpote Ppp 2 quæ

* Vide Papebrochium ad XI, Martii Tom. 2. pag.65. leq.

pag. 31.
*** edit. Binianæ Tomo IH. Labbeanæ VI.

^{**} Hie est libellus Sophronii de side, gvem memorat Eutychius Tom.s. Annal. p.271.

Plusdem Synodicæ meminere Theophanes, Cedrenus, Zonaras, & alii. Utrum ad
Honorium simul missa sit, an ad Johannem qvi post Honorium & Severianum Epistoques Romæsuit, disqvirit Combessius in Historia hæreseos Monothelitarum

qvælanctæ Catholicænoftræ fidei omnino infidiantes deprehense Anathema itaq; in perpefunt. tuum & catathema à sancta & consubstantiali adoranda Trimitate, Patre & Filio & Spiritu sanco sint, primum qvidem Simon Magus, qvi primus pessimis hærelibus pessimus principiavit; post quem Cleobius, Menander, Philetus, Hermogenes, Alexander ærarius, Doskheus, Gortheus, Saturninus, Masbotheus, Adrianus, Basilides, Isidorus ejus filius & furore superior Ebion Carpocrates, Epiphanes, Prodicus, Cerinthusqve & Merinthus, ** Valentinus, Florinus, Blastus, Artemon, Seeundus, Cassianus, Theodotus, Heracleon, Ptolemzus, Marcus, Colorbalus, Ademis Caryllienfis, Theodotus coriarius, Theodotus alter, Euphrates *** transmarinus, Monoimus Arabs, Hermogenes, Tatianus Syrus, Severus, Asclepiodotus, Bardesanes, Armonius ejus filius, & errore confimilis: Hermophilus, Cerdon acerdon, MarcionPonticus, Apelles, Apollonides, Potitus, Prepon, Python, Synerus Theodotus trapezita, Montanus, Priscillaque,& Maximilla hujus furiosæ discipu-La, Nepos, Helceseus, Origenes, alter Origenes, qvi & Adamantius, Sabellius Libycus, Novatus, PauTHE dylas में सक्छितामेंड में म्हार क्रांडिकड़ οΦθένται δια πάντων επίβυλα. Ανάν Эгра тойчич लोड़ वंसे मुख्ये सवस्वि उद्याद वंस है रमें इ व्यप्निक मुक्को वेमव्यविष्य मुक्को अनुवास्थानसम्बद्ध Triado Tierpos noi Tie noi ayis Πνέυματο έξωσαν πρώτον μέν Σίμαν έ Mayor, i marus mouros nanigue nanisws aptagaipereur. pas or nai Kasoe. BiG., Merardo , Didus G., Homoyerns Anétardpos o ganneis des Beos, " Topleos, Σατοργίν . Mas βοθε . Adpavos, Base. Acidne, Ididapo atets uie ned the panion υπέρτερΟ , Εβίων, Καρποκράτης, Επιφα rys, MpodinG., Kypir Dos te new pupper Dos. ODALENTING, PAMPING, BLASIS. AFTEμων, Σεκοινδο, Καστιανός, Θεόδετ . Ήραπλέων, Πτολεμιώσος, Μάρκι , Κολορβάσ . Αδέμις ο Καρύςι . Θείδοτ ο σκυτεύς, Θεύδοτ 🚱 ईτερος, Ἐυφράτης ο Περσικός, Μονόϊμο ὁ ἀραψ, Έρμογένης Τατιανός δ ΣύρΦ, ΣεβήρΦ, 'Ασκληπιόδο" TO , Bapongarns, Applovio à TETE 405 % την πλάνην ισόρ βεπος, Έρμο Φίλ . Κέρ. Sur axeplan, Maprius o Horrinos, Arex-Ans, Anomavidys, Hoters, Deman, Di-Sur, Tuepos, Θεόδοτος ο τραπεζίτης, Montaros, Πρίσκιπα τε και Μαξίμιπα αι τέτυ μανιώδας μαθήτρια, Νέπας, Έλκεσευς. 'Apryévns, 'Apryévns Étépos o neu 'Adamárτιος, Σαβέλλιος ο Δίβυς, Νοβάτος, Παύλος ο έx

ON Berficus.

έκ Σαμοσάτων, Έπίγενος, Κλεομένης, Νά-TO O Suumaio: Marge o The aber μανίας επώνυμος Σαββαίτιο, ΑραΘ. Makerio , Aerio Europio , Asepios EudožiG., DovatG., MansdoviG. o Tio ωγίω μαχεσώμεν Φ Πνεύματι, η η πνευματομάχου προσηγορίαν αξίαν δεξρίμεν ... Arrohmano o haodinever no o rute 400 AKONOWAPIGO, Mays@, Honewor Kene-5.6. TIENAYIO, INNIANOS OF THE AUTHE marias intermation Osobar o Mouse slas, મુલો Νεςόμι Ο οἱ τῆς μιαρᾶς ἀνθρωπολατρείας μιαρώτατοι κήρυκες. Κύρος τε R loaving of Kirines, of the auths affices σόθεωτατος πρόβολοι. Ευτυχής, Διόσκορος EUTUX sws. Exercis Rishe new sunnyop Go. Βαρσυμας, Ζωόρας, Τιμόθεος ο λεγόμου 🕒 αλυρος Πέτρος ο μογγος , κ Ακάκιος οί το REVOTINOV T TEXTHUMENON ZHUWYOS" AML-#สาเดา o The อับชนิงบุ้นช ชนึง Mapaianigus είρεσεως έξαρχ . Δίδυμο ή Έυαγριος of The woodenants repopulate muchpiarxa παμμίαρει. Πέτρο ο κναφεύς ο τώ требария бини пробарьовая запров Эриswouer. Hetpo etepo to 18mpicon γει Φρενοβάρβωρον μίασμα: 'Ησάμας ό τέ παρόντο Πέτρου συνόμιλο , οί Επην απέφαλον έν Ακεφαλοις καταδεί-हैक्यूरहड़ कीव्हनमा अस्त्री की संस्वयंग्रकण मुख्ये जाके जर्बारका :- मुझे महत्त्वे जर्बारबाद हेडळ मुझे

lus Samofatenus, Epigenus, Cleomenes, Noetus Smyrnensis, Manes, cui impii furoris cognomen, Sabbatius, & Arius, Meletius, Actius, Evnomius, Asterius, Eudoxius, Donatus, Macedonius, qvi fancto reluctatus est Spiritui, & Pnevmatomachi appellationem. dignam accepit, Apollinarius Laodicenfis, & ejus filius Apollinarius, Magnus, Polemon, Pelagius, Calestius, Julianus, ejusdem furoris defensores, Theodorus Mopsvestenus, & Nestorius fædæ anthropolatria fædissimi prædicatores, Cyrus & Joannes Cilices, ejusdem impietatis impii productores. Eutyches, Dioscorus Entychetis defensor & advocatus, Barsumas, Zooras, Timotheus qui dicitus Aelurus, Petrus Mongus, id est Balbus; & Acacius, qvi cenoticum, idest, vanitatem Zenonis machinatifunt, Lampetius authornecnominandæ Marcionistarum hæreseos, Didymus, & Evagrius Orige> nianæ vanitatis primi secretales: Petrus Fullo, qvi ad fædislimi. hymnum trifagii crucem aufus est. coaptare. Petrus alter, Ibericum, & barbaræ mentis contagium. Esaias hujus Petri collega, qvi aliam Acephalorum inter Acephalos hæresim propagaverunt. Cum. qvibus omnibus, & præ omnibus, & post omnes, & secundum omnes, & super omnes sit, & Seve-Ppp 3 rus,

T Sisper convitium vocat pro evatina,

Digitized by Google

rus anathema, horū furiolissimus discipulus, qvi præ omnibus Acephalis tam novis quam veteribus, demonstratus est crudelissimus tvrannus. & sanctæ Ecclesiæ Catholicæ immanissimus inimicus, fanclissimæq; Antiochenæ Eccleliz adulter iniqvissimus, & corruptor execrabilis. Theodosius qvoqve Alexandrinus, Anthimo Trapezuntius, Jacobus Syrus, Julianus Halicarnasseus, Felicissimus, Gajanus Alexandrinus, à qvibus Gajanitarum five Julianistarum superinventa est hæresis. Dorotheus ejusdem impiæ hærelis propugnator, Paulus, qvi Fuscus non solum appellatione, sed & secondum veritatem. Joannes Grammaticus, cognomento Philoponus, id est, studiosus, immo Matæoponus, id est, irritus laborator, Conon quoqve, & Eugenius: hitres, tritheias (idest, triplicis Deitatis) ter male dicti propugnatores. Themistius, qvi fuit ignorantiæpater, genitor, atque seminator nefandissimus, qvi CHristum verum Deum. nostrum diem judicii nescisse delirabat, nesciens quæ ipse, jam à Deoprojectus, assereret, & non recognoscens, quæ ignorando loqvebatur. Nisi enim ignorasset verborum suorum virtutem, non utiq; lethiferam ignorantiam peperisset, & ignorantiæ fæditatem fernenter defenderet, ignorare

Σεβηρο ανάθεμα, ο τέτων μαθητής exparésaro, ned nárrar y mparisas Ακεφάλων Τίκων κ. Τπαλαμών ωμότατος Tupames, 2, & aylas nadehings Ennyelus ix Beds Sugares faros & S Artiox sur άγιωτάτης έχηλησίας μοιχός ανομώτα TO. med Dopen's Blerupertato. Other Socioste o Axekardiens, o Transforire *Ανθιμος, Ιάκωβ**Φ** ὁ Σύρ**Φ, Ίκλοκοό**ς o 'Adinaposessis, Dediniosiu. Caismos ο 'Αλεξανδρεύς, αΦ' ων η των Γαϊανιτών, หัγοιμ ໄκλιανιςων έπιγέγονα αίρεσις. Δαρόθεω ό της αυτης αθέως υπερμαχήσας mittens . Hand G. o herarde . & hora De Aryoper G. aika & yeroper G. zare άλήθειαν. Ιωάντης ο γραμματικός ο την επωνυμίων Φιλόπον . μαλλον δε μα-Tayo Tovo , Keiverte nei Evyério , oi उन्हेंद के कार्रिसंबद कारस्यक्ष्यका अर्थम्बर्धः. Osuisio o t apreias mathe nel yentrage μαὶ σπορεύς αθεσμότατο , ος αγνοείν Χριζον τον αληθινάν θεον ήμων την ήμεραν έΦληνάφω το αρίσεως, άγνοων απερ αυτος ο θεήλατος έφασκε, ησι μη લોકોન कारक αμφιγιοών ανεφθέγγετο. εί μή γαι ήγνόει των οίκειων λόγων την διώμμου υκ αν την ολέθριον αγνοιαν τέτοπε, med τε της αγνείας άγους θερμώς υπερήσπιζα, dy von't

έγνοεν τον Χριςον, ε καθό θεός υπηρχεν ailio, and nato yeyore nata axí-วิคลา ล้าวิจมหอร , รทิง ทุนย์อุตง รทีร งามระ-Acias nai recens it adelvar Operar ipeuyours , nei hixon duton spyalouses कं Эρωπον κού ταῦτα τεματείαν επιφημίζων έπυτο την απέφαλον, και φύμίαν άυτε του Σωτής 🕒 ήμων Zerou Parraloum o muberov. era Si our eire ner Metel o Duel avallemas και Σέργιος ο 'Δεμένιος, οι της μικεας प्रशासिक में पूर्व महारा , मुझे भारति श्रेपक महर्वेद בשנדשל בינום שיווים בינום בי παραπλησίως αλλήλοις δοξάσαντες. Δαμιανος, ο τούτων μεν ύπερβαλλόντως αν-रांत्रकरेन , भंकि हैं क्षिणमंद हैं। मूंधराईह्यर χρόνοις Σαβέλλι. μεθ' ων κοι οί αίν-रकेंग रमेंड बंदरिसंबड रावरिष्ठा वंग्वीकाब रेडक σαν και κατάθεμα , 'Αθανάσιός τε δ Σύρ , καὶ ὁ ἀποζυγάρι 🕒 Αναςάσιος. και οι την τούτων ασύμβατον σύμβασον εσυμβάτως τε και άμαθώς προσιέμενοι, मुख्ये बोर्राट्या विविष्य सम्मार्थिय पेत्र बेपम्बी βουκολέμενοι. και απήλοις μέν Φησι Φιλικώς συμφερόμενοι , υπ άπληλων δέ Tois evalementomois extendes Tithe σπόμεια. είδυεθωσαι δε σω άντας. मुद्रो περιβαλλέθωσαν το άνάθεμα μα κα-Tage , som Benauly o Anstaropeus, nai 'luάννης, καὶ ΣέργιΦ, καὶ Θωμάς, καὶ Σεβηρο οί Σύροι, οί έτι ζώντες ζωήν τήν

CHristum non secundum id, qvod Deus erat sempiternus, sed secundum quod veraciter homo factus, diem confummationis, atq; judicii ex insipientia mentis eructans, & purum eum efficiens hominem, & hoc monstruositatem sibi defamans Acephalam', & maturam unam ejusdem CHristi Salvatoris nostri compositam imaginatus. Sir autem, & cum eo Petrus Syrus anathema, & Sergius Armenius tritheix minoris doctores, & nee lic ad invicem consonantes, neque eadem similiter cum alterutro opinati. Damianus horum qvidem excellenter adverfarius, novus autem demonstratus temporibus nostris Sabellius, cum qvibus, & eorum impietatis successores anathema sint & catathema Athanalius quoq; Syrus, & Apozygarius * Anastasius, &qvi corum inconvenientia inconvenienter, & indocte suscipium . & irrationabiliter tangvam jumenta ab eis seducuntur. Et cum invicem qvidem qvali amicabiliter conjungantur, invicem vero inimicis anathematibus sauciantur. Induantur autem cum eis, & amiciantur anathema, & catathema, & Benjamin Alexandrinus, & Joannes & Sergius Thomasque, & Severus Syri, qvi adhuc viram vivunt exectabilems& crudeliter pic-

^{*} velut jugalis ejusac focine.

pietatem expugnant. Participetur efiam cum eis his anathematibus, & Menas Alexandrinus, Gaianitarum propugnator, atque defensor hæreseos, & in aperto expugnans veritatis prædicationem, & omnes cum eis confortes, atque contribules, & impietate consentanci. Submittantur autem eisdem anathematibus, &omnes hæreles, qvæ post CHristum adoleverunt, & CHristi Ecclesiam aulæ sunt expugnare, id est, Nicolaitarum, Evchitarum, Cainorum, Adamianorum, Marbiliotarum, Borborianorum, Nasenorum, Stratioticorum.Aphonitarum, Sethianorum, Sophianorum, Ophitarum, Antitactitarum, Peraticorum, Hydroparastatarum, Encratitarum, Marcionistarum, Phrygu, Pepuzianorum, Artotyritarum, a) Abrodicorum, Tessarescædecatitarum, Nazaræorum, Melchisedecianorum, Antidicomarianitarum, Tatherianorum, b) Spatirianorum, Marcianorum, Dulianorum, Anthropomorphitarum, Hieracitarum, Messalianorum, Eutychitarum, Acephalorum, Barlunuphitarum, Elaianorum, Agnoitarum, Jacobitarum, Tritheitarum, & qvæq; alia pravitas extiterit impia, & à Deo projecta hærelis univerla. Igitur luperius nominatos hærelium principes,&

έπαρατον , γω πολεμοσύτες έμμανος रमेश हेपवर्धिस्ता मध्याकार्शन के वंपन्य नेष्ट्र των παράντων άναθεματισμών παταπείτ ceus noi Myras o Asetardeeus, o the των Γαϊανιτών προμαχών μα) προασπίζαν aictorus , मुख्ये (πολεμών έμφανώς रेग्ड αληθείας το κήρυγμα και πάντες στιν άυτοϊς οι τούτε κοινωνοί μεψ όμιοΦυλοι. Hay & defluct overyou. Bankerwer केरे नज़ड़ रिजाड़ बंधरज़िंड बंधकी है धकता असे नक तथा वां वांर्रतसद कां प्रस्तवे गोर Xeige नवρουσίαν ακμασασαι, και Χρις την έπηλη-SIMY REASHER SPECTUOUSYMY THTESIN H Ninohaitav, n Euxitav, n Kajavav, n Αδαμιανών, ή Μαρβιλιωτών, ή Βορίοplanen, h Nachver, h Strationner, h ΑΦονιτών, ή Σηθιανών, ή Σοφιανών, ή Quitar, ή Artitantitar, ή [spatenav, h Topomagasatar, h Eyngatitar, h Μαρκιωνιςών, ν Φρυγών, ή Πεπεζιανών. A APTOTUPITAY, A TOWNOSPRYMY & J. Trasa. escraberatitas, n Nasapalas, n Menχισεδεκιτών, ή Αντιδικομαριανιτών, ή Τα-Sypication, & Magrication, & Dursation, & Δνθρωπομορφητών, ή Ιερακιτών, ή Μεσσαλιανών, ή Ευτυχιτών, ή Ακεφάλων, ή · Θυειοσοιμεφιτών, ή · Ησαίανών, ή Δ΄ γνοττών, મું 'lanubrun' , મું Tebarun', જો સંત્રાદ દેτέρα παρ' αυτας καθέςημε δυσσεβής ησι Seflato aiperic. 'Amartas toive tès προαναΦερομένομε αίρεςιάρχας, καὶ τὰς HET®

a) Tascodrugorum.

b) forte Sphæronistarum,

πετά τούτους ονομαθείσας δυατεβεςάτας વ્હાર્શ્કિત કાર્ય જારાંતમવાન વેખ્ય ઉદ્યાવમાં દેવ મુશ્લે zaradepariζω ψυχή κοὰ καιδία κοὶ sóματι, έννοία τε καὶ λόγοις καὶ ρήμασι, και πάντα έτερον αιρεσιάρχην ολέθριον. मुक्रो πασαν επέραν παμβέβηλον αίρεσιν κοι παν έτερον σχίσμα θεήλατον, όσες περ ή ભંગાંત મુભો મલાઉ ભાગમાં મૃદ્ધાં દેમમા માલા લેંગલ ન Βεματίζα. 'Αναθεματίζα δε και κατα-Βεματίζω και πάντας αυτών τές ομόφεσvas, मधेड मकेड बंधमकेड वंधमार्गेड वंडहिलेकड देन-Ausarras, nei aperaventous er autais τελευτέσαντας, μαὶ τὰς ἐτι μαὶ νοῦ ἐν άυταϊς διαμένοντας, καί πολεμέντας τ καθολικής ήμων έκκλησίας το κήρυγμα, λοντας. ημι ώναθεματίζω πάλιν παραπλησίως ηρε πάντα άυτων τα θεομάχα συγγράμματα, α κατά της άγωτάτης ήμων καθολικής έκκλησίας σιμέταξαν, मुक्को प्रवास के नमें है है है में मुक्के मुक्के वे मान्या मुक्के συνεγράψαντο πίσεως. αναθεματίζω τε στου αυταϊς ταις βεβήλοις αιρέσεσι καί κασαν ετέραν θεοςυγή και κακόδοξον α:ρεσιν, ήν ή άγία καθολική ήμων έκκληda avadepatiser na zarazeiren owei-9ાડ્યા, મું મકેડ દેફેલંદુમુક્ક લેપમાંજ મું પ્રદેશમાં માદ્રલક, λτα ἀυτ μυσαρα κ παμμίαραν λογίδρια τε κ βιωλίδια. μόνα τιμών κ κρατών κα किरुमान मुख्ये क्टिनिम्हम् क्या क्यांबर मस्त्री : Libri sti Pars Tertia.

qvæ post eos anathematizatæ sunt impiissimæ hæreses, & schismata, anathematizo, & catathematizo anima, corde, & ore, mente qvoqve, & verbis, atq; sermonibus. Et omnem alium hæresis authorem perditum, & omnem aliam profanissimam hæresim, & omne aliud schisma à Deo dejectum, qvotqvot nostra sancta Catholica Ecclesia anathematizat. Anathematizo autem, & catathematizo etiam omnes eorum consentaneos, qvi easdem cum eis impietates æmulantes, sine pænitudine in eis sunt mortui, & qviqvi usq; nunc in eisdem perseverant, & oppugnant Catholicæ nostræ Ecclesiæ prædicationem, & sidem nostram rectam, & immaculatam jaciunt. Et anathematizo iterum similiter omnia eorum Deo repugnantia scripta, qvæ contra nostram sanctissiam catholicam Ecclesiam composuerunt, & adversus fidem nostram rectam, atq; immaculatam conscripserunt. Anathematizo autem cum eisdem. profanis hæresibus, & omnemaliam Deo odibilem & maledicam hærelim, qvam landta nostra Catholica Ecclesia anathematizare, atq; condemnare consveta est, eorumqve authores, & genitores, & corum probrosas, atq; fædissimas loqvelulas, atq; codicillos, sola honorans,& tenens,sentiensq;& vencppQ

nerans sancta nostræ Ecclesæ Catholicæ, & Apostolicæ dogmata, qvæ particulatim vobis, & breviter edidi, propter synodicarum literarum (ut dixi) compendium. Cum qvibus hinc etiam migrare deprecor, qvando hoc Deus præceperit.

λικής κωὶ ἀποςολικής ήμων ἐκκλησίας τὰ δόγματα, ἄπερ μερικώς ὑμῖν κωὶ διὰ βραχέων ἐκτέθωμα διὰ τὸ τῶν ευυοδικών γραμμάτων, ὡς ἔκον, ἐπίτομοῦ μεθ ὧν κωὶ ἀπαίρων τῶν ἐντεῦθεν προς-εύχομαι, ὅτε Θεὸς τοῦτο γενέθαι προς-τάξωεν.

TIMOTHEUS Presbyter magnæ Ecclesiæ CPol. & Scevophylax templi S. Mariæ in Chalcopratis, quem ante ortam Monotheletarum, hærelin atqve adeo ante A. C. 622. [cripfiffe, qvod ejus non meminerit, incerta conjectura Cotelerius * notat, scripsit libellum wei & wegose zouteur in ayia Enndysia, de iis qui ad Ecclefiam. ab bareticis accedunt, quem cum apospalmatio & 7 due Que & Ku-Cis qua Inos Xess de duabus in CHristo Domino nostro Naturis primus Grace vulgavit Jo. Meursius in Variis Divinis Lugd B. 1619. 4. Tria autem genera ponit Hæreticorum, unum qvi rebaptizandi sunt, ut Τασποδρέγοι, 'ΑκκαοΦόροι, Μανιχαίοι, Μδεκοσαίοι, Έλκεσ. του, Νέπο-Tiaroi, Medayirroi, Kedesiaroi, Midzioideniaroi, Dipariaroi, Merarδριατοί, Βασιλαδιατοί, Νικολαίται, Μαρκιωνικαί. Alterum qvi tantum unguntur non rebaptizantur quando accedunt ad Ecclesiam, Sal-Batiaroi sive Quartadecimani, Novatiani, Macedoniani & Apollinarista. Tertium denique, quos sufficit errores pristinos ejurare atque anathemate detestari, ut Meleciani, Nestoriani, Entychianista, Dioscoriani, Jacobica & reliqui ** Acepbali. Plura deinde Auxenominas Schismaticorum de naturarum in CHristo distinctione hæsitantium genera facit, 3) Kordo Bauditas, 1) Ακεφάλες, 2) Διοσποελανές, Airas, 5) Naudianisas, 6) Nergitas, 7) Korwitas 8) Horyaritas, 9) NioBitas, 10) Magaritas, 11) Terbatas. ſii

** Contra Marcianistas sive Acephalos Timothei Presbyteri 'engis en hos opusculo producitur in Nicephori CPol. cirtifortunos MSS.

^{*} Tom. 3. monument. Ecclesiæ Græcæ pag. 626. Sed Monotheletarum nomen excidisse videtur inter Διακεινομένων genera quæ duodecim sacit Timotheus, δε deinde undecim tantum recenset. Eruut autem duodecim, si Μονοθελίτωι inferantur pag. 124. edit. Meursii, ante verba: οι μίων θέλησιν κωὶ μίων ενέργεων επίτω Χειςω πρεσθευοντες. Ex hocipso libello palam quogi est alienum suisse Timotheum ab hæresi Eutychiana, cujus eum Magister sacri Palatii arguit.

sij editione hunc libellum Græce & Latine cum notis suis edidit Franciscus Combefisius in auctarii novi Tomo II. sive Historia Monotheletarum Paris, 1048 fol. pag. 449. Aliam in nonnullis differentem ex Jac. Gretleri codice vertit Franciscus Turrianus quam Latine ex Turriani interpretatione exhibet Antonius Possevinus in Apparatus Sacri Tomo II. ubi de Timotheo disserit. Longe brevior exstat Latine ex Gentiani Herveti versione ad calcem Canonum Ecclesiastico. rum cum Theodori Balsamonis scholiis editorum Latine Paris. 1561. fol. in Appendice pag. 88. atque inde in Bibliothecis Patrum Paril. A. 1589. 1609. 1624. 1654. Tomo VI. nam in Coloniensi & Lugdunensi desideratur. Idem autem est quod ex Niconis Pandecte MS. Cod. Regis Galliæ 2423. edidit Græce & Latine Jo. Baptista Cotelerius Tom, III. monument. pag. 420. qvi idem pag. 377. seqq. ex ejusdem Regiæ Bibliothecæ Codice 2336. longe locupletiorem libelli Timotheani editionem dedit versione sua & notis eruditis illustratam, monens diversitatem exemplarium hujus scripti inde manasse, qvod cum partem Ritualis constitueret, pro usu variarum Ecclesiarum diversimode augeretur, minueretur, interpolaretur. Nam & MSta Cæsarea ab editis plurimum differre testatur Lambecius V. pag. 122 seq. & VIII. pag 428. qvi pag. 424. etiam memorat Anonymi Epistolam ad Martyrium Episcopum Antiochenum πιε & όπως χρή δεχεδωι ου αιρετικές. Adde V. p. 119. leq.

De cæteris Scriptoribus Græcis, qvi Hæreticorum notitiambreviter tradiderunt, ut JO. DAMAS CENO, JO. ZONARA, CONSTANTINO HARMENOPULO & MATTHÆO BLASTARE, alibi ex inftituto dixi, de qvibus interim Doctoris mei Thomæ Ittigii & μακαρίτε differtationem libro de Hæresiarchis Apostolicæ & Apostolis proximæ ætatis præmissam evolvere licebit.

CAPUT XII.

DE MACARIIS atq; AMPHILOCHIO.

Macarius Alex, senior, ejusque scripta. 1. Macarius junior. 2. Alii boc nomine ultra quinquag inta. 3. Amphilochius Iconiensis. 4.

Qqq 2

I, MA-

I.

ACARIUS Magnus, Egyptius Monachus & presbyter, S. Antonii discipulus magister Evagris Pontici obiit in deserto Scithi, in quo ab A.C. 331. versatus est, nonagenarius circa A.C. 391. de quo Socrates IV. 23.

Palladius Lausiac cap. 19. Johannes Hagiopolita in laudatione Macarii Ægyptii Menæis Græcorum inserta 15. Januar. qvæ incipit μιπερε Μακάς Θ διέθυγε ὁ ΑιγύπλιΘ. E recentioribus præter interpretes & editores Jo. Bollandus 15. Januar. Tom. 1. pag. 1005. seq. Tillemontius T. VIII. memor. Eccles.

Exstant sub ejus nomine * Homilia quinquaginta piæ ac lectu dignæ de integritate quæ decet Christianos, prodierunt Grace ex Bibl. Regia Paris. apud Gvil. Morellium 1559. 8. typis nitidis, & codemanno separatim latine 8. ex vertione Joannis Pici, classium inqvilitoriarum in Senatu Paris. Præsidis, Eadem versio ibidem 1562. & in Bibliothecis Patrum Expius lucem vidit, Parisiis, Colonia, Lugduni. Grace & Latine cum versione Zach. Palthenii Friedbergensis, Francof. 1594. 1021. 8. Atque iterum cum Pici versione, adjuncta operibus Gregorii Thavmaturgi, & Basilii Seleuciensis, Zonaraque in Epistolas Canonicas. Paris. 1622, fol. Denique sectionibus distincta ex recensione Rev. D. Jo. Georgii Privii, Senioris hodie Francofurtensis, cum versione Palthenii ab ipso castigata, Lips. Germanice, Godfrido Arnoldo interprete Lips. 1696. 8. Goslar. 1702. 8. Belgice Antwerp. 1580 8. interprete Cornelio Kiel, In nova editione Græcolatina, qvam singulari studio in Anglia jamadornat Vir Clarissimus Thomas Hearne, ex Codice Bodlejanæ Bibl. accedent dux Homilix hactenus ineditx. Exstant etiam MSS. Macarii Ægyptii Homiliæin aliis Bibliothecis, ut Leidensi & ex ss. Vossii fupellectile, & Venetiis inter libros Julii Justiniani, Procuratoris S. Mar-

Petrus Possinus contendit homilias istas, & septem que primus ipse un le auctorem aguoscere antiquiorem quendam Macarium, Antonii itidem discipulum (ex quo Coptice loquente pleraque Graco stylo exceperit) ejusque ab A. C. 341. indivussum cum Amatha comitem & A.356. obitus tessem. Sed non opus esse die diversum hunc ab altero illo statuere Ægyptio, docent doctifsimi Viri Gvil. Caveus in Historiæ litterariæ scriptorum Eccles, parte altera & Jo. Georgius Pritius sua ad Macarium præsatione,

S. Marci, sed quos eo defuncto in manus ignotas devenisse testatur Montfauconus in Diario Italico pag. 433.

Opuscula septem Ascetica I. week Oudanns nacolas, de enstedia cordis, II. weed τελοιότητος & πνέυματι, deperfectione in spiritu: III. de Oratione weel wesserzyc. IV. weel izonworns neg Alanelosus de patientia G discretione: V. weed vivoreus & voos de elevatione mentis. VI. weed dydans, de charitate. & VII. weel έλευθερίας νοός de libertate mentis. Hæcuna cum Apophehegmatis qvibusdam Macarii pag. 243. ex codice Francisci Turriani primus edidit & latinam versionem suam addidit Pegrus Possinus S. I. in thesauro Ascetico ** Paris. 1684. 4. de Græce & Latine una cum Macarii Homiliis recudi curavit, aliaqve Apophthegmata à Jo. Baptifta Cotelerio pridem vulgata, & qvæ de Macario Hieronymus, Palladius & Cassianus, subjunxit laudatus D. Jo. Georgius Pricius Lips. 1698, 8. Germanice vertit Pssioniana. Opulcula & Apophthegmata & Homiliis Macarii lubjunxit Gosfridus Arnoldus addiditq; Gregorii Naz, orationem 1. sive Apologeticum de fugasua, Zenonis Veronensis sermonem de side, S. Ephræmi sermones quatuor, S Nili librum Asceticum, & Capita parænetica 229. Sextique sententias 430. Emanuelis Phile Hymnum ad Spiritum S. & CHRISTI dicta quæ in Evangelistis non reperiuntur.

Nonnulla Macarii fragmenta ex Catenis Patrum, ut Corderiana in Matthæum &c. Et Orationes nonnullas latine Franciscus Combessius Bibliothecæ suæ Concionatoriæ inseruit, qvi de bis disputare, inqvit, & an vere Macarii senioris illa Homilia sint, mibilque Pelagiani sursuris inspersum babeant, nec ejus quicquam laboret dad bea, (& qvod angelos animosqve corporeæ naturæ esse homil. 3. & libro de charitate statuit) alterius otii sit, sereque occupavit Brasichellani diligentia in Romano indice expurgatorio, emendati quandoque à Labbeo non male, plerisque locis modeste laudati, quicquid in Lasbeum invehasur Raynaudus.

Capita Ascetica CLXX. metaphrasi illustrata à Simeone Logotheta, exstant MSS. in Bibl. Cæsarea teste Lambecio lib. V. pag. 101. Evol-Qqq 3 visse

^{**} Alia que in thesauro illo Ascetico continentur, resert D. Thomas Ittigius à managing libro de Bibliothecis & Catenis Patrum p. 360, seq. Vide & Acta Eruditorum Anni 1681. p. 488 seq.

T. 1. monument. Eccles, Cræcæ Paris: 1677.4. p. 524, segg.

Visse etiam illa se testatur Allatius de Simoonum scriptis pag. 132. Incertum qualis liber Macarii inter alia Ascetarum scripta commendetur à Johanne Antiocheno apud Cotelerium Tom. 1. monument, Ecclesia Graca pag. 167.

II. MACARIUS junior, Alexandrinus, discipulus & ipse magni Antonii, Monachus, Presbyter & Abbas Nitriensis, qvi circa. A. C. 404. centenarius obiit, De eo Jo. Bollandus 2. Januar. T. 1. pag 84 seq. & Tillemontius Tom. VII. Memor. Hist. Eccles. Palladius cap. 20. Lausiac. marinidi dictum suisse testatur ab urbe nempe. Alexandria ut notat H. Dodvvellus ad fragmentum Philippi Sideta pag. 512. à qvo inter obdavadous sive Catechetas Alexandrinos loco undecimo nominatur Maraelo à noditudis. Exstatsubejus nomine Regula Monassica † triginta capitulis comprehensa, qvam ex Codice MS. Beccensi primus latine edidit illustravitque Petrus Roverus, S. I. in Historia Monasterii Reomaenssis in tractu Lingonensi Paris 1637. 4. pag. 24, & post Roverium Lucas Hollensus in Codice Regularum * Rom. 1631. 4.

Alia regula Serapionis, Macarii, Paphnutii, junioris Macarii & aliorum 34. ex Codice Affligemenensi primum edita ab Henrico Cuicquio, Episcopo postea Ruremondensi, ad calcem Cassiani, Antverp. 1578. 8. & deinde in Codice Regularum Holsteniano recusa.

Λόγ Τερλ έξόδε ψυχῆς δικαίων κὰι ἀμαρτωλῶν το πῶς χωείζονται εκ ε σώματ και πὰς είσιν, sermo de exitu anima justorum & peccatorum, quomodo separantur à corpore & in quo statumanent, sub hujus Macarii nomine editus est ex Codice MS. Bibl. Paulinæ Lipsiensis à C. V. Guilelmo Caveo ** cum interpretatione Henrici Wareboni, Postea

- † Hanc Regulam videtur intelligere Gennadius cap. 10. de S. E. earrove tribuere Macario seniori Egyptio signis & virtutibus claro, quem ait anam tantum ad puniores professionis sua scripssife Epistolam in qua docct ssum perfette pesse servire DEO qui conditionem creationis sua cognostens ad omnes semeripsum inclinaveris labores, G lustando atque DEI auxilium adversus omne quod in hac vita suave est implorando, ad naturalem quoque perveniens puritatem, continentiam veluti naturalem debitum munus obtinuerit.
- Alia in Codice Regularum Holsteniano contenta vide in latidato B. Ittigio libro pag 672.seq.
- In Hift, literaria scriptor, Ecclesiasticor. ad A. C. 373, Lond. 1688. fol. Genev. 1694, 1705. fol.

flea veluti ineditum ex eodem Lipsiens & duobus Viennensibus Cordicibus cum versione sua vulgavit Jacobus Tollius *** in insignibus itineris Italici pag. 192. Ultraject. 1696. 4. In alio MS. qvod memorat Lambecius lib. VI. pag. 303. tribuitur Alexandro Asceta, Macarii scilicet discipulo. Nam in alio qvem Tollius etiam inspexit, præmittuntur verba: & αγίε Μακαρίε & Αλιξανδρίως ὁ μαθητής διηγήσωτο, ότι ποτί &c. Confer similem, licet breviorem διηγηζίν & μακαρίε Αντωνίε apud Palladium in Lausiaca Historia p 69. edit. Meursii.

Fragmentum in tor igunfosur we's no méyar Eurissor Alegardoine exstat in MStis Anonymi locis Communibus Asceticis, de qvibus Lambecius lib. V. p. 154 seq.

III. Alii Macarii ultra quinquaginta.........................

Macareus sive Macarius Æoli filius natuminor Cononis frater. Vide Ovidii Heroid. Epist. XI. Plutarchi parallela f. 312. & Antiphanis versus apud Athenaum X. pag. 444. Idem socer Lesbi Lesbiorum Rex, Megacionis Pater, de quo meminit Clemens in protreptico, & ex illo Arnobius IV. contra gentes. Confer Theodorum Canterum Var. lect. libro & capite primo. Ab hoc Lesbus Macaria dicta teste Diodoro Siculo V. 82. qvo nomine venit etiam Cyprus, Cyprique opidum Ptolemzo memoratum &Rhodus & Arcadiæ civitas Paulaniæ laudata, & myn maxain Marathone, ut infulam Macariam five Fortunatam in finu Arabico & Macariam inter Æones Valentiniani omittam. Prætereo quoque Macariam Herculis filiam quæ se pro Atheniensibus devovit, quæque loquens inducitur ab Euripide in Heraclidis, & Macariamunam ex qvinqvaginta filiabus Danai, & Gabiniam Macariam in Veteri Inscript. ap. Gruterum p.872.II. Macariam item Martyrem de qua Martyrologia VIII. April.

Macarlive Macarius à quo managen insulæ. Mela II.7.

Macareus Lycaonis filius. Apollodor. III. 8. conditorurbis cognominis in Arcadia. Vide Natalem Comitém IX. 9. Mythol.

Maca-

^{***} Alia qvæ in ille Tollii volumine occurrunt, vide recensita ab Ittigio p. 710, seq. & in Actis Erud, A. 1696. p. 297.

Macarius qui cum Felice & Vero scripsit Acta Martyrum SS. Tharaci Probi & Andronici quæ Græce & Latine edidit Emericus Bigotius. Latine exstant apud Baronium ad A. C. 290.

Macarius qvi cum Maximo & aliis scripsit Epistolas ad S. Cyprianum,

Macarius ad quem in fide Christiana confirmandum S. Athanasius misit libros duos adversus Gentes veluti รถมล์ผู้เหตุ มูลออนที อน ทั้ง นั้น Xอเลนที่

Macarius ad quem Paulinus Nolanus Epist. 36. (al. 49.)

Macarius sive Macareus cujus Raikais s. commentariorum de rebus Coorum librum tertium allegat Athenæus VI. pag. 262. & XIV.pag. 639.

Macarius Abbas, de quo Cassianus Collat. VII. 27.

Macarius Æni Episcopus, qvi interfuit Concilio Chalcédonensi damnavitqve Dioscorum.

Macarius Alexandrinus presbyter, qui cum Athanasio fecit. Vide Socratem I. 27. seq.

Macarii duo Diaconi Alexandrini qvi subscripsere depositioni Arii in Concilio Nicano.

Macarius Metropolita Ancyranus (æculi XV. scriptor, de cujus operenon non contemnendo MS. Τός Τ Λατίνων κακοδοξίας καμ τζ Βαξιλαάμε καμ 'Ακινδύνε vide Allatium de consensu utriusque Ecclesiæ pag. 866. pag. 3. 14. 159. 215. 266. seq. 296. 297. 316. 456 seq. Lambec. V. pag. 223. Exstant & Mathusalæ Monachi exillo Macarii opere eclogæ MSS. Vide Nessel IV.p. 123.

Macarius Episcopus Antiochenus, Monotheleta, in CPolitano Concilio A. C. 631. sedepulsus, cujus expositio deside & fragmenta ex libro ad Lucam Monachum ac presbyterum Africæ, & σεοσφωρτικῶ ad Constantinum Pogonatum Imp. leguntur in Actis dictæ Synodi Tom. VI. Concil. edit. Labbei p. 743.906. &c. Confer Combessis historiam Monotheletarum. Hicest qvi inter Monotheletarum antesignanos cum Honorio Papa, Sergio & aliis nominatur in Epistola Synodica trium Patriarcharum ad Theophilum Imp. de imaginibus, inter Opera Johannis Damasceni, T. 1. edit, novæ p. 633.

Maca-

Macarius Armenius, Archi Episcopus Antiochia Pissdiz, A. C. 1011, defunctus, cujus vitz Acta apud Surium 10. April. Hujus Macarii reliqviz Gandavi. Papebroch, Tom. 1. April, p. 873.sq. Pagi ad A. C. 1012. n. 7.

Macarius presbyter Antiochenus qui cum Eugenio sortiter restitit Juliano Imp. ut ex Actis Artemii Martyris notat Baronius ad A. C. 362. n. 90.

Macarius presbyter Arianis favens contra Athanasium & ab Eusebianis mis missionad Julium Episcopum Romæ A. C. 338. Meminic Julius Epistola ad Antiochenos, quam Athanasius Apologiae sua ad Constantium Imp., inseruit.

Macarius 'Aendrdon Episcopus qui intersuit Concilio secundo Nicano: quemadmodum & manages sive Macarius Archimandrita Bardæ, Baeda.

Macarius Armenias. Supra in Antiocheno.

Macarius Chrysocephalus Philadelphia: Metropolita, Sec. KIV. clarus, de quo infra capite XVII.

Macarius Patriarcha CPol. ab A. 1375.

Macarius Patriarcha CPol. secundus ab A. 1573.

Macarius CPol. confessor sub Leone Armeno. Infra Pelecetes.

Macarius & Kugunac, Hieromonachus & præpolitus Monasteris ? May panar CPoli, legatus ab Imp. Johanne Palæologo ad Martinum V. Papam. Vide Sylvestrum Sguropulum in Hist, Concilii Florentini sect. 2. cap. 16. pag. 12.

Macarius Edessenus, quem audivit Lucianus Antiochenus presbyter & Martyr, Sec. III.

Macarius (aliis perperam Comarius) Episcopus in Agypto, ad qvemscribit Cyrillus Alex. Idem ab Alexandrina Synodo milius ad Nestorium A. C. 430. Vide Garnerium prolegom, ad Tomum 2. Marii Mercatoris.

Macarius baretiens à sexta Synodo în exilium missus. T. 3. Concil.

Binii pag. 492. Act. 1. Synodi secundæ Nicænæ, Vide supra in Antiocheno.

Rrr

Maca-

Libri sti Pars Tertia.

Digitized by Google

Macarius Heraelea in Thracia Metropolita ac deinde Monachus, cujus mentio in descriptione montis Atho apud Bernardum de Montfaucon Palæographiæ Græcæ libro VIL p. 480.

Macarius ad quem Constantini M. Epistola apud Theodoritum lib. 1. Hist. cap. 17. Episcopus Hierofol. ab A.C. 314. qvi Concilio Niccano interfuit, & A. C. 331. est defunctus. Vide Martyrologia & 10. Martii. Papebrochium T. 2. p. 34. Sozom, II. 20.

Macarius II. Episcopus Rierosol. ab A. C. 556. ad 570. Vide Papebrochii tractatum præliminar. ad Tom. 3. Act. Sanctor. Maji pag. XXIX.

Macarius ex Homicida monachus Scetenfis Kelliar presbyter. Sozom. VI. 29. Palladius Laufiac. c. 6. Niceph. XI. 36.

Macarius Episcopus Laddicea, qvi interfuit Synodo Orientalium.

post Concilium Ephesinum.

Johannes Macarius Grevelinganus Flander, Aériensis in Artesia Canonicus, Pauli Leopardi discipulus & eruditæ antiquitatis stroinuus scrutator A. 1604. denatus de cujus ineditis scriptis videndus Valerius Andreas in Bibl. Belgica p. 505. & Franciscus Suveertius in Athenis Belgicis pag. 445. Ex ejus Hagioglyptis nondum editis locum producit Jo. Chistetius de linteis Christis sepulchralibus pag 173. Idem Chistetius Macarii hujus Abrazan sive diss. de gemmis Basilidianis edidit Antuverp. 1657. 4.

Macarius Luciferianus cujus mentio in libello precum Faustini & Marcellini.

Macarius Lugdanensis sive Landanensis, Episcopus Confessor cum S. Martino Turonensi versatus de quo Papebrochius ad IV. Maji T. 1. p. 492. seq.

Macarius Macer sive Macres montis Atho Hieromonachus, inde CPol.
protosyncellus A.C. 1431. defunctus. De ejus libro MS. adversus Latinos in quo Processionem Spiritus S. à Filio impugnat, vide Allat. de Consensu lib. 22. 18. 9. 11. p. 861. seq.

Macarius Magnes sive Magnesia ut quidam volunt Episcopus, cujus fragmenta exstant in Nicephori CPol, Antirrheticis MSS, Dixi

deillo lib. V. cap. 1. p. 276.

Macarii Mariyes, ut Afer, Melitenus, Nicanus, Syrus &c. dequibus Baron. ad Martyrolog.

Macarius Monotbelita. Supra in Antiocheno.

Macarius Mutius, Camers, cujus Epistola ad Angelum Politianum. lib. 7. Epistolarum Politiani exstat, & libellus de recta poéscos ratione cum carmine de triumpho CHRISTI, Venet. 1567. & apud Possevinum, Bibl. selectæ XVII.30-32.

Macarius sive Macareus Atypilenaus sacrificulus Bacchi, de quo Ælia-

nus XIII. 2. Var. Hift.

Macarius Nicomediensis Episcopus, qui Epistolæ CPol. Ecclesiæ ad Bohemos Seculo XV., subscripsit apud Allatium de consensu III. 4. S. 2.

Macarius Origenianus. Vide infra in Romano.

Macarius Pelecetes Monasterii Hegumenus CPoli sub Leone Armeno Confessor imaginum, de quo Papebrochius ad 1. April. Tom. 1. pag. 30, 31.

Macarius Arius, Petra in Palæstina Episcopus ab Arianis in Africam.

relegatus. Vide Baronium ad A. C. 348.

Macarius Philadelphia Metropolita, cognomento Chrysocephalus, de quo infra cap. XVII.

Macarius Pinnatenfis in Arragonia Monachus, qvi Latine scripsit Vitas SS. Voti & Felicis Eremitarum qva exstat T. 7. Act. Sanctor. 29.

Maji, pag. 61. Macarius ὁ πολιτικός Eremita, de qvo in Corelerii monumentis III. p.

162.

Macarius Permuesia Episcopus, qvi intersuit Synodo V.

Macarius Romanus, monachus, cui Rufinus versionem libri Origenis ares de a Apologiam suam pro Origene inscripsit, quemq; invectiva prima in Hieron. testatur opuscula adversus fatum & Macarius Geripsisse. Librum adversus Mathematicos memorat etiam Gennadius cap. 28: de Script. Eccles. in quo, inqvit, labore orientalium quasivie solatia scripturarum. Pro solatia sorte legendum solationer. At per orientales scripturas intelligere videtur Gennadius scripta Rufini, qvi tum in oriente versabatur. Unde Hieronymus Apologia 2. in Rufin. de hoc Macario loqvens: Ergo misse ariente venisses, eruditissimus vir bareret adbuc inter Mathematicos. Hic est Hieronymo Epist. 16. memoratus Rufini discipulus on solatios. Confer Baron. ad Martyrolog. 2. Januar.

Alius Macarius Romanus de quo Palladius cap. 36. extremo: Græci Me-Rrr 2 holog. nolog. 23. Octobr. & in Vitis Patrum Theophilus quidam, sed qviminus, utait Baronius, probetur.

Diversus si fallor ab his duobus Macarius Ramanus qui nudus & villosus pingitur in Ephemeridibus Græco Ruthenis 19. Januar. una cum Macario Ægyptio, qvimale ibi dicitur Episcopus. Vide ante Tom. I. Act. Sanctor, Maji pag. XII, seq.

Alius Macarius Diaconus Romanus, legatus missus à Gelasio Episcopo Rom. ad Episcopos Dardaniz & Illyrici. Vide Gelafii Epist. 8.

Macarius Sardicensis Episcopus, qvi cum aliis Syriæ Episcopis Nestorium monuit, ut ab Ecclesia turbanda desisteret, in Epistola qua legitur in Actis Synodi Ephefinæ lib. 1. cap. 31.

Macarius Scotus Abbas primus Herbipolitanus in Franconia circa A.C. 1130. qui scripsit de laude Martyrum, ut ex Eisengrinio notat

Possevinus.

Q. Trebellius Macareus in veteri Inscriptione apud Gruterum p.955.9.

Macarius à Constante Imp. in Africam missus ad uniendes cum Catholicis Donatistas, de quo multa viri docti ad Optatum. Ab codem Macario dicta tempora Macariana, & Macariani pro Catholicis Christianis.

Aliorum præterea Macariorum quorundam meminit Rev. Urbanus Gotfrid Siberus, Ecclesiastes Lipsiensis in Epistola * A. 1710 edita ad D. Gleichenium, in qua præterea occurrent tibi Macarius Consul Rom, fictitius, Macarius presbyter à Clariss. Mabil-Ionio confictus, Macarius Novato Sabbatianus, & Macarius Monachus apud Balfamonem.

IV. AMPHILOCHIUS Cappadox, Basilio M. & Gregorio Naz. familiaris ac vehementer laudatus, è Monacho Episcopus Iconii Lycaoniæ Metropolis, Arianorum strenuus adversarius, atq; Theodosio Magno a) dum filium ejus infalutatu præterit & qvomodo fimiliter

DEUS

• Unschridige Rachrichten A. 1710. p. 316.

a) Qyanqyam Sozomenus VII. 6. Amphilochium illum ignobilis opidi Rpiscopum & in terum usu parum exercitatum vocat; qvæ Valesius putat Amphilochio nostromale convenire: tamen ad sconiensem Episcopum hoc diserte, refert non modo Nicephorus XII. 9. Metaphraltes, Menza aliiqve juniores, fed etiam Theodoretus Y, 16, Hist,

DEUS Paper honore CHristo denegato offendatus demonstrat, au-Ctor fuit ut edictum b) adverfus comes Arianorum promulgarety. avod A.C. 381. datum extratin Godice Theodoliano lib. XVI tit. 1. qui est de side Catholica lege 3. T. 6. p. 9. Eodem anno interfuit Concilio CPol-quo Macedonius damnatus est. Prafuit deindeSynodo Sidenli adversus Messalianos (qvi etiam Enthusiastæ, Evchitæ& Adelphiani) teste Photio Cod., t. Eos scripto etjam omnjum optime (led quod intercidit) confutalle narrat Theodoritus IV. cap. antepenultimo Hæreticarum fabularum. Denique interfuit Synodo-CPolitanz c) A. C. 394. in qua Bagadius in Episcopatu Bostrenss confirmatus est, qui in jure GracoRomano pág. 247, male raga-AG. Proxime anno diem obiisse viri docti fuspicantun. Ad summam senecturem provectum referunt Marryrdlogia & Menologia. que eius memoriam celebrant die XXIH. Novembr. Vita Amphi-Iochii quam ex Regis Galliæ Cod. 92. Sub Metaphrastæ nomine vulgavit d), Grace & Latine cum notis Combelifius, qua incipit in ms morands dine, est scriptoris Metapheaste antiquioris, ut ipse Combefifius deinde in Bibli Concionatoria agnovit ; reftarus se Amphilochii vitam cultiore oratione compostam nactum şenvæ incipit: पूर्व के कार प्रतिक रहिए कहर Memorat Allatius duam aliam incerti Scriptoris quaincipit: & mis huieas inthas.

Plusima & egregia cum scripserit Amphilochius, rantum non omnia interciderunt. Certe prastantissima ut de Spiritu S. Deo adorando, & adversus Massalianos, Arlanos & Commentarii in Esaiam, aliaque musta deliderantur, qua à prastantissimo Caveo satis diligenter enarrara non reperam, tantum addam quod Facundus XI. 3. prateralia Theodoreto similiter citata laudat etiam Amphilochium in islud Joh XX. 17. adscendo ad Patrem meum & ad Patrem vestrum. Qua vero exstant sub Amphilochii nomine in edition.

b) Meminit illius edicti præter alios Factundus XI. 3. cujur losus addendus testimoniis qvæ Amphilochio suo præmist Combessions.

De illa Synodo Lambec, VIII. p. 406, 441. Concilia Labbet T. s. p. 1151. Ca. nones Concilior. sumnotis Zonarz p. 751. Ballamonis p. 761.

⁽latine sed majore verborum suxu apud Lipomannum Tomo V. Ajunt etiam ex. stare apud Surium 23. Nov. Sed in edit, A. 1881, gyz mihi jam ad manus est, desideratus.

Francisci Combessis, quanticum Methodii Patarensis & Andrea Cretensis striptis Grace & Liatine vulgavit Paris, 1644, fol. hactunt, exceptis Homiliis quibusdam magnam partem suspessa, & junioris ut videntur scriptoris;

- 1. Es mì resigniz in Natalitia CHristi. pag. 1. incipit : è shò mreuparini, iros. Occurrit etiam perinde ut cæteræ quas deinceps memorabo Amphilochii Homiliæ Latine in Bibl. Patrum Lugdunens. Tomo V. & in Bibl. Concionatoria Combessis, qui eam ait se accepisse à Johanne Auberto qui Amphilochii editionem pridem meditatus è Regio Codice eum sermonem descripserat.
- 2. Esc τω έκταμερο σΕυομή, in Gircuncifiquem, as bravis S. Baflii laudacie, pag. 10. Incipit; σκιών μων των μελλώντων αγαθών. Non-Amphilochii led incerti auctoris videri, Combensius ipse in Bibl Concionatoria agnoscit.
- 3. Έμ τω Σταπωτή, De occurse D. N. Jesu Christ, ded Deigura & de Anna as Simeone. pag. a3. Incipit: Hoλλοί Τ΄ μεράλων ανθεώπων. Prodierated calcem Theophylacti in Acta. e) cum Law Sifantinaterpretatione Coson. 1568. fol. & in Auctario Bibl. Patrum Paris; 1624. & Tomo XIII, edit. 1654. Latine etiam in Bibl. Patrum. Coloniensi T. IV. atque exalia interpretatione in Tomo V. Aloysii Lipomanni, & apud Surium, 2. Februar,
- 4, 'Βις ανίαν Θεοτίκον in S. Deiparam & Simeonem p. 36. Incipit; ΠροΦητικός ημάς και τήμερον. Hancex Sirmondiapographo sub Amphiloehii nomine edidit, sed deinde Theodoso Ancyrano vindicat post Allatium Combessious ipse auctoritate Nicephori CPol, atqué ex emendatiore Codice Mazariniano nova donatam versione exhibet in Bibl. Concionatoria, Nominetenus pag. 45. auctor meminit δυσωνύμε Νεσορίε και Το ομοιοτείκου κίνε.
- ς. Ἐις τὸν περαήμερου Αάζαρον, in Lazarum quatriduanum p. 57. Incipit: Φέρε πάλω εἰς μέσον τον Ἐυαγγελιςτὸν Ἰωάννω. Hanc quoque a Jo. Auberto ex Regio Codice descriptam Combessissaccepit.
- 6, Εις τω γυναϊκα τω αμαρτωλόν in mulierem peccatricem quannxit Dominum, & in Pharifaum, habita in magna quarta feria, pag. 64. Incipit: inaras ήμας αςώην, Exapographo Sirmondi.
 - e) Confer B: Ittigium de Bibliothecis Patrum p. 773.

7. 'E15

7. Ess tho priest & ayis Dallats. in fiem magni Sabbati. p. 86. Incipit: Annique ingula & Danique. Primus Grace ex MS. Thuanæ Bibl. cum versione sua vulgaverat Petrus Pantinus Tiletanus, Decanus Bruxellensis Antverp. 1598. 8. additam tribus homiliis SS. Methodii, Athanasii, & Chrysostomi. Exstat & ex Pantini versione in Bibliotheca Patrum Coloniensi Tomo 4. & in supplemento Parisensio A. 1639. Tom. 1. pag. 626. ne de Lugdunensi dicam in qva & catera Homilia ex Combessii editione Latine exstant T. V. Combessius cum Regio. Codice contulit. Verterat & Achilles Statius Lovan, 1551.

8. Aser peraraias, neu ori i zen derruienen ins iaurun wuryeine. De Panitentia , & quod de sua testus salute non set desperandum. p. 91. Incipit: Ti oti Grava & appointuoi & yoù vic ad naciac. Stylo humiliore nimisque abhorrente scripta, judice Combessio in Bibl. Concionatoria. Episcopum auctor se profitetur p. 99. verum Amphilochius ille hand fuerit, sed aliquisqui scripsit post Controverfiam motam de cultu imaginum, ad qvam adstruendam qvædam narratiunculæ inseruntur pag. 103. seq. & pag. 92. diserte: and se mei F restar sindran in hen o nadaega. In versione Combesisii vila. funt legentimihi ac conferenti cum Græcis emendanda qvædam, ut pag. 99. મે જે જુણે લેમલફરભોરા મેમલું છે કેટ્સાક્લું કુશુમાન દિવસ, લોમને Paudonirus रे , nhadu & क्लिक्सिय केंद्र शह अनुवाद मेमा रे रवत्र सामेर missade xousis i vie juin, perperam padeominus redditur laufime, pro perspiene ae manifesto, ut p. 100. Aleagisharses Paudiorara qui clarissime enituerunt. Verba pag 101. Hoixa ή άχε Φοβεράς ποιησος mis one Innas, reddenda crant: Cam vero tremendum boc patium debuiffet fervere, non ut Combefifius: posquam autem tremenda pasta feciffet, Pag. 107. ubi im the Bishe & Hatigur narratiuncula ingeritur, verba wse mergialar D anabapra ninuara, innuit senem illum. de quo ibi sermo est band moveri solitum immundorum spirituum conspectu, qvalis ibi memoratur unus nomine ZeeiBee, efformato ut suspicor abappellatione Cerberi, canis decantati Poetarum fabellis. Conferendum cum hac Homilia scriptum à Possino editum de non desperando, de quo infra num. 13.

9. Jambi ad Selencum, * przcepta Morum & Doctrinz, atqve librorum facrz Scripturz enumerationem complexi, pag. 117. cum.

[.] Hujus Selenci matertera Olympias, ad quam exstat Greg, Nazianzeni parameticas, Tom, 2, pag. 132.

Metaphrasi latina sambica Josebimi Zebneri, Superintendontis Schleusingensis quem Combesisius Zechnerum & innotis pag. 250. nove Ecclesia alumnum appellat. Ediderat autem Zehnerus sub Amphilochia nomine Schleusing 2 1609. 8. Sunt versus CCCXXXIII. quos ipse in calce adnumerat, atque per tres hecatontades, decades que totidem ac monades ad S. Trinitatem respexisse se innuit. Jac, Billius Nazianzeno vindicare mavult in Observationibus sacris, atque inter Nazianzeni Opera donavit nova Metaphrafi ediditove, gwemadmodum occurrit quoque in editione Gracolatina Nazianzeni Tom. 2. pag. 190. Nimirum reperit in MS. Codice vetus scholion: na wie τα δοκά μοι & Θεολόγε τυγχαναν Φρειός, ως αρα Αμφιλοχίε χα-Ofina quali sub Amphilochii persona hoc composuorit carmen Nazianzenus, perinde ut ad Nicobulum scripsit ex persona Nicobuli Sunt nibilominus, inqvit Combossius, bac leviora, quamue sidem Codicum vendicantium Amphilochio elevent. Primum enim minus quadrant bic posita de libris Canonicis, cum iis qua babet de iis Theologus, carmine de sis dem. p. 98. edit. Parif. ubi absoluee pronunciat de Pauli Epistolis & septem Catholisis. nulla mencione libri Efiber aut Apocahypsi. Tum quia videntur bi Jambi non ita. accedere ad corburnum Gregorianum, potiusque referre facilem Amphilochiivemam, ac nonnibililicentius decurrere, & ftylo eracioni foluta propinquieri. - - -E quid vetat ut Theologo aqualis isque ipse amni scientiarum genere excultus ac plane vir indopenstrato, ceiam metro Selencum infituerit, adquem profas semel & iterum scripsisse probant qua ejus producimus fragmenta. Nes est simile In alsis allatis, in quibus statim palamest assumta persona, Ettam Balsamon babet ut Ampbilocbii, p. 1020, edit. Paris, passimque Damascenus in elemeneis in... Codice eminenciss. Rupifucaldii. Conradi Rittershusii notas, a quo illustratos Amphilochii jambos ad Seleucum refert Hendreichius, haud vidi,

10. Indes na indopoi sententia & fragmenta Amphiloshii collecta à Combessiso ex scripto ad Seleucum, Trajani pratoris nepotem pag. 136, 144. seq. & 152.

Exfermone in illud: Marc. XIII. 52, de die illa & bora, in quem locum duo aumiymara compositisse p. 138. traditur.

In illud: JEsus autem proficiebat sapientia Luc. II. 52, p. 139. & in loca Job. II. 19. solvite templum hoc, & Jab. XVI. 14. de meo accipiet. Hæc fragmenta petita ex collectione Barlaami MS. in Regio Codice.

Ex libro wei mic no oulexa fornotous. pag. 143. servata fragmen-

ta in Actis Concilii Ephelini & Chalcedonenlis.

Ex sermonibus in Joh. XIV. 23. Pacer major me est. & V. 19. Non potest Filius facere ex se quicquam. & V. 25. Amen'dico vobis & Matth XXVI. 36. Pater, si possibile est. p. 145. sqq. fragmenta qvæ servavit Theodoretus in dialogis.

Ex libro contra Arianos, & λόγω de Filio p. 150. idem Theodoretus. Alia fragmenta ex Catena in Joh. & Anastasii Hodego c. 10.

In illud Prov. VIII. Dominus creavitme p. 152. Damastenus

in elementis MSS.

Ex Epistola ad Suadrenses, and cor suice and the sign as Tela-

In Esaiam. id. p. 154. id.

Ex Epistola dogmatica ad Pancharium Diaconum Sidensem. p. 153.b.

Ex Amphilochio περί τῶν ψευδεπιγράφων τῶν τῶν τῶν Τρ. 154. b. servatum fragmentum in VII. Synodo, actione V.

11. Βις τον βίου & τε θαυματα έ εν αγίοις πατρός ήμων Βασιλάκ. Vita & miracula S. Basilii, Casariensis Archi Episcopi pag. 155-225. Incipit: Άγαπητοί, και ήν απακός. Auctor non Amphilochius sed alius longe junior. Hac vița Sigeberto Gemblacensi memorata legitur Latine ex versione Combesissi etiam in Actis Sanctorum T. 2. Junii p. 936.segg. cum Francisci Baértii animadversionibus qvibus suppositam eam esse Amphilochio, ostenditur, quod agnovere etiam Baronius, Bellarminus, Possevinus, Tillemontius, Lambecius, Elias du Pin, aliique. Ante Combessium latine verterat Ursus manæ Ecclesiæ Subdiaconus sæculo nono ad finem vergente, Anastasii Bibliothecarii temporibus clarus, de qvo eadem Acta Sanctorum consuli possunt pag. 937. Illa Ursi versio cum præmissa interpretis præfatione exstat in Heriberti Rosveidi Vitis Patrum pag. 116. seq. Dubitavit de penositenti hujus scripti jampridem Michael Glycas pag. 80. Annal. aliqvid referens in F axis Βασιλείε Θαυμάτων, απες ο μέγας Αμφιλόχι Σεαφή αλαβέναι λέγετα. Caput XIII. hujus Vitæest Comparatio Basilii M.& Ephrami Syri, qvæ sub Amphilochii nomine Latine legitur ex Gerh. Vossii versione ante Ephræmi opera: & Caput XV. quæ ex ejusdem Vossii interpretatione exstat Latine in Libri sti Pars Tertia.

^{*} Combessisus præter illam Ursi etiam aliam antiquam versionem semibarbaram memorat pag 256.

supplemento Bibl. Patrum Paris. 1639. T. 1. p. 625. Narratio des muliere qua peccata sua in charta conscripserat, & pro venia suorum peccatorum, ad S. Basilium & Ephram recurrebat.

nbique su prasens? Ex Photii CPol. 'ΑμΦιλοχείοις, sive quæstionibus & responsionibus centum ad Amphilochium Cyzici Metropolitam de diversis S. Scripturæ locis, quæ in Variis Bibliothecis integræ exstant MStæ. Fallitur Combessions qui caput istud pro genuino fragmento Amphilochii Iconiensis habuit.

Scripta que in Amphilochio Combesissinon exstant.

- 13. De non desperando, en si zen vorsinionen m, saute oumgias, Hanc tractationem Græce primus edidit & Latina versione
 donavit Petrus Possinus in thesauro Ascetico Paris. 1684. 4. pag. 255. &
 Amphilochio nostro audacter tribuit, qvia multa eadem leguntur in
 Homilia, de qva supra, n. 8. Sed argumentis non inficiandis & hanc
 & illam Amphilochio suppositam esse demonstravit Clariss. Caveus
 parte altera Historiæ literariæ scriptorum Ecclesiasticorum.
- 14. Vita S. Ephrami Syri, cujus latina versio à Gerh. Vossio Tungrensi Episcopo edita est ante Ephrami opera & ante comparationem è Basilii vita excerptam. Adjunctum qvidem reperit Vossio scholion, in qvo illa Amphilochio incerta prorsus conjectura adscribitur. Περί ε κυρῦ Εφραίμ, ἴσως ε ᾿ΑμΦιλοχίε Ἐπισπόπε. Incipit: Santing bie pater noster. Sed haud dubie scriptoris est ab Ephræmi ætate longe qvam fuit Amphilochius Iconiensis remotioris.
- 15. Epifola Synodica, qua respondet Synodicæ Episcoporum 'alterius provinciæ, qui circa Macedonii hæresin de Spiritu S. sluctuabant & dissentiebant. In MS. inscribitur 'ΑμΦιλοχίρ Βαζίλειω. Sed propter ea quæ de Basilio in hac Epistola leguntur, Basilii esse non potest, itaque sub Amphilochii nomine Græce & Latine edita est à Cotelerio Tom. 2. monument. Ecclesæ Græcæ pag. 99-104.

Quæ Holstenium habuisse Græce MSta refert Caveus, Cobortatio ad Virtuees, Homilia de lacrymis & regno DEI, & Homilia, in arbores frugiseras, nondum in lucem prodiere. Neque Homilia quæ in Cælarea rea Bibl. exstat wei derng neu wei ποιηρών ανθρών και Διαβόλων, atque incipit: καλός ὁ βίω Ψ έναρέτων πάντοτε καθέςηκεν, τερπη ή Ψ άγωνζομένων καπέςαζες. Nessel. V. p. 126.

Alii Amphilochii.

Amphilochius Side Episcopus, qui Concilio Ephesino adversus Nestorium intersuit, cui forte tribuendas esse homilias quasdam que sub Iconiensis nomine leguntur, conjicit Labbeus Tom. 1. de Script, Eccles. pag. 61.

Amphilochius Cyzici Metropolita, ad quem leguntur Photii Epistolæ, & ad cujus quæsita exstant responsiones MSS. ejusdem Photii, Patriarchæ CPol. De his plura dicendi locus erit in capite quod Photii scriptis destinavi.

Omitto Amphilochum vatis Amphiarai F. de quo præter Homerum & alios meminit Scymnus Chius versu 466. & de cujus celebri oraculo Origenes 3. contra Celsum p. 131. Theodoretus X. @segameur. aliique. Amphilochum item Atheniensem inter scriptores de agricultura Vanoni laudatum & Columellæ, nec non Plinio, qui ejus de avena & cytiso volumen memorat lib. XVIII,

CAPUT XIII.

DE S. GREGORIO Nazianzeno, Ejusq; Fratre CÆSARIO.

Gregorii Nazianzeni Vita, & de eo Scriptores. 1. Editiones varia & promissione nova Benedistinorum. 2. Monumentorum in editione Gracolatina comprebensorum recensio cum variis observationibus 3. Index eorum ad quos Nazianzeni & Basilii Casariensis Epistola. 4. Scripta qua in Gracolatina editione non continentur. 5. Index Poëmatum Nazianzeni hastenus editorum Alphabeticus 6. De Maximo, Nonno, Basilio, Elia Cretensi, Niceta, Psello, Nicolao Doxopatri, &c. qui Nazianzeni quadam scholiis illustrarunt. 7. De Cusario Nazianzeni fratre. 8.

GRE-

L

REGORIUS a) Nazianzenus in Palæstinæscholis Rhetoricam * didicit, atqve Athenis † & alitus & eruditus innotuit etiam Juliano postea Imp. ** Gregorii ex Hypsistariorum b) errore ad Ecclesiam conversi, & per

quadraginta ac quinq; annos c) Nazianzi in Cappadocia Episcopi filius, cujus jam decrepiti vicibus d) per aliquod temporis functus est: Sasimorum vero, alterius in Cappadocia opidi Episcopatum à Basilio ægre e) sibi passus est imponi, & cum Constantinopolitanæ sedi à Theodosio M. præsectus ester f) post egregia in illam Ecclesiam à persecutionibus Juliani & Valentis vix respirantem merita: eodem anno, * in Concilio CPol. A, C. 381. abdicavit se sponte privatamq; vitam prætulit, ac multis scriptis egregiis prosa & ligato sermone elucubratis oppugnatisq; Arianis, Eunomianis & Macedonianis Theologi g) nomen meruit. Desunctus A. C. 391. h) ætatis nonagesimo primo. Fratrem Cæsarium ante se desunctum laudat

- a) Errore typographi Georgius male exculum est in Hist. literaria Clariss. Cavei. Sed
 frequencest & proma nominis utrinsque confusio, nt multis exemplis ostendit Allatius de Georgius. pag. 340. Caterium Nazianzeoum vocarianizatur Galauboums
 in Casaubonianis pag. 145. Non enim Nazianzus suit ejus patria, sed Arianzus:
 nec Episcopum ibi egit, at à Patro illius civitatis Episcopo ibi educatus est & Patris per aliquod temporis vices obiit.
 - * Naz. Orat. X p. 163. † Rufin præfat. Apologet : # Naz. Orat. X p. 168. & IV. 127.
- b) Hefychius: ὑψιςαξείΘ, αίρεσίς Φασι των τον ὑψιςον σεβομένων. Vide Nazianzeni Orat. XIX, in Partem pag. 289. ibique Eliam Cretensem & Billium p. 702. & Orat. X. p. 161. ubi etiam de Matre.
- c) id. p 313. ubi Patrem propemodum centenarium suisse testatur quando diem obiit. Vide & quæ de Gregorio patre, & matre sua Nonna-Orat, XI. p 178 seq. Synodo Tyanensi adversus Arianos Valente imp. intersuisse narrat Theophanes pag. 49. Chronographiæ.
- d) Vide Orationem Nazianzeni VIII. & carmen de Vita fus. Sozomenum VI. 17.
- e) id. Orat. V. VI, VII. Confer Beveregium ad Synodicum M. p. 82.
- f) Naz. Carmine de Vita sua. Baronius ad A. C. 380. n. 12, seq.

Vide Orationem XXXII, pag 517, seq. 525.

- ** Vide eandem Orationem XXXII. p. 523.526. feq. & Blondellum de Episcopis p. 64. Nazianzeno in eodem Consilio CPot, successor datus est Nectarius.
- g.) ο την Θεολογίαν προσηγορίαν δεξάμεν . Anastasius in Meursii Variis Divinis editus p. 31. Confer Cotelerii monumenta Gracca T. III. p. 571. T. IV. p. 411. Rusini prologum ad Orationes Nazianzeni Latine à se versas.
- h) Acta Sanctor, Maji T. VII. p. 657, feq. Pagi ad A.C. 354, n. 11. & 389. 4.

dat Orat, X, & qvidem annis adhuc florentem ut ex pag, 162. colligitur. redeunijor neator juniorem priore loco elatum pag. 176. rotem Gorgoniam Oratione XI. Patrem Orat. XIX. summus amicus Basilii Cæsar. (qvem & ipsum Orat. XX. pro funere laudavit) ejusque fratris Gregorii Nysseni: Præceptor S. Hieronymi, enim & eo doctore sacras literas didicisse se profitetur, & catechistam ac Præceptorem suum vocat, & illo Magistro gloriari se ait & exultare. Larine se callere negat Nazianzenus Epist. 71. ad · Postumianum. 'Memoriam ejus celebrat Ecclesia Latina in breviario Romano 30. Sept. Græca 9. Maji. Vitam fuam ipfe verfibus Jambicis descripsit, qua in limine tomi posterioris exstat. Aliam. prosa compositam à Gregorio Presbytero i) Græce habes præsixam. Tomo priori Operum Nazianzeni cum latina versione Jacobi Billii, & aliis veterum de Nazianzeno elogiis per eundem Billium collectis. Niceta Papblagonis laudationem in Nazianzenum è Codice Mazariniano vertit, & Tom. VI. Bibl. Concionatoria p. 615-632. Latine vulgavit Combefisius. Laudationem Gregorii Naz. scriptam à Thoma Magistro, Græce & Latine una cum aliis ejusdem Thomæ Orationibus & Epistolis vir præstantissimus Laur. Normannus utrag; lingva vulgavit Upsalæ 1693. 4. Philothei CPol. Joannis Evchaitensis. Nicolai Cabasula, Theodori Metochita, Matthai Camariota & Theodori Prodromi in tres Hierarchas Basilium, Nazianzenum & Chrysostomum memoravi infra c. 15. p.558. Exrecentioribus præter Annales consulendus Cafaris Baronie liber de vita Nazianzeni ad Gregorium XIII. qui antea ineditus, occurrit cum notis Papebrochii in Actis Sanctorum T. 2. ad diem IX. Maji p. 373. Gregorius Polidorus in Gregoriano. sive libro de XIV. Pontificibus, XIII. Episcopis Gregoriis & Gregorio Presbytero, Florent. 1598. Godfridus Hermantius in vita Nazianzeni accurato studio descripta Gallice Paris. 1674. 4. & Job, Glericus Bibliothecz universalis itidem Gallico vulgatz idiomate T.XVIIL

II. Editiones Gregorii Nazianzeni.

Latina

Orationes decem Rufino interprete 1, 13. 15. 17. 28. 33. 38. 39. Sss 2

Baton, ad A C. 379, n. 17.

i) Gregorius iste presbyter è MS. Ducis Sabaudiz recensitus exstat etiam Grzce & Lat. T. 11. Act Sanctor, Maji p. 766. MS. Lambec, III, p. 182, 190. Latipe apud Surium IX, Maj.

44. & 50. cum ejus præfatione ad Apronianum. Argentorat. per Johannem Knoblauch 1508. 4.

Orationes VII. interprete Jo, Oecolampadio. Augusta Vindel.4.

sparsim vulgatæ.

Gregorii Nazianzeni Opera latine, variis interpretibus, Lipliz 1522. 8. edita & in Catalogo Bultellianæ Bibliothecæ p. 32. memorata...

Orationes XXXVIII. translatæ à Bilibaldo Pirckbeimero, Basil. 2531 fol. cum præf. Erasmi. Hanc editionem recenset Conradus Gesnerus in Bibl. De Pirckheimero Erasmus XXVI.33. Epist.

Nazianzeni Opera Basileæ, A. 1550. apud Hervagium fol.cum Wolfg. Musculi præfatione, ex cujus versione etiam exhibentur Oratio I. & XLI. XLV. XLVII. uti Orationes quinque de Theologia ex Petri Mosellani: cæteræ omnes ex Pirckheimeri. Christus patiens ex versione Sebastiani Guldebeccii Tigurini, & alia Poemata ex interpretatione Aldi Manutii.

Paris. & Coloniæ 1570. fol. Jac. Billio Prunæo interprete. Hanc editionem recenset Bellarminus de Script. Eccles.

Basil. 1571, fol. per Jo. Leunclavium, que editio recensetur à Simlero in Bibl.

Orationes tres ex Julii Gabrielii versione Antvv. 1573, apud Plantin. additis Variis Lect. ex Codicibus Vaticanis.

Nazianzeni Opera Paris, 1583. fol. apud Sebast. Nivellium, ex secunda Billii recognitione. De hac videndus in Apparatu sacro Antonius Possevinus.

Graca.

Venet. 1516, apud Aldum, 8. sedecim orationes. & aliz novem 1536. 8.

Paril. 1544. apud Wechel.

Basileæ A. 1550. fol. apud Hervagium, cujus editionem in Epistolis quod MSS. Codicibus destitueretur ex Græco Frobenii Basilio passim emendasse se testatur Jac. Billius.

Opuscula quædam, Etonæ 1610. 4. Vide infra inter Oratio-

nes num. III.

Carmina selecta ab Hieron. Brunello S, I. edita cum Georgio Piside & Synesii ac Clementis Alex. Hymnis. Rom. 1590. 8.

Poemata quædam edita à Dav. Hæschelio. Lugd, Bat. 1591. 8.

Sen-

Sententiæ & Regulæ Vitæ ex Nazianzeni scriptis collectæ, cum poëmatis Jambicis qvibusdam è Bibl. Joannis Sambuci. Antvverp. 2568. 8.

Gracolatina.

Poemata Nazianzeni cum prosaria versioni Aldi Manuti. Ve-

net, exejus officina 1504. 4.

Opuscula quædam cum Metaphrasi Jac Billii, & commentariis Cyri Dadybrensis (hoc est Nicetæ) non Græce sed Latine tantum additis. Paris. 1575. 8.

Opera omnia Paris, 1609 fol. 2. Vol. qvam editionem perse-

qvitur Labbeus.

Paris. 1630, fol. 2. Vol. qvam editionem mox diligentius recensebo.

Hæc minus emendate recusa Lipsiæ (licet titulus Coloniæno-

men præse fert) 1690.fol. 2. Vol.

Poëmata qvædam antea inedita in Jacobi Tollii * insignibus itinerarii Italici Traject. 1696. 4. & in V. C. Lud. Antonii Muratorii ** Anecdotis Græcis Patav. 1709. 4.

Orationes Greg, Nazianzeni Gallice eleganter versæ cum notis. Paris, 1693. 8. duobus Vol. Novam Gallicum Operum Nazianzeni edit, parat Episcopus Conseranorum. Vide Memorias Trevoltinas

A. 1708. pag. 2137.seq. .

Jacobo Frischio † Benedictino adornandæ novæ Græcolatinæ Nazianzeni operum editioni immortuo, partes illas in se suscepit ejusdem Ordinis Monachus Franciscus Louvard, qvi Conspectum Operum Nazianzeni †† Parisiis A. 1708. edidit, testatusq; est plus sibi negotii

In Langleti de Fresnoy Methodo Historiæ T. 2. edit. Lips. pag. 327. hæc insignia itinerarii Italici, qvibus nihil aliud qvam veterum Græcorum scriptorum Ecclesia-sticorum monumenta, in itinere Italico ex Bibliothecis per Tollium eruta & laudatissimo studio publicata docteque illustrata continentur, resertur inter Historicos rerum Italicarum, addito non minus iniquo quam cœco judicio: ee siure est pen considerable.

** Conferenda emendationes illorum Nazianzeni poematiorum à Clariss. Muratorio vulgatorum, quas ex Codicibus Bodlejanis annotavit Clariss. Collega noster Jo. Christophorus Wolfius in Ephemeridibus literariis. Germanice edits Lipsia.

Meuer Buderfaal / fectione XII. p. 27.

† Monatt. Auszug ans neuen Buchern A. 1701. Dec. p. 79. Nouvell. de la Rep. des lettres 1704, II. p. 382.

Th Mem, de Trevoux 1708. p. 2133. Acta Erud 1709. p. 94.

negotii fuisse in seligendis quam inveniendis scriptorum Gregorii Codicibus MSS. quorum sola Lutetia ducentos amplius ipsi suppeditavit. Eliæ tamen Cretensis commentariorum, qvos latine Leunclavius vertitediditq;, negat se Græcum exemplar nancisci potuisse. Sed age pleniorem illius promissa præclaræ editionis notitiam exMemoriis literariis Trevoltinis integram subjungamus: Lepine commencera dans peu l'Impression de la nouvelle Edition de Saint Gregoire de Naziance. Louvart Benedictin de la Congregation de Saint Maur, qui a preparé cette nouvelle Edition, vient d'en communiquer le plan aux Scavans, dont il demande les avis. Il a déja rendu compte au Public des raisons qui le portérent à se désier de l'Edition vantée du celebre Abbé de Billy, dont l'Exemplaire sur lequel elle a été imprimée, tombé entre les mains de Dom Louvart, convaincra les Curieux, de la fraude des Libraires de Paris, de l'imperfection de cette Edition, & de la nécossité d'en donner une nouvelle. Le premier soin du Doste Benedittin qui l'entreprend, a été de consulter les Manuscrits. Paris seul lui en a fourniptus de deux cens. Il a donceû plus de peine à choifir les Manuscrits dont il se serviroit, qu'à en déterrer dont il put se servir. Il s'est arrêté à un excellent Manuscrit de la Bibliotheque Royale, qui a appartenu à l'Empereur Basile le Macedonien , & qui est par consequent du neuvième siecle, ou même un peu plus ancien. Il a consulté encore avec plus de soin divers Manuscrits de la même Bibliotheque, de la Biblio. theque Colbert, de celles du College des Jesuites, & des Peres de l'Oratoire, dont aucun n'a été entre les mains de Billy, ou des autres anciens Editeurs de Saint Gregoire de Nazianze, Gabrieli, Lewenklau, Montaigu, sur la foi desquels il cite les Manuscrits dont ils se sont servis. Il n'a negligé aucune Edition des Ouvrages du Saint Dolleur; Gil se flate qu'aucun Impriméne lui a échapé; G qu'ainsi il donne le texte de son Auseur aussi correct qu'il se puisse. Il n'a mis à la marge que les diverses lesons les plus importantes, & rejetté les autres à la fin de l'Ouvruge. Il en ausé de la même maniere pour les Notes. Il a mis à la marge les plus courtes : & les plus longues pour accompagner les Commentaires de divers Auteurs Grecs sur Saint Gregoire de Nazianze. Il a disposé les Oraisons selon Pors Il les a divisées en thapitres. Il en a compose les Sommaires. dre des temps. Il en fait la critique dans un Avertissement qu'on trouvera au commencement de chacune, Il a éclairci les Poësies & les Lettres par de semblables travaux, avec cette difference, qu'un avertissement general sur les Poesses, contient tout ce qui les regarde, & que tout ce qui concerne les Lettres est aussirenfermé dans un avertifsement general,

Le seavant Editeur a joint aux Poèsses de son Saint Auteur des Scholies Gresques, dont la plus grandopartie n'avoit pas entore vû le jour.

Loin d'augmenter le nombre des Oraisons, il l'a diminué par le retranchement de quatre Oraisons supposées, qu'il rejette dans l'addition où il place ces sortes d'Ouvrages, & de quatre Lettres qu'on avoit mal à propossourrées parmi le Oraisons.

Les Lettres sont augmentées des quatre prétenduës Oraisons, d'une échapée aux autres Editeurs, de deux qui passérent pour être de St. Basile, à qui on en restitué trois. Ce nombre cependant des Lettres n'est augmenté que de deux; car dans l'Edition de Paris on en avoit réimprimé deux sois deux: preuve de l'exactitude de ceux qui conduisoint cette Edition. Toutes les Poësies que Tollius & Mr. Mutatori ont découvertes & sait imprimer depuis quelques années, sont à leur place parmi les Ouvrages de même genre: on joindra le Testament du Saint à ses Oraisons ou à ses Lettres; & la Liturgie qui porte son nomparoîtra pour la première fois en Grec tirée d'un Manuscris du Roi, & peut être en Arabes.

Le R. P. Dom Louvart demande aux Stavaus, s'il est à propos d'imprimer les Philocalies ou les recüeils des endraits choises d'Origene, auxquels Saine Gregoire de Nazianze a eu autant de part que Saint Basile, & les Comment dires de Saint Maxime sur Saint Gregoire de Nazianze.

Les autres Commentaires anciens sur le Saint Docteur seront beaucoup plus amples dans la nouvelle Edition; ensorte qu'il n'y aura plus d'Oraison fans Commentaire. On ne donne que la version de Lewenklau des Commentaires d'Elie de Crete sur dix-neuf Oraisons; parce que l'Editeur n'a pas trouvé à Paris le Grec de ce Commentaire. Il faut esperer que quelque Curieux le lui envoyera avant l'Impression. Plus beureux à l'égard de Nicetas, il donne le Grec de son Commentaire sur seize Oraisons differentes de celles qu'Elie a commentées. Un autre Commentateur nommé Basile, que le docte Benedichin prouve être un Auteur du dixiéme sieele, suit Elie, & précède Nicetas. Le Commentateur impriné par Montaigu, & les Scolies sans nom d'Auteur, que l'Evêque Anglois a publié le premier, Nonnus beaucoup augmenté, n'ont pas été oubliez, non plus que les notes des autres Editeurs, leurs Presaces, leurs Epstres dedicatoires; en sorte que la nouvelle Edition renserme exaétement toutes les autres.

Le nouvel Editeur a retenu la version entiere de Billy par respect pour ce grand Homme; & il s'est contenté d'en corriger les défauts par des notes mises à la marge & au bas des pages. Il a remis à côté des Vers sa version en Proses rejetté sa T t t

Libri sti Pars Tertia,

version en Vers, qui ne répond pas assez exastement au texte. Il n'a pas en les mêmes égards pour les autres Interpretes de son Auteur. Satraduction de l'Apologetique du Saint qu'il donne, fera conoître ou non, s'il est possible de réussir mieux que Billy. Il balance s'il imprimera l'ancienne version de dix Oraisons qu'on croit être de Rusin, & quelques traductions très-élegantes de Gabius & de Zino. Il prie les Stavans de décider ce point.

Après une Preface generale & des dissertations sur la vie & sur la doctrine du Saint, suivront trois Vies des cet éloquent Pere de l'Eglise; la première par les Prêtre Gregoire; la seconde qui paroît en Grec pour la première sois est de Nice-tas le Papblagonien: la troisiéme est tirés des Ouvrages même du Saint. Huit grandes planches gravées sur les signres d'un Manuscrit du Roi, ne contribueront

pas pen à l'ornement de cette Edition, divisée en trois tomes in folio.

Le R. P. Dom Louvart prend à la fin de cette explication de son dessein, de modestes engagemens d'une parsaite docilité à l'égard des Critiques, qui von-dront bien l'aider de leurs conseils. L'esperance qu'il donne d'une traduction Françoise des Ouvrages qu'is imprime par Mr. l'Eveque de Conserans, nous a éte d'autant plus sensible, que nous connoissens mieux tout le merite de ce Prelat plein de l'esprite du Saint Docteur qu'il a traduit.

- III. Scripta S. Nazianzeni in primo Tomo editionis Gracolatina occurrentia hac sunt:
- I. Apologeticus de fugasus * & officio Episcopi, quem μεράτλη Σοτολογητικό titulo laudat Damascenus in parallelis sacris. Hunc præter Rusinum, Wolfg. Musculum ac Jac. Billium latine vertit Jubus Gabrielius additis scholiis, Antuverp. 1573. 8. Gallice Joannes de Lavardin, ac postea Collinus Paris. 1640. 12. Italicè Annibal Carus, Venet. 1569. 4. Germanice ad S. Macarii calcem Godfridus Arnoldus. Exstat & Græce ac Latine subjectus hie Apologeticus S. Chrysostomi libris VI. de sacerdotio, separatim excusis Cantabrig. 1712. 8.
- II. Ad Nazianzi incolas, qvi se emm fastus esset presbyter acciverant, nec frequentes ad ipsum accedebant. Tom. 1. pag.46. Latine vertit Pirkeimerus & Billius, Leunclaviusque, illustravit Elias Cretensis.
 - Nazianzenus presbyter factus miro vitæ solitariæ (qvam p. 4. laudat) amore & facri muneris difficultate (deqva p. 5. sq.) & periculis (p. 25 seq) permotus in Fontum eremum consugerat (p. 36.) unde parentum ætate consectorum desiderio & Jonæ exemplo monitus re vertit Nazianzum (p. 40.) illamqve ibi secessis sui apologiam publice dixit.

III. & IV. In Julianum Apostatam invectiva dua. T. 1, p. 49. & 109. Post Apostate mortem † scriptæ, ut patet ex p. 88. 76. 86-93, leq. 102.113, leq. & clarissime'122.130,132. & p. 116, leq. ubi de nece Juliani variæsententiæ exponuntur, & pag. 120. sepulturæ Tarsi facta & Joviniani successoris mentio, pacisque à Persis cum illo durissimis conditionibus initæ p. 118. Curstelevillas inscripserit do-Cet p. 91. ut nempe sydneu9 rois perinara velue columna seulpta posteris traderetur Juliani truculentia & impietas. Atque hanc 54λο 20 Φίαν suam columnis Herculis clariorem à sestatui affirmat p. 1'34. similiter 3/λας promonumentis ponit X. p. 164. Grace cum. Scholiis Græcis & Nomi collectione Historiarum notisque suis edidit feparatim Rich, Montacatius, Etonie 1620, 4. additis Oratione in Martyres eis tob Magrugas, & altera contra Arianos, 27 'Agenaia, nec non Testamento Nazianzeni & Epistolis decem antea ineditis, atq; in Opera Nazianzeni Variis lectionibus ex Codd. MSS. Savil. Prior invectiva Græce etiam lucem vidit Paril, 1531, 4. apud Wechelum. Latine verterunt Pirckeimerus & Billius.

V. Ad Patrem & Basilium M. cum ab hoc Episcopus Sasimorum unclus esset T. 1. p. 134. Vertit Pirkeimerus, Leunclavius & Billius, illustravit Elias Cretensis.

VI. Oratio in festo martyrum dicta prajente Gregorio Nyssene Basilii M. statre, qui accesserat postridie unctionis Nazianzeni in Episcopum. T. 1. p. 136. vertit Pirkeimerus & Billius.

VII. Apologeticus minor, ad Patrem & Basilium, de suscepto ægre Episcopi munere, in quo rogat se illorum consilio & precibus juvari. T. 1. p. 142. vertit Pirkeimerus, Leunclavius & Billius, illustravit Bias Cretensis.

VIII. Ad patrem, cum Nazianzenæ Ecclesiæ curam filioætate confectus commissifet. Tom. 1. pag. 145. Vertit Pirkeimerus & Billius, Leunclaviusque. Illustravit Elias Cretensis.

Ttt 2

IX, De

[†] Vir doctissimus Petrus Cunzus perperam scripsit Nazianzenum his orationibus perstrinxisse Julianum adhuc vivum ac spirantem, un de reprehenditur à Petro Bzlio in Lexico Historico, vocabulo Nazianze.

Confer Andrew Dounzi notas ad Chryfol. T.S. p. 348.

1X. De calestibus consestandis cohortatio in Mareyrum sesto dicta ad cos qui sermones Nazianzeni slagitabant, silentio ejus & solitudinis studio accensi & ad Julianum is murità ** sive tributorum peraquatorem, (ad quem etiam T.2. p. 111. carmen XLVIII.) T.1.p. 149.

X. Oratio funebris in laudem Cafarii, junioris natu fratris fuperstitibus adhuc Parentibus dicta A. C., 368. T. 1. p. 160. αυταρ, inqvit p. 167. Τ΄ ἐμῶν λόγων αι ἀπαρχαί, Latine verterunt Pirckeimerus & Billius, Prodiit & cum proxima sequente Colon. 1589. 8.

XI. In defunctam (polt fratrem p. 190.) sororem Gorgoniam.
T. 1. p. 176. matrimonio junctam & filiorum nepotumqve aviam ac matrem p. 180. 183. Episcopum alloqvitur p. 186. ω παμώνων αξιστε και τελεώτατε, ο Ευρώ, ποιβάτε έκους ποιμήν. & pag. 188. 189. ω συ πάτες έκοι ης πνευματικά. Dicta oratio matre adhuc superstite.

pag. 188. Latine verterunt Pirkeimerus & Billius.

XII. XIII. XIV. Irenjective de pace Orationes prima, secunda & ad Amphilochium tertia, post reconciliationem cum Monachis. T. 1. p. 190.205.213. Non de doctrina sed tantum de disciplina dissidium suisse testatur pag. 206.seq. Dictæ sunt hæ orationes à Nazianzeno præsente Patre, cum peraliquod tempus à concionando abstinuisset. Latine verterunt Rusinus, Pirkeimerus Leunclavius & Billius: illustravit Elias Cretensis.

XV. De plaga grandinis & sterilitate.ad Patrem docere in Ecclefia omittentem. T. 1. p. 224. Latine verterunt Rufinus, Pirkeimerus & Billius.

XVI. Inest Φιλοπωχίας de pauperibus charitate complettendis egregia cohortatio T. 1. p. 239. Hanc latine verterunt præter Pirkeimerum & Billium Julius Gabrielius, Antwerp. 1973. 8: Jo.Oecolampadius Lipf. 1521. 4. & Augustæ Vindel. 4. Petrus Franciscus Zinus Paris. 1550. & Venet. 1574. 8. cum Greg. Nysseni daobus ejusdem argumenti sermonibus: ltalice Annibal Carus Venet. 1569. 4.

^{**} Vide de hac voce præter Cangium in glossario, Goarum ad Cedreni paginam 191, Valesium ad Eusebii lib. 4 de Vita Constantini c. 3. Lucianus Philopatride 1 s. p. 774. αιθαίνομαι τύτον, τον έξισωτήν γως είσηκας. pag. 775. Ετω τές των έξισωτών καταλείπει είλειπασμές, Α Constantino M. primum institutos έξισωτάς neque dicit Busebius, neque aliunde certo constat, ut non sit necesses ob hanc vocem auctorem Philopatridis sub Juliano Iscripsisse, licet hoc vasiis argumentis docte & ingeniose pugnat Vir clarissimus so. Matthias Gesnerus,

Gallice Joannes de Lavardin, teste Francisco à Cruce Bibliothec. Gallicæ p. 236. Belgice non ita pridem vir disertissimus Petrus Francius.

XVII. Ad Nazianzenos timore trepidantes & Prafectum irascentem Tom. 1. pag. 265. vertit præter Rusinum, Billium & Leunclavium Pirkeimerus, qvi åexorra male reddit non præsectum sed Imperatorem. Illustravit Elias Cretensis.

XVIII. In Cyprianum Martyrem, cum postridie festi ejusin urbem ex agro rediisset. Tom. 1. pag. 274. Vertit præter Pirkaimerum & Billium Jo. Oecolampadius. Illustravit è Græcis Nicetas è

quo pleraque delibavir Billius in notis suis.

XIX. Oratio functoris in Patrem dicta præsente Basilio Archi Episeopo Cæsar. atque Matri Nonna solandæ comparata T. 1. pag. 286. Vertit post Pirckaimerum Billius, ex cujus versione legitur etiam in Actis Sanctorum Fom. 1. Januarii pag. 21.

XX. In funere Basilis, Casarcerssis Archi Episcopi A. C. 379. defuncti F.1. p.316. Grace A.1516. ediderat Aldus: Latine vertit Pirkaimerus, & (excujus versione sed interpolata legitur etiam in...

Bibliotheca Concionatoria * Combefisi) Billius.

XXI. In laudem Magni Athanassi, extincti A.C. 373. T. 1. p. 373. Græce hanc quoq; Aldus A. 1516. ediderat. Verterat ante Billium: Pirckaimerus. Cum Billii versione etiam Athanassi Operibus adjuncta legitur T. 2. edit. Lips. post p. 704. & in limine Tomi primi editionis novissimæ Montsauconianæ.

XXII. In Maccabaos. Tom. 1. pag. 397. Præter Pirckaime-

rum, Billiumqve vertit so Oecolampadius. Lips. 1521. 4.

EXIII. In laudem Maximi Cynici (qvem Heronis Alexandrinis Philosophi nomine celebrat) ob fidem Catholicam in exilium missiab Arianis A. C. 372. & post qvinqvennium A. C. 378. Alexandriam reversi T. 1. p. 400. Vertit Pirkaimerus ac Billius. Meminit hujus Orationis præteralios Marcus Ephesius Epistola ad Scholarium apud Allatium p. 89. contra Creyghtonum. Κάι τοι έγωγε πείνωμε σοι πλέκει έδη διειούμεω, ε΄ πι μέγαι Γεηγόριου είναι πι πε

Wide Blondellum de Egiscopis ac gresbyteris pag. 337, seg. Antonium Pagi ad

A, C, 379, n, 10,

In eadem Bibl. Concionatoria T. 6 p 181 feq. Combefilius etiam exhibet interpolatam à le Billii latinam versionem illarum Orationum quibus Nazianzenus resfuas exponit & vitæ fuæ tangit Historiam.

Θεολογίας επώνυμον, "Ηρωνά τινα Φιλόσοφον έπωρευνα τη Τ Αραανών ειοσώμευον δόξη, ότι, φησί, δορκαλίζι νό καλον σώμα καταξανθώς παρεπέμφθη.

XXIV. Ad Ægyptios, quos laudat & advenisse gaudet, summamque dostrinæ Christianæ illis exponit, asserendam adversus errores atque offucias hæreticorum. T. 2. pag. 424. Vertit Pirckaimerus & Billius.

XXV. Ad Arianos de multitudine gloriantes, & Catholicorum persecutores, atque prose ac rebus suis Apologia T. 1. pag. 431. Vertit præter Billium ac Pirkaimerum Jo. Leunclavius. Commentario illustravit Elias Cretensis. Niceta Acominati tetrastichon in Leunclavii editione præmittitur.

XXVI. De moderatione in disputation bus servanda. T.1. p.442. Vertit præter Pirkhaimerum & Billium Jo. Oecolampadius, Augustæ Vindel, postea Jo. Leunclavius quoque. Illustravit commentario Elias Cretensis.

XXVII. Altera de se ipso & ad eos qui dicebant Episcopatum CPol, à Nazianzeno affectari. T. 1. p. 464. Vertit præter Pirkaimerum & Billium, Leunclavius, in cujus editione Niceta Acominati versus præmittuntur. Commentario illustravit Elias Crecentis.

XXVIII. Post reditum in urbem CPol. & ea qua à Maximo Cynico ebronum CPol. invadente perpetrata sucrant. T. 1. pag.472. Verterunt Rusinus, Pirkaimerus, Billius, Leunclavius. Illustravit Elias Cretensis.

XXIX. De dogmate & efficio Episcoporum. Tom. 1. pag. 486. Verterunt Latine Pirkaimerus, Leunclavius, Billius. Illustravit Elias Cretensis, qvi inter Orationes Nazianzeni de Theologia reposuit.

XXX, In electione Eulati, Doarensium in Cappadocia Episcopi. T. 1. p. 494. Etiam hanc Orationem Etias Cretensis illustravit. Verterunt Pirkaimerus, Billius, Leunclavius.

XXXI. In Matth.XIX. 1. Cum consummasset JEsus bos sermones. Unica earum quæ exstat Nazianzeni Orationum qua dictum S. Seripturæ exponendum sibi sumsit. T. 1. p. 496. Vertitante Billium., Pirkaimerus.

XXXIL

XXXII. Emmunica * five Valedictoria in præsentia CL-Episcoporum in Synodo CPol. A.C. 381. qva ut Sedis CPol. curalsese abdicare liceret impetravit. Tom. 1. pag. 5-10. Vertit præter-Billium, Pirkaimerus. Græce & Latine legitur etiam in Tomis Conciliorum ante Synodum CPol. Illustravit Nicetas. Allegatur hæc Oratio à Scholiaste Hermogenis p. 401.

XXXIII. - XXXVII. Aoyoi Ocologial De Ibeologia Orationes V. contra Eunomianos & Macedonianos T. 1. p. 529. Græce ediderat Aldus A. 1516. 8. Latine vertit Rusinus, & Petrus Mosellanus Protegensis Basil. 1523. Inde Jo. Lennelavius, Billiusque. Commentatio illustravit Elias Cretensis.

XXXVIII. In Θεοφάνα five CHristi Nativitatem Oratio Panegyrica dicta CPoli. T. 1. p. 613. Ediderat A. 1516. Græce Aldus. Exstat & Græce una cum Nazianzeni Oratione IX. X. XXI. & XXII. in tomo quarto sive ultimo Collectionis quæ sub titulo 'Εγκυκλοπομθένας Φιλολογικής prodiit Græce Venet. apud Nicolaum Sarum 1710 8. Vertit præter Rusinum Billium ac Pirckaimerum, Petrus Mosellanus Lipsiæ A. 1522. Julius Gabrielius Antuverp. 1573. Edidit etiam Græce & Latine cum Billii versione Christianus Daumius ὁ μακαθένης inter Varias Græcorum Latinorumque Patrum in idem Festum Homilias, Cygneæ A. 1670. 3. Latine Combessisus hanc & alias in Festorum Panegyres, in Bibliotheca Concionatoria. Commentario illustravit Nicetas.

XXXIX. Eis mi ayıa Para, in sacra Lumina, sive in Festum Baptismi CHristi. T.1. p. 624. Grace A 1526. ediderat Aldus. Latine verterunt Rusinus, Pirkaimerus, Billiusque. Commentario Nicetas illustravit.

XL. In fantium Baptisma, atque differendum illud non esse.
Tom. 1. pag. 637. Etiam hanc Orationem Aldus ediderat Grace.
A. 1516. 8. Verterunt iidem Pirkaimerus ac Billus, atque illustravit Commentario Nicotas.

XLI. In S. Pascha & de ignoscenda obsequendi tarditate quod Ecclesia Nazianzi curam recipere fuisset cunctatus. Tom. 1. p. 673. Vertit præter Billium, Wolfgangus Musculus. Illustravit Nicetas.

XLIII.

Vide notas posteriores ad paginam 316. Cedreni in edit, Panis.

XLII. Oratio secunda in Pasebatos sessum, Arianzi diu post priorem edita. T.1. pag 676. Ediderat Græce Aldus A. 1516. & Verterunt Pirkaimerus, Billiusque, Illustrarunt Nicetas atque Psellus.

XLIII. In novam Dominicam sive octavam Paschatos, atque in Mamantem Martyrem. T.1. p.697. Græce Aldus A.1516. ediderat. Verterunt iidem Pirkaimerus atque Billius, illustravit Nicetas.

XLIV. In sanctam Pentecosten. T. 1. p. 705. Etiam hancediderat A. 1516. Aldus: Et separatim cum versione & scholiis Matthews Dresserus Lips. 1582. Verterunt præterea Pirkaimerus ac Billius.

XLV. Epistola * (non Oratio) ad Evagrium Monachum T.t. pag 717. In quibusdam MSS. & in Euthymii Panoplia tribuitur Gregorio Nysseno. Vide Cotelerium III. monumentor. Ecclesiæ Græcæ p. 550. Latine verterunt Pirkaimerus, Billiusque.

XLVI. Epistola ad Nettarium Episcopum CPol. Tom. 1. pag. 721. Epistolam vocant Sozomenus VI. 27. Theodoretus dialogo 3. aliique. Latine verterunt iidem Pirkaimerus atque Billius.

XLVII. Annotatio de quatuor apud Exechielem animalibus. Tom.1. pag.723. Vertit ante Billium, Wolfgangus Musculus. Ex Catena quadam in Prophetam Ezechielem depromta esse videtur. Confer Villalpandum in caput 1. Ezech.

XLVIII. In laudem Martyrum & adversus Arianos. Tom. 1. pag 725. Latine ex Billii versione A. 1583. edita: Græce in Appendice Tomi I. Græcolat., (ex editione Montacutii Etonensi 1610. 4.) Prior verterat Leunelavius A. 1571. ex Codice, manu Nicetæ Acominati Historici exarato. Viderit Nicolaus Faber, qvibus argumentis hanc orationem excerptum ex aliqva Chrysostomi Homilia esse existimavit.

XLIX. De side tractatus T. 1. p. 727. Latine tantum editus exantiqua ut ajunt Rusmi versione, sub cujus nomine prodiit pridem Argentorat. 1508. Lipsia 1522.&c. Integer sere occurrit in-

Hinc familiaris sermo non obstat quo minus Nazianzeni esse possit, licet Petavius s. de DEO, c. 6. ob pedefirem, ut ait, & plebejum sermonem, Nazianzeni elegantia putat minus diguam elle.

ter S. Ambrolii scripta sub titulo de side Orthodoxa contra Arianost Græce, inquit Simlerus, dicitur exstare in Vaticana. Latini scriptoris esse, Vigilii Tapsensis vel Gregorii Bætici sentiunt eruditis Sed Augustinus Epist. CXLVIII. (veteris odit. CXI.) ad Fortunatianum, hocce scriptum allegans, auctorem Gregorium sansum, Episcopum Orientalem appellat.

L. De fide Nicana, breve superioris scripti veluti compendium. Tom. 1. pag. 736. Etiam hoc velut Rufino interprete Latine tantum legitur, atque inter Ambrosii opera pridem editum sub tituto: de fidei Divinicate & consubstancialicate contra Arianos.

LI. LII. Epistola dua ad Cledonium Presbyterum, adversus Apollinarium Tom. 1. p. 737. Vettit ante Billium, Pirckeimerus. Illustravit Elias Grecensis.

LIII. Parapbrasis in Ecclesiasten Salomonis. Tom. 1. pag. 749. Hanc Gregorii non Nazianzeni sed Neocæsariensis Thavinaturgi esse omnes sentiunt eruditi. Nihilominus in antiquissimis Codicibus ut in illo qui Imp. Basilii Macedonis suit at describitur à Clariss. Montfaucono palæographiæ Græcæ pag. 250. seq. inter Nazianzeni scripta germana legitur. Id quod tanti, inquit Billius, apud me momenti est, ne quanquam reclamante stylo, vix tamen banc sacubratiopem inter viudinijea pa numerare auderem, nis Hieronymus omnem dubitationis ansam nobis eximeret, utque bunc sacum verosuo parenti asserete. Illis quæ Volumine sexto pag. 249. à me de hac in Ecclesiasten Paraphrasi observata sunt, adde quod ex versione Wolsgangi Musculi legitur in editione Nazianzeni Latina Hagenoënsi A. 1550, sol. p. 333.

Epistola CCXLV. Ex quibus CCXXXII. prodierant pridem.
Græce ex Bilibaldi Pirckeimeri Codice, cum Epistolis Basilii, Hagenoæ 1528. 8. edente Vincentio Obsopæo, atque inde in Græca Basilii editione Frobeniana 1532 sol: & Nazianzeni Hervagiana.
1550 sol. Basileæ, Latine vertit ordinemq; mutavit protemporis quatenus asservit potult ratione Jacobus Billius nullo MSto Codice usus. In editione Græcolatina numeri 17. 18. 19. Epistolarum bis computantur. Alio ordine & in quatuor divise libros cum Billi versione

Libri sti Pars Tertia.

sione prodiere separatim Ingolstadii, habeoqve qvartam jam editionem excusam A. 1619. 12. Decem Epistolas primus Græce edidit Montacutius Etonæ 1610. 4. qvas Latine vertit Fed, Morellus & Appendici Tomi primi inseruit. Post octogesimam tres exstant ad Nazianzenum Epistolæ S. Basilii Cæsariensis. Ex Gregorii Patris persona scriptæ vigesima secunda, tertiaqve.

Index eorum ad quos Gregorii Naz Epistola.

7 / Bhasiw 138. 1 AB 80 yiw 242. Adamartin 109. ΑδελΦίω 128. 129. 130. 223. Διοκλει 193. 'Αερίω και 'Αλυπίω 148 - 1524 Aμαζονίω 73. Avarous 119 - 121. doro Tyanensi Episcopo) 81-ΑμΦιλοχίω 12.13.159.160.161. 162, 163, 240, 241, Aseeia 47. 48. 125.126.127. Афелкана 46. Ba(inew 4.5.6.7.8.9.10.11.19.b. 21.24.25.26.27.31.32.33. 133. 134. BIKTOPA Birahiava 145. Βοσπορίω Κολωνίας (Episcopo) 14. 15.141. TEWEYIW 182. Flyartie 239. **Γ**λυκερίω 207. Tenyopia apxovit

Γεηγορίω 205.206. Έπισκόπω 142. Núasys 34.35.36.37. EnnBoliw EMadiw 53.54.216.217.218. 234-EXECTIVE (Theo- Enipario 104. Προς Επισκοπες, ως εκ ωροώπε & saus wares Evarela 153. alia ad Evagrium Monachum T. 1. p. 717. 224. 235. 236. Eudosia Phroes 39.63.115.116. is county delig Ευλαλίω 09-102, 232. Έυλαγκίω Πρός Έυσεβιον Επίσκοπον Καισαesias 20. 169,170. Έυσεβίω Φίλω 121. Πρός Έυσεβιον Επίσκοπον Σαμοσα-

τεων (cu έξορια όντα. 18.)

Έυςοχίω σοΦιςή 61. 62. ΙΙΙ.

30.204.

Evreonie 137.138.164. Ήρακλειανή 156. Θέκλη 200, 201, 202, ϴεμιςίφ 139. 141. Θεοδοπίω ή Θεοδώρω 81-90.144.219-222. Επισχόπφ Τυάνων. 225. 910 Tixty 198. Ίακώβω 146. 147. 18λιανώ 166, 167, 168. Nois Gir de Kalaupia, es ix wegsway & taux nargos .22. Καισαρίω τῷ ἰδίω ἀδιλΦῷ 19.17.b. 105. 106. Kaidiaro 194. Kasoes 93.94. Kehendia 71.72. aezani, grina de Ίλαμίδι (Cotelerius ad lib. X. recognitt.Clementissect.XXVII. legit ex Epist. 99. 19 Aauid) 1. κληδονίω 96.97.98. aliæduæad Cledonium presbyterum T.1. P. 737.745. Kuesaxã 233. Atarria 103. · Λιβανίω σοΦιςή 203. Aodhare 195. Maxedoria 124. Μελετίω 143. Μοδαρίω σρατηλάτη किंदा संश्नेगाइ रि Έκκλητιών 135.136.

Neumela 51. 52. 226. 227. alia

T. 1. p. 721. Alia apud Cote-

lerium notis ad S. Barnabam.

Nepterie 79. 183 - 185 -Νικοβέλω 2. 3. * 154. 208. 200. Overminare 'Ολιμπιανώ 165. 'Ολυμπίω 49. 50.76,77.78.172-179. 211. ΟμοΦεονίω 237.238. Overano 181. Ουρσφ 122. Παλλαδίφ 228. 229. 230. 231. ΠατουΦίω 112.113. Πέτζω 186. Πρός οδο πολιτευομένες Посириали, माहा होश्राम 71. Пропожи, 55.50.57.58.157.158. Zantedari 212, 213, 214, 215, Μονάζεσι και παρθένοις ήγιασμένοις cr adeλ Φότητι τη κ. Σανναβαδάην 🕏 μακαρίε Λευκαδίε 180. Zatypiya 132. Tell Exxlysiasi-ममृद्ध संदर्भग्म TIMMAIRÍA TH AICETIRH 38. Σταγειώ 188. Etegrajoin 92. ΣφΦροιίω τατάρχη 18. b. 59.60. 107. 108. 109. 110. Τιμοθέφ 187. 189. 190. 191. Υπατίω 192. φιλαγείφ 40. 41.64.65.66.67.68· 69. 70. Φωτίω 91. 118. Appenllun 2-

* Exhac Epist. 154. constat Nicobulo nubsisse Alypianam filiam Gorgonia, Nazian-zeni sororis.

Appendicem Tomi primi claudunt Critica Fed. Morelli in illum nota, pramissum que his Nazianzeni Testameneum, quod Grace primus è membranis protulit atque inter plures veterum testamentorum formulas vulgavit Barnabas Brissonius in præclaro opere de formulis & sollennibus populi Romani verbis libro VIII. Hinc ex Codice Palatino descriptum cum Jo. Leunclavii versione exstat in jure Graco Romano quod Marqu. Freherus Francof. 1 196.fol.edidit, Tom. 2, pag. 203. Richardus etiam Montacutius Orationibus Nazianzeni in Julianum Græce à se editis Etonæ 1610. 4. testamentum subjunxit. Denique cum Jacobi Sirmondi versione, quam adjunctis pluribus pro illustrando & vindicando illo monumento observationibus ediderat Baranius ad A.C. 389. num. 24. testatus Sirmondum cum Brissonii editione duos Gracos Codices ** Vaticana: Bibl. contulisse, idem Parisiensibus & Lipsiensi Nazianzeni editioni accessit. Scriptum est Flavio Eucherio COSS, hocest A. C. 381. re Ampbilochius Iconiensis, Opeimus Antiochenus, Theodosius Ida, Theodulus Apameensis, Hilarius Isauriæ & Themistius Hadrianopolis Episcopi & Cledonius presbyter sconiensis. Descripsit Johannes Ecclesiæ Nazianzi Lector & Notarius.

In Tomo secundo exstant pulcherrima Nazianzeni poëmata, illo ordine quo apud Labbeum recensita possunt videri. Quoniam autem plurima separatim variis in locis prodierunt, nonnulla etiama adhuc delitescunt inedita in Bibliothecis, quo facilius possint agnoseci, subet ea recensere ordine Alphabetico adscriptis primis singulorum verbis. In Aldina editione in medio quaternionum miro & insolenti consilio sparsim inserta sunt prima Evangelii Johannis capita
Græce & Latine usque ad Capitis VI. versum 58.

"Αγγελοι αιγλήτετες. Tristichon morientis. Edidit Jac. Tollius pag. 104. itiner. Ital.

"Appele ma C. Advirginem, senarii jambici XVI. T. 2. p. 182. Ediderat Billius, Paris 1775. 8. pag. 399. & Hæschelius Lugd. Bat. 1591. 8. pag. 88.

28. Åι αί τ παθέων. Threnus, elegis XVIII. Tom.2. p.97. Ediderat Aldus G. VIIII.

^{*} Edit Wechel, 1592, 4. que expressa ex Parificuli 1582, fol. fed emendatior eft.

Exstat & MS in Bibl. Cæsarea. Vide Lambecium VI. pag. 8, qvi & Georgii Michaelis Lingelsheimii editionem memorat,

72. "Αιματος όξ είγαθε. In divitem male moratum versus elegi XL.
Tom. 2. pag. 126. Ediderat Aldus K. IX. & Hieron. Brunellus Rom. 1595. 8. pag. 40.

25. 'Αλλήλες ωθο έγω, Dodecastichon elegiacum in vitæ vanita-

tem. T. 2. p.95. Ediderat Aldus G. 5.

*Aλλοι ωμ & ωλόεζί. In secessionem à mundo, versus Jambici XXII.
Tom. 2. pag. 181. Ediderat Billius Paris, 1575. 8. pag. 369.
Hœschelius pag 97.

"Aπελθε, ἄπελθε. Ad Diabolum Heptastichon Jambicum Tom. 2)
pag. 178. Ediderat Billius Paris. 1575. 8. pag. 380. Priores
qvatuor versus Hæschelius pag.99. Lugd. Bat. 1595. 8.

"Απορον βίε τὸ τίρμα. Anacreontici L, Pauli cujusdam Epitaphium.
Tom. 2. pag. 179. Ediderat Billius Paril 1575. 8. p. 387.

Ageni ma (a dixaiois. Decastichon Anacreonticum de Castitate. T.z. p. 252. Ediderat Hœschelius pag. 91. Lugd Bat. 1591. 8.

"Agraσον, agnaσον, in Diabolum. Edidit Jac, Tollius pag. 100. infignium Itinerarii Italici.

Αρχήν ἀπάντων. Monosticha Jambica, ordine literarum XXIV. T.z. pag. 186.

'Agχης καλης κάλλιςον. Gnomæ distichis jambicis LXXII. comprehensæ Tom. 2, p. 153. Ediderat Aldus N. VIIII.

νΑρχομαι ix βιότοιο. Vide infra, έρχομαι.

Mum Eise. In templum Eliz dictum znesov. Tom. 2. p. 195. Carmen Jambicum IV. Ediderat Joach. Zehnerus ad Epiphanium de Vitis Prophetar. pag. 28. seq.

7. Γαῖα Φίλη κὰ Πόντε. Threnus versibus Epicis XXXI. Tom. 2?
pag.76.seq. Ediderat Aldus E. VII.

Tiρων μεν eius. Carmen I. Jambicum Acrostichin referens_Γρηγορίκ iεργος &c. Tom. 2. pag. 187.

62. Γυμνος όλ . βιότοιο. Sententiæ distichis XXXI. comprehenæ, & Acrostichin hancreferentes: Γνῶμαι Γρηγορίε δίςιχοι Ευεπίη, καλὸν άθυρμα νέοις, κὰ χάρις έξοδη. Τοπ. 2. pag. 146. Ediderat ante Hæschelium p.72. Lugd. Bat 1595 8. Aldus M. VIIII. sed ad calcem plures adtexuit versus alio pertinentes, Heroicos & elegos ita ut pro LXII. sint CXXIV.

Uuu 3

45. Διίδω μή βιότοιο. de parabolis apud quatuor Evangelistas. T. 2. pag 103. Versus Heroici CVI. Ediderat Aldus H. III.

Δeno, π9@ πic. Pentastichon jambicum de desiderio. T.z. p. 181. Ediderat Billius 1575, 8. pag. 398.

Δαινόν το λωπει & Δαινόν το πάχαν. De malis amicis, Hexastichon & Pentastichon jambicum Tom, 2. pag 182. Ediderat Billius 1575. 8. pag.399.

47. Δίζται μθρ άμῶν μύθων. Tom. 2. pag. 106. ad Hellenium de. Monachis protrepticum sive admonitorium carmen elegiacum versibus CCCLXVII. Edidit Aldus H. VI.

Δικάζομαί σοι κέσμε. Dialogus cum Mundo Tom. 2. p. 179. Dodecastichon Jambicum. Ediderat Billius Paris. 1575. 8. p. 384.

Ainy, Anasaj. Ad invidos Carmen jambicum versuum XXXIII. Ediderat Hœschelius Lugd, Bat. 1593. 8. pag. 87.

Dodecastichon sambicum. Edidit sac. Tollius p.92, itineris Italici. Latine solum exstat T. 2. p. 197.

Δέξα Θεῶ τῷ Πατεί. Confessio & Gratiarum actio, Dodecasticho Elegiaco. id. p. 95.

Δος τον αφθιτον Moraexlw. Vide infra, Σε τον αφθιτον.

4. Δύσμος Θ οία πάθον. De animæ suæ calamitatibus, Carmen Elegiacum versibus CCCL. Tom. 2, pag. 68-73. Ediderat Aldus D. VIIII. & Hieron. Brunellus Rom. 1595. 8. p. 13.

36. 37. Dudina d' if IanuB. T. 2. pag. 99. de XII. Patriarchis & Apostolis. versus Heroici decem. Ediderat Aldus G. XIII.

31. Eyyus ayan Biotoio. Carmenpænitentiale elegis XII. Tom. 2. pag 98. Ediderat Aldus G. 10.

Ένω τραπέζης μυςικής. Carmen Jambicum X. T.z.p.197. pars Carminis qvod incipit as has the dominis qvod incipit as has the same of the postremo auctior.

40. Ει δ' άγε κὰς σκοπων De CHristi parabolis apud Matthæum. T.2. p. 102. Versibus elegis XVIII. Ediderat Aldus HH. II.

'Elημίωμαι, Χεις:. Tristichon sambicum, precatio matutina. T.2: pag 177. Ediderat Billius Paris, 1575. 8. pag. 376, duobus verlibus auctiorem Hæschelius pag. 94.

Einar nergmy. Octastichon Jambicum ad CHristum. T. 2. p. 177. Ediderat Billius Paris. 1575, S. p.379. Minus integrum recurrit Tom, 2. pag. 198.

46. Et ph di wheten. Tom. 2. pag. 105. ad Monachos in Coenobio degentes. Versus Heroici XV. Ediderat Aldus H.VI.

Es mos morneus. Threnus Heptasticho Jambico. T.2,p.177. Edi-

derat Billius Paris. 1575. 8. pag.378.

*Ei σοι πίθηκον. In nobilem male moratum. Tom.2. p.251. Ediderat Hæschelius Lugd. Bat. 1591. 8. p.85. Carmen Jambicum versibus ΧΧΧΙν.

Έμπεια, μαινός. ad brutamanimæ suæpartem. Carmen Jambicum T.2.p.196. Ediderat Hæschelius Lugd. Bat. 1595. 8. p. 82.

Eξηπάτημα: Χειςὶ. Carmen jambicum XII. T.2. p. 191.

'εξηπίρημαι. Tristichon editum ab Hœschelio Lugd. Bat. 1591. 8. pag 98. Græce.

'RE i Θιῶ το σῆλθον. De se ipso Dodecastichon Jambicum. Græce edidit Hæschelius Lugd. Bat. 1595 8. pag 87.

'Er σοὶ μὲν Ηςιμεμβμβν. Iter facientis. Versus Jambici XXIV. Edidit Jac. Tollius p. 98. Itineris Italici.

Eπά με βάλλης. Dodecastichon jambicum de patientia. Tom. 2.
pag. 180. Ediderat Billius Paril 1575. 8. p. 392.

Exercise κιυθμών. In sepulchrorum effossores carmina Jambica XVI.

Tom. 2. p.202-204. Ex his decem Græce ediderat Hæschelius
Lugd, Bat. 1591. 8. p.101.

Έπις αίτα , κλύδων με. Ad CHristum, Decastichon Jambicum T.2. p. 176. Ediderat Billius Paris. 1575. 8. pag. 374. Hæschelius p. 95. tantum tristichon; Ita ut novum incipiat à versu τολμώ

Φράσου τι.

Υμργον έχας ψυχή. Tom. 2. pag. 176. Ad animam suam, Pentametri quatuor interpositi duodecim Jambicis Senariis. Ediderat Billius Paris. 1575. 8. pag. 371. Hœschelius pag 81. Lugd, Bat. 1591. 8.

Eppoler oi 70 900r. Carmen Jambicum de Providentia T.2. p. 188.

17. Έρχομαι in βιότοιο. De seipso, post reditum ex urbe CPol. T. 2.
pag 124. Versus elegi LII. Ediderat Aldus L. VII. ubi male
legitur αρχομαι pro ερχομαι.

9. Euder de Anastasiæ templo CPoli,
Tom. 2. pag. Seq. Carmen Elegiacum versibus CIV. Edi-

derat Aldus E. VIIII.

**Εφησέ τίς πε. Tetrastichon Jambicum de Fortuna & prudentia Tom. a, p. 156, Έψευ-

- 'εψευσώμην στ. Heptastichon Jambicum, Lamentatio vespertinaad CHristum. T. 2. p. 176. Ediderat Billius Paris, 1575. p. 375. Hœschelius p. 94.
- Zã ngy ri9ma. Tristichon jambicum Tom. 2. p. 252. Ediderat Hœschelius p. 96. Lugd. Bat. 1591. 8.
- 10. Ζωρεάφος isu άρισος. De diversis Vitægeneribus & adversus falsos Episcopus. Tom, 2. pag.79-81. Carmen Elegiacum versibus CVIII. Ediderat Aldus E. XII.
- 6. H9sλos π πίλαα τανύπλεω. De vanitate vitæ. Versus Heroici LX. Tom. 2. p. 75. seq. Ediderat Aldus EE. IIII.
- *Hλθες μθρ ήλθες. Versus Jambici XIV. ad Diabolum. T. 2. p.178. Ediderat Billius Paril 1575. 8. p. 380.
- 60. Ἡλυθες ἀυθις ἔμοιγε. Ad Diabolum, in morbo. T.2.p.138. Elegi versus CXVIII. Ediderat Aldus, L. XIIII. Hieron, Brunellus Rom. 1595. 8. pag. 42.
- 19. Ἡλυθες ἃ κακόεργε. ad Diabolum, T.2. p.93. versus Epici XX. Ediderat Aldus G. IIII.
- THY, THY or' "1981. in morbum tristicha XV. Edidit Jac. Tollius p. 100.
- THI TO XC1505. De CHristo tempestatem componente, Hexastichon

 Heroicum T.2. p.178. Ediderat Billius Paris. 1575. 8. p.387.

 H πολλά πολλά γίνταμ. De seipso. Carmen Jambicum XXIII.

Tom. 2. pag. 243. Ediderat Hieron Brunellus p. 52.

- 33. Θείοις & λογίοι (w. De libris S. Scripturæ, versus Heroici XXXIX. Tom. 2. pag 98. Ediderat Aldus G. II,
- Θεὸν βοῶ, π΄ τετο; Heptastichon Jambicum ad Diabolum. T.2. p. 177.

 Ediderat Billius Paris. 1575. 8. pag. 377. Hæschelius p. 99.

 Θεός μέν έξιν. Definitiones, versibus Jambicis T.2. p. 198-202.
- Θεός πό πωι των αίτιον. De virtute Carmen Jambicum qvod Græce edidit Jo. Sambucus Antvverp. 1568. 8 p. 82. Latine-Billius Parif 1575. 8. p. 203. Hoc Carmen verübus CLXXXIII. à capite auctius exstat T. 2. p. 204. atqve incipit: πολλών ακτώ.
- Vosquithronos ornatos consequimini. Latine T. 1. p. 308.
- Duμε βλεψον αια. Ad animum suum, hexastichen elegiacum T. 2. p. 95. Ediderat Aldus G. 5.
- Φυμῷ κολθμαι τῷ σανοίκω δαίμου, in iram, carmen Jambicum XXI. T. 2. p. 229-237.

- 19,10 γλώων Φίλη, 15,2. p. 128. de silentio, quod jejunii tempore coluit. Versus elegi CCVIII. Ediderat Aldus K. XII.
- 1σως μθρ έχεῆν. De seipso & adversus Episcopos. Carmen jambicum versuum 836, quod 30. Leunslavio interprete ex libro Cygneorum Nazianzeni Carminum editorum Basil 1571. Latine tantum exstat Τ. 2. p 301, sed Græce ac Latine cum notis vulgavit Jac. Tollius in insignibus itinerarii Italici, Trajest. 1696. 4. Ex Codice Viennensi.
- Rausir καινοι τί τετος Heptastichon Jambicum ad CHristum Tom, 2. p. 177. Ediderat Billius Paris, 1575. 8. p. 379.
- Rai τετο τῆς οῆς. Heptastichon Jambicum in Diabolum. T. 2. p. 177, Ediderat Billius Paris. 1575, 8. pag. 377, & Hoeschelius p. 99, Lugd. Bat. 1595, 8.
- Kaλèn γάμφ διδέδου. T. 2. pag. 175. De pudicitia, Ediderat ante Hœschelium Lugd. Bat. 1595. 8. p. 39, Billius Paris, 1575. 8. pag. 367. Versus Jambici LXV.
- κλύθι πάτες Χειεύ. Invocatio, versus Heroicis XIII. Edidit Jac.
 Tollius pag. 92.
- 24. Κόσμε Φίλ' ε Φίλε πάντα. De naturæ humanæ fragilitate, dodecastichon elegíacum T.2. p.95. Ediderat Aldus, G.5.
- Rôs por melle. Heptastichon Jambicum paræneticum T.2. p. 180. Ediderat Billius Paris 1575. 8. pag. 392. Hoeschelius pag. 97. Qvatuor versibus auctiores recurrunt T.2. p. 191.
- Reiraus an ημίν. Comparatio vitarum. Carmen Jambicum XIX. Tom. 2. p. 220-224. Græce ediderat Jo. Sambucus Antvv. 1568. 8. p. 73.
- Aργεζιν ρί μισεντες. De seipso. Carmen jambicum versuum CIV. ex Codice Viennensi & duobus Mediceis cum versione sua & notis Jacobus Tollius p. 74.
- 42, Λανκῶν δ' ἀλλα δὶς ἐπλά. De miraculis CHristi secundum Lucam T.2. p.102. Versus elegi XX. Ediderat Aldus H, II.
- 44. Malgros d' Auroviur, De CHristimiraculis secundum Marcum. T. 2, p. 103. Versus Heroici XVII. Ediderat Aldus HH. III.
- 34, Massyas 'Asychiloso. T.2.p.99. de plagis Ægypti, Versus elegi XII. Ediderat Aldus G. XII.

Libri sti Pars Tertia,

Xxx

- 38. Mar 9ac m'9u n'ne. T. 2. p. 99. de Christigenealogia. Versibus Heroicis 102. Ediderat Aldus G. XIII.
- Maτθάης βίβλοιο τὰ θάυματα Τ 2. p. 101. De miraculis CHristisecundum Matthæum. Versibus elegis XXXVIII. Ediderat Aldus, H.
- Μέμνησο σαυτθ. Ad seipsum, Hexastichon Jambicum T.2. p.177. Ediderat Billius, Paris, 1575. 8. pag. 376.

Merin 1901, in 1901, iezopay. Dodecastichon Jambicum. Edidit Jac.

Tollius pag.88.

- Mη κεφαλας πυργέ. In mulieres ambitiose se ornantes, cum' Metaphrasi Fed. Morelli T. 2. p. 147. Sunt versus elegi CCCXXXIIII. Ediderat Aldus N.
- Mή σε λαθοίμην. Ad CHristum, Heptastichon Jambicum T.2.p. 176. Ediderat Billius Paris. 1575. 8. p. 373. & duobus versibus mancum Hæschelius pag. 95.

Mõree eud vi u eriures. De DEI desiderio, disticha elegiaca XII,

T. 2. p. 95.seq. Ediderat Aldus G. VII.
My Xessu ziruna. Edidit Aldus M. XII.

3. Νίκη μθρ δή σπο. Przcepta ad Virgines. Versus Heroici DCLXXXIV. T. 2. p. 55-68. Ediderat Aldus CC. IIII.

Nora nora phi. Precatio agroti. T. 2. p. 178. Dodecasticho Jambico. Ediderat Billius Paris. 1575, 8. p. 382.

No no privisor. Jambici LXXIX. de incarnatione adversus Apollinarium, cum Fed. Morelli Metaphrasi T.2. pag. 247. Primus Grzcè ediderat Dav. Hæschelius Lugd. Bat. 1591. 8. p. 62.

pita VIII. versibus Heroicis DCCXXX. T. 2, p. 161. Cum Latina Metaphrasi sua & Commentariorum Nicetæ versione latina edidit Jac. Billius Paris 1575. 8. Postea ex MS. Bibl. Augustanæ sed prima tantum VI. capita sive versus CCCCLXXXII. cum paraphrasi veteri Græca prosaria Dav. Hæschelius Lugd, Bat. 1591. 8.

Οι μοι, πέκμηπα. Carmen Jambicum XIII. T, 2, p. 191. Ediderat

Hæschelius Lugd, Bat. 1592. 8. p. 84.

Τοι μοι ποσηλθε. Threnus ad CHristum. Octastichon Jambicum. T.2. p. 176. Ediderat Billius Paris, 1575. 8. p. 373, & Hœschelius Pag. 95.

- Ospos susua T. 2. p. 178. Threni duo ad CHristum, Heptastichis jambicis. Ediderat Billius Paris. 1575. 8. p. 382. & Hæschelius p. 98. Lugd. Bat. 1591. 8.
- Oi πωθύπη. Ad non amicos T. 2. p 251. Heptastichon Jambicum. Ediderat Hæschelius p. 71. Lugd Bat, 1501. 8.
- ் வி இத்தைய் க்டியுக்கிய மாகு. Octastichon Jambicum editum ab Hocchelio p. 101. qvod Latine tantum habes T. 2. pag 308. இய் aranearum fila imitantur.
- "Ολβι@ όπις ἀσαριοι. Dodecasticon Elegiacum de pugna carnis & Spiritus. T. 2. p. 1 &c. Ediderat Billius Paris. 1575 8. p. 394.
- 6. Ολβιος ίςις έρημον έχαι βίου Τ 2.p.01. Beatitudines & spiritalis Vitæregulæ, distichis elegiacis XXXIII. Ediderat Aldus G. II.
- 48. "Oμβοω διψάδα 20μαν. Ad Julianum έξισωτήν Τ. 2.p. 111. Versus elegi XXX. Ediderat Aldus I. III.
- 61. Όμμο δίκης μύθων τι. Ad Nemesium JCtum, ut desinat idola colere T. 2, p. 140. Versus Heroici CCCXXX. Ediderat Aldus MM. II.
- *Ορκυ τί χῆρον; Carmen Jambicum XX. in πολυόρκυς five frequenter jurantes T. 2. p. 224 229.
- Οταν τω ένεης. De patientia Heptastichon jambicum T. 2. p. 181. Ediderat Billius 1575. 8. p. 397. duobus versibus auctius habes in Anecdotis Græcis Clarissimi Muratorii p. 172.
- *0ρ9ρ@- δίδωμι. Precatio matutina T.2. pag. 176. Ediderat Billius Paril, 1575. 8. p. 374. Hœschelius p. 94. Heptastichon Jambicum.
- 'Ου μ' ε'9' αμαρπές ελεν. Dodecastichon Jambicum. Edidit Jac. Tollius p. 86.
- Ο χῶς ο πηλός. De vita humana, versus Jambici XVI. T.2.p. 179. Ediderat Billius Paris. 1575. 8. p. 386,
- Πάλι πορόλθει. Tristichon Jambicum ad CHristum T. 2. p. 177. Ediderat Billius Paris. 1575. 8. p. 376. & Hæschelius pag. 99. Lugd. Bat. 1591. 8. Aliud Heptastichon, quodeodem versiculo incipit T. 2. p. 252.
- naenλθεν ἀσθη. In vitæ exitum. Dodecastichon Jambicum T. z. p. 179. Ediderat Billius Paris 1575. 8. p. 385.

XXX 2

43.

. 6 . 5

- 43. Παριιμών ή Λυκάς. De parabolis secundum Lucam T.2. p. 103. Versus Jambici XXII. Ediderat Aldus HH. III.
- Παρθένε τύμφη χρις δίξαζε σε τον νυμφίον. Ad virgines exhortatio, numerismetro solutis imitatione Syracusii Poetæ scripta, cum Fed. Morelli Metaphrasi T. 2, p. 299.300.
 - 2. Παρθενίην στφάνοις. Laus Virginitatis. Versibus Heroicis DCCXI. T. 2. p. 42-55. Ediderat Aldus. B.
 - 41. Havea d'Iwairs. T.2. pag. 102. de Miraculis CHristiapud Johannem. Versus Heroici XI. Ediderat Aldus H. II.
 - Mέπουθα δανά ωλείςα. Carmen Jambicum ad CHristum T. 2. p. 178.

 & tribus versibus auctius p. 195. Ediderat sine hac accessione
 Billius Paris 1585. 8. p. 383.
 - nη θυμὰ βαίνεις; Ad animum suum Heptastichon jambicum T. 2. p. 177. Ediderat Billius Paris. 1575. 8. p. 378.
 - 11 με Χειτέ. Ægroti tristichon Jambicum ad CHristum Tom. 2. p. 180. Ediderat Billius Paris, 1575. 8. p. 393.
 - 20. Πή σε Φέρων Χειτοΐο adhortatio, ut mentem ad DEum convertat. Versus Epici XVI. T. 2. p. 94. Ediderat Aldus G. IIII.
 - Fluegos πίφ@ πῶς. Tetrastichon jambicum de charorum morte T. 2. p. 181. Ediderat Billius 1575. 8. p. 398.
 - 1109ω πάλιν τηναι. Tetrastichon jambicum ægroti T. 2. p. 180. Ediderat Billius Paris. 1575. 8. p. 303.
 - กองินั, สองินั ระ. Dodecastichon Jambicum. Edidit Jac, Tollius p. 90.
 - 5. Ilohan Xeisin anaum. Querela de suiscalamitatibus. Versibus Heroicis CIV. T.2. p.73. Ediderat Aldus, E. III.
 - 27. Пожанц імедости. Lamentatio pro anima sua T.2. p. 96. versibus Epicis XXVVI. Ediderat Aldus G. VIII.
 - Domas, ição χάφοιτας. In suos versus, Carmen Jambicum, versibus CIII. T. 2 p 248. cum Metaphrasi Fred. Morelli. Græce ediderat Hæschelius Lugd. Bat. 1591. 8. p. 65.
 - Bomar answ. De virtute, modestia & temperantia. Carmen Jambicum XVIII. T. 2. p. 204-220. Vide supra, வர்கள் கார்கள்.
 - 8. பட்கி விரவ கிடிச்சாக; ; Ad seipsum per quæstiones & responsiones. Versibus Heroicis XXXI. T. 2, p. 77.sq. Ediderat Aldus E, VIII.

Illa-

Begign αστιμήσειας, Gnomologia tetrastichis LIX. qvibus ut numerus sexagesimus compleatur addendum tetrastichon qvod proxime præcedit T. 2. p. 156. Ediderat Aldus OO. Et Billius Paris, 1575. 8. p. 210. addito Latine Commentario Nicetæ.

πρώην τίς με τρυφάν. in Monasticam vitam simulantes T. 2. p. 138.

Versus elegi quinquaginta, Edidit Aldus L. XII.

18. Σάιξ ολοή, Βελίτο. adversus Carnem. disticha Elegiaca XXI.T. 2. pag. 93. Ediderat Aldus G. III. & Hieron. Brunellus Rom. 1590. 8. p. 6.

De ray von Whore the Hymnus vespertinus. Edidit Græce BruneHus

p. 51. utraque lingva Jac. Tollius p. 96.

Ei nir dΦ91τος Μοιαίς χίω. Hymnus ad CHristum, versibus Anacreonsicis Li. T.2.p.185. Ediderat Hœschelius Lugd. Bat.1501. 8pag.02. & Brunellus Rom.1590. 8. pag.49. qvi legit: Δὸς niv aΦ91τον.

Σιών εδοί πενθεί, Dodecastichon Jambicum. Edidit Jac, Tollius p.90.

Σπόναζε σαυτόν. Tetrastichon jambicum T.2. pag. 252. Ediderat Hæschelius p.98. Lugd. Bat. 1595. 8.

Σοι χάρις & πάντων. Precatio duplex versibus Heroicis una XI, alte-

ra XXX. Edidit Jac. Tollius p. 94.

64. Σῶμα δίχα ψυχής. Epitaphia duodecim in M. Basilium cum.
Metaphrasi Fed. Morelli, tanqvam unum continuum carmen leguntur T. 2. p. 152. atqve ita etiam Aldus ediderat N. VII. & Hieron, Brunellus Rom. 1595. 8. p. 46. Sed distincta exhibet Lambecius VIII. p. 366-371. una cum prosaria expositione Anonymi Græci scriptoris, ex MS. Codice, in qvo subjecta illa reperit vitæ Basilii qvam sub Amphilochii nomine editam p.505-dixi.

Τάχη, πυλώνες. Dodecastichon Jambieum. Edidit Jac. Tolsius p. 88. Τέθνηκα τώδε. Precatio ad CHristum, vérsibus XVI jambicis. Τ 2. p. 181. Ediderat Billius 1575. 8. p. 395. Versu septimo desinit apud Hæschelium p. 96. ut novum incipiendum sit à versu τολμώ π λεξω.

Tixror ἐμόν, μύθες. nomine Nicobuli Patris ad filium T.2. pag. 11 ς.

Carmen Heroicum, versus Heroici CCLXXXIII, Ediderat Aldus
I, VIII, ubi male Νικόκλε pro Νικοβέλε.

- Lib. V. cap. 13.
- 16. Τέκιον έμον, το δέ τοι. Paræneticum ad Olympiadem virginem. T. 2. p. 134. Versus Heroici CXI. Ediderat Aldus LL. III.
- 58. Tir Deerlu modéw per T. 2. p. 135. De virtute humana, adseiplum. Versus Heroici CXVII. Ediderat Aldus L. VIII.
- 14. Tie Mount; nie d' aui. De externi hominis vilitate T.2. p.88-90. Carmen Elegiacum versibus CLXIV. Ediderat Aldus F. VIIII. Hieron. Brunellus Rom. 1595. 8, p. 30.
- Tie n ruganie; ad CHristum, carmen Jambicum V. T. 2. p. 195.
- 1 c. Tie, πίθεν is βίον ηλθον; de vitæ itineribus T. 2. p. 01. seq. disticha elegiaca XX. Ediderat Aldus, G.
- Ti σοι θέλεις βμέδουμ. Anacreontici CLXXXI. ad Animam suam T. 2. pag. 182. Ediderat Hieron Brunellus Rom, 1590. 8. pag. 53. Hæschelius p. 75. Lugd. Bat. 1591. 8.
- Τί τᾶυπε; τολμᾶς κὰ σύ. In Maximum Cynicum. Versus jambici LXV. cum Metaphrasi Fed. Morelli T. 2, p.249. Græce ediderat Hoeschelius Lugd Bat. 1591. 8. p. 69.
- Τολμά τι λέξαι. Vide supra, Τέθνηκα τωθε.
- Το \μῷ Φεάσι π. Vide supra, Ἐπισείτα.
- Toraura Bauna 9 Hais. Carmen Jambicum XVII. de Eliz miraculis T. 2. pag. 204. Græce ediderat Hæschelius p. 100. Lugd. Bat. 1595. 8.
- Τὸ Ε΄ λόγε βέλημα, de Vita sua. Versibus Jambicis ultra MDCCC. T. 2, p. 1 - 31.
- 35. Trisde von us exalente T.2.p.99. Mosis Decalogus, versibus heroi. cis decem. Ediderat Aldus G. XII.
- Teras ous me Dodecastichon Jambicum. Edidit Jacobus Tollius p.84. Teóz 🕒 nis isw, Jambi IX. in vitam humanam T. 2. p. 155.
- 21. Φεῦ γ' ἀπ' ἐμῆς κραδίης. Detestatio Diaboli & preces ad CHristum, distichis elegiacis XII. T. 2. p.94. Ediderat Aldus GG. IIII. Hieron. Brunellus Rom. 1595. 8. p. 8.
- 32. Φεῦγ' ઝơn πές γεαμμάς. Ad Diabolum, T. 2. pag. 98. Tetrastichon quod ediderat Aldus G. II.
- Φεὶ ημέρας μοι τῆς κακῆς. Octastichon sambicum ad CHristum T.2, pag. 252. Græce ediderat Hæschelius p. 96. post tetrastichon qvod

qvodincipit παρηλθεν άνθη, & cui connexum Tom. 2. pag 96. legitur.

Per neu neilin dédoina. Edidit Hæschelius p. 98. tetrastichon.

φεῦ, Φεῦ, δίων γάμεζιν. adversus opum amantes, Carmen Jambicum. XXII. T. 2. p. 237-243.

Φίλοι πλῖτω. Threnus tristicho jambico. T. 2.pag. 178. Ediderat Billius Paris. 1575. 8. p. 384.

Φθέγγοιω, απαντες. Dodecastichon jambicum. Edidit Jac. Tollius p. 84.

Χαίρει κελένων. ad Seleucum, Carmen Jambicum III. T.2.p.190-195. Χαίρεις τουφων. De Philosophica paupertate, Carmen Jambicum. VIII. T. 2 p. 191.

Χαίρων κων τλθον Τ. 2 p. 180. Enneastichon jambicum in Sigantium Eremitam. Ediderat Billius Paris. 1575. 8. p. 391.

13. X912de issois aixiion. de humana Natura T. 2. p. 86-88. Carmen Elegiacum. Versibus CXXXII. Ediderat Aldus. F. IIII. Hieron. Brunellus Rom. 1590. 8.

1. Xeist ai az os ay ais. de rebus suis & vitæ vanitate. Versibus Heroicis DCXX. T. 2. p.31-42. Ediderat Aldus A. 1.

33. Χεισὶ ἀναξ θε πάντα πίλας. Profecturi precatio ad CHristum. T.2. p. 127. versus Heroici XXXIII. Ediderat Aldus K.X.

35. Xeisì avag oi mearor T.2. pag. 131. Hymnus ad CHristum in Paschate, post silentium jejunii. Versus Elegi LII. Ediderat Aldus L. III.

30. Χειτ αναξ, τί με σαρκός. Epitaphium & Epitome Vitæ Nazianzeni T. 2. p.97. Dodecastichon, Ediderat Aldus G. 10.

29. Χελεί Φαος μερόπων. Carmen supplex versibus Heroicis XXIV. T. 2. p. 97. Ediderat Aldus G. VIIII.

11. 'Ω θυσίας πίμποντεο αναμάντες ιερίες, α ψυχάν παμίαι. Ad Epifoopos. Carmen Heroicum versibus CCXXVII. T. 2. p 81-85. Ediderat Aldus FF.

12. τΩ θυσίας πίμποντες αναμάπτες ίερης και μεγάλης Μανάδω.. Ad CPolitanos Sacerdotes & iplam Urbem. Carmen Elegiacum versibus XXVI. T. 2. p. 85. Ediderat Aldus FF, III.

Digitized by Google

- 22. *Ω μοι έγων, οπ δη. Threnus, octalichon elegiacum T.2. p.95. Ediderat Aldus G. 5. & Hieron. Brunellus Rom. 1595. 8. p. 9.
- 17. 'Ωμοσα τον λόγον αυτέν. Jusjurandum, distichis elegiacis XV. T. 2. p. 92. Ediderat Aldus G. III.
- Ω πάντων έπέκανα, Hymnusad DEum, jambicis XV. T.2. p.252.
- 49, 'Ω Πάτες, οι μ' εφυσας T.2. p.112. ad Nicobulum Patrem, Nicobuli filii nomine, carmen Heroicum. Versus Heroici CCVII. Ediderat Aldus, II. III.
- 51. Ω Πάτες, ονπες έμοιγε. Ad Vitalianum, filiorum nomine, T. 2. p. 120. Versus Heroici CCCLII. Ediderat Aldus, K.

Initia Epigrammatum CCXXVIII, qvæGræce ex Bibl. Ambrosiana, Regia Paris. & Medicea, cum versione sua atqueruditis notis vulgavit V.C. Lud. Antonius Muratorius, Patavii 1709, 4.

Αγγελος αιγλήκες 113. αγγελος ήν 214. αγρευε πα[: 210. 'Aι αι και Λιβίαν 19. 'Aι αι κ σο 2. αι αι ε τίφεη 180. å(oµay 180. αι αι α 146. αις σοι 47. αματο & Ανίω 134. αι χαριτες 17. αιων κ) 153. ακη μι 89. ακλοι μι 136. ακλος μι Βαβυλώνος 225. άλλο μθυ Norms 93. άλλο τίμβοι 182. Αμφίλοχο 31. άρματι 116. αρτενα 211, Βρχαία 226. ασμθρο 30. αστάζιοι 118. αυτος νηθν 74. Βαωτε 43. Βαωτε 45. Γαία Φίλη 182. γείτονες 66. γήρας έμου 56. Γρηγόριε 53. Γρηγόριου βούω α 87. Γρηγόριου μήτεως 133. Γεηγόριος Νόνια το 101. Γρηγόριος ποιμήν 77. Γρηγόριος P de Jauma 78. renyogie Normen Jeudeog 62. renyogie Norme te Pi-200 68. distiction & 123. tetrastiction. daiporas 182, daipo(v eilaπίναζον 220, δαίμο[ir iegà 226. δακεύετε 116. δέρκεο 38. δήποτε 173. δωκε Θεώ 110, ein Coi Bios 117. eingoethis 22. ei λίην 182, ei μη γλώσσων 193. ei μή σοι 197. ei σ' d'ωλης: 180. ei δόμ. 6. 17. ei σοί ท 216. ตี (อเ วอบออง 157. ตี ทาล 64. ตี ทร เล่ง 195. ตี การ อัดูยร 73. Η ΤΙς Τάνταλος 3. Η 7 (ον έργον 178. Η Φίλον 218. Η 200 ε 182. Εκ με βρίθες 125. Εκ με Θεος 116. Εκ νης 116. Εκ με πικεής 72. Έλλας 122. Εμμέλιον 130. Εμπεδόκλεις 85. & βάδε 116. & έκατονταίτης 71. ένθα ποτ' Εχομένη Νόννη 105. ένθα ποτ' Έχομένη πεηνής 116. ένθα ποτ' Εχομένης τόστον 103. ένθα ποτ' Εχομένης Vvψυχή 96. εν (οι μομ 194. εξεφαγεν 198. εξ ιατρών 223, επλώ βίριο 140. εργον αλιτρον 143. ερνος 26, εςω Επικτήτοιο 196. εςω τις 200. 'Βυσίβιω 46, 'ωχαί 91, 'ωχής 116. ωχομέτη 94. ήδε τεάπεζα 116. άδη Ε νεκύεωτιν 182. άδη μοι πολική † 201. ήίθεον 45. άλυθε κ' Αμφιλόχοιο 29. ηλυθεν είς αίδην 177. ην δυάς 20, ηνίκα Μαντιανίς 5. ηνίκα και τον τοθίβωτον 164. Ην ότε ην 141. Ηρακλες 86. η ρά σε 161. ηθίου 35. "Ηξπεζας 41. η Τριάς 111. ίχθυβόλου 127. Καισαeik 63. κὰ σό 34 132. κὰ σὸ Γεώργιε 50. κὰ σὸ πάλαν 159. κα-λας 222. κάλλιμον 60. κὰν ςῆς 182 Καπω αδόκων 12. κλῦθι Αλεξάν-Speid 67. 199. Regiau 28. Richtere 167. Rifflu ift 70. Adas 119. λευκά καμ μέλαιος 204. λήθη 182. λήξατε 161. λίωτομαι 172. Μθετινιανά 15. μάρτυρες 219. μαρτύρομ' άδεν έχω 175. Μαυσώλυ 147. μή δάξης 182. μηνέτι Κευροπίη 1. μηνέτι πηντέν 139. μη πίλεμου 8. μήτ' & πλοεί 215. μη ψευδεοθ' 221. μικρον έτι 116. μικεοι ιομ 49. Μεσιπίλου 7. μῦθΟ πίεταε 183. Ναυκεάτιος स्प्रेश्मरावार्त 129. Ναυκράτιος τροΦάλιγγι 128. Νεκρών νέκρα 149. νε-κρών και τά de 161. νηςς οδί ε 114. νήπι Φ ότις 224. cum Graca paraphrasi. Norvar 90. Norv' anaricunein 116. Norva, voi Dern 98. Norsa Pings 116. Non iten 100. Nong Pintatis 115. Nong g-Cior 116. Νότης αζόμθυ ibid. ci Μοταχοί 211. οι τύαβοι 176. διχεσι 36. οι Χεισον 6. ολβι ωρήρως ωπους 76. ολβι ωρήρως aro (6. 10. ομμα (10 ομμαπι μίση, 208. versu qvinto, ubi novum Epigramma incipit. εμινιών 13. ος κακός 174. ος πυελ 186. οςαύτιον 144. όσις έμον 151. όταν τις 'δρης 190. 'Η γαίη 160. 'Ηδ' εθαιεν 99. 'Ηδε μιν τη 184. Ηδεν Γοργόνιον 69. στα αγαμαι 57. στα รัร น่อง 185, Gon อัเร 75. น่าอ์ฮอร 109. นี้ พอร 16. นี้พท 112, รัยชvin 206. seed voi 4. seed na 182. Tros émos 180. Eros émigor 168. έχ άλις 182. ε χουσε 182. παίδες χοισιανών 138. παίζεις 217. πάλλετ' έμοι 135. πάντα κασ. 59. πάντα λιπών 155. πάντ' έθανεν μόνι 208. παρθένε, Χρισός 202. παρθένον αιγλήκωταν 131. παπου όση 58. πατεδεί ερώ 126. πάθομαι 212. versuqvinto, ubi novum Epigramma incipit, πέμψατε 116. πη με λιπών 39. πίσις Ένωχ 108. ωλείι. 182. ποιμθρίην 80. πολλάκις 97. πολλά λέγεις 187. 188.189. πολλά τεάπεζα 102. ασίτε Θιά 155. πεώπο 121. πεώ-Libri sti Pars Tertia.

[†] Epigramma 188. 203. 203. 204. 208. 211. 224. ediderat Aldus A. 1504. 4. M. XII. * In hoc Rpigr. pro χ' ω' logendum Χειςω. Sic Χειςον ανίζει Epigr. 201.

ver 95: phinges 34. phiwe 21. pilns 107. Poun 14. Zappa Ge-Φή 84. Σάρρα Φίλη 106. σασμών 61. σήματα 165. τήθι πέρ λας 152. σήλαι και κλακόεντες 163. σήλαι και τύμβοι 162. λη σοι 116. σε άψε μέγ' ανθεώπεις 24. εράψει οι οίς 81, φέτλι@ 52. mle Bos 116. Täx @- in 148. Therer in 188. Thurts 182. τρωμαι 154. τ σκαπάνω 180. πίπε μ' ανεχλίζης κυκών 180. μ ανοχλίζεις νεκύων 182. πίπε τά Φον 182. πί σ' ανέηκεν 161. πίς θανευ; 104. πίς με πίν 182. πίς πίνου; 'ΑμΦιλόχε 25. πίς πίνος; 'ε κε-ทรที่ 150. ที่5 กับ i mor 169. ที่ Фус ; 213. พีเร ตัวสหฤชอัเ; 209. ชองμά π λέξαι 192. πιθε λίβου 55. πι νεκείν 48. τ ρήτεαν 33. πο τύμβον 145. τωα 227. Ου ζώντας 158. Ετύμβοιο 142. Τρεας λαλάτω 191. τρισταιείς 137. τομβοι 166. τύμβος έγωπλέες 182. τύμβ 🥱 έγω σκοπή 180. τύμβ 🕒 έγω τύμβων 181. 180. τυ τή 79. τυ τίοι έτι 124. τυ τίοι μου 32. ύβριτής 182. όμο πίροις 182. υςατον 38. χάζεο 11. χείρ πάδε 65. χρυσείης 23. χρυσ ούς 179, χώρης 51. Ψυχή 92, ώ θεμι 9. ώμο(a 182, ώ ξωλών 42. à myou 40. welou 54. us Alegain 44. us xalemo 207. en Φελες 18. ω γευσε 170.

Tragædia, Xelsos magur CHristus patiens, quam contra MSS. fidem * Apollinari Laodiceno viri qvidam docti tribuere maluerunt, cum Metaphrasi quam versibus Latinis Jambicis composuit Claus diut Roilletus, Belnensis, exstat T. 2. p.253. Prosalatina vertit Schaftianus Guldenbeckius, Tigurinus, in editione Hervagiana A. 1550. Grace post editionem Romanam 1542.8. excuderat Wechelius Paris.

Anno 1544. 8.

Scholiasta Graci in varia Greg. Nazianzeni scripta.

NONNUS (diversus ** ur videtur à Panopolita) cujus expolitiones Historiarum, qvarum Nazianzenus utraq; in Julianum invectiva meminit, Græe editæ funt à Rich. Montacutio Etonæ 1710. 4. Latine tantum ex Jac. Billii versione leguntur in editione Nazianzeni ntraque Paris. & Lipsiensi T. 2. p. 499. Idem Billius etiam Latine edidit scholia quædam Nonni Monachi in Orationem 20

S. MAXIMUS monachus & Abbas Confessor medio faculo septimo clarus, in ambigua sive locos difficiles plurium Nazianzeni

Vide Lambecium IV. p. 22. seq. ubi memorat Codices MSS, cum scholiis Gracis ineditis Anonymi. In uno corum inscribitur : To nosmooutheler mas G TE er aylois Hateos hum I: you's Acxienione Karsarinen cheus the Cheλόγε δεάμα κατ' Ένεικίδην. ** Vide infra p.690.

Orationum ac quorundam Carminum fusiorem explanationem scripsit, ad Johannem ArchiEpiscopum Cyzicenum, memoratam Jo. Tzetzæ Chil, IX. versu 866. & magnam partem latine olim versam a Jo. Scoto Eringena. Prodiit cum jam disti Scoti Græcarum literarum non adeo periti versione jussu Regis Caroli Calvi composita, & ejusdem Scoti libris qvinq; de divisione Naturæ, varia eruditione refertis Oxoniæ 1681 fol. Operæ pretium esset hanc explanationem rejecudi in nova Nazianzeni editione, nam & Oxoniensis hæc non ubique obvia est, & in Maximi operibus à Combessio junctim vulgatis explanatio in Nazianzeni ambigua desideratur, qvamvis idem in Bibl. Concionatoria memorat es Codicem Græcum Regium collatum cum altero Abbatis Gerasini Blachi Venetiis submissio, tertium q; scriptum pulcherrime & manu erudita collatum Raphaëlis du Fresne, & versionem Scoti ex Bibliotheca Cluniacensi, ad qvos Codices editio Oxoniensis recenseri poterit.

ELIAS CRETENSIS Metropolita, qvi Concilio Nicano III AIC.787. interfuit, Commentariis illustravit Orationes Nazianzeni 1.314.10.11.19.23.24-25.26.27.28.29.30.33.34135.36;
37.51.52. Latine tantum edidit Billius, partim versa à se partim excerpta. Græcus Codex exstat MS. Basileæ in Bibliotheca.
publica in Codice eximio de qvo Carolus Patinus in Epistolis de itinere suo Amst. 1696. 12, p. 132. Les Oeuvres de Gregoire de Nazianze y
sont écrites en caratieres rouges, & les Commentaires d'Elias Cretensis en
earatieres noirs, qui n'ont encore été imprimez qu'en Latin. Ce Manuscrit Gret
est parfaitement net, & enrichi méme aux shapitres, de fort belles miniatures.
On y voit souvent S. Gregoire en chaire, qui preche & qui semble disputer contre
les Heretiques, qui sont en bas à sagauche, ayant à sa droite les Orthodoxes

principalement en son sermon in 'Europiavus impodó Eus.

NICETAS ex Serrarum Macedoniæ Episcopo Heracleensis in Thracia Metropolitanus sæculo XI. ad finem vergente clarus, scripsit Commentarium in sedecim Nazianzeni Orationes 6.9.17.16.18.20. 21.22.38.39.40.41.42.43.44. qvæ latine exstant à Billio editæ, Græce MStæ supersunt in pluribus Codicibus Cæsareæ Bibliothecæ, the de Regia Paris. aliisque in præsenti dicam. Idem Billius Paris. 1575.8. Nicetæ Scholia Latine vulgavit in qvædam Nazianzeni carmina sub nomine Cyri Dadybrensis (in Paphlagonia) Episcopi. Gyrus Kog non nomen sed honoris titulus est pro Kog Vide Barthii

thii Adversaria pag. 1393. Qvæ autem Nicetæ Paphlagoni in illo Codice & aliis qvibusdam tribuuntur, forte & ipsa sunt Nicetæ He-

racleensis. Vide Allatium de Psellis cap. 13.

PSELLI in loca quædam Orationis 41. & 42., leguntur Latine in editionibus Pariliensibus A. 1609. & 1630. atqve Lipsiensi Tomo secundo, commentariis Nicetæ inserta. At Jo. Leunclavius in editione Basil. 1571. edidit ibidem latine tantum Pselli Philosophi Christiani in difficiles locos sex Orationum Nazianzeni, nimirum 20, 39. 40. 42. 44. & in unum alterumque locum Apologetici. Idempræmittit Johannis Pselli in imaginem Gregorii Nazianzeni tetrastichon.

BASILII Cæsareensis * junioris, qvi sæculo decimo scripsit præclaræ luceq; dignæ ἐξηρήσεις & ἐπομνηματισμοὶ in Orationes XLV. Nazianzeni, † exstant MSS. in Bibliotheca Cæsarea, Regis Galliæ, Augustana & Is. Vossii qvæ nunc accessit Academicæ publicæ Lugduni Batavorum...

Cum THEODORI BALSAMONIS scholio Carmen Nazianzeni de libris Biblicis exstat in Synodico magno Gvil. Beveregii

Tom. 2. pag. 178.

GREGORII sive GENNADII in quædam Nazianzeni, evolvit MSta atque in nova fortassis Theologi editione promet V.C. Franciscus Louvard.

LEONTII Byz. scholia ex ore THEODORI Abbatis & Philosophi ad Excerpta è Nazianzeno de SS. Trinitate MSta in Bibl. Cz-

farea. Vide Lambecium III. p. 63.

NICEPHORI BLEMMIDÆ Encomium in Nazianzenum. & expositio ejus carminum memoratur à Labbeo in Bibl. nova MSS. p. 111. pro Nicephori Papblagonis autem scholiis ibidem legendum puto Niceta.

GEORGII ACROPOLITÆ in quasdam Nazianzeni sententias laudat Allatius diatriba de Georgiis p. 357.

EUMOLPI PHILE expositio in quatuor orationes S. Gregorii Naz Labbe p. 107. Bibl, novæ MSS. Ejusdem hypotheses si-

Magni Basilii nosvovov nei ovojuar (nei Beorg se appellat. Vide Seberum ad Jul. Pollucem p. po.

† Vide Lambec, III. p. 204.seq. & Novellas Reip, literarize A. 1704. mense Octobri p. 383. ubi habes Clariss Louvardi Epistolam datam 13. Mart, A. 1704. de nova gvam parat Nazianzeni editioste.

VC

veargumenta verfibus Jambicis in Orationes., MSS, in Bibl. Calarea. Vide Lambecium III. p. 184.

ANONYMI unius pluriumve scholia atque paraphrases in varia Nazianzeni Carmina partimjam viderunt sucem, partim adhuc in Bibliothecis inedita delitescunt. Paraphrasin in Inspirate Grace vulgavit Hæschelius Lugd, Bat. 1501. 8. Equindar in Epigrammata memoriæ S. Basilii consecrata Lambecius VIII. p. 308. Anonymi scholia in Orationes sedecim casio Codice in orationes XXIV., nec nonalia Scholia in Stelevicas adversus Julianum, diversa ab editis Nonni Monachi Scholiis: alio item in Nazianzeni CHristum Patientem, iterumque alio in pleraque Carmina exstant MSta in Bibl. Cæsarea. In Empirica Criticorum marginibus Codicum MStorum Nazianzeni appositorum expositionem edidit Lambecius III. p. 174. sq.

NICOLAI DOXOPATRI (Ε Δόξα Πασεί) notarii Patriarchalis magnæ Ecclesiæ CPol. & protoproedri Syncellorum ac Nosnophylacis έξήγηζις sivescholia Græca MSS. in Nazianzeni carmina Jambica, aliaqve. Incipit: Διθής έσης κληθές Φιλοσοφίας Lambec. VIII. p. 457.

Scripta que in Operum Nazianzeni editionibus bactenus editis non exftant.

VIII. In operibus Nazianzeni junctim editis prater Carmina qua Tollii ac Maratorii sullertia eruit, desiderantur 1) Philocalia e scriptis Origenis, utraque lingua sapius jam uulgata, asque nouz operum Origenis ixdoru quam Parisis parat Benedictimus eruditissimus Carolus de la Rue, oportumius inserenda, ut recudere eam in mova Nazianzeni editione non sit necesse. Dixi de hoc opere, volumine quinto p. 220.

2) Liturgia Latine ex Arabico Josephi Scasigeri Codice versa ediraque à Victorio Scialagh, Maronita. Augusta Vindel, 1604. 4. Vide Marci Velseri Epistolas ad Scaligerum 17.30. & 31. & Josephi Scaligeri 159, 170. 171. Grace & fortassis Arabice vulgaturum se recepir Clarissimus Louvardus. Alia Missa qua ex Latino Gregorii I. Papa Grace versa est à Georgio Codino, editaque Grace & Latine à Fed. Morello Paris 1591. 7. Asia item Missa prasanctificatorum, in Jac. Goari Evchologio Gracorum pag. 192, quam idem in notis 1993.

- p. 210. abaliis Balilio, ab aliis Gregorio I. vel II. Papæ, ab aliis denique Germano Patriarchæ CPol. tribuitostatur, & quam cum; Greg. Nazianzen: Linusgia confundi à Ludovico Jacobo à S. Carolo in Bibl. Pomissicia pag 86. & 88. notatum B. Doctori meo Thomæ Ittigio, in prælectionibus ad Hist. Ecclesiasticam Sæculi IV.
- 3) Sententia & regula vita capitibus XXIV. distincta atque ex Nazianzeni scriptis olim incerto auctore collecta, & Grace à Jo. Sambuco edita. Antiverp. 1568. 8. auaquyi 2010 acc.
- IX. Johannes Leunclavius operibus Nazianzeni à se magnam partem versis & Basil. 1571, fol. editis Latine subjunxit CÆSARII Quastiones & Responsiones CXCV. Idem fecit Leunclavium secutus, & servata ejus versione Jac. Billius in Latina Nazianzeni editione Paris. 1581.fol. Hic Cælarius, germanus Nazianzeni frater & domus Augusta Archiater ac Qvæstor Bithyniæ * post terræ motum qvem feliciter evalit, obiit collebs & baptilmo paucis ante mortem diebus ** A. C. 369. 2 j. Febr. atqve à fratre Naziandemum suscepto zeno Oratione X. funebri celebratus est. Licet vero Medicam ar tem professis sugrit, tamen quæst, 78, extrema ait se accurationem de partibus corporis tractationem relinquere Medicis, on riv hoyou xaπελάψω τοις το iarging egoλανίζι. Et quamvis Philosophia ac Mathematicis disciplinis *** dederit operam, unde frater de eo Orat. Χ. p. 163. πῶν μβὰ ἀδΦι και ἐπλίθε παρδευσεως; μαλλου δὲ ποῖον ώρ မ်ား မှန်းစု နိုးနေ့ (မြာ) ; ်tamen naturalium rerum & Altronomiz perexiguam notitiam prodit quælt, 36, leq. & 44. Quæ vero quælt. 47. leq. adversus fatum Astrologicum disputat, valde similia sunt iis quæ ex Bardesane habet Eusebius VI. 10. præparationis Evangelicæ, & qvæ in Clementis recognitionibus IX. 19. leguntur. Neque ad aliudi onus respicere puto Syidam, quando Calarium, & Eminar scripsisse refert, gvod non uno loco fit in hisce gyæstionibus gvas laudat, etiam Michael Glycas, pag. 80. & 143. & Photius Cod, 210. qvi κεΦαλαια Βκκλησιασικά appellat, numeratove ducenta ac viginti. Atque totidem exstare etiam in Codice MS. Monasterii Insulæ Pathmi in mark Ægæo, testatus est Possevinus ad calcem Apparatus sacri. Titulus eft; muang money Jany Don Kurgarne, proxueles , Ardier

Vide Lambecium IV. p. 38. & Acta Sanctor T. 3. Februar, p. 497. seq.

Lambec, IV, p. 46. *** Confer Clariff, Muratorii Anecdota Græca p. 54.

Tenyociu, Somu, ioidaleu, Acordu, In arnesion (familiariter) Καισιείο το οδιλθο & αρία Γρηγορία, Επισκόπα Ναζιανία ,- οπηνίκα έκρατήθη & Κωνςαυτίνυπόλα, διδάσκων έτη είκο[ι (five ut Lambecius IV. pag.47. legit, រ័កា រ៉ុន្ត.) Sed in latinis Leunclavii, Billiiqve & in Grecolatina Eransonis Ducai editione in Austario Bibli Patrum Parif 1624. exstant quastiones CXCV. distributa in Dialogos IV. dies 1. usquead quæst. 38. II. ad quæst. 52. &c. Cæterum Elias Ehingerus qui quæstiones Theologicas & Philosophicas Cæsarii Græce ex Codicibus MSS. Bavarico & Augustano vulgavit Augusta Vindel. 1626. 4. addita Leunclavii versione, tantum exhiber quæstiones LXXVIII. licet plures & iple in Codice Bavarico invenisset, sed quas ex Nysseni libro de opificio hominis, Maximo & aliis Græcis scriptoribus assutas existimat, unde totum ppus Cæsario abjudicarunt viri docti, maxime Jac Billius præf ad Orat. X. Nazianzeni. Vindicatur tamen Cæsario & Photii & Glycæ testimoniis & auctoritate MStorum Codicum, etiam Cæsarei de quo Lambecius IV. pag. 31, qvi ad Billijargumenta prolixe respondet, & refellit quoque hallucinationem eorum, qvi ex Photii verbis male intellectis existimarunt Nazianzenum, sub Cæsarii fratris sui nomine quæstiones hasce scripsisse.

Alius Cæfarius + præfectus Urbis CPol. & Magister Officiorum in: Aula Theodosii M. qvent cum Nazianzeni fratre confundit Nicephorus XII. 44.

CAPUT XIV.

DE S. CYRILLO Hierosolymitano.

Cyrilli Hierosol, Vita & atas. 1. Catecheses baptizandorum & adbaptizatos, atq.
Epistola ad Constantium Imp. 2. Editiones 3. Alia ejus scripta, & promissa editio nova V. C. Augustini Touttée, 4. De Nemesso, 5. & Johanne Cassiano, 6.

YRILLUS Episcopus ab A. C. 349. Hierosolymitanus
Acacii aliorumque Semi Arianorum jam amicitta male
audiens (licet ipse cum Catholicis a) sentiret) jam
ini-

<u>les : Mirmemun d'accoverant</u>

a) Vide Petavium lib, 1, dogm. Theol, de Trinitate c. 13. \$ 10. leg.

inimicitiis & litibus que de jure Metropolitico cum eodem Acacio Cesarcensi Episcopo ipsi intercedebant afflictus, atque semel iterumque, imotertium b) quoque depositus, tandem ecrtia quoque vice in Synodo CPol. generali A. C. 381. restitutus sub Theodosio inconcustum deinceps tenuit Episcopatum, donec diem obiit A. C. 386. Memoriam ejus Menza & Martyrologia celebrant die XVIII. Martii.

Scripta ejus qvæ Kueinhaa ab Ecclesia dicta testatur Nicepho-TUS IX. Hist. cap. 46. Sunt 1. Catechefes XVIII. Paril opérar, ad Compesentes sive baptismi circa Paschatos festum percipiendi Candidatos de præcipuis doctrinæ Christianæ capitibus gedla deinen en tempore dilla, Hierosolymis quadragesimæ tempore A.C. 352. & à notariis exceptæ, ut ex hac nota Codicis Augustani observat Clariss. Millesius: σολλαί μου έρρετησικο και άλλαι κατηχήσεις κατ' ένιαυτον έκαςον Ε 🐯 & Barkirpar @ nei pe & Barkichina con veoponiste, miume j pionas οι το λέγεδου των ασυδαίων πιες έκλαβόντες έχραψον ζε το το δ έτα της & Rueix και Σωτής 🕒 ήμων ίησε Χεις επαγεσίας. Ita jam Episcopus fuerit Cyrillus cam Catecheses illas haberet: At Jo. Grodecius similis annotationis, quam vetustissimam vocat, faciens mentionem, pro A. C. 352. habet 333. qvem numerum probat etiam. Henschenius T.3. Act. Sanctor. Martij pag. 632, sed ita ut notet à Gracis annos CHristi numerari non tantum ab ortu sed etiam ab essumtione illius, quo pacto numerus ille 123, coincideret cum nostro 364, qvod tamen nimis longe abesset à sententia Hieronymi, in Catalogo de Script. Eccles. cap. 112. testantis Catecheses ab Cyrillo in adolescentia compositas fuisse. Præterea anno 352, pulchre convenit, quod Cyrillus septuagesimum c) à Manetishæresi sub Probo Imp. exortz annum computat VI. 12. & Persici sub Constantio belli meminit XV, 3. 2. Gales

- b) Fallitur itaqve Epiphanius qvi ex uno Cyrillo duos facit LXVI, 20. Czeterum ubsrius de Cyrillo ejusqve vita ac fatis Godfrid. Henschenius in Actis Sanctor, T. 2. ad 18 Martii p. 625. seq. Cvil Caveus in vitis Patrum, Tomo II. Tillemontius memor. Eccles. Tomo VIII. & Tho. Milles in iis qvz przedarz suz Cyrilli editioni przemist. His adde Papebrochium ante T. 3. Act. Sanctorum Maji in serie Chronologica Episcoporum Hierosolymitanorum & T. 1. Martii p. 270. & T. 2. p. 615. seq. Valesium ad Sozomeni IV. 30. Qvz Jo. Grodecius de Cyrilli vita collegit, leguntur etiam apud Surium, 18. Martii.
- bus symbolis diff. 1. sect. 11,

2. Carechefes Mystagogica V. ad jam recens haptizatos, de baptismate officiisque baptizatorum, chrismate & sacra Cona. Dictio in his contractior preffior que, quare non unius auctoris esse Mystagogicas cum prioribus suspicatur Combessissim Bibl. Concionatoria. Et Joanni Hierofolymitano Cyrilli successori istas posteriores tribui in. Indice Antonii Eparchi Corcyrzi, multi jam observarunt. Sed idem etiam ex alio Codice Augustano notatur de prioribusque qvidem diserte Cyrillo tribuuntur à Joanne Cyparissiota in initiaria expositione divinorum Nominum VI. 4. T. 21. Bibl. Patrum Lugd. Photio in collectaneis in Synodi VII. sive Nicznæ secundæ Actione V. T. 3. Binii p. 600. à Theophane in Chronographia, Joanne Damasceno Orat. 3. de Imagg. & Theodorito, Dialogo qvi aco 22016 inscribitur: atq; illas ab Hieronymoetiam innui verisimile est: Mystagogicas autem qvi laudet vel Cyrillo Hierosol. tribuat, neminem veterumnovi. Qvz vero Cyrilli in & naryzymnu allegantur in Anastasii Sinaitz an Niczni quzstione I. in neutris legi monet Millesius: funt autem hac: કંતના મુદ્દાન ને બુલ્લે જિલ્લા માટે જે સ્ટ્રાહ્માનું મામારે મેન્સ્સ્ટ્રોન જાલ્લprociar, jui non igrur imunodudurar, rizgandan yale a rinra F ABegain in , mi se po & 'ABegain stroients ar. Wibil nobis proderit, Christianorum appellari nominé, nist etiam ipsa subsequantur opera. Etenim scripeum eft (Joh. VIII. 39.) Si filit Abraam effetis, opera Abraam faceretis, Sub simplici Cyrilli nomine idem locus auctior exstat in Philippi solitarii dioptra lib. 1. p. 8.

Non diffiteor insignia has utrasque Catethese esse monumenta de ritibus Veteris Ecclesiæ, & quarti sæculi doctrina, neque indigna puto scriptore illorum temporum inclyto, qualis suit Cyrillus, videoque illi tribui in antiquis Codicibus MSS. quibus editores usi sunt, & qui servantur in Bibliothecis, ut Vindobonensi de quibus Lambecius lib. 1. p. 143. seq. & lib. 3. p. 76. tum haud difficulter posse responderi ad ea quibus Catecheses priores plane spurias, posteriores saltim interpolatas vel corruptas esse disputarunt Viri præstantissimi, B. Dorsheus in VIII. Religions-Scrupel p. 144. D. Jo. Hulsemannus in Patrologia p. 1036. & in Gemissenswurm pag. 260-978. Andreas Rivetus Critici S. III. S. & 10. Edmundus Albertinus de Evcharistia p. 422. Rob. Cocus in censura scriptorum p. 238. Hottingerus in elencho Scriptorum suppositorum pag. 78. &c. Ad plerasque

Libri sti Pars Tertia.

rasque etiam objectiones responderunt Tillemontius, Caveus, Henschenius, præcipue Natalis Alexander Sec. IV. cap. 6. artic. 12. & qui novissime Cyrillum illustravit Tho. Millesius. Ac jampridem genuinæ illæ Catecheses agnoscuntur à Whitakero, Bullo, Vossio & aliis eruditis etiam Protestantibus.

Προκατήχη (ης five prologus prioribus Catechesibus præmissus, in antiquis membranis Bibl. Regis Christianissimi Cod. 1260, & 2403. exstat sub nomine Basilii, teste Cotelerio ad Patres Apostolicos T. 1. p. 531. Criticus tamen Græcus in ora posterioris Codicis annotavit ex stylo esse manifestum quod alius sit auctor quam Basilius. Σαφῶς ἡμῖν δέκινος ὁ χαρακτής ὁ πορκαμένε λόγε, ὅτι τοῦν ἔςιν ὁ αγίε Βαείλειε. Atque cundem πορκατηχήσεως & Catecheseon priorum auctorem esse probat Millesius in notis pag. 60. Exstat & Catechesis Chrysostomi ποῦς τοῦν μέλλοντας Φωτίζως ad illuminandos T. VI. edit. Frontonis Ducæi pag. 703. quam cum Cyrilliana conferent studiosi.

3. Epifola ad Confiantium Imp. de Cruce in Cœlo visa Hierosolymis, mense Majo A. C. 351. Hanc Epistolam Cyrillo sine magna
caussa abjudicat Rivetus III. 11. Critici sacri, tribuunt ei diserte.
Sozomenus IV. 5. Theophanes, Simeon Metaphrastes, Mich.
Glycas & Nicephorus. Occurrit etiam Græce & Latine apud Jac.
Gretserum Tom. 2. de Cruce p. 512. & separatim edita est Parisis
apud Federicum Morellum una cum ejus interpretatione. Latine
apud Surium 7. Maji.

Catecheles utrasque primus Tridenti A. 1563. latine vertit Jaannes Grodecius Polonus, Decanus Glogoviensis è MS. Graco Stanis-lai Hosii † Cardinalis, contulitque cum Polonica earum versione quam è veteri Slavonica adornavit Jacobus Uchansky, Gnesnensis Archi Episcopus, ex Bulgaria & Macedonia istam adeptus. Versio Grodecii latina utrarumq; Catecheleon cum subjecta ad Constanti Epistola prodiit Antuverp. ex Christophori Plantini officina 1564. 8.

Recusa in Bibliothecis Patrum Paris, 1589, Tomoll. Colon, 1618. T.IV. Lugd. 1677. Tomo IV.

Gra-

T Pro Hosio male Perronum Cardinalem vocat, & in ejus domo multa Cyrillo assuta esse, præter rem scribit Jo, Christophorus Meelfuhrerus in Corona centum Patrum p. 83.

Grece primus Gvil. Morellus edidit. Catecheses. Paris 1564. 8. IV. VI. IX. X. XI. & XVIII. & Mystagogicas quinque. Paris 1564. 8. hinc Catecheses utrasq; universas & Epistolam ad Constantium Grece è MSS. Vaticanis in lucem protulit Joannes Prevotius Burdigalensis & cum Grodecii versione vulgavit Paris, 1608. 4. A Petavio editum Cyrillum Hierosol. scribit Clariss. Caveus in Hist literaria, quoniam post editionem Grecolatinam Parisiensem 1622. sol. cum Petavii Synesoibidem recusus est 1631. 1640. sol.

Viennensem editionem Græcolatinam cum Grodecii versione qvæ in Catalogo Bibl. Barbarinæ memoratur, haud vidi, &certe in numero errorem esse oportet, qvia A. 1560. 8. prodiisse traditur, cum Grodecius A. 1563. demum versionem suam absolverit.
Nunqvam etiam incidi in editionem Græcolatinam Coloniensem.
Anni 1564. cujus meminit Clarissimus Caveus.

Gallica versio Catecheseon Paris. 1564, 12. fuir in Bibliotheca Bigotiana..

In editione Græcolatina luculenta Oxon 1703. fol. V. C.

Tho. Millefii qvi ad emendanda Græca usus est Codicibus Bodlejanis, & Variis Lectionibus notatis ab Isaaco Casaubono, latinamqve Grodecii Versionem ad Græca recognovit, & notas utiles atqve eruditas adjunxit, præter tria hæc jam memorata Cyrilli monumenta in capita & sectiones distincta, porro exstant

- 4. Fragmentum Homilià in Paralyticum Joh. V. qvam cum verafione sua primus edidit Millesius è MS. Codice Bodlejano pag. 311-317. A presbytero dictam illam Homiliam colligas è pag. 317. v. 43. & 44.
- 5. Fragmentum Homilia in Evangelium, ubi CHristus aquam in vinum convertit Joh. II. ex Actione V. Concilii Lateranensis A. 649. T. 6. Concil. pag. 305. 306 Habetur in Millesii editione ante Cateches, statim post veterum testimonia de Cyrillo, diligenter ab editore collecta...
- 6. 'Eis Gandrilu de Occursu Domini, & de Simeone Stodo Xu. Homilia pag. 318-324. Hanc primus ediderat Laurentius Sifanius Co-Zzz 2 lon.

lon. 1568. cum Homiliis Nysseni, Amphilochii, Chrysostomi & Timothei presb. Hierosolymitani in idem festum Purificationis Mariæ. Ab eo tempore post Jacobum Pontanum itidem uno Codice nec satis emendato instructum, recensuit Fronto Ducaus T. 2. Auctarii Bibl. Patrum Paris. 1624. pag 849. Denique ex pluribus Codicibus emendavit & cum nova versione sua vulgavit Franciscus Combessius T. 1. auctarii novi Paris. 1648. pag. 521. cujus editionem Millesius est secutus. Ex Combessiii versione exstat etiam hæc Homilia in Bibl. ejus Concionatoria Tomo VI. In MS. quodam Mazariniano refertur ad Cyrillum non Hierosolymitanum sed Alexandrinum. Millesio tamen genuinus Hierosolymitani fætus esse este videtur.

- 7. 'Isocia sive esagia inun suring no sur page 125-332.

 elta expositio rituum quorundam Esclesia sive Liturgia Graca pag. 325-332.

 qvæ non magis Cyrilli est qvam cui in Codice Oxon. Collegii Magdalen. & in altero cujus Rich. Simonius * ad Gabrielem Philadelphiensem pag 287. meminit, tribuitur, Basilii. Recte eam vero auctori suo s. Germano juniori Patriarchæ CPolitano circa A. C. 1255.

 defuncto restituit Fronto Ducæus, atque sub esus nomine Græce & Latine vulgavit in auctorio Bibl. Patrum Paris. 1624. Tom 2. p. 131.

 Qvemadmodum etiam sub illo nomine prodiit Græce ad calcem Liturgiarum Jacobi, Basilii & Chrysostomi, Paris. 1560. fol. & Latine in Patrum Bibliothecis Paris. 1575. Tom IV. & 1589. Tom. VI. & 1644. Tom. XII. Colon. 1818. Tom. VIII. Lugd. 1677. T. XIII. Venetiis etiam Græce & Latine lucem vidisse Simonius testatur.
- 8. Epifola ad Augustiaum de Miraculis Hieronymi, p.333-355. Latine, ut inter Augustini & Hieronymi opera sæpe edita est, fætus recentiorum temporum atqve à Coco & aliis rectissime explosus.

Rich. Simonis verba lize sunt : Germani Patriarcha CPol. Theoria dudum Grace & Latino edita est Parisin & Vanotiis, sed interpolata, ut nibil in ea prisca facici apparent, vinque dignosti postis quid à Germano & quid ab interpolatoribus prosestum fuerit. Illam in locu plurimis priori forma reddidi ex Codice MS. qui erat ad calcem Catena Niceta Heratleensis in Joannem, qua MS. asservatur in Bibl. Putrum Congregationis Oratorei Parisiensis prope Luparam. Caterum non Germani nomen prasert sed Basilii in meo Codice, & ita inscribisur: Të ev avslois successivi puòn Basileis successivi. Isaa inscribisur: Të ev avslois successivi puòn Basileis facerem. In Codice Oxoniensi Basilius iste vocatur Cusarcu Cappadociu Archi-Episcopus, ne de alio sorte cogites.

In

In B. Thomæ Aqvinatis opusculo contra Græcorum errores legas inter alia: Item Cyrillus Hierosolymitanus Patriarcha dicit ex Persona CHristi loquens: Tu cum sine, G ego sine sine cum omnibus quos loco tui ponam, plene G persette, sacramento G auttoritate cum eis ero, sicut sum G tecum... Hæc in Cyrilli scriptis genuinis quæ exstant nusquam leguntur, & nunquam ab eo scripta essenud dubitat so. Launojus cujus vide lib.

1. Epist. 3. ubi plura testimonia in illo Thomæ opusculo adducta. expendit.

Rusiui Historiam Ecclesiasticam à Cyrillo Hierosol. & Gelasso Cz-sarcensi versam è Latino Grzeè testatur Photius Cod. 89.

Commentarios Cyrilli Hierosol. in Marcum, & Epistolas adOlympium Monachum memorat Anastasius Sinaita sive Nicænus in qvæstionibus, Hierosolymitanum sorte confundens cum Alexandrino, qvæstaudati Millesii conjectura est.

Novam Cyrilli Hierofol. editionem luculentam Parisiis proxime exspectamus à Monacho Benedictino erudito Augustino Toutée.

- VI. NEMESIUS * Emesenus in Phænicia Episcopus, non confundendus cum Nemesio qvi antea à CHRISTO alienus Cappadociæ præsectum egit, (ad qvem Gregorii Nazianzeni Epistolæ 79. 183. 184. 185. & carmen LXI. Tom. 2. pag. 140. ubi eum tanqvam legum peritum celebrat, atqve ut desinat idola colere hortatur) tamen subidem tempus, ** anteqvam adhuc Pelagii, Nestorii & Eutychis hæreses Ecclesiam turbarent, scripsisse videtur
 - Alii Nemesii duo vel tres ad qvos Isidori Pelusiote Epistola. Nemesii etiam legum periti mentio apud Æneam Gazzum Epistola 20. Fuit & Nemesius presbyter Alexandrinus qvi depositioni Arii subscripst. Nemesius Ægyptius Martyr, qvem memorant Martyrologia 19, Nov. in Eusebii codicibus VI. 41. Hist. p. 240. est Nemesion.
 - Confer eruditam præfationem editioni Nemesii Oxoniensi præmissam. Pamelium qvi ad Tertull, de anima cap. 5. Nysseno hunc librum tribuero mavale (qvo inclinare etiam videtur Mich. le Qvien ad Damascemum Toin. 1. pag. 196;) refellit Theophilus Raynaudus erotematibus de bonin & malis libris p 150. Vide & Hieron, Mercurialem IV. 4. Var. lect. Rob. Coci censuram Vet. scriptorum pag. 150. Casp. Barthium ad Claudian, pag. 859. & ad Zach. Mytilenæum pag. 257, 270.

detur librum qvi exstat certe insignem & præclarum de natura bominis, အΕι Φύσεως ανθεώπε. Nemelio eum Epilcopo Emeleno tribuunt Codices plures MSS. Anastasius item Nicznus quastionibus in S. Scripturam & Moses Barcepha cap. 20. libri de paradiso. exillo ad verbum, licet haud mominato, Julianus Pomerius, Jo-Damascenus, Elias Cretensis, Meletius Monachus, Adamantius five Adamantion in λόγο κεΦαλαιώδη MS. & Jo. Grammaticus ad Aristot, de anima. Turrianus in scholiis ad Jo, Cyparissiotz decad, V. cap. 9. citat Nemesium Adamaneium lib. 2. de homine, fub Adamantii Nemesii nomine exstat MS. in Bibl. Bodlejana. Cod. 82. Barocc. Gregorio Nysseno à nonnullis adscribi contigit, quod Nyssenus etiam librum hujus argumenti composuisset. Hinc vicissim Gregorius pro Nysseno qvibusdam Emesenus. Feruntur etiam. inter Nysseni scripta in editionibus antiquis libri otto de Philosophia. quos post Burgundionem Pisanum † qui A. C. 1194. obiit; latine interpretatus est Basilea A. 1512. Beato Rhenano hortante 70bannes Cono Norimbergensis. Neque hi octo libri tantum modo idem cum Nemesii scripto opus sunt, sed etiam hoyor sive libelli due de animo quos cum Federici Morelli versione exhibent Græcolatinæ Nysseni editiones, nihil sunt aliud quam caput 2. & 3. libri Neme-Qyam peritus Phylices & anatomes fuerit Nemelius, latis hoc libro prodit, qvo de usu bilis, †† desplene, renibus, glandulis, & de admirando sangvinis periodo ac circuitu, tra-

- † De hoc Burgundione qui Chrysostomi etiam nonnulla & Damascenum de fide Orthodoxa latine vertit, dixi infra p. 647.
- tt cap. 28. n 82 Earyn xohn &c. Navabilis & propter se & propter alind constitue ta est, nam ad concodionem confert, & depulsionem excrementorum movet: ideoque sit quodammodo una de partibus nutrientibus, quinimo & calorem quendam probet corpori, ut vitalu sacultas. Ac bis quidem de causis propter se videtur extitisse, sed quia sanguinem purgat, sanguinis caussa quodammodo videtur esse sala. Adde si placet que ibi sequuntur.
- the capite s4. Confer Clariff. Almelooveenii inventa novantiqua f. XXVIII. unde patet minus æqvum fuisse, ingeniosum licet illum antiqua atatis detractorem, quo judice, antequam Guil. Harvei oriretur ingenium
 - on ignoroit jusqu' anx routes certaines Du Maandre vivant qui coule dans les veines.

tradit, in qvibus veluti eximiis inventis placuerunt sibi recentium temporum ingenia...

Editiones Nemesii.

- Latine, Georgio Valla interprete apud Seb. Gryphium 1538. 4. Ellebodio judice Valla & μάλλον ήρμήνευσεν ή σωέχειν κὰ κατήχυνε τὸν Φιλόσοφον, καθ ἐκάς ω χεδὸν περίοδον τῆς & Νεμεσία Δίανοίας ἐσοπίπων.
 - Ex Nicafii Ellebodii Casletani meliore versione sepius prodiit in Bibliothecis Patrum, ut in novissima Lugdunensi Tom. VIII. pag. 619.
 - Grace primus edidit è duobus MSS. & ad calcem voluminis latiname versionem suam adjunxit Nicasius Ellebodius. Antwerp apud Christoph. Plantin. 1565. 8.
 - Inde Grace & Latine proditt in auctario Duczano Bibliothecz Patrum.
 Parif. 1624. Tom. 2. pag. 466. & in Bibliotheca Patrum Morelliana A. 1654. Tom. 12. p. 748.

Denique cum eadem Ellebodii versione, ad duos MSS. caftigatus & docta præfatione notisque auctior nitide recusus est Oxonii è theatro Sheldoniano 1671. 8. curante ni fallor Jo. Fello, Oxoniensi deinde Episcopo. Confer Martini Kempii Bibl. Theologicam Anglor, pag. 514. In notis illis Nemesius subinde defenditur
ut pag. 42. adversus Pelagianismi & p. 20. Origeniani de animarum wovaniese erroris criminationem. Jo. Launojus de varia.
Aristotelis fortuna pag. 24. Videtur Nemesius Origeniana de animarum
ortus sentia nonnibil favere. Quicquidid est, navus in candidisso pessere
non multum deformitatis importat.

Ex Nemesii Emeseni Episcopi sermone de providentia vide quæ affert Anastasius Sinaita quæst. 18.

- VII. Claudam hoc caput brevi de JOANNE CASSIANO

 * observatione. Hic non Græce quidem scripsit, ut Trithemio
 visum,
 - Obiit R. C. 444. Atatis 97. de quo Henr Noris lib 2. Hill Pelag. & dill, de V. Synode pag, 110, feq. Tillemontius T, 14. memor. Ecclef. &c.

visum, qvi venustatem eloqvii etiam apud interpretem conspici scribit, at ex ejus quatuor libris ad Castorem de inflicacio Campbiarum & libris octo de totidem capitalibus vitiis Epitomen jam olim. Grace versam legit Photius laudatque Cod. 197. Ex his priorexstat MS. in Bibl. Casarea teste Lambecio IV. 167. & V. 276. atqve in ter scripta Athanasio supposita prodiit Grace & Latine in edicione Athanasii Montfauconiana T.3. p. 366. In eadem Cæsarea Bibl. utLambecius IV. p. 166. refert, habetur etiam Epitome Graca lecta & ipsa Photio ex septem Cassiani Leontio dicatis Collacionibus prioribus Patrum, five Anachoretarum & τη έρημο Σκήτεως in Seesi, Ægypti eremo, undeqvidam male Scythium effinxere, atque Cassianum genere † Scytham esse voluerunt, Græcam Cassiani Epitomen vel versionem videtur legisse Jo. Climacus qvi laudat gradu IV. Incertum vero num illa Epitome adornata à Graco scriptore sit ex iplis Cassiani scriptis, an ex latina Eucherii Lugdunensis translata. Nam Gennadius c. 63. de Script, Eccles, testatur Eucherium Cassiani quadam opuscula lato tenja sermone, angusto verbi resolventem tramite, in unum coëgisse Volumen. De Cassiano iplo Prosper (qvi singulari scripto Collationem XIII. quæ est de protectione DEI, oppugnavit) in Chronico ad Annum VI. Theodosii jun. Cassianus compereas in Agypto vitas Patrum, dostrinasque & regulas libris ad plurimos datis exprimit. Prodierunt Cassiani Opera Latine, qua lingua auctor illa composuit, Basilez primum A. 1485 fol. Lugd, 1516. 8. 1497. 4. inde cum lo. Damasceno Basil. 1575. fol. Atque cum Henrici Crycquii notis Antvverp. 1578. & ex Petri Ciacconii * castigatione Rom. 1588. 1611. 8. & cum notis Alardi Gazai Vedastini, Ord. S. Benedicti, Duaci 1616. 8. duobus Vol. atqve cum ejusdem Gazzi & aliorum notis, Atrebati 1628. fol. Paris. 1642. fol. Libri VII. de incarnacione CHristi, (multis adhuc locis, Vossio judice medicam manum desiderantes) primum viderunt lucem Basil. 1534. 8. Paraphrastica enarratio librorum de institutis Conobiorum & Collationum Patrum composita à Diensse Carthufiano, Colon.1549.

CAPUT

[†] Vide Anton. Pagium ad A. C. 404. n. XXII. fcq.

^{*} Laudat Vossius Epist. 404.

CAPUT XV.

DES. JOHANNE CHRYSOSTOMO.

Jo. Chrysostomus. 1. Ejus Vita & encomiorum scriptores Graci, & Latini, Veteres acrecentes, 2. Index Homiliarum singularum editarum Chrysostami trastatuumg,, adscriptis primis verbis Gracis, observationibusque varius & editionum Saviliana & Ducaana paginis. 3. Index similis Epistolarum, & eorum ad quos Chrysostomus scripst. 4. Recensio scriptorum potiorum ejusdem, cum variis observationibus. 5. Editiones operum Latina, Graca, Gracolatina, & nova qua Lutetia jam excudi capit, curante C.V. Bernardo de Montfaucon. 6.

E JOHANNE patria Antiocheno, qvi ab eloqventia μελιςαγής, a) ο την γλωτίαν χευσθές b) χευσφρήμων & CHRYSOSTOMUS c) dictus eft, & de ejus scriptistam multa in literas relata & à tam multis sunt, ut actum agere videar, qui de eo commentari post tot viros doctos ve-

lim. Quod folum igitur restat mihi, fungar vice indicis, & post
Aaaa summa

- a) Auctor vitæ Stephani junioris in Cotelerii T. 4. monument. p. 410.
- b) Philotheus CPol. in tres Hierarchas, & alii passim.
- B) Hæc quidem Chrysostomi appellatio, aliquot sæculis ipso recentior est, ut notat Savilius in limine notar, ad Chrysostomum, itaque & Sozomeni Codicibus VIII.

 2. à juniore aliquo adjecta & à Valesio omissa: Tamen à tempore sextæ Synodi A. C. 680. CPoli celebratæ communiter obtinuit. Nicephorus XIII. 3.

 10 δέγε πληθω Δια το της διδασκαλίας άφθονον, και την εκά
 δεν πηγάζεσαν ονησιν σφοδρα εξάχετο ε άνδρος, υπερφυώς ερών
 τες της γλώττης, ώς και χρυσός ομον αυτον προσειπείν. Svidas in
 Ιωάννης. Atque Moscis etiam lingua sua Zloso asti hoo est aurei oris appellari, notavit Colomesius p. 100. Observationum sacrar. Βίβλω χρυσος ομι
 κή apud Theophylactum Epist. 21. Præter hunc nostrum mactati sunt etiam
 alii hoc elogio, & cognomen Chrysostomi tulere, ut severianus Gabalorum in
 Syria Episcopus & Antiochus Episcopus Plotemaidis in Phœnicia: ambo laudum ejus zmuli. Vide Sozom. VIII. 10. Nicephorum XIII. 9. ut Ethnicum ta
 ceam scriptorem Dionem Chrysostomum, de quo dixi lib. 1V. c. 10.

summa de vita ejus capita breviter perstricta, scriptores de ejus rebus veteres ac recentes recensebo, deinde monumenta Chrysostomi, editiones atque inrerpretes quantum potero, accurate ac distincte pensequar. Natus est disertissimus ille nec minus doctus & acutus facrarium literarum interpres ingenio, Zeloque admirabilis & morum formator unice commendandus iis qui populum Christianum docere instituunt, Antiochiæ clarissima Cælosyriæ urbe A.C. 354. parentibus honestis & opulentis sed Ethnicis, Patre non diu post defuncto. * Mater deinde una cum filio tres & viginti annos nato baptizata est à Meletio Episcopo Antiocheno. In eloquentia Libanium doctorem habuit, cui vehementer se probavit d): in Philosophia Andragathum e) in facris literis eundem Meletium, & in Monastica disciplina Evagrium, Carteriumque & Tarsi postea Episcopum Diodorum, quem encomio f) etiam celebravit. Ab codem Meletio Lector & deinde circa A. 381. (ætatis 27.) Diaconus, ac denique presbyter Antiochenus à Flaviano ** A.C. 386. (ætatis 32.) or-In Episcopatu deinde CPolitano successir Nectario A. C. 308. (atatis 44.) 26. Febr. Invidia Theophili Alex. & aliorum amulorum semel in Synodo ad Quercum à XLV. Episcopis deinde A. C. 402. (ztatis 48.) iterumque in Synodo altera CPol. A. C,404,

* Chrysostomus ipse lib. 1. de sacerdotio.

d) Sozom, VIII, 2. ubi Libanii morituri dictum, se neminem successorem sibi magis peroptare quam Johannem, es μη χελτιανοί τῶτον ἐσυλησαν, nis Christiani eum surripuissent. Apud ssidorum Pelusiotam lib. 2. Epist. 42. ad Ophelium Grammaticum exstat ejusdem Libanii Epistola ad Chrysostomum, qua Orationem ejus in laudem Imperatoris Theodosii M. & liberorum impense laudat. De Chrysostomi vi dicendi confer Nia, Caussinum lib. XVI. de eloquentia c. 20. seqq.

e) Socrates VI. 3. Cui adde, quod etiam Enfebium Emelenum sectatus legitur apud Hieronymum de S. E. c. 129. Ille Eusebius Svidæ in Leschyngs vocatur Philosophus.

f) Incipit: ὁ σοΦὸς ἔτΟν καμ γενναίο.

** Ita rectius Palladius & alii, Chrysostomo ipso, qui Meletianas partes secutus semper est, suffragante: licet Socrates ab Evagrio Paulini successore factum hoc affirmat. Idem seribit Lectorem ordinatum à Zenone, Gazæ sive Majumæ Episcopo Hierosolymis revertente, quod itidem aliorum tessimoniis resellitur. De depositione ac restitutione Chrysostomi conser præter alios Petrum de Marca lib. VII, de concordia Sacerdotii & Imperii sap. 9.

C. 404. 20. Junii (atatis 50.) sustragante Eudoxia Angusta depositus relegausquin exilio obsit A. C. 407. 14. Sept. (atatis 53.) Condiscipuli & familiares Chrysostomi fuere Basilius, Casarcensis postea Episcopus diversus à Basilio Magno & junior: Theodorus qui postea Mopsvestia in Cilicia, & Maximus qvi Seleucia in Isauria Episcopatum gessit. Hesychius Syrus, Chrysostomi in monasterio socius, aliique innumeri. Ossa desuncti A. C. 408. Proclo Patriarcha relata Cpolin, & tumulata religiose in basilica SS. Apostolorum, Nomen diptychis sacris restitutum g) ab Alexandro Antiocheno primum, deinde ab Attico CPolitano, ipsoque Cyrillo Alexandrino &c.

II. Scriptores Veteres de S. Chrysostomo Graci.

Theodori Ecclesia Rom. Diaconi de Vita Chrysostomi Dialogus apologeticus, qui Romaper plures dies habitus singitur. Legerunt pridem Photius Cod. 96. Georgius Alexandrinus & Anonymus Savilianus & Theodorus Trimithuntis, Latine vertit & Eugenio IV. dicatum edidit Ambrosis Camaldulensis, Venet. 1533. 8. ex qua editione recusus est T. 2. Aloysii Lipomanni, & in latinis Chrysostomi editionibus. Grace laudatur à Valesio ad Sozom. Primus è Codice Mediceo 600. animorum in lucem protulit, & cum nova latina sua versione aliisque monumentis antiquis vulgavit Emericus Bigotius, vir eruditissimus. Paris, 1680. 4. De scriptore ipso, atque utrum Palladio Helenopolitano, recte hic dialogus tribuatur, infra dicam in Palladio, nunc Christophori Sandii sais sit notare hallucinationem, qui p. 280. nuclei Hist. Ecclesiastica scribit in Bibl. Ambrosiana Mediolani extare MS. ineditum Chrysostomi de vita Palladii.

Socrates Lib. VI, Sozomenus lib. VIII. & Theodoritus lib. V.

c. 27. legg. Chrysostomi res narrant in Historia Ecclesiastica.

De Theodoriti Noyous quinque in Chrysostomum videndus Photius Cod. 273. Jo. Garnerii auctarium Operum Theodoriti p. 30. seq. De Attu Synodi ad Quercum in qua Chrysostomum condemnatum constat, idem Photius Cod. 59.

Procli CPol. Homilia in Chryloftomum latine solum exstat.,
A a a a 2 Inci-

2) Vide Sirmondum ad Facundi librum IV. T. 2. Opp. p. 505.

Incipit: Certe gratiae DEo fraires. Prodiit inter ejus opuscula p. 164edit. Elmenhorstianæ, & in Combessifi Austario novo. T. 1. p.466. & in Proclo Vincentii Riccardi.

Cyrilli Alexandrini de Chrysostomi vita commentarius; quo usus Georgius Alexandrinus, intercidit. Vide T. 8. Savil. p. 293.

Isidorus Pelusiota multus est in Chrysostomi doctoris sui laudibus lib. 2. Epist. 42. & alibi, atque inde forte ab Anonymo Saviliano inter eos qui de Chrylostomo scripsere, refertur.

Georgius Alexandrinus Photio Cod. 96 memoratus, & a fabu-1 lis non abhorrens vitæ Chrysostomi scriptor, ex quo hauserunt ple-i raque Leo Imperator, Anonymus Savilianus, Metaphrastes, Zona ras, Glycas, Nicephorus, Cedrenus & alii. Incipit: Harres oi managi isoeroyegion. Grace primum edidit Savilius T. 8. p. 157--- 265. & duobus MSS. Palatino & Bavarico. Latine vertit Godfridus Tilmannus Paril, A.1557. & in fronte latinarum editionum Chrylostom De MS. Vindobonensi vide Lambecium VIILs Parif. 1581. 1588. p. 272. Alia memorat Aliatius p. 317. de Georgiis, Falluntur qui hunc Georgium putant fuisse Patriarcham Alexandrinum, cum nullus inter Patriarchas Alexandrinos Georgius usquam memoreum di

Sopbronius Patriarcha Hierosolymitanus inter scriptores de Vita Chrysostomi ab Anonymo Saviliano laudatur non aliam opinor ob rationem, quam quod Grace vertit Catalogum Hieronymi de Scriptoribus Ecclesiasticis, in quo de Jo. Chrysostomo sermo estcapite. 129.

Cosma Vestitoris, Els The Exavosor TE AMUAVE TE en avious xarpos ημών Ιωάννε τε χευσοςόμε. Incipit: Ηκεςου πάντως ύμιν, ω Φιλόχεις 🕝 πανήγυεις. Usus est Anonymus Savilianus. Habuit etiam Savilius, ut testatur in notis T. 8. p. 944. sed editione putavit indignum.

Martyrius Patriarcha Antiochenus inter scriptores de vita Chrysostomi ab Anonymo laudatur, cujus nihil quod sciam hujus argumenti exstat, uti nec Nili nec aliorum quos memorat Evagrii Afreta, nec Nicera scevophylacis, alteriusve Nicera Paphlagonis, aut Eufachii πείμι, vel Bafilii quem πεωτόθεονον appellat, & encomium scripsisse Chrysostomi refert.

Simeo-

Simeonia Metaphrasta de vita Chrysostomi, ex duodus MSS. Regiis Grace prodiit T. 8. Savilii p. 373-428. De MS. Casareo vide Lambecium VIII. p. 297. Latine vertit Gentianus Hervetus ex cujus interpretatione hanc vitam dedere Lipomannus Tom. V. ad 13. Nov. & Surius T. 1. ad 27. Januarii, Incipit: καὶ πάντων μὸς τῶν κατὰ θεὸν πολιτευσαμένων. Laudat Nicephorus XIII. 2. Hist. p. 349.

Ejusdem de transportatione reliquiarum S. Chrysostomi. dinà πῶς ἀν τις ἡμῶς ἀπαιλάξει ἀιτίας κὰμ μώμων. Meminit Allatius de Simeonum scriptis p. 124.

Constantini Porphyrogeniti de translatione earundem reliquiarum. Incipit: τί τερπνότερον τὰ νῦν ὁρωμένα θεάματ. MS. in Bibliothecis Romanis, Savilio teste. Habuit etiam Allatius. Vide quae dixi lib. V. cap. 5. p. 490.

Anonymi de earundem reliquiarum translatione. Incipit: ημεν ημεν η λαμπεακομ χαρμόσυνος και ποθεμένη πανήγυελς. Meminit Allatius de Simeonibus p. 121,

Anonymu Savilianus de vita Chrysostomi, quem è MS. Mich. Sophiani primus Savilis edidit Grace T.8. p. 293--371. De illo MS. Codice qui hodie est in Bibl. Casarea, vide Lambecium VIII. p.301. Scripsit post Constantinum Porphyrogenitum, quem commemorat inter scriptores quibus usum se prositetur.

Anonymi epitome brevis visse Chrysostomi, Latine ab Herreveto versa editaque à Lipomanno T. V. ad 13. Nov. & à Surio T. L. ad 27. Januar. Incipit: His santime et at quidem genere Antiochemu.

Soides in townys.

Chronicorum scriptores Theophanes, Cedrenus, Zonaras, Manasses, Glycas &c.

Nicophorm Historia Eccles libro XIII zulegg. Ward Historia

Leonie Sapieneis Imperatorie Oratio Encomialtica, incipit: αρεπήν αν δρός εποινείν κελένομεν. Græce dedit Savilius T. 8. p. 267--290. notans ex Georgio fere collectam elley nec bono judicio. Latinè ex Herveti versione dedere Lipomannus T. V. ad Nov. 13. & Surius T. 1. ad 27. Januar. ex qua supplețis Jacunam in edit. Græca p. 274-

Ioannis Damascent Encomium Ioannis Chrysokomis Incipit: Eden μερι, εδει ω Ιωώννη πώγχουσε. Habuit Savilius, sed editione indig-A a a a 3 num num duxit. Caterum è MS. Telleriano nuper Grace & Latine dedit V. C. Mich. le Quien, T. 2. Operum Damasceni p. 886.

Theodori, Trimitbuutis in Cypro Episcopi de vita exilio & calamitatibus S. Chryfoltomi. Incipit : ayanntoi, aveudis o deos. Meminit Allatius de Simeonum scriptis p. 81. & quædam ex eo pro-

fert Bigotius præf, ad Palladium.

Jaannis Evchaitorum Metropolitæ Oratio in tres Hierarchas, Basilium Magnum, Gregorium Theologum & Jo. Chrysostomum, Incipit: Πάλιν Ιωάννης ο την γλωτίαν χροσές, κου πάλιν ημίν περιΦανης ερρτή. Habuit Savilius, sed non operæ pretium existimavit edere.

Alia ejusdem quam vidit Allatius, Incipit: Teas με προς τριώ-

שעשמע אמפסדפטיצדו אוניאדוע.

Philothei Patriarchæ CPol. Noy @ eynomiasinos in cosdem tres Hierarchas. Incipit: της διδασκάλης ημών επαινέσωμου. Edidit Grace & latine Jacobus Pontanus ad calcem Dioptræ Philippi Solitarii, Ingolftad. 1604.4. atque inde prodiit in auctario Bibliotheca Patrum Ducæano Paril, 1624. T.2, p. 313. & Latine T. 26. Bibl. Patrum edit. Lugd. p. 217.

Nicolai Cabafila in cosdem. Incipit : ομαγε των εννομωτάτων

και δικαμωτάτων είναι. MS. in Bibl. Cæfarea.

Theodori Metochita in eosdem.

Matthei Camariote in eandem SS, Doctorum trigam. Incipit: Είπες άλλο τι τοις Ε λόγε Δεραπευταις και λόγ @ εγκωμίων προσήxa. T Habuit Savilius, fed edere non duxit tanti.

Theodori Prodromi de vita eorundem trium Hierarcharum tetrasticha, una cum aliis illius carminibus edita, ut dixi lib. V. cap. Coronicana forgrows These lanes, Centrents, London 718, 4.0

Latini Veteres.

Innocentius I. Papa in Epistolis ad Chrysostomum & pro Chryfoltomo feriptis. Sulla montal THE REPORT OF STREET

Hieronymus de S. E. cap. 129.

Tripartita Historia libro X.

Marcellinus Comes in Chronico, (gravis auctor & diligens judice Valefio ad Sozom, VII. 21.)

Anastasius Bibliothecarius in Historia Ecclesiastica. Vincentius Bellovacensis speculo Hist. lib. XVIII.

Recen-

Diffice, Silvers dec. ...

Recentiores.

Frasmus lib. XXVIII. Epist. 4. & 23. 24. XXIX. 83. seq. Sixtus Amensis libro IV. Bibl. & Tillemoneius T. XI. memor. Hist. Eccles, aliique qui de Scriptoribus Ecclesiasticis agunt, nec minus Auctores

Annalium & editores Operum Chrylofomi,

Henricus Savilis (præter ea quæ in sua Chrysostomi editione) in admonitione de scriptoribus rerum Chrysostomi, & præsertim Georgio cæterisque Busseachus caute legendis, quam post Jacobi Userii de Chrysostomi editionibus, antiquis interpretibus, & vitæ scriptoribus observationes in Historia literaria scriptorum Ecclesiasticorum vulgavit celeberrimus Gail. Caveus, qui & ipse videndus tum in eodem opere, tum in vitis Patrum Sæculi IV. Anglice arque inde Germanice itemque Belgice editis.

Georgius Garnefelt in vita Chrysostomi, edita Colon, 1621. 8.

cum elucidationibus in imagines antiquorum Eremitarum.

Ioannes Vincartius S. I. qui vitam Io, Chrysostomi documentis

moralibus illustratam vulgavit Tornaci 1639. 12.

Allegatur à quibusdam Hugo Menardu in Vita Chrysostomi Gallice edita. At non Menardus sed Godfridus Hermangius austor, qui Tillemontii (tum necdum editis) memoriis usus illam edidit Gallice Paris, 1664, 4. recusam ibid. 1669.8. & Lugd. 1683.8. 2. Vol. quo opere, ne idem argumentum susciperet, deterritum se profitetur Emericus Bigotius præsat. ad Palladium. Interea, inquit, prodite in sucem eximium opus de Chrysostomi gestia ab eruditissimo & de Historia Eccupitalica optime merico Godfrido Hermanno, Gallice conscriptum, in quo quicquid animo conceperam, ille erudite atque eleganter occupavit, itame aivis mibi amplius reliquum sort quam assum agere, quod à meis moribus semper suit alienum.

Gaudentii ab Altaemps, Romani, Vita Chrysostomi sermone Italico scripta laudataque Prospero Mandosso in Bibliotheca Romana.

Theophilus Spizelius in Academia JElu Christip. 140. seq. 700. Nicolaus Caussinus. lib. XVI. de eloquent. & in Aula sancta.

Baltbasar Kepkenius qui nomine suo præterito edidit Vitam Chrysostomi ex Palladio, Historia Tripartita & aliis side dignis autoribus una cum specimine Doctrinæ e scriptis ejus collectam, Halæ Sax. 1702. 8.

Georgii Heidelbergeri S. I. Chrysostomus Catholicus. D. Io. Friderii Mayeri & maxagire Chrysostomus Lutheranus.

Ien. 1680, 4.

Io. Francisci Hackii, S. I. Chrysostomus a Lutheranismo vindi-.catus. In Monasterio Olivensi, 1683, 4. and 1991

B. D. Io. Frid, Mayeri apologeticus pro Lutheranismo Chrysosto-

mi. Witteb. 1686. 4.

Christianus Gvil. Pollandus, Mulhusinus dissertationibus tribus de vita, elogio & scriptis Jo, Chrysostomi, & quarta de veteribus ac fide dignis vitz Chrysostomi scriptoribus. Witteb. 1711, 4.

III. Index Homiliarum & tractatuum Joannis Chrysostomi.

Alterifcus	rumeris A	dditus tomos editionis Duçaana in Novum Tefta- mentum indicat.
Edit.Savil.	Ed.Gr.Lat.	
T. VII.	deest	A γαπών τον θεόν. Ecloga è Chrysostomo, quid faciens Christianus vitam æternem consequatur.
.818.	* V.951.	Αγάπην ζητώ πας ήμων. Homil. 11. in Epist. ad Ephesios.
VII.199.	dcest	Αγάπην την εξανοκλίμακα. Laus charitatis. Non videtur elle Chrysostomi.
VI. 968.		Ayanητοι όσοι & βία μάτωα. De animæ falu- te. Dubium an Chrysostomi.
VII. 528.	deest	Αγαπητοί ώσπες μήτης Φιλότεκι in Laza- rum quatriduanum, Non est Chrysosto- mi.
V. 997	deest	Aγγέλυς έγκωμιάσαι χρή. in SS. Archangelos. Dubium an Chryfostomi, licet sub ejus nomine occurrit in MSS, ut apud Lam- bec. VIII. p. 237.

	Savil	Ducei.
An Ap, ader Poi, The Fles Piran Semiar. In parabolam de filio prodigo. Vertit Fron-	VII. 539.	VI.308.
to Ducæus. Αὰ μὸ, μάλισα δὲ νῦν ἐμκαμον ἐμπὰν. In Entro- pium Evnuchum ad altare Eccleliæ con- fugientem, cui jus afyli abrogare conatus fuerat. Vertit Sigismundus Gelenius. De	VIII, 67.	ÍV. 481
hac Oratione vide Nicephorum XIII. 4. 'An μορ, μαλισα δε σταν των αγίων. 28, in Epist. ad Hebræos.	IV.570.	*VI.931,
'Ae' μλι μνημονεύειν θεν. homilia de pænitentia. Dubium an Chrysostomi.	VI.905.	deest.
'Ai αθυμίαι και αι Φεοντίδες. 10 in Epist. ad Philipp.	IV. 58.	*VI.95.
'Aι ευπραγίαι τες ε προσέχοντας. 84. in Johan-	II. 912.	*II. 542.
nem. Αι τῶν μαρτύρων ἐορταί. In martyres. vertit	V.618.	V.696.
Fronto Ducæus. *Δι των νηπίων Φιλότεκνοι. in illud Matth. X.34. ignem veni mittere in terram. Non est Chry-	VII.478.	deest.
fostomi. Αι των υδάτων πηγαι. de jejunio. Dubium an	VI.935.	deest.
Chrysostomi. Aκάσατε αδελφοί. Maniseste spuria & ideo à Savilio omissa, cujus vide notas T. 8. p. 857. Inscribitur: εις το γερονδικον τῶ	deest.	deest.
αγίε Μακαρίε. *Aκεσον ω ερανε μετ ακριβκίας. MS. in Bibl. Palatina, sed itidem spurium atque ideo à Savilio prætermissum. Inscribitur: εκ των δράσεων & προΦήτε Δανιήλ, κομ περλ της Κωνςαντινεπόλεως, κομ περλ της συν- τελκίας & κόσμε, κομ περλ Αντιχρίςε.	deest,	deeft,
AMa vur wolke neg duckeegivesi. In 121. Plat-	I. 788.	III. 375.
mum, Bbbb		Αλλαχῦ

,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,		
Savil. L. 815.	Ducai. III. 414.	'ADD con in the last of the second of the se
01J.	471.414.	'Αλλαχε μου Σπο της μνήμης των περογόνων. is Palm. 131.
IV. 770.	*III.254.	'Αμα χαροτονηθέντες έξηλθον. 28. in Acta.
VI.754.	I.743.	Αμφοτέρων ένεκα προσήκει. 1. de precatione. Vertit Pomponius Brunellus. Libri ambo de orando DEum prodierunt separatim Græce Antwerp. 1579. 8. ex officina Plantiniana.
VII. 275.		'Αναγκάζον όν τῷ αναρόντι καιρῷ. De negatio- ne Petri, & de Cruce, & Josepho figu- ra Christi. Vertit Fronto Ducæus.
III. 416.	*V.289.	'Aναγκάζον κὸμ & παρόντ Φ έγκλύματ Φ 27. in 1, ad Corinth.
III. 364.	*V.202.	'Αναγκαίον ωρωτον είωτιν τί βέλεται, 20. in 1. ad Corinth.
II.781.	* II. 344.	Araiquetor i xaria. 54. in Johannem.
IV.506.	*VI.829.	'Avapis vooi ta tamena, 14, in Epist, ad Hebraos.
VII.657.	deest.	Ardees Φιλόχελεοι κὰι Φιλόξενοι. in SS. Theo- phania. Gregorii Thavmaturgi est.
III. \$10.	*V.938.	'Avedeix 9η της άλύσεως & Πάυλε η ίχύς. 9. in Epist. ad Ephesios.
VII. 364.	deest	Avern the telth huega. In resurrectionem CHristi. Non est auctor Chrysostomus sed Eusebius Alexandrinus.
VII. 465.	deest	Ανέτηλεν ημίν σήμερον. In caput jejunii. Non est Chrysostomi.
II. 590.	*Н. 60.	"Αν των ωροτέρων Δίαμνημονέυητε νοημάτων. 8. in Johannem.
I. 893.	III. 527.	'Ανωτέρω ငံν μω τῷ τεσσαρακοςῷ τετάρτο κὸμ ἐκαροςῷ. in Plalm, 146.
IV. 730.	* III. 195.	Αξιον ενιανθα Σίαπορησα 21. in Acta.
111.541.	* V.495.	Ağıov ट्रिनोमेज्य क्वर्ड्टन्स्ट्रिंग, i.in 2. ad Corinth.
IV. 374.	*VI.609.	Ağıor द्वार्मिन व्य क्रिकेड स्वर्रेस Tipio Ser. 10. in 2. ad Timoth,

	Savil.	Ducei.
Ağıor Daupusay Tes padifas. 46. in Matthæum.	II. 293.	*1.506.
ΤΑ πάλαι πατειάεχαι κω αδίνον. In Natalem JEsu Christi. Vertit Petrus Pantinus Ti- letanus, Decanus Bruxellensis. Antw.	V. 511.	V.418.
1601. 8. "Απανίας μέψ εν εγκωμιάσαι. In Maccabæos. Vertit Fronto Ducæus.	V. 637.	I. 549.
'Απαντας καρ Φιλώ Ες άγκες in illud 1. Cor. XI. 1. utinam tolerassetis paululum insi-	V, 391.	V. 332.
pientiæ meæ. Vertit incertus. Δπαντες μαν άνθεωποι. De Spe. Non est Chry-	VII.293.	deest.
fostomi. Απαρτίσας την προτέραν έντολήν. 17. in Mat-	II. iig.	*I. 209.
thæum. 'Απαρτίσας τον ωθι έλεημοσύνης λόγον. 21. in ad	111.657.	*V.690.
Corinta. Απαρτίσας τον ωθι δογμάτων λόγον. 43. in 1.		*V. 475.
Agaptions to see the eldwhodutwr. 26. in I.		* V. 272.
ad Corinth. 'Απαρ-ίσας τεν ωθε των ακέων έγκωμίων. 27. in		*V.743.
2. ad Corinth. Απαρτίσας τον ωθι των πνευματικών. 38. in 1.	III.494.	*V.417.
ad Corinth. "Απας μίχὶ καιρός. in Pharifæum & meretricem. Non est Chrysostomi.	VII.357.	deest.
'Aπεδέχθη της αλύσεως. 9. in Epist. ad Ephe-	III. 810.	*V.938.
'Aπεθέμεθα της νης είας το Φορτίον. De resur- rectione CHristi, Vertit Fronto Ducæus,	V. 581.	V. 467.
Ingolftad. 1505. Αποικίζαι ὁ θεὸς. in Abraamum & Isaacum, Non	VII.394.	deeft.
est Chrysostomi. Απολογείται λοιπον υπές της επισολίς. 15. in 2.	III. 629.	*V.643.
ad Corinth. Bbbb 2	•	Αποςι

Savil. deeft,	Ducai. decít,	Αποςολικήν υμών σήμερον βιέλομαι παραθάναι τράσπεζαν. De Melchifedecho homilia primum edita ab V.C. Erico Benzelio ex MS. Barocciano, Gr. Lat. cum notis in supplemento homiliarum Chrysostomi Upsal. 1708. 4. p. 8696.
V. 375.	V. 308.	Aποςολικής υμών έξηγήσεως χρέ. in illud 1. Cor. IV. 13. Habentes autem eundem spiritum Fidei. Vertit Sigismundus Gelenius.
I. 433.	II. 606.	Απο της αγάπης Ε Ιακώβ. 55. in Genelin.
VI.546.	I. 147.	
VI. 505.	I. 222.	'Aπο της ρήσεως αΦ' ης ακ. 20, ad Antiochenos
III. 352.	*V.182.	'Από Ε΄ πεποενευχότ 🗗 Επί τον πλέον. 18. in 1. ad Corinth.
V I. 443.	IV. 834.	³ Λεα αληθη τα συμβάντα. Prima còncio, habita à Chryfoltomo, cum presbyter: Antiochiæ ellet delignatus. Vertit incertus.
VI. 763.	I. 630.	Aea εμέμνηδε ήμων. De pænitentia, cum rure ipse rediisset. Vertit incertus.
II. 8.	* I. 14.	Aeg εμέμνηθε της σθαγγελίας. 2. in Mat- thæum.
V. 321.	V. 226.	Aea ἐπαιδέυθητε μηδὲν ἐιναι. In illud Rom. XVI. 3. salutate Priscillam. Vertit Si- gismundus Gelenius.
VI. 346.	I. 452.	Aea κόρον ελάβετε.: V. adverfüs Judæos.
V. 6.		Aea μέμνηδε των ξητημάτην. Cur de aliis creaturis DEUS dixit fiat, de homine faciamus. Vertit Fronto Ducæus.
II. 603.	* II. 81.	Aeg μη eis κενέν τρέχομομ. 12, in Johann.
VI. 792.		Aeg odan roder. De eleemolyna & in de- cem virgines. Vertit incertus.

λοα ε μεγάλα τιτα κανύπες Φυή. 16. in Epik, ad	Savil. III. 133.	Ducai. * III,224.
Rom. Apa raura Popria; aea raura aventa; de Pauli conversione. Vertit Fronto Du-	VIII.60.	V. 564.
cæus. Aρα τι γένοιτ αν ανοητόπερον; 44. in Matthæum. Αρτίως ηκέσαντες & υμνογράφε. In Plalmum 50. primus edidit Cotelerius ex Codice Sco-	II.280. deeft.	*I.485. deest.
rialensi cum versione F, Gabrielis à S. Hieronymo, Monachi. Paris. 1661. 4. p. 41. 51. Lacuna p. 42. supplenda his verbis:		
άπάλλαξόν με της άρρωςίας, libera me ab in- firmiente mea. Ita Clariff. Benzelius è.Co- dice Barocciano.	•	· · ·
Ασαφῶς σφόδεα είρηται. 28. in 2. ad Co-	III. 693.	*V.750.1
rinth. ³ Ασμα καινόν ἄσωρθυ, λαόι. in adorationem Crucis. Non est Chrysostomi, Edidit velucerti Græce & Latine Gretserus		deest
T. 2. de Cruce p. 190. Αυται αι αι δαβολαι τη προτέρα. 79. in Mat- thæum.	II. 487.	*I.826.
'Αχλύς τις παχάα. II. in I. ad Thessalon.	IV. 215.	*V1.351.
Βαβα) πόση πήςωσι & προδότυ. 83. in Mat-	II. 509.	¥1.864.
Bad fiar τομήν τοῖς άξπάζυσι. In illud, Pater, si possibile est Matth, XXVL 39, Vertit	V. 213.	V. 114.
Fronto Ducæus. Baoiliéms the Finises. de pointentia & ele-	VI. 917.	deest
emolyna, Incertum an Chrysostomi, Basiduxwo pushelwo ingrijo. In salutationem Mariæ ab Angelo sactam. Non est Chry-	VII. 249.	deest
fostomi. Βέλα μαθάν όσω κόσμω. De jejunio & temperantia. Vertit Balthasar Etzelius. Β b b b 3	VII.810.	VI. 591. Bédi

	The second secon	
Savil.	Ducai,	
VII. 814.	VI.696. Biha pasar πίσον	To opyice ay naxor. De
	ira & furore.	Vertit idem Etzelius.
VII. 720.	VI.650, Βέλεδε ίδωμθμ τίνο	z hdomv. De ingluvie & ertit Balthasar Etzelius.
•	Edificate, ve	
I. 489.	II 683. Βέλεως και σήμεςον 64. in Genefi	τὴν κατα τὸν ΙωσὴΦ ἱςο είαν. in.
10	VI.710. Βέλεθε προθωμάμι	izir. De Patientia Jobi, Ver-
deest	tit Lælius Ti	fernas & Balthalar Etzelius.
I. 398.	ΙΙ. 555. Βέλεθε σήμερον τα	λείψωνα. 50. in Genelin.
VIII, 53.	V. 545. Βάλεως τήμερον, α	γαωητοί, ωαρέντες μεγάλα
4 777+ 73-	Πάυλε, Ηοι	milia sexta de laudibus Pau-
	li Apoltoli.	Vertit Anian us.
T 0=	ΤΙ 126. Βύλουσι σύμερον ο	iyaranloi, Ingaveor vipiir wrev-
I. 97.	שביייים ביים ביים ביים ביים ביים ביים בי	ωξω. 16. in Genesin.
	II 42. Bulleting The Turns	४९ वर्षक के वार्षक मार्थ के विकास के विकास के कि विकास के किया के कि
1. 30.	αναδύομαι 6.	in Genelin.
V. 175.	V. 120. Βάλομαι της συνήθ	rs avactal wash didaska-
	λίας, κάι τήν	wentanken nun wedatera
	τράσεί αν.	Adeos qui ad ludos Circen-
	ses proficifes	untur, & in illud Matthæi.
, ,	VII. 13. intr	ate per angultam portam.
	Vertit Front	to Ducæus.
IV.495.	*VI.812. B&Xó,L. 6 10 aux	. Φ. τὸ ΔΙάΦορον. 12. in Epist.
74.427	ad Hebr.	
VII.665.	VI.557. Bur of the 6 Pina	ம்பிடின்கு. de Dilectione.
4 11,00%	Vertit Balth	alar Erzelius.
VII, 682.		Poosemeror. De superbia &
VII, 082	inani gloria	Vertit Balthafar Etzelius.
37	III. 705. Βραχύς ὁ κας ω ος	Ε καλώς ειρηκότ . in Plal.
V. 123.	XI.VIII. 16.	Vertit Fronto Ducaus,
II. 837.	*11.420. TAUXIC & MADEL	Bio. 66. in Johannem.
II. 870. 8	2 * 11.480. Δειλήν και άνανδε	ον την ψυχην ή αμαθία काली.
		inem.
VII, 694	t. TT	δανέν, κου ψυχής λύμη. 37, in
11,706.	* II.232. Δείνον η αμαρτία. Johannem.	
•	10 ration.	

	Savil.	Ducai.
Δανον ή βασκανία, αγαστητέ, δανον. Is, in Jo-	II.616.	* II.96.
Aceron o The Sozne sews. 29. in Johannem.	II. 673.	*II. 183.
Δάξας όσον το έπαθλον. 14. in Epist. ad Rom.	III. 112.	* IV. 189•
Δείξας ότι πολύ χρήσιμον τὸ συγκαβαβ. 23. in 1. ad Corinth.	III. 387.	* V. 240.
Δείζας της αγάπης την υπεροχήν. 34. in I. ad Corinth.	III.465.	*V. 371.
Δείζας το Δείφορον. 19. in Epist. ad Hebr.	IV.530.	*VI, 866.
Δέομαι και ανάβολω. De liberorum educatione. Vertit Balthasar Etzelius.	VII. 823.	VI. 788.
Δεῦτε πάντες, άδελφοί, de precatione. Non est Chrysostomi.	VII. 476.	deest
Δεῦτι Φίλοι σήμερον. in JESU transfiguratio- nem. Non est Chrysostomi sed Procli CPol, inter cujus Homilias sæpius edita ab Elmenhorstio, Riccardo, Combessio.	VII. 332.	deeft
Διαχράψωμη, αγαπητοί, τα της μετανοίας. de poenitentia. Dubium an Chrysostomi.	VI.924.	deest
Διαλεγόμει 🗇 το κάτισκόπων 11. in 1, ad Timoth.	IV. 289.	*VI. 470.
Διαλεχθείς περλ ελπίδω. 6. in Epist. ad Hebraos.	IV.462.	*VI.7494
Διαλεχθείς περί έπισκόπων, περί ΔΙακόνων. 16. in 1. ad Timoth.	IV.316.	*VI. 516.
Διαλεχθείς ωςεί & θες λόγε. 5. in Johannem.	II. 583.	* II. 49.
Aiaras αμίν, αθομαλα, καν συντάνωμίν In 109. Plalmum.	I. 721.	III. 277•
Διὰ τί λέγεται ευαγγέλιον; Libellus quæstio- num in Matthæum, Græce ineditus, la- tine ab interprete Christophoro Serrari- gio vulgatus Venet. 1554. qui Tito Bo-	deest.	deeft.
Arensi tribuit		· A L A

,		
Savil.	Ducai,	
II. 170.	*1.300.	Δια τί μη είπεν, αλλ' ο ποιών το θέλημα. 25. in Matthæum.
IV. 140.	*VI.229.	Διὰ τί μὴ παιταχε κὰ ἐν πάσαις. 10. in Epist. ad Coloss.
VII.354.	deest	Δια τί το τος τος.in Jordanem fluvium. Non est Chrysostomi.
II. 525.	*I.887•	Διὰ τί τὰυτα ἐποίεν, ἀναιρεῖν μέλλοντες. 86. in Matthæum.
1V. 96.	* Vl. 159.	Διὰ τῶτο, ωοῖον, 2. in Epist. ad Coloss.
Vil. 796.	Vl. 583.	Δια Ετο συνεχώς. De pænitentia. Vertit Bal- thasar Etzelius.
II. 549.	*I. 926.	Δια τέτες τές τεαλώτας. 91. in Matthæum.
II. 584.	*II. 52.	Δια ξτο, ω στολυπόθητα τέκνα, 6. in Iohannem.
V.274.	V. 151.	Διὰ χρόνε τορος την μητέρα ήμων. In inscriptionem Actorum Apostolicorum. Vertit Fronto Ducæus.
III. 184.	* IV. 307,	Διδάξας αυτές πεῶς περος αλλήλες, 22. in Epist. ad Rom.
III. 799.	*V. 920.	Διδασκάλων ές ν άρετη. 8. in Epist. ad Ephes.
III. 620.	* V. 628.	Διηγησάμθι 🚱 σεελ τῶν του του στεφσμον. 13, in 2. ad Corinth.
deest.	deest.	Διηγήσατο ήμῖν τις γέρων πάνυ ένάρετ. Spuria & ideo à Savilio omissa. Inscribitur περὶ τῶν ἀπολιμπανόντων ἐν τῶς θάως συνάξεσι.
V. 540.	lll. 712.	Διηνύσαμο रमें रमहलंबर रहेर क्रिशेंग. In magnam hebdomadem. Vertit Petrus Nannius.
111.357.	* V. 191.	Διοςθώσας τα χαλεσώταζα έγκλήματα. 19. in I. ad Corinth.
I. 937.	deest	Δοκεὶ μῶν ὁ Ψαλμὸς ἔτ@. in Plalmum CII. non est Chrysostomi.
I.604.	lll. 134,	Δύσκολον καμο δίστη καμο δυσκατός θώλον. In Plat- mum undecimum,

	Savil.	Ducai.
Εβελόμην, άγαπηοί, της κατά τον Haleidexην. In Judæ proditionem. Multa cadem funt	V. 547.	deeft.
in Homilia qua incipit Ολίγα ανάγκη σή-		
μερον, quam cum hac junctim columnis		
ex adverso politis excudi Savilius cu-	•	
ravit. ἐβυλόμην εἰς τέλ& διανίσαι. In proditionem & pedilavium. Dubium an Chrysolt.	V. 893;	deeft.
έβελόμην παρώναι τες isδαϊες. In Plalmum	1.621.	III.178.
quadragelimum quartum.	24.03.0	
Εβελόμην υμίν αποδεναι τα λείψανα. primus ex	VI, 366.	I. 383.
λόγοις sex adversus Judæos, editis cum		=
versione & notis à Day, Hoeschelio, Au-	સુન '	
gustæ Vindel. 1602. 8. Εγάρα τον οπλίτην ας πόλεμον. In Plal. XCV.1.	Vfl con	deeft,
Lacunas hujus homilæ ex MS.Barocciano	12.	uoon,
supplet V. C. Ericus Benzelius in supple-	• • • •	
mento Homiliarum Chrysostomi, Upsal.		
1708. 4. p. 97. leq. & jam suppleverat		
Græceque & Latine integram ediderat Cotelerius Paris, 1661. 4. p. 51. seq. è Co-	, -,	1 . • ;
dice Scorialensi.	• •	
Εχνωτε πρώην. Homilia 8. ad Antiochenos.	VI.515.	I.100. 1
Ενω ιδιν έβελόμην αποδεναι το χρέ. In S. Mar-	V,438.	I. 639.
tyrem Babylam. Vertit Fronto Ducæus,		., ,
Εγω μου ήλπιζον. Adversus eos qui ajunt à	VI. 680.	V.699.
dæmonibus gubernari mundum. Vertit Fronto Ducæus,	•	
Εγώ κὸμ κὰμ σήμερον πρὸς τὰ τῶν ἀιρείακῶν. De	V. 505.	I. 240.
B. Philogonio. Vertit Erasmus.		
Εγώ σε δρών ω μακάριε Δημέτειε. Liber 1. de compunctione cordis ad Demetrium	VI, 138.	IV. 98.
compunctione cordis ad Demetrium	•• • •	, •
Monachum, Vertit incertus.	VI cso	I 160
έδα και τήμεςον και τω προτές» σαββάτω. Ho- milia 15. ad Antiochenos.	4 1. 2 004	1.100+
Cccc	2. 1:1	Ĕďa

570 110	. v . cap. 1).	L
Savil. H. 1.	Ducei. *I.J.	Edu phi ipas unde deid ay. Prima in Matthæum Homilia, præmilia etiam Græce Novo Testamento quod vulgavit Rob, Stephanus 1550. fol.
deest.	V. '879•	Édes μθι ημάς τοσάντης λόγων πηγής. In me- moriam S. Bassi, Martyris. Vertit Fron- to Ducaus qui edidit è Codice Cardina- lis Perronii.
VI,84.	IV. 1381	Edes μου ήμας, α Φίλταπ πάντων έμοι Σταγά- ε.ε. Ad Stagirium ascetam dæmonio agitatum, consolatorius, de providentia. Vertit incertus.
1.554.	III. 58.	Edes μαμ έτως ακειβώς των γεαφων. In Plalmum leptimum.
IV. 5 II.	*VI. 837.	Bonger vond Të iegéces. 15. in Epist. ad Hebraos.
IV. 848.		Εδα πολλής αθρακλήσεως. 43. in Acta.
VII, 565.	VI. 26.	E θαυμασα με θ' υμῶν ω Φιλόχειςοι. In Abrahami dictum Gen. XXIV. 2. Pone manum tuam sub femur meum. Vertit Io. Iac. Beurerus.
V. 234.	V. 42.	'Εθάυμασα την άγάπην υμών: secunda de La- zaro. Vertit Erasmus.
III. 222.	i * IV. 355.	"E9 @ ἀκὶ τῷ Πάυλῳ κας ἐυχάς. 27. in Epift, ad
I. 000.	III.539.	ED @ roistor rois ayiois. in Plalm. 148.
	deest, r.	Eι βέλεως, προθωμού. De patientia, ecloga.
	deest.	Εὶ βαλοίμε θα νή Φειν. Quod animæ curam cu- ræ corporis præferre debemus,
VI.,55.	IV. 584.	Es danqua ray sevayas. ad Theodorum laplum, parænelis* in Saviliiedit, prima: rectius in Ducæi secunda Vertit incertus.
deest.	deest.	Έι δὲ κὸμ ઉτο προς τοῦς ἀλλοις. ln cœcum à na- tivitate. Manifeste spuria, atque ideo à
$\mathcal{R}(n)$	• • • • •	Savilio omilla.

^{*} Vide Valesium ad Sozom, VIII. 2.

,	Savil.	Ducai.
Eides neu de the mortéea neu de tauth. 70. in Matthæum.		*I.743•
Είδες άπαντα εις έλεγχον γινόμομα. 7. in Matth.	II.43.	*I. 77.
Eides & Πάυλε την σύνεσιν. 30. in Acta.		* III. 269.
"Ειδετε, αγαπητοί, πῶς ἐδεν Τέγγον. 30, in Ge- nesin.	I. 316.	II. 44L
Ειδετε όκ τῶν χθες ἡμῶν ειρημθύων, Ε ἰωσήΦ. 65. in Genelin.	I.500.	II. 697.
Eiden cu rois yon pydeiow. 23. in Genelin.	I. 162.	II.227.
Ειδετε θεκ δύναμιν, ειδετε θεκ Φιλανθρωπίαν. in	VI. 670.	V. 87.
terræ motum & in divitem ac Lazarum.		
Primus edidit cum versione Fronto Du-		•
cæus. Burdigalæ 1605. Lacuna ingens è	,	
Codice Barocciano suppleta abErico Ben-		
zelio V.C. in supplemento Homiliarum	,	
Chrysostomi Græce & Lat. edito Upsal.		
1708. 4. pag. 2635.	37 1/cm	T man
Ειδετε πολιαν σφειγώσαν (απέφαλος) In Abra-	v.053	I. 797.
hamum Patriarcham. Vertit Fronto Du-		• *
cæus.	VI 770	V go-
"Eldere τη προτέρα κυριακή. De pænitentia Regis Ahab. Vertit Fronto Ducæus. Lam-	***//9*,	4.09/4
bec. VIII. p. 232.	•	•
Έδετε χθές, αγαπητοί, δ Παθειάξχε την αν-	I. 285.	II. 538.
desar 48. in Genefin.	- 50%	
Eidere χθες δικας ε Φιλανθρωπίαν. 18. in Ge-	I. 118.	II. 165.
nelin. "Ειδετε χθες καμ & κοινε των \απάντων. 59. in	I. 458.	II. 640.
Genelin.	-4-170-	
Ειδετε χθές και ε τελώνε την πολλην ευγνωμο-	I.419.	II. 586.
griver, sa. in Genelin.		
"FIRETE THE ANGE EUTYWHOOUNTY. In lepultu-	V,912.	de e st
ram & resurrectionem CHristi. Dubium		,
an auctor Chrysostomus.		••
Ridere x. θ ès & Φιλανθεώπε δεσπότε, 27. in Ge-	1.204.	II.284.
nesin, Cccc 2		Eic

*VI,361.

* V.507.

rinth.

IV.22L

III. 548.

III. 401, *V. 263.

Ei င်း Tỷ yỷ TuấuTay. In S. Julianum Martytem. Vertit Fronto Duczus. Ει κοι δάκουα κοι σεναγμός ήν. ad Theodorum laplum. Ει κὸμ εθόλωσει ήμας. In Canancam, Dubium an Chrysostomi. Έι κοη χθες, υμών άπελείΦθην. De poentientia. Vertit Godfridus Tilmannus. Euxos for moddes two diagrees seem. 16. in Epist, ad Hebræos. Eixitws και τήμερον. In SS. duodecim Apostolos, Vertit Gerh, Vossius, Rom, 1580. Εικότως μ² την πολλην κατασκευήν. 36. in 1. ad Corinth. Le μθω ην δυνατόν. De Abraami & Nohz nominum mutatione. Vertit Fronto Duczus. Es ich iwarrys ypur epiethe dian exectat Hom. L in Iohannem. Es μομ εν τελείωσες. 13. in Epift. ad Hebræos. Ει μη δοκῶ προσκορής τισιν. De Anna & de Samuelis educatione. Vertit Erasmus, Ειπεν ότι λίθιναι αι πλάκες. 7. in 2. ad Corinth. Eurer ott un anwoate à leos. 19. in Epist. ad Rom. Ειπεν ότι τα κα εμε είς προκοπήν, 9. in Epist. ad Philipp. Ειπεν έτι το μωρον & θεν. 5. in Lad Corinth. Elman and well the everyerias. in Plalm. 135. Ειπών εκείνα τα Φοβερα και Φεικώδη. 35, in Matthæum, Εισών εν τη σερτέρα έσιτολή. 1, in 2. ad Thesfalon. Ειπών μίαν κομ πεώτην. 2. in 2. ad Corinth. Esawr. et adurator motheror, 25, in 1, ad Co-

ELTON

1 1 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2	Savil.	Ducai.
Ένπων ότι εΦ' όσον ειμι εθιών απόςολω. 29.in Epist ad Rom.	III220.	*IV.368.
Ειπων ότι έδεν λάπα τῷ ἔλληνι. 6. in Epist. ad	III. 36.	*IV,60.
Rom. Ειπων ότι υπόδικο εγένετο ο κόσμο. 8. in Ερίst. ad Rom.	III. 54.	*IV.91.
Fix ων ωξι της αναγκάιας τροφης. 23. in Mat-	II. 154.	* I.271.
thæum, ἐμπων τοῦ τῆς δ' θεὰ Φιλανθρωπίας, 6. in Epist. ad Titum.	IV. 406.	*IV. 662.
Ειπών περε των κακών των την πόλιν καταληψο- μένων. 77. in Matthæum.	II. 473.	*I. 804-
Ειπών τον παλαιον άνθεωπον. 14. in Epist. ad Ephes.	III. 834.	*.V-979-
Ειπων ων ετύχοιον. 4. in Epist. ad Coloss. ΥΕιρηται ήμιν τα περί των αιρετικών. 7. in Epist.	IV. 113. IV. 38.	* VI. 187. *VI. 62.
ad Philipp. Ess Dávar on na apagria. Spuria & ideo à Savilio omissa. Inscribitur: on son ton xessiano possessa por Dávaror, ne ver per	deest.	deest.
τανοίας κὰ εξομολογήσεως. Έω Γεροσόλυμα Εκ αθρόον αναβάνει. 66. in	II.411.	*I.701.
Matthæum, 'Εισὶ πολλοὶ τῶν ἀνθεώπων, 3. in 2. ad Thel- falon.	IV. 230.	*VI.375-
Euri Tives Tav evrau9a. De virtute & vitio. Vertit Balthalar Etzelius.	VII. 700.	VI. 775.
Eis καιρον ή & Πνεύματ Φ φκονόμησε χάρις. in I. Tim. V. 9. Vidua eligatur &c. Vertit	V. 425.	V-387-
Fronto Ducaus. Έις καιρον ὑπεψάλαμθο ἀπαντες. Homilia 17. ad Antiochenos.	VI. 574.	I. 190.
Eis τρείς διείλε μερίδας. 4. in Matthæum. Ει τις επί τοις αιρετικοις αχάλλει. 8. in z. ad	II. 19. IV. 364.	* I. 34. * VI. 592.
Timoth, Cccc 3		Ei tig

Savil.	Ducai.	- ,
V.916.	deest.	Ει τις ευσεβής καμ Φιλώθε. Catecheticus ser- mo brevis in Pascha. Dubium an Chry-
VII. 806	. VI.685.	fostomi. El τις ක්රිලා දී πλησίον. De odio & inimicitiis, Vertit Balthasar Etzelius.
II.720.	*II.254.	Ει τις Χώραν μεταλλικήν ανορύτθαν. 39. in Johan- nem.
VII.905.	deest,	E't τοις οικέταις ο Παυλ. de imitando servo- rum obsequio ut similiter Deo obedia- mus, ecloga.
IV. 275.	*VI. 445.	Ει τες κοινες βέλεται λύεωα. 7. in 1. ad Ti-
VII. 405.	deest	Eκατοντάρχε πνὸς δέλ. In Centurionem. Non est Chrysostomi.
V.882.	deest	Έκ θαυμάτων έπὶ θάυματα. In ramos palma- rum. Incertum an Chrysostomi.
V. 206.	I.372.	Έκ πολέμε χθες ἐπανήλθομί, de peritione fi- liorum Zebedzi. Vertit Fronto Duczus.
VII. 256.	deest.	Έκ τῶν ἐφτίως. In Pfal. XCII, 3. Dubium an Chrysostomi.
I.56.	II. 79.	Έλατ μο δ σύλλογ σήμερον. 10. in Genetin.
VII.530.	deest.	Έλυσε τὸν Λάζαρον τὸ Φῶς. In Lazarum qua-
I. 338.	II. 473.	triduanum. Non est Chrysostomi, Εμάθομη έκ τῶν χθες ἀνεγνωσμένων 42. in Genesin.
VII.307.	deest.	'Εμινή Δην & θεω. In CHristi incarnationem.
IV. 618. IV. 1.	* III. 177. IV. 1.	Dubium an Chrysostomi. Έμοι δοκεί τὰυτα ων έν Σαμαρεία. 19, in Acta. Έμοι ποιλοι μω έγ ένοντο Φίλοι. Liber 1, de sa-
V, 282.	V.164.	cerdotio. Germani Brixii Altissiodoren- sis versionem emendavit Fronto Ducæus. Ενεκάλεσαν ήμῶν τινες. Ad eos qui reprehen- derunt proœmiorum prolixitatem. Ver-
		tit incertus.

AND THE PERSON NAMED IN COLUMN TWO IS NOT THE OWNER, THE PERSON NAMED IN COLUMN TWO IS NOT THE OWNER, THE PERSON NAMED IN COLUMN TWO IS NOT THE OWNER, THE PERSON NAMED IN COLUMN TWO IS NOT THE OWNER, THE OWNER		
Ένεπάγησαν έθνη εν διαφθορά. 64. in Iohan-	Savil. 11-830.	Ducai. * 11.417.
nem.	1.800	·III. 525.
Ένθα κατέλυσεν, εντευθεν άξχεται. in Pfal. 145.	- 1,	deest.
Έν Ικδαίοις οι τύποι, in Pascha. Dubium an Chrysostomi,	V. 927·	
Έν μων τοῦς έμπεροθεν έδειζεν. 18. in Epist. ad Hebr.	14.526.	* VI 860-
Ένόμιζον μεγάλα τινα κὰμ ὑπερΦυῆ. ad Rom.XIV. 10.& in secundum CHristi adventum. Vertit Fronto Ducæus.	V.782.	VI. 543.
Ένόμισε μέγα τι λέγαν ὁ Πέτε. 62. in Mat-	11-388-	*1.663
thæum. Έν παντί καιρώ. Manifeste spuria, & ideo à Sa-	deest.	deest.
vilio omissa: Inscribitur es την πόρνην. Έν τας ήμερας ον ας ενης ευορου ασαντες. in He-	VIII. 26.	V.646.
liam & in viduam. Vertit Fronto Ducaus. Ένταυθα άπ προς ομοτίμες. 1. in Epist. ad Phi-	1V-5-	*Vl·6
lippenses. Primus Græce edidit vertitque Erasmus Basileæ.		ti •
Εντάνθα κατέλυσε τες ωξι αναβαθμών ψαλ-	I. 820.	III. 422°
μές, in Plal. 133. Ένταυθα λοιπον δείκνυση. 4. in Epist. ad Coloss.	IV. 108.	*VI-179-
Ενταυθά μοι δοκά προς της έν κινδύνοις. Ις. in	lll. 126.	*111.212.
Epist. ad Rom. Ενταυθα πάλιν και ετέςαν. Homil. 3 in 2 ad Cor.	111.557.	*V. 523,
Estaus a manis kaj eregas. Hominis in Za in Moto	11.456.	* I. 777.
Εντώυθεν λοιπον είς γας εμμαςγίαν. 74. in Mat-	11.430.	- ///
thæum. Έν τη προτές κέπισολη έλεγεν. 7. in 2. ad Ti-	IV 359.	* V1. 584.
moth. Ly Tois etwo sadiois. Ad Catechumenos, In-	VI-971.	deest.
certum an Chrylottomi. εν τέτω τῶ	I 960.	deest
CV. Non est Chrysostomi. Èν τῷ προ τέτε ψαλμῷ. In Plalmum octavum.	1.574	111.88
- and the wife same America and the same same same same and	•	fž ž

Savil.	Ducai.	
V. 614.	I. 790.	દિર્ફ કે The iseas warnyvers. In omnes Martyres.
٠,	_	Vertit Fronto Duczus.
VII. 888.	VI- 619-	Έρικασιν οι έργοις κομώντες. De anima. Vertit Balthafar Etzelius.
VII.552	Vl. 322.	Loinaσιν οι της εκκλησίας Φίλτα]οι παίδες. In illud: collegerunt Iudæi concilium. Vertit Fronto Ducæus.
VII. 398.	deest.	Εορτάσαι θέλω, αγαπητοί. In facra Theopha- nia. Incertum an Chrysostomi.
V. 567.	V. 438.	Έορτην άγορθμ. De Cruce & latrone. Vertit Iac.
V.789.	deest-	Gretlerus lib.z.de Cruce.Ingolft. 1602, 4- Επαινώ μθε ύμων τον πόθον. In locum Rom. VII. 19. non quod volo facio. Incertum an
	*	
V. 816.	Vl.447.	Chrylostomi, Επάλληλον σημείον. In principium indictionis
111 coa:	* V· 43 I·	novi anni. Vertit Fronto Ducæus.
		Επάρας της Αποσόλης. 39. in 1. ad Corinth.
A11.080.	VI.748.	Eπεδήμησ ε τις εξ. ύμῶν. De peccato & confes- lione. Vertit Balthafar Etzelius.
VL532	I- 126.	Επαδαν έννοήσω τον παρελθόντα. Homilia XI.
Vl,416.	I-336	ad Antiochenos. Eπαδαν μέλλη τις μακροτέρας. 5 de incompre- hensibili DEI natura.
V.50.	11.784.	Extendar ξένον τινα καταχθέντα. De Anna Sa- muelis Matre, Vertit Fronto Ducæus.
11.516.	*I.872.	Truch's Marie, Vertile Fronto Duczus.
III.458.	* V. 358.	Επωθη αδιασπάτως αυτό είχου. 84 in Matthæum.
II. 245.	*I.426	Επειδή γας απεφήνατο 33 in 1 ad Corinth.
· -T).	, - TAU.	Επ αθή (γας) αυτες έπεμ ψεν, ύπεξή γα βρ. 37. in
IV. 467.	*I 794	Matth. Ένναθη γας लेका, ότι αφίεται ο οίκ. 36. in
Ш.б13-	*V.617	Matthæum. Eændη γὰς κατι, ότι ὁ Θεὸς το βακαλεί. 12. in 2. ad Corinth.
III-340.	*V 162.	Ewedd yae ewer, shi madha ewed. 16 in 1. ad Corinth.
•		Éandi

	Savil.	Ducai.
Bured γαρ εΦόβησες αυτες inaves. 24, in τ. ad Corinth.	III. 395.	*V. 253.
Bundi yag perà anerBuas. 35. in 1. adCorinth.	III. 473.	*V. 384.
Ewadh awe or ev test ut re. 78, in Matthæum.	II. 480.	*I. 814.
B wedh είνει ότι μεγάλα γέγοιε κακά 13. in Epist. ad Rom.	III.99.	*IV.166.
Emmon einer ott tomor enell exa. 30. in Epist ad Rom.		*IV.379.
Emadin eine wir ots ear Bewus. 21. in 1,ad Corinth.	III.372.	* V. 214.
Ewedr eurnognuer. Ne indigni ad SS. Mysteria accedamus. Ecloga.	VII. 931.	deest,
Επειδημεγάλα έφθεγζατο. 8. in 2.ad Corinth.		* V. 583.
Εσεπόη μεγάλη τις έξ άξχης. Contra avaritiam, ecloga,		•
Ewoodi warta anse exem ewetaker. 24. in Epist, ad Rom.		
Ewndy weed the wayudas ewance. 34, in Matthaum.	•	
επικού πολλά περί κινδύνων διελέχθη. 57. in Matthæum.		
Exercity wolky a stryrer angignar. 12. in Epist. ad Rom.		
Ewedη wwm i των ανθρώνων. Adversus Judzos & Gentiles demonstratio quod Christus sit Deus. Vertit incertus.	Vl. 622.	V.735.
Εσεκδή σφοδεον κατέτουε λόγου. 61. in Mat-	11.384.	*1. 657 .
Emedy Luzind sime mewtor, 42. in 1. ad Corinth.	Ill.525.	* V. 469.
Eweisη της δεσωστικής αναλήψους. In adicen- fionem Christi. Auctor incertum an Chrysostomus.	V.973.	deest.
Επεφοίτησεν ή τὰ Πνεύματος χάρις. In facram Pentecoften, Dubium an Chrylo-	V. 980.	deeft.
flomi. Dddd		'Fær

Savil.	Ducai.	
VI, 930.	deest.	Eπ θεραπείαν τήμερον. In Jejunium. Incer- tum an Chrysostomi.
VI. 214.	IV. 247.	Επί μεν των επρογόνων των ήμετέρων. Ad-
	• 💎	versus cos qui ouverantous cohabitant.
I. 522. & VIII. I.	III. 3.	Έωτνικίκς μεν ανδριάντας. In Pl.3. Vertit Gen- tianus Hervetus.
V. 292.	V. 180.	Έωίωονον μεν γησώνω το ζευξαι Βόας. In di-
•	•	ctum Rom. V. 3. de gloria in tribulatio- nibus. Vertit Fronto Ducæus.
IV. 795.	* III. 293.	Εωίσκοωος ην της εν Ιεροσολύμοις. 33. in Acta.
II. 865.	* II. 471.	'Εργων ήμιν δα καν σε εάξεων. 74, in Johannem.
III. 780.	* V. 889·.	"Est μεν νέκρωστε σωματική, εst δε και ψυχι- κή. Hom. 4. in Epist. ad Ephesios.
I.869.	III. 494.	Ές ι μεν σεροσευχή και ή δια ρημάτων. In Pl. 142.
IV. 395.	* VI. 644.	
IV.579.	*VI.946.	Esiv είδη α αρακλήσεως δύο. 29. in Epist. ad Hebr.
III. 513.	* V.450.	Ετέρω πάλη έπηχειρά κεφαλάιφ. 40. in 1. ad Corinth.
III.597.	*V.590.	Έτι μένα δακνύς. 9. in 2. ad Corinth.
VII. 466	deest.	"Ετι μοι κατὰ ψυχήν ἀριθμέντι. In adicentio- nem CHristi. Auctor an sit Chrysosto- mus haud constat.
III. 855.	*V.1023.	Ετι την της ωικείας έκκαθαείζει, 19. in Epist. ad Ephes.
V. 587.	VI. 535.	Έυχαιρον σήμερον άσταντας ήμας άναβοησαι.
• .	100	In refurrectionem CHrists, Vertit Theo- dorus Peltanus.
VII. 389.	deest.	Έυκαιρος ήμέρα εορτής. In nativitatem Johan- nis Baptistæ. Incertum an Chrysostomi.
deest	VI. 378.	Έυλογητός ο Θεός, ευκακον σήμερον άπαντας ή-
		μ às

	Savil.	Ducei.
μας αναβοήσαι. In adicentione CHristi. Vertit Gerh. Vostius:	• . • . •	•
Έυλογητὸς ὁ θεὸς ήκω τὸ χρέος. In S. Aposto- lum Thomam.	V. 837.	deest.
Benedictus DEus, Ecce enim rebus ipsis ostensa sunt salutationes Iohannis. In Jo. Baptistam. Latine apud Surium, 24. Maji.	deest.	deest.
ταlyticum qui annos XXXVIII. decu- buerat. Vertit Flaminius Nobilius.		
Έυλογητὸς ὁ Ἱθεὸς , κὰμ γυναϊκες. In Pelagiam Martyrem Antiochenam.		
Ευλογητός δ θεός κόμ εξ Αιγύπτα μάρτυςες. Laudatio Martyrum Ægyptiorum: Ver- tit Fronto Ducæus.		
Ευλογητος ο θεος κου έπι γενεάς της ημετέρας. homil, 3. in El. VI. I. vertit Erasmus.	V.138.	III. 741,
Ευλογητος δ θεος δ παραπαλέσας. Homilia 4. ad Antiochenos.	VI. 483.	I.54.
Έυλογητος ο θεος ο χαρισάμενος. In Mediam jejunii hebdomadem. Incertum an au- ctor Chrysostomus.	V. 876.	deest.
Έυφωρατον ή πλάνη, 67 in Johannem. Έχοι μέν τινα πόνον το λέγοιν, 21. in Johannem.	II. 841. II. 641.	*II. 434. *II. 136.
VEως μεν αυτών των Φοςτικών. 12. in 1. ad Corinth.	III. 312.	*V.116.
Ζήτημα πρόκειται τήμερον. 4. in 1. ad Thessal. Ζητήσειεν αν τις πρώτον εικότως. 4. in 2. ad Thessalon.	IV. 235.	*VI. 292. *VI. 383.
Ηβελόμην γνώναι σαφώς. 4. in Epist. ad Hebr. Η γυνη άυτη δοκει μεν είναι μία. 81. in Mat- thæum.	IV. 449. II. 498.	*VI. 727. *I. 843.
Hon रमेंड मण्डणम्बरायमेंडो (al. वेडन्मनरायमेंड) In ramos palmarum. Incertum an Chrysostomi.	VII. 334.	deeft.
Dddd 2		Hdi

700		ALLODA HOMEDINGM
Savil.	Ducaj.	
	III.689.	Hoù μεν γηπόνο το άροτρον. Ad Plalm. XLVIII. 10. Noli cimere cum dives factus fuerit be-
V. 10.	III. 666.	mo. Vertit Godfridus Tilmannus. Hdù μὲν λαμων κομ παράδασος. Ad Pſal. XLIV. 10 cum Eutropius Ecclesiam incassum affligere conatus fuisset. Vertit God-
V. g	II.725.	fridus Tilmannus. Hου μεν νάντακ το έας. In Geneleos initium & de jejunio ac Hierosolyma. Vertit incertus.
111,763	* V. 864.	Η ΕΦεσός έτι μεν της Ασίως μητε έπελις. Procemium in Epill. ad Ephelios.
VI. 903.	deest.	H Ona Pari & Kugis. Bonum Christi disci- pulum benignum esse nec cito irasci. Edidit Fed. Morellus 1594. Vertit Fron- toDuczus. Incertum an sitChrysostomi.
VII. 318.	deest.	H 9 ελον μεν αξι καν πάντοτα. In Herodem. Du- bium an lit Chrysostomi.
1, 358.	II. 499.	Η κατά την Σαμαράτιν υπόθεσες. 44. in Genelin.
VII. 469.	deest.	Ηκα καιρός παντί πράγματι. In Dominicam V. jejunii. Dubium an sit Chrysostomi.
VI. 940.	deest.	Hue nou orquees legemas. De jejunio serm. V. Dubium an Chrysostomi.
V. 877.	VI. 511.	Huer nuiv enavoios nuéga. De adoratione Crucis, media jejuniorum. Vertit Joachimus Perionius, exstat etiam Grace & Latine edita à Jac. Gretsero.
V.949.	VI. 67.	Man ημίν ενιάυσιος σήμερον ο της εικυμένης αθ- λητής. De justo & beato Jobo, Ver- tit Lælius Tifernas,
V. 703.	VI, 12I.	Hxoper view evyvapores. In Sulannam. Vertit Fronto Ducæus
ll. 243.	*V. I.	u κόρινθός έςι μεν νον πόλις. Hom. 1, in 1. ad Corinth.

		Ducai.
HREES & documents. In CHristi transfigurationem. Dubium an Chrysostomi, licet ad	VII. 339.	decit.
eum refertur in plurimis MSS. etiam		•
apud Lambecium IV. p. 134. VIII. p. 117. Ήχεσαμεν, άδελφα, εν τω ευαγγελίω. In	VII. 506.	deeft.
parabolam de eo qui in latrones incide-	11117001	GCC1
rat. Dubium an Chrysostomi.		
Ηπήσαπ όσα Εβράιοις ενεπάλεσει. 9. in Epist.	IV. 480.	* VI. 787.
ad Hebræos.	\$71	
Ηκώτατι τῆς Αποτολικῆς Φωνῆς. Homilia 1. ad Antiochenos. Versionem Bernardi	V 4.447	1. 1.
Brixiami recognovit Fronto Ducæus.		
Ήκυσαπε χθές πώς μεν επόιησε. De tribus fer-		•
vitutis modis per peccatum inductis.	V- 11.	11. 740.
Vertit Fronto Duczus.		
Ηκω τὸ περιλαφθεν ὁΦλημα. In novam Do- minicam & in S. Apostolum Thomam.	VII. 576.	deest.
Dubium an Chrysostomi.	11 ., / / 3 .	acti.
HAIG avio xwr. In CHristi transfigurationem.		
Dubium an Chrysostomi,	VII. 345.	deest,
Ήλι ωὲν ὑπὲς γῆς παςακύψας. In illud Matth.lV.6. si filius DEi es, dejice teipsum.	VII 201	deest.
Dubium an Chrysoftomi.	¥ 11, 301V	Occio.
Ἡμεις μεν προ της χθές. Contra ignaviam,		
& quod nec DEus, nec Diabolus, nec	VI. 844.	11.880.
hominis natura, sed voluntas & προαί-		
esous sit peccati causa. Vertit Jo Jaco- bus Beurerus.		
H uer παράγομος και ακάθαρτ. Ad cos	VI. 385.	V.640.
qui cum judzis jejunant. Vertit Fron-		•
to Ducæus.	T	111
Η μεν ρησις & ψαλμέ. In 117. Plalmum. Η μεν τῶν νεφῶν συνδρομή. De lege data A-	1.772. V. 20.	III, 352. II. 770.
damo. Vertit Fronto Ducaus.	· · 29·	// 0.
Huspas regrapas amilioraus. In illud I.	V-418.	V.377.
Dddd3		Thest

Savil.	Ducai,	
		Thesf. IV. 13. de dormientibus nolo vos ignorare fratres. Vertit Jacobus Gou-
		pylus. A. 1570.
111.519.	*V. 459•	Ήμερος ων σφόδρα κών ταπανός, 41. in 1. ad Corinth.
VII- 802	deest-	Η μετάνεια δεινή κεμ Φοβερά. De pæniten- tia, ecloga ex Chrysostomianis.
IV. 591.	*VI, 966.	He per ta nata t vaor Saupasa. 32. in Epist.
Vll-409.	deest.	'H mae Sivos aesea In illud Luc. VIII. 5. exiit feminans ut feminaret semen suum. Dubium an Chrysostomi.
VII. 725.	deest.	Ή πασῶν τῶν ὡςτῶν. Ecloga è Chrysosto- mo in CHristi nativitatem.
1. 908.	111. 551.	Ή περί 🖁 λαθ ένταυθα. In Plalm. 150.
VII, 350.	VI. 213.	'Η πηγη τῶν Ἐυαγγελικῶν διδαγμάτων. In lan- cta Theophania. Vertit Achilles Sta- tius, Lulitanus.
1V- 551.	*900·b.	Η πεώτη αιρετή και ή πασα αιρετή. 24 in Epist. ad Hebr.
VI.409.	l. 325.	Ήင္ပκα μεν δι πεώην δάξωντα. 4. de incompre- hensibili DEi natura.
111.704.	*V.769.	Ήω ετο αίνε σφοδρόπερον διαλεχθέντω. 30. in 2. ad Corinth.
111,850.	*V. 1015.	Hσαν, ως έρικέ, τινες και έπι των προγόνων. 18. in Epist. ad Ephes.
l. 943.	deest.	Ή Ε΄ παναγίε Πιεύματ Φ χάρις. In Plalm. Clll. Non est Chrysostomi.
VII, 264.	VI. 104.	Ή τρυγων ή Φιλέρημος, in Pfal. LXXXIII. 4. & turtur nidum, five de Ecclesia. Vertit incertus.
VII. 347.	deest	Θαυμάζω τί δήποτι. In illud Pſal. CXXXIX. 1. Eripe me ab homine malo. Dubi- um an Chrysostomi.
V. 815.	deest.	Θαυματαὶ τῶν ὁρθοδόζων ἀι πανηγύρας. In au-

	Savil.	Ducai.
spicium novi anni es the expr the ir-		
diere Calendis Sept. Dubium an Chry-		
foltomi.		
Θαυμας ον ή μακεοθυμία. 83, in Iohanem.	II. 908.	*II. 536.
Oia & Ois The dixovopiar. 24. in Acta-	IV.748.	* III. 222.
Θέλα δάξαι λοιπον ο μακάρι. 8. in Epist. ad Hebr.	IV. 473.	VII. 760.
Θη ταυρώ τινι προσέοικεν ή την δικαίων αρετή. 36, in Genelin.	I. 290.	II, 405.
Θησαυρώ τινι προσέοικεν ή των θάων γραφων ανάγνωσις. 3. in Genelin.	I. 10.	II, 15.
ἐσικεν ὁ τῆς ἐκκλησίας. De fide, Dubi- um an Chryfostomi.	VII. 288.	deest,
ἰατεων μεν παίδες. De providentia DEI adver-	VII. I.	V. 766.
sus eos qui scandalizati sunt ob adversi-		, .
tates que piis contigerunt. Vertit Fron-		
to Ducæus.		
idere in meeriea nucland. De poenitentia	deest.	deest.
- & castitate, in inscriptionem Psalmi 51-		
Primus edidit Cotelerius cum versione		
F. Gabrielis de lancto Hieronymo Mona-		
chi è Codice Scorialensi. Paris, 1661. 4.	•	
p.224L	:	
idian auns πόλιν ένταυθα. 30 in Matthæum	II. 200.	¥1.351.
id's προς το τέλο έφθασαμεν λοιπον της. 30. in Genelin.	I, 135.	II. 328.
ids τρίτη διάλεξις. 30. in Matthæum.	II. 14.	*I. 24.
ids το, dia , τω Πατεί δέδωκε. Hom. I. in Epist.	III. 764.	* V. 865.
ad Ephel.		
tegaj μεν ήδη Φωτός υπεραυγέσι. In Palcha.	V.930.	deest.
Dubium an Chryfoltomi.		
Ίκανα μεν έν κομ τα έιρημένα σβέσαι. Liberz.	VI. 120.	IV, 197.
ad stagirium de tristitia animi fugienda-		
ભારત મારે પ્રદેશ મુદ્દે મુદ્દે મહ્યુ મહામાન દેશ માટે માટે માટે માટે માટે માટે માટે માટે	VI. 170.	IV. 371.
contra contemtores vita Monastica.	•	
April 1		(Lxavŵs

Savil.	Ducai.	•
IV. 843.	* IH. 368.	Exaros irdarelifas vij mona. 42. in Acta.
VI. 714.	V. 615.	Ixaras ev ταις εμπέοσ θεν επανηγυρίσαμεν. De precibus CHristi. Vertit Fronto Duczus.
VII. 376.	deeft.	In mulierem peccatricem. Non videtur Chryloftomi.
I.476.	II.664.	'Ικανώς ήμας πρώην ή κατα τον 'ΙωσήΦ. 62.in Genefin.
I. 427.	II. 5 96.	'ixarωs ήμας χθες τα προοίμια. 54. in Ge, nelin.
V.362.	V. 274.	'Inavως πρώην ήμω διεθερμάνθη. In ι. Cor-XJ, 19. Oportet hæreses esse. Vertit incertus
1,105.	II. 147•	Ίκανῶς (ὑμῖν) οιμαι κατα δύναμιν την ήμετέραν. 17. in Genelin.
¥III.93.	V. 684.	Îκανως υμιν οιμαι καθηψάμεθα πρώην. Non esse ad gratiam concionandum. Vertit Fronto Duczus.
I.38.	11.153.	Inarως χθές καθηψάμεθα των έκ. 7. in Ge- nelin.
VII. 470.	deest.	Ίλασμων ὁ καιρός. De jejunio Non videtur Chrysostomi.
II. 370.	* I. 632.	Ĭνα γας μή λέγασιν, τίν. šisse. 59 in Mat-
III. 448.	*V.342.	Ira γας μή τις λέγη. 32. in I. ad Corinth.
III, 27.	*IV.45.	Iva μη δόξη αυτες ανίτεθαι, 5. in Epist. ad Romanos.
deest.	deest.	Iséor ότι άλλες Ευαγγελικάς έξ άυτῶν ἀρχομέτες εκτιν ίδῶν τῶν πραγμάτων. Enarratio in Lucam quam Tito Bostrensi tribuunt Codices Florentini & Parif. sub cujus etiam nomine Græce & Latine prodiit, sed juniorem auctorem esse oportet.
deest.	VI. 503.	Ιωάννης εν Εφέσω τῆς Ασίας. De S. Johanne Theologo. Vertit Fronto Ducaus. Ιωάνης

Ευάννης σήμερω ὁ Ευαγγλιτής. Homilia aper-	Savil. deelt.	Ducai. deest.
logum, atque ideo à Savilio omissa	: , . ·	· ,
MS. in Bibliothecis Orientalibus.	\$77 7	***
Theophania & Iohannem Baptistam.	VII: 5 33.	V1, 302,
Vertit Fronto Ducaus.		· ;
Καθάπες, άδελΦοί, νεΦων συνδεομή. In publi-	V. 261.	deest.
canum & Pharifæum. Pars Homiliæ		
quartæ de incomprehensibili, quæ incipit:		
έπαθαν μέλλητικ. Lambed. IV.p. 93.V.p.26. VIII. p. 230.	,	
Καθάπερ βασιλέα τινα δορυφόρον. 50. in Acta:	IV. 884.	*III 430.
Καθάπερ έν τοις μετάλλοις & χρυσία. 35. in	II. 699.	*II. 223.
Iohannem,	T0	ir .o.
Καθάπερ λαμώντις ένανθής. 43 in Genefin. Καθάπερ μύρον έναδες. 2. in 1. ad Thesselon.	I.348. IV.166.	11.486. *VI.270.
Kaθάπες δι των Ιατρων άρισοι. 10. in Epist. ad	III, 71.	* IV. 119.
Rom.		
καθάπερ ο vios & est. 23. in Epist. ad Hebr.	IV. 546.	*VI.902.
Καθάπες τὰ ανίατα των τραυμάτων. 19. in Genefin.	I. 128.	II.178.
καθάπες τις σώμα πλάτζων. 21. in Epist. ad	III. 872.	*V.1051.
Ephel.	V	I. 262.
καθάπες χος τον κοςυφαίον. In ebs qui no- vilunia observant. Vertit Io. Checus,	V.355.	1. 202.
Cantrabgiensis.		t :
Kaθaψάμευ (γεννάιως) των Εβραίων. II. in Epist. ad Hebr.	IV. 490.	* VI. 804.
καθελών την Φιλοσοφίαν την έξωθεν. 8. in I. ad Corinth.	III. 290.	* V. 78.
καθολικον ημίν και κ΄ μερικόν. De jejunio & Davide, Dubiuman Chrysostomi.	VII. 510.	deest.
Kou amaxe Onou o autos o Osos. In 49.	I. 678.	111. 248.
Pfalmum-	- 7 00	
Eeee		Kaj

<u></u>		والمتواط والمتابية والمتابع والمناول والمناول والمتابع والمتابع والمتابع والمتابع والمتابع والمتابع
Savil.	Ducai.	
11.337.	*1.579.	Kay arutiga to supans Fro pidder. 54. in Mattheum
IV.152.	* Vl. 248.	κα) αξχόμανος της Επισολής. 12 in Epist ad Coloss,
11.376.	* l. 642.	Kai si dráyza sgìr shoar rà oxárdaha. 60. in Matthæum.
deest	deest.	Ka) είπεν ο βασιλεύε. In Danielem ερμητέα, edita primum à Cotelerio Grace & Latine cum notis, Paril. 1661.4 p. 65-203. ex Codice Scorialensi, cum versione F. Gabrielis à sancto Hieronymo Monachi.
1.658.	lll,219.	καὶ έντᾶυθα απαλλαγήν πολέμαν. In 47 Plalmum,
ll. 27 I.	*1. 470·	Kaj non τέτο κατηγόρησαν. 42. in Matthæum.
11.175.	*l. 309.	καὶ μὴν ἀκόλεθον ἦν ἀλγάν. 26. in Matthæum.
11.55.	*l.98.	Kai แท้ง ยน เมอทั้ง อิงแออิทังสุ. 9. in Matth.
V.698.	VI. 126.	καμώ ως αληθώς και μέγισω. De tribus pueris & fornace Babylonica. Vertit Fronto Ducæus Burdigal, 1601, 8.
V.595.	V. 477•	Kaj on saves prear exendême. In alcentionem CHristi, Vertit Gerh, Vossius.
1.808.	111. 404.	και δτ 🚱 δ προ αυτε ο ψαλμός. In Plal. 128.
1.975.	deest.	καὶ ἔτ۞ ωσάυτως ὁ ψαλμός. In Plalm. CVII. Non est Chrysostomi.
Vl. 519.	l, 106.	καὶ πρώην πρὸς υμας. Homilia 9, ad Antio-
Vl. 151.	lV. 121.	Ka) πῶς ἔνι γενέω αι ἐπ ὁ ἐπἔταξας. Liber 2. de compunctione cordis ad Stelechium. Vertit incertus.
VII. 481	deeft,	καιρός σε λοιποι ανανήψαση. Adhortationes spiritales, Dubium an Chrysostomi,
Vl.44	IV.79.	καὶ τὰ μὲν ἐντᾶυθα τυαυτα. Liber sextus de sacerdotio.
1.762.	111, 338.	Kaj lis sin agaπā ansoperG. In 114. Plal- mum.

	Smil.	Ducei,
Kaj rūs maiervou iejār. In Maccabægs Vertit Fronto Ducæus.	V.640.	l. 554.
Ray χθές έμτον, έυλογητός ὁ Θεός. Homilia 12 ad Antiochenos.	VI.538.	1, 136,
Kanèr per n aragula. 34 in Epist ad Hebraos.	IV-601.	*VI. 981.
Caλας ήμων ή & Πνέυματ & χάρις. In S. The- clam Apostolam. Vertit Fronto Ducæus.	V. 835.	1.780.
(αλή ή νητήα. De jejunio & eleemosyna. Vertit Fronto Ducæus.	Vl. 883.	VI 531-
Καλοὶ τῆς ἐυσεβείας ὁι λειμώνες. In Gen 1. vi- dit DEus cuncta quæ fecerat. Vertit Fronto Ducæus.	V 642.	VI, 16.
(αλοὶ τῆς ὑπομοτῆς ὁι πότοι. Quomodo animam acceperit Adamus, & de passione CHristi, Dubium an Chrysostomi.	V. 648.	deest.
Radir irrāuda stráža, péya nej ispožaj. 21. in Matthæum.	11.143.	*1.252:
Kadin si pür üş adındaş. In Plalm. 95. Vertit Eralmus.	1,916.	111.891.
καλῶς ἐῖπεν ὁ κύρι@ ὅτι. De charitate. Du- bium an Chrysostomi. Homilia, po- strema parte manca.	VII. 522.	deest.
Καλῶς ἡμῖν κὰ σοφῶς ἡ προηγ. In lanctam crucem. Dubium an Chrylostomi.	V. 898.	deest-
Καλῶς Ετο και συμφερόντως ποιπ. 55. in Acta.	IV. 915.	* 111. 475.
Κάμνησαν ήμίν τω Φωνήν. 4. Severiani Gabalorum Episcopi in ποσμοποίαν.	VII-607.	deest.
Kata www araywyn. In Plalm, 149.	1.906:	111. 548.
Κατας είλας των ελατίονων. 31. in Lad Corinth.	III. 443.	* V. 332.
κατ εικόνα Θεθ και δμοίωσιν. De imagine DEI. Vertit Fronto Ducæus.	V. 645.	VI, 21.
Κατέλαβε ές λόγες το έργον. 32. in Matthæum.	11.210.	* 367.
καπμάθεπ χθες, αγαπητοί, & Πατριάςχε. 34. in Genesin.	l. 272.	11. 379.
Ecce 2)	Kat

Sapil.	Ducai,	
VI.588.	l. 210.	ΚατετρυΦήσαπ των άγίων μαςτύρων. Homilia 19. ad Antiochenos.
IH-44.	*1V.72.	Karnyegnoer Eddiner. 7. in Epist. ad Rom.
Vl. 1005	deest.	κύριε Ιησ' χρις έ. Precatio brevis Chrylosto- mo tributa.
Vl. 983.	IV. 522.	Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εξαπός ειλον. Missa, Vertis- se traditur Erasmus in gratiam Joannis
Vl.1005.	deest.	Epilcopi Roffensis. Κύριε ὁ Θεός με , ὁ μέγας κὰ Φοβερός. Preca- tio altera , longior.
V. 826.	1.773.	Λαμπρά γέγονεν ήμων χθές. In Martyrem
V. 144.	111.750.	Phocam. Vertit. Fronto Ducæus. Λαμπ εον ήμει τήμεςον το Θέατεον. Hom. 4. in
VII.435.	deest,	El. VI. I. Vertit Eralmus. Λωμπρος δ βίω. De patientia & consummatio- ne. Dubium an Chrysostomi.
VII 8645	deeft.	Λόγ Φ. ἀπλῶς προσενεχθώς. De silentio eclo- ga ex Chrylostomi Oratt. in status.
VII 295	deest,	Λόγ 🚱 μὸς ἐδάς. De charitate. Dubium an Chrysostomi.
VI.695.	V. 672.	Maκαρίζω τῆς σπεδῆς ὑμᾶς. De peccatis fratrum non evulgandis, & non devovendis inimicis. Vertit Fronto Ducæus.
IV. 78.	*VI 128.	Maxágus os πενθέντες, καν και τοις γελώσε. 14. in Epist, adPhilipp.
1.585.	lll. 106.	Μαχρος έτ 🚱 ο ψαλμός, κὰ τέτο δὲ τῆς σοφίας Ε πνέυματ 🚭 . In Plalmum nonum.
111.653.	* V. 685.	Mάλιτα αν lis εκ τέτε θαυμάσειε. 20. in 2. ad Corinth.
VIII. 8. V.78.	11.830.	Mάτην ως ἔωχε. V. de Anna. Vertit Sigismun- dus Gelenius, & partem posteriorem Bernhardus Brixianus.
I. 280.	11.391.	Μέγα άγαθον, άγαπητοί, τῶν θάων γραφών- 35. in Genelin.

Méya

Méya ayadov n euzh. De Oratione. Vertit	Sevil. VII.767.	Ducai. VI. 570.
Balthasar Etzelius. Μέγα αγαθον παρρησία καν το έλευ θεροσομέν.	II. 620.	*II. 103.
16. in Johannem. Μέγα αγαθίν Φιλοσοφία. 62. in Johannem.		* II. 403.
Sub Basilii Seleuciensis etiam nomine prodiit cum versione Theodori Peltani. Homilia 41.		
Μέγα αγάπη, και πυρος. 72. in Johannem.	II. 858.	¥11.461.
Μέγα, άγαπητοί, μέγα, έκκλησίας προςασία. 50 in Johannem.	II. 803.	*II. 376.
Μέγα εΦρόνεν δι Ιεδαίοι. 17. in Epist, ad Hebr.	IV. 520,	* VI.851.
Mέγα θησάυεισμα. In primam τάσιν Psalmi 118. Nonest Chrysostomi.	I.978.	deest.
Μεγάλα, άγαπητα, καιπάντα λόγον. De san- cta Pentecoste. Vertit Fronto Ducæus.	V. 610.	V.502.
Μεγάλα liva και απόρρητα μέλλα. In 48. Plal-	I, 663.	III. 226.
mum. Extrema parte multa desunt. Μεγάλη κὰ ἀΦατ Θ τοῦς πρόσφατον, 26 in	I. 194.	II. 270.
Genelin.	T 784	III. 326.
Μεγάλην ένταυθα Ε Θιε πραότητα. In 113. Plalmum.	I,754.	1111 2200
Μεγάλη όντως ή πίτις & Αβραάμ. 25. in Epist. ad Hebræos.	IV.555.	*VI. 907.
Μεγάλης βελης Αγγελ. λέγεται. 80. in Iohannem.	II. 893.	*II, 5 1 5.
Μεγάλη τῆς άθυμίας ή τυραννίς. 77. in Io-	II. 879.	*II. 493.
hannem. Μεγάλη της έπὶ του Κύριου έλπίδω ή δύναμις.	I, 600,	III. 128.
In Plaimum Decimum.		
Meyáλη τῆς θάας Γραφῆς ή δύναμις. 37. in Genesin.	I. 298.	II. 417.
Μεγάλη της περλ της δήλης. 71. in Iohannem.	II. 853.	*II. 453.
Μεγάλων ήμας μυτηρίων κατηξίωσεν. 25. in Iohannem.	II. 657.	*II. 160.
Eeee 3		Μέγα

Savil.	Ducai,	
IV.468.	*VI.758.	Miya mà i risis non swrigen. 7. in Epist. ad Hebræos.
V. 689.	VI, 134.	Máya της ψυχης ἀφόδιον. De sigillis libro- rum &c. Vertit Io. Iac, Beurerus.
IV. 250.	* VI. 404.	Mέγα τὸ ở Απος έλε αξίωμα ἦν. I. in I. ad Timoth.
II.702.	* II. 227.	Μόγα των θάων γεαφών το κέεδ. 36. in Iohannem.
V.728.	VI. 472. 🐧	Mégistér ési didaguálur. De Lazaro & Divi- te. Vertit Fronto Ducaus.
IV.676.	* III. 112.	Miller dinyeaday rajuara Avariar. 12. in Acta.
III. 147.	*IV. 246.	Médda mádu sivrair kad sin read ay. 17. in Epist.
V. 715.	VI.421.	Méthorros, ayannto, જિલ્લાને σωτηρίκ. In illud: exiit edictum à Cafare. Vertit Fronto Ducaus,
III. 665.	*V.705.	Méthar éphairen és tis éméns. 23, in 2, ad Corinth.
IV. 285. deeft	*VI. 463. deest.	Mέλλην κατιένας εις τον. 10, in 1, ad Timoth. Μέλλην ε ιφους των θείαν εκτιελείν λατιεργίαν. Liturgia Chrysostomi nomine edita Græce & Latine Venet. 1687. 4. Et in Evchologio Goari p. 58. cum ejusnotis. Alia supra quæ incipit κύριε ὁ Θεὸς ημῶν.
I. 884.	III. 515.	Μετα ακριβείας τέτω μάλιτα. in Plalm. 144.
VII. 412.	deest.	Mετα τω ανάληψω & Κυρίκ. In lecundum Chriftiadventum. Dubium an Chrysostomi.
IV.742.	* 111. 213.	Mera to Esvica tus avdeas '23. in Acta.
111, 306.	* V.105.	Mera Tavana Karara. Hom. II. in I. ad Corinth.
11.76.	* l. 136.	Μετά των δέλων ο δεσπότης. 12. in Matthæum.
IV. 485.	*VI. 796.	Μετά Φίβε των λογίων ακέωμεν. 10, in Epist.
VII.907.	deest.	Mηθείς δρών πονηρείς ευπραγεντας. Ne turbe- mur cum videmus pios rebus adversis uti. Ecloga ex homil. 3. in Epist. ad Hebr.
Vll. 924.	deest.	Mने जन्म विद्यार जारहें , ne defunctos nimis acerbe

	Savil.	Ducais
be defleamus Ecloga ex hom. 41, in Epift, ad Corinth.	•	
Mérse errafias. De Cain & Abel. Dubium an Chrysoftomi.	Vll,458.	deest.
Μή τῆς κατά Ψυχήν ἀρετῆς. De juramentis. Vertit Balth. Etzelius.	VIL 818.	Vl. 798.
Mia ν έχυσα ή πηγή. In illud: quacunque li- gaveritis Matth. XVIII.18. Dubium an Chrysostomi.	Vll. 268,	deest.
Miar ύμας άπαντας αιτήσαι βύλομαι. 10. in Johannem.	ll. 597.	*II.7I.
Mar upir duréxon quigar. Advertus Ano-	Vl. 434.	1.696.
mæos. Miar υμών απελείφθην ήμεραν. In Galat, II. 11. in faciem Petri restiti. Homilia habita	V. 398-	V.715.
Antiochiæ. Vertit Fronto Ducæus. Μιμητάι με γίνεδε, Φησιν ο Παυλώ. 69. in	ll. 846.	*11. 443·
Johannem. Μόλις ποτε το κατα τ οζίαν. In Scraphim.	V.155.	111. 768.
Vertit Fronto Duczus. Mus neur Eivor neu maeadogor. In Nativitatem	V. 846.	VI. 413.
CHristi.	11.577.	*11 41;
hannem. Μώνσης μέρ πέντε βιβλία. Homil, t. in Epist.	111.5.	*IV.7.
ad Rom. Minoris à uivas. In conceptionem S. Johan-	V.831.	Vl. 432.
nis Baptistæ. Vertit Fronto Ducæus. Oydon Phoù n yeaph siddount maeort ain- so. In Palmum sextum de octava. Edidit primum Cotelerius Græce & Latine è Codice Scorialensi, in quo e-	deest.	dcest.
tiam F. Gabrielis à sancto Hieronymo Monachi versio, Paris, 1661. 4. p. 1-22.		•

Coloff,

Vl.869.

14.798.

1. 723.

* 11.368.

stitate.

οιδα πρώην περί ειμαρμένης. 3. de fato & previdentia. Vertit Jo. Checus.

Si dia T adriduar. 58. in Johannem.

祖始

1, 1

jū,

σι διψώντες όδοιπόροι. De patientia. Du-	<i>Savil</i> , Vl. 949.	Ducei. deest.
bium an Chrysostomi. δι εκ πελάγες μεγάλε. De Iosepho & ca- stitate. Vertit Fronto Ducæus. Bur-		
digal. 1601. 8. Οι ζωγράφοι μιμέττας. In Plalmum 50. Ver- tit, Jac. Billius.	I. 692.	MI. 846.
οι θησαυροι ανορύτθοντις. Pars posterior ho- miliæ de Anna, quam Latine vertit	V.78.	II. 832.
Bernhardus Brixianus. Οι κατὰ της άγίας κὰι δμουσίυ Τριάδος. De SS. Trinitate. Vertit incertus.		
OL ASHLEIVES EXECT. De elecmolyna. Dubium	VI.926.	deest.
an Chrysostomi. Τοιμαι πάντας υμᾶς ἐπίς αθαι σαφῶς. De man- svendine. Vertit incertus.		
O. M. Stuffer SEDays. In S. Stephanum, Non	VII. 581.	deest.
videtur Chryloltom. 'οι μθρ Εκόσμε. In illud Pfal. LXXV. 12. ora- te & reddite Domino DEo nofto. Non		
videtur Chrysostomi. Τοι μοι , ψυχή, δι μοι , μξη γας & προφήτε. Quod αι κανονικας viris cohabitare non	VI. 230.	IV. 125.
debeant, Vertit incertus. οι ναυται Ετο μάλισα Φιλεσι. In I. Cor. X. I. nolo vos ignorare quod Patres nostri	V.343.	V. 260.
omnes sub nube fuerunt. [Οι νεοτ]οι τῶν χελιδόνων. Contra Judæos, Gentiles & hæreticos. Vertit incertus.	VII. 284.	VI.217.
'O Ιάδας, αγαπητοί, υιός, quod stantem non superbire, & lapsum non desperare o-	V. 351.	deest.
porteat. Pars homiliæ 27. in Matthæum. 'οι πλώνς των ανθεώπων. 2. in 2. ad Thessal.	IV. 224.	*VI. 366.
'Οι ποιμένες τὰ προβατα. De poenitentia &	VI. 798.	I. 586.
oratione, I. Vertitincertus.		'Oı

Savil.	Ducai,	
	VI. 596.	'Oι πολλοί των αιθρώπων. De prosperitate & adversitate. Vertit Bakh. Etzelius.
¥.498.	l. 496.	'Οι πολυτελείς κὰμ Φιλότιμοι, in S. Ignatium Martyrem Antiochenum.
VII. 233.	VI. 476.	Οι πόρφωθεν τὰς λειμώνας. In publicanum & Pharifæum. Vertit Fronto Ducæus.
IV. 198.	* VI. 323.	Οι προΦηται ιου το αξιόπισον. Homilia έις
& VI. 8	358.	τυς κοιμηθέντας, eadem cum homilia VIII. in 1. ad Thessalon.
VII. 486	. VI. 438.	Οι σοφοί και έπισήμους. In illud: attendite ne elecmosynam faciatis coram homini-
		bus. Vertit Fronto Duczus.
V. 368.	V. 296.	Οι σοφώτατοι τῶν ἰατρῶν. In 2. Cor. IV. 13. Habentes eundem spiritum sidei. Vertit
WY7	4. 200	Sigismundus Gelenius.
	*VI.933.	Epist. ad Hebracos.
II. 555.	* II. I.	'Οι τῶν ἀγώνων τὰν ἔξωθεν θεατά. Proce- mium in Johannem.
IV. 537.	* VI. 878.	Or Tar iarear agison 21. in Epift, ad Hebraos.
VII, 409.	deest.	οι των καλων έρωντες. In Zacchæum & publi- canum. Incertum an Chrysostomi,
,		Iv. p. 92, 93, 107. VIII. p. 230.
IV. t.	* VI,1.	τυπ in Epistolam ad Philippenses, Grace
VI, 402.	I 314.	primus edidit vertitque Erasmus οι Φιλόπονοι τῶν γαμεγῶν. 3. de incompre-
I.51.	II. 71.	hensibili DEI natura. Oι Φιλόπονοι τῶν γηπόνων ἐπαιδαν ἴδωσι, 9, in Genesin.
deeft.	V. 885.	Οι Φιλόπονοι τῶν ποιμένων. In lanctam mar-
VI. 866.	I.718.	tyrem Drosidem. Vertit Fronto Duczus. ο κακολογῶν τ πατέρα. 2 de providentia & fato. Vertit Jo, Checus, Cantabrigiensis.
		· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·

	Savil	Ducai.
Onvair neu diradisques offuspor. 41, in Genelin.	I. 329.	II. 459.
O KUPIOS THEY INTES XPITOS METALLY TROSTORA-	V. 442.	I. 645.
46. De S. Babyla & adversus Julia-		
num & Gentiles, Vertit Germanus Bri-		i.
xius, Altifiodorenlis, Canonicus Parif.		
Ο Κύρι ήμων Ιησίς χριτός πρός το μεγάλα	IV. 31.	* VI.50.
προτρέπων. 6. in Epist. ad Philippenses.		
Όλατὰ πάθη έλεμνα. In filium Viduz. Non	VII.439,	deest.
videtur esse Chrysostomi.		
Όλίγα ανάγκη σήμερον. In proditionem Judæ.	V.547.	V.406.
Vertit incertus. Ediderat Augustæ Vin-		
del, Hoeschelius, A. 1587.		
Όλίγα μθρ τα ειρημένα. In El XLV. 7. Ver-	V, 160.	III. 776
tit Fronto Duczeus.		
Ολίγω ήμεν σήμερον δι παραγενόμενοι. In Pe-	VIII. 18.	I. 756.
trum Apoltolum & Eliam Prophetam.		- 💉
Vertit incertus,		
'Ολίγοι ημῶν σήμερον. Ecloga ex variis Chry-	vп. 890.	V1. 623.
foltomi Homiliis, de non contemnen-		
da Ecclesia DEI & sanctis Mysteriis.		
Vertit Cromerus Basil. 1552.	7777 /	
Ο μακάρι ΑπόςολΟ ΠαυλΟ ο των έθνων	VII. 041.	1. 807.
didarans. De pænitentia & conti-	•	
nentia & virginitate. In quibusdamCodd,	•	
Joanni Nestevtæadscribitur.	¥7	T. 40 V
ο μακάρι Βαβύλας. In SS. Martyres Iu-	V. 533.	I. 483.
ventinum & Maximinum. Vertit in-		•
certus.	\$711	Visco
ο μακάριο λέγεται Κωνσαντίνο De Im-	V 11, 713.	V1.702.
perio & potestate. Vertit Balthasar		
Etzelius.	3/111 40	V 508
ο μαμάριο Παυλο ο τήμερον ήμας συναγα-	V 111. 42.	₹ ,) 25.
yar. 4. de laudibus Pauli, Vertit A-		
nianus.		

Ffff 2

'Ο μ**α**-

Savil.	Ducai.	
VIII. 40.	V. 523.	ο μακάρι ΠαυλΟ της ανθρωπίνης. 3. de
		laudibus Pauli. Vertit Anianus.
III. 661.	*V. 698.	ο μάλιςα αν τις θαυμάσει Πάυλν. 22. in 2. ad Corinth.
VI.690.	1, 283,	O μθμ i σα αλκ επιθυμήσας. De diabolo ten- tatore. Vertit Fronto Ducæus.
IV. 441.	*Vl. 715.	O μέψ Κύρι παροσίαν inσες χρισός τια παροσίαν.
11, 180,	*1.317 .	O μθρ λεπρος καταβάντι άπο δ έρυς. 27. in Matthæum.
11.194.	*1.340.	ರ ஷி த் Λυκας வ்களிவ்ரின. 29. in Matthæum.
111,862.	*II.467.	ο μομ Προφήτης έλεγεν Ικδαίοις. 73. in Iohannem.
VII. 600.		ο μων & κόσμε τεχνίτης. 3. Severiani Gaba-
000,	GCC114	lorum Epilcopi in ποσμοπομάν.
l. ou.	¹ 111. 883.	σ μφ τριακος ος και τρίτο ψαλμός. In Plat.
-)	003.	51. Vertit Iac. Billius.
V. Seri	deest.	Οντως επεφάνη. In nativitatem CHristi, &
• • • • • •	deest.	quod unicuique climati Angeli præ-
		funt Dubium an Chryloftomi
VII.387.	deeft	funt. Dubium an Chrysostomi. Οντως κατά τ Θάον Απόσολον. In cum qui in
V 114 30/1	gccit.	OPTOS KATA T JEST ATOSTAN, III CUIII QUI IN
,	•	latrones incidit. Dubium an Chryso-
137 427	#871 Coo	flomi.
IV. 431.	*VI 699.	Οντως όπε επλεόνασεν 1. in Epist. ad Hebræos.
III. 253.	*V. 18.	Oπες αθ ελεγον. Hom. 3. in 1. ad Corinth.
IV.596.	*VI.973.	Οπες αλλαχέ Φησι, τα γας βλεπόμενα. 33. in
111 420	*17	Epist. ad Hebræos.
III. 579.	*V.560.	Οπες εμελει αυτώ παρ ετέρων ανθυποθέρεω αι.
1V 0-0	. #111	o. in 2. ad Corinth.
IV. 858.	*111.391. ·	Οπες επιτέλλων ποιά, τέτο και συμβελέυων. 45.
111.201	* W 0=	in Acta.
III. 301,	* V. 97.	νΟπερέΦθην είπων, κώμ προ & προσήκοντος, 10. in
111.79.	*1V.132.	1.ad Corinth.
/ 7•	· 4 v 152.	Όπες και εμπροωθεν έφθην ένπων. Homil. 11.
		in Epilt. ad Rom.

The state of the s	Savil.	Ducai.
"Ожер о холос жедо тис над этас. и.in Epilli-	IV. 146.	* VI. 239.
'Οπες πρώην έλεγον, ότι αξετής απέσης. 45. in Matthæum.	II. 287.	*1.496.
'Oπe χθές εδεδώπει In S. Lucianum Marty- rem. Vertit Fronto Ducæus.	V.529.	I. 528.
O montras nel adagas Onow. 79. in Iohannem.	II. 889	*II.509.
O romais emon, Têto rey vir epa, ott o tel-	11,825.	* II. 409.
503. 68. in Iohannem. Sub Basilii Seleu-		
ciensis nomine etiam prodiit cum ver-	•	
fione Theodori Peltani, Homilia 42.		٠
Sed utique Chryfoltomi esse videtur non	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	
Basilii.		
ο πολλάκις ἐῖπον, τἔτο κὰ νῦν ἐρῶ κὰ ἐ πάυσο- μαι λέγων. 26. Iohannem.	II. 261.	*II. 163.
ο πολλάκις είπου, τέτο κέψ νύν λέγω In 123.	I. 793-	III. 382.
Psalmum. ΄Οπόταν εκ χαμών Φ. κουερέ. In Natalem JEsu	VII. 400-	deest.
CHristi. Dubium an Chrysottomi. [*] Οπόταν τὸ ἔωρ ἐπέλθη. In eundem Natalem	deest.	deest.
JESU. MStam habuit Savilius, sedaper-	•	•
te spuriam noluit edere. Ioanni Epi- scopo Eubœensi tribuitur in MS. Co-	•	
dice quem inspexit Allatius.	7/17 ama	Jack
ONE d' de o decraotres. In mediam Penteco-	V11.372a	deeft.
stem. Dubium an Chrysostomi. Ο προΦήτης Δαβίδ εν πάρα γεγονώς (secunda		decft,
ט אופטעאן ואין בענטוט ניי אינוניים איניין וויי	I. 995.	GECH,
sáois Plaimi 118.) Dublum an Chry-	I. 995.	Gech.
sácus Plaimi 118.) Dublum an Chry- fostomi.	3	
fostomi. Oga durdy syriusty do you gyor. In Plal. 127.	I 803.	III:395.
τάσις Plaimi 118.) Dublum an Chry- fostomi. Ορα ἀυτὸν ἐντευθεν ἀρχόμενον. In Plal. 127. Όρα ἀυτὸν κὰμ ἐπειγόμενον παραπλευσα, 44.	3	
fostomi. Oga durdy syriusty do you gyor. In Plal. 127.	I 803. IV.853.	III:395. *III-383.

Ffff3

des

	-	
Savil.	Ducei,	
IV: 869	*III.407	in Acta.
		in Acta.
II.257.	*I.447.	Opa dia Total durie indent
IV.896.	* III.449	Ορα δια πόσων αυτης ενάγει. 30 in Matthæum. Ορα δίον συλλέγεται ακροατήρου, 52 in Acta.
111.678.		Ope Taku arm and 1
**		Corinch Corinch
IV.8pg	* IIL 301	OPA TAXUE HUTEL TO THE THE A D.
IV. 806.	*III. 311.	Oca Adriv use con Tandor. 35. in Acta.
III, 639.	* V.661.	Ορα πάλιν με εγκωμίων. 17 in 2, ad Corinth.
III. 635	. *V.654.	Ope Taku Till STrick STrick
IV.785.		
II, 313.	* I. 538.	
		Ος πανταχέ αυτον αναχαρεντα. 50. in Matthæum.
IV. 836.	*III 357.	OPA TANTANG FORM I OF O
IV. 791,	* III. 287	Oca Aurază fauror ficadinda, 41 in Acta.
11.418.	*I.712.	Oca πανταχέτης εις τὰ έθη. 32 in Acta.
	4 1	Όρα πόθεν παρηλθεν εις τα Ιεροσόλυμα. 67. in Matrhaum.
IV. 890.	* III. 439.	",
VI. 699.	* III. 148.	
IV.874.	* III. 415.	Oca The form star. 16. in Acta.
III. 245.	* I. 241.	्रेट्ट मर्जेंड हेक्पर हो हो कि विशेष स्थाप के स
IV.693.	*111.138 .	Oca Tus sudeus en Tous en Tous de la la Acta. Oca Tus sudeus en Tous en Tous de la
	, , , ,	Ορα πως και όν τοις έπτα ην με πρόκριτως. Is. in Acta.
IV. 904.	*111.954.	OPA TOE VALUE OF SOLIT LANGE
.	. , , ,	Ός πώς κὰ πάλω ύπες αυτό ψηΦίζοντας, 53. in Acta.
IV.831.	*111.349.	
IV. 646.	×111, 65.	Όρα πῶς ὁ νόμιο καταλέλυται. 40 in Αθα.
ll. 126.	* l. 223.	Opas oron esin eximuna. 7. in Acta.
11.530.	*1.895.	
		Ορας ότι πρώτον εξετάζεται ο μάλιτα. 87. in Matthaum.
1.791.	111.380.	* 41
• •		Οράς πανταχέ της αιχμαλωσίας. In 112, Pfalmum.
ll, 150.	1. 262.	Opas The Mark Mark
		'Ορας πως κατά μικροντών οντων άφίσησι. 22 in Matthæum.
1,866.	III, 490.	
٣,	• •	ें Oças त्रकेड त्रकारवर्रेड डिंग्ड क्रवाने In Plaim. 141.
-		Ŏ <i>o</i> æ

	Savil,	Ducai.
Oea The Hawks ourson. 3. in Epift. ad Rom.	111, 12,	*IV. 30.
Θεα το αφιλότιμον που απόματας οι. Is in Matthæum.	11. 92.	¥1. 164.
Ορα τον Βαρνάβαν Μ αραχωρώτα 29 in Acta.	IV. 7 <i>7</i> 3.	* 111. 26 0 ,
Oog ψυχην αποξυμένην Inizo. Plaimum.	1.785.	III. 371.
் Ogar है ஒவ் எத்த கூலில்த் எவ் வி ஒவ்கான. Com- paratio Regis & Monachi Dubium an auctor Chrysostomus,	VIL 230.	deest.
Όρων τη ανοίμνη των ἐυσεβών. In Matth. XX, 1. Vertit Fronto Ducaus.	V. 708.	VI. 451.
்டுவ் பிடவ், வ்றவனரால், ரர் மிடு குடிலிபடுக்க. 4, in Genelin.	l. 17.	11. 24.
Oρων υμών σήμερον την μξ προθυμίας. 33. in Genelin.	l, 265.	11.370.
္ပံဝင္ၿပီး ပုံမယ္လ္ Tiv အ ပ်ဲဘီ or Tov akoges ov. 13. in Genefin.	1.77.	ll-110.
Oσης μθρ εμπαμείας τω διδασκαλώ δω. Liber quintus de Sacerdotio.	VI. 40.	lV.71.
Oσα της δεσαιστικής ανας άσεως. In Martham, Mariam, Lazarum & Eliam Prophetam. Dubium an Chrysostomi.	VII. 320,	deeft.
'Oσοι τὰ Ε΄ βίε μάτομο. In Vanitatem Vitæ & mortuos. Lambec, IV. p. 94. Vill. p. 230.	deest.	deest.
'Οσοι & Ηλία μαθηταί. In Matth XII 14. egref- fi Pharifæi confilium ceperunt. Du- bium an Chryfoltomi.	VII. 326.	deest.
Laudatio in Diodorum Tarsensem Epi- scopum, qui prior concionatus Chryso- stomum laudaverat. Meminit Facundus Hermianensis lib. 4. Græce & Latine e- didit Emericus Bigotius ad calcem Pal- ladii de vita Chrysostomi, Paris. 1680.	deest.	deest,
4. p. 229. Θταν άκέσης θυμον κὸμ ἀργήν. In Pfalmum fextume	1.547.	W. 46.
		i dinan

Savit.	Duczi.	
VII.869.	Vl.613.	όταν άμωρτία συμβιβλημίνη. De humilitate animi. Vertit Balth, Etzelius.
deest.	deest.	Öταν ἀεξωμαι. De consummatione seculi. Savilius ut aperte spuriam edere noluit
. ¬		MS. Lambec, IV p. 94. VIII. p. 230.
VII.709.	V1.657.	όταν αξρωτία περιπέσης. De adversa valendine & Medicis. Vertit Balth, Etzelius.
VIII, 102.	V. 588.	όταν εις των όλιγότητα απίδω. In 1. Cor. l. ι.
		Paulus vocatus Apostolus. Vertit Fronto Ducæus.
VI. 4727	1. 38.	όταν είς του Θεόνου ἀπίδω. Homila 3, ad Antiochenos.
11.896.	*11.520.	όταν ένάρετοι γενόμενοι διωκώμεθα. 81. in Johnnem.
111. 814.	*V.945	όταν επί τι μάζον παρακαλή. 10. in Epistad Ehesios.
VII.852.	VI. 639.	όταν ίδης πλετέντα. De divitiis & pauper- tate. Vertit Balth- Etzelius.
VIII. III.	V. 602.	Oταν μων εις την πτωχείαν της διανοίας. De utilitate lectionis Scripturarum facrarum. Yertit Fronto Ducæus.
VIII.57.	V·552.	όταν ω τα σημαία βαςάζοντες. 7. in laudem S. Pauli Apostoli. Vertit Anianus.
11.748	* ll. 295.	όταν περλ πνωμαίκων διαλεγώμεθα. 46 in Johannem.
IV. 279.	* VI.452.	Όταν προσεύχησες, Φησιν ο χρισός. 8. in 1. ad Timoth.
IV. 185.	* Vl. 302.	
1V.610.	* * III. 17.	οταν և μέλλωσιν ερωταν. 2. in Acta.
VII.554.	Vl. 325.	Όταν τὸ ἐυδαπάνητον τῆς ζωής. In Decem virgines. Vertit Fronto Ducæus
VIII.10.	11.839.	Όταν Χρονία les και σκληρα Φλεγμονή. De Davide & Saule. Vertit Erasmus.
111.333.	*V. 150.	'Oτε μίρ αθι & διεσπάδια, 15. in 1. ad Corinth.' Ότε

	Savil.	
Ότε την Σάρραν από & Αβρααμ ήρπασεν ο Φα-	VIII. 262.	IV. 848,
homiliam servavit Georgius Alex, in	, . . .	
Chrysostomi vita Vertit Godfridus		/
Tilmannus. 'Oπ τ & iεροσυλύμοις νεών. 1 adversus vitu- peratores vitæ Monasticæ, Vertit Am- brosius Camaldulensis.	VI. 161.	IV. 355.
'Oπ τ παναφμόνιον. In illud, sufficit tibi Gratia mea. Prodiit Græce Rom, 1581, Vertit Jo. Jacobus Beurerus.		1
(Ο τῆς δικαμοσύνης ήλιω. In Nativitatem CHristi. Dubium an Chrysostomi.		•
'Ο της έλεημοσύνης λόγ. De eleemosyna. Vertit Balthasar Etzelius.	VII. 751.	VI.729.
'Οτι μων εν εςι καν επί καλφ. Liber 2. de facerdotio.	•	IV. 13.
*Οτι μόν παντός αίγα.9 ε. 2. de precatione. Vertit Pomponius Brunellus	VI. 758.	I.749.
'Οτι μω παρελάφθην ύμων τη παρελθέση συνάξα. Laus Maximi, & quales ducenda uxores. Vertit Sigismundus Gelenius.	VIII, 80.	V, 355.
'Οτι μω χαλεπήν έλαβες την πληγήν. Ad viduam juniorem. Vertit Flaminius Nobilius 1575.	VI.296.	IV.456.
Ο τοις άλλοις παραγεί λέγων. Hom. 2, in τ. ad Corinth.	III. 249.	*V. 11.
'O F Θι λόγ (Φ. Contra Judæos. Dubium an Chrysostomi.	VII.448.	deest.
'Ouder άμωνον, κόθεν φιλοσοργότερον. 5. in Epist. ad Philipp.	IV-27.	*VI.43.
Ouder dinesinarir. In illud Matth. XXVI 39. Pater si sieri potest. Dubium an Chry- sostomi.	VII, 383,	deest.
Gggg		Oudi

Savil.	Ducai.	
IL. 761.	*II. 314.	'Ouder aπdes en rais Galas γραφαίε. 49 in Johannem.
V. 59.	Н. 797•	Ouder age lon ingis. 2.de Anna, Samuelis matre. Vertit Erasmus.
II.738.	¥II.280.	
VI. 876.	I. 733.	'Ouder γας εμμαργείας χείρου. 44. in Johannem. 'Ouder esur όντως δόγμα. V. de fato & pro- videntia. Vertit Jo. Checus.
HI. 774.	*V. 880.	'Ouder η του των σπλάγχουν, Hom 3. in Epiff, ad Ephies.
IV. 681.	*III. 119.	Ouder irauwreger nanias. 13. in Acta.
II. 587.	* II. 56.	'Ouder κωλύει κών τήμερον. 7. in Johannem:
IV. 69.	* VI, 113.	Ouder gra neu nateguara. 12. in Epift. ad Philipp.
IV. 255.	* VI. 412.	
VIL 884.	VI. 680.	Ouder प्रंत्रक प्रस्टारिक मुख्य वीकन्मक्रे. De invidia. Vertit Balthalar Etzelius.
IV. 421.	*VI. 687.	'Oudir έτω πεάγμα παεαικών. 3. in Epist. ad Philemonem.
IV. 73.	*VI. 120.	Ouder strus araques or new addition. 13. in Epist. ad Philipp.
IV. 203.	* VI. 332.	'Ouder έτως, ως έσικε, περίεργον. 9. in I. ad Thessalon.
H 769.	* II. 325.	Ouder της αληθώας συφέσερον, εδεν απλέσει ρον. 55. in Iohannem
Н, 668.	*II. 177.	Ouder the almomas parecumer. 28. in lo-
deest.	deest.	'Ouder της αληθώας Φαιδρότηρον. Spuria & ideo à Savilio omilia. Inferibitur περί έγγης και κενοδοξίας, ηρή περί μετανοίας και έλεημοσύνης.
IV. 21,	*VI. 34.	'Ouder της Πάυλε ψυχης μακασιώτερον. 4. in Epift, ad Philippenses.
III. 274.	*V.52.	Oudin The Huzzie an amesika report 6. in 1. ad Corinth.
		'Oudir

	Savil.	
Ouder ran dearermon. In Zachariam & Eli-	V11:340.	V1.429.
Oudir Tar entruy yarouran. Quid aliorum la-	VII. gool	deeft,
lutem promovere, & in nos peccanti- bus remittere debeamus. Ecloga ex		
Chrysostomianis collecta.		
Ouder OF our nou Bub nuvias zeiper. 34. in	11 695.	*II. 210.
Iohannem. 'Ouder φθόνε χείζον και βασκανίας έτως ό	11.754	* II. 303·
Savários. 47. in Iohannem.	•	
Charty Years in atom tis. 2.111 2.20 Constitute	IV. 334	*VI 549
Ouder, wis beauter, woody raper. In cos qui	V. 304.	· V. 199.
ad synaxin non venerunu, & ad Rom. Xll, 20. Si esurierit inimicus. Versit	' - ' '	
Fronto Duczus.		
Ου δια γεαμμάτων μόνος τα πεακτέα. 3. in 2.	IV. 339.	*VI. 552.
ad Timoth.	(a. 4.)	•. •
'Ou di éries, Oneinversputer. 6. in Epist. ad	111.789.	* V.904
Ephelios. 'Oux αθ góor αναβαίνα εις ίερος όλυμα. 66. in	II.An.	*L.701.
Matthæum.		-, ,
Όυχ αν τις αμάρτοι λαμώνα. 1. de laudibus	VIII. 33.	V.512.
S. Pauli Apoltoli. Vertit Anianus.	• -	4.
Oux άρα από των γραφών Ετο. 57. in Matth.	ш. 303.	* I.622.
Oux densi nanias anamaynın. 16. in Epist.	111.843.	*V. 1003.
ad Ephel. 'Oux augertias δει τῷ διδασκάλφ. 17. in J.	IV. 320.	* VI. 521.
ad Timoth.		
'Ουκ έξι κολακών το έημα. 6. in Acte.		* III. 57.
Oux sudéus ex reconples. 2. in Epist. ad Philemonem.	IV.416.	*VI.678.
Oux οίδα πόιοις χρήσομου λόγοις. De Anna,	V.72.	II,818,
Samuelis matre. Vertit Sigismundus		,,
Gelenius. Basil. 1545.	• ,	

'Ou

Savil.	Ducai,	
111.296.	*V.88.	'Ου μικου ήμω Ετοτό προκόμου. 9. in 1. ad Corinth.
1.608.	lll. 140. '	Ou puxeir neu Gro ei yadir. In Plalmum duodecimum.
IV.754.	* 111. 231.	Όυ μικρον. ο διωγμός. 25. in Acta.
V. 872.	Vl. 207.	Ου μόνον Φορεί σάρκα. In festum Occursus. Domini. Vertit Fronto Ducaus.
Hl. 828.	*V. 970.	Όυ προς Εφεσίες ταυτα είρηται μένα. 13. in Epift ad Ephel.
1.895.	III. 53 T.	'Ου προς την πόλιν. In Pfalm. 147.
V. 473.	1. 555.	Ουπω είκοσι ημέρας. In SS. Martyres Bernicen & Prosdocen virgines. Vertit Fronto Ducæus.
IV.664.	*111.94.	Oura tar meoregas arantéus artes, 10, in Acta.
V.976.	Vl. 192.	Ouearos ήμων γέγονε σήμερον ή γη. In Pente- costem. Vertit incertus.
V.992.	Vl. 263.	Ovears και γης άμιλλαν. In Principes Apo- ftolorum Petrum & Paulum. Vertix Gerh. Vosius- Rom. 1580-
1V.635.	*111.48.	Oue Zives inner avariga. Hom. s. in Acta.
V, 242.	V. 54.	Όυ τὰ τυχύντα ήμὰς ἄνησεν. 3. de Lazaro. Vertit Eralmus.
1, 172,	ll. 240.	Όυ τὰ τυχόντα ήμας ώφέλησε χθές. 24. in Genelin.
IV. 240.	* VI. 392.	Oute to mar tais suxais. s.in 2.ad The Salon.
IV. 864.	* 111. 400.	Oυτ @ adeλφος ην & Kueis. 46. in Acta.
1V. 687.	* lll. 128.	Ουτ 🚱 ὁ Γαμαλιηλ, Πάυλε διδάσκαλ 😘 . 14.
IV. 736.	*H1.205.	Our & esw Isdai . 22. in Acta.
1.801.	111.394.	Ουτ 🚱 ὁ ψαλμὸς ἐις τὴν κατάβασιν (κατά- ςασιν.) In 126. Plalmum.
VI. 889.	deest.	Ου Ετο μονόν ετι το ζητέμανον. De jejunio
V. 263.	*VI. 426.	ἀπάνθισμα tertium. Όντω μεγάλαι είστι εί ενεργεσίαι. 4. in 1. ad Timoth.

Όυχ sauτῷ μόνον agañr. De jejunio, secun-	<i>Savil.</i> VI. 886.	Ducai. decft.
dum ἀπάνθισμα. Ουχ το ἀπλῶς μάθωμεν In Pfalmum quar-	,	III. 8.
tum. 'Οφθαλμός μθρ δρών. In ficum arefactam.		deest.
Dubium an Chrysostomi. ⁽¹⁾ Φιλάνθεωπ Θ. Θεώς Quod gratiam scientiæ habens debet impertire indigenti-		deeft.
bus. Dubium an Chrysostomi:	TT	*11
Όυχὶ παρών τοῖς μαθηταῖς ὁ χρις ès σωματικώς. 42. in Johannem.		*II. 273.
Ουχὶ Φιλοτιμίας ένεκεν. Hom. II. in Acta. Ουχ ότι οικοδομέσιν, εδ' ότι έγκαλθσιν. 75.	IV. 671. Il. 461.	*III.104. *I.785.
in Matthæum. Ουχώς ἀπισέμευ . 2. in Epist. ad Philippenses.	IV. 10.	* VI. 15.
Ουχ ως έτυχε την πόλω ημών. Homilia 14:	VI. 552.	I. 156.
ad Antiochenos. Ο Φθαλμός δερίν η δενδεον. In Parabolam de	deest.	VI.463.
ficu. Vertit Fronto Ducæus. Παλάισεαι κοιν σώμασιν. In S. Romanum,	V.840.	I.544.
Martyrem. Vertit Fronto Ducæus. Πάλιν αναγκάζομοι, αγαπητοί. Quod multas	VII,896.	deest.
dedit DEus vias, ut à peccatis si veli- mus abstineamus. Ecloga ex Chrysosto- mianis collecta.	IV. 879.	*III.422•
πάλιν ανθεωπίνως διαλέγεται. 49. in Acta.		٠
Πάλιν άναιρεί την συγγώμην άυτών. 18. in Epist. ad Rom. Πάλιν άυτες τη οικεία προκαταλαμβάνα. 6. in	III. 153. IV.:118.	*IV.257. *VI, 195.
Enift, ad Cololl.		II. 117.
Πάλιν, εί βέλεοθε, και σήμερον της ακολυθίας. 14. in Genelin.		
Πάλιν τη σαββάτω θεραπένει. 41. in Matthæum. Βάλιν έκ της άκολεθίας των πρώην ειρημένων.	II. 266, I. 401,	*I. 461; IL559•
11. in Genesin.	•	Háðu

Ψ		
Savil.	Ducai.	
V. 602.	V.488.	Πάλιν έιςτη, κὸμ πάλιν πανήγυς . Infacram Pentecostem. Vertit Fronto Duczus.
III. 644.	* V. 669.	Пади втарей т Птог, 18. in 2 ad Corinth.
I. 822.	III. 424.	Πάλιν επί την θυσίαν τάυτην. In Platen. 134.
1.469.	II.655.	Πάλιν έπὶ την συνήθη τεάπεζαν. 61. in Genelin.
II. 276.	* I. 478.	Πάλιν έτέρως άντης καταισχύνα. 43. in Mat- thaum.
VI.932.	deest.	Πάλιν ήμας ή αγία νης κα. De jejunio 2, In- certum an Chrylostomi.
I. 925.	III. 906.	Πάλιν ήμῖν, άγαπητοὶ, πνωματικῶς άδου. In Plalm. 100. Vertit Jac. Billius.
V, 680.	deest.	Πάλιν ημίν η ε μακαρία Δαβίδ. In Pfalm. XCII. i. Dominus regnat, exultet ter- ra. Incertum an Chrysostomi.
VI. 811.	deest-	Πάλω ημών παρά & Κυρίκ. I. de Elcemosyna.
VII. 545.	VI. 235.	Πάλω Ηςωδιας μάσεται. In Iohannis Bapti- flæ decollationem. Vertit incertus.
VI 425.	I. 358.	Πάλιν ἱπποδορμίαι, κὰι πάλιν ὁ σύλλογ. De consubstantiali. Vertit Fronto Ducæus-Citatur à Theodorito dialogo 2. & 3. & in Actis concilii CPol. A. C. 680.
V· 488•	1. 506.	Πάλυ μαςτύςων μνήμη, κὰ πάλιν πανήγυεις. In Martyrem Romanum.
V. 984.	VI. 224.	Πάλιν μαρτύρων μνήμη, πάλιν ἐυσεβῶν ἐρρται. In memoriam Martyrum. Vertit lo. Iacobus Beurerus.
VI.938.	deest.	Πάλιν νης είας καιρός. De jejunio 6. Incer- tum an Ghryfoltomi.
VII. 344.	deest.	Πάλιν ὁ ἡμέτης ΄ Ιωάνης. In S. Iohannem Theologum. Non videtur Chrysostomi,
VI. 312.	I. 399.	Πάλιν οι δάλαιοι, και πάντων άνθρώπων. 2. adversus Iudæos.
VII.418.	deest.	Bahw in nidaton xense. De drachma & ho-

	Savil.	Ducai.
mine duos habente filios, in Luc XV.		
8. 12 Dubium an Chrysostomi	101	****
Παίλιν παράινεσις κέμ ἐυχή. 32. in Epist. ad Rom.	111. 238.	*IV. 398.
Πάλιν ωξὶ της Ε΄ χρισε κηδεμονίας. 28. in Epist ad Rom.	III. 217.	* IV. 362.
Πάλιν τα σήμερον αναγνωθέντα. 38. in Genelin.	I. 366.	H.428.
Πάλιν τας μίν μιχρας παρατρέχυσι. 37. in Acta.	IV. 815.	* III. 324.
Πάλιν τα Φοςτικώπες τίθητι. 36, in Matth.	II. 238.	* I.414.
Πάλιν την αιτίαν τίθησιν ο Ευαγγελιτής. 72. in Matthæum.	II. 447.	*I. 762.
Πάλιν τη παρησία & άγιε Πνέυματ Φ. Contra Hæreticos & de lancta Deipara. Dubium an Chrysostomi.	V. 889.	deest.
Πάλιν την προθυμίαν αυτών διεγείρα. 10 in 2. ad Corinth.	III. 602;	*V. 599.
Πάλιν τ Θεον μαςτύρεται. 18. in 1. ad Timoth.	IV. 225.	* VI. 529.
Πάλιν τ περί ἀγάπης κινεί λόγον. 14 in 2. ad Corinth.	III. 625.	* V. 637.
Πάλιν τῷ ἀυτῷ ὑποδώγματι κέχρηται. 21-in Epift- ad Rom.	III. 178.	*IV. 297.
Πάλιν ύμας επὶ των συνήθη τράπεζαν 49. in Genelin.	I.394.	ll.550.
πάλω υψέται ς αυρός. In exaltationem Crucis. Est Pantaleonis Presbyteri CPol.	VII. 661.	deest.
Πάλιν χαρᾶς ευαγγέλια. In annunciationem Mariæ. Vertit Fronto Ducæus. Prodiit Græce Augustæ Vindel, 1587.	VII. 537.	VI. 298.
Πάλω χρώα τις αναγκαία και κατακίγεσα. In cos qui Paschajejunant, Vertit Fronto Ducæus.	Vl. 377.	V. 628.
	VII- 297.	V1.443.
naráysa di waegwisous Religiofum facetiis uti non debere. Vertit Fronto Ducaus.	Vl. 963.	VI. 469.
A MEI TIOU GENELE. A CLUIC LI OUTO D'ACERS.		
\mathcal{A}_{i}^{0}		Dárt a

Savil;	Ducai.	
Ill. 23.	*1V.38.	πάντα ιδύ εν άδιμα τα πάθη. 4. in Epist.
		ad Rom.
11.843.	× 11. 438.	πάντα μλη Φευγειν όμοιως 68. in Johannem.
II. 874.	* 11. 485.	πάντα τὰ ἀγαθὰ τόπ έχα. 76 in lohannem.
11.545.	*l. 917.	πάντα τὰ ἀγαθὰ τόπε έχει. 76 in Johannem. πανταχὸ ἡ πλάνη ἐαυτῆ σενσίστει (ἐαυτὴν
		werweiger) 90. in Matthæum.
IV. 435.	*V1.706.	πανταχέ μον έυλαβές. 2. in Epist. ad Hebræos.
V. 963.	Vl. 89.	मकारकार महा मुझे हंका कर्वारका. In Johum quar-
		ta homilia. Vertit Lælius Tifernas.
11,687.	* ll. 204.	πανταχε πίτως ήμων δώ. 32. in Johannem.
111.769.	* V. 872.	Raviaze The apator Te Des Pilar Gewalar.
.,.,.	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	Hom. 2. in Epilt. ad Ephel.
V. 537.	l. 521.	πανταχε της με ας τάυτης αγέλης. In S. Me-
12370	. , ,	letium Archiep. Antiochenum,
IV.651.	× 111.74.	πανταχέ Φάινονται έτοι. 8. in Acta.
V. 871.	deest.	πάντε μθροι των μαςτύρων. In S. Stephanum.
0 ,	400.00	Dubium an Chrysostomi.
V. 523.	l. 273.	marge siver en estructura museum. De honeistra
, _ ,	/)•	πάντες υμείς το ευθυμία σήμερον. De baptismo CHristi. Vertit Fronto Ducæus.
1.772.	111,352.	παντί πε δηλον, όλι προφητεία. In 114.
11. 634.	*ll. 114.	παντί τῷ μεριμνῶνί. 19. in Johannem.
VI.769.	1. 594.	Tales de la Cara de De nonte
• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	174.	πάντοπ κων δ Θείω Απόσολω. De pænitentia & contritione. Vertit incertus.
¥11. 490.	Vł. 227.	Transport of the six o
	V- 334	πάντοτε μθι δ Θεος ως Φιλών θρωπ . In me-
•	,	retricem & Pharifæum. Vertit Fron- to Ducæus.
IV-136.	* VI. 223.	
VII.917.		παραιέσας έυχαρίσες είναι. 9. in Epist. ad Coloss.
viii 91/.	accii,	σαρακαλώ έμας, άδελφοι, μη μόνον. Decom-
		punctione, patientia & desiderio sum-
		rorum bonorum, & secundo CHristi
		adventu. Ecloga ex Chrysostomianis
111.436.	* 77	collecta,
ALI: 43 -	*V. 322.	παραμυθησάμεν 🕒 καθίσμα. 30. in 1.
		ad Corinth.

παρηλθεν ή νης εία των Ικδάιων. VI. adversus Iudæos.		Ducai. L. 465.
Tara voulde Deoxyeus Gv. De fide & Loge	VI. 837.	VI. 149.
Natura & Spiritu S. Vertit incertus. πάσα ἐυσεβείας ὑσόθεσις. Non Chrylostomi sed Severiani Gabalorum Episcopi, homi-	VH. 587.	deeft.
lia 1. in Colmopæiam. πασαι μιλι άγιομ αι Εσισολαί Παυλε. 1. in Epist. ad Coloss.	IV. 89.	*VI. 147.
πασαι κορ άγιαι αι θειαι γραφαί. Protheoria in Plalmos. Incertum an Chrysostomi.	V. 676.	deest.
maray phi ai maervenai mannyvees. In S. Deiparam. Incertuman Chrysostomi.	V.887.	deest.
πασα μθυ αρετή καλον. 60. In Ionannem. πασα μθυ όν Θεω διδασκαλία. 1. in Lazarum quatriduanum. Non videturesse Chry-	II.810. VII.524.	*II. 387. deest.
foltomi. πασα μω ή από χειρόνων. In exaltationem	V. 823.	deest.
11 000 00 pop 1/200 /2 T 1/2 C V	VII.582.	deest.
Incertum an Chrysostomi. māra weāķis aya. 9/1. De perfecta charita-	VI. 742.	deest.
te, ecloga ex Chrysostomianis. πάσης μω θεοπνέυς ε γεσΦης. De instituenda secundum DEUM Vita, & in Matth. VII. 14. angusta est porta, & Dominicæ Orationis' explicatio. Vertit Achilles	V.183.	V. 137.
Statius, Lusitanus. πάσχα μθυ γήνον εοςτάζεσιν. In Pascha.	V. 917.	deest.
πάσχα μεν έορτά εσιν isdajo. In Palcha	V.925.	deest.
Dubium an Chrysostomi. πάτες ήμων ο δυ τοις εξουνώς πατέρο λίγεις, άνθεωσε: In Orationem Dominicam.	V. 707.	deeff.
Dubium an Chrylostomi. Hhhh		πετελή-

.Savil.	Ducai.	
V.906.	VI. 336.	πεωληςωται ήμω λοιφόν. In magna Parasce- ve. Vertit Fronto Ducaus.
V.937-	V. 251.	περί γάμε πρώην ήμών. In 1, Cor. 7. mulier alligata est legi. Vertit incertus.
VI.703.	V.450.	περί δογματων ύμιν έμπεροών. De refure- ctione mortuorum. Vertit incertus.
III. 887.	* V. 1075.	περιζωσάμενοί, Φησι, την έσφύν. 24. in Epist. ad Ephes.
III.489.	*V. 410.	περικόψας του θόρυβου τ από των γλωστών. 37. in 1. ad Corinth.
II. 918.	*II.552.	πεεκπαθές πως το γυναμείων γένου. 85. in Iohannem.
deest.	V. 824.	περιτυχόντες πεώην τῷ παραλυτικῷ. De paralytico per tectum immisso. Vertit Fronto Ducaus.
II. 583. deeft.	*II. 49. deest.	περὶ Τῶν Γαλιλάιων ὧν ὁ Πιλάτ@· τὸ αμα. MS. in Biblothecis Italiæ & Oxonien- fi. Aperte suria, & ideo à Savilio o- missa.
V.761.	VI.355.	πηγή Φωτος ο Ε΄ Θιε λόγ. De cœco à nativitate. Vertit Fronto Ducæus.
IV.546.	*VI. 902.	πίτα, Φησὶ, χρηματιοθείς Νώε. 23, in Epist. ad Hebræos.
IV.656.	*III. 81.	πλείου Φ άυτη γέμει τι αρρησίας η δημηγορία. 9 in Acta
VI.320.	I. 412.	πόθεν άρα ημίν πλείων ο σύλλογ . 3. adverfus Iudzos.
II. 62.	¥1.109.	πείαις ήμεραις εκείναις. 10. in Matthæum.
II. 404.	*1.690.	ποια σάντα, ω μακά ειε Πέτρε. 65. in Matth.
II. 203.	*I.356.	στοιήσας το θαυμα, εκ έμεμψεν, iva. 31. in Matthæum.
IV. 760.	*III. 239.	σοίον έκανον λέγα καιρόν. 26. in Acta.
II.430.	★1. 733.	πολλά κοι της παραβολής αινίτζεται. 69. in Matthæum.

	Savil.	Ducai.
wella deservoi & பால் பால் பால் முக்க முக முக்க முக முக்க முக முக்க முக முக்க முக்	III. 785.	*V. 897.
πολλα ενταυθά εςι τα ζητέμενα. 3. in Epist. ad Titum.	IV.391.	*VI. 636.
πολλας και διαφοροι. De cœco & Zachæo. Vertit Fronto Ducæus.	V.731.	Vl. 482.
சல்லிவ் நூழ் சிவமுக்குக். In S. Stephanum 3. Non	VII. 581.	deest.
videtur Chrysostomi. πολλά καμ μεγάλα του δ΄ δ΄ Αβραάμ. 9. in	111.65.	*IV. 108.
Epist. ad Rom.	l.967.	deest.
mum CVI. πωλάκις εζήτησα σερός εμαυτόν. De cœmeterii appellatione, & in sanctam Cru-	V. 563.	V. 431.
cem. Vertit Iac. Gretlerus. πολλάκις είσσον ότι ή ελεημοσύνη. 15. in Epist.	IV. 82.	*Vl.134.
ad Philipp. aramanıç opin evaror. In æconomum injustum. Homilia, extrema parte mutila. Incer-	VII. 423.	decit,
tum an Chrysostomi. πολλάκις υμίν σει έτε διελέχθημεν. In Psal-	1.838.	lil. 449.
mum 137. πολλά μου έπείγεται. De Morte. Vertit Baltha-	VII. 775.	VI.834.
far Etzelius. πολλα μου έτι και έτερα τα δυνάμενα. 87. in	11,927.	*11. 566.
Iohannem. πολλά μθή έτι τα χαρακτηρίζοντα τ χριτιανι-	IV. 587.	*VI.1959.
σμόν. 31. in Epilt. ad Hebr. πολλά μερι κόμ μεγάλα τα στας δ Φιλανθςώ- στε Θεδ. V. Severiani Gabalorum Epi-	Vll. 618.	deeft.
scopi in κοσμοποίαν. πολλά μθρ κάμ πελ πολλών. Homilia 2. ad	VI. 510.	1.93.
Antiochenos. πολλα μεταξύ κατασκευάζει, ο Παυλ. 27.in	1V.565.	,* Vl. 923.
Epist. ad Hebr. Hhhh 2		Toda

Savit.	Ducai,	
V. 22.		माध्ये व्यवस्थितिक अर्थेतः De ligno scientia
***	-4. / 78P	boni & mali. Vertit Fronto Ducaus.
111.173.	* IV. 288	. πολλά ωξι της Ε Θεέ Φιλανθρωπίας. 20. in Epist. ad Rom.
lV 210.	* V.J.343.	
VI.501.	1, 80.	πολλας μου ανηλώσαμεν ήμέρας. Homilia 6. ad Antiochenos.
1.90.	ll·128.	πολλας ύμῖν έχω χάριτας, όλ ιζ πολλης. 15.in Genefin.
VIII. 75.	V.664.	
V III. /).	V.004.	πολλας ὑμῖν ἔχω χάριτας, ὅλι μζς προθυμίας τὰς πελ τῆς ἐυχῆς, Non elle desperan- dum. Vertit Fronto Ducæus.
1. 244.	11.340.	πολλας ύμων έχω χάριτας, όλι μξ ήδονης. 31. in
VIII. 259.	IV. 842.	πολλά τα κύματα, κάι χαλεπόν το κλυδώνιον.
& Latin		Cum de Chrysostomo expellendo agere-
Vll. 941	•	tur. Hanc orationem servavit Geor-
	,	gius Alexandrinus in Chrysostomi vita. Vertit Godfridus Tilmannus.
IV. 194.	* VI. 317	πολλά των ωςαγμάτων εξ άγνώας. 7. in 1. ad Thesialon.
1.819.	lll. 420.	πολλά τῶν ωραγμάτων έςὶ μθὶ καλά. In
		Pfalm. 122.
III 697.	*V. 758.	πολλαχόθεν και άλλοθεν. 29 in z. ad Corinth.
IV. 282.	*VI. 457.	πολλήν ἀσαμτά την αιδώ. 9 in 1 ad Timoth.
V. 127.	111. 723.	woλλήν ορώ τ σwsdήν. Homilia 1 in El. VI. I.
,	7	Vertit Brasmus.
IV.370.	*Vl. 602.	πολλήν ωαράκλησιν. 9 in 2. ad Timoth
IV. 400	*VI. 65 2.	πολλην இத் ரவ்ப оіметан 5. in Epist. ad Titum.
111, 381,	* V. 230.	πολλήν σοιξιται τ σκεδίν. 22. in Lad Corinth.
111.321.	*V. 131,	πολλης βαρύτητ . τ λόγον έμπλήσας. 13. in 1. ad Corinth.
VI 863.	l. 714.	πολλης γέμει ταραχής. Homilia 1. de providentia. Vertit Jo. Checus Cantabrigensis.
		•

The state of the s	611	
πολλής ένταυθα συνέσεως ήμων χρείω. In 108. Pfalmum	Savil. 1.716.	Ducai. Ill. 269,
πολλης ημίν, εγαπητοί, δὰ της μερίμνης. 20. in Johannem.	11.637.	* ll. 129•
πολλης ημίν de της αγρυπνίας. 6. in Matthæum. πολλης ημίν de της σωνδης όν άπασιν. 38. in Johannem.	11.35. 11.702.	*1. 63. *11. 242.
πολλης ήμιν θερμότητ δ. δ. 33. in Johannem. πολλης σήμερον ωληρεμαι της ήδονης. 2. in Genelin.	ll. 691.	*11. 210. 11. 7·
πολλής υπομονής δείται τα ήμετερα. 53. in Johannem.	11.776.	.*N.337€
πολλοί διαπορεστι πῶς. 27. in Acta. πολλοί νομίζεστιν άξκειν εαυτοις. 14. in 1. ad Timoth.	IV. 764. IV. 304.	*lll. 248. *Vl. 495.
πολλοίς τετί το βιβλίον. Hom. I. in Acta. πολλοί τῶν ἀνθεώπων ὅταν ἴδωσι. δι. in Io- hannem. Sub Basilii Seleuciensis no-	IV. 607. II. 815.	*111. 1. *11.395.
mine etiam prodiit cum versione Theodori Peltani. Homilia 40. πολλοὶ τῶν ἀδθενεδ έρων. 5. in 2. ad Timoth. πολλοὶ τῶν πόρναμε προσεχόντων. Pars Homilia à Martino Cromero versæ Basil. 1552.	IV. 349. deeft.	* Vl. 568. VI. 664.
de pulchritudine & uxore. πολλοὶ τῶν ၹၕος ἡμῶν ἀνθεώωων. De futuro judicio. Vertit Balth. Etzelius.	VII. 787.	VI.762.
πολλοί των ξαθυμοτέρων. 27. in Iohannem. πολλοί, Φησι, προΦήται και δίκαιοι. 26. in	II. 664. IV. 560.	*II. 171. *VI. 9151
Epist. adHebræos. πολλες είδον χάιροντας. Homilia 18. ad Antiochenos.	VI. 581,	I, 200.
πολλές κου των σφίδεα δοκέντων. 31, in Epist. ad Rom.	lll. 231.	*IV. 387.
πολλες οιμαι των τορώην καταλιτώντων. 3. de Davide & Saule, Vertit Erasmus. Η h h h 3	V. 89.	11. 862. πολλές

Savil.	Ducei.	
IV.353.	* V1, 575.	πολλώς τῶν ἀνθρώπων Βορυβά. 6. in 2. ad Timoth.
V. 314.	V. 216.	πολλες υμών οίμως θαυμάζων. In Rom. XVI. 3. salutate Priscillam & Aquilam. Vertit Fronto Ducæus.
111. 709.	* V.776.	πολλε τὸ προοίμιον γέμει θυμέ. In Epift. ad Galatas commentarius.
11.30.	*1. 54.	πολλών ἀκέω λεγόντων, όλι σταφόντες. 5 in Matthæum.
	ræce & Lat. V. 905.	πολον εσίγησα χεόνου. Cum Saturninus & Aurelianus acti essent in exilium. Vertit incertus,
11.725.	*11. 261.	πολύν ποιώμεθα τῶν πιευματικῶν, ἀγασυτοὶ, λόγον. 40 in Johannem.
111.189.	*1V. 315.	πολύν ξ΄ πράγματ . τέτε ποιείται. 23. in Epist. ad Rom.
lV.310.	*V1.506.	πολύν υπές των χηρών. 15. in 1, ad Timoth.
1.750.	111, 319.	πολύς οι ταις γεαφαίς των αίνων τέτων. In 112. Plalmum-
1.143.	ll. 200.	πολυς και άφατο ο θησαυρός. 21. in Genesin.
11.645.	*11.142.	πολύς ὁ διάβολ 🚱 έγκαται. 22. in Johannem.
1, 253.	11.352.	πολύς ο Inσαυράς και άφατ. 32. in Genelin.
1.836.	111.445.	πολύς ο πούθο ποις ανδράσι της πούλεως. In Plalm, 136.
V.188.	*VI. 248.	αολύς ο χαμών, αλλά των προθυμίαν. In dimissionem Chananaæ. Habita post reditum ab exilio. Vertitincertus.
11.676	* ll.188.	σολύ τῆς συγκαταβάστως το κέρδ. 30, in Johannem.
1.379.	11,:530: 7	πολύ τῶν σήμερον ἡμῖν ἀναγνωθέντων. 47. in Genesiin.
1.848.	111.463.	πε νον είσιν οι λέγοντες. In Plalm. 139.
VIII. 49.		สหั หนัง คู่เσเท ดีเ ริ 9 avarov. 5. de laudibus S. Pauli Apostoli. Vertit Anianus.
lll. 10-j	* IV. 16.	πρέπου τη μακαρία ψυχη. 2, in Epist, ad Rom. πρεσβάαυ

	Savil.	Ducai.
πρεσβείαν τινα δικαίαν. De eleemolyna & collatione in sanctos. Vertit incertus.	VI. 816.	V. 283.
προ εξ ήμερων & στάτχα. In Festum Palma- rum. Ecloga ex Chrysostomianis.	VII. 718.	deest.
πρόκειται ἡμῖν, ἀγασητοὶ, অνευμαίκη τράσεια. In ejectionem Adami è Paradiso. Dubium an Chrysostomi.	VII. 237.	deeft.
προρρήσιν και ο ψαλμός. In PlaImum CI- non est Chrysostomi, sed ex Theodo- rito & aliis.	I. 932.	deest.
προσοχής μω ένεκεν της ως τω ακρόασιν, 2. in Johannem.	II.565.	¥ II. 29;
πρὸς τὰς Ε΄ μέλιτ το πηγάς. In I. Cor. VII. 2, propter fornicationem, habeat &c. Vertit Fronto Ducæus.	V. 330.	V.240.
προς το τέλ . ημίν της νης κας. De simultate & ira deponenda. Vertit Petrus Nannius.	VI. 611.	I 246.
πρὸς τὸ τέλ 🚱 λοιπος εφθασαμες. 29. in Genesiin.	I· 223.	II. 311.
πρότερον επιτιμήσας τω κρίνονω. 26, in Epist.	III. 207.	*IV. 346.
πρέτερον, ίδωμεν τίς ή κληρονομία. In Plal- mum quintum.	I.538.	III. 34.
πρότερον μθο των Ικδαίων. In Eliam. Vertit incertus.	V. 672.	VI. 109.
προτρέπεται κὰι κόλπ Θ βύθι Θ άλιέα. In Pl. XXXVIII. 7. frustra conturbatur omnis homo vivens. Vertiti ediditque Parisiis Jac, Perionius.	VII. 558.	VI. 98.
προφητικήν σήμερον υμών. Homilia de Pro- phetiarum obscuritate. Vertit Fronto Duczus.	VL 649.	III. 799;
πρώην ελέγομεν ότι Ιωάννης. 13. in Johannem.	II,608.	* II. 84.

1160040

·		والمستهجين تنبت فيضيد بالشراطات ويبهينها والمراجعين أيبو فأنأن بالمناسب والمستوال الأناس
Savil.	Ducai.	
VI. 933.	deest.	πρώην εξ ων ακηκόωτε 3. de jejunio. Dubi- um an Chrysostomi.
	TT TTA	/ /
I. 511.	II. 714.	πεώην έπαγγελάμεν τέλ επιθέναμος. 67. five ultima Homilia in Genefin.
V. 720.	deeft.	πρώην ήμεν ή μεγάλη. In filium prodigum, & de pœnitentia. Dubium an Chryso-stomi.
VII 743.	VI,600.	πρώην μθω ενεκαλθμθω. De doctrina & correptione. Vertit Bakh. Etzelius.
VI,439.	I. 801.	πρώην και ακαταλήπτε. Quod neque vivi neque mortui anathemate plectendi. Vertit incertus.
П.503.	*I.851.	πρώτη τῶν αζύμων προ τῶν αζύμων. 82. in Matthæum.
IV.123.	* VI-202.	πρώτον αινιγματωδώς λέγων βλέπετε. 7. in Epist, ad Coloss.
IV.411.	*VI 670.	πρώτον αναγκαζον των υπόθεσω. Argumen- tum Epistolæ ad Philemonem.
IV-611.	* III. 166.	πως εκ έλαβον όκ των ειθημένων. 18. in Acta.
II.50.	*I.89.	πως εν Φησιν ο Λεκας. g. in Matthæum.
П. 681.	* I, 122.	πῶς δι Φησιι ὁ χειτὸς ὅτι ἐκ ἐπίτευσαν. II. in Matthæum.
IV. 910.	*111. 468.	πως παράχον του Φιλανθρωπίαν. 54. in Acta.
II.625.	* II. 111.	Τάθυμέν πως ή ανθεωπίνη Φύσις. 17. in Jo- hannem.
VII.369.	deest.	Poaj κgy μηλον. In mediam Pentecosten. Incertum an Chrysostomi.
IV-427.	* VI. 694.	Fuμαίοις γεάφων ο μακάει. Argumentum in Epist ad Hebræos.
VII.428.	deest.	Σάλπιγγ ψηλότερα De jejunio. Dubi-
VII.579.	deest.	um an Chrylostomi. Σεμνύνει μθι τες ευδοκίμες. In S. Stephanum Dubium an Chrylostomi
VI. 936.	deest.	Dubium an Chrysostomi. Σήμεςον, αγαπητοι, τον εατούν περοσκουκήσωμου. 5. de jejunio. Dubium an Chrysostomi.
•		

	Marie Contract Contra	
Σήμεςον όκ νεκεών έγαςόμενο ὁ Λάζαςο. In quatriduanum Lazarum. Vertic Fronto Duczus.	Savil. V.271.	<i>Ducai</i> . V. 146.
Σήμερον ήμῖν ὁ χρισὸς τὰς ἄθλες. In Sama- ritanam. Vertit Fronto Ducæus edidit- que Burdigalæ. 1604. 8. Dubium an	VII. 442.	VI. 342.
Chrylostomi. Σήμερον ὁ Κύρέ. ἡμῶν ἰησᾶς. In magnam Parasceven. Vide supra, ἐρςτὶν ἄγο-	V.567.	deest.
μθυ σήμερου. Σήμερου ε Φαρισαΐω. In meretricem & Phari- kzum. Dubium an Chrysostomi	VII. 329.	deest.
Σκόποι μοι καντάυθα (al. καντέυθεν) τω		
γενναίαν. 14. 10 1, ad Corinto. Σοφός τις άνης όν τάξει μακαρισμών. 20. in Epist ad Ephes.	III. 861 .	*V.1033.
Σοφός τις ἀνης κὰι Φιλοσοφείν εἰδώς. In Eufathium Antiochenum. Vertit Fronto Ducæus.	V. 628.	I. 569.
Στάδιον ήμων σήμερον πνευματικόν. De circo. Cum verlione Jul. Cæsaris Bulengeri.	VI.974,	VI.409.
Paris. 1598. 8. Σταυρῶ πρόκαται σήμερον ἐρτή. In venerandam Crucem. Dubium an Chrysostomi. Allatius refert ad Josephum Archi Ep. Thessalonicensem.	V.819.	deest.
Στεφάνω χρυσοκόμοις. De pœnitentia. Du-	VII. 282.	deeft.
bium an Chrysostomi. Στέψωμα άνθεσιν έγκωμίων. In Stephanum Protomartyrem. Vertit Fronto Ducæ-	V.864.	VI. 274.
us. Burdigalæ 1601. Στυγγήν των έκκλησιών. In Iudæ proditio-	VII.306.	deest.
nem. Dubium an Chrysostomi. Συνεκάλεσεν ήμᾶς, άγαπητοί, έπὶ τὸ ἀυτό. En-		
Iiii		comiun

Savil.	Ducai,	comium Iohannis Theologi. Dubiuma an auctor Chrysostomus.
V.493.	I. 783.	Συνεκάλεσεν ήμας εις τω. In Barlaamum Martyrem. Vertit Fronto Ducæus.
III. T.	*IV. 1.	Συνεχῶς ἀκέων. Proœmium in Epist. ad Ro-
II. 394.	*I. 672.	Συνεχώς τίω isdajav apeis. 63. in Matthæum.
I. 1007.	deest.	Σύνηθές έςιν, αδέλΦοί, τῷ μακαρίω (ςάσις
,	\	3. Psalmi 118.) Non est Chrysostomi, sed ex Theodorito & aliis collectus commentarius.
III. 883.	*V.1069.	Συντάξας το ς εατόπεδον Ετο. 23. in Epist. ad Ephes.
I.742.	III. 308.	Σφόδος μοι δοκά τω τέλα. In CXI. Plalmum.
VII. 500.		ΣΦίδος μαι κὰ νῶν. In resurrectionem CHristi, & mulieres ungventa offerentes. Dubium an Chrysostomi.
IV.705.	*III. 157.	Σφόδοα ξτο κατάλληλον. 17. in Acta.
II.784.	* II. 349.	Σφόδεα Φιλάνθεωπ & ων κου της ημετέρας. 55. in Johannem.
VIII.71.	V. 657.	ΣΦοδεον το κάυμα, κόμ βαευς ο αυχμός. De futuræ Vitæ deliciis. Vertit Fronto Ducæus.
II.757.	*II.308.	Tà ຂ່າປີ ຄຸພາເພຣ ເໝາ ຮີ ກອເຮີ ຄໍາແຄາດ ແຮ່ມຄາລ 48. in Johannem.
VI 872.	I. 726.	Tà ἀντὰ λέγειν έμοι κομ. 4. de fato & pro- videntia. Vertit Jo Checus.
VI.336.	I. 438.	Τὰ θηρία ἔως μθὸ ἀν τὰς ὕλας νέμεται 4. adversus Judæos.
I 441.	II. 616.	Τά λειπόμενα τῶν χθὲς ἐιρημένων. 57. in Genelin.
I. 702.	III. 862.	Τα λείψανα της χθεσινής τραπέζης αποδωναμ In Pfalm. 50. Vertit Jac. Billius.
I, 153.	II. 213.	Τὰ λάψανα τῆς χθεσινής τοαπέζης ὑμῶν τος Βείναμο 22. in Genesin.

T

	Savil.	Ducai,
Τὰ λοίψανα των χθες υμών ειρημένων αναγ-	I.406.	II. 567.
καΐον αποδεναι. 52. in Genesin. Τα λεί τανα των χθες ημίν ειρημένων βελόμε-	I. 483.	II.674.
θα σήμερον αποδεναι. 63 in Genelin. Τα μεγάλα των πραγμάτων. 2. in Jobum.	V. 953.	VI.74.
Vertit Lælius Tifernas.	•	*17
Tà maidia tà pineà. 24 in Johannem.	II. 653.	*II. 154. *V. 1009.
Τα παρελθόντα των μελλέντων. 17. in Epist. ad Ephes.		,
Τας γλώσσας σήμερον. In Pentecostem. Du- bium an Chrysostomi.	V. 982.	deest.
Τας γεφφας έχ απλώς έδε παρέργως. 57.10	II. 792.	* II. 360.
Johannem. Τὰς παραινέστης μῷ εγκωμίων 8. in Epist.		* VI. 74.
ad Philipp. Τᾶυτα δοχεῖ μὸν ἀνάξια είναι Πάυλυ. 2. in 5.		* V. 551.
ad Corinth.		IV.167.
Tauta the hair unie the & Oes neoroias. Liber 2. ad Stagirium, quod tristitia dæmone	126 2 3 7	2000/0
ipso sit gravior. Vertit incertus. Ταυτα ο βασίλει ο ακέσας κοι μικος επισχών.	VI. 30,	IV. 53.
Libera de lacerdotto.	•	
Τάυτα δη ειδότες, Φησί, το δικας ηριον. ΗΟΜ.	III. 607	V. 607.
II. in 2. ad Corinth. Τάντης μνηθείς της βήσεως και δ μακάριω. Πάνλω. In 115. Plalmum.	I.766.	III. 342.
Παυλω. In 115. Plalmum.	II.599.	*IL 75.
Τάχα πέρα & δέοντ . Hom. 11. in Johannem.	III.534.	* V. 483.
Τάχα τις ηγείται ανάξιου. 44 in 1. ad Corinth. Τήμεςον αποδείναι αναγκαίου. 3. in Epist. ad	IV. 103.	*VI. 170.
Coloss. The a Suplar see Space. De tristitia & mæ-	VII. 784.	VI. 692.
rore Vertit Kalth, ElZCHUS.		·
Την ευλογίαν εις το μέσον παραθέντες. 28 in Genesin.	I. 215.	II. 300.
Ochemi.		

Thy

Savil.	Duca'.	
IV.16.	* VI. 25.	Τὴν μεγάλην κὰ ΦιλόσοΦον ψυχήν 3. in Epift. ad Philipp.
V. 923.	deest,	Την μου αγιωτάτην χρισε. In Pascha. Du- bium an Chrysostomi.
II. 884.	¥II. 501.	Την οδυνωμένην ψυχήν. 78. in Iohannem.
IV. 456.	*VI, 739.	Τήν πολλήν & Θεθ Φιλανθρωπίαν. 5. in Epist. ad Hebræos.
IV.259.	*VI. 419.	Την ταπεινοΦροσύνην πολύ μθυ έχεσαν. 3. in I. ad Timoth.
V. 220.	V. 18.	Την χθες ημέραν έορτην Εσαν δίαβολικήν. (al. Σατανικήν.) i. de Lazaro, postridie Ca- lendas, Antiochiæ habita. Vertit E- rasmus.
VII. 715.	deeft.	Tῆ προτέρα Κυριακῆ. In Annunciationem Deiparæ, & contra Arium. Dubium an Chrysostomi.
V. 382.	V.319.	τῆ προτέρα συνάζει. In 2. Cor. IV. 13. haben- tes spiritum fidei. Vertit Sigismundus Gelenius.
1.651.	III. 208.	Τῆς ἀντῆς ὑσοθέσεως κὰι ἔτ۞ ὁ ψαλμός. In Palmum quadragelimum fextum.
VII 829.	VI. 817.	Tης μων έπιγεα Φης. Theodori Magistri homilia de laudibus Pauli Apostoli, ex variis Oratt. Chrysostomi. Vertit Balthafar Etzelius.
VI 14.	IV. 25.	The mer de UBeene Evener. Liber 3. de facerdotio.
	III. 789.	The odd tauthe the aid hthe. In Jerem. X.23. Domine non of in bomine via ejus. Vertit Fronto Ducæus.
deest.	deest.	Τῆς παρέτης τιμίας κου βασιλικῆς. Spuria & ideo à Savilio omissa. Inscribitur: ἐις τὰ ἐναγγελισμέν.
II, 492.	*I.834.	The necessary raws the poets. 80 in Mat- thæum.

and the second s	Savil.	Ducai.
Tins & Aalage a Ballonins. 4. de divite & La-	V. 253.	.V.73.
zaro. Vertit Erasmus. Τη συνήθει κέχεηται Φιλοσοφία In Psalmum	I.648.	III. 203.
quadragesimum quintum. Τῆς ὑποθέσεως βέλομαι πάλιν ἄψαοθαι. 25.	• 1	II. 255.
in Genesin. Τῆς Φιλαργυείας. In publicanum & Phari-	VII. 462.	deest.
fæum Dubium an Chrysostomi. Τῆς χθὲς ὑποθέσεως. In magnam parasce-	Vll. 459-	deest.
ven. Dubium an Chrysostomi, Τῆς χεις βασιλείας τὸ Ευαγγέλιον. Unum esse legislatorem utriusque Test. Vertit Jo. Jacobus Beurerus, Genuinum esse	VI, 640.	Vl. r.
probat Pearsonius Vindic, Ignatii part.		
I. cap. 9. Τι βέλεται ταυτα τα ρήμαζα. 28. in 1. ad	111.423-	*V.301.
Corinth. Τί βέλεται & Σιων ή προοθήκη. In 124. Plalmum. Τί δὲ κὰι ὑμῶν ἀθλιοι κὰι ταλαίπωροι. Ad corruptores Virginum CHristi. Dubium	l. 796. Vl. 976.	lll. 387. deeft
an Chrysostomi. Τίδήποτε ΕΦεσίος μου έταις έλλων. I. in 1. ad	IV. 161.	* V1, 262
Thesialon. Τι δήποτε και δευτέραν έπις έλλα τω Τιμοθέω.	IV. 329.	*Vl. 535.
1. in 2. ad Timoth. Τι δήποτε εδένα των κορυφαίων. 20. in Acta.	IV. 725.	* III. 187•
Τί δήποτε παρέλκει. 33. in Matthæum.	ll. 216.	*1.376 .
Ti Anxors autorartes star auts. 39.10 Acta.	IV. 826.	*III. 341.
TI Surrous on con programs. 6. In I. ad I hell.	IV. 190.	* VI. 309.
Τί ειπω, ει τί λαλήσω; δακεύων δ παεών και εός. Homi lia 2. ad Antiocheno.s	Vl. 461.	1.22.
Τί ἔιπω, ἐι τί λαλήσω; ἐυλογητὸς ὁ Θεός. Post reditumà prio re exilio. Vertit in-	deest.	V. 911.
certus. Τί ἐπω, ἐι τί λαλήσω ; ἢ τίνας ὑμᾶς καλέ- Ιιιι 3	VII. 502.	Vl. 24ι.

Savil.	Ducai.	
•		σω, In venerabilem Crucem. Vertit
	,	incertus. Edidit Gretserus T. 2. de Cru-
		ce p. 472.
1.810.	111.406.	Ti esw, ch Badewr; in Plalm. 129.
1.733.	lll. 294.	Tí εςιν όν όλη. In 110. Pfalmum.
1.841.	lll. 453.	Τί λέγεις μξ δοχιμάσαι. In Plalm. 138.
111.673.	*V.718.	Τί λέγεις; δι χελεον κηρύτζοντες. 24 in 2. ad Corinth.
1.878	III. 506.	Τί λέγης; πολέμων διδάσκαλ. In Plal. 143.
VII. 673.	Vl.805.	Tiva av eregor. De mansvetudine & injuria-
.* •		rum deponenda memoria. Vertit Bal- thasar Etzelius.
deest.	deest.	Tives is & maxageov legemian idason & Jan-
,	-	uov. In Plal. 39. Chrylostomo in Lati-
•		nis Codd. tribuitur, sed est Theodoritia
ll.400.	*I682.	Tirès Alp en dia Bankeri 🕆 reavious. 64. in Matthæum.
deest.	decit.	Tires the tor DaBid avederan, Tires de To Ele-
۲,	ě	xía. In Plalm. 40. Chrylostomo in
		Latinis Codicibus tribuitur, sed est
deest.	dceft.	Tives των αγαπητών. Spuria & ideo à Savi-
,	•	lio omissa. Inscribitur : περί ακτη-
deest.	deest.	Τινές των συγγεαθέων τῷ Ἰδιθώμ ἀνέθεσαν.
,		In Psal 38 Chrysostomo in Latinis Codd.
,		tribuitur, sed est Theodoriti. Videno-
•	•	tas Savilii T. 8. p. 107. seqq.
11.88.	*l.156.	Τίν 🕒 ένεκεν αίεχώρησεν πάλιν. 114. in Mat-
•.	•	thæum
deest.	deest.	Τίν 🕒 ένεκα πάντα τάλλα ω ζαδοαμών. Liber
•		ineditus quæstionum in Johannem, for-
		te Titi Bostrensis, certe non Chrysosto-
		mi, ex quo pleraque tamen collecta.
and the first	• • • •	Vide notas Savilii T.8 p. 215.

الله و المستقد المستوري و الله و المستوري و المستوري المستوري و المستوري و المستوري و المستوري و المستوري و الم	فنسبب كالمراجع	
	Savil.	Ducai.
Tir @ ενεκεν από πλεονεξίας. De avaritia. Ver- tit Martinus Cromerus. Baill, 1552.	VII. 847.	Vl. 666.
Ting. evener eine, Tauras. 49. in Matthæum.	11.305.	* l. 526.
Tiv évener eis to og dia Baive. 51. in	111.319.	*1.547
Τίν Ενεκεν & τον έξ άρχης άπατήσαντα. De providentia. Vertit Balth. Etzelius.	VII. 859.	Vl.632.
Τίν Ενεκεν τον δικις ην της πόλεως. 55. in Matthaum.	ll. 343.	*l. 588.
Τί ἐν ; ἐ χρη τοις ἀμαρτάνεσιν ἐγκαλειν ; 24. in Matthæum.	ll, 160.	*1, 283·
Τί ποπ ἄςα χρη ημᾶς ποιησαι. In eos qui longiora exordia reprehendebant, & de nominum mutatione. Vertit Fronto Ducæus.	deest.	V.860.
Tί ποτέ ές ιν ἀνθεωπ. 2. de laudibus Pauli Apostoli. Vertit Anianus.	VIII.37.	V,518.
Τί ποτε και δευτέραν έπισέλλα. I. in posteriorem ad Timoth.	IV. 329.	*V1.535
Τίς γαι Ετο ὑσιώπτευσεν; 16. in Matthæum.	ll. 105.	* l. 186.
	VII. 352.	decit.
Τίς δώσα τη κεφαλή με ύδως, και τοις όφθαλ- μοις με πηγην δακρύων; ευκαιρον και ή- μον νον ειπάν. Ad Theodorum laplum,	V1,60.	IV. 545.
de pœnitentia parænesis, & de venia non desperanda. Vertit incertus. Va- lesius ad Sozom. VIII, 2. negat Chryso- stomi esse.	·	
Τίς έςιν αυτή ή πευτηκοςή. 4. in Acta.	IV.629.	*111.39.
Τίς ην δ εῖς ἐτ ⑤ ὁ τὸ ωτίον κόψας. 85. in Matthæum.	11.520.	*1.877·
Τί τὸ μέσον τάυτης κὰ τῆς προτέρας. 47. in Matthæum.	11. 296.	*1. 511.

Cmil.	Ducai.	
Savil. I. 813.	HI, 411.	Ti gτο ; ο Παιλ 🚱 και ανάγκης κόης. In Plalmum 130.
VI. 389.	1, 292,	Ti Ετο; à ποιμην ε πάρες: De incompre- hensibili DEI natura, contra Anomœos, Homilia 1. Vertit Theodorus Gaza.
VI.722.	V.576.	Ti Ετο; ὅσον πραάσιν ἡμῖν ἀι ἐρεταί. In in- scriptionem altaris Actor. XVII, 21. igno- to DEO. Vertit Fronto Ducæus.
III. 682.	* V. 732.	Τί Ετο; ὁ τοσᾶυτα ειπών. 26, in 2. ad Corinth:
IV. 810.	* III.317.	Τί τέτων ἴσου γένοιτ αν των ψυχών. 36. in Acta.
111.566.	*V.538.	Τί Φης, ω μακάξιε Παυλε. 4. in 2, ad Corinth?
II. 372.	*II.32.	Τοῖς ἀρτι τῶν παίδων ἐισαγομένοις. 3. in Jo- hannem.
II. 728.	* II. 266.	Τοις δανοίς ανδεάσει μη ομόσε χωςωμου. 41. in Iohannem.
111.260.	*V. 29.	Τοις κάμνεσι κὰ ψυχορραγέσι. 4. in 1. ad Corinth
IV.386.	* VI. 628.	Tois who radaiois ardegiou 2, in Epist. ad Titum.
IV.63.	*VI.104.	Tois προς τως αιρετικώς αγώσιν. II. in Epift. ad Philipp.
II· 250.	* I. 43 4 •	το μορ κατα τες μαθητας Ίωάννα. 38. in Matthæum.
VI. 304.	IV. 469.	τί κὰν τὰς ἀπάςες ὁμιλίας. Denon iterando conjugio, ad viduam juniorem. Vertit Flaminius Nobilius.
deest.	V. 842.	τὸ μῶν πλέου & χρέως. Quod tacere non sit sine periculo; & quare Acta Apostolor. legantur in Pentecoste. Vertit Fronto Ducœus.
VI-567-	I. 178.	Τὸν ἄρχοντα μθρ ἐπήνεσα τῆς κηδεμονίας. Ho- milia 16, ad Antiochenos.
IV.172.	*VI. 279.	
III. 825.	* V. 964.	Τὸν διδάσκαλον & μόνον συμβελέυοντα, 12. in
-11.00)		Epist, ad Ephel.

Thu με χρόνου παθ δυ προεφήτευσευ ο μακά- ω ispenias. Exposito inedita in Jere-	deest.	
A KICK (ROSILIALE. L'ANDRILL) HILLIMA HILLICH."	aarin	deeft,
miam, indignum luce, nedum Ghry-	· · ·	
lostomo opulculum, judice Henr. Savilio		•
T. 8. in notis p. 136.	•	
	I, 618.	III. 160.
	WIL aga	Joseff !!!
Tò avequaticò qui oquesor. In principium jejunii. Dubium an auctor Chrylo- stomus.	VII. 484.	deck.
To meronist new leson. 43. in Johannem.	11,736.	*II. 277.
Τοσαύτα ωδι αυτής ειπών. 19. in 2. ad Corinth.	III.648.	* V. 676.
To rube (A. J. Charroc. 7. in sead Corinth	III. 279.	* V. 60!!
Τότε, πότε; υξ τω Ε Πνέυματ 🕒 κάθοδον.	II.81.	* I. 144.
13. in Matthæum.	• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
Tόπ, πόπ; όπ μάλιςα κατανυγήναι έδα. 71. in Matthæum.	II. 442.	*I. 75 3.
Tote, more; ore o NereGo eurer. 36. in Mat-	16/349.	*1.3999
theum.	II. 324.	*I.557.
Τότε, πότε, ότε τὰ μυρία σημεία. 52. in Τότε, πότε, ότε τάυτα είπεν, ότε έπες όμυσεν 70.	11.452.	*I.769.
in Matthæum-		· · · (·(: · .))
Τότε, Φησίν, υπές ρεψαν. τότε κπότε; 3. in Acta.	IV.622.	* III. 27·
To the auxualmomes oroum. In 125. Pfalmum.		111.3915
Τὸ τῆς άμαςτίας κατα τῆς άμαςτίας. In af- sumtionem JEsu CHristi. Dubium an	VII. 330.	deest.
auctor Chrysostomus.	137 - 40	** 1 **********************************
τὸ τῆς διδασκαλίας. 5. in 1. ad Timoth.	1V. 208.	*VI. 434.
Τὸ Της παρθενίας καλέν. De Virginitate Liber.	Vl. 244.	IV. 275.
Vertit Jo. Livinejus, Gandensis A. 1575. To tijs missus yenalas neu reamnis. 22. in E-	lV. 541.	*Vl. 885.
pist, ad Hebraos.		• • • • • •
το τυραντικώτερον πάντων λοιπον έξορίζα. 19. in Matthæum.	ll. 133.	*l. 235.

Kkkk

Tè

Şavil.	Ducai,	
V. 920.	deest.	Τὰ τῶν νομικῶν τύπων. In Pascha, Dubium an Chrysostomi.
ll 682.	* ll. 198.	ΤΕ πνέυματο τω χάκιν. 31. in Johannem.
1. 1016.	111,554.	TS ΠροΦήτει έτο τὸ εξάιρετον. In priora VIII, capita Prophetæ Esaiæ. Vertit Godfri-
.• `	• .	dus Tilmannus è Codice Regiæ Fontis Eblaudi Bibliothecæ.
111.794	*V,912.	
111.347.	* V. 174.	
11. 789.	*11.355.	Τες μελλοτάς և 🕳 🥱 των αναγινωσκομένων.
11.765.		Τυς προσιόντας τῷ θάω κηρύγμαλ, 50, in
Vll. 839.	deest.	Τὰς τῶν ἀγίων βίας. Encomium S. Pauli A-
	•	poltoli. Dubium an auctor Chrylo-
IIL 429.	* * V. 309.	Thro errar to xwe for. 29, in E. ad Corinth.
VII.864.	Vl. 518.	Tiro eras το χωρίου. 29. in L. ad Corinth. Τέτο ετιν αδελφοι με το σημείου. De glorian- do in Cruce Domini. Vertit Ioach.
	62.	Perionius.
11, 539.	*1.9 09.	Têto έςι τὸ σημείον, ὅπερ ἐμπροωθεν ἐἰτεσι. 89. in Matthæum.
11,424 (1)	• • • •	Tero ney ladount Onoin, aid exem (6, 12). 68 in Matthæum.
1.854.		Trus & Valus ta shuara. In Plaim. 140.
V. 410.	V. 343.	Τέτε & ψαλμε τὰ ξήματα. In Plalm. 140. Τε φαρισάιε κὰι & τελώνε. De profectu E-
		vangelii, sive in abutentes dicto Philipp.
	1. 1. 1. 1	1. 18. five prætextu, five veritate GHri-
	•	flus prædicatur, & de humilitate. Ver- tit incertus.
deest.	VI. 375.	Teja & Adoka Savuara. In assumtionem CHristi. Vertit Gerh. Vossius.
V.486.	V1	Vertit Gerh. Vossius.
▼•460	Vl.271.	Τῷ μθρ νόμφ τῆς ἐκκλησίας In S. Thomam. Vertit Fronto Ducaus.
		~

των αιθεώπων, αγαπητοί. Ecloga de salute	<i>Savil</i> , VII.928.	
per agnitionem peccatorum. Τῶν ἀνθεώπων τῶν τότε 23. in Iohannem. Τῶν δενδεων ὁσαπες ἀν Φυτευθέντα. 20. in	N: 649. IV. 533.	*11. 148. *Vl. 871.
Ερίθ, ad Hebr. Τῶν μὰ ἄλλων ψαλμῶν. In 119 Pfalmum. Τῶν ὀνομάτων κὰν τῶν ξημάτων. 14. in Ioh. Τῶν Πάυλω συνόντων δόκιμω. r. in Epift. ad	& V 807 1.781. 11.612. 1V.381.	lll. 365.\ * 11. 30' * Vl. 619.
Τίτυπ. Τῶν πραγμάτων τὰ μὰ διδασκαλίας. 13. in 1. ad Timoth.		*VI.449.
Των πρώην ειρημένων. 21. ad Antiochenos.	VI. 604.	l. 233.
Των τειών παιδων και της καμίνε. Homilia V. ad Antiochenos	VI.490.	1. 64.
Tay & ATCTONS Madnia Eis nay o Timode .	IV.249.	* V1. 402.
Argumentum Epistolæ 1. ad Timotheum. Theis who hads id avhalette newn. In Psalmum quadrage simum primum. Non	1.609.	111. 145.
Chrysostomo sed Antiocho Ptolemaidis in Phoenicia Episcopo, illius æmulo, qui & ipse Chrysostomus dictus est, hanc homiliam tribuit Thomas Bruno de The-		
rapevtis Philonis p. 201. Υμεις μων ίσως κομίζετε, quod non propter Adamum punimur. Vertit Fronto	V.15,	lf. 747.
Ducæus. τμεις μθρο πρώην επηνέσατε. 2. de Davide & Saule. Vertit Erasmus.	V. 83.	ll. 852.
τανείν μων έτος ο ψαλμός. In Plalmum	1,952.	deest.
CIV. Non est Chrysostomi- Υπές δικέτε περος δεσπότην. I. in Epist. ad	IV. 413.	*VI.673.
Philemonem. • άγωρθη κὰ πίωρθη. 6. de fato, contra in-	Vl. 879.	1.738.
gluviem. Vertit Io. Checus. Φαιδεα σήμεραν ήμων ή πανήγυσης, in Ionam, Kkkk 2	VI. 824.	l. 577. Danio

Savil.	Ducai.	
		Danielem & tres pueros. Vertit Læ- lius Tifernas.
V 970.	VL386.	क्यार्रेश्वे मध्ये ब्रवेजव कंत्रमे. In ascensionem CHri-
VII. 426.	VI.383.	fti. Vertit Gerardus Vossius. Φαιδρόν μοι το της έκκλησίας. In ascensionem CHristi, Vertit Gerh. Vossius.
deest.	deest.	Pagi τwes ca μύρμηκ και λέωτ ω. In illud: nemo potest duobus Dominis servire. MS. in Bibl. Czsarea, Vaticana & Veneta. Habuit & Savilius, sed mani-
•		feste spuriam noluit edereVide notas T. 8.p. 857.
I.45.	II. 63.	φέρε δη κώι σήμερον έπειδη μξ πολλης προθυ- μίας. 8. in Genelin.
deest.	deest.	τέρε δη και σήμερον Ε ωθι κατανύζεως αψώ- μεθα λόγε. MS. in Bibl. Regia Parif- Inscribitur: ωθι Ε μη προσηλώθαι τοῦς βω- ακοῖς. Savilius ἀπάνθωμα hoc varie mu- tilatum ac spurium omissit.
VI. 804.	deest.	φέρε δη και των ημετέρων κρότων. De pænitentia & Herode ac Ioanne Baptista. Hanc homiliam integriorem, lacunisè Cod.Barocciano suppletis, cumlatina versione & notis edidit V.C. Ericus Benzelius in supplemento homiliarum Crrysosto-
VI.184.	IV. 396.	mi. Upfal. 1708. 4. p. 45-75. Φέρε δη λοιπον κομ τον πισον. Ad patrem fidelem, pro vita Monastica, adversus ejus contemtores, Liber tertius. Vertit incertus.
VI.395.	I. 302.	Φέρε δη πάλιν προς της ἀπίσης Ανομοίης. 2. de incomprehensibili DEI natura
V.740.	deeft	Φέρε δη περί της των Ευαγγελισών. In mulic- resunguenta ferentes, & quod nulla dif- fonantia lit interEvangelistas resurrectio-
•		nem

Annual Control of the	Savil.	Ducai.
nem CHristi narrantes. Dubium an	•	
Chrysostomi. • έξε δη σήμεςον, πληςώσωμεν. 12. in Genesin.	I. 71.	II. 100.
Φέρε δη σήμερον προς τως απίσως. 2. de in-		I. 302.
comprehensibili DEI natura. Φέρει μθι το θαλάσση πολύ το θάρσος. 4. in 2. ad Timoth.	IV-343.	* VI. 559.
Φέρε καμ ήμες αιμώμεθα. 3. in Johum. Ver- tit Lælius Tifernas.	V.956.	VI. 79.
φέρε και σήμερον, αγαπητοί, τίω ακολεθίαν. 46. in Genelin.	I.374.	II. 522.
Φέρε κὰ σήμερον, ει βέλειδε, τω ακολεδίαν. 60. in Genefin	I. 464.	II. 648.
φέρε και σήμερον, ει δοκεί, τε έξης των χθές. 53. in Genesin.	I, 412.	II. 576.
Φέρε και σήμερον όκ των ε μακαρίε Μωυσέως. V. in Genesin.	I. 24.	II. 35.
Φέρε και σήμερον, έπειδη με πολλης της προθυμίας. 8. in Genelin.	I.45.	II. 63.
φέρε κὰι σήμερον τὸ τέλο ἐπιθῶμίμ. 66. in Genelin.	I.507.	II. 707.
Φέρε πάλιν της ακολεθίας 20 in Genesin. Φέρε πάλιν τις ευαγγελίας άψώμεθα 6. Severiani Gabalorum Episcopi in κοσμο-	I. 135. VII. 628.	II. 189. deest,
φέρε πάλιν τῶν ευαγγελικῶν. In Joh. VII.15. & Matth. XXIV. 36. Incertum an Chry-	V. 752.	deest.
fostomi, φέρε σήμερον μάλιςα των προτέρων. De patientia & non acerbe lugendis defunctis.	VI.943.	deest
Dubium an Chrysostomi. Φέρε τὰ λείψανα τῆς χθεσικῆς τραπέζης. 40. in	J. 323.	II. 451-
Genelin. •έρε τήμερον τοις κατά τ οζίαν. Hom. 5. in		III.762
Es. VI. 1. Vertit Erasmus. Kkkk 3		4698

Savil.	Ducai,	
VII. 374.	decst.	Φέζε τόινον σήμεζον, αγαπητοί; καθώς. In Sa- maritanum. Incertum an Chrysostomi.
VII.520	deest.	Φησὶν ή Θεία γραφή. De eleemosyna, Du- bium an Chrysostomi.
VII. 225.	deest.	Φησὶν င် မိမိဖြာ ΑπόςολΟυ. Ad Monachos. Incertum an Chryloftomi
II. 593.	¥ II. 65.	Φιλάνθεωπ 🚱 ων δ Θεός. Q. in Johannem.
V.19.	II 754.	Φιλώ μθω των νησάαν , όλι μήτης. De ligno cognitionis boni & mali. Vertit Fronto Ducæus.
II. 901.	*II.526.	Φεικτον ο Βάνατος, και Φόβε γέμον. 82. in Joh.
VI.658.	III.813.	Χάιρα μου βυκόλ. Homilia de Vet. Testa- menti obscuritate. Vertit Fronto Ducæus.
V.592.	VI.370.	Xάιρετε ce Κυρίφ πάντοτε. In Pascha. Primus edidit cum versione sua Petrus Pantinus, Tiletanus. Antwerp. 1598. 8. cum homiliis singulis Methodii, Athanasii & Amphilochii. Vertit etiam Fronto Ducæus.
I. 7.	II. T.	Xάιρω κὸμ ἐυΦραίνομαμ, ὁρῶν. Homilia prima in Genelin.
VI. 525.	I. 116.	Χάιρω κομ συγχάιρω πᾶσιν ύμιν. Homilia 10. ad Antiochenos.
1.366	II. 511.	Χάιςω ὁςῶν ὑμᾶς συντεέχοντας. 45. in Genesin.
V.134.	III.735•	Χαίρω συντεέχοντας υμάς ορών. Homil, 2. in Ef. VI. 2. Vertit Erasmus.
11.850.	*11. 448.	Χαλεπον, αγαπητοί, χαλεπόν. 70. in Joh.
V.747.	VI,199,	X9 ès ημῖν ὁ λόγ ⑤ εις τλω ξ΄ μεγάλε ἀεξ. In illud: Joh I.1 In principio erat ver. bum, & inz. Cor, III, 18. Spiritus scruta- tur profunda DEI, contra Arianos & Pneu-
V.659.	VI.44.	matomachos. Vertit Io, Iac. Beurerus. Χθες ημών ο λόγ Φ πρός τε την αυρείωνην πά- λην. De serpente Mosis. Vertit Io-Iac. Beurerus, Rom. 1581.
		_ ·

x9ès

xθès ήμῶν, ὧ Φιλόχειςα. De Spiritu Sancto.	Savil. VI. 729.	<i>Ducai</i> . Vl. 173.
Vertit incertus. Χθες μαρτύρων ημέρα, άλλα. In Martyres. Ver- tit Fronto Ducæus, qui Antiochiæ habi-	deest.	V.870.
tam conjicit. Χθ ὲς μὰν , ἀδελΦοὶ , τοξε τῆς προθεσμίας. In Pascha. Dubium an Chrysostomi.	V. 040.	deest.
Χορευτάς της έυσεβείας. Adversus hæreticos. Dubium an Chrysostomi.	VI. 979.	deest.
Ψυχῆς πόθον εγείρει. Secunda Severiani Ga- balorum Episcopi in κοσμοποϊίαν.	VII. 594.	deest.
ຄົມນະພົງ ກຳ ໃໝ່ ກຸ່ມພັນ. Homilia aperte spu- ria atque ideo à Savilio omissa. MS.	deeft.	-deeft.
exstat in Bibl. Cæsarea & Orientalibus. Inscribitur: ωθι της ψυχικής ωΦελείας. In aliis, ωθι οφεως ω Βαβολικός.	• • • • • •	्रं प
Ων δωεὸς η κοιλία, κὰι η δόξα 45. in Johannem. εἶ πόση δύναμις τῆς ήμετ. In latronem, & in proditionem CHristi. Dubium an au-	ll.744. V. 910.	*11.288. deeft.
ctor Chrysostomus. sis δια μακεθ & χεόνε πεος υμας. In Rom. VIII.28 Diligentibus Deum omnia coope-	V. 299.	V. 191.
rantur in bonum. Vertit Fronto Duczus. sis en maneges vondymas. In parabolam 1000. talentorum Matth. XVIII. Vertit Pe-	V. 196.	V. 1.
trus Nannius, Alcmarianus. A. 1524. είσπες εις σκευ & ακάθαςτου. 15. in Ep. ad Ephel. ασπες εκ λυ & συνθήματ &. 88. in Matthæum. ασπες & τρατοπέδω, quod non fas ignominia	lll. 838. ll. 53 5. Vl. 896.	*V. 986. *1.901. deest.
απίσπες ή φαεσφός σελήνη, in blasphemiam Indxorum Ioh, Vll. 20. dæmonium ha-	Vlk 272. & 414.	deelt.
bes, Dubium an auctor Chrysoftomus. Ε΄ σπερ κοινός τίς ές: πατής. 6 in 1. ad Timoth. Ε΄ σπερ ο ήλυακος έτω πόλω. Manifeste spu-	IV. 272. decft,	*Vl. 439. deest. ria,

632	Lib. V. cap. 15.	INDEX HOMILIARUM
Savil.	Ducai.	
•		ria, & ideo à Savilio omiffa. Inscribi tur: είς τ ηςώθην κολ το νήπιο
1V.293.	*VI.476.	ciσπερ οι της πίσεως εχόμενοι. 12. in 1. ad Timoth
VII. 316	. ^	ασπερ & της ηδίσης καρπης, in Rahelem & li beros Dubium an Chrysostpmi.
11.833.	*11. 423.	είσπερ ο πλέτ 🚱 τές ε προσέχοντας. 65. in Ioh
VII, 431		ασπερ ο τη σακιλία. In Plalm. IV. 1. in tri bulatione dilatasti mihi. Dubium at Chrysostomi.
VII. 280	. VI,469.	είτ Fronto Ducæus. De Pharifæo, Ver
VII. 549	b. VI,317.	Ποπες τις ανής Φιλέςημο. In decollation nem Io. Beptiste. Vertit Fronto Ducaus
11.923.	*ll.559.	Signer το είπλως και ως έτυχε. 86. in Iohannem
VI. 790		είσπες τοις σπάρμουν ο Φελ. De pæniten tia & de Eucharistia in encæniis. Ver tit incertus.
V. 8 .	11. 736.	దీరాశుల్ల రాము రాజుల్లంగాయి ంధింపి తింది. ప్రేమం తెల్లం గోటు పరిం. De dominio hominum in fe ras Vertit Fronto Ducæus.
deest.	111. 833.	άσπερ ύβειζομένα Ε δεσπότυ. In Plal. XIII
VL 85 I	7	sis moderos neu emiegos On Catechelis ad illu minandos. Vertit incernis.
111.877.	* V. 1059.	Se su avie µovov, šte yom. 22, in Ep. ad Ephel
VI. 830.	l. 610.	Ωίς τερπνα της πνευματικής. De pœnitenti & jejunio. Vertit incertus.
V, 633.	1.514-	'Ως Φαιδεα και ανθιχαρικ. In septem Macci bros. Vertit incertus.
11.773.	*11.332.	ૈંદા રેમેંડ લેમ્બાંલક રમેંડ દેશની લાંદ્રમું.
decit.	deest.	nus Græce & Latine edidit V. C. Ericu Benzelius in supplemento Homiliarur
•′ · ,	· · · · ·	: Chrysokomi, Upsal, 1708.4.
	•, d.	III. Epific

III. Epistolarum Chrysostomi & corum ad quos ille scripsit, esenchus.

Numeri majores, sunt Epistolarum in Tomo septimo edit. Saviliana, minores, in Tomo IV. Duceana editionis, ubi adjuntta legitur ad priores CLXXIII. versio Iacobi Billii Prunzi, ad cateras Ducai. Graci numeri respiciunt Codicem membranaceum Epistolarum Chrysostomi, quadringentorum amplius annorum, qui est apud me, initio quidem sineque mutilus, & ex librarii oscitantia plures Epistolas bis complexus.

Cacio Presbytero. O gra Deques hair eggs hs. XI 208. Adoliz. Τη Κυρία με κοσρωτάτη καν ευλαβες άτη. Ημεις κών αυτή σπανιακις έπις έλλεις. VI. 57. ελή. Καὶ τάντη σε των άγαπην έδειξας. ΙΧ. 33. ε.ή. όλι μου ηρρως ησας έγνωμον. V. 52. gλy. Πολλάκις μθρ επεςάλκαμέν σε προς των ευλάβειαν. VIII. 231. 05. Τί λέγεις; πάλιν επιβελάς οδύρη VII. 133. To ကြဲ ထားမှာ စာရေး ရေး ရေး ရေး (၁) ရေး (၁) ရေး Actio. Hues or the ayanne recenon. X. 196. Agapeto Ει κάι πολύς μετάξυ χεόν . III. 73. οέ. Οίδα σε τίω αγάπην την γνησίαν. ΙΙ. 20, ειγ΄. Πολλές κάμ συνεχείς ίδρωσεν ίδρωτας. Ι. 175. ρη. Alexandro Episcopo Corinthi. Orda rlud ayanni. XII. 164. Alphio. Εγω μθρ έβελόμην συνεχές έρου. XV. 49. ελ. Ημείς ει και πόρρω σε καθήμεθα. XVI. 72. Μακάρι. και τεισμακάει. εί. XIV. 21. οά. ο Θεός σοι τιμισθον δώ και έν το παρόντι. XVII. 35. Alypio. Autos up ideras un to meotie. XIII-186. Ampruclæ. (Αμπεκκλη) Diaconillæ, κὰν ταις σύν αυτή. Eidem , ngy rais vur aury (vel ce aurns . scil. ourodia.) Εδεξάμην προτέραν ην έφης. XVIII. 191. Μακεώ και διώκις μας τῷ μήκα τῆς δόθ. ΧΙΧ. 103. Τα κύματα τας πετρας προσρηγιύμα. ΧΧ. 96.

LIII

Anato-

Anatolio Episcopo (Adarns) Adanensi. Eya ph nay συγγενέστας επεθύμεν, XXII, 11 1.

Anatolio (έπαρχικώ) Expræfecto. Ο ψε μθύ έπισ έλλω κών βραδέως. XXI. 205.

Anthemio Consuli ac Præsecto. Ama Mi σε τη θαυμασιώτητι. XXIII. 147. egg.

Antiocheno Episcopo (προς τ Ανδιοχείας,) έδει μου των υμετέραν ευλάβειαν. XXIV. 233.

Antiocho. Ποτε γας επιλαθ έωθαι δυνάμεωθα. XXV. 189.

Hunc Antiochum commendat Epist. ad Artemidorum.

Anylio Episcopo Thessalonicensi. Οψε μων κωμ βραδέως. XXVI. 162. Anylio, Numerio, Theodosio, Eutropio, Eustathio Marcello, Asterio, Maximiano, Eusebio, Eugenio, Gerontio, & Thyrso. & omnibus orthodoxis per Macedoniam Episcopis. Πολλή μερίν της συμάπης. XXVII, 163.

Aphthonio, Theodoto, Chæreæ Presbyteris & Monachis, και πασι τοις

Εβελόμην πομ αυτός Εραγενομένες ύμας. XXXVIII. 70. ν.δ. Φέρει μθύ μπλέον εις Εραμυθίας. XXXIX. 93.

Arabio. οδά σε τω άγάπην. ΧΧVIII. 48. μα ραθ'. & ν'.
Την μου κάμινον της άθυμίας. ΧΧΙΧ. 121.

Artemidoro. Πολλης ενόμισεν απολάυσεωσα ευνοίας ο Κύρλος με Αντίεχ. Ο. XXXI. 177.

Alello Épiscopo. Oida pèr ori goèr oper dei yeappatar. XXXII.151.

Asterio. Vide supra in Anysio.

Asyncritæ (Ασυγκερτία) Asyncriti presbyteri mentio Epist ad Elpidium. Εμοί μερισπέδασον. XXXIV. 99.

Και εμπροοθεν επεςαλκά σε τη τιμιοτητι. ΧΧΧ . 77.

δίδα ότι ζε πολλή θλίψει ΧΧΧΙΙΙ, 40. εκγ΄. Σφόδεσ ηλγησαμεν και ημάς, CLXXII. 192.

Asyncritæ κὰ τοῦς σύν ἀντῆ ipsiusque sodalibus. Θίδα τω ἀγάπην ύμων. 106.

Vide & infra in Chalcidia.

Aurelio Episcopo Carthaginiensi. Βαβαὶ ἡλίκον ἐςὶ γενναία ψυχή XXXVII. 149.

Basilio presbytero. Ei nej the nal ofir or survivas. XXXIX. 28.

Bassionz.

Baffiana. Auth μεν γαρ μακρον εσίγησας χρόνου. XLIV. 43. ρκέ. Baffo Episcopo. Τί ξτο; ο τοσαυτην περι ημάς αγάπην. XLV. 110. Bryloni. Ti gro; αυτό S. μενόντων ημών. XLVII. 190. Byzo Monacho. Vide infra in Romulo. Cæsario Monacho Latine tantum prodiit, cum paucis Græcis fragmentis, nec Chryfoltomi operibus hactenus inserta est Chrysostomi ad Cæsarium Epistola quæ incipit: Inspeximus literasine Reverentie. Dixi de hac Epistola lib. 2. cap. 10, S. 43. Callistrato Isauriæ Episcopo. Εγώ μένσε των ευλάβειαν. CXXVII. 200. Candidiano. Hono the cos to merov to dieleyor muas. CXXVIII. 42. un'. Carteria El σαφώς noas στην ημίν δίδως χαριν και γεάφεσα. CXXXII. MORNEY OF THE TORNEY LEXXIV. 148. W 232. 66. Kaj Eto the ayanne the one. CXXX. 34. e. 9.000 light cosing Kar nothanis, nav ohiyanis. CXXIX. 18. 016. Ti Ons; ai συνεχείς αρρωσίαι. CXXXI 227. ec. with STOST Carterio Prælidi. Ερημότατον μεν χωρίον μεθ' τωτερβολής. CXXXIX. 216. Casto presbytero. Πως διαλάμπα σαφώς. In edit. Savil. T. 7. p. 208. & in editione Ducæi Epistola 240. deng costiny Casto Valerio, Diophanto, Cyriaco presbyteris Antiochenis. και το γράψαι, και το προτέρες. CXXXVIII. 222. με & ρά. ου θαυμάζω ότι τω μακράν ημών Επιςολήν. CXXXIV. 22. οιδ. ο συμβάινει τῷ χρυσίω βασανίζομένω. CXXXIX 107. ξέ. ότι μεν ήμας απέλιπεν ο Κύριος με ο πρεσβύτερος Κωνσάντιο. CXXXVI. 62, I who will an and stock out to have an area Paydait Ti Xenua Kay Bicion CXXXV. 130 Τή γλώτη μεν ολιγάκις ύμων. CXXXVII. 66. Chæreæ presbytero & Monacho. Supra in Aphtonio. Vide eti-Donno Epiloppy Kwilmen Transfer or totologo am in Theodoro Chalcidia & Afyncritia ory serg moup mobie) ogooiled offigld Μηδεν υμάς ταρατίετω των συμβανέντων ССХХІІ. 29. οιδα ότι σφόδεα υμάς διετάραξε CCXVII. 60. εμά. ουδεν υμίν απολογίας δα. CCXXI, 242. ei. Chalcidia. Έγω μεν σφοδρα επιθυμώ συν υμίν είναι τ δεσπότην με τ τιμιώτατον πρεσ βύτερου. CCXVIII. 76. οίδα τω άγαπη ην εσχες πεελ ημάς 39. ex β.

LIII 2

O OEOC

ο Θεός σοι τ μιθον δώη και ένταυθα. CCXX. 105.

ουχώς ετυχεν ηλγησαρου. CCXIX. 98.

Chromatio Aquilejensi Episcopo. Ηχητε και μέχρις ημών η μεγαλόφων . CCXXIII. 155. Sanatha solv . on another

This Deeping or ray yongias ayanns. CCXXIV.

Claudiano. Ti gro; & Segues nuav egasns. CXL. 195. Constantio presbytero, doffeet masses has trothe

Εθάνμασα ωῶς έτω σφοδρός ήμων ων έραςής. CXLVI. 225.

Τη τετάρτη δ΄ πανέμε μηνός μέλλων από της Νικαίας έξορμαν. CXLV 221.

Cyriaco, Demetrio, Palladio, Evly ho Episcopis. μακάρωκα τεισμακάριοι και πολλακις. LXXXIV. 148. π.

Cyriaco Epilcopo.

ο δεσπότης με Σώπατε ο ότης Αρμενίας άρχων. CXLII. 64.

Τάυτα ανεκτά, τάυτα Φορητά οία. CXLIV. 202. πά.

Cyriaco Episcopo exuli, missa ab exule. Φέρε δη πάλιν απαντλήσω os, CXLIII. 125. à Photio progenuina agnoscitur.

Cyriaco, presbytero Antiocheno, Supra, Casto,

Cyriaco presbytero. Kaj će gru i daunara oz edit. Savil. T. p. 200. & in edit Ducæi Epistola 241.

Cytherio. H pho συνεσία ημίν ή αυτόθι. CXLI. 82. Danieli presbytero. Euloyntos o Osos o nomo uellova LVI. 199. ud. Diogeni. Epywar win Kungo's xwelor. LX. 144. egs.

Μετά το γρά ψαι των προτέραν έπισολήν. LVIII. 51. ελβ.

Πολλέ αν επελάμην ίδαν σε τω εμμέλαν. LIX 134.

Το γνήσιον σε της αγάπης της ωξι ήμας. LVII. 50. ελά. Diophanto, presbytero Antiocheno. Vide & Valerio, Casto.

Domno Episcopo. και & πεμψαι τιμιώτατον πρεσβύτερον. LXI. 27. ρις. Elpidio Episcopo (eidem quem presbyterum Agapeto per literas,

commendat,)

Γλωτη κομ ελιγάκις. LXV. 142. εμίδ. Ημείς μω εβελόμεθα συνεχώς. LXIII. 25. ριέ. Ημείς ετε σερορώντες έτε ολιγωρεντές. LXVII. νγ. Καί 8το σον, 8το νήΦοντ . LXVI. 114 ξο Θέδα ότι ολιγάκις επές αλκα τη τιμιότητί σε. LXIV-138.

Πολλας

```
Πολλας έχω χάζιτας τῷ Κυρίφ με τῷ ποθεινοτάτιφ (αδελΦῷ) Δι-
     Bario. LXVIII. 230.
 Episcopis. Boa Al martaxi nay auxy. LXXIV. 156.
     Ημεις έτε ύπερορώντες, έτε ολιγωρέντες, 131.
     Ημες κου έπου έμου κοι τοις & σωματ@. LXXIII. 154.
     και ή καταλαβέσα τας έκκλησίας. LXX. 181.
     Kaj idia exaçu naj xoivi. LXXI. 152,
     ου διαλιμπάνριου χάριν ύμβν. LXXII. 153.
Episcopis & presbyteris in carcere inclusis. Deapartheir ourers non
       άλυσιν. LXXXII. 118.
Episcopis presbyteris & Diaconis inclusis. Μακάριοι & δεσμωτηρίε.
       LXXXV. »Z.
Episcopis & Diaronis inclusis, Chalcedone. Maraem na Tur de-
σμών υμάς.- LXXXIII. 174. λ9.
Episcopis qui ab occidente venerant. Έθαυμάσαιου ύμων και πω
       έμπροθεν. LXXIX. 165.
     Καὶ εμπροωτι μοι εξεπλητ]όμεθα. LXXV-157.
     Καί τα έμπροωθεν αθα της τιμιότης 🚱 ύμῶν. LXXX. 166.
     Manaelos nel Temperaelos nel modanis. LXXXIV. 148. . T
     ου μικεάν εχορών σεραμυθίαν. LXXVII. 159.
     Ου μικραν και υμίν αυτοίς 50 Φάνων. LXXVI. 158.
     Χάρν ὑμῖν ἴσμον πολλών. LXXXI. 167.
Episcopo qui ab Occidente venerat. Otar evrenou T ideata de
       idewras. LXXVIII.160.
Evethio Episcopo. Ει και το σωματικεχωρίσμω ά σε τος ευγενάσο.
       LXXXVII. 173.
Eugenio. Vide supra in Anysio.
Enlogio Episcopo. Ημείς και προς αυτας αφικώμεθα XCI. 87. εή.
Eustathio. Vide supra in Anysio.
Euthalia. και ελατρις δεχωμαι έπισολας. LXXXVIII. 32. ειζ΄.
    ΣΦόδρα γνησίας και θερμής αγάπης.- LXXXIX. 107. eq. & oubi
       Ένθαλίω inscribitur.
Euthymio presbytero. Μηθεν ύμας λυπάτω το τίς σχολής έξεωθα,
       XC. 218, vis'.
Eutropio. Vide supra in Anysio.
Faustino. Apiropeda in siw Kenerov. CCXIII. 84,
                              Lllla
```

Firmino. (al. Φιρμίω, al. Φερμίνω) Εις μου των συνεσίαν σε. CCXV. 80-Γαλβίωνι. Vide Salvioni. Γαλβίωνι bis diferte legitur in meo MS. ubi eadem Epistola bis occurit ξ5. & π9.

Gaudentio Brixiensi Episcopo. Ουδέν ήμας έλαθε των σων L. 184. Gemello. Απλοι μο τη θαυμασιότητι σε συνήδονται της αρχής. LIV.

124. 20.

Βαβαί, ηλίκου έτι γενναία και νεανική ψυχή. LI. 132. νέ. Ερημον μεν οικεμφ χωρίον των Κεκετον. LIH. 194.

Τί έτο; ότε ή τοσάντη κου τηλικάντη πολίς. LII. 79.

Gerontio presbytero. Και ήδη μεν επέταλκά σε προς των ευλάβειαν, νομίσας σε ον Φοινίκη είναι. LV. 54. ελέ.

Gothis Monachis. Infra, Monachis.

Harmatio. (Aguaría) τί Ετο; ίνα μεν μξ αδώας. XXX. 75.

Helladio. 'Ολίγα μεν σοι συνεγενόμεθα. LXH. 172.

Heortio, Βορτίω Ερίscopo, Ένω μεν έπεθύμεν και γράμματα δέξαθαι της σης τιμιότητ . LXIX. 30.

Herculio, Έρκελίω. Μη κάμνε ζητων άπολογίαν. 201.

Helychio Episcopo Salonitano.

Αυτός μεν συγγνώμης άξιοις. ΧΟΙΙΙ, 24. οβ'. Έγω μεν έπεθύμεν ΧΟΙΙ. 223.

Έγω μέν σε και ίδειν επεθύμεν. ΧΟΙ 74.

Ἐι κὰμ πολλῷ διειργόμεθα τῷ τῆς οδθ μήκα. XCV. 183. Ἡμεις επιθυμθών κὰμ παρόντα σε θεάσαθαμ. XCII 176. Τί Ετο; ਬτως ἡμῶν σΦοδρὧς ἐρῶν. XCVI. 198.

Hymnetio (al. τμητίω) Archiatro. Ἐικὰμ μη συνεχώς ἐπες άλκαμου. CCXI 38. εκά.

ου παυσόμεθά σε το ερά πασι θαυμάζοντες. CCX. 81.

Hypatio presbytero. 'Οίδας κὰ ἀυτος, Κύρλε με τιμιώτατε. CCXII. 97. 'Ου πάυομαι μακαρίζων σε των τιμιότητα. CCIX. 180. 1

Innocentio Epilcopo Rom. καὶ πρὸ των γραμμάτων διμαι τῶν ἡμετέρων, edit. Savil. Τ. 7. p. 154. & edit. Ducæi Τ, 4. p. 593. οή.

Τὸ μεν σῶμα ἡμῖν ἐν ἐν ἴδρυται χωρίφ. Savil. Τ. 7. p. 158. & Ducæi Τ. 4. p. 508. of. Memorantur hæ ad Innocentium Epistolæ, quibus fata sua exponit Chrysostomus, apud Photium Cod. 86.

Joanni Episcopo Hierosol, Americanich eis T Kururór. CXXVI. 88. 19.

Italicæ. Επὶ μῶν τῶν ἔξωθεν περιγμάτων. CXXIV. 170.

Julianæ καὶ ταῖς σὺν ἀυτῆ. ὅσω χαλεπώτερον τὸ κείμα. CXXV. 169.

Leontio Ancyræ Episcopo (ad quem alia Chrysostomi Epistola memoratur Theodorito V. 31. Hist.) Τῆς μῷν πέλεως ὑμῶν ἀπηλάθημῷν. CXLVII, 83.

Lucio Episcopo.

Ει και πολλφ τῷ μέσῳ τῆς ὁδε διες ήκαιου. CXLVIII. 85. Magno Episcopo. Ει και ἀυτὸς ήμῖν εκ ἐπές αλκας. CXLIX. 26. Malcho. Μήτε ἀθύμα, μήτε ἀμαρτίας λογίζε. CL. 71. Marcellino.

Εις μθρ ἀυτὸ τὸ πάντων έρημότατον. CLV. 188. Μαχράν μθρ ἐσιγήσαμεν. CLIV. 31.

Marciano * & Marcellino.

Αρκώσαν έχετε σχαμυθίαν της άθυμίας. CLVII, 65. Έβωλόμεθα μεν ύμας σφοδρώς. CLVI. 19. Έλυσατε ημίν τὸ ἀινιγμα, CLX. 226. ργ΄. Τί Ετο; έτως ημών έρωντες. CLIX. 224. ρβ΄. Τέτο ηὰ ημίν της μακράς σιγης ἀιτιον, CLXI. 100. Δίς καλη ὑμών η ξυνωρίς. CLVIII. 129. μς΄.

Marciano (al. Μαρκίω) Μακάρι εῖ κὰι τελσμακάει κὰι πολλάκις. CLXII. 122. ξζ΄. & υίδ.

Mari (Máen, al. Mae.) Episcopo, και ήνίκα προοίμοια είχεν, CLII. 86. Vide & infra, in Symeone.

Mariano. Τοις μθι άλλοις άπασιν ανθρώποις ήδυ το έαρ. CLIII. 128. Maroni (al. Romano) presbytero & Monacho. Ημείς τη μεν αγάπη συνδεδέμεθα σοι. CXCIV. 36. μζ΄.

Ad Matrem suam. Τέτο μήτης Φιλές οργ Φ κέμ Φιλόπεμς. In editione Saviliana T. 7. p. 205. & in edit. Ducæi Epistola 237.

Maximo Episcopo. Τοταν έννοήσωτες πόνες υμών. CLI. 150.

Monachis Gothis τῶς ἐν τῆς Προμώτε. Έγνων κὰν πρὸ τῶν γραμμάτων. CLXIII. 207. μγ΄.

Montio (Μοντίφ) Πέρξω μέν ση καθήμεθα. CLXIV. 171.

Moysi Episcopo. Τοιμα μεν μηδε γεσμμάτων σε δειθαι. CLXVI. 90. ξά.

Moyli

^{*} Martianus tribunus memoratur Epistola ad Timotheum pecebyterum.

Moyli presbytero & Monacho. பியம் மக்குடும் நி CLXVIL 90. Mulonio. Kou i on enes danuer ou th evyeren, dernora put Thirds ngy έυλαβές ατε. CLXV. 216. Namææ (Napaia, al. Napea) Ti weiegen zontogiar Chevin 47. exn. Nicolao presbytero. Έβελόμην και αυτος και σφοσεα. CLEXIII. και જ το της γνησίας σε και θερμής. CLXX. 69. ΣΦοδρα ήμας ανεπτέρωσας. CLXIX. 53. phd. Olympiadi Diaconissa, ad quam scriptas Chrysostomi Epistes xvII, legit Photius Cod. 86. & præ cæteris diligentet kriptas notat. Vide & Nicephonum XIII. 37. & 24. Αλλα και έτο σοι λελύωω το δέ. ΙΧ. 10. Αυφότερα της άφάτε & Θεέ. XV. 16. Απ' αυτών αναβας των & Βανάτε πυλών. V. 6. Έπετάθη τὰ τῆς θλίψεως. Ιν. 5. Ηρκει μεν και ή πρώτη Επισολή. ΙΙ. 2. ρογ. και τα σώματα τα σφοδείς. ΙΙΙ. 3. Μόλις ποτε ανεπνεύσαμθμ. ΧΙΙ. 13. Όσω τα των παρασμων επιτάνεται. Χ. ΙΙ. 'Ouder avaξιον (al. gde ξένον) απακός. XVII. 17. Όταν ίδω δημες ανδεών και γυναγκών. VIII.9. 'Ουκ έμελον άρα, έδε της πόλεως. VII. 8. Συ δέ μοι προσεδόκησας; ΧΙΥ- 15. Την αξρωσίαν διαφυγών. ΧΙ. 12. Τής σΦοδεότητ 🚱 ενεκα 🞖 χειμώι 🚱 ΧΝΙ. 4. Τί θρηνείς; τι κόπτεις σαυτήν; ΧΙΙΙ. 14. Τί Φης; εκ έςησας τρόπαιον; VI. 7. φέρε δη απαντλήσω σε της αθυμίας. Ι.Ι. ρόβ. Onesicraæ (Ονησικρατία forte Ασυγκρατία) σφοδρά ηλίγητας nueis. CLXXII. 192. Pæanio. Χαλεπά τα γεγενημένα, αλλ' έχ. CLXXV. 95. Ανεπνέυσαμόμι, εσκιρτήσαμόμι CLXXVII. 220. υιθ'. Όταν εννοήσης, δέσποτά με θαυμασιώταπ. CLXXVI. 204, πέ. ΣΦέδρα με ανεπτέρωσας και σκιρτάν. CLXXII. 193. Palladio Epulcopo. Tree | mer ray nas autis. CLXXVIII, 13. 62. Pelagio Pelagio presbytero Oidá σε το πράσες το έπιεικές. CLXXIX. 215. Pentadiæ Diaconiñæ Εγώ σε τω αγάπην, ην πει ήμας. CLXXX. 94. Μακραν εσίγησας σιγην, καιτοι πολλών. CLXXXI. 185.

Των μων σε μακαρίζω. CLXXXII. 104.

Philippo prebytero. Εθάυμασα πως το έτω χρόνω μακρώ CCXIV.

Phoeniciae presbyteris & Monachis Ethnicos catechizantibus. Os xu Gegentras in esdàr Daos CLXXXVI. 123. 4%.

Polybio. Αઝ જી મુદ્દી તેંગ પડ મેં તે Φόρητον κρυμνον મેં દેν τα υθα. CLXXXIII. 127. εμεί. & νς.

Τε μθρ εδάφες κθη των τοίχων της πόλεως εκβεβλήμεθα. CLXXXIV. 143. ζβ΄.

Porphyrio Episcopo τωσε sive Rosensi. Τίδασε τῆς ἀγάπης τὸ τεξρόν, CLXXXV. 235.

Probæ ingenuæ Romanæ, el neg worke dieniojasa. CLXXXVIII. 168. Procopio. Oxíva Ali ou oureystouesa. CLXXXIX. 187.

Romanis Presbyteris qui venerant, cum Occidentis Episcopis ad Concilium. Πολύν ἐπομεμενήκατε πόνον. CLXXXVII, 161.

Romano (al. Maroni) Presbytero & Monacho. Ημεις τη μου αγάπη συνδεδέμεθα σει. CXCIV. 36.

Καὶ έτο σον και της μεγάλης σει. CXCVI. 91. Ου μέχει της 'Αρμενίων μόνον. CXCV. 78.

Romano presbytero. Oida κὰμ ἀυτὸς, Κύρλε με τιμιώτατε κὸμ ἐυλαβέτατε. CXCIIL 23.

Romulæ. Vide Severinæ.

Romulo & Byzo Monachis. ἐγὰ μθὰ ἐβυλόμην. CXCVII. 56.

Rufino. Eβκλόμην μου συνεχές ερον. CXC. 46. enζ.

Rufino Episcopo Υώσυ. Οιδά συ της αγάπης το ς ερρόν. CXCII. 109. Rufino presbytero. Ηλθεν είς ημας όλι πάλιν ανή Φθη τα έν Φοινίκη κα-κά. CXCI-126. ε΄δ.

Salvioni. ઉપ μεν ήμας αγαπας, καν γεμφις καν σιγας, οίδα σαφως. XLIX. 200.

Sallustio Presbytero. ουχ ως ετυχεν ήλγησα ακύσας. CXCVIII. 204 π.δ. Mentio hugus Sallustii, Epistolis ad Theodorum & Theophikum presb.

Mmmm

Sebastia-

Lib. V. cap. 15. 10. CHRYSOSTOMI Sebaltiano presbytero. El nel rei cupari usque cousta cu tie te pibryt . CXCIX. 214. Vide & infra in Valentino. Severa. Eya phi ou the suysunar. CCI. 229. Severinæ & Romulæ. È un opodega rlud ymerian CC. 219. 44. Severo presbytero. Husis pop raira zwejor. CCII. 101. Ad fororem warm, ourages with huas is again not process rough. In edit. Savil. T. 7. p. 206. & in editione Duczi Epistola 228. Studio, præfecto Urbis. Joide pou ou ouverde av. CCIII. 197. Symeoni & Mari presbyteris Monachisque in regione Apameenii. EING TONO DIREYOUS A. CCIV. 55. PAT ALL PERSONS Symmacho presbytero. Ouder xapièr ade americ. CCV. 45.: Theodoræ. Ανηλώθημβμ, εδαπανήθημβμ. CXIV. 120. πγ. Γράφω μυ ολιγάκις τη κοσμιότητί σε. CXV. 117. έ. Theodoro. Baywaga xus rak érégun épandon rai éaduplas sans TIEB MEET BUTTER. CXVII. 210. 4. Theodoro Epilcopo. Eindu curre in much shin GXIL mi Theodoro Consulari Syriz. Autos phi cons oqueior. CXVI. 139. Theodoro Medico. Αυτός μόμ ώς των πεσγμάτων ασχολίαν. CXVIII. 228. Theodosio Episcopo Scythopolitano. Το μου τόπο μακερου υμίδο δε-5ήκαμου. XCIX. 89. 2. Theodolio ex Ducibus (από Δυκών) πολλύ & μέλιτι τιν έπυς ολήν. XCVIII. 58, end. & oy. Theodoto Diacono. 'Αυτός μεν κύριε με τιμώτεπ. CIII. 67. Kai हैं रें वह हैं प्रिश्मारवंत्र मुझे क Фоतिहाँ मेमा के बहु हैं. CIV. 68. Olda neu autos oti su av huiv dia yeaupatam. C. 44. exs. 'Oude αυτος αγνοώ ότι πάλαι. CX. 135. 05. ου μικεαν ειχομήν σεραμυθίαν. CVII. 140. Παυσαι κατηγοιών ήμων βραφύτητα. CVI. 137. Theodoto Episcopo, Es Ale Sierre, CXII.

Theodoto ex Consularibus. nond out a ayada yérotta. CVIII. 141. Τέτο πατής, το μη μόνον μη δυσχεράνων. CII. 61. εμβ.

Theodoto Lectori. Τί, φης ; πλαισιά σει. CLL 101. My rapers Grain Dorodogian, CV. 136. 24.

mr. ml/ Setufia-

Theo

Theodoro, Nicolao, Charen presbyteris & Monachis, vium un Milton to about, CIX 146. (2) 11 11 11 11 11 11 11 Έι και χαλεπός ὁ χαιμών. CXIII. 206. πη. Theodulo Diacono. Theophilo * presbytero. Kaj gro the offs evyrapeoving, CXX. 115. 75'. Ουκών επαθή σοι θύραν. CXIX. 119. πβ. ΣΦόδραηλγησα ακέσας ότι και σύναι Σαλλέτιο. CXXI. 212. 48. Timotheo presbytero. Ημείς κου κου που πρέου επισάλκαμου. CCVI. 2 I I. 4d. TranquillinoEpiscopo. Ta क्षे बेंग्रेस न बंग्रस संस्था में प्रहेग्य. CCVHL 63. देती. Τον Κύρλον με τ τιμιώτατον Επίσκοπον Σέλευκον. CCVII 37. ex. Valentino. 'Οιδά σε τω φιλότιμος Δυχήν. XLII. 217. In MS. ξή. hoc instribitor Sebastiano presbytero. Sed 45 Badertivo. Τί έτο; ειδώς όπως σε χαίρομον. ΧΙΙ. 116. πζ. : . Teithe rauthe heure enisodie. XL. 41. end. Valerio & Diophanto presbyteris. Mullisa who will pri yeaware γεάψαι έχεπ. In edit. Savil. T. 7. p. 208. & in editione - Ducæi Epistola 239. Vide & supra, Casto. Venerio Mediolanensi Episcopo. The ardesiar victor. XLVI. 182. Viduz juveni. Es rearteur messuarar. Ott sar xalentir. T. Savil. p. 296. & T. 4. Ducæi p. 456. Ad candem wel porardelas. To pop ras ansieus & T. IV. Duczi , 117p. 4691MS. eod. T. 6. Savil. p. 304. Ulrbicio Epilcopo, Es nel modur exa zeovor. GXXIII. 108. IV. Recensio potiorum S. Chrysostomi scriptorum cum variis Observationibus. Super mille Aires ipsius evolvisse se testatur Nicephorus XIII. 2. unice ejus scriptis delectatus ab adolescentia, acque aliis etiam ut hunc sibi unum cæteris omnibus relictis familiarem facerent. auctor svasorque.

Commentarii in libros S. Scriptura.

Totam S. Scripturam à Chrylostomo suisse explicatam, ex Cassiodori & Svidæ testimonio, ac non pauca ejus σχιδιάσματα των έξη-Μm m m 2 γήσων

* Theopili presbyteri mentio Epist. Theodorum.

yhoun vis odas yeopis in palatio Thomeite. Choli sub Constantino Chazaride & Irene conflagrasse ex Jo. Zonara jam notarunt viri docti.

In Genesin habitas CPoli homilias LXI, memorat Photius Cod, 172. Exstant T. I. Savil Græce LXVII. & alio quam Photius refert ordine. Exceptæ à ταχυγεάφως, notante anonymo in vita Chrysostomi c. 36. Versionem unlgatam Anonymi emendavit supplevit que Ducæus T. 2, edit Paris. Videntur habitæ A. C. 399. & 40π.

In varia Geneseos loca Sermones IX-ex quibus primus Antiochiæ habitus est. Primus & ultimus cum Anonymi, cæteri cum

Duczi versione exstant Tomo secundo edit, Grzco Latinz,

Expositionis in Johan ampla fragmenta in Catena à Patricio Junio Grace ac Latine vulgata.

In Pfalmos laudant Photius, Svidas, Georgius Alexandrinus in Vitac. 17, sed ne dimidia quidem pars exstat Græce T. 1. Savil. & T. 3. Ducæi cum Gentiani Herveti & aliorum versione à Ducæo suppleta. Præterea Homiliæ quator à Cotelerio editæ Paris. 1661. 4. Antiochiæ Psalmos exposuit adhuc presbyter. Herveti versio prodierat Paris. 1545. 8.

In Plalmum XLI. Equarrias Chrysostomianæ fragmentum ser-

vavit Theodoritus dialogo 2.

Homilius in Pfal. LXXVII--CVII. quæ Græce MSS. sunt in Bibl. Bodlejana, & quarum apographum habeo, non Chrysostomi esse sed Hesychii Hierosol notavit Clariss. Langbænius.

In Esaia, quem itidem Antiochiæ adhuc presbyter illustravit, capita octo primora equaveia, Græce T. 1. Savil. & cum Godfridi Til-

manni versione T. 3. Ducæi.

Exposito in Jeremiam inedita que incipit: Ter Me Zegor, Chrysostomo indigna. Sed ampla fragmenta Commentarii genuini, Grace & Latine à Mich. Ghilslerio edita cum Catena & Commentario in Ieremiam. Lugd. 1623. fol. 2. Vol.

Argumentum in Ieremiam & Threnos cum fragmento de Su-

fanna Græce vulgavit Hækhelius Augustæ Vindel. 1002. 4.

In Danielem équipée à Cotelerio edita Grace & Latine Paril 1661. 4. incipit negli simul o Basiléus.

Johan-

Iohannes à σοφὸς ερμηνένων το προφήτην ζαχαρίαν laudatur ab Ephræmo apud Photum Cod. 229.p. 430.

Sympfin veteris Testamenti sub Chrysostomi nomine habuit Is. Vossius & allegat p. 197. contra Simonium, sed genuinam non esse

iple Clariff, Caveo est confessus.

In Marthaum Homiliæ XCI. cum versione veteri Amiani* per Gregorium Trapezuntium suppleta, à Commelino & Duczo exhibentur. Idem opus A. C. 1151. latine transt lerat Burgundio! Pisanus justin Papæ Eugenii III. quam versionem Florentiæ in Bibl. S. Crueis Minorum conventualium MS. invenit jo. Mabillonius Itinere Italico p. 164. Homilia LXXXIII quæ incipit βαβαὶ πόση πήρωση, primum Græce edita è Codice Mediceo A. 1591. 4. in usum Academiæ Mussipontinæ. Gallice! hasce Homilias (quarum partem certe, perinde ut Homilias in Johannem, Antiochiæ** habuismm m g

- * Anianum hunc eundem esse cum celebri Pelagiano hujus nominis, Hieronymi adversario, Diacono Celedensi, & Traduciani pomine Augustinum perstringere, cujus temporibus suppar adeoque nee à Chrysosomi ætate valde remotus suit, jam notarunt viri doctissimi. Vide Henricum Notis lib. 1. Hist. Pelagianze c. 19. & Io. Garnersum ad Marium Mercatorem. In præsenti autem monere juvat quod Anianus non modo primas octo homilias Chrysostomi in Matthæum vertit, sed etiam cæteras usque ad XXVI, quæ à Gregorio Trapezuntio translatæ dicuntur, cum is tantum harum fuerit interpolator, editorque exterasque deinde addiderit ut ex MS. Codice Regis Galliæ observat Rich. Simon T. 1. Epistolarum selectarum p. 81. 84. cui adde Mabillonii Museum Italicum p. 164. Versioni præmisit Anianus Epistolam ad Oruntium sive Horutium Episcopum ob hæresim Pelagianam ejectum Italia & deinde in Synodo Ephelina damnatum. Versit idem Anianus etiam septem Chrysostomi homis lias de laudibus Pauli, casque Evangelo Presbytero Pelagiano dicavit. Epistola ad Evangelum integrior exstat Tomo VI. Operum Bedz, & inter Epistolas selectas quas Colomesius ad calcem Epistolae Clementis Romani recudi curavit p. 364. Denique vertitetiam Anianus Chrysostomi Epistolam ad Neophytos. Lapfum gravem in limine statim Versionis homiliarum in Matthæum deprehendere sibi visus est Erasmus XXVI. 59. Epist. Scd Rich. Simonius putat ipsum Graco Codice usum in quo locus ille aliter legebatur. Huic Aniano Garnerius tribuit Epislolam ad Demetriadem, quæ inter Augustini & Hieronymi opera legitur. Alius Anianus qui Leges Theodolii M. in compendium milit, de quo dixi in Bibl. Latina.
- Vide Nicephorum XIII, 2, ubi Commentarios in Evangelia à presbytero scriptos tellatur.

sel Chrysostomus videtur) vertit Paulus Antonius de Marsilly, Paril. 1665. 4. Germanice Caspar Hedio. Homilia aliquot hujus operis servantur in perantiquo Codice literis uncialibus exarato MS. Helmstadii in Bibliotheca Academica, ex quo Codice Varias Lectiones vulgarunt Jo. Saubertus à managirge ad calcem Variarum Lectionum textus Graci Evangelii S. Matthai, Helmst. 1672. 4. & Rev. D. Jo. Andreas Schmidius in dist, de Lectionario Jo, Chrysostomia Helmft. 1703. 4.

Thomas Aquinas traditur tanti fecisse Chrystomum in Matthæum, ut tota civitate Parisiensi permutare illum nolucrit, utnærat Tho. Bartholinus diss. V. de legendis libris p. 148. Similis vox Dionysiii Carthusiani IV. 11. de novissimis, Mallens babere upus imperfeltum lobannis Chrysoftomi super Mattheum perfestum, quam esse Dominus Civitatis Parisiensis. Sed opus hoc impersocuum diversum planeesse constat ab illis in Matthæum Hontiliis, & licet dignum lectu atque eruditum, tamen alterius scriptoris, atque ut videtur, Latini.

Opus imperfectum in Matthæum, Latine in Latinis Chrysostomi & Gracolatinis editionibus sapius editum & in Antwerpiensi Ao. 1927. * variis locis, à Mahusio Franciscano editore truncatum procedit ab initio Evangelii ad cap. xIII. verf 14. & a'cap. xIx, ad finem capitis xxv. Guilelmus quidem Whistonus (essay on the Apostolical Constitutions p. 662.) Auctorem refere ad Sæculi decimi initia, quod homilia secunda scribat se ætatem hominis antediluviani à CHristi Nativitate abesse. Sed dicere hoc potuit, etiamsi sexcentesimo vel quingentesimo post CHristum natum scripsisset anno. Homilia prima etiam promittit expositionem in Lucam p. 13. C. edit. Paris.

Libellum quoque Græce hactenus ineditum questionum in Masthaum habuit Savilius, sed quem interpres Christophorus Serrarigius Latine vulgavit sub nomine veriore Titi Bostrensis. Incipit:

Δια τι λέγεται Ευαγγέλιον.

In Marci loca Homilias xIV., Latinæ editiones exhibent ex Godfridi Tilmanni recognitione, sed Chrysostomo idignas.

In varia Luca Evangelista loca, Homilia VI. una cum Homiliis

^{*} Vide B. D. Ittigii præf, ad librum de collectionibus Patrum p. CXVIII.

llis de Lazaro, in Latinis Chrysostomi éditionibus. Vide Montacutium T. 1. Origg. p. 41.

Gerhardus Vossius Tungrensis habuit ieμανείαν σύντομον Chrysostomo tributam in Johannem & Lucam, quam Latine vertere voluit, sed in primum tantum caput Johannis absolvit, quæ legitur in Stevartit auctario veterum scriptorum, Ingolstad, 1616. η, p. 518. seq. Etiam librum quæstionum ineditum in Johannem habere se scripsit Savilius incipientem his verbis: Τίν Ενεκα πάντα άλλα. Sed Chrysostomi esse (licet ex Chrysostomi scriptis collectas) negat. Enarratio autem in Lucam Græce & Latine plus simplici vice prodiit vero auctori suo vindicata, Tits Bostrensi. Incipit: 15 sov δ-τι άλλες.

In Johannem Homiliæ CXXVII. Græce T. 2. Savil. & cum verfione à Ducæo recognita T. 8. editionis Paris. Ex his LXII. LXIII. &
LXIV. perperam inter Bassiii Seleuciensis Homilias ejusque nomine
vulgatæsiant. Primus Chrysostomum in Johannem latine versit
Burgundio, * judex & civis Pisanus, de quo Robertus abbas Montis
in continuatione Chronici Sigeberti ad A. C. 1180. Ad concilium Romæsiso. inter alios venit quidam civis Pesanus nomine Burgundio, peritus tam Graco quam Dacia eloquentia, Hic actulit Evangelium
S. Johannis, translatum ab ipso de Graco in Latinum, quod Johannes
Chrysostomus sermone bomiliatico exposuerat. Hic etiam fatebatur magnam parcem libri Genoscos à se jam translatam. Dicit etiam quod Jobannes Chrysostomus totum vetus & novum Testamentum exposuir.
Versio illa a Francisco Aretino recognita primum vidit lucem Rom.
1470. sol. Coloni 1486. sol. unde Aretinus ipse pro auctore habitus in
edit. Antvverp, 1542. 8. atque aliis. Germanice vertit Caspar Hedio.

Commentarios Chrysostomi in Evangelistas Arabice versos testatur Christianus Ravius obtestatione ad Europam, exstant etiam nonnulla MSS in Biliotheca publica Academia: Leidensis. Translatos etiam nonnullos in American linguam, refere Richardus Simon liby a Hist Criston Ver, Test. cap. 16.

De hoc Burgundione qui A. C. 1 1941, Pife obiit, videndus Laur Pignorius in Symbolis Epitlolicis, Epitl. 39. Vertifle dicituretiam que in Pandectis Grece Reguntur, & Geoponicon quedam, & Nemesium de Natura hominis, & Jo. Damascenum de side Orthodoxa, & Chrysostomi in Mattheway.

quatuor primas vertit Erasmus, plures noluit transfere, quod opus putaret Chrysostomo indignum. Nibil, inpuit, unquamlegi indostius. Ebrius & sercens scriberem meliora. Habet frigidas & ineptos semscolor, nec eos ipsos semmode potest explicare, p. 1478. Epist edit. Lond. Alii tamen Viril docti longe aliter de hisce commentariis sentiunt, atque id judicium in Erasmo tanto viro vehementer mirantur. Vide Theoph. Raynaudum de bonis & malis sibris p. 24. Rich. Simonem T. 3. Hist Critica N. T. p. 161, seq. Petri Balii Lexicon T. 2. edit. secunda p. 1159. Cateras à quinta Homilias quis Latine verterit, annotatum non reperi. Prodiit Chrysostomus in Acta Latine separatium Paris. 1548. 8. Meminit hujus operis Nicephorus XIII. 2. & CPoli compositum à Chrysostomo tesstatur.

In Epistolam ad Romanos Homiliae XXXII. Laudat hoc opus siderus Pelusiota V. 32. Epist. Homilias priores sedecim vertit Germanus Brixius Antissiodorensis, Canonicus Parisiens qui Janum Lascarem in Graccis pracceptorem suum laudat, & prater Veronensem editionem Graccam, Codice MS. Erasmi est usus Basil. 1533. 4. Cateras Wolfgangus Musculus interpretatus est. Utriusque versionem Philippus Montanus supplevit & castigavit. Has Homilias & illas in priorem ad Corinthios, & ad Galatas atque ad Titum Antiochiae à Chrysostomo habitas, CPoli cateras Savilius conjicit, licet Nicephorus XIII. 2. scribit universas in Apostolum in CPolitana urbe composuisse, B D. It. tigius praes ad librum de Catenis Patrum p. CXXIV. memorat has in Epistolam ad Romanos versas à Luciano Mantuano, Brixia 1588.

In priorem ad Corinchios Homiliæ XLIV. in quibus vertendis elaborarunt Franciscus Aretinus priorum XXIX. interpres, & Simon
Grynæus: hunc enim absolvisse quæ deerant testatur Erasmus lib.
XXVI. Epist. 14. quem vide sis etiam Epist. 50. & 60. illius libri. Ab
illo tempore transtulit hoc opus Gentiams Hervetus; cujus versionem Commelinus & Ducæus prætulere.

In posteriorem ad Corintbios Homiliæ XXX. Ex his non plures quain primores septem Erasmus Latine convertit, præter rem opus hoc

والمرابعة والمنتقل والمراكز والأفراق والمراجع وا

hoc quoque non Chrysostomi sed simii cujusdam arbitratus, Cæteras Wolfgangus Musculus subjunxit. Sed in Commeliniana & Parisiensi alia Græcis adjuncta est versio, Gentiani ni fallor Herveti, nullum enim nomen est adscriptum.

In Epistolam ad Galatas Commentarius, ab eodem Erasino versus cujus interpretatio in editionibus Chrysostomi Latinis & Græco-Latinis, & Tomo VIII. Operum Erasini legitur. Prodierat etiam Latine

separatim, Basil. 1527. 8.

In Epistolam ad Ephessos Homiliæ XXIV quas vertit Godfridus Tilmannus. Sed in Græcolatinis editionibus est adjuncta Græcis interpretatio Herveti.

In Epist. ad Philippenses Homiliæ XV. Versioni Erasmi & Musculi, in Græcolatinis editionibus præfertur Flaminii Nobilii interpreta-

tio, quæ primum vidit lucem Rom. 1578. 4.

In Epistolam ad Colossenses Homilias XII. In priorem ad Thessalonicenses, Homilias XI. & in posteriorem, Homilias V. Wolfgangus Musculus vertit, cujus in Latinis, & Gentianus Hervetus, cujus in Græ-

colatinis editionibus versio legitur.

In priorem ad Timosbeum Homilias XVIII. & in posteriorem Homilias X. vertit incertus, cujus interpretationem etiam in Græcolatinis editionibus servarunt Commelinus & Parisienses. Ambrosii Camaldulensis versionem Chrysostomi in 1. ad Timotheum Florentiæ apud Canonicum Strozzamsinvenit MS. Jo. Mabillonius in itinere Italico pag. 194.

In Epiflolam ad Titum Homiliæ VI. ab Ambrofio Camaldulenfiversæ in Latinis editionibus exstant, at que eadem versio etiam in Græ-

colatinis occurit,

In Epistolam ad Philemonem Homiliæ III. translatæ ab eodem Ambrosio in Græcolatinis non minus quam Latinis Chrysostomi editionibus legitur. Sed separatim has Homilias cum nova accuratiore versione sua, ut gustum aliquem sacræ eloquentiæ Chrysostomianæ juvenibus daret, excudi curavit doctissimus vir Georgius Raphelius Pastor hodie Luneburgensis Ecclesiæ, & observationibus Xenophonteis Polybianisque atque Arianeis in sacros Novi Testamenti libros celebratissimus. Lauenburgi 1712. 4. Utile hoc est institutum, ex vasta illa acsumtuosa voluminum Chrysostomi mole seligere quædam & Nnnn juventuti

juventuti minoribus facileque parabilibus libellis legenda commendare, quod Tubingæ etiam non ita pridem selectis quibusdam Homilis Chrysostomi Græce & Latine prælo subjectis fecere viri docti.

In Epistolam ad Hebraoi † Homiliæ XXXIV. à Mutiano * Scholastico quidem translatæ Cassiodori Senatores auspicies & rogatu, ut hic ipse cap. 8. Divinarum Lectionum testatur. Hæc versio viri, ut ab eodem Cassiodoro appellatur disertissimi, doctique Savilio judice ac diligentis interpretis, etiamnum exstat excusa Coloniæ 1530. 8. apud Jo. Gymnicum, atque inde Latinis Chrysostomi editionibus inserta ex Wolfgangi Musculi & Philippi Montani recognitione, ubi quandoque perperam Mutius pro Muciano appellatur, quemadmodum etiam in Huetii libro de claris interpretibus. Editiones Græcolatinæ aliam versionem, quam nempe Gentianus Hervetus adornavit, adjunctam habent.

Scripta alia Chryfostomi.

D'E savil, & cum Jac, Ceratini per duos primores libros: Germanique
Brixii

- Titulus operis est : έρμηνεία εκτεθεσα από σημείων μζ των κοίμησιν αυτέ σθος Κωνταντίνε πρεσβυτέρε Αντιοχείας. Verba από σημείων vertunt: ex annotationibus & commentariis ipsius, sed reddendum est; ex notationibus empe Homilias Chrysostomi concionantis οξυγεάφοι ας notarii exceperunt, ut testatur Socrates IV. 4. Hist. Notas certe ejusmodi Græci σημεία appellant, & ταχυγράφες qui illis utuntur σημείογραφος, sive ut Philostratus in vita Alexandri Sophistæ c. 3. σημείων γραφέας. Ad Constantinum istum presbyterum exstant Chrysostomi Epistolæ, & sub ipsius nomine aliæ quinque T. 7. Savil. p. 205. quæ & ipsæ Chrysostomi sunt.
- Hic Mucianus, cujus magna est auctoritas apud auctorem dist, de judiciis Cricicorum & nuperi interpretis Gallici super loco Chrysostomi Homil. 3. in Epist. ad Hebræos Paris. 1691. 4. medio Seculo sexto vixit, & Gaudentium etiam Musicum olim verterat, ut testatur Cassiodorus de Musica. Nescio autem unde hauserit Sirmondus ad Facundum, eumque secutus Colomesius Observatt sacr. p. 227. quod scribit vertisse etiam Chrysostomum in Epistolam ad Philemonem. Facundi liber contra hune Mutianum sive ut subinde appellat Mocianum Scholassicum causa Occidentalium Episcoporum cum impugnatoribus Concilii Chascedonensis communicare nolentium adversum exilat T, 2. Operum Sirmondi P, 825.

Brixii per cæteros versione & Dav. Hocschelii notis, Augustæ Vindel. 1599. 8. hinc in Græcolatinis editt. Chrysostomi T. IV. Ducæano. Paris 1614. fol. Et præmissis Johannis Hughes dissertationibus de dignitate sacerdotali, Cantabrigiæ 1710. & 1712. 8. cui posteriori editioni S. Thirlby Apologeticum Nazianzeni pro suga sua subjunxit. Gallice vertit Rich. le Blanc Paris. 1553. & centum sere annis interjectis Lamius Paris. 1650. 12. Basilium quocum in his libris Chrysostomus colloquitur, Cæsareensem alii, alii Seleuciensem, alii Episcopum Rhaphaneæ vel Bybli intelligunt: Vir doctus in Actis Eruditor. T. 5. supplementi p. 306. Basilii nomen sictum putat, sub eoque latere Evagrium Episcopum Antiochenum. De MSto Græco Codice qui exstat in Cæsarea Bibliotheca, vide Lambecium II. p. 787. Vertit hos libros etiam Janus Cornarius Basil, 1544.

De Providenta DEL ad Stagirium Monachum, quem πάντων Φίλτατον vocat, libri III. Latine incerto interprete, prodiere Alosti in Flandria 1487. una cum sermone de humanæ originis dignitate, quæ versio servata in Latinis & Græcolatinis Chrysostomi editionibus. Gallice vertit Godfridus Hermantius. Incipit: ἐδει μθὲν ημᾶς,

De viginitate Liber primum Græce editus est à Jo. Livenejo, Canonico Gandensi, qui versionem etiam & breves notas adjunxit.

Antwerp. 1575. 4. Incipit: To The maggerias.

Adversus vita Monastica vituperatores libri tres, latine versi sunt ab

Ambrosio Camaldulensi. Incipit opus: ότι τ εν έξοσολύμοις νεών.

Comparationem Regis & Monachi Erasimus Græce addidit Homiliis duabus in Epistolain ad Philippenses, utraque lingua vulgatis Basil. 1526. quam editionem Savilius contulit cum MS. Palatino Vertit Latine Polydorus Virgilius, & cujus versionem Ducæo servare placuit, Germanus Brixius. Încipit: อออล รับอ สามิร์ สองมิมูร์ หลัง สินิร์ ออลล สามิร์

Liber de educandis liberis à Francisco Combesis Græce & Latine editus Paris. 1656 8. una cum Severiani Gabalorum Episcopi de Cruce, Basilii Seleuciensis de S. Stephano ejusque reliquiis, Zachariæ Episcopi Hierososol. Epistola ad suæ plebis reliquias è Perside, & incerti de eadem captivitate, urbisque excidio.

Liturgia Chrysostomo tributæ Codices & editiones * mirum in Nnnn 2 modum

^{*} Præter editiones separatim sactas Liturgia Chrysostomi excusa prodiit Græce & separaro volumine Latine inter alias Liturgias Paris. 1560, sol. Typis Regiis apud Guil.

modum inter se differunt. Itaque Jacobus Goarus in Evchologio Grzeorum p. 58-86, Grzee cum versione sua exhibuit exemplum illius hoc quo frequentius inter celebrandum hodie utuntur Græci, & quod cum Romana editione Demetrii Ducæ Romæ ac Venetiis aliquoties recula maximam partem conspirat. In notis prolixe confert quæ in aliis Codicibus five impressis five MSS, aut adjecta aut aliter exposita leguntur. Incipit: Méxau de diegeus. Tradunt Græci Basilium ex Liturgia quain tribuunt Jacobo Apostolo, & Chrysostomum è Liturgia Basilii, ne prolixitate molesta esset, quædam subtraxisse, brevioremque eam fecisse, ut notavit Allatius de libris Ecclesiasticis Gracorum, p. 17, seq. Codicem Gracum Wagenseilianum Liturgiæ Chrysostomi, breviorem editis, & ante aliquot Sæcula in Oriente manu exaratum laudat W. E. Tentzelius in dialogis menstruis Germanice editis A. 1698 p. 441. Latina versio Leonis Tusci qui circa A. C. 1180. cortra errores Græcorum scripsit, in lucem prolata est à Beato Rhenano, & sapius deinde recusa.

ApudArabes sub Joh. Chrysost, nomine lingua illorum circumferri Chronicon, narrat Humfredus Hody prolegomenis ad Johannem Malalam,

Solet etiam Chrysostomus à quibusdam venditari auctor verfionis Armenica Bibliorum, sed quam non minus quam Slavonicam Hieronymo tributam chimæris accensere licebit.

Homiliæ variæ Chrysostomi.

A D populum Antiochenum Homiliæ XXI. de flatuis * Theodosiii Imp. & Placillæ in seditione Antiochena eversis A C. 387. Ordinem Chronologicum quo habitæ singulæ sunt, ita definit Tillemontius in Historia Imperatorum T. V. p. 989. ut prima dicta sit paullo ante seditionem: secunda octavo post seditionem die. Terria paucis post secundam diebus, prima Jejunii Dominica, 7. Martii. Quarta primo Lunæ die in jejunio. Quinta die Martii. Sexta die Mercurii, septima die

Morellum. Deinde cum Gentiani Herveti interpretatione in Tomo secundo austarii Duczani Bibliothecze Patrum, Paris. 1624. fol. Leonis Tusci versio exflat in Liturgiis Claudii de Sainctes Aatvverp. 1562. 8. pag. 49. cum Leonis przesatione ad Rainaldum de monte Catano. Quze in editionibus Chrysostoftomi Saviliana VI. p. 983. & in Duczana IV. p. 522. cum versione Erasmo tributa exstat, nonulla omittit, statimque incipit à verbis Kulta o Seros quest Vide Theodoritum V. 10. Hist. & Sozom, VII. 25. Supra p. 392.

die Jovis, Octava die Veneris. Nona secundo Lunædie in Jejunio, sive 15.

Martii: Decima aliquot diebus interjectis. Decima quinta secundo jejunii Sabbato. Decima sexta, die Dominica Jejunii tertia, sive 21. Martii. Undecima, die quarta Lunæin jejunio, sive 29. Martii. Duodecima die Martis, decima tertia die Mercurii proximo. Decima septima non diu post, & duodevigesima, die quinta Jejunii Dominica, sive 5. Aprilis. Decima quarta paucis diebus interjectis. Undevigesima 11. April. Viagesima secunda decimo ante Pascha die. Vigesima prima non diupost, & viagesima festo ipso Paschatos, sive 25. April. Latine has Homilias vertit Bernardus Brixianus, Gallice Franciscus Maucroix, Paris. 1689. 8. Septima quæincipit modica pli nej medi modici, Grace edita ex MS. Codice Mediceo, Mussiponti. 1591. 4.

Homiliæ contra Gentilos ex Germani Brixii versione contra Occo'ampadii versionem prodiere Basil. 1529. 4. Erasmus lib. XXVI.
Epist. 59. A. 1530. Egi cum eruditis aliquot, ut quadam verterent ab Occolampadio versa, Brixius vertit Babylam, nunc etiam Monachum, sed reperio segnes
omnes. Illud curatum est, ut partim Occolampadius ipse, partim alii dosti
corrigant ab eo versa. Scholia illius, annotationes marginaria rejicientur, ne
nomen quidem illius addetur. Ipse sua cum Gracis, ut ait, contuit, quod idem à me fattum est in meis. Quod attinet ad sidem bene redendi Graca,
magis peccatum est ab Aniano, Aretino ac cateris quam ab Occolampadio, qui

magis peccat festinatione quam imperitia.

De fato & providentia Homilias VI. vertit Jo. Checus, in cujus interpretationem, quam Ducæus etiam retinuit, hoc tetrastichon composuit amicus ejus Haddonius quod in vita Checi à Jo. Strypio * scripta,

refertur:

Dives Johannes Chrysostomus 'aurea Graca Fundere quod posset, nomen sucepit ab auro, Noster Iohannes sit nomine Checus codem, Aurea qui Gracis verbis dat verba Latina.

Homiliæ VI. cum versione Jacobi Perionii. Paris. 1554. 8. Homiliæ VI. à Jo. Harmaro editæ Græcè. Oxon. 1586. 8. Homiliæ variæ Græce editæ à Dav. Hæschelio ** 1587. Aliæ Nnnn 3

^{*} Vide Acta Erud, A. 1707. pag. 90.

^{**} Fronto Duczus de Hoschelio in notis ad Homilias Chrysostomi p, 83. Lices nostra Communicais non set, bona camen side ceretum exhibuse,

1594. Augustæ Vindel. 8. & homiliæ VI. contra Iudaos cum versione vel emendata vel nova, & notis. ibid. 1602. 8.

Decem Homiliæ, Græce primum editæ à Jac. Sirleto Cardinali Rom. 1581.4. & cum versione Jo. Jac. Beureri recusæ Friburg. 1585.8.

Homiliæ IX. Græce editæ Rom, 1585. 8. per Hieron, Brunel-

lum. Aliæ1594. 12.

Homiliæ variæ à Federico Morello Paris. 1593. 1595. 8. & à Frontone Ducæo sparsim editæ & versione illustratæ Ingolstad 1593.

8. Burdigalæ 1601 1604. &c. 8.

Sex Homiliæ cum'versione editæ à Francisco Combess, Paris. 1645.

8. quæ in editionibus Chrysostomi desiderantur, quemadmodum & Homilia quæ incipit: Φέρε δὰ κῶν ἡμετέρων κρέτων valde lacunosa mutilaque exstat T. 6. Savil. p. 804. à Combessio autem è Codice 270. Regis Christianissimi integritati suæ restituta & cum versione vulgata est Paris. 1645. 4. subtitulo: Homilia de morali politia &c.

Homililiæ duæ in Pfalmum VI. una in L. & una in locum Pfalmi XCIV. vulgatæ à Jo. Baptista Cotelerio, addita Chrysostomi ioun veiæ in Danielem. Paris 1661. 4. Græce & Latine, cum notis. His accedit homilia in illud Matth. XXI. 23. In qua potestate bac facis T. 3. monumentor. Ecclesiæ Græcæ p. 121--157. Incipit: apxil

σωτηρίας ανθρώπων ο Ε Θεῦ Φόβος.

Oratio in Diodorum Tarlensem, quæ incipit: ε σοφες ετων γενισήω, ab Emerico Bigotio, Paris. 1680. 4. cum Palladio de Chrysostomi vita.

Homiliæ septem ex pridem jam vulgatis selectæ, in usum juven-

tutis Græce & Latine vulgatæ Tubing. 1702. 8.

Supplementa Homiliarum S. Chrysostomi è Codd. MSS. Bibl. Bodlejanæ vulgata à V. C. Erico Benzelio. Upsal. 1708. 4. cum versione, & notis, Homilias singulas recensui supra in indice Alphabetico.

Anav Sio mara, Flores sive Excerpta XXXI ex Chrysostomi Homilis Græce è MS. Moguntino cum Balth. Etzelii S. I. versione, Mogunt. 1603. 4. Novem ex hisce prodierant Basileæ apud Oporinum 1522. 8. cum versione Viti Amerbachii & Martini Cromeri. Ducæus laudat etiam veterem interpretem Latinum Tifernatem, Græce exstant hæc anav sio mara T. 7. Savil. & cum Etzelii versione T. 6. Ducæi.

Editio-

Editiones Operum S. Chrysostomi.

Latina,

EN ?

io Cr urg.: on. k

90.

肱

7

...3

Ē

A. 1503. fol. Venetiis 2. Voluminibus, apud Aldum. Hac editione usus Eduardus Leus, ut notat Erasmus ad annot. XV. Lei T. 9. Opp. p. 120- Unde nattus igitur Leus qued citat ex Chrysostemo? E-rat Leo codex ex officina Aldina &c. lbidem negat se illa reperire potuisse in duabus Basileensibus editionibus A. 1517. & 1522.

1504. fol. Basileæ ex officina Jacobi de Pfortzen, Venetam referens. Basileensem hanc pro omnium antiquissima perperam ha-

buere Fronto Ducæus, Elias du Pin & Rich, Simon.

1517. fol. ibidem, tribus tomis, quæ editio fuit in Bibliotheca B doctorisme, ThomæIttigii.

1522 fol. Basilez apud Andream Cratandrum, quinque Vol.

1524. fol. Petro Gromorso excudente, apud inclutam Galliæ Pariseam. 1530. 1533. fol. Basileæ, apud Frobenium, ex Erasmi * recensione

tomis quinque. Hæc editio recensetur à Gesnero in Bibliotheca.

1543. Parif, quinque Vol. ex officina Carolæ Guillard.

3646. Paris. fol, excastiatione lo. Eucherii Vernoliensis.

1547. fol. Basileæ apud Frobenium exrecensione Sigismuudi Gelenii.

15,6. Paris fol quinque Volum. recensente Philippo Montano.

1558. Basil, fol. Geleniana repetita.

1570. fol. Paris. apud Guil. Morlin, l'ex iterata recognitione Philippi Montani, qui Græcis collatis innumera loca restituisse se prositetur.

1574. fol. Venetiis, quinque Vol. curante Gentiano, Herveto, quam editionem recenset Bellarmiaus de scriptoribus Ecclesiasticis.

1583. Venetiis 4to, cum Flaminii Nobilii criticis notationibus: quinque volum. Hic Nobilius novam editionem Græcam Operum Chrysostomi cum Sirleto Cardinali meditatus, obiit citius quam illud consilium exequi potuit.

1581.1588. Parif. fol, editionitida apud Sebastianum Nivellium, quinque

Vide Erasmi Epistolas edit, Lond. lib. XXVIII. Epist. 4. & de Chrysostomi scriptis variis per minora volumina separatim ah eo editis Epist. 23. 24. & 83, segq.

que Volum. castigatis versionibus à lac. Billio, Gentiano Herveto, Flaminio Nobilio, * Francisco Zino.

1613. Paris. cura Frontonis Ducai, quam prioribus longe prafert
Labbeus.

1614. Antwerp. quinque Volum. ex Ducæana.

son. Lugduni, sex Voluminibus, quæ melior pleniorque, etiam præter vitæ Chrysostomi scriptores notasque virorum doctorum, Nobilii, Ducæi & aliorum continet Sixti Senensis observationes, & similia atque adagia ab Alardo Amstelodamo & Claudio Espencæo è Chrysostomo collecta: Epitomen Florum collectore Johanne Champaigne, Ferd. Vellosilli advertentias. Gerh. Vossii notas in Chrysostomi homilias in Petrum & Paulum ac XII. Apostolos: Columbani Vranc malleum Calvinistarum &c.

Grace.

A. 1529. Verona typis Stephani & fratrum à Sabio, fol. quatuor Volum, charta & typis nitidis prodiere Commentarii live Homiliæ Chrysostomi in Epistolas Pauli, ex unico lacero Codice auspiciis Giberti Episcopi Veronensis, cum præsat Maximi Donati Veronensis ad Clementem VII. Pontisicem. Quamquam vero emendatiores passim hosce commentarios postea edidere Commelinus, Savisius, Ducæus: tamen locis nonnullis etiam male mutasse quædam illos, & à genuina lectione, quæ in hac editione est, recessisse notat Rich. Simon in Epistolis selectis T. 1. p. 72.

A. 1612. Econo in Anglia typis Johannis Norton, Regii Typographi, castigatissima, plenissima omnium Chrysostomi operum editio lucem vidit octo volumnibus in sol. cura & impensis maximis ** Henrici Savilis viri præclarissimi & hoc nomine immortaliter meriti de Ecclesia & lucris. Tomo primo exstant Homiliæ in Genesia & Psalmos. Secundo in Matthæum & Johannem, sertio & guarto

* Nobili observationes Criticæ in Chrysostomum tomo quarto edit. Nivell, recuse, prodiere primum Romæ 1578. 4. cum ejus versione Homiliarum in Epist, ad Philippenses, Gregorio XIII, dicata.

** Viginti Florenorum millia in hanc editionem impendisse! Savilium scribit Abrabaunus Scultetus in vita sua p.62. in Epistolas Pauli, quinto Homiliz omnis generis, etiam dubiz quedam sidei. Sexto tractatus varii & Homiliz, quemadmodum & primo sed in hoc plures que Chrysostomi non sunt vel certè dubia sidead eum referuntur. Epistol. quoq; septimo Tomo occurrunt. Offano denique, post scripta quedam & Homilias superioribus Tomis omissas & supplementa, scriptoresque de Chrysost. viva, note virorum doctorum in tomos singulos, H. Savilis potissimum, tum Andrea Donnei, so. Boissi, & observationibus passim inspersis Philippi Montani, Is. Casauboni, Rich. Montacnii, 7bo. Alleni, Ibbannis Halessi.

Greco-Latina.

A. 1591-1603 fol. Heidelbergæ apud Commelin. prodiere Chrysostomi Commentarii in Novum Testamentum, quatuor Voluminibus. Quamquam vero Commelinus prositetur Commentarios in Epistolas Pauli ex Codicibus Palatinis & Augustanis
cum editione Veronensi collatis emendatos esse, tamen Savilius
T. 8. p. 226. testatur studium illud cassigandi non observari ultra
tredecim primas in Epistolam ad Romanos Homelias, in cæteris
editionem Commelinianam minus etiam quam Veronensem esse
cassigatam. Quibusdam exemplis hujus Commelianæ, etiam posteriores annos præsixos videas ut 1613. 1617. &c.

A. 1609. Parisiis apud Fed. Morellum Opera Chrysostomi excudi cœpere ex versione Frontonis Ducai S. I. & post duos tomos primos illo annos editos secundus, tertius & quartus prodiit A. 1614. tum quintus A. 1616. & sextus A. 1624. Solo primo & sextostomo Ducai

notæ subjunctæ sunt.

A. 1633. Carolus Morellus hisce posteriores sex subjunxit, recusos exeditione Commeliniana, *ita ut totum opus constet Voluminibus duodecim. Que in singulis contineantur, diligenter percensentur à Labbeo dist. de Scriptoribus Ecclesiasticis T. 1. p. 527. spq. Recensuit etiam eadem prastantissimus Caveus, collata Saviliana editione.

A. 1636. Parisiis apud Carolum Morellum & Seb. Cramoisium re-

Paristentes Typographi & Bibliopolie falso ex Duczei recognitione euncta se Chrysod stomi edeze profitentur, cum ligocat in eis plura sordere ad que se illius diligentia non extendit. Franciscus Combessisius I, 1. Bibl. Conciona triap, 22.

A. 1698. duodecim Volumina Parisiensia servatis paginarum numeris (sed ita ut singulæ binas exprimant) emendatius recusasunt Francosurti apud Balthasarem Christophorum Wustium. Caterum Tomus supplementi, cujus spem secit W. E. Tentzelius in

Dialogis menstruis Anni 1698. p. 440, non vidit lucem.

Denique Vir clarist. Bernbardus de Montfaucon Monachus Benedictinus novam editionem Operum Chrysostomi, cujus pridem spem fecerat T. 3. Athanasii p. 410. jam tum subjicere præso cæpit Parisiis, de qua jure sibi promittunt eruditi, quod omnibus hactenus commemoratis sutura sit non uberior modo sed longe accuratior quoque, castigataque ad Codices MSS. & necessariis notis, criticisque censuris illustrata.

CAPUT XVI

De APOLLINARI, NONNO & aliis quibusdam Poëtis Græcis Chriftianis.

Apollinares due Laodiceni, 1. Alii boc nomine. Ibid. Scripta Apollinaris ntriusque deperdita, 2. Metaphrasis Psalmorum que exstat, 3. Ejus editiones. 4. Alii Metaphrafta Psalmorum Davidicorum Graci. 5. tini 6. aliisque linguis. 7. Utrum Apollinaris autter Tragedia que CHristus patiens inscribitur, 8. Epistole due ad Basilium M. Liber de e-Nonni Panopolita atas, o. Alii boc nomine. tatibus bominium, ibid. Dionyfiaca 10. Alli Dionyfiacorum five Baffaricorum spriptores. Iibid. editiones Dianyfiacorum Nonni. 11. Metaphrasis Epangelii S. Johannis. 12. Ejus editiones & interpretes, censores & Hyperaspista. 13. Johan. nes Gazaus Nonni smitator. 14. Exposito Historiarum in steleteuricas Nazianzeni, ad alium forte Nonnum referenda, 15. Georgius Pifides. 16. Emanuel Phile. 17. Jo. Geometra. 18. Alii quidam 19. IL APOL-

Digitized by Google

I.

POLLINARIS Alexandrinus, Beryti primum, hinc Laodiceae Grammaticam docuit, a) Laodicenæ denique in Syria Ecclesiæ presbyter. Hujus filius APOLLINARIS, Laodiceæ natus, non Grammaticus modo b) & poeta eximius, sed multo magis in Philosophia exercitatus & Rhetor aupoidizio sive dexterrimus, qui docuit etiam Rhetoricam & ex Ecclesiæ illius Lectore tandem post Theodotum & Georgium Episcopus c) Laodicenus, auctorquetandem hæreseos Apollinaristarum, qui Damasceno & aliis Aroduráesos, five Anothragiarci. Pater & Filius ambo, Libanii d) & Epiphanii e) Ethnicorum Sophistarum amici, ambo Christianæ religionis adversus Ethnicos egregii assertores, & cum Julianus Imp. Ethnicorum Poëtas, Oratores, Philosophos, in Christianorum Scholis legi prohibuisset, f) Apollinaris pater sacris poematis hymnisque, g) filius dialogis more Platonico compositis, aliisque scriptis conatisunt efficere, ut Ethnicis Scriptis sine magna jactura carere Christiana juventus posset, Filius etiam insigne illud sadversus Porphyrium opus pro Christiana veritate composuit. Hunc Antiochia se frequenter audiisse Hieronymus h) testatur. Idem antequam in hæ-O000 2 resin

- a) Socrates II. 46. Tripartita V. 44.
- b) Suidas in Απογινάρι. Grammaticis magis operam in juventute dedisse scribit etiam Hieronymus c. 104. Catalogi S. E.
- e) Philostorg, VIII. 15. Nemesius c. 1, de natura hominis. Sam. Basnagead A.C. 364. num. XI. Jac. Basnage de hæsesi Apollinaris, Trajecti ad Rhenum 1687. 8. pag. 40.
- d) Svid. in Aπολινάερο.
- e) Socrates II. 46. Svid. in Amoh. Supra cap. XI.'ubi etiam de hujus Epiphanii Hymno in Bacchum, in cujus exordio cum Sophilla profanos exesse jussisser, Apollinaris tamen uterque & qui cum eis suere Christiani exire auditorio noluerunt, quare illi duo, upote Clerici à Theodoto Episcopo Ecclesia adtempus ejecti sunt, ut narrat Sozomenus VI. 25.
- f) Vide Scriptores laudatos supra p. 77.
- g) Socrates III. 16. Sozomenus V. 18. & VI. 25. Niceph. X. 25.
- h) Hieron, c. 104. de S. E. & Epist, 65. ad Pammach.

resin incideret, amicus Basilii, i) Georgii Nazianzeni, k) Athanasii, Epiphanii l) & omnium Catholicorum Episcoporum. Hæresis damnata in Concilio Rom A.C. 378.* & CPolitano A. 381. Apollinaris non diu post in provesta ætate defunctus, primis annis m) Theodosii M.

Alii Apollinares.

Pollinaris quem Episcopum Ravenna fuisse & sub Vespasiano martyrium subiisse ferunt. Vide Baronium ad Martyrolog. Romanum 23. Jul. qui etiam de aliis tribus Martyribus hujus nominis consulendus.

Claudius Apollinaris, Hieropolitanus Episcopus circa A. C. 171.

de cujus scriptis dixi hoc libro V. cap. 1. p. 189.

Apollinaris Medicus, qui Latine scripsit, & cum Plinio, Apulejo, Celso& Designatiano laudatur à Marcello Empirico in præf.

Apollinaris Mathematicus, qui scripsit Græce æβι ἐκλέκθεων τίλε κατά τα ἐπτα κλίματα, laudatus Achilli Tatio in Aratum, & Paulo-Alexandrino in præs. atque Porphyrio Isagoge in Ptolemæi tetrabiblum.

Apollinaris, cujus Epigramma unum alterumque exstit in Anthologia. Nisi illa à Laodiceno filio vel patre ejus scripta fuerunt, à quorum altero etiam non diversum duxerium adquem Libanii Epist.

Aurelius Apollinaris jamborum latinorum scriptor, qui Cari Imp.

gesta in literas retulit, teste Vopisco in Numeriano sub init.

Abbas Apollinario qui prophetas Græce descripsit ex Hexaplis, & Tetraplis ab ipso Origene, Eusebio æ Pamphilo emendatis, cujus libri apographum est vetustus codex Græcus Prophetarum Marchallianus qui exstat Parissis in Bibl. Claromentana Societatis Jesu, Vi-

i) Vide Basilii & Apollinaris Epistolas apud Cotelerium T. 2. monument, Ecclesses Grzee p. 84. seq. Et Basilii Epist, LXXXII, T. Opp. p. 909.

Latine decretum Synodi: Komanæ edidit é Bibl, Barberina Holstenius in Collectione Romana 1662-8. p. 165. Græce servavit Sozomenus VI. 16. Theodoritus II. 2. Nicephorus XI. 31. De CPolitana vide Beveregirum ad Synodicum Magnum pap. 215.

m). Colligas hoc vel ex Hieronymo qui catalogum suum anno XIV. Theodosii scripsit, & Apollinarem sub Theodosio defunctum testarus plures adduc post illum striptores commemorat.

de Henr. Valessi Epistolam ad Usserium, in calce notarum ad Historiam Eulebis p. 313. Idem sorte Apollinaris intelligitur inScholio MSt. Bibl. Regis Galliz ad Historiam adulterz obelo notatam Joh. VIII. apud Rich. Simonem lib. 1. Hist. Criticz N. T. p. 146. τὰ ώβελισμένα ἐν τισιν ἀνδιγεμθοις ἐν κῶται, ἐδὲ Απολιναερο. Εν δὲ τοῦς ἀξ. χάιοις ὁλα κῶται.

Apollinaris Episcopus Alexandrinus, cujus apud Evagrium lib. IV. c. 38. mentio: idem ni fallor, cujus libellus de fide Chalcedonensi

memoratur in Chroncio Orientali p. 121.

Sidonius Apollinarie Aruernorum Episcopus A. C. 482, defun-

ctus, de quo in Biblitheca Latina.

Apollinaris Episcopus Valentie in Gallia ad Rhodanum circa A. C. 494 de quo Vincentius Barralis in Chronologia Sanctorum Lerinensium p.377. seq. Labbe T. 1. Bibl. nova MSS. fol. 689. seq.

Apollinaris, Monachus Lerinensis de quo idem Barralis Tom. z.

pag. 194.

Ómitto P. Cœlium Apollinarem qui cum Q. Solio Prisco Roma Consul suit A. C. 169.

II. Apollinaris utriusque, Laodiceni & Patris ejus Scripta deperdita.

PAtri Socrates III. 16. diserte tribuit 1) Mossis libros caterosque Vertella. Historicos usque ad Saulem descriptos versibus Heroicus. Τάτε Μωϋσέως βιβλία δια δ΄ Ηρωϊκά λεγομένα μέτρα μετέβαλε, και όσα κατα τίω παλαιαν Διαθήκην όν ίσορίας τύπω συγγέγραπται. Hoc opus XXIV. libris imitatione Homeri secundum numerum Græci Alphabeti digesserat, & εβραϊκήν αρχαιολογίαν inscripserat, teste Sozomeno V. 18' ex quo Io. Sarisberiensis VIII. 21. policratici: Scripsu Apollinaria vir dostus & ingeniosu, beroicis versibus pro Homeri poëmate Hebraicam antiquitatem.

2) Cateros facros libros, argumentatque facra illustrata vario Carminis & scriptionis genere. Socrates loco laudato: καὶ Ετο μὴν τῷ δακτυλικῷ μέτρῳ συνέτατ]ε, Ετο δὲ κὰὶ τῷ τῆς Τραγῳδίας τύπάς δραματικῶς ἐξεκργάζετο. Καὶ παντὶ μέτρῳ ἡυθμικῷ ἐχρὴτο, ὁπως τὰν μηδὰς τρόπος τῆς ἐλληνικῆς γλώτ]ης τῶς χριςιανῶς ἀνήκο τῷ. Ας Ο000; ραυ-

paullo disertius Sozomenus V. 18. sed qui ad juniorem Apollinarem omnia referre videtur: ἐπεαγματεύσατο δε κὸι τοις Μετάτδες δράμασιν εικασμένας Κωμφδίας. Και πω Ευρκπίδυ Τραγφδίαν και πω Πινδάς κλύραν έμιμησατο. Καὶ άπλως έιπειν, όκ τῶν θάων γραφών τας ύποθέσεις λαβών, των έγχυκλίων καλωμένων μαθημάτων ζε ζλίγο επενόησεν ισαρίθμες και ισοδυνάμες πραγματέας, εθει τε και φράσει κὰ χαρακτῆρι κὰ όικονομία ομοία τοις παρ Ελλησιν ον τέτοις ευδοκιμήvaviv. Sarisberiensis loco laudato: Et in alio opere imitatus est Come-Euripidis quoque Tragadias & Lydias Menandri , fabulofitate deducta. ram Pindari secutus est, & absolute dicendum, quia ex Divinis Scripturis argumenta sumens, omnes encyclicas lettiones tempore parvo composuit, numero, virtute, moribus, conscriptione, charactere, & dispositione Gracorum valde pares. De juniore Apollinari loquens S. Nilus eum monta perenou ren enonoinom scribit lib. 2. Epistola 49.

Juniori Apollinari Laodiceno ab eodem | Sozomeno tribuntur 3) Hymni sive εμμετεσ μελύδεια quæ in cœtibus suis loco κουμισμένων ιερών ωδών decantare soliti Apollinarista. Sozomen. VI. 25.

4) Evangelia & Apostolorum scripta ad formam dialogorum exposita. Socrates III. 16. de Apollinari filio : 6 de venteg Anolivaes & προς το λέγειν παρεσκευασμέν Φ τα Ευαγγέλια και τα Αποσολικά δέγματα ου τύπω διαλόγων εξέθετο, κατακου Πλάτων (τα εαυτέ) πας Ελλη-

ou. Eadem Nicephorus X. 26.

5) Λόγ 🗗 προς βασιλέα τ Ικλιανόν, ήτοι τές παρ ΙΕλλησι Φιλοσόθες λόγ 🗗 οι υπερ αληθάας επέγραψεν, Οι ώ και δίχα της των ιερών λόγων μαρτυρίας εδείζεν αυτώς αποβυκοληθέντας Εδέοντ இ कि Θευ Φρονείν. Sozom. V.18. Sarisberiensis loco laudato: Fecit & librum nobilem ad ipsum Imperatorem, sive contra Philosophos, in quo tacitis sacra Scriptura testimoniù illos irrefragabili ratione desipere probavit, & se vera sentire de DEO. Qua legens Imperator (Iulianus) claris tune scripste Episcopis: agnovi, legi, & Cui Episcopi rescripserunt: reprehendi. Εγνων, ανέγνων, κατέγνων. Etli legisti, non agnovisti. Si enim agnovisses, nequaquam reprehendisses, καν ανεγνως, εκ εγνως. Εαν γαρ έγνως, ε κατεγνως. Hanc responsionem Basilio M. non Apollinari plerosque tribuisse Sozomenus narrat. Videtur autem inde Apollinaris permotus esse, ut post brevem istum libellum editum, justo deinde opere libros, quorum maxima erat apud Ethnicos auctoritas, Tyrii Philosophi Porphyrii adversus Christianos confutarer. Agre enim assentior VITIS doctis, qui libros XXX. contra Porphyrium cum hoc مورض confundunt. Post Porphyrium à pluribus Christianis consustum, videtur Iulianus ipse deinde cause labantis Ethnicismi voluisse consulere

novo adversos Christianos opere, de quo supra p. 89.

6) Adversus Porphyrium libri XXX. Svidas in Amonaucieros. centius Commonitorio p. 392. ubi hærelin ejus detestatur: Sed forsesan ejusmodi ille vir erat, que dignus effet facile contemni. que ac estie , cui nimium cito in plurimie crederetur. Nam quid illo prastantiu, acumine, exercitatione, dolleina? Quam multas ille bareses multu voluminibus oppresserit, quot inimicos sidei confutaverit errores, indicio est opus illud triginta non minus librorum nobilissimum ac maximum, que insanas Porphyrii calumnias magna probationum mole confundit. est universa ipsius opera commemorare, quibus profesto fummis adificatoribus Ecclesia par esse poemisset, nisi profana illa baretica curiositatic libidine nomen nescio quod adinvenisse &c. 'Philostorgius VIII. 14. ait Apollinarem έπὶ πολύ κρατῶν multum præftare iis quæ adversus Porphyrium scripsere Eusebius ac Methodius. Laudat & Hieron. c. 104. de S. E. Exstant Apollinarii adversus Porphyrium trigintalibri, qui intercatera ejus opera vel maxime probantur. Meminit idem 2, inRufin, & Epistola ad Magnum, itemque ad Pammachium, & in alia ad Pammachium atque Oceanum fortiffimos libros appellat.

7) Adversus Manichaes. Meminit Epiphanius LXVI. 21.

8) Adversus Euromium Apologia, Philostorg, VIII. 12. Sed plures hæreses scriptis consutatse, jam Vincentii Lirinensis testimonio cognovimus. Unde magnus apavus pis vinte visit of 9 ps. migraus vocatur ab Acacio Epist ad Cyrillum quæ in Actis Conciliì Ephesini occurrit.

o) Commentarii si non in omnes, in plerosque certe S. Scriptura libros. In omnibus fere Catenis Patrum ad sacros libros utriusque sederis, fragmenta Apollinaris occurrunt, ut infra capite, quo Catenas recombo, sappatebit. Nonaulla ex illis refert etiam latine Combessius in Bibliotheca Concionatoria. In Psalmos atque in Epistolam ad Galatas vel certe ad locum ejus de Petri reprehensione scripsisse docet Hieronymus Epist. 74. ad Augustinum. Quales vero suerint Apollinaris commentarii, docet idem Hieronymus præs, expositionis suæ in Esaiam: Apollinaris more suo sic exposit omnia, ut universa transcurrat, & pantiis quibusdam atque intervallia, immo compendiis,

Digitized by Google

gran-

grandis via spacia pretervolet, ut non tam commentarios, quam indices capitulorum nos legere credamus. Nimis multa scripsisse, atque inde in multiloquio peccatum non esfugisse ait S. Basilius Epist. 74. Δεύτες φετ ἀυτὸν (Ευςάθιον τ΄ Σεβαςηνόν) ές νι Απολινάρι φ., ε΄ μικρῶς κὰ ἀυτὸς τὰς Ἐκκλησίας Εθαλυπῶν. Τῆ γὰς ξ΄ γράφειν ἐυκολία πρὸς πασαν ὑπόθεσιν ἐχων ἀρκεσαν ἀυτῷ τῶν γλῶασαν, ἐνέπλησε μῶν τῶν ἐαυτε συνταγμάτων των ὁικεμένην, Ερακεσας ξ΄ Εκκλησιας ε΄ λέγοντ φ., ὁι φύλαξαι ποιῆσαι βιβλία ποιλλά. Εν δε τῷ πλήθει δηλονόι ποιλλά κὰι ημάρτηται. Πῶς γὰς δυνατον ἐκ πολυλογίας ἐκφυγείν ἀμαρτίαν;

pretationibus, præcipue Symmachi. Hieronymus adversus Rusin. lib.

Pratermitto Apollinarium, qui bono quidem studio sed non secun dum scientiam de omnium translationibus in unum vestimentum pannos assure conatus est, & consequentiam Scriptura, non ex regula veritatis sed ex suo judiciotexere. Idem in Ecclesiasta XII. Symmachi interpretationem Laodicenus secutus nec Judais placere potest nec Christianis, dum & ab Hebrais procul est, & sequi septuaginta interpretes dedignatur. Confer Rich Simo-

nis Historiam Criticam Vet. Test. lib. 2. cap. 10.

II) Alia multa Theologici argumenti scripsisse, atque in his librum de resurrectione quo Judaismum restitu endum in illa statuit, testatur S. Basilius Epistola 74. έςι μφ εν αυτό κὰ τὰ τῆς Θεολογίας εκ κὰ γραφικῶν ὑποδείξεων, ἀλλ΄ έξ ἀνθρωπίνων ἀφορμῶν τὰῦ κατασκευὴν ἔχοντα ἔςι δὲ ἀυτῷ κὰ τὰ πεὶ Ανας άσεως, μυθικῶς συγκείμενα, μὰλλον δὲ ἐκδαϊκῶς, ἐν οῖς Φησιν πάλιν ἡμᾶς πρὸς τὰῦ νομικὴν ὑπος ρέψειν λατρείαν, κὰ παλιν ἡμᾶς πειτμηθήσεθαι, κὰ σαββατίζειν, κὰ βραμάτων ἀπέχεθαι, κὰ θυσίας προς φέρειν Θεῷ, κὰ προσκυνήσειν ἐν ἐροσολύμοις ἐπὶ ξ ναῦ, κὰ ὁλας ἐπὸ χρις ιανῶν ἐκδάικς γενήσεθαι.

12) Απόδαξις ωξι της θέας σαρκώστως της καθ τμοίωσιν ανθρώπε. Hoc est opus cujus Basilius etiam loco laudato meminit, & in quo hæresin * suam, quæ tantas in Ecclesia turbas dedit, propositi.

* Apollinistarum hæresin adhuc superesse dubisabat jam Augustinus in Psalm. 29. Idem lib. de bono perseverantiæ c. 67. tres eorum partes varias diversasque suisse docet, unam qui animum humanam negarent CHristum habere, alteram qui mentem in anima rationalem ei eriperent, & tertiam denique qui carnem ipsi tribuerent non de scenina sumtam, sed factam de Verbo in carnem converso atque mutato. Apollinaris discipuli tres celebriores Timotheus, Vitalis, Polemius. Vide Sir-

Λόγες πης) σαςκώσεως vocat Theodoritus Dialogo 2. & Eulogius apud Photium Cod, 230. p. 447. Adversus hanc απόδαξω exstat Gregorii Nysseni antirrheticus, non ita pridem Græce & Latine editus à Laurentio Zaccagnio in collectaneis monumentorum veterum Rom. 1698. 4. p. 123–187. Ejusdem antirrhetici epitome occurrit in Euthymii Zigabeni panoplia, tit. 13.

13) To well ragrantes toyidin Theodoritus dialogo 3. p. 322.

14) Έκξ κατὰ κεΦάλοιον βιβλίε sive excompendiario Apollinaris libro quædam affert Theodoritus dialogo 2. p. 210. seq. ubi cum ait πρώτον των Φύσεων των κράσιν ειςῆξων primum confusionem naturarum in CHristo induxisse. Eodem spectat quod veteres Entychianam hæresim ex amarissimo Apollinaris fonte derivant, ut verbis utar Vigilii Tapsensis lib. 1. contra Eutychem p. 522. Alia loca έκξε αυτό κατὰ κεΦάλαιον βιβλίε Theodoritus dialog. 1. p. 81. & dial 3. p. 320.

15) Περί πίσεως λογίδιον. Theodoritus dialogo 3. p. 322.

Non omittendum denique Apollinaristas scripta quadam Apollinaris venditasse sub nominibus Gregorii Thaumaturgi, Athanasii & Julii Episcopi Romani. Leontius Byz. libro adversus Apollinaristarum fraudes T. IX. Bibl. Patrum Lugd. p. 706. Cum vellent suam baresin confirmare, quasdam oraciones (Noyes) Apollinarii Gregorio Thaumaturgo, and Aspanasio aut Julio inscripserunt, ut simpliciores fallerent, quod quidem perfecerunt. Auftortate enim hujusmodi personarum side digna multos Ecclefia Catholica capere potuerunt. Et apud mulos ex rette credentibu reperire poteria librum Apollinarii, cui titulu ή κατα μέρ πίσις, inscriptum * Gregorio, & quasdam ejus Epistelas inscriptas Julio, & alias ejus de Incarnacione Oraciones vel exposiciones Athanasio inscripcas. Cujumodi est qua inscripta est: Expositio consentiens cum expositione CCCXVIII, neque solum bas, sed alias bujusmodi. Quod de Julio Pontifice Rom. ait, confirmat & illustrati idem Leontius libro 'de sectis p. 526. testatus & Epistolam ad Dionysium Corinthi Episcopum quæ incipit θαυμάζω πυνθανόμεν & alias septem sub Juliinomine

mondum T. 2. p. 512. Utrum de SS. Trinitate, eum Catholica Ecclesia senserint Apollinarista, consulenda Benedictinorum nota ad S. Ambrosium T. 2. pag. 706.

^{*} Vide quæ dixi cap. 1. hujus libri V. p. 251, seq. & V. C. Michaelem se Quien, dissertatione 2. Damascenica.

mine jactatas, non Julii sed Apollinaris esse. Hlam ad Dionysum ex Bibl. Ambrosiana Epistolam Grace & Latine primus vulgavit Clarissimus Vir Lud. Antonius Muratorius in Anecdotis Gracis, Patav. 1709. 4. pag. 341—346. cum erudita dissertatione qua Iulii non esseillam, post Leontium & Eulogium evincit. Vide & Sirmondi Opera T. 2. p. 428. seq. notis ad Facundum. Sed & Apollinaris ipsius libros ab Apollinaristis in diversas factiones scissis depravatos & interpolatos esse identius libro contra eorum fraudes p. 709. observavit, de quo Bartholomaus Germon S. J. libro de veteribus harreticis Ecclesiasticorum Codicum corruptoribus Paris, 1713. 8. p. 375. seq.

III. Tam multis Apollinaris, scriptis deperditis, sola ex tam grandi naufragio nobis relicta est tabula, Psalmorum scilicet Davidicorum Mesupbrafis, Heroicis versibus contexta: "quæ judice Jacobo Duporto * # "ut fortasse haud usquequaque adeo elegans nec concinnasse, nollem "tamen eam tam severe & acriter virgula censoria castigasset H. Ste-"phanus, & post eum Petavius! Quandoquidem, ut reliquas ejus lau-"des & viftutes omittam, quæ sane nec paucæ funt, nec obscuræ, qui-"bus tanquam tot stellulis fulget, est certe præterea vel ipsa antiqui-"tate veneranda; saltem si Titulus non mentitur Autorem, & veteris "illius Apollinaria verus ac genuinus hic fætus est, quod nemo hactenus "(quem sciam) in dubium unquam vocavit, nedum inficias ivit. "lioquin, ut ingenue fatear, & dicam quod sentio, nisi communis 2-"deo & passiviais recepta apud omnes hac opinio esset, & tami altas "ubique egisset radices, ut eam convellere, aut vel leviter concutere "velle, nimiam forte pervicaciam & audadeavargueret, & fastuosi ac upræfidentisanimi indicium haberetur, putarem ego non extra omnem "prorlus controversiæ aleam positam hanc rem esse, quin adhuc disqui-"rendi locus relinquatur; & appareat aliqua saltem dubitandi ratio, "annon spurius & virosodimais hic partus, & alii cuipiam potius "quam ei, cujus nomen præ se fert, adscribendus sit. "mis scrupulum mihi inficeret, quod non tam tersus & teres, non "tam politus & elegans, ** & (ut verbo dicam) non tam Hemericas ef-**[e**

^{*} Jan. Duportus præf, ad fuam Pfalmorum Metaphrafin.

^{**} Non deest sane sua elegantia Metaphrasi Apollinaris, ut præter Casaubonum, cujus judicium infra adscripsi, Duportus ipse alibi agnoseit. Si vero non perinde

fe videatur hujusce Metaphrastæstylus, quam illius fuisse par & credi-n bile est, qui omnium consensu Græcarum literarum, Græcæinprimis, Poéleos peritissimus, Homeri præsertim studiosus adeo atque æmulus, fuit, ut Poémata Sacra haud pauca ad illius imitationem scripserit, uti,, ex Sozomeno refert Lilius Gyraldus, de Poëtarum Historia, Dialogo quinto., Porro autemmulta eum scripsisse testatur idem ille Grzeus Histori-, cus, idque adeo મેં જેના τε, મલે Φεάσει, મલે χαεακτήει, και οἰκονομία ομίι, ,, a rois mag' Empour de rérois évoloniun oacie, ut niss nimium fortasse. Opadezano homines essent, Apollinarem certe cum præclarissimis qui-,, busque in suo genere Scriptoribus antiquis non immerito compa-An vero tam insigni elogio dignus sit hujus-,, randum censerent. ce Metaphraseos Autor, penes eruditos judicium esto. Quid quod, cum à Veteribus non pauci Apollinarie Operum meminerint , Hiero-, nymus, Socrates, Sozomenus, Philostorgius, Suidas, alii, corum tamen, nemo * istius Metaphraseos mentionem facit.. Imo & Gyraldus lo-, co jam laudato, quamquam multa eum metrice scripsisse affirmat. Ejus tamen, inquit, quod sciam, versus haudquaquam supersunt. Hæc ferme, funt, quæ forte virum me constantiorem fluctuare, & aliquantulum, subdubitare facerent, annon ψευδεπίγεωφον hoc Opus sit. ego non is sum, qui velim contra torrentem niti, aut refragante toto fere Criticorum senatu istam Psalmorum Metaphrasin huic Auto-, Sit igitur hujusce fœtus parens', per me licet, is cui, vulgo tribuitur, verus scilicet & vetus ille, de quo hactenus egimus,,, Apollinaris. 22

IV. Primus Metaphrasin Psalmorum CLI. ex duodus Bibl. Regis Christianissimi Codicidus Græce typis Regis perquam nitide vulgavit, (non Rob. Stephanus, ut ab Hendreichio in pandectis Brandenburgensibus traditur) sed Hadrianus Turnebus, subjunctis sad calcem Variis Lectionibus. Paris. 1552. 8. (non 1562. uti ex Simlero idem Pandecta-

ubique elaborata esse videatur, cogitandum, universos totius Vet, Test, libros expressos ab eodem scriptore, & totalia insuper opera deproperata, quo nomine Apollinarem jam olim reprehendit S. Basilius.

* Imo memorant manifelle, dum totum Vetus & Novum Tell, live Metaphrali ab Apollinari expressum, sive alio scriptionis genere illustratum testantur. Itaque à Codicum MSS, testimonio, qui Psalmos ad Apollinarem referent, neutiquam recedendum.

dectarum scriptor. Operæ pretium esset hanc éditionem conferri cum Codice Barocciano XXV. licet persen ac desinente in versu 12. Pfa'mi 148. in Bibliotheca Bodlejana. In illius limine Auctor ut videtur opussuum Mariano*cuidam dedicat. Post Metaphrasin primi Psalmi seguitur Ammiani cujuspiam Metaphrasis ejusdem Psalmi ad exemplum Apollinarii. Etiam alia anemiyeaoo, ab utraque præcedentimultum diversa: sicut sequentium quoque aliquot Psalmorum sepiuscule variat ab editis. Latina versio prosaria nescio quo auctore sapius in Bibliothecis Patrum prodiit. Grace & Latine cum indice locuplete vocum Græcarum Paris. 1580. & 1613.8. cum versione per Frid. Sylburgium castigata, sed sine vocum indice. Heidelbergæ apud Commelinum 1506. 8. Exstat & Græce ac Latine in Bibliotheca Patrum Paris 1654. Tomo XIV. Commeliniana editioni paucæ quædam Dav. Hæschelii notæ subjunctæ sunt, ad quem scr bens A. 1609. Isaacus Casaubonus † ita de Apollinaris Psakerio sensit: Indico de eo non aliter quam ut tibi quoque placere video, Opus esse plane band indignum, quod juventuti Oidentavi proponatur. Graca est Oratio, & satis poetica, imo interdum mointixwrath. Illud, credo. non negabis, cum veritate Hebraica sape illi parum convenire : sape etiam Graca pocleos genium in eo desiderari : neque enim nescis, aliud esse versus facere, aliud poëtam agere; quod cum in vertendo sit difficile, non desunt tamen è recentioribus, quos anteponam Apollinari, quo in numero sunt Florens Christianus, Zanutius, & qui omnia omnium seuilorum ingenia obscuravie. Iosephiu Scaliger ὁ νῦν μακάρτατ Το μακαρίτης. Idem Casaubonus alibi, Apollinarem à Nonno longe à tergo relinqui-scripsit. Veneti Codicis MS. quem apud Arnoldum Arlenium viderit, meminit Gesnerus.

V. Metaphrases Psalmorum Poeticæ, variis Linguis concinnatæ, a) Græcæ.

DRæter Apollinarem, Metaphrastas Græcos Psalmorum ** Davidis alios reperio. Hi sunt:

† Epist. DCXLII. edit. novæ à Clariss. Almeloveenio curatæ.

Cosmas * Auctor Catalogi MS. Bibl. Bodlejanæ ait hunc forte esse Marianum Oratorem cujus apud Ammianum lib. 30 mentio. Sed Ammianus XXX. 4. Marianum ponit pro nomine cujuscunque celebris Oratoris,

^{**} In B. D. Jo. Georgii Neumanni dist, de Metaphrastis Novi Test. Witcherg. 1686.

Cosmas cuius in Degas Iambica Pfalmorum Davidis bis exstat MS. in Bibl. Vindobonesi, teste Lambecio quem vide Lib. 3. Commentar. de Bibliotheca Vindob. p. 103 & lib. 4. pag. 116. seq. Hic est celebris ille inter Melodos Graca Ecclesia Cosmas Hierosolymitanus Monachus, Johannis Damasceni praceptor, Majumensis in Palastina Episcopus, de quo Menologia 14. Nov. Suidas in imárras Aamasantos, Allatius de libris Ecclesiasticis Gracorum p. 73. seq. & de Georgiis p. 418. 419. 420. Combessions ad Vitana S. Theodori Grapti, & Cangius in tetegrádios. Ex vita Cosmas hujus Melodi profert nonnibil Allatius p. 740. de purgatorio.

Græcis versibus elegiacis Palmos Davidis redidit Paulus Dolscius,
Basil. 1555. 8. Idem cujus Siracides Græcis elegis expressus prodiit

Lipsiæ 1571. 8.

Græco carmine heroico Æmilius Portus, Basil. 1581. 8.

Itidem heroico carmine Dionysius Petavius, S. I. Paris, 1637. 8.

Jacobi Duporti, Cantabrigiensis, Homerci imitatoris selicissimi Metaphrasis libri Psalmorum græcis versibus Heroicis contexta prodiit Lond. 1674. 8. cum insigni præfatione, in qua inter alia judicium sert * de Apollinaris, & aliorum ante se vulgatis Metaphrasippp pp pp 3

§. 20. Petrus Edissensis Psalmos Davidis in Græcum metrum redegisse traditur. Sed Petrus Edessenz in Syria Ecclesiæ presbyter ab Geunasio c. 74. de Script. Eccles. atque inde ab Honorio Augustodunensis scribitur hymnos compositise lingua Syriaca exemplo Ephræmi Syri, non Psalmos Davidis metro Græco inclusses. Ita enim intelligenda Gennadii verba: Petrus Edessenz Ecclesia presbyter, deelamator insignis, scripsis variarum caussarum trastatus, es more sansti Ephram Diaconi Psalmos metro compositi. Nunquam certe Ephraim Syrus Psalmos Davidis metro, nedum metro Græco complexus, sed ipse hymnos condidisse legitur.

* Jac, Duportus in Stromatis Pocticis excusis Cantabrig. 1677. 8. & Lond. 1697. 8pag. 181.

Nuper scurram ageret cum frater Homericomastix
Derist Psaltem & carmen Homere tuum.
Empe Metaphrastes Hopkinsm Homericus audit,
Annon Sternoldm, Petavionque snit?
Emm Buchanamu sacros queque verteret hymnot,
Anne paraphrastes hie quoque nanus erat?
Quid mirum, si Momus stomerica carmina ridet,
Be sua riserunt secula Maonidem.

Idem Duportus Metaphrali Græca Heroisa perquam eleganti donavit librum Jo-

Recusa etiam Lond, 1674.8. & typis luculentis, addita Latina profaria versione Lond. 1666. 4.

Jac. Furnii, & quorum Duportus p. 181. poeticorum stromatum meminit, Hopkinsi & Sternoldi metaphrases non vidi. tem

bi Cantabrig. 1652. 8. & tres Salomonis libros ibid. 1646. 8. Utriusque ver-Go latina profaria ex adverso posita est. De aliis autemPsalmorum Metaphrastis hos ferr judicium postilla quæ de Apollinari jam exhibui, in laudata præfatione: Prenimus buic quantum ego noui, longo sed proximus intervallo, utpote qui Patrum nostrorum memoria vixit, Emilias Portas est, Francisci illius Cretenfie filius, & ut patria& natione Grzeus, ita & Grzeis literis non mediocriter instructus. & Ferraria primum, dein Aurelia Allobrogum, Graca Lingua Professor: qui ut in Dienyso Halicarnassensi, Proclo Placonico aliisque à se Latine versis, suam Gracitatis peritiam ostendit; ita & Homeri Interpretatione qualigunque palam fecit. quam illius Poeseos studiosus suerit. Ejus Gracam Psalmoram Metaphralin verlibus itidem Heroicis concinnatam primus mihi oftendie nonita pridem, & perhumaniter communicavit Vir Clarissimus, & si quisquam alius de Republ, literaria optime meritus, D. Bubeiu, Regiz Scholz Westmonasteriensis per multos jam annos Moderator celeberrimus. verum fatear, The faurus (quod aiunt) carbones. Nec mirum, quandoquidem in Epistola Metaphrasi suz przesina testatur Vir doctissimus, zgrotantem fe aut vixdum à morbo convalescentem, hoc Opus composuisse : Quod sane quis vel iplo tacente facile conjiciat, adeo languido & inerti & flaccido & elumbi stylo ao filo decurrit: at prosecto Poëlis præsertim Sacra vividum ac vigens ingenium, animum valentem & erectum postulat, cum contra diutini corporis morbi frangant animi vires, & succidant nervos ingenii, & denique vigorem & acumen mentis retundant, Sed unde unde id fuerit, utique hoc in Scripto talem se gessit Æmilim, ut nisi Autorem Libri Titulus præ se ferret, non Græcum Professorem, nedum in Homero tantopere versatum, sed alium quempiam infimi subsellii Græculum esse existimes, & Disciplorum inter jubeau plerare cathedrae. Et si hanc vidissent Metaphrasin, quid de ejus Autore dixissent duo illi Censores : qui Apolinarem sie in ordinem cogunt, ut in multin eque Versibue ne umbram quidem agnoscant concinnitatio & elegancia Poética? Tertius jam & ultimus, qui Psalmodiam Davidicam Græcis versibus expressit, is est, quem dixi, Dienysius Peravius, Natione Gallus, ex Societate JEsu Theologus, qui non multis (opinor) abhine annis diem obiit; Vir fane doctiffimus, & cum multifaria eruditione præditus, tum Græcæ inprimis Linguæ kientia non leviter imbutus. Is igitur, inter complura alia egregia tam in Theologicis quam in Philologicis doctrinz suz monumenta, etiam Metricam Psalmerum Faraphrasin post se reliquit, eruditam certe, & meo quidem judicio. elegantem. Fruatur enim ille, per me licet , laude fua; nemini ego detractum velim. Et quanquam ille, qui antiquissimi Metaphrassæ rigidus adeo, ne disam iniquus, censor suerit, nec ipse fortalle ubique scopum angit, nec Poètics

tem Erasmi Schmidii metaphrasin ineditam, qui vario carminis genere Psalmos Grace expressit, & quam manu exaratam servabat Joach, Hennin-

phraseos & elegantiz leges exacte & ad amussim servaverit, ego tamen par pari non rependam, nec nævos illius, fi qui fint; retegere conabor. Hoc interim citra omnen livoris aut malignitatis suspicionem mihi affirmare liceat, vereri mescilicet, ne & ipse eidem eulpæ affinis sit, quam alteri impingit. Id nimirum in Apolinade ri reprehendit, quod fola Septuagiuta Seniorum Interpretatione maus, Teatum Hebræum non consulverit nec inspectorit imo ne intellexerit quidem : quo sactum, ut a scopo loci, & sensu S. Scripture haud raro deslexerit, aberraveritque, Ubi illud certe inprimis farendum, Græcam Versionem Tar o maximam semper autoritatem in veteri Ecclesia obtinuisse: quin & Gracos Patres fere ad unum omnes eam ubique secutos, utpote Linguæ Hebrææ penitus ignaros. At vero Apold linaru, id quod Theologorum Gracorum non paucu defuit, Hebraica Lingua admodum perieus fuir, inquit Cl. G. Vostius, de Poétus Gratis, cap. 9. Quicquid de peritia ejus sit, at saltem intellexisse eum hanc Linguam testatur suidar, ex Phileftergie, Historico Arriano, Rey THE ESPOSIO BIENERTE ET ELEN OLOS TE NV. Quanquam ergo Græcam Versionem, utpote tum temporis maxime inlignitam, & vulgo receptam, in plerisque secutus sit, fieri tamen potest, imo haud prorsus inveriumile mihi videtur, ut etiam ad Textum Originalem nonnunquam oculos & mentem adverterit. Quid autem? an Peravias iple in lua Paraphrali Textui Hebræo tam mordicus adhæret? tantumne ejus autoritati tribuit, ut ne latum uuguem ab eo discedat? TOXX YE KOH DEL. Ait quidem se in Translatione sua. tres illas palmarias Bibliorum Editiones, Hebræam, Græcam, & Latinam ob oculos habuisse: interim tamen palam & ingenue fatetur, se, quando ambas retinere non potuit, Hebraica relista, ad Gracam solam adbasisse; quandoquidemea cum Vulgata, qua Eclesia Catholica utitur, Editione concordat. Quamobrem nec Apollinaris Fontes Hebræos neglexisse magis censendus est, quam ipse Petavisus, nec ille Græcæ LXX, virali versioni propius pressiusque institisse, quam hic Veteri vulgatæ Latinæ, (quam & pro Authentica habuit) etiam ubi ab Hebræo Textu discedit. Atque hi quidem Tresviri illi Græci sunt Metrici Pfalmorum Interpretes, quorum hodicque extant integræ totius Pfalterii Metaphrases, saltem qui ad manus & oculos meos pervenerunt. Jam vero præter hos, sunt tres alii, qui non integrum (quod fciam) Pfalterium, fed aliquot duntaxat Pfalmos Davidis, Græcis Versibus transluiere; quorum Editionem curz atque industriz debemus Doctissimi diligentissimique Henrici Scephani. Ii sunt Paulus Dolscius, qui Elegiaco, 🕑 Joannes Serranue, qui partim Heroico, partim Lyrico, & denique ille, quem dixi , H. Stephanus qui partim Heroico , partim Supphico , partim etiam Anacreonti. co Carmine in sua Versiore usus. Et de Dolscio quidem nihil amplius me reperisse memini, nisi quod Conradus Dinnerus in suo Grzecorum Poetarum Catalogo ejus nomen reponit, atque etiam in fua Gracorum Epithetorum Farragine ejus versus aliquot Elegiacos, idque (uti illorum mens & sententia innuere videtur, aco

Henningius à managiry, unde venit ut audio in manus Rev. D. Jo. Diecmani, Theoliogiruditissimi. Marcinus quoque Crusus XLIV. Psalmos Graco scripsit carmine, idque ingratiis mali Damonis, illique ut agre faceret elaborasse, etiamsi typis illos exscribi non contingeret, se dixit, ut resert Melch. Adami in ejus vita.

Psalmos aliquot Davidis graco carmine Anacreontico & Sapphico donavit Henr. Stephanu, forma milnori. Sunt item psalmi quidam gracis versibus compositi per Antonium Nigrum, Medicum Brunsvicensem. Lips. 1552. 8. & alii autore Iob. Serrano, cum precationibus Graco-Latinis singulos ad Psalmos accommodatisanno 1575. in 12. ap. Henr. Stephanum. Exstant & Psalmi quidam Gracis versibus redditi à Florente Christiano, Frid. Iamotio & H. Stephano ad calcem Buchanani A. 1572. excusi, 8. Martinus vero Magerus à Schanberg vulgavit Psalmos poenitentiales diverso carminum genere Hebraico, Graco & Latino, Francos. 1624. Novassime Iosua Barnessu, superiore anno 1714. cum gravi Gracarum literarum jactura defunctus Psalmos 12XV. & CXXXIII. Anacreonticis versibus Graca & Latina Lingua redditos exhibuit in Anacreonte Christiano, Cantabrig, 1705. 12.

Daniel

enim Opus Autoris designatur) ex Pfalmorum Versione adducit. Illis autem ex Versibus, cum Ecloga illa Stephaniana comparatis, non male mihi colligere videor. integram Psalmorum Metaphrasin, eodem silo (certe non admodum compto illo nec eleganti) ab eo contextam, in Bibliothecis alicubi latere, quamvis cam jamdiu quæsitam nondum mihi invenire contigerit. Postquam hac scripseram, ex Drandii Bibliotheca didici , Paulum Dosscium tum! Sapientiam Siracida , tum Plalterium Davidis Graco Carminesvertisse. Serranum quod spectat, Galler utique is Vivariensis suit, Vir sane pius & doctus, quantum ex Operibus ejus, partim Theologicis, partim etiam Philologicis, conjicere licet. Græcæ porro Linguæ peritiam non vulgarem in eo fuisse ostendit tum nova illa & accurata Platone Editio, haud ita multis abhine annis ab co adornata, tum & Pfalmerum aliquot Davidicerum illa, quam dixi, Translatio. Ex illo enim specimine, ut expede Herculem, facile dignoscas & intelligas, quantus is Vir suerit, & quam egregius Poëta Graeus, sive puritatem Sermonis, sive Carminis nitorem & elegantiam spectes; ut si totum profecto transfulisset Pfalterium, vix aliorum aut ingenio aut industrize locum reliquisset; adeo cæteros omnes, mea quidem sententia, in hoc genere Metaphraseos excelluit ac superavit : nisi forte popularem ejus exciplas , H. Stephanum, qui & Carmina ejus vulgavit, ae typisimpressit: Is enim inter omnes literarum Principes ac Heróas, qui superiori seculo Hellenismi studio, Græcaque Linguæ cognitione claruerunt, ut in omni Graca literatura merito primas obtinuit, ita & in Poessi Graca, inprimis Homerica vere Ospavullo, Coronam adeo aliis omnibus laureamque præripuit. Has Duperfus.

Daniel, Heinsiu Metaphrasin Græcam Psalmorum ut condat, rogatur ab Isaaco Casaubono p. 363. Epistolar, sed nunquam eam edidit, Paucos quosdam Psalmos Græcis versibus expressit etiam Joach. Camerarius.

b) Latino Carmine.

Lambereus Alaraw, Hamb. 1650. 12. versibus Lyricis.

C. Barthius vix duodecennis Pfalmos complures vario carminis genere expressit Ex his tantum XVII. edidit.

Nonnullos etiam Card. Barberinu, qui postea Urbanu VIII. Pon-

tifex, Petrugue Bellem.

Philippus Rellevalerus Psalmos 50. primores.

Greg. Bersmannus, totum Psalterium, Hanov. 1598.

Theodorus Beza, vario carmine, Morgiis A. 1587.

Job. Bochius, Antwerp. 1607. 8. versibus heroicis.

Franciscus Bonadus, Elegis. A. 1513.

Bartholomaus Botta, heroico carmine. Venet, 1581.

Georg. Buchananu, vario carminis genere, quæ elegantissima Metaphrasis sæpius recusa exstat etiam cum observatt. Nathanis Chytræi.

Caspar Conradus, Silesius. A. 1615. Francosurti vario carminis

genere.

Valentini Cremeovii cithara Davidica Magdeb. 1621, ex Germanica Psalmorum Metaphrasi Beckeriana.

Lud. Crucius, Lustianus, Madrit 1600. vario carmine.

Valencinus Egenolphus, Francof. 1591. vario carminis genenc.

Io. Fabricius Bolandus, Carmine Lyrico.

Ægidius Delphus è Sorbona Theologus, laudatus Erasmo T. 9. Opp. p. 910. edit. Basil.

M. Anton. Flaminius, vid. infra Spinula.

Job. Frieschius 1593. & 1602. centum generibus.

Job. Christ. Fuebs. Smalcald. 1579. 8. vario carminis genere.

Jacob, Furnius, Graco Latino carmine.

Joannes Ganejus, Parisinus Psalmos 75. lyrico carmine, Paris, 1547. 8.

Theod. Graswinchelius, Hagæ Comit. 1643. 8. versibus heroicis.

Mare. Hassaus Lub. 1601. carmine Sapphico. & Lips. 1605. He-roico &

Qqqq

Eoban.

Eoban. Hessus. Lipsia anno 1557. 8. carmine elegiaco, ad Philippum Magnanimum, Landgravium Hassis recusa A. 1600. &c.

Henricus liber Baro ab Hevel, elegiaco carmine, Viennæ, 1710. 8.

Ieremias Hælzlinus Lugd. Bat 1630. 8.

Caspar Hofmannus-

Sebastianus Hornmoldus JCtus Tubing. 1596. puris Jambis, ad Imp. Rudolphum.

Arturus Ionstonus, Scotus, Medicus Regius, Middelburg, 164216.

& Amst. 1706. 12. Carmine elegiaco haud insuavi.

Lacobus Lacomus junior, elegis Pfalmos centum reddidit A. 1587.

Rudolphus Lehmannus hendecasyllabis A. 1580.

Fabius Leonida, plures psalmos Lyrica Metaphrasi donavit, Rom. 1628. 1620.

Georg. Lothus, Luneb. 1632.12. Plalmos universos vario carmine. Ioh. Major. Witeb. 1577. Magd. 1604. carmine heroico.

Franciscus Macedo. Ludor. Magnetius S. I. Paris. 1633:12.

Iob. Matthaus, Toscamus, vario carmine, cum argumentis Jo.

Aurati. A. 1576.

Mauritius, Hassiæ Landgravius, vario carminis generePsalterium reddidit anno ætatis duodevigesimo. Prodiit Smalcaldiæ A. 1590. Confer Nova literaria Hamburgensia 1707. p. 164.

Paulus Melissus aliquot Plalmos latino metro donavit, ut Iobannus Lauterbach & Vincencius Placcius noster ὁ μακαθέτης, Petrus item Nannius, Lovitad, Rapitius & in sylvis pnéticis sacris, Sangalii 1582. 8. Martinus Farnerus Tigurinus.

Arias Montanus, Antwerp. 1574. apud Plantinum in 4. totum Pfalterium vario metri genere, adscripto textu Hebraico & Latina Vulgata.

Franciscus Mourettus elegis Paris, 1581, 8.

Ioach. Goetzii ab Olenbusen Paraphrasis Psalerii Heroica in ejus Carminibus sacris Helmst. 1654. 8.

Balthasar Palia, Siculus, Bononiæ 1687. versibus Heroicis.

Georgius Purbachius, jambis puris totum Plalterium.

Angelus Sanguinus, Abbas Calinensis, lyrico carmine.

10. Sascerides, Lyrico Carmine sacrorum libris IX, ap. Oporin & P. Anselmi Schramb, Benedictini, Mellicensis Pia desideria Davi-

Davidica, sive Psalterium Davidicum metro elegiaco exceptum in qua tota Metaphrasi ne uni quidem elisioni locum dedit. Viennæ 1707. 12.

Nic. Selnecerus 1574.

Adamus Siberus Basil. 1565. 8.

Job. Spangenbergius, Magdeb. 1544. carmine elegiaco.

Andreas Spethe, Paraphrasis metro rhythmica, ad melodias Gallicas & rhythmos Ambrosii Lobwasseri Germanicos, Heidelb. 1506, 12.

Marci Antonii Flaminii & Petri Francisci Spinula Paraphrasis, Paris.

1546. 8. Basil. 1548. 8. 1561. 12. vario carminis genere.

Frid. Widebrandus, Argent. 1579, ad Wilhelmum Hassiæ Landgravium.

c] Germanicæ Pfalmorum metaphrases.

Anonymi Jesuitæ, Harfe Davids mit Teutschen Seiten bespannet. Augustæ Vindel. 1669.

B. D. Cornelii Beckeri, cujus metaphrasis & in cantionali Dres-

densi 1679. 4. & alias sæpius est recusa.

Andrea Henrici Bucholez, 1651. Parte I, ejus sacrorum poe-matum.

Celadon vide infra, Negelein.

Iohannis Claus Secretarii Onolsbacensis 1540. & Heidelb. 1583. recensente Conrado Lauterbachio jussu Electoris Palatini Ludovici.

Alberti Curtii S. I.

Constantini Christiani Dedekendi, Jenæ 1669. & Lips. 1680. 12.

Iob. Philippi Degenhartii, Nobilis qui A. 1652. 9. Octobr. obiit Ronigliche Davide Hatfe sive metaphrasis germanica plalmorum cum præfat. B. D. Speneri prodiit A. 1672.

Rutgeri Edingii.

Wolfgangi Helmbare, Baronis de Hoberg Lusts und Argenens Gars

tenKonige Davide 1675. 8.

D. Ambrosii Lobvvasseri, Regiomontani JCti e Gallico Bezz & Clementis Maroti, A. 1565. primum edita & szpissime inde recusa spsalmorum Germanica Metaphrasis, ex qua Belgica etiam profluxit. Obiit hic Lobwasserus A. 1585. 27. Nov. De eo vindendus Melchior Adami in vitis JCtorum, Christophorus Hartknoch in Historia Qqq 2 Ec-

Digitized by Google

Ecclesiastica Prussiæ Germanice edita & Caspar Schusselburgius in hochemichtigen Theologischen Fragen p. 261. seq. Nuperadmodum Tiguri vidit lucem metaphrasis hujus Lobwasseri varis in locis emendata. Der verbesserte Lobwasser. Confer Nova Literaria Helvetica 1703. p. 18.

Martini Luiberi, qui psalmos quosdam paucos hymnis gemani-

cis feliciter transferendo, aliis przivit viam.

Ludovici VI. Hassix Darmstad. Landgravii (A. 1666. defuncti) prodiir Giessa 1618... Vide Nova literaria Hamb. A. 1707. p. 166.

dit Giellæ 1658.. Vide Nova Interaria Hamb. A. 1707. p. 100.

Pauli Melissi Schedii qui Bsalmos quinquiginta Germanicis hymnis reddidit, Lobwasserium emendaturus justu Electoris Palatini.

Mich. Mulleri, Stutgard. 1702.

Christoph, Adami Negelein (Celadon) Alte Zione Sarpseio; Norimb.

Iob. Neucranezii qui selectos Psalmos metro condidit Germanico.

Notkerus Labeo, Abbas S. Galli (Sec. XI.) MS.

Martini Opitii. Gedani 1638, 12. justu Ducum fratrum Lignicen-

sis & Brigensis.

Druda sive Gererudis von Qualen A. 1650. MS. apud clarissimum.

amicum nostrum Michaelem Richey.

Narcissi Rauneri Davidischer | Joseph Muster cum præfatione B. D. Speneri. Augustæ Vindel. 1670.

Nicolai Sclnecceri.

Mosis Scendelii, Judzi Hinnoverani, metaphrasis germanicaz Jo. Christoph. Wagenseilio το μακαείτη Α. 1705, 8. edita ex veterie editione Craconviensi 1585.

Christiani von Stæcken. Slesvic. 1656, 12.

Gaß. Illenbergii 1582.

Philippi Junioris Bironis de Winnaberg. Spiræ 1588. 12. è Gallicis Clementis Maroti & Bezæ.

Ioh, Wastboltzii, Ecclesiasta Orenbergensis Lutheris. Lobroasser 1621.
d) Metaphrasis Hebraica.

In H. braicum Rhychmum, quali nunc utuntur Judzi, Psalmos conversos à Rabbi Chaninja Aben Jackar, legas in appendice ad Bibliothecam Rabbinicam Buxtorsii. Seddoctissimus Wagenseilius in præfati ne ad Stendelii metaphrasin Psalmorum Germanicam jum à memenoratam è R. Strimeri libro Siphthe Jeschenim observat commentarium esseillum Rabbi Chaninja in Librum Psalmorum non memphrasin poësicam.

e) Anglica Metaphrasi

Psalmos donarunt Georgius Witther, Thomas Sternholds, John-Hopkins & Simon Patrik., ut Jo. Kingium, Smithum, Whittingamum omittum.

f) Belgica.

Philippus Marnixius Dominus de Aldegonde, Camphuysen, Henr. Bruno, Wilhelm von Hæcht, Johannes von Quisberg / Petrus Dathen. Quibus ex laudati Viri Michaelis Richey penu accedunt de Boey, de Bruve, Celosse, Clerckius, Deutekom, Geldorp, Gysen, Halma, d'Hubert, Huls, Overbeck, Revius, Roldanus, Six van Chandelier, Trommius, Vlackveld, van Vondel, Westerbaen.

g) Bohemica

Georg Streyz,

h) Danica.

Franciscus Wormordus, M. Thomas Wilhelmus, M. Andreas-Christiani Arraboensis. Laur. Petræus, Joh. Thomæus, & novissime Elias Naur, 1699. 8.

i) Gallica.

Primus Clemens Maroem quinquaginta Psalmos Gallico carmine reddidit. Hinc. Joh. Poitevin, reliquos centum adjunxit A. 1551. vide Colomesiana p. 245. Idem post Poitevinum fecit majore cum applausu Theodorm Beza. Ab eo tempore Psalmi versibus Gallicis expositi sunt à Gilberto, hinc ab aliis, Revigliasso, Navieresso &c.

Blasius Vigenerius reddidit Gallico metro sed acioque.

Des Portes, de quo ita Memoriæ Trevoltinæ A. 17 12. p. 485. Des Portes apporta plus de talent à sa version de tous les Pseauumes en vers François. Quoi qu'il ait beaucoup vielli, & que dans le tems meme qu'il a écrit on l'ait blamé d'une grande inegalité, sa traduction est - - veritablement pocitique: il a rendu plusieurs endroits fort beuresement, & sait sentir quelque sois toute la force de l'original.

Mr. de Marillac, Garde des Seaux de France travailla peu après

sur le meme sujet avec plus de piete que de genie.

Lovis de Galaup.

Racan dans ses Odes sacrées sur les Pseaumes, a surpassé tous Qqqq 3

ceux qu l'ont précedé, & plusieurs de ceuxqui l'ont svivi, & s'il avoit tant de seu que de regularité, autant d'elevation que de douceur, David auroit en lui un digne interprete.

Mr. Godeau (Antonius Godellus) On a eu raison de blamer dans ce Poete une abondance fastidieuse, une affectation presque puerile, des inegalitez frequentes: mais on ne devoit pas lui contester les eloges que meritent un stile ordinairement ingenieux, des tours assez variez, une versification douce.

Le Pere le Breton Jesvite, ne manque pas de genie, mais il a man-

qué d'elegance & de force.

Mr. Ranchin, Mr. Simond, Pastor * olim Ecclesia Gallica in capite bonæ Spei.

Mr. le Noble, Paris 1710, 8-

Præter hos qui integrum Psalterium versibus Gallicis reddiderunt, alii in quibusdam Psalmis metro Gallico condendis cum laude versati sunt, ut Bertaldus (Bertaut) & Perronius, Malberbinsque, Petrus Cornelius, Cerifius, Testuvius, Manevillius, Maresius, Des marets) Conrareus, Pelissonius, Benseradeus, Foncanus (la Fontaine) & Rossellus (Mr. Rosseau) & quæ viris neutiquam tedunt ingenio, Haja & Desbulieria (Madame le Hay A. 1694. & Madame Deshoulieres.)

k) Hilpanica.

Alphonsus Carrillus. David Abenatar melo: Johannes de Soto.

I) Ungarica.

Albertus Molnar.

m) Italica.

Franciscus Perotti, Iulius Czsar Paschalis, & qui czteris prz ferri solet, Iohannes Diodati.

n) Polonicâ.

Kochanoius, Matthias Rubinius Wissowatius.

o) Svecicà, Lapponica, Finnica,

Præter Svecicas Metaphrases, Abrahami Kempe, Olai Sparmanni &c. Versibus Lapponicis redditi Psalmi quidam Davidis occurrunt in Manuali Lapponico Iohannis Tornzi Bothniensis, Holmiz

* Nouvel, Rep. lettr, 1703. 11. 199.

1648.

1648. 8. Et Finnicis in Michaelis Agricolæ, Nylandia Finnonis Hymnis Ecclesiasticis.

p) Wallica.

Wilhelmus Middelton, Lond. 1593. 1603. 4.

Ut ad Apollinarem Laodicenum Oratio nosta recurrat, notum est ad eum vel ad Patrem ejus tanquam auctorem referri quoque à viris quibusdam doctis Tragadiam inter Gregorii Nazianzeni Opera sapius vulgatam, qua inscribitur xeasos máo xou Christus patiens, & prosa à Sebast. Guldebeckio Tigurino, versu Iambico latino, à Claudio Roilleto Belnensi est translata, cujus posterioris metaphrasis etiam in Latinis & Gracolatinis Nazianzeni editionibus legitur. Sedcum Nazianzenus plurima carmine scripserit, & Codiçes MSS illam Tragadiam Nazianzeno tribuant, nolimborum testimonio conjecturas Criticorum prasferre, licet hi minorem in illa elegantiam minusque judicium & acumen quam in aliis Gregorii poematis observare sibi videantur.

Epistolas duas Apollinaris ad Basilium M. una cum hujus respensoriis à Cotelerio editas T. 2. monumentor. Ecclesiæ Græcæ p. 84. quarum prima incipit: Πρότερον μρώ σοι πελιτών όν τελίς γρασφως ασαφων. altera: Πε μρω ήμην αυτός, δέσποτα, πε δε ή ποθεινοτάτη Φωνή, similiter; mihi persvadeo junioris Laodiceni vere esse, neque video magnas fuisse causas viris claristimis, qui de illarum γνησιότητι addubitant. Nam sane quod Basilio antequam hæresin suam proderet Apollinaris, amicitia cum illo intercesserit, & quod hunc ob studium Scripturarum magni ille secerit, ex Epistola Basilii LXXXII. apparet, ubiquoq; sead eum scripsisse non dissitetur, aitque non modo inimicum non habere, sed venerari etiam, licet errores ipsius minime in se recipiat, verum propter nonnullos ejus libros reprehensione dignum judicet.

Libellus Apollinaru de atate bominum, quem Leodici A. 1575 prodisfe

Elias du Pin Bibl. des auteurs Ecclesiastiques T. 2. p. 220. il s' en faut beauconp, que la tragedie qui porte pour titre FE(us CHrist le sonsfrant, approche de la beauté, de la justessée & de la gravité des pieces de S. Gregoire de Nazianze, & ce n' est pas sans raison, que les Critiques la jugent indigue de lui.

se scribit Aubertus Miræus ad Hieronymi Catalogum de S. E. & vidisse se negant Labbeus & alii viri doctissimi, nihil aliud est si recte memini, quam Apollinaris Metaphrasis Psalmi XC sive Hymni Moysis, Domine refugium factus est nobis, latinis versibus expressa ab Hannardo Gamerio, Moszo, editaque una cum aliis quibusdam Leodici 1575. 8. licet à Valerio Andrea & Francisco Sweertio in Bibliothecis Belgicis, ubi Gamerii scripta recensent, non memoratur.

De Epistola Apollinaris Iulio Episcopo Romano & de expsitione fidei Gregorio Thaumaturgo per Apollinaristas supposita, que

ambæ etiamnum exstant, dixi supra p. 665.

IX. NONNUS a) Panopolites Ægyptius, diversus fuisse videtur à Nonno Palæstinob) Origenis sectato dogmata, cujus mentionem faciunt Cyrillus Scythopolitanus & Simeon Metaphrastes in vitis SS. Sabz & Cyriaci, T. 3. & 4. monumentor. Cotelerii, Incertum etian idemne sit cum Nonno cujus filium Sosenam c) Synesius commendat amicis suis Anastasio ac Pylæmeni: ætate licet non multuminferio-

- a) Constat sane Nonnos Ægyptia lingua dictos patres spiritales ac Monachos, perinde ut Nonnæ ac Novides dictæ sunt Matronæ ac Virgines DEO consecratæ, harumque præsectæ. Vide si placet Meursii Cangiique glossaria & Theophilum Raynaudum de sacra paternitate T. XI. Opp. p. 178. Sic Hippolytum Portuenscm Episcopum etiam Nonnum appellant Petrus Damiani & Martyrologium Hieronymi, Confer Stephani le Moyne prolegomena ad Varia sacra*2L b. At præterea nomen proprium etiam Poetæ esse Novvoy diserte testatur Svidas: istor de ws est nat Nevr & nue lor, Havomodiths, o nat Trage Séron Θεολόγον το βαφοράσας δι επών. Idem Svidas: Αυσόνιβ. σοφιτής, γεγραφώς Επιτολας και άλλα τινά πρός Νόνγον.
- b). Eundem putat Triffanus T. I. Hift, Imperatorum è numis illuftratæp. 497. fcg. Sed præter patriam, institutum vitæ aliaque quæ urgere omitto, videtur repugnare ratio etiam temporis, cum Nonnus Palæstinus vixerit medio saculo post Christum natum sexto, & noster Nonnus ad quintum seculum recte à viris doctis referatur.
- c) Zwonvav, Synesius Epist. 43- ad Anastas, & 102. ad Pylæmenem, ubi hunc sosenem δια λόγων τραφέντα και αυξηθέντα appellat. Unde permotus Gerh. Falkenburgius putavit parentem hujus Nonnum haud diversum suisse a moltro, quod Guil, Caveo etiam & aliis Viris doctis perfyasum,

feriorem Synesio fuisse credibile est, quippe qui ab Agathia d) citatur tanquam unus è Poetis novis, hoe est, ut interpretor, non aqualibus Agathiz sed aliquo tempore non ita multo ante ztatem ipsius claris. Etiam ille alius à nostro fuit Nonnus, quem Damascius in vita Isidori apud Svidam in Sadério narrat sexies totum evolvisse Demosthenem, nec tamen os aperire potuisse ut orationem aliquam commodam haberet. Equidem non pugnant hæc duo, valere carmine, & dicendi facultate destitui, ita ut nihil contra sit rarius quam bonum poétam eundem quoque bonum esse oratorem, neque temporum ratio valde adversatur: at enim illum Damascii Nonnum alienum à CHRISTI sacris multa svadent, hunc nostrum Christianum fuisse nemo dubitat. Omitto Nonnum longe juniorem Medicum, itidem Christianum, de cujus iaternar Geneguaτων συναγωνή ad Imperarorem Constantinum Porphyrogenitum infra libro VI, erit dicendi locus. Verum 1 :: us Diaconus hoc loco non est prætereundus, qui in Concilio Chalcedonensi A. C. 451. inter notarios commemoratur, tum Nonnus Epilcopus Edessenus cujus apud Nicephorum XIV. 30. Histor. mentio, idem qui in synodo Ephesina Angerra A. C. 449, cooptatus est in locum Ibæ Edesseni ab Eutychianis exauctorati. Nonno Episcopo Heliopolitano & tardem Edesseno tribuitur quoque 30000. Saracenorum conversio, quam ad Nonnum nostrum Panopolitem præter rem refert Nicolaus Abramus.

X. Ex poematis ejus (plura enim compositis Agathias innuit, cum Dionysiacal allegans laudat Nonnum er livi των είκεων ποιημάτων) exflant carmine Heroico ΔΙΟΝΤΣΙΑΚΩΝ sive de rebus Bacchi, e) libri Rrr duo-

- d) Agathias lib. IV. Hist. p. 128. Tauta γαρ όι π πρότερον ποιηται άδυσι, και οι νέοι ωραλαβόντες συνάδυσιν, ων δή και Νόνι Θο ό κα της Πανος της Αιγυπίας γογενημέν Θο εν ίνι των οικείων ποιημάτων ο περ αυτώ Διονυσιακά έπωνόμας αι, &c. Prosert deinde libri primi versum 42. & 43. Ex hoc loco colligas longe salli Carolum Paschalium, qui lib. τ. de coronis cap. 16. p. 50. Nonnum Panopolitanum Ovidio antiquiorem existimavit, unde reprehenditur à Vossio de arte poètica p. 57. Certe Ovidium antecedere ætate non potuit, qui S. Johannis Evangelium Metaphrasi donavit.
- e) Titulum reprehendit Dan, Heinsius p. 186. dist. & negat Aiorusiana recte dici

duodequadraginta quos ab Ethnico adhuc f) scriptos esse nescio an affirmare necesse sit, neque adeo in sudibrium & pudorem paganz Theologiz compositos g) asseveraverim, cum pomerit Poeta sice Christianus animi causa Ethnicum argumentum ingenio suo exornandum suscipere, ut quotidie in theatris nostris sieri videmus. Dubitant nonnulli idemne sit hoc Poema h) cum illo de Gig antibus, in quod hi versiculi seguntur lib. 1. Anthologiz p. 140.

Sed videtur utique his verbis respici pars Dionysiacon, sive the a quibusdam appellatur Bassaricorum h) que libro primo & secundo and

Licet benesus alii inscripserint Κυπειακά, Τρωϊκά & similia, quia πρόγματα, quod subintelligitur, male adhibeatur cum de uno sermo est, & diecedum sir non τὰ Διονύσε πάγματα sed άι πράξεις. Verum possible tiam subintelligi ποιήματα, deinde πράγματα quam πράξεις males sortasse Nonnus, qui non modo Bacchi ipsus actiones sed & aliorum sacta & res que ipsum quovis modo attingunt persequitur. Hac saucem reche Διονυσιακά πράγματα dici, nemo opinor negabit.

- f) Ita Trillanus T. 2. p. 606. & in Hilloria literaria scriptor. Eccles, ad A. C. 410 Guil. Cayeus V. C.
- g) Hzo Casparis Barthii sententia est p. 799. ad Claudianum.
- b) Sane distinguit diserte Lilius Gyraldus, at Gerardus Falkenburgius in eradita præstatione ad Joh, Sambucum (quam editioni Plantinianæ præmissam in Wecheliana Dionysiacorum editione srustra quæres, sed maximam parten sibro suo de poëtis Græcis inseruit Laurentius Crassus) eum nescio quo austore, sola ut reor conjectura ductus duos illos versiculos qui in Anthologia legunur, vel ab ipso Nonno vel alio ipsius perquam studioso Dionysiacis olim præsixos suisse - h) Idem plane sonat Bassacia & Διονυσιακά. Hine Svidas in Bassacia & Σωτήελχω memorat Severichi Oasitæ poëtæ epici Diocletiano imperante clari Bassacia ήτοι Διονυσιακά libris IV. Bassacia etiam seriplit Heroico carmine Dionysius Samino teste Eustathio prolegom. ad Dionysium periegetem & Stephano Byz. qui XVIII. librum laudat in βώλιγγα. Nimirum Bacchus Orpheo hymn. 44. Βάσσαςος atque Horatio lib. 1. Od. 18, Bassacia (Heroico carmo con hymn. 44. Βάσσαςος atque Horatio lib. 1. Od. 18, Bassacia (Heroico carmo con hymn. 44. Βάσσαςος atque Horatio lib. 1. Od. 18, Bassacia (Heroico carmo con hymn. 44. Βάσσας και με το carmo con carmo

Typhoëum ejusque cum Jove pugnam persequitur. Nam licet Bacchi res titulus operis promittat, multa tamen alia satis fuse & copiose describit poeta, Quare non opus, sed chaos nobie reliquit, inquit Heinlius. i) Namut Bacchu Indos expugnaret, Jupiter Europamrapit : & in taurum convertitur, Typhoeus calum expugnat, Cadmus Harmoniam ambit & exambit, Thebascondit, filias elocat. Actaon à canibus discerpitur, Proserpina à Diis amatur, Zagreus nascitur, mundus diluvio interit. Post bac omnia Bacchiu tandem nascitur. Tanta molis erat DEum orbi terrarum dare qui in amphora habitaret. Quare ante natum eum cujus gesta describebat, sex aut septem immanium voluminum argumenta dilapidavit & consumfit, quorum nullum ejudem cum reliqui est argumenti, sed tot fieri opera possint quot sunt ipsa. Primum effet ή Ευρώπης αρπαγή vel Ευρώπη, fecundum ή Τυφώε Φ μάχη ant Γιγανδιάς. Tertium Κάδριε και Αρμονίας Γάμοι. Quartum Καδμάα hoe at Kadus πράξεις. Quintum Δηθς μνης εία η γάμοι. Sixtum Zaypros youal. Septimum al Diorder youal. Sequentia non minus funt intricata, ita ue tertio & vicefimo Indica aggrediatur, cum in tertio & decimo Catalogum proposuerit. Quare totum opus episadium est & episadiu caret: nibil enim eft pracipuum, nulla operie κατάς ασις, nibil έπαλληλον & quod ita cohereat, ut eo posito alterum sequi sit necesse. Nibil tale, quo posite aliud à poëra fed tamen conveniens priori extendendi causa operis & exornandi possie addi. Quo decepti veteres quia diversa argumenta non trastavit sed consudit, diversa quoquo opera illi adscripserunt. Unde illud cusudam veteris, quafi Tiyarlanda scripfisset, aut pracipua ea esset pars operis qua de Typhoëo agit, Nisi Indos intellexerit, quod Falkenburgio videtur. Allegat Nonni Dyonysiaca præter Agathiam Eustathius ad Homerum plus fimplici vice, & Etymologici Magni auctor in Διόνυσ . Sæpius etiam illius testimoniis antequam typis exscriberetur usus est Politianus cap. 11. 12. 28. 80. Misc. & semel Natalis Comes V. 13. Mytholog. qui per Demarchum viderur Etymologici Magni auctorem deno-Tumidum ac prope Dithyrambicum scribendi genus, Baccho scilicet congruens, multi in hoc opere notarunt, in vituperatio-Rrrr 2 nem

bræis 702 omphax) Etiam Barrage denotat pallam talarem Bacchicam tette Polluce VII. 13. & Hefychio, unde Bassarides, ministræ Bacchi, Schol. Per siii Sat. 1. v. 102. Bassaridum wates apud Avienum p. 97. edit. Grotii, & come Bassarica apud Propertium III. 15.30.

i) rag. 184. diff. in Dionysiaca,

nem plerique, k) pauci in laudem vel ita ut excusarent: l) Certe ingenium & copiam, eruditionem, epithetorumque m) utut audacium quandoque, ubertatem! & affluentiam largiuntur etiam illi qui parenthyrsos & vitia illius atque ἀκυρολογίαν acrius reprehendunt.

XI. Editiones AIONTEIAKON.

Aldus, cui à Johane Lascari commendatus fuerant, ne-Uque Jo. Oporinus qui ex Italia exemplar eorum acceperat, Dionysiaca Nonni in lucem edidisset, primus ea luculentis Christoph. Plantini typis Grace cum eruditis castigationibus suis & indice locupletissimo, Guilelmique Canteril emendationibus unico tantum constantibus folio vulgavit Gerardus Falkenburgius Noviomagus Antwerp, 1569.4. ex MSto Codice Jeannie Sambuci, Pannohii, qui Arlenii Monembaliz Archi Episcopi olim fuit & XLV. aureis à Sambuco Tarenti fuit redemaus, hodie vero una cum duobus vel tribus ejusdem operis Codicibus afservatur in Bibliotheca Czesarea Vindobonensi. Interim Parisis Carolus Utenhovius Caroli filius quatuor Codicibus MSS, usus Dionyfiaca Nonni castigare & Latine vertere aggressus suit; & Iohannes Forestius in literis ad Eliam Putschium datis 12. Jul A. 1605. scripsit in hanc sententiam: Nos quoque, si Diis placet, dum yoru xxupor est, conamur tenues grandia, Nonni Dionysiaca in latinum sermonem vertimus, annotatiunculasque quasdam & conjecturas nostras addemus, scaret enim fædissima proluvie menderum. Eo ipso Anno 1605. 8. Opus hoc Grace &

- k) Jos. Scaliger Epist. CCLXXVI. seq. ad Dan. Heinsium & CCXXVII ad Salmac.

 Heinsius in dist, de Nonni Dionysiacis, Petrus Cunzus in Animadversionibus ad Dionysiaca. Petrus Rapinus restex. sur la poetique p. 168. 176. Lud. Balsacius dist, ad Andream San-Dionysium p. 85. Nonnus e' estoit un peintre de chimeres & Hippocentaures. Ses penses je dis les plus sobres vons bien au de là de l'extravagance ordinaire &cc.
 - f) Falckenburgius præf. ad Nonnum ubi plura in ejus laudem ac de usu ex lectione ipsius capiendo: Vossius III. institution. poètic c. 16 §. 6. p. 89. Olaus Borrichius diss. de Poètis p. 18. Casp. Barthius VII. adversar. c. 21. Erndirum & grandiloquum Poètam vocat Nonnum Muretus XII. 10. Var. L'est. Poètam mirissium Politianus.
 - m) Vide Conradi Dinneri præfationem ad Epitheta Græca Hanov. 1605. 2. qui Nonnum Midam alternim Epitheterum appellat.

Latine typis Wecheliants apud Claudium Marnium & haredes Johannis Aubrii, excusum est Hanoviz cum Latina versione prolaria Filhardi Lubini, Falckenburgiique indice & castigationibus, cui editioni A. 1610, novustitulus prafixus & Latini interpretis nomen omissum, Peerique Cumai n) pramissa prafatio, & subjunctus ejusdem Cunai liber Animadversionum in Nonni Dionytiaca, una cum Dan. Heinsii disfertatione & Tosephi Scaligeri conjectaneis, exeditione Lugd. Bat. 1610.

8. Extant etiam Dionysiaca Nonni cum Lubini versione in Corpore Poetarum Gracorum Heroici Carminis', quod à se recensitum cum Variis Lect. & notulis in margine vulgavit Jacobus Lectius Genev. 1606. sol. In Bibl. Petri Francii V. C. suere Nonni Dionysiaca cum castigationibus MSS. Jos. Scaligeri, Dan. Heinsii, Claudii Salmassii & Mattaei Sladi.

XII. METABOAH TOF KATA IQANNHN Arior EVARTEASor Metaphrasis Epica Evangelii S. Johannis.

Undem quidem esse qui Dionysiaca & qui hanc Metaphrasin condidit, Nonnum Panopolitanum, collata inter se Svida & Agathiæ testimonia, & idem in utroque opere Poetæ genius dubitare nos non sinit. Easdem quoque in hac virtutes suspiciunt, vitia eadem reprehendunt viri dosti, altaque insuper notant, quibus placuit acerrimo judicio hunc Poetam subjicere. Saltem illos audiendos non existimem, qui haresibus Manichæorum, Origenistarum, Arianorum & nescio quibus non patrocinatum in hac Metaphrasi Nonnum scribunt, cum ad ejuscemodi criminationes cuicumque impingendas clarioribus & manifestioribus argumentis sit opus. Missis igitur illis editiones ejus Metaphraseos Johanneæ potius reserre juvat:

XIII. Editiones Græcæ.

Prima Aldi Manutii, Venet, 1501.
Romana 1508., Caveo memorata.
Hagenoensis apud Johannem Secerium 1527.
Francosurtensis A, 1541, apud Petrum Brubachium. 8.
Rrrr 3

Colo-

n) Emendandus Bailletus T. 4. de Poétis p. 110, ubi Petrus Seriverius in præsatione Dionysiacorum Nonni allegatur.

Parisiensis A. 1541. apud Iacobum Bogardum.

A. 1556. Parisiensis altera apud Martinum Juvenem, quibusdam in locis correction, sed non paucis etiam, notante Nansio, magis corrupta.

Coloniensis 1566. apud Maternum Cholinum, ex auctiore Joh. Bordati editione, & 1588. ex editione Martini Juvenis, (omissis, usque ad capud XVI., versibus quos Bordatus addiderat.)

Goslariensis, majoribus typis cum copioso indice Graco verborum, Sylburgiana vestigiis insistens 1616. forma octava majore,

Editiones Latinæ.

Christophori Hegendorphini prosaria interpretatio (admodum) infelix cum Homilia Chrysostomi de Magistratibus & potestatibus, Hagenoæ ex officina Joh, Secerii 1528. 8. & Paris. 1542. apad Jacobum Bogardum.

Erbardi Hedeneccii interpretatio itidem profaria, in Bibliotheca Patrum Tomo VI edit. Colon. & edit. novissima Lugd. Tomo IX. ex interpretatione Johannis Bordati & Hedeneccii à Francisco Nan-

sio pherimis in locis emendata.

Græco-Latinæ.

2. Cum profaria versione Iacebi Bordati Biturigis, qui ex MS. Codice Jacobi Salomonis Interaquati testatur se complures versus antea omissos revocasse. Paris 1561. 4 ex officina Caroli Perieri additis ad calcem pauculis Variis Lest. Pracipue capite XVI. addidit versus 38. quos tamen Frid. Sylburgius negat se in Palatino MS, reperisse, neque sibi videri Nonni referre stylum: etiam Nansius in curis secundis multa in illis suspecta sibi & Nonni genio non satis convenire testatus est.

2. Cum versione itidem prosaria erbardi Hedenecci, Basil. 1571. & 1577. apud Petrum Pernam atque 1588. Sed & Paris. 1578. 8. apud H. Stephanum, qui versionem aliquot locis emendavit. Tum apud Commelin. 1596. 8. additis Friderici Sylburgii (qui MSrum Codicem Palatinum contulit) notis & Graco Indice. Hac

Sylburgii editio recula Lipl. 1629.8.

3, Cum

- 3. Cum versione Bordati & Hedenecii sed à Francisco Nansio emendata, & perquam utili instituto additis è regione Gracis Johannis Evangelista verbis, versiculorumque mumeris. Lugd. Bat. 1589. 8. apud Franciscum Raphelengium. Hic Nansius prater versus LXVIII à Bordato additosipse exingenio suo interseruit versus 369. uncis inclusos vel minori charactere expressos. Notas etiam eruditas & cassigationes addidit, atque in his Hadriani Iumii pauculas correctiones, quas editioni Hagenoensi A. 1517. manus edidit sexagenario major A. 1593. 8. In Bibl. Petri Francii Y. C. suit Nansii editio cum MSS. Sopingii emendationibus.
- Cum notis Nicolai Abrami, S. I. Paris. apud Sebast. Cramoisy, 1623. 8;

5, Inter alios Poetas Christianos, in appendice ad Bibliothecam Patrum Bigneana. Paris. 1624. fol.

- 6. Cum Danielle Heinfü Aristarcho Sacro, quo Nonni Metaphrasin Censura, paullo quidem ut mihi videturacerbiori submisit. Lugd.
 Bat. 1627. 8. Aristarchus sacer, omissa ipsa Nonni Metaphrasis subjectus etiam legium exercitationibus Heinsii in Novum sacrotaphraseos Nonniana adversus Heinsium scripsit singulaque ipsi objecta breviter diluere conatus est Caspar strsimus Islebiensis in Nonno redivivo, Hamb. 1667. 8.
- IX. Johannem Grammaticum Gazzum in en Pogare * tabella universis insistere Nonni vestigiis vir doctissimus Janus Rutgersius qui illam Grzce edidit observat lib. 2. c. 7. Var. Lect. Quo autem tempore vixerit, nullu argumentis divinare potui, niss quod Nonno, quem non multo posi Theodosium soruisse constat, posteriorem suisse vel ipsum carminis exordium evineit. Non enim in co elocutio tantum, & ca quam Graci vocant eviocav, tota Nonni est, sed ne à samiliaribus quidem ipsius verbis sibi temperare potuit Quin & integros nonnunquam ex eo versus sumsit qualis ille:

Πυκνον ακοντίζων αυτόσσυτον ομβρον ερώτων.

Duam nimis familarem licentiam venustissimo Conocaco Phalerem perá se-

XV, So-

^{*} Constat versibus Heroicis 701.

XV. Solet etiam ad hunc Nonnum velut auctorem referri Commentarius sive collectio & expositio historiarum sabularumque ETNAPOPH KAT EZHPHEIE IETOPIAN in Gregorii Nazianzeni Orace, sive Sceleteveicas duas adversu Iulianum Augustum, 7 angla jam defunctum. Græce ex Codice Bibl. Vindobonensis edidit Rich Montacutius, Etonæ 1610. 4. ut supra in Greg Nazian zeno dichum. Latine tantum ex versione Iacobi Billii, qui Codice Bibl. Remensi usus est, prodierunt in Latina Paris, 1570, fol. & Gracolatinis Operum Nazianzeni editionibus, Paris 1609, & 1630. & Lipsiz 1000. fol. Ad verbum quædam ex illo licet non nominato subinde profert Svidas, ut in payeia, pises, & alibi, quod Clarissimo Neocoro pulchre notatum. Cæterum Vir doctiffimus Rich. Bentleius judicæ commentarium hunc Patris Nonni ut Billius edidit, sive Nonni Abbasis ut in Catalogo MSS. Bibl. Scoridonsis exhibet in valce Apparants Sacri Possevinus, ob normullas hallucinationes & in rebus quas Nonne Poétæ perspectissimas fuisse docer, lapsus, illo esseindignum; przcipue cum in Codice Vindobonensi, ut ex Montacutii edit, p. 27. 16 tambecio T. 3. de Bibl. Vindobip. 207. apparet, nullum auctoris nomen exter, & commentarius hic ad Manimum quendam referri videatur à Johanne Tzeta a Ccihad. IX. v. 865.

> Περί & λέγοντ 🕒 χρησμέ τας Θετίαλας पेंद्र क्रिमाड Μέμνηται ιου και Μάξιμο 150 κων τοις λόγοις Ασ ισορίας έγραψε Γρηγόρι ο μέγας. ΕπΟ δ υδεν υδε βραχύ των & χρησμέ ειρήκα.

Vide laudati Bentleii dissertationem de Epistolis Phalaridis editam Anglice Londini A. 1699. p. 24--26. Cæterum in Nonni commentario equarum Thossalicarum quidem aliquam, at nullam reperio yong us illius à Tzetza inemorati! mentionem. Et constat, quod prater Nonmum Maximus confessor local difficilia Nazianzeni illustranda sibi sumsit, ut fecerunt etiam Elias Cretensis, Basilius Cæsarcensis (Magno illo junior) Nicetas Serronius, Mich. Pfellus alique. Prodierunt Maximi Scholia in Nazianzeni locos difficiles cum latina versione Johannis Scoti Erigenæ, Oxon. 1681. fol. &cà Nonni commentariis diverdissima sunt. Cæterum quicunque iste fuerit Nonnus sive noster il-Je, sive à Panopolita nostro, ut doctissimo Viro libenter largior, diversis,

Uot

non contemnenda quædam nec lectu injucunda ad Nazianzenum illustrandum annotasse æquis æstimatoribus videbitur. Dionem commentatorem τω ομηνηματογεάθου allegat historia XXXVII. Aristæneti Rhetoris meminit hist. XXXII. ad Orat. 2. Alexandriæ se suisse testatur hist. XXXIII.

XVI. Nonno subjungam GEORGIUM*PISIDEM à Patria dictum Magnæ Ecclesiæ CPolitanæ Diaconum Cartophylacem † atque Referendarium, quem nonnulli male confundunt cum Georgio ** qui sub sæculi noni extremum ex Chartophylace CPol. sactus est Archi-Episcopus Nicomediensis. Pisides cira A. C. 630. sloruit, neque plura ejus edita hactenus sunt quam hæc tria:

1) Ezanuegov n Koopusoyia, de Mundi opificio Carmen jambicum verfibus 1880. fine neutiquam mutilum, etsi Svidas testatur ter mille olim
constituse, & Labbeus p. 385. Bibl. novæ MSS. ex catalogo Scipionis
Tettii memorat Pisidæ Cosinopæiam versibus ter mille. In MSto
autem Vindobonensi cujus meminit Lambecius VI. p. 162. Græcum
Scholium ad versum 1815. notat his verbis ad Heraclium Imp. respici, qui rebus præsuit ab A. C. 610-640.

Καὶ δὸς τ ἀν σῦ προσλαβόντα τὸ κράτω.
Τὸν κοσμορός την, τ διώκτην Περσίδω.
Μὰλλον δὲ τ σώσαντα και των Περσίδα,
Όλον κρατησαι τ ὑΦ΄ ήλιον τόπον,

His

* In MSS, nomen diversimode scribitur Misside, Misside, Missides, Missides, Missides, Missides, Missides, Missides, Missides, Missides, Appellari.

** Referendarium vocat Nicephorus XVIII. 48, & Codex MS. apud Lambec. V. p. 19.
** Hunc errorem suum agnovit Combessius ipse in Bibl. Concionatoria, in qua sermones Georgii Nicomediensis quos Græce & Latine T. i. Austarii novi dederat, exhibet Latine plerosque ex interpolata, nonnullos etiam ex nova sua versione. Hujus etiam idiomela tria p. 1135. & 1222. austarii novi Combessius utraque lingua vulgavit, unde ei locus inter Græcæ Melodos Ecclessæ, de quibus Rev. & doctissimi Viri Urbani Godiridi Siberi, Ecclesiassæ & Antiquitatum Eccles. Professoris Lipsiensis dignissimi commentarium avide exspectamus, Vide etiam-Allatium de Georgiis p. 339. qui præterea ee Georgio Piside multa p- 308. seq. interque alia ex Mich. Pselli Episolis, quod Pisidiam sive minorem Antiochiam patriam habuerit, & in carmine Jambico nemini facile cedat, ita ut essent, qui rogarent: τίς τιχίζει κρείτων, ο Ευρκπίδης η Πισσίδης;

His vero vers 1839, ad Patriarcham CPol. Sergium, qui fuit ab A. 610-639.

ό Πατειάςχης ταυτα κεάζει και λέγει Κάν ές ν ίσχνόφων Φ έξ ασιτίας &c.

Quod porro versu 50. seq. in Proclum Philosophum invehitur. quoniam æternum scilicet ille Mundem flatuit, hinc nentiquam verisimile est Johannem Philoponum sub tecto Procli nomine à Pisida argui, ut nescio quomodo in mentem venit præstantissimo Caveo. cum Philoponus præclaro opere Proclum confutaverit, mundumque æternum non esse, adversus illum evicerit. Habeo Pisidæ opus sed sub falso Cyrilli Alex. nomine editum Græce Romæ 1590. 8. unacum Nazianzeni quibusdam carminibus, hymnisque Synesii hoc titulo: δ cr άγίνις Πατρος ήμων Κυρίλλυ Πατριάχυ Αλεξανδρείας 🕬 ζώων ιδιότητ . και Φυτών, δια sixων ίαμβικών. Additurtunc primum in lucem edi ab Hieronymo Brunello, S. I. qui id à Consalvo Ponce de Leon acceperat descriptum ex Bibliotheca Guil. Sirleti Cardinalis. Sed quamvis Cyrillo etiam tribuitur in Codice Naudæano, cujus meminit Labbeus in Bibl. nova MSS. p. 123. & in alio Regio apudeundem p. 133. tamen non magis est Cyrilli, quam tunc primum lucem vidit, nam quinque annisante jam sub vero Georgii Pisidæ illud vulgaverat Federicus Morellus, Federici F. descriptum ex eodem Sirleti codice, & Sirleto etiam dicatum, addita latina Iambica versione, brevibusque cast gationibus Paris. 1585. 4. Hinc Morelli editio recusa Heidelbergæ apud Commelinum 1596. 8. Exstat etiam in Corpore Poetarum Grætorum Tragicorum, Comicorum, Lyricorum & Epigramatariorum, quod Græce & Latine prodiit Genevæ 1614. fol. T. 2. p. 241 & in Appendice Bibl. Patrum Bigneana Parif. 1624. fol. p. 387.

2) Es Tuárajor Bíor de vanitate vita carmen Jambicum in verfu 261 desinens, posteriore poématis parte deperdità. Hoc etiam jambis Latinis reddidit & cum Cosmopæia edidit Morellus, recusum deinde Heidelbergæ, Genevæ ac Parissis.

3) És rèv às Blazégrais vair, in Templum De paræ CPoli in Blachernu situm, jambicum Carmen duplex Græce editum à Cangio notis ad Zonaram p. 65. seq. qui de Blachernis & templo illo videndus, in CPoli CPoli Christiana lib. IV. p. 83. seq. Quoniam vero brevia sunt, & in omnibus Pisidæ editionibus, cui etiam fragmenta ex Svida atque aliis Morellus subjunxit, desiderantur, ea hoc loca referte placuit cum mea versione, licet Græce & Latine leguntur etiam in V. C. Anselmi Bandurii Imperio Qrientali lib. VII. p. 177.

Ε΄ Φελιτον & γη Ε΄ Θεε ζητες Θρόνον
Ἰδων τον όικον θάυμασον της Παρθένε.
Η γαρ Φέρεσα τ Θεονταις άγκάλαις
Φέρει τον άυτον ε΄ις το Ε΄ τόπε σεβας
5. Ενταυθα της γης οι κρατείν τεταγμένοι
Τα σκηπτρα πις έυεσι της νίκης έχειν.
Ε΄νταυθα πολλάς κοσμικάς ωθις άσεις
Ο Πατριάρχης άγρυπνων άνατρεπει.
Οι Βάρβαροι δε ύπερβάλλοντες τη πόλει
10. Αυτήν τρατηγήσασαν ως είδον μόνον
Έκαμψαν έυθυς τες άκαμπεις άυχένας.

Quaris tremendum fi DEI in terris
thronum,
Vide atque templum boc admirare
Virginis:
Wam qua DEUM geftavit amplexus
in fuo
Auguste eundem fert in boc Magnum
loco.
5. Hic jura Terra pouere quibus est
datum
Habere Sceptra se putant victricia.
Hic mundiales plurimos casus procul
Avertin usque Patriarcha pervigit:
Urbique nostra comminantes * Barbari
10. Modo hanc viderunt ductitantem

A Λ Λ Ω Σ.

ΥΕδα γενέωθαι δευτέραν Θεῦ πύλην Τῆς παςθένες το οίκον ας πος το τοκον.

Κιβωτός ώΦθη της πελν ένθεες έρα 15. Ου τας πλάκας Φέρεσα τας ΘεογράΦες Αλλ' αυτον ένδον το Θεον δεδεγμένη.

Εντᾶυθα κεχνοί σαρκικών καθαρσίων Καὶ ψυχικαὶ λυτεώσεις άγντημάτων. Όσαι γάς είσι περοσβολαὶ παθημάτων DEI potentis porta debuit altera Ut partus esse, sic quoque ades Virginis,

Rigidas retro flexere cervices statim.

Hac arcavetere apparait divinior

15. Qua non tenebat tabulas scriptas

à DEO

Sed Numen intus ipsum qua recepe-

Hic abluendu carnu fontes sordibus Es mentu expiationes criminum, Quos namy cui calamitates accidunt,

Ssss 2

20. Ρλύ-

^{*} Ayares à Pisida intelliguntur.

20Βλύζα τοσάυτων δωρεὰς τῶν Θαυμάτων: Εντὰυθα νικήσασα τὰς ἐναντίκς Ανᾶλεν ἀυτὰς ἀντι λόγχης ἐισ ύδως. Τροπῆς γὰς ἀλλοίωσιν ἀκ ἔχα μόνη Θεὸν τεκὰσα κὰ κλονὰσα βαςβάρκς. 20. Miraculorum tot scaturit dotibus.
His illa victrix hostium vires domani
Teli loco undu usa eos pessum dedis.
Nes enim vicem suga experieur solaqua
DEum generavit, & sugavit Bar-

Inedita Pisidæ scripta.

4. Εις Ηράκλαον τ΄ βασιλέα, de laudibus! Heraclii libri duo versibus Jambicis. Hos habuit Claudius Maltretus & cum versione sua editurum se promisit præf. ad Procopium. Meminit Svidas.

S. Eis τον κατά Περσών πόλεμον de bello Heraclii adversus Persarum Regem Chosroëm ab A. C. 1622--1630. gesto * libri tres itidem Jambicis versibus. Meminit præter Svidam Tzetzes Chiliade III. versu 54. sed versus exinde nullos profert, licet hoc scribit Allatius. Jambi enim quos eodem loco subjungit, Allatiusque pro more illius Poetæ elegantissimos vocat, Tzetzæ ipsius sunt non Pisidæ. Etiam hoc opus habuit & cum versione edere Maltretus voluit. In hoc bellum profesturum Heraclium Pisides his versibus ominis causa prosecutus est, qui apud Cedrenum leguntur:

Μελαμβαθές πέδιλον ειλήσας ποδές Βάψες εξυθεόν Περσικών εξ ειμάτων, Qui nigricantem calceum inducis pedi Cruore tinges rubicundum Perfico.

6. Aβαρικά, Avarica sive de bello Avarico ad muros Urbis CPolitanæ ** A. C. 626. liber unus. Male in editionibus Svidæ prioribus excusum Aβαρικά καταλογάδην. Nam & Avarica jambis scripta sunt, & vocabulum καταλογάδην ad sequentia apud Svidam referendum, uti doctissimus Kusterus probe observavit. Etiam hunc librum Pisidæ MS. habuit atque edere voluit Maltretus.

7. Ex

** Vide Chron. Paschale p. 392.

^{*} Vide Nicephori CPol. breviarium p. 44. seq. edit, prima,

7. Έγκωμιον εις τον Μάρτυρα Αναςάσιον Encomium Martyru Anaftafi, καταλογάδην sive prosa. Svid. Hoc MS. fuisse in Bibl. Antoni Augustini testatur Allatius, de Georgiis p. 310. In MS. Parifiens Svidæ non εις τον μάρτυρα Αναςάσιον legitur sed εις τον μέγαν Αθανάσον, male, intelligitur enim Anastasius Persa de quo Surius & Acta sanctor, 22. Januarii.

Singulare poema adversus Jo. Philoponum à Pisida scriptum non crediderim, sed ex Nicephoro XVIII. 48. & Niceta Choniate lib. X. thesauri Orthodoxæ Fidei adversus Monophysitas nihil aliud colligas, quam eum tribus hisce versibus Tritheismum Philoponi, & computandi in Divinis temeritatem perstrinxisse:

ΨηΦίζεται Θάτζον μίαν τε και μίαν.
Ει γαρ μίαντε και μίαν λέγης μίαν.
Γέλως το λεχθεν γίγνεται και παιδίοις.
Unam ille protinus & iterum unam computat,
Sed unam & unam si modo unam dixeris,
Risum movere dicto etiam pueris potes.

De Chronico Paschali quod vulgo Alexandrinum vocant, atque ad Pisidem veluti auctorem sine causa nonnulli retulere, satis à me dictum Volumine superiore p. 142. seq.

MANUEL PHILES PIAGE Ephesius, a) ab Eumolpo Phile, b) Johanne Phile c) Theodoro Phile d) & Michaeli Phile e) distinguen-Ssss 3 dus,

- a) Ephelium vocat Codex Scorialenlis. Manuelem Codex Regius Paril, 2216. aliique. Vide Cotelerium T. 3. monument. Eccleliæ Græsæ p. 675. In Catalogo MStorum Græcorum Segvierianorum p. 33. memoratur Phile sapientis Historia Animalium versibus jambicis, cum animalium figuris quæ coloribus expresse sunt, manu Angeli Vergetii scriptus.
- b) Eumolpi Phile expositionem MS. in quatuor Orationes Nazianzeni memorat Labbeus Bibl. nova MSS. p. 107. 385.
- c) Johannes Phile memoratur apud Johannem Cantacuzenum lib. IV. Hist. cap. 32 P. 839. πρες τάτοις δε καμ Φιλην τον Ιωάννην, οντα των ευπατεροώ, δι αρετήν δε καμ Φιλοσοφίαν βία πάντων απισχόμενον πεσγμάτων, καμ σχολάζοντα τοις δικοι, καμ πρόνοιαν πολλην ποιάμενον σώφρο-ν Φ. βία καμ δικαμα. Huic Johanni Phile tetrasticha MSS in Psalterium Davidioum tribuit Lambecius V. p. 336. quorum principium: Εκιδαρφάς

dus, floruit circa tempora Michaelis Palæologi junioris A.C. 1321 extincti. Huic enim dicavit opus suum de animalium proprietate jambicis versibus compositum, & Græce primum ab Arsenio Monembasia Archi-Episcopo vulgatum, dicatumque Carolo V. Imp. Venetiis 1530. Deinde cum versione, quam eodem metro condidit & Augusto Electori Saxoniæ dicavit Gregorius Bersmannus f) Annæbergensis, & Ioach Camerarii cujus obitum in præf. deplorat auctario Græcis & Latinis versibus p. 164--189. subjuncto editum Lipsiz 1574. 4. luculentis typis, recusumque Heidelbergæ apud Commelinum 1596.8. cum nova Bersmanni Epistola ad Fridericum IV. Palatinum. In MSS inferibitur: Të Pixã, Kuçë Maren't sixon japolizoi wei Zwar idietyto. έις τον βασιλέα Κύρον Μιχαήλ Παλαγόλογον τον νέον. Argumentumtotum fere ex Æliani Historia animalium desumtum est, ut jampridem monuit in suo de animalibus opere Conradus Gesnerus, atque in præclaris de insectorum Igeneratione observationibus Francicus Rhedi. Versus sunt non insvaves, etfi quandoque more recentis Græciæ numeri syllabarum potius quam metri rationem observatam Bersmannus observat : sed plura capita in editis desunt, que è MS. Bodlejano 364. licebit supplere, & plura etiam in editionibus ipsis calti-

μη παρόντ & craciós. Et VIII. p. 466. tetrassicha in B. Virginem & sohannem Chrysostomum, quæ incipiunt: άγνη κόρη ζης. Verum in MSS. nudum tantum Φιλη nomen occurrit, itaq; etiam illa Manueli potius tribuerim.

d) Theodori Phile mentio apud Acropolitam cap. 46. Confer. Theodori Doulzao-

tas p. 295. D.

e) Hic Michaël sacerdos Phile sub Johanne Comneno vixit A. C 1124. Vide Montfaucom Palzographiam Grzcam p. 303. Est & sæminz nomen Phile quod habet inscriptio in appendice ad marmora Oxoniensia p. 298. ΦΙΛΗ ΤΙΜΩΛΙΣ ΕΤΕΙΜΗΣΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΤΙΒΕΡΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ. Porro de animalibus ante Philem libros quatuor carmine Grzco sed epicos serat Timotheus Gazzus, Grammaticus, Anastasii Imp. temporibus clarus, where some serat control of the series of the seri

f) In Jo. Dieterici dissertatione de claris Annæbergensibus p. 51. male inter Bersmanni scripta & ex typographi vitio resertur, Philo Gracus scriptor Latina versibus ab eo redditus, pro Phile.

castigare, si quis hunc scriptorem expoliendum in se suscipere voluerit.

Nunc speciminis loca hac pauca duntaxat dare juvat. In capite quod de Vulturibus p. 24. edit. Lips. inscribitur, confusa sunt ea qua de Gryphe, cum iis qua de Vulturibus Phile tradidit. Totum itaque ita legendum supplendumque, ac in duo dividendum, additis viginti amplius quibus editi carent versiculis:

пер'ї гртпо́ Е

Γρύψ ο πτερωτός, κάμ πολύς κάμ τετεάπες Ονυχας όξεις των ποδων ύπεκφύει Καὶ πορφυρώς μθύ έςι τοῦς έμπροοδίοις Τὰ δ' ἄλλα λευκός , τήνγε μθρ δέξοιν μέλας. Καί πύρ χέων αντικρυς όκ τών ομμάτων ου τω κεφαλήνγε, Βασιλέυ, και το σόμα καν μακρόθεν βλέπη λε, αιετον λέγει. Ασπάζεται μου τες έρημαίες τόπες Δανες ίδειν τε και τραχάς ύπερ Φύσιν Οῦ κθι χρυσέ μέταλλον ή γη έκφύα Εξ & εαυτῷ κὰ καλιας έντύναν Εν ήλιβάτοις των ορωνθ' υπερτατοις Τω χαμ λαβείν τέλκον κα ές ι γρύπα Αλλα νεοσσες όντας αιρείωσαι έτι. Τοις δ' έις χρυσε άθροισιν Ινδοις αυτόθι Δεινώς μάχεθά Φασι τοις άφιγμένοις Ιποψία γε μη ύπες & τα βρέφη Ηκοιεν αυτών συλλαβάν αμωςγέπως. Δεδοικέτες εν των άγαν των θηρίων Αλκήν μετ΄ ήμαρ ήρεμβσιν όν λόχμαις Νύκτωρ δ΄ επ΄ αυτά & χρυσε τα χωρίφ Χωρείν μεθ' όπλων πλήν ταραχής και ψόφε Κάκεισε Φαδοι κατορύτ]οντες τάχω Η έιγε πως λάθωσι της γρύπας τότε Ολεθεον ώσε τον πεος αυτών εκφυγείν Καί κήρα τον μέλομνα. έυγε της τύχης.

HEPI

περί ττπό Σ.

Ο γυψ μαχητής τοῖς νεκροῖς ων Φγχάνει Καὶ γάρ ποτ ἀυτὰς ἢν ὰν ἐυκάιρως λάχοι ΤρυΦὰ βεβρωκώς ὡς βραβευτής γεννάδας. Πλην μαντικὴν ἔχασιν ὁι γύπες Φύσιν

Ac cætera, sicut in editis sequentur, ita tamen utin extremo hujus capitis addendi adhuc sint duo hi versiculi:

Τέτων γε Φασι το πτερον θυμιάσας Ο Φεις ελάσσεις χωρίε & αν θέλης.

Caput de Circis p. 56, edit. Lips. in MS. ita inscribitur: Περί τῆς τῶν θεσικῶν Θήεσις τῶν κιωδάλων.

Pag. 76. in extrema pagina post caput de rubeta desunt περίξ

Γέν Θτί Φασιν ορνέων Βραχυτάτων Ειναι παρ Ινδοϊς μείζον μα άν τις λεγοι Πέρδια ων με εδ ελαττον αυ πάλιν Καί δι το χεώμα διαπες σανδαράκη Εν τοις πάγοις δε τοις υπερτέροις λίαν Και ταις γε πέτραις ας καλέσι λισσάδας φιλείν νεοττοίς τας καλιας έμπλέκων Δίκαιρον Ινδώς αυτό Φασιν καλέκι, EXTINAS audis wis Eywy Emudouny Δίκαιον αυδαν τη γε δικεία Φράσει Τέτε τὸ ἀΦόδευμ ός ις ὰν λάβη Απαξ, Βασιλέυ, όσσον αν κέγχευ βάεω Πόσεσσι λυθέν τεχνίεντε ή δεον Όυκ έις μακράν τέθνηκεν αυτός ήδέως Τῷ κὰι Φιλέτι κὰι σέβονται εκτόπως Λυδών άνακτες έυγενείς και σατράπω Περσων τε Μήδων θ' ώς κακών ανιάτων Πε Φυκός αντίπαλον εικτίτα βίον Ει γας ανάγκη τῷ θανεῖν τέτε βία Ευγ απολύει τη βία άνευ λύπης TO Ray TIV allOV EX EVESI KATEXEN

Ει μη Βασιλεύς τέτος εν καμηλίοις Όπως όταν δεῖ ἄν γε βέλωνται έᾶον Ταύτης λυθηναι τῆς βίε συμΦωνίας Εχωσιν ἀυτὸ ὡς ὑπεργὸν τὲ πάθες.

Similiter supplenda restant alia passim bene multa, quæ hoc loco prætermitto, & tantum adscribo ejusdem Philes carmen de Elephanse ad Imperatorem, itidem hactenus ineditum.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕ Α.

Αυτόκρατορ μέγισε & γένες Λέον DS SECUOS, is a max@, is BeuxyTias Ως σερρός, ώς άγρυπνΦ, ώς θηροκτόνΦ. Ως όξυς, ώς κράτις 🚱 έις θηραν λόγων, ς. Ως Φεικτός, ώς έυτεκν Φ, ώς ανακτόπαις, Ως έκ μόνης όνυχ Φ ακμής μητείας Των σων εΦ' ημάς αξχικών σπεδασμάτων Τοις ευτόχως κείνεσι δακνύς τω Φύσιν Εκ της ύλακης των εμών ωθιδεόμων 10. Δέχε τον Ελέφαντα καθάπερ Φόρον Ον εις λόγων θήρατρον εζώγρησά σοι Κρυπτω έπελθων γνως ικής λύχμης τείβον Ως αν έχης ήδυσμα τον Θήρα ξένον ΤρυΦής λογικής έυπορον άτερ ωόνων. 15. Θέλω γαι ειναι Φιλοδέσποτ 🚱 κύων δρών επ αυτάς της τραπέζης τας ψίχας.

'EIΣ TÔN 'EΛΕ' ΦΑΝΤΑ.

Ζῶον τὸν ἐλέΦαντα τὸν τετράπεν σκόπει
Ευρύ, Θεναρὸν, ἐμβριθες, μέλαν, μέγα,
ΚεκυΦὸς, ὀζύΦωνον, ἀμβλύ τι βλέπον,
20. Ιταμον, ἀπρόσιτον ἐζ ἐρημίας,
Ιλαρὸν, ἐυάγωγον ὅκ παροικίας
Πολλῶν παρ' ἴνδοῖς δεκτικὸν μαθημάτων,
Βεβαλίδι μίμημα, χερσαῖον τέρας,
Ιλύσι και τέλμασε και λόχμας Φίλον

Tttt

25. Καὶ τῆ δοκήτα τῆς Φορᾶς παραμένον
Τέτο προελθον μητρικῶν ἐξ οργάνων
Εικάζεται μιὶ ευτελεῖ βολοθρίω
Καὶ δελΦακίζα κλαυθμυρίζον οξέως
Υπέρχεται δὲ τῆς λεχές τὰς ωλένας

30. Αι τες άγωγες της τροφής έχον μέσες, Η δ' ευθύς εξάρασα τες έμπροθίες Καὶ μικρον οκλάσασα τες όπιθίες Ου κατά τον κάμηλον εις γόνυ κλίνει, Πῶς γὰρ ἀνάρθον τῶν μελῶν εἰργασμένων;

35. Ει μή Φυσικώς άντικάμ ψει το σκέλος Χαλώσα λοξώς έις τὰ νώτα την πλάτην Εκατέραις έθρεψε θηλαϊς το βρέφος. Φασί γὰρ ἀυτην οι σοφοί θηροτρόφοι Παρακρατέσαν των γονην υπεξάγειν

40. Ετες τοσέτες καν δοκή τισε ξένου.

Τέτφ σίφων έτοιμω ει θέλει θλίβευ Ουχ η προβοσκίς ές το αλλά το σόμα,

Μ΄ πως το Ε γάλακτω αμβλύνη ζέου Η προς τον αυλον έκδρομη των ρευμάτων,

45. Μή κὰ τὸ πυκνὸν τῆς πνοῆς ἀνῖιτρέΦη
Λίχνοις ἀνάγκαις πνευτιῶν τὸ σκυμνίον
τῆς ἐισαγωγῆς ἐμΦραγείσης τῶν πόρων
Η τῷ διατήματι τῶν ἔνδον δρόμων
Η τῆς ἀμολγῆς ἐμβραδύνη γοργότης.

50. Είργον δε τω όρεξιν η χαϊναν ματην,
Ευθύς απαρχης δυσφορηση το βρέφω,
Πλην η προβοσκίς αντί χαρος ευρέθη,
Χειρ δε βρέφες κίνησιν ευθύς έκ έχα
Προς τας μεταξύ της τροφης ύπεργίας.

55. Τέτω κεΦαλή κὰ μέτωπα κὰ τείχες καὶ βλέμμα κὰ ρὶς άχει τῆς προβοσκίδω κὰ δέρμα κὰ τράχηλω, ἀλλὰ κὰ σόμα ΣαΦή μονιὸν ζωγράΦεσι μακρόθεν. Όταν ρεεσῶν τῶν τριχῶν ὡς ἐκ νόσε

60. Δοκή σεσηρώς των δεράν ώσπερ γέρων, Πηλε κναφευθείς εμβροχαϊς δυσεκπλύντοις Χάιτης γε μήν το βρέχμα και λάχνης ξένου

Ως

Ως καν τα νώτα μέχει των οπιθίων δια Φαλακρον οπ πυράγερς αξύλε

- Καὶ κωνοωδές εἰς τὸ πὰν οχῆμα βλέπεις
 Καὶ ξυντετηκὸς προφορώς τῶς ὀς έοις
 Τὰ δ΄ ὧτα λεπτὰ κὰι Φρατεταμένα
 Καὶ καλάπερ θώρακες ἐσφαρωμένα
 Καὶ τοῖς ὁρὰν θέλκου ἀνεπτυγμένα
- 70. Καὶ τὰς βάσεις ἔχοντα χονδροσυνθέτης Καὶ συτολην πάρχοντα καὶ τηναντίον. Καὶ πρὸς μάχας βλέποντι σύντονον τάσει. Αξ ἐν ἔδει, Κρώτιτε, τῶν ἄλλων μόνον Αοπλον ἐυρεῖν προσβαλὸν τὸ θηρίον
- 75. Οταν ὁ κάιρὸς ἀντιτάτην πρὸς μάχην Ουκ ἐςιν ἐιπεῖν. ἡ γὰρ ἐυτεκν Φ Φύσις Λέοντι μὰρ δίδωσιν ως κὰν παρδάλει Τὰς ἐξ ὀνύχων δραςικὰς ἀντισπάσεις. Τὰτον δε τ μέγις ον ἐπλίζει ξένως
- Κέρασι διτζοῖς ὡς τομοῖς ἀκοντίοις
 Α κὰ περισΦίγγεσι τἰω προβοσκίδα
 Κολεροειδῶς ἀν μέσω κεχυμένην.
 Τέτων τὸ μὰν δίδωσιν ὡς τομὸν ξίΦΘ
 Ωθεῖν καζ ἐχθρῶν ὁ βραβεὺς τἰω γεννάδα,
 Τὸ δὲ σκαθεύς τίς ἐςι τὸν θῆρα τρέΦον
- 85. Το δὲ σκαΦεύς τίς ἐςι τον Ͽῆρα τρέΦον Καὶ ριζορύκης κὰι σπαράκης τῶν κλάδων. ἔιποι τις ἀν πόρρωθεν ἐις ταῦτα βλέπων Ὁδόντας ὀξεῖς ἐυτυχεῖν τὸ Ͽηράον Καμπυλοειδεῖς ἀντικάμ ↓ας ἐκτάσεις,
- 90. 'Ου γαρ έφυη πρόταφω, άλλα το ςόμα Καὶ θαῦμα Ετο, πως οδες πέρας μένει, Οδόντω ἡ πέραῖω όνιω Ε ζίφες. Σπόπα δε κὰι το χῆμα τῆς προβοσπίδω, Αυλός τίς ές ιν όκ δορὰς κὰι σαρκίκ
- 95. Καὶ σφαιρομέρφε ζυμβολῆς ἐιργασμένω Χόνδρον μαλαχθὲν ἐις τομὰς κεκλασμένας Νεῦρον χαλαθὲν ἐις πλοκὰς ἀγχις ρόψες. Ερπυτικὸς δὲ κὰι προμήκης ἐκθέων

Tttt 2

Εις πάσαν άπλῶς Φυσικήν ὑπεργίαν
100. Στενοῖ τον όλκον κὰ πλατύνα το τόμα,
Καὶ τἰω εδωδήν εμβιβάζα τοῖς γνάθοις,
Καὶ πρὸς τὸ παχὺ τὴν όπὴν διευρύνα,
Καὶ πρὸς τὸ λεπτὸν τὴν λαβὴν συνασάγα,
Καὶ συτολὰς τίθησι κὰ παρεκτάσας

105. Πρὸς τὰς ἐν ἔγκοις κὰ βραχύτησι σχέσας. Πόδες δὲ τὰ μα Θάυμα κὰ σαθὲς τέρας Ως ἐ καθάπερ ἀλλα τῶν ζώων γένη Ειωθεκινῶν ἐξ ἀνάρθρων κλασμάτων, Καὶ γας ςιβαροῖς συντεθέν]ες ὀς ἐοις

ΙΟ, Καὶ τῆ πλαδαρά τῶν σΦυρῶν καταςάσει Καὶ τῆ πρὸς ἀρθρα τῶν σκελῶν ὑποκρίσει Νῦν ἐις τόνες ἀγεσι, νῦν ἐις ὑΦέσεις Τὰς παντοδαπὰς ἐκδρομὰς Εθηρίει Πλην ἀλλὰ καθ ἐκαςον ἀντών ἡ Φύσις

115. Ως του κυκλωτής οπτής τῷ χωρίω Τριγωνοαθώς πέντε δακθύλες Φύα Οι μακράς εκ έχεσι τὰς Σπος άσας. Η γὰρ ὰν επλα νηκτικώς κὰμ συνθόνως Ο θηρ ποταμοίς κὰμ βυθοίς, έντυγχάνων,

120. Τέως δὲ τὰς ὅνυχας ἐν τάτοις Φερεκ Ωσπερ λεπίδας ὀςρακώδεις ἰχθύων. Βραχυτέρας ὅντας δὲ τῶν ὀπιδίων ΑναμΦιλέκτως ἀδα τὰς ἐμπροδίας. Τάτοις ἐλέΦας ἐνταθεις ὥσπερ ςύλοις

125. Ορθος άδην ακάματ . ύπνώτων μένα.
Διπλης δε Φωσιν ευπορησαι καρδίας
Καὶ τη μου είναι θυμικον το θηρλου
Εις ακρατή κίνησιν ήρεθισμένον,
Τη δε προσηνές και θρασύτητ . ξένου.

130. Καὶ πῆ μθι ἀιπων ἀκροὰοθαι τῶν λόγων Ους ἀν τις Ἰνδὸς ἔυ τιθαοπέυων λέγη Πῆ δὲ πρὸς ἀυτὰς τὰς νομεῖς ἐπιτρέχων Εις τὰς παλαιὰς ἐκτραπὲν κακαργίας. Τάτφ Φίλη τράπεζα πὰς ἔλας τόπ.

- Ev9-

Ενθα κλάδες ΦοίνικΟ ἐΘίσν ἔχα Καὶ χοινίον ἢ δεῦν ἢ Φυτῶν ἄλλων κόμας

135. Η κιτίον η πέταλον η ζώσαν χλόην
Η βίζαν η λάχανον η βλάτην βάτων.
Αρτι δε και ταφίδες ήμερεμένω
Κελθης τε χυλίς και παρον χύδην μέλι
Και μηλα και κρόμμα και γλυκύς πέπων

140. Βυωχίας έχεσι τῷ κτήια κείσιν. Τόωρ δὲ ωίνα συγχυθ ἐν πελν ἀν ωίνη, Τὸ γὰρ διαδὲς ἀκειβώς διαπτύα. Όνα δὲ τὸν τοσετον ἐυΦραίνα κύλιξ Ον ὁ τρυγηὴρ ἐκκενοῖ τῶν βετρύων,

145. Ορεκτιών δὲ κὰ σφαδάζων εἰς μάχην Τὰ ἀπὸ Φοινίκων, Κὰ τῆς ὁρύζης ἐκροΦῶ τῆς ἀγρίας, Ως ἀν ὁ Θυμὸς ἀκρατῶς ὑποζέων Αντισατικῶς καρδιώτθαν ὀπρύνη.

150. Καὶ γὰρ τὸ Θερμὸν Φυσικῶς ἡτ]ον Φέροι
 Τῶν ἀκροθέρμων ἐις ροπὰς ἐναντίας
 Ο Θὴρ ὁ μακρὰν ἐυτυχῶν ἴσως ῥίνα.
 Καὶ πάλιν ὡς ἀν ἐνδρομῆ πρὸς τἰω νίκην
 Η κέρκ, ἀυτὸν μαςιγοῦ πρὸ τῆς μάχης,

155. Ως ἰσχίον λέεντ@. ἀλκαίκ πτόν@., Η δὲ προβοσκὶς κὰμ πρὸ της κέρκκ θλίβο. Καὶ σῦς γὰρ κα ἀν ἐις τ ἔχθισον δράμη, Πρὶν τὸς ἐδόντας ὑποθηξαμ τοῦς λίθοις. Πήχας δὲ μήκκς τῦτον ἀυχεῖν ἐννέα

160. Λέγκσιν δι κρίνοντες όρθῶς τὰς Φύσεις, Καὶ πέντε, μετρεῖν ἔντερ ἐῦ ἐὺς⑤ Θέλης. Αλλὰ τοσάτον ἐυρεθὲν τὸ Θηρίον Ερως ὁ δεινὸς ἀκρατως ὑποΦλέγει. Πρηςήρα ποιεῖ τοῖς Φυτοῖς κερασΦίρον,

165. Καὶ γίνεται πῦρ ἔμιψυχον τοῖς ἀψύχοῖς Ο πελν γαληιὸς ἐξ ἐδῶν χειροτρόφων. Μόνες δὲ τὰς Φοίνικας ἀἰδεῖται βλέπων Φιλεῖ γὰρ ὡς ἔρωτ⑤ ἀυτὰς ἐργάτας;

Tttt 3

Καὶ δημικργές τῆς τροφῆς τῶν ἀκρίδων.

170. Ουτω κυρίτων κὰ σφειγῶν πρὸς τὰ γάμον,

Κλώνας καθαιρεί κὰ πλοκὴν λόχμης λύει,

Καὶ τὶ ὑ ὁ ἐστοκοδας ον ἐκζητεί δρόσον,

Τὴν ὑ ὁ ὁ ἐκοκοδαν ὑ δίνων ζέστν.

Καινὸν γὰρ ἐδὲν ἐκνικὰδαι πρὸς γάμον,

175. Τον όσι γάμε κὰ σπορᾶς παρηγμένου.
Πύρ δὲ πτοεῖται κὰι κελον κερασφόρου,
Καὶ τῶν μονιῶν τἰω βοὴν τὶω ἀθρόαν.
Ασπάζεται δὲ τἰω χλόην τῶν ἀνθέων,
Καὶ θέλγεται μὰ τᾶς λιβάσι τῶν μύρων,

180. Ωσπερ με άβρὸς ἐις τρυΦὰς πολυτρόπες.

Λετρον δὲ ποιεῖ τἰμὶ σκιὰν κὰι τἰμὶ δρόσον,

ὅταν με ἀκτὶς ἐξ ὀπῆς ὑποδράμη.

Λυπεῖ γὰρ ἀυτὸν ὁ κρυμὸς τῆς ἐσπέρος.

Αυθις δὲ Ε θάλποντ ειξάντ Θ θέρες,

185. Το σώμα πηλώ δαψιλεί αξιχεία
Καὶ ψυχαγωγών τω δεράν σάινα κρύα,
Την ήλιακην άντικλών έτω Φλόγα.
Εράν δέ Φασιν άκρατώς το θηρίον,
Ωραν γυναμός συμβιθν ήθισμένον,

190. Ευθύς γὰρ ἀυτὴν μας ροπέυειν τῆ χέσει, Καὶ καθάπερ λιβάδι τῆ προβοσκίδι ΣοΦῶς διασπὰν & προσώπε τω χνόην, Καὶ τὰς ρυτίδας ἀσΦαλῶς ὑποζέειν, καὶ κάλλι ἀυτῆ Φυσικὸν μετεγγράφειν,

195. Ως τεχνίτε πάρυφον ει θέλα γράφαν.
Διδάσκεται δε και γραφας τάυτη γράφαν,
Ως γραμματεύς τις ευφυής τω καλάμω,
Δακνύντ Ινδε τως πλοκώς τω δακτύλω,
Ως αν καταγρώφη τις εκ μελανδόχης.

200. Αυλοίς δε και σύριγζι και χειρών κρότοις,
Και πασιν άπλως των μελών τοις οργάνας,
Ο Θής κατας ας ευμαθής χορος άτης
Ατία προς ειργμον εμβολής αγχις ρόψε,
Και προς τας ώδας αντιβάλλει τὰ σκέλη,

205.K4

- 205. Καὶ οχηματίζει τὰς ροπὰς πρὸς τὰς τόνες,
 Ορχης ρίδω λύγισμα δεκνὺς τἰω βάσιν.
 Καὶ πῆ μὰ ὁρμᾶ κὰι προβαίνει μετείως,
 Τὰ κιθαρωδά ταῖς λαβαῖς τῶν δακτύλων
 Τὸ γοργὸν ἀμβλύνοντω ἐυρύθμως μέλω.
- 210. Πἦ δ΄ ἐυθυς ἦχήσαντ۞ ἐκ ξ΄ συντόνε,
 ΣΦελγὰ πεὸς ὁξὺν ἐυπετεῖ ῥύμη δεόμον.
 Καὶ καθάπερ μάς ιξιν ἦςεθισμέν۞,
 Οκλὰξ ϖθικλὰ κὰι πεοβάλλει τὰς πόδας,
 Καὶ πεὸς τὸ παεὸν ἐνδεομεῖ τῶν ἀσμάτων.
- 215. Τέτο προσηνές έυρηθεν το θηρίου
 Οταν προληφθή κεμ μαλαχθή σκυμνίου,
 Καὶ σωφρονις αῖς έκδοθη διδασκάλοις,
 Καὶ προς τὰς άφὰς μετριάζειν έὖ μάθη,
 Τῆς ἀντιτέχνε Φλεγμονῆς κινεμένης,
- 220. Καν μαςιγέν θέλη τις, ευψύχως Φέρη.
 Και γίνεται παϊς σωθρονείν πεπασμέν ,
 Τε μυςαγωγέ το θυμο κοι το ξύλο.
 Σόλων με εν δίδωσιν ανθρώποις νόμες,
 Και παιδαγωγών ευγενίζα τ βίον,
- 225. Καὶ φυθμον ἐντίθησι τῆ Φύσει ξένον,
 Οταν δὲ τοῖς γέρμσι πατράσι γράΦη
 Τιμὰς παρ ἀιπών κὰι τροΦὰς τῶν Φιλτάτων,
 Πολλὰς ἀνιῶν ές κενὸν κράζει κτύπον.
 Μόλις γὰρ ἄν τις τὰς τροΦῦς ἀντιτρέΦη,
- 230. Τες τῶν πελαργῶν ἐυλαβέμεν νόμες, Ους ἀγράΦο τίθησιν ἡ Φύσις κρίσει. Ο Θὴρ δὲ κοινὴ Ε΄ γένες τες πρεσβύτας, Οιδε πρὸ Ε΄ Σόλων Φ ἀρρήτως τρέΦειν, Ἡδη δὲ κὰι κάμνοντίας ὁν μάχαις βλέπων,
- 235. Εξον σαρελθείν τες διώπτας μαπρόθεν,
 Τέως μβύ, ως δύναμις, άναλαμβάνει
 Γοργώς τας άυτων επδρομάς άνατρέσων
 Καὶ τας μετάρσεις των βελών και τες πύνας
 Καὶ τες όν άυτοις άντανείργων ο πλιτας.

240. Όταν δ έπις ἢ της τελευλης ὁ χρόν 🚱 ,

Kows

Κοινὰ τέλως ἄμυναν ο ζέν. Φέρει. Νῦν, ὦ Βασιλεῦ, δεξιῶν έργων Φύσις Ξένης μάχης ἄκωσον ὧς έχει τρόπον. Έχθις ος ές ιν ο δράκων το θηρίω

245. Δεάκων.δ' εν Ινδοίς θάυμα, τίς γας ή δεάκων

Οξύς, πονηρός, εμβελθής, γλίσχρος, μεγας

Φθορευς, ίταμός, ανθεακώδες εμβλέπων,

Ψυχρός, πλαδαρός, ενδακώς επειγμένο

Έρπων, συρίτων, εξεμών, αντιπνέων,

250. Καὶ τοῖς ἐλιγμοῖς ὡς πτεροῖς ἐπιτρέχων, δυίω τ ἐλεφαντα μακρόθεν βλέπων Επὶ τρύγην ήκοντα λεπτών ἀκρίδων, Πυκνοῖς καλυΦθεὶς ἐξεπίτηδες κλάδοις Χεῖται κατ αυτό προσβαλένιω ἀθρόως

Χείται κατ αυτό προσβαλόν] αθρόως 255. Καὶ τὰς μὴν όψεις ἀσΦαλῶς Σοποθλίβει είσπερ τομὸν τέρειρον ωθῶν τὸ τόμα, Οικτρὸν δὲ λοιπὸν έυρεθέντα τ μέγαν, Καὶ πρὸς μάχην ἀτολμον ἐξ ἀβλεψιάς ΣΦαιρῶν τ ὁλκὸν ἐγκρατῶς Σοποπνίγει

260. Τάτας, Βασιλεύ, τὰς καλὰς ઉῆρας λόγ. Θεσμοῖς Φυσικοῖς τακ]ικοῖς ἀθισμένας
Τηρεῖν ἀκραιΦνη τω Φιλάκληλον αξέσιν,
Κὰ γὰρ νέοι γέροντας ἀιδῶν]α βλέπειν
Κὰ συλλυπῶν]αι δυσπραγῶσι τοῦς Φίλοις

265. Εις ἀΦεόνων ἔλεγχον ἀνθεώπων Φίλων
Το κοινον ἐισΦέροντες ὡς ἀλως τεύΦΦο
Καὶ τοῖς ἐν ἀκμῆ συμμαχθτιν ἐκθύμως
Ινδῶν επ' ἀυτθς δυσμενῶν πεΦεαγμένων
Σάλπιγξι, πυεσοῖς, Φασγάνοις, ἀκοντίοις

270. Καὶ τοῖς μεταξὺ μορμολύτυσι ψόφοις.
Εςι δ' ότε Βνήσκυσιν αλλήλων χάρλν
Καὶ μαλλον αυτῶν τῆς γονῆς τῶν σκυμνίων.
Οταν δὲ τῶυ σύξρηξιν ὁ χρόν۞ν λύση.
Καὶ τὰς παρ' ἀμφοῦν τῆς κονίς ρας ἐνς άσεις

275. Σκοπθσι τθς κάμμοντας ἐκ πῶν τραυμάτων Καζ πὰν μθρ ἐξαίρεσι τῆ προβοσκίδι ΒέλΦ πεπηγός εις μυχές δοποκρύΦες. Ως αν δε μηδεις Φλεγμονής όγκΦ πάλμ Εις τουθέρμες έκτροπας αντισπάση

280. Την πικραν όκχέοντες αλόης δρόσον Παρηκαν αυτώς όνδρομῶν ακινδύνες. Τέτοις δε πασαν ημερεμένοις νόσον Οιν Φ. μέλας έλυσεν αν Δ΄ Ισποκράτες

Ω τίς Γαληνός η Γαληνέ βιβλίον

285. Τάτμς διδάσκει Φαρμακεύειν τὰς νέσυς;
Πόθεν δε θηρσίν ή σοφή χειρμεργία
Καὶ τὸ κείνειν δύναμιν ἀπλῦ Φαρμακυ;
Τίνας δε τέχνας ἀπριβωντες ευς όχως
Αιμορβραγύσας εμπεδώσι τὰς Φλέβας;

290. Ουτοι ποταμόν έμπεραν ήπειγμένοι
Πτύσκοι τοῦς κέρασι τἰῶ προβοσκίδα
Μήπως τὸ ρείθρον ἐισροῆ τοῦς ἐγκάτοις
Καὶ συμποδιοθῆ τὸ σφυρήλατον σκάφ@
Τγροῖς χαλαοθὲν δυςυχῶς ἐφολκίοις.

295. Υπανέχαν δέ Φασιν αυτή τές τόκες, Αγωνιώντας προς το ρευμα έ πόθε. Οταν δέ ևς όρυγμα βοθρέυσας μέγα Τέτες νομίζη συμπεσόντας ασκόπως Καὶ προςτριβέντας οι βραχεί συλλαμβάνου,

300. είθεσι τ΄ μέγις ον αυπών έις μέσον,
Καὶ καθάπερ γεφύρας, έντυχηκότες
Τὸ δυοχερες Φέυγεσι τῆς ρύμης βάθω.
Τὸ γάρ κεχηνὸς Ε΄ κενε πληρέμενον
Ηγαγεν ἀυτες έις τὸ τῆς ὅχθης πέραν,

305. Βάθην πατθίζας εξ άνάγκης τ Φίλον, Κάι τις προτείνας τ βαρύσ Φυρον πόδα Παρῆκεν άυτῷ συμβαλεῖν ἐῦ τἰω ρίνα Αλλοι δε πλεῖςα συγκομίσαντες ξύλα Ρίπτυτιν ἀιπώ δραςικῶς πρὸς τυς πόδας

310. Καὶ κατὰ μικρον & βάθες ὡδηκό] Ο Καὶ τῆς ξένης κλίμακ Ο εξαργασμένης Οξυδρόμως έξασι πρὸς τὰς ξυννόμες Uuuu

SUN Se

Αξιον જેν και જ Το Θαυμάσαντά σε

315. Μηδεν παρελθείν & προσήκοντ λόγκη

Και γάς τινος βάλλαντ αυτώ τοξότκ

Και τῷ τοχασμῶ συγκινῶντ τόνον,

Δυτὸς Θεωρών τὰς βολὰς ἀντισέρθη

Και πήγνυσι τὸ σῶμα δίκην ἀσπίδ

Σωθάς ο σωτής ύπο των σεσμομένων.

310. Εν τή συνάφσει των μελών έσφιγμένου.

Αλλ΄ ω δικασά των σοφών πάντων λέγων
Καὶ νὰ καθαρε των ψυχών έπισάτα,
Καὶ τῶν ὅπι γῆς δυσμενών ἀντισάτα
Καὶ τῶν παρ΄ ἡμῶν ἐισφορών ζυγοσάτα

325. Καὶ τῆς Φυσικῆς μεσικῆς χορος άτα.
Καὶ τῆς καθ' ἡμας Φύσεως πρωτος άτα
Καὶ Φὼς ἐναργῶς ἐξελέγχον τὰς Φύσεις
Καὶ πὺρ δαπανῶν τῆς ψυχῆς με τὰς πόνες
Ω γλυκύτης ἀρρητε κὰι θυμηδία

330. Καὶ τερπνέτης ἄΦραςε κὰι καταρχία
Νικώσα κὰι κρύπθεσα πᾶν λόγε δείν.
Ω πάντα κινεν είς θεν δόξαν ςόμα
Καὶ γλῶτθα λαμπρὰ κὰι θεόΦθογγε Φράδη
Καὶ σῶμα κανῶν δεκτικὸν χαρισμάτων,

335. Καὶ πνευμα κοινον έις πνοής λειτμεγίαν Ω κόσμε της γης, της Φυλης της αξίας Της πορφυρίδω, της γονής, της έςίας Της Ε τέφες χάρετω, ώς και Ε θρόνε Της Ε βίε πλάς ιγγω ώς και Ε τρόπε,

340. Τῆς & λόγε σάλπιγγω, ὡς κὰν Ε κράτες.
Σε πάντες ἀπλῶς ἀγνοειθμ τἰω Φύσιν
Τὸ γὰρ ἀκατάληπτόν ἐςί σοι Φύσις
Θεὰντι μικρὸν τἰω κατ ἀνθρωπον Φύσιν
Πῶς δ ἀν βλέπειν γένοιτο κανθάρων γένη

345 Τον αιγυπιον, τ Φεικώδη, τ μέγαν; Τί δ' αν ψοΦείν δύναιντο καν πιθηκίδες, Οταν βρυχηθμών έξερευγεται κτύπυς Λέων επ' αυτας εκδεαμών της πας άδ

H pap

Η μαγίδων όμιλ Ει κήτ Βλέποι

350. Τέμνον το ρευμα τοῖς πτεροῖς τοῖς ἐνδρόσοις Ο Φιλοπαίς ης Ψαλμικῶς ἔρπα δράκων. Σὺ μετριάζων ἐυμμῶς πάντας βλέπας, Καὶ γίνεται τὸ βλέμμα τοῖς κακκμένοις ΣαΦης γλυκασμὸς κὰι Δεόβλυς ⑤ δρόσ ⑥..

355. Όταν δε των σην χείρα κινής οξέως
Και τας εν ήμιν συμφορας ανατρέπης
Εκ της έρυθρας των γραφών πανοπλίας
Ενταυθα πολλές τές δερυκτήτες άγεις
'Ως και πρόδηλον έςι καν μηδείς λέγη,

360. Κράζει δὲ πάντως ἐι θελήσει κὰι λίθ ⑤, Ωὶς σῦ καθαρῶς ἀνικὰς πᾶσαν Φύσιν Ημεῖς δὲ παταγεμβο ἀσπερ ἀγέλαι Πτηνῶν , Βασιλεῦ, Ετο δη τῶιν ἐμιψύχων ὅταν ὁςῶμβο ১σο γης μετάρσιον

365. Ταῖς των Φρενῶν πτέρυξιν ἐσκιασμένον
Τον ἀετόν σε τ θεόπτην Ε κράτες.
Αλλ΄ ἔιγε Φασὶ , Βασιλεῦ, τὸ θηρέον
Κάν τισιν ἴσως των γλυΦὴν τῶν ος έων,
Πρὸς θρύψιν ἀβρότητ۞ ἀπλής ε τρόπε,

370. Εις τρείς έκατὸν συντεθ έντας ζῆν χρόνες.
Σὺ παντὸς Ελέφαντω ὀΦθείης πλέον,
Βιὰς δὶ ἡμᾶς τῶν ἐτῶν σε τὸν δρέμον.
Εχθρὸς δὲ πᾶς ἡ δῆλω ἡ κεκρυμμένω
Πρὸ τῶν ποδῶν σε χὰς βραχὺς γένοιτό σοι,

375. Θέβ τὸ σεπτὸν ἐυγενίζον] Ο κράτο,
Καὶ τῆς ἀληθες Ε΄ Θεβ λοχευτελας,
ΕΦ΄ ἡν βεβαιοῖς τῆς ψυχῆς τὰς ἐλαίδας,
Αυτκόρατος μέγιςε Ε΄ γένες ΛΕΟΝ.

Habeo etiam aliud eodem Phile auctore poema jambicum, verfibus D CCC LXXVI. dicatum laudibus magni Domestici, Johannis Cantacuzeni, qui postea Imperator CPol. Inscribitur: ηθο
ποϊία δεσματική, πονηθεσα τῷ Φιλή, και έγκωμίων ὑπόθεσιν έχεσα
τῷ λαμπερτάτω μεγάλω Δομετικῷ, τῷ χαειτωνύμω Φημὶ Καντακκζηυμμμ 2

ra. Colloquuntut inter se nos ray oidis, Mens & Philes: in medio dialogo industis etiam Virtutibus Magnum Domesticum laudantibus, Prudentia, Fortitudine, Justitia & Temperantia: tum Veritate, Memoria, Misericordia, Clementia, Sagacitate, Restitudine; Continentia & Modestia. Procemium his versibus absolvitur:

Το εμφ παρίν σπάδασμα τῷ βίω πρέωω, Προκείσεται γὰρ τοῖς ἀγαθοῖς τὰν Φύσιν Θαυμας δν ἀρχέτυων ἀνδρὸς ὀλβίκ. Φιλῆς δὲ μεθρεῖν ἐρανᾶ πλάτ. Φέλων, Κρ ἐκ ἀν ἐις ἔγκλημα λαΦθείη θράσκς; Πλην ἐι χέσις πέωσκε τολμηρες λόγκς, Σοφὸς δικας ης κ κρινες Ετο θράσκς. Prasens opus ad vitam oportunum est, Proponet enim bonic Admirandum selici bomini exemplar. Philes vero cali latitudinem metiri volens None merito arguatur audacia?

At si argumentum paullo majora audere scasit; Qui sapit judex non judicabit boc temeritatis esse,

Exstant præterea jambi XXXII. ad Imperatorem, quibus securitatem postulat cum delatus esset propter ea quæ in Chronographia scripserati, editi Basileæ 1536. 8. cum Epigrammatis sacris aliisque poematibus Cyri Theodori Prodromi. Τε Φιλε προς τον Αυτοκράτους, ότε επὶ χρονογεαφία μεταβληθείς απητήθη όρμον ωθὶ ἀσφαλείας. Negat autem quicquam scripsisse se quod Imperatori displicere posset.

Μαρτύρομαι τον έντα και προ των χρόνων Τ΄ σ΄ σ΄ καταπείν εκ ετόλμησα κράτες, Ου μα το Φως έκεινο της αΦθαρσίας Ευνές ατον δε και διάσυρον πόθον, Δ΄ς οικετης άμεμπτ Θεισήνεγκά σοι Και γλωσταν αυτίω και γραφας ήμετερας Δ΄ς αν πανταχε διελθείν γης ισχύσης Ταϊς έ λόγε πτέρυξιν τον πάνια χρόνον Και γνω το μέλλον άπαν άνθρώπων γέν Θοσοϊον είδεν Αυσονάρχην ήλι Θ.

Jam-

Jambi XL. sepulchrales in Phacrasem Logothetam, pluribus in fine deperditis editi Grace ab Allatio contra Creyghtonum p. 702. quo loco plures Phacrases refert, 1) Georgium Phacrasem, equitum Ducem, cujus meminit Cantacuzenus III. 22. Hist., 2) Johannem Phacrasem, ad quem Epistolæ Gregorii Cyprii Patriarchæ CPol. 3) Phacrasem Logothetam τῶν ἀγελῶν, sive Præfectum gregi Dominico ad quem Epistolæ Maximi Planudæ, 4) Phacrasem qui intersuit Concilio CPol. contra Mediensem & Ancyranum Episcopos, 5) Manuelem Cantacuzenum τὸν Φακραση, cujus mentio apud Sguropulum in Concilio Florentino sect. 8. c. 3. & denique, 6) Matthæum Phacrasem Serrarum Episcopum, ad quem Fpistola Isidori Archi-Ep. Thessalonicensis in Cod. Vaticano MS. Græco 651. p. 236.

In obitum Georgii Pachymeris jambi centum, quos idem Allatius

Græce vulgavit diatriba de Georgiis p.373.

Preces ad Sipritum S. quibus Cotelerius clausit Tomum tertium Monumentorum Ecclesia Graca, hoc etiam loco libenter repetam:

Τὸ Πνευμα τὸ ζῶν, ἡ θεόδροσ Θο χύσις,
Η΄ καινοποιὸς κὰι Φὰκλη Θο χάρις,
Τὸ ζωίκὰν Φῶς, ἡ πνοὴ τῶν ἀγγέλων,
Η΄ τῶν ἀγαθῶν ἄΦθον Θο Ιχορηγία,
Τὸ δημικργὸν τῶν ἀ Φανῶν κρισμάτων,
Καὶ συς ἀρικὸν τῶν ἀ Φανῶν κρισμάτων,
Η πάνσο ΦΘο δύναμις, ἡ καινὴ δόσις,
Τὸ τῶν ἐπις ημῶν τε κὰι τεχνῶν κράτ Θο,
Εν ῷ πνέω, ζῶ, Φθέγγομαι, χάιρω, γράΦω,
Μένοις μεθ' ἡμῶν πανταχε πάν λα χρόνον.

Tetrastichorum in B. Virginem, in Psalterium, in Naziazenum & Jo. Chrysostomum, quæ MSS. occurunt in Bibl. Vindobonensi, jam supra in notis mentionem me facere memini. Sed quidni & ipse hoc loco subjungo quæ mihi sunt inedita hactenus Philes Epigrammata?

1. Εις τὰς τρεῖς μεγάλες μάρτυρας, ΘΕΟΔΩΡΟΝ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ κὰ ΓΕΩΡΓΙΟΝ. In trigam SS. Martyrum, Theodorum, Demetrium & Georgium.

ΔρακοντοΦόθης, γοργόπες, μυροβλήτης,
Εκ τῆς ἐωας, ὁ γλυκὺς τρατηλάτης.

Uuuu 3

Digitized by Google

Τῆς γὰς νοητῆς τέκνον ἐςὰν ἡμέρας, Εξ ἐυχαρίτων ἡ Θεοδώςν χαρίς, Μήτης γὰς ἐυκτῶν τῶν Θεῦ δωρημάτων.

2. Εκ τον θυμον ΛΙΚΙΝΙΟΥ. In iram Licinii.

Ε 1 χαλδαϊκήν & θυμέ και ε Φλόγα

Ε Ο Λικίνι κατά & τρατηλάτε,

Καὶ μύρων πῦρ ματίγων ἀναφλέγει,

Πλην ἀλλ ἐπῆλθεν ἡ συρίζεσα δρόσος.

3. Es AIKINION, Tois & Ayis diduos éroßeilorra. In Licinium S. Martyris naturæ illudentem.

Τὰς ἀιοχυνης ήλιε, χωρίς ἀιοχύνης,
Τὴν σὰ βλαξ έμβάλλυσο δι της ἀισχύνης,
Τῆς μαρτυρικῆς ἀιοχύνης τὰ χωρίφ.
Καὶ πρὸς τὸ ϸῆμα μὴ ῥαγῆς μοι καρδίαν.

4. Εις τ άγιον θπὶ τροχέ τεινόμενον. In Sanctum Martyrem luper Rota extensum.

Ε Ζεκιήλ ὁ μθὶ ΠροΦητῶν ἀκρέμων ΑΦεὶς θεωρῶν τὰς τροχὰς τὰς ἐμπύρας, Τὸν μαρτυρικὸν, εἰ δοκεῖ, τροχὸν βλέπε, Καὶ συγκείνας θάυμαζε τ τροχηλάτην.

5. Εις τω δια ξίφυς τελέιωσιν ΝΕΣΤΟΡΟΣ. In Nestorem Martyrem gladio sublatum.

Σ βαλλικάς τὰς ἀμοιβὰς λαμβάνας,
- Κύδιςς Νέςος, τῖς σΦαγῆς ξ βαρβάςυ.
Τῶν μαρτύρων γὰς τῷ τρατῷ συνεγράΦης,
Και συμμερίζη τὰ ςέΦη Δημητρίῳ.

6. Ess τhω μυροβλησίων. In unguentum ex Demetrii fillans tumulo.

Τίνος , μέγιςε Σαλαμών, κλήσιν λέγκς Μύρον κενωθέν; δίμας γας Δημητείκ. Εξ & το μύρον ώκα σανίζον ρέα, Τ΄ αντλώ ρθρ. έδας έκκενώσα τω χάρα.

7. Επιτάφιον εις Ειξήνην Βασιλίδα. Epitaphium Irenes Augusta, conjugis Johannis Cantacuzeni.

Ι τις νόμο δίδωσι και νεκρούς λέγειν, LIΔε βιεν πεμψασα κάγω τυμβόθεν, Τα κατ εμαυτωύ εκδιδάσκω σε ξένε. Εγώ προηλθων έυτυχων προπατέρων, Δεχής απάσης δυσμικής βασιλέων. Ικλιοι Καισαρες ετρέψαντο με, Και καλλονης χαριτες ές ε ψαντό με. Ρώμης δ Αναξ κράτις . Αλεξιάδης Πορφυρογέννης έυτυχης Ιωάννης, Ορπηξ Κομινηνών, ευθαλής Δυκών κλάδο Πάσης διώκτης έθνικης Φυλαρχίας, Εις ευνομον σύζευξιν ήξικοσατό με. Ωι και συνεξάεξασα της γης Αυσόνων, Εις Φως προίοχω τέτλαρας μορ ύιέας, Της προγονικής εκφυέντας πορφύρας, Ιδείν άγαθες, πύρ πνέοντας εις μάχην, και τέτ αρας δε κοσμίας θυγατέρας. Ορω δε λαμπρά τα κράτη δ συζύγε Νικας προς αυγήν ήλίε και προς δύσιν. Νίκας προς άρκτον καν νοτή δερμον κλίμα. ΤέλΟ λιπέσα το ςέφο, πίστρεφύραν, Τὸ βύστινον πόρπημα, τω άλκεγίδα, Το των μονας ων εςδιδύσκομαι βάκ. Θνήσκω δ' επ' αυτής Βιθυνών επαρχίας, EZOIK GO CK YAS AUG OVER BEGILIS .. Κομίζομαι δε ναυςολεμένη πάλιν, Και τιω έμην ένταυθα πις ένω πόμιν. Αλλά πλάσας με και μεταπλάζων πάλυ, Ο τω κάτω δες ποσμικήν έξεσίαν, Καὶ τιι ἀνω δες έρανων κληρεχίαν.

3. Eis

ζευγ 🕒 υιών Φιλτάτυ τέκνυ φίλυ, Εμαΐς προσαγκάλισμα καλον αγκάλαις, Εμοίς σο ψέλλισμα τερπνον ωτίοις, Ο σον πλύνοις με τη ροή τών δακρύων; Οσον τεφράς με τη καμίνο των πόνων; Ομέ προφανέν κάι κρυβέν, λάμψαν, δύναν. φαντάζομαί σε έπιοσώπε τω χάρι, Αλέξιε σπάραγμα πατρός καιδίας, και νύξ εμοί παν της άλκεγίο 🕒 σέλας, Κλύειν δοκώ σε των καλών ψελλισμάτων Ιωάννη και σο των εμών πύρ εγκάτων, Καὶ πλήτθομαι τὰ σπλάγχνα πικρώ το βέλει, DS REETTON AN GE MA TROENSEIN EIS BION. Ω ζεύγ Φ υιών & πατρός Ισαακίκ, Μή γαρ προελθον έκ απελθον ήνίας, NUN & ANDES, WODAS EIS The duy AN ANIS, Καί γης σε βυθός αγκαλίζεται πάλιν, Εξ αγκαλών, Φευ, των εμών αναξπάσας. Αλλ' ω δοτής μοι & κράτυς παντοκράτος, Ο μυρίων άβυστον ευτυχημάτων Εμοί ωξαιχών οπ βρέφες και σπαργάνων, Tậc xeipievns đờs im Jeday duádo, Ως αν το βάρ κεφιείς της καρδίας, Την των πόνων άκανθαν έξανασπάσας.

9. Eis 7 Abeadu Esvisora the dylar Teldda. In Abrahamum SS. Tribitatem hospitio excipientem.

Τί ταῦτα ποιεῖς; βυθυτᾶς Αβρὰμ γέρον;
Ουκ, ἀλλὰ δεῖπνον κὰ τράπεζαν ἀρτύα.
Ο δαιτύμων τίς, ῷ τὸ δεῖπνον ἀρτύας;
Η Τελὰς ἀυτὴ, κὰ Θεὸς βῦν ἐδλία.

Ου γαρ έρευνα της βαθρόήτης λόγης, Ως ἐπέρευγε πίσεως της σης, γέρον, Ως ἐπέρευγε & Φιλοξένη βία, Καρπον γαρ αμφούν, καρπον ἐσφύος θύκς.

XVIII. Est mihi præterea in manibus volumen, excusum apud Claudium Chapeletum Paris. 1609. 8. hoc titulo: POETÆ GRÆCI CHRISTIANI una cum Homericis Centonibus ex sanctorum Patrum operibus colletti, & utraque lingua serorsimediti in usum Gymnasiorum Societatis JEsu. In hoc volumine præter Opagonerres sive Homericos Centones Eudocia, de quibus dixi lib. 2. cap. 7. continentur:

Fragmenta Ezechielu Tragici Poëtæ, ex ejus ¿¿ayuyi sive eductione populi Israëlitici ex Ægypto, de quo itidem dicere me me-

mini lib. 2. cap. 19.

Fragmenta Theodori ex Poemate Heroico de Judæis, servata ab

Eusebio IX. 4. præparationis Evangelicæ.

Johannie Damasceni Carmina Jambica είς των Θεογονίαν, είς τα Θεο-Φάνια, είς των Πεντημος ήν, & Precatio versibus Anacreonticis quæ incipit και δυπαρών χειλέων. Huic Iohanni Damasceno ejusque Poëmatis cæterisque scriptis proximo Volumine caput singulare à me destinatum est.

JOANNIS GEOMETRÆ Hymni * quatuor elegiaci in S. Vir-Xxxx ginem,

* Holce hymnos in Corpore Poëtarum Græcorum Heroicorum & Elegiacorum etiam utraque lingua vulgatos Genev. 1614. fol. p. 746. primus cum Metaphrasi sua Latina vulgavit & Gregorio XIV. Fontifici dicavit Federicus Morellus, Paris. 1191. 8. Ab eodem A. 1191. 8. in lucia Græce & Latine editus est Johannis Geometræ Paradism sive Epigrammata tetrasticha XCIX, moralis argumenti, & dicta factaque SS, Ascetarum, Achillæ, Agathonis, Apollinis, Antonii, Arfenii, Bellarionis, Carinonis, Elaiz, Eutropii, Heliodori (al. Ilidori) Lucii, Matois, Miltiadis, Pioris, Pittaci, Pityrionis, Simonis, Sifois, Theonis & Zenonis referentia. Johannes Geometra sæpius allegatur Catenis Gæcis in Lucam, etiam in Catena aurea Thoma: Aquinatis. Combefilio in Bibl. Concionatoria ante annos DC, vel DCC, vixisse videtur. Jambicam Metaphrasin Canticorum S, Scrituræ à Johanne Geometra non inseliciter concinnatam habuit MS. Leo Allatius, ut ipse narrat de libris Ecclesiasticis Græcorum p. 62. Atque Paraphralin Cantici Deiparælegi in Codice Colbertino ad Apollinariani Psalterii calcem, Cangius in glossario Graco annotavit. Similiter in Codice Barocciano 26. Bodlejanæ Bibl. Canticum Moss à Geometra pera Pego si ad calcem Apollinaris osginem, cum Metaphrasi Federici Morelli, subjectis octo versibus jambicis, quibus auctor ait se unius èSS. Trinitate parentem persecta Decade, trecentis versibus (tot enim sixus complectuatur illi hymni) celebrasse, Hexametros autem ut persectiores impersectioribus pentametris junxisse, ut illi Divinam, hi humanam CHristinaturam denotarent.

Αι τρεῖς έκατοντάδες σε τῶν τριῶν ἔνα Τεκεσαν υμνέμσι, Μητερ, παρθένον, Θεον τέλμον κὰμ βροτον τίκτες, Κόρη, Δεκας τελκία, κὰμ μεγίτη σοι χάρις, Μέτρμ μιγέντ Ο κάτρου τὰ χάρου. Καλῶ δε κρὰτρον Ε τόν πλῶ εξάδα, Χῦρον δε τὸν μκωρον ἐν χώραις δυσί. Θεῦ τὰ κρεῖτρον, Ε΄ βροτῦ τὸ δέυτερον.

Incerti hymnus in B. Deiparam Alphabeticus, ita ut singuli versiculi vocabulis ab eadem litera secundum ordinem Alphabeti incipientibus constent:

Μέλπωμου Θεόπαιδα, Θεάκελον, άφθοςονύμφην,

Åcze

curtit. Caterum Lagerto poi illi, sive hymni quatuor in B. Mariam quorum singula disticha à vocabato xosses incipiunt, exstant etiam MSS, in Bibl. Vaticana & in Cælarea, subjuncto nescio cujus in Geometræ laudem newedenes. Exstantetiam una cum Epigrammatis variis Jambicis MSta in Codice quem Regi Christianistimo dono dedit Antonius Eparchus. Vide Bandurii notas ad Antiquitates CPol. p. 877 & 881, qui Geometram pessimum poetam appellat, indigno pro ætate inprimis qua vixit emgio. Ejus Homilias sive sermones in Passionem CHristi atque in B. Virginem, alterumque ¿ con sive meone par in dormitionem Deipara, & tertium ad candem meor porparation five xaelsy LAOV evolvit memoratque Allatius de Simeonibus p. 94, 95, 114. In altero testatur le etiam Apocryphas de Maria narrationes, quæ Evangelistarum scriptis non adversarentur, adtexuisse. Tureidextay de ray quir & pioror ocata-दृषं των Ευαγγελιτών τε και ΠροΦητών, αλλά και όσα πας αυπών των Αποκρύφων ανελεξάμεθα, σύμφωνα κοι τάυτα δηλαδή κοι άπόλεθα τοις Ευαγγελιςαίς και ΠροΦήταις, και τοις μεγάλοις και Θεολήπτως Πατράσι και διδασκάλως. Εισεται δε πάντως έγε δικαι 🕒 άχροατής κάι χελτής.

Ασπορον, αγνοτάτην, αχραντον, ανακτοτόκων, Βασιλίδα, βασιληγενέα, βασιληγενέτως &C.

Clementis Alexandrini Hymnus in CHristum, cum latina Fed. Morelli Metaphrali.

Senarii Jambici incerto auctore in ejusdem Clemeniu Pz-

dagogum-

Simeonis Metaphrasta Jambi XX ad cos qui ad sacram mensam accedere volunt.

Hisce Metaphrastæ jambis illa collectio Poétarum Græcorum Christianorum clauditur. Adjunxit autem eidem in meo volumine Bibliopegus, quæ & iplahoc loco referam, alia aliorum apolpasmatia, 1) τίχες αδήλε αθί της αγίας Βαεβάρας. Incerti scriptoris Carmen Jambicum versibus LXIV, constans, extrema parte mutilum in laudem S- Barbara, Virginis & Martyris, ex Bibl. Regis Christianissimi cum Metaphrasi Latina Jambica Fed. Morelli, qui jambos Græcos vetusti scriptoris in Alexium Martyrem & socios, & M. Antonii Mureti, Jacobiq; Maussaci poematia latina in Barbaram-cum Græca sua Metaphrasissubjunxit Paris. 1614. 8. 2) Anonymi veteris, qui testem se oculatum perhibet έκφρασιν ωθί των & legoσολύμοις Κυριακών Θεμάτων, five descriptionem situs locorum sacrorum & rerum memorabilium Hierosolyma, versibus Politicis CC LX. & Nicephori Xanthopuli al Aporn leguraλημ excidium Hierofolymitanum versibus jambicis CLVIII. utrumque cum Metaphrasi Latina jambica ejusdem Fed. Morelli, qui præterea profarium scriptum Epiphanii Monachi periegesimterræ sanctæ cum versione sua addidit, totumque volumen inscripsit: Expositionem thematum Dominicorum & memorabilium qua Hierosolymis sunt, Paris. 1620. 8. Ex his, Nicephori carmen ab eo tempore reculum non memini, at έχθρασιν illam sub Perdiccæ nomine συμμίκτοις suis inseruit Allatius, in quibus etiam Epiphanii libellus legitur, ut dixi volumine sexto p. 705.

XIX. Inter Poétas Gracos Christianos celebratissimus est GRE-GORIUS Nazianzenus, de quo peculiari capite dictum, quemadmodum etiam de JOHANNE DAMASCENO. De THEODORI quoque PRODROMI carminibus sacris tradereme memini volumi-

ne lexto p. 816 leq.

Poétis Christianis elegantioribus etiam accensendus venit JO-XXXX 2 ANNES

ANNES MAUROPUS * Monachus, atque inde Metropolita EV-CHAITENSIS sive Evebania, (quæ etiam Theodoripolis à Theodoro Martyre dicta, cui templum Jo. Zimisces Imp. condidit, urbs He-Ioponti provinciæ in Asia minori) qui scripsisse se testatur temporibus Constantini Monomachi, Zoës ac Theodoræ, h.e. circa A. C. 1050. Rogat enim p. 43. CHristum, sut quemadmodum in fornace Babylonica olim tribus juvenibus, sic etiam in Imperio tribus hisce adsitope sua.

Τυτ Θ΄ γαρ ώσπες τοῖς τεισε νεανίαις Συνην τέταρτ Θ΄ το μέσω Φλογος πάλας, Ουτω πάλιν τέταρ Θ΄ ές μέσω Φλογος πάλας, Δροσισμος ύμιν το βασιλείοις μέσοις. Τον 'ήλιον σε πρώτα σώζων, και νέμων Ζωην άλυπον, ευτυχη, νικη Φόρον, Καλοίς τε τοῖς σύμπασιν ευθηνυμένην. Επετα τάυτην τίω σελήνην & κράτυς Την κοσμολαμπη, και διαπρεπες άτην, Την έδεν άλλο πλην ο κεκληται μόνον, Ζωη γας όντως η ΖΩΗ & νῦν βίν. Τρίτην δέ μοι σύντατ ε και τίω δευτέραν Το Φαιδρον άςρον & πανολβίν τέφυς Η τίω έκείνης άυταδελ Φην άξιαν.

Ad candem Zoén ac Theodoram referendum carmen p. 44. Ες τως δεσπούνας, quo nec Imperatorem celebrare omittit.

Τον ευγενή μβο, ευτυχή δε δεσπότην,
Τον ευτυχή μβο ευσεβή δε καν πλέον
Της γης το θαυμα τ μέγαν ΜΟΝΟΜΑΧΟΝ,
Ον η πρόνοια κοσμικών κακών λύσιν
Εδεξεν ήμων, καν καλών πάντων βρύσεν-

Adde carmen in Constanini Monomachi imaginem & Evzair ross apud Euchaitenses dedicatam, cum particula Crucis CHristip. 47. Plu-

Maugonus idem ek ac Medatonus. Confer Lambecium T. I. p. 149.

Plura in Monomachi laudem p. 23. & 51.* atque in Theodoræ p. 52. Sed Imperatoris obitum deslet p. 54. seq. Neque illi tantum & Zoæ ac Theodoræ suit superstes, sed etiam Alexii Comneni attigit Imperium, siquidem in jure Græco Romano lib. 3. p. 215. inter Metropositanos qui Nicolao Patriarcæ CPol. mense Junio Indict 15. (hoc est CHristi 1092. Alexii Comneni 12.) adsederunt, memoratur & Euxareias suavrys.

In S. Theophylactum quoque, qui & iple Alexii Comneni con-

tigit tempora, extat Epigramma p. 47.

Hujus Johannis Epigrammara jambica, carminaque in præcipuorum festorum Patrumque pictas in tabulis imagines & historias, ac de aliis varii generis argumentis prodierunt brevi paginarum 73. libello Græce cura Matthai Busi Etonensis, qui versionem nullam ** addidit, sed paucas nec indoctas notas ad calcem voluminis adjunxit, Etonæ 1610. 4. iisdem typis quibus Savilii Chrysostomus sub idem tempus deinde fuit expressus. Ordinem quem in MStosuo Codice reperit, subinde immutasse se Bustus non dissiretur, quanquam cum Busti Codice conspirat quoque Vindobonensis, de quo Lambecius V. p. 29. cui Etonensis editio suit ignota.

Ait Euchaitensis se hæc Carmina velut gustum quendam da-

re ex plurimis aliis quæ prosa & versu scripserit.

Εγω δε τέτες έξελων με τες λόγες Πολλών ἀπ' ἄλλων εμμέτεων, εκ εμμέτεων Χ.Χ.Χ.Χ. 2

Móvus

- * Nonnulla cum Argoli Latina versione resert Alletius de libris Ecclesiassicis Gracorum p. 97. ubi etiam titulus integrior, εις το Βιβλίον της διακονίας τΕ τροποιοΦόρε, pro quo Buslus tantum edidit: Εις τον τροποιοΦόρον.
- ** Ut minori, inquit Busus, fastidio possint de una trasco adspicere, Grace solummodo encudendum curavi, neque instar Virgiliami Mezentii enangue & putidum
 Latina versionis cadaver Graco Poèsa animato & vivido alligare sustinui:
 quod quidem dum faciunt nonnulli, prasertim in Poèsu, verendum est ne ut
 quidam è veteribus, cum ignem cremandu mortuorum cadaveribus pollui crederet, graviter commotus. Prometheum ad opem ferendam advocasse perhibetur, us iguem quem de cælo clesserat, pari furto mortalibus (si posses) subduceret: consimiliter etiam existat aliquis, qui Typographia inventorem subinde inclamare velit, ut benesicium boc suum ad usus indignos tradustum repossas sibi, & saltem ad tempus retrabato.

Μόνυς Φέρων δίδωμι τοῖς λόγων Φίλοις, Ως γευμα μικεον δαψιλύς ανθοσμίυ, Οῖς ήδονη γένοιτο τὰυτα μετεμία, Κόε, δ' ἀπέςω, κὸμ μέθη, κὸμ ναυτία.

Codicum mendis eluendis ac castigandis laboriosam operam se collocasse refert p. 70.

Καλήν δεδωκώς ταις βίβλοις ύπυργίαν Αυτός πονηραν αντιλαμβάνω χάρλ.
Των μίμ γαρ ήδη τας νόσυς ιασάμην, Εγώ δε συντέτηκα, και κακώς έχω, Κόπων το σώμα συντειβείς αμετρία.
Αλλ' οι τρυφώντες όν πόνοις αλλοτρίοις και ταις έμαις πλέοντες ευδιω ζάλως Πρός Κύρλον μέμνησε ξ κεκμηκότ.

Singillatum meminit Menzorum à se recensitorum & e-

Εις τὰ δωρηθέντα Μηναία είς ευχάιτα,
Τμνών επελθών ήμερησίων βίβλες,
Πάσαν τε τέτων τω γραφην επιξέσας,
Καὶ χείρα, κὰι νέν, ώς ενην καταρτίσας,
Δώρον Φίλω δίδωμι κὰι μάλα πρέπον
Τῷ προςατέντι & τόπε τεφηφόρω
Ος ενδον δικά της δε της Εκκλησίας,
Δι & τύχοιμι της άκηράτε βίβλε,
Τῆ χαρλ & πλάσαντ & εγγεγραμμέν .

Chronographiam scripsisse se, sed ubi ad suam ætatem pervenit abrupisse, ne adulatione deturpare Historiam cogeretur, innuit p. 69.

ό συγγραφευς ψεῦδο μρὶ ἐκ εἰρηκέτω.
Ψέυσαιτὸ μθμ Τ ἀν ένγε τοῦς λοιποῖς λόγοις,
ὅυτω Φιλέντων τῶν κελευόντων τάδε,
ὧν τοῦς ἐπάινοις ἐντρυφῶν τὸ βιβλίον
ὅμως ἐδοξεν ἐνδεέςερον λέγειν,
Έξυσία κρότων γὰρ ἐκ δίδεν κόρον.
Ουκὰν ἀΦάδω τᾶυτα τοῖς ἐγκωμίοις,
Η συγγραφή δὲ μη προχωράτω πλέον.

DUK

Ουκ ευφυώς γας περς τα & ψέυδες έχει, Νόμω τε τάυτην εκτερπής αποτεέπει. Εντάυθα τοίνυν τ δερόμον πάυει τέως, Έως κατ ευθύ δώ τις άυτη το τεέχειν.

Episcopus & Metropolita creatus est invitus, cum contentum parvo, ac libris sudiisque unice intentum nihil magis juvaret, quam in illis delitescere, & juvenibus instituendis porro vacare procul invidia periculis ac curis, quas majorum dignitatum splendor secum afferre consvevit.

Αλλης, inquit p. 59. τρυΦης ηκισα ποιδιμαι λόγον, Αρκεί γαρ άυτη ψυχαγωγείν πλεσίως, Βρύεσα πᾶσαν ήδουήντε και χάρχυ. Πλην άλλ άγοις έτω με, και Φέροις, Λόγε, Ατρεπτον, άκλόνητον, έδεμιωμένον, Εισω μένοντα τῶν τεταγμένων έρων, Σίς άνθεσι μέλισσαν ἐν βίβλοις τρέΦων, Σίς τέτριγα δρόσω με τοις λόγοις τρέΦων, Μόνοις τε πείθων τοις παρέστιν έμμένειν, Και μηδεν ώιτειν άλλο πλην Σωτηρίαν.

Ετ p. 64. Καλῶς γεωργήσασα πολλές τῶν νέων,
Πάντας γὰρ & τίθημι, μὴ κὰ κομπάσα.
Πλὴν ἀλλὰ πλάς τὰς ήρεν κα μαθημάτων,
Πλάς οις δὲ κὰ προς ἡθΘ ἐισηνεγκέ τι,
Ου μάλλον ἡ πάιδευσις ἐυτυχες έρα
Τέτων πειοσῶν κο λόγοις κομψευμάτων.
Τέτες ἔγωγε τὲς σοΦιδεντας νέες
ΚέρδΘ μεγις ον τὰ ταλάντφ προσΦέρω.

Eodem in loco innuit se ætate provectum & viribus jam deficientibus ad dignitatem Episcopalem protractum esse. Objicienti enim: κεύψες δέ σε τη λύχνον ἐν τῆ γωνίω; respondet:

Τί τὲτό Φης, ἄνθρωπε; πῶς λαλεῖς λύχνον Τον ἐκ ἔχοντα το προσήκον Φῶς λύχνο. Ην λύχν. δίδα, κὰ γὰρ ἐκ ἀρνητέον. Αλλ ἐις τροΦην ἔλαιον ἀρκὰν ἐκ ἔχων

Eyvy.

Έψυγμένην δάκνυσι τὰν Θρυαλλίδα,
Ης τῷ μαρασμῷ κὰ τὸ Ε Φωτὸς σέλας
Αμυδρὰ Φαϊνον ἐκ έχα λαμπηδόνα.
Συναθενεί γὰρ κὰ λόγ Φ τῷ σαρκίῳ.
Δόπερ παθέση μεσικὸν μέλος λύρα.

Hujus Johannis Euchaitensis non exiguum nomen interMelodos Grzcos, atque in Ecclesiasticis Graerum libris ingenii ejus ac pietatis monumenta occurrunt, è quibus Canones in festa SS. Bastli, Nazianzeni ac Chrysostomi cum versione sua publicavit Nic. Rayzus S. I. in dist. præliminari ad T. 2. Actor. Sanctorum Junii p. 50--59. & Canonem in Deiparam p. 49. sq. Canonis prioris augosizis est: τρισήλιον Φώς Teess and Ver house. Canones in S. Nicolaum allegat Allatius contra Hottingerum p. 183. De hoc Johanne videndus etiam Tomus I. Act. Sanctorum mensis Junii p. 594. seq. in quo p. 615--614. exhiberur scripta ab co Vica præceptoris sui Dorothei juniori, Trapezuntii Chiliocomensis, cum versione Conradi Janningi S. I. Ex vita S. Exfebie cuius memoria apud Euchaitenses colebatur, profert nonnulla idem Allatius lib. de purgatorio p. 754. seq. Forte in Catena Corderiana Patrum Græcorum in Pfalmos, ubi Johannes allegatur, intelligitur non Chrysostomus, qui semper in illo opere venit Chrysostomi nomine, sed Euchaitensis noster, quem expositioni Origenis in Plalmos adjecisse quadam Colomesius ex Antonii Verderii Catalogo MSS. CPolitanorum annotavit.

De Poétis Christianis sacris Græcis & Latinis dissertatio V.C. Andræ Christiani Eschenbachii A. 1685. Altdorsii edita & inter ejus dissertationes Academicas Norimbergiæ 1705. 8. recusa p. 76. recte memorat inter deperditos Triphyllium Episcopum quem Svidas testatur scripsisse versibus jambicis vitam præceptoris sui Spyridonis Thavmaturgi, Trimithuntis in Cypro Episcopi, Constantino imperante clari, de quo Surius 12. Dec. & Lambecius VIII. p. 310. Sed quod p. 81. vitam Theclæ carmine descriptam à Basilio Seleuciense ait inter illius opera à Claudio Dausqueio A. 1506. 8. & Parisiis 1621. fol. cum Gregorii Thaumaturgi & Macarii Alex. operibus, Zonaræque in Epistolas Canonicas commentario editam haberi, in eo fallitur. Nam in Dausquei editione vita Theclæ omnino nulla comparet. In editione Parisiensi exstat vita, Theclæ sed prosario sermone à Basilio Seleu-

Seleuciensi descripta duobus libris, quam cum versione sua primus Petrus Pantinus Antw. 1608. 4. vulgaverat. Equidem Photius Cod. 268. testatur Basilium hunc non pérsons stians errsons. Theclæ protomartyris égya non adra non vuntifica certinos, neque assentior Pantino, qui peresas apud Photium legendum suspicatur, sed vita illa versi-

busscripta hactenus nondum lucem vidit.

De Amibilochii, Synofii, Cosma, Marci, Simeonis, Pselli & aliorum Christianorum poematis Gracis alibi à me dictum est, atque in laudatisupra mihi Urbani Godfridi Siberi opere, quod propediem in lucem edet de Melodis Gracis, abunde dissertur. Igitur hoc caput concludere jam licet, ubi prius quatuor collectiones, in quibus poeta Graci veteres junctim excusi exstant, paucis recensuero, quibus proxime ut spero quintam cateris omnibus ampliorem accurationem ut spero quintam cateris omnibus ampliorem accurationem adjungere dabitur, quam post praclaram Stephanorum Historiam, atque Corpus Latinorum Poetarum Londini nuper vulgatum, laudatissimo studio parat vir egregius Michael Maittaire.

I. Henrici Stephani POETÆ GRÆCI PRINCIPES Heroici Carminis, Græce typis lucluentis, & diligenti studio emendati, Paril 1560. fol In his Christiani nulli, sed modo Homerus, Flestodiu, Orpheus; Callimachu, Arasu, Nicander, Theotrius, Moschu, Bion, Dionysius Periegetes, Colubbu, Tryphiodoru, Masaus, Sententizque Theogridio, Phocylida, Pythagora, Soloniu, Tyrtai, Rhiani, Naumachii, Panyasidio, Euphorioniu, Antima-

chi, Lini, Minenermi.

II. CORPUS POETARUM GRÆCORUM qui Heroico Carmine scripsere, apposita è regione latina interpretatione profaica, undique collecta, sed cujus auctor ab editore nescio quo consisio semper reticetur, notulisque & Variis Lect. margini adscriptis cura ac exrecensione Jacobi Lestii. Genevæ apud Petrum de la Roviere 1606. sol. Post dedicationem Lectri ad Mauritium Hassiæ Landgravium, sequintur aliquot scripta in laudem Græcarum literarum, scriptorumque Græcorum.

Locus ex Basilii orat. quam juvenes è Græcorum scriptis utilitatem percipiant, & Scipionis Carteromachi Pistoriensis oratio de laudi-

bus literarum Græcarum.

M. Antonii Antimachi oratio ejusdem argumenti; in Ferrarienii Gymnafio olim habita.

Yyyy

Excer-

Excerpta ex Conr. Heresbachii oratione in commendationem Gracarum literarum.

Hinc jam ipli Poétæ succedunt, atque in his iterum Christiani nulli.

Homeri Ilias, Odyssea, Batrachomyomachia & Hymni XXXII.

p. 445. Hesiodi seya xen nuisean. Scutum Herculis & Theogonia.

p. 480. Orphei Argonautica, hymni LXXXVII. & de lapidibus,

p. 535. Callimachi Cyrenzi hymni VL

p. 552. Callimachi coma Berenices à Catullo latinis versibus reddita

p. 554. Epigrammata ejusd. Callimachi XXXI. à Nicod. Frischlino collecta eum ejusd. Poetica Metaphrasi.

p. 557. Theocriti Syraculani Idyllia XXX. & Epigrammata XXII.

p. 605. Mokhi Idyllia VIII.

p. 613. Bionis Smyrnæi Idyllia VI. cum minutis aliis quibusdampoématis, & fyringe, item Simmiæ securi, ovo, ara & alis.

p. 619. Phænomena Arati Solensis.

p. 637. Nicandri Theriaca Græcè. p. 645. eadem latinis versibusreddita per Jac. Grevinum Medicum & Philosophum Parisiensem Lectius ait nullam se versionem de verbo ad verbum reperire potuisse. Hanc tamen, etsi Poeticam, Nicandri menti ita consonam esse, ut ipsi etiam Ligurino Momo satisfacere possit.

p. 654. ejudem Nicandri Alexipharmaca Græce & Lat. cum ejud

Grevini Metaphrali.

p. 664. Dionylii Afri Periegesis.

p. 682. Coluthi Lycopolitæ Thebani de raptu Helenæ liber.

p. 688. Tryphiodori Ægvptii, Ilii alwou.

p. 704. Theognidis Megarensis sententiæ Carmine elegiaco.

P 722. Phocylidis monque rederinor.

p. 726, Pythagoræ aurea carmina,

p. 727. Ex Solonis elegiis fragmenta.

p. 730. Ex Tyrtzo wei rije modennije deerije, elegiaco carmine

p. 732. Fragmentum ex Rhiano.

p. 733. Ex Naumachio.

p. 734. Panyalidæ fragmenta. Item breve quoddam ex Antimacho & ex Orpheo nongulla.

p. 736- Ex Lino.

Bi-

Ibid. ex Mimermo fragmenta Versibus Elegiacis.

p. 737. Procli Lycii hymni IV.

T. 2. Apollonii Argonauticon libri IV.

P. 87. Oppiani Cynegeticon libri totidem & Halieuticon libri quinque.

p. 137. Coluthi Smyrnzi (Quinti Calabri) paralipomenon ab Homemero libri XIV.

p. 307, Nonni Panopolitæ Dionysiacon libri XLVIII.

III. CORPUS POETARUM GRÆCORUM Tragicorum, Comicorum, Lyricorum, Gnomicorum, Epigrammatariorum appolita è regione Latina interpretatione. Genevæ apud eundem Petrum' de la Roviere 1614, fol, in quibus pauci quidam Christiani.

Tom. 1. Sophoclis tragodiæ VII. Ajax flagellifer, Electra, Oedipus Tyrannus, Antigone, Oedipus Coloneus, Trachiniæ, Phi-

loctetes.

p. 175. Euripidis Tragoedia XIX. Hecuba, Orestes, Phoenisse, Medea, Hippolytus, Alcestis, Andromache, inétides sive supplices, Iphygenia in Aulide, Iphigenia in Tauris. Rhesus, Troades, Baccha, Cyclops, Heraculida, Jon, Herules surens, Electra & Danaes prologus cum versione Guil. Canteri.

P. 508 Æschyli tragædiæ VII. Prometheus δεσμώτης s. vinctus, έπτα όπι Θήβαις, Períæ, Agamennon, χοηφόροι, Eumenides &

Supplices.

p. 719. Aristophanis Comædiæ XI. Plutus, Nubes, Ranæ, Equites, Αχαρνείς, Vespæ, Aves, Pax, Εκκλησιάζεσαι, ΘεσμοΦορλάζεσαι, Lysistrata, singula cum Florentis Christiani Metaphrasi, vel cum versione Andreæ Divi.

p. 1017. Ezechielis Isagoges fragmenta.

Lycophronis Alexandra hic non comparet sed T. 2. p. 138, seq.

Tom. 2. Pindari Thebani Olympionicæ, Pythionicæ, Nemeonicæ.

Hinc sequentur Lyricorum fragmenta Alcæi p. 94. Sapplius p. 96. Stesichori p. 99. Ibyci p. 100. Anacreontis ibid. Bacchylidis p. 137.

Fragmenta Simonidis vario carminis genere p. 121. & p. 125. carmen Yyyy 2 eius

ejus in mulieres exhibesur cum metaphrafi Poettica Georg Buchanani.

Alcmanis p. 130. Archilochi p. 131. Melanippidæ p. 133. Telefæ

Eπόλιον Aristotelis, & scoliorum Timocreontis & Hybriæ Cretens fragmenta p. 135. Erinnæ Lesbiæ ode in laudem Romæ ibid Alphæi Mytilenæi Phalæci p. 136. Juliani, Theocriti & aliu auctoris Anacreontica poematia ibid, seq.

pag. 138. Lycophronis Cassandra cum argumento & versione Guil

Canteri.

p. 162. Synesii hymni X.

p. 185. Gregorii Nazianzeni oda IV.

p. 189. Joh. Damasceni hymnus in Theogoniam: crambe bis coclap.
737. ubi p. 739. sequitur etiam ejusdem είς τὰ ΘεοΦάνια & p. 741.
Εις των πεντηκος ήν item p. 743. precatio versibus Anacreoneticis.

p. 139. MAXIMI MARGUNII, Sec. XVI. Episcopi Cytherorum Hy-

mni Anacreontici IX.

P. 209. Orationis Dominicæ & Pſalmi XXIV. Metaphraſes Ancreontico carmine Græco Matthiæ Bergii, & Thomæ Golneri & Latino Conr. Rittershuſii.

p. 210. Philes Jambi de animalium proprietate & p. 237. auctarium

Joach. Camerarii.

P. 241. Georgii Pissdæ ¿ξαήμερον & de vanitate vitæ cum versione

Fed. Morelli. Fragmenta ex Svida & aliis p. 273.

p. 275. Joh. Tzetzæ XIII. Chiliades Historiarum versibus Politicis cum versione Pauli Lacisii Veronensis. Ejusdem Tzetzæ quædam p. 486. seq.

p. 494. Anthologia Vett. Epigrammatum VII. libris cum versione

profaica Eilhardi Lubini.

p. 746. Hymni IV. Ioh. Geometræ in Mariam Θεοτόκον.

p. 751. Clementis Alex, hymnus in CHristum, cum Fed. Morelli versione.

P. 773. Simeonis Metaphrastæ & alius cujusdam jambi.

QUARTA collectio solis Poëtis Christianis constans occurrit in Appendice Bibliothecæ Patrum per Marinum de la Bigne, Paris, A. 1634 & in Tomo XIV. editionis A. 1654. fol. ubi Græce & Latine exstant Sibylinerum Oraculorum libri VIII. cum præsatione Marci Antimachi & aliis Sibyllinis, aliisque oraculis ex omni antiquitate collectis per Johannem Opsopæum, ex editione Paris, 1599. 8. De Sibyllinis eorumque editionibus cæteris, dixi lib. I.

Homerici Centones, Eudocia Augusta sive Pelagii Patricii, ex editione

Paris. 1609. 8.

Ezecbielis Tragici fragmenta.

Apollinaria Metaphrasis Psalterii Davidici, ex editione Johannis Benenati Paris 1580. 8.

Nonni Panopolitæ Metaphrasis Evangelii Johannis, ex editione In-

golftad, 1614. 8.

Georgii Pisida de Mundi Opificio, & de Vanitate Vitæ, ex editione Federici Morelli, Paris 1584. 4.

Jo. Geometra hymni varii, ex ejusd. Morelli editione, Paris. 1595. 8.

CAPUT XVII.

De Catenis Patrum Græcorum in S. Scripturæ Libros.

Catenarum in S. Seriptura ratio & elogium. 1. Catena in Pentateuchum à Francisco Zephyro latine versa, Grace MS, in Bibl. Tigurina. 2, Catena in Cantica V. & N. T. ibid. Catena Aloysii Lipomanni in Genesin & Exodum, 3. Procopii Gazai in Ostatenebum & cateros libros Historicos V.T. & in Proverbia, Canticum & Esaiam, 4. Catena quadam MSS. 5. Catena Olympiodori ac Niceta in Johum, Latine ac Grace & Latine edita.6. Catena in Psalmos Dan. Barbari & Aloysii Lipomanni & quam utraque Lingua vulgavit Balthafar Corderius, 7. Catena MSS, inPfalmos & alios libros V. T. 7. Catena in Proverbia edita Latine à Theodoro Pelsano. 8. In Canticum à Zino, Meurfioque. 9. Catena MSS. in Elaiam, 70. Drungarii, Andrea Presbyteri aliaque, to. Catena in Mattheum duplex Graco & Latine edita à Corderio, 11. Alia MS, in Matthaum & Lucam Macaris Chrysocephali. 12. De Tito Bostrensi ac Victore Antiocheno. 13. Catena in Marcum quam utraque lingua vulgavit Petrus Possinus. 13. In Lu-Y y y y 3!

cam Latine publicata à Corderio. 14. In Johannem ab codem Grace & Latine, 15. Catena aurea Thoma Aquinatis in quatuor Evangelistas. 16. Theophylactus & Enthymius in quatuor Evangelistas & Epistolas Pauli, ibid. Occumenius in Acta, Epistolas Pauli & Catholicas. 18. Arethu & Andreas in Apocalypsin, 19, Alia quadam Catena MSS, 20. Similes ex recentioribus S. Scripsura interpretibus Catena Marriorati, Poli & aliorum 21,

I

Emo est paullo humanior, quem fugiat, à multis jam sacu-lis obtinuisse morem ad illustrandos S. Scripturæ libros egregia seligere ex præstantissimis veteris Eclesiæ Doctoribus, non modo illis, qui ex instituto sacros Scriptores exposuerunt, sed etiam aliis omnis generis, qui in operibus suis obiter aliquid ad lucem Divinis scriptis accendendam in-Atque si, quod ait Hesiodus, sapientissimus est is, cui quod opus sit, ipsi veniat in mentem: proxime accedit ille, qui alterius bene inventis obtemperat atque utitur: Primum quidem locum inter interpretes facrarum literarum priscos Gracos Origeni, Chrysostomo, Theodoreto paucisque aliis merito dabimus, qui ipsi ita ut hi præclaris sacras literas commentariis illuminarunt: proximum certe assignabimus contextoribus de quibus jam dicturus sum Catenarum: hi enim laudata industria ex illis excerpserunt, quæ ad exponenda & in usum vertenda sacra oracula inprimis facere sibi viderentur. Tantoque magis hi doctis placent ac probari solent, quodnon modo ex vastis voluminibus commentariorum ea quæ maxime ad rem faciunt, conati sunt delibare, atque plurium virorum maximorum sensa succincte cognoscenda & industriz illorum fructum brevi labore capiendum lectoribus offerunt, sed etiam quod multa servarunt ex scriptis antiquis amissis quidem ac deperditis, ex quibus nisi in hujusmodi servatum Catenis, nihil omnino ad nostram memoriam pervenisset. Carene autem vocabulo primus ni fallor hoc sensu usus ex Latinis Thomas Aquinas est, nam Græci quidem scripta hujusmodi vocant Emitouas iequiverair, ut apud Lambectum III. p. 60. sive iequiveiar συνερανιοθείσαν live εξήγησιν συλλεγείσαν οκ διαφόρων Πατέρων &c. Non absurde autem Catenæ vocabulum hisce Scriptis applicatur, quoniam ut Catena ex pluribus constat annulis inter se connexis, se

illz

illæ expositionem Librorum sacrorum ex plurimum scriptorum cogitatis contextam offerunt. Forte etiam ut apud Dionem Chrysostomum, Charidemus vitam humanam confert cum Catena † in qua prospera ex adversis & adversa vicissim ex prosperis suspensa conne-Auntur, ita etiam in hisce ovraywyais non omnia semper æque sunt selecta, sed præclaris plerisque & observatu dignissimis adduntur interdum trita quædam ac vulgatiora. Ne dicam de descriptorum vitiis * editorumve hallucinationibus, qui expositiones quasdam subinde aliis quam quibus debebant auctoribus adscripsere, vel in Codices minus accuratos aut integros inciderunt. Ut autem Catenarum qua exstant notitia ordine à me tradatur, seriem librorum S. Scriptura quos illa illustrandos in se susceperunt segui institui.

II. In Peneateuchum, sive obscuriora modo potius Pentateuchi loea Catenam ex antiquis excerptam Gracorum Theologis nescio in qua Bibliotheca Græce reperit Franciscus Zephyrus Florentinus, vertitque latine A. 1546. sed non integram ut ipse in præfat, testatur. cui studioso, inquit rerum Gracarum, videar in bac mea traductione prateriisse nonnulla, sciat id me consulto fecisse, aut quia supervacanea viderentur, aue in alios sensus distorea. Græce hæc Catena occurrit in Bibl. Reipublicæ Tigurinæ, quo Codice usus Jo. Caspar Svicerus in thesauro fuo Ecclesiastico voce προσπυνέω & alibi, atque in Observationibus sacris p. 60, 286. Zephyri latina versio Francisco Soderino Clerico Apostolico dicata lucem vidit Florent. 1547. recusa Coloniæ 1572.8. subjunctam habens Catenam alteram in Cantica & Novi Testamenti ex versione Antonii Carassa, Patav. 1564. 4. edita quæ incipit p. 226.

Nomina Scriptorum, qui in Catena ad Pentateuchum & ad Cantica Vet. & Novi Testamenti memorantur.

A Cacius pag. 7. b. 9. b. 14. b. 41. 69. b. 76. 78. b. 85. b. 136. b. 189. 🕰 Ægytii Geometræ. 59. b.

Apocryphus liber 225. Est quidem in Apocrypho Mysticoque Codice (forte ** in parva Genesi) legere, ubi de creatu rebus subtilius agitur, nubem lucidam, quo tempore mortusu est Moses, locum sepulchri comple-

[†] Dio Chrysost, Orat. XXX. p. 303.

* Nonnulla notavit Cotelerius passim in notis ad T. 3. monumentos, Ecclesiae Graca. # Hie locus addendus aliis pluribus quæretuli in Codice Pseudepigrapho Voteris Testeap-CXLLL

xam oculos circumfantium perfirinxisse ita, ut nullus neque moriensemo kgulatorem, neque locum videre potuerit ubi cadaver conderezzer.

Apollinaris 107. 166 b. 173. 187. b. 188. b. 189. b. 193. 197. b. 203. 204. 206.b.

Aquila p. 58. b. 35. b. 105. 109. 209. 248, 259. b. 265. b. 269. b. 270. Arii & Eunomii venenum 135. b.

Athanasius I, 108.b. 157.b. 162.b.

Balaami vaticinia à discipulis ejus scripto tradita. 202, b. Basilius 4.5.b. 8.9. b. 12.a.b. 15. 26. 83. b. 219.b. 259.b.

Nugas genethliacas Chaldzorum neque Pythagoras, neque Crates nei que iple etiam Plato nec Stoici admiserunt. 18. b.

Clemens (Alex.) 146.

Crates. 18. b.

Cyrillus, 25.75. b. 87.80, b. 90.b. 91.98. b. 110. b. 118. b. 120. 126. 1343 138. 141. 143. a. b. 146.b. 157. 176.b. 184.b. 186.b. 190.b. 191.b. 102. b. 195. b. 197. 199. a. b. 203. b. 205. b. 207. 214. b. 217. b. 226. b. 233. 251. b. 253. b. 254. a. b. 257. 258. b. 259. b. 260. b. 261. 262. 263. b. 264. b. 270. 271. 275. b. 277. 278. b.

Diodorus (Tarsensis.) 2.7.12.19. 21.29. b. 36. b. 42.43. 50. 52.56. b. 58.b. 61.b. 64.b. 65.b. 66.67.68.b. 71. 74.b. 80.81.b. 86.88.b. 90. a.b. 94. 95. b. 102. b. 109. 111. b. 115. b. 117. 119. 131. b. 127. 141, b. 143, b. 144, 157, 171, b. 193, b. 209,

Didymus 59. b. 250, 255. b.

Eohram. 53.

Epiphanius. 133.134.b.

Eudoxius Philosophus. 280.287, b. 288.

Eunomius. vide Arius.

Eusebius Cæsareensis. 25. 76.84. 87. 98. b. 109. b. 122. 184. 226. 262. 261.266.267.269. b. 270.b. 271.b. 277.2.b.

Eustathius (Antiochenus.) 86. b. 92.

Gennadius, 2. b, 6, 10. 12. b, 19. 20. b, 22, 25, b, 42. b, 43. 44. b, 49. b. 51.56.b.57. b. 61. 70.b.75.81.83.86.89.90. b.93.b.94.b.96. 103.106. b. 145. b. 272.b.

Gregorius Nazianzenus, 25. b. 40, 122. b. 154. b. 199. Ejus Apologeticus. 272.b.

Gregorius Nyssenus, 29, 130, 132, a, b, 201, b, 228, 230,

Hebrai

Hebrai Codices. 67. b. 71. 73. b. 79,

Hesychius Hierosol. 253. 258. 272, b. 273, b.

Hippolytus Rom. 292.

Joannes Chrysostomus. 16. b. 25. 36. 37. b. 70. 121. 200. 211. b. 236. 280.

Josephus 55. b. 124, b. 133. b. 146. 147. 192. octavo Historiarum. 80.b. legis morumque patriorum pertissimus, 214. b.

Irenæus, 218. b.

Isidorus (Pelusiota) 32, b. 93, 178. in Epist, ad Greg. 116. b.

Isocrates Demonico pracipiens. 178.b.

Justinus Martyr, 177.

Manichæi 10.

Marcion hæreticus. 48.

Nicolaus presbyter 252. b. 254. a. b.

Nilus 215, in MS, quod, in editis Origeni tribuitur.

Origenes 4. b. 59. 73; b. 76. b. 123. 124. 157. b. 162. b. 189. 202. b.

Philo Episcopus (Carpathius) 77. 82. b. 83.

Philo 141. 187. b. 196-205. 206. b. Hebræus, 75. 82. b. 124. b. 142. b. 150. b. de synonymis Hebræorum in Historia sua sæpius meminit. 92.

Physici. 153.b.

Plato. 6. 18.b.

Porphyrius 38. b.

Proclus in Timzum 9. in Parmenidem. 191.

Pythagoras. 18. b.

Samaritani 119. 219.

Severianus 2. 3. 4. 16. a.b. 17. b. 24. 37. b. 41. 46. b. 57. 143. b. 146.b. 183. b. 188. b. 204. b. 207. b. 212. 215. b.

S. S. 34.45. b.

Severus 291. Antiochenus 245. 249. b. 258. 269. b. contra Grammaticum (Joh. Philoponum) 253.

Severi Epistola ad Johannem tribunum. 225. ad Comitem. 269.b. 264.b.

Stephanus 259.

Stoici 18. b.

Zzzz

Sym-

Symmachus, 59.49. b. 42. b. 109. 124. b. 133. b. 141. 209. 269. b. 269. b.

Syrus Codex. 75.

Syri & Hebræi non habent Canticum trium puerorum. 287.

Theodoretus 1, b. 2. b. & in Pentateuch, singulis fere paginis. In Canticum Hannæ 249. b. 251. & in Orationem Esaiæ 259. b. 261. 262. 263. a. b. 264. 266. a. b. 268. 269. 270. b. 272. in Preces Jonæ 273. b. 274. b. 275. b. Ezechiæ 276. b. 277. b. 278. 79. b.

Theodorus Heracleenfis 35. b. 261. b. 268. 275.b. Theodotio. 42. b. 124. b. 269. b. 270. 265. b. 259. b.

Theologus, 154. b. Supra Grecorius Naz.

Addita etiam sunt è Rabbi Moyse (puto ab interprete, ut quæ de Latinis Codicibus habet p. 51. b.) pag. 5. b. 44. 53. 92. b. 138. b. 139. 161.

Rabbi Moses libro de æquivocis. 60. tertio æquivocorum ex arcanis
Zabiorum Chaldæorumque monumentis 73.

III. Veterum studium imitatus, atque antiqua Catena Graca MSta usus, Aloysius Lipomannus, Episcopus Methonensis, & Coadjutor Veronensis, editis Sanctorum vitis * celebratissimus condidit Catenam in Genesiu & Exodum, ex auctoribus Ecclesiasticis plus minus seguinta

* Opus de Vitis sanctorum ab Aloysio Lipomonno, Veronensis deinde Episcopo curatum, & è Græco versas Latine exhibens constat octo tomis editis Romæ in quarto. Tomus I. A. 1551. prodiit & libris quatuor Vitas 163. complectitur. Tomus II. A. 1553. vulgatus continet vitas 225. Tomus III. qui A. 1554. lucem vidit, tribus conflat Patribus, exquibus prima habet vitas nonnullas, altera Palladii Historiam Lausiacam è Greco versam, terria Gregorium de miraculis Martyrum S. Juliani & S. Martini Epilcopi. Tomus IV. codem anno 1554, in lucem datus Vitas exhibet 270. Tomus V. A. 156. Tomus VI. & VII. A. 158. paullo ante Aloysii mortem publicati vitas ex Simeonis Metaphrastæ Codicibus Gracis Bibl. Varicanze, Venetze & Cryptze Ferratze latine yerfas, continent, tomusquintus quidem menles Novembrem, Decembrem, Januarium & Februarium versas à Gentiano Herveto: Tomus fextus Majum, Junium, Julium, Augustum, Septembrem & Octobrem ex interpretatione Guil. Streeti, & Tomus septimus Martium & Aprilem ex Francisci Zini & ejusdem Sirleti versione: subjuncte prato Spiritali Joannis Moschi. Tomum denique octavum A. 1560. Aloysis jam defuncto vulgavit propinquus ejus Hieronymus Lipomannus, num lecutus Lanr, Surine est, quius note vitæ fanctorum Orientis & Occident

xaginta, iisque partim Græcis partim Latinis connexam. In Genesin, Paris. 1546. in Exodum ibid. 1550. fol. quam utra inque editionem præ manibus jam habeo. Utraque recusa Lugduni 1657. fol.

Scriptores è quibus Catena à Lipomanno in Ge-

nesin excerpta est.

Cacius. Alcuinu qui & Albinu. Ambrosus. Apollinaris Episcopus Hierapol Apollinaris alter. Augustinus. Basilius. Beda. Bernardus. Cajetanus. Cassianus. * Chrysostomus. Cyrillus Alex Didymus. Diodorus. Ephræm. Epiphanius. Eucheriue.

Eulebius Cælareenlis. Eusebius Emesenus. Eustathius Antiochenus. Gennadius. Glossa seu ipsim Catena antior. Glossa interlinearis. Glossa Ordinaria. Glossa Græca. Gracus incertus auctor. Gratianus. Gregorius Naz. Gregorius Nyssenus. Gregorius Papa. Hieronymus. Hilarius. HippolytusRomz. Hugo de S. Victore. 2222 2

tis, sed ut comtiores prodirent passim ab ipso, quod dolendum, interpolatæ. Prima editio A. 1569. sol. Coloniæ sex Voluminibus, recusa Venet. 1581. sol. èui in altera Coloniensi ejusdem Anni tomus septimus à Jacobo Mosandro, Carthusiensi Monacho accessit. Sed longe præserenda editio Coloniensis tertia A. 1617. in qua & Mosandri supplementum suo loco insertum, & alia plura accesserunt. Post Surium denique majore industria ex Heriberti Rosuveidi consilio in Actis Sanctorum colligendis usi sunt Jesuitæ Antiverpienses Johannes Bollandou, Godfridus Henschenius, Daniel Papebrochius, Franciscus Baërtius, Conradus Jameningus & Franciscus Rayans, à quibus Tomus primus Januaris prodiit A. 1643. tomus quintus Junii (postremus ex illis qui hactenus lucem viderunt, & totius operis vigesimus tertius) A. 1711. Antiverpiæ, fol. De Lipomanno videndus Andreas du Saussay in continuatione Bellarmini de Scriptoribus Ecclestasticis, Antonius Teisserius in elogiis Thuaneis, & Elias du Pin in Bibliotheca Scriptorum Eccless. T. XVI. p. 29.

* Cassianus inter Græcos à Lipomanno resertur', quem licet Latine scripsisse constat, non minus tamén constat etiam jam olim versum Græce, & illa lingua

lectum ac laudatum antiquis, ut supra cap. 14. demonstravi,

734 Lib. V. cap. 17. LIPOMANNI CATENA IN EXODUM.

Johannes Damascenus. Rabanus Maurus. Rupertus, Irenæus. Serapion. Isidorus Abbas. Severianus Gabalorum Episc. Isidorus Hispalensis. Isidorus Pelusiota. Augustinus Steuchus, Chisimenses Episcopus, Bibliothecarius Va-Junilius. · ticanus. IRO PADA. Magister sententiarum. Strabus Fuldensis. Melito Epilc. Sardicensis. Theodoreus. Nicolaus Papa. Theodorus Mopsvestiz. o Theodorus alter. Origenes. Theophilus Episcopus Alex. Philo Hebræus. Philo Episcopus. Thomas Aquinas. Prosper Aquitanensis Episcopus. Zeno Episcopus Veronensis,

Testaur porro Lipomannus in Epistola ad Paulum III-se ex Bibliotheca Pontificis vetustissimos Gracos Codices & nunquamity-pis excussos adhibuisse, ex iisque non pauca & recondita in hoc volumen ingessisse, adjutum Basilii Zanchii, Pergamensis, ex Ordine Canonicorum regularium, viri eruditissimi opera. Mox præfat. ad Lectorem demonstrat se dicta Gracorum (Basilio, Origene & Chrysostomo duntaxat exceptis) si non locum ubi quaque traduntur annotaverit, petiisse ex antiquissimo Apostolica Bibliotheca Graco Codice, in quo litera caduca fuerintadeo, ut vix legi possent.

Scriptores è quibus collecta Catena Lipomanni in Exodum.

A Cacius
Alcuinus.
Ambrosins,
Antonius Abbas,
Athanasius,
Augustinus,
Auctor * MS. Catenz.

Græcus incertus Auctor.
Basilius.
Beda.
Bernardus.
Cajetanus.

Collationes Patrum,

Scias, inquit Lipomannus, quod & in Genefi admonnimus, cum ex Gracis quempiam sacrorum doctorum sine loci in quo illa dicie assignatione in me-

Digitized by Google

Cyril-

Cyrillus. Diodorus.

Dionysius Areopagita.

Dionysius alter. Epiphanius.

Eucherius.

Eusebius Cæsareensis. Eusebius Emesenus.

Euthymius Monachus Zigabo-

nus.

Gilbertus.

Gillebertus de Hollandia.

Glossa interlinearia & Ordinaria.

Gregorius Magnus,

Gregorius Nazianzenus. Gregorius Nysfenus.

Gverricus Abbas Igniacensis.

Hieronymus.

Hilariu, Hugo de S. Villore,

Joannes Abbas Casemarii. Joannes Chrysostomus.

Joannes Damascenus.

Josephus.

Irenæus Episcopus Lugd. Irenæus Antiochenus. Isidorus Hispal, Episcopus-

Ilidorus Peluliota.

Isychiu.

Leo Papa.

Maximus Epifc. Taurinensis.

Oecumenius.

Origenes.

Philo Epilcopus, Philo Judæus,

Prosper Aquitanensis Episcopus.

Rabanus. Rupertus. Severianus.

Severus Antiochenus Episc.

Severus alter.
Sixtus Papa.
Strabus.
Synodus fexta.

Theodoretus,
Thomas Aquinas,
Zeno Veronensis.

IV. Catenis etiam annumeranda alicui viderantur | PROCOPII Gazai circa A. C. 520. clari Commentaria in Offaceuchum, libros Regum & Chronicorum, Proverbia, Canticum Canticorum & Esaiam: ex quibus sola in libros Regum & Chronicorum atque in Esaiam hactenus Græce & Latine, in Octateuchum Latine prodierunt; in Octateuchum vero & Canticum Græce cum nova versione & notis jamdudum exspectamus à meritissimo ac sæpe laudato mihi D. Godfrid. Oleario, apud quem illa parata ad prælum jam ante hos duodeviginti annos Lipsiæ in communi patria nostra videre me memini. Vide si placet que superiore Volumine sexto dixi de variis disserens Procopiis, lib.

Zz zz z

dium afferimus, nos ex Graca Casena Lasinos fallos, ita us reperimus, adduxiste.

V. cap. 5. p. 258. seq. Equidem non sunt hæc Procopii commentatia ita ex variis variorum εήσεσι contexta adscriptis singularum austoribus, quemadmodum in aliis fere Catenis sieri consvevit: tamen non distitetur Procopius se scholia sua sive εξηγητικώς χολώς αυτ εξηγητικών εκλογών επιτομήν uti Commentarius in Proverbia in Codice Regis Galliæ MS. 2436. inscribitur, expluribus antiquioribus collegiste, unde etiam Commentarius in Esaiam inscribitur: Επιτομήν των είς τω προΦήτην Ησαίαν καταβεβλημένων διαφόρων εξηγήσεων.

Inter Catenas MSS. quæ passim in Bibliothecis latent, primo loco memorabo Catenam in Pentateuchum & in libros Josue, Judisum & Ruth quam in Codice XI. Sæculi in Bibl. D. Julii Justiniani, Procuratoris S. Marci Venetiis deprehendit Clariss. Montsauconus p. 433. Diarii Italici, contextam ex Acacio Cæsareensi, Basilio, Joanne Chysostomo, Cyrillo, Didymo, Diodoro, Ephramo, Epiphanio, Gennadio CPol. Gregorio Nysleno, Hippolyto Romano, Origene, Philone Episcopo, Serajime

Thmuitano, Theodoreto & Theodoro.

In Bibl. Cæsarea exstat Catena in Genesin, memorata Lambecio III. p. 17. in quo laudantur Philo Hebræus, Flavius Josephus, Aquila, Symmachus, Theodotio, S. Irenam, S. Hippolytus, Origenes, Theodorus Heracleæ Episcopus, Enstathim & Severm Antiocheni, Scrapio Themucos in Ægypto Episc. Eusehim Emelenus, Acacim Cæsareensis, Diodorm Tarsensis, Apollinaria Laodicenus, S. Ephram Syrus, Basilim, Gregorim Naz. & Nyssenm, Didymus, Theophism Alex. Isidorus Pelusiota, Gyrillm Alex. & ex cujus antoque the Seias yeapis præsatio præmittitur, Theodorems.

Catena in Joham in Codice Sæculi X., Colbertino 2434. ubi ad singula rerum nomina res ipsæ del neantur, atque iconibus, exprimuntur, ex qua laudatus Montfauconus p. 101. Diarii Italici affertimaginem Sirenis appictam verbis Jobi XXX. 29. ader pòr di réponde Emphrour frater sirenum fattus sum, optimeque convenientem descriptioni * Sirenum apud veteres scriptores, ut Symmachum lib. 1. Epist. 47. qui sirenas semivolucres puellus appellat. Similis Catena in Joham iconibus illustrata in Codice 1830. Regis Christianissimi, scripto A. C.

^{*} Confer Laur. Begeri Ulyssem Sirenes prætervectum, & notas ad tabulam Iliacan num. LXIX. Ez. Spanhemium de usu numismatum p. 211. edit. Lond, Nicasii dissertationem Paris. 1691. editam & Janum Broukhusium ad Tibulum pag. 362.

1362. De Codice illo Colbertino, atque de Catena simili in Plalmos Cod. Reg. 1877. decimo scripta seculo & præcipua Davidis antequam regnum obtineret gesta septem in folio tabulis depicta exhibente, idem Montfauconus videndus in Palæographia Græca p. 7.

Liber Jobi, Proverbia, Ecclesiastes, Canticum & Liber Sapientia cum Catena sive commentario succinctiore marginali ex variis collecta scriptoribus Olympiodoro, Severo aliisque Ms. in Bibl. Cæsa: ea. Lam-

bec. 111. p. 19.

Idem III, p. 26. seq. & p. 41. & IV. p. 176. memorat plures Codices MSS. Catenarum & expositionum Patrum Gracorum in Pfalmos, in eadem Bibliotheca obvios, & Corderio non visos. Caterum è scriptoribus è quibus contextas illas Lambecius observat, nullus est qui non in Corderiana Catena sapius allegetur, prater Olympiodorum, in Codice XV. laudatum, quo continetur Catena in Psalmos à Johanne Sambuco tributa Nicera Heracleensi.

V. Catena in librum Jobi, edita primum Latine Lugduni est apud Iohannem Stratium A. 1585. 4. & recusa Venet. 1587. 4. cum variis accessionibus * interprete Paulo Comitolo S. I. qui Antonio Carassa Cardinali, cujus auspiciis hunc vertendi laborem in se susceptat, opus inscripsit. Editionem Lugdunensem curavit Laurentius Cum-Deo, ** qui in Epistola præmissa ad Comitolum negat austorem Catenæ esse Olympiodorum † Diaconum Alex. uti interpreti ex protheoriis amplioribus Symbolis persuasum sucrat, sed uti ipse potius side plurium MSS. Codi-

- De illis accessionibus videndus B. D. Thomæ Ittigii liber de Bibliothecis Fatrum & Catenis p. 658. sq. ubi pro Colonia legendum Lugduni, ut spse etiam agnovit p. 578. ubi reprehendit Catalogum Heinstanæ Bibliothecæ in quo p. 36. ex duobus Panio Comitolo & Laurentio Cum Deo constatus est unus Panios Cum Deo.
- ** Idem hic est Laurentins Cum Des, stalus, cujus Bibliotheca Homiliarum & sermonum priscorum Ecclesiae Patrum à Gerardo Messano, Germano Dominicano locupletata, persecta, editaque est Lugduni 1588, sol. ex Juntarum officira, quatuor Voluminibus.
- † Hunc Olympiodorum Diaconum Alexandrinum jam ab Anastasio sub extremum libri VI. Anagogicarum Contemplationum in Hexaemeron allegari adeoque non juniorem videri sæculo quinto vel sexto docet J. Ernestus Grabe T. 2. spieilegii Patrum p. 245. De hoc aliisque Olympiodoris insta ubi commentarios Olympiodori in Aristotelem recenseo, quos Monacho Comitolus tribuere non dubitas.

Codicum ostendit, + Nicera, Heraclea Ponti in Thracia circa A. C. 1077. Metropolitam. Unum, inquit, illud me torsit, quod bujus coagmentatienie auctorem esse Olympiodorum, quem eu arbitrarie, persuadere mibi minime potui. Quare, cum Gracum exemplar sane quam vetuftum apud dottiffimum & nobilissimum Virum Johannem à Santto Andrea, Ecclesia Parisiensis Canonicum exstare audivissem, eum per literas rogavi, mibi ut id dubitationie eximeret. Qui, qua est bumanitate, statim respondit, suo exemplari Nicetz Heracleensis Episcopi nomen inscriptum: quod non subditum esse confirmor, cum, quod ftylus ipfe cum cateru ejus operibus plane confentiat, tum quod alterum exemplar Regis Gallorum Bibliotheca, & non pauca Constantinopli Disuntur, idem nomen summo cum consensu praserant. Idem (quidquid contra in dissertatione adversus Laurentium, Venetæ editoni adjunca Comitolus disputet) confirmat Codex Vindobonensis, de quo Lambecius V. p. 62, & antiquioris etiam MSti suffragio nixus (quern Lambecius p. 64. male Franciscum Patricium appellat) Patricius Junius, qui Comitoli versionem pluribus scatere hallucinationibus deprehendit, & iple Graca ex Codice antiquissimo literis grandioribus sine ulla capitum vocumque distinctione in membrana scripto, quem Alexandria CPoli advectum Cyrillus Lucaris, Patriarcha ad Regem magnæ Britanniæ dono miserat, descripsit & cum nova versione sua accuratiore, edidit Londini 1637, fol, subjecto libro Jobi Grace ex verfione LXX. Senum descripto 51271806, quem separatim recudi fecit postea Johannes Terentius. Frisius, Franckeræ 1663. 4. Si Colomesio in paralipomenis de Scriptoribus Ecclesiasticis credimus, Basilidis odas & Valentini Psalmos memorat Origenes in Catena in Jobum à Comitolo Latine versa p. 343. editionis Venetz. Quod, inquit, in Carena à Patricio Junio edita incassum queras. Sed hoc idem incassum queras in Catena versa à Comitolo, in cujus editione Lugdunensi ad verba Iob. XLI. 10. de ore ejus lampades procedune tantum reperio p. 237. Origenem dicentem; si quando sermonem auribus acceperis Christiana pietatu specie tellum, sed Opisici calumniam inferentem, verbicaussa Marcionis, Valentini, Basilidis sententias impias ac nefarias jactantem-same tunc quam cernes ex ore horum carbones, torresque foras erumpere. Eadem habet editio Patricii Iunii p. 590, nisi quod in Latino, typographi ut credo, culpa pro Marcione Marciani nomen excusum legitur. Éizens

11 De hoc aliisque Nicetis dixi volumine superiore sexto p. 432.]

Εποτε ήπωσας λόγω προφάσει χρισιανισμό κατηγορύν] Ε Δημικργύ, φέρε εἰπῶν πρεσβεύοντων τὰ Μαρκίωνων, τὰ Ουαλεντίνω, τὰ Βασιλείου, - - ὁψει ότι ἀκ σόματων τῶν τοιέτων εξέρχοντωι δαλοί. Verius est Junianam editionem non modo accurationem multo sed & passim locupletionem esse versione Comitoliana.

Index Scriptorum in Catena ad Johum laudatorum, ad paginas edit. Junianæ.

Apollinaris 36.66. 70.71.77.92.126.554.

Aquila 4. 13. 41. 71. 120. 140. 153. 157. 171. bis. 190. 200. 207. 119. 253. 255. 258. 268. 270. 272. 277. 279.285. 290. 298.299. 300.325. 326. 337. 346. 349. 355. 356. 361. 364. 368. 384. 394. 395. 411. 414. 417. 424. 433. 434. 437. 441. 456. 465. 469. 495. 498. 502. 527. 528. 532. 533. 541. 559. bis. 560. 577. 581. 587. 595. 602. 607. librum Jobi ibi finit, ubi textus Hebraicus 611.

Ariani 12.

Athanasius 11. 26 104. 149. 577. 588.

Basilides hæreticus 500.

Basilius 7. 10. 19. 32. 49. 55. 61. 78. 89. 93. 129. 211. 541. 558. 604. 608.

Jo. Chrylostomus procem. & in opere ipso singulis sere paginis.

Clemens Alex 59-6L

Cyrillus Alex. 502, 593.

Dictum: Επισυόλο ο κόσμος των χρημώτων, Εδ απίσμ εδ οβολός. Hominis fidelie sunt cuntta terrarum opes, infidelie vero ne obolne quidem. 200.

Didymus 18. 14. 17. 28. 31, 34. 35. 36. 37. 38. & passim,

Dionysius 22. 96. 212.

Dionysius Alex. 300. 430.

Ephræm Syrus 65.

Evagrius 68. 225. 594. 615.

οι έξωθεν σοφοί 3. 211. 541. 554. Phylici 413.

Eusebius 576. ex Aristai libro de Judais 2.

Gregorius Naz, 24. Theologus 85. 101. 300. 411. 413. 416. 431. 436. Aaaaa 553.

553. 574. in Orat.. Es & Estarlio, Salomonem putat libri Jobi auctorem, procem,

Gregorius Nyssenus.

Hebræus 64. 70. 77. II6. 188. 192. 210. 214. 262. 264. 268. 27 I. 277. (ubi Aquilæ ut p. 346. Aquilæ & Symmacho contradistriguitur εβραίω. & το εβραϊκόν) 285. 288. 291. 294. 306. 324. 330. 346. 350. 424. 611.

Hermæ Pastor, 202.

Herodotus 612.

Interpretes S. Scripturæ Græci cæteri 185. 190, 203, 268. 332, 356. 361, 381, 418, 424, 427, 451, 477, 488, 498, 504, 506514, 545-548. 549, 594, 599,

6 Examerós. 214.277.

TIVES TEN EPPONYEUTEN 385.

Isidorus 133. 188. 435. 442. 450.

Julianus Halicarnass. procem. & p. 37. 45. 66. 93. 170. 178. 228. 230. 273. 437. 465. 480. 505. 539. 547. 613. Moysem putat libri Jobi auctorem. procem.

Lectio varia aliorum Codicum Gracorum IIO, 130, 134, 252, 322, 355, 379, 404, 488, 525, 531.

Marcion hæreticus 590.

Methodius 418, 429. 538. 547. 570.

Nicetas. procem. & p. 9. 19. 32. 183.

Nilus 53. 144. 200. 476. 558. 585. 588. 590.

Olympiodorus procem. & capitum singulorum protheoriis, & singulis fere paginis.

Origenes 48. 327. 329. 331. 347. 351. 352. 353. 365. 375. 376.379. 386. 449. 449. 487. 490. 491. 513. 514. 568. 569. 572. 580. 582. 586. 590. 592. 604.

Polychronius. prooëm. & p. 17. 24. 32. 31.35. 38. & passim.

Severus 108. 116, 159, 274, 275, 301, 445, 473, 493, 546, 550, 553, 586, 593, 613.

Symmachus 4. 13. 72. 116. 120. 121. 123. 134. 139. 145. 146. 149. 154. bis. 157. 166. 171. 185. 188. bis. 190. bis. 200. 207. 208. 214. 210. 238. 255. bis. 256. bis. 258. 270. 277. 279. 281. 284. 285. 286. 280. bis. 291. 293. bis. 294. 297. 299. 300. 302. 303. bis. 304. 305. 320. 325. 329. 331. 333. 336. 337. 342. bis. 346. bis. 349.

¥2

351. 353. 354. 356. 360. 361. 362. 363. 364. 368. bis. 369. 370. 371. 375. 377. 381. 382. 384. 385. 387. 388. ter. 389. bis 390. 394. 395. bis. 397. 400. 401. 406. 407. 413. 414. bis 415. bis. 417. 419. 420. 424. 427. 428. 432. bs. 433. 434. ter. 437. 438. 439. 441. 442. 447. 449. 450. 453. 454. ter. 460. 461. 462. 466. 469. bis. 471. 471. ter. 475. bis. 476. 481. 482. bis. 487. 491. bis 492. 495. 498. 499. 502. 503. bis. 507. 508. 512. 518. 522. 524. 525. 526. quater. 527. 528. 529. 530. bis. 531. 532. bis. 539. 541. 543. 544. 551. 553. 555. 559. 560. 601. 562. 564. 576. 576. 578. 583. 587. 592. 593. 594. 596. bis. 602. 606. 607. Librum Jobi ibi concludit ubi textus Hebraicus 611.

Theodotio 41, 120, 130, 139, 153, 157, 171, 189, 195, 229, 247, 253, 258, 262, 268, 279, 284, 285, 290, 299, 314, 319, 320, 321, 324, 329, 333, 336, 340, 342, 356, 367, 368, 383, 386, 420, 424, 427, 428, bis. 435, 442, 472, 498, bis. 503, 532, 534, 555, 561, 561, 579, 583, 587, 595, 596, bis. 601, 602, 607, librum Jobi clauditubi LXX, Interpretes, 612, 615.

Theophilus Alexandrinus 547.

Valentinus hareticus 590.

VI .In Psalmos primores quinquaginta Catenam auream Patrum Gracorum latine ex versione sua edidit Daniel Barbarus, electus tunc Patriarcha Aquilejensis, Venet. 1560. fol. pollicitus etiam similiter in reliquos Psalmos opus hoc quod Grace MStum habuit interpretaturum & latine vulgaturum, * quod postremum sieri non potuisse ab illo dolendum est, cum Catenam hancce Corderiana de qua mox dicturus sum, in assignandis auctoribus è quibus expositiones depromta sunt, longe accuratiorem esse moneat Clariss. Montsauconus notis ad Athanasium T. 1. p. 1007. quamquam de illa quoque Henricus Savilis notis ad Chrysost. T. 8. p. 108. Latinorum, inquit, Codicum Chrysostomi sidem secutus Daniel Barbarus ea non semel attribuit Chrysostomo, qua ejus non sunt, quaque ipse in Catena sua Codice Graco MS. non reperit, id quod considentius asseveramus, quod illius Catena penes nos exemplar

^{*} Possevinus in Apparatu sacro testatur reliquas partes ejusdem Catenæ, quas Daniel Barbarus veterat, pervenisse integras ad Franciscum Barbarum, Patriarcham itidem Aquilejensem, quas, inquit, preso subjettum iri speramus, id quod & infinitesem.

plar sie Gracum MS. pseudepigraphu hisce & aduteriniu prorsue careus, cum camen catera sere consentiant.

Scriptores qui in hac catena laudantur hi sunt:

A Pollinaris.
Aquila *
Afterius.
Athanafius,
Bafilius,
Cyrillus.
Diodorus,
Eufebius,
Euthymius,
Gregorius Nazianzenus,

Helychius,
Hypatius,
Jo. Chryloftomus,
Jo. Damascenus,
Fustinus,
Nicephorus, CPol.

Origenes. Severus. Theodoretus.

Theodorus Antiochenus.

In Psalmos decem primores Catena postuma ab Alogso Lipomanne ad veterum exemplum ex auctoribus Ecclesiasticis plus minus septuaginta, iisque partim Græcis partim Latinis connexa & post auctoris sata à fratre ejus Andrea Lipomanno edita lucem vidit Romæ. 1585. sol. Cum vero ejusdem generis sit quales in Genesin & Exodum concinnatas ab Aloysio Catenas supra dixi, & ex iisdem fere scriptoribus contexta, de illa addere plura superacanenum arbitror. E Patribus Latinis Catenam auream in Psalmos adornavit Franciscus Puteanus, sive è Puteo, Lugdunensis, Ord, Carthusianorum Generalis, Paril 1530. Sixto Senensi, Antonio Possevino & Guil. Croveo laudatus.

Plenius hisce omnibus ac persectius opus est Catena Gracorum Patrum in Psalmos universos, Grace luculentis typis edita cum versome & notis Balibaseria Corderii S. I. Antwerpiæ ex officina Plantiniana Moreti 1643. fol. tribus Voluminibus, singulis singulas Psalmorum quinquagenas complectentibus. Præmittitur procemium ex S. Athanasii Epistola ad Marcellinum, subjunctis brevi altero Anonymi, & de diapsalmate, Psalmorumqueauctoribus ac divisione in quinque partes apopsamatiis Eusebii Cæsariensis.

Ad singulos Psalmos exhibetur primo argumentum & Paraphrasis insignis sectuque, dignissima Graci Anonymi scriptoris ex MS, dubbus

Diversum hunc esse ab Aquila Pontico qui libros V. T. Grace interpretatus es, notavit B. Ittigius sib. de Bibliothecis Patrum p. 698.

bus Codicibus Calareis, & deinde eximius Ibiodori Heraclez in Thracia Episcopi Constantio Principe clari commentrarius Hieronymo c. 90. de Script, Eccles, laudatus, (cui passim alia dans nescio cujus expositio adjuncta legitur) ex Codicibus MSS. Casarcis & Vaticanæ atque Barberinæ Bibl. Hunc sequitur Carena ex variis antiquis Patribus Grais, quam Corderius ex quinque Codicibus MSS, Bibl. Cæfareæ Vindobonensis & duobus Electoralis Bavaricæ Monachienfis', recensuit. Denique succedunt Corderii in Psalmos singulos notæ, De Codicibus illis Vindobonensibus videndus Lambecius III. p. 22. seq. Tomus primus Ferdinando III. Imperatori, secundus Maximiliano Electori Bavaria, & tertius Leopoldo Guilelmo Archiduci Auftriæ Ferdinandi III. fratri est inscriptus. Ad tomi tertii calcem p. 852--962. Corderius Græce cum verlione sua notisque ex iisdem Co--dicibus MSS. recensitam subjunxit longe locupletiorem Catenam in Cantica S, Scriptura', quam fuit illa supra à me commemorata, atque ad cakem Cateria in Pentateuchum edita Latine ex verlione Antonii Caraffæ.

Index Scriptorum qui in Catena Corderiana ad Psalmos & Cantica S. Scripturæ allegantur.

Ammonius * T. I. p. 47, 50. 51. 680. T. II. p. 860.

Anaxarchi inustrato affecti supplicio mentio T. III. p. 186.

Anonymorum expositiones frequentissime adducuntur.

Apollinaris T. I. p. 163. 274. 660. 681. 705. 745. 970. 971. 972. 995. 997. 998. T. II. p. 446. 466. 470. 474. 497. 501. 503. 509: 538. 539. 553. 555. 567. 570. 589. 591. 600. 601. 631. 660. 731. 749. 763. 789. 793. 832. 842. 843. 863. 864. 884. 915. 935. 960. 963. 1024. T. III. p. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 89. 118. 121. 127. 154. 158. 188. 190. 195. 230. 232. 250. 251. 261. 262. 263. 264. 265. 275. 277. 279. 307. 378. 379. 391. 392. 394. 395. 397. 405. 407. 408. 409. 432. 435. 444. 446. 461. 464. 465. 475. 478. 488. 501. 510. 511. 515. 516. 519.

Aquila T. I. p. 13. 16. 29. 125. 137. 172. 174. bis. 179. 189. 200. 287.

Aaaaa 3

Hunc secundum sive juniorem vocat Lambecius III. p. 26.

29¥

291c \$16. 333. 337; 351, 354-391<u>. 394. 399</u>. 409, 403, 425,44 466.467.470.481.493,507.526.528. bis, 531.534. 562,564. 567, 571. 574. 602. 606. 625. 629, 630, bis. 637, 639, 648, 691, 672. 683. 706. 719. 722. 741. 749. bis. 751. 763. 767. 768. 779. 780. 793, 897. 831 832, 854, 873, 891, 894, 928. T. II. p. 21,16. 33. 38. 48. 50. 55. 60. 63. bis. 68. 86. 87. 92. 107. 108. 114. 115. 131. 171. bis 179. 176. bis. 179. 180. 204. 232. 249. 264. bis.285. 202. 322. 324. ter. 327. 341. 344. 346. 947. 348. bis. 349. 365. 369-396. 399. 437. 450. 490- 493-501.502. 522- 527. 547.552 570. 583. 589. 619. 625. bis, 644. 610. 612. 615. 644. 617. 662, 688. 690. 713. 715. 727. 733. 755 758. 760. bis. 762. 769. bis 771 774. bis. 779 779, 782. 383. bis. 786. 789. 819. 813, 814. 817.89. 827, bis-829, 830, 817, 844, bis. 878, 861, 874, bis. 878, 881, 894, 927. 929. 957. 958. bis. 965. 966. 967. 1011. T. III. p. 11. 58.72. 73.81.196.145.173. 177.188. 209,210.213,210,223.241-285.296 290. 325. 343.362.389. bis. 396. 492.403. bis. 416. 433.443.444. 447. 449. 472. 473. bis. 486. 501. 509. 515. 559. 563-567. 585. 594 bis. 597. 623.687.696. 711.740.752.839.858.883.914.919.914 Arius hæreticus T. II. p. 695. Ariani T. II. 887. T. III. p. 238

Arius hareticus 1.11. p. 695. Ariani 1.11. 887. 1.111.p.238. Asterius T. I. p. 8. 9. 112. 113. 132. 214. 260,293. 294, 325. 326.37.

355.357.369.(641.)723. T.II. p.792.

Athanasius T. I. p. 132, 166, 190, 198, 200, 238, 246, 257, 273, 274, 176, 292, 296, 325, &c. singulis fere paginis.

Basilius T. I.p. 6.8. 131.132.136. 138. 139.141. & passim. 495. T. III. p. 1025. T. III. p. 243.853. &c.

Clemens Alexandrinus T. III. 850.

Cyrillus Alexandrinus T. I. p. 63. 65. 67. 117. 164. 194. 197. 199 200. 225. 226. 247. 259. 260. 274. 275. 277. 293. 296. 297. Epailin, Expissime.

Didymus T. I. p. 9. 15. 46. 112. 113. 118. 137. 145. 160. 163. 189. 192. 195. 198. 199. 213. 225. 227. 245. 272. 277. 278. 293. 294. 298. 327. 228. &c. passim pertotum opus.

Diodorus T. II. p. 720. 730. 735. 746. 749. 758. 763. 773. 774. 776. 786. 791. 792. 795. 818. 819. 821. 824. 832. 835. 836. 837. 839. 840. Statim post Theodorum velutab co diversus. 843. 859. 860. 877. 878. 889.

883, 885, 886, 887, 897, 903, 905, 918, 931, 933, 935, 937, 946, 949, 962,

Magnus Dionysius T.III. p. 90.849. Areopagita T.I-431.

Dionysius Alexandrinus.

Harres of Euxanotasixo. T. III. p. 249.

Esdras five alius qui Pfalmorum librum & alias V. T. Scripturas digessit, Pfalmos fortassis ordine quo invenit, non quo scripti sunt dispositit. T. II. p. 771.

Eudoxius Philosophus. T. III. p. 941-946-948-951.

Eunomius hæreticus. T. II. p. 695. T. III p. 238.917.

Eusebius Cæsareensis non modo in Catena frequentissime ac singulis fere paginis allegatur, sed etiam loca ejus subinde præterea afferuntur in notis Corderii ut T. 1. p. 53. 82. 170.304.345.408.662. T. II. p. 419.

Gennadius (Patriacha CPol.) T.I. p.13.14.69.

Gentilium έπωδας & έπικλήσεις. Τ. Ι. p. 65.

Georgius Alexandrinus T. I. p. 28,29.

Græcorum Codicum variæ Lect. T.1, p. 630. 651. 780.805. T. II.P. 33.

80.84. 134 436.894. T.III. p.689. 754.761-

Grammaticus. T. II. p. 141. Гединатеї, потаело Ваділию. Т. II. p. 436. уединатещ 448.

Gregorius Nazianzenus T.I.p. 33. 402. T.II. p. 557.

Gregorius Nyssenus T. II. p. 132. 862. 931. 1904. T. III. p. 855. 856. 858. 859. 860. 899.

Hæretici Creatorem vindictæ cupidum docentes. T. IL p. 179. 01 éregédoges. 322. 01 dois dipéroseur. T. III. p. 352.

Hebræi Plalmum XLV ad Salomonem referunt T.I. p. 83 1.

Hebræus T.II, p. 786. έ Εβραίο ο Αιγύπτω προ Μωσέως γενομένες (τ Αιθαμ καν Αιμαν) αυπών είναι τ ψαλμόν τε Ετον καν τ έφεξης (Plal 38.889.) καν αυτον θπιγεγραμμένον Αδαμ τῷ Ζαραίτη.

Hebraum idioma. T.1 p. 915. 919. T.11 p.95. 96.205. 264. 316.691

T. III. p. 511.705.827.831.

Λόγ @ ¿ν λοπορόήτω το βαραθούμει @ isso τιν @ 'εβραίκ. Τ. III p. 209.

Hebræi Codices. T.p. 24-28. (ubi de eo quod secundum Psalmum aliiseparantalii primo jungunt.) 35.50. 138. 197.292.351.428.461. 574.603.672.740.743.751.764.793.831.851.473.895-957.

96%

967. T. II. p. 466. 480. 563. 567. 594.734. 769. 835. 844. 904. 910. 914. 944. 953. 970. 975. T. III. p. 58. 61. 63. 81. 112. 261. 273.304 seq. (ubi Plalmum CXV. cum CXIV. in Hebraicis Codicibus cohærere testatur, cosque sequitur Eusebius) 363. 374. 639. 689. 710.

Hefychius Hierosol. T.I. p.9. 15. 115. 118. 137. 161. 166. 191. 195. 200.

237.238.259.273.275.)276.295.296.297. & passim.

Hexaplum allegatur T. II. p. 84. 288.

Hilarius T. II. p. 900.

Hippolytus Episcopus Rom. T. III. p. 951.

Interpretes Grzci alii à LXX. T.I.p. 101. 143. 157. bis. 164. 181. 182. 184. 185. ter. 186. 187. 190. 193. 196/ 197. 210. 222. 223. 290. 347. 511. 574. 682. 793. 805. 832. 833. bis. 851. 867. 874. 887. 903. 905. 920. 922. 957. 963. 967. T. II.p. 563. 743. 858. 895. 907. 927. 944. T. III.p. 81. 112. 116. 142. 275. 404. 432. 456. 474. 521. 522. 525. 632. 539. 540. 552. 559. bis. 566. bis. 575. 584. 591. 598. 599. 612. 613. bis. 616. 622. 629. 635. 637. 639. bis. 650. 663. 665. 671. 672. 673. 675. 676. 686. 688. 689. 691. 692. 697. 698. 711. 720. 721. 722. 730. 731. quater. 731. bis. 743. 750. 751. 752. bis. 849. 859. Chryfoltomus lingulis fere paginis.

Iohannes T. Ip. 856. T. III. p. 856. 873. 944 643. 944. 945. 947. 949.

950. 951. num Geometra?

Josephus XI. Antiquitatum The rixagohoylas T. II. p. 200. Ex eodem Josepho narratur T. II. p. 522. Titum obsedisse Hierosolyma tempore Paschatos.

Midorus T. I.p. 329. 419 Peluliota. T. W. p. 538.

Judzorum in CHristum blasphemiz. T. III. p. 233. 234. Iudzi PsalmumCX.adAbrahamum referunt, quem a junt sedere ad dextram

DEI. T.III. p. 238. Vide & supra, Hebræi.

Legum κύρβως, πίνακες, ζηλαμ. Τ. I. 272. ζηλαμ athletarum. 271. Liber justorum apud Judæos, ex quo nomina piorum legebantur, ut

in Ecclesia Christiana. T. II. p. 388. 412.

Maximus (in Dionysium) T. I. p. 431. 686. T. III. p. 89.

Monachi, Eusebii ætate rari. T. II. p.344.

Nicolaus Presbyter. T.III-897. 899. 900. 903.930.

Obelo notata in LXX. T.I.p. 489.

Ora-

mpa e

cPatrix

3 [gb#

Lean

Epilon

训述

000

KI

0 (000

(200

35 (32°

Y DE

四龙

:17

怎:

23

و در دور

'بب ۽

Athanasius T. III. p. 246.

Basilius T. II. p. 46t. 553. in Esaiam T. II. p. 835.

M. W. Chrysostomus frequentissime advocatur ad parte

Chrysostomus frequentissime advocatur ad partes, & utramque facit paginam.

S. Cyrillus T. I. p. 327-328-438-454-572-656-728. T. II. 57-435-443. 466-545-580.615. 746 791.799-821. 861-904. T. III. p. 235 Commentarii, in Evangel Johannis T. l. 591. in Esaiam 591. 620. 728. T. II. p. 704. in Plalm. XIX. & XXVII. T. I. 591. in Matthæum 599.600. T. II. p. 122. Estris ir Ivévicati datesias. 461. in Lucam. T. II. p. 886.

Didymus T.I.p. 39. T.II.p. 704.753.

Eulebius Cælar. T. I. p. 17.298.303.327.398.665.794. T. II. p. 61.
73.74.118.119.122.126.137.139.560.704.831.836.837.T. III.6.20.

Græci T.I.p. 204. Gregorius Thaumaturgus T.I.p. 788.796. 831. 839. ubi locus pro-

lixus & 850,

Hebræus Codex T.I. p. 83. 84. 171. 204. 217. 218. 770. 771. 941. T.II.p. 473. 527. 535. 584. 661. 665. 711. 712. 713. 766. 774. 795. 805. 824. 851. 852. 870. 883. 922. 930. 932. 933. 937.

Hebræitraditio. T. II. p. 648.

S. Hippolytus T. II. p. 449.

Historiarum scriptores de Cyro T. II. p. 880.

Jeremiæ capita duo postrema ex libris Regum adjuncta T. II. p. 923.

S. Johannes (haud diversus ut, videtur, à Chrysostomo) T. I. p. 860.

ut T. II. p. 375 405.

Josephus δεκάτη τῆς ἀρχαιολογίας Τ. II. p. 552. Isidorus Pelusiota T. I. p. 171.

S. Maximus T. II. p. 624. exejus quæstionibus & rosponsionibus.

Militaris rei scriptores T. II, p. 664.

Olympiodorus per totum opus sæpissime. Diaconus appellatur T. I.

Origenes* T.I.p. 54.192.285.459.664.719. 902, 903. 911. T.II, p. Cccc 2

Origenis Homilia I. exstat Tom. I. p. 238, II. p. 321. 328. 338. 345. 352. 361. III. p. 448. 454. IV. p. 493. 496. V. Tom. 2. p. 349. 441. VI. 467. 479. 492. 504. VII. p. 207. VIII. Tom 3. p. 262. quæ postrema tamen non estorigenis Homilia, sed liber Clementis Alexandrini de divite salvando, ut Ghislerius ipse in capite VII, præsationis pulchre agnoscit.

648. 652. 666. 749. 761. 831. 854. 895. 928. T. II. p. 84. 87. 93. 168. 115. 131. UK. 292. 248. 252. 261. 285. 292. 365. 392. 527. 583. 630. 857.662755.760.775.817.819.904. Tillp.58.73.325.402.403. 416.450.472.509.515.519 578.591.597.685.688.711. Theo-

* Idem repetit T. 2. p. 97, & 200.

Theodoriti expositiones singulis sere paginis afferuntur. Ipse ab Anonymo allegatur. T. III. 273. In Define, threat on the stock Theodorus T. I.p. 15. 92. 44. 137. 165. 189. 199. 2001:215. 260. 275.330. 962. T.II. p. 7. 8. 9. 10. 12. 13. 22. 23. 25. 27. 35. 36. 37. 28. 57. 54. 53.57.59.61.67.69.71.72.88.89.&c.fæpiffime. Antiochenus T. I.p. 8.272.276, 296, 328, 574, 575, 11 ... 10 20 67. 11 Theodorus Heracleota, cuius est commentarius Catenz per singuila capita pramisfus / Vide & T.III. p. 914. 917. 919. 910. 921. 922. 933.934.935.937.938. Theologus (S. Johannes Euangelista) T. II. p. 466. Timoth, T.II.p. 896.902.905.965. 981. 989. T.III.p. 425. 451. 463. 488. Tituli Pfalmorum varie inscripti à diversis. Ti II.p. 80. 171. 1 83.44 Corres auctores corum perdringuntur 484.685. 871.910. 958. Victor Antiochemus T. II. 8. T. Illi 973 presbyter 957. 9581 101 & Valentiniani haretiei alium Dominum, alium Jeium, alium Sapient tiam esse docentes. T. III p. 256.

Prester Catenas MSS.in Plales os supra p. 737 memorases, exstant alize etiam in aliis Bibliothecis, ut Florentina, ex qua Alex. Morus ad Hebr. X. 5. affert Hippolyti Epilcopi Ram, war of saw it man Trans is της Ψαλμής. Catenas in Plalmos in Bibliothecis Regis Calliz. Colbertina, & Mediolanensi Ambrosiana evolvisse se testatur Montfauconis notis ad S. Athanasium T. I. p. 1006. 1007. De Catenis MSS in Pfalmos quas fervat Oxonii Bodlejana & Collegii Novi Bibliotheca, videndus Jo Ernestus Grabius præf ad Tomum legundum spicilegii Patrum nuper in Anglia recusi, & Clariss. Collega noster Jo Chrysostomus Wolsius in Exercitatione de Catenis Patrum MSS edita Witcherga 1712 pag 18 feq & 21 qui à Corderiana non adea multum eas differre monet. Certe ex Scriptoribus qui inillis allegantus pauci sunt quorum symbola in Corderiana non occiurant, ut in Code 223. Barocc. Hyparius, & * Justinius Marty. Arque Cod. 235. Barocc. & Cod. Laud. K. 96. Epiphanius. Idem notat in Bibl Bodlejana physy exstare Codices Catenanum MSS. in Johum, quorum unum eximium membranaceum, quo Patricius Iunius ulus est, picturis etiam ad Historiam pertinentibus passim est illustratus, quas tamen lunius in sua editione neglexit, or a to the Bbbb Abrily sillagult sure to the die Tè กระกับ และ เกียก เรียกเรียก เรียก เกาะ

്യൂജി ബായ ജന്ത് പെട്ടു പുവത്തി

the last state the last of the

[·] Vide Grabii fpicileg, T.2. p. 174.

VIII. In Proverbia Catenam Gracorum Patrum nactus Theodorus Pel tanus latine vertit, utipse in Paraphrasi postuma Proverbiorum Salomonis, Antwerp 1607 4 meminit Post ejus mortem * Andreas Schottus impellente Iohanne Pineda, qui & ipfe exemplar Catenæ Græcum Romæ nactum le testatur, Latine ex Peltani versione edidit Antwerp 1614 8 addita Græce & Latine Greg Thaumaturgi paraphrasi in Ecclesia stem quam Latine tantum Vossius à se versam vulgaverat: & Francisci Zini ** Latina interpretatione paraphraseos Græcæ, qua Canticum Canticorum versibus Politicis exposuit Mich. Psellus ad Imperatorem Nicephorum Botaniatam. In Bibl, Bodlejana Cod. Barocciano 232. & inter Laudanos K. 96. Catenam Græcam duplicem in Proverbia MStam exstare notarunt laudati mihi supra Grabius præf. ad Tom, II. spicilegii Patrum, ac Wolfius in diff. de Catenis MSS. p. 19 in quorum altera inter alios citatur etiam quidam Apollonius, in altera aliquotici Gregorius Nazianzenus. Exstat & Andrea Presbyteri Catena in Proverbia, MS. in Bib!, Vindobonensi, Lambec. HI. p. 40.

Scriptores in Catena ad Proverbia à Peltano versa allegati.

A Nonymus pag. 12. 26. 27. 29. 35. 38. 40, 75. 82. &c. Apollinaris 29. 49.

Aquila 209.

Auctor Catenæ11. 21.40.41. 45.47.49.53.56.62.68. &c.

Bafilius 10. 15. 18. 26. 3 3. 35. 65. 67. 83. 87. 102. 106. 107. 110. 118. 122. 126.

Chryfoftomus 23. 34. 36. 77. 101. 106. 107. 109. 115. 121. 150. 173. 183.

184. 185.187.188, 189, 190. 191. 195. 215. 233, 240. 242, 246. 248, 249. 265.

Cyrillus Alex, 139.

Didymus 6. 7. 17. 22. 28. 31. 32. 36. 37. 38. 39. 40. 46. 47. 48. 79. 81. 104

111.113, 129.136, 155, 165, 167, 180, 228, 244, 273,

Diodorus 47. Epiphanius 19, 139.

standard attace the ulung ture of the explosion in too

Obiit Peltanus Augusta Vindel. M. C. Frie. 11. Maji. De co confiniendi Mibliode carum Beligicarum & Jesuiticarum feriptores.

In primum caput vertit Schottusiple, Zini versionis adipe ignaras, que in The-

145.17 13.405.4 575. gr HUN N 6.719.71 868. DE L T.F \$ 47.00 12.96,#1 148-151

177.164

100.11

23 44

71.1

p. 9. 4

STATE OF THE STATE

161

10.0

1

Pradus latine verti curaverit; & præter Latinos ac Græcos qui Latine conversi circumferuntur, Graca, inquit, pervetusta ac manuscripta Catena testimonia crebrius usurpanus: quam ex Bibliotheca Illustrissimi Cardinala Sfortia licuit accipere describendam, eand mque esse * qua in Vaticana Bibl. Quamquam Vaticana Catena in reliquos etiam cernitur, compertum est. Prophetas notas & Scholia ejusdem generis variorum Patrum uno Volumine comprebendit. Eamigitur, quam dixi, in Ezecbielem Catenam à nostri Ordinis Patre Hieronymo Brunello, Graca Linua & Hebraica Professore Latinitate donatam, Latine suis locie, ut apparet, inserimus: cujus tamen concinnator, quis fuerit, non facile constat. Fuit enim Gracis ustatum, ut & Catenas bujusmodi quamplurimas coagmentarent, & nomen suum modeste reticerent. peores vero qui inea citantur, prater tres quatuorve, quorum nomina non adscribuntur, (quos tamen omnes Scholiastis nomine distinguimu) & prater Origenem ac Theodoretum: ex quo prope omnia que jam Latine reddita ac typis excusa circumferuntur, in banc sunt Catenam translata, ut multa item isse Theodoretus ex Polychronio totidem fere verbu, in sua scripta retulerat: Preterbos, inquam, quam plurima sunt ex Apolinario, Polychronioque desumta. - - Qui idem Apollinarisnon raro citatur in scholiu Bibliorum Vaticana editionis Septuaginta Interpretum. - - Inhac denique Catena Basilius, Gregorius Nyssenus, & Cyrillus Alexendrinus nonnunquam citanturilli quidem, sedrarius, Allegantur etiam alii, ut ex hoc indice patebit:

Index Scriptorum in Catena ad Ezechielem citatorum.

Cacius Cæsareensis T. I. Villalpandi p. 25.

Apollinaris T.I. p. 22-23. 24. 42-49. 60. 68, 69-71-72-75-78-81. 93-94-95-113. 114-131-132-159. 182. 192. 220. 221. 238 244-248. 249 251-252 254 278 284.308 T.II. p. 6,12, 18,42, 44, 63, 68. 69.72. T.Il.parte 2.p. 163.

Aquila T. I. p. 66-127-170.184-187 195.198-199-212-246-251-255-263. 276.321. T. II. p 9 14.25.31.

Basilius T. II p. 26.

Chrylostomus T. II.p 17.

Ccccc 3

Cyril-

^{*} Diversa tamen scholia quædam brevia è Vaticano Codice se delibasse non distitetur Villalpandus T. I. p. 42. 165. &c.

Scriptores in Catena ad Canticum à Meurho édita citati.

AQuila 44.112. Athanasius 18. 32.39. 51.

Didymus 19.

Eusebius Pamphili. Sub hujus nomine que exitat p. 1-74. ¿¿ŋurs pauca habet Eusebii, pleraque ex aliis etiam junioribus Eusebio qui nominetenus laudantur excerpta.

Gregorius Nyssenus 11.14.

Origenis Hebraicarum vocum expolitio 11. 45, seq.

Philo Carpathius 13, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 32, 34, 39, 44, 52, 53, 57, 58, 60, 62, 63, 65, 68, 69, 70, 71,

Polychronius * Diaconus. εξήμησις διάφοραν ώς το άσμα των ασμάτω των Πολυχρονία Διακάνα συναχθασα P.77-112.

Sym-

- " Hujus Polychronii Commentarium MS., in Ecclesiaften & Johnn extlate în Bara rica Bibl notavit olim Meurlius. Fragmenta servant Catenze etiam in cosden libros & Proverbia edita. Polychronium Diaconum in Eceleliaftem memorat & Labbeus Bibl. nov. MSS. p. 79. 177, 186. Miror itaque unde hos commentarios Episcopo Apameensi (Theodori Mopsvelleni fratri, de quo Theodoritus V. ult, Hist, Tripartita X. 34. Niceph. XIV. 30.) tribuunt Sixtus Senensis, Villalpandus, Possevinus & præstantissimus Caveus ad A. C. 410. In Proverbia fuitin Bibl. Scorialenti. Polychronium in Cantica S. Scriptura laudat idem Labbeus p. 176. Citatur & Polychronius subinde in Catena Ghisleriana in Ferenzam. Ex Polychronii semprese in Ezechielem profert aliquid Damascenus 3. de imaginibus T. L p. 378, quod etiam in Catena reperisse se testatur V. C. Michael le Quien, Alia ex cadem Catena, fed Latine tantum Villalpandus in Ezechielem de quo infra-Argumentum in eundem Prophetam Græce una cum Adriani sagoge in S. Scripturam & Helychii Hierolol. aliorumque in Prophetas argumentis edidit David Hoeschelius, recusa Tomo VIII. Criticorum sacrorum Londini, Amstelodo & Francosurti editorum Ex Catena MS, in Danielem fragmenta Polychronii leguntur in Hugonis Broughtoni ad eum Prophetam Commentario Balil. 1 599. 4. edito p. 64. & p. 109-119. Alius Polychronius presbyter de quo Sozomenus IX. 2. & Niceph. XIV. 10, quem nescio quam ob causam Meursius Arianum appellat. Ad Polychronium presbyterum & Diaconum, incertum an emdem, exstant S. Nili Epistolæ, III. 14. & 142! bille, Allatik Bodem: tempore vicit Isidorus Pelusiota, cujus itidem ad Polychronium Epistola est IV. 59. Omitto Polychronium Episcopum Hierosol. Actaque de synodali eus accusatione & pur-1. 1. gatione, quæ conficta elle atguit Baronjus ad A. C. 433. n. 31. leq. Polychronium item Presbyterum ac Monachum Monothelitam, de quo Synodus VI, aclier De 15. & Baronius ad A, C. 681, n. 26.

Symmachus 112.

Theophilus. 37. adde Grabii spicifeg. T. 2. p. 224.

Memoratur præterea Neophyti. Monachi Catena in Canticum Canticorum à Jo. Garnerio in auctario operum Theodoriti p. 185. incertum utrum diversi à Neophyto presbytero & Monacho incluso cujus Homilias triginta MStas in Bibl. Colberina exstare narrat Cotelerius II. p. 679. & cujus libellum de calamitatibus Cypriab Anglis A. C. 1191 captæ vulgavit Græce & Latine p. 457--462. Aliastres Catenas in Canticum MStas in Bibl. Bodlejana evolvit clarissimus. Wolfius p. 20 quorum una ex scriptis Basilii, Evagrii & Gregorii Nysfeni, altera ex Chrysostomo, Evagrio & Polychronio, tertia haud diversa bea quam à Meursio editam modo recensui.

X. Prophetam Esaiam præter Procopium Gazæum, de quo supra mentionem injeci, satis ampla ex compluribus Patribus Græcis Catena illustravit Georgius quidem Marmorius, cujus fragmentum asservari in Bibliotheca Ambrotiana Mediolani testatur Allatius de Georgiis p. 383. Johannes præterea Drungarius, cujus Catena in Esaiam in Codice saculi X. membranaceo, qui Bibl. Regis Christianissimi est 1891. & in altero bombycino ejusdem Bibl. MSta exstat, unde prologum à celeberrimo Montsaucono in præse ad Eusebium in Esaiam T. 2. Collectionis novæ Patrum p. 350. & in palæographia Græca p. 316. publicatum

hoc loco præterire nefas duxi.

Πρόλογ 🚱 δ λογιωτάτε κὰ πανευ γενες άτε κυρε Ιωάννε Δρεγγαρίας εις τον μακάρρον Ησαίαν.

ΤΗς προφητώας & Θεσωεσίε Η·
σαίε & μεγαλοφωνοτάτε των
Προφητών τω βίβλον ρε χειρας λαβων και τάυτης τω ανάγνωσιν ποιησαμενω, και μη ευρίσκων της των γεγρομμένων διανοίας εφίκεο αι, πρὸς
τὰς ταυτω ηριωσωκότας, ήγουν υπομηματίσαντας ἀνέδραμον, και των
λύσιν των ζητουμάνων διαφόρως,

Prologus eruditissimi & nobilissimi Domini Johannis Drungarii in beatum Esaiam.

PRophetarum eloquentissimi divini Hesaia libro prophetia pra manibua accepto eoque perletto, cum scriptorum assequenda menti par non essem, ad ejua Interpretes, seu Commentatores me contuli; ac ubi dubiorum solutionem varie allatam animadverti, necessarium duxi buic libro manum admovere, ut qua ibidem obscura & du-

ώς δίόν τε, έυρων, αναγκαζον ήγησάμία τηδε τη βίβλω το Σαθέδαι, ίνα τοις απυγχάνεσι κατάδηλ 🕒 🛊 των Σπορουμβώων σαθίωσια γώηται. μηδείς δε ώς έτεροδόξων έρμηννάας συναγαγόντι έγκαλειτω, Φημί δη Ωειγρους και Ευσεβίου & Καισαρείας . και Θεοδώρου Ηρακολάας, και Ευσεβίε Εμέσης, και Απολικαρίου, και Θεοδωράτου Κύρου. Ο οις γαι μη ωδί των ιδίων δογμάτων διαλέγονται, इन्। ότε καλώς ઝેમાβάλλεσι. κομ τουτο δε κα αυτονόμως σεποίηκα, αλλ ακολουθήτας τω άγιωτάτω ήμων πατελ τῷ τῆς Αλεξάνδρου, Φιλοχείσου μεγαλουπόλεως αιχιεπισκόπο Κυρίλλος Φήσαντι έντη προς Euλόγιον Πηςολή, ου πάντα έσα λέ-שצבוי בו מופבדוצםו שבעץמי אפן שלביוτειδα χεή. πολλά γάρ όμολογουτιν ών καμ ήμεις ομολογουμαν. καμ τοῦτο δὲ κατάδηλον ποιῶ τοῖς ἀντυγχάνεσιν, ως ο cu aγίοις Βασίλα Φ., μέρο τι της Ο χεροί προφητάας λοίς αμφιβάλλεται, αναγκαίον δε છંમીલ જ્યા τουτο જ દ્વા કેલ્પણ મહાઇદ τῷπροοιμίω προς Φανέρωτιν καμ σα-Φήνειαν τοις έντυγχάνεσιν ίς ωσαν γαξ ώς ου μόνον διαφόρως ήνεχθησαν έν τοις νοήμασι της θεοπνέυςου γραφης όι τάυτω ήρμωευκότες, άλλα δή και αυτά τα ρήματα της αυτης θά ας γραφής του ίσως διετείλαντο, मुद्री उपरक्ष रिक्षो इंट्राविश्वेतर देमई मिम्बर. के मिर्म yale क्रेसंघड , o de म रीघड डांग्रायड

bia sententia exfrant's plana legencibus evaderent. Ne quis verò mibi crimini vertat, quod beterodoxorum interpretationes collegerim; Origenis dico, Eusebii Casariensis, Theodori Heracleota, , Eusebii - Bmeseni , Apolinarii GITheodoreti Cyri. Namii, çum non de fuis dogmatibus verba faciume , interdum pulcbre ratiocinantur. porro non nutu & arbitratu meo feci, sed obsequerus sanctissimo Patri nostro Cyrillo, Christo addicta & magna 4lexandrina civitatis Archi-Episcopo, qui in sua ad Eulogium cpistola ait, non omnia hæreticorum dicta fugienda & respuenda sunt: multa enim confitentur , quæ nos item confitemur. Hoe item monitum le-Storem volui, magnum scilicee Basilium hujas Prophetia partem interpretatum esse: que tamen interpretatio. an ejue sit, a multir in dubium vocatur. Opera pretium quoque duxi bec legentibus indicare & notum facere, Interpretes & Commentatores, non modo quoad divina Scriptura sensum & intelligentiam mutuo discrepare; sed etiam ipfa divine Scriptura verba non pari modo distinxisse in suis interpretationibus : nam alii pluribus , alii paucioribus adposicio versibus, Exposiciones Juas adonarunt: indeque est quod numeri capitibus prafixi eos, qui textum ipsum legunt, ad ulteriora remittere videantur. Opne igitur est alterum tertimmre caput textus sancta Scriptura $\pi e 0$ προθέμμος τω έξηγησιν έποιήσατο.
πὰ ἐκτέυτου δοκοῦσιν δι ἀξιθμοὶ τοῖς
κεφαλαίοις Θπικάμενοι, ἀναχατίζ ειν
τὸ ἔδαφο ἀναγινώσκοντας ἐις τὸ
πρόσω βαίνειν. χρη δω κὰ δέυτερον κὰ τρίτον κεφάλαιον Ε ἐδάφους
τῆς ἀγίας γραφης ἀναγινώσκειν, κὰ
όυτω τὰς ἐγκαμθήνας ἐρμακάς, ὑ
ἐυσιώσπα ἔςαι τοῖς ἐντυγχάνεσιν
τὰ νοήματα.

U, postea adpositas Interpretaciones; utearum sensus letteri facilis obvinsque sit,

Sed & Andrea Presbyteri Catena in Elaiam tribus distincta libris exstat MS. Oxonii in Bibl. Collegii Novi, de quo Codice laudatus Wolfius p. 38. seq. Et in Bibl. Vindobonensi, in Volumine A.C. 1241-exarato, de quo Lambecius III. p. 40. Proœmium idem quod Drungarii Catenæ jam præmissum retuli, præmittitur, ad calcem libri pri mi autem hæc leguntur:

Εις τρεῖς βίβλυς τω προκαιβύην γρα-Φην & θεσπεσίυ ΠροΦήτυ Ησαίυ διελεν δοκιμάσας, Ετο τη πρώτη διδωμι πέρας. Ανδρέυ δε Ειλεανυπρεσβυτέρυ, Εσυναγαγόντω και ω ασαβυτέρυ τας έκΦερομένας το βίβλο ταύτη ω ΑγραΦας δι έντυγχάνοντες ποτον πάσης κηλίδω αμαρτημάτων, και δωρήσηται αυτό ελεω το τη Φοβερα και άδεκας ωτης κρίσεως ημέρα. Prasentem Esaia divini Propheta Scripturam in tres libros cum distinguendam existimaverim, primo bic sinem impono. Vos autem qui in bunc librum inciditis, pro Andrea miserando presbytero, qui annotationes & observationes in boc volumine collegie ac digessi, orate, ut Deus liberet eum ab omni labe peccatorum, detque ipsi misericordium in tremenda illa & incorrupta die judicii.

Scriptores è quibus hæc Catena collecta est, præcipui ac frequentissime laudantur Eusebius Cæsareensis, Severus Antiochenus ac Theodorus Heracleensis. Cæteri sunt Athanasius, Basilius, Cyrillus, Chrysostomus, Eusebius Emesenus, Origenes (nonnisi semel) Severianus Gabalensis & Theodoreeus. Narrat & Montsauconus in Bibl. Regia Catenam in Esaiam, ab illa Jo. Drungarii longe diversam exstare MS. in Codice 2437.

gere-

Ireremia Prophetiam & Threnos atque Baruchi librum Michael Ghisleriu Romanus, Clericus Regularis Lugd, 1623, fol. g. Vol. non modo ipse Paraphrasi & commentariis copiosissliteralibus, Mysticis, Allegoricis, Anagogicis ac Moralibus, & lubjecta his semper versione Paraphraseos Chaldaic & & Catena ex Græcis Latinisque Patribus editis à se adornata illustravit: sed etiam per singulas sectiones subjunxit Græce Catenam Veterum Patrum, cum Latina versione Leonia Allatii Chii. recognita à Jo. Matthao Caryophilo Cretensi, Archi-Episcopo Iconien-Illam Catenam ex Codice antiquo Vaticana Bibl. describendam ipsi concessit Paulus V. Pontifex, & Ghislerius contulit ac supplevit ex altero Codice Bibliothecæ Sfortianæ, aliisque item Vaticanæ duobus & uno Altaemplianz, tertioque Vaticano continente Origenis in Jeremiam Homilias. In Threnos eandem Catenam Latine ex versione sua dederat Antonius Agellius, Clericus Regularis & postea Episcopus Acernensis, Rom 1589. 4. Sed Ghislerius Græca edidit ex Vaticano, non sine auctario ex Sfortiano Codice: & novam Allatii versionem adjunxit.

Scriptores è quibus Catena in Jeremiam à Ghislerio edita, contexta est.

A Lii interpretes Græci præter septuaginta. T.I. p. 271. 779. T.II p. 759. 810. 880.

Animalium Historia T. II. p. 449.

Anonymus T. I. 18. 54. 163. 328. 414. 672. 681. 689. 692. 705.708. 860. 931. 935. T. II. 58. 91. 346. 440. 457. 487. 488. 491. 506. 535. 545. 601. 606. 668. 669. 685. 720. 725. 731. 737. 751. 753. 756. 757. 770. 802. 810. 811. 813. 815. 816. 819. 822. 846. 847. 854. 861. 862. 864. 895. 897. 900. 914. 915. 920. 921. 925. T. III. p. 7. 21. 72.216. 220. 221. 227. 230. 231. 232. 233. 238. 239. 243. 245. 246. 247. 250. 251. 253. 254.

Apollinaris T. I. p. 54.55. 84. 160. 298. 427. T. II. p. 106. 166. 420, 423. 424. 450. 457. 484. 485. 503. 530. 534. 539. 558. 583. 595. 633. 634. 641. 653. 660. 716. 719. 743. 745. 761. 773. 786. 790. 794. 821. 828. T. III. p. 15. 54.

Aquila T.I. p. 216.218.384.414.719.911. T.II. p. 111 545. 553. 817.831. 846. 862. 897. Threnos non vertit. T. III. p. 7.

Atha-

Athanasius T. III. p. 246.

Basilius T. II. p. 46t. 553. in Esaiam T. II. p. 835.

Chrysostomus frequentissime advocatur ad partes, & utramque facit

paginam.

S. Cyrillus T. I. p. 327.328.438.454.572.656.728. T. II. 57.435.443. 466.545.580.615.746791.799.821.861.904. T. III. p. 235 Commentarii, in Evangel, Johannis T. l. 591. in Esaiam 591.620. 728. T. II. p. 704. in Psalm. XIX. & XXVII. T. I. 591. in Matthæum 599.600. T. II. p. 122. Eitif in Insupati Laterias, 461, in Lucam. T. II. p. 886.

Didymus T. I.p. 39. T. II. p. 704. 753.

Eusebius Cæsar. T. I. p. 17.298.303.327.398.665.794. T. II. p. 61.
73.74.118.119.122.126.137.139.560.704.831.836.837.T. III. 6.20.

Graci T.Lp. 204

Gregorius Thaumaturgus T.I.p. 788.796. 831. 839. ubi locus prolixus & 850.

Hebræus Codex T.I. p. 83. 84. 171. 204. 217. 218. 770. 771. 941. T.II.p. 473.527.535.584.661.665. 711.712.713.766.774.795. 805.824.851.852.870.883.922.930.932.933. 937.

Hebræitraditio. T. II. p. 648.

S. Hippolytus T.II.p. 449.

Historiarum scriptores de Cyro T. II. p. 880.

Jeremiæ capita duo postrema ex libris Regum adjuncta T. II. p. 923.

S. Johannes (haud diversus ut, videtur, à Chrysostomo) T. I.p. 860, ut T. II.p. 375 405.

Josephus δεκάτη της αρχαιολογίας T. II. p. 552.

Isidorus Pelusiota T. I.p. 171.

S. Maximus T.II. p. 624. exejus quæstionibus & rosponsionibus.

Militaris rei scriptores T. II. p. 664.

Olympiodorus per totum opus sæpissime. Diaconus appellatur T. I. p. 277.

Origenes* T.I.p. 54.192.285.459.664.719. 902. 903. 911. T.II, p. Ccccc 2

Origenis Homilia I, exstat Tom. I. p. 238. II. p. 328. 338. 345. 352. 361. III. p. 448, 454. IV. p. 493. 496. V. Tom. 2. p. 349. 441. VI. 467. 479. 492. 504. VII. p. 207. VIII. Tom 3. p. 262. quæ postrema tamen non estorigenis Homilia, sed liber Clementis Alexandrini de divite salvando, ut Ghislerius ipse in capite VII, præsationis pulchre agnoscit.

15.19.22.25.28.32.35.102.106.137 140. 144. 145.175. 176. 3 16-324.331.335.357.364.369.375.385.392.393.405.430.432.435.440.449.453.454.478.544.545.552.570.575.580.581.588.639.641.647. (ch the the the contraction of the color of

Polychronius T. I. p. 217. T. II. p. 306-357.392. 423. 424.

Severus T.II. p. 581.664.678. T.III. p. 245. Σσιο λόγε 16. T.I. p. 823. i. T.I. p. 83. T.II. p. 589. Σσιο λόγε μζ΄. T.II. p. 907. ξβ΄. T. I. p. 438. T.II. p. 317. ξγ΄. T. II. p. 561. πβ΄. T.II. p. 803. εή 524.525. Εκ της πεὸς Θείδωεον ἀρχιεκίσκοπον Ἐπισολής. Τ. I. p. 83. εκ της πεὸς Σέργιον κὰι Μαρίωνα Ἐπισκόπες. 414. πεὸς Σέργιον. Τ. II. p. 477. πεὸς μονάζοντας. Τ. III. p. 20.21. κατὰ τῶν πεοσθηκῶν ὶνλιανὲ συγγεάμματ. Τ. II. p. 759. Antiochenus T. I. p. 160. Episcopus T.II. p. 575.

Symmachus T.I p. 216 384 414 T.II. p. 545, 553, 560, 665, 817 837. 838 846.854.861.862.875.897 Threnos etiam vertit. T. III.

p.7-23-52-54-77-83-164-165-180-181-186-188-197-208.

Syrus T. I. p. 204. T. II. p. 111. 665. 817. 846. 869.

Theodoretus frequentissime, Saracenorum meminit T.II p. 866. & p. 870. Chrysost.

Theodotio T. I. p. 911. Threnos non vertit T. III. p. 7.

Theophilus Patriarcha Alex. T. I. p. 255 270 277. Varia Lectio Codicis Graci T. II. p. 664 867.

Victor Presbyter, frequentissime per totum opus.

In Ezechielem Johannes Baptista Villalpandus S. I. præfatione Commentariorum ad hunc Prophetam editorum tribus Vol. Romæ 1604.fol. Præter Hebraicam Catenam, sive Rabbinorum in Bibliis Bombergianis ad Ezechielem Commentarios, quos Hieronymus Pra-

Pradus latine verti curaverit; & præter Latinos ac Græcos qui Latine conversi circumferuntur, Graca, inquit, pervetusta ac manuscripta Catena testimonia crebrius usurpanus: quam ex Bibliotheca Illustrissimi Cardinala Sfortie licuit accipere describendam, eand mque esse * que in Vaticana Bibl. cernitur, compertum est. Quamquam Vaticana Catena in reliquos etiam Prophetas notas & Scholia ejusdem generis variorum Patrum uno Volumine comprehendit. Eamigitur, quam dixi, in Ezechielem Catenam à nostri Ordinu Patre Hieronymo Brunello, Graca Linua & Hebraica Professore Latinitate donatam, Latine suis locie, ut apparet, inserimus: cujus tamen concinnator, quis fuerit, non facile constat. Fuit enim Gracis ustatum, ut & Catenas bujusmodi quamplurimas coagmentarent, & nomen suum modeste reticerent. peores vero qui inea citantur, prater tres quatuorve, quorum nomina non adscribuntur, (quos tamen omnes Scholiastis nomine distinguimu) & prater Origenem ac Theodoretum: ex quo prope omnia qua jam Latine reddita ac typia excusa circumferuntur, in banc sunt Catenam translata, ut multa item ipse Theodoretus ex Polychronio totidem fere verbu, in sua scripta retulerat: Preterbos, inquam, quam plurima sunt ex Apolinario, Polychronioque desumta. - - Qui idem Apollinarisnon raro citatur in scholiu Bibliorum Vaticana editionie Septuaginta Interpretum. - - Inhac denique Catena Basilius, Gregorius Nyssenus, & Cyrillus Alexendrinus nonnunquam citantur illi quidem, sed rarius, Allegantur etiam alii, ut ex hoc indice patebit:

Index Scriptorum in Catena ad Ezechielem citatorum.

A Cacius Cæsareensis T. I. Villalpandi p. 25.

Apollinaris T.I. p. 22-23. 24. 42. 49. 60. 68. 69. 71. 72. 75. 78. 81. 93. 94. 95. 113. 114. 131. 132. 159. 182. 192. 220. 221. 238. 244. 248. 249. 251. 252. 254. 278. 284. 308. T.II. p. 6. 12. 18. 42. 44. 63. 68. 69. 72. T.II. parte 2. p. 163.

Aquila T.I. p. 66.127.170.184.187.195.198.199.212.246.251.255.263.
276.321. T.II. p. 9.14.25.31.

Basilius T. II. p. 26.

Chrysostomus T. II.p 17.

Ccccc 3

Cyril-

^{*} Diversa tamen scholia quædam brevia è Vaticano Codice se delibasse non distitetur Villalpandus T. l. p. 42. 165. &c.

Cyrillus T. I. p 22. 288.

Gregorins Naz. T.I.p. 42.158.

Gregorius Nyssenus,

Hesychius T. I.p. 130.

Origenes T. I. p. 23. 42. 61. 64. 65. 71. 72. 77. 78. 79. 106. 109. 111. 114. 115. 120. 122. 127. 128. 132. 134. 141. 143. 154. 155. 156. 158. 162. 163. 165. 169. 170. 177. 178. 179. 180. 182. 188. 189. 200. 204. 209. 211. 212. 224. 225. 231. 237. 241. 249. 277. T. II. p. 42. 44, 50. 69.

Polychronius T.I.p. 19.21.24, 42.60, 61.62, 63, 64.65.68.70.72.74.77.78.79.81.82.83.93.94.105.106.107.111.112.113.115.117.118.119.126.129.130.131.132.134.135.136.143.146.149.155.156.158.164.165, 166.169.170.177.178.179.182.189.196.198.200.206.207.213.214.220.222.224.225.226.230.231.234.235.240.247.249.254.255.258.262.263.264.269.270.271.275.282.283.284.285.286.288.302.303.304.305.306.315.316.319.326.T.II.p.3.5.10.13.16.18.19.21.22.23.25.26.32.33.42.47.50.55.56.58.62.63.66.67.68.69.73.

Scholiastæ Græci Anonymi T. I. p. 21.23. & deinceps frequentissime

T. II. parte 2. p. 243.

Severus Antiochenus T. I.p. 22.24.130. 198.207. TII.p. 58.

Symmachus T.I. p. 106. 118. 121. 122. 127. 159. 162, 170. 184. 192. 195. 198. 199. 211. 215. 246. 255. 257. 268. 276. 284. 321. T.II. p. 14. 19. 23. 63.

Syrus T. II. p. 31. T. II. parte 2. p. 243.

Theodoretus, sæpissime.

Teodotio T.I.p. 118. 121. 127. 128. 162. 170. 184. 187. 195. 198. 199. 276.

321. T.II.p. 14.

In Danielem Catena Patrum Græcorum suit apud Hugonem Btughtonum, qui Commentario in hunc Prophetam suo fragmenta exeadem Græce subjunxit, Polychronii pleraque, tum etiam Anonymi, & Apolinaria atque Eudoxii, Ammoniique, & Hippolyti. Prodiit Brughtoni Commentarius Anglice Lond 1597. & 1607. 4 & inter Opera Lond 1662. fol. atque ex Anglico, Latine per Jo. Boreelum versus Basil. 1599. 4.

In Prophetas Majores & Minores Catena MS. Parisiis in Codice Regio 1892. bombycino XIII sæculi. In hujus principio, inquit Clariss Montfauconus p. 316. Palæographia Græcæ, habentur minores Propheta

cum

cum Commentariis Theodoreti & Helychii: deinde autem Majores Prophetæ cum Commentariis variorum Patrum, Eusebii, Theodoreti, Cyribli Alex. Apollinaria, Theodori Heracleensis & aliorum. Singulis Prophetis præmittuntur prologi ex diversis Scriptoribus, ex Theodoreto nempe & Athanasii Synopsi, quæ nomine Athanasii Alexandrini insignitur. Præterea habentur ibidem Prologi Anonymorum in Prophetarum vitam & Opera. Sub sinem leguntur Epistolæ Africani ad Origenem & Origenis ad Africanum de Susanna.

Theophylati Bulgarorum Archi-Episcopi qui circa A. C. 1070. claruit, Comentarios in XII, Prophetas minores exantiquiorum Patrum monumentis decerptos, brevi in lucem edendos speramus à C. V. Johanne Henrico Lederlino, Linguarum Orientalium in Academia Argentoratensi Professore, qui illos ex Graco Codice Bibl. publica illius urbis descripsit, & utraque lingua vulgaturum recepit. Conser qua de

illis Commentariis dixi Volumine VI.p. 287.

XI. In Matthaum Evangelistam Catena Gracorum Patrum edita exstat duplex. Prior collectore Anonymo ex Codice Archi-Ep. Tolosani, Caroli de Montchal descripta & latina versione ac Scholiis illustrata
est à Petro Possino, S. I. & utraque lingua cum ejusdem Possini diallactico libro de Concordia Evangelistarum de Genealogia CHristi prodiit
Tolosa 1646 fol. ¡Altera similiter incerto collectore, licet Niceta Serrarum Episcopi nomen præsigitur, quoniam Prologus & primæ expositiones Nicetam auctorem habent, ex Codice MS. Electoris Bavariae
edita est cum latina versione Balthaseria Corderii S. I. ibid 1647 fol. Utramque hanc Catenam ex MSS. Codicibus Bibl. Regis Christianissimi
emendatiorem reddi potuisse pluribus in locis, demonstrat Rich, Simon lib III. Historiae Critica N. T. capite 30.

Index Scriptorum in duplici Catena ad Matthæum laudatorum.

à ch tar diférear. T.I. p. 49.112.

Ammianus T. II. p. 793. leg. Ammonius.

Ammonius T.II.p. 555.657.659.669.710.717.738.750.756.768.769.

Anonymi T.I. p. 386 T. II. p. 70-90. 97-100-103-136-142-150-167-207.

218. 220, 224, 232 247 285.312.320.323.326. 333. 334. 339. 347. 282.405.409.486.525.54I.547.56I.580.65I.657.749.777.

Antiochus Ptolemaidis Episc. T. I. p. 239.

Apollinaris T.I. p. 10, 28. 32. & eadem pag in verbis Athanasii (ubi confutatur) 74.97. 113. 119. 143. 149. 170. 198. 208. 215. 227. 265.338.

Apollinaris hæresis T. II. p. 15. 58.545.

Astrologi confutantur T. II. p. 33. seq.

Athanasius T. I.p. 4.11.12.32.40.48.55.58.84.96.304. T. II. p. 69. 205, 207, 247, 415, 437, 516, 577, 784, 789, 790, 791, 793, 799.

Basilius T.I. p. 51.325. T. Il. p. 112. 125.131, 133.141. 160, 161. 169. 176.180,182.183.187.195.197.103.205.209.211,213.235,254. 257.250.262.267.272.284.301.308.316.330.331.337.349.357. 258, 260, 266. 367. 377. 380. 385. 400. 402. 411. 412. 414. 415. 418.428.440·443.444.445.448.457.464.468.478.485.490. 510.527.541.551.554.557.569.581.585.586.591.593.596.597.599 619.622.623.624.625.636.645.653.676. 686. 689. 696.714. 718.720.721.722.720.737.742.761.762.786.792.

Βάτραλ (Βάτ) πας Ελλησιν ονομαζόμεν 🕒, ότις πλάτες τε κομ ἀμδεις ύμνης πλέκων προτέφερε τοις οικώοις Θεοίς. Τ. I.p. 84. T. IL

p.212.

Chrylostomus sapissime occurritin volumine utroque, licet T. I.p. 181. & 230. notat Possinus quædam illius non videri, quæ ad eum à Catenz auctore referentur. Adde p. 224. ubi Chysoftomus laudatur in loco qui Chrysostomo tribuitur. Multa in Theophylacto eademiunt, non quod auctor Catenz è Theophylacto sua petierit, ked quod utrique è Chrysostomo alveolos suos irrigavorint. Confer Possini præs. & T. I. p 374. T. II. p. 51. 52. 67. 69. 72,76.77 &c.

Clemens Alexandrinus T. II. p. 196. 482. 492.

Cyrillus Alexandrinus T. I. p. 4. 24.25.26:33. 39.44.47.60.86.67. 71.&c. frequentissime T. II. p. 58. 60. 75. 76. 77. 80, &c. citatur à Niceta T. II p. 206.

Io. Damascenus T. II. p. 419.560.562.569.755.761.763.781.793.797. 798.817.

Dionysius T. II. p. 300, 797.

Doro-

Dorotheus T. II. p. 170. 181.182, 232, 259, 652. THES TON TAR EBROWNS TOPON T.I.P.17. Έλλήνων σοΦοί Τ.Ι. p. 322. Epiphanius T.II.p.p. 484 Ephram T. II, p. 85. Eunomiani T. II. p. 620. Esaias Asceta T. II. p. 213. 263.392. 482, 554. Eusebius Casareensis T. I. p. 8.10.14, 35.145. Gregorius Nazianzenus ὁ μέγας Θεολόγ . T. I. p. 133, 325. T. II. p. 56. 69. 77. 81. 83. 85. 88. 98. 117. 127. 176. 183. 187. 191. 193. 199. 239. 243. 250, 277. 295. 299. 230. 332. 334. 341. 346. 350. 359. 360. 372. 281. 384. 416. 425. 428. 458. 459. 480. 493.587.606.607.608. 610, 612, 613, 614, 616, 622, 635, 643, 669, 680, 711, 722, 729, 722, 742.756.788. (ubi ejus versus) 802 815, Gregorius Nyslenus T.I.p. 58. 61, 90. T.II. p. 54. 91. 106. 110. 114. 118.121. 126. 127.129. 131. 134. 176. 186. 218. 220. 221. 223. 224. 225. 217. 229. 239. 240. 298. 311. 315. 337. 360. 378. 384. 386. 403 404.412.433.450.454.473:491.524.562.590.592.620.664. 686.690.729.742.743 798.808.815. 816. Gregorius Thaumaturgus T. II p. 240. 598. Hemerobaptista T. II. p. 71. seq. Herodiani Herodem CHristum esse persuasi T.p. 294. De Herodianis & aliis Judzorum Hzreticis locus insignis T. II. p. 71. seq. Hesychius T. I. p. 325. Josephus Historicus T. I.p. 317. T. II.p. 56. 708. Frenzus Lugdunensis T.I.p.3.39.197. T.II.p.489.490.635. Isidorus Pelusiota T. I. p. 356. T. II. p. 69.74.77.83.84.93. 101. 104. 132.140.145 169. 175.182. 189 191. 205. 262. 268. 273. 280, 294. 296, 300, 310, 330, 349, 343, 363, 366, 367, 369, 376, 386, 387, 395, 396. 397. 451. 461. 469. 475. 478. 480. 481. 484. 489. 492. 493. 498.500.504.522.531.545.547.571.582.585.589.592.611.614. 627.641.657.681.683.691.696.712.713.717.725.729.738.752. 754.779.786.789.790.801.806.809. Magi Períz T. I. p. 21, T. II. p. 34. Macarius T. II. p. 66.69.80. 125. 129. 138. 140. 145. 149. 152. 162, 167. 170, 175, 191, 199, 205, 211, 214, 244, 246, 279, 277, 295, 321, 341 Ddddd

354 366. 396. 397. 399. 407. 413. 416. 471. 476. 483. 484. 494. 516. 561. 568. 577. 674. 676. 738.743. 780. 801. Videtur Macarius Chrysocephalus intelligi, de quo infrap. 771. seq.

Manichæi T. II. p. 599, ab Astris res humanas suspendentes T. I. p. 55. dicentes ex Diabolo esse veterem Legem. T. II. p. 147, 159.

Marcionis hæresis T.II.p. 509.

Marcus Asceta T.IL, p. 393. 551. 606. 624. 714. 780. 815.

Marcus Monachus T. II. p. 483, 485, 488, 628, 631.

Maximus T. II. p. 178-181, 184-193-199-203-205-215-221, 224, 225.

240. 259. 263, 268. 271. 279. 321. 341. 342. 355. 359. 366. 372. 378. 385. 398. 4034411. 415. 417. 428. 439. 449. 451. (Monachus 458.) 480. 492. 510. 528. 538. 554. 557. 559. 564. 576. 587. 594. 606. 615. 629. 641. 683. 686. 705, 711. 790. 802. 813. 815. 816.

Montanus hæreticus T. II. p. 87. qui se λόγον, νυμοφίον, σε σάκλητος & ? παντοκεράτος α dixit. T. I. p. 314.

Nazaræi T. II. p. 72.

Nicetas Episcopus Serrarum. Ejus prologus Tomo priori præmittitur. In posterior frequentissime ejus exstant symbolæ, singulis ferepaginis.

Nilus T. II.p. 349.

Origenes T.I.p.3.8. 10.12. 13. 22. 28. 29.32.36.43.45.46.50. 52.53. & fingulis fere paginis Tomi primi.

Ossai T. II. p. 71, 72.

Petrus Laodicenus T. I. p. 7.264.

Pharisai T. I. p. 37. 67. 168.213. 307. T. II. p. 71. 72, seq.

Photius T. I. p. 5. 14. 15. 16. 17. 29. 38. 41. 48. 56. 62. 65. 66. 68. 69. 77. 80. 83. 88. 90. 92. 98. 101. 102. 106. 124. 126. 150. 153. 155. 156. 160. 166. 174. 182. 191. 193. 202. 203. 215. 225. 236. 236. 241. 243. 245. 251. 252. 255. 302. 305. 305. 316. 321. 341. 363. 376.

ΦιλοσοΦέντες των Ελλήνων Τ. II. p. 60. Ψελλίζεν indignum Philosopho 186. ΦιλοσοΦία ήθικυ, Φυσική, Θεολογική sive Μυσική Τ. II. p. 511. 794.

Sabellius hæreticus T. II. p. 87.

Sadducæi T. I. p. 37. 226. T. II. p. 71.

Samaritæ, Babyloniinon Judzi licet Judzam incolebant, Prophetas non recipiebant, sed solum Moysis libros T. l.p. 135. 136.

Scribæ, hæresis Judæorum T. II. p. 71. 572.

Severus Antiochenus T.I.p.3.15.26.36.43. 59. 62, 69. 74.88.98.

125. 136. 137. 141. 158. 190. 215. 221. 237. 239. 248, 250, 251. 253. 280. 296. 304. 325. 327. 345. T.II. p. 748.

Simon Samarites, hareticus T. I.p. 314.

Theodoretus Episcopus Cyri T. I. p. 3, 26.

Theodorus Antiochenus T. I. p. 305. Vide infra Theodorum Mopsvestenum.

Theodorus T. II.p. 91. Heracleota T. I. p. 12. 30. 43, 70. 76. 78. 80. 91. 134. 148. 161, 166. 197. 209. 211. 220, 225. 252. 307. 317. 335. 338.3491. T. II. p. 76. 80.

Theodorus Monachus T. I. p. 35. 63. 215.

Theodorus Mopsvestiæ T.I. p. 13-31-45. 46, 77- 136. 141.194. 202.322. 330. 338. 350. Vide Theodorum Antiochenum.

Titus T. II. p. 395. 411.569.578.708.767.

Catena Gracorum Patrum in Marcum à Petro Possino S. I. collecta est è Codice MS. Tolosani Archi-Episcopi Caroli de Montchal, variorum Doctorum veterum symbolas in illum Evangelistam, post Photis tempora congestas continente, & exalterius itidem Anosymi Chryso-stomo junioris Espansia in to natal Massar Evary étros, itidem è variis contexta scriptoribus, quam è Vaticano Codice Gorderius descriptama Possino donavit: & denique ex Vistore Antiochemo Presbytero in Marcum, quem Latine tantum Theodorus Peltanus * ex versione sua ediderat, Codice minus emendato interdum usus, Corderius vero Grace Ddddd 2

* Peltanus Victorem in Mareum eum Tito Bostrensi in Lucam primum Latine edidit Ingolstad. 1580. inde recusus est in Bibliothecis Patrum, novisime T. 4. edit. Lugd. p. 370. Chrysostomi meminit in caput XIII. & XIV. & quoniam neminem ante se ait in Marcum scripsisse hime Chrysostomo saltem supparem eum voluut viri docti. Sed illa verba Origeni, non Victori, tribuunturin MS. Regio Paris apud Rich. Simonem lib. 3. Hist. Crit. N. T. p. 80. & tam antiquum esse illum Victorem merito dubitat Combessius in Bibl. Concionatoria, qui etiam in Catenis ad Lucam Regia, Mazariniana & Corderiana Victorem presbyterum allegari observat, quemadmodum idem laudatur etiam, sed rarius in Catena Corderiana ad Psalmos. E- jus scholia in Epissola Catholica extlant MSta Basilex apud D. Sebast. Feschium ICtum. De Commentario in Marcum videndus idem Rich. Simon lib. 3. Historiz Critica N.T. p. 427. seq. qui in MS. quodam testatur tribuicyrillo Alexandrino: Eπληρώθη συν Θεώ η ερμηνεία & κατά Μάρκον Ευαγγελία Σπο Φωνης, εν τισια ευρον Κυρίλλα Δλεξανόρεως, εν άλλοις δε Βίκτορω.

descripserat ex Augustana nescio an ex alia Germaniæ Bibliotheca. Possinus non modo ex MSS recensuit, digessit & Latinam versionem suam addidit, præmisso Græce & Latine Jo. Francisco Albano S. I. interprete Procopii Diaconi & Chartophylacis Encomio in S. Apostolum & Evangelistam Marcum, quod exstat etiam T. 3. Actor Sanctor. ad 25. April, sedquoque explanandis LXXV. obscurioribus Evangelistarum dictis subnexuit-elaboratum à se Spicilesium Evangeliseum, * & Jo. Matthæi Cariophyli Collationes Græci Contextus omnium librorum Novi Test juxta editionem Antwerpiensem Regiam cum Codicibus antiquis MSS Bibl. Vaticanæ & Barbarinæ, Evangeliorum quidem X. Actuum Apost. & Epistolarum omnium VIII. & Apocalypseos IV. Romæ1673 fol.

Scriptores è quibus Catena ad Marcum concinnata, & qui in illa laudantur.

Amonymus Codicis MS. Tolosani, passim per totum opus, Anonymus Codicis MS. Vaticani, passim singulis fere paginis. Apollinaris 71, 279, 306. 355.

Athanasius 102.250.319.

Augustinus 319.

Chrysostomus 320. infra, Johannes.

Clemens in quadragelimo quinto stromate 13. (numerus corruptus pro stromate quinto, ** respicitur enim apud Clementem locus p. 473. edit Paris.)

Cyrillus 20, 42. 95. 123. 149. 320. Εν τοῖς πρὸς ἐκλιανὸν κεφ. ιγ΄. 343. Magnus Dionylius (Areopagita) 352. Το Ελληνισαί, Græci 10.

Epipha-

* Possini spicilegium Evangelicum, insertumque illi Nicolai Smyrnai, Grzei scriptoris libellum zei dautuling metas sive de modo supputandi per digitos à Fed. Morello primum l'aris. 1614. 8. editum, & Bedz qui Nicolai libro usus est scriptum ejusdem argumenti recadi curavi Hamb. 1712. 8. una cum l'entecontarcho Laurentii Ramiressi de Prado, & Alex. Mori notis ad Novum Fedus. Conser si placet que de illo Bedz libello & more per digitorum gestus sive dautulas namules numerandi notavi in Bibliotheea Latina lib. IV. E. 6. num. 12.

** Cotcler, III. monument. p. 724.

Epiphanius 320.

Essa: 'Errajo, Sadduczi, Phariszi 263.

Eusebius libro III. Ἐυαγγελικης Σοποδείζεως. 3. seq. κεΦαλαίω ιγ΄ προς Μαρινου 343, idem opus citatur iterum 364. 365. Ἐν τη Επιτομή των χρονικών 169. Ἐν τῷ χρονικῷ Κανόνι 297.341.

Herodiani hæretici Herodem CHristum esse prædicantes, da το έπ αυτό πέρας έχαν των των Ικδαικών βασιλέων διαδοχήν 62.260.262.

Josephus de Herode allegatur 126 de gestis ante captam Hierosolymam 279. 288. 289. Ιώσηπ 🕒 ἐν βίβλω τη, τίτλω τῶ, τῆς ἀξχαιολογίας 127. βίβλω β΄. 145.

of en explois iωάννης ο της βασιλίδω Έπίσκεπω, Joannes Chrylosto-

mus Episcopus CPol. 279. 306.

Irenæus 5.

Judas Galdæus ideo interfectus quia docuit μη σπακέπε βασιλί, μηθε δοιγράΦειθαι τας εδοίας 161

Τον κοδράντων ερμηνένων Ἰβλιανος το 15. βίβλω των) παρ αυτό εφη οβόλη τυγχάνων τεταρτημόρχον. 270. Puto Iulianum Halicarnaflenlemintelligi

ப் த்தி Maexiwr . Vide infra in Valentino.

-Matthæus & τίτλω μδ. 120.

Nazianzenus (ex Orat. XXXVI.) 298. 320. (à dys@ Tenyoes@)
64. 86 er tois weòs Kandonsor 350.

Origenes 27. 115.306.324. sexto ¿ξηγητικών in Johannem 7.100.

Photius 36.42.50.67.74.105.107.131.305.

Severus 54. 109, 117.

Theodorus 206. Heracleota 22,59.69.109.

Theodorus Moplvestenus 62. 91. 279.

Titus (Bostrensis) 279.

ਰ। अंगे Ουαλειτίνε κώι Μαρκίων 🕒 ad animam referunt quod CHristus dixit DEum esse DEum Abrahami, Isaaci & Jacobi 265.

Victor Antiochenus, singulis fere paginis.

MACARIUS incertum an fæculi XIV scriptor, Philadelphia Metropolita à studio Catenas è scriptis SS. Patrum connectendi & χρυσᾶκεφάλομα ex illis excerpendi colligendique CHRYSO CEPHALUS appellatus, præter Catenam in Genesin quæ nescio an adhuc superet, nisi forte hæc sit Catena illa in Genesin MSta, quam in Bibl. Cæsarea exstare supra p. 736 annotavi, composuit Catenam in Mattheum, divisam in To-Ddddd 3 mos

mos III. λόγες LX. Ex his Tomus I. λόγες XX. complexus superest in Codice CLXVI. Barocciano exarato A.C 1345. Inscribitur: εξήγησις είς το κατά Ματθαίον άγιον Ευαγγέλιον, συλλεγήσα κάμ συντεθήσα κεφαλαμάδες σεδί Μακαρίε Μητροπλίτε Φιλαδελφείας εξ χρυσοκεφάλε, ήτις κάμ χρυσά κεφάλαμα ωνόμας αμ, διά τε των τιμίαν κάμ διαγλάμπεσαν τῶν είν τοῦς κεφαλάμοις θεωρεμένων είννοιαν, κάμ διά των εξ συγγρεμφαμένε ἐπίκλησιν.

Πολλών πόνων έραι Ο ήπριβωμέν Ο Τώ πάντα δ΄ ώς χρη κὰς παλώς έσπεμμ**ένα** Ουδέν αθιτον έδε λείπον ένθάδε Μαπάρι Ο συνή ψε ΦιλαδελΦάας.

Clarist. Collega noster Jo. Christophorus Wolsius, qui illum Codicem Baroccianum evolvit, & accuratiorem illius notitiam nobis tradidit, testatur scriptores quorum expositiones ac symbolæ in hac Catena afferuntur, præter Macarium ipsum, esse Africanum, Alexandrum, Anonymum, Basilium, Clementem Alex. Jo. Climacum, Cosmam, Cyrillum, Chrysostomum; Dorotheum, Epiphanium, Eusebium, Gregorium Naz. & Nyssenum, Johannem Geometram, Isidorum, Marcum (Archi-Episcopum forte Alex. Sæculo XIII. imenate, qui etiam in Catena Corderiana ad Lucam allegatur) Maximum, Metaphrastem, Nilum, Origenem, Philochorum, Severum, Titum Bostrensem & Victorem Antiochenum, ac binos, inquit, alios, quorum nomina per literarum compendium insolens nec sacile obvium, rariu expressa exant. Frequencissime in hoc opere advocantur in partes Chrysostomus, Gregorius uterque & Titus.

Procemium Macarii Chrysocephali ad Com, mentarios in Matthæum.

Αγάπης δείγμα προς το Θεον ή πων δε αύπο λόγων όντως άγάπη και θες ηκεν, καί Φησιν άυτο το πανάγιον δε δεσπότου σόμα. δέχων τας έντολάς με και τηρών άυτας, ἐκείνός ές τι δ άγαπων με. Δια δτο ἐγάπησα τας έντολάς σε, Φησιν δ VErus Verbi Divini amor documentum est amoris in DEum, ut ipsum illud sanctissimum Dominios, * qui babet, inquit, mandata mea, & servat ea, ille est qui diligit me. Ideo, inquit David, ** dilext mandata tua supur aurum & copa-Dassid

* Joh. XIV. 21;

Pfal, CXIX, 127

Δαβίδ τω έρ χρυσίον κάν τοπάζιον, δια έτο προς πάσας τας έντολας σε κατωρθέμην. Ει δ' ο μέγας έκαν 🕒 και θεοπάτως τας δια Μωσέως έντολας ηγάπησε, πόσην ήμες έφειλομου των έκ ψυχης χέσιν ένδάκνυωση περος τα τας αυτό & μονογενώς ύιδ & Θεά λαληθέντα, κάμ πνέυ. ματι αγίω γεφφέντα. Σκια γαξ મેંગ દેશને મહ્યુ જઇ 🖝 🕒 જાનેંદ્ર તે તેમ ઉલંતદ મહ્યું γεζμμα το άποκτάνον, και δέλ 🚱 το ηρετών, και όμως η πάσα τών αν-Βρώπων αφεσις απητείτο. જ્જાંદ જ δικαγότερον έτο τελειδα τοις κατα Θεον ζώοσιν ενταύθα νύν , όπε πνευμα το ζωγονών και δεσαότης ο Φθεγγόμβι Φ, κου χάρλο θάας δωρεας δαψιλες άτη προχεομή. κθν αναγνως έου μοι το Ευαγγέλιου maixou n't déca grov ava aveus éou, κάι ζητητέον χάριτι κάι σπεδή τ έν TOIS LEGOIS DOYLOIS EY XEXUMMEYON YEN, ô δη και ποιησαι έξ αυτης άξξαμβρος της κου Φρονείν αρχομθύης ηλικίας, δείν εγνωκώς τας τοις Πατράσι σοιηθάσας βίβλυς Φιλοπόνως αναγνώναι, και των Θεβλογίων διάνοιαν έξ αυτών αναλαβείν, και ιδίαν επ τέτων συναρμέσαι βίβλον συντέμημένως, ως δίζητε, κά κεΦαλαιωδώς τας των θάων ανδρών ολώνων έξηγήσας σερλέχυσαν. Καί γεν πεώτω τω & κατά Ματθάζον Ευαγγελίε σεβασμίαν βίβλον έν βιλίοις έσπέδακα πέντε συνθέωση, žxstav naď žkasov týtuv ává týs

zion, propterea ad omnia mandata Tua dirigebar. Si itaque magnus ille &Pater DEl Davidita dilexit mandataper Mosem tradita, quanto animiamore nos debemus complecti ea quæ Filius iple unigenitus DEi elocutus est, Spiritus S. literis consignavit. Ibi enim umbra & figura Veritatis, & litera occidens, & ministransservus, & tamen omnis remissio inde hominibus petebatur. Quanto autem justius id nunc hic perficietur in iis qui secundum DEum vivunt, ubi Spiritus vivificans, & Dominus est qui loquitur, & gratia Divini doni effunditur abundantissime. Itaque magis affidue legendum Evangelium mihi quam respirandus hic aer, dandaque opera est ut gratia atque industria mentem in sacrisscriptis latenten aslequar: quod & abiplo ætatis quæ sapere incipit initio faciendum esse gnarus, Commentarios Patrum studiose legere, & Divinorum oracu-Jorum mentem ex illis cognoscere, & proprium ex illis concinnare opus aggressus sum, quod succincle & breviter, quantum pollet fieri, ac per summa capita divinorum illorum virorum expositiones Ac primum quidem contineret. venerandum Evangelii Matthæi librum voluminique exponere quin-

έικος ι λόγες, ώς άμα συμπλής εδθαι τάντην εις έκατον λόγες άπασαν, κατά τ έις τω άγαθην γην πεσόντα σπόρον δ πνεύματ 🕒 και καρποφορήσαντα τ τέλμον αρισμόν. γε μήν λόγες αυθις εις κεφάλαμα જ્યાર્કેમ્લ્રેમ, મુભે ταυτα છેમ દર્દે લેંગલે પ્રમાફ ίσω τοις πασι συνθέντες κατάγε ποσον αιρεθμήσεως, αλλα τη Ευαγγελική κατάλληλλα διηγήσει, κάι τή πνευματική των πατέρων εις τάυπω Τπιβολή, και θεωρητική προσφόρως ¿ Enynom democorta.

que * institui, quorum singula absolvuntur tractationibus viginti, ut universæ centum sint, atque ex semine Spiritûs in bonam cadente terram numeri hie perfecti fruetus prodeat. Tractationes iterum distinxi in capita, sed hac non zqualia semper numero, verum prout Evangelicæ narrationis contextus, & Patrum literales ac Mysticæ in illam expositiones ferebant.

Ut appareat quam diversam ab aliis veterum recentiumque κεφαλάιοις Evangelistæ Matthæi distinctionem secutus Macarius fuerit, Titulos λόγων viginti, non ultra capitis octavi primos quatuor versiculos progredientium, ex Catalogo MSS. Angliz T. I. n. 156. adscribam:

Δόγ. ά Τὰ προλεγομθμα πειίχα, τὰς τῶν Ευαγγελίων 😘 θέσως.

B. Heer the yevealogias & xeres.

y. The Xers yeunder, new this sound hope & Lacy & weerexes

δ. Η των Μάγων προσκύνησις καλ δωροφορία.

έ. Ο χρηματισμός ξ'ΙωσήΦ, κὰι εις Λιγύπτου Φυγή έ Χρις ε.

મિલ્બેલિક παιβοκτονία, και ή χρις 🕏 έξ Αιγύπτυ επανοδ 🗗.

ζ΄. Πεελ Ιωάννε, και έκας αυτονκηρύγματο και βαπτίσματο.

η. Η χεις βάπτισις.

- 9. Παρφομός χρις δικάν νίκα κατά δ Διαβόλυ.
- ι. Αναχώρησις εις Γαλιλάιαν, και κατοικία εις Καπερνακμο
- ια Πρόσκλησις Ανδρέυ και Πέτρυ και των υιών 🞖 Ζοβοδάιυ.

β. δι μακαελσμοί.

ιγ. Διδασκαλία άπλοτ έρατης νομικής πολιτέας.

ıd. He

Necesse est uthor loco Macarius tribus Voluminibus in Mattheum duo simul in Genefin annumeret: Nam in procemio ad Lucam, quod mox fubjungam, diserte se ait tribus tomis & sexaginta Noyois Matthæum, duobus vero tomis & quadraginta Noyous Genelin explicaffe.

- ιε. Περλ & αγαπών τες έχθεες.
- 15. Περί έλεημοσύνης, και προσευχής, και νης κάς. ε. Περί απτημοσύνης, και & έν έρανω θησαυρίζευ.
- ın. Пseो के µn neiven , nei के जवंगरव देर के छाड़े छोरहीं µहर वे वे प्रवे-जम्द्र मुद्रो हे प्रश्रह कर संबद्ध.
- ε. Θ. Περλ των ψευδοπροφητών.

κ'. 'Ιασις & λεπιέ.

Similis Catena ejusdem Macarii in Lucam, sive in loca Lucæ quibus gemina non habet Matthæus, in XXIV. divisa libros, atque ideo Magni Alphabeti nomine ab auctore nuncupata exstat in CodiceBarocciano CL XI. Ευαγγελικών διάνοιαν ρημάτων χρυσοκέφαλ 🚱 συντίθησιν ενθάδε ταπανός Μακάρι Φυλαδελ Φάας, ο οικέτης της μακαρίας Texádo. Auctores exquibus Catena contexta, iidem fere exquibus illa in Matthæum, præ cæteris frequentes afferuntur symbolæ Antipatri Bostrensis, Anastasii, Basilii, Cyrilli, Euschii, Joannie Chrysostomi, Gregorii Nazianzeni & Nysseni, Severi Antiocheni, Titi Bostrensis & Victoria Antiocheni. Laudantur etiam Ambrosiu, Asteriu, Basiliu Seleuc. Cassianu, Clea mens Alex. Climacu, Cosmas Monachus, Damascenus, Dionysius Areopag. Dorotheus, Elias Cretenfis, Ephraim, Epiphanius, Evagrius, Gregorius Thaumaturgus, Hippolytus, Ignatius, Ireneus, Justinus, Leo Imp. tomo Synodico, Maximus, Nicetas, Nilus, Origenes, Philanthropenus, Psellus, Theophylastus. Et semel in limine operis Manuel Grammaticus, ubi variæsignificationes vocabuli Air ex eo afferuntur. Plures Sæculo XIV: fuere Manueles Grammatici, ut Manuel Moschopulus, & Manuel Chrysoloras, de quibus supra capite VII.

Ex procemio Macarii Chrysocephali ad commentarios in Evangelium S. Lucæ.

જેવલ હૈદે દેશ હિલેઈ પડ મલદુર્દીલક જે મન-Farády Osi Stoucher, neu Piroπονον εθέμην σπεδήντα των αγίων इस्मार्थ हम उपल्या हे कि विश्व है कि विश्व कि विश्व के वि χάζει 🚱 διεσάφησαν την Γεσιφής,

TIOc pacto ex intimo cordis be-Inignissimum DEum deprecatus, studium & operam meam colδιελθείν συγγεάμματα, και έσα locavi, fanctorum Patrum Commentaria lectitando, & quæcunque illi Divinæ Gratiæ Spiritu af-

Ecece

αναλαβείν και συντιθέναι καθ έιςμον σποράδηντα πλειςα έν τοις αυτων θάοις συγγεάμμασι ένεισχόμομα. ή γάς της αμωμήτα ήμων αν-रह्मांदीक कांन्डकर मुख्य कर्ने परि करन λεμίας αυτή διαμαχόμου Ιαδαίας Ray EXX mras, nay the avoories Aigetiκές γραφικούς δοποδείζεσιν έχρησαντο προς βοή ਤ લાભ , που τίω τέτων δια-भगवा होड वायुर्णभाष मुझे सवरवंत्रमेन्द्रीम τῶν δυσμενῶν έςΦανέρωσαν. BIXES TWO EXXXNOIAN KATARTICOVτες εις μαθιυθίαν των λεγομένων κάμ τα & Πνέσμα [Εντομα βοντο, και ταυτα πάλιν πνευμαζικώς διηρμήνευ-Είσι δε α κου δι αμφότερος τω έρμηνείαν αυτίω σεσοιήκασιν, ώς ο χρυσες τω γλώτ αν μέγας Πατηρ Ιωάννης, και δι καθί αυτον έργον Déμουοι των έξηγησιν. Έκ τέτων αं σάν ων ήμεις Φιλο συν στερον, ώς έιρηση, τὰ πρόσφορος συλλέξαντες; TEXMAN GUVEDÉMEDA ÉIS TÒ KATÀ Martagor ayor Evayy Extor The Eff ynou en recoin amagricanses Bi-Brois, ava Elxori Kentyphiois THE Είτα και των Μώυσεως Γέλογ**85**. VEGUY ELS OUT TO HOLD TES DE TO MONO THE GUILLOYNE TON HATELLON NOYWY, το μθυ πρώτον Κοσμογίνακ, το δέυτερον δε Παβριάρχας ωνομάσαμβμ. Ewei de મણે το સ્વીવે Λયમના હેંગાળ Eυαγγέλιον πλίω ελίγων τινών των-Βέσεων Οι άπασι σύμθωνόν ές τω κατα Ματθαίον, σέκ έδοξε τέως ή μιν όλον αναλαβών απ' αεχης, κοι

flati S. Scripturz monumenta expoluere, repetendo quæilli pleraque dispersa in Diviniseorum scriptis tradiderunt. Etenim sive illi inculpatam fidem propugnantes, & illius hostes Judzos, & Gentiles impiosque hæreticos confutantes, in sui favorem ex Scriptura peritas demonstrationes ulurparunt, &illius sententiam in opprobrium & confusionem adversariorum dilucidarunt, sive moribus operam dantes, Ecclesiamque instruentes ad sua comprobanda quæ Spiritus erant, in kum usum convertebant, & hæc rursus Spiritui consona dedarabent. Sunt vero etiam qui utriusque causa candem dilucidationem absolverunt, ut magnus Pater & aurea lingua præditus Joannes, & qui eum securi ad interpretanda sacra Oracula animum addixerunt. Ex his itaque omnibus nos operofius, ut dictument, que videbantur utiliora, decerptis, absolutam in S. Matthei Evangelium perfectamque concinnavimus elucidationem, tribus Voluminibus comprehensam, quorum quod libet viginti libris conflatur. Postmodum Moysis Genefin propter collectorum copium exSS. PatrumScriptis in dues Tomos divisimus, quorum priorem Cosmogeniam, seeundum Pariarches nominavimus.

Teo-

TO POSE VAL ES The EXYNTHY WITH au-Τὰ μόνον Δεωρησαι, ών ο Ματθάι 🚱 Con εποιήσατο εν μνήμη. Αρά τοι Στο καμ βίβλον τάυτω ίεραν συνεθέμεθα έν έικος κου τέστας σι λόγοις της κατά χεισον δικονομίας διασα-Фहरका रहे पण्डमंदरण, बंद्रश्लीमा खिले Don' & paracis ludive & Banlis अव्ये क हे वह के कि का अपने किया का अव्ये कित νήσεως, διερχομβύης δε δια πασών των Ευαγελίτων έρρτων, κου έις αυτω λήγεσαν τω παγκόσμιον Πανή γυριν της Πεντηκος ης. Καλδιμή δε τω βίβλον τάυτην μεγάλην άλφάβητον, ώς τάγε ζωηρα σοιχεία και συsaliza της ημών σωτηρίας έχυσαν, मुख्ये क्षेड प्रकार के दश्राह्म का क्षेत्र कर कर χας των ίδιων λόγων, καν αρχομθύην pour son & A, xarany you ar de est το Ω , κάνταυθα πληρέοθαι το & Kueis japa deyort sv ta daoxaλύψη προς Ιωάννην , εγώ είμι τὸ ἀλ-क्य मुझे रहे के महिन्दा में बहुरमें मुझे रहे τέλΦ•.

Cum vero & fanctum Luca Evangelium paucis argumentis exceptis, inaliis omnibus cum Matthat conveniat, non est visum nobis universum ab initio repetere; & modo interpretationis subigere, sedea tantum examini supponere, quorum Matthæus non meminit. Proptereaque volumen hoc acrum compositionus vilibris constans, gintiquator magnum CHristi, incarnationis complectens mysterium, incipiensque à B. Joannis Baptistæ & Præcurforis conceptione & ortu, & percurrens per omnia festa Evangelica, & tandem finiens in communem totius orbis solennitatem Pentecostem. Nuncupamus vero Volumen hoc magnum Alphabetum, tanguam quod vivifica elementa nostræque Salutis constitutiva continct, & linguli libri luum ex elementis habent principium, incipiuntque ab A & finiunt in a, adeo ut .hic quoque compleatur dictum Dominicum, in Apocalypfiad Joannem: Ego fum A & Q, principium & finis.

Hoc magnum in Lucam, Macarii Alphabetum laudat etiam atque usque ad literam π legisse se testatur Allatius de Psellis p. 39. & adversus Creyghtonum p. 682. Incipit: ἐμοὶ κόσμος κὰμ πλέτος κὰμ πρὸς τέτων Ζωὴ κὰμ τρυφή. Ejus precatio adversus Barbarorum incarsus extat Græce & Latine in Græcorum Euchologio p. 817. edit. Goari. Sermo in exaliationem Crucia sed extrema parte mutilus apud Gretserum de Eece 2 Cruce

Cruce p. 1289. Alias ejus tredecim Homilias, quæ MStæfnere abud Gerasimum Blachum atque Allatium, & in Bibl. Cardinalis Columnæ & Romæ in Collegio Græcorum, recenset Gvil. Caveus in dist. de scriptoribus dubiis, qui non audet Macarium Chrysocephalum eundem stature cum Macario Philadelphiensi Episcopo, qui A. C, 1354. Joanne Cantacuzeno commendatus est ad Patriarchatum CPolitanum, quem Philotheus deinde obtinuit. Quamquam vero non plane certum illud sit, veri tamen essessimillimum libenter profiteor. Quemadmodum & Chrysocephalum nomen esse nontama studio χρυσα κεφάλαμα colligendi inditum, quam genzilitium, persuadet quod Joanniic Chrysocephali mentio occurrit in Syropuli Historia Concilii Florentini sect. 4. c. 29. & Matthei Chrysocephali Carmina Jambica in Orationem sepulchralem Manuelis (Palzologi) Imp. de Theodoro fratre memorat Allatius contra Creyghtonum p. 684. afferens etiam hos ejusdem versus binos, quorum singuli universas Alphabetil Graci literas compleetuntur:

> Ζευχθείς πτεροίς εκλαγξε βωμβώδη ψόφον Αβροχίτων δ' ο Φύλαξ θηροζυγοκαμψιμέτωπ .

XIV. Occurrit præterea in Bibl. Cæsarea teste Lambecio III. p.60. Anonymi Græci Catena sive Entroun equipment SS. Patrum aliorumque veterum scriptorum Ecclesiasticorum in Evangelia secundum SS. Marchaum, Lucam & Johannem. Scriptorum è quibus collectaest, hæc sunt nomina: Apollinaria Episcopus Laodicenus, S. Archelam Cascharæ in Mesopotamià Episcopus, S. Athanasim Alex. Eusebim Cæsareensis, S. Gregorus Nazianzenus & Nyssenus, S. Johannes Chrysostomus, Isidoras Pelusiota, Origenes, Severus Episcopus Antiochemus, Tiem Bostrensis & Victor presbyter Antiochemus.

In Lucam exstat Comentarius quem vertit & sub Tiri Bostrensis nomine primus cum Victore in Marcum edidit Latine Theodorus Peltanus Ingoststad. 1580. Græce deinde atque Latine vulgavit Fronto Duceus Tomo secundo Auctarii Bibliothecæ Patrum Paris. 1624. fol. Latine inde recusus in Bibliothecis Patrum, ut Lugdunensi, Tomo IV. Non autem Titi Bostrensis est qui medio sæculo quarto claruit, & de cuijus libris adversus Maniehæos dixi lib. V. cap. 1. p. 292. seq. Sed est Catena ex Titi aliorumque scriptis ac commentariis nescio quo auctore collecta

collecta. Itaque in MS. Codice, Bibliothecz Regiz Paril quem evolvit Rich. Simon lib. 3. Hist. Critica N. T. c. 30. inscribitur: & & aywis Πατρος Επισκόπε Βότρων και άλλων άγίων Πατέρων εμμηνεία έις το κατά Λεκαν άγιον Έυαγγέλιον. Citantur etiam in illo nominetenus non moda Gregorius Nazianzenus & Nyssenus, sed etiam Tito juniores Chrysostomus, Isidorus Pelusiota & Cyrillus Alex. Atque ea potissimum persequitur quæ Matthæus in suo Eyangelio non attigit, nam in cæteris semper remittit Lectorem adea quæ in illum Evangelistam jam dixerat. Henricus Savilis notis ad Chrysost, T. VIII. p. 215. Habeo, inquit, in manibus in Evangelia, tria opuscula Grace Chrysostomo inscripea. Primus est libellus Quaftionum in Matthaum, cujus inititum: Δα τι λέγεται Ευαγγέλων; Έναγγέλιον η παράσα βίβλ Φ. λέγεται, στι κολάσεως αναιρεσικ και αμαρτη μάτων λύσιν, και δικαιοσύνην, και άγιασμον, και διπολύτεωσιν, και δίοθ σίαν, και κληρονομίαν των έρανων πάσιν έυαγγελίζεται &C. tit vulgavitque Venetiu A. 1554. Christophorus Serrarigus. est libellus, brevem continent engreationem in Lucam, cujus initium: 15600 बार पर्द क्षी के के अह Evayye his ac . हे व्यापी के 20 11 हिंदी हैं के विका रवा महत्र प्रार्थ Tertius, eft libellier των, τ δε μακάριον Λεκάν και προιμίοις Επιβάλλονία. Quæstionum in Johannem, in notis mibi Tæpe citatus, cujus initium : τίν . ἔνεκα πάντα τάλλα જિ. φοραμών 8 . Ευαγγελις ής, (Εί της άξδία Αυνήσεως ευθέως διηγώτας; έπαιδη οι άλλοι Ευαγγελις αι &c. Heruna secundum qui in Lucam est (eundem cum illo quem Peltanus & Ducæus edidere) tribuunt Codices Florentini & Parissenses D. Tito Bostrorum Episcopo: Primum qui est in Mattheum, conjectura Serrarigi eidem Tito: Tertium in Johannem ex eadem officina prodiisse non est dubium. In Catenis RegisMSS. in Matthæum & Lucam notante in Bibl. Concionatoria Combefifio, sæpius allegantur Titi, editis meliora. Cumque Regia in Lucam ipse fere sit sub compendio Titi commentarius, cui similis que exstat in Codice Raphaëlis du Freine: quando ex Tito vulgato quædam afferuntur, nunquam ille citatur, sed quando nova illa, & qualia etiam occurrunt in Matthai Catena. Existimem ergo linquit Combessisus, perditos Commentarios senioris Titresse, cui in Catena Regia Santi nomen subinde tribuitur, Quam vero idem Combefisius Grace & Latine sub Tici Bostrensis nomine in Auctario novo Bibl. Patrum T. I. p. 631; atque Latine in Bibl. Concionatoria vulgavit Homiliam in Rames Palmerum, alte-Eccee &

ri juniori Tito tribuunt viri docti, licet nihil in illa video prisco illo

indignum. Incipit: வசகமு நவ்மக்களிடு வீடுமசகடு.

Catenam in Lucam ex Codice Bibliothecæ Venetæ Bestariano descripsit, aliquoties mihi jam laudatus atque propter singulare in hoc genere studium laudatissimus Balthasar Corderius S.L. hoctitulo: 'Euαγγέλιον κατά Δεκάν, ερμηνευμθύον όκ διαφόρων έρμηνευτών, Ετεκραςvayyetis iquarsiar in ayar irdor. Testacusque se evolvisse ejusdem Catenzexemplar perantiquum in Czlarea Viennensi & alterum in Augustana, sedutrumque mutilum, Græce eam atque Latine edere voluit, verum typographo lumus Græcis vulgandis ob iniquitatem temporum suppeditare detractante, versionem suam tantum in lucem emisit Antwerpiæioty.fol.eique adeo minoretyporum Charactere distinctam adjunxit Cateriam alteram novostudio à se ex Patribus Gracis editis & Latinis contextam atque ita adornatam, ut etiam loca cæterorum Evangelistarum quibus prætermissa Lucæ supplentur, illustraverit. Si Græca aliquando in lucem proferri debeant, ea ex Codicibus MSS. Bibl. Regiz. Paril multim posse integriora ac meliora dari, monet Rich Simon libro 2. Histor. Critica N. T. c. 30. p. 429.

Index Corderianus Scriptorum è quibus Catena à Balthafare Corderio versa in Lucam contexta est.

Numeri majores, capitibus Luca: minòres refrondent sectionibus, in quas Corderius Catenam divisit.

Amphilochius Iconiensis XXII. 63. Anastasius Sinaita II. 43. 47. 65. V. 10. XIX. 47.

ArewiyesΦ@. five Anonymus I. 33. 39. 43. II. 40. 80. 81. 82. 83. 85. VI. 8. VIII. 6. 25. 33. IX, 57. X, 36. XI, 50. XII. 20. XIII. 11. 12. XIV. 5.14. 20. 22. 25. XV. 4. 10. 11. 12. 13. 16. 27. 29. 63. 64. XVI. 5. 9. 27. 38. 54. 58. 64. 66. XVII. 6. 7. 24. 42. XVIII. 75. 78. XIX. 6. 8. 13. 27. 44. XX. 10. 23. 24. XXII. 3. 20. 45. 65. 69. 70. 71. 72. 73. XXIII. 2. 3. 7. 21. 22. 23. XIX. 4 5. 6. 7. 18.

Apol-

Apollinaris Laodicenus XVIII. 83. XIX. 43. XX. 5.11. 15. 17. XXII. 36. 98.

Asterius Amasenus VIII. 42. 48. 54. X.53.54.55. XV.20.21.47.49. 53. XVIII. 6. 88.89. XIX. 1.12.

Athanasius Alex, I. 11. 31. II. 6.11. 14. 21. 30. 33. 36. 38. 41. 48. 67. 68. III. 34. 49. IV. 10. 27. V. 9. IX. 21. 64. X. 23. 14. 35. 40. 43. XI. 14. 15. 22. 58. XII. 12. XIII. 3. 6. XVII. 28. 29. XVIII. 33. 63. XIX. 39. XX. 2. XXII. 64. 66. 83. XXIII. 8. 19. 18. 14. 15. 16. 17.

Balilius Cziareensis I. 9-35. II. 46. 54. 59. 62. III. 5,18. 24. 28. 30. 57. IV. 17. 21. 24. V. 38. VI. 17. 32. 36. 39. 40. 43. 44. 45. 49. 57. 52. 60. 72. 77. VII. 11. 30. VIII. 8. 15. IX. 10. 13. 16. 37. X. 2. 4. 24. 27. 31. 37. 46. 47. 48. 50. XI. 23. 25. 53. 65. XII. 16. 17. 19. 24. 31. 42. XIII. 5. 10. 31. 37. 54. XIV. 3. 24. 29. 32. 34. 39. XV. 19. 25. 26. 66. XVI. 7. 28. 37. 40. 43. 44. 52. XVII. 30. XVIII. 2. 7. 17. 19. 26. 30. 37. 41. 44. 48. 55. 57. 68. 71. 76. XIX. 14. 16. 34. 38. XX. 5. 6. 7. 9. XXII. 13. 21. 26. XXII. 35. 59. 87.

Clemens Alexandrinus III. 33 X.38 XIII. 14. XV, 22. XVI. 22 XVII.

Cosmas II. 16 III. 26.31. Corderius putat hunc esse Cosmam Hierosoly-mitanum, interMelodos Ecclesias Graca celebratissimum. Sed vero propius est loca Cosma qua afferuntur auctorem habere Cosmam Indoplevstem, de cujus Topographia Christiana dixi supra lib. 3. cap. 25.

Cyrillus Alexandrinus I. 10.41. II. 17.27.32. 44. 51.76. III. 5117. 25.53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. IV. 1. 4. 7. 15. 16. 20. 30. 34. V. 1. \$12. 13. 15. 20. 20. 31. 32. 37. 39. VI. 5. 11. 13. 14. 31. 73. VII. 2. 6. 13. 23. 26. VIII. 3. 26. 27. 31. 32. 33. 45. 51. XI. 16. 27. 31. 36. 40. 41. 43. 44. 45. 47. 63. 64. 66. XII. 4. 6. 9. 11. 15. 18. XIII. 8. 23. 47. 48. 50. 51. 57. XIV. 1. 7. 8. 13. 16. 17. 31. 42. XV. 5. 9. 28. 33. 56. XVI. 13. 14. 18. 20. 26. 29. XVII. 1. 3. 4. 5. 20. 21. 25. 35. 35. 36. 42. 45. 47. 49. XVIII. 1. 3. 4. 16. 42. 47. 49. 64. 73. 81. 80. XIX. 3. 18. 22. 36. 37. 49. 52. 55. XX. 1. 4. 13. 20. XXII. 1. 8. 10. 11. 28. XXII. 13. 15. 18. 22. 27. 32. 39. 51. 57. 60. 82. 89. XXIII. 1. 9. 12.

Cyrilli Hierosolymitani Catecheses XXIII-25.30; Didymus Alex, VIII. 5.

Dionylius Alexandrinus XXII. 68. 69.70. 71.72.73.

Dio-

Dionysius Areopagita XII. 24. 40. XXIII. 27. Dorotheus Archimandrita VI. 19. XVIII. 5-29.

Ephraim syrus II. 8. XVIII. 9.

Epiphanius II. 77. III. 43. 50. 52 VI. 2. VII. 18. 29. XXII. 19.

Evagrius X. 57. XIX. 26. non videtur Scholasticus intelligi ut visum Corderio, sed Evagrius Ponticus.

Eunomius XV. 2. Forte Nyssenus contra Eunomium.

Ensebus Calarechsis XI. 3.5.32 III. 1.47, V. 6. VI. 21. VII. 25, VIII. 7. 0, 19, 49. X. 5 13. XIII. 17. 24. 26. 28. 44. XIV. II. 18. 19. 21. 28. 36. XVIL 32. 41.44.46.52, XVIII.43. XIX. 15. 17. 20. 23. XX, 2. 12. XXI. 6.14.16.17.19.23.30.31.32.34, XXII, 12.

Eutyches XXII 21.23.25.

Gregorius (forte Thaumaturgus, licet de Gregorio Corinthi etiam cogitaverit Corderius, cujus tractutum in Johannem exstare Græce in Vaticana tradit Possevinus: vel de Gregorio Metochita Diacono, cujus scriptum de processione Spiritus S, ibidem exftat) 1, 32.36.

Gregorius Nazianzenus I. 2, 3, 24, 42, II. 7, 23, 24, III, 11, 16, 45, 46, 48, IV. 3, 23, 26. V. 2. VI. 34.56. 67. VIII. 1. X. 7. 10. 22. XI. 61. XII. 1.

XIII. 46. 49. XVII. 43. XVIII. 31. 54.65. XXIII. 6.

Gregorius Nyssenus I. 18, 19. 11. 18. 19. 20. 22. 26 45.51,55. 63.84.86. Hl. 7. 16. 42. IV. 12. V. 34. 41. Vl. 6. 15. 16. 20. 21. 23. 24. 25. 26, 27. 28. 33.37.48. 59. 61. VII. 5. 32. 34. 36. VIII. 38. IX. 10. 14. 56. X. 25. 30. Xl. 54. 55. 56. 70 72, XIII 10. XIV. 30, XV. 1. 6. 7. 15, 21, 38. 44. 50. 54.55. 57. XVI.15. 21. 34. 45. 47. 55. 65. XVII. 26, 27. XVIII. 52. 74. XIX. 29. XXI. 39. XXII. 4. 5. 62. XXIII. 28.

Hippolytus II. 15.

Ignatius III. 35. Flav. Josephus III. 1. VI. 7.

Joannes Caffianus XVIII. 14.

Toannes Chrysoftomus 1.1.4.5.8.16.37. II. 13.28.29.34.35.49.53.56. 70. 71. 73. III-3.6. 10. 12. 13. 14.20, 21. 22.23.36, 38.39.40. 44.65. &c. sæpissime.

Toannes Climacus XVIII. 70.

Joannes Geometra, I. 21. 23. 29.30. II. 2. 37. 69. 72. 78. 79. III. 2. 4. 8. 15. IV.6., VI. 66. 76. VII.39, VIII, 4. 53. IX. 26. 32. 38.39. 44.58. 62. X-

X. 1. 14. 41. 58. 60. XI. 2. 18. 24. 62. 73. XII. 7. XIIL 20. 21. 25. 27 29. 42. 44. 45. XIV. 6.12. 58. XVI. 8. 22. XVII. 18. XVIII. 61. XIX 45.48. XX.18. Ireneus XIII. 13, Isacus Archi-Episcopus V. 27. IX. 17.18. Isaias Archi-Episcopus XIV. 25. Isidorus Pelusiota I. 15. 26. II.1. 4. 12. 50. III. 2. 37. IV. 2.8. V. 8. II. 23. 35. VI. 53. 54. 55. 65. 68. VII. 22. 24. VIII. 2, 12. 23. IX. 15. 25. 48. X. 52. XI. 20. 57. XIL 13, XIII. 15. 16, 19. 55. XIV. 23. XVI, 48. XVII. 48.51. XVIII, 32, 39.85. XIX.28.32, 56. XX.19. XXII. 7. 33.55.56. 58. 81, XXIII. 11. Tultinus Martyr. V.5. Macarius Chrysocephalus V. 4. Macarius Ægyptius I, 34. II, 10. VIII. 30.55. X. 2.56. XIII. 30, XIV. 26. 37. XV. 8. 48. 59. XVII, 40. XVIII. 67. XXII, 14. 46. 49. Marcus Achi-Episcopus vi. 64. IX. 13. 30. XIV. 27. XVI. 6. XVII. 13. Marcus Eremita IX. 63. Maximus Monachus I. 12.17. 11.57.58, Ill. 9. IV.11. V. 17. Vl. 10.41.42. 47. 50. 57. 62.71. VII. 8. VIII. 21. 35. IX. 1. X. 28. 29. 49. XI. 12. 26 29. XIII. 43. XIV.9. XV. 35. 65. XXI. 2. XXII. 42. 67. Simeon Metaphrastes, infra in Simeone, Methodius Patriarcha CPol. XI 40. Michael Piellus XIII. 22. Nicetas VIII. 11.18. David. VI. 58. Nilus Monachus IV. 25. V. 18 VII. 10. IX. 66. XVIII. 12. XIX. 46. XX. 21. Oecumenius III 1. Origenes 1, 14. 11, 42. 61. 64. 75. 76. 111. 15. 19. 32. IV. 31, V. 19. 21. 22. VIII. 20. IX. 12. 19. 28. 43. XI. 32. 37. Philo Iudzus xvII-17. xvIII, 56.58.62. xIX, 7. xxII. I. Photius XVI 57. XXII. 54. Phosterius XXIII. 18.19. Procopius Gazzus XII. 39. Servius (an Sergius) VII 38. Severus 1. 22. 24. 38. 111.41 IX.9. XI-33. 35. XII-10. XIII-52. 58. XVIII. IS. XIX, 40. XXII. 24. 40.41. Antiochenus I 10.

Simeon 1.7.45. VII. 14. 16. Metaphrastes J. 13. 11. 39.60.74.79.

Digitized by Google

Theodo-

Theodoretus 1.6.25. V. 14. 16.21. Vl. 4. Vlll. 39. XVIII, 51. XX,25 XXII. 6.8.88. XXIV-8.9.10. 11.12. 13. 14.15. 16.

Theodorus Mopsvestenus XI. 60.

Theophanes II. q. x. s. xIII. 17. 32, XVIII. 43. XXI. 3.

Theophylactus XII. 21. 22. 23. 27. 29. 30. 33. 37. 41. 44. XXII. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. XXIII. 24. 26. 29. XIV. 1. 2. 3.

Titus Bostrensis 1. 45. 11. 66. 111. 29. 10. 14. 28. V1. 30. V11. 1. 9. 20. 28. 37. V111. 22. 1x. 35. 51. 59. x. 8. 9. 12. 15. 17. X1. 1. 5. 9. 10. 38. 46. xv. 14. 17. 23. 24. 32. 34. 39. 41. 42. 45. 46. 51. 52. 62. 67. xv11. 15. 19. 21. 23. xv11. 50. 59. 60. xix. 2. 35. 41. 51. 53. Xx. 16. 21. 28. XXI. 5. 7. 33. 36. xxii. 16. 34. 53.

Victor Antiochenus 1.50, VIII, 44. x. 59. Victorius I.40.

XV. In Johannia Evangelium, Anonymi Catena Grace & Latine à Balthasare, Corderio vulgata est Antwerpia 1630. fol. Exemplar Gracum, inquit, MS. quo usus sum, erae antiquissimum rotundo ac distincto Charactere in membrana eleganter accurateque conscriptum. Hoc ex Cardinalis Cusani Bibliotheca Treviris Antwerpiam attulerat Heribertus Rosweidus & Petus Lansselius, Corderius manusua descripsit, & Latine vertit, atque utraque Lingva edidit, Estqué hac Catena judice Rich. Simone T.3. Histor, Critica N. T. c.30 p. 431. cateris accuration. En Estet, cette chaine est la plue exacte de toites, à cause de la bonté du MS. Grec. Procemium multe eadem continet qua in Andrea presbyteri Catena in Esaiam, quam supra p. 754. retuli, nec tamèn inde certo eundem licet colligere auctorem. Superest ut scriptores priscos, è quibus excerpta est annumerem.

Index Scriptorum in Catena ad Johannem 'laudatorum.

Amphilochius 96.

Anonymus proam. &p. 59. 65. 69. 70. 74. 75. 78. 88. 93. 97. 99. 112. 148. 157. 166. 178. 183. 222. 238. 250. 252. 258. 259. 266. 3 18. 351, 356. 377. 394. 396. 397. 399. 406. 412. 419. 459. 463. 465.

Antiochus Prolemaidis, 444.

Apol-

Apollinaris 32, 36, 41, 42, 70, 71, 89, 90, 96, 135, 143, 147, 168, 175, 180, 181, 192, 195, 205, 211, 226, 227, 228, 229, 230, 230, 231, 236, 243, 253, 255, 256, 263, 265, 273, 275, 278, 280, 287, 288, 289, 291, 295, 302, 305, 306, 307, 314, 318, 320, 323, 329, 331, 335, 340, 341, 342, 350, 356, 360, 362, 363, 372, 375, 380, 381, 384, 391, 392, 403, 404, 414, 417, 421, 430, 435, 437, 440, 443, 447, 453, 454, 456, 471, 473,

Apostolici 17.

Arius 13. Ariani 9. aromonita leg. pro aroma 149. Coteler. III. p. 6297. Athanalius 210.

Basilides hæreticus 13.17.

Basilius pag. 1. 2. 13. 14. 295.

Borboriani 17.

Cerinthus hæreticus 17.

Chrvsostomus proam, & per totum opus frequentissime.

Concilium Ephelinum 117.

Cyrillus proæm. & p. 5.14. 15.16.18.20.22.23. &c. sæpius. Epist, ad Eulogium proæm.

Didymus 94. 115. 131. 154. 156. 159. 189. 196. 265. 406. 408.

Ελληνικών λης fatalitas temporis 71. Ελληνες & φιλοσοφία ζώντες 101. Epiphanius. 462.

Eunomius hæreticus 13.

Eusebius proum. & p. 80. 448. 449. 450. 456. ad Marinum 436.

Eutychis discipuli 117.

οι έξω δ λόγε της άληθκας μεγαλοφονέντες θηι σοφία κοσμική 2) Gregorius Nyslenus 444.

Gregorius Theologus 375.

Haretici nuptias improbantes 64.

Heracleota 335, infra, Theodorus,

Irenæus, præm.

Hidorus 78. 151. 185.246.272. 290.439.471.474.

Julius Episcopus 409.

Julius Episcopus.

Manichæi 13.64.69.

Marcellus hæreticus 14.

Marcion hæreticus 13.

Fffff 2

Menan-

Menander hæreticus 17.

Montanus & Priscilla 365. ubi male newaithe pro newaithes.

Nicolaus hæreticus 17.

Novatus hæreticus 14.

Origenes 6. 22. 26. 27. 34. 35. 37. 39. 42. 45. 46. 47. 48. 50. 52. 57. 60. 62. (64. ubi Manichzi, Origene juniores, oppugnantur) 72. 74. 75. & locis innumens per totum opus.

Papiæ Ευβιώτο feegmoλίτη discipulo Johannes dictavit Evangelium

proam.

Paulus Samoatenus hæreticus 14.

οι ωθι της των ενομάτων ΦιλοσοΦήσαντες χρήσεως 8.

Photinus hæreticus 14.

Photius 123. 128.

Plato 5. 13. 17. Ejus sententia de animabus ob peccata detrusis in corpora 246.

Priscilla. vide Montanus.

Proclus 31.

Sabellius hæreticus 14.

Samaritani 118.

Saturninus hæreticus 17.

Severus 13. 30. 37. 52. 64. 66. 70. 71. 73. 77. 83. 94. 151. 213. 243. 247. 259. 260. 305. (Antiochenus 344.) 408. 433. 436. 437. 441. 445. 446. 451. 454. 455. 459. 461. 463. 465. 468. 474.

Simon Mague 17. η μου Σίμων 🕟 πρό Φασις τον μακάρων Πέτρον τω

Fri Fully odor moins day mages neval es. proum.

Theod. Heracleota 168. 170. 171. 171. 174. 183. 190. 193. 197. 198. 200. 201. 207. 209. 210. 211. 214. 216. 226.229. 230. 235. 238. 239. 245. 247. 251. 260. 262. 264. 265. 288. 291. 301. 302. 306. 310. 311. 313. 318. 320. 322. 330. 334. 335. 337. 339. 340. 342. 343. 354. 358. 364. 369. 370. 373. 378. 380. 385. 386. 391. 392. 430. 442. 459. 467. 469. 470. 471. 472.

Theodorus Mopfvestenus process. & p. 8. 16. 17. 18. 19. 21. 23. 27. 31. 49. 56. 60. 61. 75. 88. 102. 121. 122. 142. 148. 164. 168. 171. 172. 174. 176. 181. 183. 186. 209. 228. 229. 237. 247. 254. 258. 260. 263. 269. 271. 277. 279. 281. 284. 286. 288. 289. 300. 304. 309. 318. 320. 336.

342.

342,348,349,353,358359, 366,379, 381,388,392, 401,403,428.

74

437.454.455.

VAX

113

14

XVI. HisceCatenis quas tunc adhuc ineditas laudavit subinde in suis ad Evangelistas commentariis Johannes Maldonatus, accensendus Commentarius Euthymii Zigabeni in Evangelia, de quo, quemadmodum & de ejus Commentario in Plalmos dicere mememini supra p. 474. Sane ex pluribus collectum nec titulus dissitetur, atque licet Chrysostomum frequentissime sequitur, unde insignem Chrysostomi dessoratorem vocat Jo. Millius prolegom, in N. T. Sect. 1073. tamen usus est scriptis etiam aliorum, laudatque snominetenus, Basisium, Gregorium, Maximum, Origenem, denique ipse plura suo marte addidit. Titulus est έρμηνεία διασταλιστα μών δικό της έξηγήσεως ξ' εν αγίοις Πατρὸς ήμων διασίνως διασυσερίμε πομ δικό διαφόρων αλλων Πατέρων, συνασενεγκόντως τινα κομ ξ' ταυτα έρανισαμών.

Præter Euthymium non omittendus Theophylastus, cujus itidem præclarus in quatuor Evanglistus non ex solo Chrysostomo, sed ex aliis quoque antiquis Doctoribus contractus ac digestus Commentarius exstat, de quo dixi Volumine sexto superiore p. 287.

XVII. Denique Thomas Aquinas Catenam auream * in quatuor Evangetia, Latina Lingua quidem at ex Græcis Latinisque Patribus condidit, dicavitque Urbano IV. Papæ. Prodiit ab A. 1474. sepius separatim variis in locis, atque inde inter Thoma opera junctim excusa Tomo XV. Editiones post A. 1566, interpolatas esse à recentiore manu, norat Rich, Simon lib. 3 Hist, Critica N. T. p. 473. Scriptores Graciqui in Catena Thomæ allegantur, hi lunt: Anonymus, Athanasius Alex. Bafilius, Chryfostomus, Cyrillus Alex. Damascenus, Didymus Alex. Dionysius Alex. Dionysius Arcopagita, Epiphanius, Eusebius Casarcensis, (Euthymius Monachus) Gregorim Nazianz, & Nyffenu, Isidorus Pelusiota, Josephus, Julius Africanus, Origenes, Severianus Gabalensis, Theodoresus, Theophilus Alex, Theophylattu, Titu Bostrensis, Latini sunt Alcuinus, Ambrosius, Augustinus, Beda, Cyprianus, Damasus, Fulgentius, Glossa diversorum, Gregorius I. Papa, Hnymo, Hieronymus, Hilarius, Isidorus Fffff 2 Hilp.

^{*}Ita inferibitur in recentioribus editionibus. Sed in antiquioribus video gloffam Consinuam vocari, inde dubito jam, Thomafne ipfe Catenæ vocabulo ufus fuerit, uti ab eo factum fupra innui. Est mihi ad manus editio Anni 1476, fol, fine loci notatione.

Hisp. Leo I. Papa, Maximus Taurinensis, Petrus Alfonsus, Rabanus

Maurus, Remigius.

XVIII. In Alta Apostolorum Catenze vicem exhibet Oecumenii incerta ætate scriptoris, sed judicio ac perspicuitate commendabilis Commentarius qui cum ejusdem Commentariis similibus in Epistolas septem Catholicas, Epistolas S. Pauli Apostoli, & cum Aretha in Apocalypsin proditi Grace Veronæ typis luculentis 1532. * fol. Εξηγήσεις παλαμα καμ λίαν ω-Φέλιμοι βραχυλογίαν τε και σαφήνειαν & λόγε έχεσαι θαυμασήν, οκ διαφόρων των αγίων Πατέρων Επομιημάτων ύπο Οικεμθρίε και Αρέθα συλ-AEX Privay. In Alla atque Epistolas Catholicas latine vertit 70. Bernardus Felicianu, cujus interpretatio vidit lucem Basil. 1552. & Venetis 1556. 8. inscripta Alexandro Farnesso Cardinali. Auctores èquibus colle-Cha hac Catena est, vel qui in ea laudantur, sunt Acacius, Andreas Casareensis Episcopus, Athanasius, Bastlina, Clemens, Cyrillus, Dionysius Alex, Epiphanii Cyprii Panarium (in Epist. Judæ.) Eusebius, Gennadius, Gregorius Naz. & Nyssenui, Hippolytus, Joannes Chrysostomus è quo glura accepta, tum Josephus, Irenaus **, Isidorus, Justinus (in L Petr. V.) Methodius de resurrect. Oecumenius ipse, Origenes, Papias, Photius, Severianus, Theodoretu, & Titu, adversus Manichæos Ad caput XVII. 23. Actorum affertur inscriptio Athenenisium Θεοίς Ασίας και Ευρώπης και Λιβύης Θεώ αργώς ω και ξένω, & XVII. 28. notatur ad Arati Poëtæ locum à Paulo respici. Gnostcorum, Naasenorum qui & Lampetiani & Euchetæ, mentio in 2. Petri III. Heraclitiitem Ephesii & Empedoclis Ætnæi hoc est in monte Ætna extinctissententiad. mundo igni perituro. Mentio Nestorii ad 1. Joh. 1.

Commentarium Oecumenii in Acta, † in Épistolas Catholicas oc in Epistolas Pauli Græce cum Latina versione Johannia Hentenii Mechliniensis Antwerpiæ primum A. 1545. atque eodem anno Parisiis excusa nitide edidit Federicus Morrellus Paris, 1631, fol. 2. Vol. Exstat & Oecu-

** Irenæus adversus ψευδώνυμην γνῶσιν sive contra Hæreses in 2. Petr. 2. & Epist, judæ Ejusdem de Sancto & Blandina Martyribus in I. Petr. 2.

† Que Jac. Billius lib. r. Observationum sacrarum c. 21. in Henteniana versione Occumenii ad Acta reprehendit, à l'ossevino inserta sunt Apparatui sacro T. 2, p. 170. seq.

^{*} Hæc editio ad manus mihi est, alteram vero Græcam Veronensem A. 1568. Possevino ac Labbeo memoratam nunquam vidi, atque in Cayeo pro 1562, legendum 1532, arbiritor.

Occumenius in Epistolas Pauli ex Latina versione Maximi Florentini, Basil. 1553. 8. duodus Voluminibus. Observatum etiam est Theoduli Catenam, sive exegesin in Epistolam ad Romanos Basileæ 1537. 4. editam atque in Orthodoxographisac Biblothecis Patrum recusam, haud diversam esse ab hac Occumeniana.

Commentarium ejusdem in VII. Epistolae Catholicas Grace & Latine, cum Joh. Hentenii versione & notis Bartholomai Coppen, Rostochiensis, & Gnomologia Oecumeniana prodiit Francos. 1610. 4. Hunc Coppenium male auctorem Latinæ versionis facit Labbeus

T.2. de Scriptoribus Ecclesiasticis p. 133.

XIX, Quanquam Sixtus Senensis tradit Occumenium similiter cateros Novi Test. libros & ex Veteri Test, Octaveuchum illustrasse, nihil tamen horum in lucem hactenus editum est. Quin horum etiam ipsorum in Acta * & Epistolas commentariorum auctorem Oecumenium esse dubitavit Fronto Duczus, quoniam in Codicibus MSS. quorum alii contractiores alii ampliores editis in Bibl, Regis Galliæ exstant, Oecumenio diserte non tribuuntur, sed tantum vocantur Egyyjoes cu dia-Φόρων των άγίων πατέρων. Donatus tamen Veronensis qui illos exMS. insigni ac vetusto, quod MatthæoGiberto Veronensi Episc. Johannes Lascaris donaverat, Grace edidit ac Clementi VII, inscripsit, & Hentenius qui Latine vertit, argumentis probabilibus ex verbis Commentar. ad c. ult. ad Coloss. & ad c. 4. Ephes. contendunt Occumenio jure adscribi, quorum argumentis assentitur Rich. Simonius lib. 3. Hist. Critica N. T. cap. 32. qui observat Auctorum nomina plura in MSS. annotari exquibusilla Catena collecta est. Quamquam non meram collectionem exhibet illudopus, sed potius Commentarium literalem cum delectu ac judicio ita decerptum ex aliis non Commentariis modo sed forte etiam Catenis antiquioribus, ut auctor ipse sententiam suam quam sepissime exposuerit: ce n'est pas une simple compilation, celui qui a fait ce reeneil, s'etant principalement appliqué à donner le sens literal du texte quil expliquoit, à accommodé à sa maniere les interpretations des Ecrivains qu'il a confultez, ou plutot les aucres chaines qui étoient avant luy, les abregeant ou lés étendant, selon qu'il le jugeoit à propos.

Idem Simoniusp, 465, testaturin Bibliotheca Regia Parisiensi exstare Catenam MStam in Asta Apostolorum exaratam ante 600, annos sub tiulo: Εχρυσος όμε και διαφόρων, in quo alii quam in Occumenio laudantur

^{*} Confer Jo. Mariam Svaresium ad S. Nili opuscula p. 6403

dantur scriptores Ammonius presbyter quam frequentissime, tum Didymus, Eusebine Emesenas, Severus qui vel vicies Episcopus vel Archi-Episcopus Antiochemus appellatur, út Euthychianus Acephalorum auctor haud dupie innuatur: Theodoru Heracleensis, Theodorus Monachus ac Presbyter, & Theodotus Ancyranus. Longe præstantissimam-vero Catenam MS. in Atta & Epiftolas Carbolicas servat Collegium Novum Oxoniz Codice LVIII. Jo. Ernesto Grabio przef. T. II. Spicilegii Patrum & Clariff Collega meo Jo, Christophoro Wolfio laudatam, in qua exstant symbola Ammonii, Anonymi, Apollinarie, Arsenii, Achanasii, Basilii M. Chrysoftomi, Clementu Alex. Cyrilli, Didymi, Dionysii, Ephraimi Syri, Epiphanii, Evagrii, Eusebii Casar, Eusebii Emeseni, Euchalii, Gregorii Naz. & Nysseni, Herma (cujus locum exhibet Grabius T. spicileg.p. 303.) Hefychii presb. Josephil, Irenai , Isidori Pelus. Maximi , Nicolai presb. Origenid Papia (ch & d the expynosus tur Rugianur doyur in Act. I. 21.) Phi-Ionie, Severiani, Severi, Theodori Monachi, Theodori Heracleensis, Theodoreti, Theodori Ancyrani, & Theophili Alex.

In Episolas Pauli Catena MS. occurritin Bibli Bodlejana inter libros Thomæ Roë, quæ in multis quidem cum Occumenio convenit, in aliis tamen habet plura quam Occumenius, & auctores paullo distinctius citatos: in aliis pauciora, nusquam enim citatur Photius, & quæ ex Photio apud Occumenium citantur, in illa Catena absunt, quod non contemnendum antiquitatis argumentum Langbænio visum est, quasi Photiana deinceps demum Occumenius adscripterit. Vide laudati Wolfii diatrib im de Catenis MSS. p. 17. & 31. ubi Prædicat, & magnam partem descriptisses refert Catenam in Codice 208. ejus dem Bibli. Bodlejanæ MStam in Episolam ad Romanos, sed desinentem in capite VIII, (posterior pars à capite IX. dicitur servari in Bibliotheca Augustana) in qua afferuntur symbolæ Acacii, Anonymi, Apollinarii, Chrysosomi, (uno tantum loco memorati) Cyrilli, Didymi, Diodori, Eusebii, Gennadii, Isidori, Origenii, Photii, Severiani, Theadori, Theophylasii.

De Équippéaus in Epifician Pauli, quas è Chrylostomo collegit Jo. Damafeenus, & in Tomo secundo hujus Operum V. C. Mich. le Quien Paris, 1712, fol. edidit, nec non de Commentariis, quas in easdem Epifeolas digessit ex Chrysostomo & aliis Patribus selectos. Theophylastus, dictum à me est alibi, scripta illorum Doctorum, qua plurima exstant, recensence.

XX. In

In Apocalypsin deniq; non omittenda Andrea & Aretha commenta-Sub Andrea qvidem Cafarea Cappadociæ Episcopi nomine Commentarius exstat Macario cuidam, qvem fratrem suum ac ou Mersey on vocat, ab auctore inscriptus, librumqve dividens in κεφάλαμα LXXII. Hunc Theodorus Pelcanus vertit, ediditg; Latine Ingolstadii, A. 1574. 4. Sed Græce ac Latine cum relatum inde in Bibliothecas Patrum. ejusdem Peltani versione legitur subjunctus Jo. Chrysostomi ad Novum Testamentum Commentariis, in editionibus Græcolatinis Commelina Paril. & Francofurtensi. Hic in præfat. testatur se scriptis usum Cyrilli Alex, Gregorii Theologi, Hippolyti, Irenai, Methodii ac Papia. tatur & Gregorius Theologus pag. 6, 9, 10, 20, edit, Paris, Epiphanius p.11. Ejus λόγ @ εἰς τὰ Πνειμα το άγιον, pag. 7. liber de gemmis 134. Irenæus pag. 11.73, 101, 124. Ἐν τῷ πεμπίφ λόγφ Ε ελεγχε τὴς ψευdwivus γιωσεως pag. 35. Antipæ martyrium pag. 14. Eusebius Pamphilip. 32. Josephus Hebræus p. 36. Methodius 30. Ejus symposium pag. 63. 64. 65. 60. Sermo de resurrectione 124. Papias pag. 67. Antonius eremita pag. 67. 70. Justinus Martyr, pag. 68. Hippolytus pag, 70.75. 101. Basilius Magnus pag. 84. 126. de Simone Mago mentio pag. 71. 75. Historia de Juliani & Arianorum persecutionibus pag.99. Non omitttendum grod in Codice MS. bombycing gvem memorat Clariss, Montfauconus in Diario Italico p. 221. Commentarius iste Andreæ Cretensi adscribitur, licet in aliis Codicibus etiam illo cujus idem p. 216. meminit, rectius tribuitur Andreæ Cæfareenfi. Ανδρέε & αγιωπετε Αρχιεπισκόπε & Καππαδοκώας , τ * προς το Αργέω, έςμηνεία είς την Αποκάλυψιν. Atq; Cæsareensi diserte tribuitur ab Arc. thain cujus commentario ad Apocalypsin sæpius citatur, & pag. 929. dicitur 'Arediac o της κατ' έμε ** Καισαρείας της Καππαδοκίας αξίως την έφορεία λαχών. Videndum diversusneabutrog; Cæsareensi & Cretensi sit Andreas presbyter, cujus Catenas plures supra memoravi.

Aretbas qui & iple post Andream Cæsareæ ejusdem in Cappadocia Archi Episcopus suisse traditur, forte haud diversus est ab Arethaqui adhuc presbyter Cæsareensis scripsit de translatione Enthymii Patriarcha CPost. A. C. 911. defuncti: neque improbabilis hæc mihi videtur C. V. Casimiri Oudini conjectura. Idem certe, cujus sermo de Martyribus Guria, Samona & Abibo legitur T. 3. Lipomanni, & apud Surium 15. Nov. Incipit: Quomodo vester animus se babet, sacer grex. Ejus

^{**} Interpres ante me. Seditum dixisset o neo eus. Itaqve sensus Cafarea meai. e. in qua Arethas etiam Episcopus fuit.

infigne in Apocalypfin opus συλλογή έξηγήσεων έκ διαφήρων αγίων ανδρών els την Ιωάνι , τε ηγαπημένε και έυαγγελις Αποκάλυψις, primum Græce prodiit ad calcem Oecumenii, Veronæ 1532 fol. Latine vertit Jo. Hentenius Paris. 1547.8. & post Hentenium Maximus Florentinus. Monachus Cassinensis Basil. 1554. 8. & in Bibliothecis Patrum ut Lugdunensi T. IX. Atqve Græce & Latine cum Hentenii versione Fed. Morellus recudi curavitad calcem Oecumenii Paris. 1631, fol. in Græcis sola Veronensi editione usus, neque interpreti emendando adhibita industria, cujus nonnullas hallucinationes castigaverat Jac, . Billius in observationibus sacris, quemadmodum Græca ex MS. Bibl. Regiæ Paris emendationa dari posse notavit Rich. Simon lib. 3. Hist. Critica N. T. pag. 468. Plurima ex Andrea Arethas repetiit, & cosdem etiam citat scriptores, ac præterea Clementem Alex. pag 911. edit. Veronens. Dionysium Areopagitam pag. 912. 922. 996. Eu-Schium co τω χρομικώ αυτά βιβλίω pag. 888. co το δρόδο κεφαλαίω & 9' λόσ yu the innanciasiume isocias pag. 920. Gregorium Naz. & to well & tig λέγψ pag. 907. Hippolytum de Antichristo pag. 956. Arii & Macedonii mentio p.948. Nestorianorum & Eutychianistarum pag. 904. De Nicolaitis p. 808. De regnorum successione p.971.

XXI. Veterum exemplo recenti ztate Viri docti Catenas hujusmodi expositionum S; Scriptura live ex antiqvis Ecclelia Doctoribus, live ex recentiorum commentariis composuere, uti ex antiquis quidem præter Lipomannum, Corderium, Ghisleriumque de quibus jam supra memoravi, Franciscus Haraus Ultrajectinus, Canonicus Loyaniensis in Bibliis vulgatz editionis cum scholiis sive expositionibus priscorum Patrum, Antwerp. 1630. fol, atqve ante annos non ita multos *Yobannes Gregorius* ArchidiaconusGlocestriensis in N. Testamento cum scholiisGræcis è Græcis scriptoribus tamEcclesiasticis qvam externis, quod post auctoris fata cum Variis Lect. & Locis parallelis in lucem dedit Jo, Ernestus Grabe, Oxonii 1703, fol. Ex recentibus commentariis Augustiuus Marloratus Theologus. Reformatus Gallus in expositione Ecclesiastica ad Genesin, Psalmos & Cantica utriusque Testamenti, Esaiam & in Novum Test, qvæ pluribus voluminibus sæpius Genevæ ac Morgiis in lucemedita est in fol. Maxime vero Marshaus Polus Londinas, in præclara illa synopsi Criticorum aliorumqve præstantissimorum S, Scripturæ interpretum & Commentatorum in libros Canonicos utriusque Testamenti, qua post primam editionemLondinenfem A.1676. qvinqve ampla volumina in folio, complexa, non Amftelodami modo femel sed Francosurti jam bis in solio & minori typorum charactere semel in gyarto recusa prodiit. Per Criticos notum est intelligiab co opus insigne Criticorum sacrorum sive Commentariorum felectorum in facram Scripturam, qvod Fo. Pearfonii, Epifcopi poslea Cestriensis anspiciis Londini A.1660. novem in fol. voluminibus lucem vidit. & postea non fine auctario Amstelodami, atque hinc com duorum Voluminum accessione Francosurti reculum eft. Simili studio, licet non æqve laudato successu celebriores Komanæ Ecclesiæ commentarios congessit Yehannes de la Haye in Bibliis magnis Paris, 1643, fol,

(qving; Volum.) maximing, ibid, 1660. undeviginti

Voluminibus.

UNIV. OF MICHIENA

FINIS.

itized by 1912

